

میژووی ویژهی کوردی

بهرگی دووهم

نووسینی: سدیق پوره‌که‌بی (سه‌فی زاده)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

میزووی ویژه کوردی

بهرگی دووهم

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوندی شیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زه‌دین

سه‌رنووسیاژ: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ناراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولتیر

میزووی ویزهی کوردی

بەرگی دووم

نوسینی:

سدیق بۆرەگەیی (سەفی زا دە)

ناوی کتیب: میژووی ویژهی کوردی - بدرگی دووهم

نووسینی: سدیق پۆرکه‌یی (سه‌فی زاده)

بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: ۷۲۱

هه‌له‌گری: شیززاد فه‌قی ئیسماعیل + فه‌ره‌اد نه‌کبه‌ری

ده‌ره‌یتانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌کره‌م

بەرگ: مره‌م موته‌قییان

چایی دووهم، هه‌ولتیر ۲۰۰۸

له‌ به‌رتوه‌به‌رایه‌تیی گشتیی کتیب‌خانه گشتیی‌ه‌کان له‌ هه‌ولتیر ژماره ۹۴۲ ی سالی ۲۰۰۸ ی

دراوه‌تی

نەبولقاسمى لەشكرى

سەدەى يانزەمى كۆچى

ئەم ھۆنەرەمان ناوى نەبولقاسمى سۆرانە و بەلەشكرى ناسراوہ و بەپىتى ئەو بەلگانەى كە كەوتۈنەتە دەستمان لە سەرەتاي سەدەى يانزەمى كۆچى لە زەرزا كە شىنۆى ئىستايە لە دايك بووہ و ھەر لەوئىشدا پى گەيشتووہ، وەكو دەم بەدەم دەگىرنەوہ لەشكرى سەرەتا خەرىكى كشتوكال بوو و پياوئىكى ھەزار و نەدار بوو، وە تەنانەت لە كاتى كوتانى خەرماندا گاي نەبوو كە خەرمانەكەى پى بىكوتى. پۇژىتكىيان سلىمان بەگى سۆران لەگەل ھەوت سەد سواردا ھاتە زەرزا و چاوى كەوتە لەشكرى و خۆشى لە دەنگ و بەپىتوئىزىي ئەو ھات و لەگەل خۇيدا بىردىە ھەرىرى پايتەختى سۆران و ئىتر لەشكرى بووہ ھۆنەرى تايپەتى سلىمان بەگ و لە لاي ئەو ماپەوہ.

لەشكرى لە لاي سلىمان بەگ پىشەرەوتىكى زۆرى كرد، بەلام ئەوئەندەى نەخاىاند كە گراو و سەوداسەرى خانزادى خوشكى سلىمان بەگ بوو، وە لەبەرئەوہى دەيزانى كە خانزاد شووى پى ناك، ئەوہ بوو شەوتىكىيان راي كرد و چووہ بەغدا و رۆيشتە لاي پاشاي عوسمانى و پىتى وت كە سلىمان بەگ دەپەوئى ياخى بى و كوردەكان راپەرتىنى و سەرئەنجام پاشاي عوسمانى سلىمان بەگى بانگ كرده بەغدا و لە مېوانىيەكدا بەزەھر ئەوى كوشت. لە پاش سلىمان بەگ خانزاد بووہ جىنشىنى براكەى و ناردى بەشوتىن لەشكرىدا و تى شووت پى دەكەم و لەشكرىيش لەبەرئەوہى دلى دابووہ خانزاد كە راپەوہ ھەرىر و لە پاشا خانزاد ئەوى كەياندە سزاي خۆى. دەلتىن كە لەشكرى بەر لە مەرگى خۆى پەشىمان بووہتەرە و چرىكە و بەپىتى لەشكرى ھۆنىوہتەرە و لەگەل ئەوئەمشدا كەلى ستابىسى سلىمان بەگى كردووہ، وەكو لەم دوو ھۆنراوہدا دەلتى:

ھەر لە زەھاو و لاجان و شىنۆ ھەتا دەگاتە سەھقز و پىشكۆ

مىرم بەكىسە زىرى دەبەخشى بۆيە رومەتى وەك خۆز دەدرەوشى

مامۇستا توفىق وردى لە پەراوى (خانزاد و لەشكرى)دا دەلتى: ئايشى حسىن بەگان لاوتىكى لەگەلدا بوو لە تەمەنى چواردە سالە ناوى لەشكر بوو، ھەر لە منالىيەوہ لە مالى ئايشى چاوى كردبووہوہ، چونكە ھەتىو بوو، بەلام تا بلىتى ھوشيار و بلىمەت و زۆرزان بوو.

هەر له زووهوه سهرنجی سلیمان بهگی بۆ خۆی راکیشا و سلیمان بهگ په کێکی بۆ راکرت بۆ ئهوه فێری سواری و شیربازی، تفهنگ هاوێشتنی بکات، زۆری نهخایاند لهشکری لهوه هونهراندا له مامۆستاکانی زیاتر پێش کهوت و سوار و شهپکه رێکی گرینگی لێ دهرچوو. سلیمان بهگ که ئهوه بههره و زاناویییهی له لهشکری دیت کردیه سههرکردهی پێنج قوله سهربازی تایبهتی خۆی، بۆلام لهشکری له دلهوه رقی له سلیمان بهگ ههنگرت چونکه سلیمان بهگ ههندی له ئیزیدییهکانی کوشتبوو، ئهویش له بنهچهکهی ئیزیدی بوو، ئهوه بوو چووه بهغدا و بهپاشای عوسمانی وت که سلیمان بهگ یاغییه و دهیهوی کوردهکان پاپه پێتی و سههرنهجام پاشای بهغدا سلیمان بهگی زههر خوارد کرد و سههرنهجام خانزاد لهشکری بهسزای ناپاکیی خۆی کهیاند.

مامۆستا حسین حوزنی موکریانی له پهراوی میرانی سۆزاند سهربهت بهسلیمان بهگ دهلی: سلیمان بهگ کورپی قولی بهگی سۆزانه که له دواي بابی بوو بهفرمانهراوی سۆزان و له ههریر دانیشت که میر بۆداغی برای ههلات، خاکی ئهویشی خسته ژێر دهستی خۆی و پاشان پایتهختی زهرا یا سنۆیسی گرت، وه له سالی ۹۹۴ی کۆچیش لهشکری ئازۆته سههر قویاد بهگ و ئهویشی تێ شکاند و ههریمی ته رکیشی خسته سههر ولاتی سۆزان، سلیمان بهگ پیاوێکی دادگهر و خواناس و پارێزکار بووه و شوینهواری ئهوه ههتا ئهمرۆکهش له کوردهستاندا ماون و گۆرهکهی له ههولێره.

مامۆستا ئەمین زهگی بهگ له پهراوی ناودارانی کوردا سهربهت بهلهشکری دهلی: لهشکری له هۆنهران و وێژهوانانی سهدهی دوانزهمی کورده که له دهوری میر سلیمانی سۆزاند ژیاوه و نووسهر و پراویژکهری میر بووه و جگه له دیوانهکهی ههندی پهراو و نامیلکهشی داناوه.

لیردها مامۆستا ئەمین زهگی بهههله چووه، چونکه میر سلیمان له سالی ۱۰۱۰ی کۆچیدا له لایهن پاشای عوسمانییهوه دهرمانخوارد کراوه و ئهوهندهشی پێ نهچووه که لهشکری بههۆی خانزادی خوشکی سلیمان بهگهوه له سێداره دراوه کهوابوو لهشکری له سهدهی دهیهم و یانزهمی کۆچیدا ژیاوه.

ئهووی که مامۆستا ئەمین زهگی نووسیویه لهشکری دیوانێکی هۆنراوی ههیه، بهداخهوه له هۆنراوهکانی جگه له چهند هۆنراوی نهبن ئیتر شتی تری نهگهیشتووته دهستی ئیمه. بهلام بهیتیکي ههیه بهناوی لهشکری که بهجیاواز له چاپ دراوه و ئهوا لیردها ههندیکی دێنن:

سههری من دێشی، دلی من له ژانه

رۆژی له من مهعلووم دهکرد، زاهری دهکرد بهیانه

شهوق و شه به قی خوئی دمدان
 له په نجره هی سولیمان به گی قولی به گی یانه
 نه من دمچوومه دیوانی ناغایی چه له نگ
 لیتی راخرا بوون مافووره هی بهگ رهزی خوراسانه
 له سهرهوان مافووران داندره بوون
 کورسی و سنده لیلی پیچک زیو و زیتر نیشانه
 له سهرهوان سنده لیلیان دانیشتبوون
 به گزاره و کوره به یانه
 قه لندی دهماریتچان پی بوون
 به لوری داره عوودیان له سهر دادمنانه
 مودنه هی کاره بای زهردیان
 له سهر سمیلان ده گه رانه
 نه من دمچوومه جوبه خانهی ناغایی چه له نگ
 لیم دهرده کیشان پینج سهر ره می کوپ ره شی دارا چه زهرانه
 نه من دمچوومه جوبه خانهی ناغایی چه له نگ
 لیم دهرده کیشان پینج سهر مه تالی گوی فیلی که رکه دمن بن
 به جوولانه
 نه من دمچوومه ئیخته ر خانهی ناغایی چه له نگ
 لیم دهرده کیشان سهر بور و بدهو و کویتی قاپ رهش کلک
 له سهر جوانه
 نه من دمچوومه دیوانی ناغایی چه له نگ
 له دسته راستیی راوستا بوو، پینج سهری کاتب به دست
 له چه پی پینج سهر دمیدا فرمانه
 ناغایی من نوکری خلات دمکردن
 سهریاک به رات دمدرانه
 سهری سواران ته اوو دهبوو له پینج سهر سواری
 پتیمان ده رکتیفان دمن، وه سهرخانهی زین ده گه رانه
 ناغای من راوهکی داویشته گردی که کوئی

زهویی چل پشکی، کانیتی خهروه تاوی
 ده بهندی گۆلی ده به بانه
 له دسته وان قووشچیان بلیند ده بوو
 باز و شه هتین و سه قهر و قزلغ و ته رلان
 مراویله می ده پهر که سکه غه مزه میان ری دهنیشت
 روویان ده کرده گۆمی لیل و په ری
 ناوا ده بوون له گۆلی ده به بانه
 ناغایی من راوی به تال ده کرد
 ده که راوه ده رکیتی مه زنه مالی
 له شکری ده شکرده سه رزمو ده یکوت خه زال
 ناغایی چه له نگ له تو میتوانه
 خه زال به نیکیتی توق وا ته له سم وه له شکری ده دان
 ده یکوت: له بو ناغایی خوتیان بهره به نیشانه
 حه یفتک و سئی سه د حه یفم ده کوژی
 له دنیا یی له بو ناغایی چه له نگ
 به پیاله که زه هری ماریان ده کرد بی گیانه
 سه ری من دتشی دلی من به درده
 ناغای من سوار ده بوو له کویتیکی که لله رمقی دامین
 زهرده
 جووته تازیلتیکی ده رستیدا قووته و گهردی
 راوی خوی داد به شئی له زهوییه کدا به که له ک و بهره
 شینکی مات و مه لوولی هل ده ستاند
 جووته تازیله له رستی بهردا
 هتند میان نه ده هتینا و نه ده برده
 شینکیان ده گهرداله که توژی و هردا
 ناغایی من سه ری شینکی هل ده بری
 به کترده که فه نه ی بهر ده سک زهرده
 باشووی شینکی ده گرت و پتیشووی شینکی بهردا

پاشووی شینکیتی و بهر بهن سامووتی هدا
 نه من حیفتیک و سنی سهد حیقیم دهکوژی
 لهوی کاوله دنیایتی له بق ناغایتی چه لنگ
 به بیاله که ژه هری ماریان دست پی له دنیایتی بهردا
 لهوی دهورم دهنقزی، لهوی زهمانم دهنقزی
 له دهوری قویاد خانم دهنقزی
 له دهوری شاهی نه نهوشیروانم دهنقزی
 ههتا نهوی زهمانی، ههتا دهوری قویادخانی
 ههتا دهوری شاهی نه نهوشیروانی
 به یکیکم نه دیت و مکوو سوله ایمان بهگی میری هه ریری
 دلی لهشکری ئاریانی قهت هیدی نابیی
 له بهر گریان و له بهر نهوان هورده گلهبییان.

سهرچاوهکان

- ۱- خانزاد و لهشکری - دائراوی محهمه توفیق وردی - بغداد، ۱۹۶۰.
- ۲- میرانی سۆران - کردهوی حوسهین حوزنی موکریانی - ههولیر، ۱۹۶۲.
- ۳- توحفه میوزه فهریه - ساخکردنه وهی هیمن - مههاباد، ۱۳۶۳.
- ۴- مهرو وفا - ترجمه قادر فتاحی قاضی - تبریز، ۱۳۴۵.
- ۵- مشاهیر الكرد - تالیف امین زکی بک - قاهره، ۱۹۴۵.
- ۶- یادداشتهکانی خۆم سهبارت به لهشکری.

مهلا مهنووچیهری کۆلیوهن

۱۰۹۵ - ۱۰۲۸

نه م هۆنه ره مان ناوی مهنووچیههر و له هۆزی کۆلیوهنده و به پیتی به یازتیکی کۆن که
 که وتووته دهستان له سالی ۱۰۲۸ ی کۆچی له دیتی دلفاندا له دایک بووه و هه ره له ویشدا
 پی گه یشتوو. دلفان که وتووته خۆرئاوای پوواری سهیمه ره و گاماسب له خاکی
 لورستاندا. هه ره له مندالیدا خه ریکی خۆیندن بووه و له پاشا چووته کرماشان و دینه مهر و
 مه لایر و سه ره نه نجام له نه جه فدا ودمی مه لایه تیی وهرگرتوو و گه پراوته وه زیند و
 مه لبه نه که می خۆی و له پاشا چووته نه لیشتهر و له ویدا ماوته وه و پاشماوهی ژیا نی

به‌وانه و تنه‌وه و پټنوتښی خه‌لک بردووه‌ته سهر تا له سالی ۱۰۹۵ له تهمه‌نی شه‌ست و
حه‌وت سالی‌دا کۆچی دوايي کردووه و نيژراوه.

یه‌کټی له هۆنهرانی هاوچهرخی خۆی که به‌داخ‌وه به‌زمان دهرنه‌که‌وت که کټیبه له پارچه
هه‌لبه‌ستیکدا سه‌بارت به‌میژووی مرگی مه‌لا مه‌نووجپټهر ده‌لټی:

به‌ی مرگش، لوا م پرسلام له پیرم وات: "غیب بی مه‌لا" منیش دلگیرم

واته: بۆ میژووی مرگی "مه‌لا مه‌نووجپټهر" پټیستم له پیرم بیرسم، وتی: مه‌لا پټوار بوو،
نیستا منیش دلگیر و زویرم. "غیب بی ملا" به‌ژماره‌ی نه‌بجه‌د ده‌کاته ۱۰۹۵ ای کۆچی.

مه‌لا مه‌نووجپټهر به‌یه‌کټی له هۆنهرانی هه‌ره به‌رزی له‌ک دټنه ژمار که له هۆنینه‌وه‌ی
هۆنراودا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه و هۆنراوه‌کانی تا بلټی ته‌ر و پاراو و شیرین و
په‌وانن. وه‌کو ده‌ماو‌دم ده‌یگیرنه‌وه، مه‌لا مه‌نووجپټهر له ناخر و ئۆخری ته‌مه‌نیدا
هۆنراوه‌کانی که نزیکه‌ی ده‌ه‌زار هۆنراویک به‌له‌کی و فارسی بوون له ده‌فته‌ریکدا کۆی
کردووه‌ته‌وه و له به‌دبه‌ختی مه‌لادا کاتی که کوزازیه‌کان هټرش دټنه نه‌لشته‌ر دیوانه‌که‌ی
له‌گه‌ل سامان و داراییه‌که‌یدا به‌تالان ده‌بن و وه‌کو ده‌لټن مه‌لا به‌شوین دیوانه‌که‌یدا
چووه‌ته مه‌لاير، به‌لام له‌به‌ر پیری نه‌یتوانیوه جه‌رده‌مان په‌یدا بکا و ناچار گه‌راوه‌ته‌وه و ئیتر
نه‌وه‌نده‌ی نه‌خایاندووه که مردووه. نه‌و هۆنراوانه‌ش که نیستا به‌یادگار له نه‌وه‌وه ماوه‌ته‌وه
خه‌لک دم به‌دم ده‌یگیرنه‌وه و هه‌ندیکیشیان له ناو به‌یاز و که‌شکۆله‌کانی کرماشان و
لوپستاندا نووسراون.

مه‌لا مه‌نووجپټهر به‌رزترین هۆنهری نه‌و پټژگاره‌ی و لکه‌ی له‌ک و لوپ بووه و له هۆنینه‌وه‌ی
هۆنراودا سه‌ری کټشاوه‌ته دهرگای هه‌موو جۆره و تنټیکه‌وه: دلداري، ناینی، کۆمه‌لایه‌تی،
باسی سروشت.

مه‌لا که ده‌که‌ویته کۆشی هۆنراوه‌وه، زۆرتر سروشته جوانه‌که‌ی دلفان دلی راده‌کټیشی و
نه‌وسا به‌سروشتدا هه‌لده‌لټی و جوانیه‌کی تر ده‌داته سروشت و له‌م بره هه‌لبه‌سته‌یدا
به‌ته‌واوی ده‌سه‌لاتی نه‌ومان له ستایشی سروشتدا بۆ دهرده‌که‌وی و وه‌کو ده‌لټی:

باد به‌هاران، باد به‌هاران

که‌ه‌له‌باد هانای باد به‌هاران

وه‌لیعه‌هد وه‌شت، وه‌کیل داران

گیانبه‌خش چیمان جه‌لای گولزاران

به‌رف فه‌رق فه‌وق کۆوان فه‌ناکه‌ر

جاهد و جه‌ولان جه‌دی جو‌داکه‌ر

بشکفته‌گی باغ شادی بولبولان
 باعس وجود مه‌وجود گولان
 سه‌رمای زمستان نه‌ته‌ختش خیزان
 سه‌ختی نه‌ سه‌فحی غه‌براکوریزان
 چالاک و چابوک جه‌لد جیه‌انگیر
 زدد زمهریر سولیمان ته‌سخیر
 تاراج ده‌ه‌نده‌ی واحیدولقه‌هار
 بنای بانی زه‌وق رهنگ و بوی وه‌هار
 سوککان وه‌ سه‌نگر ته‌خته‌کانه‌وه
 بنوور وه‌ی مه‌جنون نیمه‌گیانه‌وه
 نه‌ویوورت ته‌شکن گوزره‌کر وه‌شاد
 نه‌وسا عازم به‌ریه‌ی خویره‌م نأباد
 راگه‌ی روومشکان تا ملک‌ه‌جیر
 وه‌ سه‌ر کلاسان بگوزره‌ وینه‌ی تیر
 می‌شنان مه‌چین ساتی بدهر گر
 بنوور نه‌رگلگل جای خانان لوپ
 گوزره‌ کر نه‌وته‌نگ ها له‌وه‌ گولگه‌شت
 به‌عد نه‌ژماریان رووپاپیل کیوه‌شت
 ده‌شتیوه‌ن ژ ده‌ست به‌ه‌شت زیباتر
 نه‌و شیرین ده‌شته‌ باوهر نه‌و خاتر
 بپلک نه‌و چنار نه‌و تاف و عناو
 له‌ دره‌دراز عب‌وور کر ژ ناو
 مه‌ شـوانان دووره‌ نایک‌ه‌ش
 پاپیل کشکان راگه‌ی گول‌به‌نه‌فش
 مه‌چین نه‌ر مه‌قام خزر پیغه‌مبه‌ر
 باغاتش یه‌کیه‌ک نه‌و نه‌زه‌ر باوهر
 زیبا ته‌لعه‌تان نه‌ریای داران جه‌م
 ه‌لیمه‌ سولتان، خانم و مریم

ساتی تہ شریف بہر ئو جہوارشان
 گولچینی بگرہ ژ گوفتارشان
 شار تہمام بگرہد وہ سہد بہشارت
 خوہش چہنی حہیات قہسر و عیمارت
 بیلک ئو چنار سہقا وہ خوہسدل
 چی باز پہروز کەر وہ بہرزئی بارکل
 نشاتہن چہنی دیارگہی یاران
 یانہی دلارام ہر جا دیاران
 بنور ئرکشکان چہم چہنی پاچہل
 پہیغام بہرپہی دؤس نہسوکناہی بہربہل
 شہمال نامانہن جوویہندہی یار بؤ
 پہروانہی شمنار ملک تہتار بؤ
 گوناس مہنورین چی بہیان زہرد
 ژ دل بہرمہدہی دہم ئاہ سہرد
 خوہشا وہ حالت زلیل ہام حال
 ہردوو زاری کہیم تا وقت ویسال

واتہ: ئہی بای شہمالی بہہاری! ئہی جینشینہی سہرما و مرگینیدہری چیمہنان، تو
 بہفری کویتستانہکان دہتاوینیتہوہ و تی دہکۆشی تا سہرما لاہی و ہہوایہکی خوہش بیٹی
 تو داران دہپشکینی و شادی دہخہیتہ ناو دلی بولبولان و بؤنی خوہش دہدہیتہ گولان.
 سہرما و سؤلہی زستان لادہبہی و سہختییہکان ئاسان دہکہی. رایہخی زستان بہچہپاو و
 تالان دہبہی و شادی و خوہشی دینیتہ جیہان، دہسا ہر بہو جؤرہ سہنگہر بگرہ و لہ
 تاشہ بہردہکاندا پراوہستہ و سہرنجیکی ئہم دیوانہ بدہ، وہ بہخوشییہوہ لہسہر نہچیرگہی
 تہشکہن تی پەرہ و ئہوسا لہوژوہ بچؤ خورہم ئاوا، وہ پتی پرومشکان تا ولاتی پاکی سہر
 کلاسان بگرہ بہر و وکو تیر تی پەرہ و کاتی گہیشتیہ میشنان ماوہیک لہوژدا پراوہستہ
 و ئہوسا ہستہ سہرنجی گلگل بدہ کہ مہلبہندی پیاوہ گہورہکانی لورہ و لہ پاشا برؤ
 تہنگہہالہ و لہ پرویاری پاپیل مادیاہوہ تی پەرہ و ئہوسا دہگہیتہ دہشتیکی خوہش کہ
 وکو بہہشت وایہ و ہرکہ لہوژوہ تیپہر بیویت دہگہیتہ باخہکانی دہورویہری شاری
 خورہم ئاوا کہ کیژان و شوخوشہنگان لہ سہبہری دارہکانیدا کؤ دہبنہوہ و حہکیمہ
 سولتان و خانم و مریمہ کہ لہ شوخوشہنگیدا بی وینہ و تاکن لہوژدا پراوہوستن، تویش

ماومیهک له لایان به و به جارچی خوڅی بخه ناو دلپانه وه و نوسا که ریښتی دهگه یته
چه می پاچهل که مه لپه ندی ناسکانی ته تاریبه و نیتر من خوڅگت پی دخوازم و نوسا که
که راپته وه دوزانم که ده بیته هاودمردم و جا به یه که وه بویار دنه آلینن.

مه لا پره دی سروشت داده داته وه و ده که وپته ناو باسی خواناسی و سو فیه تیبه وه و له
چه کامه یه کی په نجا هونراویدا ستایشی هافی علی دهکا که نوا چند هونراویکی دینن،
وه کو ده لئی:

مه ولام مه مه داح له کم مه دح توو واتم
وه نی له فز له کی دهر ته لب مه دح و سهناتم
نه ز شوق شه عاف بولبول بوستان له قاتم
گیان و به دمن و گشت و مه تسلیم و ره زاتم
نه و نه هل و عه یالم وه زووار عه ته باتم
عاسی و خه تاکار شه ها روو وه توو هاتم
نه ی سر خودا مه حرهم نه سرار په یه مبه ر
نه ی ده ست خودا ده ست توو دهر کار په یه مبه ر
هر بار مه موسته و جب نه و ده ست و عه تاتم
عاسی و خه تاکار شه ها روو وه توو هاتم
نی ده ست توو میعمار سه ماوات و زه مینن
نی مه رحه مه تت مورشد جبریل نه مینن
نی باج ره له یله تولنه سرات نگینن
جوز نوور توو کی به رزه خ نه سرار نشینن
قوریان یه قودرته نه و نیم له قاتم
عاسی و خه تاکار شه ها روو وه توو هاتم
درویش توو مه حسووبم و شاها یه به سمن
نه ر عاسی عوقبام علی دادره سمن
نه ر بی که س و بی دادره سم میر که سمن
یه غنی سه نه د حویب علی حوکم دهر سمن
نه لبه ت ژ که ره م دادره سی کی وه مه ماتم
عاسی و خه تاکار شه ها روو وه توو هاتم

واته: ئەي سەرۆكي خۆشهويستم! من لهكي ستايشت دهكهم و، وهكو بولبول بۆت دهچريكينم و گياني خۆم له ريتندا بهخت دهكهم. خۆم و خاووخيزانم ئەوا هاتووينهته ديتنت. من پياويكي گوناھكارم و تووم زۆر خۆش دهوئ. ئەي شيري خوا! تۆ به پازي پيغه مبهريهتي شارەزاييت، چونكه هاوپاز و هاودهمي پيغه مبهر بوويت، نامۆزا و ياري پيغه مبهر بوويت. تۆ له پتي ديندا گهلي خباتت كردوو و بۆ پره پيداني ئيسلام تي كۆشاوي و، من له هر باريگه وه پتويستم به ميهر و به زهيي تۆيه، چونكه گوناھكارم. هر ئەوي كه من بوومه ته دهرويشي تۆ به سمه، چونكه ئەگر گوناھكاريش بم دهگه يته فريامدا و ئەگر بي گهس و بي يار بم تۆ يار و كه سمى و، خۆشهويستى تۆ بۆ من فرمانتيكه كه ها به دهستمه وه. دياره من گوناھكارم كه پووم كردوو ته دهركات.

مه لا به مه لبه نده كانى لورستان و له كستاندا گه لي گه پاوه و له هۆنراوه كانيدا وا ده رده كه وي گه زۆر داخ و موخابنى بۆ زياري پابردو خواردوو. رۆژيكيان ده روا ته ده ره وي شار و شوينه واريكي كۆن ده بيني و ئەم هۆنراوانه ده هۆنيت هه:

يه پووژى مه غمووم ژ كردار ده هر

رام كه فت ئەو مه خرووب جاگه ي ده ره شه هر

بازارش ژ به زم خاسان تو هي ديم

خالي جاي شيران سه ر و سه وي ديم

جوز ناواز جوغد شه هرش خاموش ديم

نه زه رين باف بي، نه زه رين پوش ديم

نه وه عز واعز، نه ده رس، نه مه نبه ر

نه بانگ ته ك بيري ئەللاهونه ك به ر

نه مير، نه سه رير، نه سه ر، نه سه ره ر

نه سه په سالار، نه سه پاو له شكه ر

نه تاج گه وه ر، نه ته خت زه ر ديم

قه سه ر و شانشين بي زي ب و فه ر ديم

نه سه ف په نا بي نه سه ان هه ر پووژ

نه سه ير شكار بي، نه بازو و نه يووز

نه سه داي قه هقه ه با ده نووشان ديم

نه سه رو قامه تان، ئەتله س پوووشان ديم

نه مه‌یخانه بی، نه موترپ، نه ساز
نه مه‌تلهع و بهر ساقی خووش ئاواز

واته: رۆژتکیان که دلم پری بوو له په‌زاره، رۆم کهوته شوینه‌وارتکی کۆن له دهره‌وه‌ی شارد، بازاره‌که‌ی له به‌زمی شو‌خوشه‌نگه‌کان خالی بوو، جگه له هۆمۆی بایه‌قوش دهنگی تری تیدا نه‌ده‌بیسترا و نه مه‌لایه‌کی تیدا بوو که پهن‌دی خه‌لک دا‌یدا، وه نه بانگی (ئه‌للاهوه‌ ئه‌که‌به‌ر)ی تیدا ده‌هاته گوێ. نه میر نه ته‌خت، نه سه‌رۆک نه سه‌رۆکی سپا بوو، وه نه تاجیک بوو، نه ته‌ختیک، وه کۆشکی پاشایی وێران و کاول بوو بوو نه دهنگی چه‌چی باده‌نۆشانی تیدا بوو و نه کیزانی شو‌خوشه‌نگی تیدا ده‌بینران و نه مه‌یخانه‌یک بوو، نه مه‌یگێرتک، جیهان ئاوايه و سه‌رئه‌نجامی مه‌رگه و هر چاکه بۆ بنیاده‌م ده‌میتیتوه‌.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- گلزار ادب لرستان - تالیف اسفندیار غضنفری - تهران، ۱۳۴۶.
- ۲- جغرافیای تاریخی و تاریخ لرستان - تالیف علی محمد ساکی - خرم آباد، ۱۳۴۳.
- ۳- به‌یارتکی کۆن که هه‌ندێ هۆنراوه‌ی مه‌لای تیدا‌یه.
- ۴- یادداشته‌کانی خۆم سه‌بارت به‌مه‌لا مه‌نووجیهری کۆلیوه‌ن.

شیخ نه‌میری زۆله‌یی

... - ۱۱۲۵

ئهم هۆنره‌مان که له سه‌ده‌ی یانزه‌م و دوانزه‌ی کۆچیدا ژیاوه، له ساڵی ۱۱۲۵ی کۆچی له قه‌زوینه‌ی نزیکی سه‌هه‌دا کۆچی دوایی کردووه و نیتر سه‌بارت به‌چه‌نیه‌تی ژیا‌نی ئهو زانیاریه‌کی ئه‌وتۆمان نیه. دیوانیک له شیخ به‌یادگار ماومه‌توه که داگری چوار هه‌زار هۆنراوتیک ده‌بی و زۆریه‌ی هۆنراومه‌کانی له‌سه‌ر پێ و رچه‌ی خواناسی هۆنراونه‌توه و زۆر قوول و پر مانان و هه‌مووی پهند و ئامۆژگاری و زانیاری و رافه‌ی زاراوه‌ی خواناسیه. ئه‌وا چهند پارچه هه‌لبه‌ستی ئهم هۆنره‌ دینین که ده‌لی:

۱

گران دهرده‌نان، گران دهرده‌نان

زام برین زووخ گران دهرده‌نان

قه‌یس جه‌فاکیش هیجران به‌رده‌نان

چون شیخ سه‌نعان ئیمان هه‌رده‌نان

زونناری پۆش و زونناریتم بهستهن
 وهی ماجهراوه تن زار و خهستهن
 خهریک مهینهت کفر زونناریم
 چون شیخ سهنعان وه دیدهی یاریم
 سهودای سهنعانیم جهسه ویهردهن
 سه نه سایهی میر کهنعانیم بهردهن
 مه دهست باتن میر کهنعانی
 بوخشۆم گونای شیخ سهنعانی
 وهرنه من وهی تاو کوورهی جۆشهوه
 وهی شهراهی بهرز پر خرۆشهوه
 بلای زهم بهرزهن نه دارۆم نارام
 ومختن چون سهنعان رسوا بم نهعام
 زوننارم بهستهن پهی گیان نارام
 سهنعانی ئاسام ئهی سهنعانیان

واته: برینهکانم دهمیان کردووهتوه و دهردم گرانه و وهکو قهیس له ناو دهرد و رهنجدا
 دهتلیمهوه و بهوینهی شیخ سهنعان بروام له دهست دهرچووه. زناریکم بهستووهته پشتم و
 لهم سۆنگهیهوه لهشم شهکهت بووه و ئهوا ئیستا خهریکی مهینهت و دهردی کفری زنارم و
 سهرنج دهممه یارم و وهکو سهنعان دلم داوه بهیار و ئاینی خۆم له دهست داوه، مهگر ههر
 خوای کهورهی گران بهزهیی پیمدا بی و بمبوورئ، ئهکینا من تاقهتی گری ئهم کوورهی
 نهوینم نییه، کهچی بلایسهی دهروونیشم بهرز بووهتوه و لهوانهیه بهجاری لهشم
 بسووتینئ و بمفوتینئ. لهوانهشه که وهکو شیخ سهنعان ریسوا بم.

شیخ ئهمیر لهم پارچه ههلبهستهدا دیاردی دهکاته سهر چیرۆکی شیخ سهنعان که لهگهڵ
 ئه ههموو خواناسی و پارێزگارییهوه دلی دا بهکچێکی فهله و بروا و باوهری ئاینی خۆی
 له پیتی ئهوا دانا و وازی له نوێژ و مزگهوت هینا و دهستی کرده خواردنهوهی باده و له
 پیتی راست لایدا و خهریکی لهوه راندنی بهراز بوو و سهرنهنجام بههۆی پارانهوهی
 دهرۆتسهکانیهوه وشیار بووهوه و گهراپهوه مهکه و کهچهکش بهشوێن ئهوا کهوته پئی و بووه
 موسلمان و بهم چهشنه بهیهک شاد بوونهوه.

حەیی و قافەنان، حەیی و قافەنان
 راویار راگەیی حەیی و قافەنان
 ژ یومن هیممەت شای بی لافەنان
 شاگرد ئۆسای حەریر بافەنان
 ئوستاد شەرتم ژ یۆی بەینەت بەسد
 تەوہجوہ خیر کەردتەونیم دا و دەست
 تەونش رحمەتەن تانش رای وەفان
 نەقشش نەقشیتوہن کەردش بی جەفان
 ئەگەر یاوەر بی شکست نەدۆبەخت
 گرتەنم و دەست مەبافی وە جەخت

واتە: ئیمە پێرەو و پێبوارێ پێی پەرەردگاری تاق و تەنیاین، وە لە پیت و پیزی ئەو بی
 گەزافین و شاگردی وەستای ھەر پێشم ریسین. مامۆستا پەیمانم لە تان و پۆ بەلین و
 پەیمانی بەست و تەونی دایە دەستم، تەونی ئەو بەزەیی و مێھرە و تەونی ئەو پێ ئەمگە
 و نەخشی نەخشیتکە کە کار و کردەوہی بی ئاستەمە. ئەگەر خوا یاوەر بی و شکست
 بەبەخت نەدا، تەونەکەم گرتووہتە دەست و بەپەلە تەونەکەم دەکەم و سەردەکەوم.

شیخ ئەمیر لەم ھۆنراوانەدا زۆر قوول پێشتووہ و دەلێ: ئیمە پێبوارێ پێی نوێ بەرەو
 پێی کۆنن، چونکە پێی نوێ مرۆ بەرەو بەرزبوونەوہ دەبا رکۆن ھەر تەنیا خۆای مەزنە کە
 تا دنیا بوو ھەر ئەو بوو و تا ھەیی ئەو ھەیی، ئەلبەت ئەم پێ نوێش پێی خۆمان نییە،
 بەلکو خوا بۆمان داناوہ و ھەر لە پێی بەرینەوہ کە پەیمانمان لەگەڵدا بەستووہ، ئەم
 پێگەیی بۆمان کردووہتەوہ تا بەرەو بەرزێ سەرکەوین و دیارە ژیانیش ھەوراز و نەشیتوی
 تێدایە و ئەو ئەم ھەوراز و نیشیتوہش داناوہ تا مرۆ تاقی بکاتەوہ و ئەگەر لە پێ دەرنەچوو
 ئەوا بەرەو ھەوراز سەر دەکەوێ و مالی بنەرەتی خۆی دەگا واتە: "کل شیء یرجع الی
 اصلہ".

سەییاد مەوینەن، سەییاد مەوینەن
 شوون گەرە گام سەییاد مەوینەن

ساحیب حکومەت، ساحیب نگینەن
 گوریزان گاو غافل نشینەن
 قانونەن غافل خەجل بۆ وە شوون
 شوون ها وە جامە کەس نەشناسا دوون
 مەگەر سەییادیی ساحیب مەکرەمەت
 گاو پەیدا کەرۆ وە زێل زولمەت
 کەسی نەواچۆ دەردوون خەزانەن
 کەل و کۆ و شەرت ئێدش بەیانەن
 وادە ی شاخ شمار کەل رەم شاھۆ
 ئیقرار مێردان کۆ و سەرأسۆ
 ئافتا و کە مدرا سەوزمەوۆ ئیقرار
 سەر نیھانیش مەوۆ ئاشکار

واتە: راوچی هەموو شتێک دەبینی و هەر وەها شوینی هەنگاری گەرەش دەبینی و
 بەرپۆوە بردنی دەوڵەت بە نەستۆی ئەو یە و ئەو خاوەن نگینە و دیارە گایەک کە راپکا، لە
 شویتیکدا بێ ئاگا رادەووەستی، بەلام کە سێک بێ ئاگا بێ، لە پێ و شوینی خۆی
 شەرمەزار دەبێ، چونکە هیچ کە سێک برووکانەو و ئاشکرا بوونی تیشکی خۆی بەتەواوی
 نەناسیووە. مەگەر راوچیەکی بەرێز کە گاکە لە دلی تاریکیدا پەیدا کا. هیچ کە سێک نالی
 کە ئەم وەرزه پایز نییە، چونکە کە لە کێویەکان و نەستیرە ی کۆ ئەمە دەردەبرن. وادە ی
 هاتنە کە لی کە لە کێویەکان لە کێوی شاھۆدایە، وە بەشایەتی پیاوانی خوا و بەنیشانە ی
 نەستیرە ی کۆ و ئاسۆ، کاتی کە هەتاو راوەستا، پەیمان و بەلێن سەوز دەبێ و رازی نەینی
 ئاشکرا دەبیتەووە.

٤

شیرین گوفتار بۆ شیرین گوفتار بۆ
 غولام کە سێوێن شیرین گوفتار بۆ
 زوان وە لالە و دەس وە کـردار بۆ
 وە کـردار ویش ئومێدەوار بۆ
 وینە ی پەروانە دەورشم و نار بۆ
 چون تەشنە پە ی ئاو ئارەزووی یار بۆ

ساف و راس و پاک یه قین ته یار بق
 وه یه قین ویش نوم یده وار بق
 نه حال بق هه لهت کوتا مه نزل بق
 نه پوخته و ناپاک دوویشک و دل بق
 نه دم نه رای حهق دؤس گیانی بق
 نه دل خارجی خاین خانی بق
 غولام نهو خاسهن تن وه قهزا بق
 بتهش بتوون بق وه کول رهزا بق
 نانه میهر یار ههن وه سینه وه
 بتوون وه سفته ی خواجای دینه وه

واته: خولام و بنده که سیکه که قسه و وتهی شیرین بی و، به زمان تکا بکا و بیار پیتته وه و
 به دست کرده وهی چاک نه انجام بدا و به کرده وهی خوی هیوادار بی، وه وهکو په پووله
 به دهوری شه م و تیشکی خواییدا بگه ری و وهکو تینوو که له دووی ناوه به هیوای یارمه کی
 بی. دلی ده بی روون و پاک و پر له بروا بی و به بروای خوی هیوادار بی. نه کو ری
 نادروست بگریته بهر و نه گاته مه بهستی و له ژیان به بدین بی. نه کو له ری خوا لابتا و
 نیوانی دؤستی خوی له گه ل یاردا بچری و به یار ناپاک بی. وا چاکه که بنده له بهر بهری
 ته نگوچه له مه کانی جیهاندا نارام بی و له دله وه یاری خوش بوئی تا به جورئی خوی به گری
 نهوینی یار بسووتینی.

۵

دلّه دهرویش بق، دلّه دهرویش بق
 غولام که سیوهن نه دل دهرویش بق
 مۆر بی نازار بیتگانه و خویش بق
 پهیره و نه رکان رهنمای ویش بق
 چون قهیس نه رای دؤس مه جنوون خسته بق
 حهساو نه حهساو که مر بهسته بق
 یار پؤس نه کۆل دل نه گومان بق
 پهروانه ی پای شه م مه ولایه همان بق

خاکش زهرده گل بوخته و تيار بڻ
غولام ئيخلاس خاوهنگار بڻ

چون نوسهير نه راي يار سهرداده بو
بهچهشمهئ تهشار مهس باده بڻ
دوس ئيش و نيش تانهئ خواران بڻ
چهمه راي زوهورمهولاي مهردان بڻ
ئوسا نهو دوما دهرويشيش راسه
يهقين دروستهه تمام ئيخلاسه
ئوسا نهو دوما هر چه بدق لاف
وهنهش عهيهانهه وه تاف تا وهقاف

واته: خولام و بهنده نهو كهسهيه كه له دلوه دهرويش بئ و هرگيز نازاري خزم و بيگانه
نهدا و پهپهروي پئ و رهوشتي خوايي و پينماي خوي بئ، وه وهكو قهيس بڻ يارهكهئ شيت
و شهيدا بئ و لهه ريگهه تئ كوئشي و كه لپوس بكاته كوئي، وه وهكو پهپوله بهدهوري
شهمي خواييدا بسووتئ، خاكهكهئ خاكئكي پاك بئ و له راستههقينهدا خولام نهو كهسهيه
كه بهندهئ خاوهنگار بئ، وه وهكو نوسهير له پئي ياردا سهري بهبادا و له سه رچاوهئ
تهشاردا مهست و سهرخوشي باده بئ، وه ساردي و گهريمي رڙگار بچيڙئ و رق و قين
بنپڙئ و چاوه پئي سه رهلداني سهروكي مهردان بئ، ئوسا دهرويشيهكهئ راسته و
برواي دروسته و نهگه لافي دهرويشي بدا، روون و ناشكرايه.

٦

كئ كهردنه توفهيل، كئ كهردنه توفهيل
كئ پهئ دوست وئش گيان كهردنه توفهيل
كئ مهردان وه شهرت چون مهجنوون لهيل
كئ جهه ياريش كهردنه وه سووهيل
كئ رڙيان وه رهنهگ لاله و هه لاله
كئ سه مهست جام باده و پيالاه
كئ بئ نهله خشا نه راي شهرت شوون
كئ ويهرده نه زهوق زيوهه زه پنهوون

جام مهجنوون نؤشا بهربار تهی كهرد
 مهست لقا بئی، بئی خاو و بئی خوهرد
 جهوهل نشین بئی دام شهرت وه دهست
 نهسیر قهول بئی نه بؤی بهیعت مهست
 پیر خهسته دهست خهراپاتهنان
 چهنی دانه و گهنج گهوهه ماتهنان

واته: كئی له پیناوی دؤستدا گیانی خۆی بهخت کردوه؟ كئی وكمو مهجنوون بۆ لهیل
 گیانی خۆی له دهست داوه؟ كئی جهمی یاری کردوهته سووهیلهوه و كئی رهنگی پزانبووهته
 گولاله و ههلالهوه؟ كئی سهرخۆشی باده و مهیه؟ كئییه كه له پیتی پهیمانی خۆیدا نهلهخشاوه
 و كئی له زیت و زیو بووردوه و جامی بادهی مهجنوونی خواردوهتهوه و پیتی دهشت و چۆلی
 گرتوهته بهر و بهبئی خه و خۆراك ماوهتهوه و دیلی بهلینی خۆی بووه و پهیمانی
 نهشكاندوه؟ نهوه دیاره ههه پیری خهراپاته و ماتی گهوهه ریکی باییدار و بهنرخه.
 دیوانهكهی شیخ نه میر كه نزیكهی چوار هزار هۆنراویك دهبئی تا ئیستا له چاپ
 نه دراوه.

سههراوهكان

- ۱- مشاهیر اهل حق - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۲- بزرگان یارسان - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۱.
- ۳- دیوانی دهستنووسی شیخ نه میر كه له سالی ۱۲۰۲ی كۆچیدا نووسراوهتهوه.
- ۴- یادداشتهكانی خۆم سهبارت به شیخ نه میر.

خان نهلماسی لوپستانی

۱۰۷۲ - ۱۱۲۸

نهم هۆنهرمان به پیتی یادداشتهی كاكاردايي، كورپی محمهد بهگی لوپستانییه و له سالی
 ۱۰۷۲ی كۆچی له لوپستاندا پیتی ناوته مهیدانی ژيانهوه و ههه له ویتشدا پیتی گهیشتووه.
 ههه له منداڵیدا له لای باوکی خهريکی خویندن بووه و له تافی جوانیدا خیتی داوته
 هۆنراوی هۆنهرانی یاری و گهلتي هۆنراوهی له بارهی پیتی و رهوشتی یارییهوه هۆنیهتهوه
 كه له پهراویكدا بهناوی: (كهلامی خان نهلماس) كۆكراوتهوه و له سالی ۱۱۲۴ی كۆچیشدا
 پیتشبینیهكانی خۆی داناوه و پاشماوهی ژيانی بههۆنراوه هۆنینهوه و ریتنموونی خهلك

بردووته سهر تا له سالی ۱۱۲۸ له تمهني شهست و شهس سالیدا کوچی دواييی کردووه،
وهکو زولغه قاری گۆران له م باره وه ده لئی:

وه سه نهی هزار سه دوسی و ههشت خان نه لماس لوا وه دلئی به ههشت

واته: خان نه لماس له سالی هزار و سه و سی و ههشتدا کوچی کرده به ههشت.

له خان نه لماسه وه گه لئی هۆنراو به زاو هی گۆرانی به یادگار ماوه ته وه که زۆر ته پ و
پاراو و شیرین و په وان. پیشبینییه کانی خان نه لماس داگری زنجیره یی پروداو و
کاره ساته له باره ی داهاتوی ئیرانه وه که شاخوهشین نه و پروداوانه ی له سه ده ی پینجه می
کوچیدا پیشینی کردووه و خان نه لماسیش له سه ده ی دوازه مدا به هۆنراو هۆنیونیه ته وه.

نه م کاره ساتانه هر کام له خول و رۆزگاریکی دیاریکراودا پرویان داوه، په لاماری
تیمورییه کان بۆ سه ر ولاتی ئیران و به ریابوونی شه پوشۆر و هه را له هه موو شار و
شوینتیکی ولاتدا، به می هه ره گرنگی په راوه که پیک دینئی. له م رۆزگاره دا ته ته رمکان
به جارئی ئیران داگیر ده کن و هه موو جی و شوینتیکی ده سووتین و به زه بییان به که سدا
نایه و هه ر که سیان به رکه ویی ده یکوژن.

له جیهاندا کوشت و کوشتار و توولانه وه پرو دها و جیهان تاریک و ته نگ ده بی و
بلیسه ی ناگری شه پ به رز ده بیته وه و له شکر و سوپای نه یار هیز ده سه نئ و به سه ر هیزی
خویدا زال ده بی، به لام له پر ده رگای هیوا و ئومید بۆ خه لک ده کریتته وه و خه لک به سه ر
هیزی دوژمندا زال ده بن و نه وسا چهند بنه ماله به ناوی سه فه وی و هه وشاری و قاجاری و
پاله وی له ئیراندا فه رمانه پوايي ده کن و له هه موو ده وره کاندا به جارئی گه لی ئیران
ده چه وستنه وه و هه موو خیروبیرتیکی ولات له ناو ده بن.

نه مهش به ندیک له پیشبینییه کانی خان نه لماس سه باره ت به شه پوشۆر و نا زاوه و
هه نگامه ی ناوخوی ئیران که ده لئی:

چوار گۆشه ماتن، چوار گۆشه ماتن

سه راف مه زانو چوار گۆشه ماتن

بگیر بگیریه س هلات سه لاتن

ناشوی شارانه شاخوهشین واتن

نوتق نه زه له ن ژ رۆزگاران

کوژان مارگیرۆ ده شتان سواران

تهک نه و ماران ویم نه وه سواران

ژار مار خاسه ن ژ نيزه داران

تهك بدهيم وه دهم نيش — مار هوه
 نه نامووس وه دهم ني— زه دار هوه
 ياران موسلمان راي حق شناسه
 سواران كافر خودا نه شناسه
 غولغوله ي رومان خاقان قهيسه
 چون كوله گيرق سهر زه مين يه كسه
 زهنگي زهنگه وار تاتار هوه وش
 كوردان نه تراف توركان سهر كمش
 نه ژير بال هند توغيان عهسكه
 خيزق هه پاهوو نامداران يه كسه
 نه شام تا هلهب، بهلخ و بوخارا
 ژ نه تراف چين فهغفور دارا
 كرداگرد جيهان فهرهنگ عوروس
 بولهند بق ناله ي سه داي ته پل كووس
 غورشت پانال سم ستووران
 هند گيرق فهرهنگ ئيران و تووران
 چه كا چاك تيغ نامي نامداران
 بهرق ره عد كووس غوران سواران
 چيني كه مه نان بارام سهر كه شان
 قازهي په يكانان تير ته ركه شان
 شهراره ي ناهر شوومي ستاران
 ههنگامه ي نه بهرد توپ قومپاران
 هه يهات كوردان بهرگ فولادپوش
 ته له بيكار رهزم هوون سياهوش
 كهرد و تووز و ته م مه ركه بان ژ خاك
 گيرق كه هكه شان مه رته به ي نه فلاك
 هه نه هندوستان تا وه فهرهنگي
 ناراسته مه بق چند توپ جهنگي

یہوم مہحشر بق نہ چالہی قہزوتین
 چند ہزار نالہ مہگیتلوق وہ زین
 چند ہزار نالہ گشت نابلہق نیشان
 مہگیتلوق وہ زین بتی سہر و سامان
 ہفت شہر و ہفت روقہنگ دین مہبق
 ناو ناسیاوان گشت وہ خوین مہبق

واتہ: چوارگوشہی جیہان مات و بتی دہنگہ و نمہش بق ہممو کہسیک روون نییہ و بق
 نہو کہسہ ناشکرایہ کہ دل و دہروونیککی پاک و خاوتینی ہہیہ، بگیری بگیری و ہہرا ہہرایہ و
 ہشتیوتی و ناژاوی شارانہ و نمہش شا خوہشین وتوویہتی. نمہ لہ پوقی بہرینہوہ
 نووسراوہ کہ پوقیکیان دہبتی تہاوی کتیوان مار دای گرتی و لہ دہشتدا سواران کوقیتتہوہ.
 پال بدہنہ نہو مارانہوہ چاکترہ تا نہوہی نزیککی سوارہکان بکہونہوہ، وہ ژاری مارہکان
 چاتر لہ نیشی نینزدارہکانہ با پال بدہینہ مارہکانہوہ، نہوہکو نابروومان ہپروا بہدست
 نینزداران و شہرکہرہکانہوہ. نہی یاران! نہو کہسہی وا موسلمان و خواناسہ دہبتی نہوہ
 بزانی کہ نہو سوارانہ وا ہیرش دیننہ سہر ولاتہکاتان ناخوا و بتی ہپوان. پوقیکیان دیت
 کہ ولات دہبیتہ مہیدانی شہر و لہ لایہکاوہ پومہکان ہیرش دیننہ سہر خہلک و لہ لایہکاوہ
 سہریازہکانی خاقان و قہیسہر و ہکو کوللہ ولات داگیر دہکن، تہتہرہکان لہ لایہکاوہ، وہ
 تورکہکان لہ لایہکی ترہوہ ہیرش دہبنہ سہر کوردہکان، ہہرا و ہاواری ناوداران لہ
 ہہموو لایہکاوہ ہلڈہستی، لہ شام و حہلب و بہلخ و بوخارا سپای پروس پہلامار دیننہ
 سہر خہلک و دہنگی تہپل و کوقس بہرز دہبیتتہوہ، وہ فہرہنگ نیران و تووران دہگرتی و
 ناودارانی ولات دہکونہ ناو شہر و لہ ہہموو لایہکاوہ تیر و گوللہ دہبارتی و بہتوق و
 خومپارہ شہر دہکن و توقز و گہردی سمی نہسپہکان بہجوقی بہرز دہبیتتہوہ کہ
 کہہکشان دادہگرتی، و ہہر لہ ہیندوستانہوہ تا فہرہنگستان توق بق خہلک دادہبہستری
 و شاری قہزوتین دہبیتتہ مہکوقی شہر و چند ہزار نہسپی نالہ دہگہرتی و بہم چہشنہ
 حہوت شہر و حہوت پوقی شہری دین دہست پتی دہگرتی تا ناوی ناشہوان دہبیتتہ خوین.

خان نہلماس درتیزہ بہپیشگوتنہکمی دہدا و دیسان لہم بارہوہ دہلتی:

سور ئیسرافیل نہ رووی نہورہوہ

یالدار و بالدار نہ چوار دہورہوہ

تہخت زہرنیشان شاہی بہگلہران

مہیق وہ یوررتگی سم ستوروران

نه سولتانيه قري بۆ سولتانا
 نه زهنگان گيرۆ عهزيم ديوانان
 كاسه ي كهله ي سهر قهيسهر وه جام بۆ
 پيالهي فهغفور مه جلس سام بۆ
 توركان ژ سهرين، كوردان ژ دامان
 ژ پای سه ههند كو سان غولامان
 وه ي ههنگام تهنگ نهومن به لاشو
 قهوم بابا خو هشين نازاده به رشو
 نازاده به رشو، به رشو وه كه نار
 كهنج په ي يارسان به يق وه خه روار
 وه هر ههفت ثقليم حوكمش نيزهار بۆ
 بلال جاري كيشو دهور دهور يار بۆ
 شه راره ي ناتاش بهرق زولفه قار
 زوهره دهور مه بق ساتي سه د هه زار
 مه شرق تا مه غرب به ندهر تا به ندهر
 گشت نامان مه ون وه ساق ي كه وسهر
 نه ر هه ي سه رافان دانه شناسان
 بينايي عه ينان رو شنايي زه ينان
 شادي كه ن شادي عه جه و ته ماشا
 فكر نه و رو كه ن ني هه ن جاي حاشا
 (خان نه لماس)! يه قين بكه ره باوهر
 واده ته مامه ن جيهان مه ويه كسه ر

واته: وه كو نه ويه كه نيسرافيل دهدا له شاخه فيره كه ي بۆ نه وه ي هه موو بۆ
 ليپرسينه وه ي روژي په سلان له سه ر خاك راپه ين. يالدار و بالدار له چوارده وري جيهان
 دينه له وه ركه، وه له سولتانيه دا ته واري پاشايان قري ده بن و تيا ده چن. له زهنگاندا
 ديوانتيكي گوره پيك دي و كاسه ي كه لله ي سه ري قهيسهر ده كه نه پيالهي بۆ ناو خواردنه وه.
 توركان له زووره وه و كورده كان له داوينه وه له داويني سه ههند كيتودا خولامه كان رين
 ده به ستن، له م كاته تهنگه دا نه و مند به لا و ناپووره لاده چي كه لايه نگراني شاخو هشين نازاد
 ده بن، وه كهنج بۆ ياريه كان به خه روار كو ده بيه ته وه و له هه موو شو تيكي دا دهنگي بانگي

بلال بهرز دہبیتہ وہ و بلتیسہی ناگری بہرقی شمشیری زولفہ قار بہ جوڑی بہرز دہبیتہ وہ کہ
 نہستیرہی ناہیدد لہ ساتیکدا سد ہزار فرسہنگ دوور دہبیتہ وہ، خہ لکی خورہ لات تا
 خورناوا بہندہر تا بہندہر ہموو نامان دیننہ مہیگیپری حہوزی کہوسہر، دہسا نہی
 دانہناسان و نہی سوامای چاوانم، شادی کهن و بیروی نہو پوڑہ بکہن کہ گومانی تیدا نیبہ.
 نہی خان نہلماس! بروات بی کہ تہمہنی جیہان لہ کوٹایی بوون دایہ و نہو پوڑہ دہگات.

۲

دوسان قوریانی، دوسان قوریانی
 بواجم ناداب نایہی قوریانی
 تہمام تہیارکہن جہم سولتانی
 قول روی نہزل شاہ مردانی
 خورد نوسہدہی سپای شاخوشین
 وہ عہشوق داوود چہنی بنیامین
 نہ وہخت تہنگی پھی رافع بہلا
 وہ ناچار قوریان بکہروون سہلا
 نہو پیری عوقبا کہردش ناتاوه
 ژ جوملہ رشوہ پیشکش حساوه
 وہ عالہم وہش حوسن پہزای دل
 مہبق بکالین توّم پیری حاسل
 وہ یہقین پاک وہ سددق ئیخلاّس
 نہومن قوریانی پھی روی ئیلتماس
 نہوہل جبرہئیل قوچ نہغیب ناوہرد
 وہ جای ئیسماعیل قوریانیشان کہرد
 ئیسم نہو قوریان مہشہوورہن نہعام
 ئیسمش مہزانتو جوملہی خاس و عام
 دہہم زیلحہجہ عید قوریانہ
 عالہم مہزانتو وہ شا عیانہ
 سانی قوریانی کہلہزہردہ بق
 گوشت ماسی شہت میکال وہردہ بق

مه‌بۆ قوربانی وهش په‌نگ و ته‌یار
شه‌ش مانگ ویره‌ده چاخ وهش په‌فتار
جه‌م که‌ران چه‌ند که‌س یاران دل‌پاک
نیه‌خلاس ناموهر شای سو‌لتان سه‌هاک

پاک که‌ن ده‌ست و پاش، ده‌ماغ چه‌نی ده‌م
وه نایه‌ی نه‌رکه‌ن باوهران وه جه‌م

واته: نه‌ی دۆستان قوربانی بکه‌ن و نه‌وا پێ و په‌وشتی قوربانیکردنتان بۆ شی
ده‌که‌مه‌وه، له‌م کاته‌دا جه‌ژنیک پیک بێن، چونکه‌ نه‌مه‌ فه‌رمانی شای مه‌ردانه، تا بیه‌ته
هۆی دل‌خۆشی و خورده‌سپای (نۆسه‌ده‌ی) شا خوه‌شین، وه‌ به‌یادی داوود و پیر بنیامین و
له‌ کاتی ته‌نگوچه‌له‌مه‌دا ده‌بێ قوربانی بکه‌ن. نه‌وه‌ش بۆ په‌زنامه‌ندی خوای تاق و ته‌نیاپه‌ و
ده‌بێ قوربانی پێشکه‌ش بکه‌ن، بۆ نه‌وه‌ی دل و ده‌روونتان روون بیه‌ته‌وه، جا ده‌بێ تۆ و بۆ
به‌رهم و ده‌سته‌که‌وت بکێلن، به‌مه‌رجه‌ی که‌ به‌دلێکی پاک و خاویز قوربانییه‌که‌تان بکه‌ن.

هۆی قوربانیکردنیش نه‌وه‌ بوو که‌ جیره‌ئیل به‌رانێکی له‌ پتواره‌وه‌ هه‌تا تا باوکی له‌جیاتی
نیه‌سماعیل سه‌ری به‌پێ، نه‌وه‌ قوربانییه‌ له‌ هه‌موو که‌سه‌یک روون و ئاشکرایه‌ که‌ ده‌که‌وێته
ده‌یه‌می مانگی زیحه‌جه‌ه. قوربانییه‌کی ترمان هه‌ر که‌ قوربانییه‌ که‌ له‌زه‌رده‌ی پێ ده‌لێن و
نه‌مه‌ش سان سه‌هاک نه‌جاسی داوه‌ و نیه‌مه‌ش ده‌بێ نه‌و کاره‌ بکه‌ین، هه‌روه‌ها که‌ پیر
میکائیلی جاف ماسییه‌کی له‌ ده‌ریا گرت و کردییه‌ قوربانی و قوربانییه‌که‌ی قبوول بوو.
ده‌بێ قوربانییه‌که‌تان سه‌ره‌تا شه‌ش مانگ په‌روه‌رده‌ی که‌ن و نه‌وسا سه‌ری بپرن و له‌ پاشا
کۆرتیک پیک بێن و یاران و هاوه‌لان بانگ که‌ن، نه‌و یارانیه‌ی که‌ دلسۆزی سان سه‌هاک،
نه‌وسا ده‌ست و پێ و لووتی باش بشۆرن و لێ نین و بیه‌ینه‌ ناو جه‌م و دا به‌شی که‌ن.

مه‌بۆ جه‌م نشین گشت قالب پاک بۆ

قابل و هه‌ حوزوور شای سامناک بۆ

دیده‌ی ناپاکان مه‌هره‌م نین وه‌جه‌م

بوینوون میزان خه‌لیفه‌ و خاده‌م

چونکه‌ ناپاکه‌ن وه‌ کان شه‌یتان

ژه‌و بۆ مه‌هره‌م نین وه‌جه‌م سو‌لتان

وه‌ره‌سم نه‌زه‌ل قاعیده‌ی دۆسان

یه‌کیه‌ک پێشانی قوربان بپۆسان

شیرین شوکرانه باوهرن وپیش
 کامش شیرین کهن وهشوکرانهی ویش
 من بهعد وهرداران نهو دهست راستش
 چهنی سهودای تیغ قسمت قساسش
 یوانان دوعای شهرت بنیامین
 جهم هیممهت کهران وهلاله و نامین
 وه ناز قوربانی وهرداران وه جا
 داخل کهن قوربان وهجای خه لوهتگا
 وهختی قوربانی داخل مهو زمین
 بواچن وه ناز پاک بنیامین
 خاس رهگ حهلقش جیاکهن وههم
 نهوا بورق گه لوش وه ستم
 هر وهخت مهکیشن تیغ وهبتی مهدار
 مهبق بواچن نهوهل ناخر یار
 هوون قوربانی برشنن وه چال
 بکهن شوکر زات بینای زولجه لال

واته: نهو کهسانه وا له جهم و کۆره کهدا کۆ دهنه وه دهبتی دلپاک و دروستکار بن
 بهجۆرئ که خوا خوشی لیتان بی، چونکه کهستیک ناپاک بی، ناتوانی لهو کۆره دا دانیشی،
 تا خه لیفه و خادم نهوان بهچاویک ببینن، چونکه ناپاک له ریزی نههریمه، بۆیه نه
 چهنه کهسانه له جهمدا کۆینه وه، وهپیتی ری و رهوشتی ناین دهبتی ههموو بق
 دروستکردنی قوربانیه که تئ کۆشن و یهک یهک تهوئیل و ههنیهی قوربانیه که بق پیروزی
 ماچ کهنه وه، وه بق سپاسی یزدان شیرینی بهیتن و بهناو خه لکدا بلأوی کهنه وه و کامی
 خه لک شیرین کهن له پاشا دهستی راستی بهرزوه کهن و نهوسا سهری بپرن و دوعای
 بنیامین بهسه ریدا بخوئینه وه و نهوانهش وا له کۆره کهدان ههموو دهبتی نامین بلین.

قوربانیه که یه کجار بهرز کهنه وه و دهبتی نهوهش بزائن که نابئی کهستیکی تر جگه له
 خۆتان له وئدا بی، کاتئ که قوربانیه که تان نایه سهه زهوی دهبتی بلین: "بهنازی پاکي
 بنیامین" و نهوسا بهوردینیه وه رهگه کانی گهرووی بپرن و نهکا که بهستم گهرووی بپرن و
 نازاری بدن و کاتئ کارد یا چهقق نهننه ملی دهبتی بلین: هوهل و ناخر هر یاره و نهوسا

خوینی قوربانییه که بکهنه ناو چالیک و له پاشا سیاسی خوی تاق و تهنیا بکهن.

خان نهلماس لهم هۆنراوهدا سهبارته بهچۆنییهتی قوربانیکردن دهدوی که له ناو ههقهکاندا باوه که بهچهشنیکی تایبته سهری دهبرن و لپی دهنن و نهوسا له ناو خه لکدا دابهشی کهن نهلبته سپل و ریخۆله و نیسکی شانه و خوینهکهی دهخهنه ناو کیسهیهک و دهیخهنه ناو چالیک و سهری دهننهوه و نهوسا لپی دهنن و ههوت جار بهسهریدا دوعا دهخوینن و دابهشی دهکهن.

دیوانهکهی خان نهلماس که نزیکهی دوو هزار هۆنراویک دهبی بههوی نووسهروهه کۆکراوتهوه بهلام هیشتا بلاو نهبووتهوه که خوا حهزکات له داهاتوودا دهخریته ژیر چاپهوه.

سهراچهکان

- ۱- مشاهیر اهل حق - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۲- بزرگان یارسان - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۱.
- ۳- دیوانی خان نهلماس کۆکردنهوهی صدیق بۆرهکهیی، ۱۳۶۰.
- ۴- یادداشتهکانی خۆم سهبارته بهخان نهلماسی لورستانی.

محمد ناغای غهمنکی

۱۱۰۲ - ۱۱۹۷

نهم هۆنهرمان محمد و کوری نهمحمد بهگی زهنگهیه و نازناوی هۆنراوی غهمنکییه. بهپیی نهو بهلگانهی که کهوتوونهته دهستان له سالی ۱۱۰۲ی کۆچی له دبی قهیتوول که له چند کیلۆمهتری شاری کهرکووکدایه له دایک بووه و هر لهویشدا پی گهیشتووه. نهمحمد بهگ سهههتا له لای باوکی فیری خویندنی زمان و ویزههی فارسی بووه و له پاشا له لای مامۆستای تایبتهدا خهریکی خویندنی ریزمانی فارسی و عهرهبی بووه و چند سالتیکش له کرماشاندا له لای خزمهکانی ماوتهوه و لهویشدا فیری خهتخۆشی بووه و لهگهڵ هۆنهرانی نهو سهردهمهشدا کۆبووتهوه و چهشکهی ویزههی لی وهرگرتوون و هر لهو کاتهدا خیی داوته دیوانی هۆنهرانی کورد و فارس و بهره بهره خۆیشی هۆنراوی هۆنیوتهوه، له پاشا گهراوته دج و مهلبهندهکهی خۆی و بووته یارمهتیدههی میر نهمحمد بهگی زهنگه و نیتر پاشماوهی ژبانی لهویدا بهکاری ملکداری و کشتوکال بردووته سهه تا له سالی ۱۱۹۷ له تهمهنی نهوه و پینج سالیدا کۆچی دواپی کردووه و نیژراوه.

محهمد ناغا وهكو بۆمان دهر كه وتوه نازناوى هۆنراوى سهرهتا زهبوونى بووه و له پاشا غه مناكي هه لېزاردووه، له هۆنینه وهى هۆنراودا دهستیكى بهرز و بالای هه بووه و له هۆنراوهكانى ههر ته نیا پارچه هه لېهستیكى گهیشتهووته دهستان، ئه ویش له گۆقارى (دمنگی کیتی تازه) دا چاپ کراوه که له وه لامى میر ئه حممه بهگ هۆنیویه ته وه، وهكو ده لئى:

میرزام سیا سینگ، میرزام سیا سینگ

میرزام وه دهس تۆن دل وه سیا سینگ

میرزام ئاوه ردی سیاست سهه رهنگ

ئاخر ئاوه ردی سینگ سهه ره دهنگ

حه قم دای وه دهس حه ق دارانه وه

مینای دیدهم دای وه خارانه وه

ئاخ بۆ زهرین کۆ قولله ی خورمادار

سهیر مه هره وان ویه رد عومه ریار

"زه بوونى" وهی رهنگ دل هه راسانه ن

ئازیز ته رک زید جه تۆ ئاسانه ن

ئازیز هه مسه ران، عومرم هه ر زیدهن

زیدش وه بئى خویش هه ر ئاومیدهن

هه رچهند ویم مه ده م زهوی (قینه گا)

نازم جوۆش واردهن (دی ناخوینه گا)

ئاو (عه واسان) سه دای روۆله روۆ

خه یلئى خاسته رهن جه بوزورگیی تۆ

غه مان گشت کۆکۆجه م جه لام جه مهن

شینهن، زارییه ن، زایه لهن، ته مهن

واته: ئه ی میرزام! دلم له دهس تۆ بووه ته به ردی ره شه وه و به هیچى پاک و خاوین نابیته وه، نه وهنده ئازارى منت دا و ره نجاندمت، سه ره نه جام به ردی بئى دهنگ هیتایه قسه، هه ق و مافی منت فه وتاند و به به لئى چاومت خسته بهر درک و بریندارت کرد. ئاخ بۆ (زه رین کۆ) و (قولله ی خورمادار) که ماوه یه ک له ویدا ته مهن رابوارد. من زۆر هه راسانم له وهی که زید و مه لبه نده کم به جئى هیشتهووه له لایه که وه په شتیم، وه له لایه که وه شادمانم که تۆ نابینم. ئه ی خوۆشه وسته کانم من زید و مه لبه نده کم خوۆش دهوئى، من که ی ده توانم

(زهوی قینه‌گا) و (دئ ناخوینه‌گا) له بیر بهرمهوه، به‌لام نه‌وهنده ده‌زانم که ئاوی عه‌واسان و ده‌نگی رۆله رۆ زۆر له میریه‌تی و گه‌وره‌یی تو باشتر و خاسترن.

حه‌مه ناغا له‌م هۆنراوه‌دا که له وه‌لامی میر نه‌حمه‌د به‌گدا هۆنیوه‌ته‌وه ده‌ردی دلی خۆی بۆ ده‌کا و ده‌لئی نه‌وه‌نده په‌شێو و زویرمت کردووه که ناتوانم بگه‌ریمه‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆم، گه‌رچی زێدیشم زۆر خۆش ده‌وێ و ناتوانم دلی لێ به‌زیدم. وه‌کو ده‌لێن هه‌تا‌کو میر نه‌حمه‌د به‌گ ماوه، غه‌مناکی نه‌گه‌راوه‌ته‌وه و له پاش مردنی دیسان گه‌راوه‌ته‌وه زێده‌که‌ی و پاشماوه‌ی ژیا‌نی له‌وێدا بر دووه‌ته سه‌ر.

سه‌رچاوه‌کان

۱- میژووی نه‌ده‌بی کوردی - عه‌لادین سه‌جادی.

۲- گۆفاری ده‌نگی گیتی تازه - ژماره‌ی دوو، سا‌لی ۱۹۴۵.

۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌غه‌مناکی.

ئه‌لماس خانی که‌ندۆله‌یی

۱۱۱۸ - ۱۱۹۱

ئه‌م هۆنره‌مان ناوی ئه‌لماس و کورپی نه‌حمه‌د خانی که‌ندۆله‌یییه و به‌پیتی سه‌ره‌تای یه‌کێ له "نادرنامه" کان که که‌وتووته ده‌ستمان له سا‌لی ۱۱۱۸ ی کۆچی له دیتی که‌ندۆله له دایک بووه و له سا‌لی ۱۱۹۱ له ته‌مه‌نی هه‌فتا و سێ سا‌لیدا هه‌ر له‌و دیتیه کۆچی دوا‌یی کردووه و نێژراوه. که‌ندۆله له چه‌ند کیلۆمه‌تریی کرماشان دایه.

به‌پیتی ئه‌و زانیاریانه‌ی که که‌وتووته ده‌ستمان، ئه‌لماس خان له‌سه‌ر په‌یره‌وی خۆیندنی ئه‌و دهره به‌مندالی خۆیندوویه‌تی و فێری زمان و وێژه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی و خه‌ت خۆشی بووه و له پاشا چووته کرماشان و ئه‌سه‌په‌هان و شیراز و خۆیندنه‌که‌ی ته‌واو کردووه و ئه‌وسا چووته ناو له‌شکر و فێری هونه‌ری شه‌ر بووه و له دهری نادر شای هه‌وشار (۱۱۴۸ - ۱۱۶۰ ی کۆچی) دا بووته سه‌رۆکی هه‌نگیک و پاشان له شه‌ری نادر و توپا‌لدا هاو‌به‌شیی کردووه، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی تیک شکاوه، نادر لێی تووره بووه و ته‌میی کردووه و ئه‌ویش گه‌راوه‌ته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌کاری کشتوکا‌ل و هۆنیوه‌ی هۆنراو بر دووه‌ته سه‌ر تا مردووه.

ئه‌لماس خان له هۆنیوه‌ی هۆنراو و لێدانی ته‌نبوور و شمشا‌لدا ده‌ستیکی به‌رز و بالا‌ی هه‌بووه، گه‌رچی ئه‌و زۆربه‌ی دهری لایه‌تی له ناو له‌شکره‌که‌ی نادر بر دووه‌ته سه‌ر و له شه‌ر و په‌مبازی و شمشیر وه‌شاننددا شاره‌زا بووه، به‌لام له هۆنیوه‌ی هۆنراویشدا

دهستیکى بالآى هه‌بووه، وه له پاش ئه‌وهى كه له ناو له‌شكره‌كه‌ى نادر ده‌ركراوه، له دىي كه‌ندۆ‌له‌دا گۆشه‌نشين بوو، وه پاشماوه‌ى ژيانى به‌هۆنینه‌وه‌ى هۆنراو و ليدانى ته‌نبوور و كارى كشتوكا‌ل و دانيشتن له‌گه‌ل وه‌رزيران و پياوه‌ گه‌وره‌كانى مه‌لبه‌نده‌كه‌يدا بردووته سه‌ر، وه له پاش شه‌ر و په‌زم ژيانى له‌گه‌ل هۆنراو و مۆسيقادا به‌سه‌ر بردووه، وه‌كو ده‌لێن مزگه‌وتىكىشى له‌ دىيه‌كه‌يدا دروست كرد و به‌رۆژا ده‌چووه مزگه‌وته‌كه‌ى و له‌گه‌ل خه‌لكدا وتووێژى ده‌كرد.

ئه‌لماس خان له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى كه‌وته به‌ر به‌رق و قينى نادر و له‌ لايه‌ن ئه‌وه‌وه ته‌مى كرا، به‌لام هه‌رگيز نادري له‌ بى‌ر نه‌برده‌وه و ئه‌وى له‌ دله‌وه خۆش ده‌ويست و هه‌ر به‌م بۆنه‌وه به‌پراوىكى به‌ناوى "نادرنامه" كه‌ نزىكه‌ى پينچ هه‌زار هۆنراوىك ده‌بى هۆنڤيه‌وه كه‌ به‌ په‌پراوىكى مۆزويى دىته ژماره‌.

جگه‌ له‌ نادرنامه چهند په‌راوى ترى به‌هۆنراو هۆنڤونه‌ته‌وه و به‌يادگار ماونه‌ته‌وه كه‌ برىتين له: "كه‌نيزه‌ك و يازده رهم" و "خورشيد و خاوه‌ر" و "شه‌مال و زه‌لان".
ئه‌مه‌ش چهند هۆنراوىكى ئه‌م هۆنه‌ره‌ن كه‌ له‌ نادرنامه‌كه‌ى هه‌لمان بژاردوون و سه‌باره‌ت به‌تپيه‌كانى تۆپال پاشايه كه‌ ده‌لێ:

سه‌حه‌ر تۆپال شا خي‌زا عه‌زم كين
جۆشنا سپا سووار بى وه زين
كيشا كه‌رنا سه‌لات هه‌ى دان
غولغوله‌ى رۆمات ئاما نه‌ مه‌يدان
سه‌ف دان سه‌ف ئارا سه‌ره‌نگ سه‌رداران
تپ تپ و له‌ك له‌ك عه‌له‌م و ناران
تۆپال كه‌رد تپ تپ تپ تپان تپ ئارا
ده‌سته ده‌سته سه‌ف مدرا نه‌ سارا
تپ تپ ژ رۆمى، تپ تپ ژ ته‌ته‌ر
تپ تپ ژ عه‌ره‌ب شۆر شه‌ر نه‌سه‌ر
تپ تپ جه‌ى ميسرى، تپ تپ جه‌ى شامى
تپ تپ جه‌ى مه‌ككه‌ مه‌ردان نامى
تپ تپ جه‌ى كه‌ى كه‌ى، تپ تپ كلّاشى
تپ تپ ئه‌ر نه‌بووت، تپ تپ سووداشى

تییپی ته په لوو، تییپی له یلانی
 تییپی غه زائیل، عه رهب که یلانی
 تییپی یه زیدی، تییپی شهیتانی
 تییپی نه سرانی، تییپی مه لتانی
 تییپی پاسنی، تییپی داسنی
 تییپی هه کاری، تییپی باسنی
 تییپی ژ به به، تییپی باجه لان
 تییپی ژ بل باس، قه دیم قاتلان
 دهسته دهسته که رد تیپان تیپ نارا
 پوښا سه ریسات سامان سارا
 تمام کینه پوښ بی خوف ژ مگردن
 عاسی نه بله ق دار که فن نه گگردن
 توپ توپخانان جوش جه زایر
 بهست نه پیش تیپ ناشووب نایر
 شان سه همناک توپ پر غریتو
 دهان پر ژ دوود چون ده ماغ دیتو
 سلسله سپاش بهو ته ور ونارا
 دا نه ته پل کوس، جهد جهنگ نارا
 گرمه ی که بره گان نه بره ناله
 تاونا جه جهرگ زاله دار زاله
 مگردان به زم شه مگردان به کینه
 دهست به تیغ تیز سپهر نه سینه

واته: له بهر به یاندا توپال پاشا بؤ شه راپه ری و له شکره که ی هان دا بؤ شه، وه دای
 له که رما و شه بیوور و سه رۆکه گانی سپا تیبی له شکره که میان ریزدا و هر تیبیکه نالایه کی
 گرتبوه دهسته وه و هه موو خوځیان بؤ شه و په یکار ناماده گردبوو. هر کام له تیه کان
 راولهستان و نهو تیه پانه بریتی بوون له: "رۆم و تهتر و عه رهب و میسر و شام و مه ککه و
 که ی که ی و کلاش و نه رنه بووت و سوورداش و ته په لوو و له یلانی و غه زائیل و که یلانی و
 یه زیدی و نه سرانی و مه لتانی و پاسنی و داسنی و باسنی و هه کاری و بل باس". نهوسا

تیپه‌کانی دهسته دهسته کرده‌وه و بۆ شه‌ر رازاندیان‌ه‌وه و هیچ کام له مردن نه‌ده‌ترسان و به‌راستی هه‌موویان تینووی شه‌ر بوون، توپیشیان له هه‌موو لایه‌که‌وه دابه‌ستبوو که ئاگری ئاژاوه‌ی هه‌لده‌گرسان، ئه‌وسا دایان له ته‌پل و کۆس و زاله‌ی بنیاده‌م ده‌چوو. بی‌اوانی شه‌ر که هه‌ر کام شمشیر و قه‌ڵخانیا‌ن گرتبووه ده‌سته‌وه و خۆیان بۆ شه‌ر ئاماده کردبوو. ئه‌مه‌ش چهند هۆنراوێکی تر له‌و په‌راوه سه‌باره‌ت به‌تیپه‌کانی له‌شکری نادر که ده‌لێ:

نه‌ی جانب نادر جۆشا عه‌زم کین

سه‌ووار بی سالار سلیمان نگین

جۆشا، خرۆشا وه بی مدارا

یاسال قۆشه‌ن کیشا نه سارا

دا نه که‌رنا خیزا سپا و سان

چون قۆچ جه‌نگی ئامانه مه‌یدان

سان بی سامان سه‌ف دا سه‌ف ئارا

سه‌ره‌هنگ سه‌رداران عه‌له‌م ونارا

ده‌سته ده‌سته‌که‌ر تیپان تیپ وه‌تیپ

هه‌ر تیپێ چون ته‌وق تیپ ئه‌وره‌نگ زیب

تیپێ ژ هه‌وشار، تیپێ ژ قه‌جه‌ر

تیپێ ژ ئه‌فغان شۆر شه‌ر نه سه‌ر

تیپێ ژ ئوزبه‌که، تیپێ ژ قه‌لماخ

تیپێ ژ گورجی، تیپێ ژ قازاخ

تیپێ ژ ته‌که، تیپێ تورکمان

تیپێ ژ یه‌مووت، تیپێ گۆکه‌لان

تیپێ ژ فارسى، تیپێ عیراقى

تیپێ ژ لزگی، تیپێ شوقاقى

تیپێ ژ لۆلۆ، تیپێ لاله‌وى

تیپێ ژ موکری، تیپێ مامه‌وى

تیپێ ژ به‌لووچ، تیپێ ژ لاری

تیپێ خوهراسان کۆی سه‌بزه‌وارى

تیپې ژ فهیلی، ژ وهرمزیاری
 تیپې ژ مهردان کوی بهختیاری
 تیپې سیستانی، تیپې کابلی
 تیپې زهنگنه، تیپې زابلی
 تیپې سمناڼی، تیپې داموغانی
 تیپې ژ مهردان مازهندهرانی
 تیپې بوخارا، تیپې ژ بهلخی
 تیپې سهمرقهند بهتوند و تهلخی
 تیپې قووجانی، تیپې کهلاتی
 تیپې مهشهودی، تیپې هراتی
 تیپې بهندهری، تیپې بیوازی
 تیپې کۆکه‌لوو، تیپې شیرازی
 تیپې شماقی، تیپې شیروانی
 تیپې تفلیسی گنجه ئیرهوانی
 زهره زهره تیپ بلووک بلووک سف
 سف سف سان دریا تاسا رای نهجف
 دهسته دهسته کهرد تیپ قوچاخان
 بال بهیداغان بی وه چراخان

واته: له لاهوش نادر رقی هستا و ومکو سلیمان سواری نه سپه‌که‌ی بوو، له شکره‌که‌ی
 کیشایه دهشت و دای له کهرنا و شه‌پیوور و له شکره‌که‌ی پؤل پؤل کرده‌وه و وه‌کو بهرانی
 شه‌ری هاته ناو مهیدانی شه‌روه و له شکره‌که‌ی رازنده‌وه و سه‌رۆکه‌کانی سپا‌که‌ی
 نالاکانیان هه‌لگرت و له پاشا تیپه‌کانی دهسته دهسته کرده‌وه که نه‌و تیپانه بریتین له نه‌م
 تیپانه: "هه‌وشار، قه‌جر، نه‌فغان، ئوزبه‌ک، قه‌لماخ، کورجی، قازاخ، ته‌که، تورکمان،
 یمووت، کۆکه‌لان، فارسی، عیراقی، لزگی، شوقاقی، لؤلؤ، لاله‌وی، موکری، نامه‌وی،
 بوکری، مامه‌وی، به‌لووچ، لاری، خومراسان، سه‌بزه‌واری، فهیلی، وهرمزیار، بهختیاری،
 سیستانی، کابلی، زابلی، زهنگنه، سمناڼی، داموغانی، مازهندهرانی، بوخارایی، بهلخی،
 سه‌مرقهندي، قووجانی، کهلاتی، مهشهودی، هراتی، بهندهری، بیوازی، کۆکه‌لوو،

شیرازی، شماقی، شیروانی، تغلیسی، نیرهوانی، همموی تپه‌کان به‌پرز راوهستان و تا دهشتی نه‌جف دریزه‌ی بوو، به‌شودا هممو جتیه‌ک بووه چراخان و به‌جاری نه‌واوه پرون بووه‌وه.

خان نه‌لماس نادرنامه‌کمی به‌کوشتنی نادر کوتایی دینتی و ده‌لئی له‌برنه‌وه‌ی له ناخر و نۆخری پادشایه‌تیدا له‌خۆئی بایی بوو، وه دهستی کرده زۆر و ستم و کوشتنی خه‌لکی نیران نه‌وه بوو که سه‌رۆکه‌کانی سپای له پیلانیکدا رژانه سه‌ریدا و کوشتیان وه‌کو ده‌لئی:

نه‌لقسه‌سه نادر سه‌رنگوون کردن

سامانش سامال خاک و هوون کردن

هوونی غه‌نی‌مان ژ هوونش وهردن

گه‌نج و خه‌زانه‌ش به‌غارته به‌ردن

قاو‌کفت نه قوشه‌ن سپا خروشا

رشیان نه هرهم سه‌راپه‌رده‌ی شا

ژ هر چوار جانب هجووم کردشان

یۆرشت به خه‌یمه‌ی نادر به‌ردشان

زیره‌ی زه‌لاله‌ت زاری زولم و زوود

نادر بی وه سان سپای سه‌لم و توود

رشیان نه هرهم سپای پر ژ کین

سه‌راپه‌رده‌ی شا کردن قه‌تل قین

به قه‌تل و غارته، به تاخت و تالان

سلسله‌ی سامان نادری مالان

زیره‌ی که‌نیزان ته‌لا تا‌قییان

زاری غولامان ساده ساقیان

داد مه‌حبوویان تاج و تهل نه سه‌ر

خاسه‌گی خاسان مورسه‌سه‌ع که‌مه‌ر

زاری زهریفان سیم و زهرنه‌گوش

بانق‌بانق‌وان زه‌ریاف زه‌پوش

نازداران شا به ناز په‌رومه‌ده

میله‌ت میله‌تان به‌ردن وه‌ومه‌ده

ناوهردن می‌یران تاج که مهر زهر
 یه کیهک به شمشیر جودا که ردن سهر
 نازک، نازداران هر مسهرای ویش
 به وهردهی نه سیر مه کیشان به کیش
 به زیره و زاری نادر مـــــه لاوان
 چهرگ سهرنگ سهخت چون ناو مه تاوان
 قوشهن قین قهسد ناوهردن به یاد
 یه کسان تهخت بهخت نادر دان وه یاد
 چه تر چادران سهرنگوون که ردن
 فهرش و فرووشان به غارته به ردن
 نه ســـــه و نه سبب نالات ناین
 کیشان به ردشان خانان خاین
 تهخت تاو سیش سهرداران به ردن
 خهیمه می مرواریش سهد پاره که ردن
 گهنج و خه زینهش به ردن به تالان
 که ردشان وه پند وات وات سالان
 به یهک کفر کون ساسسه می نادر
 نه نادرئ مـــــند نه چه تر چادر
 تهنته نه می ته رتیب نادر بی به تال
 نه تهخت مهند نه بهخت نه سهر مهند نه مال
 کـــــوتا بی دهـــــوای دیوان نادر
 سابی سامانش وه نه مر قادر
 بهرد بنچینه می بنیادش کنیا
 چمان نادر شانامان وه دنیا
 هانا هامسهران دنیا مـــــه ردهن
 سهوداش بی سوودن زحمته به ردهن
 هر کهس موسلمان خوداشناسه
 رای راست بگیران نیکنامی خاسه

واته: سهرئه نجام نادر له ناوچوو و له ناو خاک و خویندا تلایه وه و پیاوکوژمهکان که به خوینی تینوو بوون، له خوینه که یان خوارده وه، وه گنج و گه نجینه یان به تالان برد و قاو که وته ناو له شکره که ی و هه موویان رژانه ناو سهراپه رده که ی و ده ستیان کرده کوشت و کوشتاری که سوکاره که ی و خولام و نوکه ره که ی، که نیزه که ی و کاره که ره که ی ده ستیان کرده شیوه و گریان و له پاشا به دیل گیران، بهم چه شنه تهخت و بهختی نادر له ناوچوو، وه هه مووی نه مانهش له بهرئه وه بوو که نادر له خوڤایی بوو، ناسپاسیی خوی کرد، بویه بهردی بنجینه ی له بنه وه هه لکنیا و شوینه واریکی نه مایه وه. ده سا ئه ی یاران له بهرئه وه ی دنیا مردنی له شوینه، سه وای ئه م جیهانه بی سووده، هر که سیک موسلمان و خواناسه، ده بی ریی راست بگری، چونکه چاکه زۆر چاکه و هه موو ده م ده میتیته وه.

سهرچاوهکان

- ۱- نادرنامه - کۆکردنه وه و نووسینه وه ی والیی ئه میری - که ندۆله، ۱۳۴۷.
- ۲- نادرنامه - تالیف خان الماس گردآوری محمدمین نژاد - قروه، ۱۳۳۴.
- ۳- نادرنامه دانراوی خان ئه لماس که ندۆله یی - کۆکردنه وه ی صدیق بۆره که یی، ۱۳۴۸.
- ۴- یادداشته که ی خۆم سه بارت به نه لماس خانی که ندۆله یی.

ئه لماس خانی کوردستانی

۱۱۶۵ - ۱۲۲۷

ئه م هۆنه ره مان ناوی ئه لماس و کوری خه سه ره و خانی که له پوره که به پیتی ئه و به لگانه ی که و توونه ته ده ستمان له سالی ۱۱۶۵ کۆچی له دیتی ماراودا له دایک بووه و هر له و تشدا پتی که یشتوو و له سه ر په ی ره وه ی خویندنی ئه و سه رده مه هر به مندالی خه ریکی خویندن بووه و له تافی جوانیدا چوو ته سنه و له ویدا ماوه یه که خویندوو یه تی و فیری خهت خویشی و وێژه ی فارسی و عه ره بی بووه و که پراوته وه دئ و مه لبه نده که ی خۆی و ئه وس خه ریکی کشتوکال و ملکه داری بووه و له سالی ۱۲۱۴ ی کۆچیدا له ده وری فه تالی شای قاجار (۱۲۱۱ - ۱۲۵۰ ی کۆچی) دا گیراوه و له شاری تاراندا بق ماوه ی پینج سال به ند کراوه و له پاش نازادبوون که پراوته وه زیده که ی خۆی و پاشماوه ی ژیا نی به هۆنرا و هۆنینه وه بر دووه ته سه ر تا له سالی ۱۲۲۷ له ته مه نی شه ست و دوو سالی دا کۆچی دوایی کردوو.

میرزا شه فیعی مامیزکی سه بارت به کۆچی دوایی ئه لماس خان پارچه هه لبه ستیکی هۆنیه ته وه و له وه دا میژووی مردنی ئه و ی به ژماره ی ئه بجه د بۆمان دهرخستوو و ده ئی: شه فیع په ی تاریخ کۆچ ئه لماس خان وات: "کزه ی جه رگم به رز بی نه داخان"

که به پیتی ژماره‌ی نه‌بجد ده‌کاته ۱۲۲۷ ی کۆچی که به‌شیتوه‌ی کۆن به‌م جۆرمیه: "وات:
کزه، جرگم برزیی نه‌داخان".

ئه‌لماس خان که به‌ئه‌لماس خانی که‌له‌ووڤ و ئه‌لماس خانی کوردستانی به‌ناوبانگه، له
هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو و لیدانی ته‌نبووڤا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه و یه‌کتی له
شوینه‌واره‌ گرنگه‌کانی ئه‌و که به‌یادگار ماوه‌ته‌وه‌ شانامه‌یه که له فارسییه‌وه‌ وه‌ریگتپراته‌وه
سه‌ر زمانی کوردی (زاراوه‌ی گۆرانی) که داگری شه‌ست هه‌زار هۆنراوه.

وه‌کو ده‌لێن ئه‌لماس خان خاوه‌ن مرخ و هۆشیتکی به‌رز بووه و له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی
دوو تاکیدا بێ وینه‌ بووه، وه له هه‌ندێ زانستی تردا وه‌کو: فه‌لسفه و میژوو و
ئه‌ستیره‌ناسی شاره‌زا بووه، ئه‌گه‌رچی دیوانتیکمان له ئه‌وه‌وه پتی نه‌گه‌یشتوه، به‌لام ئه‌و
هۆنراوه‌ی که له ئه‌وه‌وه به‌یادگار ماونه‌ته‌وه‌ زۆر شیرین و ته‌ڤ و پارا و به‌رز.

ئه‌لماس خانی کوردستانی به‌یه‌کتی له هۆنهرانی ئازادیه‌خوازی ده‌وری خۆی دیته ژمار:
وادیاره که زۆریه‌ی هۆنراوه‌کانی خۆی له تاراندا هۆنیوه‌ته‌وه. به‌داخه‌وه جگه له چه‌ند
پارچه هه‌لبه‌ستێ نه‌بێ که ماونه‌ته‌وه، زۆریه‌ی هۆنراوه‌کانی تیاچوون. شانامه‌که‌شی که
وه‌ریگتپراته‌وه سه‌ر زاراوه‌ی گۆرانی نوسخه‌یه‌کی به‌چه‌ند وینه‌ی مینیا تۆر ماوه‌ته‌وه له
گاوارماده‌یه. وه‌کو ده‌لێن ئه‌لماس خان نزیکه‌ی پینج سال و چه‌ند مانگیک له به‌ندا بووه،
سه‌ره‌تا له به‌ندیخانه‌کانی سنه و هه‌وراماندا به‌ند کراوه و له پاشا ناریدووینه‌ته تاران و
کاتی خستووینه‌ته به‌ند، چل و یه‌ک سالی بووه و تالێ قژی سپی نه‌بووه، به‌لام له زینداندا
به‌ره به‌ره قژ و ڤدینه‌که‌ی سپی بووه و پیریش هاتوه‌ته پیریه‌وه.

له هۆنراوه‌کانی ئه‌لماس خانداندا ده‌رده‌که‌وتی که ئه‌و به‌ندیخانه‌ی وا ئه‌وی تیدا به‌ند
بووه له ناو که‌ژ و کپوه‌کاندا هه‌لکه‌نراوه بۆ ئه‌وه‌ی که‌س ده‌نگی به‌ندییه‌کان نه‌بیسێ و پتر
ئه‌و که‌سانه‌یان ده‌برده ئه‌و شوینه‌نه که دژی ڤژیمی پاشایه‌تی بوون و له به‌رابه‌ر ڤژیمدا
ڤاده‌وه‌ستان و ده‌نگی که‌له‌که‌یان به‌خه‌لک ڤاده‌گه‌یاند ئه‌و زیندانانه پتر له ناو کپوه‌کاندا
هه‌لکه‌نه‌زا و باشتر بلتین به‌چه‌شنی زاخه هه‌لیان ده‌که‌ندن و زیندانه ڤامیاریه‌یه‌کانیان تی
ده‌خستن و ئیتر که‌س جگه له خوا ده‌نگی ئه‌و به‌ندیانه‌ی نه‌ده‌بیست.

هۆنهر که پتیکانیان خستبووه ناو زنجیره‌وه و کۆت و زنجیریان کوردبوو، له‌و زاخه‌ ته‌نگ و
تاریکه‌دا که جیکای خه‌وتن و دانیشتن و هه‌لسانی ئه‌و بوو، تارمایی مه‌رگی به‌چاوی خۆی
ده‌دی که هه‌موو ده‌م وه‌کو ئه‌ژدیه‌یه‌کی ترسناک ده‌می ده‌کرده‌وه و ده‌یویست لووشی بدا.
له ژێریدا جگه له هه‌سیرتک شتی تر نه‌ده‌بینرا و جلوه‌برگه‌که‌شی له‌و ماوه‌دا شپ و شیتال
بووبوو، دیاره که ئه‌ویان بۆ میوانی بانگ نه‌کردبوو، ئه‌و به‌ندی بوو و له به‌ندیخانه‌دا بوو،

پیاویتی دلره قیش چاوه دیتی لیه دهکرد و تهنانت جارتیکیش لهگه لیدا قسهی نه دهکرد، قسهی چی، هه موو دم به قه مچی لپی دهدا و نازاری پی دهگه یاند، چونکه پی بیان پاسارد بوو که هه میشه نازاری بدا و نهویش گوپرایه لی ناغه کانی خوی بوو.

به دبختیش له ودا بوو که نهو خانزا و له بنه مالیه کی خان بوو و، له نهوپه ری خۆشی و تیزوته سه لیدا ژیانی بردبووه سهر و ههر کاتی بیویستایه دهچووه راو و نیچیر و شهوانهش له دیوه خانه که یدا دهیان کهس له دهو ریدا کۆ ده بوونه وه و گۆران بیان بۆ دهچری و قسهی خۆشیان بۆ دهکرد، وه کاتی دهو ریبه ری چۆل ده بوو خه ریکی هۆنینه وهی هۆنراو ده بوو که زیاتر دلی به سستبووه هۆنراوه دلرفینه کانی خانا و فیردهوسی، بۆیه له ماوهی چند سالدا نهویش له تافی جوانیدا تهواوی شانامه ی وهرگپرایه سهر زمانه شیرینه کهی خۆی، نهو زمانه ی که شانازی پیوه دهکرد و دهیوت زمانی باو و باپیومه و خوا به دیاری و خه لات پیمی به خشویه و ده بی پرا و خزمه تی پی بکه م. نیستا نیتر نهو فهر و شکویه نه ماوه و هه موو پۆژیک به که میک نانه رهق و شله ی به ندیخانه ژیان ده باته سهر.

نه لبه ت خزم و که سوکاره که ی به ههر جۆرتیک بووایه کولیره و که شک و رۆن و شیریزیان بۆ ده نارد، به لام خۆ زیندانوانه که مه گهر پیی دهدا، هه ندی جار خزمه کانی به هۆی به رتیلتیکی زۆر له پاش چند مانگ دهچوونه ناو به ندیخانه که و چاویان ده کهوته نه لماس خان و له گه لیدا دهوان و نیتر نهو کاته دهیوانی لهو خوارده مه نیبانه که له دیدا دهیخوارد چهشکه ی بگا، به لام نهو منده لاواز بوو بوو که دلی نه دهچووه سهر نانه کهش.

هۆنهر دلی ته نیا به وه خۆش بوو که به شهوا نه سستیرمکانی ده دی و له گه لیاندا راز و نیازی دهکرد و خه م و په ژاره ی دلی خۆی بۆیان ده گپرایه وه. وه نه وده مه ی وا له به ندیخانه ی هه وراماندا بوو، لووره ی گورگ و زیره ی پلنگ و فیشکه فیشکی مار دلی نهوی ده له رزاند:

یاران نه به ندم، یاران نه به ندم	ئانه گرفتار زنجیر و به ندم
من جه ماوای ویم نهو رۆ دل که ندم	توخم به دبختی په ری ویم شه ندم
جه قهوم و جه خوتیش گرد ناوا ره بیم	نهک ههر ناواره جگه پاره بیم
مه ره که خودا وهند وهر محمه کهی ویش	پزگارم که رۆ جه دهرد و جه نیش
رزگارم که رۆ جه ئی به ند تار	ههر نهو بۆ وه دل چه نیم بۆ وه یار

واته: نهی یاران! من له به ندیخانه دا له کۆت و زنجیر دام نیتر له زید و مه لبه نده که م دل م هه لکه نراوه و تۆمی به دبختیم بۆ خۆم وه شاندر وه و له خزم و که سوکاره که م ناواره بووم، نه ههر ناواره بووم به لکو جه رگم براوه، مه گهر خوا به به زهیی خۆی له دهرد و رهنج پزگارم کا و له م به نده تاریکه دا به فریام بگا، وه ههر ده بی و بیته یارم.

خەم و خەفەتی تەنیاپی و کەلکەلەیی یاران و دۆستان ئەوی نازار دەدا، چونکە هاوێلەکانی ئەویان لە بیر چوو بوو و ئەو و ئاشناکانی هەوالتیکیان نە دەپرسی. کاتی بەدبەختییەکانی خۆی دەدی لە خۆشیی دوژمناندا، دەرگەوتە بۆ قیندا و، ئەوێ کە پتر دەبوو هۆی پەژارە و خەمی ئەو، یادی ژن و منداڵ و خەزم و کەسوکارەکانی بوو، چونکە ئەوانی بەگیان و دڵ خۆش دەویست، وە هەموو دەم فرمیتسکی دەپشت و بەم چەشنە خەم و پەژارەیی دەروونی دەرگەوتە بۆ ئەو دەویست:

دوستاخم جە کاو، دوستاخم جە کاو
 چەنی غەم و دەرد دوستاخم جە کاو
 ئانە نە بەندم وە بێ نان و ئاو
 پەڕی رۆژگار شمشیر مە دەم ساو
 دوور جە فەرژەن و هەمسەر و دۆسم
 پەیی و یم مەنالم کە کەفتەن کۆسم
 نامە و هەوالتی ناما جە یاران
 بپرسن حال مە بویتەیی جارن

واتە: لە کەژ و کاوا بەندبووم و لە گەل خەم و پەژارەدا راها تووم و بوومەتە هاوێلی. لە بەندیخانەدا بێ نان و ئاو ماومەتەو و بۆ رۆژگار شمشیر ساو دەدم و، ئیستا دوور لە منداڵ و ژن و دۆسم و بۆیە دەنالم، چونکە کۆسم کەوتوو. نامە و هەوالتیکیش لە یارانەو نەهات تا وەک جارن حال مە بپرسن.

هۆنەر هەموو دەم لە باری ژیانی خۆی سکالا دەرگا و پەژارەیی دڵ و دەروونی دەر دەرگا، وە هەندێ جار گونا و تاوانی ئەم بەدبەختییە دەرگا سەر زانست و هونەری خۆی و دەلی: ئەگەر من خاوەن زانست و هونەر نەبوومایە، دیارە گیرۆدەیی ئەم هەموو بەدبەختییە نە دەبووم و ئەو مەندە پەنج و نازارم نە دەدی:

مەنالم جە بەند، مەنالم جە بەند
 ئانە شەو و رۆژ مەنالم جە بەند
 ئەیی بەند بەوێ شی ریشەیی دلمت کەند
 حەق پادشاهات ئانە جە من سەند
 وەرە من جە کۆ و بەند تار جە کۆ؟
 وەرە من جە کۆ و ئی کوفتار جە کۆ؟

واته: نوا شو و پژ له بنديخانه دا دهنالم، نهی بهند ده ياخوا بهوهی چی که ريشهی دل و جهرگمت هه لکه بند و ههقی پاشات له من سهند، گونا و تاوانم هر نهوه بوو که زانا بووم و بز که له کم و مکو مانگ و خور دهره وشامه وه، نهگينا من له کوئی و بنديخانهی تنگوتاريک له کوئی؟ و يا من و نه م قسه و باسه له کوئی؟

هونهر له و ماوه دا که له بهندا بووه، نهو رهنج و دهرد و نازار و سه خله تيبانه که له بهندا کيشاونی له کس نهيشاردونه تهوه و به هونهرا و هونيو نيه تهوه، که رچی له وندا کاری گريان و بی نارامی بووه به لام هيچ کات ناوميد نه بووه و په نای بر دووه ته خوی تاق و تنيا که دلشادی کا و له بهند نازادی بکا:

مه نالم چون نهی جه زيندان پهی پهی

په ری بهخت ویم هه و اچم وهی وهی

وینهی نهی سوار هر دم مه نالم

کس نيین رحمش بهیق وه حالتم

ناه و نالهی من جه هه بر شيبين

هيچ کس به وینهی من به دبخت نيین

شهو و رز کارم گريه و زاريين

هر دهرد و رهنج و بی قه راريين

په نام به خودان که شادم که رز

جه نی بهند تار نازادم که رز

واته: له زينداندا پهيتا پهيتا وهکو شمشال دهنالينم و بز بهختی رهشی خوم هر ده ليم وهی وهی، وه وهکو قاميش سوار هه موو دم ناله مه و که سيک نييه که به زهیی پيمدا بی، ناه و نالهی من له نه اندازه به دهره و هيچ که سيک وهکو من به دبخت نييه، شهو و پژ کارم گريان و دهرد و رهنج و بی ناراميه، به لام من پهنا و نوميدم به خويه که شادم بکا و له نه م بهنده تاريکه نازادم بکا.

قاميش سوار يا نهی سوار که هونهر ديارديی بی کردوه، برتیبیه له بالولی ماهی که له سه دهی دووم و ستيه مدا زياوه و وهکو ده لين سوارى قاميشيک بووه و نالاندوويه و وتوويه که دهچم بز لای خوا.

نه لماس خان له پارچه هه لبه ستيکی تریدا سکالا و دهردی دلی خوی دهکا که له تارانداه که وتووه ته بهند و، به دهستی شای سته مکاروه بی کس و بی يار ماوه ته وه و، شهو و پژ

خهريکي گريان و زارييه و بق دووربي ولات دلي په شيوه و فرميسک له چاوانيبه وه به خوړ
ديت، پاشان دهلي ته وانه ي که هان له شاري سندها، توخوا به دليکي خو شوه دانيشن و
من له بير کهن، چونکه من و دهماون به ليمان به يه کتر داوه که نه و پر له مژوته م بي و
منيش دلم پر له په زاره و خه م بي و له گوشه ي بهند و زينداندا بمينمه وه، وهکو دهلي:

ياران دوستاخم، ياران دوستاخم

جه شار تاران منيش دوستاخم

هامراز مهينهت شهريک ناخم

به رگم قه لاخته په ي ياران داخم

توفهيل غه مناک شار تارانم

کيروده ي زنجير شاه نيرانم

بي کس و بي وهر بي يار و ياوهر

غريب بي که يف جه عيل دهر به دهر

جه سوب تا به شام گرينه خديم

ئاوات مهوازوم من و مهرگ و يم

په شيو ماتم دهر و نوم زارمن

مه حبوس مه نيوس به رگم دهارمن

په دووربي ولات خاتر خه مينم

به فرمان مه شق سهيل نه سرينم

غريب نه گوشه ي کونج شارانم

نينت زار وه دين ديده ي يارانم

سنة نشينان بنيشن وه شاد

غريب تاران بگهرن وه ياد

هر کس بواچو که تاران خاسه ن

نه وه نه جومله ي خودا نه ناسه ن

مه ره م خودا و هند کار ساز کاران

نيمه يچ به رگه رو جه شار تاران

دهماون خه مدار منيش خه مبارم

جه و بونه مه حرووم ديدار يارم

ئەلبورز جاي دېتون، بىيەن وەماوام
 جەو بۆنە سەرسام سادار ساوام
 من و دەماون شەرتمان كەردەن
 ئەو تەم بۆق من خەم تاوهرۆي مەردەن
 ياران هامسەران قەومان خويشان
 ھەرگيز جەو بۆنە جەورم نەكيشان
 ئىنە گشت كەردەي كارگەردوونەن
 كەس نەزائىق حال من چوونەن
 يە "ئەلماس" واتەن جە تاران دوستاخ
 پەي دورىي ياران ھەر مەكيشۆ ناخ

ئەم پارچە ھەلبەستەش ھى ئەلماس خانە كە بەھۆي مردنى يەكۆ لە خۆشەويستەكانى
 ميرزا شەفيەو ھۆنيويەتەو ۋ لەم ھۆنراوانەدا ئەلماس خان داوا لە ميرزا شەفيە دەكات
 كە كەمتر بگەويتە ناو بىر ۋ خەم ۋ پەژارەو ۋ ئەوسا دەلۆ: ئەوئندە مەچۆ ناو بىرەو،
 كەمى بىر لەو بگەرەو كە پىغەمبەران ۋ خواناسان ھەموو لەم دنيايە كۆچى دوايىيان كرد
 ۋ رۆيشتن، ھەروا بىر لەو بگەرەو كە فەرھيدوون ۋ كەيكاسو ۋ كيو ۋ بىژەن ۋ نەريمان ۋ
 كەيخەسرەو ۋ بارام لە دنيايدا نەمان ۋ تەنانت ئەوانەش ۋا ستەمكار بوون ۋەكو زوحاك ۋ
 شا عەباس ۋ مير تەيمور، ھەموو رۆيشتن، دنيايەك كە ئەمەگى بەپىغەمبەرەكان نەنواند،
 ئيتەر تۆ خەمى چى دىمخۆي، ۋەكو دەلۆ:

شەفيە دنياي دوون، شەفيە دنياي دوون
 ۋەس بچۆ نە فكر دەور دنياي دوون
 فكر ۋ خەيال كەر نام ناوهران كۆ؟
 بەرد بنچينەي پىغەمەران كۆ؟
 ھەزرت مووسا كەليموللا كۆ؟
 ھامراز گوفتار تاي بى ھەمتا كۆ؟
 غەريب غوربەت شاي خوهراسان كۆ؟
 ئەولاد پەسوول ھەق شناسان كۆ؟
 ئەمير سەفدەر ساقىي كەوسەر كۆ؟
 ھەسەن ۋ ھوسەين ئىبنى ھەيدەر كۆ؟

چه لال داوود وه کووره و دم کۆ؟
 چه لقی زه پین باف تنگ مه حکم کۆ؟
 چه زهت سلیمان ساحیب نگین کۆ؟
 چه ند موخته هدان ستوون دین کۆ؟
 فه رهیدوون فه په فه رۆخ نه ژاد کۆ؟
 فه په که پکاووس هم که ی قویاد کۆ؟
 که پکاووس وه جهنگ جادوو که ران کۆ؟
 داوای دیوسفید مازنه دهران کۆ؟
 قه هر قه هر همان زۆر ده عوا کۆ؟
 پر دال په یکان سه ما په یما کۆ؟
 فه په فه ریبورز هفت نیقلیم گیر کۆ؟
 برزوو فه رمه رز، یا زال پیر کۆ؟
 گیو هونه رهنه ند ساحیب سپا کۆ؟
 برووت بیژن گیرو ده ی چا کۆ؟
 نه ریمان ده ور نه ولاد سه ام کۆ؟
 مه ردیی مه نوو چته ر مه نشوور عام کۆ؟
 بال و بازوو خاس فه رهاد چین کۆ؟
 که یخه سه ره کوژی، شوخی شیرین کۆ؟
 به هرام به وه که مه ند گۆر گیر و فه په کۆ؟
 شاه ی نیبراهیم به ی زیب و زه په کۆ؟
 شای ته یموور لهنگ ساحیب نه ساس کۆ؟
 تیغ ژارن آلووی په ری قساس کۆ؟
 تیغ و گورز و رهخش پوسته م زال کۆ؟
 هه وایی برووت دال نیبنی دال کۆ؟
 شایی شاهه بیاس فراسه تدار کۆ؟
 زه لیلی زو حاک هه ناسه مار کۆ؟
 ناده ی ده وران شیر نیتران کۆ؟
 دمنگ داوه داو داو دلیران کۆ؟

شین و زاریش بی، یه عقووب په ی یۆسو؟
 وهشین و زاری چ ئاوهرد وه ک—ۆ؟
 که رده نکهش نه رای غه زوهیی دین کۆ؟
 ساحیب ته متهراق خاقان چین کۆ؟
 دنیا نه مهندهن په ی پیغه مبه ران
 ئیمه ییش مه وهران ئهی بی خه به ران
 ههی داد ههی بیتداد هر چی بی ویهرد
 نه که رده کاران وه بی داخ و دهرد

شانامه بریتییبه له ناوی ههندی نووسراو و نامیلکه ی رهمی که به هۆنراو هۆنراونه ته وه و به یادگار ماونه ته وه و له واندا باسی به سه رهات و سه رگورشته ی پاشایان و قاره مانان و پالّه وانانی کۆنی کوردی تیتدا کراوه و زۆری کورده کان هر له میتزه وه رووداوه کان و چیرۆکه کانی شانامه یان له سینگدا بووه و پاشان هۆنران هر کام به جیاواز ئه و چیرۆکه یان هۆنیونه ته وه و له مه وه دهرده که وئێ که شانامه بهر له فیردهوسی له ناو کورده کاندایا بووه.

له ناخر و ئۆخری دوری ساسانییه کاندایا، پیاوه ئاینییه کان و مؤبه ده کانی زهرده شتی، رووداوه که له تایبته به میتزوی پادشایان که سینگ به سینگ له ناو خه لکدا پاریزرابوون و به ناوی میتزوی کۆن کۆیان کردنه وه و به خهت و زمانی په هلهوی نووسیانه وه و ناویان نان (خوتای نامه ک) که یه که مین میتزوی ئیران ده هاته ژمار و له پاش سه ره لانی ئیسلام ئه م په رتووه کیهان به ناوی (سیرالملوک) وه رگتیرایه سه ر زمانی عه ره بی که پاشان بووه سه رچاوه ی شانامه ی فیردهوسی.

له سالی ۳۴۶ی کۆچیدا پیاوێک به ناوی ئه بو مه نسوری عه بدوره زاق (۳۵۰-۰۰۰ی کۆچی) به شیک له م نووسراوه ی وه رگتیرایه سه ر زمانی فارسی و ناوی نا شانامه و له پاش ئه وه ده قیقی تووسی (۳۴۱-۳۷۰ی کۆچی) به شیک له م نووسراوه ی که بریتی بوو له سه ره لانی زهرده شت له هه زار هۆنراودا هۆنییه وه که پاشان فیردهوسی ئه و هۆنراوه ی له شانامه که ییدا هیتا له پاش ئه و ئه سه دی تووسی (۰۰۰-۶۶۵ی کۆچی) که رشاسپ نامه ی هۆنییه وه هه تا فیردهوسی تووسی (۲۳۰-۴۱۱ی کۆچی) رووداوه کانی شانامه ی به هۆنراو هۆنییه وه و ناوی نا شانامه.

شانامه داگری میتزوی ژبانی پالّه وانان و فه رمانه وایانی نه به زه که له پتی پاراستنی ولاتدا تێ کۆشاون و بهر له فیردهوسی ئه م روودا و چیرۆکه نه له سینگی کورده کاندایا

هه‌بوون و، پاشان هۆنهرانی کورد به‌جیاواز نهم چیرۆکانه‌یان به‌هۆنراو هۆنیه‌وه که که‌لیکیان له‌گه‌ڵ چیرۆکه‌کانی شانامه‌دا یه‌ک ناگره‌وه و جیاوازیان هه‌یه و له‌ راسته‌قینه‌دا شانامه‌ له‌ناو کورده‌کاندا بریتیه‌یه له‌ ناوی چه‌ندین نامیلکه‌ که له‌وانه‌دا سه‌رگورشته و به‌سه‌رهاتی پال‌هوانان و قاره‌مانان و پاشایانی به‌ر له‌ نیسلاهی تیدا باس کراوه و ئه‌وانه‌ش بریتین له: رۆسته‌م و زۆراو، رۆسته‌م و ئه‌سفهن‌دیار، رۆسته‌م و زهرده‌هه‌نگ، حه‌وت خوانی رۆسته‌م، حه‌وت رهم‌م، نۆ رهم‌م، ده‌ رهم‌م، یازده‌ رهم‌م، جیهانگیر و رۆسته‌م، برزو و فل‌مه‌رز، که‌په‌سه‌ره‌و و نه‌فراسیاو، که‌نیزه‌ک و یازده‌ رهم‌م، حه‌وت له‌شکر، حه‌وت خوانی رۆسته‌م، به‌وری به‌یان، بیژهن و مه‌نیجه، سیاوه‌مخ‌ش نامه، زال و پروودابه، خه‌سه‌ره‌و و شیرین، شیرین و فه‌ره‌اد، کاوه‌ی ئاسنگه‌ر، بارام و گو‌له‌ندام، حه‌وت په‌یکه‌ر.

کورده‌کان هه‌مووی پاشایان و پال‌هوانان و قاره‌مانانی شانامه‌ به‌ کورد داده‌نن و له‌ناو ئه‌و شانامانه‌دا ده‌توانین به‌ شانامه‌که‌ی میرزا مسته‌فای دلی دلی (٠٠٠-١٢١١ی کۆچی) دیاردی بکه‌ین که به‌ناوی حه‌وت له‌شکر ناسراوه و بریتیه‌یه له‌ شه‌ری ئیران و تووران که زۆربه‌ی ناوه‌رۆکی چیرۆکه‌که‌ی له‌ شانامه‌که‌ی فیرده‌وسیدا نه‌هاتوه.

یه‌کێ له‌و هۆنهرانه‌ی که شانامه‌ی مه‌رگه‌پراوته سه‌ر زمانی کوردی ئه‌لماس خانی که‌له‌ور یا کوردستانییه که و‌مکوو ده‌لێن بۆ ماوه‌ی ده‌ سال خه‌ریکی هۆنینه‌وه‌ی شانامه‌که‌ی بووه، که گه‌لێ له‌ چیرۆکه‌کانی شانامه‌که‌ی ئه‌و له‌ شانامه‌که‌ی فیرده‌وسیدا نه‌هاتوون، و‌ه‌کو: چیرۆکی ناغش و هادانی کورد، پال‌هوانی ده‌وری که‌په‌سه‌ره‌و و چیرۆکی که‌ی شکه‌تی برازای که‌پیکاوس و رفاندنی رهم‌خشی رۆسته‌م به‌ هۆی رۆسته‌می یه‌کده‌سه‌ت و رۆیشتنی که‌په‌سه‌ره‌و بۆ شکار و گه‌لێ داستان و چیرۆکی تر که له‌ شانامه‌که‌ی فیرده‌وسیدا باسیان لێ نه‌کراوه.

له‌ شانامه‌که‌ی ئه‌لماس خانداندا له‌ چوار زنجیره‌ به‌ناوی: بێش‌دادیه‌کان و که‌یانیه‌کان و ئه‌شکانیه‌کان و ساسانییه‌کان باس کراوه که به‌شیکیشی بریتیه‌یه له‌ چیرۆکی داستانی و ئه‌فسانه‌یی و‌ه‌کو: چیرۆکی نه‌زی ده‌هاک و کاوه و چیرۆکی زال و سام و چیرۆکی رۆسته‌م و دیوسپی و گه‌لێ مه‌به‌ستیشی له‌گه‌ڵ رووداوه‌کانی میژوویدا پتک ده‌گرێ.

ئه‌لماس خان له‌ سه‌ره‌تای شانامه‌که‌یدا سه‌ره‌تا ستایشی خوای گه‌وره و گران ده‌کا و نیشانه‌کانی ئه‌و هه‌لده‌دا و به‌تان و پۆیا ده‌چێ و ئه‌و به‌خوایه‌کی تاق و ته‌نیا و داه‌ینه‌ری ئاسمان و زه‌وی و مرۆ ده‌زانێ و ئه‌وسا ده‌چیتته سه‌ر شانامه‌که‌ و‌ه‌کو ده‌لێ:

به‌نام خودای جیهان ئافه‌رین

ئافه‌رینده‌ی ئاسمان و زه‌مین

به نام خودای گیان و ئوشو
 مین و ویر وهرتر جه یه هر نه شو
 خودای جا و نام، خودای رۆزی دهر
 خودای راهنما، خودای دهشت و دهر
 خودای توانا، خودای یاری دهر
 خودای بی هممتا، خودای دادوهر
 توانا مه بق هر که زانا بق
 جه دانست دل پیر نه پورنا بق
 واجه چ داری تو جه ویر و هوش
 تا نیوشه نده بهیق بدق گوش
 نیسه مه واجم په ریت داستان
 تا نه گوش بق ئی بهند باستان

واته: بهناری خوای بهدی هینهری جیهان، که ناسمان و زهوی بهدی هینتا، بهناری خوای
 گیان و ئاوهر، که بیر بهرتر له مه هر ناروا، خوای جی و ناو، خوای رۆزیدهر، خوای رینما
 و خوای دهشت و کیو، خوای توانا و خوای یارمه تیدهر، خوای بی هاوتا و خوای دادبهر،
 نهوهی که توانایی به بی دهیته زانا، له زانست دلی پیر جوان دهیته وه. بلتی تا چیت هیه
 تو له هوش و ئاوهر تا بیسه بیت و گوتی بی بدا نیستا من چیرۆکت بق ده لیم تا ئم په نده
 کۆنه هر له گوتابی نه لماس خان سه رهتای شانامه کهی له پاش بهسند و ستایشی خوا
 بهباسی که یومهرس به که مین پادشای پیشدادی دهست پی دهکا و بهباسی پاشایه تی
 یه زنگرد کوتایی به مه بهسته کهی دینتی که دوا یین پادشای ساسانییه، وه کوو له باسی
 که یومهرسدا ده لتی:

که یومهرس بی وه کهد خودای جیهان
 شی وه کۆو که مهر ویش که رۆ نیهان
 تهخت و بهخت ویش بهر ئاوهر د جه کۆ
 که لپوشش پوشا چهنی رهخت نو
 ستیزا چهنی دتو و نه هریمهن
 واتش ئی کاره بهرئ من که من

واته: که یومهرس بووه کوتخا و سه رۆکی جیهان چووهر کیو و دهشت تا خۆی بهشاریته وه

تخت و بهختی خژی له کیتودا دانا که لپوسی کرده بهر له گهل جلو بهرگی نویتدا نو له گهل
 دیو و نه هریمه ندا به شهرهات وتی هم کاره بق من هیتشتا هر که مه
 که یوومهرس به کهمین پاشای پیتشدادیبه که سی سالی ره بق پادشایی کرد و له کیتودا
 دهژیا و نو به کهمین که سیک بوو که چیتشت لیتان و دورانی جلو بهرگی له پیتستی ولسات
 فیبری خه لک کرد و خژی و لایه نگرانی پیتستی پلنگیان ده کرده بهر و جان وهرانی
 زیانه خرژیان ده کوشت و ولساتیان رام ده کرد و نو کوریکمی هه بوو به ناوی سیامه که
 له گهل دیوه کاندا به شهرهات و کوژرا و پاشان کورپه که سیامه که تولی باوکی له دیوه کان
 سهنده وه.

ناوی که یوومهرس له نافیستادا که به مرته نه و به پیتی نافیستا نو به کهمین نافه ریده ی
 نه هورامه زدایه و بق ماوه ی سی سال له کویتستانه کاندا دهژیا و له کاتی مرگدا له نو
 تو میک تکایه سر زهوی و به هوی پرشنگی هه تاوه وه نه و تو مه له خاکدا پاریزرا و له پاش
 چل سال گیانیتکی به چه شنی ریواس لی روا و پاشان به شتیوه ی دوو مروی نیر و می
 دهراتن که به که می ناوی مهبیه بوو و، نه ویتتری مهبیانه و له پاش به نجا سال نو دوانه
 په یوهندی ژن و میردیان له گهل به کتردا به ست و بوونه ژن و میرد و نه وسا به ره ی مرو له
 نو دوانه که وتنه وه.

دواین پاشای شانامه به زدگردی ساسانیبه که هم پادشایه له نه وه ی نهوشیروانه و
 نه ویش له دوریکدا بووه پاشا که موسلمانه کان له هر لاه هیرشیان هینایه سر نیران،
 به لام له بهر ناته بایی و ناکوکی خه لک نه یوانی له بهرام بهری موسلمانه کاندا راهوستی و
 سر نه نجام به دهستی ناشه و اینک کوژرا، نه لماس خان سه بارهت به په زدگرد بهم جوړه
 دهلی:

به زدگرد کاتی نشت وه تخت زهر
 کلاو وزرگی ناما نیا وه سر
 واتش نه دور نی چه رخ رهوان
 منم فرزند نه نووشیروان
 پشت وه پشت شایی ثانه بهی من
 جهنگ هر چینی گرویی دوشمنه

واته: به زدگرد کاتی نیشته سر تهختی زترین هات و کلاو که وره یی نیایه سر وتی له
 دوری هم چه رخ رهواندا من نه وه ی نه نووشیروانم پشت به پشت شایی نو بق
 منشه رم هر له گهل دوژمانه

به پتی به لگه کانی میژوویی یه زدگرد نه وهی خه سره وه پروتیزی ساسانی له سالی ۶۲۲ی زاینی له شاری نهسته خری فارسدا بووه پاشای نیران و سه رهتا به یارمه تیی فه پوخ زاد سه رۆکی له شکاری نیران ته وای و لاتنی گرتنه ژیر چنگی خۆی و پاشان موسلماننه کان هیرشیان هینا یه سه ر و لات و گه لئ مه لبه ندیان داگیر کرد و له پاش چند شه به سه ر نیرانییه کاندایا زالی بوون و نه وه بووه که یه زدگرد له خۆرئاواوه چووه خۆره لات تا له خاقانی چین داوای یارمه تی بکا، به لام سه رۆکه کانی له شکره که ی گزییان پی کرد و سه رنه نجام له سالی ۶۵۲ی زاینیدا له یه کئ له دیکانی شاری مه رو به ده سته ئاشه وانیک کوزرا و به م جۆره زنجیره ی ساسانییه کان له پاش نه و پوو چبووه وه و له ناوچوو.

ئه لماس خان له دوا ی کۆتاییه پهنانی شانامه که ی ده لئ: «ئه ی یاران ئه مانه که هه موویان باسم لئوه کرد کورد بوون و گشتیان بۆ ولات تی کۆشان و به جارئ ولاتیان ئاوه دان کرده وه و هاتن مزگینییان به خه لکدا و ئالای ولاتیان شه کانه وه و ولاتیان به گیان و دل پاراست و هکو ده لئ:

یاران یه یانه کورد بین سه راسه ر
که به ری ئیران رای که ردن یه کسه ر
وه جارئ ئیران ئاوه دان که ردن
ئامان و مژده په ی پاته رم به ردن
دروهش ئیران درهوشیانه وه
پاراستن ولات هه ر وه گیانه وه

له م نووسراوه دا گه لئ وشه ی کۆنی کوردیمان ده که وئته به رچاوه که له باری زمانناسییه وه زۆر کرنگن وه کوو: ئۆشۆ: ئاوه ز که له ئاوتستاییدا ئووشییه، ئه پورنا: جوان که له په له ویدا هه ر ئه پورنایه، ویر: بیر، مین: هۆش، نیۆشه نده: بیسه ر، هه مئ: هه میشه، خدیو: شا، هه ماک: ره به ق، په س: جیهان، خۆست: دلنیا، ره ستار: رزگار، درهوش: ئالان زۆریه ی هۆنراوه کانی ئه لماس خان له ناو به یاز و که شکۆله کاندایا نووسراوه که به داخوه هیشتا کۆ نه کراونه ته وه.

سه رچاوه کان

۱- دیوانی ئه لماس خانی کوردستانی که له سالی ۱۲۴۲ی کۆچیدا نووسراوه ته وه.

۲- به یازیککی کۆن که نزیکه ی هه فتا سال له مه ویتش نووسراوه.

۳- یادداشته کانی خۆم سه بهاره ت به ئه لماس خانی کوردستانی.

زولفه قاری گۆران

... - ۱۱۷۲

درویش زولفه قاری گۆران، به پیتی سهرتهای دیوانه که ی نزیکه ی سهد سال له مه ویتیش نووسراوه، له سالی ۱۱۷۲ ی کۆچی له دیتی بانیاراندا له دایک بووه و هر له ویتشدا پتی که پشتووه. له مندا لیدا خهریکی خویندن بووه و له پاشا چووته کرنه و کرماشان و خهریکی خویندنی زمان و ویزه ی فارسی و عهره بی بووه و نهوسا پویشتووه ته لای سهید به عقوبی گۆران و ماوه یهک له لای ماوه ته وه تا خهرقه ی لی وهرگرتووه و له پاشا که پراوه ته وه زید و مه لبه نده که ی خوی و پاشماوه ی ژیا نی به ریتنویتی خه لک بردووه ته سهر تا کۆچی دوا بیی کردووه.

زولفه قار له هۆنینه وه ی هۆنراودا ده ستیکی بهرز و بالای هه بووه و هر له تافی جوانیدا که لی هۆنراوی هۆنیوه ته وه، به لام به پیتی ده ستوری پیره که ی بیر ی گۆپراوه و خهریکی شیردنه وه ی په رتووی سهر نه نجام بووه. له زولفه قاره وه دیوانتی که ده ستنوس به یادگار ماوه ته وه که نزیکه ی دوو هه زار هۆنراویک ده بی.

نه مه ش چند هۆنراویکی نه م هۆنره یه که ده لی:

وه هار ده ماوه، وه هار ده ماوه

نه سیم رحمت وه هار ده ماوه

تۆز و ته م نهرووی مالشت په ماوه

بۆی به هشت مه ی نه پرووی سه ماوه

میزگانی وازان بولبول نه باغان

عه نده لیب نه شیو پای ریز زاغان

قومری خواهشینان چلان په روازان

هه ریهک یهک نهوا په ی ویشان سازان

مه لان مه غار نه بۆی کۆسار مه ست

که وکان که مانچه ی شادی گرد نه ده س

هه ریهک مه وانان نهنا و مه سف ذات

وه جهخت مه شاخان لی نه و هه هار هات

یا شا به هاری تا سه ز وه هار بق

ساحیب سه قام بق، باقی نه بار بق

يا شا به هاري به هاران بيژ بؤ
 ساحيب سه قام بؤ، مهنه ي مريژ بؤ
 يا وهرئ نه بهخت ياران يه كرهنگ
 به ي چيشهن به هاريه كدم يه كرهنگ
 باوهرئ نه بهخت باره ي زهبونان
 ههني دنياي فهوت فاني نه وينان
 به زم ناراي نشات دين خاسانهن
 سهير ديده و دل حهق شناسانهن
 مهيل حهق چهني راگه ي راسانهن
 كاران گشت وه دهس بي چوون ناسانهن
 زولفه قار هر تا نيم نه فهس داري
 مورغ وه مشخوانئ نه قه فهس داري

واته: به هار هات و شه مالي به زمه يي خوايي هه لي كرد و توژ و ته م له پروي كيو ي مالش
 لاجوو و، ده لئي كه بؤي به هه شت له ناسمانه وه دي. بولبوله كان مژده ي هاتني به هاريان
 برده باخ و هزاره كان له داوئني كي و قومريه كان به فرينه وه هر كام نه وا يه كي ان بؤ
 خويان ساز كرد. به له وهران له بهر بؤني خوئي كوئستانان و كوئسالان مهست و سه رخؤش
 بوون و كه وه كان كه مانجه ي شاديان گرته دهست و هر كام له په سهندي خوادا نه وا يه كي ان
 لي دا و هه موويان هاواريان ده كرد كه نه وه هار هات. خوايا، ياران له م وهرزي به هار هدا
 به ديئني خوئ شاد كه و نه وان بانگ كه لاي خوئ و له ته له كه و نا پوره رزگاريان بكه. نه ي
 ياران: هر كه سيك كه له ديني خويدا يا وهرتيكي هه بي، وه به ديده و دل خوا بناسي و روو
 بكا ته خوا، بي گومان خواش نه وي خوئ ده وي و هه موو گري كوئره يه كي زياني ده كريتته وه
 و هه موو كاريك به ناوي نه وه وه ناسان ده بي. نه ي زولفه قار هه تا كي ان له له شدا يه،
 به له وهرتيكي خوئ بيژ له قه فه زتدا يه و خوات له بيير نه چي ته وه.

۲

گيجيا وه هه م، گيجيا وه هه م
 به هرام نه سارا گيجيا وه هه م
 نه دلي شيران بهرئ ملك جه م
 تاجش به را وهرد نه گيج سته م

خسرهو که بههرام وهی تهوردی وهجهم
چهنی جسناش خیزیان وه هم

واته: بههرام له دهشت و بیواندا کهلی سهخلتی و رهنجی کیتشا و له نیتوان شیرهکاندا
تاجهکهی ههگرت و نایه سهر، خسرهو که نهههی دی لهگهله بنهماله کهیدا لهگهله نهودا
کهوته شهر. زولفهقار لهم هونراواندا دیاردی دهکاته سهر چیرۆکی بارامی گۆری ساسانی
که باوکی له مندالیدا ناردیه لای مونزری کوری نوعمان له حیره تا لهویدا پهروهرده بی.
کاتی بههرام فیری هونر و فرههنگ بوو، له مهرکی باوکی ناگهدار بوو، کهرایهوه نیران
وله کاتهدا خسرهو ناویک بوویوه پادشای نیران. کاتی بارام هاته نیران، پیاوه
کهورهکان تاجهکهیان نایه نیتوانی دوو شیر تا ههر کام که تاجهکهیان ههگرت ببیته پاشا و
بچیته سهر تهخت، بارام شیرهکانی گوشت و تاجهکهی ههگرت و نایه سهری.

۳

ههفت گهوهرم دی، ههفت گهوهرم دی
یهکشه نه خاودا ههفت گهوهرم دی
زولال بی گهرد پر جهوهرم دی
بنیامین پیر خاوهند وهرم دی
چهرخچی زهمان ساحیب بهرم دی
نۆسای راستی و شکۆ وهرم دی
شهفیع یاران نه مهحشرم دی
یار و یواهر گهرد بهشهرم دی

من ههفت لالم دی، من ههفت لالم دی
شهوی نه خاودا من ههفت لالم دی
لال قیمهتی پر کهمالم دی
داوود دهلیل سای جهمالم دی
فرشتهی شریف ساحیب مالم دی
نیگههبان زام گهرد عبدالله دی
شهمالهی ناهر بای شهمالم دی
ههفت غهواس خاس زینل زولالم دی

پهمنز یارم دی، پهمنز یارم دی
نارونه خاودا پهمنز یارم دی
گهوههر و زهر و هم دینارم دی
رهنکا رنگ دهرهم کوی نهنبارم دی
دهستگیر یار و شهه ریارم دی
دارویی دهردهدار هم بیمارم دی
خاوهند پهمنز و پهزای یارم دی
گهوههر جهلای نه ووه خهروارم دی

قهلم زهرم دی، قهلم زهرم دی
شهوی نه خاودا قهلم زهرم دی
دانای پر کمال دهشت و بهرم دی
دهفته ردارهکمی خاوند فهرم دی
شولهی ذات حهق سؤی نهختهرم دی
وهشی کرد یاران نه دهفتهرم دی
پههوز یاران هونهروهرم دی
سروش غهیبی هم سهروهرم دی

یاران خوانم دی، یاران خوانم دی
نارونه خاودا من ههفت خوانم دی
چشمی نهنتههور جوی پهوانم دی
فانوس و فنهز کرد شهوانم دی
نوسای جهمخانهی سر پهنهانم دی
مورغ نهزلی شادهودانم دی
مایهی زیندهگی و فز زهمانم دی
چهرخچی چالاک کرد جهانم دی

پوچیارم دی، پوچیارم دی
شهوی نه خاودا پوچیارم دی

نه نه ئیـموت و شا تـیارم دی
شا ئیـبراهیم شا سوارم دی
خاوند باغچهی و مشبۆی یارم دی
زهرمهـی تویوور گرد گولزارم دی

زهرده بامم دی، زهرده بامم دی
یه کشه و نه خاودا زهرده بامم دی
یادگار شای هر دوو زامم دی
ناز ناز رهواج مایهـی کامم دی
ئوشای سهرانهـی خاس و عامم دی
جهمشید جهم قدر مهـی نهجامم دی
یارهر دووسهر سووچ و شامم دی
سهر حهلقهـی یاران ساحیب نامم دی

واته: شهوتکیان له خهودا حهوت گهوهرم دی که زۆر پاک و خاوین بوون و له نیوانی
ئواندا سهـرمتا پیر بنیامین فریشتهـی خۆرم دی، ئهـو چهـرخینهـری زهمان و دهشت و کتوه،
ئهـو مامۆستای راستی و فهـر و شکۆیه. ئهـو تکاکاری یاران له رهۆزی پهسلانه، ئهـو یار و
یاوهـری ههـموو مرۆتکه.

شهوتکی تر له خهودا حهوت لالم دی، یهکتی لهو لاله باییدارانه داوود بوو که من چاوم
کهوته جوانیی ئهـو، ئهـو فریشته که دارایی و سامانی جیهانی به دهستهوهیه، پاسهوانی و
دیدهوانیی ئهـودا لآن بهو سپیتررا بوو، بهچهشنی ناگر ههـموو شوین و جیگایهکی روون
کردبووه و وهکو بای شهـمال ههـلی کردبوو. ئهـی یاران! من حهوت زریهوانی چاک و
دلپاکم دی.

من نهـمرو له خهودا رهـمزپارم دی که له بهرا بهـریدا گهـلی گهوهـر و زێر و دینار بوو، و
وهکو ههـمار ههـلدرابوو و پاسهوانیی لێوه دهکرد، ئهـو دهستگیر یاران و شالیاران و دهوای
نهـخۆشانه. ئهـو خاومند راز و رهـزای یاره، من له لای ئهـو گهـلی زێر و گهوهـرم دی.

دیسان شهوتکیان له خهودا پیر مووسام دی، ئهـو نووتنگهـی زانایی و خۆ بهکهـم زانینه و
خاومند دهشت و بیدییه و دهفتهرداریکی بهـفهـر و شکۆیه، له دهفتهـری ئهـودا بۆ ههـموو یاران
شادی و خۆشی نووسراوه، ئهـو شۆلهـی خوایی بوو، ئهـو بهراستی رازی دیوانی خوایی و
سروشـی هونهـروهر و سهـروهـر بوو.

ئەي ياران من ئەمىرۆ لە خەودا ھەوت سەفرە و خانم دى، سەرچاوەي پاک و جۆگەي
پەوان و فانۆس و چراي ھەموو شەوانم دى، وەستاي جەمخانەي رازي شاراوە و پەلەوهرى
رۆژي بەرين واتە: شاي دەودانم دى، مايەي ژيان و فەر و شەكۆي زەمان و چەرخيئەري
چالاكي جىھان و جىھانيانم دى.

ديسان شەويكيان لە خەودا شا ئىبراھيمي رۆچيار پاسەوانى باغچەي بۆنخۆشى يار و
چريكەي پەلەوهرانى گولزاري خواييم دى، ئەو يارە نازدارە خۆش قەسەيم لە نتيوان چيمەن
و ميترگدا دى كە پاسەوانى لەوانەو دەكرد.

شەويكي تر لە خەودا بابە يادگاري زەردەبامم دى، شاي خاومەن دوو جىھان و تەكاكاري
يارانم دى كە مايەي خۆشى و شادي بوو، شاي سەرانە و جەمشيدي جەمم دى كە مەي لە
جاميدا بوو، بەراستي من سەردەستەي يارانم دى.

زولفەقار لەم ھۆنراوانەدا دياردي دەكاتە ھەفتەن يا ھەوت فريشتەكان كە لە ئايى
زەردەشتدا ئەمشاسپەندانيان پتي دەلێن، ئەم فريشتانە كە ھەوت تەنن بەپيي نامەي
سەرئەنجام ئەمانە بۆ پاسەوانى و ديدەوانى ناسمان و مانگ و خۆر و ئەستىرەكان و با و
ھەوا و زەوى و ئاو و گيا و ناگر سەرشەت كراون و لە ئافتيستا شادا نووسراوە كە ئەم ھەوت
فريشتە ھەر كام كاريكي تايبەتيان ھەيە، بۆ وێنە بەختيوكردنى ھەمووي گيانداران
بەبەھمەن سپيترراوە و بەختيوكردنى ئاور بەدەستى ئوردى بەھەشتە و ھەرچي ئەردزين و
ناسن ھەيە لە ژيەر چاوەديري شەھريوهرە و كاري كشتوكال بەدەستى سپەندارمەزە و
ئاومەكانيش لە ژيەر دەستى خوردايە و پاسەوانىي پرووك و گياكان بەئەمورداد سپيترراوە
و ئەھوورامەزداش كە خوايە لە ھەمووي ئەمانە چاوەديري دەكا.

۴

سەولتي نە كاشمەر، سەولتي نە كاشمەر

زەردەشت كە نيا سەولتي نە كاشمەر

پۆشنا دەشت و كەش و كۆ و كەمەر

بي وە جەمخانەي مووروان شەمەر

واتش ئى سەولتە چون دارۆ سەمەر

پەرتي نەشيني مووروان سەمەر

ھەر كەسني ريشەش بەربارۆ وەبەر

ريشەي ویش بريۆ جە بن وەتەبەر

واته: زهردهشت سهولتیکی له شاری کاشمیردا نیژا و چل و پۆی ئەم داره به‌جۆری بەرز بووه‌وه که سهرتاسه‌ری دهشت و بیوانی داپۆشی و له تۆی چله‌کانی ئەم داره په‌له‌وه‌ران هیتلانه‌یان دانا‌بوو و له‌سه‌ریا کۆده‌بوونه‌وه. زهردهشت وتی: ئەم داره بق نیشتمان و نیشتگهی په‌له‌وه‌رانی ئەفسانه‌ییژ زۆر به‌که‌لک و سووده و ئەگەر هەر که‌ستیک ریشه‌ی ئەم داره ببری بێ گومان ریشه‌ی ژیا‌نی خۆی به‌ته‌وه‌ر بپروه.

له شانامه و هه‌ندی پەراوی تردا دیاردی کراوه به‌ناشتنی ئەم سه‌وله به‌هۆی زهردهشته‌وه و به‌یه‌قی ده‌لی: ئەم داره سه‌وله که له کاشمیردا به‌دهستی زهردهشت نیژرا بوو، رۆژتکیان باسی ئەم داریان بق موته‌وه‌کلێ کۆری موخته‌سه‌می خه‌لیفه‌ی عباسی کرد و ئه‌ویش ده‌ستووری دا که ئەو سه‌وله بپرن و بیه‌یننه به‌غدا و کاتی سه‌وله‌که‌یان پری، موته‌وه‌کل ئەو شه‌وه به‌دهست چەند که‌سه‌وه کۆژرا و نازاوه که‌وته ناو ده‌وله‌تی عباسی، ته‌نانه‌ت ده‌لێن ئەو که‌سانه‌ش وا داره‌که‌یان پری، که‌سیان لێ نه‌ما و هه‌موویان کۆژران.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- دیوانی زولفه‌قار - کۆکردنه‌وه‌ی سدیق بۆرهمکیی.
- ۲- مشاهیر اهل حق - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۳- نوشته‌های پراکنده درباره پارسان - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۱.
- ۴- تاریخ بیهقی - تالیف ابوالحسن بیهقی - تهران، ۱۳۱۷.
- ۵- یادداشته‌کانی خۆم، سه‌بارمه‌ت به‌زولفه‌قاری کۆژران.

غولام ره‌زاخانی نه‌رکه‌وازی

۱۱۹۵ - ۱۲۵۵

ئەم هۆنه‌رمان ناوی غولام ره‌زا و کۆری هه‌مه‌سه‌نی پشتکۆییبه و نازناوی هه‌یدره‌ه و به‌پیتی ئەو به‌لگانه‌ی که که‌وتونه‌ته ده‌ستمان له‌ سا‌لی ۱۱۹۵ی کۆچی له‌ دینی سه‌رجفته‌ی نزیک پشتکۆی لورستاندا له‌ دایک بووه و هەر له‌ وێشه‌دا پی‌گه‌یه‌شتوو هەر له‌ مندا‌لیدا خه‌ریکی خۆیندن بووه و بق خۆیندن زۆربه‌ی ناوچه‌کانی پشتکۆ و پيشکۆ گه‌راوه و ماوه‌یه‌کیش له‌ کرماشان و دینه‌وه‌ر خه‌ریکی خۆیندن بووه و سه‌رئه‌نجام گه‌راوته‌وه زێد و مه‌آبه‌نده‌که‌ی خۆی و له‌ سا‌لی ۱۲۱۶ که‌ مامه‌ حه‌سه‌ن خان بووته‌ه والیی پشتکۆ غولام، ره‌زای بردووته‌ه لای خۆی و پاشان نازناوی خانیه‌تیی پتی داوه و کردوویه‌ته کۆیخای دینی نه‌رکه‌واز، به‌لام له‌ پاشا والی رقی لێ هه‌لگرتوووه و چەند سا‌لیک خه‌ستووویه‌ته به‌ند و له‌ به‌ندیخانه‌دا (مونا‌جات نامه‌)یه‌کی هۆنیوته‌وه و ئه‌وسا نازاد بووه و گه‌راوته‌وه دینی

نهرکواز و پاشماوهی ژيانی بهکاری کشتوکال و کوڅخايه تي بردووه ته سر تا له سالی ۱۲۵۵ی کڅچيدا کڅچی دوايي کردووه و هر له و دتیه نيژراوه.

غولام رمزاخان، بهيکي له هونهرانی کورد دپته ژمار و له هونراوهمکانی وا دهردهکهوي که له وژدهی فارسی و عهرهبي و کوردی و لیکدانهوهی قورنان و گهلي زانیاریی تر شارهزا و پسپور بووه. وا دياره هونهر له مانگی رهمه زاندا بهند کراوه که دهلي: مانگی رهمه زان که مانگی تايبه تي خوايه، بۆ من بووه پڅزی پهسلان، بهريانگم باری ليوه و پارشيوم ناهي سارده، پيخهفم پيستی له شه و سرينم له برده:

مانگ موبارمک مه خسوس داوهر بهري من بييهن وه يه موله حشر

هتور بار ليو، سه حور ناھ سرده پوڅساک پوس گيان سرينگا ژ بهرد

له بهندا نازارتيکی زوري ددهن و دياره به دستوري واليي پشتکو بووه، که تهوقی ناسنين دهخنه ملی و زنجير دهخنه هردوو پتي واته کوټ و زنجيري دهکن له وه خراپتر پيکاني به زنجيره وه دهخنه ناو سه هولاو بۆ نهوهی رهنج و نازارتيکی زورتر بکيشي:

تهوق گهرن گير قهره به قراي تهنگ

زوان له کسره ت لاهول وانان لهنگ

بووه و باوه قوش ژ ناله م ناسه ن

باوه قوش مه دهوش، بوو هم هه راسه ن

مه خلوقان عاجز شه و بيداريمه ن

بيداری ژ جهور عوسره ت باريمه ن

پام قهيد له يه خاو کوند هم عه لاهن

شه و ديدم ژ نيش بوخار بي خاوه ن

هونهر له پاش هم گله و سکا لايه که له بهختی خوی دهیکا وا که وتووه ته بهند، دست بۆ هافي عه لي درودي لي بي دريژ دهکاته وه و دهکه وپته راز و نياز و ده لين له پاش راز و نياز مه که که بریتيه له ۶۶۶ هونراوی کوردی زنجيره که له دست و پتي کراوه ته وه و به شه وا له بهنديخانه که هه لاتووه و هه نديکيش ده لين کاره ساته که بيان به والی وتووه و دستوري نازادیی نهوی داوه و گه رپاوه ته وه ديی نهرکواز، وه خوی له راز و نياز مه که پيدا ده لي:

هاوار وه دهرگاش وه چهندين شيوه

تکرار نه بييات چون بهيت ليوه

کهردم وه ته عداد نایات بی غهش
 یه عنی شهش سه بهیت چنی شهست و شهش
 شهش هزار ناهیش نه دهر وون کیشام
 شاید رحمت بای وه بهخت سیام
 نیمه هلقه‌ی دام زنجیره دهستم
 بیست و سی بهند عجز وه دهرگاش بهستم

غولام ره‌زا خان له (موناچات نامه) کهیدا وا دهرده کهوتی که عله‌وی بووه، چونکه له
 ستایشی هافی علهیدا له نه‌اندازه‌ی خوی تی په‌پویه به‌جوری که داوای هموو شتیکی له
 نو کردوو و نوی به‌ناگای رازی نه‌دیو و بی هاوتا زانیوه، وه‌کو ده‌لتی:

ناگای سر غهیب، ناگای سر غهیب یا عله‌ی عالی ناگای سر غهیب
 گوستاخ خه‌لوت بی هه‌متای لاره‌یب پاک مونه‌زز مویه‌را ژ عه‌یب

به‌لام موناچات نامه‌که‌ی له نوی‌پری به‌رزیه‌ویه و به‌شاکاریکی ویزه‌ی کوردی دیته ژمار
 و که‌متر هونه‌ریک توانیویه‌تی به‌و چه‌شنه راز و نیازه بگا. نه‌مه‌ش به‌ندیک له (موناچات
 نامه) که‌ی که تیایدا ده‌پار تته‌وه و ده‌لتی:

عالی مه‌کان هه‌ی، عالی مه‌کان هه‌ی
 یا عله‌ی نه‌علا عالی مه‌کان هه‌ی
 یا وه‌لی موته‌لق سیر سویحان هه‌ی
 والی ولایه‌ت شای والاشان هه‌ی
 واقف مه‌حزر په‌روهردگار هه‌ی
 (حُجَةُ الْبُرْهَان) کبر کبار هه‌ی
 هه‌ی مه‌کان بالایی عه‌رش به‌رین هه‌ی
 (علم الاسماء علم الیقین) هه‌ی
 هه‌م عالم علم سه‌له‌وونی زان هه‌ی
 باعس دنیا کهن و مه‌کان هه‌ی
 هه‌ی بی جبره‌ئیل نه‌ رای می‌عراج هه‌ی
 هه‌ی ستانه‌نده‌ی نگین و باج هه‌ی
 داماد بن عه‌م زه‌وج به‌توول هه‌ی
 هه‌ی ناگا وه‌ راز خودا و ره‌سول هه‌ی

هه‌ی تیر شه‌هاب شو‌جاعت بار هه‌ی
 ناسر مه‌نسور نو‌سره‌ت شعار هه‌ی
 هه‌ی عومده‌ی عیماد عه‌موود دین هه‌ی
 هه‌ی حاکم چه‌پ، یسار، یه‌مین هه‌ی
 هه‌ی مو‌شکل گو‌شای کار په‌ی ناسان هه‌ی
 هه‌ی عارفان زاتت ناسان هه‌ی
 هه‌ی گشت گو‌مراهان حه‌ق شناس هه‌ی
 هه‌ی سه‌لمان وه چنگ شتیر خه‌لاس که‌ر هه‌ی
 هه‌ی وه حاجه‌تی ئال نه‌سی‌رت
 وه دوو گو‌شواره‌ی عه‌رش که‌بیرت
 وه زاهدی زوه‌د زه‌ینوله‌ووب‌بادت
 وه توول رو‌کووع سو‌جده‌ی سه‌ججادت
 وه سادقیی سدق جه‌عفه‌ر نه‌ رای دین
 وه ئیمام مووسا له‌قه‌ب کازمه‌ین
 یا حه‌ق وه حورمه‌ت ئیمام هه‌شته‌م
 نه‌جات دهر نه‌حوال به‌خت به‌رگه‌شته‌م
 وه‌ته‌وقی نه‌قی ژ عه‌ایب دوورت
 وه گشت نه‌هل به‌یت رای ته‌قوا جوورت
 نه‌لوه‌عدو یا‌شا دهر دم ده‌واکه‌ر
 (مق‌ضی المرام) حاجه‌ت به‌ر ئاوه‌ر

غولام‌رزا وا دیاره‌ هه‌ر له سه‌ره‌تاوه‌ گراو و سه‌وداسه‌ر بووه و دل‌خوازه‌که‌ی به‌ته‌واوی
 کاری کردووه‌ته سه‌ری، بۆیه به‌م چه‌شنه ستایشی زلیخای خو‌شه‌ویستی کردووه:

زلیخام ژه چین، زولت‌خام ژه چین
 چین زولف سه‌نه‌ن ژه خه‌یه‌اته‌ی چین
 ژ تاووس توغ‌رای نه‌لوانی مو‌شکین
 عه‌تریات ژه عه‌تر ریح ژه ریاحین
 ژه غه‌وواس قه‌وسه‌ین، غه‌زاجوو پرکین
 عه‌ین ژه غه‌زالان وه‌حشی به‌عه‌یدین

عهشق ڙه ڪه مووتر قيته ڙه بڙچين
 چالاڪي ڙه باز ڪه لمهت ڙه شاهين
 ڪوٺاش ڙه ڪوٺنار، لهو ڙه له عمل ڪان
 خه ڙه يه نابيع سه چه شمه ي ڪه يوان
 دنان چي سه دهف يا لوطوء مه رجان
 زهنه خ ڙه ليمو، زنج ڙه زهر فنجان
 ڪه ردهن ڙه ميناي به زم ناراي ڪه يان
 پيچان وه ڪه ردهن بلورين ڪه ييان
 سينهش ڙه سه دهف يا ڙه ته خته ي عاج
 خالان مه وردن ڙه ماچين خه راج
 يان ڙه ته سويرات شاپور نه سساج
 يان دانه ي نه لماس نه سب جي قه ي تاج
 مه مان ڙه رومان يا ليمو ي نه ورهس
 يا ڙه شه مامان نه وختيز يا نيم رهس
 ڪه مه چي ڪه يران چوٽاني ماوا
 شه فهين شه عشه عه ي زهردي خه وراوا
 قيام ڙه سه ولان، قامهت ڙه پهري
 شوعاع ڙه خه ورشي، شهوق ڙه موشته ري
 وهفا ڙه شيرين، تاقهت ڙه لهيلي
 نيم نگا مه ڪه رد هم وه بي مهيلي
 هم لهيل، هم شيرين، هم ڪوٺ نه ندامن
 پڙسه ي نمايان ديده ي (غلام) من

واته: زولفي زليخاي خوشه ويستم وهڪو هه ورشم نه رمه و په لڪه ڪاني وهڪو پهري تاوس
 رهنگاو رهنگن، بڙو ڪاني وهڪو ڪه وان وايه و له تيزو ڪه واني شه پڪه ران رقاويتره بق دلني
 نه ويندار، چاو مڪاني به وينه ي چاري ناسڪه، نه ويني له ڪوٺر و مه له ي له بڙچين و چوستي
 و چالاڪي له شاباز و هه لمهتي له هه لو دمچي، ڪوٺا ڪاني به ناسڪي و جواني ڪوله و
 ليواني وهڪو لالن و ده مي وهڪو ناوي ڙيانه و نه ستو و ڪه ردي وهڪو بلووره و قڙمڪي لووله
 و وهڪو مار به دهور مه مڪه ڪاني به وه پراوه ستاون، سينگي وهڪو عاج سڀيه و خاله ڪاني له

چینوماچین خراج ورده گرن نه لماسیک و هکو جو قه له بان سهریه و میه و سهرنجی بنیادهم
 راده کیشی، مه مه کانی و هکو دوو لیموی کال یا دوو شه مامه دل راده کیشن، که مری و هکو
 که مری ناسکی دهشته و لیو هکوانی و هکو زرده ی خورثا وایه و تهوتلی و هکو خور
 دهره و شپته وه، له راستیدا و هکو لهیلا و شیرین و گوله ندامه، بویه (خولام) په شتیو و
 په ریشانیه تی.

یه کئی له پارچه هه لبه سته کانی غولام ره زا خانی نهرکه وازی، پارچه هه لبه سستی بز و
 درخته که گه لئی ته ر پاراو شیرینه و نه مه هر هونراوه ی درختی ناسورریگه که
 به زمانی په هله وی به یادگار ماوته وه و نمونه یه کی کونه له ویزه ی په هله وی، و هکو ده لاین له
 دهوری نه شکانی به کاند ا هونراوته وه و له زه مانی خه سره و په رویزی ساسانی (۵۹۰ -
 ۶۲۸ ی زاین) دا له په هله وی نه شکانی به وه و هر گیتراوته سر په هله وی ساسانی و پارچه
 هه لبه سستی درختی ناسورریگ یه کئی له باشتترین پارچه هه لبه سته کانی په هله وی به وه
 بنویست که یه کئی له خوره لات ناسانی هره به رزه، یه که م که س بووه که و توویه درختی
 ناسورریگ به هونراوه و له م چیرۆکه دا بز نوتنهری زه رده شته و درختی ناسورریگیس
 نوتنهری ناینی ناسورریبه و پاشان غولام ره زا خان نه م چیرۆکه ی هینا و ته سر زمانی
 کوردی و شک و گومانیش له ودا نیبه که غولام ره زا خان ناشنایه تی به زمانی په هله وی
 نه بووه، به لام له به رنه وه ی نه م چیرۆکه له ناو کورده واریدا باوه و به شیکه له فولکلوری
 کوردی و نه و نه م چیرۆکه ی به هونراو هونیه ته وه و به یادگار به جیتی هیشته وه. نه وه ی که
 جیتی سهرنجه زۆبه ی رسته کان و وشه کانی په هله وی هر له کوردی گۆرانی ده چن و
 له مه وه بۆمان دهره که وی که زمانی په هله وی ده چیتته وه سر زمانی مادی و ده توانین
 به لکیتی کوردی دای بنین.

له م چیرۆکه دا بز و درختی خورما له گه ل یه کدا ده که ونه پیله بازی و وشه ره قسه و
 درخت به بز نه که ده لئی: من له تق به تر م و چونکه شا له به رو باری من ده خوا و ته خته ی
 که شتیوانه کان له منه و گسک و گوریتس له من دروست ده کن و هه نگوینه که م بیوانی نازا
 و نه به ز ده یخون و میوه که م شار به شار ده یبه ن. بز نیش له وه لاما وتی: په لکه و پرچت و هکو
 په لکه ی دتوه و خق هه مو که سیک نه وه ده زانی که شیر و په نیر و که ره له من ده گرن و
 ته نانه ت میزه ر و خوان و سفره له من دروست ده کن، نامه و ده فته ر و تو مار له سر من
 ده نووسن و هه نبانه له من دروست ده کن و زان و په نیری تی ده کن و نه م خه لکه ژبانی له
 منه و که و ابوو من له تق به تر م چونکه له شیر ی من په نیر و ماست و که ره دروست ده کن
 و خوا په رسته کان پیستی میان له لایه و چنگ و به ربه ت و ته نبور که لی ده دن

بهيارمه تيبى منه وه و گياى تهر و تازه دهخۆم و له كانى و سه رچاوه ئاوى سارد دهخۆمه وه
كه چى تۆ وهكو ميخ و بزمارى جۆلاكان داکوتراوى.

نهم چيپرۆكه بۆيه كه مين جار له لايهن مامۆستا حه مه تهقى مه ليكولشوعه راي به هار
(۱۲۰۴ - ۱۳۶۸ى كۆچى) له گۆفارى تۆفان له گه ل ته رجه مهى فارسيدا له چاپ دراوه و
پاشان له لايهن: هنيگ، و جاماسپ و بارتۆلۆمه و ئوونولا و ويدنگرن و سميت و جيانكارلۆ
و دوكتور ماهياري نه و ابى و دكتور فه رهادى ئابادانى و دوكتور ئه حمه دى ته فه زولى رافه
كراوه و له سه رى كۆلراوه ته وه كه نه وا ليرهدا نه و هۆنراوانه دينين و واتاكانيان به سه رانى
دهنووسين تا هه مو كه لك و سوودى لى وه رگرن:

بزه و درمختهن، بزه و درمختهن

سه ير گوفتگۆى بزه و درمختهن

گه ر چه ئى رۆژگار زينده گيش سه ختهن

هه ر كه س و يش ناسا ئانه خو هه شه به ختهن

باس فـ زوونى به ين و يشـ انهن

بزانين ئاخـر حـق وه كـيشـ انهن

نه ووه ل كه درهخت ناما وه گوفتار

واتش نهى بزه و يش بكه ره سـتار

درمختى سه ووز بى نه سه ر كۆساردا

به رش شـيـرين بى نه رۆژگاردا

نه و داره چهنى بزه سـتـاردا

دوو جا دهروونش چون ئاهر خـتـاردا

واتش من جـهـتـقـ خـهـيـلى به رترم

په رى دوژمنان و ينهـى ئاهر

من جه سوورستان بى ههـمتا و فه ردم

مايهى ئارامىيى گـرد ئيش و دهردم

شـاـبارم وه رۆ چون بار ئاوهرۆم

وه دهست و يمـهن من هه رچى كـهـرۆم

كه شـتى و به له م جه من مهـسـازن

كـناـچه و ژهنان گـرد وه من نازن

خنق گزی چه من که ساز مه کهرن
 کناچان یهک یهک نامم مه کهرن
 ورتسه چه من مه کهرن وه ناز
 وهرزاران چهنیم مه بم وه هامه پراز
 مینخ چه من دروس مه کهرن یهک یهک
 بهری عینت لور و وهن و لهک
 ههنگوتنم وهشهن بهی نازاد مه هردان
 یهک یهک مه وهرن نه دهشت و هردان
 نه وانهش که واهیه چته نه دارن
 شه و ورتی پریم مات و خه مبارن
 چه بار و بهرم مه وهرن هه ردهم
 گرد چه زینلشان مه شق دهرد و خه م
 به آئی دهستورهن که گرد من سه رکهن
 تا خه م و نه ندوی زینلشان دهرکهن
 گرد نینه ماچان یه په ند پیهرن
 هه کسه سی چه من دور بق زویهرن
 بزه چون شنهفت نی کتچ و گوفتار
 ناما وه زوان که ردش گه رفتار
 واتش وه درمخت هه هه چیش ماچی
 مه به بق هه درق تق وه من واچی
 کاکا قول و به ژنت به وینهی دیوهن
 شاخت درتژ و چون شاخ مپیوهن
 کردین مه ردومان هه لیت مه گرتیزق
 دوی دقزه خ نانه چه لیت مه خه یزق
 هه هه من کورد و بیواوان گیلیم
 چهنی کورد بزانه که قسار ویتیم
 جاگه م کوردستان وینهی به هه شتهن
 هه جاش مه وینهی هه کق و ده شتهن

گرديان خواپه رست هم په رهي زگارن
 كورد بېنده ي خاس په روږدگارن
 گرديان شيرم موهرن پهي پهي
 مېشك مېژمنن بېټي ډوډ ووهي
 خيوان چرمي جه من ساز مېكېن
 كناچان مېيڼ يهك يهك ناز مېكېن
 چرم مېنوېسن پهي پادشاهان
 نام مېوانن جه كورد ډوډگارن
 ژي جه من كېرن پهي ساز و كېوان
 تا ياران يهك يهك كورد مېون جهوان
 خورانك و چوغي كورد هورامان
 جه من ساز مېكېن جه سوپ و شامان
 بهرگه ساز مېكېن پهي پالوانان
 يوستم مېكېرن وه توښي خيوانان
 هېبانه جه من ډروس مېكېرن
 شير و پېنيرم گرديان موهرن
 كووه كو مېشم شيرم مېډوښن
 مېډوم پېري من خيلى مېكوښن
 شيرم ډوډمانان پېري كورد ډوډي
 چونكه مېگي لم نه سر كورد هېډي
 نه شيرم فرډ و پېنير ساز مېكېن
 ماست و كېشك من وه ډومساز مېكېن
 چنگ و بېرېت و تمبوور و كنار
 وه ژيم مېژمنن جه كاس و هار
 بي كومان كه من وهرتم جه تو
 چونكه مېنېشم نه سر كېژ و كو
 كيلى تېر و تازه موهرم جه ډمشت
 ناو سارد مېنوښم وه كېرډش و كېشت

دار چون یه شنهفت سهرش وست بهوار
 چه شهر مساری گرهوا بهزار
 واتش راست ماچی نهی بز سالار
 هر تق وهرتری چه من نهی رزگار
 یه (غولام) واتن وه ناواز بهرز
 حهق هر نهو حهقن پیمان مه دق دهرز
 دمسسا سا وهس کهر چیش ماچی نانه
 هر پروکهر وه حهق دهردت گرانه
 چونکه هر نهومن تق رزگار کهرق
 خهم و نه ندوه و بهزارت بهرق
 یه مانگ بری و گاس وه هارن
 گورد ماچان نانه دهور دهور یارن
 برج بارخه انهی یارم دیارن
 رزوم روشنهن، شه ویشم تارن
 بی گومان دونیا مهبق چراغان
 (غولامیش) نیشق هر نه روی داغان
 واته: بز و درهخته
 سهیری وتوویزی بز و درهخته
 کهرچی نهم رزگار ه ژیانی سهخته
 هر کسه سیک که خوی ناسی وا بهخته وهره
 باسی بهرتری نیتوانی خویانه
 بزانه ناخر هق به کامیانه
 سه رهتا که درهخت هاته زمان
 وتی: نهی بز خوت رزگار بکه
 درهختی سهوز بوو له سر کوساردا
 بهری شهیرین بوو له رزگاردا
 نهو داره له گهل بزنه که دا بووه شهیری
 دوو که له دهر وونی وه کو ناگر هلسا

کاکا قۆل و به ژنت ههروهک — وو دیتوه
 شاخت وهکوو شاخ و چلی میو دریتزه
 هه موی خه لک له دهستت رادهکا
 دووک هلی دۆزهخ نهوا له تو هه لدهسی
 هه هه من کورد و بیوان گهرم
 وه له گه ل هه موی بز نهکان له کو ساردا ویتل و ناوارهم
 جینگهم کوردستانه وهکوو به هه شته
 هه کوی نه بینی هه کپو و دهشت و هه رده
 خه لکه که ی هه مویان خوا په رست و هه م پارێزکارن
 هه مویان به نده ی باشی په روه ردگارن
 هه مویان په ی دهر په ی شیرم دهخۆنه وه
 مه شه که م ده ژهنن به یی دهر د و وه ی
 سفره و خوانی چه رمی له من دروست ده که ن
 کچه که ان دین و یه ک یه ک ناز ده که ن
 چه رمه که م دهنووسن بق پادشاکان
 ناوم دهخۆینه وه له گشت دهرگا و بانیکدا
 زی له من دروست نه که ن بق ساز و که وان
 تا یاران یه ک یه ک چوان بنه وه
 خۆرانک و چۆغه ی کوردی هه ورامان
 هه له من دروست ده که ن له به یانی و ئیواراندا
 جلویه رگ هه له من بق پاله وانان دهر وون
 خوان و سفره له پیستی من دروست نه که ن
 هه زبانه هه له من ساز ده که ن
 هه مویان شیر و په نی سرم دهخۆم
 کپو به کپو ده گهرم و شیرم ده دۆشن
 خه لک بق من گه لی تی ده کۆشن
 شیرمه که م بق هه ر دهر د و نهخۆشیتیک دهرمانه
 چونکه هه ر کپو ده گهرم و ده له وهرم

له شیرم فرۆ و پهنیـر دروست دهـکـن
 ماست و کـشـکی من دهـکـنه هاودهـمی خـۆـیان
 چـهـنگ و بهـرـبـهـت و تـهـنـبـــــــــــــــــــــــــوود،
 وه ژیم دهـیـژنهـنن له وهـرزی بهـهـارا
 بـی گـومـان کـه من بهـرترم لهـتۆ
 چونکه لهـسـهـر کـهـژ و کـیـوا دادهـنـیـشم
 کـیـای تـهـر و تـازـه نهـخـۆم له دهـشـت
 ناو سـاـرد دهـخـۆمـهـوه و بهـگـهـران
 دارمکه کاتـی نهـمـهـیه بیست سهـری خـسـته خـواـر
 وه له شهـرمهـزاریدا دهـسـتی کـرده گـریـان
 وتی: راست دهـکـهـی نهـی بزنی سـاـلار
 هـهـر تۆ بهـرتری له من لهـم رۆژگـاـرهدا
 نهـمـه (غـولـام) وتوویهـتی بهـدهـنگی بهـرز
 هـهـق هـهـر نهـو هـهـقهـیه کـه وانـهـمان پـی نهـدا
 دهـسـا سـا بهـس کـه تۆ چی نهـلـیـی
 هـهـر رووکـهـره هـهـق دهـردت گـرـانه
 چونکه هـهـر نهـوه کـه تۆ رزگـاـر دهـکا
 خـهـم و پهـژاـهـت بهـجـاـری نهـبا
 نهـمـه مانگی تـیـشـک و وهـرزی بهـهـاره
 هـهـمـوو دهـلـین کـه نهـمـه دهـوری یـاره
 بـرـجـی بارخـهـانهـی یـارم دـیـاره
 پۆژم رووناکـه و شـهـوهـیـشم تـاـریـکه
 بـی گـومـان دنـیا دهـبـیـته چـراخـان
 (غولامیش) دهـچـیـته سهـر کـیـوهـکان و داـئهـنـیـشـی
 یهـکـی له پارچه هـهـلبـهـستهـکانی غولام پهـزاخـان پارچه هـهـلبـهـستـیکه بهـناوی رـشـتهـی
 مرواری که گهـلـی شیرین و تهـر و پاراو و پهـوانه و لهـوهـدا گهـلـی مهـبهـستی پـیـتۆلی و
 خواناسیی بهـکاربردوه که لـیـردهـا لهـسهـر هۆنراوهـکانی دهـکۆلـینهـوه، وهـکوو نهـلـی:

نهـی بهـخـشـندهـی ویر پهـی تۆوهـن خـاـسی
 هـهـر تۆ من مهـوهـی وه راگهـی راسی

واته: ئه‌ی به‌خشنده‌ی بېر و ئاوهر هه‌موو چا که‌یتک له تۆوه‌یه

وه‌تۆ هه‌موو ده‌م من به‌ره‌و پێی راست پێتوێنی ده‌که‌ی

بېر و ئاوهر که هۆنهر دیاردیی پێی کردووه له زاراوی پیتۆله‌کاندا دوو واتای هه‌یه: یه‌که‌م ئاوهری گه‌شتی که پیتۆله‌کان ئه‌وه به‌بیرری بنه‌ره‌تی و خواناسه‌کان به‌تیشکی پێغه‌مبهر و هه‌ندیک به‌سرووشی ده‌زانن و هه‌ر له‌و بېره‌وه‌یه که هه‌موو به‌هره‌یه‌ک ده‌گاته بنیاده‌م و دووهم ئاوهری تاکی که پیتۆله‌کان پێی ده‌لێن هه‌یزی ژیری و مرۆ به‌هۆی ئه‌م دوو هه‌یزه‌وه ده‌توانی خۆی به‌پله‌وپایه‌یتکی به‌رز بگه‌ینێ و هه‌کو پێغه‌مبهری که‌وره‌ی ئیسلام دروودی خۆی له‌سه‌ر بێ ده‌فه‌رمووی: «أَفْلَحَ مَنْ رَزَقَ لُبًّا». واته: ئه‌و که‌سه‌ی که ئاوهری هه‌یه رزگار ده‌بێ.

تۆ چه‌ نوهر وێت ئانه‌ په‌نه‌انی

وه‌و گرد پێشنیه‌ نه‌ چه‌م نیه‌انی

واته: تۆ له تیشکی خۆرتاوا شاراویته‌وه

وه ئه‌م گه‌شت رووناکییه‌ له‌چاو نادیاره

هۆنهر له‌م هۆنراوه‌دا دیاردی ده‌گاته داپۆشرانی گیانله‌به‌ران که ئه‌وش به‌هۆی ئه‌م سێ لایه‌نه‌یه: یه‌که‌م؛ گیانله‌به‌ر به‌ئهن‌دازه‌یه‌ک که‌وره‌یه که ناتوانی هه‌ست به‌راسته‌قینه‌ بگا و خۆی تاو و ته‌نیا ببینی و دووهم؛ گیانله‌به‌ر به‌ئهن‌دازه‌یه‌ک که‌که‌یه که ناتوانی به‌هه‌یز بگا و هه‌کو تیشکی هه‌ستی که شه‌پۆله‌که‌ی که‌متر له ئهن‌دازه‌ی پێویسته، سێیه‌م؛ هه‌یز به‌ئهن‌دازه‌یه‌ک که‌زه که مرۆ ناتوانی شتی پێ بناسی و، خوا به‌هۆی تیشکی خۆیه‌وه له‌ چاوی خه‌لک نادیاره به‌لام له‌ دلی خواناساندا ئاشکرایه و هه‌کو هافی عه‌لی خۆی لی رازی بێ ئه‌غه‌رمووی: «إني لم أعبدُ ربًّا لم أره». واته: من خوايه‌ک نه‌بینم نایه‌رستم.

هه‌ر وه‌ نوهر تۆ دنیا پێشن بی

تاریکیته‌ په‌رێ ئیقبال من بی

واته: هه‌ر به‌تیشکی تۆ جیهان پوون بووه‌وه

وه تاریکیته‌ هه‌ر بۆ به‌ختی من بوو

هۆنهر له‌م هۆنراوه‌دا دیاردی ده‌گاته تیشک و، تیشک بریتیه‌ له‌ دهرکه‌وتنی خۆی تاو و ته‌نیا و هه‌کو له‌ قورئانی بېرۆزدا ده‌فه‌رمووی: «اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ». واته: خوا تیشکی ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌ و، خواناسه‌کان ده‌لێن: تیشک، تیشکی دلی خواناسانه و تیشکی راسته‌قینه ئه‌وه‌یه که که‌سانی تر پوون ده‌گاته‌وه و، ئه‌وه‌ی شت پوون ده‌گاته‌وه تیشکی پێ نالین، هه‌تاو تیشکه، مانگه‌شه‌و تیشکه، چرا تیشکه، نه‌ به‌و واتایه که خۆی پوون کاته‌وه،

به لکو دوروبه ری خوی پوون ده کاته وه، خوا روئشکنه ره وهی ناسمانه کان و زه وییه و،
ته واری تیشکه کان هر له نه وه.

پیغه مبه ریش خق ره همنای رامهن

دوازده نیمامیش پهری من کامهن

واته: پیغه مبه ریش خق ری پیشاندرمه

دوانزه نیمامیش هر بق من کام و خوشییه

پیغه مبه ره نه و که سه یه که له لایهن خواوه هه لده بیژیری بق رینوئینی خه لک تا نه وان بخاته
سه ر پتی خواپه رستی و رینوئینیان بکا و رینوئینیش دوو جوره: به کام رینوئینی
هینانه دی و دووهم رینوئینی ری خوی. رینوئینی هینانه دی به خششیکه که له لایهن خواوه
دیته دی و هه موو به هره ی لی دبهن و، رینوئینی خواپه رستی به خششیکه که له لایهن
خوی مه زنه وه به هژی پیغه مبه رانه وه دیته دی، وه کوو خوی مه زن ده فرمی: «وَاللَّهُ يُهْدِي
مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ». واته: خوا که سیکی بوی به پتی راست رینوئینی ده کات.
هوندر له م هونراوه دا به دوانزه نیمام دیاردی ده کا که نیمام نه وه یه خه لک به ره و پتی
خواپه رستی و یه کتاپه رستی رینوئینی بکا و، خواناسان نیمام به جینشینی پیغه مبه ر
داده نین که نه رکی نه وان رینوئینی خه لکه.

بوانن نامهم و عه هه و وه فا

نامهم نه زانی گرد مه دق شه فا

واته: هه مووتان نامه کم به به لاین و نه مه گ بخوئنه وه

چونکه نامه کم نه خوشی نه زانی چاره سه ر ده کا

له به رنه وهی هه ندی له خه لک له رابردودا خه ریکی توولانه وه و خراپه بوون و
به راسته قینه و پتی خوی نه گه یشتبوون و تنانه ت بوونه هوی نه زانی خه لکیش، چونکه
نه مانه نه یانده ویست که خه لک بکه ونه سه ر ریتی راستی خوی، نه وه بوو به نه خوشییه کانی
نه زانی و نیروه یی و مه رایی دوو چار بوون و که وتته پتی نه هریمهن. وشه ی نه زانی له زاروی
خواناساندا بریتییه له مرگی دل که هه ست به راسته قینه ناکا.

پرهن جه حکمه ت نانه نیمانه ن

حیکمه ت یانی چیش په ی گرد ده رمانهن

واته: پره له رینوئینی و زانین و نه وه ش بروایه

رینوئینی و زانین یانی چی؟ بق هه موو که سیک ده رمانه

ریتونینی که دیاردی پی کرا بهواتای فرمانه‌کانی ناینه وه‌کوو له قورنانی پیروژدا ده‌فهرمی: «وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا». واته: هر که سیک که به‌ئو ریتونینی و زانین دراوه بی گومان چاکه‌ی زوری پی به‌خسراوه و، مه‌به‌ست له ریتونینی له‌و نایه‌ته‌دا بپروا به‌خوا و پی‌فهم‌بهره و، له‌لای ناینداره‌کان باوه‌پرکردنه بدل و گیان به‌وه‌ی که بق پی‌فهم‌بهری گه‌وره‌ی نی‌سلام هاتوو، وه‌کو پی‌فهم‌بهری گه‌وره‌ی نی‌سلام ده‌فهرموئی: «أَفْضَلُ الْإِيمَانِ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ مَعَكَ حَيْثَمَا كُنْتَ». واته: باشت‌ترین به‌شه‌کانی بپروا نه‌وه‌یه که بزانی له هر کوئی دای خوا له‌گه‌ل تویه. کاشانی له پرتووکی: "مصباح الهدایه‌دا ده‌لی: بروای دروست نه‌وه‌یه که پاریزگار له بروای خویدا به‌پله‌وپایه‌ی بی، دلا و دلی بکا و، نه‌وش جیاواز له‌وه‌ی که هه‌ندی‌ک به‌زانستی راسته‌قینه بگن و هه‌ندی‌کیش به‌زانستی خوایی ده‌ست په‌یدا کن.

دور و گه‌وه‌ر و شکوفه و گولن

نه نه ئهی یاران په‌هنم‌ای دلن

واته: دور و گه‌وه‌ر و شکوفه و گولن

نه نه ئهی یاران ری پیشانده‌ری ده

دور که لهم هونراوه‌دا دیاردی پی کراوه له زاروی خواناساندا بریتیه له فرمانبه‌رداری و ملکه‌چکردن بق خوای مه‌زن و شکوفه‌ش بریتیه له نیشانه‌کانی خوایی که مروّ ده‌بی په‌ی پی ببا و گه‌وه‌ریش راستی و دروستی مروّیه که ده‌بی له‌و ریگه‌وه بپروا و گولیش نه‌نجام و به‌روبوئی ناسیارییه که به‌چاو بیبین.

په‌وکه نام نیا رشته‌ی مرواری

عه‌قیده‌ی ویم‌ن یاران یاری

واته: بوّیه ئەم نامیلکه‌یه‌م ناو نا رشته‌ی مرواری

چونکه بروای خۆمه ئهی یارانی هاو‌ده‌م

رشته‌ی مرواری که ناوی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه، گه‌وه‌ریکی به‌نرخه له میژووی ویزه‌ی کوردیدا که هونەر مه‌به‌سته‌کانی خۆی به‌و جواندوو و له‌وه‌دا سه‌بارت به‌زانین و زانسته‌کانی جوړ به‌جوړ دواوه که ئیمه لێرمدا شیمان کردوو‌ته‌وه و له‌سه‌ری کولینه‌ته‌وه.

سه‌ر رشته‌ی دنیا هر وه ده‌س ویتشه‌ن

هر چه مه‌وازی نانه ئه‌و پیشه‌ن

واته: سه‌ر رشته‌ی دنیا هر به‌ده‌ست خۆیه‌تی

وه هرچیت بوئی هر له‌لای ئه‌ودا ده‌ست ده‌که‌وئی

دهبئى ئەوہ بزانیڭ كە يارمە تىدەرى مرۆ لە ھەر دەورمىھە كدا جگە لە خوای گەورەى گران كەسى تر نىيە، چونكە تەواوى ھىزەكانى پروالەتى و دەروونى پەيوەندىيان بەئەوہويە و پىر وتى: خوایا لە خوایەتیی تۆدا شك و گومانىك نىيە، ھەر تۆ گەورە و گرانى و ھەر تۆ بەرازى دلمان دەزانى و ھەر تۆ بەئىمە دەروانى و ھەر تۆ پەنادەرى ھەژار و بئى نەوايى و ئىمە دەردەكەى لە تەنبايى:

عيلم عمەلەن چەند پایە دارۆ

ھەر پایەش ئانە چەند ماىە دارۆ

واتە: زانست كەردەويە و چەند پلەو پایەى ھەيە

وہ ھەر پایەيەكى ئەوا چەند ماىەى ھەيە

زانست كە ئامازەى پئى كراوہ لە زاراوہى خواناساندا برىتییە لە تىشكىك كە دەكە ویتە دلى پارىزگار و بەھۆى ئەو تىشكەوہ دەگاتە بىنايىيى چاوان و توفىر و جىاوازي لە گەل ئاوەزدا ئەوہيە، ئاوەز سروشتییە، بەلام زانست تايبەتى پارىزكاران و خواناسانە و ھەندى زانست دەكەنە سئ بەشەوہ: زانستى سروشتى، زانستى ژمارە، زانستى خوایى و ھەندىكىش دەلئىن زانست سئ پلەى ھەيە: زانستى ئاشكرا كە لە ھەموو ديارە و زانستى شاراوہ كە زانستى راز و نەيتىيە و زانستىكى خوایيە. بابەتايەرى ھەمەدانى دەلتى: «العلم دليل والحكمة تأسل». واتە زانست بەلگەيە و رىنوئىنى و زانباريش ھۆيە.

عيلم حوسوولئى و ھەم حوزوورىەن

نەفس ناتقە و ھەم زوھورىەن

واتە: زانست يا بەدەست ھىنانە و يا لە بەرچاوہ

ھۆلمانى وىژەر و ھەم دەركەوتنە

زانست برىتییە لە تىشك و پرووناك كەردنى ھۆلمانى وىژەر و سەرھەلدانى و ئەوہش دوو جۆرە: زانستى بەدەستھىتان و زانستى دياربوون، زانستى بەدەستھىتان برىتییە لە تىكۆشىن و بەدەستھىتانى زانستىك و، زانستى دياربوون بەپىتى بروای نەروستوو زانستى خوای مەزنە و برىتییە لە راستەقىنەى ديار، وەكو ئەو زانستەى كە ئىستا خەلك لە دووى دان.

عيلم حوسوولئى مەعلوولەن ياران

ھەرچى بۆ ئانە ھەر نە ئەو داران

واتە: زانستى بەدەستھىتان پایەدار و راوہستاوہ ئەى ياران

ھەرچى بئى ئەوا ھەر لە ئەو ھەتانە

زانستی به دسته پنهان به هوی تیکوشین و ته قلاوه دیته دست و هر که سیک دهنوتی به
زانسته بگا به مرچی خوی ماندوو بکا و له م ریگاوه تی بکوشی و به هره و سوودی لی بیا.

ئانه ناسمان و زه مینش زیندهن

خومریش وه زیل ئی دنیا بهندهن

واته: ئوا ناسمان و زهوی ئو زیندوو

وه ههتاو به دلی ئم جیهانه بهنده

زانایان جیهانیان له دوو لایه نه وه به یک مرۆ جواندوو، ههتاویان به تاومز و هۆلمانی مرۆ
داناوه و ئهستیرهکانیان به نهدامانی تری ئو هیناوه ته ژمار و هه موویان به ستایشکاری
یهزدان داوه ته قهلم.

دنیا به وینهی ئاده می زادهن

حەق هەر ئو حەقەن کەس لێش نەزادەن

واته: دنیا وهکو ئاده میزاد وایه

هەق هەر ئو هەقەیه کە کەس لێی نەزاوه

پیتۆله کان جیهانیان به مرۆ داناوه و گیانله به رانی تریان به نهدامانی ئو هیناوه ته ژمار
وهکو له قورئانی پیرۆزیشدا دهفرمێ: «وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ». واته: نییه جگه له
ئو که به پاکی یادی خودا کهن. مه لا سه دره له پرتووکی: "مبدء ومعاد دا دهلی: له بهر ئه وهی
به شهکانی جیهان له جموجۆل و گه پان دان وهکو مرۆ وایه که ئه ویش به هوی ئاوه زه وه له
گه راندایه، که وابوو جیهان وهکو ئاده میزادیک وایه.

ها شه پ و زیان نیستییهن یاران

گومراهه ن وه دوو که باوه پ داران

واته: ئوا خراپه و زیان نه بوونه ئهی یاران

گومراهه ئو که سه که به دوو بیروباوه پ بروای هه بی

له ناینهکانی خوا پیدا کرده وهی خراپ و کاره گه لی ناپه وا دهنه پال ئه هریمه ن به لام
هه ندی ئه وه یان لا دروست نییه و به دوو بروای یهزدان و ئه هریمه ن بروایان هیه و کاره
باشه کان په یه وه نده نه یهزدانه وه و کاره خراپه کان په یه وه نده نه ئه هریمه نه وه.
ئه فلاتوو ن خراپه و خه م و خه فه ت و نه خۆشی به ئاژاوه دادهنی و لای وایه مرۆ که متر
خۆشی ده بینتی، ئه رسته وو هه ندی له گیانله به ران به زیانه خه رۆ دادهنی، به لام زیانیان
به که م ده زانی.

دهريان ماچن خودا بئى زاتهن
عالمه جهى واته گرديان ماتهن

واته: رۆزگار په رسته كان ده لئين خوا خۆى ناناسئ

و خه لك له م وته هه موويان و پرماون

رۆزگار په رسته كان ده لئين كه خوا خۆى ناناسئ و ئه مهش دياره هه له يه، چونكه
رۆزگار په رسته كان خويان قبول نيبه و ده لئين دنيا كۆن و هه ميشه ييبه و داهينهر و
دروسته كهرتكي نيبه و خوا ناپه رستن و هه ندئ له پيتۆ له كان جيهان به ماك داده نئين و به لام
زانست له خوا جيا ده كه نه وه و سه باره ت به نه و جيا واز ييان هه يه.

وه لئ خيلافهن زاتش قود دووسه ن

په ي گردين كه سئ ئانه مه حسووسه ن

واته: به لام دروست نيبه و خوي مزه ن له هر خه وشيک پاكه

ئهمهش بق هر كه شيك ناشكرا و پرونه

هه ندئ له موعته زله كان لايان وايه كه زانستى خوا برى تيبه له ره چه له كى راوستاو و
له ناوچوونى بق نيبه و خوا له هر خه وشيک پاك و خاوتنه و ئه و داهينهرى هه موو شتيكه،
به لام له زاتى خۆى جيايه.

عيلم خوداو مند هر نور ئه وه ن

نورش هوو هيدان ئه ر رۆ ئه ر شه وه ن

واته: زانستى خوا هر تيشكى ئه وه

تيشكى ناشكرايه نه كه رچى رۆز و نه كه ر شه وه

زانستى خوا برى تيبه له تيشكى ئه و كه ده چيته ناو دلئ خواناسان و پاريزگاران و،
تواوى گيانله به ران له تيشكى ئه و به دى هاتوون و هه مووى جيهان پهن له تيشكى ئه و و
ئه و گيانى جيهانه.

ياره ب وه حورمه ت ساقيبه كه مى كه وسه ر

وه مه يل كه ره م فاتح خه بيه ر

واته: ئه ي په روه رديگار به پيزى مه يگيره كه مى كه وسه ر

وه به ئاره زوو و، جوامي ريبى ده رگا كه ره وه ي شارى خه بيه ر

كه وسه ر وه كو ده لئين پروبارتيكه له به هه شت و هه نديكيش ده لئين كه وسه ر له زۆر ييه وه
هاتووه و برى تيبه له په يره وانى پتغه مبه رى كه وره ي ئيسلام و برتكيكيش ده لئين برى تيبه له

بنه‌ماله‌ی پیغهمبهر و، به‌قسه‌ی تبرسی قه‌ی ناکا که که‌وسه‌ر هه‌مووی نه‌مانه‌ بئ، چونکه هه‌مووی ده‌گریتته‌وه و فاتمه‌ی کچی پیغهمبهریش ده‌گریتته‌وه و، ده‌رگا‌که‌ره‌وه‌ی خه‌یبه‌ر دیا‌ره هافی‌عه‌لیبه‌ خوای لی‌ رازی بئ.

ذکرت نه‌ که‌لام قورئان مو‌بین

ئایه‌ی: ان‌ الله‌ مع‌ الصابرين

واته: یادت له‌ قورئانی پیروژدا ئاشکرایه

ئایه‌تی: خوا له‌ گه‌ل‌ پشوو‌دریژانه، ئارام ده‌کاته‌وه

یادکردنی خوا یه‌کئ له‌ ره‌وشته‌کانی خواناسه‌کانه، وه‌کو وتوو‌یانه: «الذکرُ بساطُ العارفين». واته: یادکردنی خوا سفره و خوانی خواناسانه و، بابه‌تایه‌ری هه‌مه‌دانیش ده‌لئ: «الذکرُ نورُ المؤمن». واته: یادکردنی خوا تیشکی پارێزکاره و، ئایه‌تی: «ان‌ الله‌ مع‌ الصابرين» ئاماژه‌یه‌ بئ ئایه‌تی ۱۵۲ی سووره‌ی به‌قهره‌ که‌ ده‌فه‌رموئ: «يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ». واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ بپرواتان هئتاوه و له‌ ئارامیبه‌تی و نوێژ کۆمه‌ک و یارمه‌تی وه‌رگرن، چونکه‌ خوا له‌ گه‌ل‌ پشوو‌دریژانه.

قه‌لبم راغب‌ هه‌مدو سه‌ناته‌ن

مونتته‌زر وه‌ رحم‌ بئ مونتته‌هاته‌ن

واته: دل‌م ئاره‌زوومه‌ندی ستایش و پئ هه‌لگوتنی تویه

وه‌ چاوه‌پروانی به‌زه‌یی بئ برانه‌وته

ستایش و پئ هه‌لگوتن که‌ دیا‌ردی پئ کراوه، له‌ زاراوی خواناساندا بریتیه‌ له‌ خو به‌که‌م زانین له‌ به‌رامبه‌ری که‌وره‌یی خوای که‌وره و گراندا که‌ ده‌بئ هه‌موو کړنۆشی بئ به‌رن و له‌ که‌وره‌یی و مه‌زنیی ئه‌و یادکهن و له‌م رێگه‌وه‌ به‌ئاواتی خو‌یان بگهن.

په‌هنمام وه‌ دین‌ پاسی‌ پاسان‌ که‌ر

خه‌لاسم ژ‌ چه‌نگ‌ حه‌ق‌ نه‌شناسان‌ که‌ر

واته: به‌ئاینی‌ راستی‌ راستان‌ رینۆتینیم‌ بکه‌

وه‌ له‌ چه‌نگی‌ خوانه‌ناسه‌کان‌ پرزگارم‌ بکه‌

پاستان‌ که‌ له‌م هۆنراوه‌دا دیا‌ردی‌ پئ کراوه، بریتیه‌ له‌و که‌سانه‌ی‌ که‌ له‌ وته‌ و کرده‌وه‌ و پئ و ره‌وشت و خو و خده و ئاکاردا راست بن و راستی و دروستی بکه‌نه‌ پیشه‌ی‌ خو‌یان و، راستی و دروستی ره‌وشتی پیغهمبهرانه و، راستان و ئه‌وانه‌ی‌ وا ده‌گه‌نه‌ پله‌وپایه‌ی‌ به‌رز له‌ ریزی پیغهمبهران و پیاوچاکاندان و هۆنه‌ر له‌ خوا داوا ده‌کا که‌ ئه‌و به‌ئاینی‌ راستان رینۆتینی بکا و له‌ چنگی‌ سته‌مکاران‌ ئه‌و پرزگار‌ کا.

(غولام) وه كهرم رهها كهر ژ بهن

وه حهق نهو شای باج میعراج سهن

واته: غولام بهگورهیی و بهزهیی خۆت له بهند رزگار كه

بههقی نهو شای باج له میعراج سهن

باج له میعراج سهن دیاردییه بههافی عهلی، خوای لی رازی بی که بهپتی گپترانه وهیک کاتی که پیغه مبهری گهورهی نیسلام دهچووہ میعراج هافی عهلی، بهبی نهوهی خۆی پی بناسینی له نهو داوای شتیکی کرد و پیغه مبهر نهوستیله کهی خۆی دا پی و نیمام جهعفر خوای لی رازی بی، دهفرمی: شهوی میعراج که پیغه مبهر گهیشته سهروه بهخوا نزیك بووهوه بهجۆری که خۆی پی نزیك کردهوه دلی روون بووهوه.

هۆنراوهکانی غولام رهزاخان بههۆی نووسهروه کۆ کراونه تهوه که زۆریهیی نهو هۆنراوانه لهناو بهیاز و کهشکۆلهکاندا تۆمار کراون بهلام، موناجات نامه کهی له لایهن کاک خه مه نیسماعیل ته تهرییهوه له سالی ۱۳۶۲ هتاری له تاراندا له چاپ دراوه و وهکو ده لاین ههندی نامیلکهی تریشی به کوردی و فارسی بووه که بهداخوه هه مووی لهناوچوون.

سه رچاوهکان

- ۱- موناجات نامه - دانراوی غولام رهزاخانی ئهرکهوازی - تاران، ۱۳۶۲.
- ۲- مناجاتهای جاویدان ادب کردی - باه تمام محمد علی سلطانی - تهران، ۱۳۶۲.
- ۳- گلزار ادب لرستانی - تالیف اسفندیار غضنفری خرم آباد، ۱۳۶۴.
- ۴- جغرافیای تاریخی و تاریخ لرستان - تالیف علی محمد ساکی - خرم آباد، ۱۳۴۳.
- ۵- یادداشت‌های خۆم سهبارته به غولام رهزاخانی ئهرکهوازی.

تورکه میر

... - ۱۲۳۶

نهم هۆنره مان به پیتی نهو به لگانهیی که که وتوونه ته دهستان، له سهدهی دوانزه م و سیزدهمی کۆچیدا ژیاوه و ههندی ده لاین که یه کتی بووه له ههقهکانی کرنه و دهسته یه کیش ده لاین که خه لکی لوپستان بووه و ئیتر سهبارته به چۆنییه تیی ژبانی زانیارییه کمان نییه، هه نهو نه بی که هۆنریک بهناوی میرزا ههقی سهبارته به مرگی نهو پارچه ههلبهستیکی هۆنیوتهوه که له چند هۆنراویدا دهلی:

ههیی هاوار ههیی رۆ مهولانا وهزیر

تورکه میر یانهم بی تو بی خاپیر

نیسا وهی تاریخ ئەلف گوزهشته

سهنه وه دووست، سی وشهش گهشته

واته: هه‌ی هانا و هه‌ی رۆکه‌ی سهرۆکم تورکه‌ی میر به‌بێ تۆ مالم وێران بوو، ئیستا لهم میژووه‌دا که هه‌زار و دوو سه‌د و سی و شه‌شه تۆ جیهانت به‌جۆ هه‌شت.

له هه‌نراوه‌کانی میرزا ته‌قی وا ده‌رده‌که‌وئێ که تورکه‌ی میر له ناو خه‌لکدا خاوه‌ن پله‌ویایه‌یه‌کی به‌رز بووه و خه‌لک رێزیان بۆ داناوه، چونکه له هه‌نراوه‌کانیدا ئه‌وی به‌ناوی مه‌ولانای وه‌زیر بانگ کردووه، به‌لام بۆمان ده‌رنه‌که‌وت که له کوێ له دایک بووه و له کوێدا مردووه و پله‌ویایه‌ی خوێنده‌واریی تا چ پاده‌یه‌ک بووه، له هه‌نراوه‌مکانی وا ده‌رده‌که‌وئێ که له زۆربه‌ی زانسته‌کانی ئه‌و ده‌وره‌دا شاره‌زا بووه.

تورکه‌ی میر له پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌تیکیدا شانازی به‌کوردبوونی خۆیه‌وه ده‌کا و ده‌لێ: من نه‌ تورکم و نه‌ عه‌ره‌بم، به‌لکو کوردیکێ کهم سه‌وادم و قورئانی پیرۆزم له‌به‌ره، سته‌می زه‌مان منی چه‌وساندووه‌ته‌وه، جا تکا له‌ خوێنده‌واریی نازیز و خۆشه‌ویسته‌ ده‌که‌م کاتێ که هه‌نراوه‌مکانم ده‌خویننه‌وه، ئه‌گه‌ر هه‌له‌ و چه‌وتیه‌کتان تیدا دی بمبوورن، وه‌کو ده‌لێ:

تورکه‌ی میر نه‌ تورک، نه‌ عه‌ره‌و له‌فرزم

کورد که‌م سه‌واد حافز و ل‌ح‌ف‌زم

ژ جه‌ور ئافات زه‌مانه‌ مه‌حوم

هه‌م خه‌ت ناقابل، هه‌م سوخه‌ن سه‌هوم

ئیه‌ستدعام ئێده‌ن هه‌ر که‌س بوونق

په‌ی سه‌هوو خه‌تام ژ وێش نه‌زانق

هه‌ر که‌س بوونق نه‌قسێ ژ فه‌ردم

سه‌هوو خه‌تاوهم نه‌که‌رن مه‌ردم

تورکه‌ی میر له هه‌نینه‌وه‌ی هه‌نراویدا ده‌سته‌تیکێ به‌رز و بالایی هه‌بووه، وه‌ زۆربه‌ی هه‌نراوه‌مکانی ئایینی و دلداری، وه‌ ناسکی و نه‌رمی و جوانی و ته‌ر و پاراوی هه‌نراوی تورکه‌ی میر نموونه‌یه‌کی به‌رز و با‌ی‌ب‌د‌اره‌ له‌ وێژه‌ی کوردیدا.

ئه‌وا چه‌ند پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌تیکێ ئه‌م هه‌نره‌ دینین تا پله‌ویایه‌ی ئه‌ومان له هه‌نره‌یدا بۆ ده‌رکه‌وئێ:

شیرین نه‌ دۆشه‌ن، شیرین نه‌ دۆشه‌ن

چه‌ند توغرای ک‌ل‌اف د‌ی‌ت‌ش نه‌ دۆشه‌ن

خام چون خهياتهى سپای سهرچوشهن
 سههمناک چون بال بهيداخ قوشهن
 سهف سهف چون سپای چاوش چاووشهن
 ناويزه‌ی گوشه‌ی عهين ناهوشهن
 مهرزنجوش مايل مهوج کيسوشهن
 بهى دهسته‌ی زولفش نؤفل زووخ نوشهن
 ساي زولفش سهيوان قوببه‌ی ليموشهن
 قولابش نه‌ترز شاي بارگه پوشهن
 هيندوستان خهراج خال هيندووشهن
 چين ماچين سهمن به‌هاي يهک موشهن
 نه شيرين هام لنج نه لهيل هام لوشهن
 نه سووميل هام لا ته‌مام وه توشهن

واته: ياره‌که‌م شيرين په‌لکه‌کانی خستووته سهر شانی و نهو په‌لکانه زور سامناکن و
 وهکو بالی نالای له‌شکر وانه، که بق شهر هه‌لکراون، وهکو له‌شکر ريزيان به‌ستووه و
 چاويشى بريوته من، وه بق دهسته‌ی زولفه‌کانی، نؤفل ئيستاش زووخ و زووخاو
 دهخواته‌وه. وه سيبه‌ری زولفه‌کانی بووته سهيوان بق ليمؤکانی و هيندوستان خهراجی
 خاله‌کانيه‌تی و چينوماچين بايی تالی له قزه‌که‌يه‌تی، نه شيرين هاوتايه، وه له‌يلا هاوئويه،
 وه نه نه‌ستيره‌ی سووميل پتي دهگات، به‌لکو بي وینه و بي هاوتايه.

تورکه مير چه‌کامه‌يه‌کی سه‌بارت به‌که‌له‌با که چه‌شنه بايه‌که وهکو زريان و له مانگی
 به‌فرانبار و رتبه‌نداندا هه‌لده‌کا هؤنيوه‌ته‌وه که لهم هؤنراوانه‌دا وانه‌يه‌کی سروشت ده‌دا
 به‌قوتابيينی ويزه و هؤنراو، وه تيمان ده‌گه‌ينتي هؤنراو ههر نه‌وه نييه که به‌چاو و برز و قز
 و نه‌کريجه‌دا بوتري، جوانیي هم چه‌کامه له‌ومدایه که تورکه مير ناوی گه‌لي له گوله‌کان و
 په‌له‌ومره‌کانی ناوچه‌که‌ی خوی هيتناوه که زور باييدار و به‌نرخه. وهکو ده‌لي:

هانا که‌له‌وا نه‌ی وای وه‌هاران

جانشين وه‌شت وه‌کيل واران

شکزه‌ی سهرچل، شه‌که‌رجه‌ی داران

کولپاش و کولپيز، گول به‌زرکاران

يه‌خپاچ، يه‌خ بهن، بلاخ باغان

شه‌نيار خه‌رمان سه‌لج سه‌رداخان

دهم به‌دهم وهبان به‌رزی بایران
 جهولانگه و جاگهی وهحشی، وه ئی ران
 سه‌رتاسه‌ر زهمین ده‌شتان و وه‌شتان
 تار عه‌نکه‌بووت باف تافته‌پوی که‌تان
 مه‌لان وه مه‌قام مؤسیقار ماتهن
 مؤزان هه‌مته‌راز گشت چه‌مه‌پاتهن
 یه‌چ فکریته‌ون چه‌ نه‌زهر داری
 زاری زهمینه‌ن په‌ی تو‌نه‌ خواری
 مه‌ر سابق سالان ژ یادت شییهن
 که‌له‌وا نیم‌سال فه‌ریادت نییهن
 کاوان گه‌رد سه‌سه‌رت تو‌شان هانه‌ دل
 شایه‌د وه‌ردارن سه‌ر ژ خاک و گل
 نه‌ورق‌ز گول هیمان غه‌لتان خاکهن
 نه‌ی وه‌هاره‌دا جه‌رگش چاک چاکهن
 جای سه‌سه‌ن هیه‌چ جا دیاری نییهن
 وه‌تخته‌ی یه‌خبه‌ن حساری بییهن
 نه‌سرین نه‌سرین، نه‌سرین نه‌وره‌ده
 رایحه‌ی ریحان شه‌ونم په‌روه‌ده
 سه‌وز سه‌رچه‌من غه‌زال ته‌ی چه‌ده
 سه‌حن کافووری پو‌شان جه‌ی په‌ده
 بال به‌په‌زا، چه‌تر چه‌ویران
 سمسا، موفه‌را، مه‌رتع سه‌ویران
 شه‌وق شه‌قایق، زه‌ردیی زه‌نبه‌ق گول
 گول‌په‌زان گول، چه‌مه‌جه‌ی بولبول
 کردین گوللان، پووچی قه‌ره‌نفل
 ته‌مامی تاسه‌ی تو‌شان ها نه‌ دل
 ژ نه‌و وه‌خته‌وه‌ وای خه‌زان خه‌زا
 په‌ی عه‌زم غه‌رمت خه‌زان وره‌زا

ومحش و تهیر و جن مهل و مار و مؤر
 بالدار و بیّ بال زؤردار و بیّ زؤر
 چهمدار و بیّ چهم چه مهرای راتهن
 عالم مونتہ زر نہ فخی نہ جاتهن
 کہلہوا ہر چہن تق حقی داری
 نزدیک کہ عیبی پەروردگاری
 دل ژ خاک پاک کہ عیبہ نہ مہنی
 بہل نامانت با وہ جاری ہنی
 کہلہوا ہانا باو و بدہر نہ و کار
 توولہ درمختان بیدار کہ ژ خاو
 بورقی کافروری کؤوان پارہ کہر
 تہختہی یخ نہ پرووی یہم ناوارہ کہر
 وہو ہئی ہئی بزہن ہلالتہ نہ و مرد
 وہو غورشت رہعد ہوژہبران زہرد
 شو و ہیانہی خان دہیجور نہ خاو کہر
 زہرف زرووفات مینا چہ پاو کہر
 سہنگہر وہ سہنگہر سامانش سا کہر
 جاگہی سہنگہرش وہ سؤسہن جا کہر
 خیمہی نہ بیہ خیش گرد بیّ قیمت کہر
 سہنگہر وہ سہنگہر سہلج ہہ زیمہت دہر
 ساراو سہرزہمین وہیہ کجا ساف کہر
 کؤان و کاوان گشت خہزرا باف کہر
 سوپ سہدات بہیق وہ سہر کلوان
 ناژیر کہر ناشووب کہ مہند کاوان
 تۆز و تہم یہ کسہر ژ زمین بار کہر
 بار غہم ژ قہلب غہمداران تار کہر
 ہم رۆح وہ ہار ژ نہو تازہ کہر
 سہوزی چہ مہنان بیّ نہندازہ کہر

بولبولان ژ شوق گولان شهيداكر
گولان ژ دلهي گل هووويدا كسر

شمال (توركه مير) دهخيلهن وه تق
رؤي موراجيعهت باز بكهين ژ نق

واته: هانا نهی كه له بای به هاران و جینشیني بای شمال تق دارهكان دپشکیني و
گولهكان دپویني و دینیتیانه سها و سههولهكانی سر کیتوهكان دپوینیتیه وه و
دپانرژینیتیه سرزهوییهكان، وه سهرتاسهري زهوی و دهشتهكان پارا و دهکهي و
پهلهومرهكان بهناواز و نهوای تق بی دنگ دهبین و، زیندهومران هه موو چاوه ریتن، لهبرچی
دهنگت نییه و نه مسال دیار نیت، کیتوهكان و کاوهكان داخی تویان له دل و نه ورژگول
هیتشتا هر له ناو خاکدا ده تلپته وه و جیتی سو سن دیار نییه و تهخته سههولکی کردوته
شورهي خوی. نه سرین فرمیتسک دپویني و بونی ریحان كه به شه ونموره په روره ده بی
نايه، ناسک له سر چیمه كاندا نییه، به رما له سر برده كاندا نه رواه. گولی زهنبهق
ناشاده و بولبول بق گول ماته و هه موویان به نارزهووی تون، هر له وه ومخته وه كه بای پایز
هه لی کردوه و گه لای دارهكانی داوه راندوه، په له وه و مار و میروو و بالدار و بی بال
چاوه روانی تون و، خه لکیش به هیوای شنهی باتن، دسا زوکه و تووله دارمکان له خو
راپه رینه و تهخته سههولهكان بکه ناو و به هوی توشه وه هور ده گرمیني و باران دهباری و
دهشت و کيو و ماه و په وهز پاک و خاوین دهبیته وه. دسا که ژ و کيو سهوز و شین که و با
توز و تم له سهز زهوی بارکن و بولبولهكان له خو شیی گولدا هر بچریکینن و (تورکه
میر) یش له خه م نازاد بی.

تورکه میر نه و په رده داده داته وه و ده که ویته کوری خواناسانه وه و نهوسا بهم هونراوانه
ستایشی خوی تاق و ته نیا دهکا و لیتی دپارپته وه و ده لی:

لامهكان يانه، لامهكان يانه
ئه لالا شهريک لامهكان يانه

يا يانهی ناياب يه کتای يه گانه

جانبهخش و جانشین جا نه غه یبخانه

يا بينای بی عهیب، يا بينای بی عهیب

يا بينای بورهان بولند بی عهیب

يا لوتف له تيف له ولاک لارهیب

يا ياهووی ياران تهبع تینهت تهیب

تۆدای وه عیسا، تۆدای وه عیسا
 مه‌رده‌ی سه‌د سا‌له‌ ژ له‌حم پۆسا
 نحیا که‌رد عومرش ژ نۆ نویسا
 تۆدای وه دایه‌ش سه‌بر و بی ئوسا
 تۆدای وه داوود، تۆدای وه داوود
 بی دهم و ده‌سگا بی نار و بی دوود
 مه‌ژهنیا نه‌سباب زری و کلاو خود
 هه‌تا ئاوهردی سلیمان و هوود
 ژ سه‌هنه‌م تاشی، ژ سه‌هنه‌م تاشی
 شه‌وی ئاذه‌رت ژ سه‌هنه‌م تاشی
 فه‌رمان دای نه‌خی نوور تیدا پاشی
 ژه‌و نوور ئیبراهیم که‌ردی نه‌ققاشی
 زه‌بیت ئازادکه‌رد، زه‌بیت ئازادکه‌رد
 ژ ذبح قوربان زه‌بیت ئازادکه‌رد
 شادشا که‌لیمه‌ی شه‌هادت یادکه‌رد
 تا هاجه‌ر ژ هجر نه‌جرت دلشاد که‌رد

واته: ئە‌ی خوای تاق و ته‌نیا تۆ تاق و ته‌نیا و بی‌هاوبه‌ش و بی‌جی و شوێنی،
 گیانه‌خش و گیانستین و نادیا‌ری وه‌هموو که‌ستیک ده‌بینی و خاوه‌ن به‌زه‌بیت، تۆ عیسات
 هه‌لبێژارد و کردته‌ پیغه‌مبه‌ر و مۆجزه‌ و په‌رجووت پێ دا و مردووی سه‌د سا‌له‌ی به‌ناو تۆ
 زیندوو ده‌کرده‌وه، وه‌ هه‌ر تۆ فه‌رمانت دا به‌داوود که‌ به‌بی دهم و ده‌زگا و ئاور و دووکه‌ل
 زریی دروست ده‌کرد، ئازهریش بتی ده‌تاشی و ئه‌وسا ئیبراهیم بووه‌ بت شکین و بته‌کانی
 شکاند، ئیسماعیل که‌ باوکی ویستی سه‌ری ببری، به‌رانیکت نارد و پرزگاری بوو، ئه‌وسا
 هاجه‌ریش دلشاد بوو که‌وته‌ ناو خۆشییبه‌وه.

دیوانه‌که‌ی تورکه‌ میر که‌ نزیکه‌ی دوو هه‌زار هۆنراویک ده‌بی، هه‌شتا چاپ نه‌کراوه،
 به‌لام که‌لی هۆنراویشی هه‌یه‌ که‌ له‌ناو به‌یاز و که‌شکۆله‌کاندا نووسراوه‌ و بلاره‌یه.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- دیوانی تورکه‌ میر که‌ له‌ سا‌لی ۱۳۱۲ له‌ کردندا نووسراوه‌ته‌وه.
- ۲- به‌یازیکێ کۆن که‌ نزیکه‌ی هه‌شتا سا‌ل له‌مه‌وێش نووسراوه.
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌تورکه‌ میر.

ئەحمەدى كۆرى موكرىيانى

۱۲۷۸ - ۱۱۹۳

ئەم ھۆنەرە پايەبەرزە كە شاگردى مەيخانەنى مەيفرۆشانى خواناسى بوو، نارى ئەحمەد و كورپى شىخ محەمدى موكرىيانىيە و بەئەحمەدى كۆر بەناوبانگە و بەپىتى ئەو بەلگانەنى كە لە دەستدايە ئەم ھۆنەرە خواناسە لە سەدەى سىز دەمى كۆچيدا زياوہ.

لە بارەى مېژوو و چۆنىيەتتى زىيانى ئەحمەدى كۆرەو، گەلى كەس دواوہ و ھەر كام بەگۆرەى سەلىقەى خۆى شىتتىكى نووسيوە كە ئىمە لەم بارەوہ ھەندىكىيان دەگىرپىنەوہ و پاشان بىرواى خۆمانىش دەخەينە پىش چا.

مامۆستا ئەلانەدىن سەجەدى لە پەراوى مېژوو و وىژەى كورديدا دەلى: ئەحمەدى كۆرى موكرىيانى لە سەدەى ھەژدەمى زانيدا زياوہ. واتە لە سەدەى دواز دەمى كۆچيدا زياوہ.

سەيدىيان كە بەشى لە ھەلبەستەكانى شىخ ئەحمەدى كۆرى بەنارى (دىوانى شىخ ئەحمەدى كۆر) بەشىوہى كۆن و پر لە ھەلە لەگەل پىشەكەيەكى پر لە ئەفسانە لە چاپ داوہ، دەلى: شىخ ئەحمەدى كۆر كە لە سەدەى سىز دەمى كۆچيدا زياوہ.

كاك عوسمان خۆشناو لە لاپەرەى ۲۴ى گۆشارى بەياندا دەلى: ئەحمەدى كۆر لە نيوہى دووہمى سەدەى نۆزدەم و سەرھەتاي سەدەى بىستەم لە ناوچەى موكرىيان لە سابلاخدا زياوہ.

كاك قادر فەتتەحى قازى لە پەراوى (مېرو وەفا) لاپەرەى ۲۶دا چىرۆكىتى كە بارەى ئەحمەدى كۆرەو ھىناوہ و دەلى: ئەحمەدى كۆر لە دىتى ھەماميان كە لە نىزىكى بۆكاندايە، پىتى ناوہتە مەيدانى زىانەوہ، وە وەكو قەسى لىوہ دەكەن، سەد سالىك لەمە و پىش ھەر لەو دىتتە كۆچى دوايىيى كردوہ و گۆرەكەى ئىستاش ماوہ و خەلك سەردانى دەكەن و دەچنە سەرى. ئەم ھۆنەرە سەرھەتا خەرىكى كشتوكال بووہ و ھەرچەندە شىخ بووہ، بەلام پىشتى بەرەنجى شانى خۆى بەستووہ و بە بەرھەى كارى خۆى زياوہ و سەركۆنەى كەسى نەكىشاوہ و نانى وشكى دەستھاتى خۆى بەناز و ھەز و بەزى خەلك نەگۆرپوہتەوہ. دەلىن لە مانگى رەمەزاندە كە لە ناو دەيمەچارەكەيدا خەرىكى بژار بووہ، تىنوويەتى زۆرى بۆ ھىنا. بەلام رۆژووہكەى نەشكان و تا دەمە دەمى خۆرئاوا خەرىكى كار بوو و پاشان گەراوہ مال، وە لە كاتى بەربانگدا ھەستى كرد كە جاوانى سۆمىيان نەماوہ و كۆر بووہ، لەم مېژووہوہ دوا، ھەندى ئەويان بەبى باوہرى تاوانبار كرد و لەگەلىدا بەر بەرھەمكەتتەيان دەكرد و تەشەرىيان لى دەدا و سەركۆنەيان دەكرد. لە پاش كۆر بىوونى، چاوساغىكى گرت و بۆ ھەر

کوئی برۆیشتایه، ئەو پەلی دەکیشا و پێنموونی دەکرد. پاش ماوهیهک لهگهڵ چاوساغهکهیدا ریگهی دهشت و کێوی گرتە بەر و بەرهو بەغدا کهوته پێ. بەلام چاوساغهکه ئەوی له دهشت و کێودا بەرهلا کرد. لەم کاتەدا که له ناو زەرد و شویتە بەرەلانییهکاندا ناوارة و دەربهەر بووبوو، هافی خدری زینده گهیشته فریای و پیتی وت: ئەمی کوێز ئەوی که پتیوست بوو، ئیمه پیتمان دا و ئیتیر کارێکت پیتمانهوه نەبێ و دەستمان لێ ههنگره. پاشان هافی خدر پیتوار کهوت و بزبوو، ئەحمەدی کۆریش دەستی کردە هۆنراو هۆنینهوه.

دەلێن خەلگ بەئەندازەیهک پێشوازییان له هۆنراوهکانی کرد که دەستیان له خۆتێندنی پەراوه ناینیهکان ههنگرت و گوێیان دەدایه هۆنراوه دلرفیتنهکانی ئەو. هەر بەم بۆنهوه خۆتێندنی هۆنراوهکانی ئەو له ناو خەلگدا قەدەغه کرا و هەر هۆنراوێکیان له ئەوهوه دۆزیابیهوه، دەیانخسته ناو ناوی روویاری دجلهوه. ئەو هۆنراوانەش که ئیستا ماونەتەوه، دەماو دەم کهوتوو و ماونەتەوه. ئەحمەدی کۆر چگه له دیوانهکەمی که داگری هەزار هۆنراوێک دەبێ، چیرۆک و بەیتیکیشی ههیه بەناوی (بەهاره) که بەداخهوه هیشتا له چاپ نەدراوه.

له سەرەتای پەراوی (ئەنجومەنی ئەدیبان)دا سەبارەت بەچۆنیهتی ژبانی ئەحمەدی کۆر بەم چەشنه نووسراوه: ئەحمەدی کۆر له دیتی (شیوه سماک)ی سەر بەسابلاخ له دایک بووه، بنەمالهکیان کورد و سوننی مەزەب بوون. ئەم هۆنەرە نەخۆتێندەوار و چاوساغ بووه، پاشان بەهۆی چاوشیوه بووه. بەمنداڵی دەنگی خۆش و زیرهک بووه، خەریکی کۆرانی وتن بووه و خۆی ههلبەستهکانی خۆی هۆنیوتەتەوه. وه ئەم زیرهکییه زگماکییه کردویه بەشایەر.

پاش ژن خواستن کچێکی جوان بەناوی لهیلا و دوو کۆری بووه بەناوانی قادر و حەمه، پاش ماوهیهک له گوندی شیوه سماکهوه بار دەکاته دیتی عەمبار. کوێخای دیتی عەمبار حەز له لهیلای کچی دەکات و ئەحمەد نایداتی و دەیدا بەرەسوول مویسا، ناوێکی خزمی خۆی. کوێخا زویر دەبێ و لێیان دەکهوتێته بەهانه. قادری کۆره گههری له ترسی بەهانهی کوێخا هەلدێ و روو دەکاته شاری سلێمانی و لهوێدا دەمیتێتەوه.

ئەحمەدی کۆریش بەدوای کۆرهکهیدا روو دەکاته سلێمانی و لهوێ دەکهوتێته داوی شیخیکی بەناویانگ و واز له مهقام و کۆرانی وتن دیتێ و دەکهوتێته بۆ سابلاخ و لهوێدا دەکهوتێته هۆنینهوهی ههلبهستی ناینی و بەم جۆره بەشیخ ئەحمەدی کۆر و مهلا ئەحمەدی کۆر ناویانگ پەیدا دەکات و پاش ماوهیهک هەر له دیتی عەمبار کۆچی دوایی دەکات. ئەم

پیاوه ناوی باوک و باپیرانی نه‌زانراوه و میژووی ژیانیشی نادیاره، تهنیا له هه‌لبه‌ستیکی
خویدا وتوویه:

گهر کەستی کا پرس‌یاره با بئی مه‌علووم ئەو شماره
چوو له هيجرهت يه‌ک هه‌زاره دووسه‌د و شه‌ست و ب‌داج

وشه‌ی (ب‌داج) به‌ژماره‌ی ئەلف و بیتی ئەبجەد ده‌کاته (١٠). دیاره ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی
له سالی ١٢٧٠ی کۆچیدا وتوو و ده‌بئی بلتین که ئەحمەدی کۆر له‌و کاته‌دا زیندوو بووه و
که‌واته له سه‌ده‌ی سێزده‌می کۆچیدا ژیاوه و جا له‌بەر هه‌لبه‌سته‌کانی ده‌بئی ناو بنرئ
هه‌ستیار و هۆنهری شه‌یدای پیغه‌مبەر.

له‌م دواییه‌دا به‌یازنیک که نزیکه‌ی سه‌د سال له‌مه‌وپیش نووسراوه، که‌وته ده‌ستمان. ئەم
به‌یازه که زۆریه‌ی هۆنراوه‌کانی مه‌هجووری و مه‌وله‌وی و شیخ شه‌هابی له‌ژنی و ئەحمەدی
کۆر و هه‌لبه‌ستی هه‌ندئ تر له هۆنهرانی کوردی تیدا نووسراوه، میژووی ژیان و مه‌رگی
ئەحمەدی کۆرمان بۆ ده‌رده‌خا. له‌م به‌یازه‌دا نووسراوه که شیخ ئەحمەد کۆری شیخ
محەمه‌دی موکریانی که به‌ئەحمەدی کۆر به‌ناویانگه، له سالی ١١٩٣ی کۆچی له ده‌ورویهری
شنۆ پیتی ناوته مه‌یدانی ژیاونه‌وه و له سالی ١٢٧٨ له ته‌مه‌نی ٨٥ سالی‌دا له ده‌ورویهری
بۆکان کۆچی دوایی کردوو و له گۆرستانی عه‌نباره‌دا نێژراوه. گۆرستانی عه‌نباره له
نزیکي شاری بۆکان دایه.

ئەحمەدی کۆر یه‌کێ له هۆنهرانی خودا‌په‌رستی کورد دیته ئەژمار، هۆنراوه‌کانی ئەو
گه‌لێ پاراو و دلنشین و دل‌په‌ین، ئەو جگه له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی کوردی، به‌فارس‌ی و
عه‌ره‌بی و تورکیش هۆنراوی هۆنیوه‌ته‌وه، به‌لام به‌داخ‌وه. زۆریه‌ی هۆنراوه‌کانی ده‌ست
به‌ده‌ست که‌وتوو و تیاچوون، ئەوه‌ش که مابیته‌وه له‌ناو به‌یازنه‌کان و که‌شکۆله‌کاندا
نووسراوه و به‌ته‌واوی کۆ نه‌کراوه‌ته‌وه.

زۆریه‌ی هۆنراوه‌کانی ئەحمەدی کۆر له باره‌ی پێ و رچه‌ی خواناسییه‌وه هۆنراونه‌ته‌وه و
له سه‌رتاسه‌ری کوردستاندا بلآو بوونه‌ته‌وه، ئەو له ناو خه‌لکدا به‌هۆنهری ئەوینی خوایی
ناسراوه، وه وه‌کو مۆم له‌گه‌ل هۆنراوه‌کانیدا سووتاوه.

زۆریه‌ی هۆنراوه‌کانی ئەحمەدی کۆر له‌سه‌ر کیشی خۆمالی واته هيجایی هۆنراونه‌ته‌وه.
وه له پرووی دارپشتن و کیش و پاشل و ئاهه‌نگه‌وه گه‌لێ سه‌رکه‌وتوو، به‌جۆرنیک ده‌لێی
پێوانه‌ی هۆنراوی خۆمالی له ئەوه‌وه بۆ ئیمه به‌جێ ماوه. ئەحمەدی کۆر له‌بهرئه‌وه‌ی
پیاوئکی ئایینی و خۆبارتیز و پارتیزگار بووه، هۆنراوه‌کانی خۆی له باره‌ی رچه و رتیبازی
خواناسییه‌وه هۆنیوه‌ته‌وه، وه له هۆنراوه‌کانیدا گه‌لێ وشه‌ی فارس‌ی و عه‌ره‌بی ده‌بینرئ و

دهتوانين بليين كه هونراوهكاني نهو له ناو وشه ي فارسي و عهه بييدا خنكاون.

نه حمه دي كور له پارچه هه لبه ستيكيدا ده كه ويته بييري رورزي په سلان و ده لي: هر چرته و سات و خوليك كه له زيانمان ده روا، تمه نمان كه م ده بيته وه، جيهانيش خوشه و هر كوئي برواني ديمه ني جواني تيدا ده بيني، گيانيش شيرينه و مرويش گياني خوش ده وي، به لام زيان و رابواردن له جيهاني روشنا تا دوايي بو كه س ناميني و سه رنه نجامي بنيادهم مردنه، هر كه سيك نه گه ر ژير و به ناوه ز بي، ده زاني كه زيانني نه م جيهانه هيچه و سه رنه نجاميكي نيه، ته نيا شتيك كه له م جيهانه دا بو مرور ده مي نيته وه چا كه يه:

شهو دي له عومرم كه م ده بي

رور دي له عومرم كه م ده بي

نه ز خووف نه و نافاتمه

جا چورن دلم پر غم نه بي

دنيا به ومنده مكر و فن

روح خوشه ويسته ده ربه دن

هي جرته ده كاتن نه ز وه تن

جا چورن دلم پر غم نه بي

هر كه س بي بي تن كه مال

دنيا يه وا پوچ و به تال

ده بي كي نه ي كاتن خه يال

جا چورن دلم پر غم نه بي

مندال و دايك و خزم و باب

ده مرن ئيدي ناده ن جواب

بو تو به سه هينده خيتاب

جا چورن دلم پر غم نه بي

دنيا بو كه س ناچي ته سه ر

بي نعت بار و بي هونه ر

ده مرن فه قير و مو عته به ر

جا چورن دلم پر غم نه بي

خاكين ده بي بي ينه خاك

دانيشتووين بي خووف و باك

مه‌علوومه هر ده‌بین هیلاک
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 بۆ خودایه پیت ده‌لیم فه‌قیر
 ئەتۆ خودا بکه له بی‌ر
 وه‌ختی ده‌بی بکه‌ویه گیر
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 دایم له دوام شه‌قیه ئە‌ج‌ه‌ل
 ئەو توند و تیژ، من کو‌یتر و ش‌ه‌ل
 ده‌م‌خاته ناو داوی ئە‌مه‌ل
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 مال و خ‌ی‌زان و ده‌وله‌تم
 له‌ح‌ز‌ی‌کی ناده‌ن مو‌ه‌له‌تم
 لیم تیک ده‌ده‌ن جی و حورمه‌تم
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 ده‌قه‌بریدا تاریک و قوول
 داده‌م‌ینین مات و مه‌لوول
 چارمان نییه به‌زیر و پوول
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 ده‌جا وهرنه سه‌یری مه‌زار
 ده‌مرن فه‌قیران و هه‌زار
 تیدا که‌وتوونه چهند هه‌زار
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 ئە‌ی ئە‌حم‌ه‌دی کۆ‌ری فه‌قیر
 له‌ ده‌ستی نه‌فس بووی ئە‌سیر
 جه‌ه‌ننه‌مت کردووه له بی‌ر
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی

بی گومان ئە‌وینی ئە‌حم‌ه‌دی کۆ‌ر، ئە‌وینیکی خوایی بووه، وه‌ هۆ‌ن‌را‌وه‌ک‌انی ئە‌و له‌
 ده‌روونیکی گه‌رم وه‌ک‌و ته‌نووری پر له‌ ناگری خۆ‌شه‌ویستی هه‌لقو‌لیون، له‌ پارچه

هونراوتكىدا دهلى: نهى دلخوازه خوش هواله كه من له بهيانوه تا شهو بق توى خوشهويست دهنالىنم، چونكه تق بينايى هردوو چاومى، وه ميرهه مى دل و ههناومى، خوت دزمانى كه من له بهر دورى تق خورد و خوراكم بووته زخواو و هوش و نارامم لى براوه و دل و مكو تنور گرى گرتووه، تويش جاريك لام لى ناكه پتهوه و ليم ناپرسى:

دلبرا دايم دهنالم ده مبهدم شام و سهحر
جاري ناپرسى له حال، چاو عوقابى خوش خهبر
چاو عوقابى مه جهمالى، دوشمنى كفر و زهلالى
نورى سىرى لايه زالى، كاشفى شهقوله مه
توى بينايى هردوو چاوم، بهفيدات جسم و ههناوم
هه لگيراهه خورد و خاوم، خواردم بووته زهر
خواردم كيم و زخواوه، سهبر و هوشم لى براوه
ناتهشى دل وا بهتاوه، ميسلى شه مى نيو فهتر
وهك فهتر دل پر له نارم، بارى عسيان بوو بهبارم
رووسياه و شه مسمارم، من له بهر يومولختهتر
من له بهر يه موله ماتم، دى كه قابز بق حياتم
وا خهجل بى هوش و ماتم، نامينى هوش و سهبر
نامينى هوش له و سهعاتى، روح دهگاته جى نه هاتى
دهفتهرى دنيا م ده داتى، نامينى مه يلى پسهر
نامينى مه يلى جيهانم، دپته جونبوش روح و گيانم
كه له گير لاجى زبانم، نيوحه قمان دپته بهر
تا قيامت قهبره مالم، دين مهلايك بق سونالم

رهبى توى موخبر به حال، نه مخيه سهر رپى خهتر

نه حمدى كور كه هونريكي خواناس و پاريزگار بووه، دياره هر سوزى خواناسى بووه كه دمرگاي هونراوى بق كردووته وه و خوى هاوتشتووته كورى هونرا نه وه. نه لبهت نه وهش ده بى بلدين كه هونراوه كانى نه حمدى كور له بارى كيش و پاشله وه نارپكيان هيه و به چاشنى بهيت هونراووته وه.

نه حمدى كور له هونراوه كانيدا كه لى وشه رهمى عربى و فارسى به كار بردووه و كه لى جارش دياردهى كردووته سهر نايه ته كانى قورنانى پيروز و به بيرى كى ورد و جوان

نايه ته کانی ليک داوخته وه. هروها له م پارچه هه لبه ستهيدا ديارديهی به يه که مين سوورهی قورنان (فاتحه) کردوه، وه له م پارچه هه لبه ستهيدا بيریکی ورد دهرده بری، له برئه وه خوی به تاوانبار و گوناها بریکی ته واو ده زانی بۆيه به م چه شنه په نا ده باته پيغه مبهری گه وری ئیسلام برودی خوی له سه ر بی و ده لئی:

يا (رسول الله) زه ليل و دل حه زينم ره حمه تی
 موسته مهند و بی قه رار و بی قه رينم ره حمه تی
 راحه تی قه لب و وجود و عززه تی نه فسم نه ما
 وه قتی مردن، حافزی ئيمان و دينم ره حمه تی
 داخواهی مه حشر و پشت و په ناهی مؤمنان
 هه منشینی زاتی و محده ت ئافه رينم ره حمه تی
 کائنات (الحمده لله) پر له نووری رووی تو
 ئهی حه بيب و یاری (رب العالمين) م ره حمه تی
 (الرحمن) م پی عه تا که پيم که ره م که (الرحيم)
 (مالک) ی دنيا و عوقبا (يوم الدين) م ره حمه تی
 (يوم الدين) روژی جه زايه (تعبد) بۆ تو خودايه
 بمخه ره سه ر ریی هدايه (نستعين) م ره حمه تی
 (اهدنا) بۆ ریی (صراط المستقيم) تو خودا
 بیته سه ر ریی (صراط الذين) م ره حمه تی
 من له (انعمت عليهم) یا ره ب بی به ش نه که ی
 خو سه گی کوئی (امير المرسلين) م ره حمه تی
 غه بری تو کئی من له (مغضوب عليهم) لاده دا
 نه مخيه زومره ی (ولا الضالين) ئامينم ره حمه تی
 ئهی خودا ره حمی به (نه حمه د) تو بکه ی روژی جه زا
 رووسياهم ئهی (شفيع المذنبين) م ره حمه تی

واته: ئهی پيغه مبهری خو شه ويست! من له که نه فتی و که ساسی و په رتیشانی و هه ژاری
 پرگار بکه. تو ئهی پيغه مبهری نازه نين، مایه ی هيمنییی ژيان و هتزی دل و وره ی منی و له
 کاتی مردندا بروام به ته وتر بکه و به فریام بکه. له روژی په سلاندا به زه يیت به منی هه ژاردا
 بی، چونکه تو پشت و په نا ی خاوه ن بروایانی و، تو ئهی خوی گه وره و مه زن که به تیشکی
 خو ت سه رانسه ری جيهانت رووناک کردوه، هه موو جو ره سپاس و ستایشیک بۆ تو،

چونکه هر توی که كانگا و سهرچاوهی هموو شتیکی، وه تۆنه و خویاهی که
پهروهردگاری هموو جیهانیانه، بهمرق و گیانله‌بهر و شینایییه‌وه.

ئهی خوی ماه‌زن! تۆ به‌خشنده و میهره‌بانی، وه خاوه‌نی پۆژی دوا‌بیت، منیش بپوام
به‌گه‌وره‌یی و شان و شکوی تۆ هیه، تۆیش به‌زه‌بیت به‌مندا بیت. خویا من هر تۆ
ده‌پرستم و به‌نده‌یی هر بق تۆ ده‌کم، چونکه تۆ منت به‌دی هیناوه و زیانت پیم به‌خشیوه،
منیش هر له تۆ داوای یارمته‌ی و ده‌ستگیرویی ده‌کم خویا بق پیتی راست پینموویم
بکه، به‌جۆری که له پیتی تۆ ده‌رنه‌چم، واته پیتی ئه‌وانه‌ی که چاکه‌ت له‌گه‌ل کردوون و
به‌خششی خۆت به‌سهردا رشتوون له پارێزکاران و بیاوچاکانی رابردوو، وه کردوون
به‌سهرمه‌شقی چاکی و پاکی و ره‌وشتی به‌رز و جوان. نه‌ک پیتی ئه‌وانه‌ی که قینت لی
هه‌لگرتوون، وه نه‌ک پیتی گومرتیان، جگه له تۆ کئی من له سزا و تۆله‌ی پۆژی دوا‌یی لاده‌دا،
ئهی خوی گه‌وره له پۆژی دوا‌ییدا به‌زه‌بیت به‌ئهمه‌دی کۆردا بیت، وه له به‌زه‌یی و میهر
به‌خششی خۆت بی به‌هره‌ی مه‌که، وه هیوادارم ئه‌م پارانه‌وه‌م گیرا بکه‌ی.

ئهمه‌دی کۆر په‌رده‌ی خوا‌په‌رستی داده‌داته‌وه و ده‌که‌وتته‌ گله و گازنده، ئه‌و دلخوازه‌ی
که شو‌خوشه‌نگ و دل به‌رد و بی به‌زه‌بیه و، به‌خرنگه‌ خرنگ، له‌نجه و ناز ده‌کا و دل و
ده‌روونی ئهمه‌د به‌تیری غه‌مزه‌ی برو‌کائی ده‌کاته‌ خوین، به‌وه‌ش راناوه‌ستی و ناگر
به‌رده‌داته له‌شی و گر و هالاوی تی به‌رده‌دا و ده‌یکاته کۆگای زوخال، وه به‌م جۆره
دلخوازه‌که‌ی خۆی پی دنوینتی، ئیتر وازی لی دینتی:

شای غه‌زالان، شو‌خوشه‌نگان

که‌ز چه‌له‌نگان، راست و چه‌پ

دل چوسه‌نگان، خوو په‌له‌نگان

دای له قه‌لبم راست و چه‌پ

دای له قه‌لبی من چه‌زینه

چه‌ند خه‌ده‌نگی سه‌ر به‌خوینه

ئه‌و له منی کـردوو به‌رینه

خوین به‌خویر دی راست و چه‌پ

دینه جـه‌نگم چه‌ند هه‌زاره

هنـدی و پۆم و ته‌تاره

قه‌وسیان تیر لی ده‌باره

جووت به‌جووت دین راست و چه‌پ

جوت بهجوت وا دین خه‌دنگه
 پوژی روونم لی بوو ته‌نگه
 دست‌هایی هیندو فاره‌نگه
 سلف سلف دین راست و چهپ
 تیغ به‌دستن مای فرۆشن
 بو هیلاکی گیان به‌جۆشن
 عاشقانت خوین دنۆشن
 جورعه جورعه راست و چهپ
 سووت دهروونم وهک زوخالی
 که‌وتمه به‌حری ناھ و نالی
 ناپرسی جاریک له حالی
 عاشقانت راست و چهپ
 نه‌حمه‌دی کوژی که‌زینه
 دل له‌سهر سدرق و یه‌قینه
 یاری خوژت حازر ببینه
 دوور و نیژیک راست و چهپ

نه‌حمه‌دی کوژ له پارچه هه‌لبه‌ستیکی تردا روو ده‌کاته دل‌خوازه‌که‌ی و پیتی ده‌لی: ئه‌ی
 دل‌به‌ره‌که‌م، دل بو دووریت وه‌کو ساز ده‌نالینی، وه جهرگم بوژت بووه‌ته که‌باب و نه‌سرینم
 به‌خور دینه خواری و خورد و خوژاک و خوم لی حه‌رام بووه، ده‌سا به‌زه‌میت پیمدا بی با
 دهرد و خه‌م نه‌مینتی، با ئیتر که‌م زووخ‌ی جهرگی خوژم بخۆمه‌وه، ده‌سا به‌زه‌میت به‌م
 هه‌ژاردا بی و که‌م نازاری بده:

دل‌به‌را به‌ی رووی فی‌راقت دل ده‌نالتی چون رو‌باب
 به‌و دوو نه‌برۆی میثلی طاقت به‌ندی جهرگم بوو که‌باب
 بوو به‌بریان توی دهروونم چاو پر نه‌سرین دل زه‌بوونم
 مه‌جنوون ئاسا غه‌رقی خوونم، لیم حه‌رام بوو خورد و خاب
 خاب و خوژاکم گرینه رحمه‌تن للعالمینه
 رحمتی که‌ به‌منی که‌زینه با کوژتا بی ئه‌و عه‌زاب
 با کوژتا بی داخ و دهردم ناله نال و ئاهی سه‌هردم
 بی نه‌جه‌ل وا بوژتق مردم پیم بده جامی شه‌راب

پټم کهرمکه جورعین مہی، لهو مہیہ مردوو دہکا حہی
 ہہی بہ حاجت صاحبی مہی، با له بہین لاجی حیجاب
 با له بہین لاجی حیجابہ، دلہر و ہم ٹافتابہ
 وا دہکم ئەز خۆم حیسابہ، کہ مترینم ئەز کلاب
 کہ مترینتەر ئەز سہگانت، ئەز سہگانى پاسہبان
 جان و دل قوربانى جانت، گولروخی روخ ٹافتاب
 ٹافتابی شہوقى عالم، شہسہوارى نەسلى ئادەم
 بۆ روسل تۆ بووی بہ خاتەم، ئەى شہمى عالی جہناب
 ئەى شہمى لەولاکە لەولاک، تۆ له نوور و ئادەم ئەز خاک
 جوملہی شیتخ و وەلى پاک، بوون له سایەت فہیزياب
 بوون له سایەت ئەز بہ قوربان، مہجرہمى ئہسرارى سوېحان
 قہلبى عاصیم بوو بہ بریان، لهو سہرہ رتگای خہراب
 مال خہراب و دل بہ جۆشم، عاشقى بیتھۆش و گوشم
 خوینى جہرگى خۆم دہنۆشم، کوورہى دل پر له تاب
 کوورہ ئاسا دل بہ تاوم، لەت لەتہ جہرگ و ہناوم
 وا له عہشقى تۆ سووتاوم، کہوتہمہ حالى ئیزتراب
 ئەحمەدى کۆرى ہزارہ، چاوە پټى لوتفیکى یارہ
 ئینقہدەر بى ئیختیارہ، نایتہ حہد و حیساب
 ئەحمەدى کۆز له پارچہ ہەلبەستیکى تردا دہلئ: له خەودا یارہ کہم دى کہ بادہى لټم
 دہوئ و ئەو شہوہ بہیہ کہوہ رامان بوارد و بہ خو شیبیہوہ ژباين، کاتى کہ وریا بوومہوہ
 بہ پەشوکاویہوہ نہ یارم دى و نہ بہ زمیک، بہم چہشنہ گیانم کہوتہ مہترسیبہوہ، وہ لال و
 کەر له شوینتکدا دا کہوتم:

دیم له خەودا شاد و خوړەم، یارى من بادہى دہوئ
 دہس له ناو دہس دہم له ناو دہم، وەى له شادى ئەو شہوئ
 ئەو شہوہ عیش و نیشات بوو، کہیف و ئاھەنگ و بیسات بوو
 بۆ کزہى دل ئەو نہ جات بوو، ناگہان رابووم لەوئ
 وەختى بیدار بووم نہ کہس بوو، تەن سہراسیمہى ہەوہس بوو
 رۆح ہەراسانى قەفەس بوو، لال و کەر کہوتم لەوئ

لاڻ و ڪهڙو هڪ زوالعوڻوڻيان، ڪه شفي ٺهسار و قولوڻيان
 بدمهٺي ٻي روي ڪهيبان، حاشه ليللا نامه ٽي
 خاڪي نه علي ٺهسپي تاها، سورمهيه ٻو چاوي ٺهعما
 ناخ له ٺهه دونيا له مهڪري، ڪس به راحت ناخه ٽي
 (ٺهحمدي ڪوڙ) دل وفاق ده، مهيلي وهسلي يار تاق ده
 يهڪ دهخوازي يهڪ ته لاق ده، ٽيڪرا نابن دو وه ٽي

سهرچاوهڪان

- ۱- ميڙوڻي ٺهه ٻي ڪوردي - عه لانه دين سهججادي - بهغدا، ۱۹۵۲.
- ۲- ديواني شيخ ٺهحمدي ڪوڙ - مهه آباد، ۱۳۴۲ اي هه تاوي.
- ۳- ٺهه نجومهني ٺهه ديوان - دانراوي ٺهه مين فاضي بهڪ - بهغدا، ۱۹۸۳.
- ۴- مهروفا - ترجمه و توضيح قادر فتاحي قاضي - تبريز، ۱۳۴۵.
- ۵- ڪوڙفاري به بيان - ٺهه ماهي ۱۲، سالي ۱۹۶۵.
- ۶- بهياز ٽيڪي ڪوڙن ڪه نزڪي سهد سال له مهه وپيش نووسراوه.
- ۷- دهنگي ڪيٽي تازه - ٺهه ماهي ۲، سالي ۱۹۴۵.
- ۸- يادداشته ڪاني خوم سه بهارت به ٺهحمدي ڪوڙ.

شيخ ٺهه ماموڻيني مهردو وڻي

... - ۱۲۶۰

ٺهه هونره مان ناوي ٺهه ماموڻين و ڪوري شيخ محمده و نهوهي شيخ ٺهحمدي
 تهخته يبييه و به پي ٺهه به لگانهي ڪه ڪه و تووه ته دستمان له ڊي ده ٺهندا هاتوهه دنياوه و
 هر له وپيشدا پي گهيشتوهه. هر له منداليدا له لاي باوڪي خهريڪي خوڻندن بووه و له
 پاشان چوهه حوجره هي فه قتيان و ٻو خوڻندن زوربه هي شوڻنه ڪاني هه ورامان گه پاره و
 سه رٺهه نجام له سنهدا ودمي مه لايه تي وهر گرتوهه و گه پاره ته وه زيڏ و مه لبه نده ڪهي خوي و
 پاشماوهي زياني به وانه و تنه وه و پڻوڻيني خه لڪ بردوهه سه ر تا له سالي ۱۲۶۰ اي ڪوچي
 مالئاوايي له جيهان ڪردوهه و هر له وپيشدا نيڙراوه.

شيخ ٺهه ماموڻين به يهڪي له هونره راني ڪورد ڊيٽه ٺهه مار، هونراوه ڪاني زور ته پ و پارا و
 شيرين. گه رچي هونراوه ڪاني ڪو نه ڪراونه ته وه و زوربه بيان له ناوچوون، به لام ٺهه
 هونراوانهي وا به يادگار ماونه ته وه، پله وپايهي ٺهه ومان له هونره يه تيڏا ٻو دردهمخه ن. له

هونراوهکاني نه هر تهنيا پارچه ههلبهستیکيمان کهوتووته دست که بهبونهی بارکردنی
شیخ غهفوو له دیتی کاشتهروهه بق دیتی ههجیج هونیهوته که دهلی:

عهرزه داشت بهندهی مهحزوون مههجوور
ومهخزمت مهخدووم کاکه شیخ غهفوو
(احبُ الاحباب) خویشان و نهقوام
مورشده نام، خهواس و عهوام
رهفیق شهفیق ئی بهندهی حهزین
بهگهزاف مهشهووور بهئیمامودین
مونهی رای مونیر مهخدووم مهدارق
نه پرسی نهحوال موخسلت ئارق
جهو دمای سهفه مهعهوود مهعلووم
باز وهشار نامام وه ئی مهرزو بووم
شنهفتم چۆنه تکیهکهی کاشتهر
هر دم وه جگه رمه دووم سهه نهشتهر
نهیوانچهی یانهت جای مهکرووریتوهن
حهوز و موسهآلات مهملوو جهدیتوهن
نه سهه ای نهزان نه قهه قامهتن
چیش واچوون یا شیخ یه قیامهتن
بهمه رگت قهسهه دمرد کاری ویم
پهی ئی بازاره گشت جه دل بهرشیم
نیسه ئیستدعام جهگردین خاسان
پیران پردین راگهی حهق ناسان
خوسووس نهو بوزورگ پهناات پی بهردن
هیمهتش حازر نهرسهه کهمهردن
خوداوهند بهخیر رهحمی بکهرو
تهفرهقهی یاران گشت جهم بدهرو
بهآکهه ئی مهحزوون مه رگ نازاران
دلش هر شهاد بق بهدین یاران

وهرنه رۆ بەرۆ خەمان لیش کۆومەن

نیدای شادی و زەوق بەی ئەو رۆ پۆومەن

واتە: ئەی کاکە شیخ غەفور! سکالۆ و گلەییەکم هەیه لە خزمەت تۆدا، تۆ لە جیتی خزم و کەسوکارمی و یار و هاوێلی دێرینمی، لە دواى بارکردنت چوومە زێد و مەلبەندەکەت و دیم کاشتەر چۆلە، هەیوانی بەر مالهەکت بوووتە جیتی دیوان، نیتەر نە دەنگی بانگ دێ و چی بلیم ئەى شیخ ئەمە پۆژى پەسلانە، بەمەرگت سوتێند دەخۆم کە دەردى کاریمە، نیتستا داوای لە هەموو پیاوانى چاک و پیران دەکم، بەتایبەت تۆ کە پەنات بر دوووتە لای سولتان عوبەیدوللا (واتە کۆسەى هەجیج)، خوا بەزەمى پیماندا بێ و هەمووی یاران کۆکاتەوه بەلکو کەمى دلم شاد بیتەوه، ئەگینا رۆژ بەرۆژ پتر پەژارە دلم دادەگرێ و خەم تيام دەبا.

سەرچاوەکان

۱- بەیازىکى کۆن کە نزیکەى سەر سال لەمەویش نووسراوتەوه.

۲- یادداشتەکانى خۆم سەبارەت بەشیخ نىمامودىن مەردووخى.

شیخ عەبدولکەریمى خانەگایى

۱۲۰۷ - ۱۲۷۴

ئەم ھۆنەرەمان نارى عەبدولکەریم و کورى شیخ ئەبووبەکر و نازناروی خەستەیه و بەپیتی ئەو بەلگانەى کە کەوتوووتە دەستمان لە سالى ۱۲۰۷ى کۆچى لە دیتی خانەگای پاوه لە دایک بووه و ھەر لەوتیشدا پێ گەیشتووھ. ھەر لە منداڵیدا لە لای باوکى خەرىکى خۆتێندن بووه و لە پاشا چوووتە حوجرەى فەقییان و بۆ خۆتێندن زۆربەى شوێنەکانى ھەورامان گەراوه، ماوہیەک لە دەژن بووه، ماوہیەکى زۆریش لە پاوه خۆتێندووہتى و لە پاشا لە سنە خۆتێندنەکەى تەواو کردووھ و گەراوتەوہ زێد و مەلبەندەکەى خۆى و خەرىکى وانە وتنەوہ و رێنۆینى خەلک بووه و ماوہیەکیش لە شارى سلیمانیدا خەرىکى وانە وتنەوہ بووه و لە پاشا گەراوتەوہ خانەگا و سەرئەنجام لە سالى ۱۲۷۶ لە تەمەنى شەست و نۆ سالییدا کۆچى دوايى کردووھ.

لە یەکێ لە بەیازەکاندا نووسراوہ کە خەستە: یەکێ لە سەیدەکانى خانەگای پاوه بووه و ھۆنەرىکى گەورە و خاوەن بىر و ھۆشکى بەرز بووه و گەلێ ھۆنراوى بەزاراوەى گۆرانى ھۆنپووتەوہ و تا ناخر و ئۆخرى سەدەى سێزدەمى کۆچى ژیاوہ.

کاک حەمە عەلى سولتانى لە پەراوى (حەدیقەى سولتانى)دا سەبارەت بەم ھۆنەرە دەلى:

خهسته هاوچه رخی مهوله ویی تاوهگۆزی بووه و تا سالی ۱۲۶۵ی کۆچی زیندوو بووه و ماوهیهک له شاری سلیمانی دهرسی وتوو و سهرنه نجام گهراوتهوه خانقا و لهویدا کۆچی دواویی کردوو.

خهسته بهیهکی له هۆنه رانی هه ره بهرزی کورد دیته ژمار و له هۆنینه وهی هۆنراودا، دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و هۆنراوه کانی زۆر ته و پاراو و شیرین و پهمان. گهرچی هۆنراوه کانی نه و کۆ نه کراونه تهوه، به لام نه و هۆنراوانه ی که له نهوموه به یادگار ماونه تهوه، پله و پایه ی نهومان له هۆنره تهیدا بۆ دهرده کهوی. نه مهش چهند هۆنراویکی نه م هۆنره که دهلی:

چراخ ریش نه بۆ، چراغ ریش نه بۆ
 هه سه رێ وهدمرد سه هودات ریش نه بۆ
 خه اطری و نه نیش تو پر نیش نه بۆ
 وه رووی دونیا وه راهه ت ریش نه بۆ
 تیش نیش سه هودای په یکان ژاراو
 لیش هه رام بۆخوا، چیش تکی بۆ زوخوا
 سیا بۆچون سه نگ مانده ی ههواران
 خهسته بۆ وهدمرد په ی دوری یاران
 دهستی نه گیل بۆ نه سینه ی سافت
 چنگ نه بۆ نه چین موشکین کلافت
 وه تیغ پر زام پاره پاره بۆ
 ناویزان وه چنگ پای قه ناره بۆ
 ریزه ریزه بۆ تواناش کهم بۆ
 دوساخ پاومند زهنجیر خه م بۆ
 ساکه دوری تو نه ایتر وست نه دل
 دهست هۆرگرت نه گشت (خهسته) ی خار و چل

واته: نهی خۆشه و یسته کهم! هه سه رێ بهدمردی نهوین و سه هودات گرفتار نه بی و دهلی به چه ره ی نهوینت نیشی پێ نه گات و له رووی دونیا وه هیمنی لێ ده برێ، وه چاویک به سورمه ی که وشه کانت نه ریزرێ و نهوسا سهیری بالای نه مامت نه کات، یاخوا نووکی تیری ژاراوی تیی کهوی و خهوی لێ هه رام بی و زوخواوی لێ بتکی و پهش هه لگه رێ و مکو

بهردی هواران و به‌دهردی دورویی یار شه‌کعت و ماندوو بی، وه ده‌ستیک به‌ناو سینگتدا
نه‌گه‌ری و چنگی نه‌که‌ریتته ناو چینی په‌لکه‌کانتدا، یاخوا به‌شمشیر له‌ت له‌ت بی و
به‌قه‌ناره‌وه هه‌لی واسن. ده‌سا دورویی تو ناگری خسته ناو دل و ده‌ستی له (خسته)
هه‌لگرت. له پارچه هه‌لبه‌ستیکی تردا به‌م جوزه له‌که‌ل یاره‌که‌یدا راز و نیاز ده‌کا:

چراخم دیدت، چراخم دیدت
سه‌وگه‌ند وه سورمه‌ی ده‌وران دیدت
وه‌نه‌برۆی وینه‌ی بالام خه‌میدت
یاخۆ چون هیلال حه‌ق نافه‌ریدت
وه‌زولف سییای پرچین لوولت
وه‌بالا چون سه‌ول رهند نه‌وتوولت
وه‌گۆنای چون شه‌م شه‌وان نه‌فرۆزت
وه‌کرشمه و ناز عاشقان سوژت
وه‌په‌نجه‌ی نازک حه‌نایی رهنگت
وه‌دیده‌ی مه‌خموورسیای سی‌وه‌نگت
وه‌نیگای ناگای واده‌که‌ی جاران
وه‌جیلوه‌ی بالات له‌ ده‌روبانان
ئه‌ر "خسته" بی تو شادی بویارۆ
خوداوه‌ند بالاش وه‌ گل بسپارو

واته: ئه‌ی خو‌شه‌ویسته‌که‌م! سویند به‌سورمه و کلی چاوانت، وه‌ به‌نه‌برۆی خه‌میده‌ی
وه‌کو بالام، که وه‌کو مانگی یه‌کشه‌وه‌یه وه‌ به‌زولفی ره‌شی پرچین و لوولت، وه‌ به‌بالای وه‌کو
سه‌ولت. وه‌ به‌گۆنا و کولمه‌ی وه‌کو شه‌مت که شه‌و رووناک ده‌کاته‌وه، وه‌ به‌ناز و خه‌مزت
که دلی نه‌ویندار و گراو ده‌سووتینی، وه‌ به‌نیونگی نازت، ئه‌گه‌ر "خسته" به‌بی تو شاد
بی، یاخوا له‌شی بسپیریتته گل و خاک.

له پارچه هه‌لبه‌ستیکی تردا ده‌لی:

چراخم ناشاد، چراخم ناشاد
تا وه‌ موژده‌ی مه‌رگ دل نه‌بو ناشاد
تا که هیجرانت نه‌که‌یشۆ جه‌ورم
تا یاسین وانان نه‌گی‌یران ده‌ورم

تا دیده نه شق چهنی بالاسهر
 نهگ یلق پهی من زایه لهی چه مهر
 تا یاران پهریم نه کیشان فه ریاد
 شهرت بق مهیل تق نه دهرورن وه باد
 تا پیم نه وانان نایهی وادهی مهرگ
 تابهر ناوهران نه تقی جامه و بهرگ
 تاکه مهردهشور نه شقورم به دهن
 نه پتچامه وه وه تقی کهن
 نه نیام وه تابوت وه ههی داد ههی داد
 شهرت بق مهیل تق نه دهرورن وه باد
 تاکه دلسووزان تهرم نه وهران
 وه سه رای گلکوم داخل نه کهران
 تاکه نه نیانیم نه تقی یانهی تق
 دل پر ناخ و داخ دوری دیدهی تق
 نه پویشان وه سه نگ، بهر که رام جه یاد
 شهرت بق مهیل تق نه دهرورن وه باد
 تاکه نه ریزان وه سهر که برم خاک
 تا نه و زمانیم یانهی تهنگ و تاک
 تا خستهی دهرت قالبش بهک سهر
 نه دریق جهیق نه و یانهی خستهر
 تاکه گوشت و پوس، مه غزو نیستخوان
 چهنی خاک و خول نامیته نه وان
 تا خستهات سفتهی نار و نور نه بق
 شهرت بق مهیل تق جه لام دور نه بق
 تامووران نه وان وه ریزم دلشاد
 شهرت بق مهیل تق نه دهرورن وه باد

واته: نهی خوشه ویسته کهم! تا کو مردن من هر تقم خوش دهوی و، تا یاسینم دهخوینن و
 تا یاران رقی روم بق نه کهن، مهرج بی که له بیر نه به مه وه. تا مهرگم پی نه گا و کفن نه که نه

بهرم و تا له بان تهته شۆردا نه مشۆرن و له ناو كفندا نه مپچنه وه و نه مخه نه ناو داره تهرم، مه رج بى كه تو له بىر نه به مه وه. تا هاوه لان و خزم و كه سوكاره كه م تهرمه كه م هه لئه كرن و نه مخه نه ناو گۆز و به بهرد بانم دانه پۆشن، مه رج بى كه تو له بىر نه به مه وه. تا خۆشه ويسته كه م، نه يته سه ر گۆزه كه م و تا گۆشت و ئيسك و پرووسكم، له گه ل خاك و خۆلدا ناو يته نه بى و ميرووان به له شى ساره وه بووم دلشاد نه بن، مه رج بى كه تو له بىر نه به مه وه. له دوو هۆنراوى تردا ده لى:

پروخسارش په ونه ق پويع مه سكووندا

جهيران جهيران مه ند شى وه هامووندا

وه نه وشه سوچه دى خالش فهرز كه رده ن

جه و بۆنه مودام كه چ كه رده ن گه رده ن

واته: رومته ي ياره كه م په ونه قى دايه جيهان و ناسك سه رسام ما و به ره و دهشت كه وته پى و وه نه وشه كرپۆشى له خاله كانى كرد و بۆيه هه مووده م سه رى لى ده خه ويئى.

سه رچاوه كان

- ۱- حديقه سلطانى - تاليف محمد على سلطانى - تهران، ۱۳۶۶.
- ۲- به يازتىكى كۆن كه سه د سال له مه ويئيش نووسراوه ته وه.
- ۳- يادداشته كانى خۆم سه باره ت به شىخ عه بدولكه ريمى خانه گايى.

سه ي براكه

۱۲۱۰ - ۱۲۹۰

ئهم هۆنره مان كه ناوى حه يدەر و كورپى سه ي مه نسور و نازناوى سه ي براكه يه، به پى سه ره تاي په راوى سه رنه نجام له سالى ۱۲۱۰ى كۆچى له دىي تووت شامىي كرماشاندا پىي ناوته مه يدانى ژيانه وه و له سالى ۱۲۹۰ له ته منى هه شتا سالىدا به ده ست دوژمانان كوژراوه و له دىي ناوبراودا نيژراوه.

دوكتۆر محمهد موكرى له سه ره تاي په راوى (شانامه ي حه قىقه ت)دا له باره ي سه ي براكه وه ده لى: سه ي براكه كه يه كى له رۆبه رانى هه ره به رزى يارىيه، له سالى ۱۲۱۰ى كۆچيدا له داىك بووه و له سالى ۱۲۸۰ له ته منى حه فتا سالىدا كوژراوه.

سه ي براكه به يه كى له رۆبه ران و هۆنره رانى پايه به رزى يارى دپته نه ژمار، وه سى و شه ش كه س له هاوه لانى كه له ده ورى خۆيدا كۆي كر دوونه ته وه، هۆنر بوون و

به‌ناویانگترینی ئو هۆنهرانه: نه‌ورۆز و نه‌یموور و زولفه‌قارن که هۆنراوه‌مکانیان گه‌لی به‌رز و ناسک و ره‌وانن، وه هۆنراوه‌مکانی ئو هۆنهرانه له په‌راویکدا به‌ناوی: (ده‌وره‌ی سه‌ی حه‌یده‌ری) کۆ کراونه‌توه.

ئهمه‌ش چه‌ند پارچه هه‌لبه‌ستیکي ئهم هۆنهره که ده‌لی:

عه‌ره‌ب دوچه‌یلم، عه‌ره‌ب دوچه‌یلم

عه‌ره‌ب وه عه‌ره‌ب قه‌یس دوچه‌یلم

ئه‌تۆ له‌یله‌نی من له‌یل له‌یلم

ئه‌سرین نه‌دیده چون سه‌یلات که‌یلم

بیم وه سه‌ره‌قهار، قه‌تار شاه‌ی

ویه‌ردم نه بان پێل کـه‌چ راه‌ی

دۆسان مزگانی ها یاوام وه له‌یل

وه‌بۆی عه‌تر له‌یل ده‌ماخ که‌ردم که‌یل

دیده دیدهی له‌یل نه‌ناسـۆ وه‌ویش

کـۆر بۆ، نابینا، به‌ده‌تر به‌یۆ پێش

واته: من بۆ یاره‌که‌م به‌وینه‌ی قه‌یسی لیتوم لێ هاتوووه و ئاواره و دهریه‌ده‌ری ده‌شته‌که‌ی دوچه‌یل بووم، ئه‌و ده‌شته‌ی که مه‌جنوونی تێدا سه‌رگه‌ردان و ئاواره بووبوو، و بۆ له‌یلا یاری ده‌که‌را. تۆیش یار و له‌یلا منی و منیش دلبراو و مه‌جنوونی تۆم، وه بۆ تۆ فرمیتسکم و مکو لافاو دێ، له‌به‌ر تۆ خۆم کرده کاروانجی، وه له‌سه‌ر پریدیکی لاره‌پێدا تێ په‌ریم تا بگه‌مه تۆ، ئه‌و هه‌موو رێگه‌وبانه‌م له‌به‌رئه‌وه بری تا بۆنی خۆشی تۆم پێ بگا. خوا و راسان به‌هیوای دلم گه‌یشتم. چاوێ که چاوی نه‌که‌وینته یار، ئه‌و چاوه یاخوا کوێر و نابینا بێ و جیهانی لێ تاریک بێ.

۲

یاران نه خامۆش، یاران نه خامۆش

شه‌وێ نه شه‌وان نه خاوا خامۆش

وینهی سیاوه‌حش سیا‌ی سه‌وا‌دپۆش

دیم سه‌دای قووقووی یارم ها نه‌گۆش

وه جه‌خت مه‌شاخا نه‌و به‌ند سه‌ره‌رکۆ

قه‌واقووی یاران ئاخ‌ر بی وه پۆ

نهو سهدا و دهنګه چند کهس خرؤشا

بیدار بيم نهخاو دهرورنم جؤشا

ئيسا هام نه فکر نهو سهدا و خرؤش

وه مهيل بنيام هم بهيق وه گؤش

واته: نهی یاران! شه وټکیان که گیتی کې و مات بوو، خه وټکم دی. له م خوهدا وهکو سیاو هشی ره شپؤش له شوټنټکدا پراوهستا بووم که له پېر سهدا و هاواری یارم هاته گوئی له سر کټوټکدا دهیساخاند و دمینالاند و، به دم هاوار و ناله یه وه چند کهسی تر نالاندیان تا پوژ بووه وه، لهو هرا و ناله یه شدا من وریا بوومه وه و دل و دهرورنم هاته کول، ئیستهش هاله م بیری نهو ناله و هه رایه، وه هیوادارم که سرگه وړه ی فریشته کان له لایه ن خواوه تکام بؤ بکا تا جاریکی تر گوټم له دهنګ و ناله ی یاره که مه وه بیت و به هیوای دلم بگم.

۲

دلّه نهو کؤی نهشت، دلّه نهو کؤی نهشت

وهیادت مهیق وټل بیت نه کؤی نهشت

نه سرین نه دیدهت چون سیلاو مه وهشت

سووهیل بی ناما وهی ته وړه تو رهشت

هه ی دل نه پایه ی له یلا بنیه سر

پهنا بهر وه زات پادشای داوهر

جام جهم بنيام، بنيام جام جهم

دؤستان مزگانی شایاز بی مه حکم

واته: نهی دل! دیته بیرت که وهکو مه جنون له کټوی نه جدا ناواره و دهر به دهر بوویت؟، وه فرمټسک له جاوانته وه وهکو لافاو دهات، نه مه سووهیل بوو که تو ی بهم چه شنه بهرز کرده وه که و ابو نهی دل له بهر ابر ی پله ریایه ی دل داردا سر دانه وټنه و کړنؤش که و پهنا بیه بهر پاشای داوهر، جامی جهم نوټنګه ی بهزه یی خوا یییه. نهی دؤستان مژده! که شایازی گوره سر مه ست و سر خؤشی نهو جامه بوو.

۴

جهو یار په ی خه وهر، جهو یار په ی خه وهر

سی دؤست ئینتزار جهو یار په ی خه وهر

هرسى سهر توفهیل گولبانگ سههر
 موحتاج پهري شوق شوعای شوعلهوهر
 وهمزموون سهبت تهعليقهی سهرمؤر
 زال چهنی روستهم رهخش مهساف جور
 نامان نهو مهیدان سهرای دالهو
 تهمام ناراستن خواجای بهمن کو
 چون روستهم چهنی نهو خاقان چین
 ستیزا و یاوا وه فهري نهی زهمین
 بهقین دوستانیش مهیاوان وهفهر
 خلاف نه دارق حهرف قهلهم زهر
 دهورمهیدان نه دورچون حوسهین نام
 تهحقیق نه مهیدان نه داران نارام
 نوشتهی موسا خلاف نه دارق
 دؤست راست پاکباز باوهر بدارق

واته: سى كهس له یارانى پاكدل بهشوین شادا گهران و نه م سى كهسه كه پتووستییان
 بهبهزهیی و تیشكى روخساری نهو بوو، كاتى كه شایان پهیدا كرد وهكو زال و روستهم و
 رهخش رۆیشتنه كیوی دالهو و نهوتیان رازندهوه و بوونه هوی پیت و پیزی نهو مهلبنده.
 نهوان وهكو روستهم كه بۆ فهري و شكوی ولات لهگهال خاقاندا شهري كرد، پیرۆز بوون، بی
 گومان دۆستان و یارانیش نهگهر له پیت و پیز و له فهري شا بهرهمهند دهبن. بهوتهی پیر
 موسی پرواتان بی و پتی راست بگرنه بهر و راستی بگهنه دروشمی خۆتان.

۵

عهجهو بهزمى دیم، عهجهو بهزمى دیم
 نهی وهقت شهفهق عهجهو بهزمى دیم
 ومهیل چهند كهس مهگیلیام، مهشیم
 تا یاوام وه پای درهخت عههزیم
 یاوام وه بازار بهند راست بهن
 دیام دیم یارام نه رووم حازر هن
 مهیق وه راوه وینهی سهول ساف
 وهرگیلیا چهنیم بی لاف و خلاف

رو کرد وه مۆبەت وهشیرین گوفتار
 گامهیل وه کهمین گاراز بهدکار
 خو لاسه تا دهرب ورازان کهردن
 هەردوو دەس په‌یوه‌س پێچان نه‌گەردن
 دهه‌ن نه‌گه‌لوی من مات و مه‌ده‌هۆش
 تفلێ نه‌وساعت مه‌واتش خامۆش
 ئیساهه‌م وه‌مه‌یل بنیامین جه‌م
 نه‌ومه‌یل و مۆبەت مه‌یلش نه‌بۆکه‌م

واته: له‌م به‌رهبه‌یانهدا به‌زمیکه‌ی سه‌یرم دی، وه‌ به‌ئاره‌زووی چه‌ند که‌س ده‌هاتم و ده‌چووم
 تا که‌یشتمه‌ پای داریکه‌ی گه‌وره‌ و ئه‌وسا له‌وتۆه‌ پڕۆیشتمه‌ بازار و دیم یارم له‌ به‌رده‌مم دایه
 وه‌کو سه‌ول دیته‌ پتوه‌ و پرووی تێم کرد و له‌گه‌لمدا دوا و دوا‌ی دل و ده‌روونمی پروون
 کرده‌وه، ئیستاش هەر ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ی له‌گه‌لمدا هه‌یه‌ و خۆشمی ده‌وێ.

٦

ده‌رویش ده‌رویشان، ده‌رویش ده‌رویشان
 ده‌رویش مه‌ولا ئاغه‌ی ده‌رویشان
 وه‌ ره‌مز و ره‌وشت ریازه‌ت کیشان
 وه‌ جه‌م چلته‌ن یار نه‌ دل‌یشان
 هەر که‌سه‌ی که‌ را وه‌ یار بزانتۆ
 سه‌رافه‌ن سه‌راف که‌ پیش مه‌وانتۆ
 مه‌بۆکه‌ سه‌راف دانه‌شناس بۆ
 خه‌وه‌رنه‌ ئه‌سرار خاس و ناخاس بۆ
 نه‌که‌ چون لی‌ئالوان وی‌ل هه‌رده‌ بۆ
 وی‌ل و سه‌رگه‌ردان را گوم که‌رده‌ بۆ

واته: ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌رویشه‌ و به‌رێ و ره‌وشتی ده‌رویشی دلی به‌ستوه‌ و له‌ پێی
 خواوه‌ ده‌روا. وه‌ جه‌م و چلته‌ن و یار له‌ دل‌ ده‌رناکه‌ن، وه‌ هەر که‌سه‌یک پێی راست به‌یار
 بزانتی دیاره‌ خواناسه‌ و خواناسیسه‌ ده‌بێ دانه‌ناس بێ و خاس له‌ خراب جیا کاته‌وه،
 نه‌وه‌کو ئاواره‌ی ده‌شت و ده‌ر بێ و پێ گوم بکا.

سفید صفه‌تان، سفید صفه‌تان
 جهم سفیده‌وان سفید صفه‌تان
 کالای کارخانه‌ی ساحیب مؤبه‌تان
 سرمه‌شوق نه‌دوکان باتن هیمه‌تان
 مه‌علوم بق نه‌لای توغرای قه‌لم زهر
 ززل زمین زولال جه‌لادان وه‌فسر
 به‌لی وه شه‌رتی چون مایه داران
 هر شه‌رت و ئیقرار وینه‌ی توجاران
 رۆژ وه رۆژ فیتشته‌ر مه‌شوقش تمام بق
 دوور نه‌به‌ین و به‌س بۆره جه‌مام بق
 وه سه‌ورئوموور، وه سه‌قام سه‌خت
 مایه‌ت نه‌دوکان سه‌راف بکر نه‌خت
 وه‌ی ته‌وره مه‌بق نه سه‌رویه‌رده‌ن
 باقی وات واتای مه‌نه‌ی بی شه‌رده‌ن

واته: پیاری خواناس ده‌بی له کارخانه‌ی خوشه‌ویستیدا کالای بکری و دلی پاک و خاوین
 بکاته‌وه و به‌به‌لین و په‌یمانی خوی بجوولیته‌وه و رۆژ به‌رۆژ پتر له‌م رینگه‌وه بره‌وا، وه
 به‌نارامی و هیمنی مایه‌ی له لای پوول گۆره‌وه‌ی خواناسیدا نه‌خت بکاته‌وه و به‌م چه‌شنه
 ده‌بی ژیان باته سه‌ر، ئیتر نه‌وانه‌ی وا له رینگای تره‌وه ده‌رۆن دیاره له هه‌له‌دان و پتی
 راست ناگرنه به‌ر.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- شاهنامه‌ی حقیقت - تالیف حاج نعمت الله جیحون آبادی - تهران، ۱۳۶۱.
- ۲- مشاهیر اهل حق - تالیف صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۳- ده‌وره‌ی سه‌ی براکه (ده‌ستنووس).
- ۴- یادداشته‌کانی خۆم سه‌بارته به‌سه‌ی براکه.

دهرویش ئوجاغی گوارهیی

۱۲۱۱ - ۱۲۸۶

ئەم ھۆنەرمان ناوی ئوجاغ یا مچاخ و کوری فرھاد میرزای گوارهیییە و بەپیتی ئەو بەلگانەیی کە کەوتوووتە دەستمان لە ساڵی ۱۲۱۱ی کۆچی لە دیتی گوارەیی سەر بەکرماشان ھاتوووتە دنیاوہ و لەبەرئەوہی لە بنەمالەییکی خۆتندەوار و میرزا بووہ، ھەر لە مندالییەوہ دەستی کردوووتە خۆتندن و فیری ویزەیی فارسی و خەتخۆشی بووہ و پاشان چوووتە دیتی تووت شامی و ماوہیەک لە خزمەت سەیی براکەدا بووہ و بوووتە دەرویشی و لەویدا پەرتووکی سەرئەنجام و دامیار دامیار و پەرتووکە ئاینییەکانی تری یاریی خۆتندووہ و پاشان بۆ پرتنۆتینی خەلک چوووتە کرد و سەحنە و ھاتوچۆی کرماشان و پاتاق و قەسر شیرینیشی کردووہ و چەند جارێکیش چوووتە تاران و قوم، کاروانییەکی خانەقین و دیتی ھاوار و سازان کە کەوتوووتە لای شاری ھەلبەجەوہ بووہ و پاشان گەراووتەوہ زێد و مەلبەندەمکەیی خۆی و پاشماوہی ژبانی بەرتنۆتینی یارییەکان و ھۆنراو ھۆننەوہ بردوووتە سەر تا لە ساڵی ۱۲۸۶ی کۆچی لە تەمەنی ھەفتا و پینج سالییدا کۆچی دوایی کردووہ.

دەرویش و مچاخ بەیەکی لە ھۆنەرانێ گورەیی یاری دیتە ژمار و ھۆنراوہکانی گەلێ دڵگر و شیرین و دلنشین و زۆربەیان سەبارەت بەرێ و پچەیی یارین و ھەندیکیشیان پیتشبینین و لە دەفتەرێکدا کۆ کرانوتەوہ و ھیتشتا لە چاپ نەدراون.
ئەمەش چەند پارچە ھەلبەستیکێ ئەم ھۆنەرەیی کە دەلێ:

۱

رەستا خیز مەبۆ، رەستا خیز مەبۆ

یاران بزاناں رەستا خیز مەبۆ

زولفەقار نە فەوق ھەجەر تیز مەبۆ

نە ئەر زولبەحرمین و لگەر تیز مەبۆ

ھۆز مەت باتن بنای شەر مەبۆ

تەلاتوم قین بەحەر و بەر مەبۆ

عالم موسەخخەر تار و مار مەبۆ

نیشانەیی ئاخەر نە و ھەر مەبۆ

واتە: ئەی یاران! ئەوہ بزاناں کە شەر و نازاوە لە جیھاندا ھەلەدەستێ و ھەکو پۆژی دوایی ھەموو دھکەونە ناو ترس و دھبەشۆکتین و شمشیری زولفەقار تیزتر دەبێ و لە خاکی

به حره‌بندا که لاپیزان دهبی و شهرم لادهچی و شهر هه‌لدهستی و ناوی ده‌ریا ده‌خروشی و شه‌پۆلی ده‌گاته دهشت و کیو و دونیا به‌جاری تاریک و ته‌نگ دهبی و نیشانه‌ی ئەم باره ناله‌بارەش له وه‌رزی به‌هاردا ده‌رده‌که‌وی.

۲

یاران قری مه‌بق، یاران قری مه‌بق
خه‌یلێ جه مه‌ردوم یه‌کسه‌ر قری مه‌بق
په‌ی ده‌نگ باقی چراچر مه‌بق
نه‌ی سه‌ال وه‌شدا به‌هار بر مه‌بق
زۆلم و زه‌لاله‌ت به‌رز مه‌و نه‌شاران
مه‌وق ره‌ستاخیز عیراق و ئیران
مه‌شق وه‌ غاره‌ت بوخارا و به‌لخ
ته‌ک مه‌وق ته‌کان نه‌وقات مه‌بق ته‌لخ
په‌شیوی دووسه‌ر ده‌عوی دین مه‌بق
کوشتار باتن سه‌ره‌زمین مه‌بق
"توجاخ" تۆ واچه مه‌بق چیش که‌رق
هه‌رکەس نه‌ سه‌متی واچۆ پۆله‌ پۆ

واته: ئەي یاران! که‌لی له‌ خه‌لک به‌ته‌واوی قری ده‌بن و ده‌بیته‌ چراچر و که‌س له‌ که‌س نابێ و له‌ سه‌الێکی خو‌شدا به‌هار وشک ده‌بی و زۆر و سه‌تم و گو‌مراپی له‌ شه‌ره‌کاندا په‌رده‌سه‌ستینی و شه‌ری ئیران و عیراق ده‌ست پی ده‌کا و به‌لخه‌ و بوخارا، به‌تالان ده‌بری و ژیان له‌ خه‌لک تال ده‌بی و هه‌مووی ئەمانه‌ بق شه‌ری دین ده‌بی. جا وه‌جاخ تۆ بلتی ئەو خه‌لکه‌ ده‌بی له‌م کاته‌دا چی بکه‌ن که‌ هه‌ر که‌س له‌ شوینیکه‌وه‌ ده‌بینی ده‌داته‌ سه‌ر خو‌یا و ده‌لی پۆله‌ پۆ.

۳

جه‌نگ خه‌یبه‌ر بق، جه‌نگ خه‌یبه‌ر بق
خرو‌ش به‌غداد جه‌نگ خه‌یبه‌ر بق
زیره‌ی زولفه‌قار شاخه‌ی دووسه‌ر بق
ئه‌سته‌سه‌وول به‌رباد ده‌هوا یه‌کسه‌ر بق

سەردارى ئەملىك ئىران خەۋەر بۇ
 سەلسەلى سىپاش بەۋىنەى وەر بۇ
 بەيتولوقە دەس چراغان مەبۇ
 تلووع نە تەلەعت دەماغان مەبۇ
 وا ديوسەلام شۇر شىن مەبۇ
 فتوور قىساس جەنگ دىن مەبۇ
 "ئۇجاغ" تا شاخە نە خىزىق نە عەرش
 جىهان يەكسەر بۇ سەحرا بۇۋەلەش

ۋاتە: شەرى بەغدا ۋەكو شەرى خەبەرى لى دى ۋە لە ئەستەمبولىشدا شەرى
 ھەلدەگىرسى ۋە سەرۋىكىك لە ئىراندا ۋىيا دەبىتەۋە ۋە لەشكەرەكەى لەناۋ خەلكدا ۋەكو ھەتاۋ
 دەردەۋىشەۋە ۋە شارى قودس دەبىتە چراغان ۋە ھەتاۋى سەربەستى لەۋىدا ھەلدى ۋە شەرى
 لە ۋادىوسەلام يا بەغدادا پەردەستىنى ۋە خەلك تۆلەى خۆيان لە يەكتر دەسەننەۋە ۋە ئەم
 شەرىش بۇ دىن دەبى. ئەى ۋەجاخ تا شرىخەيەك لە ئاسمانەۋە نەيت، دەشت بەجارى پىر
 دەبى لە لەشى كۆزراۋان.

سەراۋەكان:

- ۱- دەفتەرى ھۆنراۋەكانى دەرویش ۋەجاخ كە لە سالى ۱۲۰۲ى كۆچىدا نووسراۋە.
- ۲- بەيازىكى كۆن كە ھەندى ھۆنراۋى دەرویش ۋەجاخى تىدا نووسراۋە.
- ۳- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەدرویش ۋەجاخى گاۋارەبى.

مىرزا ەلى ەباسوھندى

۱۲۷۶ - ۱۲۱۲

ئەم ھۆنەرەمان بەپىي يادداشتى ئەغلادىن كورى عالېيە ۋە لە سالى ۱۲۱۲ كۆچى لە دىي
 گاۋارەدا پىي ناۋەتە مەيدانى ژيانەۋە ۋە ھەر لەۋىشدا پىي گەىشتوۋە. لە مندالىدا خەرىكى
 خويىندىن بوۋە ۋە لە ماۋەيەكى كەمدا فىيرى رىزىمان ۋە ۋىژەى فارسى بوۋە ۋە لە پاشان
 خەرىكى خويىندىنى پىتۆلى بوۋە ۋە ئەوسا چوۋەتە دىي توتت شامى ۋە ماۋەيەك لەلای سەى
 براكەدا ماۋەتەۋە ۋە لە پاشا رۆىشتوۋەتە خانەقەن ۋە كەركووك ۋە بەغدا ۋە نەجەف ۋە
 خويىندەكەى تەۋاۋ كر دوۋە ۋە گەراۋەتەۋە زىد ۋە مەلبەندەكەى خۆى ۋە پاشماۋەى ژيانى
 بەۋانەۋنەۋە ۋە پىنۆىنى خەلك بردوۋەتە سەر تا لە سالى ۱۲۷۶ى كۆچى دوايىي كر دوۋە.

میرزا علی له هۆنینهوهی هۆنراودا دهستیکی بهرز و بالای هه‌بووه و گه‌لێ هۆنراوی له شویته‌ به‌جێ ماون و له هۆنراوه‌کانی وا ده‌رده‌که‌وێ که له زۆربه‌ی زانسته‌کانی ده‌وری خۆیدا سه‌رپرشته‌ی هه‌بووه. نه‌مه‌ش چه‌ند هۆنراویکی نه‌م هۆنهره، که ده‌لێ:

شام ها نه‌شامدا، غولام نه‌ ته‌بریز

مه‌بق بکه‌ران شین و په‌ستاخیز

وسنه‌ قرمزی سه‌نگ سه‌رانه

بی وه‌ خه‌رابه‌ په‌رێ دیتوانه

تاریکه‌ن تاریک به‌لخه‌ و بوخارم

تاقه‌تم تاق بی نه‌مه‌نه‌ن چارم

بته‌م بته‌وونه‌ن بی‌مم زولاله

بی چی‌و نه‌بق ئی گالای گاله

واته: شام له شام دایه و خولامه‌که‌ی له ته‌وریزدا ژیان ده‌باته‌ سه‌ر، که‌وابوو ده‌بی شیوه‌ن و زاری که‌ین. کی‌وی وسنه‌ قرمزی هه‌ر سه‌نگی سه‌رانه‌یه‌ که‌ بق دله‌خوازن و شه‌یدایان بووه‌ خه‌راوه‌ و وێرانه‌. دیتی به‌لخه‌ و بوخار تاریکه‌ و منیش تاقه‌تم تاق بووه‌ و چاره‌یه‌کم نییه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ نارام و ئۆقره‌ بگرم. نه‌ندام و له‌شتیکی سه‌ختم هه‌یه‌ و دلێکی پاک و خاویته‌ن، که‌وابوو قیژه‌ و هاوارم بی‌ ناکام نامینیته‌وه‌.

وسنه‌ قرمزی که‌ هۆنهر ده‌لێ هه‌ر سه‌نگی سه‌رانه‌یه‌ و ناوی کی‌ویته‌که‌ له‌ دیتی سه‌رانه‌، له‌ ئاقیسه‌تاشدا نه‌م ناوه‌ به‌چه‌شنی وه‌سنه‌ هاتوو و ناوی کی‌ویته‌که‌ که‌ له‌ یه‌شتی نۆزده‌مدا باسی که‌راوه‌.

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- یادداشته‌ی نه‌علادین که‌ سه‌باره‌ت چۆنییه‌تی ژبانی هه‌ندێ له‌ هۆنهران نووسراوه‌.
- ۲- به‌یازتیکی کۆن که‌ سه‌ر سه‌ر سال له‌مه‌وێتیش نووسراوه‌.
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌میرزا علی عه‌باسمه‌ندی.

میرزا عابدوللا خه یالی

۱۲۹۴ - ۱۲۱۳

ئەم ھۆنەرمان ناوی عابدوللا و کورپی مەلا قادر و نازناوی ھۆنراوی خەیاڵییە. بە پیتی بەیازتکی کۆن و ئەو زانیارییانەیی که کەوتوونەتە دەستمان لە سالی ۱۲۱۳ی کۆچی لە ھەوشاردا پیتی ناوئەتە مەیدانی ژیا نەوہ. ھەر لە منداڵییەوہ خەریکی خۆیندن بووہ و لە پاشا چووئەتە حوجرەیی فەقییان و بۆ خۆیندن زۆربەیی شوینەکانی ھەورامان گەراوہ و سەرئەنجام لە نۆدشەدا خۆیندنەکی تەواو کردووہ و گەراوئەتەوہ زێد و مەلبەندەکی خۆی و پاشماوہی ژیا نی بەکشتوکال و وانە و تنەوہ و رینوئینی خەلک بردووئەتە سەر تا لە سالی ۱۲۹۴ لە تەمەنی ھەشتا و یەک سالی لە دیتی گۆرچیندا کۆچی داویی کردووہ و نۆزراوہ.

خەیاالی لە ھۆننەوہی ھۆنراوی کوردی و فارسیدا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبووہ و ھۆنراوہکانی خۆی بەخەتە جوانەکی نووسیوئەتەوہ و بەیادگار ماوئەتەوہ.

خەیاالی وەکو زۆربەیی ھۆنەرانی تر سەرھتا شەیدای دیمەنە جوانەکی کوردستان بووہ و لە پال ئەمەشەوہ جوانی و شوخوشەنگیی یارە خووشەویستەکی ئەوئەندەیی تر ئاگری کورژمەکی خووش کردووہ و ئەمەش بووئەتە ھۆی ھەلقوئینی سەرچاوہی ھۆنراوی.

وەکو دەلێن لە تافی جوانیدا لە ھەرتیمی تیلەکۆ یا سیاکۆدا دلی چووہ لە بەفراو ناویک و زۆربەیی ھۆنراوہکانی بەبەژن و بالایی ئەو کیزەدا ھۆننەتەوہ. لە پارچە ھەلبەستیکدا بای شەمال دەکاتە نۆزراو و پیتی رادەسپۆرێ که رازی دلەکی ببا بۆ یارەکی و پیتی بلتی که شیت و لێوہی بووہ و ئارامی لی بپراوہ بۆ ئەوہی بیینی، وەکو دەلی:

شەمال وەشبۆ، شەمال وەشبۆ

شەمال شەریف بۆی عەتر وەشبۆ

قەترە دەر وەجەخت مدارات نەبۆ

بشۆ وە ماوای مەلک سیاکۆ

بشۆ بەو مەکان قیبلەم تێ نشتەن

جە سەرئا دامان نوور پێدا وەشتەن

دەخیل دەخیل باد سەردی نۆش

عەرز بەندەیی وێت مەکەر فەرماوۆش

مەشی وە یانەیی باوان لەیلیم

جە لەیلی فێشتەر وەفا و مەیلیم

وینهی دلسۆزان بنیشه وه لاش
 دهستهی زولفانش پهخش کەر نهگۆناش
 مبادا قیبلهی ئاهووی وهخش چه
 بیدار بق جه خاو بینق ستهم
 وهختی هۆریتزا جه شیرین خاوان
 مهوینق زولفان موشکین و لاوان
 دیسان جهنۆوه بهقهترهی گولاو
 پهرداخ مهوۆ زولف تهرقهی خام تاو
 عهکس مهوۆ نهجام جهمین جام چه
 میل وهسورمهی توور مهمالۆ نهچه
 کهم کهم توغرای لهیل بکهره وهبق
 نهآبته مهواجق شهمال ئوغر بق
 بهپیزهی رازان وهدلهی پر فام
 دهست بهسینهوه وهنهش کەر سلام
 بوا چهئهی لهیل ساحیب شهرت شوون
 حهکیم دهردان حال زان مهجنوون
 "خه یالی" چون قهیس گرتشدا مانم
 من جهو بۆنهوه بهی زید نامانم
 واتش: چند رایتی که دهلیل مهندهن
 زمسان توۆردام نه راگهه تهندهن
 جهو سهبهب مهحرووم دیداریارم
 ئینتزار بهدین دوۆست دلدارم
 وهرنه کئی تاقت فراق توۆشه
 شهو وړق تاسهی دیدار توۆشه
 عهرز سلامت بهمن سپهردهن
 بهخاک قهووم پای توۆم ئاوهردهن
 سا ئهرتق چون لهیل، حال زان دهردی
 با خهبر جه قهیس ویتل چۆلگهردی

وهرنه مه‌حاله‌ن ک‌س وه ته‌ماش بق
 وا عهرزت ک‌هردم نه‌ونه‌مام نق
 چیش‌هن بزانه راگ‌هی سه‌وابش
 ه‌ج نه‌ک‌به‌ره‌ن واچه جه‌وابش
 نه‌لبه‌ت وینه‌ی له‌یل شه‌هد و شه‌که‌رپیز
 یاخو چون شیرین خاتری خوای په‌رویز
 یا چون سنه‌ویه‌ر شانزاده‌ی کشمیر
 یاخو وینه‌ی زین بوه‌تان جزیر
 یا چون هوم‌ه‌یلای په‌ریزای په‌ری
 یا خو به‌وینه‌ی زوهره و موشته‌ری
 یا چون گوله‌ندام گولشای بن هیلال
 یا خو چون عه‌رزان ساحیب زولف و خال
 یاخو به‌وینه‌ی مه‌نیجه‌ی تووران
 یا چون زلیخای سه‌ردار حووران
 دوو مسقال له‌عل بی‌گ‌هردش
 نیم دره‌م جه‌که‌ردن سو‌راحی‌ی زهردش
 یه‌ک مسقال جه‌خال ما‌به‌ین لیموش
 نیم دره‌م ژاله‌ی بان تاق نه‌به‌روش
 بی‌پ‌چش نه‌ک‌لف ما وهری وه لام
 پیش مه‌بق ساریش ناسورکه‌فته زام
 به‌شه‌رتمان بق شه‌مال هوشیار
 باوهری نه‌حوال سل‌امه‌تی‌ی یار
 "خه‌یالی" تا گیان جه‌لاش مه‌نده‌بق
 گیان وه‌نق پیش‌ک‌ش وه‌له‌یل مه‌نده بق

واته: نه‌ی شه‌مالی بو‌نخوش! خیرا که زوو برق ه‌ریمی تیل‌ک‌و و بچوره نه‌و شوینه‌ی که
 وا دل‌خوازم‌که‌می تیدایه و سه‌رتاپای تیش‌کاوییه، نه‌وسا بچوره مالی دل‌دارم‌که‌م و وه‌کو
 دلسوز زولفه‌کانی بل‌وکه‌ره سه‌ر روومه‌تیدا و کار‌ی نه‌که‌می که له‌خه‌و وریای که‌پته‌وه، کاتی
 که له‌خه‌وی شیرین هه‌لسا دیسانه‌وه زولفه‌کانی بشه‌کینه‌وه و نه‌وسا بق‌نی قزم‌که‌ی که و

دیاره لیت دهرسئی شهمال نؤغر بق کوئی دهچی؟ که وای وت، دست بنه سینگتوه و سلووی لی که، بلئی: ئەمی خاوهن به لاین و پهیمان! خه یالی وهکو قهیس داوینمی گرت و منی نارده لات و وتی: بلئی به یاره خو شوه ویسته کهم که زستان داوی بۆم داناوه و پتگه می گرتووه، بۆیه له دیدارت بئی به ربووم و چاروانی ئەوه ده کهم که چاوم پیت بکه وئی، ئەگینا کئی تاقهتی دورویی تۆی ههیه، جا ئەگه ر تۆش حالزانی دهردی بزانه ریی چیه بیرى ئەو دلبراوه بکه رهوه، وهکو شیرینی نهرمن و، یا وهک سنه بهر شانزادهی کشمیر، وهیا به وینهی زینی بۆتان و، یا وهکو مه نیجهی تووران و زولپخای خو شوه ویست، که میتک له بادهی لیوانت و تۆز قالیک له خه یالی بهینی دوو لیمۆتم بق بکه ناو پریاسکه یهک و پیم ده تا بۆی به مه وه و بیدا له برینه کانی و ساپژبیته وه، ئەگه ر وا بکه ی خه یالی هه تا ماوه گیانی له پیتا بهخت دهکا.

سه رچاوه کان:

- ۱- به یازتیکی کۆن که سه د سال له مه ویتش نووسراوه.
- ۲- که شکۆلیک که هه ندی له هۆنراوه کانی خه یالی تیدا نووسراوه.
- ۳- یادداشته کانی خو م سه باره ت به خه یالی.

عه لی لاجین

۱۲۱۵ - ۱۲۶۰

ئهم هۆنره به پیتی یادداشتهی ئەعلا دین کوری قولییه و نازناوی "لاجین" ه و له سالی ۱۲۱۵ ی کۆچی له دیتی "سۆران" ی کرماشاندا له دایک بووه و هه ر له ویتشدا پئی گه یشتووه. له تافی جوانیدا که وتووه ته گه شت و گیل و خه ریکی خویندن بووه و پاشان پۆیشتوووه ته کرماشان. له لای مه لانه حمه د ناویک خویندوو یه تی و له پاشا چوووه دیتی تووت شامی و ماومه یهک له لای سه ی براکه ی ماومه ته وه و ئەوسا گه راره ته وه ژید و مه لبه نده که ی خوئی و پاشماوه ی ژبانی به ریتنوینی خه لک بر دووه ته سه ر تا له سالی ۱۲۶۰، کۆچی دوا ییی کردووه، وهکو ئەعلا دین ده لئی:

جه سه نه ی هه زار دوو سه د چه نی شه ست

جیهان به ره ی ویش زوو جه لاجین به ست

واته: له سالی هه زار و دوو سه د و شه ست، جیهان دهرگای خوئی خیرا له لاجین به ست. له لاجینه وه هه ندی هۆنراوه به یادگار ماومه ته وه که زۆر ته پ و پاراو و ناسکن. ئەمه ش چه ند هۆنراویکی ئهم هۆنره که ده لئی:

گهوهەر به بار بۆ، گهوهەر به بار بۆ
 په‌ی که سێ خاسهن گهوهەر به بار بۆ
 بۆلبۆل بخیزۆ شاخه‌ی به‌هار بۆ
 سولتان سرپۆش سه‌رجه‌م یار بۆ
 شاخه‌ی زولفه‌قار لیم ناشکار بۆ
 عالم گرد به‌کۆ نه‌ ده‌وریار بۆ
 مه‌له‌کان نه‌ پرووی دنیا بیزار بۆ
 مسته‌فا نه‌قین هژمه‌ت نه‌بار بۆ
 ئی شه‌رت و ئیقرا په‌ی یادگار بۆ
 بۆلبۆل بخیزۆ شاخه‌ی به‌هار بۆ
 "لاجین"م نه‌ووی جیهان بیزار بۆ
 شاخه‌ی بۆلبۆلش عاشق وه‌ یار بۆ

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- یادداشته‌ی نه‌علادین که له‌ سالی ۱۳۱۴ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۲- په‌یازێکی کۆن که هه‌ندێ له‌ هۆنراوه‌کانی عه‌لیی لاجینی تیدا نووسراون.
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌عه‌لی لاجین.

تامازی گاواره‌یی

۱۲۶۹ - ۱۲۱۸

ئەم هۆنهره‌تان به‌پیتی یادداشته‌ی نه‌علادین کۆری فه‌ره‌یدوونه و له‌ سالی ۱۲۱۸ی کۆچی
 له‌ دیتی گاواره‌دا له‌دایک بووه و هه‌ر له‌وێشدا پێ گه‌یشته‌وه. له‌ منداڵیدا خه‌ریکی خوێندن
 بووه و بۆ خوێندن هه‌مووی ناوچه‌ی گۆران و هه‌رمان گه‌راوه و ماوه‌یه‌کی زۆریش له
 کرمانشان بووه و له‌ پاشا چووه‌ته‌ دیتی تووت شامی و ماوه‌یه‌ک له‌لای سه‌ی براکه‌ ماوه‌ته‌وه
 و ئەوسا گه‌راوه‌ته‌وه‌ زێد و مه‌لّه‌نده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژیانی به‌کاری کشتوکال و
 پێنۆنیی خه‌لک بردووه‌ته‌ سه‌ر تا له‌ سالی ۱۲۶۹ کۆچی دواویی کردووه.
 له‌ تامازه‌وه‌ هه‌ندێ هۆنراوه‌ به‌یادگار ماونه‌ته‌وه‌ که گه‌لێ ته‌ر و پاراو و شیرین و په‌وانن،
 وه‌کو ده‌لێن له‌ ته‌نبوور لیدانیشدا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه. ئەمه‌ش چه‌ند هۆنراوه‌کی
 ئەم هۆنهره‌ که ده‌لێ:

یاران سهودای دل، یاران سهودای دل
 شهوی شمیم نه فکر به حر سهودای دل
 وانام یهک علمئ نه تو مار گول
 شه شدانگ بيم نه عشق دوو نوسای قابل
 وه مهیل باتن نوختهم عیانهن
 نیشانهم برووز بانگ بهیانهن
 قاسد وه دهوان گول ناوهردهوه
 سهبتم دا وه دست پیر شه ردهوه
 فری حه ساوان وه مانا و مه زمون
 هانه ده فترم ره مز دوو نا دوون
 وه یهد بهیزای پادشای شاهان
 بهر شمیم نه جهرگهی گوم کهرده راهان

واته: نهی یاران! شه ویکیان که وتمه ناو وت ویره و سهودای دل، تو مار تکم خویندهوه و
 پیم برده زانستیک و بهوی نه وهه گراو و سهوداسهاری دوو ماموستای شیاو بووم،
 بهیتی ویستی دهر وونم بوونم دیاره و نیشانهی ژیانم بق هه موو ناشکرایه و هر له بهر
 نه وهیه که قاسدی دؤستم به پهله نهو تو مار یه هینا و پیری پهیمانم ناومی له ناو نهودا
 نووسی، گه لی له کرده وه کانم له ناو نهو ده فتردها نووسراوه و، به دهستی سپی پادشای
 شایان نهز له جهرگهی ری ونبوهه کان دهرچووم و رزگار بووم.

سه رچاوه کان:

- ۱- یادداشتی نه علادین.
- ۲- به یازتیکی کۆن که هه ندی له هۆنراوهکانی تامازی تیدا نووسراون.
- ۳- یادداشتهکانی خۆم سه بارهت به تامازی گاوارهیی.

دۆسته می بابیه جانی

۱۲۱۸ - ۱۲۷۶

نه هۆنهرمان به پیتی یادداشتی نه علادین له سالی ۱۲۱۸ی کۆچیدا له دیتی تووت
 شامیدا له دایک بووه و هر له ویتشدا پتی گه یشتووه. له مندالیدا خه ریکی خویندن بووه و
 بق خویندن گاواره و کۆزان و کرنه و دینه وهر گه راوه و له پاشا گه راوه ته وه بق زیده کهی

خۆی و پاشماوهی ژيانی به پړنوتینیی خه لک و وانه وتنه وه بردو ته سر تا له سالی ۱۲۷۶ کۆچی دوايیې کردووه.

له رۆسته مه وه هندی هونراوه به یادگار ماونه ته وه که زۆر ته ی و پاراو و شیرین. وه کو ده لاین هندی نووسراویشی بووه که به داخه وه له ناوچوون و نه ماون. ئه مه ش چه ند هونراویکی ئه مه هونره که ده لئ:

ستاره ی سه حهر، ستاره ی سه حهر.

دۆستان و هه شهن شهوق ستاره ی سه حهر

مزگانی وازهن ماوهرق خه وهر

شاهم سه وش وهر دا نه ده شت و نه دهر

هه م ژ نه و به یق ده ورا ن باقی

تهوق یار به رزبوق دۆستان و هتاقی

نه حرس و نه نهوس نه خا و نه غه م بق

فانی فه نا بق باقی نه ده م بق

جیهان ته مام جفت یه کرهنگ بولبول بق

چون بولبول عاشق وه شیوه ی گول بق

خواجام ده فته ران یه ک یه ک بوانق

حه ق می ش و گۆر نه گورگ بسانق

که مینه ئه و رۆژ جامه بنمانق

گفت خواجام بق عالم بزاق

(رۆسته م) بکیشه ئومیده واری

ها و هخته ن گیلق ده ورا ن وه یاری

واته: ئه ی دۆستان! ئه ستیره ی به ره به یان مژده ی نه مریی گیانی مرق ده دا و شادی و خۆشی ده به خشیته دلان. هه ر که سیک وریایه له که له وه سه ر بکیشیته دهر، چونکه مزگینیدهران ئه م هه واله ده دن. ته مه نی ئیستای مرق له نا و ده چی و له نۆوه ژیانکی تر ده ست پی ده کری و له ویدا دۆستان له ده وری یه کتر دا کۆ ده بنه وه، ئیتر له و شوینه دا ته ماح و نه وه س و خه و و غه م و په ژاره نییه و هه موو تا هه میشه ده میتنه وه. جیهان وه کو بولبول رووداو و کاره ساتی خۆی ده لئ و وه کو بولبول شه یدا ی گول ده بی. خوام کرده وه ی یه ک یه کی خه لک ده گیتیره و و مافی مه ر و گۆر له گورگ ده سینیته وه. ئه ی رۆسته م هیوادار به و نه و نه ده ی نه ماوه که رۆژی په سلان بگات.

یادداشتەکان:

- ۱- یادداشتی ئەغلادین.
- ۲- بەیازتکی کۆن که هەندێ له هۆنراوەکانی رۆستەمی بابەجانی تیدا نووسراوە.
- ۳- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بەرۆستەمی بابەجانی.

سەی رۆستەمی بانیارانی

۱۲۱۸ - ۱۲۸۶

ئەم هۆنەرمان بەپیتی یادداشتی ئەغلادین کۆپی سەی ئەحمەدە و لە ساڵی ۱۲۱۸ ی کۆچی لە دیتی بانیاراندا لەدایک بوو و هەر لەوێشدا پێ گەیشتوووە و خەریکی خوێندن بوو. لە تافی جوانیدا رۆیشتوووە دیتی تووت شامی و چەند سالتیک لەلای سەی براکە ماوەتووە و پاشان گەراوەتووە زێد و مەلەبەندەکەمی خۆی و پاشماوەی ژیانی بەکاری کشتوکال و ریتنۆینی خەلک بردوووە سەر تا لە ساڵی ۱۲۸۶ کۆچی دواوی کردوو.

لە سەی رۆستەمەو هەندێ هۆنراو بەیادگار ماوەتووە که لەسەر پێ و پچەمی هۆنەران ییشوو هۆنیوینیەتووە. هۆنراوەکانی ئەو تا ئێستا کۆ نەکراوەتووە و لە بەیاز و کەشکۆلەکاندا نووسراون. ئەمەش چەند هۆنراویکی ئەم هۆنەرە که دەلی:

مێرد بەر و بار، مێرد بەر و بار	پەمی چیش نەمەکەمی وجودت نێزهار
نێزهار بکەرە واتەمی ویت وە کۆ	وہ شەرتی نەپای زات و کەمال بۆ
هوو هوو نیاوہ، هوو هوو نیاوہ	وہ زات بنیام هوو هوو نیاوہ
گوزەرگای بالوول سەرۆسیاوہ	رۆستەم زوہوور کەر نە قەولگاوہ

واتە: ئەمی مرۆ! که دەریا و وشکی لەژێر دەسەلاتی تۆیە، لەبەرچی بەبوونی خۆت هەست ناکەمی، و تە و قسەکانی خۆت بەدروستی دەربەرە، بەمەرچی که لە ریتی راستی خوايیدا ئامانجت بگەمی. خوا لە بێرمەکە و لە پیتی ئەو هەنگاو هەلگرە. خوا ئەوہی که فەرمووہ سەری بۆ دانوینتە و فەرمانبەرداری ببە و لە بواری بالوولەوہ برۆ و بەبەلێنی خۆت رەفتار بکە و کارەسات و ئاپوورەمی زەمانە بخە پشتگوێ و گوێی پێ مەدە.

سەرچاوہکان:

- ۱- یادداشتی ئەغلادین
- ۲- بەیازتکی کۆن که هەندێ له هۆنراوەکانی سەی رۆستەمی تیدا نووسراون.
- ۳- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بەسەمی رۆستەمی بانیارانی.

خهلیفه ئەلماسی گەزەردەرەیی

۱۲۲۰ - ۱۳۰۵

ئەم ھۆنەرمان ناوی ئەلماس و کوری مەلا مستەفاپە و بەپیتی ئەو زانیارییانەیی کە کەوتونەتە دەستمان لە ساڵی ۱۲۲۰ی کۆچی لە دیتی گەزەردەرەیی ھەوشاردا پیتی ناوتە مەیدانی ژیانەوہ. ھەر لە منداڵییەوہ لەلای باوکی خەریکی خۆتندن بووہ و کاتێ لە پەراوہ وردەلەکانی فارسی بووہتەوہ سەرھتای خۆتندنی زانستی ئیسلامی دەست پێ کردووہ و لە پاشا بەفەقیەتی چووہ بۆ دیتی ئاوباریکی لای سنە بۆ لای مەلا عەبدولکەریمی حسینی و چەند ساڵیک لەویدا ماوہتەوہ و ریزمانی عەرەبی و لیکدانەوہی قورئانی خۆتندووہ و پاشان رویشتووہتە سنە و لەویدا خۆتندنەکەیی تەواو کردووہ و گەراوہتەوہ زێد و مەلبەندەکەیی خۆی و لە پاش ماوہیک دەروا تە دیتی ھەمپۆلە و لەویدا دەکەوتتە داوی تەریقەتەوہ و لەپاش ماوہیک لە شیخ نەجمەدینی ھەمپۆلە تەریقەت وەردەگرێ و نازناوی خەلیفەیی پێ دەدرێ و دەگەرێتەوہ دێ و مەلبەندی خۆی و پاشماوہی ژیانە بەوانەوتنەوہ و ریتوینی خەلک بردووہتە سەر تا لە ساڵی ۱۳۰۵ لە تەمەنی ھەشتا و پینج ساڵیدا کۆچی داوییی کردووہ و لە گۆرستانی گەزەردەرەدا نێژراوہ.

خەلیفە ئەلماس بەیەکی لە ھۆنەرانێ کورد دیتە ژمار و لە ھۆننەوہی ھۆنراویدا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبووہ و ھۆنراوہکانی زۆر تەر و پاراو و شیرین و پەوانن. لە ھۆننەوہی ھۆنراویدا دەستی کیشاوتە دەرگای ھەموو جۆرە وتتیکەوہ: ئاینی، دلداری، سروشتی. لەگەڵ ھۆنەرانێ سەردەمی خۆیشیدا وەکو بابەجانی بۆرەکەیی و مەلا فەرھجی بۆرەکەیی ئەنجوو مەنی ویزەیی پتیکەتیاوہ.

خەلیفە ئەلماس جگە لە دیوانەکەیی کە بەتەقەلای نووسەر کۆ کراوہتەوہ، چەند پەراوێکی تری بەھۆنراو ھۆنیوہتەوہ کە بریتین لە: دقائق الاخبار، مەلوودنامە، بروننامە، ئەوچە و شیرۆ و بلوقیا و ھیچکامیان ھێشتا چاپ نەکراون.

خەلیفە ئەلماس وەکو گەلیک لە ھۆنەرانێ کوردەواری ھەر لە سەرھتا کورتژی ھۆنراوی لە ئەوینی دابەرانەوہ وەرگرتووہ و بەدوای ئەوانەوہ گەرفتار بووہ بۆیە لە پارچە ھەلبەستیکدا دەلی:

قیبلەم خەمینم، قیبلەم خەمینم

قیبلەم ھەمیشە پەیی تۆ خەمینم

پەیی تۆ ئەراگتیل رووی سەرزەمینم

پەیی تۆ نەمەندنەن رەنگ نەجەمینم

پەي تۆ لىلاۋىم نامان ۋە چەمدا
 پەي تۆ ۋىم مەدان ۋەيانەي خەمدا
 پەي تۆ شووم تالىع سىيا ستارم
 پەي تۆ ھىجرانبار جە زىد ئاوارم
 پەي تۆ رەنجەرقۇ رەنج ۋەعەبەس بىم
 پەي تۆ سىيا بەخت بى ئاۋا ۋە كەس بىم
 "ئەلماس" ھەرىپەي تۆ دەرونىش ھوونەن
 سا قىبلەم شەرەن بزانی چوونەن

واتە: ئەي خۇشەويستەكەم! مەن ھەموو دەم بۇ تۆ خەمبارم ۋە بۇ تۆ ئاۋارە ۋە دەربەدەر
 بووم ۋە رەنج لە پوخسارم نەماۋە ۋە فرمىسك بەخۇر لە چاۋانمەۋە دىتتە خوار ۋە دەشت
 بەدەشت ۋە كىۋو بەكىۋو دەگەرېم ۋە بەنائومىدىيەۋە ژيان دەبەمە سەر ۋە ھەر بۇ تۆ لە زىد ۋە
 مەلبەندى خۇم ئاۋارە بووم ۋە رەنج ۋە ئەرکەم بىدھوۋدە چوۋ ۋە ديارە بەختەم رەشە ۋە لە
 كەسوكارم دورۇ كەۋتوومەتەۋە. "ئەلماس" ھەر بۇ تۆ دل ۋە دەروونى خۇتتە، ئەي
 خۇشەويستەكەم ساتتى لاي لى كەرەۋە ۋە بزانه خالى چۇنە.

لە پارچە ھەلبەستىكى تردا باسى رەنجى خۇي ۋە خۇشەويستەكەي دەكا ۋە دەلى:

چراخم كەردم، چراخم كەردم
 چەن جار بەئىخلائص خزمەتت كەردم
 چەن جەفای بى سوود ۋەعەبەس بەردم
 ياۋا ۋەپاي عەرش ھەناسەي سەردم
 ئەۋ تاق ئەبىرۆي نە عـالەم تاقم
 سۆزىيان بەئاھىتر ناھ ۋە فىراقم
 رەنگ گـولنارىيى لەعل لەبانم
 مـويەدەل ۋە تەرح ۋەلگ خەزانم
 غونچەي نەۋرەستەي پستەي دەھانم
 پەژموردەن ۋەگەرد ۋەلگ خەزانم
 لوول سەر حەلقەي گىتسووي موشكىنم
 نەم گەرتەن ۋە ئاۋ سەيل ئەسرىنم
 ئەرجە دوماي تۆ مەيل بەدەم ۋەكەس
 سا مەن چوون فەرھاد رەنجەم ۋە عەبەس

نهواچي وهئیخالس خدمت نهکهردهن
"ئهلماس" چون فهرهاد رهنجش لاد بهردهن

واته: ئهی خوښهویستهکهم چهن جار بهدلپاکي و پاکیبهوه خزمهتی توډم کردووه و ههناسهی ساردم گهیشته تهختی خوایی، جووته برۆکانی له دنیاادا تاقه و دلّم له دووریی ئهودا سووتاووه، لیتوهکانی وهکو لال وایه و منیش ئهوهنده خهم و پهژارهم خواردووه که وهک که لای پایز رهنگم زهره بووه، خو لیتوانی یارهکهم وهکو غونچهی تازه پشکووتوو و پسته بووچکن، په لکه رهشهکانی لوولیان خواردووه تهوه و بهفرمیتسکی چاوم ته ر بووه و ده لیتی شه ونمی لی پژاوه. ئهی خوښهویستهکهم! نهگه له دواي تو دل بهکسهیکی تر بدهم، یاخوا وهکو فهرهاد رهنجم بهفیرۆ برّوا، تا نه لیتی که بهدلپاکیبهوه رهنجی نهکیشاوه، "ئهلماس" وهکو فهرهاد رهنجی له ریی تو کیتشاوه.

له پارچه ههلبهستیکی تر دا چۆنییه تیی حال و باری خوئی بهوشهی جوان و رهنگین دهردهبرۆ و ده لیتی:

توون تاومهن، توون تاومهن
ئیمشه و بلیتسهی توون تاومهن
نیش دهروون دور جهرگ شکاومهن
نالهی قهیس ئاسا پای بهرکاومهن
کوورهی نهخگهری تن سۆزانمهن
شۆلهی نار جه هرق نهفرۆزانمهن
دل جه تاو دهرد گهرگرانمهن
به مهوادی "ئهلماس" جهرگ برانمهن

واته: ئهمشه و بلیتسهی دهروونم وهکو توون بهرز بووه تهوه و، دل و دهروونم بهجاری ئاوری تی بهربووه و وهکو قهیس بۆ یارهکهم دهشت و چۆلم گرتووه ته بهر و ده نالینم و له دووریی یار ئاگرم تی بهربووه و بهنوکی "ئهلماس" جهرگم برّاوه.

فیدای نامت بام نهجم سهحه رگا
ستارهی سهحه وهنم کهر نیگا
وهنم کهر نیگا ستاری سهحه
دیدم رۆشن کهر وه بی دهردسه

دیدهی باتن بین زمین و سهما،
عسیان بارهکان وه تو ههن رجا

باوهره وه پا ههساره‌ی سووه‌یل

به‌یمانته فه‌یزته نه‌ه‌رده‌ی دو‌جه‌یل

خه‌لات په‌خششان که‌ر به‌وینه‌ی باران

ئاویاری بکه به‌وینه‌ی جااران

بنۆشۆ وه عه‌یش زوکه‌وور و ئوناس

سافته‌ربۆ وه‌ساف نه‌ت‌رح "ئه‌لماس"

واته: به‌قوریانی ناوت بم نه‌ی ئه‌ستیره‌ی به‌ره‌به‌یان سه‌رنج‌یکه‌ی من بده و چاوه‌کانم روون بکه‌روه، چونکه گوناهاکه‌ره‌کان هیوا‌یان به‌تۆیه و تۆش پیت و پیز بده‌ره په‌یره‌وه‌کانت و وه‌کو باران به‌سه‌ریاندا پیت و پیز دا‌رپۆزه تا نێز و مته‌ی له‌ی تیرا و بێ و دل‌یان روون بێته‌وه.

له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌یکه‌ی تردا باسی پیری خۆی ده‌کا و ده‌له‌ی: تافی جوانیه‌ی خۆم که‌وته بیرم که نه‌و کاته‌دا به‌بیری دوا‌رپۆزه‌ی خۆم نه‌بووم و هه‌ر خه‌ریکه‌ی گه‌مه و یاری بووم و نه‌وا نێستا بیر بووم و هه‌یزم تیا نه‌ماوه، مرۆ نه‌گه‌ر هه‌ر له‌ تافی جوانیه‌وه خه‌ریکه‌ی نوێژکردن و رۆژووگرتن بێ و خوا به‌هه‌رسته‌ی له‌ رۆژی په‌سلاندا رزگار ده‌بێ، که‌چی من جوانی و لایه‌تیم به‌فیرۆ رۆشنت، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا خۆی به‌زه‌یه‌یی پیمدا بێ:

ئامما وه یادم نه‌و‌جوانی و یم

ناخه‌ر جه‌ پیری سوودێ نه‌دا پیم

پیری هه‌لمه‌شه‌ش په‌ی جوانیم ئاوه‌رد

ره‌ونه‌ق جوانیم به‌یه‌که‌جاری به‌رد

جوانیم لوا چون نه‌جم سه‌حه‌ر

به‌رد بنچه‌ینه‌م ده‌رئامما وه به‌ر

نه‌گه‌ر وه جوانی را وه‌حه‌ج وه‌پی

وه رۆزه و نماز جه‌ عصیان په‌ری

وینه‌ی جوانان جوانی فرسه‌ت

یا وینه‌ی پیران پیری غه‌نیمه‌ت

نه‌که وینه‌ی "ئه‌لماس" جوانی دا وه‌با

کارسازی نه‌که‌رد په‌ی تۆ شه‌ی عوقبا

مه‌گه‌ر خوداوه‌ند په‌که‌تای بی نه‌زیر

به‌رئارۆ جه‌نار "ئه‌لماس" سه‌قیه‌ر

سەرچاوهكان:

- ۱- دیوانی خەلیفه ئەلماس - کۆکردنەوهی سدیق بۆرەکەیی - تیکانتهپەیی هەوشار، ۱۳۴۵.
- ۲- ئەرچە و شێرۆ - دانراوی خەلیفه ئەلماس - بەخەتی شارەزای پیری تیکانتهپە.
- ۳- بەیازێک بەخەتی خەلیفه ئەلماس که هەندێک له هۆنراوهکانی خۆی نووسیوه.
- ۴- یادداشتهکانی خۆم سەبارەت بەخەلیفه ئەلماس.

دەرۆیش عەباسی کردنی

..... - ۱۲۲۱

ئەم هۆنەرمان بەپیتی یادداشتی ئەغلادین له ساڵی ۱۲۲۱ی کۆچی له کردندا پیتی ناوخته مهیدانی ژیانەوه و هەر لهوێشدا پیگەبێستوو. بەپیتی هۆنراوانەیی که بهیادگار ماونهتەوه له لێکدانەوهی پەرتووکی سەرئەنجامدا شارەزا بووه، زۆربەیی هۆنراوهکانی له پەراوی (دەورەیی حەیدەری)دا نووسراونەتەوه. له پڕوالتدا یەکتی له دەرۆیشەکانی سەیی بڕاکه بووه. ساڵی مردنی ئاشکرا نییه.

ئەمەش چەند هۆنراویکی ئەم هۆنەرە که دەلتی:

سەر حەق زانۆ، سەر حەق زانۆ

داخم پەیی دۆستی سەر حەق زانۆ

بەلتی ئەو سەر پەیی کەس نەوانۆ

تا وه پۆی ئەلەست پەنەش مەمانۆ

هەرکەس سەر حەق وانا پەیی گشت کەس

حوکمەن سەنگ نە بەحر مینای ئەوشکەس

میناش رێزەبی مەند وەسەرگەردان

راش کەفت ئەو تەرەس هەلەت هەردان

بەلتی ئەی دۆستان کەمەر بەستەیی یار

فیشتەر بنیشان وه ئومێدەوار

وه دوعا و نامین وه شەفا و لاله

شکەست دەن وه تیپ سیاقهواله

بوانان دەفتەر سەرمەشقی ژنەو

ناکەس فیراردەن نەتۆی ئەرک ئەو

(عباس) وهی مه‌تله و خه‌یلێ رازیشه‌ن

نه شاخه‌ی دره‌خت ته‌ناب بازیشه‌ن

واته: هه‌ر كه‌سه‌یك رازی هه‌ق بزانی و بیدركینه‌ی، من به‌داخه‌وه‌م بۆی، به‌لێ كه‌سه‌یك كه‌ پازی هه‌ق بزانی نابێ ئه‌و پازه‌ بۆ كه‌س بیدركینه‌ی، ئه‌و پازه‌ ده‌بێ تاكو مردن له‌ دایدا بێ، چونكه‌ هه‌ر كه‌سه‌یك ئه‌و پازه‌ بیدركینه‌ی، بێ گومان مینای دلی ده‌شكێ و ده‌كه‌وێته‌ لاری و ریتی لێ ون ده‌بێ. به‌لێ ده‌بێ دۆستان به‌به‌زه‌یی خوا هیواداربن و پارانه‌وه‌ و تكا خراپه‌ له‌ دلتان لابهن و دلتان پاك و خاوێن بكه‌نه‌وه‌ و په‌راوی ئاینی بخوینن و له‌ بێ بروایان خۆتان لاده‌ن. عباس به‌م مه‌به‌سته‌ شاده‌ و له‌ داری دین به‌هرمه‌نده‌.

سه‌رچاوه‌:

۱- یادداشته‌ی ئه‌علادین.

۲- به‌یازیکێ کۆن که هه‌ندێ له‌ هۆنراوه‌کانی ده‌رویش عباسی تیدا نووسراونه‌توه‌.

۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌ده‌رویش عباسی کردی.

سه‌یفووور

۱۲۲۶ - ۱۲۹۴

ئهم هۆنه‌رمان به‌پیتی یادداشته‌ی ئه‌علادین کورێ کاکییه‌ و له‌ سالی ۱۲۲۶ی کۆچی له‌ دیتی بانیاراندا له‌ دایک بووه‌ و هه‌ر له‌وتشدا پێ گه‌یشتوه‌. له‌ منداڵیدا خه‌ریکی خویندن بووه‌ و بۆ خویندن هه‌مووی هه‌ورمان گه‌راوه‌ و پاشان رۆیشتووه‌ته‌ دیتی تووت شامی و ماوه‌یه‌ک له‌لای سه‌ی براکه‌ ماوه‌توه‌ و له‌ پاشا گه‌راوه‌توه‌ زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژيانی به‌رپنۆتینی خه‌لک بردووه‌ته‌ سه‌ر تا له‌ سالی ۱۲۹۴ کۆچی دوایی کردوه‌.

سه‌یفووور به‌دوو زمانی کوردی و فارسی هۆنراوی هۆنیوه‌توه‌، گه‌رچی هۆنراوه‌کانی کۆ نه‌کراونه‌توه‌، به‌لام ئه‌و هۆنراوانه‌ی که‌ له‌ شوینی به‌جێ ماون، پله‌وبایه‌ی ئه‌و له‌ هۆنینه‌وه‌ی هۆنراودا ده‌ردمخه‌ن. ئهمه‌ش چهند هۆنراویکی ئهم هۆنه‌رن که‌ ده‌لێ:

ياران ساجنار، ياران ساجنار

داخل بيم به‌ئه‌بت گه‌ره‌ی ساجنار

قه‌تعه‌ی قه‌له‌م زه‌ر دانه‌ی باش توجار

سه‌بت سه‌ر وه‌مۆر هه‌ر نۆ وه‌ شمار

ناینه‌ی عهینهم زه لآا بی وه زات
 ئاوهردن په‌ریم ئه‌زه‌لی خه‌لات
 ئه‌و وهخت که خروش په‌رسای زات مه‌بق
 یه‌کره‌نگ نه‌پای ته‌خت په‌رنیشات مه‌بق
 (سه‌یفوور) نه‌پایه‌ی سرکه‌س نه‌زان
 دانه‌ی نه‌زه‌لی وست نه‌جای مه‌کان

واته: ئه‌ی یاران! چومه ناو تیشکی خواییه‌وه و ناوم له‌و جیهانه‌دا نووسرا، فریشته‌ی
 نووسینی کرده‌وه‌ی خه‌لک ناومی له‌ ریزی پیاوچاکاندا تۆمار کرد. ئه‌وسا ئاوینه‌ی چاو و
 دل و ده‌روونم په‌وون بووه‌وه و خه‌لاتیکیان بۆم هینا. ئه‌وکاته‌ی که خروش و هاواری خه‌لک
 به‌ریا ده‌بی و هم‌مووی خه‌لک له‌ به‌رده‌م ته‌ختی خواییدا بق په‌رسیار و وه‌لام ریز ده‌به‌ستن،
 سه‌یفوور له‌و روژهدا شادی ده‌کا و دل ده‌به‌ستیته‌وه ئه‌و خه‌لاته‌ که‌وا پیتی دراوه.

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- یادداشتی ئه‌علا‌دین.
- ۲- ده‌وره‌ی حه‌یدهری که له‌ سالی ۱۲۱۰ی کۆچیدا نووسراوته‌وه.
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌سه‌یفوور.

مه‌لا نه‌حمه‌دی کل‌اشی

۱۲۲۶ - ۱۲۹۸

ئه‌م هۆنه‌رمان ناوی ئه‌حمه‌د و کورپی سدیقی کل‌اشییه و به‌پیتی به‌یازیکی کۆن که
 که‌وتووته ده‌ستمان له‌ سالی ۱۲۲۶ له‌ دیتی کل‌اشی جوانرۆدا پیتی ناوته مه‌یدانی ژیان‌ه‌وه
 و هه‌ر له‌وتشدا پیتی که‌پشتووه. له‌ مندا‌لیدا لای باوکی خه‌ریکی خویندن بووه و پاشان
 چووته حوجره‌ی فه‌قییان و بق خویندن هم‌مووی هه‌ورامان که‌پاوه و ئه‌وسا له‌ سنه
 خویندنه‌که‌ی ته‌واو کردووه و دمی مه‌لایه‌تیی وه‌رگرتووه و که‌پاوه‌ته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی
 خۆی و خه‌ریکی وانه‌وتنه‌وه و ریتنۆتینی خه‌لک بووه و له‌ پاشا بووه به‌میرزا و نووسه‌ری
 عه‌لی ئه‌کبه‌ر خان و ماوه‌یه‌کیش له‌لای غولامشاخانی ئه‌رده‌لان له‌ سنه‌دا ماوه‌ته‌وه و نیتیر
 پاشماوه‌ی ژبانی به‌میرزایی و نووسه‌ری له‌لای والییه‌کانی ئه‌رده‌لان بردووته سه‌ر تا له
 سالی ۱۲۹۸ له‌ ته‌مه‌نی هه‌فتا و دوو سا‌لیدا کۆچی دوا‌یی کردووه.

مه‌لا نه‌حمه‌د به‌یه‌کتی له‌ هۆنه‌رانی هه‌ره به‌رزی کورد دیته ژماره و، له‌ناو هۆنه‌رانی
 سه‌رده‌می خۆیدا پله‌وپایه‌ییکی به‌رزی بووه و له‌گه‌ڵ که‌یفی جوانرۆیدا دۆستایه‌تیی هه‌بووه

و به هونراو بقیه کتر نامه‌یان نووسیوه. هونراو مکانی ئەم هونره زۆر بووه، به لام
له بهرئوهی کۆ نه کراوتهوه، زۆر به پان له ناو چووه، له هونینهوهی هونراودا سه‌ری
کیشاوته هه‌موو چه‌شنه هونراویک: دل‌داری، ئاینی، کۆمه‌لایه‌تی، لاواندنه‌وه.

ئهمه‌ش چه‌ند هونراویکی ئەم هونهرن که پرن له پهنه و ئامۆژگاری وه‌کو ده‌لی:

دل‌ه گۆش بده‌ر، دل‌ه گۆش بده‌ر

لادی وه قه‌ولم خاس خاس گۆش بده‌ر

وه‌سو‌سه و خه‌یال نه‌خاتر به‌ر که‌ر

تا واچوون په‌ریت یه‌کیه‌ک ده‌ر ده‌سه‌ر

با وجوود تۆ ویت خاستر مه‌زانی

چیشته‌ که‌رده‌ن چیش نه‌ی ده‌ور فانی

لازمه‌ن وا چوون په‌ی خجله‌ت تۆ

ره‌ودای وه یانه‌م هه‌ر وه‌یانه‌م رۆ

راسه‌ن جه‌ نه‌زه‌ل یا گه‌ی رۆحه‌نی

ده‌روازه‌ی سه‌ره‌ور رای فتۆحه‌نی

زاهر جای خالس خاس ئیمانی

خیر شه‌ریک به‌زم نه‌فس شه‌یتانی

جه‌ وه‌خت تفلی هیج نه‌بی ناخت

نه‌بیم من دل‌ته‌نگ به‌رزیی ده‌ماخت

بات نیانه‌ سه‌ال سنن بالغی

دل‌ه که‌م که‌م تۆ وه‌ من بیت یاغی

دل‌ه چه‌ند تۆردام نه‌ راگه‌م ته‌ندی

چه‌ند تۆم خه‌یال باتلان سه‌ندی

شه‌یتان دا سه‌رمه‌شق دل‌ه تۆیج وانان

منیج که‌ردم مه‌شق فه‌رد نه‌قسیرات

دل‌ه نه‌رد که‌ج شانای نه‌ کارم

خه‌تایی خه‌تات نیانه‌ بام

دل‌ه گاهێ مه‌یل خوهراسانت بی

ئیراده‌ی سه‌فه‌ر رای ئاسانت بی

گانه سیاحی ملک ئیران بی
 گانه سهیر تهخت شار تاران بی
 کا گیلای دهولت پومات سراسر
 کا شوق کا غرب مامات نو نه زهر
 ساتی و سه دلهون مه کیلوقه رهنک
 همی دل و سه ننگ بام هم وه نه نقش سهنگ
 یاغی بیت جه رای خوداشناسی
 جه فرموده ای حق تمام بیت عاسی
 نه ندیشهت نه بی جه دین ئیسلام
 لادای جه رای شرع شای (خیر الانام)
 تانه ای هامسهران وستی نه پشت گوش
 هوشت دا وه نوش پیالهی مهی فروش
 تهکت دا وه لای قهرابه داران
 ئیستکان نوشای مهست خوماران
 لهب نیای وه لهب شیشهی شیرازی
 چهنی موتریان چهن کهردی بازی
 سه بووی مهیخانه چهند کیشای وه دوش
 چهند بیت وه ساقی بهزم نارای مهی نوش
 پیالهی فه غورر مه نقوش چینی
 نوشای نوشت کهرد جه رای بی دینی
 چهند سه ره نه جت دا وه تار ونه یدا
 لهب نیای وه جام یهک مه نیی مه یدا
 نه ته نخوای گولبانگ نه للاهونه کبر
 دای نه مه قامات چل چهنک دلبر
 ته وحید شامت ترنگهی ته نبور بی
 نه وراه سو بجهت سه دای سه متور بی
 گا گوش وه ناواز نه غمه ای سوز ساز
 گانه رای دلبر خوشخوانان وه ناز

گا رهقس ره ققاس نازک نه وهالان

گا سهير چوڻي هژدای دسهمالان

چهند حلقه که مهند زولفان عنبر بؤ

نيای وه گهردمن هر شهو تا بهرؤ

چهند نهبرؤ که مان نازک نازاران

چهند موژهی سهرنیش ژار نالووی خاران

چهند عرعهر قامت زولفان شاماران

چهند شيرين پهفتار شه کهر گوفتاران

پهشتان بيت وه بهژن بالای والاشان

بؤ نيای وه بؤی نالای والاشان

نه ترسای جه رؤژ زلزلهی مه حشر

جه واوهيلای سهخت نيرهی سه قهر

واته: نهی دل: تاوڻک گوڻ بده قسم و، خلیلت نه بی خوڻ پاک و خاویڻ که روه، راسته که تو جیتی گیانی و په یوه نندت به گیانه وه هیه، له دهوری مندالی ناخ و داخت نه بوو، هیچ زویر نه ده بوویت، تا کو کهم کهم گه وره بوویت. نهی دل تو چهند داوڻکت بؤم نایه وه، نه هریمهن سه رمه شقی دانا بوڻ و تویش خویندته وه و منیش که وتمه دووت و، ساتی به سه درهنگ که رایت و، له پتی خوادا دهرچوویت و یاخی بوویت و، هیچ بیرتکت له نایینی نیسلام نه ده کرده وه، هؤشت دا به خوار دنه وهی مهی و باده و لیتوت نایه په یمانه ی باده وه و له گه ل گؤران بییژاندا خووت گرت و، گوڻت دایه ناواز و گؤرانی و سهیری زهماون و هه لپه رکیت ده کرد، چهند نهبرؤ که وان و چهند شيرين پهفتار هاتنه لات و له گه لیاندا دوا ی و نه ترسای له رؤژی په سلان و ناگری دؤزه خ، دیسان له م باره یه وه ده لئی:

دله کام ژار بی نه نوشای نوشای

کام جبه پروو یینه پؤشای پوشای

دله چهند مه جلس عالمانت دی

دله چهند جه لای حاکمانت دی

دله چهند ده عوا ی سه ره نگانت دی

دله چهند هه یبهت نه هه نگانت دی

دله چهند ته دبیر وزیرانت دی

دله چهند سیاق ده بیرانت دی

دلّه چند وه کیل نه میرانت دی
 دلّه چند شیران شیرگیرانت دی
 چند سهردار سهردار نه دیمانته دی
 چند لوقمان لوقمان حکیمانته دی
 چند فکوح نزام عهسکه رانت دی
 چند تیپ سوار به گلهرانت دی
 چند سای سههندان پای کاوانته دی
 چند تاف قه لوهز شهتاوانته دی
 چند نهسیم سویح نیلاخانته دی
 چند هاژهی وهفرا و پای زاخانته دی
 چند بارخانهای بارتوجارانت دی
 چند زرنگهی جهرهس زهوارانت دی
 چیشته کهرد حاصل چیشته کهردوه چیش
 دهروونت وه تیر زووخاوان بوژیش
 بزانه دنیا فانیهین فانی
 ویردهر که چیت کهرد نه پرووی نادانی
 پا بنیهر نه رای راس و قه ناعته
 ویربدهروه زکر ته وحید و تاعته
 رازی بهر وه نه مررای قهزا و قهدهر
 ناخیز کهر ناخیز وادهی سوپ سهر
 بهشمع نه للا شیرین تهر جه قهن
 تاریک زولمهت قه لبته کهر رهوشهن
 دلّه یاگه کهت خهیلی دل تهنگهن
 سهرینت خاکهن پاینت سهنگهن
 وه بهرزیی بالا خاک وهنهت بارهن
 نه جای ناز بالشت، سای سهنگ خارهن
 مه بوق وه خه لوهت نه لهد سهرای سهنگ
 ماوای خاموشان جای تاریک تهنگ

تهنیا ئوسخانت پەری نیشانە
 مانۆ پەیی عیبرەت دەور زەمانە
 کاسەیی دەماغت مەبۆ خاک ئەندان
 ئەعزات مەپژۆ وێنەیی ماران گاز
 نەقەومەن نەخویش نە یار نەیاومەر
 نە رەفەتیق نەدۆس نەمادەر نە پدەر
 نە یاگەیی هانای دوشمن و دۆسەن
 نە رای توانای پەیغام و پۆسەن
 نەعیشووە و رشووە، نە حیلە و مەکرەن
 نە جای خەیاڵات وەسواسە و فیکرەن
 نە رەفەتیقت هەن بەدەرۆت نەجات
 نە کەسپوت هەن کەرۆ ئیسدعات
 هەر کەسێ رەفەتیق هەم دۆسەن وە تۆ
 هەفتە وەهەفتە مەبوت وەگەلکۆ
 مەدەرۆت سەوگەند وە زات ئەقدەس
 دلە کافییەن دەیی سا وەسەن وەس،
 وەسە چەرا وێی روشن کەر پەیی ویت
 راگەت تاریکەن بەدمەبۆ وەپریت
 را وەسەر مەنزل مەقسوود بەردەنی
 مەیی نە پیالەیی خاسان وەردەنی
 ئەلبەتتە مورشد پیر رەهبەرەن
 رەهنمای تەریق قورب داوەرەن
 خەفیف مەکەرۆ نەفس و شەیتانەت
 مەبۆ وە حەسار قەلەعی ئیمانەت
 "ئەحمەد" وەسەرگەر بەرزیی پایەت بۆ
 وە فیدای قامەت توویا سایەت بۆ

واتە: ئەبێ دەل: هەموو کاریکت کرد، بەراستی پێم بلێ کە کۆری چەند زانا و چەند
 فەرمانرەوا و شەپوشقۆری چەند سەرھەنگ و چەند تیپی سوارت دیووە، چەند قەلۆمەز و

شه‌تاو و هازه‌ی به‌فراو و پای زاخانت دیوه؟ چیت به‌چی کرد که دهر وونت به‌تیر بریندار
 بوو بزانه چیت کردوه که واته لپی هاتووه؟ دهما به‌چاره‌نووسی خۆت رازی بهو، تاریکی
 دلت پروون کهره‌وه، چونکه جیگا که ت زۆر ته‌نگه و سه‌ره‌نه‌نجام سه‌رینت هه‌یه و نه که‌سی
 دیته لاتوه، هر ته‌نیا ئی‌سقانه‌کانت بۆ نیشانه ده‌میتیتوه، ئویش بۆ په‌ندی خه‌لک و،
 ته‌واوی ئه‌ندامه‌کانی له‌شت دهر‌زۆی و نه دۆست ده‌میتنی و نه باوک و نه دایک، نه ناز و
 له‌نجه و نه فروقیل و، نه که‌سیک تکات بۆ ده‌کا، ئه‌و که‌سانه‌ش که بۆ تۆ دۆس و هاوه‌لن،
 چه‌وته به‌چه‌وته دینه کلکۆ، دهمای ئه‌ی دل به‌سه، زوو چرایه‌ک بۆ خۆت هه‌لکه، تا‌کو
 بگه‌یته دوا قو‌ناخ، ئه‌لبه‌ت پیغه‌مبه‌ری گه‌ره‌ی ئی‌سلام، دروودی خوی له‌سه‌ر بی ده‌بیته
 رینمات و بارت سووک ده‌کاته‌وه دهما "ئه‌حمده" به‌سه‌رگه‌ردی بالای بی.

مه‌لا ئه‌حمده له‌ شین و لاواندنه‌وه‌ی غولام شاخانی ئه‌رده‌لاندا که له‌ سالی ۱۲۸۴ی
 کۆچیدا مردووه چه‌کامه‌یه‌کی له‌ سی سه‌د و سی و دوو هۆنراودا هۆنیوه‌ته‌وه و قاره‌مانه‌تی
 و جوامیری و پیاوچاکی غولام شاخانی دهر‌خستوه که ئه‌وا چه‌ند هۆنراویکی دینین،
 وه‌کو ده‌لی:

ئه‌حمده چه‌رخ چه‌پ هه‌وونین دیاره‌ن
 مه‌علووم تیغ تیز قه‌تله‌ش نه‌کاره‌ن

دیسان وه‌باده‌ی غه‌زه‌ب خومه‌اره‌ن

میر غه‌زه‌ب ئاسا مه‌ست سه‌ر شاره‌ن

قه‌هرش یا نه‌شایام نه‌خوندکاره‌ن

یا نه‌والییان رووی رۆژگارنه‌ن

ده‌ماخش به‌رزه‌ن بی خۆف و نه‌ندیش

جه‌لاد خه‌نخوار شاتا وه‌ دهر‌ویش

داخۆ کام والی کام سه‌ره‌نگ کوشته‌ن

سه‌رمه‌وداش وه‌هه‌وون کام سه‌ردار رشته‌ن

تۆ گوستاخه‌نی دانای پر که‌مال

نه‌ رووی عه‌قله‌وه په‌رسه‌هه‌وال

به‌لکه جه‌واوی بشته‌وی وه‌ گۆش

تا جه‌ تانه‌ی چه‌رخ نه‌مانی خامۆش

من خۆم دهر‌وونم سه‌ه‌راز هه‌وونه‌ن

زوخاو دیده‌م جه‌ویش جه‌ه‌وونه‌ن

جہ داخ ئی چہرخ بی پئی کوهہنسال
 حواسم نییہن بی رسم نہحوال
 ہر جہ نہو پرووہ دنیا بی نیجاد
 کارش ہر ئیدن چہرخ بی بنیاد
 کیشا تیغ قہتل ئہی ئادہمیزاد
 دادرہسی نہوی بیساوو وہ داد
 چہند سہلاطین کوشت، چہند شاہانش بہرد
 چہند ہزار سالار سہکردان سہرکرد
 ہر گہردی دیدہی نہونہمامیون
 ہر خاکئی نہعزای وہش نہندامیون
 ہر سہبوو قالب سلیمانیون
 ہر کاسہ کلالہ جیہانبانیون
 مہوالی شیخان زاہدان خاسان
 عامن عوموومہن سہفحہی کوردسان
 بیان بزنان قیامت خیزان
 ولگ دار عومر والییان ریزان
 چراغ نوجاغ نہمانوللا خان
 شہمع خانہدان بہنی نہردہلان
 وہ باد نہجہل خاموش بی خاموش
 ہر سی پیالہی مہمات کہردن نوش
 شیشہی نام نہنگ کول خانان زریا
 پشت خاس و عام کوردسان شکیا
 بواجان سی شیر، شیرزادہم رۆ
 سی خہسہرہو دہور والی زادہم رۆ
 سی بہور پرسیام بلند بہختم رۆ
 سی شازادہی خاس ساحیب تہختم رۆ
 سی نہہنگ ناہنگ رۆژ پہزمم رۆ
 سی تہہمتہن تہور سہوہراب عہزمم رۆ

سئ ئهسفهنديار جيهان بهخشم رۆ
سئ لال بهخش لال دانه بهخشم رۆ

فیدای شیوهی تهرزنا دیاریت بام
فیدای قووقووی باز میرشکاریت بام
بیدار بهرجه خاوشیریه گانه
خهلات کهر خانان سهقز و بانه
بیللا پهنجهی مهرگ خهلاتت سهندهن
بیخ بنجنهی زیندهگیت کهندهن

واته: چهرخى چهپگهر ديسان پهنجهى خستووته كار و وهكو نه سهقچى و جه لا و له بادهى پق و قيندا سهرخوش بووه، رقى يان له سان يا له دهرويشه، خو من دلّم له دهستى پر خوئنه، فرميسكى ديدهم وهكو پرووبارى جه يحوونه، له پوژتيكه وه كه نهم جيهانه بنيای نراوه، چه رخ كارى ههر نهميه و خهريكى كوشتنى خه لكه و تا ئيسنا چه ندين ههزار سه رۆك و سه ردار و هه ژارى له ناوبردووه، ههر توژقالتى له م خاكه كه ده بينى، چاوى نه ونه ماميت و نهمامى جوانتيكه، نهمى خه لكى كوردستان و هرن بزنانن كه رۆژى په سلان هه لساوه و كه لای واليه كان داوه ريوه و، چرای و مجاخى نه مانوللاخانى ئه رده لان به باى ناكام كوژايه وه و هه رسيكيان بادهى مهرگان له هيگيرى زهمان و هرگرت و خوارديانه وه و، شووشه ي ناوى خانه كان زريا و پشتى كه وره و بودچكى كوردستان شكا، سى خه سه روى دهور و سئ بهورى پر سام و سئ پوسته مى زهمان و سئ ئهسفهنديارى كوردستان له ناوچوون، دهسا نهمى شيرى تا قانه و ريبا به روه له خه و، خه لاتى پياوه كه وره كانى سه قز و بانه بكه، به خوا پهنجهى مهرگ بناغهى ژيانى هه لكه ندووه.

سه چاوه كان:

- ۱- به يازتيكى كوژن كه هه ندى له هونراوه كانى مه لا نهمه دى تيدا نووسراونه ته وه.
- ۲- كه شكولتيكى كوژن كه هه ندى له هونراوه كانى مه لا نهمه دى تيدا نووسراون.
- ۳- يادداشته كانى خوژم سه باره ت به مه لا نهمه دى كلاشى.

نهجهف خانى بايندور

۱۲۲۷ - ۱۳۰۰

نهم هونهرمان ناوى نهجهف و كورپى قولى خانى كه روسى و له بنه مالهى بايندوره. به پيى نهو زانياريانه يى كه كه وتوونه ته دهستان له سالى ۱۲۲۷ى كوچى له بيچاردا له دايك بووه و وهكو هاوه له كانى خوى له حوجره ي فقتياندا خهريكى خوتندن بووه و له پاشا باوكى ماموستاى تاييه تى بؤ گرتووه و فترى ريزمان و ويژه ي فارسى كردووه و نيتر زوربه ي كاتى خوى به خوتندن وه ي ديوانى هونهرمان و سهرگوروشتيان وه رابواردووه، به تاييه تى شهيداي هونراوه كانى ميرزا شه فيع و خانائى قويدى و نه لماس خانى كه له هوپ بووه و زوربه ي كاتى خوى به خوتندن وه ي په راوى: وه نهوش و به رها و خه سره و و شيرين و شانامه ي كوردى بردووه ته سهر و كه لى جاريش نامشوى تاران و قوم و نه سپه هانى كردووه و له كه ل هونهران و بويزاننى فارسدا ناشنايه تى پيدا كردووه، نيتر پاشماوه ي ژيانى به كارى كشتوكال و نازه لدارى و هونينه وه ي هونراو بردووه ته سهر تا له سالى ۱۳۰۰ له ته مه نى هفتا و يهك سالىدا كوچى دوايى كردووه و له ديتى نهجهف ناواى كه روسدا نيژراوه.

نهجهف خان له هونينه وه ي هونراودا دهستىكى بهرز و بالاي هه بووه و هونراوه كانى زور ته ي و پاراو و شيرين و رهوانه، زوربه ي هونراوه كانى دلدارى و كومه لايه تين. وهكو ده لىن له تافى جوانيدا دللى چووه له شيرين ناويك له خزمه كانى خوى و نه مهش بووه ته هوى هه لقلو لىنى سهرچاوه ي هونراوى. له پارچه هه لبه ستيكدا باسى چونيه تى نهو نه وينه مان بؤ ده كا و ده لى:

شيرين سه همناك، شيرين سه همناك

سه ننگين ته ر جهه خه وف شاه سه همناك

قه دت به رزه ن چون قوله ي پاى نه فلاك

گيتسووت چون ماران كه تف شاي زوفاك

زولفت چين چينه ن بهرز چين به سته ن

به وينه ي شامار قه لب من كه سته ن

مه رمن تواناى تا قه تم چهنده ن

تير نه برؤوانت نيم گيانم سه نده ن

گوشه ي عه ين وه خه شم نيگاي نازه وه

دل وه كه سته مار بى ئيچازه وه

جهمین وه پرووی جام جیهان نماوه
 مهرجامن وهدهس که یخه سره و شاهوه
 دهههن وه لؤلؤ ماء گه نجه وه
 له وه دوپ نهفشان گه وه هر سه نجه وه
 چای زهنه خ وه ناو که وسهر بیمه وه
 دهرمانن وه لای باش که کیمه وه
 سه درش وه سه دهف دهریا باره وه
 خال چون گول وه نه نقش چینی کاره وه
 ره کب و ساق رجل بهو رهفتاره وه
 بهو شیوهی تورکی کهس نه داره وه
 "نهجهف" نه ودهمدا غه لتان پاش بق
 سه رگره د له نجهی ناما و لواش بق

واته: نهی شیرین! تو سامداری و سامت به نه ندازهی شایه کی ستمکاره، به ژن و بالات
 وهکو لووتکهی چرخ به رزه و، په لکه کانت وهکو دوو ماری سه رشانی زوحاکه و زولفه کانت
 چین چین و به ریز چینیان به ستووه و وهکو شامار دلای منی که ستووه، مه گهر من توانا و
 ناقه تم چهنیکه که نم هه موو سزایه بکیشم. تیری برۆکانت نیوهی گیانمی سه ندووه و
 تهوتلت وهکو جامی جیهان نمایه و ده لئی که له ژیر دهستی که یخه سره و شایه، دهمت ناوی
 ژیانه و لیوت به وینهی گه وه ره و چالی تینیت، وهکو ناوی که وسهره و بق هه موو دهر دیک
 ده وایه، سینگت وهکو سه دهفی دهریا به و رهوشت و رهفتارت بی وینه به و "نهجهف" به هژی
 له نجه و نازته وه نو قمی خه م و په ژاره بووه.

سه رچاوهکان:

- ۱- ته لای دهسته و شار - نووسراوی صدیق بۆره که بی تیکانته بهی هه وشار، ۱۳۴۶.
- ۲- به یازتیکی کۆن که هه ندی له هۆنراوهکانی نهجهف خانی تیدا نووسراوه.

نهللا مورادی ههرسینی

۱۲۲۸ - ۱۲۹۶

نهم هونره مان ناوی نهللا موراد و کورپی میرزا ماحمودی ههرسینییه و به پیتی نهو به لگانهی که که وتووه ته دهستان له سالی ۱۲۲۸ ی کۆچی له ههرسیندا له دایک بووه و ههر له ویتشدا پتی که پشتووه. نهللا موراد ههر له مندا لیدا خهریکی خویندن بووه و چند سالیک بهم جۆره خهریک بووه و له پاشا چووه ته کرماشان و له ویتدا خهریکی خویندنی ریتزمانی فارسی و عهرهبی و خه تخۆشی بووه و نهوسا که راره ته وه زید و مه لبهنده که ی خۆی و پاشماوهی ژبانی به کاری وهرزیری و کشتوکال و هونینه وهی هونرا و به سه بر دووه تا له سالی ۱۲۹۶ له تمه نی شهست و ههشت سالیدا کۆچی دواپی کردووه.

کاک حه مه علی سولتانی له پراوی (حه دیقه سولتانی) دا سه باره ت بهم هونره ده لئ: میرزا نهللا موراد یه کئی له هونرهانی ههره به رزی ههرسینه و هاوچه رخی میرزا نادر و شارق بووه. نهو هونراونهی که له نهو وه ماوه ته وه پله و پایهی نهومان له هونره یه تیدا بق ده که یه نئ.

نهللا موراد له هونینه وهی هونراوی کوریدا ده ستیکی به رز و بالای هه بووه و، زۆر بهی هونراوه کانی نابنی و کۆمه لایه تین و له هونینه وهی هونراودا له سه ر شتیهی میرزا شه فیع و خانا رویشتووه. نه مه ش چند هونراویکی نهم هونره که ده لئ:

شنه فتم بازی، شه شدانگ تیزیه ر

عه زم شکار که رد قه سد که بووته ر

ژه و بهینه ته شریف شای دولدول سوار

نور نیقابش تولوع که رد ئیزهار

که بووته ر په نا به رد نهو مورته زا

باز وه حیجابش مه له رزیا نه عزا

سه لام که رده وشا باز بی ئامان

په ری جسووع نه فس ده سم وه دامان

شازاناش وه عهره ز باز نییه ن چاره

گۆشت بازووی ویش بری یه کباره

وه گۆشت بازوو شاهین په زا که رد

که بووته ر خه لاس ره فع قه زا که رد

لوتفش سهه تق بهس يهك خاشخاشهه

ئهكبهه تق ئيسلاح كارت وه لاشهه

واته: بيستم كه بازيك خهريكي شكاربوو، ويستي كوټريك نيچير كا كه له پر شاي
دولدول سوار پهيدا بوو، كوټرهكه پهناي برده لاي نهو، و، بازهكش سلأوي له شا كرد و بو
برسيه تبي خوي داواي خوټراكي كرد، شا زانيي كه باز چاره يهكي نيبه، داي له راني خوي
كه ميك گوشتي بږي و دايه بازهكه و بهو گوشته بازهكه ي پازي كرد و كوټرهكه ي لهو
ئاپورهه رزگار كرد و بهم چهشنه نهو دوانه ي دلخوش و شادمان كرد.

۲

يهك رڅ سائلئ سوئال كهرد وهشا

وهكيلوللا سږ زات بي هه متا

يا شا من گه داي بي بوزاعه تم

وه سزا قيامت نيكوو ساعه تم

ئوميده وارم وه عه تاي كه رهم

موفلس مونعم كه ي وه گهنج و درهم

قاتل كوففار عيب ئيسلام پوش

جهيحوون جوود عه تاش ئاوه ردن وه جوش

وهك له فز رحيم ته به روك ته مام

به خشا و يش وه شه خس سائل وه نه نعم

مه ولا سائل بهرد وه شار به ربه ي

فه رما من بدهر سه روه سه ر وه زه ي

پادشاي به ربه ي ته له ب كه رد سووال

غولامت بدهر به رابه ر وه لال

سه فدهر وه ي سوئال ئيخلاس مه نازوو

زوو په ري سائل تيشته نهو ته رازوو

ته مامي ئينقاد خارجي كاهه ر

وه زن نه نگوستش نه وي به رابه ر

سكه و نا مه سكووك كوففار سهنگ دل

دارايش ته مام نه وي مقابله

موخته سهر نه انجام موسالّح كهر دن

خه زانه ته حوئل سوئال سپهر دن

وجود و عه تا تهرارزوو جاشهن

نه كبر تو ئيسالّح كارت وه لاشهن

واته: رۆژتيكيان سوئال كهر تيك هاته لاي شا، وتي ئهي عه لي تو شا و من هه ژارتيكي بي
نه نوم، دهمه وي كه كارتيك بكي من دهوله مهند بم و گهنج و دهرهم پي بدهي و، دهرانم تو
بي بروه ايانت به زاندووه و نايبي ئيسلامت به ره پي داوه، شا دهستي هه ژاره كي گرت و
برديه شاري به ره پي و وتي من له گهل زيرا بگوره وه، پادشاي به ره پي هه ژاره كي بانگ كرد
و پيي وت من خولامه كه ت به لال و زير دهستيم، نه وسا عه لي چووه ناو تهرارزوو و
هاوسه نكي زيريان دايه هه ژاره كه و بهم چه شنه گهنج و پوولتيكي زوريان له جياتي عه لي
دايه سوئال كهرمه ك.

۳

يهك رۆژ كه دايبي كورس نه حال بي

وه خدمت شا حازر سوئال بي

يا شا نه مهنهن سه بر و تاقه تم

من ژ داغ نه فس كه ي ره فاقه تم

شا فه رما قه نبر داناي دلپه سهند

جله و دار حه مل قه تار و كه مهند

نان و سفره بار، به عير و قه تار

بدهر وه ته حويل شه خس عه رزه دار

قه نبر وه شتاو په ياپه ي وه وار

عنان ناقه دا وه ته له بكار

كه دا موس ته حه ق يهك نان بي

لايق وه روتبه ي ته خت سوئلتان بي

حهمل زهر سه بعه قه تار عه تاشهن

نه كبر تو ئيسالّح كارت وه لاشهن

واته: رۆژتيكيان هه ژارتيكي برسي چووه لاي شا و پيي وت: ئهي شا تاو و تاقه تم نه ماوه و
هه ژارم. شا به قه نبري وت، برو سفره و خوان بو ئهم هه ژاره داخه و ناني پي بده و

به‌دهمیه‌وه به تا رازی و دلخوش بی و، و شتره‌که‌ی نآلف که، قه‌نبر به‌پله فرمانی مه‌ولای
نه‌نجام دا، که‌چی نه‌وه‌زاره وا بق نانی ناتاج بوو، شیای پله‌ویایه‌ی پادشایه‌تی بوو و،
به‌م چه‌شنه مه‌ولا پله‌ویایه‌ی نه‌وی دهرخست.

۴

یه‌ک وه‌قتی سه‌لمان ناشوفته حال بی
گرفتار شیر ساحیب جنگال بی
خاطر به‌ریشان دسوار وه گیر بی
ناکام وه قولاب نه‌سه‌د نه‌سیربی
وه یه‌قین قه‌لب سادق و ئی‌خلاس
روو که‌رد وه‌ده‌رگای خانه‌دان خاس
یا ره‌ب تو موین ناگا ژ حالی
به‌عید ژ جو‌مله‌ی زولم زه‌والی
موخلس سه‌ید دام قولاب شیرم
لوتف تو ده‌ست ئومیدگ‌یرم
من ژ قه‌یدام درنده‌ی دشوار
بپرس وه فیریاد ساحیب زولفه‌قار
مه‌ولای موته‌قین شاهدبی وه حال
نمازه ئیم‌داد به‌ی رفع زه‌وال
ناگا سه‌لمان دی تورفه‌ سواری
ده‌ریای شو‌جاعت عالی مقدری
وه سه‌دای سه‌عید توند ته‌کا‌وهر
نه‌جات دا سه‌لمان وه قه‌زای قه‌در
سه‌لمان وه تکرار همد ئی‌لاهی
ئی‌قبالش یاوا نه‌و پادشاهی
کوژ مقابل که‌ره‌مش ماشه‌ن
نه‌کبه‌ر تو ئی‌سلاح کارت وه‌لاشه‌ن

واته: روژئیکیان سه‌لمانی فارسی که‌وته داوی شیریک و زور په‌شوکا و به‌دلپاکییه‌وه له
خوا پارایه‌وه و داوای یارمه‌تی کرد و وتی خویا له‌م داوه پرگام بکه و بگه فریام، له‌م

کاتدا مه‌ولای پی گه‌یشت و شیره‌که‌ی کوشت و نه‌وی رزگار کرد و به‌م چه‌شنه دلی
سه‌لانیسی خو‌ش کرد.

۵

ئی‌براهیم به‌ی نه‌ذر فه‌رد بی نیاز
ته‌عین که‌رد فه‌رزه‌ند، فه‌رد سه‌ر نه‌فراز
لوتف شای مه‌ردان بی وه سه‌به‌ب ساز
قوربانیی خه‌لیلی قه‌بوول که‌رد وه ناز
خه‌لیل زهی ته‌عدی تایفه‌ی کوففار
فه‌توا دان نه‌سه‌ر نا ماقوول وه‌نار
هیمه و نه‌فت په‌ریش جه‌م که‌ردن خه‌روار
وه‌هیممه‌ت شا نار بی وه گولزار
که‌لیموللا میرگوستاخ توور بی
نه‌و میعراج میقات فه‌رد فه‌غووربی
هادی هدایه‌ت قه‌وم قوسوور بی
نه‌علیمش وه نه‌مر مه‌ولا ظوه‌وور بی
یووسف زیندانی ته‌له‌سم چا بی
بی یار و م‌وونس دوور ژ توا بی
یونس مه‌بت‌ه‌لا ژ به‌تن ماهی
دل قه‌وی وه عه‌ون فه‌زل ئی‌لاهی
مه‌شغوول بی وه‌زکر تای بی هه‌مته‌ی
عاقبه‌ت ناسان خه‌لاس بی راهی
جه‌رجیس ئی‌بتدا ناشکاره بی
چه‌ند ده‌فعه نه‌عزاش پاره پاره‌بی
دیدارش نه‌رووی قه‌وم ناواره بی
ناخر ناسی‌بش په‌فع چاره بی
داوود که‌ حه‌داد بی ده‌سگا و ده‌م بی
فوولاد ژ مشتش چون مؤم و شه‌م بی
نوستاد نه‌سباب عه‌رسه‌ی نه‌عزه‌م بی
نه‌کبه‌ر تو ئی‌سلاح کارت وه لاشه‌ن

واته: ئیبراهیم له ریتی خوادا کورەکهی خۆی دانا که قوربانیی بکا و ئەوسا خوا نیازهکهی قبوول کرد و بەرانیکی بۆ نارد. پاشان بێ پرواکان ئیبراهیمیان گرت و دار و چۆتکی زۆریان بۆی کۆکردەوه که بیسووتین و ئەوسا خوا ئاورەکهی کردە گولستان، مووسا که لەسەر کتوی توور لەگەڵ خوادا دەدا، پێنمای گەلەکهی خۆی بوو، یوسف که له بەندیخانەدا بێ یار و یاوەر بوو، بەفەرمانی خوا رزگاری بوو، یونس که له زکی ماسیدا گرفتار بوو، خەریکی پارانەوه بوو تا رزگاری بوو، جەرگیس که چەند جار لەشی تیکە تیکە بوو و، له گەلەکهی دوورکەوتەوه، سەرئەنجام دەرەکهی چارەسەر بوو، داوود که خەریکی زرتیگری بوو و، پۆلا و ئاسن له مشتیدا وەکو مۆم وا بوو، زری و چەکی دروست دەکرد و هەموو ئەمانە بەیارمەتی خوای تاق و تەنیا بوو، که وابوو هەر خوا کاری بنیادەم پیک دینێ و خوا کاری ئێمە دروست دەکات.

دیوانەکهی میرزا ئەللا موراڤ که نزیکەیی هەزار هۆنراویک دەبێ، هێشتا له چاپ نەدراوه و هەروا ماوەتەوه.

سەرچاوهکان:

- ۱- حدیقه سلطانی - تالیف محمد علی سلطانی - کرمانشاه، ۱۳۴۶.
- ۲- دیوانی ئەللا موراڤی هەرسینی که له سالی ۱۳۰۲ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۳- بەیازتیکی کۆن که نزیکەیی سەد سال لەمەوپێش نووسراوه.
- ۴- یادداشتهکانی خۆم سەبارەت بە ئەللا موراڤی هەرسینی.

حاجی مەلا ئەحمەدی نۆدشی

۱۳۰۲ - ۱۲۲۸

ئەم هۆنەرەمان ناوی ئەحمەد و کورپی عەبدولپەحمان و نازناوی هۆنراوی "فانی" یه. بەپیتی پەراوی "یادی مەردان" له سالی ۱۲۲۸ی کۆچی له دێی نۆدشەدا لەدایک بووه و هەر لەوێشدا پێ گەشتوووه. هەر بەمنداڵی له لای باوکی خەریکی خوێندن بووه و قورئانی پیرۆز و پەراوه وردەکانی فارسی خوێندوووه و پاشان بەفەقیهەتی زۆربەیی شوێنەکانی کوردستان گەراوه و سەرئەنجام له لای مەلا محەمەدی خەتێ له رەواندزدا وەدەمی مەلایهتی وەرگرتوووه و لەبەرئەوهی بابی باری کردبووه سنه، ئەویش دەگەریتەوه سنه و پاش ئەوهی خۆی و باوکی له سنه نامین و دەچنە سلیمانی و حاجی مەلا ئەحمەد پاش مردنی باوکی دەبیتە جێنشین و خەریکی وانهوتنەوه دەبێ و له پاش ماوهیهک دەگەریتەوه بۆ نۆدشە و لەوێشدا ئەوەندە نامین و دەرواته سنه و پاشماوهی ژبانی بەوانهوتنەوه و پێنۆنینی خەلک دەباته

سەر تا له ساڵی ۱۳۰۲ له تەمەنی حەفتا و چوار ساڵیدا کۆچی دوایی کردوو و بە پیتی ئەسپاردەوی خۆی له تەپەیی شێخ حەمە باقردا نێژراوه.

حاجی مەلا ئەحمەد یەکیک بوو له زانا هەلگەوتووکانی رۆژگاری خۆی و، له دەریای زانستدا مەلەوانتیکى بێ ویتە و بێ هاوتا بوو و گەلێ له زاناکان و دمی مەلایەتییان لێ وەرگرتوو و گەلێ پەراوی بەزمانی فارسی و عەرەبی نووسیوه و گەلێ پەراوێزیشی لەسەر پەرتووکه ناینییەکان نووسیوه که بەیادگار ماونەتەوه.

مامۆستا مەلا عەبدولکەریم مودەهەپس له پەراوی (یادی مەردان) دا دەلێ: جارێکیان له بارەوی پایە مەلایەتی حاجی مەلا ئەحمەدەوه له مەولەوی دەپرسن، ئەویش دەلێ: بەراستی پایە زانستیی مەلا ئەحمەد بۆ من دیاری ناکرێ، بەلام ئەوەندە دەزانم له سەردەمی خۆیدا تاقانە بوو، جارێکیان حاجی مەلا ئەحمەد له سنە بوو، منیش له خزمەتیا بووم، ناخوونتیکی زۆر گەوره هاتبوو بۆ سنە، بەو بۆنەیهوه گەلێ له پیاوه گەورەکانی شار و زانایانی شار کۆبوونەوه، ئێمەش لەو کۆبوونەودا بەشدار بووین، له کۆبوونەوهکەدا مەسەلەیهک هاته پێشەوه، ناخوون و مەلا ئەحمەد کەوتنە قەسە و تا ماومیهک قەسە هەردوو لا بەجۆرێ بوو هەموو مەلا بەشدارەکان لێی حالی دەبوون، پاش ئەوه وا بەرزبووهوه تێگەیشتم که خەلک که هیچی لێ تێ ناگەن و تەنیا حاجی مەلا و ناخوون نەبێ، پاش ماومیهکی تر وای لێ هات زانیم ناخوونەکش تێ ناگا و هەر بەلێ وتن نەبێ.

حاجی مەلا ئەحمەد له هۆنینهوهی هۆنراوی کوردی و فارسیشدا دەستیکى بەرز و بالای هەبووه و، هۆنراوهکانی زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوانن. ئەمەش چەند هۆنراویکی ئەم زانا پایە بەرزە که دەلێ:

کوورەى دل چمان جۆشش وەردەوه

کەم کەم بى هۆشى هۆشش بەردەوه

ئەسرین هەم تاف بەست وە پووێ رومەدا

تفێل ئاسا مەدۆ وێش وە بوومەدا

بەختم سیاپۆش یەخە پارەشەن

شەرارهى نالەم شووم ستارەشەن

لەرزهى دل جەشەوق پێکان پەیکان

دل خاس بەپەیکان نە پەیکان پەیکان

زاهر هەم فەلەک کەلەک بەستە بۆ

دیسان دل بەتیر دووری خەستەبۆ

دووری ئو دلبەر جهگیان سرشته
 دیدهی بهسورمه‌ی بهخت من پشته
 قامت سهرونان چه‌مه‌ی نوور ناودا
 نیگاش دیدهی عشق ندای وه‌خاودا
 کیسوو دلی شیت لیش که‌رده‌ن ته‌ئثیر
 جه و ییه‌ی به‌ی پای یار ببه‌ن به‌زنجیر
 یاخو م‌ه‌زاقش یه‌کی و جووده‌ن
 ره‌زش ئو مه‌قام فه‌نا و شووده‌ن
 جه‌مین مه‌دره‌وشق نه‌به‌ین چه‌یتاران
 چوون وینه‌ش نه‌ تو‌ی دل‌ه‌ی غه‌مباران
 تو‌رره‌ش وینه‌ی ره‌نگ خه‌یاته‌ی خامه‌ن
 یا ریشه‌ی نه‌روای به‌خت سیامه‌ن
 خه‌م دان به‌قامت نه‌ که‌مینگی دل
 نه‌برو‌ش چون سه‌یاد نه‌سارای جه‌نگه‌ل
 دیده‌ش په‌ر په‌ر مه‌ی سه‌حیح بیماره‌ن
 نه‌ویچ مه‌ر زه‌ده‌ی نیم نیگای یاره‌ن
 بی‌نی خه‌ت نوور خورشید له‌ت که‌رده
 گو‌نا وینه‌ی به‌در ره‌نج نه‌نگوشت به‌رده‌ن
 له‌ب شه‌فاف تینه‌ت هه‌وس نو‌شای هوون
 مه‌نمانق نه‌ چه‌م ره‌نگش لاله‌ گوون
 ده‌ه‌ن نوخته‌ی خه‌ت شو‌له‌ی لؤلؤ‌ی ته‌ر
 ددان خو‌ برده‌ن ره‌ونه‌ق گه‌وه‌ر
 زنج جه‌ سه‌ردیی، دل‌سه‌ردیی دل‌به‌ر
 ناو چه‌یاته‌ن رچی‌ان مه‌وده‌وه‌ر
 که‌رده‌ن شه‌مع نوور ساف بی‌ که‌رده‌ن
 تاریک یانه‌ی دل‌ پیتش رو‌شن که‌رده‌ن
 بازوو سیم خنم په‌نجه‌ رسته‌ی هوون
 ناخوون ناخنه‌ی دیده‌ی ده‌هر دوون

ليمؤش نهخش زنج كهردهن تهخه لخول
 نه تۆي سينه ساف ويئنه پره ي گول
 جه نامؤشؤي زنج وه راس و چهپ دا
 دوو نهخشيش تيدا بييهن هوويدا
 ميان چهني موو دووكوت كهردهن موو
 موو موو راست مدران چ خاس چهني موو
 نافش خو بؤ بيتز نافه ي غه زاله ن
 جه ناف تا زانؤ دهر كش مه حاله ن

واته: كوورهي ناوري دل و دهر وونم به جوؤي بلتيسه ي بهرزيووته ره كه هؤشمي لي برپوه
 و قه لبه زي نه سري چاوانم كه داده پؤيته خواروه، كارتيكي به دلّم كردوه كه وهك مندال
 لهناو خاك و خؤلا ده تلپته وه. بهختي رهمش په خهي خؤي دادريوه و نه ستيرهم تاريكه و دلّم
 له ترسي تيري ياره وه كه وتووته له رزين، چرخ له كه لّما به چه وتي ده گه رّ و به جاري
 خهومي لي زړاندووه و په لكه كانی يار زنجيريان كردوم و پشتم كؤماوته وه، برؤكاني يارم
 وهكو كه واني راوچي كاريان تي كردوم، روومه تي جواني كاتي دهر كه وي سهرمهستم دهكا
 و ليوه ناله كانی هه وهسي خوار دنه وه ي خويتم پي دهكن، زنجه جوانه كه ي وهكو ناوي ژيانه
 و نه ستؤ روونه كه ي مالي پي روون ده بيته وه، په نجه كانی خؤي به خويي دلّم سوور كردوه و
 سنكي وهكو ناويته يه و خاله كانی بي ويئنه يه و بالاي بهرزه و، به راستي يارم نه وهنده
 شوخوشه نكه كه باسي جوانييه كه ي هه ته واو نايي.

له پارچه هه لبه ستيكي تردا سه بارهت به پيري و په شتوي و په ژاره ي دهر ووني ده لي:

واده ي نهو سيوهيل داران ره شته ن
 فهسل نه وپاييز واران وه شته ن
 دووره سؤ ناماي كؤنه داخانه ن
 فهسل ته م گيري كؤه و زاخانه ن
 هوونه ي سهيل هوون جه سهر چه مه ي جه م
 كلپه ي شووره ي نارناله ي كووره ي ده م
 په ركه رده ن شهتاو ناوان گهردوون
 سؤچنان شه خه ل ژياي دنياي دوون
 ته م غه م نه سهر سهر كلوه ي دل
 چه تره ن پهر ي عه كس جه مين پهر ي گول

سه فحهی گۆنای زهره رهنگ جه خهزان بهر
بالای خهم کالان نه رهزان بهتر
سهردیی ههناسهی ئیلاخهکهی دل
وتهی سیاکار بهختم جه سهرجل
قازی سه شتیویای نالهی بی ئهشر
ئسه سه وهبهدهسهکس ناوا و دل بهر
لازم کهردن لیم فهسهکههی پایز
دوروستهن وههار وسلهکههی نازیز
قیبلهه هر کهسهی چون من ماتهمن
وههارش پایز، پایزش غهمن

واته: داری گهنجیم دهکهویته وهرین و وهکو پایزش زهره دهبی و سهری بهرهو سپی بوون
دهچی و چارهکانی ناو دهکن و دهلیتی خهم و چهماوتهوه و بهختم بهجاری رهش بووه وهکو
قازیک که له با و بۆراندای سهری لی شتیوایت، تازه بههاری جوانیم تی پیری و پایزی پیری
هاته پیریمهوه. ئهی خۆشهویستهکهه هر کهسهی وهکو من خه مباریی، بههاری پایزه و
پایزی خهم و پۆزاریه.

له پارچه ههلبهستیکی تریدا گلهوگازنده له دلی خۆی دهکات و پتی دهلی:

چهنده پیم واتی های دلهی غافل
حَق حَقیقی نیزافی باتل
بهردهی ئهوجمهال (مطلق اطلاق)
ئاوتنهی عکوس مرئاتی ئافاق
بۆ بهبای مورا نهشنهی سافی مهی
بهیار مهلاح سسۆز لاف نهی
کهشتی غهرقهکهت نهگتجاو دهی
یاونا وه ساحل ئی بهحر بی پهی
شاخهی تاف ساف سهه جهمهی ههستیت
ههوا کهلهی تبع ههواپههستیت
با کهرۆش کۆتا کلپهی کوردهی دل
شهراهی سهبوون چۆلهکهی مهزل

تۆبه‌تەر دامان عسیانت تېری
 ویتنهی بده‌بختان ناخرت شهر بی
 هیچ نه‌بیت وه‌تنگ رۆژ رۆی فهدا
 نه‌مجا تا تاوی بده وه سهدا

ئهی دل! بۆ هۆشت به‌خۆته‌وه نییه، زۆرجار نامۆژگاریتم کرد و پیتتم وت: که رینگای راست له رینگای چهوت جیا بگه‌روه، کهشتی گونا و تاوانت خه‌ریکه له گیتژاودا نوقم ده‌بی، ده‌سا له‌م گیتژاوه رزگاری که و بیگه‌رینه‌وه نه‌ویهر و له خۆپه‌رستی خۆت لاده، نه‌گه‌ر له چهوت و چه‌وتلی لا نه‌دهی له رۆژی دوا‌ییدا ده‌بی هه‌ر بده‌یته سه‌رتا و هیچ سوودیکیشی بۆت نییه.

سه‌رچاره‌کان

- ۱- یادی مه‌ردان - مه‌لا عبه‌دولکه‌ریمی موده‌پیس - به‌غدا، ۱۹۸۲.
- ۲- به‌یازتیکی کۆن که نزیکه‌ی سه‌ر سال له‌مه‌وپیش نووسراوه.
- ۳- یاداشته‌کانی خۆم سه‌بارمه‌ت به‌حاجی مه‌لا نه‌حمه‌دی نۆدشی.

شارقی هه‌رسینی

۱۲۲۸-۱۳۰۵

ئهم هۆنهره‌مان ناروی میرزا قولی و کورپی هه‌سه‌نی به‌ختیاریه که به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌وتووته ده‌ستمان له‌ سالی ۱۲۲۸ی کۆچی له‌ هه‌رسیندا له‌ دایک بووه و هه‌ر له‌ وێشدا پتی که‌یشتوووه. هه‌ر له‌ مندالییه‌وه خه‌ریکی خۆیتندن بووه و تا ماوه‌یه‌ک زمانی فارسی و عه‌ره‌یی خۆیندوووه و له‌ پاشا رۆیشتووته که‌رماشان و له‌ وێدا خه‌ریکی فیتربوونی خه‌ت خۆشی و وێژه‌ی فارسی بووه و ئه‌وسا که‌راوته‌وه ژێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و بوومه‌ مامۆستا و ژیا‌نی به‌م چه‌شنه‌ رابواردوووه تا له‌ سالی ۱۳۰۵ له‌ ته‌مه‌نی هه‌فتا و چه‌وت سالی‌دا کۆچی دوا‌ییی کردوووه و نیتژاوه.

شارق هه‌ر له‌ تافی جوانیدا خه‌زی له‌ هۆنراوه‌کانی ئه‌لماس خان و مه‌لا وه‌له‌رخان و میرزا شه‌فیع و خانا کردوووه و ئه‌وسا که‌وتووته کۆشی هۆنراوه‌وه و «شارق»ی کردووته نازناوی خۆی و ده‌ستی کردووته هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو، له‌ هۆنینه‌وه‌ی هۆنراودا ده‌ستیکی به‌رز و بالا‌ی هه‌بووه و پتر هۆنراوی ئایینی و کۆمه‌لایه‌تی هۆنیوته‌وه. ئه‌وا چه‌ند بپه هۆنراویکی ئهم هۆنهره‌ دینین تا بزانی‌ن له‌ هۆنراوی کوردیدا چ پله‌وپایه‌یه‌کی بووه، هه‌یه ده‌لی:

حەق نەما مەولا، حەق نەما مەولا
 قیبلەگای عەلەم حەق نەما مەولا
 ئەمیر دنیا هەم عوقبای مەولا
 کارساز کاران کارفرما مەولا
 لافەتا و لاسەیف وە شان مەولا
 یاسین وە لقورئان نیشان مەولا
 دەر دەریای سەر سەرمەدی مەولا
 ئەمینوللای شەرع ئەحمەدی مەولا
 تارک دنیا و مافیها مەولا
 هەمیشە وە یادی کبریا مەولا
 یەکە تازو وە حارب مەنسورەن مەولا
 شێر خودا وەند غەفورەن مەولا
 شارق خاکپای قەنبرەن مەولا
 دڵ قەوی وە خۆف مەحشرەن مەولا

واتە: هافی عەلی کوری ئەبوو تالب، سلاری لێ بێ، مەولا و میری جیهانە، هەر ئەو
 کارسازی کاران و کارفرمایە و بۆیە پێغەمبەری گەورەیی ئیسلام دروودی خوای لەسەر
 بێ، فرموی: «لا سیف الا ذولفقار ولا فتی الا علی»: هیچ شمشیری ناگاتە زولفقار
 هیچ جوامیریکی ناگاتە عەلی. دوری، دەریای راز و خۆشەویستی پێغەمبەر ئەو، ئەو
 وازی لە خۆشییەکانی جیهان هێنا و شیری خوای و «شارق» خاکپایە و دەبێتە قوریانی.

۲

حەقش وە دەستەن، حەقش وە دەستەن
 یاران ئەو شەخسە حەقش وە دەستەن
 ژ قەید دنیا تەمام وەرستەن
 ژ جام بادەیی ولایەت مەستەن
 نە هەر کە بە و شکر بێ سەر و پا بۆ
 کیر و مردەیی حەلقەیی دام دنیا بۆ
 وێنەیی شەش دەریش تەمام بەستە بۆ
 وە تیر شەنەیی شەیتان خەستە بۆ

غهرق بهحر ژهرف جیفهی دنیا بڼ
 ئینسافان چ تهور مهرد خودا بڼ
 مهرد حهق نهومن تهرك دنياكهی
 پهی دیدار حهق پییری پهیدا کهی
 دهس دهی وه دامان پییر با کهمال
 ههمنشین مهبڼ چهنی نههل حال
 ژ وهسواسهی نهفس نهکهی نهندیشه
 نهخل کبر و حرس کهنوت ژ ریشه
 وه تیشهی تهوفیق جهسته پهی کورق
 راگهش وه راستی تهمام تهی کورق
 کونج قهناعهت گۆشهی خامقوشی
 هوسهله و گوزهشت چهنی سر پۆشی
 زکر و بیتداری تهنیا نشینی
 ژ سدق پیشهکهی پهرئ حهق بینی
 وهبیتداری سدق وه قووهی ئیخلاس
 نههر دل کورق ژ لهجهن خهلاس
 دهربان داری کار سوپج و شامش بڼ
 دایم بڼی گولئی وه مهشامش بڼ
 گول گولن گول گول، گول کاف لامهن
 هر که گولش بڼ کارش تهمامهن
 گول حهق، گول رهسورل، گول مورتهزایه
 گول مهزههر حهسهن خودا نمایه
 گول عشق عاشق مهعشورقه گولهن
 نه هر شهیدا کهو حوسنش بولبولهن
 بولبول شهیداییش فسهل بههارهن
 بولبول پهی بههار خود نادیارهن
 بولبول مهجازی ویش کهردهن شهیدا
 نهومند مهکهرق فهریاد و دهی دا

عهشق گول نه ووند نيگه هبانيش كهى
 نه كه ژ ناله و نه فغان فانيش كهى
 بهلى بهر تهوره بدا روش و هچم
 تا ياتن گول بوينق بى خهم
 نه نه وراق گول ساف موسه ففا
 يه كى وه مـرئـات بدمروش جهـلا
 تا جلوه ليش كهى جه مال دلبر
 وه عهين بوينق عهين عهين وه بهر
 نه ربه عهى نه نوار ژ گول پهيدا كهى
 سهير يار بيچوون وه پى چهرا كهى
 بوينق هوو هوو، هوو هوو نه لالا كهى
 ویش وه شوق دؤس فهنا فى لالا كهى
 وه پاى عهشق مهبقى راكردن تهى
 وه گهرنه عه رهب هم نه يازوت نهى
 نه بله په رهيزت هيمان نه پريزان
 خوهم يار ديم با چو دهستت مهريزا
 وه عهشق ياران پاكبازان حهق
 ديهام بق ديدهى مه حبووب مولهق
 يه عنى كه شارق پر بى ژ نه نوار
 مولهق بى وه دؤس دل داوه دلدار

واته: نهى ياران! هق ها به دهست نهو كه سه وه كه پاريزگار و خواناس بى و له جامى
 بادهى ولايهت سرخوش بى، نه وهكو كه سيك پى بهند و گيرودهى جيهان بى، ته واوى
 ريگه كانى لى گيرابى و به تيرى نه هريمه ن پيكيابى و نوقمى دهرياي دنيا بى، دها پيم
 بلين نهو چه شنه كه سانه چون پياوى خوان؟ پياوى خوا نهو كه سهيه كه وازى له جيهان
 هينابى و بق دیدارى حهق پيرى پهيدا بكا، له گهل پياوچاكاندا هه لسوكه وتى بى، دارى
 فيز و هه واى له بنه وه هه لکه ندى و، رپى راستى خوايى ببرى و قنيات بكا و پووبارى دل
 زيخ و لمى گوناھ پاك كاته وه، هه مووده م بؤنى كولىك بكا، گول خوايه و گول پيغهمبر و
 گول عهليه، گول حه سه نه و گول نه وينى دلدار و گول دلبره بولبول له وهرزى به هاردا بق
 گول شيت و شهيدا ده بى و بق گول نه و منده ده چريكينى كه نه وين ده بيتنه پاريزه رى،

بنیاده‌میش ده‌بی وای بویار خوی شیت و شهیدا کا تا یاره‌کمی ببینی و نه‌وسا خوی به‌نوینی نه‌وره بسووتینی، وهکو (شارق) که دلی دا به‌لدنار و خوی لکانده یاره‌وه.

سه‌رچاوه‌کان

۱- به‌یازیکی کۆن که ه‌ندج له هۆنراوه‌کانی شارقی تیدا نووسراوه.

۲- که‌شکۆلتیکی کۆن که له سالی ۱۳۰۴ ی کۆچیدا نووسراوه.

۳- یاداشته‌کانی خۆم سه‌بارت به‌شارقی ه‌رسینی.

سه‌ی یاقۆی مایده‌شتی

۱۲۲۹-۱۲۹۲

نهم هۆنره پایه به‌رزه که ناوازه‌ی هۆنراوی له سه‌راسه‌ری پشتکۆ و پیتشکۆ و مایده‌شت و کرماشان و لوپرستاندا به‌رز بووه ناوی یاقۆ و کورپی سه‌ی وه‌یسی قه‌مه‌شه‌یییه. سالی له‌دایکبوون و مردنی سه‌ی یاقۆ به‌ته‌واوی روون نییه و تاریکه و هر که قه‌سه‌یه‌کی لیوه کردوه که نه‌وا له سه‌ری ده‌کۆلینه‌وه تا راستیه‌که‌مان بۆ دهرکه‌وئ.

مامۆستا عه‌لانه‌دین سه‌جادی له په‌راوی (میژووی نه‌ده‌بی کوردی) دا ده‌لتی: سه‌ی یاقۆ له سالی ۱۲۲۸ ی کۆچی له دیتی قه‌مه‌شه‌ی مایده‌شتدا هاتووته جیهانه‌وه و له سالی ۱۳۰۱ له ته‌مه‌نی ۷۳ سالیدا کۆچی دوایی کردوه.

مامۆستا باقر شاکری له په‌راوی (تذکره‌ شعرای کرماشاه) دا ده‌لتی: سه‌ی یاقۆ له سالی ۱۳۲۴ ی کۆچیدا له دیتی قه‌مه‌شه‌دا کۆچی دوایی کردوه و له‌وتدا نیژراوه. مامۆستا دیوان به‌گی له په‌راوی (حدیقه الشعراء) دا ده‌لتی که سه‌ی یاقۆ له سالی ۱۲۹۲ ی کۆچیدا مردوه و له دیتی قه‌مه‌شه‌دا نیژراوه.

له به‌یازیکی کۆندا که له‌م دوایییه‌دا که‌وته ده‌ستمان، میژووی له‌دایکبوون و مردنی ه‌ندج له هۆنرانی کوردی تیدا تۆمار کراوه و له‌م به‌یازه‌دا نووسراوه که سه‌ی یاقۆی مایده‌شتی له سالی ۱۲۲۹ ی کۆچی له دایک بووه و له سالی ۱۲۹۲ له ته‌مه‌نی ۶۳ سالیدا کۆچی دوایی کردوه و له دیتی قه‌مه‌شه‌ی مایده‌شتدا نیژراوه.

سه‌ی یاقۆ به‌پیتی نه‌و به‌لگانه‌ی که باسمان لیوه کردن، له سالی ۱۲۲۹ ی کۆچی له دیتی قه‌مه‌شه‌ی مایده‌شتدا پیتی ناوته مه‌یدانی ژبانوه. له مندالیدا خراوته به‌ر خوتندن و سه‌رمتا فیری زمانی فارسی و خه‌تخۆشی بووه و پاشان چووته کرماشان و له‌وتدا کولستان و بووستانی سه‌عدیی خوتندوه و له‌مه‌وه هه‌وه‌سیکی زۆری که‌وتووته سه‌ر

هۆنراو و هر لهو کاته دا خه ریکی هۆنینه وهی هۆنراو بووه، به جۆری که خه لک په سه ندی کردووه. پاشان سه رتیکیشی داوه له کړند و له ویدا ناشنایه تیه کی بوخته ی له گه ل هۆنهرانی (یاری) دا پیدا کردووه و نهوسا گه راوه ته وه قه مه شه و له ویتوه چووته کرماشان و له دام و ده زگای نیمام قولی کوری دهوله تشادا دامه زراوه و پاشان ده بیته میرزا و نووسه ری همه حه سه ن خانی فه رمانه وه ای که له وهر و تا مردن له گه ل نه ودا ده بی تا له سالی ۱۲۹۲ دا کۆچی دوا ییی ده کا و ته رمه که ی برا وه ته وه بۆ دیتی قه مه شه و له ویدا نیژراوه.

سه ی یاقۆ یه کتی له هۆنهرانی هه ره به رزی لور و که له وهره و له شتیوه ی هۆنراوی که له وهری و موکری و هه ورامیدا مامۆستا بووه و سه ری کیشا وه ته ده رگای هه موو جۆره هۆنراوی که وه. دلّاری، ناینی، دیعه نی سروشت.

سه ی یاقۆ زۆر حه زی له هۆنراوه کانی ناقه ی کوری مه لک قاسم خان و نه لماس خانی که له وهر و خانای قوبادی و مه لا وه له دخانی جاف و شیخ شه هابی له ورنی و نالی و سالم کردووه و گه لئ له هۆنراوه کانی نالی له ناو هۆنراوه کانی خۆیدا هیتاوه و له سه ر پئی و رچه و شتیوه ی نه و پۆشیتووه.

هۆنراوه کانی سه ی یاقۆ گه لئ ناسک و شیرین و ته ری و پاراون و له به ر نه وه ی پتر له سه ر شتیوه ی نالی پۆشیتووه، به شتیکی زۆری هۆنراوه کانی له سه ر کیشی عه رووزن و هه ندیکیشیان له سه ر شتیوه ی هۆنهرانی هه ورامی بیژ به هیجا هۆنیوه ته وه. دیاره سه ی یاقۆش وه کو مامۆستا نالی سه ره تا گیرۆده ی داوی یار بووه و یاره که ی به ته واری کاری کردووه ته سه ر هه موو ره گ و شاده مارتکی، بۆیه په پیره ویی له پارچه هه لبه سه ته که ی مامۆستا نالی کردووه که سه ره تا که ی نه مه یه:

زولفت به قه دتا که په رتشان و بلّوه

نه مرۆ له منی شیفته ئالۆز و به داوه

نه ویش دینی و باسی گیرۆده یی خۆی و خۆشه ویسه ته که ی به م چه سنه ده کا و ده لئ:

شوو ری و سه رم که وتیه له م مه سه تییی چاوه

هیچ جیگه نه نیشم مه گه ر نه وچی که شه راوه

نه م زولف و روخی دلّبه ره یا له یل و نه هاره

یا هه وری ره ش و په رده که شه شی بانئ هه تاوه

پوخساری توو وه ک مانگ و دوو زولفت وه کو عه قه ره

هه رچه ن که قه مر عه قه ره وه رازیم به قه زاوه

(سۆزى دلمه باعس تاو و كولى گريان

مه علومه كه ناگر سه بهى جوششى ناوه)

ماچان كه غزالان چهرنى شووره زمينه

پس ناهوى من چيشه كه لهم جىگه ره ماهوه

ئەى دل كوزهرى كه وه قولنگ تاشى فـهـرـهـاـ

بين نالهى كى نهيزنهوى لهم دل كـاـوه

زاهد و مـخـودا غـهـير خـهـم و نهـبرـووى دـلـدار

مهيلم نهـمـزگت، نهـوه دهبـروونه كـتـاوه

زولفت وه روخت چ پهريشـان و ولاوه

سهبره و بهـدلى شـيـفـتـه يهـكـبـاره پـژـاوه

چاوان نيگارم وه سپـا مـوـژه ماچون

ئەى لهـشـكر خـوـينـرـيـژ نـهـمـه وهـقـت چـه پـاوه

دلـبـهـر له غـهـمـت (سـهـيـد) بـيـچـاره سـهـر شـهـو

خـوـينـرـيـژيـه لهـم چـاوه حـهـتا سـوـيـح دـهـماوه

واته: شۆز و نه لهپايه كى وام بق ماستى چاوت كه وتووته سهر، ئيتير هيچ شوتنيك نيبه تيدا دانيشم، مهگر نهو جيبهى نهبي كه بادهى يهزدانى تيدا يه. ئەم زولف و خهت و خال و روومهته هى دلـبـهـر مه يا شهو و پـژـه؟ يا هـهـرـيـكى رـهـشه كه وهكو پـهـرده بهـرى هـهـتاوى گرتووه. روومهت و خالهكانت وهكو مانگ و نهستيرهن، ههـر چـهـند كه مانگ له دوامهكوله دايه، من به چاره نووسى خۆم دلخۆشم. سۆز و قرچهى دلمه كه بوومه هۆى تاو و كولى گريانم، دياره كه ناگر هۆى كولانى ناوه، واته ناو به ناگر دهكولى. دهلین: كه ناسكهكان له زهوى و زارى شۆرهكاندا دهلهوه پین، ئەى بق ناسكهكهى من له بهر چاوم پهم دهكا؟. ئەى دل به سهر بهردتاشى فهـرـهـادا تـى پـهـر و بزانه نالهى چ كه سـيـك له دلى كيوه كدا دهبيسى؟ ئەى پارتزگار سوپندم به خواى بانى سهر، جگه له خهـم و پـيـچـى نهـبرـوى دلدار، نارهموم نه به مزگهـوته و نه بهـدـير و نه به كـتـيـبه، زولفـهـكانت له بهرچى به سهر روومهتتا پهـرـتـشان و بلـاون؛ به پـاـستى بوومهته خهـم و بهـزاره و پـژـاوهته ناو دلم. چاوهكاني يارم به لهشكر و سپاي برزانگ دهلین: ئەى لهشكرى خوین پـژـ بـهـونه پـژـ كه ئیستا كاتى چهپاو و تالانه. ئەى دلـبـهـر كهـم! سهیدی بیچاره له خهـمـتا ههـر له ئیـواـرهـوه، خوین له چاوانییه وه دهـرـژـى ههـتاكو ههـتاوى بهـيـانى ههـلـدـى.

سهى ياقق لهم هۆنراواندا بهشتیوهى كۆن، روومهتى يارهكهى چواندوهته مانگ و ههتاو

و زولفه‌کانی کردووته دووماره‌کۆله و شه‌و که شه‌مش له‌ناو هۆنراوی زۆربه‌ی هۆنراوی
کۆندا ده‌بینی، وه‌نه‌بێ شتیکی تازه‌بێ.

سه‌ی یاقۆ که گرفتار و گیرۆده‌ی دلی خۆی بووه، له‌گه‌لیدا ده‌که‌وێته گروگال و پیتی ده‌لی:
ئه‌ی دل یاخوا هه‌موو ده‌م هه‌ر گیرۆده‌ی ئالقه‌ی داو بی، تۆ هه‌رچی خۆشی و کام ده‌بینی
هه‌ر ناکامی و هه‌ر کارێ ده‌که‌ی هه‌ر به‌دناو و پرسیوای، من هه‌ر ده‌وات ده‌که‌م و تۆ هه‌ر
خۆش نابیته‌وه، ده‌ تۆ تا که‌ی هایت له‌ ناو بییر و خه‌یالی خاوا. نه‌مدیوه ساتی خه‌یالت جه‌م
بێ و خه‌مت که‌م بێ، هه‌ندێ جار وه‌کو په‌پووله به‌ده‌وری شه‌مدا ده‌سووریته‌وه و، هه‌ندێ جار
بێ ده‌نگی و هه‌ندێ جار ده‌نالێنی و، برێ جارێش وه‌کو عه‌وداله‌کان ویتلی ماله‌کانی، نه‌گه‌ر
شیرینی ببینی خه‌م ده‌خۆی، نه‌گه‌ر تالی ببینی ده‌گری، ئه‌ی تۆ ده‌ردت چیه‌ به‌و ده‌رمانی
نییه‌؟ ده‌ یاخوا له‌ت له‌ت بی، نه‌وه‌نده داوام لیت کرد گویت پیم نه‌دا و منت به‌رنه‌دا، نه‌وه‌نده
بییر و خه‌یالم که‌وته سه‌ر، که‌ وه‌کو نۆقل، ژارم خوارده‌وه که‌چی به‌مرازیش نه‌گه‌یشتم، ئه‌ی
دل یاخوا کووت کووت بی، ئه‌ی چاو یاخوا کووێر بی، بۆ ئه‌و گوناها نه‌ی که‌ کردووتن و
توتیشووی به‌دناوێت پتیه، مه‌گه‌ر تۆ نازانی که‌ سه‌ره‌نجام ده‌بێ بچیته‌ ناو گۆر؟ ده‌سا نه‌گه‌ر
شیرین و زلیخاتیش پتێ بدهن و شادت که‌ن، سه‌ره‌نجام له‌ناو ده‌چی و به‌ناکامی جیهان
به‌جێ دیتلی، ئیتر تا که‌ی هایت ناو بییر و خه‌یالدا و ئه‌له‌های جوانی و خۆشی ده‌که‌ی:

دلّه دامه‌نی، دلّه دامه‌نی

هه‌ی دل گیرۆده‌ی حه‌لقه‌ی دامه‌نی

هه‌ر کام مه‌وینی هه‌ر ناکامه‌نی

هه‌ر کار مه‌که‌ری هه‌ر به‌د نامه‌نی

من هه‌ر ده‌واکه‌م تۆ هه‌ر زامه‌نی

تۆ تا که‌ی نه‌ فکر سه‌ودای خامه‌نی؟

هه‌رگیز خه‌یالت ساتی جه‌م نییه‌ن

پای غوسه‌ و خه‌یال له‌لات که‌م نییه‌ن

شادی ئی دنیا وه‌ به‌که‌ده‌م نییه‌ن

سوراحیت نه‌ سه‌وت زیر و به‌م نییه‌ن

هه‌رکار مه‌که‌ری هه‌ر به‌د نامه‌نی

تۆ تا که‌ی نه‌ فکر سه‌ودای خامه‌نی؟

کا پروانہی دہور شہم جہمالانی
کا ہامراز راز کہ مہر لالاسنی
گہی سکوتی، گہی نالانی
کا چون ئہودالان ویل مالانی
من ہر دہواکہم تو ہر زامہنی
تو تاکہی نہ فکر سہودای خامہنی

شیرین مہوینی حسرتہ باریتہن
تہلخی مہوینی شین و زاریتہن
زشت و زیبایی بی قہراریتہن
پہس تو چ دہرمان دہرد کاریتہن
من ہر دہواکہم تو ہر زامہنی
تو تاکہی نہ فکر سہودای خامہنی

دلہ لہت لہت بای چونیل سہرخوم
وہس تہمنا کەر وہ یانہی مہروم
ہرچی ہاواران وہ رات ناوہردم
چہنی گوناہان سالان سہرکہردم
جہ راستی و حشی پھی بہر پامہنی
تو تاکہی نہ فکر سہودای خامہنی

ناہ جہ خہیالان مہویہر تو نہ دل
چو نوقل نوقشام زہر ہلاہل
چہن تہی مہکری راگی بی حاسل
نہ خاسان شہرع تا کہی مہکی سل
ہوا خوای لہزت چہن بی تامہنی
تو تاکہی نہ فکر سہودای خامہنی

دلّه کوت کوت بای چهند خه یال بیتن
دیده هه کۆریای کول گونای ویتن
تۆشه ی به نامی رای نه هات ریتن
مه ر نهمزانی سای له حد جیتن

بووم به و عه مه ل ته خته بامه نی
تۆ تاکه ی نه فکر سه و دای خامه نی

هه ی دلّه نهر گهنج زهمانه ی فانی
تهخت سلیمان، تاج که یانی
مه محبوبو چو شیرین زلیخای سانی
په ریت باوه روون په ی شادمانی

ئاخر عاقبهت بی نه نجامه نی
تۆ تاکه ی نه فکر سه و دای خامه نی

نهر فکرت راحت مال و عه یاله ن
راحت په ی نه و لاد نادم مه حاله ن
هر کس بو اچۆ رای دل به تاله ن
واچان (سه ی یاقوو) نه بله خه یاله ن
هر کام مه وینی هر ناکامه نی
تۆ تاکه ی نه فکر سه و دای خامه نی

سه ی یاقۆ پارچه هه لبه سستیکی زۆر ته پ و پاراو و شیرینی سه بارهت به وهرزی به هار
هۆنیوه ته وه که به پاسستی هۆناری تیدا نواندوه و دیاره له م چه کامه یه دا په پیره وینی له
چه کامه که ی شیخ شه هابی له وینی کردوه که به م چه مشنه دهست بی دهکا:

دیده گریان جا بیابان هه مچوو قه یسی عامری
کول حه نا، له و لاه و ریحان شهست په پ و گول جه عفری

سه ی یاقۆ له چه کامه به هاریه که یه دا ده لۆ: نه واه وهرزی به هار هات و ته وای جیهان
به رایه خی سه و ز داپۆشی و گولی جۆر به جۆر له دهشت و کتودا پروا و هه موو جی و
شوینیکیان داگرت، په پوو و تاوس و قومری و بولبول و سه سه و ز و بۆرچین و قاز ریزیان

بهستووه و خهريكي نهواخوانين. گول و گياكان ومكو دلبراني پهری پهيکه له داوینتی کویتستاناندا پروان و له هر گوشه و کهناری کهژ و کیتوا نهوای چنگ و شمشال دهیسیری و دلبرانیش ناز دهمووخشن و هممووخشن. بهار جوانه و بولبولیش بههیوای بههاره تا گول بیینی، بهلام چ سوود که سهی یاقق دلی پهشیو و غمباره و له ژین بیتزاره:

بین ومشادیی دوستداران هم ژ سونع داوهری
شا بهار ناما ژنهو فرش زمین کهرد نهخزهری
غوررش نهبری بههاری ژ ناسمان خیزا ژ نهو
هم جهان پیر بورنا بی ژ باد سهرسهری
جن و نئس و وهحشو تهیر و خار و خهس و کق و کهش
کهلهشان مهس بی له بقی نهویههار عنبهری
خیزیان پهی سهد غازان کهر کهسان پروان وا زان
پیزنان پازان بهنهقش لهوح چهرخ چهنبهری
وای شهمال شق شق شکاوا تهخت یخ بهند چهن
چون (نهمیرولوئمنین) دهر جهنگ فتهخ خهیهری
توغرل و عونقا و لاجین، واشه و شاهین شوخ
پهی تهمروج پهپ گشوووه تا وه شمس خاوهری
فروج بولبول جهمع کهوکان نی نه باغ و نهو نهکق
نی ومچههجههن و نهو ومههقههه سهنج پای سهنجهری
قیهری سهرسوز و بقرچین شق له گولاوان تاف
لهقلهقان نه قارهچین لهم بام قهر قهیسهری
قارهی قاز و قولنگان گوش کهردوون کهردهن کهر
هم ژ نهو پر بی سهرراوان لهم بهتان چون پهری
موختهسهر مهجموع تهیران دهسته دهسته فوج فوج
کهه ومباغان، کهه ومداغان، کهه ومشاخ عهرعهری
لهشکر نهروژ و گول پیش خوان دار هر گولان
خهیمه پیکا لهم بیابان چون سهر نهسکهندهری
گول شهقایق جوغد ناسا کونج دیواران دنج
کاسهی تهه نهسوهدی پر کهرد نه حوز کهوسهری

زنبهق و خمشخاش و پهچان، گول حنا و شهست پهر
 گول نه شه د بۆ، کاسنی، نیلووفه ری و جه عفری
 گول به نه فشه، گول قه رنه فل، گول گولاب و نه رغه وان
 دهسته دهسته جه مع بهسته نه حمه ری و نه خزهری
 سه بزه زار، مورغ زار و دهشت و بام و به حر و به ر
 دهسته دهسته خه مه بهسته سه ف چوسان عه سکه ری
 نه رغه وان و نه رگس و نه سرین و یاس و یاسه من
 سه قسه ن و له ولو لیلو لاله های نه حمه ری
 کاج و شمشاد و سنهویه ر، عه ر عه ر و سه ر و سه هی
 سه رفرازان قه د که شهیده تا وه چه رخ داوه ری
 فه سل عهیش و فه سل نۆش و دل به جۆش و غه م خه مۆش
 باده نۆش و دهس نه نۆش مه اهروویان پهری
 فه سل گول، فه سل ریاحین، فه سل سونبول، فه سل عهشق
 نه م بههار لاله زار و نه م شه راب که سه سه ری
 (سهید) بیچاره نه عهیش و نه نۆش و دل به شهیتو
 مورتهر نه فسورده و غه مناک دهست بی زهری

سهی یاقۆ له باسی باده نۆشی و بهر بهر مهکانتی پارێزگاره درۆینه کاندان و تتهیه کی تر
 دیتیتته ناومه و نهو په دهی پتیشوو داده داته وه و به چه شهنتکی تر دیتتی باسی پارێزگاره
 درۆینه کاندان بۆ دهکا و دهلی:

زاهد حه رامه ن، زاهد حه رامه ن
 زاهد زینه دهگی وه توو حه رامه ن
 نه شه ورت وه سه ر نه پات وه دامه ن
 نه هه رگیز مه جلس عهیشته مه قامه ن
 ته ماشای نه بروهی خه م نه که رده نی
 ژه و خه م و قامهت چه م نه که رده نی
 ته ماشای دیده بازت نه که رده ن
 دیده ی باز ناز گازت نه که رده ن
 سهیره نه که رده نی گوونای گولناری
 ناگانه ت ژ سه ووز دهرد دل داری

ژ رای دهر د عشق گومراهیت نیهن
 سوراحی وه دس سوراحیت نییهن
 نه مینت نییهن وه تارشه وه
 نازار وه شاهنگ قهتار شه وه
 سلیمان وه سووز که مانچه شه وه
 زیرهش مهوروو دل وه غه شه وه
 پهنجی سهی مامیی تریکه ی ته مور
 نه غمهش دل مکه ی وه لانه ی زه مور
 ناله ی موتربان نه کهرده نی گووش
 مکرده ی یهک رووژه بکه ی فرامووش
 خسووس چه قانه ی دست رهزایی
 نه رهقس فارسی و چوپیی کهزایی
 هرگیز نه نیشی زاهد نه لاشان
 ناما نه گووشت دنگ هه لاشان
 نامنات نه دین وه نازش شه وه
 غونچه وه یه قه ی نیم بازشه وه
 کزه ی که مانچه نه شنه فتی وه گووش
 نیکی و بهدی بکه ی فرامووش
 نهر توو وینه ی من ئی گشت نه اساسان
 ته ماشا کهردی نه ویت هه اساسان
 له و بهز مگاهه هه اساسان نه ویت
 سر سجوود بهرده ی خالخان نه ویت
 نه وسا مه زانم حق په رسته نی
 له هق په رستان بالاده سته نی
 رای رووا و نهنجیر کرتنه ی وه پیدش
 باوه توو گورگی های نه جه لدمیش
 نیمه و توو وه یهک مکه کیم مه لامهت
 وه عده ی هه دوو مان رووژ قیامهت

هەردوو مەتەمان مەگەریم وە دەس

نیکی و بەدیمان مەبوو موشەخەس

ئەوسا لەو دنیا خودا شاھدەن

حەق وە (سەمی یاقق)یا وە زاھدەن

واتە: ئەم پارێزگار، ژیان بۆ تۆ نارەوایە، چونکە سەودا و شۆرت لە دڵدا نییە و نەگەوتووێتە نار داو و نەچووێتە ناو کۆری خەلک، هەر لە گۆشە و قوژبێنیکدا دانیشتووی و تەماشای چاوی بازاڕت نەکردوو و سەیری کۆلمە و گۆنای گۆلناریت نەکردوو و لە سۆز و دەردی دڵداری ناگەدار نیت، لە پێی ئەوینەرە گومرێتیبت نییە، ئەمێنت نییە بەتارەکە یەو و نازار بەناھەنگی قەتاریەو سلیتمان بەسۆزی کەمانچە یەو، دڵ لە هۆش دەبا، پەنجەمی سەمی مامی و تریکەمی تەموور، ئەوای ئەمانە دڵ دیتیتە جۆش، دیارە نالەمی گۆزانییترانت لە گوێ نەکردوو کە مردووی یەک رۆژە لەبیر بەیتەو، بەتایبەت هەوا و ئەوای رەزا، ئەم پارێزگار دیارە هیچ کاتێ لە لای ئەمانە دانەنیشتووی و دەنگی ئەمانەت نەبیستوو، ئەگەر تۆ وەکۆ من ئەمانە ببینی و هەراسان نەبی، ئەوسا دەزانم کە بەراستی خوا پەرستی و خوات لەبیر نەچووێتەو. دیارە تۆ پێی پێوی و هەنجیرت گرتووێتە پێش، بابە تۆ خۆتت کردوو بەمەر و لە پێستی گورگ دای. من و تۆ هەر کام یەکتر سەرکۆنە دەکەین، وادەمی هەردوو کمان پۆژی بەسلانە، هەردوو کمان نامەمی کردەوی خۆمان دەگرینە دەست، ئەو کاتە چاکە و خراپیمان دەردەکوێ، ئەوکاتە لە جیھاندا خوا خۆی دەیزانی، هەق بە (سەمی یاقق) یە یا بە پارێزگار.

سەمی یاقق لێرەدا دیاردی کردووێتە پەندێکی کە ئەسپێری کە دەتێ: پووا دەمی وە دار هەنجیر نارەس، ئوشیت خراو. واتە: پێوی دەمی ناگاتە دار هەنجیر و دەتێ خراپە.

سەمی یاقق جگە لەوێ لە هۆنینهوێ هۆنراوێ دەستێکی بالای هەبوو، لە لێدانی تار و تەنبووڕیشدا زۆر تەردەست بوو و تەنانەت بۆ هۆرچەرکەنیش گەلێ هۆنراوی هۆنیوێتەو تا بەهۆرە بیلتێن. کە ئەوا چەند بەند لەو هۆنراوانە دیتێن:

هەمی داد هەمی بێداد بێداد، جەور شەن

هەر جا گۆلێ هەن خار وە دەور شەن

ئەگەر خار نەبۆ و پەرچین گۆل

گش کەس مەوەرۆ دەوای دەرد دڵ

هەمی داد هەمی بێداد لەمی بێدادیمەن

سپای خەم نەدەور قەلای شادیمەن

هوونم گول بهستن وه پرووی زامه وه

چون عه قیق وهدهور نوقره خامه وه

سهی یاقق له هونینه وهی چیرۆکه شیعریشدا مامۆستا بووه، وهههر له سهردهمی لایهتیدا زۆری ئارهزوو له راز و نیازی چیرۆکی بووه و زۆدتر خۆی له باری چیرۆکیدا بهخویندنه وهی پهرتووکی خهسرهو و شیرین و بارام و گولهندام و خورشید و خاوهر و ئهم جۆره چیرۆکانه وه خهریک کردوه، بۆیه له هونراوی چیرۆکیدا سهرکهوتوه. له ناو ئه وهونراوانهی که ماونهتوه، پارچه ههلبهستیکی بهناری (گهشتی بیستوون) ههیه که لهسه هونراوی چیرۆکی (چیرۆکه شیعر) هونیهتوه. سهی یاقق لهم گهشتدا شتی گرنگمان ناخاته بهرچاو، بهلکو زۆر بهداخ و موخابنه وه پیشینیان دهلاوتیهتوه و دهلی: لهویدا ساتیک گریام بۆ نهوهی دهنگی یارهکهم بینه گویم تاکو دهردی دهروون داساکێ، لهپه دهنگی یار هاته گویم، کهچی نهویش له بهدبهختیی خۆی گله و گازندهی دهکرد وهکو من دهگریا:

چراخم داخی، چراخم داخی

یهی رۆژ له تاوشت دهروون داخی

وێل وێل مهگیلام وه بێ دهماخی

رام کسهفت وه دیار دلدار یاخی

نیگای تهختگای وهرینان کهردم

خیزا نه دهروون ههناسهی سهردم

رێزا نه دهروون زووخ زامانم

چو جوو گول بهسا نه پرووی لوانم

لهو دهمدا بریا، پای پیش و پهسم

عنان تاقت بهرشی له دهسم

ساتی گریوام وه زار زارهوه

تهک دام وه پیوار نه دیوارهوه

بهلکم سهدای لهیل بهیق وهگوشم

ساکن بۆ دهلی زوخاوان نوشم

ههر نهوسا زانام سهدای لهیل ناما

گۆیا ههر لهیل بێ وه دوجهیل ناما

لههجهی سه‌دای لهیل له‌نجه و لاره بی
 نه‌ویش وینه‌ی من هر ئاواره بی
 لاره لاوهش بی په‌ی ناوه‌ختی ویش
 شکایهت مه‌کرد نه به‌دبه‌ختیی ویش

سه‌ی یاقۆ له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی پیاوێکی هۆنەر و هۆنهرمهند و زانا بووه، گه‌لێ جوامیر و
 لیبورردووش بووه. ده‌گێرینه‌وه و ده‌لێن: سه‌ی یاقۆ له تافی جوانی و لایه‌تیدا حه‌زی له
 کچیک کردووه و چهند که‌ستیک ده‌نێرێ بۆ خوازیبێنی کچه‌که و باوکه‌که‌ی رازی ده‌بی و
 کچه‌که‌ی پێ دهدا، سه‌ره‌نجام نه‌ر پۆژه ده‌کا که مه‌لا بێت و کچه‌که بۆ سه‌ی یاقۆ ماره
 بپێرێ. سه‌یدیش ده‌رواتا گه‌رماو و له پێدا لاوێک ده‌بینی که خه‌ریکه ده‌گری، نه‌ویش هۆی
 گریانێ ده‌پرسێ و لاوه‌که پێی ده‌لێ: من دلم به‌کچیکه‌وه‌یه که ئه‌م‌رۆ بپیار وایه ماره‌ی بۆ
 سه‌ی یاقۆ بپرن، سه‌یدیش ده‌ستی ده‌گرێ و ده‌بیاته گه‌رماو و جلو به‌رگه تازه‌که‌ی خۆی که
 هینا بووی ده‌ی کاته به‌ری ئه‌وسا ده‌بیاته ناو کۆری ماره‌پرن و به‌مه‌لاکه ده‌لێ کچه‌که بۆ
 ئه‌م کۆره ماره بپره و من له هه‌وه‌له‌وه بۆ ئه‌م کۆره خوازیبێنیم کردبوو، ئه‌مه‌ش ده‌بیته
 هۆی سه‌رسوورمانی کچ و زاوا و خه‌لکه‌که و به‌م چه‌شنه سه‌ی یاقۆ نه‌و دوو دلداره‌ی
 به‌یه‌ک گه‌یاند.

سه‌ی یاقۆ دیوانیکی هه‌بووه که نزیکه‌ی بیست هه‌زار هۆنراوی تیدا بووه، به‌لام
 به‌داخه‌وه نه‌و دیوانه‌ی تیاچووه و نه‌ماوه، له پاشان هه‌ندی هۆنراوی به‌ناوی (دیوانی سه‌ی
 یاقۆ) که نزیکه‌ی هه‌زار هۆنراویک ده‌بی کۆ کراوته‌وه و هه‌ر وا به‌ده‌ستنووسی ماوته‌وه.
 به‌لام نه‌مه به‌شیکه له دیوانه‌که‌ی و، گه‌لێ هۆنراوی وای هیه له‌و دیوانه‌دا نییه، هیوایه که
 له داها توودا هۆنراوه‌کانی ئه‌م هۆنهره به‌ته‌واوی کۆ بکێنه‌وه و له چاپ بدرێن.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- میژووی ئه‌ده‌بی کوردی - عه‌لانه‌دین سه‌جادی - به‌غدا، ۱۹۵۲.
- ۲- دیوان سید یعقوب ماهیده‌شتی - بخت محمد علی سروری - کرمانشاه، ۱۳۶۴ هجری.
- ۳- به‌یازیکێ کۆن که نزیکه‌ی سه‌د سال له‌مه‌وپێش نووسراوه.
- ۴- مشاهیر اهل حق - تالیف صدیق صفی زاده (بۆره‌که‌یی) - تهران، ۱۳۶۱.
- ۵- نوشته‌های پراکنده درباره‌ی یارسان - تالیف صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۱.
- ۶- سید یعقوب ماهیده‌شتی - نوشته صدیق صفی زاده. مجله هوخ، شماره ۶، تهران، ۱۳۴۹
 ص ۶۶-۷۰.

قاسدی نووکانی

۱۲۳۴-۰۰۰۰

نهم هونره همان به پیتی سهرمتای دیوانه که ی له سالی ۱۲۳۴ ی کۆچی له دیتی نووکاندا له دایک بووه و هر له ویتشدا پتی گیشتووه. هر له مندالیدا خهریکی خویندن بووه و له پاش رییشتووته کرماشان و له ویدا فیری ریزمان و ویزی فارسی و عهره بی بووه و نهوسا چووته دیتی تووت شامی و ماوهیک له لای سهی براكه ماوتهوه تا خهرقهی لی وهرگرتووه و گهراوتهوه زید و مهلبهنده که ی خۆی و پاشماوهی ژبانی به رینوینیی خه لک بردووته سهر تا کۆچی دوایی کردووه.

له قاسدوه گه لی هونراو به یادگار ماونه تهوه که زۆر ته و پاراو و شیرین و، زۆر بهی هونراوهکانی سهبارت به خواناسی و شیرکردنه وهی په رتووی سهر نه نجامن. نه مهش چند پارچه ههلبهستیکی نهم هونره که ده لی:

یاران شه مالتی، یاران شه مالتی

پادشام دیم نه سمت باد شه مالتی

وینهی نرده شیر نه به ره ی مالتی

نیشته بی نه سهز تاخت و ته رالتی

تاج زهر نه سهر شیرین جه مالتی

جه لای جه به رووت رهنگین که مالتی

تهمام خه لایق هر بهک وه حالتی

نیشته بین په ری شوخ له و نالتی

یه (قاصد) واتن چهنی عهبدالتی

نه عهشوق عهزیم بولاند نیقبالتی

واته: نهی یاران! چاوم که وته ریبهرم که وهکو نرده شیریه بابهکان تاجی زیری نابووه سهری و، به فهر و شکۆیه که وه دانیشتبوو هه موو خه لک بهئاره زووی دیداری نهو دانیشتبوون و چاره پوانی دیداری نهو بوون، (قاسد) تا دوا هه ناسه ریبهر ستایش دهکا و به نه وینی نهو لیتوی ده بزوینتی.

هونره له و هونراوانه دا دیاردی کردووته پادشایه تینی نرده شیریه بابهکان که پی ره که ی له چاوی هیزی بژوینییه به نهو چواندووه و به نوینگی هیزی خوایی دای ناوه.

یاران وه زاری، یاران وهزاری
شهوئی دیم وهخو زهردهشت وهزاری

یاوام وه حوزوور شا وه سواری
پهی ئهركان دین تهمام تهیاری
واتش بواچه تق وه غهـمباری
وه رهزای رهـمـزبار یاریادگاری
کردار و پندار، گوفتار یاری
مهـبق خاس مهـبق وه پداباری

واته: ئهی یاران شهوئیکیان زهردهشتم له خهـودا دی که فرمیتسک له چاوانمه وه هاته
خوار، چونکه ئهـو له ئیمه زیز و نارها بوو، ئهـومبوو که چوومه لای شا و نهویش فرمووی:
بیر و کردهوه و قسهی ههـموو یارییهک دهـبی چاک بی و ئهـو پئی و رهـوشته که بهـرمزای
رهـمـزبار و یادگار دامان نا لهـبیری مهـبهـنهـوه و لهـسهـر ئهـو پئی و رهـوشته بـرۆن تا پرزگار بن.
هۆنهر لهـم هۆنراوانهـدا دیاردی دهـکاته سئ دهـستووری زهردهشت واته: بیری چاک و
وتهی چاک و کردهوهی چاک که ئهـمانه بنهـرتهی ئاینی زهردهشتین و ئهـم سئ دهـستورهـش
له پئی و پچهی یاریدا لهـسهـر ههـموو کهـسێک پتویسته که پهـیرهـوییان لی بکا.

یاران نـزانی، یاران نـزانی
پهـرتو ئی شـهـش رۆ یاران نـزانی

چهـوگای یا ئیری رای کهس نهـزانی
شام وه دیش ئاوهـرد مهـبق بزانی
ئهـوهـل ئاسمان دووهـمیچ زهـمین
ئهـوسا ئاو و گیا سهـوزکهـرد چون نگین

چهـو دوما چهـ خاک ئادهـمیچ سازا
پهـریش جانهـوهـر خهـلق کهـرد و نازا

واته: ئهی یاران مژده بی، که یائیری ئهـو شـهـش رۆژه که بریتین له شـهـش چهـژن
دهـیانپاریزی و خوام ئهـو شـهـش رۆژهی بهـدی هـتـناوه که دهـبی بزانی. له رۆژی ههـوهـلا

ناسمان و له پژوی دوومدا زهویی داهینا و نهوسا ناو و له پاشا گیای سهوز کرد و پاشان نادمی له خاک دروست کرد و جانه وریشی بژی خولقاند تا نه هومن بیته وه.

هژنر لهم هژنراواندا ناماژه به به دیهینانی زهوی و ناسمان و جانه وهران و بنیادهم که له شهس رژدا کوتاییان پتی هاتوو و نه مهش له قورنانی پیروزدا دیاردیی پتی کراوه. هروه ها هژنر دیاردیی کردووته سهر وشهی یانیری که به پیتی په راوی نافیتستا یانیری پاسه وانی شهس جهژنی گه وری ساله که هر کام لهم جهژنانه له کاتیکی تایبه تدا پتک دئ و له هر کام له رژاندا خوا شتیکی به دی هیناوه، وهکو ناسمان و زهوی و ناو و گیا و بنیادهم.

۴

دانای سیمیار، دانای سیمیار

نارۆ دیم وه خه و دانای سیمیار

دیم نشتهن چهنی زهرده رژچیار

مه وانۆ واته و نوختهی کۆچ یار

مه وانۆ واتهی نهو یار هوشیار

په ری عه بدالان پاک جهم ته یار

من چون مه لوول و خسته بيم زگار

واتش نهی بهندهی پاک رژزگار

تۆ وینهی قاسد بشۆ وه دیار

واچه وه یاران سهرپوش عیار

واده وهیهردهن وهخت ئیقرا ران

خرۆش یاران نه بهر تا به رهن

واته: نه مپۆ زانای سیمیار که زهرده شته له خه ودا دیم که فرمانی خۆی بۆ عه بداله کان دمخوینده وه، له بهر نه وهی من دلتهنگ و زویر و زگار بووم، پیمیی وت: نهی بهندهی پاکي رژزگار تۆ وهکو قاسد بگه ریوه مه له بندنی خۆت و به یارانی پاکدل بلتی: وادهی تتی په ریوه و کاتی به لێن و په یمانه و خرۆش و هاواری یارانه و به ری و رهوشتی خۆتان پابه ند بن و له سه ری برۆن.

جه نوور خواجام، جه نوور خواجام
 زهردهشت پهیدا بی جه نوور خواجام
 فره روهان و جه سهش وینهی جام
 مهدهوشا نه تۆی داران ناجام
 چهنی ئاو باران دانهش سهر نه انجام
 ههفتهن ئاو مردن ئه و ره هه انجام

واته: زهردهشت له تیشکی پهروهردگارم پهیدا بوو، گیان و لهشی و مکو هه تاو له ناو دارهکانی بێشه دا دمهدهوشایه وه، سه ره انجام به هۆی ئاوی باران و به یارمه تیی هه فتهن و ویستی خاومنده کاره وه دانهی ئه و هاته دی و له پیت و پیزی ئه و دانه زهردهشت له دایک بوو.

هۆنهر له م هۆنراوانه دا دیاردی ده کاته سهر له دایک بوونی زهردهشت که به پیتی په راوی (دینکه رت)، فره و لهشی زهردهشت له روشنی و تیشکی که له ئاسمانی شه شه مدا بوو، هاته دی و ئه وسا گیانی زهردهشت به فره مانای خوا له ئاو و گیا، به دهستی فریشته کان دروست کرا تا زهردهشت هاته دی.

مه بق چراغان، مه بق چراغان
 سه راسه ر جیهان مه بق چراغان
 گردین غولامان مه لقن نه داغان
 ئه و ره شام مه بق په ری شایلوغان

یاران شام مه بق، یاران شام مه بق
 چهنی غولامان یاران شام مه بق
 شام په ری به زم و په ی نه خ شام مه بق
 نه وای شام په ی په ی سووب و شام مه بق

نه وای مه بق، نه وای مه بق
 جه ئاسمانه وه نه وای مه بق

مه‌شيه‌ش هر مه‌شق هه‌وايي مه‌يۆ
وه دهم ئه‌و هه‌وا سه‌ه‌وايي مه‌يۆ

واته: سه‌راسه‌ري جيهان بووه چرخان و هه‌مووي خولامان و به‌نده‌كان له كيو و ده‌شتدا
كۆ دهبه‌وه، چونكه له‌و پۆزه‌دا شا بۆ بيستني نه‌واي مۆسيقا دى. پادشاه له‌گه‌ل خولامان
و به‌نده‌كاني خۆيدا له‌و به‌زمه‌دا هاوبه‌شي ده‌كا و نه‌واي ساز و مۆسيقا ده‌بيستى و خۆيشي
كۆزاني ده‌لى و نه‌واكه‌ي له‌ ناسمانه‌وه ديتته زه‌وي و مه‌شيه (ئاده‌م)يش به‌ناهنگي ئه‌و
نه‌وايه ده‌كه‌وتته سه‌ما و شوۆر و شه‌وقتیک له‌ودا په‌يدا ده‌بى.

هۆنه‌ر له‌م هۆنراوانه‌دا دياردي ده‌كاته سه‌ر نه‌واي مۆسيقا و ده‌لى ئاده‌م به‌هۆي نه‌واي
مۆسيقاوه گيان چووه له‌شي و له‌ راسته‌قينه‌دا گيانى مرۆ په‌يوه‌ندى به‌نه‌واي مۆسيقاوه‌يه.
له‌ناو ياره‌يه‌كاندا مۆسيقا زۆر گرنگه و له‌ كاتي كۆبوونه‌وه له‌ جه‌مخانه‌دا ته‌نبوور لى دده‌ن
و به‌ده‌م ناهنگي ته‌نبووره‌كه‌وه سه‌روود ده‌خويننه‌وه.:

۷

سى چه‌شمه دارۆ بابا يادگار

هر يه‌ك كه‌سه‌ره‌ن نه‌ پووي پۆزگار

هانيتا و قه‌سلان هه‌م كانى شه‌فا

ئاوشان په‌رۆي گه‌رد ده‌رده‌ن شه‌فا

واته: له‌ ديتى بابه يادگاردا سى كانى هه‌يه كه هه‌ر كاميان وه‌كو كه‌سه‌رن له‌ دووي
پۆزگاردا سى كانى هه‌يه كه هه‌ر كاميان له: «هانيتا و قه‌سلان و كانى شه‌فا» كه
ئاوه‌كه‌يان بۆ چاره‌سه‌ر كردنى هه‌موو ده‌ردىك ده‌شى.

ديوانه‌كه‌ي قاسد كه نزيكه‌ي دوو هه‌زار هۆنراويك ده‌بى به‌داخه‌وه هيشتا له چاپ
نه‌دراوه.

سه‌رچاوه‌كان

۱- ديوانى قاسد - كۆكردنه‌وه‌ي صدیق بۆره‌كه‌يي - تاران، ۱۳۴۷.

۲- ده‌وره‌ي حه‌يده‌رى (ده‌ستنه‌وس)

۳- ياداشته‌كاني خۆم سه‌باره‌ت به‌قاسدى تووكانى.

دەرویش قولیی کردی

۱۲۳۶-۱۳۱۶

ئەم ھۆنەرەمان كە كۆپى رەزا قولییە، لە سالى ۱۲۳۶ى كۆچى لە مايدەشتى كرماشاندا لە دايك بووه و ھەر لەوێشتدا پىگەيشتووھ لە مندا ئايدا خەرىكى خۆتندن بووه و فېرى رېزمان و وێژەى فارسى بووه و پاشان كەوتووھتە گەشت و كۆيل و رۆيشتووھتە بەغدا و شارەزور و لەگەل زانايانى ئەو مەلبەنداندا وتووێژى كردووھ و لە پاشا گەراوھتەوھ و چووھتە دىي بانياران و ماوھىكە لە لاي شا تەيمورى بانيارانى ماوھتەوھ و بووھتە دەرويشى ئەو و ئەوسا رۆيشتووھتە كرن و لەوێدا خەرىكى رېنووتىنى خەلك بووھ تا لە سالى ۱۳۱۶ لە تەمەنى ھەشتا سالىدا كۆچى دوايى كردووھ و نۆژراوھ.

كاك عابدینی خادمی نەوھى دەرویش قولی لە سەرھتای دیوانە دەستنوسەكەیدا دەلێ: دەرویش قولی لە تافی جوانیدا چووھتە لای تەيمور و ماوھى دە سال لە بانياران لە لاي ئەو ماوھتەوھ و پاشان بەرھو كرن كەوتووھتە رۆ و لەوێوھ رۆيشتووھتە بەغدا لەگەل زانايان و پياوھ گەرھكانى ئەو مەلبەنداندا وتووێژى كردووھ و لە پاشا گەراوھتەوھ كرن و پاشماوھى ژيانى بەرپنووتىنى خەلك بردووھتە سەر، تا لە سالى ۱۳۱۶ى كۆچى لە تەمەنى ھەشتا سالىدا مردووھ و ھەر لەوێدا نۆژراوھ.

دەرویش قولی يەكێ لە ھۆنەرانى ھەر بەرزى كوردە و جگە لە دیوانەكەى كە نزیكەى چوار ھزار ھۆنراوێك دەبێ، كەلێ چیرۆكىشى بەھۆنراو ھۆنیوھتەوھ و بەیادگار بەجیي ھىشتوون كە ئەو پەراوانە بریتین لە: «قارەمان نامە، زەھرى خەزايى، لەيلا و مەجنوون، خورشید و خەرامان، رۆستەم نامە، جوانمێرى چەلەوى، تۆبەى نەسووح». ئەمەش چەند پارچە ھەلبەستى ئەم ھۆنەرە كە دەلێ:

ياران دادەن دەم، ياران دادەن دەم

بەھار باقى جگە نۆ دادەن دەم

نەى سەمت ساراي پير نەركس چەم

چل بولبول نەدەور يەك گول بىەن چەم

مەوانن رەوزەى رەزاي رەمز رەوز

خيزەنان نەسەيم بەيان برووز

بولبول نەوھرەق قەمچەى نەو وھار

چاردا نە بلووك ياران بين بىدار

سەردار گولان خەیزا نە پەردە

پەردە پارە کەرد یەوادەیی شەردە

«قولی» ناخیز کەرد نەو وەهار نەو

بولبولان ماچان سەنا و وەسفە نەو

واتە: ئەئە یاران! ئەوا وەرزی بەهار دیسان هاتەو و هەمووی دەشت و دەر پر لە گول و نیرگس بوووە و، لە دەشتیکی پر لە گول، چل بولبول لە دەوری گولتکدا کۆ بوونەو و، بۆ دلخۆشی و پەزای ئەو دەستیان کردە نەواخوانی و هەرایەکیان لە چیمەندا بەریا کرد و شەمالیان خستە شەکانەو یەکتی لە بولبولەکانیش لە دەشت و کیتودا جاری کیشا و هەمووی یارانی لە خەوی نەزانی راپەراند و، سەرۆکی گولەکان لە پەردە دەرەت و وتی: ئیستا کاتی بەجێهێنانی بەلین و پەیمانی پۆژی بەرینە و سستی رەوا نییە. ئەئە (قولی) تۆش لەم بەهاردا بەلیننی خۆت بەجێ بیتە، دیت کە بولبولەکان چۆن ستایشی خویان بەجێ هێنا؟

چل بولبول کە هۆنەر دیاردیی پتی کردوووە بریتییە لە چل تەن کە بەپێی پەرتووکی سەرئەنجام ئەمانە بەر لە سرشت بوونی هەفتەن بۆ رازداری و ریتوونیی بەندەکان لە گەوهەری خوا بەدی هێنران و ئەمانە لە راستەقینەدا چل کەس بوون لە یارانی نزیکی سان سەهاک کە خەلکیان بۆ پتی و پچەیی یاری ریتوونیی کردوووە.

۲

هامسەران کوردم، هامسەران کوردم

دل دوساخ دام دلرۆبایی کوردم

نە بازار کورد گەرەوئ کوردم

بی وە مألجەئ دەردم نەمەردم

زەرەدە دەرم — انئی ریزا وە دەردم

من بیم نەشەش سەنگ وە ئاوکەردم

بەردم وە ئاسیباو دانەئ ویم هەردم

پەئ قووت قنیات مەسان ئاوەردم

مەبخانەئ نەسەر چوار سۆنگ وا کەردم

کوررەئ عاشقان وە جۆش ئاوەردم

وە حوکم دەفتەر قوالەئ فەردم

شوون وەسەرچەشمەئ تەیمووری بەردم

پيالهي نه دس ساقيبان وهردم

قايم كهردم قهول ئيقرار شمهردم

(قولي) نهو مهحبوب كورد بي كهردم

شناسام وه حوسن يار بيم زهردم

واته: نهی دۆستان! من كوردم و گيرۆدهی سهوداسهري دلربايهكي كورد. له بازاري كوردهكاندا مهرجيكم كرد و نه مەرجه بووه هۆی چارهسهر كردنی دهردم و نه مردم. دلدارم دهوايهكي زهردي دا له برينهكانم و له بادهی نهو سهرخۆش بووم، نهوسا دانهي خۆم برده ناشی خوايي و هاريم و نهو ناردم بق خواردنی مهستانی يار هيتنا. پاشان مهخانهيهكم لهسهر چوار پتیهك كردهوه و، دل و دهروونی گراوان و سهوداسهرايم هيتنايه كوول. بهپتي فهرماني دهفتهرتك كه دايايه من، مه بهست و پتي خۆم له سهراچاهي شا تهيموور پهيدا كرد و، لهو سهراچاهيه پيالهي ئاوم له دهستی مهگيزران وهرگرت و خواردمهوه و پهيماني خۆم له نوئي بهستهوه. نهی (قولي) من سهوداسهر و گراوی نهو كورده نازدارم كه له پۆزی بهرين ههر دلّم بهو دابوو.

۲

يهك پۆز پهی ته قسدير دهوران ديزرين

پام كهفت نهو پای قهسر قهدهمگای شیرين

دیم قهديم قهسري پدهی زهمانه

خشت و خاک خاپوور خهراوه خانه

دهس بي كهسيم من دا وهسهردا

پهري وهرينان وا وهيلام وهردا

نهوهل پهی خهسرهو زه بهخش وهرمه

دووهم پهی شیرين سازاده نهرمه

سييم پهی شاپوور قازی قهلهمزن

چوارهم پهی فهراهه كهلهی كووان كهن

مهگيتيام، مهشيام چه مهنهسرهوه

كه م كهم تهكم دا من وهوقهسرهوه

دیم دهنگي ناما نهو خاپوورهوه

سهدهاش سهه نيا وه بن كوورهوه

وات: ئەى ڤاويار هەوالپـرس حـال
 ومشەو شەوگارشووم، وەرۆژ ئەوقات تال
 ئەوسا كە من بيم تەكيە و تەلار بيم
 جا گەى بانۆان ئەرمەن ديار بيم
 نەسوپ تا ئىوار گولۆو نمين بيم
 پەشتان و لاكيش ئەوريشمين بيم
 فەلەك فەنباز سىابەختم كەرد
 خەسرەو فانى كەرد تاج و تەختش بەرد
 فەرهاد فانى كەرد خەسرەو كوشتە كەرد
 خەنجەر نە سینهش تا وە مشتە كەرد
 نە فەرهادش هاشت، نە خەسرەوش مەن
 فەلەك، بنچينەى ئاسار من كەن
 ئەوسا تا ئى وەخت وەى تەور بى نوور بيم
 رۆ وە رۆ مەيق بەد تەر خـا پـوور بيم
 ئىد (قولى) وا تەن سەرسەرىى كەم هۆش
 كـوورەى دەروونش دايم ها نەجـۆش

واتە: رۆژتيكيان بەهۆى چارەنووسى دەورانى كۆن، ريم كەوتە كۆشكى شيرين،
 كۆشكىكى كۆنى زەمانم دى كە ويران و كاوول بوو و منيش چارتيك نەما و دەستی بى
 كەسيم دا بەسەرم و بۆ پيشينان داخ و موخابنم خوارد: هەوڵ بۆ خەسرەو كە بەكۆ زۆرئى
 دەبەخشی، دووم بۆ شیرين سازادەى ئەرمەن. ستيەم بۆ شاپوورى قەلەم لى دەر، چوارەم
 بۆ فەرهاد كە كەلەى كيوەكانى بەقولنگ دەكەن. لەوتدا دەگەرام و بەچاوى فرميسكاويیەو
 دەپۆيشتم تا كەم كەم پالم دايە ديوارى ئەو كۆشكەو كە لەپر ديم دەنگيكي بەسۆز هاتە
 گویتما و تى: ئەى ڤيوار! هەوالى چيم لى دەپرسی؟ بەشەوا شەوگارم شوومە و بەپۆزا
 ژيانم تالە. ئەودەمەى كە من كۆشك و تەلار بووم، كچان و خاتوونەكانى ولاتى ئەرمەن
 دەهاتتە لام و، لە بەيانییەو تە خۆرئاوا گولۆو پاشيميان دەكرد و ڤايەخم هەوريشم بوو.
 ئەوا چەرخى فيتلەباز منى بەدەبخت كرد و خەسرەوى لەناو برد و تاج و تەختى برد و
 ئاوامى پى كرد. فەرهادى لەناو برد و خەسرەوى كوشت و خنجيرى تا دەستە برده
 سينگيا. نە فەرهادى هيشت و نە خەسرەو مایەو، چەرخ بنەرەتى شوینەوارى منى بۆ
 بەندى رۆژگار لە بنەو هەلکەند. لەو زەمانەو تە ئىستا ويران بووم. ئەمە و تەى (قولى)ى
 كەم هۆشە كە كوورەى دەروونى گرى گرتوو.

جه‌مشيد جه‌م بئ، جه‌مشيد جه‌م بئ
ئوسا كه ده‌وران جه‌مشيد جه‌م بئ
سه‌راسه‌ر ئيران به‌رى نه‌ خه‌م بئ
نام جه‌م به‌رى ئيرانى شه‌م بئ
زال كه‌ورى نشين ئه‌يوان زه‌ر بئ
سه‌لسال خه‌يالش خيزان شه‌ر بئ
سام ساحيب گورز نوسه‌د مه‌نى بئ
كه‌ى قويداد نه‌ ته‌خت دانه‌به‌نى بئ
كه‌يكوس نه‌ كه‌يف كه‌يان كه‌ى بئ
زال نه‌زوحاكي عه‌قل و فام به‌ى بئ
گودره‌ز ده‌فته‌ردار ميرزاي سه‌رمه‌خش بئ
خيزان خرؤش شاي سياه‌وخش بئ
زؤر زه‌مردار زات سه‌وه‌راب بئ
زه‌نون هام به‌يعه‌ت نه‌فراسياب بئ
جوشان ناتش به‌ور به‌يان بئ
شؤرشت به‌همه‌ن نه‌ عام عه‌يان بئ
ئه‌رژه‌نگ كه‌يشكچى رامشگه‌ران بئ
ديوسفيد ئه‌ركان مازنده‌ران بئ
به‌ه‌رام به‌هره‌مه‌ن كه‌لف كه‌مه‌ن بئ
زؤر زه‌واره چون ته‌هه‌متنه‌ن بئ
ته‌هه‌متنه‌ن ماهيمى فه‌ر ئيران بئ
وه گورزش تووران په‌كسه‌ر ويران بئ
كه‌يشوه‌ر سه‌ر نه‌راي زؤلف عه‌بيري‌ن بئ
شؤرؤ شؤت عه‌شق شه‌يداي شيري‌ن بئ
خه‌سه‌ره‌و غه‌رق هوون مه‌وداي دلبه‌ن بئ
كه‌را سه‌رنگوون ده‌س كه‌ؤكه‌ن بئ
په‌ك نه‌ شه‌ه‌ون په‌ك هات نه‌هات بئ
حه‌يف (ده‌رويش قولى) دونياش زولمات بئ

واته: له پژگاری پادشایه تیی جهمی ناوداردا همووی خه لکی ئیران له و پهری هیمنی و
 خوشیدا ژانیان دهبرده سر و ناوی جهم بق ئیرانییه کان وهکو شه م و چرا بوو، زالی زهر
 که خاوهن هوش و زانست بوو، له سر تهختی زابلستاندا دانیشته و له هیوانی
 زینگیاری خویدا دهژیا و دیتی به دسروشت دهیویست نازاوه بنیته وه، سام خاوهنی گورزی
 نوسه مهنی بوو، کهمی قوباد له سر تهختی زینیندا فرمانبرهواایی دهکرد و کهیکاوس له
 کوشکی کهیاند خهریکی بهزم و پهم بوو گۆدهرزیش دهفتهرداری شای کهیانی بوو،
 سیاوهش هه سوودهم خهریکی شه بوو، زؤزاب له هیزدا بی وینه بوو، زهنونیش له
 نه فراسیاو په پیرهویی دهکرد، ناگری شه پری بهوری بهیان و شؤرشی به همن هه لگیرسا و
 نه رهنه گ پاسهوانی چه رگه ران بوو، دیتی سپی له مازنده راندا فرمانبرهواایی دهکرد و
 بهرام گراوی گوله ندام بوو، زهواره وهکو روسته م هیزی بوو، روسته م مایه ی فهر و
 شکوی ئیران بوو، به گورزه کهمی ولاتی تورانی ویزان کرد، خه لکی ولات سهریان له
 جوانیی شیرین سوور مابوو، شیرۆ دپوانه و شهیدای نهو بوو که سهره نجام به خنجیز
 باوکی کوشته و خه سره و له ناو خوتندا تلایه وه و گه راش به دهستی فرهادی کۆکه ن له ناو
 چوو، یه کایه کی ناسراوان و پیوانی به ناویانگ هاتنه نه م جیهانه و سهره نجام له م
 جیهانه رۆیشتن، به لام به داخه وه (دهرویش قولی) له م جیهانه پروناکه به هره یه کی نه برد و
 له جیهانی تاریکدا ژیا.

۴

مهرداس تازی وهو گشت ماله وه

زوحاک وه شاهیی هزار ساله وه

کوردان نهو ده م گشت نهیاله وه

فره میدوون وه زۆر گورز گۆپاله وه

نه که ردن ته مام دنیای دوور مه نزل

کول وه مهوت و مرگ داخل بین وه گل

روسته م هم وه گورز وه گۆپاله وه

سوهراب هم وه زۆر بی هه واله وه

کول وه مهوت و مرگ داخل بین وه گل

نه ریمان و سام وه زۆر زاله وه

سمیرغ وه شلاق شه قه می باله وه

نه که ردن ته مام دنیای دوور مه نزل

داراب شا وه برج وهش نموونه وه	نه فراسيا وه تاق سيم ستوونه وه
پيران وهيسه وه نه فسونه وه	هوومان و نوشاد وه زه نوونه وه
نه كهردن ته مام دنياى دوور مه نزل	كول وه مهوت و مهرگ داخل بين وه گل

پيم واچه كورگين جه كئى مه نه وه؟	توس و فریبورز وه كه مه نه وه
شاهپور شازادان وه سه مه نه وه	زهواره وه زور ته ه مه نه وه
نه كهردن ته مام دنياى دوور مه نزل	كول وه مهوت و مهرگ داخل بين وه گل

واته: مهرداسى عه رب به وه هموو مال و سامانه وه، نه نرى ده هاك به شاييى هه زار ساله وه، و كوردان نه وه دمه كه له يال و شيودا ده ژيان، فره پيدوون به زور و كورز و گوپاله وه، و سيمرخ به شه قه ي پاليه وه، و زوراو به زورى زوره وه، و داراب شا به برج و شووره ي بي وينه وه، و نه فراسيا و به تاقى زوينه وه، و پيرانى وهيسه به نه فسونه وه، و هوومان و نوشاد و زه نوون به وه هموو هيزه وه، و زهردهشت به نافيستاوه و مه نووچهر به ته ختى لاله وه، و كه يكاووس به شه وقى تاجه وه، و قوباد به باج سه ندينه وه، و بيژن كه له ناو چالى تاريخدا ژيا، و گودرز به مندالى زوره وه، و كه يخه سره وه به جامى زرينيگاره وه، و گيو به تاجى سه ريه وه، كورگينيش خو له كه سه نه مايه وه، توس و فریبورز زيش به كه مه نيانه وه، و شاهپور به سه مه نه وه و زهواره به زورى روسته مه وه، هه مووى نه م ناوداران ه جيهانيان نه برده سه شهابى مهرگان له ده ستي مه يگيرى زه مان وه رگرت و خوارده وه و سه ريان نايه ناو خاك.

هيج كام له شوينه واره كانى ده رويش قولى تا ئيستا له چاپ نه دراوون و هه روا به خه تى خوئى و نه وه كه ي ماوه ته وه.

سه رچاوه كان

- ۱- ديوانى ده رويش قولى كرندي - كوكرنه وه ي عابدين خادمى - كرندي، ۱۳۴۹.
- ۲- به يازى تكي كوزن كه هه ندى له هونراوه كانى ده رويش قولى تيدا نووسراوه.
- ۳- ياداشته كانى خو م سه باره ت به ده رويش قولى كرندي.

۷۴ نهبویه کبری یوسف

۱۲۳۹-۱۳۰۲

نهم هونره مان ناوی نهبویه کبری محمده نازناوی هونراوی (یوسف) ه و به پیتی لیکۆلینه و به کی زۆر له بزمان دهرکه وتوو له سالی ۱۲۳۹ی کۆچی له ناوچهی ههوشاردا له دایک بووه. هه له مندالییه وه خه ریکی خویندن بووه و له پاشا چووته حوجره ی فهقییان و بۆ خویندن زۆربه ی شوینه کانی هه ورامان و موکریان گه راوه و سه ره نجام له شاری سنهدا خویندنه که ی ته و او کردوو و گه راوه ته و زیند و مه لبه نده که ی خۆی و پاشماوه ی ژیا نی به دهرز وتنه وه و پیتوینی خه لک راواردوو تا له سالی ۱۳۰۲ له ته مه نی شه ست و سی سالی دا کۆچی دوا یی کردوو و نیژراوه.

یوسف به یه کی له هونره انی کورد دپته ژمار و له هونینه وه ی هونراوی دلداری و ناییدا ده ستیکی بهرز و بالای هه بووه و هونراوه کانی زۆر ته و پاراو و شیرین و ره وانن. نه مه ش چه ند هونراوی کی نهم هونره که ده لی:

غه زال هه رده، غه زال هه رده

ئهی وه له ده ی و محش غه زال هه رده

چه لد سه بوک خپز نافه ی کول چه رده

را وه ده لیله ی نه وای ره م کهرده

مه علوم ته جرو به ی دنیا ت نه که رده

پیا له یی چه مه ی عه شقت نه وهرده

چه و بۆنه مه یلت چه نی من سه رده

وه رنه که ی چون تو ویش په نهان که رده

بو به شقه ئه ی شای خه تا نه که رده

به رقه ی نزا که ت ناز چه رو وهرده

واز بکه ر رو وپۆش ئه ی لیمۆی زهرده

دل هه وای که له رم سینه ی تو ش که رده

غه زال وات: هه ی قه یس عه بدال هه رده

به ی سه یر باغچه ی لیمۆی له یل مه رده

به ویم مه زانۆم دنیا چون نه رده

دوو شه ش تا وه سه ر په ی که س نا وهرده

به لئی من به ویتیم ته جر و بهم کهرده
 های جهند کهس نه داغ لیمۆی من مهرده
 وهی گوئناى گولنار سووهیل رهنگ کهرده
 ئی گهردن ساف مینای بی گهرده
 به لئی چون نهی وهر توره نجت بهرده
 ها کلیل باغ به تۆم سپهرده
 سا چون لهیل کلیل پیم کهره م کهرده
 سپهره م به تۆ شای پشت بهرده
 «یوسف» چون یاران زامش دوو نهرده
 هه نی نیم وه تهنگ عه زاب مهرده

واته: ئه ی ئاسکی که ژ و کیتوا! بۆنی خوۆشی ناوکت وهکو بۆنی گول دهمشت و کیتوی پر
 کردووه و دیاره دنیات تا قی نه کردووه ته وه و پیاله یی باده ی ئه وینت نه خواردووه ته وه، بۆیه
 دلت له هه نای مندا سارده، نه گینا شوخوشهنگی وهکو تۆ چۆن خوۆی دهشارتته وه، وهره بۆ
 خوا به و ناز و له نجه ته دوگمه کانی سینگت بکهره وه تا لیمۆگه لی زهره ت ببینم، چونکه دلم
 به هیوای که لهرمی سینته، له پر ئاسکه که هاته وه لام و وتی: ئه ی قه یسی ههرده گه ر! نه گه ر
 ده ته وئ سهری باغچه ی لیمۆی من بکه ی، ده بی گه لئ ئه رکه و ره نج بکیشی تا به هیوای
 دلی خوۆت بگه یه ت. ئیتر ئه م قسانه بووه هۆی ئارامی و نه هوه نیی دلم. «یوسف» ئیتر له
 مردن ناترسئ چونکه یار به لینی بی دا.

سه رچاوه کان

- ۱- ته لای ده سته وشار - نووسراوی: صدیق بۆره که یی - تیکانته په ی هه وشار، ۱۳۴۶.
- ۲- به یازتکی کۆن که هه ندئ له هۆنراوه کانی مه لا نه بووه کری تیدا نووسراون.
- ۳- یاداشته کانی خوۆم سه بهاره ت به مه لا نه بووه کری یوسف.

مه لا فه ره جی بۆره که یی

۱۳۴۳-۱۳۴۴

ئه م هۆنره مان ناوی فه ره ج و کوپی مه لا نه حمه دی بۆره که یییه. به پیتی ئه و زانیاریانه ی
 که که وتونه ته ده ستمان له سالی ۱۳۴۴ی کۆچی له ناوچه ی هه وشارا له دایک بووه. هه ر
 له مندا لیه وه له لای باوکی خه ریکی خویندن بووه و له زمانی فارسی و عه ره بیدا ماوه یه کی
 باش رهۆشته وه و پاشان چووه ته حوچه ره ی فه قتیان و بۆ خویندن زۆره ی هه ورامان که راهه

و له پاشا له سنه خویندنه که ی ته او کردووه و دمی مه لایمتی و هرگرتووه و که پراوته و هوشار و له دتی حهسن ناوادا نیشته جی بووه و پاشماوهی ژیانی به وانه وتنه ووه و ریتوینیی خه لگ بردووته سهر تا له سالیی ۱۲۴۳ له تمه نی نه وود و نو سالیدا کۆچی دوایی کردووه و له ویتدا نیژراوه.

مهلا فرهج بهیه کئی له هۆنرانی کوردی هوشار دیته ژمار و، له هۆنینه وهی هۆنراودا دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و سهری کیشاومه ده رگای هه موو جۆره هۆنراویکه وه: دلداری، نایینی، سروشتی، به لام به داخه وه زۆریه ی هۆنراوه کانی دهست به دهست که وتوون و تیاچوون، نهوش که ماومه توه بریتین له هه ندی هۆنراوی دلداری و نایینی که له ناو به یازه کاندای ژمار کران له گه ل نه وه شدا: «مست نموونه ی خه رواویکه» و هه ر به هۆنراوانه ی که به یادگار ماونه توه پله و پایه ی نهومان له هۆنره یه تیدا بۆ دهرده که وئ.

مهلا فرهج که له سنه دا فه قی بووه، رۆژتیکیان له ویتوه بۆ رابواردن سهریک ده دا له که پرووس و له م سهر دانه دا ریتی ده که ویته نه لومند قولی له نه لومند قولیدا ناوینته ناوی ههست و هۆش له مهلا دهستی نی و مهلا ده خاته ناو مهیدانی ویته و هۆنراوه وه و کورتژم و ئیلها می هۆنراوی پئی ده بخشی و، به م چهشنه دیته ستایشی دلخوازه که ی و له پاشا نه و هۆنراوانه بۆ بابه جانی نامۆزای ده نیژی و له کاره ساته که تیی ده که یینی:

جانی ویره دن، جانی ویره دن

یهک ماچه رایتی وه سه ر ویره دن

واجبه ن به ی تۆ ته قیریش که رده ن

با وجود تا حال زامهت ناوهرده ن

مه ودا ی سه رسنان هومات نه چه شته ن

په نجهت وه هه وناو زامان نه ره شته ن

پات به نیش نیش خاران نه بیه ن ریش

نیگای دوو دیده ت ناوهرده ن وه نیش

هه رچه ندیچ ناشی نه حوال نه زانی

چه ماچه رای من سه رسام نه مانی

نازیزم جه ی وه به عه زم کاروان

لوام به که ره ووس چون ره وزه ی رزوان

قسمهت گیر ناوهرده جه نه لومند قولی

سه د شاهق و نه لومند جه لاش چون قولی

ئاوينه نامى بى وه خانه خوام
 ساحيو مه عريفهت سفره و ئي احترام
 په رى ته لعه تى جه ويانه م دييه ن
 به شهر تا به حال به و شيوه نييه ن
 كيسو جه يتارى، سوعبان به كولى
 نه گريجه لولى، زولفان مه فتولى
 خورشيد جه مينى، نه برو هيلالى
 موژان هوون پيژى، عهين عهين غزالى
 بينى چون دوپى، گونا گولنارى
 له بان عه قيقى، دندان مروارى
 دم چه شمهى حهيات زهنه خ برنجى
 نزاكهت نازى پر لار و له نجى
 په نجه چون قه لم، باهق شمشالى
 كه مر نه يشه كه ر پر خه تو خالى
 ناف ناف عزال پر موشك عه ترى
 شهوق دور ناف چون شه وله به درى
 شيرين شيرينى له يلا كه نيزى
 كوشه ندهى فراهاد شيرق په رويژى
 وامق رسواكه ر، عه زرا عيزا رى
 خه رمان خيژى، نازك تازدارى
 نه بات كه لامى، شه كه رين رازى
 ميوان په زيرى، غه ريب نه وازى
 قه سه م به و خوداى حه يى لايه نام
 ته عريفش هه رگيز نه بق ته مام
 خولاسه مى مه تلې بى زياد و كه م
 به شهر به و شيوه نه ده ينم وه چه م
 «جانى» جه وساوه نه و حورديم دييه ن
 عه قل و فام و هوش نه ده س به رشيه ن

خُوق من نه نه زهل زامدار زام بيم
 چه گهر دش دهور دايم ناکام بيم
 فه لک نمازق دهر دم بق ساريش
 هره دم سهودا يي دل مه که روريش
 نه لحه مدوللا «جانی» نهو حووری
 نه دینت ومچم پهی ناسه بووری
 ومرنه چه هیجران نهو عین قه ترانه
 به وینهی «فه رهج» مهی دیوانه

واته: نهی «جانی»! ماومه که له مه ویش ریم که وته که پرووس و له وپوه که بيشتمه کپوی
 نه لوهند قولی که کپوی شاهق و نه لوهندی له لا وهکو ته پزلکه و لوونکيه. له ده وروپه ری
 نه لوهند قولیدا ناوینه ناوچ بووه خانه خویم که خاوهن خوان و سفره و پیز بوو، نه وپه ری
 پروومه ته که ناوی ناوینه یه له جوانی و شوخوشه نگیدا بی هاوتا و بی وینه یه. خق
 نه گریچه کانی به سهر پروومه تیدا لولوی خوار دووه و ناز و له نجهی به جاری دلمی بردووه و
 ته ویلی وهکو هه تاو دهره وشیتته وه و پروومه تی جوانی دل ده که شینیتته وه، برچکانی وهکو
 مانگی یه که شه ومن و، برژانگه کانی خوینی مرق ده پزین و، چاوه کانی وهکو چاوی ناسک
 وانه و خویان دهنوین، گوناکانی وهکو گواره و لپوه کانی وهکو ناقیق و ددانه کانی به وینه ی
 مرواری و ده می وهک ناوی ژیان وایه. نهو دل بهره که دلمی بردووه وهکو شیرین جوان و
 شیرینه و، ناواتی ژینه و کوژیاری فه رهاد و شیرق و په روپزه، وامیق ریسواکه ر و عه زرا
 شپوه یه و، وهکو خه امان به له نجه و لاره، به لی نهو شوخه که لی نازاره.

سویندم به خوای گوره و گران من تا نیستا کیژی بهو چشن و که شم و نه ششم نه دیوه
 و، لهو ساومه که نهو په رییم چاوپتی که وتوووه ناومز و هوشم له ده ست داوه و، بیرو
 هوشم به لای خومه وه نه ماوه، بویه بق نهو نازاره شیت و لپوه بووم.

سهرچاوه کان

- ۱- تلای ده ستو شار - نووسراوی: صدیق بوره که یی - تیکانته په ی هوشار، ۱۳۴۶.
- ۲- به یازتیکی کون که سهر سال له مه و پیش نووسراوه.

شا تهیمووری بانیارانی

۱۲۷۳-۱۲۴۶

نهم هۆنهرمان كورپی رهزای بانیارانییه و به پیتی سهرهتای دیوانهكهی له ناخر و ئوخری سهدهی سیزدهمی كۆچیدا نووسراوه، له سالی ۱۲۴۶ی كۆچی له دیتی بانیارانی كرماشاندا له دایك بووه و هر له ویتدا پتی كهیشتوو. خۆی له سهرهتای دیوانهكهییدا دهلتی: «له دیتی بانیاراندا له دایك بووم و له دیتی توتت شامیدا پتی كهیشتووم».

تهیموور له سهردهمی مندالیدا هر له دیتی بانیاراندا خهریکی خویندن بووه و پاشان چووته كرنند و خهریکی خویندنی پهرتووكی سهرئهنجام و دیوانی هۆنهرانی كوردی یاری بووه. له بیستویهك سالییدا چووته ریزی لهشكری مهلك نیازخانی گۆران و بهیهكی له سهربازهكانی ئهو هاتووته ژمار. له سالی ۱۲۶۹ی كۆچیدا توركمانهكان هیرش دیننه سهر تاران و خهریکی چهپاو و تالان دهبن، نهم ههواله كه دهگاته مهلك نیازخان، خیرا بهلهشكرهكهیهوه بهرهو تاران دهكهووتته ری و لهگهڵ توركمانهكاندا بهشهر دئ و پاشان شكستیان ههتا، و بهم هۆیهوه ههموو لهشكرهكهی له لایهن نهسرهدهین شاهه (۱۲۶۴-۱۳۱۳ی كۆچی) خهلات دهكری و، به پیتی داخوازی شا لهشكری گۆران له تاراندا دهمیئیتهوه. تهیمووریش كه له ریزی ئهو لهشكرهتا بووه، هر له ویتدا دهمیئیتهوه و خهریکی ریتنویینی یارییهكانی تاران بووه و ههندی پهرجووی له خۆی پیشان داوه. نهم ههواله كه كهیشتووته شا، شا دهستووری دهستگیری تهیموور دهردهكا و بهم جوهره تهیموور دهكهووتته بهندیخانهوه و پاش ماوهیهك دهیئیرنه كرماشان و نزیکهی شهش مانگی له وئ زیندانی دهكری و پاشان بهناوی زهندیق و بی بروا فهرمانی كوشتنی دهردهكهن و بهم چهشنه له سالی ۱۲۷۳ له تهمنی بیست و ههوت سالییدا له سیدارهی دهدهن و ئوسا پهیرهوانی له گۆرستانی كرماشاندا دهیئیزن و گۆرهكهی ئیستا بهناوی گۆری (سهید) ناسراوه.

تهیموور یهكی له هۆنهرانی ههره بهرزی كوردی یاری دیته ژمار، هۆنراوهكانی ئهو كه زۆریهیی له بارهی خواناسی و ری و رهوشتی یاری و لیکۆلینهوهی پهراوی سهرئهنجام هۆنراوهتوه، كهلتی بهرز و دلگر و رهوانن. ئهو كهلتی شاگریدیسی له هۆنراو و وێژهی كوردیدا پهروهده كردهوه كه راژه و خزمهتی وێژهی كوردیان كردهوه كه یهكی لهوانه شیخ نهزهر علی جهنابه.

له تهیموورهوه دیوانیکی بهرز و نایاب بهیادگار ماوهتوه كه نزیکهی هزار هۆنراویك دهبت. نهمش چهند پارچه ههلبهستی نهم هۆنهره كه دهلتی:

من وهی دهردهوه، من وهی دهردهوه
 تاکه‌ی بناآلم من وهی دهردهوه
 وهی دهردهوواجهی ساحیب شهردهوه
 رای قهرار نوخت کس نه‌کهردهوه
 زوان وه لآله و چه‌م وه ههردهوه
 دل وه زوخاوان داخ و دهردهوه
 تاکه‌ی بگیتلم وه‌سهر ههردهوه
 وهی ههردهی دوجهیل مه‌جنوون به‌ردهوه
 سوژیام وهی شهوق دانه‌ی زهردهوه
 دانه‌ی زهره‌ی تاکه‌ی ها وه‌کهردهوه
 سوژیای سه‌روش جه‌ور جه‌مالم
 مه‌ناللم په‌ی حق په‌ی حق مه‌ناللم
 دووری ولاتان دهرکه‌فته‌ی ویمه‌ن
 نه‌دوود دهوران نه‌ره‌فته‌ی ویمه‌ن
 بیتکیای تیر موقه‌وای ویمه‌ن
 دهره‌ی ده‌رمان بی‌ده‌وای ویمه‌ن
 چنگال قولاب حشمه‌نگیر ویمه‌ن
 بیتکیای په‌یکان زه‌خم تیر ویمه‌ن
 په‌ی زهرپتو مه‌وعد دهرمه‌نده‌ی ویمه‌ن
 نه‌لای خوا جای من شه‌رمه‌نده‌ی ویمه‌ن
 خه‌لیف خه‌فته‌تان نابینای ویمه‌ن
 بولبول په‌ری گول خود شه‌یدای ویمه‌ن
 جانی جان بده‌جان ستان‌ناما
 خرۆش وه‌ش خوان بانگ به‌یان‌ناما

واته: من تاکه‌ی به‌م هه‌موو دهره‌ی و ئیتشه‌وه بناآلیم، هه‌ر نه‌وه ده‌بی له‌به‌ر چاو بگرم که
 من له‌ ره‌زی به‌ریندا به‌آلیم داوه‌ که له‌ جیه‌اندا چاک بم و به‌چاکه‌وه ژبان به‌رمه‌ سه‌ر و
 توخنی گونا‌ه نه‌که‌وم و، هه‌موو ده‌م زمانم له‌ پارانه‌وه و لالانه‌وه‌دا بی‌ و چاو بپرمه‌ هه‌ردو

دهشت و زووخ و زووخاوی دهر و نوم دهر کهم، جا نازانم تاکه ی به سهر هردوو کتوا بگه ریم و
 وهکو مهجنوون ویل و ئاواره ی دهشتی دوجهیل بم، من به راستی له دوریی یاردا سووتاوم
 و سووتار و سهرخۆشی جوانیی یارم و هر بۆ ئه و دهنا لیم و شیت و شهیدای تاقه گو لیکم
 و تا گیانه لا ده بی له ئه وینی ئه ودا بسووتم. که و ابو ده بی بلیم ئه ی گیان ئه وا گیان کتشر
 هات و بانگی بۆ کتشرانی گیانت هه لدا.

۲

وهی زه مانه وه، وهی زه مانه وه

«ته میوور» سه رمه ستهن وهی زه مانه وه

ته علیقه ی غه بیی نه کارخانه وه

سه ر مۆر دادهن پیم وهی نیشه انه وه

له عمل شناسان نه خه زانه وه

دانه ناس وه لای ساحیب دانه وه

بهش باتنیم وه بار خه مانه وه

سه رمه ستیم نه جه م شای جلانه وه

زه ری نه که و سه ر وه فنجانه وه

نۆش که ردیم وه دهس ساقییانه وه

بۆی عه تر ساقی دا نه ده ماخ

وهشخوان بی مورخ دلّه ی دوساخ

دانه ی ساحیب شهوق ها نه ئوچاخ

بولبول باتن نیشه ستهن نه باخ

زه وهور که ردهن زهین دیده چراخ

چون تیخ جه وهر نه وچلان زاخ

«ته میوور» نه سوچهت یاری گوستاخ

به ی رۆژ باقی که یلهن ده ماخ

واته: ته میوور له م زه مانه دا له باده ی خوا یی سه رمه سته و له کارگای خوا ییدا قه باله ی
 رازی خوا یییان پێ داوه. لال ناسان و گه وهر ناسان ده بی بزائن که به شی دهر وونی و
 مه ستیم به هۆی جوانیی یاره وه پێ دراوه. له و جه مه دا تووز قالیک له ئاوی که و سه رم
 به دهستی مه یگێرانی مه یخانه ی خوا یی خواره وه و، بۆنی خۆشی مه یگێر دای له لووتم و

له وه و پاش په له و مری دلی به ند کراوم که و ته نه واخوانی، ئیستا گه وه ریک له نوجاخم دایه و بولبولی د مرونی له باخمدانیشته و ته وه و زه ینم پروون بو و ته وه و پتی راستی خواویی بوم دهرخستوه، نهی (ته میور) کاتی له گه ل یاردا د ه دویم زور پر کپتشی ده که م و بق پوژی دواویی دلم پر بووه له خه م.

۳

تاک ته نیای فهد، تاک ته نیای فهد
واحید و نه حد تاک ته نیای فهد
فهد بی همتا، نه زاد و نه مهرد
کونه ندهی نه قاش چرخ لاجوهرد
نه ته نیایی حبس عزابم سه ختم
نه سرم چون پیزان بهرگ درم ختم
بینام تو خودای لامه کانه نی
تو خه زانه ی سر کس نه زانه نی
تو ساحیب نهرز و ناسمانه نی
تو خالق خهلق سفید خوانه نی
هرچند عزابم نه حد بی شقون
به لام نوم یدم ته مام وه تقون
بیدار نه خا و پادشای به ختم
گوشاد کهر کلید قاپییه که ی ته ختم
(ته میور) م دوچار عزاب سه ختم
چه مه پای کهرم جووت وه جه ختم

واته: نهی خوی ته نیا و په کتا و تا قانه و بی همتا، نهی خوی بی وینه! تو نه خشکری چرخ لاجیوهردی. من له بهندیخانه و زینداندا ته نیام و گه لیک له نازار دام و فرمیسم به خور بی و وه کو گه لاگانی درمخت نه مری. تو خوی بی جی و شوینی و له هموور شتیک ناگداری. تو خاوهن زهوی و ناسمانیت و سفره و خوانی چاکت پان کردو و ته وه. هرچنده نازارم سه خته، به لام ته اوای نومید و نارزه نوم به گهر هییی تویه. دسا پادشای به ختم له خه و وریا که ره وه و کلیلی به ندیم بکه ره وه. ته میورم و تووشی نازاریکی سه خت بووم و چاوه روانی به خشش و به زهیی نوم.

دانه‌ی مه‌کانم، دانه‌ی مه‌کانم
 پیالهی پر مغز دانه‌ی مه‌کانم
 به لیل چون خرّوس تا وته‌کانم
 پهری گوه‌ری هه‌ر نه‌فغانم
 کبار که‌رم سه‌غیر عام
 دور ساخ حه‌لقهی مه‌حبووس دام
 شکست ته‌لسم جادوی پیل سام
 نیسا نه‌ی دوونم روسته‌م بی نام
 شاباز شو‌جاع وه‌ رداگیرم
 که‌مانم، په‌رم، ته‌رکه‌شم، تیرم
 ئه‌سیر عومانم به‌حرم غه‌واسم
 گوه‌رم، دورم، دانه‌م، ئه‌لماسم
 (ته‌یموور)م په‌هه‌ر په‌واج راسم
 شه‌هید شه‌یدای هوونی قساسم

واته: من پیالهی پر میتشک و ده‌ریای زانستم. به‌شهو و ه‌کو که‌له‌شیر بۆ گوه‌ریکی
 تا‌قانه ده‌قوو‌قینم و ه‌موو ده‌م له‌ ناله‌دام و هه‌ر ده‌نالیتم و، بۆ نه‌و گوه‌ره که‌وته‌م داوی
 له‌شیک که‌ ئیستا گیانم به‌ندی نه‌و له‌شه‌یه. پوژگاریک و ه‌کو رو‌سته‌م، جادوی ژنی
 جادو‌وگه‌ر و پیل سامم تی شکاند. من نه‌و شابازه نه‌بزه خه‌رقه‌پوشه‌م که‌ تیره‌که‌وانم لا
 هه‌یه و من نه‌و مه‌له‌وان و گوه‌ره و دوردانه‌یه‌م که‌ به‌ناوی ته‌یموور ناسراوم و خه‌لک به‌ره‌و
 ری پاستی خوایی رینوینی ده‌که‌م و پیاوکوژان به‌تۆله‌ی خو‌یان ده‌گه‌یه‌نم.

هۆنه‌ر له‌م هۆنراوانه‌دا دیاردی ده‌کاته سه‌ر چیره‌وکی تیکشکانی پیل سام به‌ده‌ستی
 رو‌سته‌م که‌ به‌پیتی شانامه، ژنیکی جادو‌وگه‌ر به‌ده‌ستوری نه‌فراسیاب کۆشکیکی گه‌ره و
 جوانی له‌ نزیکی کۆشکه‌که‌ی رو‌سته‌م ک‌ری و چه‌ند که‌س له‌ پاله‌وانانی کورد به‌هۆی پیل
 سامه‌وه خسته‌ داو و سه‌ره‌نجام رو‌سته‌م له‌ به‌ندبوونی نه‌وان ناگه‌دار بوو و له‌ پاش
 کوشتنی پیل سام نه‌وانی رزگار کرد.

تاوس پهړ من بيم، تاوس پهړ من بيم
 سهر حلقه‌ی تاج تاوس پهړ من بيم
 قاره‌مان نه پشت به‌حری و بهړ من بيم
 فـهـرزه‌ند نامی زال زهړ من بيم
 دلیر داوخواز کول ره‌خش من بيم
 دادره‌س نه‌میر سیاوخه‌ش من بيم
 کوشه‌نده‌ی قاتل سفید ديو من بيم
 مایه‌ی شکو و فهړ هم خدیو من بيم
 ده‌ست وه‌گورگیس سفیدفهن من بيم
 راننده‌ی ديو و نه‌هریمهن من بيم
 سه‌رتیل ئیران زابلی من بيم
 باجگیر نه شاه کابلی من بيم
 سه‌ر نه‌حشار تازه ساو من بيم
 فه‌ریدوون فهړ، زین نه‌گا و من بيم
 عه‌یار عارف ته‌نیا و تاک من بيم
 شاماران شه‌ی په‌ی زوحاک من بيم
 ئیسه هام وه‌ی دوون وینه‌ی ماروه
 مورغم گتیج مه‌ده‌ی وه‌ پتواروه
 ومخته‌ به‌درو تږر دام گرداو
 نه‌ رای شهرت و شوون بارو ومه‌ساو
 نه‌ زه‌مین «ته‌یموور» نه‌ سه‌ما ئافتار
 مورغی بیدارهن جیهان ها نه‌ خاو

واته: من له چاوی بڅوڼیپه‌وه نوینگه‌ی هیزی پاله‌وانان و قاره‌مانانی ئیران بووم و نه‌سپی
 خوم له دهریا و وشکیدا غار دها. من هر روسته‌می کوری زالم که به‌سواری په‌خش چووه
 یارمه‌تیی سیاوه‌ش‌ه‌وه و، دپوسپی کوشت و بووه مایه‌ی فه‌ړ و شکوی ئیران و نه‌وسا
 گورگینم سه‌رکونه‌ کرد و دپوان و نه‌هریمه‌نانم دهرکرد و باجم له شای کابل سهند و بوومه

چوو و به جارئ ناگری تی به ربوو، به لام یوسف ملی بی ندا و نه و بهوو که کهوته بهر
 رفوقینی زلیخا و خستیه زیندان، له زینداندان خوی چند کهسی لیکدایه وه و نه هم هواله
 گهشته فیرعون و فیرعون نهوی بق خویک که دیبوی له زیندان دهرهینا و پاشان کردیه
 وهزیری خوی و له پاشا چند سالیک بووه وشکهسالی و براكانی یوسف، بق گهنم چوونه
 میسر، یوسف کومه کی پیمان کرد و له پاشا کراسه که می خوی نارد بق باوکی و ساویه
 چاویا سومایان تی هاته وه و نهوسا هموویان هاتنه میسر و له ویدا نیشه جی بوون و
 پاشان له خوا پاراپه وه که زلیخا جوانی و شیرینی خوی هینایه دست و بهیه که گهشتن.

نه مهش چند هونراویک له په راوی یوسف و زلیخا که دهلی:

باوه رین بهیاد زلیخای نازار

نهو بی خه بهر بی جه کار بازار

شهوقی پهیدا کهرد نهو جه گوشه سی دل

نه زاناش نهو شهوق جه کوی حساس

کاکا مه گروها و هر مه کهرد زاری

کا بی هوش مبی جه بی قهراری

وات به که نیزان که ژاوه باران

مه شوم به سارا چون جار جاران

دردم که نیزان له وان به هشتا

ناوهرین په ریش به ته عجیل و تاو

نشست نه که ژاوه زو له وان دهشت

دهشت فهرم حناک چون باغ به هشت

گیلان نه نهو دهشت چهنی که نیزان

رهعنا و نازنین خاتر عه نیزان

هه وای یانهش کهرد ناما بهدوما

جه مهیدان شا گوزهر کهرد نهو ما

دیا خه لایق جهم بیسین نهو جا

غه وغا و هاوارهن چون رنژ هیجا

زلیخا فرما په ریج. ته ماشا

گوشه سی که ژاوه بداران به لا

داشان به لاهه پهردهی که ژاوه
 زلیخا چه مش گنا به و ناوه
 دیا غولامی و له پر بی هوش بی
 پهی نه و غولامه مات و خاموش بی
 کیشا که ژاوه که نيزان خاس
 بهردن به یانه بی سهدا و بی باس
 جه دومای ساتی نه و ناما به هوش
 گرهوا به زار دل ماوهرد به جوش
 دایه ی پر سالی واتش نهی نازار
 پهی چیش بهی ته وره مه نالی به زار
 واتش: نهی دایه راس بو اچوون پیت
 نی غولامه من خه یلی که ردهن شیت
 ئینه نه و که سهن ناما نه خاوم
 نییهن په ری نه و من سه بر و تاوم
 ئینه نه و که سهن من که رد دیتوانه
 پهی نه و دهر به دهر بیم جه و مه کانه
 پهی نه و دهر به دهر یاوام پهی ولات
 ویم بکورد وه په ند واتهی سه ریسات
 جه ولاره ته مام نه هل خه ریدار
 نه دور یوسف جه م بین نه بازار
 پیره شنی بی ناما نه مه یدان
 گرته بی نه ده ست کلافه ی پر اسمان
 واتش به مالک نامان سه نامان
 یوسف بده من به نی پر اسمان
 مالک به خنده وات وه پیره شهن
 نمه دان یوسف به بوچک و کهوشه ن
 په کی وات: که من مه کیشوم به زهر
 بدهران وه نه ز مانگ مونه ووهر

یهکئی وات: که من مهکیشۆم یهکبار
 جهعوود و عهنبەر جه موشک تاتار
 زلیخا جهو کار که بی خه بهردار
 وه عهزیزش وات: ببه خه ریدار
 نههل خه ریدار یه کسه بهستن لهب
 مهبران جه مهیدان به قهدر و نهدهب
 عهزیز وات: که من بی قهرار نهوم
 به گهنج و به مال خه ریدار نهوم
 نه کیسه زه پش پهرت کهرد پهی مالک
 مالک وات: یا خوا ههر نه بی مالک
 نهوسا یوسفش به نهو پیتشکهش کهرد
 نهویش به ههشتاو پهی زلیخاش بهرد

واته: رۆژتکیان زلیخای نازدار دلێ که شایه وه و ههوا ی سهیرانی که وته سه و
 به که نیه کانی وت: که ژاوه میان هیتنا و بهیه که وه سوار بوون و رۆژستنه دهشت و بیدی و له
 که پانه وه دا له مهیدانی شاهه تی پهرین و دییان که خه لکیکی رۆژ له بازاری دیل فرۆشاندا
 کۆبوونه ته وه، زلیخا پهردهی که ژاوه کهی داوه لاوه و چاوی به بازاره که دا گیترا و غولامیکی
 دی و له پر بیهۆش بوو، که نیه کانی به ههر جۆرێ بوو زلیخایان که پانده کۆشک و له پاش
 ماوه یهک هاته وه هۆش خۆی، دایه نکی پیری بوو هاته لای و لیتی پرسی له بهرچی بیهۆش
 بوویت و نیستا په شیتویت؟ زلیخا وتی: له بازاری دیل فرۆشه کاندا غولامیکم دی، نهو
 غولامه ههر نهو که سهیه که من خهوم پتیه دی و گراوی بووم و لام وابوو که عهزیزی میسر
 نهوه و ههر له بهر نهو که وتمه نه م شوینه، له ولاشه وه کریانان ههر کام هاتبوون بۆ کرینی
 یوسف، ههر کام بایه کیان پیتشینار ده کرد. پیره ژنیک گنۆله یی به نی به دهسته وه بوو
 به سه رۆکی دیله کانی وت: یوسفم بهم گنۆله به ده بهدری و له مالی دنیا ههر نه مه شک
 ده بهم، یهکئی تر وتی من دهیکیشمه زتیا، یهکئی تر وتی: من دهیکیشمه موشک و عهنبهرا،
 کاتی زلیخا به مهی زانی، به میترده کهی وت: که نهوی بۆ بکرێ، نهوسا عهزیز هات و چند
 کیسه زتیری دایه سه رۆکی دیله کان و نهوی لیتی سه ند و بر دیه وه بۆ مال و دایه زلیخا.

سه رچاوه کان

- ۱- یوسف و زلیخا - دانراوی میرزا محهمدی ههوشاری، تیکانته پهی ههوشار، ۱۳۰۸.
- ۲- ته لای دهسته وشار - نووسراوی: صدیق بۆزه که بی تیکانته پهی ههوشار، ۱۳۴۶.

شیخ نەزەر عەلی جەناب

۱۲۵۱-۱۳۲۴

ئەم ھۆنەرمان ناوی شیخ نەزەر عەلی و کورپی محەممەد ئىبراھیمی سەحنەیی و نازناوی جەنابە و بەپیتی سەرھەتای دیوانەکەى که ئەوھەکەى کۆی کردووەتەو، لە ساڵی ۱۲۵۱ی کۆچی لە ناوچەى سەحنەى کرماشاندا پیتی ناوھتە مەیدانی ژيانەو و ھەر لەوێشدا پیتی گەیشتووە. لە سەردەمى مندالیدا خەریکی خویندن بوو و لە تافی جوانیدا رۆیشتووەتە دیتی بانیاران و لەلای تەیمووری بانیارانیدا خەریکی فیتربوونی پەرتووکى سەرئەنجام و دیوانى ھۆنەرانی کوردی یاری بوو و، ھەر لەو دەمدا حەزی لە دانان و ھۆننەوھى ھۆنراوی کوردی کردووە و لە بیست و دوو ساڵیدا رۆیشتووەتە تاران و لە لای شا تەیموور ماوھتەو و کاتى تەیموور کوژراو، لە جیتی ئەودا دانیشتووە و ئیتر پاشماوھى ژيانى بەریتوینى خەلک بردووەتە سەر تا لە ساڵی ۱۳۲۴ لە تەمەنى ھەشتا و سێ ساڵیدا کۆچی دوایی کردووە و تەرمەکەى لە دیتی قاسم ناوای شاھى که لە بیست کیلومتری باشووری تاراندا یە نۆژراو. جەناب یەکتى لە ھۆنەرە ھەرە بەرزەکانى کورد دیتە ژمار و، ھۆنراوەکانى زۆر دلگەر و تەپ و پاراو و ناسکن. دیوانەکەى که بریتىیە لە ھەزار ھۆنراویک ھیشتا لە چاپ نەدراو. جەناب جگە لە ھۆننەوھى ھۆنراو چەند پەرتووکى کىشى بەزمانى فارسى سەبارەت بەرپى و پچە و ریتبازى یاری نووسىووە و بەچاپى گەیاندوون و ئەو پەرتووکانە بریتین لە: «اسرارنامە حقیقت»، «خردنامە»، «ضیا المعصومین».

ئەم ھۆنراوانە نمونە یەکن لە ھۆنراوەکانى ئەو کە دەلى:

یەك رۆژى مەجنون بەرگ عازىت پۆش

وھفات لەیلى شەفتش وە گۆش

وہ داد و بىداد شىن و اوھىلى

لوانە سوراغ توربەت لەیلى

دباش کوودەكى نە عەقل كامل

خوھش سىما و سوورەت رعنا و رۆشندل

سوراغ مەزار لەیلا پەرسا لىش

كوودەك وات مەجنون خوار خاتر ریش

ئەگەر تۆ عاشق دلبەر پەرسى

بەى جەقەبەر لەیل، ژ من مەپەرسى

بچۆ قەبەر لەیل ویت جوستوجۆ کەر
 ژ ھەر مەزاری مشتتێ خاک بۆکەر
 ژ ھەر مەرقەدێ بۆی عەشق خیزا لێش
 بزانه جەسەد دلبەر ھا نە تیش
 ژ ھەر توربەتتێ بۆی وەفا ناما
 بزانه جەسەد لەیلت ھا نە جا
 جە ئەو بۆی وەفا لەیلت پەیدا کەر
 پەیمان بەستەت بیاوہ نە سەر
 مەجنون نەرای عەشق دەرکەر ئەو خوازی
 ژ کوودەک ناموز دەرس عەشقبازی

واتە: پۆژتکیان مەجنون ھەوالتی مەرگی لەیلای دلخوازی بیست و، بەھاوار و شین و
 گریانەوہ پۆشستە گۆرستان و بەدووی گۆری یارەکەیدا دەگەرا، لەوێدا مندالیکی جوان و
 ژیری چاوی کەوت و، ھەوالتی گۆری لەیلای خۆشەویستی لێ پرسى، مندالەکە پیتی و:
 ئەم مەجنون دلپیش! ئەگەر تۆ گراو و دلبراو و دلبر پەرستی، نیدی بۆچی ھەوالتی گۆری
 ئەو لە من دەپرسی؟ بپۆ خۆت بەدووی گۆری لەیلات بگەرە تا دەیدۆزیتەوہ و، کاتێ کەبیتە
 ھەر گۆرتیک مشتتێ خاک ھەلگرە و بۆنی بکە، ئەگەر بۆنی ئەوین و ئەمەگ لەو خاکە بەرز
 بووہوہ، بزانه کە یارەکەت لەوێدا نووستووہ، دەسا دلخوازەکەت بەبۆنی ئەوین و ئەمەگ
 پەیدا کە و وانە و دەرزى ئەوینداریی فێر بەو خۆت لەم دەربەدەریە پزگار بکە.

۲

رازیم کوشتە بووم وەتیغ ئەبرووت
 تا پەنجە نەوون ئەو دەس و بازووت
 رازیم کوشتە بووم من وەخەنجەرت
 خۆوینم پریزوو وە خاک دەرت
 من سەر بەخاکت زاھد لەو بەراز
 نیازمەن کەمتر مەگیروو نەماز
 من خانەنشین توو ھەر ھایتە سەیر
 من نە فکرتوو، توو نە فکەر غەیر

من هر هام نه فکر نهودانهی خالان
 توو هر هایتنه فکر من دهی وه تالان
 مه مهیلم نییهن وه توو بووم بیزار
 توو دهس وهردار نیت نیشت ها نه کار
 گهنج بووت چون ساکن نهویرانه بووم
 نهویرق مهترسم پاک دیوانه بووم
 من که مهزائم های نه بهمانه
 چون دل خواهشی کهم وه ئی نهفسانه
 خوین گشت عالهم نهپات مهریزون
 دل توو وه حال کهس نهسووزون
 نهرتوو های نهفکر غم جههانی
 کهی رهسیت وهداد یهک موسلمانی؟

واتی: بی سهبری وه کام نارهسی
 چه بکهم ناخر سهبرم تهام بی
 نه سهر مهتوانم نهرات کهم جودا
 نه مهتوانم نه بهندت بووم رهها
 چندین سال دوخوم نهیم پروژ خواهش
 چنی هیجرانت هام نه کهشایککش
 مهترسم بنم سهر نه شهیدایی
 ناخر بکیشوو کار بهریسواایی
 وهی دهرده ناخر وهمن بوو سهرسام
 هم من و هم توو هر دوو بوویم بهدنام
 نه دل ههواای عهشق دیگهری دیری
 غهیر توو چاونه دل بهری دیری
 سزاش هر ئیدهن بکیشوو نازار
 بووت نه کهمهند زولفت گرفتار

وهلی عشق توو کارئی پیش کهردهن
 که سهر وه دنیا و عوقبا ویردهن
 شراب عشقت عاشقان مهس کهرد
 چون موغزادهگان ناتهش پهرهس کهرد
 تیر غم نه جهرگ عاشقت کار کهرد
 عاشق لاجرهم وه دنیا ویرد
 توو چهنی عاشق هر نه جهفانی
 چهنی رهقیبان شاد و خهندانی
 وه عدهی وهسل توو کففت نهرووی مه مات
 حیف ناو حیات تکیان نهظومات
 توو که دهرد دل حالم مهزانی
 بهی نه گریهی مه نرا خهندانی
 دیدهی من گریان لهو توو خهندان
 زلیخا نه تخت، یوسف نه زندان
 یهک ماچی نوز کهر بهی دووس سه لایه
 ناخر تهسه دووق رهف به لایه
 بهخت من وه لای توو سیاه بیه
 زولم وه بی گونا ه کهی رهوابییه؟
 تاکهی های نهقسد عقل و سهرومال
 مهر کفرن وه دووس پیرسی نهحوال
 من وه ناشنایی کسهردی دیوانه
 ناخر پاکیشان بیت وه بیتگانه
 چون کشتیم غرق کیژ گردابه
 نهکهر رحم نهکهی حالم خهرا به
 نومید فرهم گشت وه کهم گوزمشت
 نهیام عومرم گشت وه غم گوزمشت

توو که حهرف من مهکهی فهرامووش
 پس توو بواچه تا من بکهم گووش

واتى: گيان بدهم وه وهسل برهسم
 چ سهوداي مفتى كهفتهن وه دهسم
 نه دهولت وهسل نهدهى سهبوورى
 ئيسا چه بكهه وهى دهره دوورى
 شيوهى لوتف توو گشت جهور و جهفاس
 من تاقت نهيرم ماچى بى وهفاس
 عهكس لهوانت كهفتهن وه شهراو
 چهيرانم ئاتهش چون كهفتهن وه ئاو
 يهك قهترهه نه ئاو لهوت بچهشم
 تا دهست نه لهذت عالهم بكهشم
 ههركهس ئابروو نهريخت نه دهرش
 نهو عاشق نييهن خاك بق بهسهرش
 رووژئ كهسوورته تووداي نيشانم
 شيشهه نامووسم وه سهنگ شكانم
 سهوگهه بهچاوان مهست توو وهردم
 ديده بهديدار كهس باز نهكردم
 وهلى غهه توو كاري پيم كهردهن
 وهطن مهئلووف وه يادم بهردهن
 چهكيم وه نالهه من شهو بيزار بى
 ئاما پهه سهححهه من ديش بيمار بى
 دهره توو دهوا نهيرى بى گومان
 خواهشى ليم برى دهره بى دهرمان
 دهرهئ كه پهري عهشق خوبان بوو
 كافر كهسيوهن فكر دهرمان بوو
 يهك دهرهه داشتم من وهياادگار
 دهره هيجر توو كهردهش بههزار
 بهلكم دهره من بكهري چاره
 فكري كهه وهحال خهرقهه سهه پاره

نەر چی خەندەئی توو گشت غەمزە و نازە
مایەئی جەمعییەت عومر درازە

واتە: ئەئی خۆشەویستەکم! من حەز دەکم که بەشمشیر و تیغی برۆکانت و خەنجەری
برزانگەکانت بکوژریم و، خویتم برزیتە خاکی بەر دەرگاگەت، ئەوا من لەبەر تۆ بوومەتە
گولۆلە و لە کونجی مالدادا و تاکەوتووم، تۆیش هەر هەئی لە کەشم و نەشمی خۆتدا، من که بیر
لە دانەئی خالت دەکەمەوه، تۆ بیر لە تالانکردنم دەکەیتەوه و من نامەوئێ که لە تۆ بیزاریم،
بەلام تۆ دەست هەلناگری و چەمت ها لە کارا، دیارە پەلپ و بیانوو دەگری و دەتەوئێ من تیا
بەری، ئیتر چۆن دل بەتۆ ببەستم و خۆشی بکم. ئەگەر خویئنی هەمووی خەلک لەبەریتدا
ببرژرئێ، دلەت بەحالی که سێک ناسووتئێ، من تاوانی خۆم نییە، تاوانی دلەم که کهوتوووتە
داوت، جارتیکیان پیمت وت: ئارام گرنتت بیهوودمیە و بەهیوای دلەت ناگەئێ، من چ بکم،
ناچارم نە دەتوانم سەرم لە پیتدا دانم و، نە دەتوانم خۆم لە بەندت پرزگار کم، من ئەمە چەند
سالە گراو و دلبرای تۆم و پۆژی خۆشم بەخۆمەوه نەدیوه، لەوه دەترسم که شیت و لێوه بێ
و، لە پێئێ ئەوینتا ریسوا و بەدناو بێم، چونکه شەرابی ئەوینی تۆ گراوان و دلبراووان مەست و
سەرخۆش دەکا. دەسا جامئێ باده و ماجیکم پێ بده با ناگری ئەوینی دل و دەروونم دامرکئێ
و داساکئێ، بەختی من دیارە لای تۆ پەش بووه، ستمەکردن لە بئێ گونایەکی وەکو من چۆن
دەواپە؟ بۆ خوا دەردی دەروونم چارە بکه و لەم پەزارمیە پرزگارم بکه.

۲

یەک کهج نهادئێ مە رد حیلەگەر
یەک رۆژ و شتریک ناوهرد وه نەزەر

واتش: ئەئی و شتر هیچ جات خاس نییە
دل خوەشیت لە چەس جایکت پاس نییە
و شتر واتش ئەئی که جەرەو کهج بین
عەقل ها نەههوا توو هەئی نەزەمین
نیگاگەر بوین چون چینی م خاسە
قامەتم چەفتە رەفتارم راسە
بارها نەپشت و زەوقم ها نە دل
یەک دەم کهج ناچم تا ناخر مەنزل
تا بەرھیز بووم نەلوقمە حەرامی
مەهار نەسەرم پەری نیکنامی

چون خەر بی ئەوسار هایتە زیانی
 تووهر های نەسەر کەجی و نادانی
 ئادەم کەج رەفتار ناخر چەمی خاسە؟
 خووشی توو یەسە قامەتت راسە
 مەرد بی نینصاف رەحمش کەمتەرە
 چون کە نە کردار ویش بی خەبەرە
 ئادەم عەیب جوو وە رەحمەت دوورەن
 دیدەمی عەیب بینان وە هونەر کوورەن
 عەیب جوویی پیشەمی مەردوم زشتە
 یەقینش باریک تەبعش دورشتە
 راستی سەرمایەمی عومر درازە
 موشتەری گوناھ مەرد کەج بازە
 راگەمی حەقیقەت مەهرەبانییە
 مەردن وادەمی راست زندەگانییە
 راستی بەهشەتەن پەری راستانەن
 ناگەر دۆزەخ پەمی کەج تەبعانەن

واتە: پیاویکی فیتلەباز رۆژتکیان لەگەڵ وشتەتکدا کەوتە وتووێژ و پیتی وت: ئەمی وشتەر
 سەرتاپات خوارخێچە، دیارە هیچ دلخۆشییەکت نییە. وشتەر پیتی وت: ئەمی فیتلەباز، خۆ من
 وەکو تۆ نیم، کەرچی لەشم ناریک و نالەبارە، بەلام رەوشت و رەفتارم چاکە، بار هەلەدەگرم
 و بەبەشی خۆم رازیم و لە پیتی خراپەو ناپۆم، کەچی تۆ هەر هاتیە بیری خراپە و فرۆفتیلا،
 دلخۆشیی تۆ هەر ئەوێهە کە بەژن و بالات راستە، بەلام لە کردەوێ خۆت ناگەدار نیت،
 راستی سەرمایەمی تەمەنتیکی درێژە، بەلام فیتلەبازی کاری فیتلەبازە، راستی بۆ پیاوانی
 راست بەهەشتە، ناوری دۆزەخ بۆ پیاوانی خراپ و فیتلەباز هەلەدەگیرسی.
 دیوانەکەمی جەناب کە بەهۆی نەوێهە کۆ کراروتەو، هێشتا لە چاپ نەدراو.

سەرچاوهکان

- ۱- بەسەرھاتی جەناب - نووسراوی شیخ حەمە باقری تەیمووریان، (دەستنووسە).
- ۲- دیوانی جەناب - کۆکردنەوێ شیخ حەمە باقری تەیمووریان.
- ۳- مشاهیر اهل حق - تالیف صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۴- بزرگان یارسان - تالیف صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۵۲.

جهواد خانى گهرووسى

۱۲۵۲-۱۳۱۵

نهم هۆنهرمان ناوى جهواد و كوررى نهمحمد خانى گهرووسىييه و بهپيتى نهو زانيارىيانهى كه كهوتوننه دهستان له سالى ۱۲۵۲ى كۆچى له گهرووسدا پيتى ناوته مهيدانى ژيانهوه و هر له مندالييهوه خهريكى خويندن بووه و له پاشا مامؤستاي تايبهتى بۆ گيراوه و له لاي نهو فيتري ويژهى فارسى و عهربي و خؤشنووسى بووه و له تافى جوانيشدا جاروبار هاتوچۆى هوشار و كرماشان و تارانى كردووه و چهند جارتكيش چووته قوم و كاروانىكى نهمسپهان و شيرازيشى بووه. لهم هاتوچۆيهى بۆ هوشار و كرماشان بهپراوه كوردببهبهان وهكو: خهسره و شيرين و يوسف و زليخا و بارام و گولهندام و وهنوش و بهرمزا و شتيخ سهنعانى كهوتووته دست و بههۆى خويندنهوى نهو پراوانه ههوهسىكى زۆرى كهوتووته سهر هۆنراو و ويژهى كوردى و هر لهو كاتوه دهستى داوته هۆنراو هۆننهوه، نينجا خيى داوته ديوانى هۆنهرانى گۆران و گهلى حزيشى له هۆنراوهكانى نالى كردووه و له پاشا بووته ميرزا و هۆنهرى تايبهتى ميرى گهرووس و، چهند ديشى له باوكييهوه بهميرات پتى گهيشتووه و ژيانى بهم چهشنه رابواربووه تا له سالى ۱۳۱۵ له تهمنى شهمست و سى سالىدا كۆچى دوايى كردووه و له گهرووس نيژراوه.

جهواد خان بهبهكى له هۆنهرانى ههربهزى كوردى گهرووس دپته ژمار و، له هۆننهوهى هۆنراودا سهرى كيشاوته درگاي ههموو جۆره هۆنراوتكهوه: دلدارى، ناينى، ههلكوتن و هۆنراوهكانى نهم هۆنهره لهبهر نهوهى كۆ نهكرائونهتوه، دست بهدهست كهوتوون و تياچوون، بهلام ههنديكيان لهناو كهشكۆلهكان و بهيازهبكاندا نووسراون و بهيادگار ماونهتوه. نهوا بۆ نمونه پارچه ههلبهستىكى نهم هۆنهره دپنين كه دهلى:

بى خاوم نيمشهو، بى خاوم نيمشهو

نهمز جه چيشهن بى خاوم نيمشهو

ديده پر نهمسرين هووناوم نيمشهو

ويتنهى سهيادان جه كاوم نيمشهو

جه پشت رهوار شهودتيزم نيمشهو

زار نالوودهى هوون پهرتيزم نيمشهو

به ويتنهى فههاد مسكينم نيمشهو

ئاوارهى وهتن جه چينم نيمشهو

يوسف نه وهرين جه چاهم نيمشه و
 پهرئ زليخا نه ناھم نيمشه و
 به دن نمه پيوش بهرام نيمشه و
 پهرئ گوله ندام دل زام نيمشه و
 به وينه خه ليل جه نارم نيمشه و
 جه دست ناھر بيزارم نيمشه و
 نيش خه دنگان نه جرگم نيمشه و
 جا گرتهن نه دل پي مەرگم نيمشه و
 به وينه خه زان پيزانم نيمشه و
 وه بالاي نه مام بيزانم نيمشه و
 په روانه دستوور په روازم نيمشه و
 جه پاي شؤله ي شهم بي نازم نيمشه و
 شكار كهوان په وتلم نيمشه و
 نه سه بارگه ي وه يس من وتلم نيمشه و
 عالم كهس ناماوه هانام نيمشه و
 نوميد هر به تون يا دانام نيمشه و
 كهس بي كه سان مه لولم نيمشه و
 زام زهده ي نه مام نه وتولم نيمشه و
 نه ورس و نه وهر، نه وياوم نيمشه و
 دهه من غونچه ي گول بق ساوم نيمشه و
 پاز پزه ي نه بات پيزانم نيمشه و
 بؤي عه تر عه نهر بيزانم نيمشه و
 يا شا تق بدهر نه جاتم نيمشه و
 نهر نه جات نه بق مه ماتم نيمشه و

واته: نازانم هؤي چيه كه خه وم لي ناكه و يت، خق نه و نه ده گريام و نه سرين له
 چاوانمه وه هاتوره ته خوار، نيسستا له جياتي فرميسك، خويتناو له چاوانمه وه دي.
 له سه رليشتواوي خؤمه وه، وهكو نه چيره وان ناواره و ده ربه دهري دهشت و كيو بووم و، وهكو

خمسرهوی په رویتز دلّم خویننه و بهسواریی شه و دیزهوه به دووی شیریندا دهگه ریم و، یا وهکو
 فرهاد شیت و شهیدای جوانیی شیرینم و بقّ نهو لانهواز و په هه نه بووم و، وهکو یوسف
 که و توومه ته ناو چال و هر ناخ هه لده کیشم و، وهکو بارام بقّ گوله ندام لبادم کردوومه کۆل
 و دمسوریمه وه و، وهکو نیبراهیم که و توومه ته ناو ناور و گیرۆده ی دهستی گاورانم و له
 گیان بیزارم، خودایا دهسا چونکه زویر و دلتهنگ و پیکوای تیری نهوینی دلبرم یا
 بمگه یینه به دلخوازه کم و دلّی نهوم بقّ نرم که و، یا مهرگم پتی بده و له م گیره و کیشه
 پزگارم بکه.

سه رچاوه:

۱- ته لای دهسته وشار - نووسراوی: صدیق بۆره که بی - تیکانته پهی هه وشار، ۱۳۴۴.

۲- به یازتیکی کۆن که سهه سال له مه و پیتش نووسراوه.

حهیران عه لیشای مهیده شتی

۱۲۵۲ - ۱۳۲۳

ئهم هۆنه ره مان ناوی سهی حه مه سالع و نازناوی حهیران عه لیشایه که له سالی
 ۱۲۵۲ ی کۆچی له مهیده شتی کرماشاندا پیتی ناوته مهیدانی ژیانه وه سه ره تا له
 قوتابخانه دا خه ریکی خویندنی په راوه ورده له کانی فارسی بووه و پاشان چووته حوجره ی
 فه قتیان و خویندنه که ی ته واو کردووه و نهوسا رۆیشتووته کاشان و له لای حاجی شیخ
 حه مه حه سنی کاشانی ماوه یه ک ماوه ته وه و خه رقه ی لی وه رگرتووه و که راوه ته وه
 کرماشان و له پاشا چووته مه شهه د و که ره لا و چاوی که و تووه ته که لی له زانایانی نهو
 شوینانه و پاشان که راوه ته وه کرماشان و نزیکه ی سی سال خه ریکی پتووتینی خه لک و
 وانه و تنه وه بووه تا له سالی ۱۳۲۳ له ته مه نی حه فتا و یه ک سالی دا کۆچی دواپی کردووه
 له گۆرستانی کرماشاندا له ته نیشته گۆپی مزه فه ر عه لیشادا نیژراوه.

حهیران عه لیشا یه کێ له هۆنه رانی هه ره به رزی کورده و زۆربه ی هۆنراوه کانی له سه ر پتی
 و رچه ی خواناسی هۆنیوه ته وه و، له گه ل میرزا عه بدولقادی پاوه پی و ده رویتش قولی
 کرندیدا ناشنایه تی و دۆستایه تی هه بووه و که لی نامه یان به هۆنراو بقّ یه کتر ناردووه.

به بی شک حهیران عه لیشا له هۆنینه وه ی هۆنراوی کوریدیا بی وینه بووه و، بیس و
 که لکه له ی نهو له هۆنه رانی تری کرماشان به رترتر بووه، وردیی مانا و جوانیی وشه و بیس
 جوان هه ر له ده ست نهو هاتووه.

حهیران عه لیشا وهکو زۆربه ی هۆنه رانی تر شهیدای دیمه نی سروشته جوانه که ی

کوردستان و گراوی شوخوشه‌نگی نازداران بووه، بۆیه که وتووته سکالا و گله و گازنده و
هانا له دهست چاوره‌شان و شوخوشه‌نگان دهکا و ده‌لی: ناخ له دهست کیزانی چاوره‌ش و
مه‌یگیرانی مانگ روومهت. نه‌ی مه‌یگیر به‌قوربانی مه‌ستی چاوت بم، پیا‌له‌یه‌کی باده‌م پئی
بده تا خهم و په‌زاری دلمی پئی داساکینم و په‌رده‌ی شهرم بدرم و دهردی دلی خۆم هه‌لرێژم
و مه‌به‌ستم بێژم:

هانا داد نه‌دهس چاوره‌ش چاوره‌شان

ساقی ساقییان، مانگ مه‌هوه‌شان

ناو کس نه‌وه‌ی غه‌یر ژ ناو مه‌ی

گۆش وه‌کس نه‌ده‌ی جوز له ناله‌ی نه‌ی

ساقی وه‌ فیدای مه‌سیی چاوتم

جای دره‌نگ نییه‌ن وه‌ فیدای ناوتم

نه‌ فنجان خۆم یا‌قووت له‌وان

پر که‌ر جام مه‌ی وه‌ یاد شه‌وان

بده‌ر وه‌ده‌ستم وه‌ ته‌وفیق حه‌ق

تا په‌رده‌ی هه‌جاو له‌نه‌و بکه‌م شه‌ق

سه‌ی سالح عاشق خواجای قه‌نه‌ره‌ن

نوور نه‌و له‌ نوور حه‌ی داوه‌ره‌ن

حه‌یران به‌بیرتکی ورد ده‌که‌وێته ناو کۆری فه‌لسه‌فه و ده‌لی: سینگم پر له‌ گه‌نج و گه‌هه‌ر
و جه‌واهیر کۆکۆ له‌ ناو خه‌زانه‌ی سینه‌مدا کۆبووه‌ته‌وه و کیتی تووری دلم ناگری لی
هه‌له‌ده‌ستی و وه‌کو شه‌وی نه‌ورۆژ روون بووه‌ته‌وه و، نه‌مه‌ش به‌هۆی بیت و پیزی پیغه‌مبیری
که‌وره‌ی ئیسلامه که‌ منی خستووته‌ سه‌ر نه‌م ریگه، هه‌ر نه‌مه‌ به‌سه که‌ خوای مه‌زن پیتی
فه‌رمووه: (لولاک لما خلقت الافلاک) واته: نه‌که‌ر تو نه‌بووای، چه‌رخه‌کانی رۆژگارم به‌دی
نه‌ده‌یتنا، له‌ ده‌رگای داوه‌ر که‌دایی ده‌که‌م، نه‌که‌ هه‌ر من، به‌لکو پادشایانیش که‌دایی لی
ده‌که‌ن. ده‌سا ئیوه‌ش هه‌روا ده‌سته‌وسان دامه‌نیشن و دلی خۆتان خۆش مه‌که‌ن، چونکه‌ له
رۆژی په‌سلاندا رۆژ له‌به‌رچاو بنیاده‌م ده‌بیتته‌ شه‌و، ده‌بی هه‌ر کرێنۆش و سپاس و ستایشی
خوای تاق و ته‌نیا بکه‌ن، تاکو به‌دیتنی نه‌و شادمان بن:

هامسه‌ران سینه‌م، هامسه‌ران سینه‌م

که‌نجوور که‌نجی ناس له‌ سه‌در سینه‌م

جواهير كۆكۆق ها له خهزىنهم
 دهفن كهردهن قادر نهتۆى دهفينهم
 كۆى توور قهلبم ئاتاش ئهفرۆزهن
 رۆشن وىنهى نار لهيل نهوۆزهن
 دودج دههانم گوههر نيشانان
 تىغ زوانم ئاتاش فششانان
 له نافهى زوان، وهموشك نامىزى
 شهكهر باشى كهه وهشهكهر رىزى
 ههريه بهس له حق فهرد تهنياي پاك
 عهقل كويل واتا (وما عرفناك)
 جواباش ناما له ئىزهه پاك
 (لولاك لما خلقت الافلاك)
 له دهركاي داوهر مهكهم گهدايى
 له بهندهگى دهه كۆس خودايى
 قودرهت نهامى بين له مهه تا ماهى
 گهدايش مهكهن له عهين شاهى
 غافل مهنيشن ئه و بارن وهياي
 ههركهس ومخهياي وىش كهردهن دلشاد
 من له من نييهن هههچ ههه ئهوهن
 له رۆژ رۆشن كۆى ماچۆ شهوهن
 كۆش دل بهدهر وه پىزهى رازم
 عالهه پى كهردهن نهشنهى ناوازم
 بو تا بنيشيم وه بى قىل و قال
 (كالميت) بييهن (يدى الغسال)
 سهى سالح له پاى سايهى نيهالى
 باو تا بكهريم شوكر ويسالى

چهيران سهبارمهت بهمهگىپر و مهىخانه دهلى: من ههه له رۆژى بهرينهوه مهگىپر
 مهىخانه بووم و لهه رىگهوه رۆشستووم و خهريكى خواردنهوهى بادهى يهزدانى بووم، سا
 بهلكو خوا بهزهى پىما بيت و رىزگارم بكا:

ساقسی مه‌خانهم، ساقیی مه‌خانهم
 من هر له نه‌زهل ساقی مه‌خانهم
 سه‌نعان و تهرسای کلیسا خانهم
 له دوردی که‌شان یه‌کتای یه‌گانه‌م
 ساتعن له من بۆی عه‌بیر و موشک
 چون نه‌هنگ موحیت سه‌هبا مه‌که‌م خوشک
 که‌تمانم له سهر پهری نه‌غیارهن
 شاهید قه‌ولم (الوالا بصارن)
 سه‌ید له باطن ذات باقیه‌ن
 له زاهر مینا و سه‌هبا و ساقیه‌ن

چه‌یران به‌سۆزیککی بژۆنییه‌وه پروو ده‌کاته مه‌یدانی خالخالسان و دل‌به‌رانی گوله‌ندام و
 به‌دل‌داره‌که‌ی ده‌لی: ئه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌م تۆ پروامت دایه‌ تالان و منیش به‌هیوای جوانیتم
 و تۆیش به‌زنجیری زولفت ئیخسیرمت کرد و، به‌تیری برزانگه‌کانت ریشه‌ی چه‌رگمت کاری
 کرد، به‌لام دل‌م به‌وه خۆشه‌ که‌ به‌هۆی چاوانی مه‌سته‌وه سه‌رخۆشم، کۆ ده‌لی که‌ من
 سه‌رمه‌ستی باده‌م و دوو دیده‌ی مه‌ستت منی سه‌رخۆش کردووه. ئه‌ی خوا داد له ده‌ستی
 چاوپه‌شه‌کان، ئه‌وه‌نده تۆیه‌م کرد که‌ خۆم له‌وان لاده‌م، ئیستا ده‌لیم، تۆیه‌ له ده‌ست تۆیه‌،
 من بۆ کوئی برۆم و به‌هر کویدا برۆم هر گرفتارم:

دل‌به‌ر تۆ دینم، دل‌به‌ر تۆ دینم
 تۆ دای وه غاره‌ت ئی‌مان و دینم
 له جار حوسنت من خۆشه‌چینم
 چون دوزد رازهن های له‌که‌مینم
 جوان بيم له عه‌شق تۆ پیرم که‌ردی
 وه زنجیر زولف نه‌سیرم که‌ردی
 زولف تۆ بی‌یه‌ن وه‌دام به‌لام
 یه‌چووی به‌لایه‌ن که‌ردهن مویته‌لام
 تیر موژگانان دیده‌ی خوماری
 له ریشه‌ی چه‌رگم تۆ که‌ردی کاری

مهستيم له نهشئهى مهستىي چهمانهن
 چهمانت فيتنهى ئاخىر زهمانهن
 كئى وات من مهخموور جام شهرايم
 دوو دیدهى مهستت كهردهن خهرايم
 خودا داد لهدهس چاورهش چاورهشان
 خوشخۆ، خوش لههجه شيرين مههوشان
 له بهس تۆبهكهم مهشكينن تۆبهم
 تۆبه تۆبهم بۆ لهدهست تۆبهم
 من وهكـــــــــــــــــۆ بچم روو وهكئى بارم
 وه هر جا مهچم هر گرفتارم
 سهى سالف تۆ دوست شاه مهردانى
 بهى چى خاتر ريش بار عوسيانى

حهيران له پاش ئهو ههموو چهرمهسهرئى و گرفتارييه كه سهبارت بهيارهكهى
 چهشتوويهتى له پارچه ههلبهستىكى تريدا دهلتى: جوانيى يارهكهم بهچاو دى و، ئهم
 چاويپكهوتنمه ههم له وريايدا بۆ هاته دى و ههم له خهودا، پتويست ناكا كه ئهم مهبهسته
 بسهليئيم و، يا شايهتئى بيئيم، من خوام بهتاق و تهنيايى چاو پئى كهوتوو، ئهگهر بليئى ئهمه
 كفره، ئهئى ئيسلام كامهيه؟ سينهئى بئى كينههم پر له تيشكه و تاريكى له دلمدا نهما و دياره
 ههموو شتىك لهناو دهچئى، جگه له خواى مهزن نهبئى، چونكه زمانى كورديم قسهئى خوايه
 و، ئهگهر دژى دينه، خۆ خوا فهرموويه: دينى خۆم بۆ خۆم و دينى خۆتان بۆ خۆتان.

ديبهئهم وهچاو، ديبهئهم وهچاو
 جهمال دلبهر ديبهئهم وه چاو
 بئى حجاب له پشت، بئى پهرده لهناو
 ههم له بيئدارى، ههم له دلهى خاو
 لازم نهدارۆ سوپووت و شاهيئد
 من خودام ديبهئهم وه خودايى واحيئد
 ئهر ما چى كفرن پهس ئيسلام كامهن
 پايهئى ئيمانته له چ مهقامهن
 سينهئى بئى كينههم مهملوو له نوور بى
 پهف زولمهت بئى تهجهلليى تووربى

ویش فرما قازی (من استقضاء)

(کل شی هالک الا وجهه)

لسان کوردیم که لام حقه

واتی من که لام حقه موتله قه

نهگر موخالف دین موپینه

(لکم دینکم ولی الدین) من

حهیران دیسان له بارهوه دهلی: من مهست و سهرخوشی نهوینی یارم و لهوانیه که
پرده له پرووی رازهوه هه لگرم و هه موو شتی بدرکینم و رازی نهینی هه رچی ههیه دهی
خه م و هه موو شتی بۆ خه لک پروون بکه مهوه تا راسته قینه بۆ مهردوم ده رکه وی:

من له عه شق یار، من له عه شق یار

مهست و مه خمورم من له عه شق یار

وه قته هه لگرم پرده له پرووی کار

بی حیجاب وه خهلق فاش بکه م نه سرار

بنمانوم پیشان راز نه بهانی

هه رچ ههس له پشت پرده ی به نهانی

پرده وه پرده نه لگرم به کجار

فاش بکه م نه سرار وه خهلق خودا

مه علوم بۆت پیشان نوکته ی حه قیقهت

کهس نه که ی ئینکار نه هل ته ریقهت

تا که فارغ بۆن له گنج که ردوون

ته کیه دهن وه لوتف ده هه نده ی بی چوون

جای درهنگ نییه ن کارخانه ی باری

مه رویش ژ که ره م بکه رۆ کاری

سه ی سآخ ژ سر وه حدهت ناگاهه ن

گو فته ی نهو که لام عه بد عه لی شاهه ن

ناوه پۆکی هۆنرا وه کانی حهیران عه لیشا پتر له باری خواناسی و سو فیه تییه، هه ر نهو
رنگاییه که حافز و سه عدی و مه وه لوی له سه ری پۆیشتهوون له پارچه هۆنراویکی تریدا

دهلی: نهی خوشهویسته کهم! من له‌بهر تق‌خاچم خستووته ملم و بوومه‌ته موغ و خه‌ریکی
باده‌فرۆشیم، دلم و هکو گولاله رهنگین بووه و وه‌کو فه‌هاد بق شیرین له کیوی بیستوون دام
و، نه‌وینداران و گراوان له مه‌یخانه‌که‌مدا مه‌ست بوون و بق عه‌زرا بوومه‌ته وامیق و، له
دهشتی شه‌یدایدا بق له‌یلتی وه‌کو مه‌جنوونم لی هاتوو و، وه‌کو بارام لبادیکم کردووته کۆل
و که‌وتووومه‌ته دهشت و چۆل، هر که‌س‌یک بۆی نه‌وین له مالیه‌وه بی، گیانم له پتیدا به‌خت
ده‌که‌م، چونکه من شه‌یدا و گراوی می‌ردی به‌توولم و له پتی دین و ناینه‌وه ده‌پرۆم:

زوننار وه دۆشم، زوننار وه دۆشم

من ته‌رسا به‌چه‌ی زوننار وه‌دۆشم

موغ و موغ به‌چه‌ی باده‌فرۆشم

پیر پر ئیدراک با عه‌قل و هۆش.

کۆی دل لاله رهنگ بییه‌ن وه هوونم

شیرین و فه‌هاد کۆی بیستوونم

عاشقان مه‌ستن گشت له مه‌یخانه‌م

وامق و عه‌زرای ده‌ور زه‌مانه‌م

خه‌راباتیان مه‌حو مه‌فتوونم

له سه‌حرای جونوون له‌یلتی و مه‌جنوونم

وینه‌ی شا به‌ه‌رام نه‌مده‌ وه دۆشم

من له عاشقان حه‌لقه نه‌گۆشم

چون کۆان خه‌م، چون خه‌ده‌نگ راسم

خادم پیران کوهنه خه‌واسم

هر که‌ستی بۆی عه‌شق به‌یق له‌یانه‌ش

گیانم وه‌فیدای خشت کاشانه‌ش

پیره غولامان عاشقان پتیش

غه‌یر له که‌مترین که‌س نه‌مه‌ندنه‌ لیش

موحه‌بیه‌ت چاوش عه‌له‌م وه دۆشه‌ن

چوی سولتان عه‌شق هر نه‌خه‌رۆشه‌ن

من له عاشقان زه‌وج به‌توولم

ماچۆم مه‌باد نه‌که‌ن قه‌بوولم

من لهی ناخره چوی بی کهمالان

بووم وه واز گفتم وات وات سالان

دیوانه که می سهی صالح که نزیکه می دوو هزار هونراویک ده بی بهناوی (کنز العرفان) بق جاری یه کهم له سالی ۱۳۳۶ ای کوچی له کرماشان له چاپ دراوه و گهلی هونراوی تریشی به فارسی و کوردی هیه که له ناو دیوانه که پیدا نین.

دلبر تو کوردی، دلبر تو کوردی

من تو مه شناسوم مه زانوم کوردی

ساقی دلروبا باده می بی دوردی

وهیه که نیم نیگا دل له من بردی

تو تالب من، من تالب هاله کو

پهس مه تلووب کییهن تالب تو

بایه چون جارچی جار بدهم له نو

تالب و مه تلووب بایه وهی تهور بق

(سهی صالح) ثانی غافل مهو ژ نهو

دلبر بیدارن هر تو های له خو

واته: نهی دلبر تو کوردی من تو دهناسم و ده زانم کوردی مه یگیری دلرفینی باده می بی خلتی بهیه که نیو نیگا دلی منت برد تو ویستهری من و من ویستهری تو نهی ویستراو کتیه و ویستهر ها له کو بی ده بی وه کو جارچی سهر له نو بی جار بدهم ویستهر و ویستراو ده بی بهو جو ره بی (سهی صالح) ماوه ییک له نهو بی ناگا نییه دلبر وریایه و هر تو له خه ودای سهی صالح له پارچه هه لبه ستی ترا ده لی: من کورد عاشق مهست و خرابم تو وه عهره بی مه ده می جهوابم.

(سهی صالح) عاشق خواجه می قه نبرهن

گوفته می نهو که لام ساقی که وسهرن

موش تاق له قای حه می حهیده رهن

له فزی گه وهر بار نیمان پهروه رهن

واته: من کوردی نهو ویندار، مهست و سهر خوشم تو به زمانی عهره بی وه لام ده دهیته وه (سهی صالح) گراو و سهو داسهری خواجه می قه نبره قسه می نهو قسه می مه یگیری که وسهره نارهن و مه ندی بیگه یشتنی شیر می خواجه قسه می وه کو گه وهره و بروا ده پهروه رینی.

- ۱- كنز العرفان - حيران على شاه ماهيدشتى - كرمانشاه، ۱۳۳۶ى كۆچى.
- ۲- پارسى گويان كرد - تاليف صديق صفى زاده - تهران، ۱۳۶۶.
- ۳- ياداشتهكانى خۆم سهبارت بهحيران على شا.

ميرزا عهبدولقادرى پاوهيى

۱۳۲۴-۱۲۶۴

ئەم ھۆنەرەمان ناوى عهبدولقادر و كورپى محەمەد كە بەپىتى ئەو بەلگانەى كە وتوونەتە دەستمان لە سالى ۱۲۶۴ى كۆچى لە پاوهدا لە داىك بووه و ھەر لە وێشدا پى كەيشتووه لە مندا ئيدا خەرىكى خويندن بووه و لە پاشا چوووتە حوجرەى فەقىيان و ماومىه كيش لە كاشتەر و سنە بووه و ئەوسا گەراوتەو زىد و مەلەبەندەكەى خۆى و پاشماوھى زيانى بەكارى كشتوكال و خويندەنەوھى پەراوى بەكەلك و ھۆننەوھى ھۆنراو بردووتە سەر تا لە سالى ۱۳۲۷ لە تەمەنى شەست و سى سالى لە كرمانشاندە كۆچى دوايى كردووه و نۆزراوھ.

ميرزا عهبدولقادر لە ھۆننەوھى ھۆنراودا دەستىكى بەرز و بالاى ھەبووه و ھۆنراوھەكانى زۆر تەپ و پاراو و شيرين. جگە لە ديوانەكەى كە داگرى ھۆنراوى دلدارى و ئاينى و كۆمەلايەتییە، دوو چيرۆكى تری بەناوى «كولە و عاينەمەل» و «ئاسمان و زەوى» بەجوانترين شتیو بەھۆنراو ھۆنیووتەوھ. ئەمەش چەند ھۆنراوتكى ئەم ھۆنەرە سهبارت بەسروشت كە دەلى:

شنۆى سەحەر خیز، شنۆى سەحەر خیز

شنۆى سەركاوان نەسیم سەحەر خیز

وھەر وھ رەونەق زمستان وھ بیز

مەحرەم و مەحرەم سەراى شای پەرویز

شانای تاي توغرای زولف تەتاران

ھام راز وھام دەرد دیدە خوماران

دەواى ئیش و زام دەروون پیر دەردان

ھام شەرىكى دەرد ھەناسە سەردان

سا بەخیل شەمال تا قەتم تا قەن

دل نە مەوج گیتج سەودای فیراقەن

جهستی بهشتیو حال شادیی بهتالم
 بهی دوریی نازیز ویرانه مالم
 یاوای (زاوهلی) ساتی بناله
 جهتهنخوایی من بهی کوی (قهزآله)
 سهوزان لیلخ دیارمن جه دور
 (کهل عاشقان)، (زهلم) و (شارهزور)
 زویری پارچی وهیس یهمن مال
 قولی پیر رۆستم (ههیبهت) و (ساران)
 توخوا نگا کهر چ خاس دلگیره
 چاکه وهیردی شهمال بیمیره
 جه (بیمیر) بهرشیت (هوللی) و (سراوهن)
 سهرمایهی سیحت حیات پاوهن
 دایم نارامگی جهرگی یارانن
 جای عیش و نیشات چه خومارانن
 نازک خهیلان پاسهشان واتن
 (هوللی) کهوسهرن رووی سهریساتن

واته: ئەی بای شهمال! ئەی هاویرازی خسهروی پهرۆتیز، ئەی شهکتینەری زولفی نازاران
 و ئەی هاویراز و هاودەردی چاومهستان، ئەی دەوای نیش و زامی دەروون پردەردان و ئەی
 هاودەردی هەناسە سەردان. هانا ئەی شهمال نارام نەماوه و دلم لە دوریی یار پری بووه
 لە خەم و پەژارە و، بق دوریی خوشەویسته کهم مالم ویرانه. دەسا کاتی گەیشتینە
 (زاوهلی) و لە کتیی (قهزآله) وه تێپەرت کرد، شیناوەردی لیلخ و (کهلی عاشقان) و (زهلم)
 و (شارهزور) لە دوروهه دیاره، لووتگی (پیررۆستم) و (ههیبهت) و (ساران) چاک
 تەماشای که بزانه که چەندە دلگیره، ئەوسا دەگەیتە سهراوهی هوللی که شۆتینکی زۆر
 خوش و بەرزەهونداری شاری پاوهیه و ناوهکی سازگاره و دەلتی کهوسهره. لە پاشا دەلتی:

ساتی ساکن بهر ئەمجار وه پاسی
 مەبق تۆ قیبلەم بهی تهور بشناسی
 جهو دوما ماوهر عوزز و بههانه
 نامش وهشەش حەرف ئەی فەردەزانه

پەرى دەستوورەن مەلايىك زادە
 خاوەن سىيا و سان تەمام نامادە
 عەنبەران سەف سەف چنووړان چىن چىن
 كەردەن وپەرچىن دايرەى جەمىن
 گىتسوو چوڭ كەمەند قەترانى زەنگى
 چوڭ حەلقەى نەرقەم هەژدەهاى جەنگى
 دوو ديدەى مەخمووړ رىشتەى ئىلاھى
 مەر چەرخناى چەم شاباز شاھى
 گۆناش گۆل سووړ نامانش نەخەو
 مەگەر رىشتەى بال لەعل كەيخەسرو
 دەم غونچەى نازك وەشبۆى وەش عەبىر
 زنج تۆپ زەر هۆركەندەى كشمىر
 كەردەن چوڭ بلووړ ئاينەى بى كەرد
 جاي تىن چوڭ ئاو حەياتەن پەى دەرد
 سىنە سىنەى بەت لاي چىن ئاوان
 پەرەستووى نازك نەرم سەركاوان
 بدىە نەر خورشىد كەم كەرد شوڵەى وەر
 ئانە ئەو جە بورج خاوەر كىتشان سەر
 دەخىل نەگۆت سەر، هەواى سەركەشان
 ئى نامە و نىشان جەيادت نەشان
 جەو ساعەت مەشى مەياوى پابۆس
 چەم شاد كەر وەگەرد پاكى پالاي دۆس
 نەلبەت مەپەرسۆ ها چىتشان شەمال
 پەى چىش نامانى چىش پىتەن ئەحوال
 واچە قەيسەكەى وىل تۆ ناساكە
 فەرھاد خەستەكەو مەجنوون ناساكە
 دىوانەكەى وىت دل ناشادەكە
 خەستەى نا ئومىد رەنج وەبادەكە

زام زهدهی خه‌مان جگر پاره‌که
 جه‌ئه‌سرین کهیل بی قه‌راره‌که
 یا مه‌له‌م یا مرگ مه‌سپارۆت به‌ده‌ست
 باوهر بماله‌ش نه جای زام خه‌ست
 «قادر» تا زینده‌ن غه‌م نه خه‌یال‌ن
 جان فیدای له‌یل‌ن، به‌نده‌ی شه‌مال‌ن

واته: له‌ویدا که‌میک راوه‌سته و یاره خو‌شه‌ویسته‌که‌م بدۆزه‌روه ناویشی په‌ریزاده و ناوینیشانیککی تری ئه‌ویه که په‌رچه‌می یاره‌که‌م ره‌شه و لولی خو‌اردووه‌توه و بوون به‌په‌رژین بق روومه‌ته جوانه‌که‌ی و، چاره جوانه‌که‌ی مه‌گه‌ر چاری شاباز لاسایی بکاته‌وه و، گولی سوور ناگاته جوانیی کولمه ئاله‌که‌ی، ده‌می وه‌کو خونچه‌ی تازه پشکووتوویه، ئه‌گه‌ر خو‌رد بی تین بوو، روومه‌تی ئه‌و دهرده‌که‌وئی. شه‌مال پی پی بلتی که یاره شیته‌که‌ت هه‌موو ده‌م فرمیسک ده‌پژئی. ئه‌ویش یا مه‌له‌م و یا باده‌ی مه‌رگت پی ده‌دا که بۆم بی‌تی، ئه‌گه‌ر مه‌له‌می پیت دا ئه‌وا بیسوه به‌برینه‌کانمدا و با ساریژ بنه‌وه و، «قادر» تا زیندووه گیانی له‌ پتی یار به‌خت ده‌کا و ده‌بیته به‌نده‌ی شه‌مال.

سه‌رچاوه‌کان

۱- دیوانی میرزا عب‌دولقادی پاهویی - پاوه، ۱۳۱۲.

بابه جانیی بۆزه‌که‌یی

۱۲۵۶-۱۳۳۷

ئهم هۆنه‌رمان که ناوی جانی و کورپی په‌رویز به‌گی بۆزه‌که‌یییه، به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که که‌وتوونه‌ته ده‌ستمان، له‌ سالی ۱۲۵۶ی کۆچی له‌ دیتی ئه‌حمه‌د ئاواي هه‌وشاردا له‌ دایک بووه و هه‌ر له‌ویشدا پی گه‌یشتووه. هه‌ر له‌ منداڵیدا له‌ لای مه‌لای دێیه‌که‌یان خه‌ریکی خویندن بووه و له‌ پاشا به‌فه‌قییه‌تی زۆریه‌ی شوینه‌کانی کوردستان گه‌راوه و ماوه‌یه‌ک له‌ بانه بووه و ماوه‌یه‌کیش له‌ سابلآخ ماوته‌وه و پاشان له‌ سنه له‌ مزگه‌وتی «دار الاحسان» خویندنه‌که‌ی ته‌واو کردووه و گه‌راوته‌وه زیند و مه‌له‌بنده‌که‌ی خوئی و ئه‌وسا پۆیشتووه‌ته خانه‌قای سه‌ی نه‌جمه‌دین و خه‌ریکی پینۆتینی خه‌لک و وانه وتنه‌وه بووه و چه‌ند سالیک له‌ویدا ماوته‌وه و ئه‌وسا باری کردووه‌ته دیتی داش قسقاپان و به‌م چه‌شنه پاشماوه‌ی زبانی به‌پینۆتینی خه‌لک بردووه‌ته سه‌ر تا له‌ سالی ۱۳۳۷ له‌ ته‌مه‌نی هه‌شتا و یه‌ک سالیدا کۆچی دوایی کردووه و له‌ویدا نۆژاوه.

یادت تا بهرۆی مه‌سات مه‌شقمه‌ن
تای گیتسوانت رشتە‌ی شه‌وقمه‌ن
زولفت خه‌یاته‌ی به‌قیه‌ی زه‌وقمه‌ن
موزانت ناوک خوونی جه‌رگمه‌ن
سه‌رتابه‌دامان هوونین به‌رگمه‌ن
دیده‌ت پی‌آله‌ی جورعه‌ نۆشمه‌ن
بینیت سه‌رمایه‌ی سه‌بر و هۆشمه‌ن
له‌بان‌ت گه‌وه‌ر شه‌وچراغمه‌ن
جه‌مین‌ت گولزار غونچه‌ی باغمه‌ن
سینه‌ت سیم ساف تۆی خه‌زانه‌مه‌ن
ایمۆت شه‌مامه‌ی عه‌تر یانه‌مه‌ن
بالات سه‌هی سه‌رو بوستانمه‌ن
پوخسارت لاله‌ی گوڵستانمه‌ن
شه‌راه‌ی شه‌وقت نه‌ ده‌روونمه‌ن
دل غه‌رق گه‌رداو مه‌رج هوونمه‌ن
نه‌ خورد و نه‌ خاونه‌ قه‌رارمه‌ن
جه‌ جه‌ور هه‌جران تۆ هه‌وارمه‌ن
شه‌وان تا سه‌حه‌ر هه‌ر فه‌ریادمه‌ن
وه‌ مه‌تای غه‌مان خاتر شادمه‌ن
زه‌ده‌ی مه‌ینه‌تان ئیش زامه‌تم
په‌ریت سه‌رگه‌ردان تا قیامه‌تم
ته‌ن وه‌ خار خه‌م سه‌ودات پتکیان
جه‌ عه‌شق بالات بیزارم جه‌گیان
«جانی» زه‌ده‌ی زام شه‌ست تیرتۆن
تا به‌رۆی مه‌رده‌ن هه‌ر ئه‌سیر تۆن

واته: ئه‌ی خو‌شه‌ویسته‌که‌م! تۆ هه‌ر هه‌یته‌ بیره‌ما و ناوی تۆ له‌ دلم ده‌رناچی، مه‌گه‌ر ئه‌ی
ساته‌ی که‌ به‌رد بخه‌نه‌ سه‌ر گۆره‌که‌م و بانم داپۆشن و کۆگای خاک و به‌رد ببه‌یته‌ باری
له‌شم و له‌ گۆپی ته‌نگ و تاریکدا بمه‌ینه‌وه‌ و، تا زیندووم به‌ئاره‌زووی هه‌نگوینی لیه‌وه‌کانتم

و دوستیت تا رۆژی پهسلان له دلمدا نهخشی بهستوو و نیونیکای نازت مایه‌ی سه‌ودا و
 ئه‌وینمه و، چاوانت پیاله‌ی باده‌مه و لیوانت گه‌وه‌ری شه‌وچرامه و توژلت گولزاری
 غونچه‌ی باخمه و لیمۆت شه‌مامه‌ی بۆن خوۆشی ناو مالمه و کهچی ئەمه‌ حالمه و، پرومه‌تت
 گولاله‌ی گولستانمه و بالات سه‌ولی بیستانمه، به‌جاری نارام لێ براه و له دوری تویدا
 شه‌و تا به‌یانی هه‌ر ده‌نالیئم و، بۆ تو تا رۆژی دوایی هه‌ر سه‌رگه‌ردانم و، به‌هۆی ئه‌وینته‌وه
 له گیان بیتزارم. «جانی» تا مردن هه‌ر دیل و ئیخسیری تویه.

بابه جانی به‌و جوژه سکالا و ده‌ردی دلی خوێ هه‌ل‌په‌ژاره، به‌بێ ئه‌وه‌ی بیلێ که گه‌ردێ
 بنیشیته دلی یاره‌که‌ی و، به‌م چه‌شنه‌ له‌که‌ل یاره‌که‌یدا ده‌که‌وتته‌ پاز و نیاز و به‌بالای
 یاره‌که‌یدا هه‌ل‌ده‌لێ و ده‌لێ:

زلیخام ماتهن، زلیخام ماتهن
 مانگ و وه‌ر هه‌ردوو جه‌ شه‌وقت ماتهن
 مانگ په‌ی دوو ئه‌برۆت پرو نه‌ زولمان
 نیم نیگات په‌ی من داو نه‌هاتهن
 ده‌هانت چه‌شمه‌ی ناو حه‌یاتهن
 هه‌ناسه‌ت بۆی عه‌تره‌ن به‌ر سفاتهن
 سه‌رگۆنات سه‌رگول غونچه‌ی باغاتهن
 بینی ئه‌لف تار مه‌شقس خه‌تاتهن
 دیده‌ت شه‌ره‌ن‌نگیز پروی سه‌ر بساتهن
 موژه‌ت سه‌هه‌ندسا و فه‌ره‌نگ ولاتهن
 له‌بان‌ت چون شه‌هد شیرین نه‌باتهن
 دندان مرواریی به‌حره‌ر پۆماتهن
 زنجت ته‌لاته‌رز زه‌رد چون ته‌لاتهن
 چای زه‌نه‌خ هارووت، مارووت تی ماتهن
 غه‌بغه‌ب سپی و نه‌رم چون قاقماتهن
 گه‌ردن مینایی ناو حه‌یاتهن
 سه‌رم سه‌رگه‌ردان به‌ژن بالاتهن
 ئه‌رواحم حه‌ییران ئال و الاتهن
 په‌نگ زه‌ردیم جه‌ خووف غه‌مزهی نیگاتهن
 زافیم جه‌ خه‌شم غه‌مزهی غه‌زاتهن

سورمەي ديدەي من گەرد جاي پاتەن
سەرم سەرگەردان توفەيل پاتەن
جەويەي دل خەريک شەرت وەفاتەن
«جانى» دەردەدار دەواش جەلاتەن

واتە: مانگ و خۆز ھەردووکیان لە پروناکیي زلیخاي خۆشەويستم ماتن، مانگ بۆ دوو
برۆت وەکو تاریکییە و نیو نیگات بۆ من داوی نەهاتە، دەمت سەرچاوەي ئاوی ژيانە و،
ھەناسەت بۆنی خۆشی وەکو ھەنبەرە، سەرگۆنات سەرگۆلی غونچەي باخەکانە و، چاوت
شەرفرۆشە و لیوانت وەکو ھەنگوین شیرینە و دیانت وەکو مروارییە، سەرم سەرگەردانی
بەژن و بالاتە و، پەنگ زەردیم لە ترسی لەنجە و نازتە. جانی دەردارە و دەواکەشی لەلای
تۆیە.

وەکو دەگیرنەو جانی زلیخاي خواستوو و لە پاش ئەوێ ماوھیک لەگەڵیدا ژیاو،
زلیخاي خۆشەويستی کۆچی دوايي کردوو و ئەویش بەھەناسە ساردی و بەباری خەم و
پەژارەو، سۆز و کلپە و دەردی دەروونی سەبارەت بەمەرگی خۆشەويستەکەي بەم جۆرە
دەربریو ھە دەلی:

گەلکۆي تازەي یار، گەلکۆي تازەي یار
یەک رۆشیم وەسەیر گەلکۆي تازەي یار
نە پایە مەزار لەیل وەفادار
نەدیدم ریزان ئەسـرینان ھەزار
شیم وە سەرینش بەو گەرینەو
بەو دیدەي نمناک پڕ ئەسـرینەو
وەفوارەي ئەسـرین وەدەلي پڕ ئیش
واتم ئەي دلسۆز قەیس جەفاکیش
لە کێ تۆریاگی سەول خاترتەي
مویارەکت بۆ یانەي بیادی و بەي
رەفیق دلسۆز شەوان تا بەروم
مەر نەزانی من مەجنوون تۆم
سەرھۆردار نە خاوە سەول خاترتەي
نیگاگەر وە حال قەیس ناخەر شەي

بیکس و بیور نه یانهی خاپوور
 سهر لیم شیویاگهن وینهی قاز کوور
 وه پۆژ وه پۆ پۆ وه شسهو نه شینم
 کۆر نه بق وه حال جهستهی غه مگینم
 سهروازمن زوخاو نه پووی زام سهخت
 که یلهن نه بالین مه جنوون به دبخت
 ناستت ساریش بق زامه کهی شاپوور
 نه شته ردای نه زام نه سرهفتهی ناسوور
 جهوساوه نیای سهر وه سای گلکۆ
 زامان قه دیم گشت نامان وه سو
 سهر رحمت له قهور فه رهاد دلریش
 چون شنهفت وه گۆش مهرگ یارویش،
 نه روا وه مه زهی تیغ نه لمانس کهرد
 نه دهست مهینهت خاس ویش خه لاس کهرد
 من بهی مهینهتان سه رکۆنه وتانه
 زینده مه گیتلۆم نه پووی زه مانه

واته: پۆژنکیان چوومه سهیری گلکۆی یارمه کهم، له پای گۆری نهو یاره نه مه گداره دا،
 فرمیسم به خو پ داپۆژا و وتم نهی دلسۆزی قه یسی مهینه تبار، نه م خانووه پیرۆزت بی له
 کتی تۆزای نهی هاودلی دلسۆزی شهو و پۆژم، مه گه نازانی من شیت و شهیدای تۆم،
 سهر بهرز که رهوه نهی سهولی دلته، ته ماشای حالی من بکه که بی کهس و بیوهر له
 مالیکی پووخواوا به سه رلیشیاوای دهژیم، به پۆژ به پۆ پۆ و به شهو شیومن ده کهم، تق
 نه تهیشت که زامه کهم ساپۆژ بیته وه که چی نه شتهرت دا لی و پتر برینه کانت کولاندهوه،
 لهو کاته وه که سهرت ناو هته ناو گۆر، زامه کانم هاتوونه ته سو، به راستی فه رهاد چاکی
 کرد، کاتی هوالی مهرگی یاره کهی بیست به قولنگ دای له سه ر خۆی و خۆی له مهینهتی
 پۆژگار بزگار کرد، من ئیستا بق مهینهت و سه رکۆنه ی نه م و نهو ماومه ته وه.
 وه کو له پاش ماوه یه که بابیه جانی دیسان که وتوو هته داوی نهوینه وه و گراو و
 سه و داسه ری کیژیک بووه به ناوی شیرین و شیرین به ته واوی ههست و هۆشی جانیی
 بر دووه و بلایسه ی نهوینه کهی به جۆرێ بهرز بووه ته وه که ههست و هۆشی لی سه ندووه و
 به م چه شنه پووی کردوو هته یارمه کهی که ده لی:

شيرين دامهچۆ، شيرين دامهچۆ
 نهونهمام نۆ شيرين دامهچۆ
 كافر موطلهق بئى دين دامهچۆ
 وهى كهر شهپنهنگيز پر قين دامهچۆ
 ئەى جەيران ديدە، ئاھووى بەر مەچۆ
 وەنەوشە و سوسەن، لوللوو پەر مەچۆ
 نەرگس و ريتحان ياسەمەن مەچۆ
 لالەى شەقايق گول چەمەن مەچۆ
 بالا عەرەرى توول تەر مەچۆ
 گەردن سوراحى شاخ زەر مەچۆ
 ئەبرۆ چون كەمان ديدە باز مەچۆ
 دندان مروارى شەكەر پاز مەچۆ
 خواجەى يەمەن شار عەنبەربار مەچۆ
 پەمزن قاتل پايوار مەچۆ
 تافتەى سەوز نەپتيل سەروين لار مەچۆ
 هاوار وه يانەم هەى هاوار مەچۆ
 فەرھاد نە پابەر، شيرين تەرز مەچۆ
 سەول سايەدار بالا بەرز مەچۆ
 حەلقەى كەمەندان سەوز ديز مەچۆ
 تورك تيرنەنداز شەپنەنگيز مەچۆ
 مەجنون ليوھەر لەيلا پەنگ مەچۆ
 كەمەر سەراويز شوخوشەنگ مەچۆ
 سەرتاپا بئى عەيب نەونەمام مەچۆ
 جەللاد قاتل پەرى سام مەچۆ
 ھەرچەند كەلالام من بەدەردەوہ
 شيرين بئى مۆلەت لاش نەكەردەوہ
 سەرتا وه دامان يەخەم كەردم چاك
 مەدھوش بى جە عەشق، كەفتم نەرووى خاك

واتم نئی یاران وهخت یارییــــهن

فکری پیم کهران دهردم کارییهن

«جاننی» بهنالّه وهی گشت دهردهوه

نازار نه بهختت لاش نه کهردهوه

واته: شیرینی خوْش‌ویستم شه‌فرۆشه و چاوی وهکو چاوی ناسکه و بهژن و بالای به‌وینه‌ی وه‌نوشه و سۆسه‌ن و لیلۆپه‌ر و نیرگس و ریحان و یاسه‌مه‌نه، بالای به‌رزه و نه‌برۆی وهکو که‌وانه و دیانی وهکو مروارییه و پیاوکوژه و سه‌روژن لاره و وهکو شیرین فره‌اد له پئی دهردهکا و وهکو له‌یلا مه‌جنوون شیت و لیوه ده‌کا، من داوام لئی کرد که نه‌پروا و بیتّه لامه‌وه، هر چهنده لئی پارامه‌وه و پیم وت: مه‌رۆ، که‌چی لای لیم نه‌کردهوه و منیش سه‌رتاپای یه‌خهم دادری و بیته‌ۆش که‌وتم و که‌وتمه سه‌ر خاک و وتم: نئی یاران کاتی یارییه و کاریکم بق بکن که دهردم کارییه و، جانی به‌وه‌موو دهردهوه، هرچه‌نده پاراپه‌وه، شیرینی نازارم لای نه‌کردهوه.

بابه جانی نه‌وه‌پرده داده‌داته‌وه و ده‌ست ده‌کاته پهنه و نامۆزگاریکردنی خه‌لک و له پارچه هۆنراوتکیدا ده‌لئ: نئی یاران! ئهم جیهانه نه‌مه‌گی نییه و وهکو گه‌رده‌لولوول دیت و ده‌جیت و قه‌ت به‌جیهان مه‌نازن و زۆر فیلّه‌بازه، به‌فرۆفیل فریوتان دها و ده‌تانخاته داو، نه‌وه‌ش ده‌بئ بزنانن که مه‌رگ له ریمانداپه و ده‌بئ له پئی خواوه برۆن و بق چاکه تی کۆشن، وهکو ده‌لئ:

یاران ئی دنیا وه‌فنا نه‌دارۆ

که‌رده لولوول ناسا مه‌یق مه‌ویه‌رۆ

دنیا‌ی بئ بنیاد فتنه‌ی پرفتوور

هر کاتئ زانای یه‌کسه‌ر بی خاپوور

ئی دنیا پووچهن وه‌نمش مه‌نازی

مه‌ککاره‌ی پر فهن مه‌ده‌رۆت بازی

به‌فه‌ندوره‌ندی مه‌ووزۆت نه‌تۆر دام

مه‌به‌رۆت وه خاک ناخر سه‌ره‌نه‌نجام

یه‌قه‌ینه‌ن یاران مه‌رگ ها نه‌رتمان

کارسازی تۆشه‌ی رای عوقباکه‌ران

پاگه‌که‌ی تاریک دووره‌ن بئ پایان

جه‌هد و جه‌خت که‌ران ده‌خیلیم یاران

تەمەن، دووگەلەن، گەردەن، غوبارەن
 گەردەلوول سەخت شەرارەى نارەن
 چۆلەن، ھەلەتەن، سەختەن، دشوارەن
 خارەن، خاشاکەن، عەقرەبەن، مارەن
 شۆرەن، شۆرشەن، ھەولەن، ھاوارەن
 شینەن، شیوونەن، زارەن، زگارەن
 فرمیسکەن، ئەشکەن، چۆشەن، تارىکەن
 کەس کەس نەدینەن ئەو را باریکەن
 لیلۆون، ھوونەن، زووخەن، زوخاوەن
 ھاوارەن، دادەن، گەرمەن، بى ئاوەن
 خەفەت خىزانەن، کزەى سۆزانەن
 غەمەن، خەفەتەن، دل گوریزانەن
 بکەرەن تۆپە، یاران ۋە ئىخلاس
 چون نە پرد سەخت نەمەقۇن خەلاس
 خەلافش نییەن ھەر چىئوم واتەن
 بیللا ئى دنیا مایەى نەھاتەن
 دیوانەکەى بابەجانى کە نزیکەى دوو ھەزار ھۆنراویک دەبى بەھۆى نووسەرەوہ
 کۆکراوہتەوہ، بەلام لە چاپ نەدراوہ.

سەرچاوەکان

- ۱- دیوانى بابەجانى بۆرەكەيى - كۆكردنەوہى صديق بۆرەكەيى - تاران، ۱۳۵۸.
- ۲- تەلەى دەستەوشار - نووسراوى صديق بۆرەكەيى- تىكانتەپەي ھەوشار، ۱۳۴۶.
- ۳- بەيازىتكى كۆن كە سەد سال لەمەو پيش نووسراوہ.

مهلا ماری کۆکه‌یی

۱۲۵۶-۱۳۶۶

ئەم ھۆنەرمان ناوی ماری و کۆری برايم و نازناوی کۆکه‌یییە و بەپیتی ئەو بەلگانەیی کە کەوتووئەتە دەستمان لە ساڵی ۱۲۵۶ی کۆچی لە دیتی حاجی خۆشی ناوچەیی شاروێراندا لە دایک بوو و ھەر لەوێشدا پێ گەیشتوو. ھەر لە سەر دەمی منداڵیدا خەریکی خۆتندن بوو و پاشان بەفەقیتی گەراو و ماوھیک لە سابلاخدا بوو و ئینجا چوو بۆ بانە و لە پاشا رویشتووئەتە سلیمانی و لە خانەقای مەھویدا خۆتندنەکەیی تەواو کردوو و گەراوئەتە بۆ زێد و مەلبەندەکەیی خۆی پاشان لەبەر تەنگوچەلەمەیی رۆژگار و دەستکۆرتی و ھەژاری باری کردووئەتە دیکانی دەرویشان و شاری کەند و قەرەگۆتیز و قاجر و کۆکە و سەرەنجام چووئەتە شاری سابلاخ و پاشماوھیی ژبانی بەوانە و تەنھە و ریتووتینی خەلک بردووئەتە سەر تا لە ساڵی ۱۳۶۶ لە تەمەنی سەد و دە ساڵیدا کۆچی دوایی دەکا و دەنیزێر^(۱).

مەلا ماری تا دەگاتە دەرووبەری تەمەنی سی و پینج ساڵی خۆی بەخۆتندنی زمان و وێژەیی عەرەبی و فارسی خەریک کردوو و لە پاشا ژنی ھیناوە و کەوتووئەتە ناو تەنگوچەلەمەیی ژبانە و بەم دێ و ئەو دیدا سوورپاوتە و سەرەنجام لەبەر بێ ئەوایی و ھەژاری بار دەگاتە سابلاخ و لەوێدا لە مزگەوتی شادرویش خەریکی دەرز و تەنھە دەبێ و بەداخووە لە ناخ و ئۆخری ژبانیدا بینایی خۆشی لە دەست داو و خانەنشین بوو و خێرە و مەند خێریان پێ کردوو تا کۆچی دوایی کردوو.

مەلا ماری ھۆنەریکی بەرز بوو و لە ھۆنەنەوھیی ھۆنراویدا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و ھۆنراوەکانی لە سێ پەردەدا دەردەمکەون: کۆمەلایەتی، نیشتمانی، ئاینی. زۆربەیی ھۆنراوەکانی لەسەر شێوھیی کۆن داپۆژاوان و پتر لاسایی ھۆنەرانە کۆنی کردوو و پەیرمویی لەوانەو کردوو، بەلام گەلێ مەبەستی تازەشی بەدی ھیناوە و، ھەندێ جار مەبەستی تازەیی کۆمەلایەتی ھیناوە و بەھۆنراو خستووئەتە بەر باس و لیکۆلینەو.

ھۆنەر لە پارچە ھەلبەستیکیدا باسی بەدبەختی و ھەژاری خەلک دەکا و چۆنیەتی ھال و ھەوایی مەردوم پیشان دەدا و لای وایە ھەمووی بەدبەختی و پۆژە پەشیی خەلک لە

(۱) سەبارەت بەمیزووی لەدایکبوون و مردنی مەلا ماری جیاوازی بۆچوونی ھەیە. مامۆستا عەلانەدین سەجادی ساڵی لەدایکبوون و مردنی ئەوی ۱۲۹۳-۱۳۶۶ی کۆچی داناو و، سەیدپانی مەھابادی ساڵی ۱۲۵۳-۱۳۶۶ی کۆچی بۆ داناو، بەلام بەپێی لیکۆلینەوھیکێ زۆر کە بۆمان دەرکەوتوو، مەلا ماری لە ساڵانی ۱۳۶۶-۱۲۵۶ی کۆچیدا ژیاو.

بئی زانستییه و نه‌گەر خه‌لک به‌دووی زانستدا بره‌وا، دیاره هه‌موو پیش‌په‌وت ده‌که‌ن و به‌ئامانج و ئاره‌زوو ده‌گه‌ن، وه‌کو ده‌لتی:

که‌سێ غه‌واسی به‌حری عیلم و عه‌قل و فه‌زل و جه‌وه‌ر بئی

ده‌بئی سینه‌ی، سه‌فینه‌ی عه‌زمی وه‌ک سه‌دی سه‌که‌نده‌ر بئی

که‌سێ مه‌یلی خه‌زینه‌ی گه‌نجی نه‌سراری نیه‌انی بئی

ده‌بئی مه‌ردی ته‌عام و حه‌وت خوانی شتیر و نه‌ژده‌ر بئی

که‌سێ تالب به‌نیو و شوهرت و پرۆشد و شه‌جاعه‌ت بئی

ده‌بئی ئاماده‌ بۆ شم‌شیر و تیر و زه‌ربی خه‌نجه‌ر بئی

که‌سێ مه‌یلی به‌به‌ردان و برانی خوینی فاسد بئی

ده‌بئی نه‌وه‌هل قه‌ده‌م رازی به‌نیش و نیشی نه‌شته‌ر بئی

چ باکیکی له‌ تیر و ته‌عن و لۆمه‌ی یار و نه‌غیاره

که‌سێ عاشق به‌تاقی قه‌وسی نه‌برۆی یار و دل‌به‌ر بئی

چ کارکی به‌وه‌عز و ممبه‌ر و میحراب و مزگه‌وته

که‌سێکی مورشدی مه‌یخانه‌ یا رهند و قه‌له‌نده‌ر بئی

که‌ من ره‌وتم به‌من چی گه‌ر لباسی عالم و دونیا

هه‌موو دیبا و نه‌تله‌س یانه‌ دارابو و موجه‌سته‌ر بئی

که‌ من شاهی وجودم ماتی به‌یتول حوزنی وه‌جده‌ت بئی

به‌ من چی گه‌ر هه‌موو دونیا نزام و توپ و عه‌سکه‌ر بئی

که‌ من جامی شه‌رابم پر له‌ ژه‌هری مار و نه‌قربه‌ بئی

به‌ من چی شه‌ریه‌تی تو پر له‌ شیر و شه‌هد و شه‌که‌ر بئی

عه‌زیزم عه‌زمی هیممه‌ت شه‌رته‌، بۆچی هینده‌ مه‌نیووسی

ده‌بئی شاعیر قه‌وی قلب و مه‌تین و سینه‌ ده‌فته‌ر بئی

له‌ پاشا هه‌ر له‌ باری کۆمه‌لایه‌تیدا دیسان داوا له‌ خه‌لک ده‌کا که‌ بۆ فیتربوونی زانست و پیشه‌سازی راپه‌رن و خوێنان له‌ ته‌مه‌لی و ته‌وه‌زه‌لی لاده‌ن و له‌ناو یه‌کدا به‌راستی و دروستی و برایه‌تی ژبان به‌رنه‌ سه‌ر و به‌ره‌و ژبانیکی نوێ پیش که‌ون، وه‌کو ده‌لتی:

نه‌ی میله‌ته‌ی مه‌زلوومی فه‌قیری ده‌سه‌وستان

بئی عیلم و مه‌عاریف وه‌کو نه‌تفالی ده‌بوستان

ئەى بى بەش و بەهرە لە ئازادى و شىئادى
 مەحروروم و عەقەب كەوتە وەكو كوێز و نووستان
 بۆ بى خەبەرن دەورى جەمالەت سپەرى بوو
 بى نوورە چرای جامەئەى بادە پەرستان
 ئەم تەمبەلى و غەفلەت و ئەم خەوتنە تاكەى؟
 عالەم ەموو بیدارە لە خەو جوملە ەستان
 زۆر عەیبە گەلى عارە كە ئەم قەومە نەجیبە
 مەشهورە بەشەجاعت ەموو وەك پۆستەمى دەستان
 ئەم جەل و نفاق و حەسەد و بوغزە ەتاكەى؟
 دەخولتەنەو تەكەى وەكوو دۆوانە و مەستان؟
 بيشۆنەو پىم چاكە بەسابوونى سەداقتە
 ئەم چلكى نىفاقە لە دەم و چا و لە دەستان
 ئىقدا م و قىيامىكى بكن پوو بەسەناىع
 ەەر بۆ مەيە تەنيا كە بە ەار بۆتە زمستان
 خار و خەسى زىللەت لە رەگ و ريشە دەرتن
 بىكەن بەگول و گولشەن و گولزار و گولستان
 ئەورۆ كە لە فەنن و ەنەر و عىلم و سەناىع
 ەەر كورده كە بى حەيە باقى ەموو وەستان
 بىروانە لە نوورى ەنەر و شەمەئى مەعارىف
 تارىكە شەویش پۆشنە بووتە قەمەرستان
 شاعىر وەرە قوربانى قەرىحە و قەلەمەت بىم
 بىنووسە لە بۆ ئاكرە و ئامىد و لوپستان
 باوەندى و سەنجابى و ئافاقى جەنووبى
 بۆ كوردى پەراگەندە لە گەرمىن و لە كوستان
 بۆ مىللەتى بىچارەى بى سەحىب و سەردار
 بە خسوس تەبەقەى كوردى عىراق و عەجەمستان
 بۆ ئاتىبە فىكرىكى بكن فرسەتە ئەورۆ
 تاكەى دەبنە چا و لەبەر و ئالەتى دەستان

هؤنەر بزم جؤره له ناو کؤمه لدا هاتوچؤ دهکا و ئوسا دیته سهر باسی خؤی و به دبختی و پؤژه رهشی و ههزاری خؤیدا هه لده لئی و مه به سستیسی ئوه بووه که بلی: نهوسی خراپ که ئه گهر روو بکاته مرو، تووشی هه موو گونا و کارتیکی خراپی دهکا و بنیادهم دهبی له هه موو کاتیکدا هؤشی به خؤیه وه بی و گوئی پی نه دا، وهکو ده لئی:

مودده تیکه نه نفسی بهد حوکمی خراوم لئی دهکا

ههر به قهر و کینه دهروانیت و چاوم لئی دهکا

جار به جار دهگری و ده نالئی ههروه کوو هه وری به هار

گه به خنده و پیکه نین، دیت و سلّوم لئی دهکا

یهک سهعات و یهک دهقیقه دهس له من هه لئاگرئی

روو له ههر لایئی دهکم ههر قاوه قاوم لئی دهکا

بو خرابات و کلیسا و مهسجد و دهیر و که نشت

دهمرفینئی ئهم سهگه، سهه گورگه راوم پی دهکا

ههرچی تهفره ی لئی دهمن، وهعه و وهعیدی پی ئه دم

ناسرهوی ته کلیفی قوڤر و بن دراوم لئی دهکا

پؤژی شیرینم نه ماوه، کاتی ترش و تالییه

وهک منال دهگریت و داوای شهکری خاوم لئی دهکا

من له بهر عه جز و په ریشانی که هیچ نوتقم نییه

ئیدیعیای ئه شعار و بهیت و بهندوبوم لئی دهکا

من بهناری دل دهبرژینم که بابی جهرگی خوڤم

ئهو به وهش رازی نییه داوای پلاوم لئی دهکا

ههرچی فیکری لئی دهکم پرتگی خه لاسیم بو نییه

بهم چله ی زستانه داوای تاو و ساوم لئی دهکا

دهچمه مائی، مال و مندا ل دین و دهورم لئی دهمن

یهک ته مه نای قهند و چا، یهک نان و ناوم لئی دهکا

روو له بازاریش دهکم ئهم جاره نه ربابی ته لب

ههر که سئی تووشم دهبی، داوای دراوم لئی دهکا

دهچمه سهر چؤم و خیاوان یهک نه فوس ئاسووده بم

شارهوانی حازره و داوای کلّوم لئی دهکا

دهردى به دتر لهم هه موو دهر دانه دهردى پيريه
جهرگى لهت لهت كردهوم داواى هه ناوم لى دهكا
سهيرى خوشتتر من كه مه عرووفم له نيو ئه م شارهدا
تازه ئيحه سايبه داواى ئيسم و ناوم لى دهكا
هينده گرياووم له نيو چاووم نه ما فرميسكى خويز
زالمهى بى پوحمه داواى خويزنى چاووم لى دهكا

هونەر له هونينه وهى هونراوى ئاينيشدا دهستىكى بهرز و بالاي هه بووه، چهند به جوش و
خروشوه له پارچه هه لبه ستىكدا ستايشى خواى تاق و ته نيای كردهوه و، بهرزى
خه ياله كى له وهدايه كه متر هونريك بهم جوژه خه ياله له ستايشى خوادا تى هه لچووه و،
هونراوه كانيشى به پوختى و جوانى هونيوته وه وهكو ده لى:

هه چى زهر راتى عهرز و ئاسمانه
كورتاتى، بهر هه تاوى، لانسارى

له دىپرى پويه پرهى دهور و زهمانى
به هه نه خشى ته ماشاكهم ديارى

عهزىزى تو له هه لا خوشه ويسته
زه ليلى تو به كس نايتت قوتارى

كولستان و كول و كولزار و كولشه ن
هه و شمشاد و سهرووى جويبارى

نه واو و ناله و گريانى قومرى
فغانى بولبولى سهر شاخسارى

زريوهى مهل، له سهه پهل يا له سهه كول
چريكهى هودهود و سهوتى هوزارى

سه لاو و حهق حهقى مورغانى يا حهق
كه دهنگيان دى له سهه عوودى قومارى

هه موو تاريفى زاتى پاكى تويه
دهمى ئه كهن به خهنده و كه به زارى

به لووتكهى شاخه وه و نووچكهى چياوه
ئه خويزنى كه بكى مه ستى كو هسارى

به هر نهظم و به هر وینه و عبارت
هموو نیقرار نهکن پهروه دکاری

هونه که زوری هونراوه کانی کومه لایه تی و ناین، له گال نه وهدا هونراوی دلاری
هونیوته وه و له م مهیدانه شدا نه سپی خوی لنگ داوه، له ویدا یاره خوشه ویسته که بی تیری
برژانگه کانی دهیپتکی و دلی دهخاته داو و بهم چه شنه به که مهندی یاره که بی ده که وینه
به هشتی ژینه وه، وه کو دهلی:

تہاشا نه مرق فرمانی، عجب فرخونده شایه که
بنزره سه قفی موزگانی عجب تیپ و سپایه که
له تاقی قهوسی نه بروی دم به دم سه می حوادس دئ
عیلاجی ناکری بۆ که سه عجب بورج و قه لایه که
هتا که بی کونجی تهنهایی وهره زاهد تہاشاکه
که خیمه بی شای شه که ر لیوان چ قه سر و باره گایه که
که حوسنی یار و نه غیارم له میزانی خه یالم دا
به دل دیتم هموو لایه که که نه و تهنیا له لایه که
خه زینه بی پرومه تی له علی، له ب و سیمی زنه خدانی
گوتم بی تو خودا پیدا عجب که نیج و ته لایه که
دلی خستوو مه قهیدی، خه تی قفلی خالی لی داوه
سپاسی لی نه که م به به عجب سه سیر و سه فایه که
که عاجز بووی له گوشه بی تہنگ و تاریکی دلم فرموو
وهره سه سه تہی چاوم، چاوه که م خوش جیلوه گایه که
مه چۆ نیتو خه سته خانہ بی عاشقی پرو زهره و سه و داسه ر
له دهوری تو عجبایب شیوهن و شین و سه لایه که
موته ووهل زولفی تو بوو فسل و وه سل لی تہاشا کرد
موعه ممایه که که لایه نحل و زنجیری به لایه که
هزاران قاضی و موفتی له مه کته بخانه بی عیشقی
خه ریکی دهرس و تہحسین، مه لین تهنیا مه لایه که

نم هونه ره له فارسی و عهره بی شدا هر هونه ریکی بالا بهرز بووه و دیوانه کوردییه که بی
له لایه ن سهیدیان وه چاپ کراوه که زور هه له بی تیدایه و پتیشه کییه که بی له قسه بی
پرووو چیشی بۆ نویسیوه.

- ۱- دیوانی مه‌لا ماری کۆکه‌یی - به‌یارمه‌تی سه‌یدیان - مه‌هاباد.
- ۲- دیوانی ده‌ستنوو‌سی مه‌لا ماری کۆکه‌یی - مه‌هاباد، ۱۲۲۷ی کۆچی.
- ۳- کۆفاری نیشتمان - جه‌مال نه‌بز - سوید، ۱۹۸۵.
- ۴- یاداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌مه‌لا ماری کۆکه‌یی.

شیخ عه‌بدوره‌حمانی جانه‌وه‌ره‌یی

۱۲۵۷-۱۳۱۹

ئهم هۆنه‌رمان ناوی عه‌بدوره‌حمان و کورپی شیخ محهمه‌ده که به‌پیتی ئهو به‌لگانه‌ی وا که‌وتووته ده‌ستمان له‌ سالی ۱۲۵۷ی کۆچی له‌ دیتی جانه‌وه‌ره‌دا له‌ دایک بووه. جانه‌وه‌ره‌ دێیه‌که له‌ ناوچه‌ی که‌لاته‌رزان له‌ نیوان مه‌ریوان و سنه‌دا. هه‌ر له‌ منداڵیدا لای باوکی خه‌ریکی خۆیندن بووه و له‌ پاشا به‌فه‌قییه‌تی زۆربه‌ی ناوچه‌کانی کوردستان گه‌راوه و سه‌ره‌نجام له‌ سنه‌دا خۆیندنه‌که‌ی ته‌واو کردووه و گه‌راوه‌ته‌وه‌ زیند و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژبانی به‌وانه‌ و تنه‌وه‌ و ریتنویی خه‌لک بردووته‌ سه‌ر تا له‌ سالی ۱۳۱۹ له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست و دوو سالی‌دا کۆچی دوایی کردووه.

شیخ عه‌بدوره‌حمان له‌ هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو‌دا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه و هۆنراوه‌کانی زۆر ته‌ر و پاراو و شیرین. مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپیس له‌ په‌راوی یادی مه‌رداندا سه‌باره‌ت به‌شیخ عه‌بدوره‌حمان ده‌لی: ئهم شیخه‌ دلی چوو بوو له‌ ژنیکی جاف به‌ناوی ئامان و، رازی ئه‌وینی ئهو ئامان له‌ناو خه‌لکدا بلابوووه‌وه و قسه‌که‌ گه‌یشه‌ جافه‌کان، رۆژتیکیان تاقمی له‌ جافه‌کان ئه‌سپێکی سه‌رکیش بۆ شیخ زین ده‌کن و بۆی ده‌هینن که‌ سواری بی و به‌ر له‌ ئهو که‌سه‌ نه‌یتوانیبوو سواری بی، مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌ بوو که‌ ئه‌سپه‌که‌ هه‌لیگرئ و فرتی بداته‌ خوار و ملی بشکینئ و بیمرینئ، که‌ شیخ سواری ئه‌سپه‌که‌ ده‌بی، ئه‌سپ هه‌لی ده‌گرئ و به‌ره‌و خوار و به‌ره‌و ژووری پی ده‌کا، به‌لام شیخ خۆی راده‌گرئ و سه‌ره‌نجام ئه‌سپه‌که‌ ماندوو ده‌بی و راده‌وه‌ستی و شیخیش داده‌به‌زئ. جافه‌کان ئه‌مه‌ به‌په‌رچوو داده‌نن و ده‌سه‌رداری ده‌بن، ژنه‌که‌ش پاش ماوه‌یه‌ک ده‌مرئ و مه‌سه‌له‌که‌ ئیتر ده‌برێته‌وه‌.

ئهمه‌ش چه‌ند هۆنراویکی ئهم هۆنه‌ره‌ که‌ ده‌لی:

نازیزم ئه‌ریه‌رسی چۆنه‌ن ئیلاخان
داخان داخانن، زاخان نه‌داخان

ئەو ھەرد، ئەو ھەلەت ئەوسا پتو ھەببیت
 ئەو شەوق ئەو زینەت ئەوسا کە تۆدیت
 ئیسە جە دووریت پۆشان سیاتەم
 ھازەى قەلەۋەزان بى دەنگەن مەتەم
 ئەو ئەرخە وانان نەگوى شەتاوان
 ئەو تەوق سەولان نەپای کۆل ناوان
 دلتەنگەن نەداخ دوورى دىدەى تۆ
 ۋەپس مەنزىگای دەرەى (تەنگەكۆ)
 (تاویل بەگ) نەداخ بۆتەى فىراقت
 تەۋەن تاۋنەن نە ئىش تىياقت
 پىشت (بەردەرەش) پال (ھەرەس گا)
 (قەجە) و (گل جەرە) و ھەرەى (كەلەبا)
 (كەس نەزان) ھەرىەند ئەسرىنان پىزان
 تاف قەلەۋەزەى (ھەرچاپان) بىزان
 (كەلەبا) ۋەبای ھەناسان سەرد
 كەللەش چۈن كەللەى من بىەن ۋەگەرد
 (مى رەش) دەشپۆشەن، (ساتيار) نازىەت بار
 (قەجە) زارىشەن، (بەردەرەش) زگار
 (سەرپەۋان) نەچەم رەۋان كەردەن سەيل
 (كاۋان) گولۋان (ھەردە) كەردەن كەيل
 (سولتان ئەغزەتوۋ)، (مى رەش) و (ساتيار)
 مەنالۆن ۋە سۆز بىرگەى مۆسىقار
 پای (تۆراخ تەپە) چەنى (مىشەل ۋان)
 ھەر يەك ۋەنەوعى لىش مەيۆ ئاۋاز
 (ترشكەدار) خەمىن، (بارگە) زارىشەن
 ئەۋىش ۋىنەى من دەردەك پارىشەن
 (توۋەرەشكە) مەلۋول، (توۋە سووران) سوورەن
 پەى تۆ (تۆراخ تەپ) مات و مەھجۋورەن

(دهشتمیل) زهلل، (چنار) خفه‌تبار

(نمشکوت) شینه‌شهن جه هیجران یار

کراسه‌کهی خهم نه‌کن ومب‌ردا

به‌رگ نازیعت بار نه‌دهن ومســـــردا

یه (رمحمان) واتهن دهرودن پر جه دهرد

کرد نه هیجرانان (نامان) گهردهن زهرد

واته: نهی خوشه‌ویسته‌کهم! نه‌گهر بیریسی که نیلاخان چونه؟ ده‌بی بلیم داخی ناوخته
دل‌م‌وه، چونکه له دوریی تو جلویه‌رگی نازیعتیم له‌بهر کردووه، نیتیر به‌بی تو هازه‌ی تافگه
وقه‌لبه‌زه‌کان بی‌دنگه، نه‌رخه‌وانی گوئی شه‌تاوه‌کان و سه‌وله‌کان پای گولاوه‌کان
هم‌موویان دل‌ته‌نگی دوریی دیده‌ی تون، (ته‌نگه‌کن) و (تاویل به‌گ) و (به‌رده‌ر‌هش) و
(هرمس‌گا) و (قه‌جه) و (گل‌جهره) و (که‌له‌با) و (کس‌نه‌زان) و (هرج‌ار‌ان) و (می
ر‌هش) و (ساتیار) و (قه‌جه) و (سه‌ر‌ه‌وان) و (کاو‌ان) و (هرده) و (سوز‌اخ‌ته‌په) و
(میشه‌ل‌وار) و (ترش‌که‌دار) و (بار‌که) هم‌موویان له دوریی تو ده‌گرین و نه‌وانیش و م‌کو
من دهر‌دی‌ان کاریبه و کراسی خهم و په‌ژاره‌یان له‌بهره و نامان نامانیانه.

نهم پارچه هه‌لبه‌سته‌شی به‌بونه‌ی گهرانه‌وی کۆچ و باری خوشه‌ویسته‌که‌یه‌وه له
کوستانه‌وه بق‌گهر‌میان هونیه‌وته‌وه که ده‌لی:

دیس‌ان سه‌ر ههر‌دان جه‌نۆ‌گرت‌هن ته‌م

سه‌پای گولالان پیزیان وه هم

شنۆی بای پایز وه‌یش‌وو‌مه‌ی سزا

وه‌لگ درمخت‌تان بی‌واده پیزا

بی‌وه گهرده‌لوول که‌له‌ی کل‌وان

مات‌هم بی‌سه‌دای هازه‌ی وه‌فر‌او‌ان

گهر‌میش‌کهم گهر‌ده‌ن، سه‌رده‌ن سه‌ر‌ه‌رد‌ان

وه‌ک سه‌ردیی مزیت‌شای گهر‌ده‌ن زهر‌دان

کۆچ‌کهر‌د‌سیا مال‌چۆل‌بی وه‌ر‌زا‌خان

په‌شی‌و‌کهر‌د‌زین‌ت‌زه‌وق‌لی‌لا‌خان

سه‌وزیی چه‌منان‌ته‌بدیل‌بی وه‌زهر‌د

له‌به‌ر‌زان‌ره‌زان‌پیزان‌ه‌رده‌وه‌ه‌رد

بی داخ و پهرداخ کوچ کورنه ایلاخ
 پر داخ بی دهماخ شی وهکوی ناخ ناخ
 رهم رهم ناهوان، کهل کهل کهلهخان
 مهیل کوردهن نهوزتدخاک کهرمیان
 نۆ مـالان وینهی غـه زالان بهی
 کهرمهسیر خیرههم ناوهرد وه فهی
 دیده مهستهکی جهیران ناساکه
 سه دهلیلهکی کهرمه جیاکه
 هیمای چون ئیلاخ ها نهپهرداخدا
 بوی پایز نهدان بوش ودهمهـاخ دا
 شهـمال شق وه لای، نهو لهیل ناسا
 نم زهرد نهشک، ههرس سهیل ناسا
 نم بدهر وه دوری تاش زاخـهـدا
 زهردی وهلگ نه رهنگ دار باخـهـدا
 مهپهرسق جهرووی کهرمیی مهیلهوه
 چوونهن قهیسکهکی وه دوجهیلهوه
 مهپهرسق جهرووی کهرمیی مهیلهوه
 چوونهن قهیسکهکی وه دوو جهیلهوه
 واچه سهراپاش سۆزان نهفتنه
 ههرده و ههردهشهن، ساتی نهسرهفتنه
 یهـند خـهـیال توش ها نه دهررون دا
 کهفتنه وهرووی ئیش دهرد مهجنووندا
 جهزایفیی ویش ههردهم مهـدا پیچ
 شنۆی بای هیجران وهنش مهـدا گتیچ
 کیچ مهـدا ومهوات ودهم دهردهوه
 وهسۆز تهئسیر ئهـم چهند فـهـردهوه:
 فیدات بام نازیز، شوخ و شیرین رهنگ
 چهـم سیای بووم زهرد، شوخ شهیدای شهنگ

په پهم ناهووان چه مراهی پاتهن
نینتزار وهدین گهردهکهی پاتهن

تا بهیان وهدین دیدمت ناهووان
ناماوه جه سۆنگ تۆ وهگرمیان

واته: دیسان ته مومؤ کهؤ و کیموکانی داگرت و لهشکر گولالهکان رژانه یه کدا و شنۆی
بای پاییز گه لای دار و درمختهکانی وهراند و به جارئ لووتکهی کیموکان بووه گرده لوول و
هاژهی ناوی به فراوی کیموکان به په شتیوی هاته خواروه، ههوا سارد بووه و کهؤ و کیمو
وهکو دلای نازداران له نیمه ساردوه بووه، نهوا خیتوهتی عیلهکانیش پیجرايهوه و
خۆشهویسته که همیشه له گه ل نهو عیلاته دا کۆچی کرد و نیتر لیتلاخهکان به جارئ په شتیو و
خه مبار بوون و، شیناوهردی چیمه نکان به جارئ زهرد بوو و، له بهرزیی کیموکانهوه گه لای
گولهکان داوهریه خواروه، پهوی ناسکهکانیش کهؤ و کیمویان به جئ هیشته، نهی شمال
دهسا برۆ بق لای یارمهکم و کاتئ بگه یته لای بیگومان لیت دهمرسی که حالی قه یسهکهی
دهشتی دوجهیل چۆنه، پتی بلئ تهواوی لهشی به نهوتی دوریی تۆ سووتاهه و ههرده و
ههردیتهی و ساتئ ناسرهوی و، نهوهنده بیرری تۆی له دلایه، دهرد و نیشی له مهجنوون
زۆرتره و، نهوهنده لاواز بووه که بهسروهی با دهله رژی و، بهسۆزهوه ده لئ: بهقوریانت بم
نهی شۆخی شیرین رهنگ، نهی چاوپرهشی شۆخوشهنگ، تهواوی ناسکهکانی کیمو
چاوهروانتن و چاوهروانی تۆزی بهر پیتن.

شیخ به هیواوی دلای خۆی ناگا و له بهختی رهشی نهودا نامان دهمری و کاتئ نه
ههوالهی پی دهگا، دنیاوی له بهرچاوه دهگۆرئ و دلای سهه چهندان پری دهبی له خهم و پهژاره
و نهه هۆنراوانه به بۆنهی کۆچی دوایی نامانهوه دههۆنیتتهوه:

فهلهک بهی شووم تالهی سیای من

جۆش دا به کورهی دهردان دیواوی من

بهی بهخت و تالهی وه بهد سرروشتم

سهنگ دانه پرووی جام بهخت بهرگه شتم

کۆس کۆس نۆم جه نۆ ژنیاوه

بارووت نه پرووی زام تازهم شنیاوه

یهخهی مهینهتم داوه وه سهردا

بهرگ نازیه تیم هم کهرد وه بهردا

ههرس هه پگا و لیتو شه تاوان

دیسان هم جهم بی نه پرووی کلان
 تاو گرمیی مهیل نیهانی یاران
 سهردی چون سهردی بهفر نزاران
 خوشووس قیبله کهی رشته دوویدهم
 نه روا که کهی تن منات که شیدهم
 دهوای نیش دهر دلی رهنج وورم
 مه لهم نه پرووی زام سفتهی ناسورم
 تاقت دهر وه جسم خستهی خهم کیشم
 تفریح خاتر وه خهمان ریشم
 دل سوز ناز کیش، جای نیاز کهم
 باعس شادی و زهوق سازه کهم
 ناگابی وه تیر قهزای بهخته وه
 وه بهدی دیدهی سزای سهخته وه
 پیکیا وه پیکان نادیاریه
 پیچیا وه کالای نازیهت باریه

واته: چرخ له شوومی بهختی رهشی مندا، دیسان کوورهی دهر و پهزاره می تاودا و،
 بهردی دا له جامی بهختی رهشم، دیسان کۆتم که و ته وه و بارووت رزایه سهر برینی تازهم و
 بهرگی نازمیتیم کرده بهرم و، فرمیسکم به خور هات، چونکه تاقه گوله کهم که نه دهوای
 برینه کانم بوو و، هموو دهم دلمی خوش دهر کرد و، دل سوز و ناز کیشم بوو، له پر بهردی
 به بهردی قهزاهه پیکرا و بووه هوی نازیهت باری و خهم و پهزاره می من.
 نه هونه ره دیوانیکی بهرز و نایابی هیه که له لای خزمه کانیهتی و هیشتا له چاپ
 نه دراوه.

سهرچاوهکان

- ۱- یادی مردان - نووسراوی مهلا عبدالگهریمی موده پریس - بهخدا، ۱۹۸۴.
- ۲- دیوانی دهستنووسی شیخ عبدالوهرحمانی جانوه ره بیی که له سالی ۱۳۱۱ی کۆچی دا نووسراوه.
- ۳- یاداشتهکانی خۆم سهبارت به شیخ عبدالوهرحمانی جانوه ره بیی.

دەرویش نەورۆزی سۆرانى

....-۱۲۶۰

ئەم ھۆنەرەمان بەپىتى سەرھتاي ديوانەكەى لە ساالى ۱۲۶۰ى كۆچى لە دىيى سۆرانى سەنجابى كرماشاندا لە دايك بووه و ھەر لەو وىشدا پى گەيشتووه. لە مندا لىدا لە خانەقاي سۆراندا خەرىكى خويندن بووه و پاشان رۆيشتووهتە شارى كرنند و لەو وىدا خەرىكى خويندنى بەرتووكى سەرئەنجام و ھەندى پەراوى فارسى بووه و لەو وىو چووتە دىي تووت شامى و لە خانەقاكەى سەى براكە ماوتەو و خەرىكى رىتونىنى خەلك و لىكدانەوھى بەرتووكى سەرئەنجام بووه و پاشماوھى ژيانى بەم جۆرە بردووتە سەر تا لە سەرھتاي سەدەى چوار دەمى كۆچىدا شەرابى مەرگى لە مەگىپرى زەمان وەرگرتووه و خوار دوويەتەو و لەو وىدا نىژراو.

ئەم ھۆنەرە پاىبەرزە ديوانىكى بەرز و نايابى لى بەجى ماوھ كە نزيكەى چوار ھەزار ھۆنراو وىك دەبى و زۆر بەى ھۆنراو ەكانى سەبارەت بەرپى و رچەى يارى و لىكدانەوھى پەراوى سەرئەنجامە.

ئەمەش چەند پارچە ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەرن كە دەلى:

۱

ياران جە يەمەن، ياران جە يەمەن

خاوى دىم نەسەمت ستارەى يەمەن

گىلام نە چوار باغ سەر حەلقەى چەمەن

شەخسى دىم نەجاي نەمەرد بى نەژەن

سەردام نەسوچوود ياوام ئەو حوزوود

غەرق بىم نە كوورەى پر شەرار نوور

دەمى وىنەى رۆح مەدرام نە ديوان

مەيل كەرد وەگوفتار ئامام وەزوان

للام بەى روخسەت كەردم ئىلتجا

عەرزەى وىم وانام بەى زوھوور شا

فەرماھەى عارز! ئىنتزار نە دل

پادشام بەى زوھوور بەستەن دەستەى گول

یه (نوروز) واتهن نه خاک یه مهن
 شنه فتم نه له فز ره مزئی نه چه مهن
 نهر که چم واتهن، شادادهن به شم
 تاجر حوچره ی حاجی به گتشم

واته: نهی یاران! شهوتکیان خه ویم دی، لهو خه ودا نه ستیره ی به ختم دهره وشایه وه و،
 خوم له ناو چوار باختکدا دی و لهو چوار باخدا مروفتیکم دی که نه ژن بوو و، نه پیار،
 دیاره فریشته بوو، نه نجا به ریتیکه وه چومه لای و کرنوشم لی کرد دیم که پرومتهی وهکو
 هه تاو دهره وشایه وه و، له تیشکی پرومتهیدا نو قم بووم و له بهرده میدا وهکو بهندهیه کی
 فرمانبهردار راهه ستام و پاشان لیتی پارامه وه که پیم بلتی شای دهروشان که ی
 دهره که وی و سره له دها؟ له وه لامدا پیم ی وت: که شای دهروشان لهم نزدیکاندا له گهل
 چند دهسته ی گولدا سره له دها، نه وسه توش به هیوا و نارهنزوی دل و دهرونت دهگه ی.

۲

دلّه حال زانی، دلّه حال زانی
 دل قدر و قیمت حال حال زانی
 وه قول «قاسد» ساحیب زه مانی
 شوون پیر شهرت بی را نه رانی
 وه عهین نه دهب نه مر نهرکانی
 جو لای کالاباف سفید دوکانی
 مه کوئی مانگ وه سر په نهانی
 بی تان بی پوی هفت ناسمانی
 ره فیق ره قاس رۆج رهوانی
 چرخچی چالاک جومله ی جهانی
 نه گهر بووانم مه غز نی معانی
 مه شووت نهو سهراو باز تهرلانی
 نه ختر کالاباف کارخانه ی گوهه ر
 نوستاد زاغاب تیغ دین جهوهه ر

واته: نهی دل! دیاره تو حال زانی و له حال و دهردی حال زانان و راز و نیازی دلان تی
 دهگه ی. پله و پای خواناسی تو گه یشتو وه ته جیگایه ک که هه ندی تو به له چهرختنری

زمان و جۆلای کالای و مهکۆی مانگ و خۆری رازی شاراوهی خواناسی و کالای سپی بی
تان و بی پۆی حهوت ناسمانی یهزدانی دهمزان، دیاره تق هاوهلی پۆی رهوانی و، له
گولزاری سهراپهردهی جیهانی نادیار و شاراوهدا باز و ته پلانیکی بی وینهیت.

۳

سولووکهن سولووک، سولووکهن سولووک

میهر شا و خونگار سولووکهن سولووک

تۆمار باتن سوکم باش بلووک

ههوالهی عالهم مهحال مهملووک

هر کهسی تالب راگه و سولووکهن

پهری شا و خونگار وینهی مهملووکهن

مهبق بکیشق رهنج و دهرد و نیش

پهری پادشا و هم خونگار ویش

نوسا رای سولووک مهکه رۆ ته مام

وهرنه مهحالهن بیاوۆ وه کام

یه (نه ورۆز) واتهن پهی یاران خاس

ویش دی نه حوزور خاسان غهواس

واته: خۆش ویستنی خوا بهری و پهوشت و پتياز دیته ژمار بهفرمانی دهرورن،
سنووری بهندهیی له جیهاندا به کهسانیک سپیتراره که پتی پتيازای خویان بریبی. هر
کهستیک له پتی پتيازای خوییهوه پروا بق خوا بهندهیی دهکا و، لهم پتگهیهدا دهبی گهلیک
دهرد و رهنج بکیشی و نوسا پتی خوا بپری نهگینا دووره که بههیوا و نارمزوی خۆی
بگات. ئەم قسانه قسهی نه ورۆزه که بق پیاوانی چاک وتویهتی ههروهها که بهیارمهتی پیر
کهشته نامانج و هیوای خۆی.

۴

هۆشیار هۆشیارهن، هۆشیار هۆشیارهن

دهنگ دووریار هۆشیار هۆشیارهن

قاسد چهرخچی جیهان بیدارهن

غافلن نه خاوکی خهبردارهن

یه نۆبهی نگین پیاده و سوارهن
 دهرۆتشی خهلات خاوهند کارهن
 واده ویهردهن وهخت ئیـقـرارهن
 خـرۆش یاران نه بهر تا بارهن
 دۆسان مزگانی پادشام سوارهن
 میهمان ئازیز تازه ههوارهن
 یه (نهروۆز) واتهن مال نیام جهنۆ
 ئومیدم تۆنی یا شای داله هۆ

واته: ئەگەر خواناس راوهستى و وشياربى، بانگى خوا له دووره وه دهبيسى. پهيكى
 خوايى جيهان هه لده سوورينى، به لام بى ناگايان هه ستيان به راسته قينه نه كردوه و له
 خه ودا ئيستتا نۆزهى دهر كه وتنى تيشكى خواييه تا بگه وپته سه ر دلان و، دهرۆتشی و
 هه ژارى خه لاتى خواييه، چونكه واده تى په ريوه و كاتى په يمان به ستنه و، هاوار و
 خرۆشى ياران له دهر يا و وشكيدا ده گاته گوڤ. ئەى دۆستان! مژده كه پادشام سه ر
 هه لده دا و به سه ره لدانى خۆ كوێستان پروناك ده كاته وه. ئەمه قسه ي (نهروۆز) ه كه مالى
 له نۆوه دروست كرد، به ئوميدى ئەوهى سه ره نجام به دیدارى هه ق بگات.

٥

دلّه زاريمهن، دلّه زاريمهن
 دلّ نه فكر زات زكـرـ زاريمهن
 يه وه عدهى نگين نۆبه داريمهن
 جه لادچى غه زه ب قه زا كاريمهن
 هۆهۆيى مه يدان دين دياريمهن
 قه تل شه كاكاکان ئيختياريمهن
 فه تحنامه ي فانى وه سواريمهن
 وه يارى داوهر نولفه قاريمهن
 نهروۆز كالا باف كارخانه ي گه وههر
 ئوستاد زا غاو دين تتيغ جه وههر

واته: ئەى دلّ هه ر هام له بيري خوا دا و هه موو دهم ده گريم، چونكه ئەمه واده ي
 دهر كه وتنى رتبه رمه و ئەگه ر ميهر و به زه يى ئەو نه بى، جه لادى زه مان رقم لى هه لئه گرى،

که او ابو له میداندها ده بی پاره بهر پی و پچی خوم بدهم و نهو که سه می که شک ده بانه ری
و پچه کهم ده توانی له که لیدا بهر بهر مکانی بکه م و له ناوی بیهم و خواش یار و یاوهرمه.

۶

دلّه زه مانه، دلّه زه مانه
هیچ مه بهر وه تنگ ته نه ای زه مانه
بگیر گۆشه گای نه خه لوت یانه
بو ان سووره می سه بت گو فته می چلانه
چهند تو مار عیلم عوله می قه دیم
نه ونده می عیالم نیافت نه دیم
هن نه ده فته رم چون جبه خانه
دورو جه و اهیر گه وهر و دانه
هر کس خه ریدار بارخانه می منهن
نومه رای نه علا گه نج هفت ته نه ن
ئانه سه ررافه ن بفروش بهر تیشان
تابق وه شاده ت بهی نام و نیشان
نه ورۆز کالاباف کارخانه می گه وهر
نوستاد زاغا و تیخ دین جه وهر

واته: نهی دل! هیچ خه م و په ژاره می زه مانه مه خق و له گۆشه و قوژبئیکدا دانیشه و
خه ریکی ستایشی یار بهو ناوی خوا هم مو دم بخه دلّت و نهوه بزانه که چهند تو ماری
زانستی زانایانی کۆن که تا ئیستا که س بهی پی نه بر دووه له ناو ده فته ره که مدایه و هر
وشه یه کی وه کو دور و گه وهره و هر که سیک که کریاریه تی، بی بیکری و دل و دهرونی
خوی پی شاد و پروون بکاته وه.

سه رچاوه کان

- ۱- مشاهیر اهل حق - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۲- بزرگان یارسان - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۱.
- ۳- که لامی دهرویش نه ورۆزی سو رانی که له سالی ۱۳۱۰ ی کۆچیدا نووسراوته وه.
- ۴- دهوره می حیده ری که له سالی ۱۳۰۸ ی کۆچیدا نووسراوته وه.
- ۵- به یازنک که له سالی ۱۳۰۲ ی کۆچیدا نووسراوته وه.

شیخ سه‌میعی بانهای

۱۲۶۴-۱۳۰۸

نهم هونره‌مان به‌پیتی نو به‌لگانه‌ی که که‌وتوونه‌ته ده‌ستمان، له سالی ۱۲۶۴ ی کۆچیدا له دیتی واژه‌ی شارباژێردا له دایک بووه و پێ‌گه‌یشتوووه و له سه‌رده‌می مندالیدا چووته قوتابخانه و خه‌ریکی خۆیندن بووه و پاشان به‌فقه‌یتیه‌تی به‌زۆربه‌ی مه‌لبه‌نده‌کان و شویتنه‌کانی کوردستاندا گه‌راوه و تا ودمی مه‌لایه‌تیی وه‌رگرتوووه و نه‌وسا گه‌راوه‌ته‌وه زیده‌که‌ی خۆی و له پاش ماوه‌یه‌ک باری کردووته دیتی هه‌مزهلانی بانه و نه‌وسا له‌ویدا ژنی هه‌ناوه و خه‌ریکی وانه و تنه‌وه و پرتنۆینی خه‌لک بووه و پاشان چووته دیتی نه‌نجینه تووه‌په‌ش و له‌ویدا ماوه‌یه‌ک ماوه‌ته‌وه، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌یتوانیوه له‌ویدا ژیان باته سه‌ر، له‌ویشه‌وه باری کردووته گوندی بلوه و خه‌ریکی پرتنۆینی خه‌لک و ده‌رز و تنه‌وه بووه و گوایه له پاش ماوه‌یه‌کی تر کۆچی کردووته دیتی بنه‌خۆی و له سالی ۱۳۰۷ دا بق‌حج پڕیشتوووه و له‌و پیتی مه‌که‌دا چه‌ند جه‌رده په‌لاماری بق‌دین و نه‌ویش له به‌رامبه‌ریاندا پاده‌وه‌ستت و بریندار ده‌بت و له پاش سارژێبوونه‌وه‌ی برینه‌کانی حه‌جه‌که‌ی ده‌کا و له کاتی گه‌رانه‌مدا له دیتی به‌حره که که‌وتووته نێوانی مه‌که‌ک و جه‌رده‌وه، تووشی نه‌خۆشیی چاو قوولکه ده‌بت و سه‌ره‌نجام له سالی ۱۳۰۸ له‌ویدا کۆچی دوایی ده‌کا و ده‌نێژری.

شیخ سه‌میعی یه‌کتی له هونره‌رانی هه‌ره‌به‌رزی کورده و له زۆربه‌ی زانسته‌کانی نو سه‌رده‌مه‌دا شارمه‌زا بووه له فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام و لیکدانه‌وه‌ی قورئان و فقه‌ی ئیسلامیدا مامۆستا بووه و له‌م باره‌وه دوو به‌ره‌می به‌نرخ‌ی به‌ناوی: (باوه‌پی ناین) و (نکاح) داناوه که یه‌که‌می به‌کوردی و دووه‌می به‌فارسییه.

وه‌کو ده‌لێن هه‌ندێ له قسه‌کانی نو تێ نه‌ده‌گه‌یشتن و به‌چاوتیکی به‌دبینیه‌وه سه‌رنجیان ده‌دا، نه‌وه بوو نه‌وه‌ش له‌و که‌سه‌نه په‌نجا و باری کرده دێیه‌کی تر و، نه‌مانه ژان و نیش بوون و گیانی نو‌وی نازار ده‌دا، به‌لام تا ما‌بوو ستایشی که‌ستکی نه‌کرد و هه‌ر نامۆژگاری و پرتنۆینی خه‌لکی ده‌کرد.

شیخ سه‌میعی له‌گه‌ل نه‌وه‌ی هانی خه‌لکی داوه که خه‌ریکی نوێژ و پۆژوو و چاکه‌کردن بن و له کاری خراپ خۆیان بپارێزن، داوا له خه‌لکش کردوووه که زید و مه‌لبه‌ندیشیان خۆش بوێ و هه‌روه‌ها له ژياندا ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زل نه‌بن و فیزی خۆیندن و هونه‌ر بن و بق‌ه‌ردوو جیهان تێ کۆشن و خۆیان نه‌خه‌نه ژێر قه‌رزوه و مافی که‌ستیک نه‌فوتین، چونکه خوا هه‌قی خۆی ده‌به‌خشێ، به‌لام هه‌قی خه‌لک نابه‌خشێ، هه‌روه‌ها که بق‌پاداشتی پۆژی دوایی هه‌ول و ته‌ق‌لا ده‌دن، بق‌پۆژی خاو و خیزانیشتان هه‌ول بدن وه‌کو ده‌لت:

به‌قولی ر‌مسوول، هم نه‌سی قورئان
 ح‌وببی وه‌ت‌نه ده‌لیلی ئی‌مان
 هر که‌س ح‌ز نه‌کا له قوم و خویشی
 ب‌وژی قیامت خ‌راپه ئی‌شی
 پی‌غم‌ب‌ر فر‌مووی سه‌نعت فیر بین
 تا موحت‌اج نه‌بن، من‌دال و تیر بن
 (اطلب العلم) فر‌مووده‌ی نه‌وه
 (ولویا‌الصین)ی نه‌ر ب‌و نه‌ر شه‌وه
 له‌سه‌ر هر که‌سی خ‌اوه‌ند ئی‌مانه
 نه‌بی بی‌زانی هرچی نو‌قسانه
 لازمه ئی‌سلام به‌گیان و به‌دل
 ب‌و دونیا و ع‌وق‌با ب‌ک‌وشی تا کل
 پی‌وستی دونیا نه‌مر‌و ب‌وته فر‌ز
 که‌ر مالت نه‌بی که‌وتی له ژیر فر‌ز
 نه‌که‌ر ق‌ه‌رداریش مای تو له قیامت
 له‌باتی ق‌ه‌رزی د‌وزه‌خه کامت
 خودا ده‌ب‌ه‌خش‌ی ه‌قی خ‌وی نه‌لب‌ت
 (حق الناس) ناچی سه‌د وای له و نه‌گ‌ب‌ت
 دوو چ‌ت خ‌اوه‌ندی مال و جه‌لاله
 به‌عیلم و ه‌ونه‌ر فه‌زل و که‌م‌اله
 نامین‌ی نووری خودا له دل‌ت‌دا
 گ‌ونا‌ه و ح‌رام د‌یت‌ن به‌مل‌تا
 له‌باتی نو‌یژ و تا‌عه‌تی خ‌ولا
 ئی‌تا‌عه‌ی دوژمن نه‌که‌ی سه‌د به‌لا
 هر‌وه‌ک نه‌ک‌وشی ب‌و ح‌ق‌ری به‌ه‌شت
 ب‌و ب‌وژی دونیا زوو ب‌که‌وه گ‌ه‌شت
 تا‌کو پ‌زگار بی له من‌ه‌ت نه‌غ‌یار
 نو‌یژی خ‌وت ب‌کی بی فیک‌ر و نازار

باوه‌ری ناینی شیخ سه‌میع له قالبیکی ریکوینک له و په‌ری ته‌ی و پاراوی و په‌وانیدا
هونراونه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها پاشلی هونراوه‌کان به‌جۆزی داپژراون که مرۆ بیر له‌وه ناکاته‌وه
که نه‌و پاشلانه بۆ ریکخستنی هونراوه‌کان ساز دراون.

هونەر سه‌ره‌تای نامیلکه‌که‌ی به‌ناوی خوای تاق و ته‌نیا ده‌ست پی ده‌کات و نه‌وسا ده‌لی:
خوای مه‌زن له‌به‌ره‌وه‌ی ئیمه‌ی خولقاندووه، ده‌بی بیپه‌رستین و کپنۆشی بۆ به‌رین، نه‌وسا
باسی ئیسلام ده‌کا و ده‌لی: ده‌بی به‌تاق و ته‌نیاپی خوا و پیغه‌مبه‌ریه‌تی پیغه‌مبه‌ری
که‌وره‌ی ئیسلام پرواتان هه‌بی، چونکه خوا تاق و ته‌نیا و بی‌هاوبه‌ش و بی‌پۆله و بی‌داکه
و پیغه‌مبه‌ریش له‌لایه‌ن نه‌وه‌وه بۆ رینۆتینی خه‌لک نیرراوه و ده‌بی هه‌موو پروای پی به‌ینین،
وه‌کو ده‌لی:

هه‌وه‌ل ئیبتدا به‌ناوی نه‌للا
په‌س هه‌مد و سه‌نا نه‌له‌مه‌مدولیللا
نه‌وچار سه‌له‌وات له‌سه‌ر مسته‌فا
هه‌م نال و نه‌سحاب نه‌ریابی سه‌فا
کوئی بده‌ن به‌عام چی موسلمان
نه‌گه‌ر به‌راستی ساحیب ئیمان
هه‌رچی واجب بی ئه‌بی بی‌زان
که‌ر شه‌یتان بیلێ زۆر زۆر ئاسان
یه‌کیک ناسینی زاتی خودایه
هه‌ر چه‌ند له‌تاقه‌ت عه‌قلی تۆدایه
مه‌ی خولقاندووه هه‌تا بیناسین
تاعه‌تی بکه‌ین لیشی بترسین
پینچ روکنی ئیسلام با بزاین چیه
باوه‌ریان پیکه‌ین نه‌م‌ری په‌بییه
هه‌وه‌ل که‌لیمه‌ی شه‌هاده و ئیمان
دووم پینچ فه‌رز به‌شه‌رت و نه‌رکان
سه‌تیهم سی پۆزه مانگی په‌مه‌زان
مه‌حفووز له‌موفتر، هه‌م له‌غو و بوتلان
چوارهم زه‌کاته له‌گه‌ل سه‌رفه‌تره
پینجه‌مین هه‌جه نه‌و له‌گه‌ل عومره

نهم پینچ روکنا نه فہرزیان بزائین
 قہت تہرکیان نہکھین گہر موسلمانین
 ہر کہس تہرکی کات یہک لہم پینجانہ
 بی شک روکنیکی دینی نوقسانہ
 نوجا مانای شہادہت جی کہین
 مانای بزائین باوہری پی کہین
 چی بت و سہنہم، نہستیرہ و ناگر
 کہ نہپہرستن تہبہقہی کافر
 غہیرہز بی شہریک پاکیان بہتالان
 عابدیان ہہموو نہہلی زہلالن
 ہہقہ محمہد رہسوولی خودا
 ناردی بہر محمہت بق پری ٹیہتدا
 بق سہر ٹینس و جن تا مہلہک یہکسہر
 چی خودا فہرمووی تا پیدا خہبر
 بی شک ٹینسانہ نہو مہلہک نییہ
 فہرمان بہرداری نہمہری رہبییہ

ہونہر پاشان باسی نیشانہکانی خواہتییی خواہی تاق و تہنیا دہکا و دہلی: خوا زیندوہ
 و ہرگیز نامری و بیسہر و بینا و توانا و بہدسہلاتہ و نہو ہہموو زیندہوہریکی سرشت
 کردوہ و ہہموو گیاندار و بی گیانیک لہ ژیر فہرمانی نہو دایہ و نہو بی وینہ و بی ہاوتایہ
 و ٹیمہی بڑیہ ہدی ہیناوہ کہ بیہرستین و نہوسا دیتہ سہر پیغہمہری گورہی نیسلام و
 دہلی: کہ خوا سہد و بیست و چوار ہزار پیغہمہری بق رینموونیی خہلک ناردوہ و
 ہہموویان پاک و خاوتین و سہرؤکی ہہموویان پیغہمہری نیسلامہ و نہو چوار یاری
 ہہبوہ بہناوانی: نہبوہبکر و عومہر و عوسمان و علی و، بق پیغہمہر قورنان لہلایہن
 خواوہ ہاتوہتہ خواوہ کہ ہہموو دہبی ہرہوی پی بہیتن، ہرہوہا دہبی ہرہواتان
 بہغریشتہکانی خوا ہہبی کہ نہوا ہر خہریکی بہرستنی خوان، وہکو دہلی:

بیینہ سہر باسی سیفاتی خودا
 حہوتیان قہدیمن لہ نہو نین چودا
 حہییہ و زیندوہ و ہرگیز نامری
 عالم بہنہشیا ہہم ہرچی بگری

سهاميع و به سير نه بيه و نه بيني
 له دور و نزيك له ژير زه مينتي
 قادر و موريد له زرد و له كم
 چي خه لقي نه كا نه بي اته عه دم
 ساحيب كه لاهه نهك به حارف و دنگ
 يهك زاتي له تيف بي جسم و بي رننگ
 له ژير حوت عه رزان رتي جه هه ننه مه
 له و تيش به رهو ژور فه زاي عه دم مه
 له فه زاي عه دم نينته هاي نيه
 زات و صفاتي هر وه كو و ويه
 له فه زاي عه دم تا فه زاي عه دم
 هر چي تيدا بي كره زرد و كره كم،
 له پيش خه لقيدا هيچ مه وجود نه بووه
 پاكي له نه بووه خه لقي كره دووه
 هر چي زيروحي نه فاس هه ليتني
 نه و نه فسه سانه نه و ده بخولق ليتني
 هر له بزوتنيان تا ساكن بوونيان
 خوتووراتي دل تا هات و چوونيان
 چي نه بخولق ليتني هيچ مه وجود نابي
 كشت چتي ده بي خه لقي خودا بي
 له زهره خاكيك تا بسكه گيايهك
 له چوونيانتيك په لکه گه لايهك
 قودر هتي خوداي كره له گه ل نه بي
 به چاو قووچانتيك پاك عه دم ده بي
 هيچ خه و و غه فلهت وه نهوزي نيه
 چي توخه يال كه ي خيلافي ويه
 به وه بزانه كه بي مه كانه
 جتي نه له نه رزه و نه له ناسمانه

هيچ نه قس و تهغيير له ذاتي نابي
 هر وهک بي عيبه هر دهبتي و ابتي
 مهی خو لقا ندوه بق تاعهت کردن
 نه وهک حه يوانات بق خو و خو اردن
 پيغه مبهري نارد به رهجهي رحمت
 تا بمانخاته سر پتي هيدايهت
 سه د و بيست و چوار هزار پيغه مبهري
 خودا ناردني بق پتي خيتر و شهري
 باوهريان پيگهن هه موويان چاکن
 له زهنگي عسيان هه موويان پاکن
 سي سه د و پازده له وان نه فزله ن
 زياتر له هه مووان چونکه مورسه لن
 گه وره ترين خهلق له دواي نه نبيا
 چوار ياري نه بي يه عني خو له فا
 بووبه کر و عومه ر، عوسمان و عهلي
 له دواي وان جه معي نه سحاب و وهلي
 قورن ان و نينجيل، تهورات و زه بؤر
 سوحفه هه رچي بوو گه ر کم و گه ر زؤد
 گشتيان بي شک که لامی خودان
 به لان هه موويان نه سخن به قورن ان
 باوهري پتي کن مه له کي رحمان
 دائم مه جوودن له نه رز و ناسمان
 بي خو و خو اردن بي کبر و غفلهت
 دايم مه شعوونن به زکر و تاعهت
 دين به بي جه لال به خيونا کري
 بي شان و شهو کهت نه داي ناکري
 پيغه مبهري چلؤن بق دين نه کوشا
 بق سه نعت و عيلم به شهر نه خروشا

هونەر له بهشی تری باوه پنامه کهیدا به شیوهیهکی جوان و پهوان ئهومان بۆ دهردهخا که
 هر موسلمانیک دهبی بروای بهخوای تاق و تهنیا ههبی و ئهوه بزانی که له دواى مردن،
 کۆر بۆ پیاوی چاک دهبیته باخ و بهلام بۆ خراپکار و گوناهاکار دهبیته ناگر و له رۆژی
 پهسلانیش ههموو خه لک بۆ لیپرسینهوه کۆ دهکرتنهوه و ئهوهی چاک بی دهبهخشری و ئه
 کهسهش که خراپ بی دۆزهخه جیتی، بهلام له دوایدا پیغه مبهری گهوهی ئیسلام بۆ ئه
 گوناهاکارانه تکا دهکا و دهبهخشرین و، ئه کهسهش وا هر له ههوه لهوه ناخوا و بتپهرست
 بووه و هر له دۆزهخدا ده میتیتتهوه و نابهخشری وهکو دهلی:

قهبر بۆ سالف رهوزهی جینانه

به لان بۆ فاسق چالی نیرانه

یا خووشی و راحت یا دهرد و میحنهت

هر که سیک به نهوعیک تا رۆی قیامت

کهلی گیانداران ههروهک ههوه لچار

زیندوویمان دهکا (واحد القهار)

ئینسان و مه لهک، جن و حه یوانات

پاک جمع ئه کرین له ناو عهرسات

مندالی معسووم له دهرد و میحنهت

وهک بی ئه له رزی له ترس و دهه شهت

ئوچا ئومیدی نه جاتمان ئه بری

به گریه و هاوار چاره ی ناگر

هیچ سوودی ناکا ئه ولاد و مالمان

مه گهر ئه و په ممتی بکا به حالمان

ئارهق دینه خوار دوو کهل هه لده کری

به قهر عسیان ئه عزا دانه کری

ههتا شفاعت ئه کا پیغه مبه

په ممت ئه نوینی خالقی ئه کبه

له جیگای هه بیته نه جاتمان ئه بری

له پیتشدا حه شری حه یوانات ئه کری

ئوچا قاقهزی ئه عملان دین

نوخته به نوخته پیمان ئه خوین

چي چاڪي بويي شوڪري خوا نه ڪا
 گهر خراب بويي لئي حاشا نه ڪا
 هر ڪهسي زولمي له ڪهس ڪردبي
 لوقمه نانتي ڪي بي نيزن خواردي
 گهر نوحساني بي بوي لئ نه ستين
 نه خو له جياتي نهو نه سووتين
 مسقاله زهريڪ له خير و له شهر
 هيچ بزر نابي پاک دينه دهفتهر
 هر ڪهس ڪافر بي وهما مردبي
 يا شهيتان سهلبي برواي ڪردبي
 نهو هيچ حساب و پرسيازي نيه
 جتي جهه ننه مه و دي ياري نيه
 خوارديان زهري قورسي زه قومه
 ناوي بؤگهن و هم تال و شوومه
 باسي عه زابيان نايته ته قير
 بؤ خوي فهرمويه (وينس المير)
 هر ڪهس عه زيه تي مه خلوقی دابي
 بؤ زولمي مه خلوق زؤر تي ڪوشابي
 نهو زؤر زهليله و گهلي به دبه خته
 زياتر له هم مووان عه زابي سهخته
 جه معي نه نبيا له گهال پتغه مبر
 شه فاعهت نه ڪهن نه يانهيننه دهر
 پاڪيان دينه دهر نه جاتيان نه دهن
 نه و جا داخلي به هه شتيان نه ڪهن
 هر ڪهس له دنيا نه عمالي چا بي
 له عوقبا نه بي جيگاي بالا بي
 دنيا مه زهعهي دواييمانه
 نه گهر مه چاڪ بين هر شاييمانه

جیئی ئیمتحانه و جیئی کۆشش و زۆد

جیئی تیشووپردنه بۆ ناو تهنگی گۆر

بروانامه که ی شیخ سه میع له سه ر نه رکی حوسین حوزنی موکریانی له سالی ۲۰۷۲ی کوردیدا به ناوی (باوه ری ناین) له چاپ دراوه، به لام که لێ له وشه کانی به شتیوه ی موکری گۆراوه و دهستی تی براوه و که لێ هه له یشی تیدا ده بینرئ.

سه رچاوه:

۱- باوه ری ناین - شیخ سه میعی بانهی - له سه ر نه رکی حوسین حوزنی - هه ولێر، ۲۰۷۲ی کوردی.

۲- یاداشته کانی خۆم سه به رته به شتیخ سه میعی بانهی.

میرزا عه بدوره حیمی وه فایبی

۱۲۶۶-۱۳۳۴

ئه م نه ستیره هه ره گه شه که له ئاسمانی وێژه ی کورده واریدا ده دره وشیته وه، ناوی میرزا عه بدوره حیمی کوری مه لا غه فوور له به ره ی مه لا جامییه به پیتی دیوانه که ی که له سالی ۱۹۶۲ی زایین له سه ر نه رکی مامۆستا گیو موکریانی چاپ بووه، له سالی ۱۲۶۴ی کۆچی له شاری سابلآخدا پیتی ناوه ته مهیدانی ژبانوه وه هه ر له ویتدا پئ گه یشتوووه و له پاشا له لای مه لا هه ره گه وره کانی شاردا خه ریکی خویندنی زمانی فارسی و عه ره بی و فقهی ئیسلامی بووه و شاره زایییه کی بوختی له سه ر زمان و وێژه ی فارسی و عه ره بیدا پهیدا کردوووه و پاشان به زۆر به ی دئ و شارۆلکه و شاره کانی تری کورده ستاندا گه رپاوه و له هه ر کوئ مه لایه کی زانای بیینیوه له لای ماوه ته وه و وانه و ده رزی له لای خویندوووه و تا بووه به مه لایه کی زانا و نه وسا گه رپاوه ته وه زید و مه لبه نده که ی خۆی و له ویتدا ژبانی به رتینموونی خه لک و وانه و تنه وه به سه ر بردوووه تا له سالی ۱۲۳۴ی کۆچی له ته مه نی حه فته سالییدا له دهشت و چۆلی شام کۆچی دوا یی کردوووه و له ویتدا نیژراوه.

سه به رته به چۆنییه تیی ژبان و شوینه واری وه فایبی له لایه ن نووسه ران و لیکۆله رانه وه که لێ قسه کراوه و هه ر کام شتیکیان وتوووه که ئه و ده قی ئه و نووسراوانه دینن:

له ژماره ۱۳۰۲ی رۆژنامه ی ژیندا، سه به رته به وه فایبی به م چه شنه نووسراوه: «سه ردار ی هۆنه ران و بولبولی خۆشخوانی باخچه ی ولاتی موکریان، وه فایبی، ناوی حاجی میرزا عه بدوره حیم، کوری مه لا غه فووره و له سالی ۱۲۶۰ی کۆچی له شاری سابلآخ یا مه هابادا هاتوو ته دنیاوه و، هه ر له ویتدا خویندنی به پایان گه یاندوووه پیری نه هری، به هه شتی شیخ

عوبه پیدوللا، شهیدای هۆنراوه‌کانی بووه و وه‌فایى بانگ کردوومه لای خۆی و ئه‌ویش چوو له‌وێ بووه به‌هاوراز و نووسه‌ری تایبه‌تی شیخ.

وه‌فایى دوو جاران دیدهنیى مالى خوای کردووه، جارى سیتیهم هاتوومه سلیمانی و له‌ ته‌ک شیخ سه‌عیدی حه‌فید و سه‌ید نه‌حمه‌دی خانه‌قا و حاجی توفیق به‌گی پیره‌میردا نه‌مجاره‌یش بۆ مالى خوا به‌رێ که‌وتوو، سالی ۱۲۲۰ له‌ چۆلی شامدا کۆچی دوایی کردووه و هاوڕییه‌کانی له‌ ده‌شته دیمه‌دا ناشتوویانه. هۆنراوی وه‌فایى له‌ کیشدا هه‌ر یه‌که‌ی ئاهه‌نگیکى تایبه‌تی هه‌یه.

مامۆستا محمهد عه‌لی قه‌رده‌اغی که‌ دیوانه‌که‌ی وه‌فایى به‌چه‌شنتیکى زانستی به‌جاپ که‌یاندوو له‌ پێشه‌کییه‌که‌یدا له‌ زمانى مامۆستا نه‌جمه‌دین مه‌لاوه ده‌کێرته‌وه و ده‌لێ: وه‌فایى خه‌لکی ولاتی موکریانه و له‌ شارى سابلآخدا هاتوومه دنیا و هه‌ر له‌و شارهدا خوێندوویه‌تی هه‌تا ودمى زانستى وهرگرتوو. له‌ سالانى ۱۲۱۸ی کۆچی هاتوومه سلیمانی و له‌ ته‌ک حاجی توفیق به‌گی پیره‌میرد و چهند که‌سى تردا چوو به‌ حه‌ج و پاش ئه‌وه‌ی که‌ حه‌جیان کردووه له‌ که‌رانه‌وه‌دا له‌ رێگای عه‌ره‌بستان وه‌فایى کۆچی دوایی کردووه و پیره‌میرد ئه‌فه‌رموو: به‌ده‌ستی خۆم له‌ لمی چۆلی عه‌ره‌بستاندا ناشتوو.

وه‌فایى یه‌کێ له‌ هۆنه‌رانى هه‌ره‌ به‌رزى سه‌رده‌مى خۆی بووه و خاوه‌نى مرخیکى زگماکی و زۆر ته‌پ و ناسک و پاراو بووه و هه‌روه‌ها ده‌نگیکى زۆر خۆش و پڕ سۆزى بووه و وه‌کو ده‌لێن له‌ ته‌مه‌نى ده‌ سالیدا هه‌لبه‌ستى داناوه و هه‌ندێ راویژی به‌هه‌لبه‌ست کردووه، ته‌نانه‌ت زۆربه‌ی نامه‌کانى به‌هه‌لبه‌ست بووه و هه‌ر به‌و هۆیه‌وه‌ دلێ دانیشتوانی شار و هه‌ندمه‌رانى گیرۆده‌ی داوی ته‌له‌سمی خۆی کردبوو.

مامۆستا گیو موکریانى له‌ سه‌ره‌تای دیوانه‌که‌ی وه‌فاییدا ده‌لێ: وه‌فایى له‌ سابلآخدا قوتابخانه‌ی هه‌بوو نه‌ک ته‌نها هه‌ر منداله‌ شارستانیه‌کان به‌لکو که‌لێک له‌ به‌گزاره‌کانى ده‌ره‌ه‌ش له‌ دوور و نزیکه‌وه‌ منداله‌کانى خۆیان بۆ خوێندن ده‌نارد له‌ لای وی، ئه‌ویش هێنده‌ی فێرى خوێندن ده‌کردن چهند هێنده‌ش فێرى بوێژیه‌تیانی ده‌کرد تا له‌ سایه‌ی ته‌قه‌لا و خه‌باتی ئه‌وه‌وه‌ چهندین بوێژى ناودار و به‌رز و گه‌رنگی پێگه‌یاندن که‌ ئه‌ده‌ب و ئه‌دیبه‌ نموونه‌ی وانن.

هۆنراوه‌کانى وه‌فایى ده‌کرێن به‌چه‌ند به‌شه‌وه: دلدارى، لاواندنه‌وه، پیاهه‌لدان، به‌لام زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانى دلدارین و پتر سه‌باره‌ت به‌دلدارى و ئه‌ویندارى و هیواى به‌یار که‌یشتن و ده‌رپینی ده‌ردى دووری له‌ یاره. وه‌کو له‌ هۆنراوه‌کانیدا ده‌رده‌که‌وێ، وه‌فایى له‌سه‌ر رێ و پچه‌ی خواناسی ئه‌و هۆنراوانه‌ی هۆنیوه‌ته‌وه.

مامۆستا محەمەد عەلیی قەرەداخی لە پێشەکی دیوانەکەى وەفاییدا دەئێ: مامۆستا مەلا عەلى سەنجەرى بۆى گێرامەوه که له خوالیخۆشبوو پیرەمێردى بیستووێه که کاتى چووێه بۆ حج له نێوان مەککه و مەدینەدا لەگەڵ وەفایى بەیەک گەیشتون و ماوێهەکیان وتووێژ بەیەکەوه کردوو، له پاشان وەفایى بەپیرەمێردى وتوو: من خەلکى سابلاخ و پێم دەئێ: هەموو هۆنراوەکانت هەر باسى خەت و خالى کێژانە، منیش ئەمەم پێ ناخۆشە چونکە هەموو هۆنراوەکانم هەر له ستایشى پێغەمبەردان. من ئەمە جارى سێیەمە دێم بۆ حج، ئەم جاره دوايییه بەخەلکم راسپاردوو و پێم وتوون: ئەگەر من هۆنراوەکانم بۆ کێژان و تێبێ ئەوا ئەمجارەش دێمەوه و، ئەگەر له ستایشدا بێ ئەوا لای پێغەمبەر ئەمێنەوه و لەوێدا دەمرم، پیرەمێرد وتی: دواى دیتنى مەدینە چووین بۆ کێبۆى ئوچود و وەفایى لەوێ تووشى نەخۆشییى سکچوون بوو و لەوێ کۆچى دواى کرد و بەخاک سپێرا.

وەفایى له سەر دەمى ژيانى خۆیدا له سابلاخ و شوێنەکانى تری کوردستان ناسراوه و ناویانگى لەناو خەلکدا پەیدا کردوو و هۆنراوەکانى بەناو خەلکدا بلایووونەتەوه. تەنانەت ئەو کەشکۆل و بەیازانەى وا له هەرێمان و سنه و هەوشار نووسراون گەلێ له هۆنراوەکانى ئێویان تێدا یه. غەریقى کە یەکێ له هۆنراوانى هاوچەرخی وەفایى، بەپارچە هەلبەستیک بەم چەشنە تارىفى وەفایى دەداتەوه:

بەهای ئەبیات و ئەشعارت وەفایى مۆلکى ئێرانە

نیسارى مەسرەعێکى لایەق بێ کەى دووسەد جانە؟

عێراق و پارسی وا گرتەوه خۆ لەشکرى نەزمت

ئەوا دەروا له بۆ تەسخیری مۆلکى هیند و توورانە

ئىلاهی با دلى خوێم دەگەل زومرەى پەفیکانت

بەخیر و شادی پەجەت کەى کە ئێران بێ تۆ وێرانە

مورادت کەعبەتۆللا یە مەرامت کەزرتە لکن:

حەقیقەت مەتەبە، ئەسلى و سالى وەسلى جانانە

خودا هەمراهى تۆ بێ، دەستگيرت غەوسى سانى بێ،

تەریقێکى خەتەرناکە کە: رەهزەن نەفس و شەیتانە

ئەمن خاکی سەکی غەوسم فەرامۆشم مەکە قوربان!

له هیجرت ئاورى بەرپۆتێ دەروونم، وەک نەیستانە

هەزاران مۆژدەبێ، ئەى بۆلبۆلى شەیدا بەحەمدوللا

له نەسلى ئالى تاها، غەوسى سانى، شاهى شیخانە

له سایه‌ی غه‌وسی سانیدا مهنم پر دوری شه‌هواره
 به‌های هر دانه‌یه‌کی، بئی شکه ته‌ختی سلیمانانه
 نه‌گر نه‌حوالی که‌لبی خۆت ده‌پرسی، شاه‌ی شه‌مزینی
 هه‌میشه: چار به‌خوینه، دل بریندار و په‌ریشانه
 ده‌گه‌ل نه‌م به‌ندیه (حاجی وه‌فایی) بۆچی بئی لوتفی؟
 نه‌گر چی بئی خه‌تایه خۆ سه‌گی ده‌رگاهی شاهانه!
 له لوتفی خۆت ده‌پرسی گهر له حالی به‌ندیه‌ی که‌متر
 غه‌ریقه هینده گریاوه (غهریقی) به‌حری عومانه

وه‌فایی هۆنه‌رتکی دلته‌ر و سه‌وداسه‌ر و گراویتیکی وابوو که له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو و
 داهیتانی هه‌وایاندا و له دۆزینه‌وه‌ی وشه‌ی له‌بار و تامدار و له بزواندنی هه‌ستی
 دلداره‌تیدا ده‌ستیکی زۆر بالا و به‌رزی هه‌بووه، و، گۆرانیه‌یژانی کۆن و نوێ، که‌لتی له
 هۆنراوه‌کانی ئه‌ویان کردووته گۆرانی و له به‌زم و کۆرمکاندا ده‌یانلین، وه‌فایی له پارچه
 هه‌لبه‌ستیکیدا به‌یاره‌کی هه‌لده‌لتی و پیتی ده‌لتی: ئه‌ی دلداره شو‌خوشه‌نگه‌که‌م، به‌هۆی
 دووری بالاته‌وه به‌ته‌واوی سووتام و ده‌سا به‌زه‌ییت پیمدا بئی و ئه‌مه‌ک بنوینه و لام لی
 بکه‌وه، چونکه دلی زارم وه‌کو بولبولی شه‌یدا بۆ پروه‌متی گو‌لت ده‌نالینتی، سه‌رم ده‌که‌مه
 نه‌لقه‌ی په‌رچه‌م و چاوت و دل‌یشم له پرتا به‌خت ده‌که‌م، خۆ من دل‌م بۆ تۆ برینداره و نه‌گر
 به‌ده‌وای لیتوت مه‌رهمی که‌ی دیاره خۆش ده‌بیته‌وه:

نیکارا ئه‌ی به‌غه‌مزه ئافه‌تی دل چاوی بیمارت
 ئه‌مان سه‌ر تاقه‌ده‌م سووتام له دووری نووری دیدارت
 ده‌سا روحمی وه‌فادارم به‌حالی داد و هاوارم
 که وه‌ک بولبول دلی زارم ده‌نالتی بۆ گو‌لتی زارت
 سه‌رم ناوێ نه‌گر نه‌یخه‌م به‌حه‌لقه‌ی په‌رچه‌م و چاوت
 دل‌م ناوێ نه‌گر نه‌یکه‌م به‌غیده‌ی چاوی عه‌یبارت
 نه‌سیری زولفی خاوی تۆم، شه‌هیدی په‌رمزی چاوی تۆم
 نه‌من گه‌یراوی داوی تۆم، به‌سه‌د چی دل بریندارت
 شه‌هیدی نازی تۆم و داغدارای باغه‌بان ئه‌ی گو‌لت
 له دووری تۆ بنالم؟ یا له سه‌ر بیدادی نه‌غیارت؟
 نه‌من نه‌مدیوه هیندوو باغه‌بانی باغی جه‌ننه‌ت بئی
 به‌شیرینی چ دل‌کیشه؟ بنازم خالی روخسارت

له لایتي شه که رستانه، له لایتي ناوی حیوانه

نه کهر گول بئی نه کهر غونچه لب و زاری شه که ربارت

(وهفایی)، دوور له وهسلای تۆوه، پابهندی تهلیسمتی که

له سر کهنجی جه مانت که وته داوی زولفی ره شمارت

وهفایی له پارچه ههلبهستیکی تریدا له کهل دلداره کهیدا ده که وپته راز و نیاز و دهلی: ئهی

گولنه ندام، ئهی یاره خوۆشه ویسته کهم، به زولفی په ریشانت یا له دارم بده و، یا دردم

چاره که و بهزه بیت پیمدا بئی، با دل له هیچه له دهست درنه چی، من نه خوۆشی تۆم و

ئیکسیری تۆم و به نووکی تیری برژانگه کانت بریندارم، قسه کانت نه ونده شیرینه، که

دینمی به تالان بردووه. دل و دینم نه وا دایه کلهی چاوه کانت. نامادم که خوۆم بکه مه

قوربانت و گیانم له پیتا بهخت کهم:

گولنه ندام ئهی ته نافی که رده نم زولفی په ریشانت

عیلاجی، چاره بئی، روحمی! نه مان دهستم به دامانت

غهریبی تۆم، نه خوۆشی تۆم به گوۆشه ی چاوی بیمارت

ئیکسیری تۆم، شه هیدی تۆم، به نووکی تیری موژکانت

ئیشارهت ئافهتی رۆحم، که لامت غاره تی دینم

ته به سوم سیحری لیوانت، ته که لوم په مرزی چاوانت

مه کهر سه رتا که دم زولفت وه کو من خاو و شیوابی

که سه ر که ردانی سه و دایه له سه ر چاکی گریبانت

دهلیتی شه کهر فرۆشی شاری میسره وا به شیرینی

بنازم! خالی وه که هیندوو له گوۆشه لپوی خه ندانت

نه کهر دل بوو نه کهر دین دامه سورمه ی چاوه کان، ئیدی

به سم سه ودا زده و ریسا که تۆبی و دین و ئیمان

تهلیسمی بابله سیحری که لاله رنگی په بیحانه

شکهنج و بهنده، یا خوۆچی دلانه زولفی سه ر شانت؟

به ئازادی له کن خوۆی شوهره یه من مات و چهیرانم

گول و نارنجی بهر هیتاوه خوۆ سه رووی خه رامانت

له بهر چاوت بگریتم، یا له دهست تو داد و هاوار کهم؟

له بهر نه په رنگی مهستان، یا له سیحری رنگی دهستان؟

دلَم سه و دازدهی بالاته خوم دلدادهی نهبروت
 بهبالا دل بهلاگیرت، بهئهبرق خوم بهقوربان
 له دادی من بپرسه جاری نهی سولتانی عیشوه و ناز
 بهناحق بچی بمکوژی ئیشارهی چاوی فهتانت؟
 (وهفایی) کهوته حهلقهی زولفت، ئیدی مهیده بهر موزگان
 که من کوشتهی تهنافت بووم چ لازم تیره بارانت؟

کهم هونهری کورد توانیویهتی که بهچهشنی وهفایی هونراوی دلداری بهونیتتهوه.
 بهپاستی وهفایی له تهواوی هونراوهکانیدا وهستایهتی بهکارهیتاوه و زۆربهی نهو وشانهی
 بهکاری هیناون، وشهی ساکاری کوردین. وهفایی دهردهلیکی خزی لهگهال یارهکهیدا باس
 دهکا و دهلی: نهومنده نهخۆشی دهردی دوریی یارم که وهخته گیان و دلَم دهری و کوا
 شه مالی بهربهیان که سکالا و گازندهم بق لای نهو بیا. من نهخۆش و دهردهدار و سهودا
 سهرم، ناخ بق هاوزمان و هاوسهر و دل میهرهباتی، خۆ کهس له حال و سۆز و گریانی من
 زانیاری نییه. خواجه دهسا تو خۆت بهزهییته بهمن بیت و لایهکم لی بکهروه. نهی یاران
 ئیوهش بهری نالین و گریانم مگرن، چونکه من گراو و سهوداسهری دلبرتیکی
 شوخوشهنگ و سهلا پهنگ و لهیلا دهنگ و شیرین شهکهرم که کردوومیهته مهجنوونی دهر
 و دهشتان و فهراهی زهمان:

هیند نهخۆشی دهردی دوریم وهخته گیان و دل دهری
 کوا نهسیمی سوچدهم تا عهرز و حالی من بهری
 دهردهدارم، بی زبانه، بی دلَم، سهوداسهرم
 ناخ له بق دل میهرهباتی، هم زبان و همسههری
 کهس له حال و سۆز و گریانی من ناگهدار نییه،
 ناخ له بق یهک حال زانی دل پر ناو و ناوری!
 له حزهیهک یادی خودا ناکا له بهر عهیشی جیهان
 نهفسی کافر و دهزانی قهت جیهان پانابری
 من بهدل، زولفت بهسهر، کهوتووینه بهر پیتی پهحمهت
 نهی ئومیدی مؤمن و کافر، بهحالم نهزهری
 بی شهکهر خهندهی دهمت وهسلی روخت مومکین نیه
 جهنهتم ناوی ههتا نهمشۆن بهناوی کهوسهری

قوربان تاوانی من نییه دلّه گرفتار و شیواوه کهم بیی کردوم. ئیدی وهفایی له شهرمه زاریدا چوو دهروه و ملی پښگای سابلأغی گرت. هه رچند شیخ سئی جار چهن دین کهسی زانا و به پښزی به دوودا نارد که گلی دهنه وه و گه لیک دلخویشیان به نارمه زوی خوی ده داوه که چی وهفایی نه گه رایه وه و هر هیندهشی وه لام دمهاته وه که تازه به چ پرویکه وه ته ماشای شیخ بکه م؟. ده لاین پاشان شیخ به داب و ده زگایه کی شایانه وه شیرینی بۆ وهفایی ماره بپی و نارديه سابلأغ. نه مهش چه کامهی (شیرین تهشی ده پښتی):

تایه کی ریشهیی دل به نووکی غه مزه دادا
 دهستیکی بۆ سه ما برد پرویه نندی ماهی لادا
 نافه ی گولی به ده رکه وت عه تری به دم سه بادا
 باریک و لووس و نازک وهک زولفی خاوی بادا
 وهک شاخی گول به لادا، شیرین تهشی ده پښتی
 نووکی تهشی به گه رش چه رخیکه قوتبی پتوه
 مه جه ره بوو به داوی که چه رخی که وته نیوه
 وهک زوه ره دهستی کتشا که به نندی قهوسی زیوه
 نه ستیره ماهی داگرت سابت کرا به پتوه
 عه ره ق به پرو به پتوه، شیرین تهشی ده پښتی
 که که وته چه رخ و گه رش تهشی به دهستی ره نگین
 هه ودا ی له لپو و دم دا خورشیدی سینه نه سرین
 سه مای به زوزه نه ب دا که فی خه زیبی شیرین
 گرتی خه تی مدارا شه فه ق به عقدی په روین
 سیحریکه بۆ دل و دین شیرین تهشی ده ریسئی
 که دهستی بردو هینا به دل به ری به تا دا
 وه چه رخی خست و گتیرای به پانی سافی دادا
 عه یان بوو په نجهیی رۆژ به خه تی ئیستیوادا
 به سویحی سادق نه نگووت زهنه ب له نپو سه مادا
 حیره ت له ماسیوادا، شیرین تهشی ده پښتی
 په خه ی کراسی لاجوو، بشکووت به هر دوو لپوان
 کول و شه که ره باری له کووچه ی باغی سیوان

زولفی پڑانه کولمی وه دهرکهوتن له نیوان
 شمس و قهمر هه لاتن دوتنی بهنوژی شتیوان
 وهفایی کهوته کیوان، شیرین تهشی دهرتسی
 سمی غهزالهی چین له نافه دا عیانه
 دهلیتی ده نیوه شه ودا سپی دهیی بهیانه
 قه دی گول و ده می گول نه می که قووتی گیانه
 له باغی یاسه میندا شکوفهیی گولانه
 بهاری بی خه زانه، شیرین تهشی دهرتسی
 شکوفه وا هه لستنی له زیترو زیتو حویابی
 له کهوسه ری به هه شتی دهروونی پر کرابی
 خپرو له تیف و نازک بلووری خوونما بی
 به جورمی نووکی دهرزی له نیوی درزیدا بی
 دیاره سه روی وایی، شیرین تهشی دهرتسی
 له بانسی نارقه ری پشت له پیکه نینی زاری
 به خهنده غونچه گول بوو گولوی لی ده باری
 گوتم: بفرموو نهی گول دووچاوی من به یاری
 به چاوی من ببینن ته لیس می سیحرکاری
 که سه روی جو باری، شیرین تهشی دهرتسی
 که کهوته چهرخ و گهر دش تهشی به پانی لووسی
 ده کهوته پایبووسی دوو زولفی ئابه نووسی
 زهنه ب له مانگه شه ودا ده هاته چاپلووسی
 له سهر به یازی گهر دهن به خه تی خو ش نویسی
 مه بیته پای بووسی، شیرین تهشی دهرتسی
 شیفای جه راحه تی دل تهشی نه بوو که رستی
 شه شپه ری کاککی خوی بوو پر ئاو و پر له مستی
 هه تیوی که الله شق بوو به داو و حیل بهستی
 که هات و چوکی دادا به لپوی غونچه می گهستی
 به رۆح و دل به قهستی، شیرین تهشی دهرتسی

گوتم: چ بوو نه مام! به خال و خت نه ماوی
 وه کو به هار و سونبول بلآو و تیک شکاوی
 کوتی گولاو و مسک بوو شکوفه گول گولاوی
 به گهردشی سه ماوه ستاره یی سه ماوی
 له بر چوو چاو و راوی، شیرین تهشی دهر پستی
 به خنده زولفی لادا له سر عیزار و زاری
 که شهو به یانی بهردا گول و وهنوشه باری
 دوگمه ی کراسی به ربوو بزوت هوری به هاری
 سه لای له عاشقان دا باخی گول و هرناری
 دنیا به نینت زاری، شیرین تهشی دهر پستی
 که زولفی که و ته سه روو هه موو خه تای به چین دا
 خه رامی تاوسانه ی به سه روی نازنین دا
 سفیده یی به یانی به باغی یاسه مین دا
 فه نایی پر به قا بوو دهمی له پیکه نیندا
 سه د ناهتی له دین دا، شیرین تهشی دهر پستی
 مه کهن مه نی (وه فای) که خاو و دل بلآوه
 سه رتکه مهستی نازی، دلکه بوی نه ماوه
 به داوی دل دلی خوی به داوی زولفی داوه
 دل حقی به دهسته فتوای سه ری دراوه
 که نه غه زاله چاوه، شیرین تهشی دهر پستی

به راستی وه فای له چه کامه دا هونری هونریه تیی خوی نو اندوو و له راسته قینه دا
 نه چه کامه به شاکاری وه فای ده زمی رری و که متر هونریک توانیویه تی به چه شنه
 به دلداره که ی خویدا هه لیلی و به رزی کاته وه و ته شیه که ی دهستی بکاته نه ستیره و شیرین
 له ناسمانیکی که لکه له و خه یالدا دانی و دهست دریز بکا بۆ ناسمان و له پر رووبندی
 لاجی و مانگی روومه تی دهر که وی نه شوینه به تیشکی خوی روون بکاته وه و نه وسا چهرخ
 که ته شیه که یه تی بخاته سووران و نه ستیره کانی تر که په نجه کانی دهستییه تی بخاته
 چهرخ و گهردش.

ماموستا محمد علی قهرمداخی به داخوه له پیشه کی دیوانی وه فاییدا ده لی: وه فای

بۆ ھۆننەنەھەي ئەم ھەلبەستەنە پەيرەھەي لە نالی کردووە و لاسايی پارچەي مەستورەي نالی کردووەتەوہ. بەلام ئەمە ھەلەيە و وا نەيە و ئەگەر بەتەواوي لە چەکامەکەي وەفایي وردبەنەوہ دەبەينين کە تا ئیستا ھيچ ھۆنەريک نەيتوانیوہ بەو چەشنە بەلدارەکەي خۆيدا ھەلبەلتي و ئەو بکاتە مانگ و ھەتاو بەجۆري کە تيشکي سەراسەري جیھان داپۆشي و زولفەکانی بکاتە شەو بەجۆري کە مانگ و ھەتاو ئاوا بن و کاتي کە ھەوداي تەشبيھەکەي بدا لە ليو و دەم، ئەستیرەي کلکار کە تەشبيھەکەي تەي بکەوتتە گەران.

وہيا کام ھۆنەر توانیوہەي بلي: ناوکي شیرين لە ناوکي ناسکي چين خۆشترە، ناوکي ناسکي چين ھەر بۆ نەخۆشە.

بەلام ناوکي شیرين لەگەل ئەوہي بۆنە خۆشتر لە ناوکي ناسکي خەتا و خوتەنە، کەچی لە نیوہشەودا وەکو سپتەدي بەرەبەيان دەدرەوشیتەوہ و بەژن و بالا و دەمی ئەو وەکو گولە و مایەي نارامی گیانە و بەبي ئەو ژيان نارەوايە و ھەمیشە بەھارە و بەھارتي بي خەزانە. ئەوہ پوون و ئاشکرایە کە وەفایي گەلي حەزي لە ھۆنراوہکانی مامۆستا نالی کردووە و گەلي جاريش لەسەر ناوہرۆکي ھۆنراوہکانی ئەو ھۆنراوي ھۆنیوہتەوہ و جلوہرگی تازەي بي داون، بەلام نەھاتووە وەکو مامۆستا نالی، مەستورەي کوردستانی کە يەکي لە گەورەترین ھۆنەرانی کوردی ئەو سەردەمە بووہ داپشۆرتتەوہ و قسەي خراپی بي بلي. کە ئەمەش بەراستی جيی داخ و موخابنە کە ھۆنەريکي وەکو نالی، ئەم کارە نارەوايەي لي پوويدا.

وەفایي وەکو دەلین ستي جار رۆيشتووہتە حەج و کاتي دەگاتە بارەگای بەرزي پتغەمبەري گەورەي ئیسلام دروودي خواي لەسەري، بەوردەکاری و ریکخستنی وشەي جوان و رەنگين ستايشي پتغەمبەر دەکا و دەلي:

ئەي (امام المرسلين، شمس الهدى، بحر الهمم)

ئەي (شفيع المذنبين، خير الوری، مولی النعم)

ئەي نەسیمیکی گولي زار و شووعاعیکی پوخت

شەوقی رۆژ و بەدری تابان عەتری گولزاري ئیرەم

ئەي لە شەوقی جەنەتی روت ئەنبیا و ئەولیا

رۆح لەسەر لیون وەکو پەروانە بۆ دیداری شەم

ئەي دەم و خەندەت دەلیلی دەعوہی بوون و نەبوون

ئەي برۆ و بالات بەیانی مەعنای نوون و قەلەم

ئاسمانىي پېر بوو له داغى خەتى رووى تو شەو له رۆژ
 سەد چرای هەلکرد و نەیبوو سەوادى يەك رەقەم
 تو بىي و تەشريفى (لولا) سىرى (مازاغ البصر)
 تو مەقامى (لى مع الله)، تو بى و نوورى قىدەم
 بى نەوام هيجى نىيە هاتووم و مەحررووم مەكە
 قەت له دەرگای خۆى گەدای ناكاته دەر ساحيب كەرم
 هيج تەبىبى پى نىيە دەردى دەروونم كا دەوا
 ئەمرۆ گەر چارەم نەكەى (وا حسرتا يوم الندم)
 هاتمە بەر ئەبرۆت و ناسووتيم له سایەى خەتى رووت
 نايەتە: چى داخلى كەعبەى بوو نايبى ترس و غەم
 دەست و دامانى خەمى گىسووى تو بەو عارىزە
 نائومىد نايم كە من دەستم له حەلقەى كەعبەدەم
 من چلۆن مەحررووم بيم ئەى (رحمه للعالمين)؟
 دى صەدای (لاتقنطوا من رحمه الله) دەم بەدەم
 چاوەكانت سەرخۆشن، قورىان. گوتم مايل بەچين؟
 كەكسى زولفى خستە سەر حەرفى مودەووهر، يەعنى، دەم
 كەوتەمە خاكى دەركى هاتن بمكوژم خۆش بەو دەمە
 (قال رب البيت) هان (لاتقتلوا صيد الحرم)
 زەوقى ئەبرۆى، شەوقى رووى، خستميە ناو زولف و گوتى
 كەعبەو رۆژى موناجاتەو مەقامى مولتەزەم
 (يارسول الله) دەزانى تو كە شەيطانە عەدووت
 هەم لەتۆ مەعلوومە ئەمنيش ئوممەتى تۆم هەرچى هەم
 كەى رەوايه و غيرەتە بۆ تو كە (فخر الانبياءى)
 دوشمى خۆت شاد بفرمووى ئوممەتى خۆت دل بەغەم؟
 داغى تۆم هەر پىوويه سەدجار دەرەكەى ديمەوه
 من سەگىكى تۆم (وفىاى) روو له دەرگای كى دەكەم؟

بهراستی ئەم پارچە هەلبەستە لە ستایش و تاریدی پێغه‌مبەردا باشترین ھۆنراوەی کوردین و نمونەییەکی بەرز لە وێژە کوردیدا. وەفایی بوو تە پەپوولە پەرپوێال سووتاوی دەوری شیخی نەھری و ئینجا چوو تە لای و ماوێهەک بوو تە مامۆستای کورەکانی، و لە ھۆنراوەکانیدا سۆزی خۆی بەرامبەر بە شیخەکە ی دەربەرپووە و بەم چەشنە ستایشی شیخەکە ی دەکا و دەلی:

نەھری کە جێگە یە کە ھەموو خاکی سورمە یە
 نەھری کە جەنەتی گول و گول ئاوی کەوسەرە
 نەھری غوباری عەترە، بووخاری بووخوری پروت
 خاکی تەپری کەوشکە ھەموو میتشکی ئەزفەرە
 نەھری وەھایە با لە گول و گول ئاتەشی
 عەنبر فرۆشە، خاکی لە کەوسەر موخە مەھرە
 نەھری کە خولدە نەھری رەوان سەلسەبیلییە
 نەھری کە پاکی دارو دەوێن پاکی عەنبرە
 نەھری کە خاکی قبیلە مە گولزاری گولبەرە
 نەھری کە شاری دیدە مە جێ راوی دلبرە
 دلبر کە سەروی نەو پەسی باغی سیادەتە
 گولبەر کە نەوشکۆفەیی رەوزە ی پەمبەرە
 دلبر کەوا گولبوونی (یاسین) شکۆفە یە
 گولبەر کەوا لە گولشەنی (طاھا) سنەو بەرە
 ئەو تاقە نەسلە نەسلی لە جووتی فریشتە یە
 دوپی یەتیمە زادەیی بەحری دوو گەوھەرە
 ئەو شەمەعە زەینی مەحفەلی شەمزینە رەوشەنە
 ئەو شەمەعە خۆ موبەرھەنە ئەو نوورە ئەزھەرە

وەفایی کە دەروا تە حەج و دەگاتە شاری تایف، ھەوایی مردنی شیخ عوبەیدوللای نەھری پێ دەکا و زۆر خەمبار دەبێ و بەچە کامە یەکی بەرز دەیلوئیتتەو و لە ژێر ئەو چە کامە دا چەند دێرکیشی بە فارسی بەم چەشنە نووسیوە کە دەلی: شەوێک پاش رووتبوونەو لە پەپوونەییەکانی لەش، بەراستی دیترا کەوا من لە شاری تایفم لە ولاتی حیجاز و شیخ عوبەیدوللای نەھری کۆچیان کردوو، و من لە شیوێن و گرێاندا بووم و ئەم چە کامە مە لە لاواندەوێ ئەو دا ھۆنییەرە، کە ئەوا چەند ھۆنراویکی لێرە دا دینین:

دریغای بای خهزان دایه به هاری شوخ و ره عناکه م
 له ئیزهاری عمهل کهوت ئافتابی عالهم ئاراکه م
 وه رهق پیزان، خهزان کهوته رهزان و، وه سفی چهمن گۆرا
 به سه رچوو فه سلی گولگه شت و ته ماشای باغ و سه حرا که م
 خهزان هات و چهمن چۆل بوو له نه غمه ی بولبول و قومری
 دریغای! سه سه رته تا، بۆ گولعوزاری سه رووی بالاکه م
 له گریان ئاسمان دامانی سوور بوو شینی گپراوه
 مه گه ر گپرا وه یا مایل به شام بوو رۆژه پروناکه م؟
 له من دوور بووه ته وه خورشیدی نه وجی مه عریفه ت، شاید
 به تیغی غه م سه ری خوّم هه لگرم هه مرهنگی جه وزاکه م
 له من وه حشی بووه ئاهوو خه رامی لاله روخسه رام
 مه که ن مه نعم که هه ر وه ک شیت و هاران روو له سه حرا که م
 به مه حررومی له گه ل به ختی سیادا ماوه فرمیسه کم
 له تازتی هیجره تی خورشیدی عالهمدا سه ره یاکه م
 (وه فای) پیت بلتین: دنیا و دینم بۆچی به ره هم بوو
 ده لتین: رۆیی له سه ر دنیایی قه بیلهی دین و دنیا که م
 نیشات و عوشه رته ی دنیایه نه شه نه قووه تی چاوه
 نه من چ بکه م له دنیایی که رۆیی نووری بیناکه م؟
 که تۆ رۆییت له بهر چاوم کوره ی خاکیه ئاواچو!
 له باش تۆ، نه ی گولی نه وره سه ته، خاکی کوئی به سه ردا که م؟

دیوانه که ی وه فای سه ره تا له لایه ن مامۆستا کیوی موکریانییه وه بلا بووه ته وه. له م
 دوایییه دا دیوانه کوردی و فارسیه که ی له لایه ن مامۆستا قه ره داخییه وه له چاپ دراوه،
 به لام گه لی هۆنراوی تریشی هه یه که هیشتا له چاپ نه دراوین. گه شت نامه یه کیشی
 به زمانی فارسی هه یه که هیشتا چاپ نه کراوه و هه روا ماوه ته وه.

سه رچاوه گان

۱- دیوانی وه فای- کۆکردنه وی مامۆستا کیوی موکریانی- هه ولێر، ۱۹۶۲.

۲- دیوانی وه فای- له سه ر ئه رکی سه ییدیان - مه هاباد.

۳- دیوانی وه فای- کۆکردنه وی محهمه د علیی قه ره داخی- به غدا، ۱۹۸۴.

۴- رۆژنامى ژين - ژماره ۱۲۰۳.

۵- كۆڧارى بهيان - ژماره يەك سالى ۱۹۶۹.

۶- يادداشتهكانى خۆم سەبارەت بەومفایى.

سالى سنە

۱۲۶۵-۱۳۲۹

ئەم ھۆنەرمان ناوى سەلىم و كورپى شىخ ئەحمەدى تەختىيى و نازناوى سالە و بەپىيى ئو بەلگانەي كە كەوتونەتە دەستمان لە سالى ۱۲۶۵ى كۆچى لە دىيى تەختە كە لە چەند فرسەخىي باشوورى سنەدايە پىيى ناوتە مەيدانى ژيانەو و ھەر لەوتىشدا پى كەيشتووه. ھەر لە منداليدا لەلاي باوكى خەرىكى خويىندن بووه و لە پاشا بەفەقىيەتى رۆيشتووتە سنە و لەوتوہ بەرەو بيارە كەوتووتە پى و لە قوتابخانەي حاجى مامۇستا نۆدشيدا خەرىكى خويىندى فەقىھى ئىسلامى بووه و ئوسا چووتە سابلآخ و ديسان ھاتووتەو سنە و ماوہيەكىش چووتە سەقز و لەوتوہ چوہ بۆ سابلآخ و لەلاي مەلا عەبدوللا ناويك ودى مەلايەتیی وەرگرتووه و گەراومتەو سنە و پاشماوہى ژيانى بەوانەوتنەوہ بردووتە سەر تا لە سالى ۱۳۲۹ لە تەمەنى شەست و چوار سالىدا كۆچى دوايى كردووه و لە مزگەوتەكەي خويىدا نىژراوه.

شىخ سەلىم لە ھۆننەوہى ھۆنراوى كوردى و عەرەبى و فارسيدا دەستىكى بەرز و بالايى بووه و زۆربەي ھۆنراوہكانى لەسەر پى و رچەي خواناسيدا ھۆنراونەتەوہ.

شىخ سەلىم تەرجىحبەندىكى ھەيە كە لە خواپەرستيدا ھۆننەوہتەوہ و پەپرەويى لە تەرجىحبەندەكەي ھاتف كردووه بەراستى نمونەيەكى زۆر بەرزە لە ويژەي كورديدا و كەمتر ھۆنرىكى كورد ھۆنراوى واى ھۆننەوہتەوہ، وەكو دەلى:

يارى نىكوو نەژادى سلسلە موو

دلى بردم بەنەرگسى جادوو

يا ئەگەر پى نىيە بەتورەي يار

بۆ دەماخم بەبۆ موعەتەر بوو؟

دلى مەجنوون مەكانى لەيلايە

مونەكس بوو لە نىوي ئايەنە زوو

كەرەمى كرد سىھامى و مەستى

نەرگسى ئەو بەدیدیەي ئاھوو

ھەستە ئەي دڭ بچينە لاي مەجنوون
 رشتەي عەقلى لە دەس دەرچوو
 دڭي پيکام بە عيشوھي تيري موژەي
 تورک ئەنديشەيي کەمان ئەبروو
 چووھ سەرشاخي گوڭ و وتي بولبول
 ھەر کە زانبي لە داوي شەو بەربوو
 ھەر يەکيکە خوداي ئەحەد نەک دوو
 و حـــــــــــــــــدە لا اله الا هو

واتە: يارە خۆشەويستە کەم کە جوان و پەلکە خاوە، بە چاوە جادووييە کانييەو ە دڭي بردم،
 وە بەبۆني قزى ئەو کەيف خۆش بووم. دڭي مەجنوون کە شويني لەيلايە بەبۆنەي يارە کە يەو ە
 ئاوارە و دەرپەدەر بوو، دەسا ئەي دڭ ھەستە با بچينە لاي مەجنوون کە ئاوەزي خۆي بۆ
 يارە کەي لە دەست دا، خۆ يارە کەي منيش دڭي پيکام و منيش لەوانە يە بەدووي ئاوارە بم،
 بەلام من پشتم بەخوا بەستوو ە دەزانم کە ئەو تاق و تەنيا و بڭي ھەمتايە.

شېخ سەليم کە لە بيارەدا بوو، لەوڭدا بوو ە داوي رڭي و رچەي شېخ عومەر ەو ە و ەکو
 پەپوولە بە دەوري ئەوا سووتاو ە و لە پاشا و دمی رڭي و رچەي نەقشەبەنديشي لڭي وەرگرتوو ە،
 وە تا ماو ەئەوي لەبیر نەچوو ەتو ە، لە پارچە ەلبەستیکدا بيروبروای خۆي سەبارەت
 بەپيرە کەي دەر دەبرڭي و بەم جۆرە ستايشي دەکا و دەلڭي:

پيرى سديقى تەريق و تاجى فاروقى لەسەر
 وارثى عوسمانى زى نوورەين و کەراپى سەبات
 رۆحى شيرينم لە دەورى قەدى شمشادات گەرڭي
 تا تەسەدوق بڭي لە بۆرەددى ەموو دەرد و بەلات
 خالى ھيندو زولفى چين و رۆمى يى رووى رومەتت
 وان لە قەبزەي قەھرى شمشيرى بروى جەنگ نازمات
 چاوى مەستت چۆن لە ھەر لا مەردمى دڭ بردوو ە
 بڭي دڭان بۆ دڭ لە ھەر لا بيتە حاشا دڭنە لات
 ھەر نيگاھي سەيقەلکە بۆ مسى پر ژەنگى دڭ
 بەل تەلای خالس دەبيتن مس بەئیکسيري نيگات
 گيان فيداي گوفتارى شيرينت کە عەينى حکمەتە

كەشفي ئەسرارى تەرىقەت ھەللى كۈنھى موشكلات
 دل بەقوربانى نىگاي قەلبولعەيانى كارى تۆ
 وا دەكاتن قاعىدەى حىكمەت بەتالى وا سەبات
 قامەتى زىبای قىامەت خىزى تۆ بى بېرى پى
 مەحشەرى بەرپا دەكا بۆ سەرخۇشى جەور و جەفات
 كارنامەى خاسى نادابى تارىقى بەندەگىت
 مونتهجى ھەققولەقەن قەتەى ەلاقەى مومكىنات
 فەيسەلى ھەققولەقەن فەسلولخىتابى عارفان
 تەرجومانى سېرى ئاياتى دەلالەت موعجزات
 يىتە مەيدانى سەداقەت (سالما) قەلبى سەلیم
 تا موشەپەف بى بەيومنى دەولەتى بىرى خودات

واتە: پىرەكەم شىخ عومەر لە راستگۆيىدا ۋەكو ھافى عومەر بوو ۋە نازناۋى فاروقى
 كر دوو ھە تا جى سەرى، ۋە كە لە پوورگىرى ھافى عوسمان بوو ۋە لە خۆ راگرتن ۋە كوژتتى
 نەوسا ۋەكو ھافى ەلى بوو، ئەى پىرەكەم ئەى گىيانى شىرىنى من! خالەكانت ۋەكو
 ھىندى ۋانە ۋە زولفەكانىشت چىن چىنە ۋە برۆكانت ۋەكو شمشىرن ۋە بۆ شەپ نامادەن،
 چاۋى مەستت لە ھەر لايەكە ۋە دلى خەلكى بردوو، ۋە ئەو گراۋانە چارەھەكىان نىيە ۋە
 لەبەرئەۋەى تۆ دلىانت بردوو لە ھەر لايەكە ۋە دىن بۆ لات ۋە ھەر سەرنج ۋە تەماشايەكت بۆ
 دلبراۋان ۋەكو ئەكسىر ۋايە كە ئەگەر بگەۋىتە سەر مس دەبىتە زىر، ۋە لە راستىدا ۋەكو
 ھافى عومەر چاك لە خراب جىا دەكەيتەۋە، ۋە من گىيانى خۆم ئەكەمە قوربانى قسەى
 شىرىنت كە ھەموۋى پىنۋىنى ۋە زانىارىيە، ۋە ھەر تۆ رازى پى ۋە پچەكە دەر دەخەى، ۋە
 ئەگەر بەژن ۋە بالاي تۆ دەر كەۋى ھەنگامە ۋە غەوغا بەرپا دەبى، ۋە پى ۋە پچەكەى تۆ دەبىتە
 ھۆى رزگارىى خەلك.

سەرچاۋەكان

- ۱- بەيازىكى كۆن كە لە سالى ۱۳۳۲ى كۆچىدا نووسراۋە.
- ۲- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەسالى سنە.

میرزا عبدالوہاب جیدی مجددی

۱۲۶۹-۱۳۴۴

نہم ہونہرمان ناوی عبدالوہاب جید و کوری میرزا عبدالوہاب جید و نازناوی (مجددی) یہ۔
بہ پتی دیوانہ فارسیہ کہیٰ له تاراندنا چاپ کراوه، له سالی ۱۲۶۹ ی کوچی له سہ قزدا پتی
ناوہتہ مہیدانی ژیانہ وہ و ہر لویشدا پی گہیشتوہ۔ ہر له مندالیدا له لای باوکی
خہریکی خویندن بوہ و پاشان چوہتہ حوجرہی فہقتیان و بق خویندن زوربہی شارہکانی
کوردستان گہراوہ و ماوہبہکی زور له باندا بوہ و له پاشا له سنہ خویندنہ کہی تہوار
کردوہ و گہراوہتہ وہ زید و مہلبہندہ کہی خوی و ئوسا ژنی ہیناوہ و چوہتہ سنہ و
پاشان له گہل ژنہ کہیا پویشتوہتہ حہج و گہراوہتہ وہ بق سنہ و له پاش ماوہبہک چوہتہ
تاران و بوہتہ خویشویستی و ژوہدوستان و زانایان و ہونہران و نازناوی (ملک الکلام) ی
پی دراوہ و کراوہتہ ماموستای (دار الفنون) و ئیتر پاشماوہی ژیانی بہوانہ وتنہوہ و
ہونینہوہی ہونراوہ بردوہتہ سہر تا له سالی ۱۳۴۴ له تہمنی حہفتا و پینچ سالیدا
کوچی دواپی کردوہ و نیژراوہ۔

مجددی بہبہکتی له ہونہران و زانایانی ہرہبہرزی کورد دیتہ ژمار، له ہونینہوہی
ہونراوہ و خہت خویشیدا دەستیکی بہرز و بالای ہہبوہ و سہرجہم زانایان و ہونہرانی
دہوری خوی پرتیان گرتوہ۔ مہلکولکہ لامی کوری له سہرہتای دیوانہ کہیدا نووسیویہ: باہم
له تہمنی شہست و دوو سالیدا دیوانہ کہی کہ داگری شہست ہزار ہونراوی کوردی و
فارسی بوو کوکردهوہ بق ئہوہی له چاپی بدا کہچی بوی نہلوا و بہداخوہ دیوانہ کہش
دہست بہدہست کہوت و لہناوچوو، وہ ئہم دیوانہ کچکہ کہ کہوتہ ژیر چاپہوہ بہشتیکہ له
ہونراوہکانی باوکم کہ لہم دواپیہدا ہونبویہتہوہ۔

له ناو ئہو دیوانہدا کہ له تاران چاپ کراوہ ہر تہنبا پارچہ ہہلبہستیکی کوردی ہہیہ،
بی گومان مجددی ہونراوی کوردی زور بوون و رہنگہ له داہاتوودا بکہوتتہ دہست و بیئتہ
نازووخہی پاشہرژوی و پوژوی کوردی و ئیستا ئیمہ لیرہدا ہر ئہو پارچہ ہہلبہستہی دینین
و ہیوادارین کہ له داہاتوودا ہونراوہ کوردیہکانی ئہم ہونہرہ پایہبہرزہ بکہوتتہ دہست و
بلاویکریتہوہ تا ہہموو کہلک و سوودی لی وەرگرن۔ ئہمہش پارچہ ہہلبہستہ کہی کہ دہلی:

له دوو لارولفی لاولاوہ، له سہروی قامہت ئالاوہ
خہم و پیچی ہہموو داوہ، چ لہم لاوہ، چ لہو لاوہ
موژہی و ہک نیشی پہیکانہ، ہہمیشہ کاری پتیکانہ
دلی ہر خویش و بیگانہی بہئہم پہیکانہ پتیکانہ

له جهوری غمزهکاني توو، که بیچاره کوژه و جادوو
 چ خوینتی بوو؟ چ جهرگتی بوو که نه پڑاوه و نه برژاوه
 سه با بینتی نه گهر بینتی، له زولفت دین و دل دینتی
 وه لاکن کتی دل و دینی له بق عوشاقتی تو ماوه؟
 نه یاقووته بهرنه گینی، له نیوی کان که ده بیینی
 له رهشکی لیوی تو خوینتی دلی کانه که گیرساوه
 له داوی طتوره و په رچم، دلی ناشوفته مه هر دم
 نییه نازاد له قهیدی غم، خوا له داوه بی داوه؟
 وهره به لکه نه جاتم دهی، له مه وجی قولزومی بی په
 له (مه جدی) غافلی تاکه ی؟ که بی تو غرقی گیزاوه

واته: یاره کهم له دوولاهه زولفه کانی لاولو، وه به دهوری بهژن و بالایدا نالاهه و پیچی
 خواردووه، برژانگه کانی وه کو تیر وایه و هه میشه کاری پیکانه و دلی خرم و بیگانه ی بهم
 تیرانه پیکاره، ناز و له نهجی تو بیچاره کوژه و سهرم سوورده میتنی که چ خوین و جهرگیکم
 بوو، چونکه ده بووایه تیری ناز و له نجهت خوینمی برژانیاپیه و جهرگیشمی ببرژانایه،
 که چی نه خوینم پڑا و نه جهرگم برژا، دیاره گیان سه ختم، نه ی بای شه مال له کویتیت
 بینتیکی زولفی یاره کهم بق بینتی، به لام کتی دل و دینی بق نه و یاره ماوه؟ یاقووت که له
 ناوکاندا ده بیینی نه وه یاقووت نییه، به لکو نه وه کانه که یه که لیوی سووری تو یه، به هوی
 زولف و په رچه مته وه دل هم مو دم پر له خه م و په ژاره یه و دیاره هه رگیز له خه م نازاد
 نابی، دسا وهره له شه پوولی دریا ی بی په ی رزگارم که، چونکه (مه جدی) به بی تو نوقمی
 گیزاوه.

سه رچاوه کان

۱- دیوان میرزا عبدالنفید مجدی - تهران، ۱۳۲۲.

۲- یادداشته کانی خوم سه بارهت به مه جدی.

مهلا سألجی حەریق

۱۲۷۱-۱۳۲۷

ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە ناوی سألج و کورپی مەلا نەسروللای زۆیەییە. بەپیتی دیوانەکەیی کە لە ساڵی ۱۹۳۸ی زاینی لە چاپ دراو، مەلا سألج لە ۱۲۷۱ی کۆچی لە دیتی زۆیە پیتی ناوئەتە مەیدانی ژیانەووە و ھەر لە منداڵییەووە سەرەتا لەلای باوکی دەستی کردووەتە خوێندن و پاشان بەفەقییەتی بەزۆریی شارەکانی کوردستاندا گەراو و لە سلیمانی لە مزگەوتی شیخ محەمەدی بەرزنجی خەریکی فێربوونی ریزمانی عەرەبی بوو و لە بیارەش پەرتووکی (منھاج)ی تەواو کردووە و لە پینجویز پەراوی (گولنەبەوی)ی خوێندووە و پاشان پیتی کەوتووەتە خانەقای شیخی بورھان و لەویدا پیتی و پچەیی نەقشبەندیی وەرگرتووە و ئەوسا رۆیشتووەتە سابلاخ و بووئەتە مامۆستای مزگەوتی سەیی حەسەن و ھەر لەو شارەشدا ژنی ھیناوە و ئیتەر دەبێ بەتووش مآل و منداڵەووە و پاشماوھی ژیانی بەوانەوتنەووە و ریتنموونی خەلک و ھۆنراو ھۆننەووە دەباتە سەر تا لە ساڵی ۱۳۲۷ لە تەمەنی پەنج و شەش ساڵیدا بادەیی مەرگ دەخواتووە و بەپیتی ئەسپاردەیی خۆی لە گۆرستانی (مەلا جامی)دا دەنێژرێ.

حەریق یەکتێ لە ھۆنەرانی ھەرەبەرزێ کوردە و ھۆنراوەکانی ئاویتنەییەکی بالانمان بۆ چۆنییەتی ژیان و بیروپروای ئەو.

حەریق زۆر حەزی لە ھۆنراوەکانی مەولەوی و نالی کردووە و ھەندێ جار لاسایی ئەوانی کردووەتەووە و لە ھۆنراودا زۆر حەزی لە رستەیی جوان و وشەیی رەنگینی کوردی کردووە.

زۆریی ھۆنراوەکانی حەریق دلدارین و سەرپایان دەربارەیی جوانی و ئەوین و خەت و خال و زولف و ئەگریجە و پەرچەمە، و بەدەگمەن لە بابەتی ترەووە ھۆنراوی داناووە و زۆرکەم باسی کۆمەلایەتی کردووە، شیوھی ھۆننەووەی ھۆنراویشی ھەر ئەو شیوھ کۆنەییە کە ھۆنەرانی تر لەسەری بوون، بەلام گەلێ شتی تازەیی لە ھۆنراودا داھیناوە و گەلێ وشەیی جوان و ساکاری کوردیی بەکاربردووە، وە لە ھۆنراوەکانیدا بەراستی پاراوی و سۆز و شیرینی دەبینرێ.

حەریق وا دیارە ھەر لە سەرەتای لاویەتیەووە گیرۆدەیی داوی ئەوینی مانگ پەیکەریک بوو، بۆیە بەجۆش و خرۆشیکەووە بەیارەکەیدا ھەلدەلێ و ستایشی جوانیی دەکا و بەم چەشنە رووی تێ دەکا و دەلێ:

قوربان وەرە قوربانە سا بمرکە بەقوربان

رەنگین کە بەخویناوم کاکۆلی پەرتیشانت

ئازادىيىيە ئەم رۆژە سا فەرموو بە ئازانە
 تىرت لە كەمانت خە بۆ قەتلى شەھىدانت
 جەژنانەھى من رۆحە كەردوومە بە قورىانت
 تۆش ماچۆ كەرەم فەرموو لەو سىوى زەنەخدانت
 تفللى دلى بىچارە مەدەبەكە كە گرفتارە
 غەمخواری دل ئازارە بۆ ناوکی موژگانە
 رۆح و دل و دین ھەرسى مەجموع بە يەك دەفعە
 قورىانى سەعاتىكى لە على لەبى مەرجانت
 مەقسوودى من ئىزھارە بۆ ئەمسەھى مەدحت
 بۆ توحفەھى ئەوساف و ئەزھارى گولستانە
 ئەھى خەسرەھى پەرۆيزم، شىرىنى شەكەر رۆيزم
 فەرھادى دلى كوشتم، چاوى رەشى فەتانت
 قەلەھى دلەكەم قورىان نىشانەھى بۆ تىرت
 سىنەم وەكوو سەحرايە بۆ جىلوھى مەيدانت
 تەنھا كە (حەرىق)ى من بۆ شەمەھى شەبستانە
 مەمكوژەرەو تەوخوا ساتۆ بەرەفىقانت

زۆربەھى ھۆنەرە كۆنەكان، برۆى خۆشەويستەكەيان كەردووتە مانگى يەكشەوھە و ھەندى
 جار كەردوويانەتە كەوان و ھەندىكىشىيان چواندوويانە بە شمشىر و مىحراب و حەرىق كە
 لەسەر رەوشتى ئەوان رۆيشتووە، برۆى يارەكەھى ھەر وەكو ئەوان بە شمشىر داناوھە و
 ھەرەھا لەم پارچە ھەلبەستەدا چەناگەھى بە شىو چواندووە لە پارچە ھەلبەستىكى تریدا
 رۆو دەكاتە يارەكەھى و دەلى:

چاوەكەم ئەمپۆ لە گولشەن گول بە عىشوە خۆى نواند
 نەك نەك گىرىم، بە مەركى تۆ قەسەم ھىچ نەمدواند
 گول بە تۆزى پىتەوھە لاف و گەزافى لى ئەدا
 وا شوکور سووسەھى نەسىمت ھات ئەویشى لى ستاند
 نەشتەرى موژگانى تۆ ھاتووتە سەر سەفەھى دلەم
 ھەر خەتى بوو، غەيرى خەتى سەوزى تۆ پاكى كراند
 لەشكرى ئاھم لەگەل جەھىشى حەبەش دەعوادەكا
 حىرەتم ماوھە كە چۆن ئەو دل بەرە دلەمى رىفاند

بۆ گۈلى پروت هاتم و پەرچەم ئەبىنم بۆيە وا:
 ماھى نەورۆزم بەشيون وەك موھەررەم خۆى نواند
 تۆ لە ئەووەل گۆى وەفات ھىنايە نىو مەيدانەوہ
 ئىستا چەوگانى خىلافت پىشتى سەد وەعدەى شكاند
 توخوا قەت غىرەتە بۆ تۆ ئەرى سەروى رەوان؟
 گۆل بەبى تۆ وا لە باغا خىوہتى خۆى لى چەقاند
 با وجود ئىنساف بەم چاكە گۆلىش موشتاقتە
 ھەر لە شەوقى تۆيە سەرىپۆش و گرىبانى دراند
 ھەر كەسى مايل بەبىرىكە و تەرىقتىكى ھەيە
 تۆ بەشوعلەى غەم (ھەرىق)ى وا وەجاخت ھەلگراڭد

واتە: كاتى چوومە گۆلزار، گۆل خۆى نواند و منىش لە بەرئەوہى بى ئەمەك نەبم ئەوم
 نەواند، گۆل كە بەتۆزى پىتى تۆوہ لاف و كەزافى لى دەدا، لە پىر سووسەى باى شەمالى
 ھاتنت ئەويشى لى سەندەوہ و ئىتر نەيھىشت لە خۆى بايى بى و خۆى بنوئى، نەشتەرى
 بىرزانگەكانت ھاتووتە سەر دلم و دلمى بىرىندار و زامدار كردوہ، ھەموو خەتتىكى جگە لە
 خەتى سەوزى تۆ پاكى كراڭد.

لەشكرى ئاھ و نالەم لەگەل سوپا و ئوردووى زولفە رەشەكەت شەر دەكا، وە خۆمىش
 سەرم سوورماوہ كە ئەو دلبەرە چۆن دلمى رىفاندوہە من كە بۆ گۆلى پروت هاتم و كەچى
 چاوم كەوتە پەرچەمت، وە مانگى نەورۆز وەكو مانگى موھەررەم خۆى نواند، واتە مانگى
 نەورۆز كە مانگى شايى و خۆشى و سەرەتاي بەھارە لىم بووہ مانگى موھەررەم كە مانگى
 شيونە. تۆ كە ھەر لە ھەوہلەوہ بەلئىنت بەمن دا كەچى ئەو بەلئىنتە شكاند و بەبى پەيمان
 دەرچوووت. توخوا ئەوہ رەوايە كە گۆل بەبى تۆ لە باخا خىوہتى خۆى ھەلدا؟ كەچى ئەوہش
 دەبى بلىم كە گۆل بەھەويى تۆيە، ھەر كەستىك بۆ خۆى بىرورپوا و رەوشتىكى ھەيە، تۆش
 ئەى (ھەرىق) بەشۆلەى خەم و پەژارە وەجاخت ھەلگراڭد.

ھەرىق لەم پارچە ھەلبەستەدا دياردىي كردووتە ھەندى زاراوہى خواناسى بۆ وئىنە:
 خەت بەواتاي جىھانى پۆخ و ئەروايە و خەتى سەوز بەواتاي بەرزخە كە برىتئىيە لە
 جىھانى نىوانى جىھان و رۆژى دوايى لە كاتى مردنەوہ تا رۆژى پەسلان، وە سووسەى
 سەمال بەواتاي بەزەبى خوايىيە. زۆربەى ھەلبەستەكانى ھەرىق خواناسيىن و لە
 سەرتاسەرى ھۆنراوہكانيا سەبارەت بەمەى نۆشى و سۆفئەتى و رى و رچەى خواناسى
 دواون، وەكو لەم پارچە ھەلبەستەيدا ستايشى پىغەمبەرى كەورەى ئىسلام دەكا و دەلى:

بهو نووره که زاهر بوو له سهر رووی محهمه
 عالم هموو ناشوفته بوو وهک مووی محهمه
 مهخجووول و سرئه فکه ندهیه نه سیرین و بنه وشه
 بؤ مووی سه من بؤی دوو گیتسووی محهمه
 مه جزویه هموو کس به پرموز به نیشاره
 مه جبوره له دهس ساعد و بازووی محهمه
 سه رووی چیمه نیش پی له گول و خاری غه مایه
 له رزیانه له حسرهت قه دی دلجووی محهمه
 لالهش وهکو من سینه پر حسرهت و داغمه
 تا دیویه تی روخساری گولبووی محهمه
 زاهد و هره پیش، تو سهری نیمانی زه عیفت
 رووی که له میحرابی دوو نه برووی محهمه
 بوره انه له سهر نه فی و مونا فات شه وو رۆژ
 مووی که په ریشانه له سهر رووی موحه مه
 رۆح و دل و دینت هیه هه رسیکی (حهریق)
 خهرجی که له پتی وه سف و سه ناجووی محهمه

حهریق له بهر اهری نالیسدا راوه ستاوه و بهر بهرچی هؤنراوه کانی داوته وه و له گه لیدا
 که وتووته په نجه بازی و بهر بهر کانی.

نالی له پارچه هه لبه سستی کیدا ستایشی کچی کردووه و نه ویش بهم چه شنه له بهرام بهری
 نالیدا به کوپ هه لده لئی و ده لئی:

عیشتت که حه قیقی بی تالب مه به نیلا کوپ
 هم حه ضره تی له ولا کوپ و هم یوسفی والا کوپ
 نهو نووره که مه نشهء بوو بؤ عاشقی مه بدهء بوو
 تی فکره له نهو نووره مه علووم وه وهیدا کوپ
 عه شقی که به قووه تی، مایل به مرووه تی
 نهم دیوه که تالب بی نیلا که ته له ب کا کوپ
 عه شقی که به غه و غا بوو، وهک عه شقی زلیخا بوو
 سهر گه شته و ریسوا بوو، بؤ یوسفی والا کوپ

شیرین که شه‌کەر ریتزبوو، بووکی بوو دل ئاوئیز بوو
 بۆ خه‌سه‌ره‌وی په‌روئیز بوو، بۆ فه‌ره‌ادی هه‌وا خوا کوپ
 کچ مـــــــــــــــــایلی وایه، وه‌ک داوی به‌لا وایه
 کوپ وه‌ک کوپ‌ی شا وایه، بئی خۆف و موحابا کوپ
 کچ ته‌بعی که‌چ و ناقس، کوپ ته‌بعی ته‌رو خالس
 هام سوچه‌ت و هم جالس، خۆش مه‌نزهر و سیما کوپ
 کچ زولفی په‌ریشانه، کوپ په‌رچه‌می ئەف‌شانه
 کاکۆلی به‌جه‌معییته، هامشانی کچه یا کوپ
 هه‌ر که‌س به‌ته‌بیعه‌ت بئی ئەربابی مرووت بئی
 له‌م نوقته‌ ته‌ماشاکا، خانم کچ و ئاغا کوپ
 قامه‌ت که‌ وه‌کونه‌ی بئی، کئی دیویه له‌گه‌ل به‌ی بئی
 ئەم نیسه‌ته‌ی ئەخلاقه، ده‌رحه‌ق کچه یا کوپ
 سه‌د حه‌یفی که‌ تۆ (نالی) به‌و پیرییه‌ مندالی
 به‌م ته‌رزه له‌ عه‌شق، ئەدوی، زیبا کچ و دیبا کوپ
 مووتی که‌ له‌ رووی کوپ بئی ریحانه‌یی نیو باغه
 سه‌د جه‌رگی له‌ بۆ داغه، ساحب خه‌ت و ئینشا کوپ
 هه‌ر عه‌شقی حه‌قیقی بئی، وه‌ک عه‌شقی (حه‌رقی) بئی
 مه‌یلی به‌ده‌قیقی بئی، بۆ مه‌عریفه‌توللا کوپ

حه‌ریق وایه‌ له‌ ژياندا چه‌رمه‌سه‌رتی زۆری دیوه‌ بۆیه له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکدا ده‌ردی
 دلی خۆی ده‌رده‌برئی و باسی چۆنییه‌تی ژيانی پر له‌ خه‌م و په‌ژاره‌ی خۆی ده‌کاوه‌لئ:

هه‌وری خه‌فه‌ته‌ به‌فری غه‌می داوه‌ به‌سه‌رما
 یا سه‌ر سه‌ری نوورینه‌ که‌ لئی کردمه‌ سه‌رما
 گاه‌ی به‌شه‌را په‌ی غه‌م و گه‌ه، سه‌ر سه‌ری هه‌ج‌ران
 خۆشی نه‌بوو، بۆ من، نه‌ به‌گه‌رما و نه‌ به‌سه‌رما
 که‌وتوونه‌ته‌ سه‌رم ئەشک و غوباری ئەله‌می دل
 یه‌عنی که‌ قوپی میخنه‌ته‌ کردوومه‌ به‌سه‌رما
 گه‌ر ئەچمه‌وه‌ (صاحب) نییه‌ هه‌یج موونسی جانی
 گه‌ر دیمه‌ (سه‌قز)، ناری سه‌قه‌ر وایه‌ له‌ جگه‌رما

شاهدمه چه واسم که سه کهم! چونکه که ساسم
 به خوا نییه غیرهت له خه یال و له نه زهرما
 هر چه نده به جسمانی که دوورم له جزوورت
 روحانیهتت سه بهت له نیو زوبدهی دلما
 توفانی سرشکم چووه سهر جوودی وجودم
 که شتی تهنی نقوم کردو نه نووح و نه ئه سه رما
 له وساوو که تو ریوی، دلّم ریوی به دووتا
 هیلانیهی تن ههر وه کو ماوای سه قهر ما
 بی فهوجی وه فاکهت که جه فا په روره ئه مشه و
 ئه م له شگری ئاهی منه بی فهتج و زه فه رما
 له م قه سه وه ته دا، تا وه کو کهی په ردهی زولمهت؟
 بهر چاوی دلّم بگری، ده سا بی به گوزهرما
 ئاوینهی دل ژهنگی قه ساوهت ریخی پوخی
 خاکستری دل سووختهی بینه به سه رما
 مه روانه به ظاهر که به بی قووتم و رووتم
 رووتی و قووتی خه یالت غه زه لی چاکه له به رما
 سه رمایه ی ئه م ملکی خه یالاته (حه ریق ی)،
 حه یفی که تله ف بوو، به هه ده رچوو به زهره ر ما

حه ریق له م پارچه هه لبه ستهیدا له وشه ی (سه رما) جناسیکی جوانی به کاره ی ناوه و
 هه روه ها خه فه تی کردوو به هه ور و له هؤنراوی دووه ما باسی خه م و په ژاره ی دووری و
 ناله ی خو ی ده کا و ده لئ:

بو من خو شتی و شادییه ک نه بوو نه به سه رما و نه به گه رما

ئه م پارچه هه لبه ستهی خواره وه ی حه ریق پره له جوانی و ده توانین بلین که وینه یه کی
 به بایه خی هؤنراوی کوریدییه، هه روه ها له لایه ن ناوه ریکیشه وه زور گرنگه، به لام له لایه ن
 شیوه وه ده توانین بلین که شتیکی تازه یه وه کو ده لئ:

چاوه ری پی موژده ی نه سیمم تا له گولشه ن دیته وه
 به لکه فه رمایش بکا گول بولبولم بایته وه
 وا وه عیدی به فری زستانی فیراقت که وته دل
 مه ر به بای وه عده ی ویسالت کیوی دل رهش بیته وه

مەرۆهه‌هی زولفت له ده‌وری ئاته‌شی ڕووت بێ چلۆن
 ناگری عی‌شقت به‌ئاوی چاوی من ئەکوژیته‌وه
 سووچی زولفت بوو که په‌روانه‌ی دلم ڕووی کرده ڕووت
 ناگری وه‌سلی شه‌م و په‌روانه شه‌و ده‌گریته‌وه
 خه‌ت و موهری زولف و خالت حوجه‌تی مولکی دله
 نه‌خشی ئەو مۆره به‌ئاوی خوڕ خووره ناچیته‌وه
 دل له ترسی چاوی، ڕووی کردبووه میحرابی ڕۆی
 ئیسته بیستومه له چینی زولف جیی نابیته‌وه
 کتوی هيجرت خسته سه‌رشانی دلم پیتی خستوه
 تانه‌گا ده‌ستی به‌زولفت زه‌حمه‌ته هه‌ستیته‌وه
 مه‌ززه‌ه‌ی میهر و موحبه‌ت توخمی وه‌سلی شین نه‌کرد
 گوڵ به‌شادی دا ئەچینم خاری غه‌م ئەرویته‌وه
 توخوا تاکه‌ی له تاریکی شه‌وی هيجرانته‌وه
 ده‌سته و ئەژنۆ دانیشم په‌بی که‌ی ڕۆژ بیته‌وه
 زه‌خمی دل بێ مه‌ره‌می وه‌سل به‌ناسۆر که‌وتوه
 ئەی (حه‌ریقی)ی باسی مه‌که توخوا به‌لا نه‌کوئیته‌وه

دیوانی هه‌ریق بۆ جاری یه‌که‌م له‌لایه‌ن کوردیی مه‌ریوانیی‌ه‌وه له‌ ساڵی ١٩٣٨ و بۆ جاری
 دووم له‌لایه‌ن مه‌حموودی خاکی له‌ ساڵی ١٩٦٩ له‌ چاپ دراوه، وه‌ که‌لی هۆنراوی تریشی
 هه‌یه که له‌ دیوانه‌که‌یدا نین.

سه‌رچاوه‌کان

- ١- دیوانی هه‌ریق - له‌سه‌ر ئه‌رکی کوردیی مه‌ریوانی - به‌غداد، ١٩٣٨.
- ٢- دیوانی هه‌ریق - له‌سه‌ر ئه‌رکی مه‌حموود خاکی - که‌رکووک، ١٩٦٩.
- ٣- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌هه‌ریق.

جيهان نارا خانم

۱۲۷۵ - ۱۳۲۹

نهم هونره همان ناوی جيهان نارا و کچی مه لانه نشنه تی (پاوه بی) یه که به پیتی نه و به لگانه ی که وتووته دستمان له سالی ۱۲۷۵ ی کۆچی له پاوه دا له دایک بووه و هر له سه رده می مندالیدا له لای باوکی خه ریکی خویندن بووه و نهوسا مامۆستای تایبه تی بۆ گیراوه و له لای نه و فیری ریزمان و ویزهی عه رهبی بووه و پاشان شووی کردووته عه لی نه کبه رخانمی میمه که زای، وه به پیتی میژووی مه ردووخ له به رنه وه ی عه لی نه کبه رخان له سالی ۱۲۸۹ ی کۆچیدا بانگ کراوته تاران، له پاش ماوه یه که خان یه کۆ له سازاده خانمه کانی قاجار ده خوازنی و ته لاقنامه یه کیش بۆ جيهان نارا ی ژنی ده نژی، نهوسا جيهان نارا میترده کاته حه بیبوللاخانی جاف و له م میترده ی چهند مندالی ده بی و نیتر پاشماوه ی ژیا نی به په رومه رده کردنی منداله کانی خۆی و خویندنه وه ی په راو و نامیلکه وه ده باته سه ر تا سالی ۱۳۲۹ له ته مه نی په نجا و چوار سالی له جوانرۆدا کۆچی دوا یی ده کا و ته رمه که ی له ویتدا ده نژی.

مامۆستا سه ی تایه ری هاشمی سه باره ت به جيهان نارا خانم ده لی: جيهان نارا کچی یه کۆ له زانایانی پاوه بوو که له جوانی و شوخوشه نگی و زانستدا بی وینه بووه و به یه کۆ له هونره انی کوردیش دیته ژمار حه مه به کی وه کیل دلی لی چوو بوو و خویشی ده ویست و چهند جاریش خوازینی لی کرد، به لام له به رنه وه ی میمل و ملۆزمیکی و مکو عه لی نه کبه رخانمی فه رمانر وه ای جوانرۆ و جافی بۆ په یدا بوو، جيهان نارا شووی پی کرد و له پاش ته لاقدانی شووی کرده حه بیبوللاخانی سه ره کی عیالی با به جانی و تا ناخری ته مه ن له گه ل نه ودا ژیا نی برده سه ر.

جيهان نارا به یه کۆ له هونره هه ره به رزه کانی کورد دیته ژمار و هونراوه کانی زۆر ته ر و پاراو و شیرین و ره وانن و هونراوی نه و نه گه ر له هونراوی هونره انی هاوچه رخی خۆی به رزتر نه بی خوارتر نییه، به لام به داخه وه هونراوه کانی کۆنه کراونه ته وه و هه ندیکی له ناو به یان و که شکۆله کاندانوسراوه و به یادگار ماونه ته وه.

جيهان نارا کاتی ته لاقنامه ی میترده که ی ده کاته ده ستی له به رنه وه ی نه وی زۆر خویش ده ویست، به جاری تیک ده چی و په زا ره دل و ده روونی داده گری و گه لی ده گری و رۆژی ده بیته شه و جيهان له به رچا ویدا تاریک ده بی و له بره هونراویکدا داوا له میترده که ی ده کا که دل نه دا به که سیکی تر و بگه ریته وه لای تا ژیا ن به خویشی به یه که وه بیبه نه سه ر و سکالای دلی خۆی هه لده ریزی و ده لی:

قەبىلەم دەماخم، قەبىلەم دەماخم
 نەمەندەن، نىيەن بەرزىي دەماخم
 دوور جە تۆپەردەي دەروون داخ داخ
 زنجىر تەقدىر كەردەن ياساخم
 كەم كەم كەردەن كەم سۆمەي چراخم
 پەژموردەن غونچەي گولالەي باخم
 پەركەندەن كۆلەف خەياتەي دىزىم
 نىيەن نەرگس شەھلەي ھوونپىزىم
 زەردەن گول وەرەق گۆنەي گولنارم
 كەساسەن توحفەي مایەي بازارم
 تالەن تام دەم تالو وەرەكەم
 كالەن ئاھ سەرد سىيەي دەردەكەم
 لىلەن ئاينەي جام جەمىنم
 قەلاخەن كالەي بالەي خەمىنم
 نارەواجەن لال دورج يەمانىم
 بى قوربەن گەوھەر نوقل نىھانىم
 بى سەيرەن سەفەي قەوس قەشەنگم
 تۆز خىل خەم وەشتەن نە رەنگم
 تەمام ھەر جەتيرتەنەي بەدكاران
 مەر ھەق بزىنۇ چۆنم و ياران
 ئازىزم يەگەشت مەينەت بارى تۆن
 ئىش و نىش خەم وە زامدارى تۆن
 جەفەي بەدكاران گەشت جەبۆنەي تۆن
 تانەي ئەغياران گەشت سەركۆنەي تۆن
 خەسرەو شىرىن وپل جە سۆنگ تۆن
 مەجنوون لەيلى رىسواي لۆنگ تۆن
 سەنعان تا مەحشەر تەرسا يار تۆن
 يۆسەف زلىخا گەرفتار تۆن

واته: ئەي خۆشهويستهكەم! ئيتتر بەرزىي دەماخي جار انم نەماوه و سۆماي چرام كز بووه و غونچەي گولالەي باخەكەم ژاكاوه، ئەوهنده گرياووم كه خويژن له چاوانمەوه دى، و پەپەي گۆنای گولنارم زەرد بووه و ديارە مایەي بازارەكەم كەساس و بى برەوه، تامى دەمم تالە و هەناسەسارد بووم و دەردەدارم و ئاویتەني جامى ناوچەوانم لىل بووه و كالای بالام پەش بووه و سەندوووقى لالی يەمانيم بى برەو ماوهتەوه، گەوهەري نەهينيم بى بايەخ بووه، تۆزى خەموخەفەت نىشتوووتە سەر روومەتم، لەبەر ناخەزان ئەوهنده تانەيان لىم داوه، مەگەر خوا خۆي بزانی كه ژيانم چۆن پابواردوو ئەي خۆشهويستهكەم! ئەم هەموو پەنج و خەم و مەينەتە بەبۆنەي تۆيەويه كه دیتە سەرما، وه لەبەر تۆ بەرگەي تانە و سەركۆنەي خەلك دەگرم، خەسرەو و شیرين و مەجنوون و لەيلی و سەنعان و يووسف و زليخا گرفتار و گيرۆدەي تۆن.

جیهان ئارا دريژە بەسكالاكەي خۆي دەدا و پيا ئەروا و لەبەرئەوهي له پيشا مێردەكەي خۆش ويستوو، ناتوانی دەستی لى هەلگرتی و دلی لى بەردا و ئەوسا له پیتوارەوه پرووی تی دەكا و پیتی دەلی:

ئاغەكەم فەلك چمان دلریشەن
 سا ئەو نمازۆ، گونای من چیشەن
 ئەرى بى خەبەر بى باك جەئەحوال
 ئەرى تىر ئەنداز وەرپرووی دانەي لال
 ئەرى بى ئينساف جە هيچ كەس نەپرس
 ئەرى ساحیب زۆر جەخودا نەترس
 ئەرى بى پەحم ولات چەپاوكەر
 ئەرى تەريدەي سەرمەلەي خەتەر
 ئەرى حال نەزان دوور جە وهفاو مەيل
 ئەرى شەر فرۆش هوونی قەتل لەيل
 تاكەي تۆ چەني بەختم ناسازی
 تاكەي دەهای نەشوون پای بەدمەجازی
 تاكەي بنۆشۆ زووخ زام جەرگ
 تاكەي بوا چۆ ئەي خودا سا مەرگ
 تاكەي پینچ وەررو چوون مارزامدار
 تاكەي بکیشوو سزای سەخت خار

تاکه‌ی نه‌سرینم ناو پاش خاک بق
 تاکه‌ی هه‌ناسه‌م په‌خش نه‌فلاک بق
 تاکه‌ی ده‌روونم جه‌ نه‌نق په‌ربق
 تاکه‌ی بالینم وه هورناو ته‌ر بق
 تاکه‌ی له‌ره‌م بی‌ چهنی په‌ژاران
 تاکه‌ی خدمت که‌م من وه هورنخوران
 تاکه‌ی بواچان وه ده‌شت و ده‌ردا
 تافته‌که‌ی ریسواییش کیشان وه سه‌ردا
 تو‌ خودا زه‌لیلی و زگاری تا چهند
 تو‌ خودا خه‌مینی و خه‌مباری تا چهند
 وینه‌ی مارانگازین ته‌لووک تا چهند
 بیم جه‌خشپه‌ی ده‌نگ پای مه‌زووک تا چهند
 هه‌ورسای خه‌یال دیق دل تا چهند
 ته‌مای گوشادی جه‌ موشکل تا چهند
 وه‌سوه‌سه‌ی ده‌روون نیمه شه‌و تا چهند
 جه‌نگ چه‌م تا سوپ چهنی خه‌و تا چهند
 گونای گولناری چون خه‌زان تا چهند
 ده‌رد جه‌ده‌ست یار حال نه‌زان تا چهند
 بار مه‌ینه‌تان کیشا کیش تا چهند
 خجاله‌ی خیل قه‌وم و خویش تا چهند
 نیرججاج نازار وه‌ته‌بیب تا چهند
 (عذرنا مسموع) په‌ی ره‌قیب تا چهند
 پا نه‌ خه‌لیلی و نه‌زنجیر تا چهند
 په‌ناه و بارکه‌ی شیخ وه‌پیر تا چهند
 فه‌له‌ک چهنی دوس جیایی تا چهند
 په‌ی شکل ره‌قسیب روویایی تا چهند
 خوداوه‌ند نامان وه‌سه‌ن ده‌ردسه‌ر
 یا نه‌جات یا مه‌رگ یا وه‌سل دل‌بهر

نهمه ندهن تاقهت توانای تانه

جهی فیشتهر عهزاب په نهم مه نمانه

واته: ئه‌ی خوښه ویسته کهم! بۆ له حانای مندا بئی باکی و گوی به قسم ناده‌ی و ناگات له دۆخ و بارم نییه، ئه‌ی تیرهاوێژ به‌رووی دانیه لالدا، ئه‌ی بئی دادی له هیچ کهس نه‌پرس، ئه‌ی خاوه‌ن زۆری له خوا نه‌ترس، ئه‌ی بئی به‌زه‌یی و ولات چه‌پا و کهر، ئه‌ی جه‌رده‌ی سه‌رم له و پێگری سه‌رچاوه‌ی ژیان، ئه‌ی بئی ئه‌مه‌گی ناراس، ئه‌ی شه‌رفروشی پیاو کوژی خوانه‌ناس، تاکه‌ی زووخ‌ی برینی جه‌رگ به‌خۆمه‌وه و تا که‌ی به‌خۆت ده‌نازی؟ تاکه‌ی زووخ‌ی برینی جه‌رگ به‌خۆمه‌وه و تا که‌ی بلێم خوایا سا مه‌رگ؟ تا که‌ی وه‌کو ماری بریندار پێچ به‌خۆم و بتلیمه‌وه، تا که‌ی سزا بکیشم؟ تا که‌ی به‌فرمیتسک زه‌وی ئاو پشین که‌م؟ تا که‌ی هه‌ناسه هه‌لکیشم؟ تا که‌ی دل و ده‌روون له خه‌م و په‌ژاره پر بئی و تا که‌ی سه‌رینم له خویناو ته‌ر بی؟ تا که‌ی له‌گه‌ل په‌ژاره‌دا بتلیمه‌وه و تا که‌ی خزمه‌تی خوینخۆران بکه‌م؟ تا که‌ی خه‌لک له ده‌شت و ده‌ردا پیم بلین: تافته‌ی ریسوای کیشاوه سه‌ر؟ توخودا پیم بلئی: زه‌بوونی و زگاری تا چه‌ند؟ زویری و شه‌رمه‌زاری تا چه‌ند؟ دل‌ه‌کویتی نیوه‌شه‌وان و شه‌ری چاو تا به‌ره‌به‌یان تا چه‌ند؟ گۆنای گۆناریم وه‌کو خه‌زان زه‌رد بووه و تا که‌ی له ده‌ست یاری حال نه‌زان دل‌م بیه‌ته ئیش؟ باری مه‌ینه‌ت و شه‌رمه‌زاری من له‌لای خزم و که‌سوکار تا چه‌ند؟ تاکه‌ی بجمه‌ لای بژیشک و پئی بلیم ده‌رده‌دارم؟ خوایا هانام به‌تۆ و ئیتر ده‌ردی سه‌رم به‌سه، یا رزگارم که، وه یا مه‌رگم پئی بده، وه‌یا بمگه‌ینه دل‌داره‌که‌م، ئیتر توانای تانه و سه‌رکۆنه‌ی خه‌لکم نییه و له‌مه زیاتر با له ژینم ئازار نه‌بینم.

جیهان ئارا له‌پاش ئه‌م گله و گازنده و سکالایه که له می‌رده‌که‌ی ده‌کا په‌نا ده‌باته خوای تاق و ته‌نیا و داوای لئی ده‌کا که به‌توانا و گه‌وره‌یی خۆی ده‌ردی دل‌ی چاره‌سه‌ر بکا و به‌زه‌یی پێدا بئی و دل‌ی شاد بکا و له هه‌موو په‌نج و ئیش و ئازاری رزگاری بکا، به‌لام به‌وه‌ش واز ناهینئی و دیسان خوښه‌ویستی خۆی سه‌بارت به‌دل‌داره‌که‌ی ده‌رده‌برئی و پیا‌یا ده‌روا و ده‌لئی:

ئه‌رئ که‌رهم‌دار ناگای کول حال

تۆ ویتت عه‌لیمه‌ی هابیم وه زووخال

خۆ من چه‌سه‌نگ نیم شای موشگ‌ل گوشاد

جه‌ پرووی مه‌رحمه‌ت بیا وۆم وه‌داد

جه‌خه‌زانه‌ی غه‌یب تۆچیش مه‌بوکه‌م

په‌روانه شادبۆ شاد وه‌شۆله‌ی شه‌م

بولبول نه كيشق ههني جهفای خار
 بی خوف بگیلۆ بهی ویش نه گولزار
 یاری ئازیزم شای تیر نه اندازان
 سهردار سپای گهردن فرازان
 دیسان سهوگه ندم وه روتبهی خاسان
 هر جهو وه خسته وه من ویم شناسان
 دهر وونم جه عشق بالآت قه قنهس بی
 رۆحم چهنی رۆح پاکت په یوهس بی
 تا به رۆی مهردن یهک لای یهک دینم
 بزانه گیانم گیان شیرینم
 هۆشم ههراسان بادهی ساف تۆن
 خه یالم دایم ته لگراف تۆن
 ماوام گهرمه سیر نه گهر لایلاخن
 ده ماخم وه بۆی ههوای تو چاخهن
 نه مایل وه زهوق، نه عهیش شادی
 زهوقم ههه تۆنی جهی دنیای بادی
 غهیر جه شیهوی تو وه بان گولدا
 ویهردن تا په نه باغچهی دلدا
 ههنی جه مهخلووق تا به رۆی مهردن
 شه مال ههم جه خه و گوزهر نه کهردن
 قه سهه هه بهوشای فهد فهد ریادیرهس
 سیوای تو کهسم نه زانان وه کس
 غهیر جه تو کهسم وه کس نه وانان
 وه یادت قه سهه شای نه و جوانان
 تۆنی ئازیزم، تۆنی غه مـخوارم
 ههه تۆنی یاگهی گشت قهوم کارم
 ههه با جه عالم و اچان بی کهسهن
 مهیل تۆم ته نخوای گشت کهسم وهسهن

دیدهم غهیر جهتۆ بالا دەس نییەن
 قەلبم ئامیتەئە مەیل کەس نییەن
 سەر و گیان نەرات توفەیلیم کەردەن
 سەوگەند هەر ئەوەن پەڕئۆ تۆم وەردەن
 قەسەم هەر بەوشەرت ئیقرار جاران
 بەو وەفای قەدیم گشت بەینەت داران
 تا نەفس بەندنەنەیانەئە قەفس
 سیوای تۆ دیدەم شادانەبوون وەکەس
 تا خاس ویم نەکەم ریسوای زەمانە
 نەبوون وەسەر ژان خویش و بێگانە
 تا شکست نەدەم وە شای جوانیم
 دنیا پەرنەبۆ گشت جە نادانیم
 تا مینان خاتەر نەپیزۆ وە گل
 شەرتهن مەیل تۆ بەرنەشو جە دل
 تا ئەلف بالام وینەئە نوون نەبۆ
 تا مۆخ ئەعزام گشت وە هوون نەبۆ
 تا دیدەم وە ئاوم—روار تەر نەبۆ
 تا گۆشم جە سەمەتەمام کەر نەبۆ
 تا زوان نەدەم لەنگ لال نەبۆ
 تا ئەعزای بەدەن گشت بەتال نەبۆ
 تا چراغ رۆخ خاس نەبۆ خامۆش
 شەرتهن مەیلەکەت نەکەم فەرمامۆش

واتە: خوایا تۆ خۆت لە هەموو شتیک ئاگەداری و دەزانی کە بەهۆی ئەوینەو سوتانوم و
 بوومەتە خەلووز، خۆ من بەرد نیم و، بەزەبیت پێمدا بێ و بگهیی دادم، چونکە ناشادم، لە
 گەنجینەئە دەسلاتی تۆ خۆ شتیک کەم نابیتەو، با ئەم پەپوولە بەتیشکی شەم شادبێ، با
 بۆلبۆل ئەرکی درک نەکیشی و بەبێ ترس لەناو گولزار بەدەوری گولای بگهڕی ئەئە
 خوشەویستەکەم! شای تیرهاویژەکان، دیسان سویتند دەخۆم بەپلەویایەئە پیاوچاکان کە
 لە کاتەوێ من خۆم ناسی، دل و دەروونم لە ئەوینێ بالاتدا بوو قەقنەس و گیانم لەگەل

گیانی پاکتدا پیوہس بوو، وہ تا پوڑی مردن بیرم ہر ہا بہ لای تووہ و ہوشم ہراسانی
 بادہی توہی، وہ زیان و مہرگم پیوہندی بہ تووہیہ، نگہر لہ قشلاخدا بم یا لہ لیتلاخدا
 بہ ہوی تووہ خوشم، سویندم بہ خوی تاق و تہنیا، جگہ لہ تو ہیج کہسم خوش نہویستووہ،
 و ہر تو خوشہویست و خہمخوڑی، وہ ہر تو کہ سوکارمی، دلہم ہر ہا بہ لای تووہ و
 سہر و گیانم لہ پیتا بہخت دہکم، نہو سویندہی کہ لہ پیتشا بق تو خوار دوومہ، ہر
 لہسہریم و جگہ لہ تو کہسم ناوی، ہہ تاکو لہشم نہ چیتہ ناو خاک، مہرج بی کہ تو لہبیر
 نہ بہمہوہ، وہ تا نہلفی بالام و ہکو نوونی لی نہیت و تا گویم کہ نہبی و زمانم لال نہبی و تا
 چرای گیانم نہ کوڑیتہوہ، مہرج بی کہ تو لہبیر نہ بہمہوہ.

جیہان نارا لہ پاش نہوہی خوشہویستی خوئی سہبارت بہمیردہ کہی دہردہبری، دیسان
 دہرد و پہزارہی دلی خوئی ہلدہ پوڑی و داوای لی دہکا کہ بیتہوہ لای تا بہ پیکہوہ بہ شادی
 و خوشی زیان بہرنہ سہر، و ہکو دلہی:

ہر ویم مہ زانو دل چ دہردیشہن

بہ لام پہری تو فایدہش چیشہن

من پہی تو وستہن ویم وہ چہمہردا

تانہم چوون سہریوش کیشان و سہردا

پہی تو ویم کہردن وہ پہند شاران

مہ حرووم جہ سہیران بہرز کوساران

پہی تو دہروونم پرنیش خارن

سہر کق چوون شاہق خہم و ہنہم بارن

پہی تو خہم گہ لای جوانیم بہردن

پہی تو وہ ہارم خہ زانش کہردن

پہی تو ویم کہردن دہیریسی دیتوانہ

پہی تو پابہندم جہ مہینہ تخانہ

پہی تو کیشانم جہور نہ غیاران

تیر تانہی تال نا نہ ہلی یاران

من بادہی جہ سہرہت ہیجرانت و ہردم

جہ فات پہی من بی سہ فات پہی مہردم

تا کہی من جہلات بیوون رہنجہ پو

نای جہ کہم شہرتی و بی وہ فایبی تو

تا واچی به دحالی ته لخن ژیانم
 بیناییم بق دوس و وردر جه گیانم
 جهی و رکئی بیهن یار دلدارت
 دیسان هر نه ون شهفای نازارت
 خه دنگ غه مزهی کام مه پروو بهردت
 هم بشق وه لاش پهی دهوای دوردت
 جه یانهی خالی ئیمهت چ کارهن
 دنیا پهی تو گشت مینا بازارهن
 نه هر کق بدیق سازت پرسوزهن
 دایم نه دهوران جه ژنت پیروزهن
 من که خق جه ژنم، جه ژنانهم خارهن
 سهفای نه ورورزم چون ژار مارهن
 نه ری بی مروهت بی نه ندیش جه تیر
 نه ری بی باوهر دوورجه خودا و پیر
 تاکهی حرف تال مهدهری نه پریم
 کی زانووش نیسان وه بان زانووم
 تاکهی مه که ریم وه چه شتهی ماران
 وه پوول سیای نارپهوی شاران
 ناخر نه ر گه نجهن نه ر نه نجهن یارم
 کی بق غهیرجه ویت وه خه ریدارم
 قیبله م حه یفت که رجه من و یهردی
 خه یالئی وهی تهرونه دل ئاوهردی
 ویم نه ناخاسم، دهروونم خاسهن
 دل جه باره کهت ساحیب ئیخالاسهن
 مه بق نه واچی وه فا و بهینش کون
 پرژشینی دنیا م پهی و جوودتون
 به لام بق وه عه شق بینای بان سهر
 جه نه سپ مه تلعب لادی پیا بهر

ٺو ٺسپه چهنڪس ههوادان بهوار
 چهنڊ سهر وه مهيدان كهردن نگوونسار
 چهنڊ ٺوسٿاد علیم كهردن وه ناشی
 چهنڊ وهزنش گهردن وهمووش كاشی
 من جهعومر ویم نهی دنیای فانی
 پیام نهنیان وهبان راگهی نادانی
 چهتر ناموسم جه سهر ٺهفراشتهن
 پهردهی عیسمهټم هر نیگا دا شتهن
 بهرزمهڪر جهلام سهڊای نام ونهنگ
 شیشهی مهعسومیم مهدر وهرووی سهنگ
 نهخودا بهردار نهبهنده رازی
 نهفتهوای شهرعن، نهحوکم قازی

واته: دهردم زوره و بهلام بق توچ سووڊیکی ههیه؟ من بق تو له چههردام و تانه و
 سهركونهم وهكو لهچك داووته سهردما، وه بق تو خوم كرددووته پهندی شاران، وه له
 سهیرانی دهشت و کتو بی بهری بووم، وه سهڊ کتو وهكو شاهق خهم بووته بارم، وه خهم
 بق تو بهرگی جوانیمی بردوو و بههارم لی بووته خزان، وه بهجاری کهوتوومهته ناو خهم
 و مهینهت و خهٺک تانهی تویم لی دهن، وه من ههموو دم بادهی پهژارته دهخومهوه و
 پهژارته بق منه و خوشیت بق دوزمنه، ئیستا که جهژنه و منیش جهژنم نییه و تاکهی
 قسهی تالی خهٺک ببیسم، ئهی خوشهویستهکم! چهیفت کرد که له من بووردی و بیریکی
 واته هینایه دل، خو من هر تویم دهویست و بق قسهت لییم نهبیست، دهسا له سهر ٺسپی
 ههوا و ههوس پیاده به، چونکه ٺو ٺسپه چهنڊین کهسی خستووته خوارهوه، بهلام من
 پهردهی ٺابرووی خومم راگرتوو، ئیتر شووشههی پاکی مهده بهرداو نهخوا رازییه نهش
 قازی فهرمانی ٺم کاره دهدا.

جیهان ٺارا پاش ٺم ههموو گله و سکاآپه که دهری دهبری و پهژاره و ٺاخ وداخی دلی
 ههٺدهریژی، داوا له میتردهکهی دهکا که بهبی پهزای ٺو دهست نهڊاته کاریکهوه که ژیانی
 هردووکیان تیک بدا و له یهک جیابنهوه و ٺوسا پیا دهروا و پتی دهٺی: ٺهگهر بزائم که
 لییم زویر و دلتهنگ دهبی، ژیان له خوم تال دهکم وهکو دهٺی:

فیڊات بام پهی چیش پهشیمانیت بهرد
 چهنڊ سهوگهٺت وهرڊ، چهنڊ جار عههدت کهرد

ئەر بېق جەلات ساتى ۋە سالى
 ۋە بى رەزاي من نەكەي خەيالى
 ئىسسە يە چىشەن ئەرئى بى ۋادە
 ئى خەم خەيال، غەزم ۋ ئىرادە
 ئەگەر بزانوۋە جىم مەبى دىگىر
 ئەگەر نارىن بۆ، ئەگەر زمەھرىر
 دۆزەخ پەرى تۆ نەكەم ئىختىيار
 تا عاجز نەبۇ يار ۋە فادار
 نەك ۋاچى دەمباز قەۋلش بەتالەن
 قەسەم ھەر بە ۋ فەرد ئاگاي كۆل حالەن
 نە ساحىب باخم. نە ساحىب ميوە
 بەخشش بەنۆشش بىنشش پىئوۋە
 ئەرباخەن، ئەر مەلک ئەرگەنجەن، ئەر مال
 دەخلىش ھەر بەتۆن داراي كەمەر لال
 خاترت جەم بۆ دىل مەدەر ۋە دىل
 پەي تۆ رازيان ئى باغچەي پىر گول
 بى تاقەت مەبەر شاي خەسرە ۋە مەقام
 بە ۋەسل شىيرىن مەياۋى بەكام
 ئىسسە نەجاي دەس نە ۋادەي كارەن
 نە ياگەي تەدبىر ھانا ۋاوارەن
 پام ھانەپا ۋەندوۋ شىخەي زالم
 مەشىيا خۆ تۆ خاس زانات بەحالم
 تەۋق سەدەمەن شىيەن نەگەردەن
 سەرتاپاي بالام ئاغشىتەي دەردەن
 بەلام سەبەب سا زموشكل گوشادكەر
 پادىشاى شاھان دەھەندەي داۋەر
 بەد قودرەتش جە ھانامەۋە
 خەلاس كەرۋە پام جەپاي دامەۋە

ئاسان ببۆكار زهحمەت وەر دەمان
 نەدریق وەباد پەنج بەردەمان
 یا رجای شەخسێ یا وەتەدبیرێ
 بگێرین وە دەس دامان پیـرێ
 غەزەز وەهەر نەوع کارئ بسازین
 من و تۆ جـهـبـهـین من و تۆ نازین
 ئەوسا وەشەن عەیش هەر شەو تا سەحەر
 خودا خوۆش نوود بۆ بەندە بێ خەتەر
 وەرنە خوۆ لەیلت ئارامش نییەن
 سیوای تۆ پەمی کئی ریسوای عام بییەن

واتە: بە قوربانێ بۆ بۆچی لە سەر پەیمانەکەیی خۆت پانە وەستای و پەشیمان بوویتەو،
 ئیستا لە بەرچی کەوتیتە سەر هەوا و هەوەس؟ وە مەیلی جارانت نەماو، من ئەگەر گەنجم،
 ئەگەر باخم، ئەگەر مالم، ئەگەر زەویم، پەپوێندم بە تۆو پەو، دەسا وەرەو سەر باغجەیی پر
 گولت کە بۆ تۆ پازاوەتەو، با منیش لە دەرد و پەژارە و کەسەر پزگار بۆ، با پەنجی
 هەردوو کمان بە فیرۆ نەروا، ئەوسا شەو تا بەرەبەیان بە یەکەو پابوێرین و جیهان بە خوۆشی
 و شادی ببەینە سەر، ئەوسا خواش پازێ دەبێ ئەگینا من ئارام نییە، وە من هەر بۆ تۆ
 ریسوای خەلک بووم.

سەرچاوەکان

- ۱- بەرگی یەکەمی (تاریخ مردوخ).
- ۲- بە یازێکی کۆن کە لە ساڵی ۱۲۲۲ی کۆچیدا نووسراوە.
- ۳- حەدیقەء سلطانی - تالیف: محەمەد علی سلطانی - کرمانشاه، ۱۳۶۴
- ۴- تەمەء کتەب خسرو و شیرین اثر میرزا عبدالقادر پاوێ، با مؤخره: سید طاهر هاشمی.
- ۵- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بە جیهان ئاراخانم.

۷۴۴ عەبدوللای دىھىي

۱۲۷۵-۱۳۴۳

ئۇم ھۆنەرھەمان ناۋى عەبدوللای كۆپى مەلا مەھموود و نەۋەي مزەفەر خانى جۋانرۇقىيە، بەپىتى ئەر زانىيارىيانەي كە كەۋتوۋەتە دەستمان لە سالى ۱۲۷۵ى كۆچى لە دىيى دىھى ھەررامان لە دايك بوۋە و ھەر لەۋىتشدە پى گەيشتوۋە. ھەر لە مندالىدا خەرىكى خويىندن بوۋە بۇ خويىندن ھەمو ھەررامان گەراۋە و پاشان بەفەقتىيەتى رۇيشتوۋەتە ھەۋلىتر و لەلای حاجى عومەر ئەفەندىدا خويىندنەكەي تەۋاۋ كر دوۋە و گەراۋەتەۋە زىد و مەلبەندەكەي خۇي و خەرىكى وانە و تئەۋە و رىنويىنى خەلك بوۋە تا لە سالى ۱۳۱۳ى كۆچىدا لەلایەن فەرمانرەۋاكانى ئەرەلانەۋە بانگ ئەكرى بۇ شارى سەنە و لە پاشا لە مزگەۋتى (دار الاحسان) دەپى بەمامۇستا و ئىتر پاشماۋەي ژيانى بە وانە و تئەۋە و رىنويىنى خەلك بر دوۋەتە سەر تا لە سالى ۱۳۴۲ لە تەمەنى شەست و ھەشت سالىدا كۆچى دوايى كر دوۋە.

مەلا عەبدوللای كە بەمەلا عەبدوللای مفتى ناسرابو، لەبەرئەۋە كە شىۋەي زمانى زگماگە خۇي كۆرانى بوۋە، زۆربەي ھۆنراۋەكانى بەزاراۋەي كۆرانى ھۆنىۋەتەۋە، ۋە گەلى جارىش بەشىۋەي سۆرانى ھۆنراۋەي داناۋە و ديوانىكى گەۋرەي بوۋە كە بەداخەۋە لە شەرى يەكەمى جىھانىدا لەناۋچوۋە. گوايە نوسخەيەك لەۋ ديوانە كەۋتوۋەتە لاي كۆپى گەۋرەي مامۇستا مەھمەد مېھرى كە لە شارى ئەستەمبوول مامۇستا بوۋە.

مەلا عەبدوللای مفتى لەگەل بەگزادەكانى ئەرەلان و بابان و جاف و جۋانرۇق و ھەرراماندا دۇستايەتەكى بەتىنى بوۋە و ھەرۋەھاش شىخەكانى نەھرى و بەرزنجە و تەۋىلە و تالەبان زۆريان رىزگرتوۋە دۇستايەتەكى گەرمى لە گەليانا ھەبوۋە و بەلای خەلكەۋە پلەۋپايەيەكى بەرزى بۇ دانراۋە.

مەلا عەبدوللای مفتى چەند جار بانگ كراۋە بۇ مووسل و بەغدا و لە كۆبۈنەۋە ئاينى و زانستىيەكانى ئەر سەردەمەدا بەشدار بوۋە، ۋە لە دوايىدا بانگ كراۋە بۇ تاران و لەۋيۋە چوۋەتە شارى سەنە و ھەر لەۋىتشدە بەخاك سىپىرراۋە.

مەلا عەبدوللای پىشت بەپىشت لە بنەمالەي زانست و خواناسىيە، مزەفەر خانى باپىرە گەۋرەي لە رۇزگارى ھىرشى مەغۇلەكاندا كۆچى كر دوۋەتە دىيى كىشە و لەۋىدا نىشتەجى بوۋە و ماۋەتەۋە.

مفتى جگە لە ديوانەكەي كە دەست بەدەست كەۋتوۋە، (باۋەرنامە) يەكى ھەيە كە بۇ كۆپى دوۋەمى مەلا مەھموودى مفتى كە ئەر كاتە تەمەنى ھوت سال بوۋە داي ناۋە.

ئەم باوەرنامە کە سەرەتا کەس بە: (خودا یارت بۆ) دەست پێ دەکات، لە قالبێکی ریکوپیەک و لە ئەوپەڕی سادەیی و پەروانیدا دانراوە ئەگەر بەقوولی لە ھۆنراوەکانی ئەو باوەرنامەیە وردبینە، ئەومان بۆ دەردەکەوێت: کە دانەری ئەو باوەرنامەیە خاوەن بەشێکی زۆر گەورە بوو لە ھۆنەر و ھۆنەریدا، بەچەشنێکی وەھا کە گرنگترین مەبەست و وردترین مانای لە چوارچێوەیەکی ھۆنراوەدا، بەسادەیی و پەروانی جێ کردووەتەو بەبێ ئەوەی پێچ و پلووچێکی وشەیی یا مانایی لە ھۆنراوەکانیدا ببینرێت، ئەمەش باوەرنامە کەس مەلا عەبدوللای دسەیی کە دەلی:

خودا یارت بۆ، خودا یارت بۆ
 رۆڵە! ئەرجووم ھەن خودا یارت بۆ
 بەفەزڵ و پەرحمەت نیگادارت بۆ
 پەس تەحسیل عەلیم مەدەدکارت بۆ
 رۆڵە! وەر جە گشت مەبۆ بزانی
 حیکمەن جە ئیجاد نەوع ئینسانی
 ئەو ھل عیرفانەن، ثانی عیبادەت
 مەبان ئەسڵ و فەرەع بنای سەعادەت
 ھەرچی مەوینی کرد مومکینا تەن
 ئەگەر زەمینەن، ئەر سەماواتەن
 گیاندار و بێ گیان، لەتیف و کەسەیف
 رۆشن و تاریک، شەریر و شەرەیف
 بەکسەر موحتاجەن وە کردگاری
 (واجب الوجود) پەرورەدگاری
 بی جەسەد، بێ رەنگی شەکل و شەپوہ
 شەپوہی عالیەمش ھیچ نەبێ پێوہ
 سەرچەشمەس (وجود) فەیاز جوود بۆ
 مەوجودات یەکسەر بەئەو مەوجود بۆ
 بێ ئیحتیاج بۆ جە کرد سەرا سەر
 تا موحتاج نەبێ بەواجبێ تەر
 مەوجود ھەر ئادەن، مومکین چوون سایەن
 ئازاتە پاکسە، زات و خودایەن

ئەو ھۆل عىرفانەن سانى عىبادەت
 مەبان ئەسل و فەرع بيناى سەعادەت
 عىرفان يانئى ھاي خوداي بشناسى
 بەزات و سىيقات بەتھور راسى
 عىبادەت يانئى بەندەگىش كەرى
 ئەمىرۆ نەھى ئەو بەجا باوھىرى
 ئىنسان جە ھەيوان ئەر وىر كەرۆھ
 بەعيلم و عەمەل، جىا مەبۆھ
 ئىنسان غافل جەدىن بى خەوەر
 جە گرد ھەيوانئى كەمتەرەن بەتەر
 رۆلە ئەسل و فەرع دىن و ئىسلامى
 مەبۆ بزائى تا نەبى عامى
 ئەسل و دىنىمان باوھىرەن بەھەق
 خوداي زو لجال خەللاق موئلەق
 ھەرچى مەوینی گرد موەكىناتەن
 ئەگەر زەمىنەن ئەر سەما واتەن

واتە: ئەي رۆلە: لە خوام ئەوئى كە ئەو يار و ياوھرت بى و بۆ خوئىندنى زانست يارمەتت
 بدات. رۆلە بەر لە ھەموو شتتیک دەبى بزائى كە ھەوئە دەبى خوا بناسى و پاشان
 بىپەرستى، ھەرچى لە جىھاندا بەچاودەبىنى، گياندار و بى گيان، رووناك و تارىك چاك و
 خراب، ھەموو پتووستيان بەپەروردگار ھەيە.

ئەو بى لەش و بى رەنگ و بى شىوھىە و سەرچاوھى ھەموو شتتیکە و ھەموو شتتیک
 دەگەرپتەوھ بۆ ئەو، خواناسى يانئى ناسىنى خوا، پەرستنىش يانئى پەرستنى خوا و دەبى
 فەرمانى ئەو بەجى بىنى، وە ئەگەر چاك بىرى لى بکەیتەوھ بنیادەم و ولس بەزانست و
 کردەوھ لە يەك جىا دەبنەوھ. رۆلە دەبى بنەرەتى ئابىنى پىرۆزى ئىسلام چاك بزائى، وە
 ئەوھش بروا بەخوای تاق و تەنبايە و ئەو داھىنەر و پەروردگارە. ديسان دەلئى:

گياندار و بى گيان لەتيف و كەسىف
 رۆشن و تارىك، شەرير و شەرىف

يەكسەر موحتاجەن وە كردگارى
 (واجب الوجود) پەروردگارى

زیندهن و بی گیان، ویش ئهسل گیانهن
 دانای هست و نیست پهیدا و پنهانهن
 ئهزهل تا ئه بهد جه لاش عه یانهن
 په کسه کائینات جه لاش په کسانهن
 زهمان و مه کان گرد و په ر داوه
 نزدیک و دورش نییهن جه لاهه
 ساحیب قودرتهن ته وانای گشتهن
 وه ته نیا له فزئی گشتش سرشتهن
 ساحیب ئیرادهن به مهیل و هه وهس
 ئیجادش که ردهن هر ئالو هر پهس
 وه بی ئیرادهی ئه و شای بی ئه ندیش
 په ک زهره مه وجود نه جمان نه جای ویش
 مه ژنه ووق به و جؤر خه یال و سروش
 نه ک به واسیتهی هه روا و سهوت و گوئش
 مه وینۆ زه رات کائینات په کسه ر
 به نور مو تله ق نه ک به دیدهی سه ر
 گو یان به که لام ئه زه لی و سه مه رد
 خاموشیش نییهن ئه زهل تا ئه به د
 که لامش وینهی زاتش بی چوونهن
 یا له فز بی سهوت. یا هر مه زمونهن
 باقی یه م دایم به قاش تا قیییهن
 باقی مه وجودات به ئه و باقی یه ن
 جه و دوما باوه ر به فریشتهی حه ق
 مه لائیکه ی پاک خه للاق مو طله ق
 له تیف نورانی نه نه ر نه ماده
 په ی به نده گی حه ق دایم ئاماده
 مه ئموری به عضی هر عیبادتهن
 باقی هر ده ستیوشوغلیش عاده تن

جبرائیل ئوستاد په یغه مبه رانه

عیزرائیل قابز گشت گیاندارانه

میکائیل مه ئموور رۆزی ئومه تن

ئیسرافیل مه ئموور رۆزی قیامه تن

به عزئی پهری وا، به عزئی پهی واران

به عزئی پهی گیواو به عزئی پهی داران

به عزئی پهی ژیوار گیانداران په کسه ر

به عزئی پهی دهفته ر ئه عمال به شه ر

پهی سوئال قه بر، نه کیرو مه نکه ر

سایق و شه هید، پهی سه حرای مه حشه ر

مالیک و دهسه ش پهری عه ذابی

ریزوان و دهسه ش پهری سه وابی

حیساب مه له ک ستووده و په سه ند

کس نمه زانق، غه یر جه خوداوه ند

واته: گیاندار و بی گیان هه موو پتووستییان به خوای مه زن هه یه. خوا بی گیان و زیندوه و ئه و خۆی داهینه ری گیانه و هه ست و ئاوه ز ده داته گیانداران، هه موو شتیکی لی پروونه، ئه وه ی له نزیك بی یا دوور تو فیر ناكا، هه روه ها به سه ر هه موو شتیكا ده سه لاتی هه یه و خاوه ن توانایه و چاك و خراپ ئه و دای هیتاوه، وه به بی ودمی خوا هیه چ گیاندارك ناتوانی بچوولیته وه، هه روه ها بینره و هه موو شتیك ده بینتی، چاوی نییه و به تیشکی خۆی هه موو شتیکی لی دیاره، گویا و بیژهریشه و هیه کاتی بی دهنگی نییه، قسه و وته یشی پیروزه و هه میشه ده میتیته وه و مردنی بق نییه. ئه وسا بروا بهینه به فریشته کانی که نه نیر و نه مین و بق بنده بیی خوا سرشتیانی کردوه، له ناو ئه و فریشته انه دا جبره نیل ماموستای پیغه مبه ره کانه و عیزرائیل گیان کیشه ره و میکائیل رۆزی به شکه ره و ئیسرافیل له رۆزی په سلاندا بق هه لسانی مردوان شاخه فیر لی ده دا، هه ندیکیان بق ناو هه ندیکیان بق باران و هه ندیکیان بق گیا و بق داران و هه ندیکیان کرده وه ی مرو دهنوسن بق پرسپاری گۆر، ژماره ی ئه و فریشته انه جگه له خوا کس نایزانی، هه روه ها ده لی:

هه م با وه رکه ری به گیان و به دل

خودای چهن کتیب که رده نش نازل

تہورات شہرِ یف پہی مووسای کہلیم
 زہبوور پہی حہزرت داوود کہریم
 ئنجیل پہی حہزرت عیسہ بنی مہریہم
 قورئان پہی حہزرت حبیب ئہ عزمہ
 سوحوف پہی ئادم، پہی شیس و ئیدریس
 نوح و ئیبراہیم، بی شویہہ و تلبیس
 بازہم باوہرن بہ پیغہم بہران
 ئادم تا خاتمہ یہ کسہر رہ بہران
 چوون ئینسان خودای شہرِ یف ئاوردہن
 پہی بار تہ کلیم ئی جادش کہردہن
 مہ شیویش جہ پرووی فہزل و ئیحسانش
 دہستوور لعمہل بدق نیشانش
 تہ دبیر ئوموور زیندہ گیش کہر ق
 راگہی بہندہ گیش پیش نیشان دہر ق
 تہ عین تہ کلیم (خالق) بہویشہن
 کہس نمہز انق ئیرادہش چیشہن
 بہس پہی ہر قہرنی کہس پیش پەروردہن
 بہوحی و ئیعجاز رہوانہش کہردہن
 یا بہ سفارش یا حق بہ کیتاب
 پیش نیشان دریان رای حق و سہواب
 پہی رہنماییی بہندہگان ویش
 راگہی خہ پرو شہرِ حالی کریان پیش
 ئہ نبیا یہ کسہر سببی نہقس و عہین
 بہرگوزیدہی خاس (عالم الغیبین)
 بی گوناو سادق، جہ عیووب بہرین
 زاہرو باتن دارای سہروردہن
 مہوسووف بہسیفات قودس و نوورانی
 پاک جہ رہزاییل ہوای نہفسانی

زولمەت رۆشنکەر چوون سووچ سادیق
 واسیتەى مابەین مەخلووق و خالیق
 مەخسوس، مۆرسەلین ساحیب ئەحکامن
 ھادی و ڕەھنمای کافەى ئەنامن
 ئولول ئەزمەشان نۆحەن و خەلیل
 کەلیم و مەسیح، خاتەم جەلیل
 عەدەدەشان جەلەفز (محەمەد) پەیدا
 یانی فەزەت گەشت بەئەوھوویدان
 ئەوھەلین ئەوھن، ئاخەرین ئادەن
 بینای کەسایینات بەئەو ئابادەن

واتە: خوا چەند پەرتووکی بۆ پێغەمبەران ناردوووەتە خوارەو، تەوراتی بۆ مووسا و
 زەبوور بۆ داوود و ئینجیلی بۆ عیسا و قورئانی بۆ پێغەمبەری گەورەى ئیسلام ناردوو و
 ھەرۆھە سوحوفی بۆ ئادەم و شیس و ئیدریس و نوح و ئیبراھیم ھەناردوو. ئەو
 پێغەمبەرانە بۆ گوناھن و ھەلبێژیراوی خوان و پاک و خاوتین و تاریکی ڕوون دەکەنەو و
 خۆشی و شادی دەخەنە دلانەو، وە ڕینمای خەلکن، وە ھافی محەمەد دوایین پێغەمبەر و
 خۆشەویستی خوا، دیسان دەلی:

ئاخەر پەیغەمبەر ئاخەر زەمانەن
 دەریای ڕەحمەتەن، کەھف ئەمانەن
 گەشت دینی بەدین ئەو بەتال کریان
 تا ڕۆی قیامەت دین بەئەو دریان
 پەڕی ئینس و جن، عامەن بەعسەتەش
 باقی مەخلووقات پەڕی خزمەتەش
 ئیسەم و نەسەبەش مەبۆ بزانی
 پەى تەمام بیەو ئەسەل و ئیمان
 ئیسەمش محەمەد، مەحموود و ئەحمەد
 بابەش عەبدوللا نازار ئەمجەد
 عەبدولموتەلب جەدشەن ھاشم
 ئەعلا جەدشەن، شای ئەبولقاسم

نه داش نامینئی که ریمه‌ی وه هب
 وه تنش مه که تایفه‌ش عه رب
 هاشمی زوبده، طایفه‌ی قوره‌یش
 هر جه مه‌کهنه وه‌جی ئاما په‌یش
 جه چل ساله‌نه، بی به‌په‌یغه‌مه‌ر
 په‌نجاو یه‌رینه، کوچیش که‌وته‌ن وهر
 شی په‌ی مه‌دینه، ئا نازنه‌نینه
 ئیسه مه‌رقه‌دش ها جه مه‌دینه
 بازهم باوه‌په‌ن وهر پوی قیامت
 پوی زه‌له‌له‌ی سه‌خت زاری و نه‌دامت
 خودا واده‌ش دا به‌په‌یغه‌مبه‌ران
 ئادهم تا خاتم یه‌کسه‌ر په‌هبه‌ران
 وه‌ختی علامات گشت مه‌با زاهیر
 موده‌ت و دنیای مه‌یاوۆ ئاخیر
 حه‌ق به‌ئیسرافیل مه‌ده‌رۆ ده‌ستوور
 به‌هه‌یبه‌ت فووی مه‌ده‌منۆ نه‌سوور
 هرچی گیان داره‌ن نه‌ به‌حرو نه‌ به‌ر
 زاله‌ش مه‌تۆقۆ، مه‌رانی یه‌کسه‌ر
 هم مه‌فه‌رماوۆ، وه‌باد سه‌ر سه‌ر
 شی که‌رۆ کۆان ته‌پان سه‌راسه‌ر
 پرووی دنیا مه‌بۆ ده‌شت و سارایی
 ئیمجا په‌ی واده‌ی مه‌حشه‌ر ئارایی
 باز مه‌بۆ سادر ئه‌مر په‌بانی
 په‌ری ئیسرافیل په‌ی نه‌فخه‌ی سانی
 وه‌ختی ناله‌ی سوور سه‌دا مه‌دۆوه
 هرچی گیانداره‌ن به‌ریا مه‌بۆوه
 ئینسان و حه‌یوان ئه‌وه‌ل تا ئاخیر
 یه‌کسه‌ر مه‌مدران به‌ئه‌مر قادر

سه‌رسام و حه‌یران، مه‌دهوش و ماتهم
 مه‌یان وه‌ مه‌مدا خه‌لایق جه‌م جه‌م
 مه‌نالان وه‌ سۆز کوفارو عوسات
 ئینه‌ نارۆنه‌، په‌یغه‌مه‌ران وات
 مه‌کیشان به‌زۆر کوففار به‌دبه‌خت
 په‌رئ جه‌هه‌نم په‌ی عه‌زاب سه‌خت
 جه‌ گرد ئۆمه‌تئ؛ نه‌هل و ئیمانی
 نیگا مه‌داران په‌ی ئیمت‌حانی
 پی مه‌علووم که‌رده‌ی خاس جه‌ خراپ
 ناماده‌کریان میزان و حیساب
 سیاهه‌ی نه‌عمال هر که‌سئ په‌ی وئش
 بی زیادو که‌م نیشان مه‌دان پیش
 خاسان به‌رحمه‌ت حه‌ق مه‌بان دلشاد
 مه‌لان په‌ی به‌هه‌شت سه‌روه‌ش و نازاد
 زومره‌ی عاسییان شه‌رمه‌نده‌و خه‌ج‌ل
 به‌زاری و شیوه‌ن مه‌مانان ماطل
 باقی هر که‌سئ به‌قه‌د گونای وئش
 عه‌زاب دۆزه‌خ مه‌یاوانان پیش
 تا به‌شه‌فاعه‌ت (سه‌ید سه‌روه‌ر)
 هر که‌س که‌لیمه‌ی ته‌وحید که‌رده‌ن وه‌ر
 نه‌جائش مه‌بۆ جه‌ سزای جه‌حیم
 شاد مه‌بۆ وه‌ عه‌فوو ره‌حمان ره‌حیم

واته: پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام ده‌ریای به‌زه‌یییه و هه‌موو ئاین و دینیک به‌دینی ئه‌و
 به‌تال کرا، بۆ مرۆ و جنۆکه سه‌ره‌له‌دانی یه‌که، واته هه‌موو ده‌بئ بروای پئ به‌ئین، ناوی
 ئه‌و (مه‌مه‌د) و (ئه‌حمه‌د) و باوکی (عه‌بدو‌ل‌لایه و عه‌بدو‌ل‌وته‌لیب) باپیره‌تی و ناوی
 دایکی (ئامینه‌)یه و له‌ مه‌که‌دا له‌ دایک بووه و له‌ هۆزی قورمه‌یشه و هر له‌ مه‌که سه‌روشی
 بۆ هات و له‌ چ‌ل سالاندا بووه پیغه‌مبه‌ر و له‌ مه‌دینه‌دا کۆچی دوایی کرد. خوا به‌ئینی رۆژی
 دوایی داوه‌ته پیغه‌مبه‌ره‌کان و ده‌بئ هه‌موو کاتئ ئه‌و رۆژه بخه‌نه بیه‌ر و کاتئ که‌ ئه‌و رۆژه

بگا، ئیسرافیل فوو دهکاته شاخنه فیره کهی و ته‌واوی گیانداران ده‌توقن و ئه‌مرن و ئه‌وسا ته‌واوی دهشت و کیو ته‌خت ده‌بی و له ناو ده‌چی و پاشان ئیسرافیل به‌فرمانی خودا بۆ باری دووم فوو دهکاته شاخنه فیره کهی و هه‌موو گیانداران زیندوو ده‌بنه‌وه و بی بروایان به‌زۆر ده‌کیشنه ناو دۆزه‌خ و ئه‌وسا ئه‌وانه‌ی وا بروایان هه‌تاو ده‌خه‌نه به‌ر لیپرسینه‌وه و ئه‌وه‌ی که چاک بی ده‌چیتته به‌هه‌شت و ئه‌وه‌ش که گونا‌ه‌کار بی، شه‌رمه‌زار ده‌بی و هه‌ر که‌س به‌ئه‌ندازه‌ی دۆزه‌خ رزگار ده‌بی و به‌به‌خششی خ‌وای مه‌زن شاد ده‌بی.

دیسان ده‌لی:

جه‌ودما با‌وه‌ر به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر
 یانی جه‌ عه‌سه‌ی ئیمکان سه‌راسه‌ر
 خواجه‌ کرده‌وه‌ی ئیختیاری بۆ
 خوا هه‌ر وه‌ قودره‌ت ذات باری بۆ
 گرد جه‌ رۆی ئه‌زه‌ل حه‌ق مه‌علوم که‌رده‌ن
 یه‌کسه‌ر وه‌ ریشه‌ی ته‌حریر ئا‌وه‌رده‌ن
 بی قه‌زا و قه‌ده‌ر، بی ته‌قدیر حه‌ق
 مومکین نییه‌ن نه‌سیم بجمنۆ وه‌ره‌ق
 نه‌واچی، وه‌ختی گرد به‌ته‌قدیر بۆ
 مه‌شیق ئیختیار به‌سته‌ی زه‌نجیر بۆ
 چونکه‌ ج‌واوت پتسه‌ مه‌داوه
 زه‌مانه‌ نییه‌ن جه‌لای خوداوه
 ئه‌زه‌ل تا ئه‌به‌د مه‌علوم بییه‌ن لیش
 ته‌مام کاینات هه‌ر کام نه‌جای ویش
 جه‌میش زانان جه‌لاش ویه‌رده‌ن
 جه‌ دماو زانای ته‌قدیرش که‌رده‌ن
 عیلمش موحیته‌ن، نوویسیا و ئادی
 نه‌ جه‌بره‌ن به‌ی ویش نه‌به‌ی عیبادی
 زانانش هه‌ر که‌س مه‌یلش به‌چیشنه‌ن
 یا ویش ئیراده‌ی کام کارش پتسه‌ش
 مه‌زانق هه‌ر که‌س فیکرش مه‌جموعه‌ن
 عیلم تابیعنه‌ن، مه‌علوم مه‌تبوعه‌ن

زهمانه‌ی مه‌تبوع نه‌رسه‌د لاحیق بۆ
 واجبه‌ن (بالذات) هه‌ر ئه‌و سابیق بۆ
 ئینه‌ کافیه‌ن په‌ی ئه‌هل و فامی
 شه‌رحت گه‌ره‌که‌ن عه‌لیم و که‌لامی
 فه‌رعو دینیمان عه‌مه‌ل که‌رده‌یه‌ن
 ته‌کلیفو خودای کار ئاوه‌رده‌یه‌ن
 نه‌حکامو خوای زانه‌ بئی میننه‌ت
 واجب و حه‌رام مه‌که‌رۆه و سونه‌ت
 په‌نجه‌مین موباح، ته‌کلیف ته‌مامه‌ن
 قه‌بوول ته‌کلیف دین ئیسلامه‌ن
 جه‌ واجبات و پۆکن و ئیسلامی
 موته‌لق واجبه‌ن په‌ی خاس و عامی
 ئیجرا و که‌لیمه‌ و شه‌هاده‌تیه‌ن
 بنچینه‌ و بناو سه‌عه‌اده‌تیه‌ن
 نمانه‌ و پۆچی په‌ی خودا وه‌ندی
 زه‌کات و وه‌جبه‌ن په‌ی ده‌وله‌مه‌ندی
 ته‌رکو حه‌رامی واجبه‌ن دایم
 جه‌ و دما تۆبه‌ی دوروس و قایم
 یا ساحیب ره‌حمه‌ت بئی ئه‌مریم که‌رده‌ن
 حه‌ق به‌نده‌یه‌یم وه‌جسا ناوه‌رده‌ن
 شه‌رمه‌نده‌ و خه‌ج‌ل شه‌رمه‌ ساره‌نان
 ذه‌لیل و ئه‌وگسار گوناکاره‌نان
 ئه‌جه‌سه‌ل نزیکه‌ یاوانم نۆبه
 تۆبه‌ قه‌بوول که‌ر ده‌خیله‌ن تۆبه
 ته‌مام بی کیتاب عه‌قیده‌ن ئیسلام
 نه‌رجووم قه‌بووله‌ن، باقی وه‌سه‌لام

واته: پاش ئه‌مانه‌ ده‌بئی بروات به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر بئی، واته‌ ئه‌وه‌ی خیره‌ و شه‌ره‌ که‌ روو ده‌دا
 و دیته‌ سه‌ر تا هه‌مووی له‌ پۆژی به‌رینه‌وه‌ نووسراوه‌ و هه‌یج کاریک به‌بئی فه‌رمانی خودا

پوونادا، جا بهر له هه موو شتيك دهبي به خوا و پيغه مبه بر وا بيني و پاشان نوپژ بكهيت و پوژوو بگري و نه گهر دهستي دا حه جيش برو و زهكاتيش بده، وه حه ج و زهكات بو دهوله مند هاتوه.

مه سه له ي چونييه تبي قهزا و قه در له ئيسلامدا گه لي قول و سه رسور هينه ره، زانا ياني ئيسلام نه مه سه له يان زور و رد كردوه و له نه جامدا بوونه ته چهند دهسته وه، هه نديكيان رتيبازي (جه بر) يان هه لبرژاردوه، وه لايان وايه هه ر كرده وه يه ك له بنياده مه وه پرو بدا هه مووي به هوي دهسه لاتي خواويه و مرو له خوويه هيج دهسه لاتيكي نيه و به م دهسته يه دهوترئ جه بري.

دهسته يه ك تر ده لپن هه ر كه سيك داهينه ري كرده وه ي خوئه تي و خواي گه و ره ته نيا ويستي له ودا داهيتاوه كه به و ويسته هه ر كاريكي نارزه ووي ببئ ده يكا و نه گهر نه يوي نايكا و به و دهسته يه دهوترئ موغه زيلي.

دهسته يه ك تر له سه ر نه و بيرو برو وايه ن كه خواي گه و ره هيزي هه لبرژاردي كارو هه لئه بژاردي كاري له مرودا هيتاومه دي. ئينجا نه گهر بيه وي كاري بكات، خواي گه و ره توانايي كړدي نه و كاره ي له پروي ناماده يي هه لومهرج ده داتي. واته نه م دهسته لايان وايه كه خه لقي خواي گه و ره هه ميشه په يره وي ويستي بنده يه، په نگه بيرو باوه ري نه م دهسته يه له راسته قينه وه نزيكتر بي. به م دهسته يه دهوترئ نه شعري، وه وا دياره مه لا عب دوللي مفتي بيرو باوه ري نه شعري په سه ند كردوه.

به جوړئ كه بو مان پروون بووه وه، هونراوه كاني مفتي له چوارچيويه كي ساده و ره وان هونراونه ته وه كه هه موو كه سيك لبي تي ده كا. دوهم، پاشلي هونراوه كان به جوړيكي وه ها هونه رمه ندانه داپوژراون كه له كاتي خوئيندنه وه ي هونراوه كاندا بير له وه ناكريته وه كه نه و پاشلانه بو ريكخستني هونراوه كان جوړكراون، به لكو پياو وه ها تي ده كا كه سه روشتي مانا و ناوه روك نه و پاشلانه ي به پيوست زانيوه.

سيه م ته رو پاروي و ره واني نه و هونراوانه گه يشتوونه ته راده يه ك، كاتي ده ست ده كه ين به خوئيندنه وه ي (سدر) هونراويك، به بي نه وه ي زه يمنان خهريك بكه ين، به سه روشتي تا (عجز) هونراوه كه، ده روين وه كو نه وه نه و هونراويه هونراويه يه ك بي كه خو مان دامان پرشتي.

چو ارم هونري نه و هونراوانه وه ها دهسه لاتيكي له زاراهوي گوراني بووه كه هيج جوژه نالوكو رتيكي دهنگي، وه يا وشه يي نه خستوونه ناو هونراوه كانويه وه، له راسته قينه دا باوه رنامه كه ي مفتي به جوانترين زماني هونراويه يي گوراني ديته ژمار.

پٽنجم هيڙي دهرپريني هونەر لهو هونراوانه دا نه ومان بق دهردهخا كه گهلي له مهسه لهي زور قوولي فلهسه فيي به شيويه يكي ساده و ناسان جي كراونه ته وه. نه مهش بق خوي به لگه يكي گه ورهيه بق په پيردن به پله وپايه ي به رزي زانباري هونەر.

سه رچاوه كان

۱- باوه رنامه ي مهلا عه بدوللي دشه يي كه له سالي ۱۳۳۸ ي كوجيدا نووسراوه.

۲- يادداشته كان ي خوم سه بارت به مهلا عه بدوللي دشه يي

دوكتور سه عيد خاني كوردستاني

(۱۲۷۹ - ۱۳۵۸)

نهم هونره مان ناوي سه عيد و كوري مهلا ره سوولي مهريوانييه و به ناوي دوكتور سه عيد خاني كوردستاني ناسراوه. دوكتور جي ره سوولي كه په راويكي سه بارت به چونييه تبي ژياني دوكتور سه عيد نووسيوه دهلي: دوكتور سه عيد له سالي ۱۲۷۹ ي كوچي له شاري سنه دا پتي ناوته مهيداني ژيانه وه. هر له مندا ليه وه له لاي باوكي خه ريكي خويندني په راوه ورده له كان ي فارسي و عره بي و قورناني پيروز بووه و پاشان چووته حوجره ي فقه تيان و له پاش ماويه ك خويندن ناشنايه تيه كي

ره به ق ي له فقه ي ئيسلامي و رژماني عره بي و فارسيدا پهيدا كرووه. لهو ده مه دا فقه ي سه عيد كه لاويكي دوا نزه، سينزه سالان بووه ده ستي كرووته هونراو هونينه وه و گه لي هونراوي نايي به كوردي هونيو نه ته وه له سالي ۱۲۹۳ ي كوچيدا بابي مردووه و فقه ي سه عيد بووته جيتشيني نه و ئيتر خه ريكي وانه وتنه وه و رينو نيني خه لك بووه. له سالي ۱۳۰۵ ي كوچيدا هه ندي له فه له كان بق په ره پيداني نايي فه له هاتوونه ته سنه و فقه ي سه عيد كه لهو كاته دا هه فده سالان بووه. له پاش مشتمر يكي زور بووته فه له و كه وتووته ته كه فه له كان و رژيشتووته شاري هه مه دان و له ويدا له لاي نه مريكا ييه كان خه ريكي فيربووني زانستي پزيشكي بووه و له پاش ته واو كوردي رسته ي پزيشكي له ميسيو ني نه مريكا ييه كاندا دامه زراوه و پاشان رژيشتووته سويد و له وپوه چووته له ندهن و له زانستگه دا خه ريكي خويندني رسته ي پزيشكي بووه و سه رنه نجام لهو رسته دا بووته پسپوز و دوكتوراي وهرگرتووه و له پاشان گه راوته وه هه مه دان و خه ريكي كاري

پزیشکییه‌تی بووه و زۆربه‌ی نه‌خۆشه‌کانیشی کوردبوون و له شوێنه‌کانی کوردستانه‌وه چوونه‌ته لای و له‌پاش ماوه‌یه‌ک چووته تاران و له نه‌خۆشخانه‌ی سپاسالاردا دامه‌زراوه، به‌لام له‌وێدا رانه‌وه‌ستاوه و گه‌راوته‌وه شاری هه‌مه‌دان و پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌چاره‌سه‌رکردنی ده‌ردی ده‌رده‌داران و نووسینی په‌راو و هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه‌ی کوردی بره‌وه‌ته سه‌ر تا له ساڵی ۱۲۵۸ له ته‌مه‌نی حه‌فتا و نۆ ساڵیدا کۆچی دوا‌یی کردووه و له گۆرستانی فه‌له‌کاندا نێژراوه.

ئایه‌توڵلا مه‌ردووخ‌ی کوردستانیش له به‌رگی دووه‌می میژووه‌که‌ی له باره‌ی دوکتۆر سه‌عه‌ده‌وه ده‌لی: له ساڵی ۱۲۰۵ی کۆچیدا هه‌ندیک له فه‌له‌کان به‌دوو بار ته‌ورات و ئینجیل و په‌راو و نامیلکه‌ی ئاینیه‌وه هاتنه کوردستان و له‌گه‌ڵ زانایانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی سه‌دا که‌وته و تووژ و تا ماوه‌ی مانگی‌ک گه‌فتوگۆکه‌یان درێژه‌ی کیشا و سه‌رئه‌نجام فه‌له‌کان پامان و شکستیان خوارد و شه‌وتکیان به‌په‌نامه‌کی بۆی ده‌رچوون و سه‌نه‌یان به‌جۆ هیشته فه‌قی سه‌عه‌د که له‌گه‌ڵ ئیمه‌دا خزمایه‌تی هه‌بوو هه‌موو جارێ ده‌هاته مالم‌ان و سه‌ری لیتمان ده‌دا، پاشان له‌گه‌ڵ فه‌له‌کاندا دۆستایه‌تی په‌یدا کرد و به‌یارمه‌تی خواجه‌ باوی کوری خواجه‌ یوسفی شه‌یتان هه‌خه‌له‌تا و که‌وته ته‌کی ئه‌وان و له‌پاش چه‌ند ساڵ خویندن فی‌ری زانستی پزیشکی بوو، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی چووبووه سه‌ر ئاینی فه‌له ژنی لی‌یان خواستبوو، نه‌یتوانی بگه‌رێته‌وه کوردستان و ماوه‌یه‌ک له هه‌مه‌دان مایه‌وه و پاشان پوێشته تاران و ئیستا له‌وێدا به‌ناوی دوکتۆر سه‌عه‌د خانی کوردستانی به‌ناوبانگه، هه‌ر چه‌نده‌ پێ و پچه‌ی خۆی گۆزیوه و بووته فه‌له، به‌لام هه‌ستی کوردايه‌تی ئه‌و زۆرتر بووه و ته‌نانه‌ت ئه‌و نامانه‌ی که بۆ من ده‌ینووستی به‌کوردیه‌، له‌م دوا‌ییه‌شدا په‌راویکی به‌کوردی له باره‌ی په‌ره‌پدانی ئاینی مه‌سیحی به‌ناوی: زانی، (مزگانی) به‌هۆنراو هۆنیوه‌ته‌وه و نوسه‌یه‌کی بۆ من نارده‌وه.

دوکتۆر سه‌عه‌د خان جگه له هۆنینه‌وه‌ی په‌راوی زانی، په‌راویکی به‌ناوی (ئاو) به‌زمانی فارسی نووسیوه و گوايه فه‌ره‌ه‌نگی‌کی کوردی، فارسی ئینگلیزی له‌گه‌ڵ چه‌ند نامیلکه‌یه‌کی تر نووسیوه که به‌داخه‌وه هیشته له چاپ نه‌دراون.

له کۆریکدا له مامۆستا موحیتی ته‌باته‌با‌ییم بیست وتی:

دوکتۆر سه‌عه‌د خان له کاتی هۆنینه‌وه‌ی په‌راوی زانیدا، زۆربه‌ی په‌رتووکه‌کانی یارسانی له نوور عه‌لی ئیلاهی رێبه‌ری یارسانه‌کان وه‌رگرت بۆ ئه‌وه‌ی چه‌شکه‌ی وێژه‌ییان لێ وه‌رگرێ و گه‌لی له‌و وشانه‌ش که له سه‌رئه‌نجام و په‌راوه ئاینیه‌کانی یارساندا هاتووه ئه‌و له په‌راوه‌که‌یدا به‌کاری هێناون.

هۆنراوه‌کانی دوکتۆز سه‌عید زۆر تهر و پاراو و شیرین و په‌وانن، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا گه‌لی
وشه و زاراوی کوردیی په‌تی له هۆنراوه‌کانیدا به‌کاربردوون و له‌م ڕینگه‌وه ڕازه‌یه‌کی زۆری
به‌زمان و کولتووری کورد کردووه.

دوکتۆز سه‌عید خان په‌راوی نزانی، مزگانیی سه‌بارهت به‌ئاینی فه‌له هۆنیوه‌ته‌وه و
ده‌توانین ب‌ئین که په‌راوی ئینجیل و ته‌وراتی وه‌رگێراوته سه‌ر زمانی کوردی و بۆ هه‌ر
باستیک سه‌ردیترتکی داناوه و سه‌ره‌نای په‌راوه‌که‌ی به‌م جوړه ده‌ست پێ ده‌کا:

فه‌رد ته‌نیای تاک، فه‌رد ته‌نیای تاک

وه نام خودای فه‌رد ته‌نیای تاک

بێ شه‌ریک و مسل زات و سفه‌ت پاک

ئافه‌رینه‌نده‌ی کورات و ئه‌فلاک

خودای بێ شه‌ریک، بێ نه‌ظیر و چوون

خه‌للاق عاله‌م وه کون فه‌یه‌کوون

ئافه‌ریدگار هه‌مد خودای بێ مانه‌ند

هیمه‌ت مه‌وازین په‌ی ئینشای ئی به‌ند

یاران، یاوه‌ران دۆس و ئازیزان

هام جنس و هام ئه‌سل ساحتو ته‌میزان،

گردین خاس زانمێ یارانم یاران وه تاقی

غه‌یر جه‌ خودا وه‌ند که‌س نییه‌ن باقی

ئه‌رسه‌د عومرمان ببۆ توولانی

ئاخر به‌رمه‌شمی جه‌ی دونیای فانی

فه‌رماش خودا وه‌ند عادل بێ چوون

ئاخر گوناکار مه‌غموونه‌ن مه‌غموون

ئه‌ر سه‌هه‌ له‌زایز ته‌واو دونیا

چه‌نی و ئه‌موالش سه‌راسه‌ر یه‌کجا

پیاوێ په‌ی ویش ته‌حسبیل بکه‌رۆ

ئاخر سه‌ر ئه‌نجام ره‌نجه‌رۆ مه‌بۆ

گردین ده‌وله‌ت و مالکیش یه‌کجا

نمه‌ بۆ باعیس عه‌فو یه‌ک گونا

هەرگیز گوناکار عاسی و پروسیا
نمه بۆ مقبول نه دەرگای ئه‌للا

واته: به‌ناوی خوای تاق و ته‌نیا ده‌ست پێ ده‌که‌م، ئه‌و خوایه‌ی که بێ وینه و بێ هاوبه‌ش
و ئافه‌ریننده‌ی زه‌وی و چه‌رخه‌کانه، خوای بێ هاوبه‌ش و بێ وینه، جیهانی به‌وته‌یه‌ک
داهینا و ئه‌و داهینه‌ری مانگه‌و هه‌تاو و هه‌موو گیانداران و ئاو خاکه، له‌ دوا‌ی ستایشی
خوای بێ وینه دینه‌ سه‌ر باسه‌که‌مان ئه‌ی یاران! ئه‌ی هاوه‌لانی خۆشه‌ویست! ئه‌ی
هاونه‌زاده‌ خاوتنه‌کانم! هه‌مووتان چاک ده‌زانن که جگه‌ له‌ خوای مه‌زن که‌س له‌م جیهانه‌دا
نامینێ، ئه‌گه‌ر هه‌رچه‌نده‌ ته‌مه‌نمان درێژ بێ، سه‌رئه‌نجام ده‌بێ له‌م جیهانه‌ ده‌رچین و
ئه‌مه‌ش فه‌رمانی خوایه، به‌لام که‌سته‌یک گوناھی کردبێ و گوناهاکار بێ ده‌یدۆزینێ، ئه‌گه‌ر
ته‌واوی خۆشیه‌کانی جیهانی به‌رکه‌وی و سامان و داراییه‌کی زۆری ده‌ست که‌وی و،
هه‌مووی ئه‌وانه‌ی هه‌بێ نابیته‌ هۆی به‌خشینی گوناھیکی و سه‌رئه‌نجام په‌نجه‌پۆ ده‌بێ و
گوناهاکار پوورپه‌شی دەرگای خوایه و به‌یاخی دیته‌ ژمار.

سه‌باره‌ت به‌گه‌رانه‌وه‌ی هافی عیسا ده‌لێ:

به‌لێ ئازیزم خاتر جه‌مه‌نان

په‌ی شنۆی ده‌نگش ته‌واو سه‌مه‌نان

به‌واده‌که‌ی ویش مه‌که‌پۆ وه‌فا

عیسا هۆیگێلۆ دیسان نه‌ سه‌ما

مۆمنان گه‌ردین مارۆ چه‌نی ویش

زامان ئیمه‌ به‌و مه‌بۆ ساریش

شار خامۆشان بۆ وه‌ئاوایی

نه‌به‌ین هۆرێزۆ دووری و جیایی

فه‌ناو به‌قا وه‌ختی واریا

زه‌بوون پۆشته‌بیی وه‌قووه‌ی خودا

ئه‌وسا من چه‌نیو جه‌رگه‌ی مؤمنین

مه‌بۆ په‌کتری وه‌خیر بوینین

ده‌یسه‌ ئازیزم نه‌وتوول نازم

نه‌جای گه‌رد که‌سم ئاواته‌ وازم

ئازاد بیه‌نی نه‌ی نه‌شئه‌ی فانی

ئاینه‌ت واریان وه‌ جیایه‌ی

تۆ ئىسە ۋە فەيز ديدار مۈنجى

مۈستەفەيزەنى ۋە نە دلى گەنجى

من ۋەى حال زاراۋەى پەشىۋى ۋىم

مەبۇ سەبۋورى بىۋ ۋە خىدىم

پاسەن زاھيرەن كۆتەرەى خەمم

بى دىاي بالات ھەر نە مئاتمەم

بەلىم مەزانوون مەسىخ زوۋ مەيۋ

گىردىن دەرمان عىلاج مەكەرۋ

ۋاتە: ئەى خۆشەۋىستەكانم! ھەموويان دلىيان كە عيسا بەۋادەكەى خۆى ئەمەگ
دەنوئىنى ۋە ديسانەۋە لە ئاسمانەۋە بۇ رېنوئىنى خەلگ دېتەۋە سەر زەۋى ۋە لەگەل خۆيا
تەۋاۋ خواناسان ۋە پارىزگارەن دىنى ۋە برىنەكانى ئىمە سارپىز دەكاتەۋە ۋە ئەوسا شارى
خامۇشان ۋە بى دەنگان ئاۋا دەبىتەۋە ۋە ئىتر جىاۋازى ۋە دورى لادەچى ۋە پىاۋى زەبوون
بەھىزى خوا پۆشتە دەبىتەۋە ۋە ئەوسا دەبى بەخىر ۋە خۆشى يەكتر ببىنەۋە دەسا ئەى
خۆشەۋىستەكانم! لە جىى ھەموو كەسىكم، دەبى ھەموو بەبادەى چاۋىدانى خۆمان
شادمان كەين، تۆ كە ئىستا كە بەپىت ۋە پىزى عيسا دلت خۆشە ۋە منىش بەحالى پەشىۋم
دەبى ھەر ئۆقرە بگرم تا بالاي عيساى خۆشەۋىستەم شاد ۋە بەختەۋەر بىم، ئەۋەش دەزانم
كە عيسا زوۋ دېتەۋە ۋە ھەموو دەر دىكمان چارەسەر دەكا.

دوكتۆر سەعید خان لىزەدا دىاردى دەكاتە سەر بەشى چۈاردەمى ئىنجىلى يۈحەننا كە
دەلى: كاتى من بىرۆم لەۋىدا جىگايەكىان بۇ نامادە دەكەم ۋە ئەوسا دەگە رېمەۋە زەۋى ۋە
ئىۋەش لەگەل خۆما دەبەم ۋاتە: ھافى عيسا بەياران ۋە پەپىرەۋانى خۆى بەلىنى داۋە كە لە
ئاخر زەماندا بگە رېتەۋە زەۋى ۋە لەپاش ئەۋە خەلگ بخاتە سەر رېى راستى خوايى،
يارەكان ۋە پەپىرەۋەكانى لەگەل خۆىدا بباتە ئاسمان.

دوكتۆر سەعید خان لە دوايىن بەشى پەراۋەكەيدا بەم چەشنە دەلى:

دەيسا ئازىزان رەفىقان من

ساحىۋ مۆبەتان ھاۋجنسان من

جە روۋى مۈجەببەت حەق ھاۋجنسى

من (حب الوطن) نە راگەى دۆسى

مىشت پەى نمۈونە نە كان ئنجىل

ئاۋرەردەم ۋەنەزم ۋەتەر زىۋ جەمىل

به تەو فېقە كەي تەئىد سوبحان
 يەك جوزئى نەكول كەردەنم بەيان
 بەندەى شەرمسار ياوانم پەيغام
 ئەدای دىنم كەرد باقى وەسەلام
 نە بابا ئادەم ئىلا يەومىنا
 كامىن بەشەر بى نەكەردش گونا
 يا كام ئىنسان و عەبدو غولام بى
 وە تەرازووى حەق عەدل و تەمام بى
 كامىن بى پەرىتو حەز نەفس وئىش
 كارئىش نەكەردەن كە بسرەوۆش ئىش
 و بەردەن دەيسا ئاغە گيان دىرەن
 تەشريف باوهرە ئوغرت خىرەن

واتە: ئەي ھاوهرەگەزەكەنى خۆشەويستىم! لە پرووى خۆشەويستى و ھاوهرەگەزايەتى و
 ھاوالاتىيەتى، ئەوا مشتەك لە كانى ئنجيله، بۆ نموونە بەشىوہىيەكى جوان بەھۆنراو
 ھۆننپەوہ، منى بەندەى شەرمەزار پەيغامى عيسام گەياندە ئىوہ، بۆ ئەوہى لىتى تى بگەن.
 لە بابە ئادەمەوہ تا ئەمپۆ كىيە كە گوناي نەكردبى و كىيە كە لە تەرازووى خوادا
 لارەسەنگى نەبى، وەيا كىيە كە بۆ نەوسى خۆى ھەولى نەدابى دەسا ئاغە گيان كات تى
 پەريوہ و درەنگە و زوو بگە پۆوہ زەوى ئوغرەت خىرە.
 پەراوى نزانى (مزگانىي) دوكتور سەعيد لە سالى ۱۳۵۹ى ھەتاويدا لە تاران بەشىوہى
 خەتى كۆن لە چاپ دراوہ.

سەرچاوەكان

- ۱- نزانى (مزگانى) - بقلم سەعيد خان كردستانى - تەهران، ۱۳۰۹.
- ۲- تاريخ مردوخ، جلد دوم - تاليف آيت الله مردوخ كردستانى - تەهران، ۱۳۲۴.
- ۳- دكتور سەعيد خان كردستانى - نوشته جى رسولى - تەهران، ۱۳۶۰.
- ۴- قاموس كتاب مقدس - تاليف جيمز ھاكس - تەهران، ۱۳۴۹.

عەبدوللّا بەگى ئەدەب

۱۲۸۲ - ۱۳۳۲

ئەم ھۆنەرە پاىە بەرزە كە وەكو ئەستىرەيەكى گەش لە ئاسمانى موكرىاندا دەدرەوشىتەو، ناوى عەبدوللّا و كورپى ئەحمەد بەگى بابامىرىيە بەپىي سەرەتاي ديوانەكەي كە لە سالى ۱۹۶۶ى زاينى لەسەر ئەركى مامۇستا گىو چاپ كراو، ئەدەب لە سالى ۱۲۸۲ى كوچى لە دىيى ئەرمەنى بلأخى موكرىاندا پىي ناوئە مەيدانى ژيانەو. ئەرمەنى بلأخى دىيەكە كە لە سى كىلۆمەترىي شارى بۆكاندايە.

عەبدوللّا بەگ ھەر لە سەردەمى منداليدا باوكى دەينىتە قوتابخانە و لەويدا فيرى خويندن و نووسين بەزمانى فارسى دەبى و ئەوسا قورئانى پىرۆز و پىزمانى عەرەبى و گولستان و بووستانى سەعدى لەلاى مەلا فەيزوللاى ئەرمەنى بلأخى دەخوينى ماوہيەكيش خەرىكى فيرپوونى خەت خووشى دەبى و بەجوړى كە دەلتن ئەدەب ھەر لە تافى جوانى لاويەتيدا ھۆنراوى ھۆنيوئەو و بەخەتە جوانەكەي نووسيو و بەناو خەلكدا بلأوى كر دووئەو.

ئەدەب لە پاشا بۆ خويندن دەرواتە سابلأخ و لەلاى مىرزا عەبدوپەحيمى وەفايى ماوہيەك دەمىنيتەو و خەرىكى خويندنى فەقەي ئىسلامى و وىژەي فارسى و عەرەبى دەبى و لە پاشا دەگەرپتەو زىد و مەلئەندەكەي خوئى.

لە تەمەنى بىست و دوو سالىدا دەرواتە تاران و سالىك لەويدا دەمىنيتەو و ئەوسا دەرواتە فەققاز و لەويدا فيرى پزىشكىيەتى دەبى و ئەوسا دەگەرپتەو مەلئەندەكەي و خەرىكى چارەسەر كوردنى دەردى دەردەداران و نەخوشان دەبى و كەچى لەم ماوہدا خوئى تووشى نەخوشىي لەرزۆك دەبى، وە بۆ چار كوردنى بەگەلئى شوئندا دەسوورپتەو، بەلام دەردەكەي چارەسەر نابى و رۆژگار پشتى لئى ھەلەكا و ماوہيەك بەو دەردەو دەتلىتەو و پەنج دەكىشى تا لە سالى ۱۳۳۲ لە تەمەنى پەنجا سالىدا ھەر بەو دەردەو رۆژگارى بى ئەمەك بەجى دىلئى و بەپىي ئەسپاردەي خوئى لە گۆرستانى دىي باغچەي موكرىان كە لە بىست و چوار كىلۆمەترىي شارى بۆكاندايە دەينىژن.

ئەدەب لە ھۆننەوئەي ھۆنراوى كوردى و فارسى و عەرەبىدا دەستىكى بالاي بوو و ھۆنراوەكانى زۆر دلگر و شىرىن و پاراون ئەو لە پزىشكىيەتى و وىنەگرى و موزىقاشدا زۆر شارەزا بوو و لەلايەن زانايانەو ناز ناوى (مصباح الديوان)ى پى دراو، بەلام لە ناو كوردەواريدا ھەر بە(ئەدەب) ناسراو.

زۆربەى ھۆنراوھەكەنى ئەدەب دلدارىن و ھەر لەم پوۋەوھ ئەدەب بەيەكى لھ ھۆنەرانى كەورەى كورد دىتھ ژمار، كە لھ ھۆنننەوھى ھۆنراوى دلدارىدا بى وىتھ بووھ. سەيرە كە ئەم ھۆنەرە پاىبەرزە لھ بەرابەرى پووداۋ و كارەساتانى زەمانى خۆى كە سەرتاسەرى ولات لھ ناۋ شەپ و ئاژاۋە و كىژرە و كىشەدا بووھ، چۆن ئارام و ئۆقرەى كرتوۋە و شتىكى نەوتوۋە و ھەروا بى دەنگ بووھ.

ئەدەب زۆر ھەزى لھ ھۆنراوھەكەنى حافز و سەعدى كردوۋە و بۆيە خۆيشى كەوتوۋەتھ شوين پى و رچەى ئەوان و لھ ناۋ دەرياي خواناسىدا نوقم بووھ، وھ ئەو ھىچ كەلكەلھ و بىرىكى نەبووھ، تەنيا ئەو نەبى كە لھ پى خواناسىيەوھ بىروا بۆ ئەوھ دلخوازە راستەقىنەكەى لى نەپەنجى و لاي لى بكاٹوھ و لھ بادەى دیدارى بەجاری مەست و سەرخۆش بى:

مەستى قەدەھى بادەى زىبا سەنەمكىم
 ھەر لەھزە لھ نەشئەى لەبى وھك جامى جەمىكم
 ساتى كە فرووغى مەھى دیدارى نەبىنم
 ئەو ساتە مەپرسە كە قەرىنى چ غەمىكم
 تا دانەنرى غەيرى لھ سورمە كەفى پاكى
 ھەرتاۋە وھكو ساىە لەبن ھەر قەدەمىكم
 قەت نەبووھ شەوېكى بەغەمى كۆنەوھ بنووم
 ھەر سوېحدم ئازوردەبى تازە سستەمىكم
 ھىندەى خەم و چىن خستەسەرى يەك خەمى گىسوو
 نازانم ئەوتىستاكە لھ بەندى چ غەمىكم
 كەنجىكە خودا دادە بەوى حوسنى جىھانگىر
 بەو كەنجە ئەمن چاۋەنوارى كەرەمىكم
 كەر حالى (ئەدەب) بىت و بپرسن لھ فراقى
 ماوم كەم و بىشىكى بەلا كەلەدەمىكم

ئەگەر ئەدەب ھەندى چار كەوتوۋەتھ ناۋ تەنگوچەلەمە و سەختىيەوھ، ھەمووى لەبەر دوورى يارەكەى بووھ، ئەو يارەى كە وھكو ئاسكى كىوى رەمى كردوۋە و دلى بەجاری بردوۋە و خەو و خۆراكى لى بىيوھ و ئەوسا پووى كردوۋەتھ يارەكەى و پى وتوۋە: ئەگەر ئەمە سەرخستەنە سەرە بەسە، ئەگەر نازە بەسە، ئەگەر بى دادىيە بەسە، با منىش بەبارى دەربەرم با لھ زەمانى خۆيەوھ ببىسىن كە دەلى:

ئەي غەزالەي بئى سەبەب پەم كەردەكەي ھەم بەيكەرم
 شۆخى بئى پەيمانەكەي بئى شەرتەكەي سەودا سەرم
 خۆش مەزەي ناخۆش ئەدای شيرين كەلامى تورشپروو
 دلبەرەي شىۋەگەرى جەور ئاۋەرەي جادووگەرم
 كەي من و تۆ شەرتمان وابوو بەبئى يەك ھەلبەكەين
 يا دەبوو كەي من بەبئى تۆ سەر بنىمە بەستەرم
 لىۋو گۈلى، تەلەت گۈلى، پوومەت گۈلى پوخسارە گۈل
 گۈل عىزارى، نازدارى، دلشكاۋى خوسسەرم
 كەر عتابە، ھەر بەسە، نازە بەسە، جەرە بەسە
 وا بىكە ئاخىر چاۋەكەم ئەمنىش بەبارئى دەر بەرم
 من كە كوشتەي دەستى يارم زەحمەتە پۆخ دەر بەرم
 تاقتى ئەبىرۆي چاۋەكانت بوونە قاتل بۆ سەرم
 شاھى خوويان تۆ مەرەنجە لەو گلەپپيانەي (ئەدەب)
 تۆ ھەر ئەو شاھەي ۋەقادار و منىش فەرمانبەرم

ھۆنراۋەكانى ئەدەب لە ناۋ وشەي فارسى و عەرەبىدا گوزاۋون و لەو سەردەمەشدا ئەم
 رەۋشە باۋ بوۋە و زۆربەي ھۆنەران بۆ ئەۋەي دەسلەتتى خۇيان لە ھۆننەۋەي ھۆنراۋدا
 پىشان بەن، گەلى وشەي فارسى و عەرەبىيان ئاۋتتەي ھۆنراۋەكانىيان كىردوون، بەلام
 ئەدەب ھەتا بلىتت، ھۆنراۋى پەۋان و شىرىن و پاراۋون و دەننىشەنە ناۋ دلە، و، زۆربەي
 ھۆنراۋەكانى لەسەر شىۋەي كۆن داپژتوون و بەپىتى عەرۋوز كىشەكانى ھەلسەنگاندوون،
 ۋە ناۋەرۆكەكانىشى بەتانوپۆي دلدارەكەيدا ھاتوۋەتە خواروۋە، بەجۆرئى كە لە پارچە
 ھەلبەستىكىدا لىۋى دلدارەكەي بەشەكەر و چالى تىنى بەسىۋو بالاي بەسەۋل و پوومەتى
 بەمانگ و كۆلمى بەگۈلى سوور و زولفەكانى بەشەۋى تارىك چوۋاندوۋە كە دەلتى:

نىگارانى دىارى مە شەكەر لەب گۈل عىزارانن
 ھەمسوۋ توركى كەماندارن ھەمسوۋ عنقاشكارانن
 ھەمسوۋ سىمىن بوناگۆشن، چ جادووگەر نىگارانن
 ھەمسوۋ غلمان بەچەن سادە، پەرى نەسلىن پەرى زادە
 بەخەندە نەشئەيى بادە، بەغەمزە مەي گوسارانن
 بەقامەت نەخلەكەي توورن، بەتەلەت كۆمەلى نوورن

به سووردهت ناگری سوورن، به روخ لاله عزارانن
 به دوو لهب جووتی گولنارن، به غه بغه ب سیتی خونسارن
 به گیسوو دوو سیه مارن، به چاو ئه فسوونی مارانن
 به بالآ سه روی نازادن، به گیسوو دامی سه یادن
 له سهیدی دل چ ئوستادن، چ ماهر جان شکارانن
 به چپهره وهک مهی رهوشن، به زولفن هلقهی جهوشن
 به کولمن وهک گولی گولشن به لهب غونچهی نساارانن
 له مهشقی عیشو به بازیدا، له شیوهی کینه سازیدا
 له عهرسهی تورکتازیدا، چ شیرین شه هسه وارانن
 له ملکی لوتف و په عنایی، له کیشوهر حوسن و زیبایی
 له پاته ختی دلآرایی، چ سه رکهش تاجدارانن
 دژی دل ئافهقی جانن، شکهستی دین و ئیمانن
 نه به هستهی عهد و پهیمانن، نه خه هستهی جانسپارانن
 نه ئوگر یارو ئه غیارن، نه بابی پهنج و نازارن
 نه مه حرهم عاشقی زارن، نه هه مدهم بی قهرارانن
 قه ده حدار و مهی ئاشامن، دل نازار و دلآرامن
 دهمی وهش و دهمی پامن، چ ئاهوو جلیوه دارانن
 (ئه ده ب) چ بکا له یارانسی، له یاری نازدارانی
 دهمی خونخواری بی باک و دهمی غه مخواری جارانن

هه رچهنده شوینه واری خه م و په ژاره له قسه کانی ئه و دهر ده که وئی، دیاره خه م و په ژاره ی
 ئه ده ب له بهر دووریی دلخوازه کی بووه، ئه و دلخوازه ی که جوان و ناسک و نازار و
 سه رکیش و لئو شه کهر و سووسه ن و نه سرین و شوخوشه نگ و دزی دل و به لای گیان و
 رفینه ری دین و بروایه، روومه تی وهکو پشکوویه و به له که کانی وهکو شه ویویه و دل به جارئ
 مات و سه رگه ردانییه، بویه له خو ره لاتوه تا خو رئاوا هاتوونه ته سه ر دین و ئاینی و
 هه موو له به رامبه ریا به پیز راوه ستاون و به هیوای ئه وهن که ساتیک بیبینن، وهکو خو ی
 ده لی:

دل نازارا چ زیبایی، دل نازارا چ په عنایی
 چ دلکesh چپهرو سیمایی، چ سه رکهش قه و بالایی

شه‌که‌ر له‌ب شاه‌دی شیرین، بتی چین لوعبه‌تی ماچین
 سه‌راپا سو‌سه‌ن و نه‌سرین، چ له‌ب نووشین دل‌ارایی
 خوداوهندا چ مومتازی، چ شو‌خوشه‌نگ و غه‌مازی
 چ ده‌مسازی چ هه‌مرازی، چ تورفه مه‌جلس نارایی
 دزی دل‌ ئافه‌تی جانی، قوسووری عه‌قلی ئینسانی
 قوتووری زوهد و عورفانی فه‌سادی دین و دنیایی
 به‌سووره‌ت ماهی ئافاقی، به‌مه‌عنا جانی موشتاقی
 چ خو‌ش ئاداب و ئه‌خلاقی، چ مه‌حبوویی چ زیبایی
 چ بی‌ دینی چ بی‌ ئیمان، چ بی‌ بونیان چ بی‌ ئه‌رکان
 چ بی‌ شه‌رتی چ بی‌ به‌یمان، چ بی‌ عه‌دی چ به‌درایی
 به‌عارز می‌جمه‌ری پشکو، به‌گیسوو گولشه‌نی شه‌ویو
 ئه‌که‌ر هه‌قت ده‌وی ئه‌مرۆ، له‌ دنیا تاق و ته‌نیایی
 له‌ مه‌غرب تا به‌ماچینت، موسه‌خه‌ربوو به‌ئاینت
 ئه‌منیش هاتوومه‌ سه‌ر دینت، ئه‌که‌ر سه‌د که‌ نه‌سارایی
 نه‌خو‌شی ده‌ردی هیجرانم، ئه‌تۆی ده‌رمانی ده‌ردانم
 وه‌ره‌ ئه‌ی راحت‌تی گیانم که‌ بو‌ من تو‌ مه‌سیحایی
 وه‌ره‌ ئه‌ی ماهی تابانم، بیه‌ جار جار مه‌همانم
 که‌ ده‌تکه‌م تا‌کو ده‌توانم، به‌جان و دل‌ په‌زیرایی
 وه‌ره‌ ئه‌ی یاری دل‌دارم، بیه‌ ساتی به‌غه‌مخوارم
 په‌رسه‌ حاله‌که‌ی زارم، بزانه‌ ده‌ردی سه‌ودایی
 وه‌ره‌ ساتی به‌ره‌عنا‌یی بی‌ینه‌ حالی شه‌یدایی
 بلئی چۆنه‌ به‌ته‌نهایی، (ئه‌ده‌ب) بی‌ من شه‌کیبایی

ئه‌وا وه‌رزی به‌هاره و گول و گیا و شیناوهردی رواوه و گولزار و گولستان له‌ سو‌سه‌ن و
 نه‌سرین و شه‌ویو و گولانی جو‌ر به‌جو‌ر خه‌ملیوه و بولبول له‌ خو‌شیدیدا ده‌چریکینتی، ده‌سا
 تو‌ش وه‌ره تا که‌ی خه‌م و په‌ژاره‌ی جیهان ده‌خو‌یت و ده‌سته ئه‌ژنۆ داده‌نیشی و به‌په‌ژاره و
 خه‌فه‌ته‌وه ژیان ده‌به‌یته‌ سه‌ر؟ وه‌ره ناو باخ و گولزار و گوئی بده‌ نه‌وای بولبول و رۆژه‌کانی
 به‌هار به‌خو‌شی رابو‌یره. مه‌یگێر تو‌ش وه‌ره و جامیکی باده‌ی یه‌زدانیم پی‌ بده، چونکه
 ئیستا که‌ کاتی مه‌ی و باده‌ خوارده‌وه‌یه: با له‌ زمانی خو‌یه‌وه‌ بی‌سین که‌ ده‌لی:

ئەمىرۆكە عەجەب شۆپش و غەوغايە لە گولشەن
 ۋەقتى تەرەبى بولبولى شەيدايە لە گولشەن
 خەملىۋە بەسەد رەنگە گول و لالەى سەحرا
 سەد نەغمە لە ھەر لا دووسەد ئارايە لە گولشەن
 تىكەل لە ھەموو لاۋە شەقىق و گول و نەسرین
 ئەلحەق كە گەھى سەپرو تەماشايە لە گولشەن
 سەتھى چەمەن ئەمىرۆ لە قەلەم قودرەتى سانع
 ۋىنەى قەلەمى سەنئەتى ئەو شايبە لە گولشەن
 خەندەى گول و گريانى ھەوا ۋا دەنوئىنى
 ئىمىرۆ كە دەمى بادەو مينايبە لە گولشەن
 بولبول سەحەرى نەغمە نەوازە بەسەراحت
 ياران چ گەھى تەۋبەو تەقوايبە لە گولشەن
 ئەمىرۆ نەشكى كەى ئەشكى تەۋبە كە ئەمىرۆ
 تەۋبە شەكنى حوكمى تەقازايبە لە گولشەن
 ساقى بدە بەو جامى زەرەت بادە كە ئەمىرۆ
 ھەنگامى مەى و ساغەر و سەھبايبە لە گولشەن
 ھاوارە ۋەكو بولبولى شەيدا (ئەدەب)ى زار
 دەستى نەگەيشتە گول و ريسوايبە لە گولشەن

ئەدەب ھۆنراۋى بۆ ئەۋەى نەھۆنىيەتەۋە كە ھونەرى خۆى بۆ خەلك دەرخوا، بەلكو
 ھۆنراۋى ئەو سەرچاۋەى دلپەتى كە ھەندى جار ۋەكو چاۋەيكە ھەلەدەقولتى و بىرەۋەرى
 خۆش و ناخۆشى خۆى دەرەبەرى، ۋە ھەندى جار ۋەكو لافاۋىكى توند و پەوانە كە ناخ و
 داخ و خەم و پەژارەى دللى پى دەپەوئىنى. ھۆنراۋى ئەدەب بىرەۋەرى بنىادەمىكى گراۋە كە
 داستان و چىرۆكى ئەۋىنمان بۆ دەگىتەتەۋە، چىرۆكى ئەۋىنكى راستەقىنە، ۋە ھۆنراۋى
 دلدارى ئەو كە سەرگوروشتەى ئەۋىنى ئەو دەرەبەرى، شىۋەيكە تايبەتى ھەيە كە پاشان
 ھۆنەران لاسايىي ئەۋيان كەردەۋە و كەۋتتە شوپن رى و پچەى ئەو بۆ ۋىنە لەم پارچە
 ھەلبەستەدا چەندە جوان بەتانوۋى خۆشەۋىستەكەيدا ھاتوۋەتە خوارەۋە كە دەلتى:

جاننا بەفەيداي خونچەيى نازى دەھەنت بىم
 قوربانى گولى گولشەنەكەى نەستەرەنت بىم

هرچنده كهوا دلشكهنه خه می سه ری زولفت
 قوربانی خه می زولفی شكهن دهر شكهنتم بم
 بالآت وهكو ناروهن و غه بغه به كهت سیو
 سه جار به فیدای به ره كهی ناروهنت بم
 فرموته كه نوتقی منه وهك نه شنهیی سه هبا
 قوربانی كه لامی وهكو بادهی كوههنت بم
 قوربانی جه وابی شه كه ر نامیزی عتابت
 من چیم كه مقابل به ختابی سوخهنت بم
 نهو روزه كه دوو زولفی وهكو دوو ره سه نم دی
 زانیم كه ده بی به ستهیی چاهی زه قهنت بم
 وه لآ كه بیدم به هه موو له زهنتی جه نهنت
 یهك له حزه سته مزاری گول و یاسه مهنت بم
 سه بولبولی شه یدات گرفتاره به گولزار
 ساتی نه منیش با له ته ماشای چه مهنت بم
 عیشقی (ئه ده ب) و ته لعهنتی تو کاری خواین
 تو وهك بتی زیبایی و نه منیش سه مهنت بم

ئه ده ب له و سه رده مه دا خه لکی چاك هه آسه نگاندووه و بوئی دهر كه وتوووه كه هه ندیك
 به زانست و هونه ر بایه خ نادهن و ئه مانه هه ر له شوین پوول و پاره و ماك و كه ره ستهن، وه
 ماك په رستیان به كه له پوور بو ماوه ته وه كه هه ندیكیش ئه مرۆ له شوین ئه وه دان وهكو ده لئ:

ده فته ری فه زل و هونه ر باوی نه ما له م عه ده دا
 فازل ئه و نادانه یه ئه مرۆ دوو دیناری هه یه
 با نه كا قیمهت (ئه ده ب) له م عه سه ردها كآلی هونه ر
 هه ر چلۆنی بی مه تاعی تو خه ریداری هه یه

ئه ده ب هونراویکی زۆری به كوردی و فارسی و عه ره بی بووه و گوايه خۆی كۆی
 كرده وه ته وه و به خه تیکی جوان نووسیویه كه به داخوه ده ست به ده ست كه وتوون و تیاچوووه،
 به لام نزیکه ی هه زار هونراویه کی له لایهن مامۆستا گیو موکریانیه وه كۆکراونه ته وه و له
 سالی ۱۹۳۶ ی زاینی له چاپ دراون كه گه لئ هه له یان تیدا یه .

سه‌رچاوه‌كان

- ۱- دیوانی ئەدەب - لەسەر ئەركی گێو موكریانی - ره‌واندن، ۱۹۳۶.
- ۲- دیوانی ئەدەب - لەسەر ئەركی گێو موكریانی - هه‌ولێر، ۱۹۶۴.
- ۳- دیوانی ئەدەب - چاپی سه‌یدیان - مه‌هاباد، ۱۳۵۶.
- ۴- یادداشته‌كانی خۆم سه‌بەرته‌ به‌ئەدەب.

جیهانبه‌خشی دانیالی

۱۲۸۳-۱۳۶۸

ئەم هۆنه‌ره‌مان ناوی جیهانبه‌خشی و کورپی فلامه‌رزنی گۆران و نازناوی (دانیالی)یه و به‌پیتی ئەو به‌لگانه‌ی که که‌وتوووته ده‌ستمان له‌ ساڵی ۱۲۸۳ی کۆچی له‌ دیتی ته‌ختگادا له‌ دایک بووه و هه‌ر له‌وێشدا پێ گه‌یشتوووه. جیهانبه‌خشی له‌به‌رئەوه‌ی باوکی عیله‌ به‌گی و خانزاده‌ بووه، فیرکار و مامۆستای تایبه‌تی بۆ راگرتوووه و له‌لای ئەو خه‌ریکی خۆیندن بووه، وه‌ له‌به‌رئەوه‌ی خزمه‌کانی له‌ شاری کردندا بوونه، گه‌لی جار هاتوچۆی کرنی کردوووه، وه‌ له‌م سه‌ردانانه‌دا هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ڵ پیاوه‌ گه‌وره‌کان و هۆنه‌ران و بوێزانی کردندا بووه، وه‌ ئەمه‌ش کاری کردوووته سه‌ر مێشک و ده‌ماخی و مرخی جیهانبه‌خشی بزواندوووه و خیتی داوته‌ دیوانی هۆنه‌رانی یاری و له‌ پال ئەمانیشه‌وه‌ خه‌ریکی خۆیندنه‌وه‌ی په‌راوی فارسی بووه و له‌پاش مردنی باوکی بووته جینشینی و ئەوسا بووته فه‌رمانفه‌رمای والی خۆزه‌مئاوا و نازناوی (ضرغام السلطنه‌)ی پێ دراوه، ژبانی به‌م چه‌شنه‌ را‌بواردوووه تا له‌ ساڵی ۱۳۶۸ له‌ ته‌مه‌نی هه‌شتا و پینچ ساڵی له‌ دیتی بابە یادگاردا کۆچی دوا‌یی کردوووه و هه‌ر له‌وێشدا نیژراوه.

کاک حه‌مه‌ عه‌لی سولتانی له‌ په‌راوی (حه‌دیقه‌ی سولتانی)دا سه‌بەرته‌ به‌م هۆنه‌ره‌ ده‌لی: که‌ پیاویکی به‌هۆش و زیره‌ک و دانا و نه‌به‌ز بووه و خه‌تیکی زۆر خۆشی هه‌بووه و هه‌ندی جاریش هۆنراوه‌ی هۆنیوه‌ته‌وه. له‌ ساڵی ۱۳۲۱ی هه‌تاری له‌ دیتی بابە یادگاردا کۆچی دوا‌یی کردوووه و وه‌کو ده‌لێن هه‌ر شه‌ش مانگ له‌لای مامۆستای تایبه‌تی خۆیندوو‌یه‌تی، به‌لام به‌هۆی خۆیندنه‌وه‌ی په‌راوه‌ پله‌ویایه‌ی له‌ زانستدا په‌یدا کردوووه و گه‌یشتوووته را‌ده‌یه‌ک که له‌ نووسینی نامه‌دا پتووستی به‌که‌س نه‌بێ. وه‌کو ده‌لێن پتر له‌ هه‌شتا ساڵ ژباوه و په‌نگه‌ له‌ نیوانی سا‌له‌کانی ۱۲۸۰ و ۱۲۸۶ له‌ دایک بووبێ.

دانیالی گه‌رچی هۆنراویکی زۆری نه‌هۆنیوه‌ته‌وه، به‌لام ئەو هۆنراوانه‌ی که به‌یادگار به‌جیتی هیشتون، پله‌ویایه‌ی ئەو له‌ هۆنه‌ریدا ده‌گه‌یه‌نن و هۆنراو هۆنینه‌وه‌شی نه‌کردوووته

پیشه، به لکو هر کاتی ویستوویه تی هۆنراوی هۆنیوه ته وه. ئەمەش پارچه هەلبەستیکی ئەم
هۆنەرە که دەلی:

میرزام وه هارهن، میرزام وه هارهن
یه مژده و وادهی فەسل وه هارهن
نیشانهی نشات سهیر گولزارهن
بنای ئارایش ههرده و کۆساره
داران گردلباس زومرود کردنه وهر
تهزئین دان جهمال یهک نه یهک فیتشتهر
سه حرا وه نه لوان گولان رازنا
نه قاشان وه نه قش چینی سازنا
کۆساران وه بهرگ حهریر بافه وه
یه کسهر وه قه وای سوف سافه وه
شه تاوان وه به زم نه غمه ی زیرو بهم
وه شوور شاناز سه دا دان وه ههم
که وکان قه هقه هه، بولبولان شهیدا
ماچان پیشخانهی وه هاربی پهیدا
مه لچیک چه نی رشۆله وه ناز
مه وانان مه قام عیراقی و حیجاز
کول نووچه وه شوور ئامای وه هارهن
کول عاشق وه دین دیدهی نیگارهن
خولاسه هه ریهک وه فکری مه شغوول
هه ریهک وه نه ورا د وه زکری مه شغوول
منیچ وه ئومید یار یه کهرهنگم
ئه ر سه د مقه وای سه نگ بی دهنگم
ئه ر سه د شکستهی دهست زه مانهم
چه مه رای ره حمهت یار سه رانه م
ئومیدم قاپی یار یارانهن
ئینتزار مه یل جار جارانه ن

واته: که وهرزی به هار هات، دهشت و دهر به گول و گولآه پازایهوه و داران و درهختان بهرگی زومرودیان کرده بهرو به جارئ ههرد و کۆسارانیان پازاندهوه، دهشت و بیدی به گولانی جوان و نال و والا پازایهوه، وه روویارهکان که وتنه هاژه هاژ و که وان به قاسپه و بولبولان به چریکه نهوا خوانی دهکن، چۆلهکه و سیرۆش بهناز و لهنجهوه ئاههنگی عیراقی و حیجازیان لی دهدا و ههموویان دهیانوت به هار هاتوه و کاتی چاوپیکهوتنی دلدار و دلبراه، وه بهم چهشنه ههر کام خهریکی بیریک بوون و ههر کام لهم به هارهدا به بیرری رابواردنی خۆیانهوه بوون، منیش به هیوای یاری په کړهنگم، وه به دهستی چهرخ و زهمانهوه چه وسامه توه و چاوه رانی به زهییی یاری سه رانه م که بابه یادگار و ئومتیم به دهنگی یاره که لهم رهنج و دهرده پزگارم بکا.

سه رچاوهکان

- ۱- حدیقه سلطانی - تالیف محمد علی سلطانی - تهران، ۱۳۶۴.
- ۲- به یازتیکی کۆن که له سالی ۱۳۵۸ ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۳- یادداشتهکانی خۆم سه بارهت به جیهانه خشی دانیالی.

دهرویش ئه یازی کردنی

۱۲۸۶ - ۱۳۹۱

ئهم هۆنهره مان که کوری دهرویش قولیی کردنییه، به پیتی سه رهتای دیوانه کهی که کورپه کهی کۆی کردووه توه، له سالی ۱۲۸۶ ی کۆچی له کردندا له دایک بووه و ههر له ویتشدا پتی گهیشتووه و خهریکی خویندن بووه و له پاش مردنی باوکی بووه ته جینشینی ئه و له بارگه کهی پیرمووسا له کردندا خهریکی پینوینیی خه لک بووه و ماوهیه کیش خهریکی چه له بی سازی و به نایی و مامۆستایی و فالایی و چراسازی بووه تا له سالی ۱۳۹۱ له ته مهنی سه د و پینج سالیدا کۆچی دواپی کردووه و نیژراوه.

له دهرویش ئه یازهوه هه ندی هۆنراو به یادگار ماونه توه که له دهفته ریکدا به ناوی دیوانی دهرویش ئه یاز کۆکراونه توه و زۆریه ی ئه و هۆنراوانه سه بارهت به ری و پچه ی یارین. ئه واه چهند هۆنراویکی ئهم هۆنهره دینین، تا پله و پایه ی ئه ومان له هۆنهریدا بۆ دهرکه وئ:

شیرین زوانان، شیرین زوانان

مورغم کهفت وه شوون شیرین زوانان

وه شهرت و ئیقرار ساحیب چه و گانان

تاویام نه کوروهی مه سساح مه کانان

شیم وه داله هۆ شادبیموه جه مالم
 شادبیم وه جه مالم، شادبیم وه جه مالم
 یاوایم وه سهرا و سهرچه شمه ی زولال
 ناوه دیم دهفتهر نه هر چوار مه حال

واته: په له وه ری گیانم که وته شوین یاران و هاوه لانی شیرین زمان و به پیتی به لاین و
 په ایمانیک که له رۆژی به ریندا له گه ل بینایی چاواندا به ستم، ده بی له کوورهی خودا
 ببژدیم.

رۆیشتمه داله هۆ و پیرکه مم دی و دلّم شاد و روون بووه وه، وه له چوارگۆشه ی
 هه وراماندا هه ولمان هینا تا گه یشتینه سهراو و چوینه سهر کانیه کی روون و بی خه وش
 و له ناوه که ایمان خوارده وه.

ده رویش نه یاز له م هۆنراوانه دا دیاردی ده کاته سهر پیرانی یاری که له هه ورامان و
 ده وروبه ری کتوی داله هۆدا به خاک سپیروان و دیتی سهراویش هر له ویتدایه که گۆری بابه
 یادگاری تیدایه.

۱

جه ژنی فه قیره

نازیزم کـۆان، نازیزم کـۆان
 نه دلت هه نگیی ویم یادکه رد م کـۆان
 عه سهام دا وه گه ز راهی بیم ره وان
 تا یاوام به م مه رز دۆل دارگرده کان
 هر نه یه ک ناکام چوون تیپ که ل ره م
 جه م که سیرئ نه و جا دیم وه چه م
 که م که م و نه رم نه رم ته کم دا نه وهر
 که رد م مولا حیه زه نه پاتاوه سهر
 دیام جه ماعات مووسای که لیم بین
 ره ژیده ی خالق حه ق که دیم بین
 مه جلس نارابی نه پای هر سه نگی
 مه وانان ناواز هه ریه ک نه ره نگی

مه‌ره‌قسان وه‌نه‌زم به‌زم سازه‌وه
 جه‌رگ ده‌ردینان دان وه گازه‌وه
 جات خالی بسات خه‌سره‌وانی بی
 گشت مه‌س باده‌ی ئه‌رغه‌وانی بی
 له‌ره‌ی ئه‌شهره‌فیی سینه و مه‌مان دیم
 لام، ئه‌لف سه‌روین تای که‌لاغی دیم
 گو‌ش و گو‌شواران زوهره‌نه‌ما دیم
 سه‌ر وه عه‌ره‌قچین ته‌ل و ته‌لا دیم
 خوماری عه‌ینان مه‌س مه‌خموور دیم
 سیاه‌ وه سورمه‌ی ته‌جه‌لی توور دیم
 هه‌ی تاران ئاویتز نه‌سای گه‌رده‌ن دیم
 چوون مه‌له‌هم په‌ی زام شه‌فای مه‌رده‌ن دیم
 مشکی و که‌لاغی کژنه‌ کولان دیم
 چوون مه‌جنوون ده‌یری هه‌رده‌ی چۆلان دیم
 قه‌تاره‌ی قازان سه‌رویتن لاران دیم
 زولف چوون به‌په‌زای سای مه‌غاران دیم
 ژن و مه‌رد چوون په‌ک مه‌س شه‌راو دیم
 سه‌رتاپا نمناک عه‌ترو گولآو دیم
 به‌عزیتشان نه‌ فکر هاری و هه‌ره‌ج دیم
 سه‌رده‌لیله‌ی رهم خالی فه‌ره‌ج دیم
 تورکی تای ئه‌نام بالآ به‌رزان دیم
 سه‌هیر با نۆان نه‌دین هه‌رزان دیم
 له‌ژیر شاخه‌ی زه‌رد ئالووی باردار
 نازک نازاران چون لاله‌ی وه‌هار
 سنجق وناران جۆق جۆق وسه‌ف سه‌ف
 دل‌داری توای دل‌نه‌ده‌ی وه‌که‌سه‌ف
 وینه‌ی تیساتۆر بالآ مه‌نمانن
 غاره‌ت کونه‌نده‌ی دین و ئیمانن

گشت مهس بادهن نامی جوانان
 هه‌ریه‌ک وه سه‌هوتی ئاواز مه‌وانان
 چیش که رۆم تاريف ته‌مامیش نییه‌ن
 جه‌ژن خسره‌وی هه‌ر وه‌ی ته‌وربیه‌ن
 بی ئیوه دۆسان دیدهم بق لیلاو
 جانان خالییه‌ن مه‌ باغ ریژاو
 ئەسلەن ده‌قه‌یی نه‌داشتن ئارام
 مه‌ره‌قسان وه‌نه‌زم سازه‌که‌ی بارام
 تومه‌ز ئه‌ورۆ عه‌ید فه‌قیرشان بی
 قانوون مه‌زه‌ه‌ب رای پیرشان بی
 هه‌رچه‌نده چه‌م گل دام نه‌سه‌ر تا به‌وار
 نه‌ یاوه‌رانم کسه‌سه‌ نه‌بی دیار
 په‌ی بی که‌سیی ویم خه‌سته و خاتر غه‌م
 ئەسه‌ر وینه‌ی باران و آرام نه‌رووی چه‌م
 (ئەیان) ئومیدش هه‌ن وه‌ لو‌تف چه‌م
 مه‌رگ دۆستانم نه‌وینم وه‌ چه‌م

واته: ئە‌ی خو‌شه‌ویسته‌که‌م! رۆژتیکیان له‌به‌ر دلته‌نگی خۆم کتوه‌کانم دا وه‌ پتوه‌ و
 خه‌ریکی گه‌ران بووم تا‌کو گه‌یشتمه (دۆلی دار گرده‌کان) له‌ کونده‌ که‌ دیم گه‌لیک له
 جووله‌که‌کان ئە‌و شوینه‌ له‌ویدا کۆبوونه‌ته‌وه‌ و خه‌ریکی سه‌ما و به‌زم و گۆبه‌ند و زه‌ماوه‌ندن
 و زۆریه‌ی سه‌رخۆشی مه‌ی و باده‌ن و کچان و ژنان ئاویتته‌ی یه‌ک بوون و هه‌ر کام له‌وان
 وه‌کو به‌ری جوان و شو‌خوشه‌نگ و پیکه‌وتوو بوون، تومه‌ز ئە‌مه‌ جه‌ژنی فه‌قیری ئە‌و جووله‌که‌
 کوردا‌نه‌ بوو که‌ به‌پتی ری و زه‌ه‌وشتی ئاینی خۆیان ئە‌نجامیان ده‌دا، به‌لام من هه‌رچه‌نده
 چاوم گه‌ران که‌سم نه‌ناسی و بق بی که‌سیی خۆم دامه‌ سه‌رما و فرمیتسکم وه‌کو باران
 داوه‌ران. (ئەیان) هیوای به‌خوایه‌ و یاخوا مه‌رگی یارانی نه‌بینی.

۲

زه‌ماوه‌ن

دۆستان گیانی یادتان وه‌ خیر
 چوون من داخل بین وه‌ بسات سه‌یر

ئىنە سى رۆژەن نە چەم ئەلۈن
 بەرزەن نە ئەفلاک زەلەى زەماۋەن
 ماشتەى كەژ نە كۆل كەمەرزەرىنەن
 جۆق جۆق و تىپ تىپ ئافتاۋ جەمىنان
 قەد ۋە كەمەرىەى يەكتەى زەرپوۋە
 ۋە تافتەۋ خارای موشەجەرۋە
 زىرە زىر پۆلەى سىرۋىن لارانەن
 ۋىنەى بەرپەزای سەى مەغارانەن
 نازك جەمىنان رىژاۋى ماۋا
 گەرم رەقسەنەن سوب تا خورئاۋا
 ۋە نەزم مەقام سەزەكەى موراد
 ۋەعەش عشەرت غەم مەدەن ۋەباد
 سەدەى زىل ۋ بەم ھەى شاۋان شاۋان
 فەلەك نە ھەفتەم ئاما ۋە پەروان
 جەشنىەى نەسىم شاخەى شەتاۋان
 شەۋان ھەرامەن خاۋ نەروۋى چاۋان
 نەجۋش بادەى جەرگ سۆفى سۆز
 باغات رىژاۋ بىيەن ۋە نەورۆز
 زىرەى لەرزەنەى بالا بەرزەنەن
 سەير مەھۋەشان نە دىن ھەرزەنەن
 قەتارەى قازان شۆخان شەنگەن
 ئەفسوۋن پەى ئىۋە خاترم تەنگەن

واتە: ئەى دۆستان! ئەمە سى رۆژە كە لە چەمى ئەلۈنى كرىندا زەماۋەند و گۆبەندە و
 دەستە دەستە و تىپ تىپى ژنان و كچان ھەلدەپەرن و ھەياسە و كەمەرىەى زىرىنىان داۋەتە
 كەمەرىان و ۋەكو بەرپەزای مەغارەكان ئەلەرنەۋە و لە بەيانىيەۋە تا خورئاۋا خەرىكى
 ھەلپەركىن و خەم و خەفەتى دەروونىان دەدەنە با، ۋە ئەو شۆخوشەنگانە ۋەكو قازەكان
 رىزىيان بەستوۋە و بەجارى دەشت و كىۋىيان خۆش كرىدوۋە، ئەۋا منىش سەيرى ئەۋ گۆبەندە
 دەكەم، بەلام بەداخەۋە دلم بۆ ئىۋە تەنگە.

- ۱- دیوانی دەرۆیتش ئه‌یازی کردنی - کۆکردنه‌وه‌ی عابدینی خادمی - کرد، ۱۲۸۱ی کۆچی.
 ۲- یادداشته‌کانی خۆم سه‌بارته‌ به‌ده‌رویتش ئه‌یازی کردنی.

حاجی نیعمه‌توللا‌ی جه‌یحون ئاوا‌یی

۱۲۲۸-۱۳۲۸

ئهم هۆنه‌رهمان ناوی نیعمه‌توللا و کوپی میر بارامی موکرییه و به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که که‌وتوونه‌ته‌ ده‌ستمان له‌ سا‌لی ۱۲۸۸ی کۆچی له‌ دیتی جه‌یحوون ئاوا‌ی دینه‌وه‌ردا له‌ دایک بووه و هر له‌وێشدا پتی که‌یشتووه. له‌ مندا‌لیدا خه‌ریکی خۆپندن بووه و له‌ پاشا رۆیشتووه‌ته‌ کرماشان و له‌وێدا خه‌ریکی خۆپندن زمان و وێژه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی و فه‌رمایشته‌کانی پێغه‌مبه‌ری که‌وره‌ی ئیسلام بووه و له‌ پاشان که‌راوه‌ته‌وه‌ زید و مه‌لّه‌نده‌که‌ی خۆی و خه‌ریکی ریتنۆینی خه‌لک بووه و له‌ ئاخ‌ر و ئۆخ‌ری ته‌مه‌نی رۆیشتووه‌ته‌ به‌غدا و که‌ربه‌لا و نه‌جه‌ف و خانه‌قین و له‌گه‌ڵ کاکه‌ییبه‌کاندا دیداری کردووه و که‌راوه‌ته‌وه‌ و ژبانی به‌م جۆره‌ بردووه‌ته‌ سه‌ر تا له‌ سا‌لی ۱۳۲۸دا کۆچی دوا‌یی کردووه.

دوکتۆر محه‌مه‌دی موکری له‌ په‌راوی (شاهنامه‌ حقیقت)دا ده‌لێ: حاجی نیعمه‌توللا‌ی جه‌یحوون ئاوا‌یی که‌ نازناوی هۆنراوی (موجرم)ه له‌ سا‌لی ۱۲۸۸ی کۆچی له‌ دایک بووه و له‌ سا‌لی ۱۳۲۸دا مردووه. گه‌لێ نووسراوی به‌فارسی و کوردی هه‌یه که‌ شانامه‌ی هه‌قیقه‌ت یه‌کتیک له‌و نووسراوانه‌.

حاجی نیعمه‌توللا‌ی یه‌کتی له‌ زانا‌یان و هۆنه‌رانی هه‌ره‌ به‌رزی کوردی یارییه که‌ جگه‌ له‌ شانامه‌که‌ی بریتیه‌ له‌ یازده‌ هه‌زار و حه‌فده‌ هۆنرا و به‌فارسی، گه‌لێ هۆنراویشی به‌زمانی کوردی هۆنیوه‌ته‌وه‌ که‌ زۆربه‌ی ئه‌و هۆنراوانه‌ سه‌بارته‌ به‌پۆ و پچه‌ی یارین و گه‌لێ شیرین و ته‌ر و پاراون. ئه‌مه‌ش چه‌ند پارچه‌ هه‌لّه‌ستیکه‌ی ئهم هۆنه‌ره که‌ ده‌لێ:

فلان که‌س مه‌رده‌ن، فلان که‌س مه‌رده‌ن

یا شا ئامانه‌ن فلان که‌س مه‌رده‌ن

ئه‌گه‌ر گو‌ناکار ئه‌رکه‌ردار که‌رده‌ن

وه‌ دین یاری سه‌سه‌ره‌تش به‌رده‌ن

په‌نا وه‌ ده‌رگای سو‌لتان ئاوه‌رده‌ن

وه‌ شه‌رت بنیام سه‌رش سه‌په‌رده‌ن

لوقمەى حەللى حەقىقەت وەردەن
 خىيانەت وە دىن يارى نەكەردەن
 وە جەوزو ئىقرار دىنشان مۆردەن
 ھەروپت مەزانی وە ج دەستۆردەن
 يا شا قەبوول كەر لالە و رجامان
 بگوزەر وە تەفسىر جورم گونامان
 رۆح فلان كەس وە فانی و بەرد
 وە بار گونا رووش وە عوقبا كەرد
 يا حەق نەكەرى نەكەون عەزابش
 ھەر چە بپەرسۆن ئىدەن جەوابش
 ئەوئەلش يارەن، ئاخـرش يارەن
 پىرش بنىامىن، شاش خاوەندگارەن

واتە: ئەى خوای گەورە و گران! فلان كەس مردووه. ئەگەر گوناھكار بوو، يا كرده وەى
 چاك بووه، بپروای بەرئى و پچەى يارى بووه و داخ و موخابنى ئەم رئى و پچەى خواردووه و
 پەناى بەدەرگای خوا ھىناوہ و بەپەيمان و بەئىنى بنىامىن سەرى سپاردووه و تىكەى پەوای
 يارى خواردووه و لە رئى و پچەى يارى لای نەداوہ و گويزى يارى بو شكاوہ و خۆت چاك
 دەزانی كە چى كردووه. ئەى خوايا، پارانەوہ و تكاى ئىمە قبوول بكە و لە گونا و تاوانمان
 ببووہ. گيانى فلان كەس لەم جىھانە تئى پەرى و بەبارىكى گوناھوہ ھاتە لای تۆ، دەسا
 تكايە كە لە پۆزى دواييدا نازارى نەدەى و ھەرچى بپرسى ئەمە وەلامىيە: ھەوئەل و ئاخرى
 يارە و پىرى بنىامىنە و شای خاوەند كارە.

ئەم پارچە ھەلبەستە بەناوى (تەلقىن) ناسراوہ كە يارىبەكان لە كاتى مردنى كەسىك
 بەسەر گۆرەكەيا دەىخوئىننەوہ، لە رستەى (ھەوئەل و ئاخرى يارە) دياردەى دەكاتە سەر
 ئايەتى: (هو الأول والآخر والظاهر الباطن وهو بكل شى عليم) واتە: خوا ھەوئەل و ئاخىر و
 روالئەت و دەروونە و، ئەو لە ھەموو شتىك ئاگەدار و دانا و زاناپە.

۲

حەق كەردەن زوھوور، حەق كەردەن زوھوور
 ھەى دىدەداران حەق كەردەن زوھوور
 ھەق ھەر ئەو حەقەن وە يەك زەرئى نوور
 تەجەلى بەخشاش سۆچنا كۆى توور

ففتح و فوورسه‌تدا وه مووسا و هاروون
 فيرعهون غه‌رق كه‌ردهن وه‌روود جه‌يحوون
 جامه‌ي نه‌بووه‌ت پووشا وه خه‌لات
 موجرا بي وه خه‌لق كه‌لام ته‌ورات
 كه‌رد وه گولستان ناته‌ش په‌ي خه‌ليل
 شناسيا وه حه‌ق ئه‌و يار جه‌ليل
 سوحووف، ئيبراهيم وه خه‌لات به‌خشا
 په‌ري به‌نده‌گي وه قامه‌ت پووشا
 حه‌زه‌زه‌ت زه‌رده‌شت وه نار و ياران
 وه زه‌ند و پازه‌ند كرامه‌ت داران
 نوخ وه توّفاني كه‌شته‌يش نه‌جات دا
 خه‌رقه‌ي خالقي وه پيش خه‌لات دا
 عيسا رّحوّللا به‌رد وه ئاسمان
 مه‌رده زينده كه‌رد ژ هه‌واريان
 خه‌تم نه‌نبيا ره‌سوول سه‌روه‌ر
 به‌خشا پيش وه لوتف ئه‌و مه‌سنای كه‌وسه‌ر

واته: حه‌ق سه‌ري هه‌لداوه، حه‌ق ئه‌و حه‌قه‌يه كه‌ به‌توّزقالتّ تيشك سه‌ري هه‌لدا و كيتوي
 تووري سووتاند، به‌مووسا و هاروون پيرزوي به‌خشي و فيرعه‌وني له ئاوي ده‌ريادا نوqm
 كرد.

مووسا به‌رگي پيغه‌مبه‌رايه‌تي له‌لايه‌ن خواوه به‌خه‌لات له‌به‌رکرد و ته‌وراتي بو‌هات و له
 ناو خه‌لكدا بلاوي كرده‌وه. ئاگر بو‌ ئيبراهيمي خه‌ليل بووه گولستان و به‌م چه‌شنه ئه‌و ياره
 خوشه‌ويسته به‌خوا نزيك بووه‌وه. خوا به‌ئيبراهيم سوچه‌في به‌خشي و ئه‌ويش سه‌ري
 به‌ندايه‌تیی له‌ به‌رابه‌ري خوادا دانه‌واند. هافي زه‌رده‌شت ئاگري هه‌لكردو له‌ ئاگر تّ په‌ري
 و گه‌وره‌يي ئه‌و له‌ په‌راوي زه‌ند و پازه‌ندايه. نوخ كه‌شته‌يه‌كه‌ي به‌فه‌رمانی خوا له‌ توّفان
 رزگار كرد و خوا خه‌رقه‌ي به‌و به‌خشي و هه‌روه‌ها عيساي برده ئاسمان و به‌فه‌رمانی خوا
 ئه‌و پيغه‌مبه‌ره‌ مردووي زيندوو كرده‌وه. به‌پيغه‌مبه‌ري گه‌وره‌ي ئيسلاميش هه‌وز و مه‌سنای
 كه‌وسه‌ري به‌خشي.

- ۱- شاهنامه، حقیقت - تالیف نعمت الله جیحون آبادی باهتتام دکتەر محمد مکرى - تهران، ۱۳.
- ۲- به‌یازتیکی کۆن که له سالی ۱۲۹۱ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌بارهت به‌حاجی نیعمه‌توللائی جه‌یجیوون ئاوابی.

مه‌لا ره‌سولی نه‌دیب

۱۲۹۱-۱۳۵۱

ئهم هۆنه‌رهمان ناوی ره‌سول و کورپی مه‌لا سادقی کورپی خه‌لیفه عه‌بدوهرهمانی زهن‌دییه و نازناوی (ئه‌دیب)ه و بنه‌چه‌که‌ی د ه‌جیته‌وه سه‌ر تیره‌ی (لوتف‌عه‌لی خان) و (که‌ریم خانی زهند).

به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که که‌وتووته ده‌ستمان له سالی ۱۲۹۱ی کۆچی له دیتی (شاوه‌ل)ی موکریاندا پیتی ناوته مه‌یدانی ژیانه‌وه هه‌ر له مندالییه‌وه له‌لای باوکی خه‌ریکی خۆیندن بووه و پاشان به‌پیتی وابی ئه‌و ره‌ژگار و ره‌بازی فه‌قییه‌کانی کوردستان، گه‌لی قوتابخانه و مزگه‌وت و حوچره‌ی فه‌قییانی شار و دێیه‌کانی کوردستان گه‌راوه تا بووه به‌مه‌لایه‌کی شه‌ره‌زا و مامۆستایه‌کی به‌رز له فه‌قه‌ی ئیسلامی و وێژه‌ی کوردیدا، دواين مامۆستای ئه‌و که ماوه‌یه‌ک ده‌رسی له‌لای خۆیندوو، میرزا عه‌بدوهرهمانی وه‌فایی بووه، وه هه‌ر له‌لای ئه‌و خیتی داوته وێژه و هۆنراوی کوردی و له‌وکاته‌دا زۆربه‌ی کاتی خۆی به‌خۆیندنه‌وه‌ی دیوانی هۆنه‌رانی کورده‌وه خه‌ریک کردوو تا بووه به‌هۆنه‌ریکی ته‌رده‌ست و توانا، پاشان گه‌راوته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و له‌ویدا خه‌ریکی وانه و تنه‌وه و ره‌تۆنیی خه‌لک بووه، به‌لام ژیانی نه‌چه‌رخاوه و ناچار پووی کردووته شنۆ و له دیتی سه‌رگیز دامه‌زراوه و بووه به‌مامۆستای کورپه‌کانی ئه‌وره‌حمان ئاغای سه‌گیزی و ئه‌ویش له پاداشته‌ی ئه‌و کاره‌ی به‌هۆی شو‌فاریی پیاویکه‌وه که گوايه مامۆستا جنیوی به‌ئاغه داوه، به‌بێ لیکۆئینه‌وه فه‌رمانی داوه که سه‌د شه‌قی لی بدهن و هه‌ر ئه‌و شه‌قانه بووه هۆی مه‌رگی مه‌لا ره‌سول و به‌م چه‌شنه له سالی ۱۳۵۱ له ته‌مه‌نی شه‌ست ساڵیدا کۆچی دوابی ده‌کا و له‌سه‌ر پاسپارده‌ی خۆی ته‌رمه‌که‌ی ده‌به‌نه دیتی ده‌ربه‌ند و له‌ویدا ده‌ینیژن.

ئه‌دیب به‌یه‌کێ له هۆنه‌رانی کورد دیته ژمار و له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی دل‌داری و کۆمه‌لایه‌تیدا ده‌ستیکی به‌رز و بالایی هه‌بووه و هۆنراوه‌کانی گه‌لی به‌رز و شیرین و ناسک و په‌وانن، ئه‌و له نووسینی په‌خشانی‌شدا ته‌رده‌ست بووه، هه‌روه‌ها له بژیشکییه‌تی و خۆشنووسیدا مامۆستا بووه.

ئەدىب گەلى ھەلبەستىشى بەفارسى و عەرەبى و پروسى ھۆنىونەتەوہ و گەلى ھۆنراو و تارى لە گۆڧارى زارى كرمانجيدا بلاو كر دوونەتەوہ. گەرچى ھۆنراوہكانى ئەم ھۆنەرە لەناو وشەى فارسى و عەرەبىدا خنكاون، بەلام وشەى بەتىبى كوردى جوانىشى بەكاربردووه. ئەدىب لەبەرئەوہ دلدارەكەى بەتەواوى كارى كر دووہتە سەر ھەموو پەگ و شادەمارىكى، دىنى باسى گىرۆدەبى خۆى و ستايشى خۆشەويستەكەى دەكا و دەلى:

چاوەكەت مەستە بەناحەق فەيرى مەيخانەى مەكە
 لىي گەرى مەمنوونى بەزى دوردى پەيمانى مەكە
 زولفى سازاوت دەسا تەرتىب و چىنى تىك مەدە
 حەيفە تووشى جەورى پىش و كىشى لەرزانەى مەكە
 پەرچەمت جىي ئاشيانەى بولبولى تەبەى منە
 چونكە كىشكچىي شەوہ بۆ مەنعى ھىلانەى مەكە
 گەردنم پىي خۆشە خەلقەى تاى تەنافى زولفەكەت
 چاوەكەم نىتر حەوالەى تۆق و زۆلانەى مەكە
 دل بەمەيلى خۆى دەمىكە عاشقى بالاكەتە
 تۆ خودا مائل بەغەيرى خۆت و بىگانەى مەكە
 ھەر لە ئەووەل تۆ دلت بردووم بەنازى چاوەكەت
 تازە فەيرى راو پەسم و تەبەى پەروانەى مەكە
 عاشقى غونچەى دەمت تاكەى دەبى ئاوارە بى
 مەحرەمى رازە، حەوالەى چۆل و وىزانەى مەكە
 ھەر بەرەسمى دىدەنى تاوئىكى نايتى دەمت
 دل بەرى وا نانئى عەيبە نانەجىبانەى مەكە
 خۆت دەزانى وەك (ئەدىب) كەس بەندەگىي پى ناكرى
 وا بەرپىسوايى لە ناو ئەم خەلقە ئەفسانەى مەكە
 لە پىنج خشتەكەكى تردا لە ستايشى يارەكەيدا دەلى:

پرووت شەمسى تەمووزە، ھەموو پى تابىش و تاوہ
 ئەگرىجەى چىن چىنە لە پرووت پەخش و بلاوہ
 ھەيرانى دەمت بى بەمەسەل شووشە گوللوہ
 قوربانى دوو زولفت كە دەلىي سونبولى خواوہ

مهيلت ٺهوه چهند رڙهه لسه سر وه عده نه ماوه
 رڙي نيه مهستانه كه عهده نه شڪيني
 وهك كا هرويا ٺهه دلي مسكين نه رفيني
 وهك قهوس و قهه زح ساتي به رنگي دنويئي
 بي گيان به دهنه خسته جگر بوجي دهمني
 وهك شووشه ناسك دلي بي چاره شكاوه
 پيم فهرموو گونا هم چيه ٺهه سهروي دلارام
 چي دي مهكه دلره نجه ٺهه سيري مني ناکام
 كوا تاقه تي ٺهه جهوره هموو تاب و توانام
 ٺهه برڙي كه چت حالي دهه مهري نيشان دام
 ته هديدي سهري تيري موژانت به علاوه
 ٺاواره و خوئينخواره مهگر وامقي عه زرام
 لومه چ دهكهن كوشته و سهرگه شته ٺهه ليلام
 غه رقي غه م و سهودا سهرو ٺاشوفته و شهيدام
 بڙ دانه يي خالت به فريو چووم دلي كيشام
 سهرتاسهري دهوره ي قهه مهرت دانه و داوه
 سيوي چنه گهت ٺاوي حيات و جهي زهمزمه
 ٺهه گيان عه زيزت به فيداي ٺهه سهرو په رچم
 ٺهه وڙو كه ده ليم خاكي هموو دهر وه سهرم كه م
 پرسيم چيه ده رماني بريني دلي پر خه م
 فهرمووي كه دهواي سههوه (ٺهه ديپ) كاري كراوه

ٺهه ديپ وهكو ده ليم گهلي هونراوي ٺايني و كومه لايه تي هونيوته وه و لهوانه دا دهري
 كومه لي رڙوگاري خوي بهوري ده بريوه و جاريش چاره ي بڙ ڏزيوته وه و گهلي
 په خنه شي له باري رامياي ٺهه سهردمه بووه و گهلي نه فريني رڙيمي پادشايه تي
 كردوه، به لام به داخه وه رڙبه ي هونراوه كاني له بهر ٺهه وي كونه كراونه ته وه، دهست به دهست
 كه وتوون و له ناو چوون.

ديوانتيكي رڙو كه مي به زماني كوردي به ههول و تهقه لاي ماموستا گيو موكرياني
 كڙو كراوته وه و له سالي ۱۹۶۰ له چاپخانه ي هه وليتردا بڙ جاري يه كه م له چاپ دراوه.

۱- ديوانى ئەديب - كۆكردنەهەي گيو موكرىانى- هەولتەر، ۱۹۶۰.

۲- بەيازىكى كۆن كه له ساالى ۱۳۴۸ى كۆچيدا نووسراوه.

۳- يادداشتهكانى خۆم سەبارەت بەئەديب.

سەيد بەهەاء

۱۲۹۲-۱۳۶۵

ئەم ھۆنەرەمان كه ناوى سەي بەهائەدينى كورپى سەيد محەمەد و نازناوى ھۆنراوى شەمس و بەپىتى ئەو بەلگانەي كه كەوتوووتە دەستمان له ساالى ۱۲۹۲ى كۆچى له دىي سەردەي پاوهدا له داىك بووه و ھەر لەوتىدا پى گەشتوووه و خەرىكى خويندن بووه و له پاشا چوووتە حوجرەي فەقييان و بۆ خويندن گەلى شوپن گەراوه و ماوہەيك له بياره بووه و پاشان رۆيشتوووتە سنه و له مزگەوتى (دار الاحسان)دا خويندەكەي تەواوكردوووه و گەراووتەو زىد و مەلبەندەكەي خۆي و خەرىكى وانە و تنەوہ و پىنوونىي خەلك بووه، بەلام لەبەر چەند ھۆيەك بارى كر دووتە سنه و پاشماوہى ژيانى لەوتىدا بردوووتە سەر تا له ساالى ۱۳۶۵ له تەمەنى حەفتا و دوو ساالىدا كۆچى دوايى كر دووه و نىژراوه.

بەها يەكئى له ھۆنەرانى ھەرە بەرزى كورده و دەتوانين بلتين كه وينەيەكى بى كەم و زيادى ھۆنەرە كۆنەكانى ھەورامى بىژە، وە لە ھۆننەوہى ھۆنراویدا لە ھۆنەرانى كۆن پەيرەوى كر دووه و لاسايى ئەوانى كر دووتەوہ. زۆر بەي ھۆنراوہكانى ئاينين، مەگەر بەدەگمەن سەبارەت بەمەبەستىكى تر ھۆنراوى ھۆننيتتەوہ، لەگەل ئەمەيشدا گەمە و يارىي بەوشە كر دووه و، وا ديارە زۆر حەزى لە ھۆنراوہكانى مەولەوى و بىتسارانى و سەيدىي ھەورامى و نالىي كر دووه و لەگەل ميرزا عەبدولقادرى پاوھييدا گەلى پاز و نيازى ھەيە و تەواوى ئەو نامانەي كه بۆ يەكتەر نووسىويانە بەھۆنراو بووه.

لە شوينەوارەكانى بەھا ئەوہى كه بەيادگار ماوتەوہ برىتبيە لە (مىعراج نامە)، (مەولوود نامە) و (شمس العقائد) و (ديوانى سەيد بەهەاء)، كه ئەگەر بەوردى لە ھەر كاميان وردبينەوہ، پلەي ھۆنەرەيتىي ئەومان بەتەواوى بۆ دەردەكەوئ ئەلبەت ئەوہش دەبى بلتين كه ناتوانين بەھا بەھۆنەرىكى لاسايىكەر بژميرين، ھەندئ جار مەبەستىكى وەكو ستايش و لاواندەنەوہى گرتوووتە بەر و بۆنىكى پى داوہ و ھەندئ جاريش لە قەلبىكى زۆر كۆنا ھۆنراوى ھۆننوتەوہ.

ئەمەش چەند ھۆنراوىكى ئەم ھۆنەرە كه دەلى:

عیلمی بی بهره و درهختی بی سههەر من نامهوی
 چاوی بی نهشک و فغانی بی نهسهەر من نامهوی
 عاشقی کولمی له پهنگی نهشکی چاوی سوورنه بی
 پوژ نه نالی، شهو نه سوژی تا سههەر من نامهوی
 هر دلّی فارغ له عیشق و هر سهری سهوای نییه
 نهو له جوملهی خهلقی ئینسان و به شهەر من نامهوی
 پیری کامل شیخی زاھید، مورشدی ریگهی تهریق
 گهر نه بی ناگا له کهشفی بهر و بهر من نامهوی
 مالی دنیا غهیری حهسرهت عاقبهت سوودی نییه
 زادی ئیمان توّشهیه، باقی ههدهر من نامهوی
 چاو له ملکی جهه بکه تا ملکی دنیا جهه نه کههی
 تاجی شاهی داکهوی ئاخیر له سههەر من نامهوی
 من له قهیرا گهر گه دا بیهه فقهیر و بی نهوا
 گهر به خهروار پییم بیهخشی سیم و زهر من نامهوی
 تو له مالی خوّم له ئاخیر بی نهسیبم کههی وه دهر
 رووت و قووت و ههه غهریب و دهر به دهر من نامهوی
 فهقری خوّم چاکه به ئاسان تهی دهکهه ریگهی رهوین
 کوّلی سهنگین و سهفهر ریگهی خهتهر من نامهوی
 بهه ههژاریمه لهه مزگهوته ههژاره گوّشهگیر
 گهر بدن (شههسا) جیهانم سهه به سههەر من نامهوی

شههس له پارچه ههلبهستیکیدا خوّی بهتاوانبار و گوناهاکار دهزانی و لهه بارهوه لهگهّل
 خویدا دهردهدل دهکاو دهلی:

دواي حهفتای سال عومر ویهرده
 دل ژهنگ قهسوهت عسیان ئاوهرده
 وه نهشنهی بادهی ئارهزوو مهستهن
 ههوهس پای ته دبیرای سهفهر بهستهن
 نهزانای غافل ناگا و ناخه بهر
 توّشهت بی ئاخیر پهی توّشهی سهفهر

نهی ناخر نهووهل دنیا واریتنه
 نیشانهی ناسۆر زام کاریتنه
 کار بی مهنا ههوس کردهی ویت
 پهی یانهی ناخر دهست نهوهردهی ویت
 پیر سهه حهلقهی گونهه بارانی
 نای پهی رۆی مهحشهر یانه ویرانی
 پیر ناخرهت شووم بهد کالات
 کالای شووم شهه برپا وه بالات
 وادهی لواتهن وهختت نه مهندهن
 نهجهل پهی گیانت نارهزوو مهندهن
 کهردهی بهدکه ردهت بهرشیهن جهدهس
 مهندهن وه لوتف فهد فهریادرس
 کهرهم فراوان پهحمهتش بی شوون
 چ دهر بهس بهخشای بارگونای توون
 نهرمهیل وهبهخشای عسیان نییهن پیش
 وادهی شهفاعهت ههززهت یانی چیش
 بخیزۆ پهحمهت لای لاتقنطوو
 مهبهخشۆ (شههسا) بارگونای توو

واته: لهپاش ههفتا سال که بهسهه تهمهنتا تی پهپیوه، وه دل ژهنگی گوناھ و نا
 فهرمانیی هیناوه، وه بهبهادهی نارهزوو مهست بووه و کهوتووته ناو فهوا و ههوس، بهبی
 نهوهی تویشوبههه بق رۆزی دوایی کۆکاتهوه، دهسا ههه بده بهسهه خۆتدا بق مالۆیرانیی
 خۆت له رۆزی پهسلاندا، چونکه کالای شوومی شهه بهبالات براوه و وادهی رۆیشتنته و
 کاتت نهماوه و ناکام بق گیانت نارمزومهنده، وه خوا بهزهییی زۆره و دهرههسی نهوه نایه
 که باری گوناھت بیهخشی و سووکت کاتهوه، نهگهه بهزهییی بجوولتی، باری گوناھی
 (شههس)یش دهبهخشی.

هۆنهه له پاشا لهگهه خوای تاق و تهنیادا دهکهویتته راز و نیاز و ددان بهنافهرمانی و
 گوناھ و تاوانی خۆیدا دهنتی و دهلتی:

(علام الغیوب) ناگای دهره حال
 (ستار العیوب) فهد بی زهوال

هر چه تو فرمات من پاسه م نه كهر د
 نه مرق نه هي تو م هيچ به جا نا وهر د
 نه جواني واتم هه وهس ناكه نان
 پهوكي په ي تا عت من بي باكه نان
 چه وهقت پيري هه وهس نه دارق
 نيتاعت نه مرت به جا ناوهر ق
 بي خودوي خيال جوانيم و يهر د
 وه ده رگانه ي تو يه ك رق روم نه كهر د
 به در په قهي ره فيق جوانيم ها كهر د
 پيري وه پيريم ته شريفش ناوهر د
 ناما وه كو لم وه خيو ده رده وه
 سه فاي جوانيم وه ياد به رده وه
 مه يو سه داي زهن قافلهي سه فهر
 نه گو شم ياني عه زم سه فهر كهر
 نوور بينايي چه مان به رده وه
 دوور بين ديدهم نزيك كه رده وه
 دندانم يه ك يه ك وه گاز هور كه نده ن
 گازم په ي غه زاي زينم نه مه نده ن
 خاو بييه ن كر ژيي زراني هيزم
 بريان تاي ته كان په ي جوست و خيزم
 سه نكي كو ل ده ر د پشتم خه م كه رده ن
 لاره و له رهي سه ر باره ن وه كه رده ن
 ده ردان پيري وه بارم بييه ن
 تواناي سو جده و رو كو وعم نييه ن
 ثانه جواني و نه فامي و مه ستي
 نينه چه پيري و كه ساسي و سستي
 ده يسا كه ره مدار كه ره م فراوان
 وه كام رو و واچوو نه داروو تاوان

ویم کهردم بهویم تاوان دارهنان
 بهی عذاب سهخت سزاوارهنان
 عوزرم نامه سمووع قهولم نارهواج
 ته دبیرم بهرپا نه دارۆ عیلاج
 بی حد جهئه و ساف پر گونا هه ویم
 پرو زهره مووسفید دل سیا هه ویم
 نامه ی نه عمالم نه رگتلی پیتشدا
 بهک زهری خاسی موشکل بق تیتشدا
 چیش مه بق کهری رهحمی وه حاله
 هر سه رهسته بق نامه ی نه عمالم
 من نیقارم هه ن تویج مه علومهن لیت
 با کس نه زا نق غهیر جه ویم ویت
 هر ویت بزانه به کتای به گانه
 با نه بۆم ریسوای خویش و بیگانه
 وه عدهت فه رماوان جه ورۆرۆی ساعت
 بهی حه بیب ویت نیزن شه فاعهت
 واده ی ویت حه قه ن به جا باوهری
 مه قامه ن مه حموود بهر عه تا کهری
 سا تویج یاره سوول دی به و شه رمه وه
 بهو دلای پرسۆز نه رم و گه رمه وه
 په ری شه فاعهت یاوی به فه ریاد
 دهستم وه دامان من نه شم جه یاد

هه رچه ن گونه هبار (شه مس) پرو ره شه ن شه فاعهت هر بق گونه هبار وه شه ن
 واته: نه ی خوی تاق و ته نیا! تو هر چی به کت فه رموو، من فه رمانه کانتیم به چی نه هیتنا،
 له تافی جوانیدا له رووی هه وا و هه وه سه وه ناهه رمانیم کرد و له دهوری پیریشدا تواناییم
 نیبه که فه رمانه کانت به چی بینم، هه روا بیخود جوانیم تی په ری، نیستاش پیری هاتووه ته
 پیرمه وه و دهنگی زهنگی کاروانیش دیته گویم و له وانیه له م رۆژانه دا به ره و جیهانی تر
 بکهومه ری، سومای چاوه کانیشم نه ماوه و هیز له نه ژۆمدا کهم بووه و پشتم چه ماوه ته وه

به‌جۆری که ناتوانم کرنۆشت بۆ بهرم، ده‌سا خاویه مه‌گەر هەر خۆت به‌زه‌ییت پیتما بی، به‌لام خۆم دان به‌گوناه‌ی خۆما ده‌نیم و ده‌زانم سزاواری سزام و شه‌رمه‌نده‌ی ده‌رگای تۆم و نامه‌ی کرده‌وهم نه‌گەر پیاپیا بگه‌رێ، تۆزقالتیک چاکه‌ی تیدا نییه، ده‌سا به‌زه‌ییت پیتما بی ریسوای لای خۆیش و بیگانه‌ نه‌بم، تۆ خۆت به‌پیتغه‌مبه‌ر فه‌رمووته ئۆمه‌تت ده‌به‌خشم و قسه‌ی تۆیش هه‌قه، ده‌سه‌ئه‌ی پیتغه‌مبه‌ر له‌لای خوا تکام بۆ بکه، هه‌رچه‌نده‌ گوناهاکار و رووره‌شم به‌لام به‌تکای تۆ دلخۆشم.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- دیوانی ده‌ستنووسی سه‌ی به‌ها که له‌ سالێ ۱۲۵۴ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۲- مه‌نزومه‌ی کورد - به‌هادین شه‌مسی قوره‌یشی- به‌غداد، ۱۹۴۸.
- ۳- مێعراج نامه‌ی حه‌زرتی ره‌سوول - به‌هه‌ا شه‌مسی قوره‌یشی- سنه، ۱۳۴۰.
- ۴- یادداشته‌کانی خۆم سه‌بارت به‌به‌ها.

میرزا عه‌بدولقادری ته‌وتله‌یی

۱۲۹۳ - ۱۳۶۹

ئه‌م هۆنه‌ره‌مان ناوی عه‌بدولقادر و کورپی حه‌مه‌ یوسفی ته‌وتله‌یییه که به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌وتوونه‌ته‌ ده‌ستمان له‌ سالێ ۱۲۹۳ی کۆچی له‌ دیتی ته‌وتله‌دا پیتی ناوته‌ مه‌یدانی ژیانه‌وه‌ و هه‌ر له‌وتشدا پتی گه‌یشتووه. له‌ سه‌رده‌می مندالیدا خه‌ریکی خوتندن بووه و له‌ پاشا چووته‌ حوجره‌ی فه‌قییان و بۆ خوتندن ماوه‌یه‌کیش چووته‌ سنه و له‌ پاشا گه‌راوته‌وه‌ زێد و مه‌له‌به‌نده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژیانی به‌کاری کشتوکاڵ و خوتنده‌وه‌ی په‌راوی به‌که‌لک و هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو و ریتنۆینی خه‌لک بردووته‌ سه‌ر، تا له‌ سالێ ۱۳۶۹ له‌ ته‌مه‌نی حه‌فتاو شه‌ش سالیدا کۆچی دواپیی کردووه.

میرزا عه‌بدولقادر له‌ هۆنینه‌وه‌ی هۆنراودا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه‌ و هۆنراوه‌ی به‌زاراوه‌ی گۆرانی زۆره، به‌لام به‌داخه‌وه‌ هۆنراوه‌کانی تا ئیستا کۆنه‌کراونه‌ته‌وه‌ و له‌ لاپه‌ره‌ی به‌یاز و که‌شکۆله‌کاندا نووسراون.

له‌ سالێ هه‌زار و سێ سه‌د و بیستی کۆچی به‌فریکی زۆر باربووه‌ و ئه‌ویش هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ نامۆزگاریی خه‌لکی کردووه‌ و به‌خه‌لکی راگه‌یاندووه‌ که‌ سالێکی تووش ده‌بی و ئازووخه‌ بۆ زستان کۆکه‌نه‌وه‌ و نه‌وه‌ک لێیان ببری، و مکو ده‌لتی:

تاریخ جه‌ هه‌زار سێسه‌د، بیست بۆ

تاریخی ئه‌مسال جه‌لات مه‌علوم بۆ

هرکس مالدارن با رزقش جهم بۆ
 نهکای جه وهفار نهوزاعش کهم بۆ
 رۆغه ن و گهنم، برنجی شاران
 ناماده کهردی بی حهد و پایان
 بی دهولت دوودهست بدهوه سهردا
 په لاسی و قایم بکه وه بهردا
 بی بهتۆز و گهرد بهرووی ههواوه
 شی پهری (شاهۆ) جه پشت پاوه
 پایتهختش بۆ وست ئۆ (پهشت و ناوی
 هاو راش کیاست پهی (سه لوه کاوی
 سا که ئید نه ئنی (دووختان و خانی)
 وات: (هالی) ورا حالم بزانی
 (خۆر خۆزه) ی چریش (هانه شیروانی)
 پهی (قوولۆدمه ی) خه بهر کیانی
 خه بهر کیانی پهی (مله وهردی)
 (وه له وه زانا) با خه بهر کهردی
 واچه (زمناکۆ) ی ساکن بۆ پهی ویش
 خه بهر بدۆنه به هامسای بی ویش
 (کريله) عاجز (ماکۆ) ه ن بی دهنگ
 بهرزی (دالهۆ) عاجزه ن بی پهنگ
 موخته سهر وارا تا بیست سهفه ر
 عالهم جه یانه نمه شی وه بهر
 به زازان عاجز جۆلایان ماتل
 کهوش دروان په کسه ر گشت بیهن خه جل
 چوار پینه ی کهوش فه قیران دریان
 هه لاجان بی که یف ژئی که مان بریان
 دووکه ل یانه کار توش که رده ن
 په نا به نه هل جه ه نه م به رده ن

زىقه تىو ئۇنا و وەحشىيان كەوتەن

سەگان جەھەبەت گورگان نەسرەوتەن

مىرزا عەبدولقادر گەلى ھۆنراوى بوو بەلام بەداخەو بەبەرئەوھى كۆنەكراوھتەو
لەناوچوون.

سەرچاوەكان

۱- بەيازىكى كۆن كە لە سالى ۱۳۲۰ى كۆچىدا نووسراوھ.

۲- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەمىرزا عەبدولقادرى تەوئەلەيى.

كاكە جەمەى نارى

۱۲۹۴-۱۳۶۴

ئەم ھۆنەرە پاىە بەرزە كە ناوى كاكە جەمە و كورپى مەلا ئەحمەد و نازناوى (نارى) يە،
بەپىتى ئەو بەلگانەى كە لە دەستماندايە لە سالى ۱۲۹۴ى كۆچى لە دىتى (كىگن) ى مەريوان
لە دايك بوو و لە مندالى لەلاى باوكى دەستى كر دووھتە خويندن و قورئان و رىزمانى
عەرەبى و پەرتووكە وردەكانى خويندووھ و ئەوسا بەفەقىيەتى بەمەلەبەندەكانى مەريواندا
گەراوھ و لەوئۆھ چووھتە سنە و پاشان گەراوھتەوھ مەريوان و لە پاشا بۆ خويندن بەزۆر بەى
شارەكانى كوردستان گەراوھ و سەرئەنجام لە تەمەنى بىست و سى سالىدا لە رەواندز
لەلاى مەلا ئەسەدى خەيلانى ودمى مەلايەتى وەرگرتووھ و گەراوھتەوھ زىدەكەى خۆى و
ئىتر لەوئىدا دامەزراوھ و ژنى ھىناوھ و پاشان رۆيشتووھتە دىتى بىلو لەوئىدا بووھتە مامۇستا
و پاشماوھى ژيانى بەوانە و تنەوھ و ھۆنراو ھۆننەوھ و رىنموونى خەلك بردووھتە سەر تا
لە سالى ۱۳۶۴ لە تەمەنى خەفتا سالىدا لە جىهان مائناوايى خواستووھ و لە گۆرستانى
دىتى بىلوودا نىژراوھ.

كاكە جەمەى نارى بەيەكى لە ھۆنەرانى ھەربەرزى كورد دىتە ئەژمار كە ھۆنراوھكانى
زۆر شىرىن و دلگەر و پاراوين. نارى وەكو دەلئىن لە زانستى رەوانبىژىدا دەستىكى بالآى
ھەبووھ و گەلى ودمى بەفەقىيان داوھ، وە لەگەل ھۆنەرانى سەردەمى خۆيدا راز و نيازى
ھەبووھ. بەتايبەت لەگەل تايەرىەكى جاف بەيەكەوھ ھۆنراوايان ھۆنىوھتەوھ.

دىمەنى جوان رازاوھ و خواكردى كوردستان و، لووتكەى بەرزى كىوھكان و خوړە و
ھاژەى ناوى چەم و رووبارەكان، شنە و سروھى باى شەمال، وە ترووسكەى ئەستىرەكان و
جووكە و چرىكەى بالندەكان ھەمووى ئەمانە كاربايان كرده سەر نارى و كورتژمى

هۆنراویان پى بهخشی و ئیتر کهوته هۆنراو هۆنینهوه.

مامۆستا نارى يهکيکه لهو هۆنهره کوردانهى که بهشیتوهى کۆن هۆنراوى هۆنیوهتهوه، وه هۆنراوهکانى دهکرتیه سى بهشهوه:

دلدارى، ئاینى، پیاههلدان، وه بهشى زۆرى هۆنراوهکانى پوخت و پهوان و شیرین، وه له ریتی وێژهوه رازهیهکی زۆرى بهزمانى کوردی کردووه. ئەمهش پارچه ههلبهستیکی نارى که بهشیتوهى کلاسیک هۆنیویهتهوه:

مودهتیکه من گرفتارم بهدهس سهوداتهوه
بووم بهداوى چینی زولف و پهچهمی تاتاتهوه
مهنعى قولابى موژهى ناکهم له راکیشانى دل
بوئەسیری چاوی مهستی پرخهوی ئەیباتهوه
وا سهرم دانا بهعهزمى بهرده بازی پێگهکهت
مههرهمی دهردى سهرى من وا بهگهردى پاتهوه
گهر دهپرسی حالى پهروانهى دلم دووربى له پرووت
وا له سۆزهدا له سایهى شهوچراى گۆناتهوه
چاوی خوینخواری بهخوینم فیره وهک لیوی بهمهى
لێی که پێن ئیوه و خودا ئەو شوخه با بیخواتهوه
شاهى چاوت مولکی سهبرو تاقهتى بردم بهزۆر
مهسحهفی پرووی تو بهگژیا چى ئەگهر نهمداتهوه
میشى خالت نافری بهس باوهشینى که بهناز
چونکه پابهنده بهشههدى روومهتى زیبانهوه
شین و واوهیلایه ئاسارى قیامهت ههلهدهسى
گول بهدهن ئەمريۆ بهرهو مهشریق ئەگهر لاکاتهوه
لهب شهگهر فهرموو بهزولفت باوهشینى بانهکات
میشى رۆحم گهر بنیشیتۆ بهقهندى چاتهوه
خهتى دهرسی عیشقى (نارى) وهک رقوومى خالهکهت
وا بهلهوحى گهردنى بى گهردى وهک میناتهوه

نارى له هۆنینهوهى هۆنراوى دلداریدا زۆر بهدهسهلات بووه و هۆنراوهکانى گهلى سوارن و زۆر چهزى له هۆنراوهکانى نالی و مهولهوى و حافز و سهعدى کردووه، وه له ههموو

پارچه ههلبهسته کانیان چهند هۆنراوێکی وای تیاپه که وێنهیهکی جوانی شیوهی وێژهی کوردییه و که متر هۆنهرێک، توانیویهتی بهو چهشنه هۆنراو بههۆنیتیهوه. وهکو لهم پارچه ههلبهستهیدا که دهلی:

بهیادت کهوته سۆزش غونچه دەم، وا قهلبی بيمارم
له هيجرت هاته سۆ ديسان برینی پار و پترارم
ههموو نهشنهئێ زستانی فیرا قه سهرسهری ئاهم
نیشانهی پایزی هيجرانه زهردی پهلكی روخسارم
بهشوعلهی نارێ پر تهئسیری عاشق سۆزی دورویی تو
وهکو پهروانه سووتاووه، دلێ غه مگین و غه مبارم
بهلێ عیلهت بهسیحری نیرگسی مهخمووری فیتنهت بوو
کهوا من سهرزهدی تانهی پهقیب و یار و ئهغیارم
بهشهوقی دهدهبهی سۆلتانی حوسنی ماهی روخسارت
بهگهردوون ئاشنایه زهمزه مهی سهمتووری هاوارم
وهکوو حوسنت له عاله مدا، قسهی من فاش و مه شهووره
عهزیزم تازه مهخفی کهم ئهمن تو ماری ئهسارم؟
ته ماشا چهنده خوۆش تهعلیمه، ئهی شیرینی بێ ههمتا
له کتوی بیستوونی وهسفی تو، گولگونی گوفتارم
له مولکی عاشقیدا، خهسره وێکی شوۆخه دل، نارێ
گهواهی عیشقه، جۆش و شوۆشی شیرینی ئهشعارم
بهچاوی کهم له (ناری) چاوه کهم مهروانه، بروانه
له گۆشهی مهدرهسهی عیشقت، ج شاگردیکی هۆشیارم

ناری له هۆنینهوهی هۆنراوی دلداریدا گهرچی لاسایی هۆنهرهکانی پیشووی کردووه، بهلام له لایهن شیوهوه کهلێ شتی تازهی داهیناوه. ههروهها له پارچه ههلبهستهکیدا له گهڵ دلخوازه که پیدای دهکەوێته گله و گازانده و پیتی دهلی: ئه م دلێ زویر و خهفه تبارم له بهر روومهتی گهش و جوانت خهوی نییه و ناتوانم سه رکۆنه شی بکه م، چونکه کیشکچییه و کیشکچیش نابێ بنوێ. با له زمانی خوێهوه ببیسین که دهلی:

چاوه کهم من بوێه دايم کار و پیشه م زارییه
حاکمی چاوت له گه ل من مایلی غه دارییه

شۆرش و نالینی کهس بی وهجه و بی عیلهت نییه
 ناھی من فه ریادی بولبول نیشی بی غه مخوارییه
 من هر نهو پۆژه دهسم شۆری له پۆخی خۆم که دیم
 هه زههتی خونخواری نه برۆت مه شره بی خونخوارییه
 گهر دهرسی بۆچی بی نه شنه و مه لول و عاجزی
 روومهتی زهر دم عه زیزم شاهیدی بی یارییه
 کهم به خه نده بی به لامق، حه یفه تانه م لی مه ده
 لیم گه پئی تووی و خودا، نه مجاره دهر دم کاریه
 دل له شامی په رچه می رووتا به دایم بی خه وه
 چونکه کیشکچی به شه ودا عاده تی بیدارییه
 حکمه تی پر مه سنه له ی کولمت له بۆکی حه ل ده بی
 هر سه حیفه سه د ئیشاره و په رمزی تیدا جارییه
 خالی روخسارت هیدایهت به خشه، شه رحی زولفه کهت
 قازی ناسا حاشیه ی نه گریجه کانت لارییه
 روومهت وهکو ئاته ش، موژه ت وهک شیشه نه برۆت قیمه کیش
 میرومهت زولف و که بابت جه رگی پاره ی (ناری) یه

ناری له م پارچه هه لبه سته دا دیاردی کردووه ته (قازی) و (هیدایهت) و (لاری) که قازی
 ناوی په پتووکتیکی فه لسه فییه و (هیدایهت) یش ناوه پۆکی نه و په راویه و (لاری) یش
 په راویژیکه به سه ر په راوه که وه نووسراوه و ده لئ: خالی روومهت ناوه پۆکی په پتووکی
 قازیه و ده بی لیک بدریته وه و راهی بکری، وه نه و خاله ناوه پۆکتیکه وهکو (هیدایهت)، وه
 بلا بوونه وه ی زولفه کانیشت راهیه له سه ر خالی روومهت، وه نه گریجه کانیشت وهکو
 په راویژی لاری وان به ده وری خالی روومهتته وهیه. له دواین هۆنراوی پارچه هه لبه سته که پدا
 و پچواندنیککی جوانی هیناوه به جۆرئ که:

روومهتی یاره که ی به ناگر و برژانگی به شووشه و زولفی به باوه شین جواندووه.

هۆنراوهکانی ناری به ته وای پرن له جوانی و پاراوی و پیشه ی وێژه و، وینه ی کی به نرخ
 و باییداری هۆنراوی کلاسیکی کوردین، نه و و پچواندنه جوانانه ی که نه و له هۆنراوهکانیدا
 به کاری بردوون له لایه نی وێژه ییه وه زۆر جوان و شیرین، وهکو نه م پارچه هه لبه سته ی که
 ده لئ:

ههتا غونجهی گولی دل بی له لالهی نهوبه هارم چی
 لهگه شمشادی بالاکهی، له سهروی جویبارم چی
 که یاری دهس بدا بق من له سهر سینهی بهجووتی بهی
 له بازی و سهیری مؤزهی نهردی سهرتخته و قومارم چی
 نهگه بگرم له دهس یهکدهم، ترنجی غه بغه بی کالی
 له لیموی زهره و سیوی ئال و نارنج و هه نارم چی
 نه بهد ته شبیهی رۆژ و شهو به زولف و روومه تی ناکه م
 له وهسفی دوو مونا فی هه وهکو له یل و نه هارم چی
 که بق ماچی ده می، وهک چاوی مهستی تۆبه ده شکینم
 غولامی تورکی مه خمورم له شیخی، تۆبه کارم چی
 به شهرحی خال و خه تی حیکمه تی پوخساری مه شغوولم
 له سیری حاشیهی زولفی سیا هی تارومارم چی
 به قانونی غولامی گه ر قبوولم کا له ده رگادا
 له چه تری عهیش و تهختی ناز و تاجی ئیعتبارم چی
 گریبانی سه بووری پاره کردم تیری موژگانی
 دهبا من روو له سه حرا که م له نارام و قه رارم چی
 له خو فی چاوی مورغی دل له سهر شه هدی له بی لاجوو
 که یه عنی من له زخم و حهمله بی بازی شکارم چی
 خیانهت تا نه بهد (ناری) به ته حرکی موژهی ناکه م
 له بهند و کویت و زنجیری فه لاقه ی سهختی یارم چی

ناری له هۆنینه وهی هۆنراوی ئاینی و خواناسیشدا دهستیکی زۆر بهرز و بالای بووه،
 به پیتی بیرو پای ناری خوای تاق و ته نیا نویتنگی جیهان و سروشت و ئهوین و دلی
 بنیاده مه و له راسته قینه دا ئه و له هه موو جی و شویتیکدا له گه ل مرۆیه، پیغه مبه ری
 که وهی ئیسلامیش که نیرراوی خوای مه زنه، مایه ی ئه هوینی دل و ئارامی ئاده میزاده،
 ئه و پیغه مبه ره ی که نه گه ر تیشکی بکه ویته دل هه ر که سیک، به جار ئی شیت و شهیدا ده بی،
 وه نه گه ر خاکی به رده رگای به سه ریدا کا گه دا، هه رده م نه فرین له تاجی قه یسه ر و دارا
 دهکا و هه مووی لی ده بینرئ. با له زمانی خو یه وه ببیسن که ده لی:

سووره تی یاسین که وهسفی هه زه رته ی له ولا نه کا
 نه هلی دل مایل به جیلوهی سووره تی تاها نه کا

خاکی بهر دهرگاهی قهسری گهر بهسهرداکا گهدا
 ههر نهفسه نهفرهت له تاجی قهیسهر و دارا نهکا
 ئاسمان وهک موشتهری ههردهم بهمیزانی وهفا
 کهسبی ههر شامی بهیادی دهولهتی ئهسرا نهکا
 گهر تهسور کا مهسیحی تهختی عهرشی ئهعزهمی
 تا ئهبهد تهرکی بهیانی رهفعهتی عیسا نهکا
 نووری عیشقی کهوته سهر تووری دلی مووسا مهگهر
 وا لهسهر سینهی بهشهوقی دل یهدی بهیزا نهکا
 بق خهلیلان گهر نهسیمی گولشهنی لوتفت بی
 ناری نمرودی بهسهحنهی جهنهتو لهئوا نهکا
 تاقی کیسرا بق بههرقی نووری حوسنی شهق نهبی
 سهیلی حوکمی ناری فارس زایل و ریسوا نهکا
 ئهی ههیبی خالقی عالهم، له ئادهم تا بهتق
 ئهنبیا یهک یهک بهیانی ههزرهتی والا نهکا
 نهرگسی مهستی سیاهت عینی (مازاغ البصر)
 شهعی بی سایهی وجوودت شهرحی (کرمانا) نهکا
 ئادهمی خاکی بهسهر زومرهی مهلهک دا بی گومان
 توی سههب نازش بهروتبهی (علم الاسما) نهکا
 کاشفی (واللیل) تورهی پهرچهمی شهبرهنگی تق
 ئافتایی تهلعهتت تهفسیری (والضحی) نهکا
 ئایهتی میعراجی پایهی قابه قهوسهینت عهجب
 وهسفی ئیعزازت له تهختی نازی (او ادنی) نهکا
 عهکسی ئهلفی قامهتی نهبروته گهر (نون والقلم)
 سدقی مهوزوونی کهلامت کهشفی (مااوحی) نهکا
 با وجوودی پرتهوی میهری جهمالی نهنوهرت
 کی خهیالی زیبی قهسر و سایهیی توپا نهکا
 سهلسهیلی لوتفی تق بی شک له عهرسهی مهحشهره
 تشنهلهب، قانع، له باده جامی (اعطینا) نهکا

چی له دهولت کا، ئه سیری بهندی عیشقی ئه حمه دی
 عیشقی مه محمودی به عاشق که سبی ئیستغنا ئه کا
 (ناریا) وه سفی جه لالی هه زه تی (خیرالبشر)
 که ی به سه دهفتهر هه تا مه حشر به شهر ئینشا ئه کا

ناری که که وتووته سهه ری و رچه ی خواناسه کان، زاروی باده و مه ی و مه یخانه و
 ساز و نه ی سه متووری زۆر به کاربردوه، وه لای وایه بۆ که یشتن به ده رگای خوا که
 مه یخانه یه ده بی مرو گه لی ئه رک و پهنج و سه خله تی بکیشی تا به یاری راسته قینه ی خۆی
 بگا، که سیک بکه ویتته ناو مه ی په رستی ده بی خۆی لادا له خۆ په رستی، له پارچه
 هه لبه سستیکیدا یاره که ی دینیتته یاد، بۆ ئه وه ی دلی خۆی بکا شاد و ده لی: هه موو هه ستیکم
 له لای تو یه، چه نده خۆشبوو که به یه ک بگه یشتنایه .

نه فس سه متووره، سینه م ساز و دل نه ی
 حیکایه تخوانی دووری تو ن په یایه ی
 به زکری تو وه کو سو فی هه می شه
 مه قاماتی فه نا فی للا ئه که م ته ی
 چ شیرینه له گه ل شه هدی حزووردا
 له تو خه نده و له من ئاوازی ئۆخه ی
 ئه گه ر سایه ی سه ری تو بی به تاجم
 چ موحتاجم به تاج و ئه فسه ری که ی
 غه زه ل قهت نابری هه رگیز به بالات
 ئه زانم بۆ که وا مایل به تاقه ی
 له مه یخانه ی خه یالی شه وقی تو دا
 به نه شه ی یادی تو دل مه سته بی مه ی
 له عه کسی باده ساقی وا له مه یدا
 قه ده ح فنجان ه ئازا تیکه ساده ی
 له وشکی دا نه مامی باخی نه زمم
 به پووشی ریشی سو فی بوو شکو فه ی
 به سه رچوو دوور له تو باغی خه یالات
 نه بوونی ما، نه بوونی ما، نه غونچه ی

ناری شەش بەندیکی هەیه که لەو هەدا بەناوی سۆزی ئاینهوه باسی نیشتمان ئەکا و لە بەندی یەکه مەدا دەلێ: ئەی خاکی نیشتمان بۆچی شیوهی پارت پتووه نەماوه، لەبەرچی پۆژت وەک شەوه زەنگی لێ هاتوو و تاریکه، بۆ باسی دهفتهری فرمانی خوایی لەناوتا نەماوه؟ بۆ یادی خوا که متر له ناوتا دهکری و بۆ دلخوازی پارێزگاریت لێ بێزار بووه؟ لەبەرچی هەوا و هەوس کاری لیت کردوو، دە ئیتر چۆن شیوهنت نەکهەم و چۆن دلم لەت لەت نەبێ لە داخا:

ئەي خاکی وەتەن بۆچی نەما شیوهیی پارت،
 بۆ بوو بەشەوی زولمەت و تاریکه نەهەارت؟
 بۆ باسی نەما دهفتهری ئەحلامی ئیلاهی،
 بۆ یادی خودا وا له گوریزا له کهنارت؟
 بۆ عاجز و بێزاری له مەعشوقەیی تەقوا؟
 بۆ پیرەژنی کۆنە هەوا بوو بوو بەیارت؟
 وەک بازی جەفاکاری ستم پیشەیی نمرود
 بۆ تەیری سەفا، مورغی جەفا، بوو بەشکارت؟
 سا بۆچی نەکهەم شیوهنی گۆل، سیسه له باغا،
 دل بۆچی نەکهەم لەت لەت و سەد پاره له داغا؟

دیوانی ناری بۆ یەکهەم جار له سالی ۱۳۵۵ی هەتاوی له لایەن کتیب فرۆشیی سەیدیانەوه له مەهاباد له چاپ دراوه، وه لەم چاپەدا گەلێ هۆنراوی ناریک و ناشیرین خراوێته سەر هۆنراوەکانی و بەناوی ئەووه چاپ کراون، و له سالی ۱۹۸۴ هۆنراوەکانی ناری بەچەشنیکی جوان له لایەن کاکەهی فەلاحهوه کۆکراونەتەوه و له چاپ دراون.

سەرچاوهکان

- ۱- دیوانی ناری - لەسەر ئەرکی سەیدیان- مەهاباد، ۱۳۵۵.
- ۲- دیوانی ناری - لەسەر ئەرکی کاکە فەلاح- سلیمانی، ۱۹۸۴.
- ۳- یادداشتهکانی خۆم سەبارەت بەناری.

میرزا حسەنی سەیفولقوزات

۱۲۹۷-۱۳۶۴

ئەم ھۆنەرەمان كە لە سەدەى سەزىدەم و چوار دەى كۆچىدا ژياو، ناوى حسەن و كورپى
ميرزا قاسمى قازىبە كە بە پىتى ئەو بەلگانەى وا كە وتوونەتە دەستمان لە سالى ۱۲۹۷ى
كۆچى لە شارى سابلاخدا پىتى ناوئەتە مەيدانى ژيانەو و ھەر لە وىشدا پىگە يىشتوو و
سەرەتا لە لای باوكى خەرىكى خويندن بوو و بە پراو و رەدە لە كانى فارسى و قورئانى پىرۆز و
پىزمانى عەرەبى لە لای ئەو تەواو كردوو و لە پاشا چووئەتە حوجرەى فەقىيان و ئەوسا
چووئەتە شارى سلیمانى و ماوئەبەك لە ویدا فەقەى ئىسلامى خويندوو و سەرىكىشى لە
بىارە داو و لە پاشا بۆ خويندن زۆربەى ناوچەكانى موكریان گە پراو و ماوئەبەك لە عەنبار
لە لای شەفیع بوو و ماوئەبەكى زۆرىش لە لای مەلا حسەنى قزلىجى و مەلا سالىحى
سەدراباتى لە بۆكان بوو و پاشان لە دىي سلیمان كەندى خويندەكەى تەواو كردوو و
گە پراوئەتەو زىد و مەلەبەندەكەى خۆى و لە ویدا ژنى ھىتاو و ئەوسا خەرىكى وانە و تنەو و
پىنوئىنى خەلك بوو و پاش ئەو پىنوئىنى بووئە دىي گۆگجەلى لە دەوروبەرى ميانداو
لە ویدا پاشماوئەى تەمەنى بە پىنوئىنى خەلك و داوئەرى و وانە و تنەو و ھۆنىنەوئەى ھۆنراو
بردووئەتە سەر تا لە سالى ۱۳۶۴ى كۆچى لە تەمەنى شەست و ھەوت سالىدا كۆچى دواى
كردوو و نىژراو.

سەيف پىاوپىكى شوخوشەنگ و قسەخۆش و رۆشنبىر بوو و لە لىكدانەوئەى قورئانى
پىرۆز و فەرمايشتەكانى پىغەمبەرى گەورەى ئىسلام و پىتۆلى و رافەى ھۆنراو و وىژەدا
دەستىكى بەرز و بالای ھەبوو، لە گەل ئەوئەشدا ژيانى خۆى بە كشتوكال و ئازەلدارى
بردووئەتە سەر و ھەموو دەم دىواخانەكەى پر بوو لە پىاوانى قسەخۆش و ھونەر مەند
ھۆنەر و وىژەوان و ئەنجومەنى وىژەبى پىك ھىتاو، ھەروەھا زۆر خۆشى لە ميان ھاتوو
و ھەموو دەم مالاكەى پر بوو لە ميان، وەكو دەلێن ھىچ كات لە كەس زىز نەبوو و دلى
كەسى نە پىنجاندوو.

سەيف يەككە لە ھۆنەرە ھەر بەرزەكانى كوردى دەورى خۆى و ھۆنراوكانى زۆر تەر و
پاراو و شىرىن و دلگرن و بەوشەى جوان و ساكارى كوردى پاراوانەتەو و ھەزى كردوو
كە كەمتر وشەى پىگانە لە ھۆنراوكانىدا بەكاربىا بۆ ئەوئەى ھەموو چىنىك لىي تى بگەن.
سەيف وا ديارە وەكو زۆربەى ھۆنەرانى ترى كورد سەرەتا شەيدای دىمەن و چاوندانزى
ماھ و كەژ و دەشت و لووتكەكانى زىد و مەلەبەندەكەى خۆى بوو و لە پال ئەمىشەو جوانى

شوخی و شهنگی خوښه ویسته که ی ناوری ئه و هیوایه ی خوښ کردوه بویه هر له
سهرتاوه نالاندوویه و گریاوه و فرمیسکی پشتووه تا یاره که ی لایه کی لی بکاته وه بؤ ئه وه
دلی نهختی داساکتی و نه هون بیته وه، وهکو خوی ده لی:

دهبا ساتیکی ساکن بی له نالین قهلبی خویتبارم
دهبا تاویتی فارغ بی له گریان چاوی غه مبارم
هه تا که ی غه رقی سیلوی سرشک و نهشکی خوینین بم
دهبا جارتک به گۆشه ی چاوی مه یلیکی بکا یارم
دهر مکه ی گهر له لای خوت یا جویتم بی بده ی ناچم
به زنجیری دوو گیتسووت چونکه پابه ند و گرفتارم
به نای ناله و به سینه چهنگ وتاری غه م موه یابووم
بلین بؤ سهیری ئه و به زمه، ده میک با وابی دلدارم
نییه ته نسیری وه عزت واعز، دهس هه لگره لیمان
عه یامیکه به باده چاوی مهستی مهست و خه م مارم
شهی ئه شکم هه تا که ی بی مه گهر سه یحوون و جه یحوونه؟
به چاوم گوت دهبا بهس بی، گوتی جویار و رووبارم
له تاوی زولفی چین چینت، نه سیری چین و ماچینم
له سایه ی رۆزی رووت گا رۆژ په رست، گا بهسته زونارم
ئه گهر چی حیکمه ته دهرسم، له حه لقه ی دهرسی عیشقتدا
که هی دهرسم گولستانه، که هی مه شغوولی تو مارم
ترازا دوگمه که ی سینت سپیده ی سوبح زا هی تر بوو
له یهک مه شریق دوو رۆژم دی، به جار ی به و شهوی تارم
هه ناسه م، ناهی سه ردم، ناسمانی شین و تاری گرت
یه قین گوپی ناسمان که رپوو له بهر نه فغان و هاوارم
(حه سن) چه ن خوښه نالینت ئه گهر یار بیته بالینت
به شه رتیک بیته سه ر قه برم به مردن رۆژ منه تبارم

سه یف له م هونراوانه دا سکاالی دلی خوی به جوری کردوه که یاره که ی دلی لی نه رنجی
و له گه ل ئه وه شدا ئه مانه ده لی که دلی نهرم بی و ته نانه ت ده لی ئه گهر له گیانه لادا بیته
سه رینم، پیم خوښه، وه یا له دوا ی مردندا بیته سه ر گۆره که م هر منه تبارتم.

سهیف له ناو هۆنه رانی کوردا پتر حزی له هۆنراوه کانی نالی و کوردی و حاجی قادری کۆیی کردوو و دهتوانین بلتین که کورتژمی هۆنراوه دلداریه کان و نیشتمانیه کانی له هۆنراوه وهرگرتوو، به تایبته هۆنراوه کانی نالی که شهی داوخته هۆینه وهی هۆنراوی دلداری و هۆنراوه کانی حاجی قادریش ههستی نهتوایه تیی ئویان بزواندوو و، جیی شک و گومان نییه که توانای هۆنره تیی ئه و له وانه بووه که پتویستی به لاساییکردنه وهی هیچ هۆنریک نه بووه و ئهمرۆ دهتوانین شانازی به هۆنراوه کانی ئه ووه بکهین.

سهیف له پارچه ههلبهستیکی تر دا خۆی سه یارته به دلداره که ی دهرده برۆی و لیره دا ویستوو یه تیی ئه وینی دلداری له ئه وینی راسته قینه جیا بگاته وه و سنوور بخاته نیتوانیه وه، هه ر چهنده ههندی له هۆنهرانی تری کورد وهکو مه له وی و سه ییدی بیسارانییش ئهم کاره یان کردوو. سهیف به دلداره که ی دهلی: ئه و زۆر و سته مه بۆچی به ناهاق له ئیمه ده که ی، خۆ من جگه خۆشه ویستی و ئه وینی تۆ سووچ و گونا هیکم نییه، سه رم له مهیدانی ئه وینت بووته گۆ و ده سا که مه و یاری پی بکه و شهقی لی بده و زولفه کانت ئازار مه ده، جوانی و شوخوشه نگیی تۆ، تۆبه به گراو و سه ودا سه ر ده شکینی و به تای زولفه کانت دل و هکو هارووت و مارووت له چالی تینیت هه لئاسراوه، هاتم سهیری گولستانی روومه تت بکه م، دیم که وهکو گولزاری ئیره م جوانه، وهکو دهلی:

ئه و زولمه له سه رچی که ده که ی لی مه به نا حاق
هه ر عیشقه گونا هم بووته با عیسی نه سته ق
سه ر گۆیه له مهیدانی غه مت پی بکه بازی
عه زیه ت مه که زولفت، به شهقی لی بده سه رشه ق
قه وس و قه زه حه تا قی برۆت ئه و پۆ به وه سمه
بۆیه دل که م له ت له ته به و خه نجه ری ئه ز ره ق
خۆم خسته وه به ر پیت به ئومیدی سه ری زولفت
ده خولیمه وه به و ریشه یی گیتسو وهکو مه ز ره ق
ده ر ژینی به په ک غه مزه، نیگات خوینی سپایه ک
ده شکینی به رووی تۆبه شکه ن، تا قی خه وه ر نه ق
به و زولفی سه را ژیری له سه ر چاهی زه نه خدان
ئاو یزه دل م هه ر وهکو هارووته موعه له ق
هاتم به خه یال سهیری گولستانی روخت که م
گولزاری ئیره م بوو، له هه مووی جیلوه و ره و نه ق

بهو زولفی سه‌راپا وه‌کو ناھوویی موقه‌یهد
 یا شه‌په‌ری تاووسه له دووی که‌بکی موته‌وه‌ق
 تا به‌ختی ره‌شی بق (حه‌سن)ه مایه‌یی دووری
 پرووی زه‌ردی به‌سوورای سرشکی بووه ئه‌بله‌ق

هه‌روه‌ها ده‌زاین گه‌لێ له هۆنه‌ره‌کانمان برۆی خۆشه‌ویسته‌که‌یان چواندووته میحراب و
 که‌وان و شمشیر و مانگی یه‌کشه‌وه، به‌لام سه‌یف برۆی یاره‌که‌ی چواندووته په‌لکه‌ زێپینه
 و دیاره‌ ره‌وشتیکی تازه‌ی داوته‌ن، وه‌یا روومه‌تی دلداره‌که‌ی چواندووته گولزازی ئیره‌م که
 مه‌به‌ستی به‌هه‌شتی شه‌داده که له زارای هۆنه‌رانی فارسدا به‌چه‌شنی باغی ئیره‌م
 هاتوه.

سه‌یف گراوی سروشت و جوانی بووه و دیمه‌ن و چاوه‌ندازی په‌نگاوپه‌نگی کوردستان
 به‌جاری دلی ئه‌ویان بزواندووه، بۆیه گه‌لێ ستایشی سروشته‌ جوانه‌که‌ی موکریان کردووه
 و پیایدا هه‌لداوه که چۆن به‌دهستی کردگار نه‌خشاره و جوانی پێ به‌خشاره و چه‌کامه‌ی
 (سالی قران)ی سه‌یف، شاکاریکی وێژه‌یییه که هیچ هۆنه‌ریک تا ئیستا نه‌یتوانیوه به‌و
 چه‌شنه‌ باسی دیمه‌نه‌ جوانه‌که‌ی کوردستان بکا و پیا یا هه‌لبێ ئه‌م چه‌کامه‌یه له سالی
 ۱۳۱۲ی هه‌تاویدا هۆنیوه‌ته‌وه که له‌و ساله‌دا خه‌لک تووشی به‌هاری تووش بوون و ئه‌وه‌نده
 به‌فر باریوه و هه‌وا سارد بووه که زۆربه‌ی وه‌رزێران و جووتیاران مه‌رومالاته‌که‌یان قری تی
 که‌وتووه و بووته‌ رێبه‌ندان و به‌فر و سه‌هۆل ریتی به‌که‌س نه‌داوه و ته‌واوی رێگه‌کان گه‌راوه
 و خه‌لک ژیانان له ئه‌وه‌په‌ری سه‌خه‌تیه‌وه بردووته سه‌ر. ئه‌م چه‌کامه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی باسی
 سروشتی تیدا کراوه، کاره‌ساتی ئه‌و ده‌مه‌شمان بق ده‌گێریته‌وه، وه‌کو ده‌لێ:

عه‌زیز ئاره‌زوت زۆری بق هێنام

فرمیتسکم سووریو زه‌ردی پرووی لی نام

دیسان به‌ئاوری دووریت که‌وتمه‌ گیر

دنیا م لی ساردبوو، بوو به‌زمه‌ره‌یر

دنیا وا پرپوو له به‌فر و سیخوار

فرمیتسکی سوورم به‌سپی هاته‌ خوار

تا ناھومی‌د بووم له هاتنی زوت

چه‌رگم بق پۆلوو هه‌ناسه‌م بزوت

هه‌وا به‌حالم وه‌ک کیوان ده‌گری

به‌ته‌رزه و به‌فر و باران و هه‌وری

عەرزیش لەبۆمن هێندی قورپییوا
 بەهاری دەگەڵ زستان لێ شییوا
 گیاوگۆلی میرگان بۆم سیس و زەردبوون
 بۆشینى کێوان، کەوان هەم دەرد بوون
 شینی بەهاری عاسمان هەر دەگری
 هەوریش نالەنال رووی خۆی دەپچری
 با لە کێو و دەشت خۆل وەسەر دەکا
 گریانی کێوان بەحران پێ دەکا
 داری مێشە و باغ بەفر دای پۆشین
 پاک دەلێتی مردوون کفنیان پۆشین
 کەوی کوێستانان لە قاسپەکەوتن
 بێ هۆش بوون یاخۆ خەویان لێ کەوتن
 چیرە و جریووی چۆرە و چۆلەکە
 نایە و نەیانما هێلانە و هێلکە
 لەگلەگ لەگل کەوت نەما تەق تەقی
 سێرووش لە سیرە و فیت و چەقەقی
 پاک پەشیمانن لە بۆگەرمینى
 بۆچ دەهاتنەووە عەمرو نەمینى

بەم هۆنراوە گەرم و بەتینانەدا چاک بۆمان دەردەکەوێ کە لەو پۆژەدا چ تۆف و هەوا و
 بەفر و سەهۆلیک بوو کە شیناوەردی و گیا و گۆلی میرگان کە تازە روابوون سیس و زەرد
 بوون و کەوانیش بۆ شینی کێوان کەوتن و تەق تەق قاسپە قاسپ و بەفر و تەرزە تەواوی
 دارەکانی بێشە و باخ و کێوی داپۆشیووە و زەوی وەک مردووی لێ هاتوووە و کفنی سپی
 لەبەر کردوووە، چۆلەکە و سێرو و لەگلەگ جووکه و جریووە و تەق تەقیان نەماوە و لە هاتنی
 خۆیان بۆ چیاکانی کوردستان پەشیمان و پاشگەز بوونەتەووە. سەیف بەگێرانی هەوی ئەو
 کارەساتە درێژە ئەدا و دەلێ:

قاز لە شەتاوان قارە لێ بێرا
 دوورنای چۆم تاوان زورنای لێ دریا
 لە درزی عەرزى هەوێردە دامان
 بێهۆش بوونەووە و سێبوون لە سەرمان

ويشك بوو دوویشك نه و کویری ناراست
 مشک هر کونی خوئی بهئاوات دهخواست
 له سه زمان سه ریان کیسه ل و رهقه
 برده بهر خوئیان بی تهقه و رهقه
 بوق که دهقییراند دهویتی کردوه
 که ریش زه رینی له بیبر برده وه
 مار پاپوکه ی خوارد خوئی دهخول دهگرت
 توژی کون و نوئی ده بهر خوئی کرد
 ریوی که ولی خوئی ئاوه ژوو ده کرد
 ژووشک که ولی مووی ئاره ژوو ده کرد
 له بن بهردانمان هر سه زمانه له
 له باغ و باغچان قه ل و قشقه له
 لال بم نابیسم له چیاو له رازان
 زیره ی هه لئویان چریکه ی بازان
 پووشی داپوشی، دالده ی پاک بری
 که رویشکیش ریشه ی پاک کرد و بری
 به فری بی وه عده ره شانگی بری
 ره شانگ و سپی پاکیان سه بری
 سه بری گاشین پاش مانگا بو ره
 له باتی گاران رۆ رۆی گابوره
 شین و گابوره له نیو ره عیه تی
 به باج و رهنج و سه عی و ره حمه تی
 رۆژ هه تا شه وی گه وره و بچووکیان
 خیزانی مائی گه وره کچ، بووکیان
 خه ریکن له باغ فریزوو ده ردین
 وهک شه ونمی گول ئاره ق ده رین
 ئاره ق له هه نیان به ریز بزمی ره
 کی دی له ئاسمان به رۆژ نه ستیره؟

له دهوړی سهریان دسررڅکې هه وړی
 وهک مانگی چارده له نیوان هه وړی
 که وته سهر پیلان چاره کې نویژی
 که شه هه وړی کرد له دهوړی رڅژی
 دسمالی ملیان پشتیندی شلیان
 چنار و لاو لاو چاوی به کلیان
 زولفیان له سهرشان تیک چرزان، پرزان
 له شگری چین و ژاپون تیک پرزان
 زولفان له دوویان وهک ره شمار دهخشان
 شه وین وهک شه وه به رڅژ ددرهوشان
 به لرزه ده چنه فریزوو چین
 گریانه کاریان له جی پی پیکه نین
 بڅ چیننه وهی جوان که له کهی دهکن
 وهک پڅلی که وان که چینه ی دهکن
 پاچ و پیمه په و بیل له سهر شاندا
 وهک فهوجی حازر ده ژیر فه رماندا
 هینده لاوازن مه ر و مالاتیان
 قوربانی ناکرتین، ندری زه کاتیان

سهیف به گپړانه وهی هم رووداوه که سروشت پیکې هیناوه، به سهرهاتی کوردهکانی نه و
 سهردهمه شمان پیشان ددا، تهنانهت زیزی و نالوژی په له وهران و مه ر و مالآت و
 ولساتیشی دهرخستوه و دهلی: قاز له شه تاوهکان قاره یان برا و دورناش له قیزه کهوت
 دوویشک له سهرمادا وشک بوو و، مشک له کونای خوی دهرنه نه چوو و کیسه ل و رهقه له
 سهرمادا رهق بوون، بڅق قرانی له بییر چوه وه و که ریش زهرینی له بییر نه مابوو، مار
 به دهوړی خویا نالابوو، وه ریوی و ژووشک له کونه کهی خویان دهرنه دهچوون، نیتر هه لڅ و
 باز و قشقه له و دال ناینه چیا و ماه و راز، خه لک له ترسا گا و مانگا کانیان سهربری،
 هور ناسمانی به جارئ داپوشی و جیهان تاریک بوو به جوړئ که ته ویل و هه نیه ی یار وهکو
 نه ستیره ددرهوشایه وه، هونر دیسان دریزه به باسه کهی ددا و دهلی:

گا له بهر کزی هه لئاگرئ نیری
 نه مه ر ماستی ما، نه مانگا شیری

لۆك چەمبەرەي بوو، ماين مئشمشه
 گا گۆي رەپي گرت، گاميش خشخشه
 كەل و گاميشيان بوونه چەكچەكي
 وشتريان بەعەين، بئچووي لەگەلەكي
 لەبەر بئ هئزى، لە ترسى سەرما
 پشتتنديان بەستن، هەمووي جل كرا
 بزى و مەر روو بوون وەك سووره ساقە
 يەك دانوو دەيكوشت يەك بەلەباقە
 نايە فيتەي شوان لەسەر شەوئنى
 ميگەلان چيشتان لەكوئى دەنوئنى
 كوان شەنگەبئري لە چيا و كوئستانان
 شلقەي مەشكەيان بەري بەيانان،
 قۆليان هەلدەكەن دەلئى بلووره
 سينگان دەردەخەن پارچيەك لە نووره
 دەرزى بەرۆكيان كە دئىن دەريئىن
 رۆژ لە عاسمانرا بۆ عەرزى دئىن
 زولفان لا بەلا دەكەن بەلادا
 رۆژ هەورى لەسەر خوئى وەلادا
 قەدو بالايان وئىنەي نەمامان
 كئى دى نەمامان بگري شەمامان
 كوا پيرۆت ئاغا سەرخيئى كوردان
 لە قوولەسەييرا بچئى بۆ كوئستان؟
 لە كوئىيە تاغى ئەو چادري جوانى
 تيب تيب ميوانى سەر سفرە و خوانى
 كوئيرىم نابيئىم خيئىل بەرەو خواران
 تەقلە و رمبازى و هەوھەوى سواران
 دئەھاتى لئىك دەي، چادر و هۆياتى
 دەس ناكەوئى رۆن، بۆ چلكەساتى

وه دەس ناکه‌وئێ ماست بۆ هه‌وئینی
 دۆی هه‌لگریه‌وه یا بیکولئینی
 په‌نیر بۆ ئیکسیر، سیر ئاوی حه‌یات
 وه‌کو ئه‌سکه‌نده‌ر که‌وتینه‌ زو‌لمات
 شه‌مال و زریان دایم شه‌ریانه
 ئا‌غاوات ش‌رین، کرمانج ق‌ریانه
 زستانی ئه‌وسال دياره‌ پینج مانگه
 مه‌ر و کا و گیا بر‌ا له‌ دانگه
 ته‌وتله‌ و هۆل و هه‌یوان هه‌لوه‌شان
 پوو‌ش و ئالاش و قامیش ده‌رکشان
 در‌ا به‌گاران وه‌ک وینجه‌ی نو‌خشان
 خرا بۆ مه‌ری له‌ دانگه و هه‌وشان

هۆنه‌ر له‌پاش ئه‌وه‌ی ئالۆزی و سه‌خله‌تی ئه‌و رۆژانه ده‌خاته پ‌یش چاو، ئه‌وسا داخ و
 موخاب‌ین بۆ چه‌ند شو‌ره‌سوارێکی کوردی ئه‌و ده‌وره وه‌کو: پ‌یرۆت ئا‌غا و سه‌ئ سه‌مه‌د
 ئه‌خوا و ده‌لئێ: کو‌یربم که ئیستا ناب‌ینم خ‌یل به‌ره‌و خوار بیته‌وه و سواره‌کان به‌هه‌وه‌وه
 ته‌قله‌ و ر‌مبازی به‌ره‌و مالی ئه‌وان برۆن، که‌چی ئیستاش ه‌یچی ده‌ست ناکه‌وئێ و ق‌ر
 که‌وتوو‌ته ناو خه‌لک، وه دياره‌ زستانی ئه‌مسال بووه‌ته پینج مانگ و س‌روشت گۆراوه.
 سه‌یف دیسان لهم باره‌وه ده‌لئێ:

کرمانج ده‌وله‌تی پر‌وپاتال بوو
 کۆچی دئ به‌دئ به‌مانگ و سال بوو
 ئه‌ویش له‌ ده‌س چوو، ه‌ینده کۆچ مه‌که‌ن
 کاتئ سه‌رونوئێ که‌ن، جووی زۆر بکه‌ن
 حاسلئ عومرو له‌ زۆر و که‌می
 داتان به‌گیا و کا، له‌ ن‌یوان عه‌جه‌می
 ر‌یی کاک‌یشانی وه‌ک که‌هکه‌شانه
 قه‌تاری و ش‌تر وه‌ک ئه‌ست‌یرانه
 کای زه‌رد و ر‌زیو به‌لیره‌ی سووره
 وینجه ره‌ش و سوور پ‌یستی سه‌مووره

قیمه‌تی کایه وهک کاره‌بایه

بووه‌ته قووتی رووح وینجه‌ی سه‌خرایه

هۆنهر له‌پاش گێرانه‌وه‌ی ئەم کاره‌ساتانه داوا له‌خه‌لک ئەکا که ئەهوه‌ن و ئارام بن و
خه‌ریکی کارو تیکۆشان بن و ئەوسا ده‌لی: حه‌یفه که نه‌ته‌وه‌یه‌ک شه‌ش هه‌زار ساڵ میژووی
هه‌بی و سه‌ره‌ئه‌نجام رووت و په‌جال بی و نۆکه‌ری نامۆ و بیگانه بکا، ده‌سا دلی دوژمنان
خۆش مه‌که‌ن و خه‌ریکی خویندن بن، چونکه به‌هۆی خویندنه‌وه سه‌رده‌که‌ون، وه‌کو ده‌لی:

باغان دابین، داران بنیژن

نه‌جیب و ئەسلن، کۆن و له‌میژن

حه‌یفه میله‌تیک شه‌ش هه‌زار ساڵ بی

نۆکه‌ری مالان رووت و په‌جال بی

نۆکه‌ری مالان شه‌رمه له‌بۆمه

کۆلان هه‌لگرین به‌کۆمه کۆمه

چی دی دوژمنان به‌خۆ خۆش مه‌که‌ن

بووز و کسه‌په‌نک بالاپۆش مه‌که‌ن

تا‌کسه‌ی له‌ده‌رکان کز و بلابوین؟

بی مه‌زن و گه‌وره و سه‌ر بی کلابوین؟

هه‌رکسه‌س ئاره‌زووی مالانی هه‌بی

وه‌جاغی کوژی‌ی مندالی نه‌بی

ئو به‌ده‌ختیه له‌کورد رووی دا بوو

له‌به‌ر نه‌خویندن کۆزیان ساوا‌بوو

واجبه‌ خویندن بۆ دنیا و دینی

په‌غه‌مبه‌ر فه‌رمووی: بۆچوونی چینی

به‌کوته‌و شانامان میله‌ت ده‌میتن

به‌مه‌زن و گه‌وران شان ده‌شه‌کیتن

ده‌ردی دل ده‌که‌م کورت و کرمانجی

(حه‌سه‌ن) کرمانجه‌ چی له‌ دیلمانجی؟

هۆنراوه‌کانی سه‌یف ده‌کرینه‌ سی به‌شه‌وه: دل‌داری، کۆمه‌لایه‌تی نیشتمانی له‌ باره‌ی
کۆمه‌لایه‌تی و نیشتمانیدا گه‌لی هۆنراوی هۆنیونه‌ته‌وه و داوای له‌خه‌لک کردووه که هه‌تا

دهتوانن بخوینن و زانست فیږبین تا له زیار و شارستانییهت دوور نه که ونه وه له پارچه
هه لبه سستیکیدا پروو ده کاته خه لک و ده لئ: کوردینه تاکه ی ئیوه به م جوړه دهمیننه وه، ئه و
که لانی جیهان به هوی زانسته وه به دریا و ئاسماندا ده که ونه پئ و دلخوشن، چونکه بؤ
خویان تی ده کوشن، دردی نه زانی و نه خوینده واری له لایه که ناکوکی و دوو بهرکی و
ناته پای ئه ونده ی تر پشتی ئیوه ی شکان دووه ته وه و، له بهر ئه وه ی له گه ل په کدا نه یارن و
په کیه تیتان نییه، دوژمن له م ناته باییتانه به سوودی خوی که لک و هر ده گری، وه کو ده لئ:

کوردینه تاکه ی ئیمه له کپوان میسالی دپو
دین و ده چین و بؤ مه نه بی قهت خودان و خپو؟
خه لکی هه مووی له باغ و له شارانه که یف خوش
ئیمه بلاوه بی سهره ماوین له دهشت و کپو
بؤ عاسمان ده رۆن و له به حران ده که ن سهره
هر عه رزه نیشته گاهی مه، سه نعاته و مرد و شیو
پئی وانه که هکه شان و پئی ئیمه به رده لان
جپی وانه تهخت و بهخت و جپی ئیمه به رد و چپو
فیکری له حالی خو کهن و بگرین به حالی خو
هر بی سهری و عه داوه تی خو تانه دپته ریو
چون دوژمن ده گه ل په یک و نیتانه په کیه تی
پاتان ددهن به جاری له هه و رازی بؤ نشیو
ژیردهستی و ئیتاعه تی بیگانه تا به که ی؟
شهرمه له بؤمه هینده بزین بی نیشان و نیو
مه غموونی هر موعامه له، حکوومی هر که سیک
شاهان به مهوری ئیمه ده به ستن گری و گریو
کوانی شیره کورده کان که له ترسیان ده له رزی عه رز
کی بوو له شامی شابوو له میسرئ بوو بوو خدیو؟
تاکه ی له باغی خه لکی به زیزی و به ممل که چی؟
خوشه له باغی عیلی چینی هه نار و سیو
هر میلله تی له لاه، حه قی خوی به ده سته وه
کوردی که سهر ه لئینی، ده لئین بووه ته سهر بزپو

هرچی دهبی بلابی حَق هر دهلی (حَسَن)

نیمه له پئی وهتن غه می ده رکردن و جنیو

سهیف هؤنراوه کانی له گهلی جی و شویتندا بلبویونه تهوه و بویه به تهواوی
کۆنه کراوه تهوه، گوايه دیوانیکی نایابی به خهتی خۆی هه بووه که له ناوچوو، وهکو ده لێن
هه ندی له هؤنراوه یانی کۆکراونه تهوه و به ناوی دیوانی سهیف له ئه وروپادا له چاپ دراوه
سهیف وهکو هؤنرێکی کورد بووه هه مان کاتدا له هؤنینه وهی هؤنراوی فارسی و
عه ره بيشدا دهستیکی بالای هه بووه.

سه رچاوه کان

۱- دیوانی سهیفولقوزاتی موکری که سالی ۱۲۵۸ ی کۆچیدا نووسراوه تهوه.

۲- به یازتیکی کۆن که له سالی ۱۳۶۲ ی کۆچیدا نووسراوه تهوه.

۳- پارسی گویان کرد - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۶.

۴- یادداشته کانی خۆم سه بارهت به سهیفولقوزات.

شیخ محمدهدی مهردووخ

۱۲۹۷ - ۱۳۹۵

ئهم زانا هه ره به رزه مان ناوی محمدهد و کوری شیخ عه بدولومین نازناوی جهمالودین
به نایه توللای مهردووخ به ناویانگه و به یهکی له زانا هه ره گه ره کانی کورد دیته ژمار. خۆی
له نامه یه کدا بۆ نووسه ری نووسیوه و دهلی: له شهوی بیست و هه وته می مانگی ره جه بی
سالی ۱۲۹۷ ی کۆچی له دایک بووم و له ته مه نی هه وت سالیدا چوومه ته قوتابخانه و
مامۆستاکه م ئه لف و بی و خه تمی پی فیرکردم. مامۆستاکه م له راهیتاندا زۆر شاره زا بوو
و، منیشی زۆر خۆش ده ویست، وه له جیاتی هؤنراوه ی بی هووده و بی که لک هؤنراوی
عه ره بی بۆم ده نووسی و له پاشا شی ی ده کردنه وه و سه ره مشقی پیم ده دا و منیش له رووی
ئه ره سه ره مشقه وه فیری ریتمانی عه ره بی و فارسی بووم، وه له پاش مردنی باوکم خه ریکی
پیتشووژی و به رپۆه بردنی کاروباری خا و خیزانم بووم، وه هه رچه نده ژیان ته نگی پیم
هه لچنیه بوو، سه ره رای ئه وه ش خه ریکی خویندنه وه ی په رای به که لک بووم و به هۆی
خویندنه وه ی په راوه وه له زۆره ی زانسته کان شاره زاییم په یدا کرد و له ته مه نی چل سالیدا
خه ریکی نووسین و دانانی په راو و نامیلکه بووم و که تا ئیستا نزیکه ی سه د و دوازه
په رتووک و نامیلکه م به زمانی فارسی نووسیوه که هه ندیکی چاپ و بلبویوه ته وه.

مامۆستا مهردووخ زۆره ی ژیا نی خۆی له شاری سنه دا بر دووه ته سه ر و پتر خه ریکی

رینونینی خه لک و وانه وتنه وه و نووسینی په راو و نامیلکه بووه و سهره نجام له سالی ۱۳۹۵ له تمه نی نه وه و هشت سالی دا کوچی دواپی کردوه.

ماموستا مهردوخ به یه کی له زانایانی هره به رزی کوزد دپته ژمار، وه له زور به ی زانسته کاند ا دستیکی بهرز و بالای هه بووه به تایبه ت له فهقی نیسلامی و میژوو و پیتولی و بژیسکی و ریزمان و ژماره و زمان پسپوزر بووه و گه لی په راوی به که لک و سوودمه ندی نووسیون وه ک: (فه رهنگی مهردوخ)، (میژووی مهردوخ)، (بانگی یه کیه تی)، (سرووی رزگاری)، (فهقی محمه دی)، (ژماری محمه دی)، (شه ترهنج نامه) وه گه لی په راوی تر.

ماموستا مهردوخ له هونینه وهی هونراوی کوردی و فارسی عه ره بیشتا دستیکی بالای هه بووه و هونراوه کانی زور ته ر و پاراو و بهرز و شیرین و په وانن. ئەمهش پارچه هه لبه سستیکی ئەم ماموستا هه به رزه له ژیر سهر دپری (گول و بولبول) که به راستی نموونه یه کی به رزه له ویزه ی کوردیدا:

یاران بهیدیوه سهیر گولزارهن

سهیر جهلال و سپای وه هارهن

په پووی وهش هه وال وهش وهش مه وانو

مزگانینی نامای وه هار میاوانو

سارا و کهژ و کو فهرش مه خمه لهن

بیسات شادی گول و بولبولهن

دهشت و دهر یه کسه ر زوموورد پوشهن

گولاله ساقی، گول باده نوشهن

رووی زهوین جه بوی گول و ریاحین

پر عه ترهن وینه ی به هه هشت بهرین

به هه هشت بهرین سهحن گولزارهن

غیلمانش بی شو، حوور بی شمارهن

نم نم باران کهژ و کو ی ته ر که رد

زهمزهمه ی بولبول گولزارش که ر که رد

باران وه هار ئاو حه هه یاتهن

مایه ی زینده گی خاک و نه واتهن

جه خال خال و هرب کو ساران نه خش بی

نه رووی تازانا به رها په خش بی

پا خه سووی نه سیم به نازانه وه
 وه وله ی گـولـانـش باز پازانه وه
 هر لا مهوینی گول و گولزارهن
 شنه ی نه سیمه ن، شنوی چنارهن
 دهشت و دهر و کهژ گول و پیتخانه ن
 وه نه وشه و سو سه ن پر بی اوانه ن
 نه رگ سیچ واده ی کامه رانی شه ن
 همه می شه وه هار تاف جوانی شه ن
 وه نه وشه دیده ش به کله ره شته ن
 سپیا و و پیتخان توژال وه شته ن
 داران ناوسه ن ناوان له به ردا
 جه شهرمشان دان سه ریوش وه سه ردا
 هه وای کو ساران موشک و عه بیرهن
 بولبول ئه سیره ن، قومری زه نجیره ن
 شوپر وه نگامه که فته ن که ژ و کو
 هه وای جوانی ناماوه وه سو
 نه سیم چه مه ن عه تر و گولا وه ن
 بولبول خو هس بین حالش خرا وه ن
 ناین شه ونم ئاره ق سازیه ن
 شکوفه سه رگه رم وه ره ق بازییه ن
 جام گولاله پر جه شه را وه ن
 جه داخ دووری جه رگش که وا وه ن
 سارا و سه رزهوین پر جه گه وه ره ن
 سه رتاپای گولان زهر و زیوره ن
 هر لا گو ش مه ده ی ناوا ز و دهن گه ن
 قه هقه هه ی ژره ژ، قازهی قولنگه ن
 شاخه ی شه تا وه ن، هاژهی وه فرا وه ن
 شه قشه قه ی له ق له ق، قیژه ی قالا وه ن

شریخه‌ی ره‌عدهن، بریکه‌ی به‌رقهن
 جه‌ولانگای وه‌هار جه‌ غه‌رب تا شه‌رقهن
 چریکه‌ی بولبول زریکه‌ی ساره‌ن
 سه‌دای پلیسرک جه‌ سه‌قف و دارن
 فیکه‌ی گاوانی، جیکه‌ی مه‌لیچک
 له‌که‌لک و پاسار، له‌ دار و بنچک
 چ له‌ ئاودانی، چ له‌ ویرانه
 بایه‌قوش مه‌به‌ووت په‌پوو‌ه‌یرانه
 سارا و دهرودشت پر جه‌ گیاندارهن
 سه‌دای عه‌یش و نوش جه‌هر که‌ناره‌ن
 سایه‌ی هر داری سه‌ما و سوروره‌ن
 ده‌نگ چه‌قانه و ساز و سه‌متوره‌ن
 بیتخ هر ه‌ردی س‌ساز و ئاوازه‌ن
 یام ماچ و موچهن، یام خه‌مزه و نازهن
 ه‌رای ده‌برییه‌ن ه‌وره‌ی ه‌ردیه‌ن
 زه‌مزه‌مه‌ی نازان په‌ی ره‌نگ زه‌ردیه‌ن
 قومری غه‌زه‌لخوان ، زه‌ره‌ژ رامشگر
 گاوانی خوه‌شخوان، په‌پوو‌خونیاگر
 خونچه‌ جه‌ په‌رده به‌ر ناما وه‌ ناز
 ته‌کیشه‌ دا نه‌رووی گول په‌ریو نیاز
 بولبولوت بی په‌روا سه‌داس ه‌لب‌ری
 گول جه‌ خه‌جالت یه‌خه‌ی ویش د‌ری
 تک تک شه‌ونم نه‌ روخ‌سارم گول
 مه‌تکیو چون خوه‌ی به‌دامان گل
 ده‌ریاچه‌ی چه‌مه‌ن جه‌ دور دیاره‌ن
 ئاینه‌ی بالانمای نیگاره‌ن
 په‌ی شکار، دل بییه‌ن وه‌که‌مه‌ن
 زه‌نجیره‌ی چه‌مه‌ن، ه‌وره‌یشه‌ی چیمه‌ن

چه سه‌فای گولزار دل شیفته مه‌بق
 نه‌دلّی سهد دل فریفته مه‌بق
 سارای دارا جاگه و ماوای یارانن
 وه‌نوشه پابؤس جؤببارانن
 با ئهم نه‌حواله حال من زارن
 چه دهور گهردوون دلم بی‌زارن

واته: دهی یاران! وهرن ئه‌وا به‌هاره و سه‌یری گولزاره و سه‌یری فه‌ر و شکوی له‌شکری
 به‌هاره، په‌پووی خۆش هه‌وال ده‌خویتی و مزگینی هاتنی به‌هار دها و ته‌وای ده‌شت و کتو
 به‌شینایی داپۆشراوه و پایه‌خی شادیی گول و بولبوله و ده‌شت و دهر یه‌کسه‌ر زمو‌رود
 پۆشه و گولاله مه‌یگیره و گول باده‌نۆشه پووی زه‌وی به‌هۆی بۆنی گولانه‌وه وه‌کو به‌هه‌شتی
 به‌رین بۆنخۆش بووه، نم نمی باران کتوه‌کانی ته‌ر کرد و زهم‌زمه‌ی بولبول گولزاری که‌ر
 کرد بارانی به‌هار ناوی ژیانه و مایه‌ی بژیوی خاک و پروه‌که، له‌ خال خالی به‌فر،
 کویتسه‌نه‌کان نه‌خش بو، وه‌ گولی به‌ره‌زا به‌سه‌ر به‌رده‌کاندا بلآوبووه‌وه، پاخه‌سووی
 شه‌مال به‌نازه‌وه گولزاری دیسان رازنده‌وه، سه‌رنجی هه‌ر شوین و جیگایه‌ک ده‌ده‌ی گول
 و گولزاره و شنه‌ی شه‌ماله و شنۆی چناره، ده‌شت و که‌ژ و کتو پر له‌ گول و ریخانه و
 وه‌نوشه و سۆسه‌ن پر له‌ ده‌شت و بی‌اوانه، نیرگسیش واده‌ی کامه‌رانییه و هه‌میشه به‌هار
 تافی جوانییه، شۆر و هه‌نگامه و هه‌را که‌وتووته که‌ژ و کتو، هه‌وای جوانی و لایه‌تی
 هاته‌وه سۆ، سارا و سه‌رزه‌وی پر له‌ گه‌وه‌ره سه‌رتاپای گولان زێر و زیوه، به‌هه‌ر کوئی
 کوئی ده‌ده‌ی ناواز و ده‌نگه، قاسپه‌ی که‌و و قازه‌ی قولینگه‌ی، شاخه‌ی شه‌تاو و هازه‌ی
 به‌فراوه و برووسکه‌ی هه‌وره برووسکه‌یه، فیکه‌ی سپروو و جووکه‌ی چۆله‌که‌یه، وه‌ له
 سیتبه‌ری هه‌ر داریکدا سه‌ماو شادی و به‌زمه، وه‌ ده‌نگی چه‌قانه و ساز و سه‌متوور دیته
 کوئی، بولبولیش به‌بی په‌روا ده‌نگی هه‌لبری، وه‌ گول له‌ شه‌رمه‌زاریدا یه‌خه‌ی خۆی دادری وه
 له‌ ناوچه‌وانی گول دلۆپ دلۆپ شه‌ونم ده‌هاته خوار، وه‌ چیمه‌ن به‌جاری رازابووه‌وه، وه‌ دلّی
 هه‌زار دلّ سه‌رگه‌ردانی ئه‌و بووه له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا حالی من زاره و له‌ دهوری گهردوون دلم
 بی‌زاره. دیوانه‌که‌ی مامۆستا مه‌ردووخ که‌ داگری هۆنرای کوردی و فارسی و عه‌ره‌بییه
 به‌خه‌تی خۆی نووسراوه و کۆکراوته‌وه، به‌لام هیشتا له‌ چاپ نه‌دراوه.

سه‌رچاوه‌کان

۱- دیوانی مه‌ردووخ، که به‌خه‌تی خۆی نووسراوه.

۲- گول و بولبول که له‌گه‌ل به‌سه‌ره‌اتیدا خۆی بۆ نووسه‌ری نووسیوه.

عبداللہ بہ گی ہورامانی

۱۲۹۹ - ۱۳۶۴

۱۲۹۹ء کوچا لہ ہورامانی تہختدا لہ دایک بووہ و ہر لہویشدا پئی گہیشتووہ۔
حہسن سانی ہورامانی تہختہ، وہ بہپئی ئو بہلگانہی کہ کہوتونوتہ دستمان لہ سالی

ہر لہ مندالیدا خہریکی خویندن بووہ و لہ پاشا باوکی میرزای تاییہتی بقراگرتووہ و
فیری خت خوئی و ویزہی فارسیی کردووہ و پاشان ماوہیکیش چووہ بقسنہ و لہ
جوچرہی فہقیاندا فہقی ئیسلامی خویندووہ و ئوسا گہراوتہوہ زید و مہلبندہکھی
خوی و لہ سالی ۱۳۵۰ء کوچا لہ تہمنی پنجا و یہک سالیدا بہفہرمانی رزا شای
ملہور لہگہل چہند ہاورپیہکی تری لہبہر تاوانی نازادبخوازی گیراوہ و لہ بہندیخانہی
شاری ئہسفہاندا بقماوہی دہ سال بہند کراوہ و لہ پاشا کہ لہ بہند نازاد کراوہ،
پاشماوہی ژیانی بہپشوودان و خویندندہوہی پراو و ہونینہوہی ہونراو و وریاکردنہوہی
خہلک بردووہتہ سہر، تا لہ سالی ۱۳۶۴ لہ تہمنی شہست و پینچ سالیدا بہدہستی
نہسہقجیانی رژیمی پاشایہتیہوہ کوژراوہ و تہرمہکہشی لہ ہورامانی تہختدا نیژراوہ۔

عبداللہ بہگ بہیہکئی لہ ہونہرانی نازادبخوازی کورد دیتہ ژمار، وہ لہبہرئہوہی کوٹ و
چری و دیلی و بہدبختی و کہنہفتی کوردہواری و ستہمی کاربہدہستانی ستہمکاری
پادشایہتی دیوہ، خوی پئی رانہگیراوہ و لہگہل ہندی لہ ہاوہلانیدا لہ بہرابہری ئو
رژیمہ ستہمکاردا راپہریوہ و ماوہیی بہشہر ہاتووہ و شویشیکی گہورہی لہ ہوراماندا
پیک ہیناوہ، بہلام لہبہرئہوہی سپای زورداری رماخان رزاوتہ ہورامان، لہپاش کوشت
و کوشتاریکی زور و تالان و چہپاوکردنیکی فراوان ئو و ہاوہلانی گیراون و بقماوہی دہ
سال بہند کراوہ۔

عبداللہ بہگ لہپاش نازاد بوونیش رانہوہستاوہ دیسانہوہ لہگہل ئو رژیمہدا کہوتووہتہ
بہرہرہکانی و لہ پیناوی نازادی و سہرہستیدا خہباتی کردووہ و تا لہ سالی ۱۳۲۳ء
ہتاویدا بہدہستی سپا درندہکھی حہمہ رمازای ناپاکہوہ کوژراوہ و بہم جوڑہ
بہشویشکھی ئو قارمانہ نہبزہ دوایبیان ہیناوہ۔

عبداللہ بہگ زوربہی ہونراوہکانی لہ بہندیخانہی ئہسفہاندا ہونہوہتہوہ۔ لہ پارچہ
ہہلبہستیکیدا باسی خہویک دہکات کہ لہ بہندیخانہکدا دیویہتی و دہلی: لہ زیندان و
بہندا وام دہزانی کہ رویشتووہتہوہ بقناوچہی ہورامان و لہ ناو ہاوہل و برادرہرہکانمدا

پاسەم مەزانا شای خاوەن جەختم
 نەزانا مەزلووم، حەپسی بەدبەختم
 وەختیو بیدار بێم، تەماشایا کەردم
 ئاژان و زیندان نەزەر ئاوەردم
 چەندە مەدھۆش بێم تەوا سامەو
 عەقل، فام، هۆش نەمەن لامەو
 سەد موقابیل بی بار خەمانم
 وە سۆ ئاماو سۆتەیی زامانم
 زام کۆنەو نۆم تازە کەردەو
 زار زار مەنالا م وە دەم دەردەو
 یارەب ھەر کەسیو کە پۆش نەھات بۆ
 زام زەدەیی تەقدیر پووێ سەربسات بۆ
 کەشتیی نگینش ھەر سەرنگوونەن
 نە گێجاو گێج پوود جەیحوونەن
 مۆرەیی ئیقبالش دووشەش ناوەردەن
 چەنی بەدبەختی مامەلەش کەردەن
 خورد و خۆراکش ژاراو زەردەن
 خاوشیرینش ھەر ئیش و دەردەن
 یارەب بەحاجەت پەسوول حەبیب
 خاک غەریبیم نەکەری نەسیب

لە ناوھەرۆکی ھۆنراوەکانی عەبدوڵلا بەگدا وا دەردەکەوێ کە لەو دە ساڵەدا وا لە
 بەندیخانەدا بوو، زۆرخەم و پەژارەیی خواردوو، وە دەتوانین سێبەری ئێو لە پشتی دیوارە
 بەرزەکانی خەم و پەژارەیی زینداندا ببینین و ئیستا ئێو زیندانانە کاوڵ و خاپوور بوونە، ئێو
 بەندیخانەیی کە ئێوی تیدا بوو وەکو زاخەییەکی تەنگ و تاریک بوو و ھۆنەر بەحەل
 توانیویەتی کە کەسیکی تری تیدا ببینی و ھەندێ جاریش ھیناویانەتە دەروە، و لە تەنیا
 و خەفەتی ئێم زیندانەدا کەلکەلەیی یاران و ھاوھەلان و پتر ئێو ئازار دەدا، یاران و
 دۆستەکانی ئێویان لەبیر بردوو، تەو، ئاشناکانی لەگەڵیدا نامۆ و بێگانە بوون، کاتی
 بەدبەختییەکانی خۆی دەبینی، لە کامەرانی و شادیی دوزمەنەکانی پتر دیتە پقا، بەلام

هۆنەر ئىستاش ھەر ھا لە بېرى دىمەنە جوانەكەى كوردستان و ھا لە بېرى (كۆسالان) و
 (بەندنە) و (دەرەويان) و (سارووخە) و (مەلێن) و (پىيەن سەر) و (سەكۆى سان) و (پىر
 پۆستەم) كە ئەم ھەوارگانە يادى رابردوويان لە دليدا زىندوو دەكردەوھ. ھۆنەر كاتى لەم
 وژارە و كەلكەلانەدا بوو، دلى بەوھ خۆش دەكرد كە ئەمە چارەنووسە و دنيا ئەمەككىكى نىيە
 و ھەموو كەس ئەمرى و ھەر كەسك دەورو نۆزەبەككى ھەيە و ئىتر خەم و پەژارە مانايەكى
 نىيە و بەم چەشنە بەو بىرورايە كەمى دلى ھىمەن دەبووھوھ:

ياد گوزشتەى ھامفەردانم كەرد

كوردستان مەحال ھەورامانم كەرد

ياد گوزەشتەى ئەو سالانم كەرد

سەير سەرھەدان (كۆسالان)م كەرد

جايى چون (بەندنە) فەرەح سازم كەرد

جاي نىشبات ئەنگىز (دەرەويان)م كەرد

ياد تەماشاي بەرزى خاسم كەرد

چەندى تەواسام، چەندى تاسم كەرد

ياد خەيال (دەمى ھال)م كەرد

تاكە (سارووخە)ى رووى زىوارم كەرد

ئارەزووى (مەلێن)، (پىيەن سەر)م كەرد

ھەوارگەى (بەدھۆ) مووتەرم كەرد

ياد پالاوھژ (سەكۆى سان)م كەرد

قولى (پىر پۆستەم) جەرگم بەرناوھرد

كا گرىيە و زارى مەنالام جە دەرد

كا جەفاكيشان ھەناسان سەرد

كا سەرمەستى عەشق بىزار جەيانە

كا شوكر دەرگاي يەكتاي يەگانە

كا دل وەشى دەرد فەكر و خەيالان

كا شەيداي بالاي شاي سۆسەن خالان

دلبەر ھەر وەعەيش گولان وەھار بى

بى ئاگا جەحال ئى بەندەى زار بى

بەندبوونى عەبدوللا بەگ كە سەرگوروشتەى بەندىيەكمان پى پيشان دەدا، ئەويش

بەندىيەكى ئازادىخواز كە بۆ ئازادى و سەربەستىي گەل و ولاتەكەي تى كۆشاو، زۆر كارىگەر و دلتەزىنە، بەلام ھۆنراومكانى ئەو ھەر پەيوەندىيان بەبەندىخانەو نىيە، بەلكو كەلى ھۆنراوى ئاينى و كۆمەلايەتى و دلدارىشى ھۆنىونەتەو و لە ديوانەكەيدا تۆمار كىردون.

سەرچاوەكان

- ۱- ديوانى عبداللآ بەگى ھەورامان كە لە سالى ۱۲۳۴ى كۆچيدا نووسراو.
- ۲- بەيازىك كە بەختى فەرھادى ھەورامانى لە سالى ۱۲۶۵ى كۆچيدا نووسراو.
- ۳- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەعبداللآ بەگى ھەورامى.

عەلى نەقىي دەبىر

ئەم ھۆنەرەمان ناوى عەلى نەقى و كورپى عەباس و نازناوى دەبىر بوو و بەپىتى ئەو بەلگانەي كە كەوتوونەتە دەستمان لە سالى ۱۲۹۹ى كۆچى لە ھاروون ئاوادا لە دايك بوو و ھەر لەوئىشدا پى كەيشتوو. ھەر لە منداليدا خەرىكى خويئندن بوو و لە پاشا باوكى مامۆستايەكى بۆ راگرتوو و وانەي فارسى و خەتخۆشىي پى فىر كىردوو و ماوھىتەكيش لە كرماشاندا بوو و لەويدا لەگەل زانايان و ھۆنەراندا كۆبووئەتەو و پاشان كە ھاتووئەتەو لەلای جوامىرخان و داودخان، خەرىكى نووسەرى بوو، نازناوى (دەبىرى) پى دراو و ھەر لەو كاتەدا نازايەتى و قارمانەنتىي عىلى كەلھورى بەھۆنراوى فارسى ھۆنىوئەتەو و ناوى ناو (كەلھورنامە) كە نزيكەي يازدە ھەزار ھۆنراوىك دەبى. ئەم ھۆنەرە پاشماوھى ژيانى ھەر بەنووسەرى و ھۆنىنەوھى ھۆنراو بر دووئە سەر تا لە سالى ۱۳۶۹ لە ئىسلام ئاوادا كۆچى دوايى كىردوو و لەويدا نىژراو.

دەبىر لە ھۆنىنەوھى ھۆنراوى كوردى و فارسيدا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوو و لە ھۆنىنەوھى ھۆنراوئا سەرى كىشاوئە دەرگاي ھەموو چەشنە ھۆنراوىكەوھ: (ئاينى، دلدارى، كۆمەلايەتى) ئەمەش پارچە ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەرە كە دەلى:

مەولا كىرداوەن، مەولا كىرداوەن

پۆلەم كىرغىتار كىچ كىرداوەن

پۆلەم كەسەيكە ئەحمەدش ناوەن

زەللىيى ئەحمەد كەي وئوق باوەن

ئەر من بىچارەم تۆ چارە سازى

تۆ كەردن فراراز مولك حىججازى

تۆ ئەسەدوللا ساھیب ئىعجازى
 تۆ لە راى رەزاي خودا سەربازى
 تۆ مەولوود پاكا كەعبەى خودايى
 خودا نىد ژ زات خودا جودايى
 تۆ پىشەوايى تۆ موقتەدايى
 تۆ ھەم ئاخىرى، ھەم ئىبتەدايى
 تۆ ھەم مەسىح عەصاي كەلىمى
 تۆ مەعنى حامىم تاھا و ياسىنى
 تۆ دەستگىر دەس گەدا و يەتىمى
 تۆ ھەم حاكمى، تۆ ھەم حەكىمى
 تۆ بابۆى حوسەين خوونىن لىباسى
 دلخوونىن ژ داغ دەس عەباسى
 تۆ ھەر ئەو كەسى حەق مەدحت وانا
 نە راگەى مەجرەج ئەحمەد نە زانا
 وات وە جىبرئىل ئەى بەيك دانان
 چەند وەقتەن ئەى چەرخ شەھپەرت شانان
 ئى وشىترانە وەى قەتارە وە
 وەى كۆھان موور سەندووق بارە وە
 وە كۆمان مەچن وەكام شارە وە
 بارشان چىشەن لىم مەشارە وە
 جىبرئىل وە جەوات وە پىغەمبەر
 ستارەى ھەنەن ئەى چەرخ ئەخزەر
 ھەر سى ھەزار سال نە دەور قەمەر
 يەكبار ژ مەشرق سەر مارۆ ئەو پەر
 مەن سى ھەزار بار ئەو ستارەى نوور
 روئىت كەردەنم وەى لەيل دەيجوور
 ئى ئوشىترانە ھەرھان وە عوچوور
 نووا و دوماشان پىم نەو يە زوھوور

هيچ نهمزانم بارشان چيشه
 كئ ساربانه و كئ جله و كيشه
 وه لحاسل مه قسوود خودا حه يدوره
 فرمان فهرماي شا و گه دا حه يدوره
 تو شير باجگير راگهي مي عراجي
 تو هم تاج به خش، هم ساحيب تاجي
 چه بق بپرسي زهي دوس ديرين
 باجي خواهش حالي ياكه دلگيرين
 تاباجم روله م وه نهي سير به رده ن
 به رده ن وه ديده م يه كجار نوور به رده ن
 فيداي روله ت بق روله ي بي كه سم
 مه رح و سونات كه م تا گه كه هه سم
 به دبخت نارهنووي روله ش به رد وه گل
 چاونه نينتزار دس وه بان دل
 مه ولا ده خيلم وه تو زامن بق
 هر جا نه حمه د چوود مه ولا م ساكن بق
 (نه قئ) هه روه تو دل به سته گيشه ن
 وه هر دو دنيا وارسته گيشه ن

واته له م هونراوانه دا هافي عه لي سللاوي لي بي ده كاته تكاكار بق نه وه ي كوره كه ي له
 به ند نازاد بي تا له خه م و به زاره رزگاري بي و ده لي: نه ي مه ولا! كوره كه م كيروده ي كئزي
 گراوه و من بيچاره م و تو چاره ساز و خوشه ويستي خواو پيغه مبه ري گه وره ي نيسلامي،
 له رتي مي عراجدا گه يشتينه پيغه مبه ر بي نه وه ي خوي بزاني، دسا ده بي له م به زاره يه
 رزگارم كه ي و له خوا بپاريتته وه كه كوره كه م له به ند رزگاري بي، چونكه نه ويان به دليل
 بردووه، دا يكي به دبختي به بي نه وه ي كوره كه ي ببيني تو قئ كرد و مرد، نه وا كوره كه م
 سپارده تو و چاوه رواني رزگاري نه وم.

سه رچاوه كان

۱- ديواني هونراوه كانی ده بير كه له سالی ۱۳۶۲ ی كؤچيدا نووسراوه.

۲- يادداشته كانی خوم سه باره ت به ده بير.

میرزا حسن عالی غریب

نهم هۆنهرمان ناوی حسن عالی و کوری ناغا میرزا عالی وهزیرییه و نازناوی هۆنراوی (غریب)ه. به پیتی ئهو زانیاریانی که که وتوونه ته دهستان له سالی ۱۲۹۹ی کۆچی له دیتی قهرهول له دایک بووه. هر له منداالییه وه له لای مهلا محمه دی قهرهولی خهریکی خویندن بووه و کاتی له پهراوه وردله کانی فارسی بووه ته وه، سهرهتای خویندن فهقی ئیسلامی دهست پی کردووه و له پاشا به فقه قییه تی چوووه بق سنه و له مزگهوتی (دار الاحسان) دا ماوهیه که خهریکی خویندن بووه و پاشان به زۆربه ی شوینه کانی کوردستاندا که پراوه و له لای مهلا چاکه کانی ئهو مهلبه ندانه دا که لی وانه و دهرزی وه رگرتووه و ئهوسا که پراوه ته وه زید و مهلبه ندکه ی خۆی و ماوهیه که خهریکی کشتوکال بووه و دواي ئه وه قهرهولی به جی هیتشووه و چووته تیکانته په ی ههوشار و پاشماوه ی ژیا نی له ویدا به کاری کشتوکال و وانه و تنه وه و هۆنینه وه ی هۆنراو بردووته سهر، تا له سالی ۱۳۷۰ له تمه نی هفتا و یهک سالی دا ی کۆچی دوا یی کردووه و به پیتی ئه سپارده ی خۆی تهرمه که بیان بردووته وه قهره ته وه ره و له ویدا نیژتوو یانه .

میرزا حسن عالی له هۆنینه وه ی هۆنراوی کوردی و فارسی دا دهستی کی بهرز و بالای هه بووه و به یه کی له هۆنهرانی کورد دیته ژمار. هۆنراوه کانی زۆر ته ی و پاراو و شیرین و په وانن . وه له هۆنینه وه ی هۆنراوا سهری کیشا وه ته دهرگای هه موو چۆره هۆنراوه یه که وه: ئاینی، دلداری، چیرۆکی، جگه له دیوانه که ی که داگری هۆنراوی ئاینی و دلداریه، په راویکیشی به ناوی: حهیدر و سنه بهر به هۆنراو هۆنیوه ته وه که هیتستا له چاپ نه دراوه .

نازکی و ته ی و پاراوی و شیرینی هۆنراوه کانی غریب نمونه یه کی با ییداره بق بازاری ویتزه ی کوردی. ناخو سروشته جوانه که ی کوردستان بووه ته سه رچاوه ی هه لقولینی هۆنراوی غریب؟ وه یا یاره خو شه ویسته که ی ئهوی هان داوه که هۆنراو بهو نیتته وه؟

له بهر نه وه ی هۆنراوه کانی به ته واوی نه که وتوونه ته دهستان ناتوانن، له م باره وه بیرو ی خۆمان به ته واوی دهر برین، به لام له و چهند پارچه هه لبه سته دلداریه ی که که وتووه ته دهستان ئه وه مان بق دهر ده که وی که به ئه وینی که چه کوردیکه وه سووتاوه و که لی هۆنراوی به به ژن و بالایدا هۆنیونه ته وه و گله و گازنده و سکا لای دلی خۆی به م چه شنه دهر بریوه که ده لی:

مه یلت هاوه لای ئه وه نه مامه وه

ده ستاخهن وه به ند ئه وه نه قامه وه

وه لیو و بالاش بهی رهفتارهوه
 هردوو عهین ومخشم قین و قارهوه
 قامت بهو زولفان عهجب تارهوه
 هر چۆن بیمارهن لهب وه بارهوه
 چون مورغ نهقهفس بی وه دامهوه
 مهئووسهن وهچنگ ئهوه نهفامهوه
 بالا بهوتنهیی سهول سایه بهرز
 بالا مهنما نۆ ئهوه نهبووم و مهرز
 هر وقت مهرفقسۆت ئهوه وه هزار تهرز
 جه لهنجه و لارهش ئهعزام نشت وه لهرز
 دهست زهلیلی ها وه زامهوه
 مهئووسهن وهچنگ ئهوه نهفامهوه
 شهوان مهنالۆ چهنی ئاه سهرد
 ههرچۆن بیماران زهخم ئالوودهی دهرد
 فهلهک رحم خیر وه حالش نهکهرد
 وهشییی سالانش وه تهلخی ویهرد
 چون مورغ نهقهفس بی وه دامهوه
 مهئووسهن وهچنگ ئهوه نهفامهوه
 یاللا بهحاجت پتغهمبهران گشت
 بهشهرافهقی عهلی زۆر وه مشت
 ئی مهلهک شیوهی لهقای نوور سرشت
 دهستاخن وهدهست دیو ئهکوان زشت
 دهست زهلیلیش ها وه زامهوه
 مهئووسهن وه چنگ ئهوه نهفامهوه
 فهلهک تو کردار دهنس کهچبازی
 ههرکس وههام جنس ویش بکهه رازی
 جهواهیر بهخشای وه دامانهوه
 دانه دای وه دهست نهفامانهوه

وہس کار ناشہرع باوہرہ نہویر

ئاخر وہ نہفرین (غہریب) مہبی گیر

چون مورغ نہقفہس بی وہ دامہوہ

زہلیلہن ومچنگ، ئو نہفامہوہ

واتہ: ئہی غہریب! تۆ دلت ها بہئو نہماموہ و کہچی دل کہوتوہتہ بہندی ئو و ئویش
چاوی لیت مؤرکردوہتوہ و رقی لیت ہستاوہ و زولفہکانی شوکرکردوہتوہ بق لہ
ستدارہدانت.

بہژن و بالای ئو یارہ، وکو سول بہرزہ و خوئی لہ ہموو شوینیکدا دنوینئی و بہوئی
لہنجہولاریہوہ دل دہلہرزئی و ہیچ بہزہیی پیدا ناپیت. ئہی چہرخی چہپگہرد! تۆ بق وا
خراپ و نالہباری، دہسا ہر کہس بہاولفی خوئی بکہ رازی و نیازی دلی خوئی بگہیتنہ،
ئیتہر کہم کاری نالہبار بکہ، ئاخری بہنہفرینی (غہریب) دہکہویتہ گیرو بہجاری لہناو
دہچی.

یہکتی لہ شوینہوارہکانی غہریب، پہراوی حہیدہر و سنہوبہرہ کہ چیرۆکہکەسی لہ بنہرہتا
کوردیہ و خہلک ئیتستاش دہم بہدہم دہیگتپنہوہ و ئو لہ قالبی ہونراوی دہ ہیجاییدا دای
پشتوہ.

غہریب سہرہتای چیرۆکی حہیدہر و سنہوبہری بہستایشی خوا و پیغہمبہر دہست پئی
کردوہ و لہ پاشا داوای لیتبوردن و بہخششی لہ خوای تاق و تہنیا کردوہ و دہلتی:

ئسی بہندہی زہلیل عاسی رووسیا

جہدین روسووم مہکەرم جیا

ئەر سەد کہ عاسی ہم شہرمسارم

گونای فراوان بییہن وہ بارم

ہەر چی تۆ فرمات بہجا ناوہردم

فرئی تہرک قہول کہلامت کەردم

ہیچ حەقم نہکەرد سوا جہ ناحەق

تا واتن پەندەم کافر مۆتلەق

بہکافری ویم کەردنم ئیقارار

کەرہمدار تۆنی کەرہم بی شمار

تۆ جہ کافران فرئی ویردی

ہم چہنی خاسان مەرہمەت کەردی

راز دہروونم ونہت عہیانت
 چ حاجت وہ شہرح واتہی بہیانن
 بہلام ئیستدعای بہندہ کہمینہ
 ہر ئیدمن جہلات ئہی بی قہرینہ
 گونای ویہردہی ئی بہندہی کہمتہر
 عہفووم کہربہزات پاک پیغہمبہر
 عہفو کہر گونای عاسیی شہرمسار
 ئومئدم بہتؤن سرپیؤش سہتار
 فیعل شہیتانی نہزاتم دوور بق
 سہرچہشمہی زہینم دایم پرنوور بق
 ئہگر چ ئایہی (قالوایلا) ہن
 بہئہمر قودرہت ونہم گہواہن
 ئہر بہلا واتم نہر واتم نہعہم
 کول بہرہزای تؤن قادر ئہعزمہ
 ہم بہرہزای ویت جہنہعہم دوورم
 بہی حہرف بہلا حہل زہروورم
 بہی عہقل نوقسان ئہوہندہم زانا
 دوورم جہ نہعہم من بہلام وانا
 ہہرچی رہزات بق جہکی مہپرسی
 ہم رہزای ویتہن جہ کی مہترسی
 کیینہن سوای ویت کان سہخا بق
 کی بہخشوقونا کان رجا بق
 ہر تؤنی مہعبوود ئہزہل تا ئہبہد
 ہر تومہناسؤن وہ کیمنہ مہدہد
 بیاوه بہداد بہندہی شہرمسار
 کہرمدار تؤنی حہیی جیہاندار
 بوہر جہ تہقسیر گونای ویہردہم
 گونای بی شمار چہنی نہکہردہم

وه لحاسل هرچی سه لای تو تیشنه
 بهنده فرمانم سه لای من چیشنه
 دووم نیلتجای بهندهی خه تاکار
 ئیدمن نه درگات که ره م بئی شمار
 تا باقیی حیات تا وادهی ته سلیم
 دوور بۆ جه وه سواس شهیتان ره جیم

قه تهری جه په حمت دهریای گران یار وزه ی نه دهر وون (غهریب) شهر مسار

واته: خویا هر چه نده که من گونا هکار و شهرمه زارم و فرمانه کانی تو م به جئ
 نه هیتاوه، خۆت پازی دهر وونم دهر زانی و داوات لی ده که م که بمبه خشی و لیم بیووری و له
 نه هریمه ن دوورم خه یته وه و سه رچاوه ی زه نیم روون که یته وه، من له پۆژی به رینه وه به لیم
 دا که له پئی تو وه برۆم، به لام تووشی گونا هبووم و له پئی راستی تو هه لخلیس کام، به لام
 نه وه دهر انم که تو به خشنده بیت و منیش هر تو دهناسم و دسا بگه ره فریام و له تاوان و
 گونام چاوپۆشی بکه و ئیتر نه وه به ده ست خۆته، تکای دووهم نه وه یه که تا ماوم له
 نه هریمه ن دوورم خه یته وه و دل م به ناوی دهریای به زه ییی خۆت پاک و خاوی ن که یته وه.

چیرۆکی حه یدر و سنه و بهر رووداوی نه وینی کور و کیژیکی کورد و کشمیرییه، به ناوی
 حه یدر و سنه و بهر به پئی نه و چیرۆکه حه یدر له گه ل هه ندئ له سه رداران و سه ربازانیدا
 دهر واته شکار و له پیدا نه وانی لی ون ده بئ و له پر خه یوه تیک له دووره وه ده بینئ و خۆی
 ده گه یه نیته نه و خه یوه ته و ته ماشا ده کا کیژیکی شوخوشه نگی به ناوی سنه و بهر تیدا یه
 سنه و بهر که نه و ده بینئ خه را باروینه ی ده پیچته وه و له گه ل که نیه زه که یدا که هومه یلای ناو
 ده بئ ده که ویته ری و حه یدر به گیش ده که ویته شوینی و نه ویش به شمشیر برینداری ده کا
 و به جیی دلی، به لام له پیدا به شیمان ده بیته وه و که نیه زه که ی ده نیرتیه لای که برینه کانی
 به سه ستئ. له پاشا حه یدر به گ ده گه پرته وه و دهر واته لای پاشا و کاره ساته که ی بۆ
 ده گپرتیه وه و پادشاش هه ندئ زیری پی دها تا به شوین دلخاوزه که یدا پروا. سنه و بهریش
 که کچی یه کئ له میره کانی کشمیر بوو، هه مو سالتی بۆ دۆزینه وه ی گیا گه لی دهرمانیی
 ها تووه ته کوردستان تا رووه که کان بۆ دهر دی دهر دهر داران به کار بیا سنه و بهر له پاش
 بریندار کردنی حه یدر به گ به ره و کشمیر ده که ویته ری، به لام نه ویش دلی ده جئ له حه یدر
 به گ و له ناگری نه وینی نه ودا ده سووتئ که باوکی به مه دهر زانی به زۆر ماره ی ده کا بۆ
 ناموزا که ی، به لام سنه و بهر نه مه ی پی ناخۆش ده بئ. حه یدر به گ به ره و کشمیر که وته ری
 تا که یشته شاریکی گه وه و سه یری کرد شایی و زه ماوه نه و جله وی نه سه په که ی به ره لا کرد

و ئەسپەكە ئەوی بڕدە بەر مائی پیرەژنیک و لە ئەسپەكە دابەزی و بووە میتوانی پیرەژنەكە و هۆی ناھەنگ و شاییی خەلكی شارەكەیی لە پیرەژنەكە پرسی، پیرەژنەكە وتی: كچی میری ئەم شارە كە تازە لە كوردستانەووە هاتووئەتەو بۆ ئامۆزاكەیی خۆی مارە براوہ و ئەم شایلوغانەیان بۆ ئەو پیتكە هێناوہ. حەیدەر بەگ لە پیرەژنەكە زۆر پاراپیوہە كە كاریكی بۆ بكاو بیباتە لای سنەوبەر و چاوی پێ بكوێ پیرەژنەكەش دەستێ جلوبەرگی ژنانەیی بۆ هێنا و كرديیە بەری و برديیە ئەندەرروونی سنەوبەر و لە گۆشەبەكدا خۆی شاردەوہ و لەم كاتەدا لەپەر ئامۆزاكەیی سنەوبەر هات و لەپەر شەپە زلەبەكی دا لە سنەوبەر و هەندی قسەیی ناشیرین و خراپیشی پێ كرد. سنەوبەریش ناخكی هەلكیشا و لەپەر حەیدەر بەگ خۆی دەرخت و بەشمشیر ئامۆزاكەیی كوشت و دەستی سنەوبەری گرت لەناو شار دەری كرد و هینایەوہ كوردستان و ئەوسا مارەیی بری و حەوت شەو و حەوت رۆژ بووہ شایلوغان و ناھەنگ و شاییی. جا غەریب باسی ئەو شاییی و ناھەنگ و زەماوئەمان بۆ دەكا كە مەگەر هەر خۆی توانیبیتی باسی ئەو شایلوغانەمان بۆ بكا، وەكو دەلی:

چل رۆ چراخان كریا كوردستان

جە یومئ ئیقبال شای والا مەكان

سەدای سەنج ساز نالەیی كەرەنا

مەنشت وە گەردوون وە چەرخ مینا

سەدای سەمتوووران چەنگ جەقانە

رەقس رەقسان شەیدای زەمانە

نالەیی مووكەشان، بەربەت چەنی روود

سەوت وەشخوانان چوون نەغمەیی داود

عیشووی ساقییان جەمین قورس نوور

مەگیلان چەنی پیالەیی بلوور

كاكۆل چەنی زولف چین وەردەن چین چین

ئەفشان كەردەبەین نەپای عەرەقچین

وہ هەر كەس مەدان جورعەیی جام مەیی

باقی نەمەند هۆش كەس بەكام وەیی

سەرداران سوورور جەبەدەیی شادی

رەعیەت جەخۆف چراغ ئازادی

یه‌گشت بهی ئەساس شادیی سنه‌ویه

بهی عه‌یش نشات شی‌یر دلاوه‌ر

واته: بۆ زه‌ماوه‌ندی حه‌یدەر و سنه‌ویه‌ر چل رۆژ کوردستان بووه چراخان، وه‌ ده‌نگی ساز و ناله‌ی که‌رنا ده‌چووه ئه‌وپه‌ری چه‌رخ‌ی که‌ردوون، به‌ده‌م ده‌نگی سه‌متوور و چه‌نگ و چه‌غانه‌وه سه‌ماکه‌ران سه‌مایان ده‌کرد و چاوه‌شانیش ده‌یان دا له به‌ریه‌ت و پروود، وه‌ گۆزانیبێژان و چه‌رکه‌ران وه‌کو نه‌وای داود ده‌یانچه‌ریکاند و چه‌ریکه‌یان بۆ خه‌لک ده‌وت، مه‌یگێزان به‌ناز و له‌نجوه‌ پیا‌له‌ی مه‌ی و بادمه‌یان به‌ناو خه‌لکدا ده‌گێرا، وه‌ به‌هه‌ر که‌سه‌یک قومێک باده‌یان بده‌یه، هه‌ست و هۆشیان ده‌برد، سه‌رده‌ره‌کان به‌هۆی ئەم شاییی و گۆیه‌نده‌وه له‌و په‌ری شادییه‌وه بوون و وه‌زیرانی‌ش له‌وپه‌ری نازادییه‌وه هه‌له‌ده‌په‌رین، ئەمانه هه‌مووی بۆ شاییی و خۆشی سنه‌ویه‌ر پێک هێنرابوو.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌کانی غه‌ریب که له سالی ۱۳۶۸ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۲- حه‌یدەر و سنه‌ویه‌ر - هۆنراوی غه‌ریب که له سالی ۱۳۶۹ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۳- ته‌لای ده‌سته‌و شار - نووسراوه‌ی سه‌دیق بۆره‌که‌یی - تیکانه‌ته‌په، ۱۳۶۶.

میرزا خانی هه‌رسینی

۱۳۶۰ - ۱۳۰۰

ئەم هۆنه‌رمان ناوی عه‌لی خان و کوپی نیعه‌توللائی موکری و نازناوی هۆنراوی (خانی) بووه، وه‌ به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌ که‌وتونه‌ته ده‌ستمان له سالی ۱۳۰۰ی کۆچی له دیتی باره‌گنه‌ی هه‌رسین له دایک بووه و هه‌ر له‌وتشدا پێ‌گه‌یشته‌وه. له مندا‌لیدا خه‌ریکی خویندن بووه و له پاشا باوکی مامۆستای تایبه‌تی بۆ گرتووه و له لای ئه‌و فێری زمان و وێژه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی وه‌خت خۆشی بووه و له پاشا هاتوچۆی حوچه‌ری فه‌قیانی کردووه و سه‌رتیکیشی داوه له کرماشان و ماومه‌یکیش له‌ویدا خویندوویه‌تی و پاشان که‌راوه‌ته‌وه بۆ زێد و مه‌له‌به‌نده‌که‌ی خۆی و له هه‌لسوو‌راندنی کاروباری دێیه‌که‌یاندا یارمه‌تی باوکی داوه، که باوکی‌شی مردووه هه‌مووی ئه‌و کارانه که‌وتووه‌ته ئەستۆی خۆی و له ناخه‌ر و ئۆخه‌ری ته‌مه‌نیدا چووه‌ته لای نه‌وه‌کانی له هه‌رسین و سه‌ر ئەنجام له سالی ۱۳۶۰ له ته‌مه‌نی شه‌ست سالی‌دا کۆچی دوا‌یی کردووه و به‌پیتی ئەسپاره‌دی خۆی له گۆرستانی نیمام زاده مه‌هدی نیژراوه.

کاک حه‌مه عه‌لی سولتانی له په‌راوی (حه‌دیقه‌ی سولتانی) دا سه‌باره‌ت به‌م هۆنه‌ره ده‌لێ:

که میرزا خانى هه‌رسینی به‌کۆ له پیاوه ناوداره‌کانى خواناس و پارێزگارى دى باره‌گه‌ى
هه‌رسین بوو وه له به‌خشنده‌یى و جوامێریدا بى وینه بوو، وه له وێژه‌ی فارسى و عه‌ره‌بى و
کورديدا ده‌ستیکى به‌رز و بالای هه‌بووه و گه‌لێ یادداشتى سه‌باره‌ت به‌هۆنه‌ران نووسیه‌ و
له تهمه‌نى شه‌ست ساڵیدا له سالى هه‌زار و سێ سه‌د و شه‌ستی کۆچى له هه‌رسیندا
کۆچى دواى کردووه و هه‌ر له‌وێشدا نێژراوه.

ئهم هۆنه‌ره له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوى کورديدا ده‌ستیکى به‌رز و بالای هه‌بووه، وه زۆربه‌ی
کاتى خۆى به‌خوێندنه‌وه‌ی هۆنراوى هۆنه‌رانى کورد به‌سه‌ربردووه و هه‌ر له تافى جوانیدا
خێى داوته خوێندنه‌وه‌ی دیوانى هۆنه‌رانى کورد وه‌کو: ئه‌لماس خانى که‌له‌ور و ئه‌لماس
خانى که‌ندۆله‌یى و میرزا شه‌فیع و خانای قویادی و گه‌لێ حه‌زیشه‌ی له چیرۆکه‌گه‌لى کوردی
وه‌کو: خورشید و خاوه‌ر و شیرین و فه‌ره‌اد و خه‌سه‌ره‌ و هۆنراویان لى وه‌رگرئ.

به‌م جۆره ئهم هۆنه‌ره‌مان ده‌که‌وتته‌ کۆشى هۆنراوه‌وه و (خانى) ده‌کاته نازناوى
هۆنراوى و هه‌ندى جارىش نازناوى خۆى به‌که‌ربه‌لاى له هۆنراودا هێناوه.

میرزا عه‌لى خان له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراودا سه‌رى کیشاوه‌ته ده‌رگای هه‌موو چه‌شنه
هۆنراویکه‌وه: دلداری، ئاینى، کۆمه‌لايه‌تى وه له هۆنینه‌وه‌ی ئه‌و چه‌شنه هۆنراوانه‌دا
سه‌رکه‌وتوووه. ئه‌مه‌ش چه‌ند هۆنراویکی ئهم هۆنه‌ره که ده‌لئ:

خانى هات نه‌جۆش، خانى هات نه‌جۆش

چه‌شمه‌ی مه‌داحیم هه‌نى هات نه‌جۆش

گه‌ر چه‌نیم بى دیده و بى گۆش

لاکن مه‌ئذوونم هه‌ر چى مووشین بۆش

ئه‌وه‌ل حه‌مد حه‌ق نه‌عت پێغه‌مبه‌ر

ته‌وسیف والای کونه‌نده‌ی خه‌یبه‌ر

شیر کردگار ئه‌میر سه‌فده‌ر

ئه‌بوو له‌عسوومین ئه‌ولیاى سه‌رور

هادى هی‌دايه‌ت بیابان غه‌ی

زه‌وره‌ق نه‌جات مه‌عاسی په‌ی په‌ی

ستوون سه‌ماء خودای کولل شه‌ی

له‌نگه‌ر هه‌فت ئه‌رز لایه‌مووت حه‌ی

من عه‌بد ئه‌سیم کار ژده‌ست په‌فته

ئه‌عزاه ژ ئه‌دای عیباره‌ت که‌فته

له وای غهفلته چهریده و خهفته
 مهغروور بهردهوام عومردوو ههفته
 لاکن پوژئی بی پوژگسار نهوی
 جوز پوژ ئافهرین هیچ پر کارنهوی
 ز سهماء ژ ئهرز هیچ ناسار نهوی
 نهوعی ژ ئهشیاء بهرقرار نهوی
 حیسنی بنا کرد رحیم رحمان
 موعه مماش کردهن وه دارولئمان
 حسن ولایهت ئهو (حصن) یهزدان
 داخل کرد وه (حصن) جوملهی شتعهیان
 ئومیدم وهو کهس من خلقت کردهن
 داخلم وه (حصن) ولایهت کردهن
 گهر چه عوسیانم جه ههده ویهردهن
 سزام ههریسه تا وهقت مهردهن
 ئهز من وجودم هیچ نهویا مهوجود
 نهجود مهعلووم بی ئهسلهه نهذی جود
 یارهه، یا غهغور، رحمان رحیم
 فهزلت ببهخشق گوناه عهزیم
 نهگهه تۆ نهویت بههنگههدارم
 ژیهدان بهدتهر مهبق کردارم
 ههدهس سهحیح فهرموودهی ئیمام
 شناوام وهختی قهلهه بی ئارام
 دۆست دۆستمان نههل بهههشتهن
 فارغ ژ جهحیم عهزاب زشتهن
 تهکیهی ئومیدم بهههشت و چارهه
 لوتف چارهدهتهن وهنهم دیارهه
 یارهه وه رهندان دهست مهیخانته
 وهعهشق عوششاق مات دیتوانته

وهـخوون عاشق شههیدان رات
 سووجهی عابدان وهخاک دهـرگات
 بهعلیمی عیلم هم عاملانـت
 بهخهلیمی حلم هم حاملانـت
 بهشهوییداران عشق تو جویا
 ژ تولمات شهو وه لهیل دوچا
 نهفـعالم تمام هم رهدویهدهن
 راگهی نومیدم دشوار وسهدهن
 نهتورک، نهعرب نهکورد، نه فارسم
 نوقتهی بی وجود خودا نهشناسم
 نهزاهد زاهد سهحیح نهفـعالم
 نهمودهپرس، دهرس قیل وقالم
 نهفـعقیر فقیر نهفـعقیر نان
 نهغهنی دهولت غهنی نهعوسیان
 نه عیببادهتکار نه روزه دارم
 نه ژ موسلمین دهست وهکردارم
 نه رهند خراب مهست مهیخانه
 عاشقان عشق یهکتای یهگانه
 نه چؤلگهر را جویای یارم
 نهچوون موجتههد ئیجتهاد دارم
 نه دیده روشن جهمال یارم
 مهقبوول و سهحیح کارو کردارم
 قهلبم وه حوجب دنیا گرفتار
 ژی نهفعالانه منم شهرمسار
 هیچ کسهی چوون من پروسیا نییمن
 شهرمندهی نهفعال ژهی دنیانییمن

واته: خانی دلی هاته کول، سهرهتا بناوی خوا و پاشان خهریکی ستایشی پیغهمبر و
 شیری کردکار علی دهبی، واته نهو کسهی که بهلهمی پرگارییه و دهیته تکاکارمان له

پوڙي پهلاندا، من بندهههكي گوناھكارم و له شيو و دڙلي نافهرمانيدا تلامهتهوه، خواي
 مهزن هر له پوڙي بهرينهوه قهلايهكي دروست كرد كه نهو قهلايهش قهلاي ويلايهته و
 ههمووي شيعهكاني برده ناو نهو قهلايه، منيش نوميدم بهخوايه كه بمباته ناو نهو قهلايه،
 كه رچي گوناھم له نهومار بهدوره، وه بهپيئي نه م فرمايشته كه دهفرمووي: دوستي
 دوستمان دهچيته بههشت، منيش نوميدم بهدوانزه نيمامه خوايا سويندت دهممه رهنداني
 مهستي مهخانه، وه بهخويني كوزراواني رپي خوا و كرنوشي خواناسان و بهشهبويداراني
 خواناسي كه رپي راستم پي پيشان بدهي، چونكه من گيرودهي نه م جيهانه بووم و له
 دهست دهرچووم و دهمانم كه كس وهكو من روپرهش نيبه و شهرمهزاري بارهكاي تو نيبه.
 خاني له پارچه ههلبهستيكي تريدا دهلي:

موفارهقهت سهخت، موفارهقهت سهخت

دهرد نيبه و پنه ي موفارهقهت سهخت

هيجران نهو يار تازه بهربهست رهخت

مهخسوس بهي كهسي ههرچوون من بهدبخت

وه توفيق حقه وه رهنج كياني

تا پيدا كهردم دوست رچواني

موددهتي وهشههد مويته وه هم دم

قهزا و قهدر مهدهروش وه هم

ههي هاوار زهي بهخت دلگيريمهوه

زهي غريب كهفتهي نسيريمهوه

دور كهفتم كهردن دههربي نه مان

ژ خدمت عزيز، خان كه مرخان

ناتش گير بييهن دلي پر دهردم

روپه رنمارو روخ سارهي زهردم

فرموودهي شهريف شاه مهردا نه ن

يار موفارهق خهيلي گرانه ن

هم ژ ديوانه ن حهديس نهو شا

بهري نومهان تا ببون ناگا

دنيا جاي زحمهت فراق و دهرده ن

كهسي نه ي دنيا دل خومش نه كهردن

واته: هیج دهر دیتک ناگاته دهر دی دوری، به تایبته یاریک که کۆچی دواپی بکا، به تایبته بۆ منی به دبخت زۆر سهخته من ئهو دۆستمه ههر له زوهوه دهناسی و دلم پی دابوو، وه خۆشم دهویست وه له ههنگۆتی دۆستی ئهو چهشکه م دهکرد، کهچی چاره نووس ئهوی له من جیا کردوه بۆ ئهوی پاشماوهی ژیانم به دهرم و پهنج و پهژاره ببهمه سهر و ئیتر پرومهتی ئهو دۆسته خۆشهویسته نه بینم، به ئی جیهان جی ئهرک و پهنج و ناخۆشییه و، که سیک له م جیهانه دلخۆش نییه.

سهرچاوهکان

- ۱- حدیقه سلطانی - تالیف: محمد علی سلطانی - تهران، ۱۳۶۴.
- ۲- دیوانی میرزا خانی ههرسینی که له سالی ۱۳۶۳ی کۆچیدا نووسراوه.

عینایهتی هیدایهتی

۱۳۰۱ - ۱۳۷۶

ئهم هۆنهرمان ناوی عینایهت و کورپی هیدایهتی پاوهیییه و به پیتی ئهو زانیاریانهی که کهوتونه ته دستمان له سالی ۱۳۰۱ی کۆچی له پاوهدا له دایک بووه ههر له مندالی له لای باوکی خهریکی خوتندن بووه و له پاشا چووته حوجرهی فهقییان و بۆ خوتندن که ئی شوینی کوردستان گهراوه و ماوهیهک له چۆر بووه و چهند سالتیکیش له بیاره بووه و سه ره نه نجام له سه نه دا خوتندنه که ی ته واو کردووه و گهراوه ته وه بۆ پاوه و له پاش ماوهیهک به ماله وه باری کردووه دیتی (که ئی)ی جوانرۆ و ئیتر پاشماوهی ژیاپی له ویدا به وانه وتنه وه و پینوینی خه لک بردووه ته سهر تا له سالی ۱۳۷۶ له ته مه نی هه فتا و پینج سالی دا کۆچی دواپی کردووه و له ویدا نیتراوه.

عینایهت به ئاقه ی عینایه تیش ناسراوه و به یه کئی له هۆنهرانی ئازادبخوازی کورد دیته ژمار، ئهو له که ئل به گزاده کانی جوانرۆدا بۆ ماوه ی ده سال له زیندانی ئه سفه هاندا بووه، به لآم له و هۆنراوانه ی که له زیندانا هۆنیویه ته وه شتیک نه گه یشتووه ته دهستی ئیمه و هۆنراوه کانی شی به ته واوی کۆنه کراوه ته وه و له ناو خه لکدا دم به دم ده کپرنه وه.

عینایهت له هۆنی نه وه ی هۆنراوا ده ستیکی بهرز و بالای هه بووه و زۆربه ی هۆنراوه کانی دلدا ری و کۆمه لایه تی و ئاینین.

ئهمهش چهند هۆنراویکی ئهم هۆنهره که ده ئی:

ناگا نه و ده مـدا بی وه واوهیلا

وینه ی واقعه ی دهشت که ره لا

مهواتن سەردار سام سەنگینم پۆ
 بابۆی فەرزەندان نازەنینم پۆ
 ئەسپان تازی وەجا مەندەت بام
 نۆکەرەن وێڵ پەراکەندەت بام
 ناگای نو دەمدا سەردار ئەکرەم
 رەئیس و نەجیب شەخس موحتەرەم
 چەندێ نەدەرەن دنیایا و بەردە
 پەنای شەرافەت سپەهەبۆد بەردە
 وارد بی نەو دەم وە دەست بەستە
 مانیا و مەفلووک زادیایا و خەستە
 سەفا و سەلامی جە مابەین و بەرد
 شەرح حال ویش وەئە تەور تەمام کەرد
 واتش نازیزان یاران دێرین
 هەر جە مەریوان تا قەسر شیرین
 یەکسەر وەئە دەرەدە گرفتار بییەن
 ئابروو و شەرافەت جە دەس بەرشییەن
 کەس نەمەزانق حال زارما
 کەس نەمەزانق پای مەزارمان
 کەس نەمەزانق بەئە چیش وەئە تەورەن
 یاکار فەلەک هەر زولم و جەورەن

واتە لەو سەردەمەدا لە پێ بوو و او هیلا، وەکو رووداو و کارەساتی دەشتی کەریەلا،
 دەیانووت: سەرداری سامی سەنگینم پۆ، باوکی منداڵانی نازەنینم پۆ، قوربانی ئەسپانی
 پەسەنی لە شوێن بەجێ ماوت بێ، بەقوربانی نۆکەرانی پێش و بلاوت بێ، لە پێ سەردار و
 سەرۆکی بەرێژ بە دەستی بەستەو هاتە ناو وە و دیاربوو کە زۆر شەگەت و ماندوو
 خەمبارە، سلاوی کرد و رووداری خۆی گێژایەو و وتی ئەئە یاران! هەر لە مەریوانەو تا
 قەسری شیرین هەموو بەم دەرەدە گرفتار بوون، ئابروومان لە دەست دەرچوو، کەسێ
 نازانی حالمان چۆنە، کەسێک نازانی ئەم کارانە لە بەرچییەو ئەم زۆر و ستەمە بۆ چییە، یا
 هەر چەرخێ گەردوون ستەمکارە و ستەممان لێ دەمکات.

بۆمان دەر نەكەوت كە ھۆنەر ئەم ھۆنراوانەى لە بەرچى ھۆنىووتەو و مەبەستى لە
ھۆنىنەوہى چ بووہ و ئەو سەرۆكە كە بە دەستى بەستوو ھاتوووتە ناوموہ و خەلك لايان وا
بووہ مردووہ كى بووہ؟

ئەمەش پارچە ھەلبەستىكى ترى ئەم ھۆنەرە كە لە وەلامى ھەمە بەگى رۆستەمىدا
ھۆنىويەتەوہ، وەكو دەلى:

دۆسەكەى گيانى رۆستەمى نەژاد
نامەى شەرىفت خەمان دا وەباد
ئەشعار مەربووت مەعدەن شووور
سەيقەل كرىابى بەوتنەى بلوور
مناجات خاس دل بەسەندىدە
وانام و ساوام وە ھەر دوو دىدە
ئەھنگ ئەشعار فەرد وىت وەندم
جە دور ئەفشانىت من ھىران مەندم
ئەشعارت جەلام وىنەى شەكەرەن
من جە واتەى وىم قەلبم بەكەرەن
ھەيفەن قاتى بۆ ئەو شىرىن وەى تەلخ
ئەو ئاوسافەن ئىد لەجەن ھەم بەلخ
ئەو دانەى گەوھەر ئى دسەنگ خاران
ئەو پارچەى ھەرىر ئىد كۆنەى شاران
ئەو خشت ميعمار باش ئۆساي يەمەن
ئىد كەلاوہ كۆن گل و خاك وەشەن
فەلەن ئەساسەى تەھرىرم نىيەن
پەى سەبتش ئاير نەقەلبم شىيەن
نىگاش مەدارق تا دەرجش كەروون
ھەر وەخت وەسىلەش وەدەست باوہروون
قاتى پاتى بۆ خاس چەنى خراو
تا بۆ وەشەربەت شەكەر چەنى ئاو
يادگار يىەن پەى كەسى مانق
شا يەد دروودى پەيمان بكىمانق

ومسیلهش فهوری حازر بی باری
 دهرج کهردم نهفهوق پهی یادگاری
 ئیزهار مهئیسوس کهم سهوادی ویت
 پهی عیلم و تهحسیل نامورادی ویت
 کهر دهبیت وه لام منیچ هر بهدهرد
 جهکول کهس بهتر گوم نام و ږهنگ زهرد
 دمای پهنجا سال ږهنج و کهردهی ویم
 ئیسته سابتن مهعلووم بییهن لیم
 هر چیوم کهردن کول پهشیمانم
 هریهک دهردیوهن وه ږووی زامانم
 ئینه کول باعس بی ئیتلاعیه
 جه فهزل و دانش کهم مهتاعیهن
 بی عیلم و سهودا جه نادا نییهن
 عاقل کهی کارش پهشیمانیهن
 بهلام عهزیم تهقسیرمان نییهن
 مهحل موحهقر تنگ و وردیهن
 مهدرهسهی عولووم عهقل و قام و بهخت
 یا پهناى دیوار یا سایهی درمخت
 فهیلهسوف عهقل کان مهعریفه
 ږهواج دهههندهی عیلم و شهریعت
 نهوړو نیشانهی دهر وهدرمان بی
 مهلا علی موراد تهعلیم دهرمان بی
 نهو ئیمهش یاو ناوهی پایهی بولهند
 (شیخ الازهر) بی نهو ږیر دلْمهند

واته: نهی دوستی خوښه ویستم! نامهکته گه یشته دستم و نامه سهر چاوه کانمه وه،
 بهراستی هونراوه کانت زور جوان و شیرین و گهلی وشه ی جوان و ږهنگینت تیا به کار
 بردووه، بهلام من ئیستا که ته منم گه یشتووه ته پهنجا سال و له کردهوهی خوږ زور
 پهشیمانم نه مهش هوی نادانییه و نهوه دهگه یتنی که بههریه کم له زانست به دست

نههیناوه و سووچیشم نییه و گهلی ئاواره و دهر به دهر بووم.

سه رچاوه کان

۱- به یازتیکی کۆن که له سالی ۱۳۵۲ی کۆچیدا نووسراوه.

۲- یادداشتهکانی خۆم سه بارهت به عینایهتی هیدایهتی.

سهی چه بیی په وانسه ری

۱۳۸۵ - ۱۳۰۲

ئهم هۆنهره مان ناوی چه بیبوللآ و کوری سهی چه سهنی باینچۆیییه و به پیتی ئهو زانیاریانهی که کهوتووته دهستان له سالی ۱۳۰۲ی کۆچی له دیتی ته په له ری روانسه ردا له دایک بووه و ههر له ویتشدا پئ گه یشتوو. ههر له مندالیدا خه ریکی خویندن بووه و له پاشا به فه قییه تی گه لی شوینی هه ورامان گه راوه، ماوه یه کیش له باینچۆ بووه و پاشان گه راوه ته وه زید و مه لبه نده که ی خۆی و خه ریکی کشتوکال بووه و له ته مه نی په نجا سالیدا به هۆی نازادیه خوازییه وه گیراوه و تا ماوه ی ده سال له به ندیخانه ی ئه سپه هاندا بووه و ئه وسای نازاد کراوه و چووته زیده که ی خۆی و خه ریکی کشتوکال بووه تا له سالی ۱۳۸۵ له ته مه نی هه شتا و سئ سالیدا له کرماشان کۆچی دوا یی کردوو و به پیتی ئه سپارده ی خۆی له گۆرستانی روانسه ردا نئژراوه.

کاک چه مه عه لی سولتانی له په راوی (چه دیقه ی سولتانی) سه بارهت به م هۆنهره ده لی: خوالخۆشبوو چه بیبوللآ که دایکی له سهیدهکانی لۆن و باوکی له سهیدهکانی باینچۆیه له دیتی ته په له ری پیتی ناوته مهیدانی ژیا نه وه و له پرودای گرفتاریی سه رۆکانی هۆزهکانی کورد له سالی هه زار و سئ سه د و ده ی هه تاویدا به دیل گیراوه و بۆ ماوه ی ده سال له زیندانی ئه سپه هاندا له به نندا بووه و ئه وسای سالی هه زار و سئ سه د و بیستدا نازاد کراوه، وه له دوا ی نازادبوون پۆیشتووته وه دپه که ی خۆی و خه ریکی کشتوکال بووه، وه له باخهوانی و هه لپاچینی دار و درهختدا پسپۆر بوو، وه خو و خدهیه کی چاکی هه بوو و زۆر چه زی له خواناسی ده کرد و له گه ل زۆربه ی زانیان و وئزه وانان و هۆنهراندا کۆ ده بووه و له راسته قینه دا پیاویکی زانا و تیگه یشتوو بوو، هۆنراوی جوان شی ده کرده، وه هه ره ها له سواری و تیره ندانیدا بئ وینه بوو، وه چه زی له خویندنه وه ی په راوی وئزه یی و مئژوو و جوغرافیا ده کرد، وه زۆربه ی هۆنراوهکانی له به ندیخانه دا هۆنیوه ته وه.

سهی چه بیب به یه کئ له هۆنهرانی هه ره به رزی کورد دپته ژمار و، له هۆنینه وه ی هۆنراودا دهستیکی بالای هه بووه، وه له هۆنینه وه ی هۆنراودا سه ری کیشا وه ته ده رگای

هه موو جوړه هوټراوټکه وه: دلداري، کومه لايه تي، نايي، ستايشي سروشت.
 نيمه ش هندی له هوټراو مگاني نيم هوټره که دهلي:
 شه مال دمخيلهن قاسيدمان نيهن
 عه رزه ي زه ليلان هر به تو بيهن
 جه ي ومرت هر که س مه بيا گرفتار
 هاناش به تو بوي پهيک خوش پرفتار
 تو به نا و مه لجه دهرده داراني
 واسيته ي و سوول بهين ياراني
 قاسد بيت جه بهين مه جنوون وله يلي
 عه رزه ي قهيس يا وهنای فهراوان خه يلي
 جه روژ نه زه ل تا وه رو ي مه حشر
 هيچ که س چون نيمه ش نه يواون به سر
 شيرين سواران دهس و دل تيار
 شيرين به زم و په زم روژ هه ي سوار
 گشت په روه رده ي ناز هيجران نه ديده
 بي خه م چون نا هووي جه گه ل په ميده
 ناکاو ناغافل بين وه دامه وه
 ناوا رده ي وه تن وه سه د زامه وه
 ناي جه ناله ي تال بل يسه ي دهروون
 فه زياد جه هسره ت دل ه ي پر جه هوون
 گشت وه بار ليو زام سه خته وه
 دل پر جه نه فرين که جي ي به خته وه
 گشت دهس وه پاره ي زام جه رگه وه
 ته قه لاي بي سوود وه دهس مهرگه وه
 ناي جه قرجه ي زام ناسور گه فته مان
 په نج چهنه ساله ي وه باد په فته مان
 جه جه فای گه ردوون په نج به دکاران
 مهر خالق زانو چو نمان وياران

های هانا شه‌مال عه‌سه‌مان ته‌نگه‌ن
 پای قاسد وه‌لای فه‌ریاد ره‌س له‌نگه‌ن
 بق‌نه‌راگه‌ی حه‌ق شه‌مال ره‌هبه‌ر
 هر چه‌ند زه‌حمه‌ته‌ن مدارا مه‌که‌ر
 عه‌رزئی جه‌رگه‌ی جگه‌ر هوونینه
 ببه‌ر وه‌ قاپی شاه‌مه‌دینه
 عه‌رزمان وه‌لای که‌س نه‌دارق‌ئه‌ئه‌ر
 مه‌که‌ر نه‌ده‌رگای شای خه‌یره‌ولبه‌شر
 دمای خاکبۆسی بارگای نه‌عزه‌م
 فه‌خر کاینات ره‌سوول‌خاته‌م
 سه‌رکه‌رده و سالار گشت نه‌نبیاهان
 نه‌شهره‌ف مه‌خلووقات پادشای شاهان
 دادره‌س دوو عاله‌م فورستاده‌ی حه‌ق
 به‌رگوزیده‌ی زات پادشای موئله‌ق
 عه‌رزهی زه‌لیلی جه‌رگه‌ی بی‌تاوان
 گیر وه‌رده‌ی توهمه‌ت ده‌روون سیاوان
 شه‌رح حالمان وه‌ سوژ ده‌روون
 به‌کیه‌ک به‌یان که‌ر تو‌ذات بی‌چوون
 عه‌رز که‌ر یا ره‌سوول‌پادشای نه‌کبه‌ر
 به‌نای ئۆمه‌تان جه‌سارای مه‌حشه‌ر
 جه‌مع مه‌حبووسین جه‌بس نه‌سفه‌هان
 ئیره‌ده‌ی ته‌قدیر پادشای سویحان
 ئومیدشان جه‌لای مه‌خلووقات بریان
 په‌رده‌ی سه‌برشان هزار جار دریان
 جه‌ قاپیی قادر تاک ته‌نیای فه‌رد
 تو‌شان وه‌ شه‌فیع گوناشان ئاوه‌رد
 نه‌ر سه‌د گونابار غه‌رق عوسیانن
 چه‌مه‌رای ئومید عه‌فوو سویحانن

ئىيسە چەمەراي پەم خاس توون
 ئوفتادەي مەينەت زەبوونەن زەبوون
 بە حاجەت قوربت نەدەرگای ئەكەبەر
 نەجاتشان جەحەبس ئەسفەهان بەدەر
 كافەر نەوینۆ حال جەستەشان
 بۆي قەرچەي كەواو دلەي خەستەشان
 ویتەي زەمزەمەي دیوان مەحشەر
 بەزەمیت بۆ پیتشان یا شاھ سەرورەر

واتە: ئەي شەمال! تۆ پشت و پەنای دەردەداران و ھەژاران، نیراوی نیروان لەیلا و
 مەجنوون بوویت و ھەر لە پۆژی بەرینەوہ ھیچ کەسێ وەکو من گرفتار و گیرۆدەي دەرد و
 رەنج نەبوو، لەناکاو کەوتینە داو و لە زێدو مەلەبەند ناوارە و دەربەدەر بووین، ئیستە لێوم
 باری کرتووہ و دلەم پر لە خەم و پەژارمیہ و، رەنج و ئەرکی چەند سالەم چووہ با و ئیستە لە
 بەندیخانەدا بەندکراوم، ئەي شەمال دەسا زووکە سکالای من ببە بۆ لای پیغەمبەری
 گەورەي ئیسلام و سەرمتا بچۆ مەدینە و خاکی دەوری بارگاکەي ماچ کەرەوہ، بچۆرە لای
 ھەلبێرتراوی خوای تاق و تەنیا و چۆنییەتی گرفتاربوونی من و ھاوہلانمی پێ یلێ و یلێ:
 ئەي پیغەمبەر تۆ پشت و پەنای ئۆمەتانی و ئومید و ھیوایان بپراوہ و دەستە و دامینی تۆ
 بوون و پەردەي ئارامیەتییان بپراوہ و داوای تکا لە تۆ دەکەن و چاوہیوانی بەخشش و
 بەزمی خوای تاق و تەنیا، بەلکو لە بەندیخانەي ئەسپەهان پزگاریان بێ و ئازاد بکرتن،
 چونکە دلایان زۆر بەشیوہ و وەقرە و ئارامیان نەماوہ.

ئەم ھۆنراوانە بەشیکن لە چەکامەیکە کە سەي حەبیب لە پاش دە سال بەند چۆنییەتی
 حالی خۆي لەو چەکامەدا دەردبەپێ و لەم ھۆنراوانە وا دەردەکەوێ کە ھۆي بەندبوونی ئەو
 و ھاوہلانێ ئازادبەخوای بووہ کە لە بەرابەری رژیمی ستەمکاری پادشایەتیدا راپەریون و
 پاشان لە لایەن کاربەدەستانی رژیموہ گیراون. وادیارە لە زینداندا زۆر رەنج و دەرد و
 سەخەلتی دیوہ.

زۆریی ھۆنراوہکانی سەي حەبیب پەرە لە سکالۆ و گازندە و نالە کە دیارە لە بەندیخانەي
 ئەسپەھاندا زۆر بەشیو و دلتەنگ بووہ، بۆیە ھۆنراوہکانی دل مرق دەتاویننەوہ و، لەم
 بارەوہ دیسان دەلێ:

یاران پەشیووم، یاران پەشیووم
 ئارۆ وە تەحقیق یەکجار پەشیووم

سهد تو نیشتهن بار مهینهت نه لیوم
 خه م ناشتای سویدهم خوراک شیوم
 ناسمان دل هم هورکهردهوه
 چهخماخه مهدق هم مهوج وهردهوه
 بهرق بلیسهی دل پهروازهکهم
 نایر وست نه جهرگ مهینهت وازهکهم
 زام نه سرهفتهی دل بهدبهختم
 دیسان چل مهدق نای چند گیان سهختم
 فهلهک نمازق سساتی زهخم دل
 ساکن بوقه ئیش نای چون مهدق چل
 مهر واجی دوشمن قه دیمش منم
 دایم تنابش هانه گهردم
 گنج دجله ی غه م باز طوغیانیش کهرد
 په ریشهی دل بی وه لافاواوهرد
 کهم کهم بینایی دیدهی تهرک مه بوق
 قه لوازه ی زوخاو وه بوقی جهرک مهدق
 نه گهر وه ته حقیق بزانونم نه جهل
 تهرریف ماوهرق بی درق و ده خهل
 ئی گیانه نهوسا شیرین بی جه لام
 مهدهم پایه ندا زفیدای ناماش بام
 جه لای وهش بهختان گیان ریشهی جهرگهن
 په ری من شادی و وهش بهختی مهرگهن
 حه بیب دلای ویت وهس نازار بدهر
 زهخمش کهم بدهر وه مهودای نهشتهر
 نه رسهد که غه ریق ده ریای ماته می
 مه جرووح چون پیکای کهل جه که لرهمی
 مه نالی وه دهر د زام مه جوری
 مه حیووس و غه ریب جه وه تن دوری

تهركيب و روخسار ره مهق پهريدهت
 قهتره‌ی جوانا و دهوران ديدت
 هر كهس بوينق شپوه و تفاق
 بوی كهوا و جهرك قيمه‌ی فراقت
 نهر دلش سهخت ته رجه سهنگ خارا بۆ
 جهلاد هوو نريز بي مدارا بۆ
 گريانيش مهيق په‌ی زام كاريت
 په‌ی قرجه‌ی دهورون جای نادياريت

واته: نه‌ی ياران! من په‌شيو و زويرم و كهوتومه‌ته ناو ته‌نگوچه‌لمه و سه‌ختيه‌وه و خه‌م
 و خه‌فت بووه‌ته خوراك، وه بلتسه‌ی ناوري خه‌م كهوتومه‌ته ناو دلم، و دل چل دها و
 به‌خوم ده‌ليم: نای چنده گيان سه‌ختم، چه‌رخي چه‌پگرد ناهيلتي ساتي به‌بي په‌ژاره
 دانيشم، ده‌لتي كه من دوژمني كوڼي نوم، وه هه‌موو دم ته‌نافي ها له ملما و پروباري
 چاوم لافاوي هه‌لسا و كه‌م كه‌م بينايي خوم له ده‌ست ده‌دم، وه نه‌گه‌ر بزائم كه به‌راستي
 ناكام ديت، نهم گيانه پيشكه‌شي ده‌كه‌م، نهم مه‌رگه بۆ من شادي و خوشيه، نه‌ی حبيب
 كه‌م دلي خوت نازار بده، هه‌رچه‌نده كه‌م نو‌قمي ده‌رياي په‌شيويت و به‌دم درد و برينه‌وه
 ده‌نالي و ناواره و ده‌ريه‌ده‌ري زيد و مه‌لبه‌ندي خوتي و له به‌ندا گرفتاري و هر كه‌س په‌نگ
 و روخسارت ببيني، جه‌رگي بۆت ده‌بيته كه‌وا، ته‌نانه‌ت جه‌لاويش گرياني بۆت ديت.

سه‌ی حبيب له هونراوه‌كانيدا نه‌يويتراوه زور و سه‌تمی رژيمي سه‌تمكاري پاشايه‌تي
 پيشان بدا، هر نه‌وه نه‌بي كه‌م سكالآ و ده‌ردی دلي خوي و هاوه‌لانی ده‌رپريوه، له زوربه‌ی
 هونراوه‌كانيدا پيغه‌مبه‌ري گه‌وره‌ی ئيسلامي كردوه‌ته تكاكار كه‌م خوا له‌و به‌نده‌ رزگاريان
 كا و بگه‌رينه‌وه سه‌ر كاروباري خويان. له چه‌كامه‌يه‌كي تريدا ديسان ده‌كه‌ويته‌ گله و
 گازنده و ده‌لي:

ياران عه‌زیزان ده‌ردم كاريه‌ن
 زوخاو دهورون چون سه‌يل جاريه‌ن
 مه‌حبووس و زه‌ليل بي ته‌قسير ويمان
 رای نه‌جات تاريك بي ته‌دبير ويمان
 دوركه‌فته‌ی وه‌تن غه‌ريب بي‌چاره
 سه‌رعی خاتر ته‌نگ سيا ستاره

تۆخودا ياران رەفئەتقان چۆل
ياد كەن غەربان خەستەى خەم وە كۆل
هەر ساتى، ھەوای ئازادى ھەردان
گشت وە سەيادى و گوزەرگای زەردان
چەنى رەفئەتقان جۆيا پەى نەچىر
بى خەم مەست شەوق وە سۆز دنگىر
نەسىم بۆ عەتر چنور وە شەبۆ
گشت بى وە خەيال وەى وە يانەم رۆ
مەيۆ وە يادم چون خار شەوان
نەفەس قەزەق مەبۆلال مەبۆ زوان
ديسان گرفتار چەرخ گەردوونيم
وہ گيان ياران تەمام زەبوونيم
جەى قەفەس تەنگ جەبس ئەسفەهان
پيشەى شاديمان جەبئەخ ھۆرکنيان
گرفتار دەس چەرخ سەد رەنگيم
چون مەردەى مەزار مات بى دنگيم
دەست بەستەى زەبوون غەريب شاران
دەست و چاک پىچان گرۆى بەدكاران
ئەگەر بەيان كەم ھەزار يەك دەردم
مەبۆ وە سەربار ھەناسەى سەردم
ھەزار يەك نيەن يەئيزھار كەردم
ئای چەند گيان سەختەم ھيمان نەمەردم
بازھەم پەنامان وە زات حەقەن
وہ ذات بى چوون فەرد مۆتلەقەن
كەرم بى شمار مەر وە لوتف وئيش
وہ فەزىل و رەحمەت وەرنە چارە چيش
يە حەبيب واتەن وەى گشت دەردەوہ
دل وە ھەناسەى سىيائى سەردەوہ

رهفیتقان مهحبسه نه توی پهردهوه
یهک یهک مهواتن «حباب» مهردوه

واته: نهی خوشهویستهکانم دهردم کاریبه و زوخاوی دهرروونم وهکو لافاودئ، چونکه بهی تاوان گیراوین و له بهندیخانهدا بهند کراوین، وه پئی رزگاریمان نیبه و له زتد و مهلبندی خومان ناواره و دهربهدر بووین، توخوا نهی یاران، نهی هاوهلانی چۆلم، منی بیچاره یادکن و له هواوی نازادیی هردان کهلک وهرگرن، بهتاییهت نهو کهسانهی که دهچنه ماه و زهرد و له دووی نهچیردان وه بهی خهم و پهژاره لهوپهپی شادی دان، یادم بکن و، من کاتی دهکومه بیبری نهو پزژانه و نیستا له بهندی نهسپههان دام، بهجاری کۆسم دهکوی و وهکو مردووم لی دئ، وه نهونده دهرد و پهنجم کیشاوه که له نهژمار نایه، نای چنده کیان سهختم، دیسان دهبی پهنا ببهمه خواوی تاق و تهنیا، بهلکو لهم پهنج و مهینهته رزگارم بکا.

سهی حباب لهگه ل نهو ههموو پهنج و تهوژمه که پشتی کتویش دهشکینئ، نازامی کرتووه و پشتی بهخوا بهستووه و ههموو دهم بق رزگاریی خوی داواوی له خوا کردووه که نازاد بیی و نهو راستهقینه له هۆنراومکانی نهودا دهردهکوی، وهکو لهم چهکامهی تریدا که سهرهتاکی بهپارانهوه و ستایشی خوا دهستی پی کردووه و دهلی:

یا زات بی چوون، یا ذات بی چوون

یا دانای مووتلق یا زات بی چوون

یا گهردانندهی دهر بی سوکوون

پهی تهعدیل حال نههل دنیای دوون

ناگاهه نهحوال گشت دهردهداران

مههم نمای زام جهرگ بیماران

جهراز دهرروون مهحبوس و نازاد

ویت خاس مهزانی شای موشکل گوشاد

زوان جهه تهعریف زات پاک تو

لاله نهو ساف کونه زات تو

من بهندهی زهعیف بی هۆشم کهم فام

وسف و سههنای تو نهبق تهمام

یهقین مهزانی وه حال دهردم

وه لافاود خهم وهی ناھ سهردم

خالق، يهك بهندهی گونابار تۆم
 رووسیای عوسیان شهرمه‌سار تۆم
 جه‌قرچهی ده‌روون شه‌وان تا به‌رۆ
 خاس ناگاهیت هن شای که‌رمه‌ بی شۆ
 نه‌گه‌ر به‌یان که‌م ده‌ردان سه‌ختم
 نه‌ووه‌ل تا ناخر سیاهی به‌ختم
 گشت جه‌کتاچه‌ی ئیسم نه‌عزمت
 به‌سره‌ ده‌روون سینهی مه‌حرمت
 وه‌ سوژ ئی‌خلّاس شه‌و بیدارانت
 به‌بیم و نوم‌ی‌د گوناکارانت
 نه‌ رای عه‌دالت دیوان مه‌حشهر
 جه‌ ده‌ریای زوخاو نه‌جاتمان بده‌ر
 یا حه‌ق بو ئیمه‌یچ نه‌رگه‌ی قورئان
 نه‌جات ده‌ر نه‌حه‌بس شووم نه‌سفه‌هان
 جه‌ی ناخر عومر باتل سهرف که‌رده‌م
 رۆزگار و حه‌بس می‌حنه‌ت ئاوه‌رده‌م
 ناخر نه‌فه‌سه‌ن گیان جه‌ قه‌فه‌سه‌ن
 تو زاتت قه‌سه‌م بی باکی وه‌سه‌ن
 یا نه‌جات یا مه‌رگ وه‌ ئیمان پاک
 عه‌تا که‌ر پیمان فهد ته‌نیای تاک
 یه‌ک نه‌مجار وه‌ ره‌حم ئی سی و هه‌شت نه‌فه‌ر
 جه‌ی گیتجاو خه‌م یه‌کسه‌ر نه‌جات ده‌ر
 عه‌به‌ده‌که‌ت «حه‌بیب» سه‌د گوناباره‌ن
 چه‌مه‌پای عه‌فووی په‌روه‌ردگاره‌ن

واته: نه‌ی خوای که‌وره و گران! تو ناگات له ده‌رد و په‌نجم هه‌یه و خۆت چاک ده‌زانی که
 له‌به‌رچی به‌ند بووم، دیاره به‌نده‌یه‌کی وه‌کو من هه‌رگیز ناتوانی ستایشی تو ته‌واو بکا، بی
 گومان ناگات له ده‌رد و حاله‌ هه‌یه، وه‌ نه‌گه‌ر ده‌ردی خۆم بو خه‌لک هه‌لرێژم، چند ده‌فته‌ر
 پر ده‌کاته‌وه. خوایا له‌م داوه‌ من و هاوه‌لانم رۆزگار بکه‌ و له‌م مه‌ینه‌تییه‌ نازادم بکه‌، یا

جگه له هۆنینه وهی هۆنراو له وینه کیشیشدا دستیکى بهرز و بالای هه بووه و گه لى وینهى
بۆ چیرۆکهکانى کیشاوه و دمتوانین بلیین که له وینهانه که له هه ندۆ پهاوى فارسى کۆندا
دهبیترى زۆر جوانترن.

پهراوى ناز و نیاز داگرى چهند چیرۆكى جوانى کوردییه که پره له په ند و نامۆزگارى و
له یه کى له م چیرۆکهکاندا چهند دهر ویش که هه موویان پادشا زاده بوون له شوینتیکدا دهگه نه
یهک و هه ر کام له م دهر ویشانه کاره ساتى خۆیان بۆ یه کتر دهگێر نه وه. یه کى له و دهر ویشانه
که ناوى ئه ستیره یا که وکه به به م جۆره چۆنیه تى رووداوى خۆى دهگێر ته وه و ده لى:

نۆر مه ک هفت وه ده ست دهر ویش دووم
به له هجه ی شیرین که ردش ته که لوم
وات: براده ران ته سه لى گى انم
بواچۆم پیتان نام و نیشانم
نامم که وه که به ن وا چۆم ئاشکار
مه کان و ماوام جه شار بولغار
ساحیب ده ولت بيم هه م بى ئیحتیاج
توچاران شار وه من بى موحتاج
کناچه یى بى به وینه ی خورشید
مه نمانا جه ته رح برجیس و نا هید
ئه ر واچۆم ته عریف نه م بۆ ته مام
باعیس نییه ن وه سف خولاسه ی که لام
چون بى وه جفتم به ژن گول ئه ندام
جه و یصا ل من نه یاوا وه کام
نه بيم وه زاما جه شه و زه فاف
دهر وونم ته م بى چون قوله و کۆى قاف
نه و حاله ت جه و یم من بيم شه رمه نده
به وینه ی نه رگس بيم سه ر ئه فکه نده
جه خه جاله تى ئه ندیشه که ردم
سه یاحى دونیا وه پیشه که ردم
تا به لکم خه ودا بکه رۆ که ره م
قاپى ره حمه تیش وان که رۆ چه ندم

پهري ٿو مه تلب خيلى بيم رهنجوور
 تهمان مهمله کهت گيليام وه ضرورور
 هر تاجه ته قدیر قهزای پوزگار
 يهک روزاگم کهفت وه شار تهمار
 شار غهريبی ماعمورور و ساتع
 جه بهين مهغريب هيندیبی واقع
 وهلى جهو کيشومر جاگهى عجهوبى
 شش مانگش پوز و شش مانگش شهو بى
 نهو شش مانگه دا نهچوش زولمت
 کس کس نمهدى وه چه عيبرهت
 بهو تهوور تاريک بى سهراسه عالم
 چون پوز مهشهر بى خبهه جه هم
 نهوجا بتخانہى وهک قهسر نمرورود
 دهره و ديوارش يهکسه زهرنه ندرود
 عجهب کاشانہى عالی بينا بى
 باغش دلگوشا جای باسهفا بى
 نهو جاگه، مهسکن کرده بى پيرى
 پير نورانى روشن زهميرى
 سهرتاپای لهشش جوان و وهش فهري
 جامه و بهرگ ٿو بى جه مووى سهر
 سهر جهزانووى فيکر ٿو نيهاده بى
 رشتهى ئيختيار جهدهست دادهبى
 بهو طهور ماهر بى نهوجه رياضت
 شهوور پومشغوول بى وه عيبادهت
 نهلقسه نهوجا بهخاتر خواى دل
 جه نزیک قهسر من کهردم مهنزل
 نه يهک فرسهخى تا بهو حهوالى
 گشت مهخمورور و مهست هم لائوبالى

گرد به چنگ و عوود به ربهت چهنی نهی
 به دست هر یک جامی پر جه می
 لباس فاخر پوشا بین نه ور
 جهم بین نه نه و جا ته مامی به کسه
 نازک ته لعه تان لوعبهت خانهی چین
 جه نه و بتخانهی به ستشان ناین
 نه نواع ته عام جه شیر و شه کهر
 جه نوقل و نه بات جه موشک نه زفه
 هر چتی نادهم بیو به خاتر
 نه جنس وهر دن کهر دشان حازر
 جه ناکاو نه و پیروه نه و جا ناما
 هر کس جه هه یبهت نه و پیره راما
 ویشان وست نه خاک به وینهی عه بدال
 بوستان دهست و پای پیر پر که مال
 به کور و به شهل شه فادا به کسه
 چون نی گرامات دیم جه نه و سه روه
 به ته عجیل لوام بو سام خاکپاش
 شهرح حال ویم به نه و کهر دم فاش
 سا چون بی واقف حال خه رام
 وهک مورغ به سمل نه ئیز تیر رام
 وات به من جه رووی عیلم که هانته
 فه رما: نهی که و کب مه کهر ئیهانته
 زوو مه بو حاسل مه تله بت جه من
 شام زولمانیت مه کهر دم روشن
 نه و هند گره و ام به دلای غمه مگین
 تا ناما به نه و پیر پاک دین
 دهر ساعته نه و جا مه یلم بی وهرن
 چراغ مه ردم دهر لاد بی روشن

هۆر تیزام نه شهوق بۆسام دهست و پاش
 به زيان شووگر بکهردم سه نهاش
 ومختی پهی یانه رهوان بیم وهرا
 که خپیزان من دهردم بئی ناگیا
 به دهوان خپیزیا نهو مانگ نه نوهر
 چون گیان شیرین منش کرد نهوهر
 نه ما جه هیجران نهو مانگ پر نوهر
 وهک نهی نزاریبی زایف و رهنجووهر
 به ته عجیل دوعای نهو پیره وهندم
 سه دهف توحفه ی که وههر نهفشه ندیم
 دوعای نهو پیره که کارگر بی
 نی ههال نهو پهر من باروهر بی
 نق مانگ و نق رۆژ نهو بکهرد ته مام
 به نه مر بیچووون بینای لایه نام
 نه وهخت زاین مانگ مونه ووهر
 ناما جه و سه دهف دوو دانه که وههر
 ئیسا من دارۆم یاران غه مخوار
 فهر زندان خاس هه ممال و سیار
 تالع جه به ختم چون ره هه نمووونه
 حساب مالم جه جه نهفزوونه
 وهلی عاده تم چون هه ن سیاحت
 موشکل هه ن که رۆم من ته رک عاده تم

واته: نۆره کهوته دهر ویشی دووهه م و وتی: من ناوم نهستیره یه و پادشای ولاتی بولغارم
 و دلم چوو له کچیک که وهکو هه تاو دهره وشایه وه و نهوسا خوازینیم لی کرد و مارم
 بری، به لام کاتی چوو مه پهرده نه متوانی زاوا بم نهو نهو بوو که له خۆم شهرمانده بووم و
 جلویهرگی دهر ویشیم کرده بهر و ده شتم گرت بهر و نه وهنده پتگه م بری تا که یه شتمه
 شاریک به ناوی ته مار، نه م اشاره سهیر بوو، شمش مانگی شهو بوو، وه شمش مانگی رۆژ
 بوو، لهو شارهدا بتخانه یه که هه بوو که درمختی جۆر به جۆری تیدا بوو، له ویدا پیریک هه بوو
 دلپاک که جلویهرگی که له قزی سهر چنرابوو، شهو و رۆژ خهریکی پارانه وه و لالانه وه

بوو، وه من له نزيك نهو بتخانهدا نيشتهجي بووم تا رۆژتيكيان خهلك پزايه ناو بتخانهكه و هر كه سيك بق نيازتيك هاتبوو كه له پر پيرهكه هاته نهوي و ههموو كه وتنه سهر خاك و ستايشيان كرد و نهوسا ههر كويز و شهليك كه له ويدا بوو ساغ بووهوه و ههموو دلخوش بوون و كاتي من نهو پهرجومه له نهو پيره دي، چوممه لاي و رووداي خومم بق گيرايهوه و گهلي گريام و فهرمووي دلتهنگ مهبه و برورهوه و لاتهكهي خوت و نيازت قبول دهبي، كه نهو قسانهي كرد من ههستم بهيباوهمتي خوم كرد و نهوسا دهستم ماچ كرد و كه وتمه ري و كاتي گهيشتمه و لاتهكهي خوم ژنهكه هات بهرهو پيريمهوه و نهوسا زاوا بووم و له پاش ماوهيك بهزكي دوو مندالي بوو و ئيستا من گهلي مندالم هيه و بهلام له بهر نهوهي فيري كهشت و گيل بووم، ناتوانم له شوپتيكدا نيشتهجي بم و بهدرويشي شارهكان و لاتهكان دهگهريم و كهس نامناسي.

سهرچاوهكان

- ۱- ناز و نياز كه بهختي حهيدهر بهكي بهرازي نووسراوه.
- ۲- تهلاي دهستهوشار - نووسراوي: سهديق بۆرهكهي.

سهيفوللاي نهلاليارخاني

۱۳۰۹ - ۱۳۹۳

نهو هۆنه رهمان ناوي سهيفوللا و كوربي يه عقووب و له هۆزي نهلاليارخانييه و له سالي ۱۳۰۹ ي كوچي له ديتي دوو چقاي كرماشاندا پتي ناوته مهيداني ژيانهوه و له سالي ۱۳۹۳ له تهمني ههستا و چوار سالي دا كوچي دوايي كردوه.

سهيفوللا سهرمتا له قوتابخانه خهريكي خويندن بووه و پاشان بق خويندن رويشتووته كرماشان و له ويدا خويندنهكهي تهواو كردوه و گهراوتهوه و له بهر نهوهي باوكي خاوهن زهوي و كوچا بووه، نهويش خهريكي كشتوكال بووه و له كاري بهنايشدا دهستيكي بالاي بووه، وهكو دهلزن له نهستيرناسي و ماتماتيكيشدا شارهزا بووه و بيهر و هوشتيكي بههيزيشي بووه و گهلي هۆنراوي هۆنراني كورد ي له بهر بووه و ههموو دم نهنجومهني هۆنراني له ديواخانهكهيدا بيك هيتاوه و خهلك خووشيان ويستوه.

كاك حهمه عهلي سولتاني له پهراوي (حهديقه سولتاني) دا سهبارت بهم هۆنهر دهلي: كه هۆنهرتيكي بهرز و بالاي كورد ي بيژ بووه و زۆر بهي ژياني له ديتي دووچقادا بهسهر بردوه و له نهستيرناسي و بهناييدا وهستا بووه و خهلك پرسيان پتي كردوه و خووشيان ويستوه.

سه یقوللا له هۆنینه وهی هۆنراودا دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و له هۆنراو هۆنینه وهدا
پهیره وهی له شتیوهی میرزا شه فعیع و خانا کردووه و زۆری هۆنراوه کانی کۆمه لایه تی و
ناینین و دیوانه که ی نزیکه ی هه زار هۆنراویک ده بی، له لای خزم و که سوکاره که یه تی و
هیشتا له چاپ نه دراوه. ئەمەش چەند هۆنراویکی ئەم هۆنەرە که دەلی:

وه سپا خیزی ئەر ئەسکه ندهریت بوید
ساحیب خهزانه و سپا و له شکریت بوید
باچ به دهریا کیر شای ههفت کشوهر بوید
هه مسای سه ماوات باچ گیر نه خوهر بوید
ئه حوالات چای زولمات بزانی
به قا نه دارۆ ئی دنیای فانی
ئه گه سلیمان حشمه توللا بوید
هه م پیغه مبه ر بوید، هه م پادشا بوید
نه حکمه ت ئاسف بن برخیا بوید
کلیددار گهنج دارولسه فابوید
وه ختی مۆرو مار نه فرمانت بو
به قا نه دارۆ ئی دنیای فانی
ئی پادشا هان که ردیم یادشان
ئه سه ر نه مه ندن ژ بنیادشان
هه ر شاهه نشاهێ یه که وه سه د بی
به عزێ وه لیشان وه یه که سه د په دب ی
گشت ساحیب ئه فسه ر تیغ نگین بین
گشت فه رمانه فرمای پووی سه ر زه مین بین
شه و و پۆژ مه شغوول عه یاشی و نو ش بین
گولناری باده و مه ست و مه ده نو ش بین
ساق ساقییان شیرین ئەندامان
زلیخا ته لعه ت شیرین که لامان
مه ی نه گه رده ش بی نه ده وران جه م
په یدا نه مویا ئەسه لهن زه پێ غه م

گۆششان نه دهنگ ساز و سه متور بي
 كه للهي شاهيشان پر نه غورود بي
 يهك يهك وهي ته وره نامان ويه ردين
 خه يال كه نه سلنه شاهي نه كهردين
 يهك يهك سپاي مهرگ ناما نه پيشان
 نه گهنج، نه شاهي نه مهند پر پيشان
 «سه ي فوللا» دلتنگ نه و ژي دنياي ناكهس
 وهي گهر دش چهرخ دنياي دوون پهرهس
 تو كه متر بهنده ي دهر گاي نه واني
 به قا نه دارو ئي دنياي فاني

واته: وهكو نه سكه ندر نه گهر خاومني له شكر و سپا بيت و باج له حوت ولات بسيني و
 خاومني فهري و شكۆ بي بي سووده و نه م جيهانه نه مه كيكي نيبه، وهيا نه گهر وهكو سليمان
 خاومن فهري و شكۆ بي وهيا وهكو پتغه مبه ر خو شه ويست بي و، مار و ميروو له ژير
 فرماندا بن، وه مرۆ و جنۆك و ديو ديده وانته بي و زماني ته واري ولات بزاني، دياره بي
 سووده، چونكه جيهان نه مه كي نيبه، پادشاکان كه خاومن تاج و تهخت فرمانپه واي زهوي
 بوون، شه و پۆژ خه ريكي رابواردين و مهست و سه رخۆشي باده بوون و مه يگي پران
 باده ياني بو كيتراوه و خه م و په ژاره يان نه بووه و هه موو دهم گوئيان له ساز و سه متور بوو،
 له خو يايي بوون و هه موويان به و جو ره هاتوون و چوون و مرگيش هاتووه و نه واني بر دووه
 و ئيتر نه گهنجيان ماوه و نه خو يان و نه ناويان، كه و ابو نه ي «سه ي فوللا» تو خه م و
 په ژاره ي چي دمخۆي، خو نه م جيهانه نه مه كي نيبه.

سه ي فوللا له پارچه هه لبه ستيكي تر دا داخ و موخابني پيشينيان دهخوا و پۆژيكيان پي
 دهكه ويته شوينه واريكي كوون و كه لاوه ميك ده بيني و به م چه شنه له گه لي دا دهكه ويته وتويز و
 ده لي:

وه راوياران، وه راوياران
 راوياري بي م چون راوياران
 لاليام وه كهريم كارساز كاران
 نامام وه خرۆش چوم وه لگ داران
 تا فهدئ وه نه زم قولله ي كو ساران
 ته فزيل بكم وه سف چون ده فته رداران

خه یالتی کهردم هامسهران، یاران
 ویم چهنی رهفتیق چهند دهفتهر داران
 ویتل ویتل مهگیتلیام وه خاتر خه مین
 بهی سهیر گولگهشت سارای سهر زمین
 تا رام کففت وه پای کونه کهوانی
 جاگهی بیدی چوئل یهک بیوانی
 نه فوق کهلهش جاگهی شاری بی
 دهستنیشان دهست شهه ریاری بی
 بهخش وه بهشیتو حال گشت پرگهنده بی
 هیمان نیشانهی نه زمش مهنده بی
 پرسام نهی قهسر زیبای زهر نیشان
 نه ووهل فهزا بهخش نیسا پریشان
 یه خه یلی و مخته ن دنیا ویهردهن
 کی تق دهستنیشان نی زنده کهردهن
 میعمارت کی بی تونه و مخته دا؟
 نیجادت کهردهن نهی جای سهخته دا؟
 مهکان دیتوبه ند یا ناده میزاد
 وهی سهر دیاره کی تق کهرد نیجاد
 قهسر نیدشنهفت دهست کهرد وهزاری
 چون دووی دهماوهند دهر دش بی کاری
 واتش نهی راویار بارخهم نه کوئل
 بهی چیش مهپرسی جاگهی بیدی و چوئل
 چیشتهن وهی که وکب و یهرده سالان
 ههر لیم مهپرسی حال و نهحوالان
 موخته سهر ماچوم گوش بکهر وه من
 تا یاوام وهدهور چیهرهی بن بههمهن
 یهک پوژه یهکسهر کارساز کاران
 نامان نهفه و قم بهی نیزن سهیران

نهقاشان نګین خه رنگی دهستوور
 قهسری سزاننا چون مینا بلوور
 پوښنته و ه جام گیتی نمای جه
 چون چل چراغان شوق مهان وه هم
 هر وهقت وه خرؤش که رهنای نه ژدهر
 مه نیشته وه نه یوان کاو و کو و که مه
 مه نوشان باده به زم باده نوش
 خاسته جه خه سره و لال به خش لالپوش
 ساقییان سه رمهس مینامه ی نه که ف
 هردهم دهور مهان نه ما بهین سه ف
 خاسه که نيزان سه رگونگ گولنار
 مه ره قسیان وه دننگ ساز موسیقار
 زیره ی موتربان چهنی نه غمه ی ساز
 مه لهک نه سه ما مه که ردهش په روان
 هر ژ ئیواره تا وه سو یحدهم
 شه م و ستاران سوزیان چون هم
 نه خه یال نه وین دنیا میهمانه
 عاقبت سه ف هر په شیمان
 وه تور و به ردهن وه بی مدارا
 سه رگوم بهین وه خاک نمناک سارا
 نه و دوما چهند شا چهند میرم دین
 چهند ساحیب که مال ته دبیرم دین
 به کی تر جو چیه هر په یدا نه به
 قهسرم بسازی تازه که ی ژنو
 با هر بمانوم په ی زووخ زامهت
 هر زده ی زام بوم تا پوی قیامهت
 ته رسم نه وهن هس له ی پوزگاره
 چهند پادشاهان که ردهن ناواره

کهردوون کهچباز تاسش نه کاره

جهمعئ دلشاده، جهمعئ خه مباره

ئه ر شا، ئه ر گه دا، ئه گه ر خونداکاره

عاقبهت زیدش گۆشه ی مه زاره

واته: پۆژتکیان به ریبواری که و تمه گهشت و گیتل و له خوای مه زن پارامه وه و له پاشا ریم که وته که لاوه یه که که له سه ر ته پۆلکه یه کدا بوو، وا دیار بوو که شوینه واری کۆشکیکه و لیم پرسى ئه ی کۆشکی جوانی زۆرنیشان، له به رچی په ریشانی؟ دیاره ده ورکی زۆر به سه رتا تى په رپوه، کى بناغه ی تۆی ناوه و کى دروستی کردوی؟ که لاوه که که ئه مه ی بیست و دهستی کرده گریان، وه کو ده ماومند دووکه ل له لووتکه یه وه هه لسا و وتی: ئه ی ریبواری خه م به کۆل، من له ده وری به همه ندا ئاوا کرامه وه، وه وه کو جامی جیهان نما پوون بوومه وه و چل چرا له ناوم هه لده کرا و، مه یگیزان له ناومدا مه ییان ده گتپرا و که نیه زه کان سه مایان ده کرد و سازنه کان سازیان لى دها، وه هه ر له به یانییه وه تا شه و خه لک به ناومدا ده گه ران، سه ره نه نجام هه موو مردن و له ناوچوون و له ناو خا کدا شارانه وه و پاش ئه وانه ش چه ندین میر و چه ندین خونکارم دی و منیش که م که م کاو ل بووم و به م چه شنه م لى هات که ده بینى، له چه رخی که ر دووندا هه ندی دلشاده و هه ندی خه مباره، ئه گه ر شا بی و ئه گه ر گه دا، سه ره نه نجام جیت گۆشه ی گۆرستانه.

سه رچاوه کان

۱- حدیقهء سلطانی - تالیف محمد سلطانی - تهران، ۱۳۶۴.

۲- دیوانی سه یقوللای نه لالیارخانی که له سالى ۱۲۸۵ی کۆچیدا نووسراوه.

۳- یادداشته کانی خۆم سه بارهت به نه لالیارخانی.

حاجی نوور عالی نیلاهی

۱۳۹۲-۱۳۱۳

نهم هۆنره مان که کورپی حاجی نیعمه توللای جه یحوون ناواییه به پیتی په راوی (اثار الحق) له سالی ۱۳۱۳ی کۆچی له دیتی جه یحوون ناوادا پیتی ناوخته مهیدانی زیانه وه. هر له مندالیدا له لای باوکی خهریکی خویندن بووه و پاشان رویشتهووته کرماشان و له ویدا قورئانی پیروز و فهرمایشته کانی پیغه مبهری که وره ی نیسلامی خویندوووه و که راوخته وه زید و مهلبه نده که ی خۆی و له پاش ماوه یه که و تووخته که پان و چووخته به غدا و که به لا و نه جهف و سه ریکیشی داوه له کاکه بییه کانی خانه قین و نه وسا که راوخته زنده که ی خۆی و له پاشا له کاری میریدا دامه زراوه و له سالی ۱۳۳۶ خانه نشین بووه و پاشماوه ی زیانی به پتونینی خه لک و نووسینی وتار و په راو و هۆنینه ره ی هۆنراو بردووخته سه ر تا له سالی ۱۳۹۲دا له تاران کۆچی دواپی کردوووه و له شاری هه شتگردا نۆزراوه.

نوور عالی یه کۆ له زانایانی کوردی یارییه و سه بارهت به پۆ و رچه ی یاری گه لئ نووسراوی نووسیوه که هه ندیکی بریتین له: "برهان الحق، معرفه الروح، آثار الحق، تفسیر القرآن، فرقان الاخبار"، وه گه لئ هۆنراویشی به زمانی کوردی هۆنیوه ته وه نهمه ش چند هۆنراویکی نهم هۆنره زانایه که ده لئ:

مه توای بزانی، مه توای بزانی

نازیزم نه گهر مه توای بزانی

ئوسوول عقايد دين و مهبانی

ئیدهن مه واچۆم ده رک که رمه عانی

ئه وه ل خوداو من نه زا و نه مه رده ن

قادر موتله ق بی هه متا و فه رده ن

ژه وه ده لائلئ کول مووه حـدین

شناسان خودا بایه د بشناسین

دووهم خوب بزانی گوردی مه وجودات

چون سونع خوداس زاتهن و خوب هات

به د ژ عه مه له ن گهر که سی به دکورد

په ی مه حومیسلسش بایه د یه کۆ جه هد

نیکان ههم هر که س وه هر مه قامی

مه غرووف بی یا به د که ی ئیحترامی

سوووم هر نانچئی نیکه‌ن وه دهوران
 تیبق موقتہزای زهمان و مهکان
 بهی نینتزام و ناسایش خهلق
 موئسره‌نه‌ن مه‌سده‌رش وه‌حق
 شعارویت ساز عمل کر تمام
 وه‌زدش پهره‌یز ئیدهن سهرئه‌نجام
 ژه به‌عد مه‌زه‌بئی کر ژئی ئوسوول
 موخالف نه‌بؤ توکریدی قه‌بوول
 سه‌حیح‌هن وه‌لی با شهرت ئیمان
 بی شک و ته‌ریدید عمل کھی وه‌نان
 "نور عه‌لی" ته‌حقیق کررش واتش ئین
 جه‌وهر ئه‌دیان هه‌نه‌ن وه یه‌قین

واته: نه‌گه‌ر بته‌وئ کر به‌رئ و پره‌وشتی ئاین په‌ی بیه‌ی و تی بگه‌ی، ئه‌م برپوایه‌ت پی
 هه‌بی: یه‌که‌م برپوا به‌تاق و ته‌نیاییی خوا بیته، چونکه‌ ئه‌و بی هاوتا و بی هاوبه‌ش و نه‌زا و
 نه‌مر و نادیاره، دووم خوا له‌ هر دهور و خول و شوین و جیگایه‌کدا هه‌یه و به‌فریات ده‌گا،
 نه‌وش ده‌بی بزانی که‌ ته‌اووی گیانله‌به‌ران خوا دروستیانی کردووه، خراپی له‌ کرده‌وه‌دایه
 نه‌گه‌ر که‌سیک بیکا، وه‌ بؤ چاکان ده‌بی ریز دانی. سیته‌م نه‌و که‌سه‌ی که‌ چاکه و دیاره
 چاکه‌ی به‌ر هه‌موو که‌سیک ده‌که‌وئ، جا ده‌بی چاکه بکه‌پته دروشمی خوت تا له‌ هه‌ردوو
 جیهاندا پرگار بی.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- آثار الحق - تالیف نور علی الهی - تهران، ۱۳۵۷.
- ۲- مشاهیر اهل حق - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۳- یادداشته‌کانی خوم سه‌باره‌ت به‌نور عه‌لی ئیلاهی.

سەي شوکرووللاي قووجاخي

۱۳۱۸ - ۱۳۹۳

ئەم ھۆنەرمان ناوي شوکرووللا و كوپى سەي رەحمەتوللاي ھەسەنىيە و بەچەند پشت دەمچىتەوھ سەر مەلا ئەبويەكرى موسەنىف. بەپىي ئەو زانىيارىيانى وا كەوتونەتە دەستمان لە سالى ۱۳۱۸ى كۆچى لە دىيى زەكى بەگى سەرووي ھەوتويى سەر بەسەقزدا لە داىك بووھ و ھەر لەوئىشدا پىي گەيشتووھ ھەر لە منالايەوھ لە لاي حاجى شىخ ھەمەي شالىشەلى خەرىكى خويئندىن بووھ و لە پاشا بەفەقىيەتى گەراوھ و ماوھىيەك لە سابلاخ لە مزگەوتى سۈور لە لاي قازى فەتاح خويئندويەتى و ماوھىيەكى زۆرىش لە كەركوك بووھ و ئەوسا گەراوھتەوھ سەنە و لە لاي سەي بەھا خەرىكى خويئندىنى فىقھ بووھ و لە پاشا چووھتە سلىمانى و لەوئىدا خويئندەكەي تەواو كر دووھ و گەراوھتەوھ زىد و مەلەبەندەكەي خۆي و خەرىكى رىئوئىنىي خەلك بووھ و لە سالى ۱۳۶۶ باري كر دووھتە دىيى قووجاخي ھۆبەتوو و ئىتر پاشماوھى زىانى بەرپىئوئىنى خەلك و كاري كشتوكال بردووھتە سەر تا لە سالى ۱۳۹۳ لە تەمەنى ھەفتا و پىنج سالىدا كۆچى داويىي كر دووھ و لەوئىدا نىزراوھ.

سەي شوکرووللا پىاويكى پارىزكار و رەوشت بەرز بووھ و لەگەل ئەوھى مەلا بووھ و رىئوئىنىي خەلكى كر دووھ، بەلام تا ماوھ خەرىكى كشتوكال بووھ و شان بەشانى تەنگوچە لەمەي رۆزگار زىانى بەكشتوكال رابواردووھ بەبى ئەوھى چاوبىرپىتە دەستى خەلك و لە خەلكى ئاوايىيەكە شتى وەرگرى.

سەي شوکرووللا لەسەر رى و رچەي قادرىيش دەروئىشت، بەلام بىرواي بەو كارانەي وا دەروئىشەكانى قادرى دەيگەن نەبوو، رى و رەوشت و خووي بەرزى ئەم سەيدە زانايە لەم باسەدا ناگونجى و پىئوستى بەپەراويك ھەيە.

سەي شوکرووللا زانايەكى گەورەي ئابىنى بووھ، لە ھۆئىنەوھى ھۆنراوئىشدا دەستىكى بەرز و بالاي بووھ و ھەر لە تافى جوانىدا خەرىكى ھۆئىنەوھى ھۆنراو بووھ و يادگارى ئەو دەورەي "شەمال و زەلان" ئىكە كە بەزاراوھى گۆرانى ھۆئىويەتەوھ و بەبەرھەمىكى بايىدارى وئىزەي كوردى دىتە ژمار.

ئەلبەت دەبى ئەوھش بلىن كە ئەفسانەي شەمال و زەلان لە لايەن مىرزا شەفىعى كوليايى و فەقى عەبدولى بۆرەكەيىشەوھ ھۆنراوھتەوھ كە ھەر كام بەشىوھ و سەلىقەي خۆيان ئەم ئەفسانەيان ھۆئىوھتەوھ.

بەپىي ئەم ئەفسانە زستان وەكو خانىكى ملھور و ستەمكار تەواوي كىو و بەندەكانى

کوردستانی به هۆی لهشکری زه‌لانه‌وه داگیر کرد و خێوه‌تی سه‌رماوسۆله‌ی تیدا چه‌قاند و به‌فر هه‌موو جیگا و شوینتیکی داپۆشی و پێی به‌پێیوار گرت و به‌م چه‌شنه‌ ده‌ستی کرده مله‌پوری و نه‌وسا شه‌مال له‌ ناخروونۆخری زستاندا له‌شکره‌که‌ی خۆی ناماده و بپیری کرده‌وه و هێرشێ هینایه‌ سه‌ر زه‌لان و به‌م چه‌شنه‌ شه‌ری شه‌مال و زه‌لان له‌سه‌ر شاخه‌کانی کوردستاندا پڕوی دا و له‌ پاش ماوه‌یه‌ک له‌شکری زه‌لان تێ شکا و شه‌مال به‌فیری توانه‌وه.

سه‌ید شوکروڵلا سه‌ره‌تای په‌راوه‌که‌ی به‌ستایشی خوا و پیتغه‌مبه‌ر ده‌کاته‌وه و لێیان ده‌پاڤتته‌وه و داوای لێبووردنیان لێ ده‌کا و ده‌لێ:

به‌ ته‌وفیق و یت پادشای قه‌دیم
ئه‌وه‌ڵ بیسمیلا ره‌حمان ره‌حیم

فه‌ریادپه‌س هه‌ر تۆی جیهان ئافه‌رین
(الحمده لله رب العالمین)

خودا هه‌ر تۆنی خه‌بیر و قه‌دیر
دانا به‌هه‌ر سه‌یرخه‌فای تۆی زه‌میر

پارزقی په‌رێ کولی زی پۆحیات
مه‌ل و مۆز و مار ته‌مام وه‌حشیات

ئێجادت که‌رده‌ن ته‌مام مه‌خلووقات
زینده‌ مه‌که‌ری جه‌میع ئه‌موات

به‌ وه‌عه‌ده‌ی شه‌ش پۆ زه‌مین و سه‌ما
هه‌م عه‌رش و کورسی ته‌مام مافیها

ته‌قریرت که‌رده‌ن خالق ئه‌عه‌زه‌م
خه‌لقته‌ که‌رد نه‌ خاک جه‌زه‌ت ئاده‌م

ئافتاو و مه‌هتاو به‌نووڕ په‌روه‌رده‌ن
هه‌ر ویت مه‌زانی ویت چیشته‌ که‌رده‌ن

سه‌لات و سه‌لام، ره‌حمه‌ت بێ حه‌د
بواړۆ وه‌ سه‌ر توڕه‌ته‌ ئه‌حمه‌د

ده‌مای حه‌مد زات واجب‌ول‌وجوود
سه‌لات و سه‌لام سه‌ید مه‌حموود

نیازم ئیدهن جه خودای جههان

ئیزهار کهین تهمام خهزینهی نههان

جه ماجهرا و نهقل شهمال و زهلان

بواجین چهند شیعر بق وه داستان

واته: خویا سهرهتا بهناوی تووه ئهم باسه دهست پی دهکهم، ئهی خوی مهزن! هر تو
ئاگهدار و بهدهسه لاتی و ههموو شتیک له تووه دیاره و تو روزیدهری ههموو گیانداریکی و
له پوژی پهسلانیشدا تهواوی مردووان زیندوو دهکهیتهوه، له ماوهی شهش پوژدا ئاسمان و
زهویت داهینا و له پاشا ئادهمت خولقاند و خوژ و مانگ بهتیشکی تو پووناکه و دروودی
بی ژمار لهسهر پیغهمبهری گهورهی ئیسلام و له پاش ستایشی خوا و پیغهمبهر، نیازم وایه
پووداوی (شهمال و زهلان) دهست پی بکهین. له پاشا دهلی:

دوو مانگ مهنده بی پهری زمستان

بهفر ئاما بهوار بهوینهی مهستان

سارا و کهش و کووی و لکهی کوردوسان

داگیر کرد تهمام ئهوخان زوسان

قتهق کهردش پهکسه راگهی راویار

مهردوم گرد نیشتن وه زار و زگار

وه زار و زگار وهدهلی سوژان

گرد جه یانهی ویش ئاهیر فرژان

گاهئ مهواتن خودا کهریمه

نه هر وهخت تهنگ لوتفش عهمیمه

شهمال هم ئاما بهقین و بهقار

لهشکرش ئاوهرد پهی دهشت و کووسار

تیپی قهرازا پهی شار سهقز

بهریا کهردشان گرد ئالای قرمز

تیپی کیانا پهی شار سابلآخ

بهریا کهردشان هزاران بهیداخ

تیپی رهوان کهرد پهی شنۆ و لاجان

دنیا لیشان کهن وهئاخر زهمان

ولاتش سهختن مهرگه‌وهر مه‌حال
 باوهران به‌حوکم به‌زهر ب گویال
 قوشن رهوان کهن پهی شار تاران
 باوهران به‌دهست پاتهخت ئیران
 بدن وه‌مه‌مدا دهر به‌ند نه‌لوه‌ند
 بکهران تاراج سپای دهماوند
 جه‌ودما سپا په‌کسر به‌ستیز
 روو بکهن په‌ری مه‌حال ته‌وریز

واته: دوو مانگ بق وهرزی زستان مابوو که به‌فر هموو شوینتیکی داگیر کرد و دهشت و
 کهژ و کتوی کوردستانی به‌جاری پر کرد له به‌فر، به‌جورئ که رتی ریویاری بری، وه‌خه‌لک
 به‌په‌ژاره و خه‌فته‌وه دانیشن و له مالا ناگریان هه‌لده‌کرد و خویان پی‌گرم ده‌کرده‌وه،
 نه‌وسا وتیان خوا گه‌ورمیه و له تنگاندا ده‌گاته فریامان، شه‌مال له‌پر به‌رقه‌وه هات و
 له‌شکره‌که‌ی هینایه دهشت و کوسار و تیپتیکی له شاری سه‌قزدا دانا و چند خیره‌تی
 سووری هه‌لدا و تیپتیکی نارده سابلآخ و چندین نالیان له‌ویدا هه‌لکرد، تیپتیکی نارده شنق
 و لاجان و وتی ته‌نگیان پی‌هه‌لچن، ولاتی مهرگه‌وهر دیاره زور سه‌خته و ده‌بی به‌گزیاله‌وه
 بیه‌یننه دست. له‌شکر بنترنه شاری تاران و نه‌و شاره که پایته‌ختی ئیرانه بیگرن، ته‌واوی
 دهر به‌ندی نه‌لوه‌ند بدن به‌یه‌کا و دهماوند تالان کهن و نه‌وسا به‌شه‌ره‌وه روو بکهنه ته‌وریز.
 پاشان ده‌لی:

وه‌فر که زانا وه‌ی ره‌مز و نه‌سرار
 فه‌رما جارچیان دهر دم که‌فت وه‌شار
 جارکی‌شان وه‌گرد کولان و بازار
 گرد ناماده‌بان پهی ره‌زم و په‌یکار
 که‌رمانا ژه‌ندن شاهانه دست‌وور
 جه‌نرکه‌ی بوزان بی وه‌نه‌فخ سوور
 جه‌نگی جه‌نگیان بیداربین جه‌خاو
 پو‌شان وه‌به‌دن نه‌سلحه و نه‌سپاو
 مه‌ردان نیک‌نام سه‌ردار سپا
 سپای خان ته‌م عه‌له‌م کرد وه‌پا

چه گورهی شه‌مال، چه زیرهی زه‌لان
 خیزا بی نه‌وده‌شت سهدای نه‌لنه‌مان
 کارئ که‌ردشان سه‌رما و توفان
 رووی دنیا که‌ردن وه ناخ‌رزهمان
 چه سپای شه‌مال بی‌ حه‌د کوژیا بی
 شکست ق‌ایم په‌نه‌ش دریا بی
 سی‌ شه‌و و سی‌ رۆ‌ جه‌نگ که‌ردن ته‌مام
 نه‌ شه‌و خاوشان که‌رد، نه‌ وه‌رۆ‌ نارام
 نه‌سیم به‌فه‌رمان سو‌لتان به‌هار
 په‌کسه‌ر و لاتان که‌ردش خه‌به‌ردار
 چه‌ هر دیاری‌ مه‌گرتش مه‌کان
 بۆ‌ی عه‌تر عه‌بیر مه‌که‌ردش هرزان
 چه‌ ناله‌ و سهدای نه‌و ره‌عد وه‌هار
 ئاما نه‌ له‌رزه‌ گرد که‌ش و کو‌سار
 مه‌ریتزا به‌جه‌خت باران و ته‌رزه
 نه‌ندام وه‌فسر ئاما وه‌ له‌رزه
 هه‌ور چه‌ رووی هه‌وا شه‌مال چه‌ زهمین
 مه‌دان چه‌ به‌فسر به‌قار و به‌قین
 به‌ نه‌مر ق‌ودره‌ت شاه‌ لامه‌کان
 چه‌ رووی هه‌وا وه‌ ته‌مام گرتش سان
 وا چه‌ رووی زهمین، هه‌ور چه‌ رووی هه‌وا
 زه‌ر نه‌فشان که‌ردن که‌ش و کۆ‌ و سارا
 چه‌ شریخه‌ی ره‌عد چه‌ بریقه‌ی به‌رق
 گشت بی‌ وه‌گو‌لزار نه‌ غه‌رب هه‌تا شه‌رق
 گو‌ل و وه‌نه‌وشه‌ ئامان کو‌به‌ستن
 چه‌ توف و سه‌رما و زمه‌ریر ره‌ستن
 وه‌فریش بی‌ وه‌ئاو نه‌که‌ش و کو‌سار
 بو‌لبول و قومری‌ ئامان وه‌گو‌لزار

زۆسمان شی وههار ئاماره جه نو
شنۆی بای شهمال کهفت وهکesh و کو

واته: بهفر کاتئ ئهم رازهی بق دهرکهوت، فهرمووی که جارچییهکان کهوتنه ناو شار و جارپان کیشا که همووتان بق شهپ و پهیکار ئاماده بن، دایان له کهرهنا و له نرکهی بۆران، شهپکهران له خهو وریابوونهوه و هممو جلویهرگی پهزمیان کرده بهر و چهکیان هه لگرت و سپای تم ئالای شهپری هه لکرد و له گورپی شهمال و له زیرهی زه لان دهشت و کتو دهنگی دایهوه و سه رما و تۆف هممو شوینیکیان داگیر کرد و که لیک له لهشکری شهمال کوژرا و لهو شهپهدا تئ شکا، سئ شو و سئ پۆژ له گه ل په کدا شهپیان کرد و نه شو خویان لئ کهوت و نه پۆژ ئارامیان گرت، شهمال به فرمانی پاشای بههار تهواوی خه لکی ئاگه دار کرد و له ههر شوینیکدا که رادههوستا بۆنی خووشی به ناو خه لکدا بلاو ده کردهوه، له ناله ی هه وره برووسکه تهواوی که ژ و کتو کهوته له رزین و نهوسا باران و ترزه بهتوندی باری و لهشی بهفر کهوته له رزین، هه ور له پووی هه وا و شهمال له زهوی دهیاندا له بهفر بهقین و بهقار، به فرمانی خوی تاق و تنیا هه وره برووسکه گرمانی و باران باری و خوژ هه لات و خوژ ئاوا ی ولات بووه گوئزار و نهوسا گوئ و وهنوشه کوئبوونهوه و له تۆف و سه رما رزگاریان بوو، بهفریش له که ژ و کتوهکاندا بووه ئاو و بوئبول و قومریش هاتنه ناو گوئزار و بهم جوژه زستان رویشته بههار له نوئ هاتهوه و سهروهی شهمال کهوته که ژ و کتو.

هۆنه ر له پاش کوئتایی هیتانی رووداوی شهمال و زه لان دهکه ویتته په ند دادانی خه لک و له خوی مه زن دهپارێتتهوه و ده لئ:

ئامان سه د ئامان یاران جانی

هیچ مه بن غرره به ی دنیای فانی

په ره یز بکه ران جه درۆ و بوهتان

تا جه ئاخره ت نه ون په شیمان

داغ و سه رته ت و هم په شیمانی

هیچ نه دارۆ سه وود جه و رای زوئمانی

نه جای فه ریاده ن نه جاگهی هانا

مه ره به یق به داد داوهر دانا

ئامان هامدینان بق ره زای سوپهان

نماز و رۆزه به جه باوهران

ئو را تاريكەن ھەم جادەى عامەن
 ھەر كەس خيىرش بۆ دنياش بەكامەن
 قەول ئى فەقىر بگيران نە كۆش
 زكەر زات ھەق مەكەن فەرامۆش
 يا ھەى وە ئىعجاز ئو كەلاموللا
 نە سۆزۆ بەنار جەسەى شوكروللا
 ھەزاران دروود ھەزاران سەلام
 بەرھوزەى پاك شىاى خەيروئىنەنام

واتە: ئەى پارانى گيانى! ئامان سەد ئامان ئەم جىھانە ھەتئاننەخەلەتتىنى و دەسخەرۆى
 مەبىن و لە درۆ و بوختان خۆتان بپاريزن تا لە رۆزى دواييدا پاشگەز نەبنەو، چونكە لەو
 رۆژەدا پەشيمانى سوودىكى نىيە، نە جىيى ھاوارە و نە جىيى ھانا، مەگەر ھەر خۆاى مەزن
 خۆى بەھاناي بنیادەم بگا، ھانا ئەى ھاوہلان! نوۆز و رۆژووەكەتان بەتتەنە جى و ئەنجامى
 بەدەن، چونكە رىتگەكەتان زۆر دوور و تاريكە، ھەر كەس لەم جىھانەدا چاكە بكا لەو
 جىھانەدا بەختەوہرە و قسەكانى ئەم ھەژارە لە گوۆ كەن و خوا فەرامۆش مەكەن و ھەموو
 لە بىرى خوادا بن. خوايا بۆ خاترى سىپارەى پىرۆز لەشى (سەى شوكروللا) لە ناو ئاگرادا
 نەسووتتىنى.

شەمال و زەلانەكەى ئەم ھۆنەرە ھەر بەختى خۆى ماوہتەوہ و ھىشتا لە چاپ نەدراوہ.

سەرچاوہكان

۱- شەمال و زەلان - بەختى سەى شوكروللاى قووجاخى.

۲- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەسەى شوكروللا.

مىرزا ئەحمەدى داواشى

۱۳۱۸ - ۱۴۰۱

ئەم ھۆنەرمان ناوى ئەحمەد و كورپى محەمەدى داواشىيە و بەپىتى پەراوى (حەدىقىەى
 سولتانى) لە سالى ۱۳۱۸ى كۆچى لە روانسەردا لە داىك بووہ و ھەر لەووتشدا پى
 كەپشتووہ. ھەر لە منداليدا داىكى مردووہ و خەم و پەژارە دللى داگرتووہ و لە پاشا باوكى
 ناردووہتە دىنى تەم و لە لاي مەلا حەمە حەسەنى جوانرۆ خەرىكى خويندن بووہ و لە
 تەمەنى نۆزە سالىدا وازى لە خويندن ھىنارە و گەراوہتەرە زىد و مەلبەندەكەى خۆى و لە

کاروباری داواشییه تیدا یارمه تیی باوکی داوه، چونکه باوکی پیشکاری همه سادق خانی ئه رده لان بووه، له پاش مردنی باوکی چووته لای عباس خانی سهردار و پاشان کاتی خۆی به کشتوکال بردووته سهر و ژبانی بهم چهشنه بردووته سهر تا له سالی ۱۴۰۱ له تهمنی ههشتا و سێ سالییدا کۆچی داویی کردوو و به پیتی ئه سپاردهی خۆی له گۆرستانی وهیس له جادهی کرماشان روانسهر به خاک سپیتر اووه.

میرزا ئهحمهد بهیهکی له هۆنهرانی ههره بهرزی کورد دیته ئه ژمار، وه له هۆنینه وهی هۆنراودا دهستیکی بهرز و بالایی هه بووه و سهری کیشاوته دهرگای هه موو چهشنه هۆنراویکه وه: دلداری، کۆمه لایهتی، ئاینی و، ومکو ده لێن هه ندی جار له گه ل خه لکدا به هۆنراو ددوا و، له گه ل ئه وه شدا هۆنراوی زۆربه ی هۆنهرانی کوردی له بهر بووه و، له گه ل زۆربه ی هۆنهرانی کوردستاندا ئاشنایه تی و دۆستایه تی هه بووه و، له گه ل نه واکانی موسیقای کوردیدا ئاشنایه تی هه بووه، وه زۆر دیندار و پارێزگار بووه، دیوانه که ی نزیکه ی بیست هه زار هۆنراو ده بی و هیتتا له چاپ نه دراوه.

ئهمه ش چند هۆنراویکی ئه م هۆنهره که ده لێ:

سیاپۆشه که م، سیاپۆشه که م

وهش ئامای ئه ی مای سیاپۆشه که م

شۆخم شیرینم شه کهر نوشه که م

چون شه کهر و شیر تازه جۆشه که م

گولبۆی گول ئه ندام گول فرۆشه که م

نه شته ر دای له زام تازه جۆشه که م

زوحاک زالم مار نه دۆشه که م

به ی قه تل ناحه ق مه زلوم کۆشه که م

گۆشواره ی ته لای زهره نه گۆشه که م

نیای بار مه یل ویت نه دۆشه که م

کرماشان به نوور ویت په خشان که ردی

چرای بهر ق و تۆر په رتشان که ردی

بازارپش وا کهرم پر که وههر که ردی

به خش و محالش مونه ووهر که ردی

فه یض ئاباد جه فه یز فه زات په خشانه ن

وه ههر جاش مه دیه ی گشت دره خشانه ن

دريان وه جه لای رهنګ و رووت پر داخ
 هر کس مه وينۆت هر مه کيشۆ ناخ
 سهراوسه چشه سهراوش جۆشان
 کۆ سفید ديبای سفیدی پۆشان
 پهراوپه تا په، په يقشانيشنه
 هر په پړی دووسه په نيشانيشنه
 بيس توون وه ياد فهراهه دتيرين
 پۆشا په ردهی خه مه جه داخ شيرين
 تاقهوسان جه نۆ به زم شيرين بهست
 غولامان سهف سهف که نيزان دهست دهست
 نه کيسا به به زم نه وای عه نيهرين
 بيدار که رد خه سهرو له عه شق شيرين
 باره بود مه دا موژدهی نامای نهو
 شۆر شيرين وست له قهلب خه سهرو
 خه سهرو جه شادی غه رق له شهوق و شوور
 شکۆفا چون گوډ فه ماشی به شاپوور:
 ئيمشه و شيرينم خه يالش که ردهن
 گيسوی که مه ندش وستنه نه که ردهن
 که لکه لهی کۆکه نه يا په رويزشنه
 وه شه و دپزه وه په ستاخيزشنه
 يا هه و آل مه رگ کۆکه نه شنه فته نه
 ناشوفته نه شاپوور، شيرين نه سهرفته نه
 شاپوور له جای من عوزر خوایی که
 خاسته نه له چاران په زيرایی که
 که نيزان ههروه که مه و مه هپاره
 سهف بدن له دهور نه و چون ستاره
 ویت بهروه ساقی سوژ و گو دازش
 شاپوور، شيرينه بکيشه نازش

مه‌بادا شادی و شه‌وقش به‌تال بۆ
 شیرینم نه‌وقات شیرینش تال بۆ
 تیمچه‌وچتانی وه گولگه‌شت کردی
 کرماشان یه‌کسان وه‌به‌هه‌شت کردی
 باش بالاده‌س جومله مه‌هوه‌شان
 هر له کوردسان تا وه کرماشان
 قه‌دم وه قه‌دم پر جه گول کردی
 جه‌مین جام جه‌هان وه‌منزل کردی
 جه‌مینت چون جام جه‌م نمای جه‌من
 خورشید له شیوه‌ی شه‌وقت ماته‌من
 نه‌رگس و سۆسه‌ن سهر نه‌فکه‌نده‌تن
 لوولوو په‌ر مه‌لوول له‌ب پر خه‌نده‌تن
 گولباغی بی‌ره‌نگ گۆنای گولناریت
 مرواری په‌شیو دانه‌ی مرواریت
 موژه‌ی خه‌ده‌نگ جۆی ریشه‌ی جگه‌رکاو
 نه‌ر وه‌شه‌ست ناز بده‌ی له‌ په‌راو
 بی‌ستوون چه‌نیش پر تا پر ته‌واو
 مه‌دۆزۆ و سۆزۆو مه‌که‌رۆش وه‌ ناو
 کۆشش یا به‌خشش هر چیو سه‌لاته‌ن
 (نه‌حمه‌د) تا مه‌حشره‌ گیان وه‌ فیده‌اته‌ن

واته: به‌خیر بی‌ئی نه‌ی مانگی ره‌ش پۆشه‌که‌م، وه‌ی شوخ و شیرین و شه‌که‌ر نۆشه‌که‌م،
 کرماشانت به‌تیشکی خۆت رووناک کرده‌وه و چرا و کاره‌بات په‌ریشان کرد و بازارت پر له
 گه‌وه‌ر کرد، وه‌ هه‌موو شوین و جیگایه‌کت رووناک کرده‌وه، وه‌ هر که‌ستیک چاوی پیت
 بکه‌وی هر ناخ هه‌لده‌کیشی، بی‌ستوون به‌یادی فه‌رهاد، له‌ داخی شیریندا په‌رده‌ی خه‌می
 له‌به‌ر کرد، نه‌کیسا له‌ به‌زمیکدا خه‌سره‌وی وریا کرده‌وه و، باره‌بوود مزگینیی هاتنی نه‌وی
 دا، خه‌سره‌وه له‌ خۆشیدا نه‌یده‌زانی چ بکا، شیرینم نه‌مشه‌وه‌له‌که‌کانی خسته‌ لای ملی و
 که‌لکه‌له‌ی فه‌رهادی کۆکه‌ن یا خه‌سره‌وه‌په‌رویزی کرد، وه‌ یا هه‌والی مه‌رگی فه‌رهادی
 بی‌ستووه و ئیتر ناتوانی بسره‌وی، وه‌ که‌نیزه‌کان وه‌کو نه‌ستیره‌ له‌ ده‌وری نه‌و مانگه‌دا

راوہستان و کرماشانیان کردہ بہہشت، ئەی شوخوشەنگەکم بەراستی تۆ شیرینی و لە شیرین دەچی و نیرگس و سۆسەن و لیلۆپە شەرمەزاری تۆن، گولباخی بێ پەنگ گۆنای گولناریتە، مرواری پەشتیوی دانەمی مرواریتە، دەسا ھەرچی ئارمەزوتە بێ پتەم کە، چونکە (ئەحمەد) تا پۆژی پەسلان گیانی دەکاتە قوربانت.

زۆربەیی ھۆنراوەکانی میرزا ئەحمەد دەربارەیی جوانی و ئەوین و دلدارییە، وە لە ھۆننەوہی ھۆنراویدا پەیرەوی لە ھۆنەرانێ کۆن وەکو: مەولەوی و میرزا شەفیع و خانای قویادی کردووە، وە ھۆنراوەکانی زۆر سادە و پەوانن، ئەمەش پارچە ھەلبەستێکی تری ئەم ھۆنەرہیە کە دەلی:

ئازیزم مەیلەم، ئازیزم مەیلەم
جەنۆ تازەبەیی جەلای تۆ مەیلەم
جۆش ئاوەرددەلی جە خەمان کەیلەم
جاریبەن ھەر شەو جۆی ئەسر کەیلەم
سا تۆیج بۆ چون لەیل سەوزەیی سۆسەن خال
تالی زولفەکەت بەدەر وە شەمال
پەیی ساکنیی دەرد شەفای ئیش زام
چەنی نەسیبمەش باوەرۆش وە لام
وہشەن ئەو شەمال بەیۆژ راوہ
چی تایی جە زولف تۆش ھان وە لاوہ
وہ مەرگت قەسەم شەکەر ریتزەیی راز
جەودەم ئەرواحم مەشوق وە پتیشووان
پازیمەن جە پای تایی گیسووی دل بەر
نەجای مژگانێ بەدەم گیان و سەر
پەیی چی ریتزەیی راز ناز دل پاچان
ئەر بۆ فیدات بام شەھیدم ماچان
ئەحیانەن ئازیز ئەگەر من مەردم
گیان جە پای توغرای زولفت سپەردم
ئیمجا جەو دەمدا شوخ نازارم
تەشریف بار وە پای سەنگ مەزارم

وه حسره ته وه نه ونه مام نوم
 په نجات بماله وه خاک گلکوم
 نامانت فهر زهن شوق شیرینم
 مقیراز گازه کهت شیکر پهی شینم
 زولفت چون ریحان په خش کهر نه دورم
 دهر ساعت مهبق وه به هشت قورم
 نه یاگی ته لقین سووره ی یاسینم
 بملاوتن هر قو نی ممان و دینم
 دم بنیر و بیان گلکوی تازه کم
 واچه هی شهید تیر ناز کم
 واچه هی مه جنون حال په شتو کم
 هیجران کیش دهر خال لیو کم
 پتکیای په یکان موژه ی تیر کم
 مه قتلول ناحق بی ته قسیر کم
 مه ست باده ی مهی لب چش نه کرده
 به سی حسره تان وه گلکو بهره
 سه ره قردهر من لهیل خاتر خار نوم
 زام به سو کفته ی پای مه زار نوم
 بدیه من پهی تو جرگم پر نیشهن
 وه ناخوون سه یف روخسارم پر نیشهن
 نه وسانه په رسام چیشهن نازارت
 نیسته مه نالم نه پای مه زارت
 نه رچی بی سوودن لهو سه روخته دا
 زاری کهی وه بان خارای سهخته دا
 وه لی بق وه یاد ویرده ی وهرین
 له چه مان مه ست برتزه نه سرین
 بهل قه تره ی نه سرت بگنق وه رووی خاک
 وه حسره ته وه خاک کهر قو نمناک

جه ودهم پهی مه لههه زامان خهستهه
 نه گلکۆمه وه بگنۆ وه جهستهه
 به وینهی نه نفاس مه سیحای مه ریهم
 نه حیام مه کهرۆ قه تره ی نه سرچهه
 وه نیللا "نه حمهه" به دل مه رده ی تۆن
 تا نه بهه سه وزهه ئیمان هه رده ی تۆن

واته: نهی خو شه ویسته کهه! دیسان دل م بق تۆ کولاو فرمیتسکم به خو پ هاته خوار، سا
 تۆیش وه ره وه کو جار ان تالی له زولفه کههت بده به دهه بای شه ماله وه، تاکو بق داساکانی
 برینه کانم به ینتته لام، خو شه نه گهه بای شه مال بیتته ریوه وه هوالی تۆم بق بیتنی، به مه رگت
 سویتد دهخۆم له و کاته دا که گیانم دهه ده چۆ رازیم نه گهه تۆ په لکه کانت په خش و بلاو
 بکه یته وه سه رما، نه وسا یم ده لێن که له پتی تۆ کوژراوه و ده لکه ی دزراوه، وه نه گهه رهاتوو
 من مردم و به خاک سپیرام، تۆ وه ره سه ر گۆره کهه و په نهجه کانت بماله سه ر خاکه کهه مدا،
 وه زولفه کانت په خش بکه دهه رمد، نه وسا من وا دهه زانم که چومه ته به هه شهت، به لام
 به مه رجی بملاو ینتته وه و دهه بنیتته بان گلکۆکهه مدا و بگری و بلتی که نهه نهه وینداره به هوی
 تیری منه وه کوژرا نه گهه رچی گریانت له و کاته دا بی سووده، به لام گیانم دهه گه شه یتته وه، وه
 له وانیه زیندوو به وه، نه گینا نه حمهه به دل مردووی تۆیه، هه تا هه تابه گراو و سه وه داسه ری
 تۆیه.

نهه شه پارچه هۆنراویکی تری میرزا نه حمهه که سه بهاره ت به به هاری جوانی و خه زانی
 پیری هۆنیویه ته وه و به راستی پارچه هه لبه سستیکی باییدار و به نه رخه له وێژه ی کوردیدا،
 وه کو ده لێ:

تۆر دام پییری له سه ره تا دامان
 هه ر ئان ئاماده س په ی نۆچوانان
 نهه بالای عه ره عه ر نۆنه مامه ی تۆ
 خه م مه ده ق مه بق وینه ی سیاچۆ
 نهه ده سته ی زولفان خه یاته ی خام تاو
 مه بق وه ریحان په ژمورده ی بی ئاو
 نهه چه تر نیم پاچ پرچ تاوس تار
 بی زینه ت مه بق وینه ی پۆی ده وار

ناینه‌ی ته‌وتل سیمای سفیدکار
 مهبق له تاوشت پیری له‌که‌دار
 نه‌ی زهره خه‌نده و گوفتار و قسه
 مهبقوه خه‌فت په‌ژاره و غوسه
 نه‌و قه‌وس قه‌تران نه‌برقی که‌مانی
 نهدق شه‌وکت شه‌یوه‌ی جوانی
 نه‌ی نوتق و نه‌خلاق عیشوه و نیشاره
 نه‌ی غه‌مزه و ناز و کرشمه و لاره
 نه‌رچم چون سووه‌یل پرشنگ مه‌شانق
 شه‌وق له ستاره‌ی شه‌فوق مه‌سانق
 مهبق وه‌گردوی شکسته‌ی بی‌ناو
 له ریش پیری مه‌یق لیش زوخاو
 نه‌و جیلوه‌ی جه‌مال چون جه‌لای قه‌مه‌ر
 مهبق وه‌پادهم کووره‌ی ناهه‌نگه‌ر
 ماجه‌رای پیری وه‌وته‌وره بی‌شون
 مهبقوه زیوار یانه‌ی که‌وشه‌کون
 جوانیی چون گول لیمان خار مهبق
 جوانان لیمان دی بی‌زار مهبق
 جوانیی به‌هار زمسان پیرییه‌ن
 وه له به‌به‌ختی دامه‌ن گیریه‌ن
 هیچ که‌س نه‌نازق وه جوانی ویش
 عومر به‌و په‌له پیری ها نه‌ریش
 "نه‌حمه‌د" وه‌ی دنیا خاتر مه‌که‌ر شاد
 پیر مه‌وی مه‌شوق جوانیت جه‌یاد

واته: پیری هه‌موو کاتێ داوی خۆی بق جوانان ده‌نیتته‌وه، نه‌که‌ر لاوتک هه‌رچه‌ند که‌له‌که‌ت
 و بالا به‌رز و جوان و پیکه‌وتوو بی، پیری به‌ره به‌ره ده‌یچه‌میتیتته‌وه، وه پیکه‌نینه‌ی مرق
 ده‌کاته خه‌م و په‌ژاره، وه خوو و خده‌ی ده‌وری جوانی ده‌گۆڕی، وه مووی ره‌شی مرق سپی
 ده‌کا و، جوانی که‌ وه‌کو گوله‌، ده‌یکاته چقل و درق و، له راستیدا جوانی و لایه‌تی به‌هاره‌ و

پیری زستانه، وه هیچ که سیک نابیی به جوانی و گهنجی خۆی بنازی و دهیی له گهل زهماندا بسازی، دهسا ئهی (ئهحمهد) به جیهان دلخۆش و شاد مهبه، چونکه سه رنه نجام پیر دهبی و جوانیت له بیر دهچیتته وه.

سه رچاوه گان

- ۱- حدیقه سلطانی - تالیف محمد علی سلطانی - تهران، ۱۳۶۴.
- ۲- دیوانی میرزا ئهحمهدی داواشی - که له سالی ۱۳۶۸ ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۳- یادداشته گانی خۆم سه بارهت به میرزا ئهحمهدی داواشی.

خورشید خانمی داواشی

۱۳۲۰ - ۱۳۸۶

ئهم هۆنه زهمان ناوی خورشید و کچی محهمهدی داواشییه و به پیتی په راوی (حه دیقه می سولتانی) له سالی ۱۳۲۰ ی کۆچی له روانسه ردا له دایک بووه و هر له ویدا پتی گه یشتوووه. هر له مندالیدا له لای باوکی خه ریکی خوتندن بووه و له پاشا له لای مامۆستای تاییه تیدا فیری زمان و وێژه ی فارسی و عه رهبی بووه و که میتردی کردووهر هر خه ریکی خوتندنه وه ی دیوانی هۆنه رانی کورد و فارس بووه، به جۆرئ که خۆی خه ریکی هۆنینه وه ی هۆنراو کردووهر ژبانی به م چه سنه به خه یو کورنی مندال و هه لسه وراندنی کاروباری ناو مال و هۆنینه وه ی هۆنراو بردووته سه ر تا له سالی ۱۳۸۶ له ته مهنی شه ست و شه ش سالییدا کۆچی دواپی کردووهر و ته رمه که می براوه ته وه بی سالی ناوای روانسه ر و له ویدا نێژراوه.

خورشید خانم له هۆنینه وه ی هۆنراوی کوردیدا ده ستیکی به رز و بالای هه بووه و وه کو ده لێن دیوانیکی به رز و نایابی بووه، به لام به داخه وه ئه و دیوانه ی له ناوچه وه و هه ندئ هۆنراوی ماونه ته وه ئه ویش ده م به ده م ده یگتر نه وه، وه ئه م پارچه هه لبه سه ته نموونه یه که له هۆنراوه گانی ئه و که ده لئ:

به خورشید واتهن دایم غه مینه ن

غه مین دووری سه فائوده دینه ن

یاخه وا مه رگی نه ویتیم وه چاوه

نه یژنه م وه گۆش نه یوتیم وه خاوه

سه ره وه که می بالای هر به هاری ویت

سه روری چه مه نان شه ره مساری ویت

له دوازده مانگه لپی واری باران
 خهزان نهکهری چون باقیی داران
 جادار عزیز پیر نیرشاد بق
 وهکیل زیندهی غهوس بهغداد بق
 ناله‌ی مهستانه‌ی تهکیش هر بهرز بق
 په‌ناگای دهریش نه‌بدال مهرز بق
 مه‌یخانه‌ی مه‌عنیش هر بهرقه‌رار بق
 با خه‌بر جه نهر له‌یل و نه‌هار بق
 جه‌لای سینه‌ی سهرد گوناباران بق
 نوستاد سهرمست ریزگاران بق
 زنجیر لوتفش نیان به‌گهردهن
 نه‌هلی و رامم کهرد تا وه‌پوی مهردهن
 به‌لکه‌م جه نه‌لتاف وینه‌ی نه‌و شایی
 رابعه‌ی دهوران گوم کهرده رایی
 بگنق و سهر رای تا‌عت کاریدا
 بهر بیق جه حوکم سه‌نگساریدا
 بو‌اچق سهرمست باده‌ی شا‌کریم
 که‌لب ناسانه‌ی عه‌بدولقادریم

واته: یا‌خوا مهرگی سه‌فانو‌دین نه‌بینم و به‌گوئی بی‌بیس‌م و نه به‌خو بی‌بینم، چونکه
 سه‌ولی چیمه‌نه‌کان شه‌رم‌زاری بالای نه‌مه و نه‌و جیگری پیره و نوینه‌ری زیندووی شیخ
 عه‌بدولقادی گه‌یلانییه و په‌ناگای دهریش و عه‌بداله و مامق‌ستای سهرم‌ستی ریزگاره و
 هر نه‌و بوو که منی رام کرد و خستمیه سهر رتی راستی خوایی و پیری راسته‌قینه‌م هر
 نه‌وه و له‌خوام ده‌وی که هم‌میشه ساخ و خویش بی.

سهرچا‌وه‌کان

۱- حقیقه، سلطانی - تالیف: علی محمد سلطانی - تهران، ۱۳۶۴.

۲- به‌پازیک که له‌سالی ۱۳۸۵ی کوزچیدا نووسراوه.

شامی هه‌رسینی

۱۳۲۷ - ۱۴۰۲

ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە کە لە ئاسمانی وێژەیی کوردەواریدا وەکو ئەستیرەیه‌کی گەش دەدرەوشیتەو، ناوی شا موراو و نازناوی شامییە و لە ساڵی ۱۳۲۷ی کۆچی لە هه‌رسینی لای کرماشاندا لە دایک بوو، تەمەنی سێ ساڵ بوو کە تووشی نەخۆشیی ناوڵە بوو و بەھۆی ئەو دەردەو، هەردووک چاوی کوێز بوونە و بەم چەشنە دنیای پووناکی لێ تاریک بوو. پاش کوێزبوونی ئەوئەندەیی نەخایاندوو کە باوھشی گەرمی دایکیشی کە جاروبار ئارامی تێدا گرتوو لە دەست داو و کاتێ دوازدە ساڵان بوو، باوکیشی کۆچی دواپیی کردوو و ئیتەر بەجاری رەنگی ھەتیویی لێ نیشتوو و دواي مردنی باوکی، مەمۆزنی دەبیاتە لای خۆی بۆ کرماشان و ماوہیەکیش لە مائی حاجی نامانوللا خان دەبی و ئەو پیاوہ لەوہ بەولاوہ چاودێری لێ دەکات تا گەورە دەبی و لە خەم دەردەچێ.

شامی لە بیروھەری خۆیدا دەلێ: لەو رۆژگارە رادیق و تەلەفزیقن نەبوو، وە خەلک زستانان ھەر شەوێک لە مائی یەکیک کۆ دەبوونەو و ھۆنراویان دەخویندەو، قەسەیی خۆشیان دەکرد لەو کاتەدا ھۆنراوی ئەلماس خان و غولام رەزا لوپ و سەیی سالیح بابوون، وە منیش زۆر حەزم لە ھۆنراوەکانیان دەکرد و گوێم بۆ دەگرت کەم کەم وای لێ ھاتبوو و زۆر بەی ھۆنراوی ھۆنەرانی لەبەر دەخویندەو بەو بۆنەوہ بۆم دەرکەوت کە خۆشم دەتوانم ھۆنراو بەوئەمەو.

شامی لە پاش ئەوہی چەند سالیک لە مال ئەمانوللا خاندا ژیان دەباتە سەر، لەوێ دیتە دەر و بۆ خۆی خەریکی کار دەبی و چایی و پارچە و وردەوالە لە قەسری شیرین دەکری و لە کرماشان دەیفروشی و ئەگەر جاروباریش ئەمنیە و ئازان پێیان پێ گرتوو بەدوو قەسەیی خۆش و چەند ھۆنراوی جوان لە کۆلی بوونەتەو و پرزگاری بوو. بەم جۆرە لە رەنج و ئەرکی خۆی، تیکە نانیکی خستوو تە دەست و بەوہ ژیاو. شامی لە کۆتایی تەمەنیدا نەخۆشی زۆری بۆ ھیتا و سەرئەنجام لە ئەنجانی ساڵی ۱۴۰۲ی کۆچی لە تەمەنی ۷۵ سالییدا کۆچی دواپیی کرد و لە گۆرستانی کرماشاندا ئیژرا.

شامی لە درێژایی تەمەنیدا گەلێ ھۆنراوی ھۆنیو تەو کە بەداخوہ زۆر بەیان لەبەر ئەوہی کۆنەکراونەتەو لە ناوچوون و فەوتاون. خۆی دەلێ: ھۆنراوی زۆرم وتوو، بەلام کەسی وا نەبوو پێی بلێم بیاننووسیتەو و خۆشم لە بیرم نەماون و ھەروا رۆیون و فەوتاون. ئەوہی راست بی، تا خوا حەزکا، ھۆنراوەکانی شامی تەر و پاراو و شیرین و نرخ و بایەکی زۆریان ھەییە و، زۆر بەی ھۆنراوەکانی توانجن.

به‌داخه‌وه له وێژه‌ی کوردیدا به‌شی نووسینی توانج که‌مه، توانجنووسی به‌چه‌شنه نووسیتیک ده‌وتری که له‌وه‌دا مه‌به‌ستیک به‌شی‌وه‌یه‌کی گالته‌وگه‌پ ده‌رده‌بیرئ. له راستیدا نووسینی راسته‌قینه و ناسایی له‌گه‌ل شی‌وه‌ی توانجدا هه‌ریه‌ک باری کۆمه‌لایه‌تییان هه‌یه، به‌لام له شی‌وه‌ی توانجدا له گالته‌وگه‌پ که‌لک وه‌رده‌گیرئ، توانج چه‌شن و جووری زۆره. هه‌ندیک توانج و ته‌نزی نادیار له وێژدا هه‌ن وه‌کو شی‌وه‌ی نووسینی چیخۆف نووسه‌ری رووسی یا ئاناتۆل فرانس نووسه‌ری فه‌رانسه‌وی. هه‌ندئ توانجی تریش هه‌ن که په‌خه‌نگر و ناشکرا و توندوتیژن وه‌کو نووسراوه‌کانی عه‌زیز نه‌سینی نووسه‌ری گه‌وره‌ی تورک.

له توانجنووسیدا نووسه‌ر له پشت دیواری به‌رزی توانجه‌وه به‌دلناییه‌کی په‌به‌قه‌وه ده‌توانئ هێرش بکاته سه‌ر سه‌نگه‌ری دیارده‌دزێوه‌کانی ناو کۆمه‌ل و، توانجنووسی له هه‌موو شتیکدا بۆ نواندنی مه‌به‌ستی خۆی که‌لک وه‌رده‌گرئ، له زمانی په‌له‌وه‌روه تا ده‌گاته زمانی بنیادهم.

له‌م دوا‌یی‌ه‌دا توانجنووسی له ناو هۆنه‌رانی کرماشاندا په‌ره‌ی سه‌ندووه که یه‌کتی له‌و هۆنه‌رانه شامیی هه‌رسینییه. ئه‌م هۆنه‌ره گه‌رچی نه‌خوێنده‌وار بووه، به‌لام شاره‌زایه‌کی زۆری له وێژه‌ی کوردیدا هه‌بووه. له هۆنراوه توانجا‌وییه‌کانی ئه‌م هۆنه‌ره ده‌توانین (کرایه‌نشینی) و (پۆن نه‌واتی) ناو ببه‌ین. (پۆن نه‌واتی) شامی په‌خه‌یه‌که له پژی‌می پێشوو. له‌م به‌نده‌دا بۆمان ده‌رده‌خا که پژی‌می سه‌تمه‌کاری پێشوو له‌جیاتی ئه‌وه‌ی په‌ره‌ی به کشتوکالی ولات بدایه و پۆنی ئازهلئ بدایه‌ته خه‌لک که‌چی پۆنی نه‌واتی ئه‌م‌ریکایی ده‌هینا و گیرفانی ئه‌م‌ریکاییه‌کانی پر ده‌کرد و کشتوکال و ئازهلداری به‌جاری له‌ناو‌برد و گیره و کێشه‌ی خسته ناو خه‌لکی ولات. وه‌کو خۆی ده‌لئ:

مه‌ردوم باینه دیارئ به‌دبه‌ختییه

پۆن خاتر جه‌م وه‌ی شاره نییه

په‌توو فروتم مه‌وج نیامه گره و

ئه‌رای خه‌رج و به‌رج عه‌ید سال نه‌و

چوم پۆن بسینم له یاروو به‌قال

ئه‌رای ناو هه‌لوای جومه‌عی ئاخ‌ر سال

سلامی کردم وت: ئه‌له‌یک گشت که‌س

ئو کاسه ئه‌رای چه‌گرديه‌سه ده‌س

ماس توای نه‌یرم، روپ توای نییه

شیره دوو جووره‌س، سفید و سییه

وتم: نهی مہشہی زندہی گیانت بوو
 بهقالی بایہس گشت جنسی داشتوو
 شیرینی شہکر تا شووری نمک
 توخم کاسہ پشت تا حاجی لہ کلہک
 عوناب خاکشیر، جہوہر میوہ
 ہر لہ گل سوشوور تا گل گیوہ
 ناہ سہرد کیشا بهقال وہ دلگیر
 وت نادرستی پیرم کہردن پیر
 زہرف ماس تیرم دوو ہفتہمینیت
 ناو ونیشاستہ کس نیہسینیت
 نہو پہنجای نہرای موشتہری کیشم
 بہیتہ مال و تیت نہمیتہ ریشم
 دواۓ مہرافہ و داوا و تووسہری
 کہم کہم کارکیشیت وہ کہلانترہری
 وتم: رۆن توام، رۆن خاترجہم
 نہر ہس بیہپیم گیان خوہت قہسہم
 بهقال گورجہو بوو نہوہل کاری کرد
 دہس چہپی ہاورد دہس راسم گورد
 ماشہلا و ہزوور مہشہی نہلیہسکہر
 وہ نہوہل تہکان کیشا دمہ و ہر
 پہنجہم جوور تہسبیہ وہ پہنجہش دشمارد
 سئ «توو ہمری» وت چواردہ قہسہم خوارد
 وت: خوہم عہشایر چہکیدہی کوردم
 دہمہن رۆن لہ مال خالووم ہاوردم
 کہردہی بتی دہخہل رۆن خاتر جہم
 دہساو خوورشی خالووژن خوہم
 دویکہ تا ئیمروو شہس مہنی بردن
 ہیچ کام و ہقہد توو ئیراد نہگردن

دوو ساعهت و نیم له رۆن تاریف کرد
 وه گیان سهرکار مهغز له سهرم برد
 وتم: پهنجای چهند؟ وت شهس تومن نیم
 وتم گیان خوۆت یه ی پهنجا بیه پیم
 نه مهزه ی کردم، نه له لیلی خواردم
 شهس تمن و نیم ئه رای شماردم
 هه رچهند قهرز کردوم، وه لی وه خو ه ش حال
 شیره و ئارد و پروون هاوردمه مال
 تا پروون پشماندم وه ناو تاوه
 دیم بووگهن رۆن خه یلی خراوه
 وه گیان سهرکار شووخی دهره فته
 من گه مان کردم بووگهن، نه فته
 له ناو تاوه، له بان پریمز،
 یه ی هه لوای په زین خوش پهنگ و قهرمز
 زهری له هه لوا نیامه بان زوان
 دل و دهر و ونم وه ختو بایته بان
 تاوه هه ل گوردم به ره و ناو هه سار
 گن گن له ی هه لوا دیامه قه د دیوار
 هه مسایه ل وه تن شامی شیت بیه
 وه تم نه مه ردوم یه به دبه ختی یه
 پولم هه رامه بایه س بر شیت
 ئه ربه شی بکه م مردگه کان کوشیت
 یه رۆن که له پاو، رۆن نه واتیییه
 سیفت نه مریکای گهردی قاتییه
 دامه قه د دیوار تاله یک هاوردم
 تا قنمای ناو پراس به ندکشی کردم
 ئی قاله په سی وه گووش ساهیو مال
 هاته ناو هه سار کرده ی قهرم و قال

ژن ساهيو مال، وه مال هاته دهیشت
 وه تووچ په نهان مردگ نهرام نهیشت
 نهو هر دوشمین دات، من دهنگ نه کردم
 ناخر مه جوور بیم ناو باوکی بردم
 تایه ی دوشمین دام، هم پیاو هم ژن
 جوور سهگ هلامات هاوردن په ی من
 ژنه هاته وهر، پیاوه کفته پشت
 چنگ نا وه حلقم وه زیله و وه مشت
 هفت هشت دس خواردم دوو دس وه شانم
 بیس کرانشین رشیا نه بانم
 ناو حسار بی وه مهیدان نه بهرد
 جهنگ شرووع کریا وه نه سلحه ی سهرد
 وه تهشت رمخت شوور نه فتاوه و ناو پاش
 یهکی ناتهش ریز، یهکی وه مه قاش
 تایفه ی نهوان، فامیل یه ل من
 ناماده ی جهنگ بین، هم پیاو هم ژن
 من دیم کارگه نه، ناو خودا بردم
 کراواته که ی باقرخان کردم
 هروهک کیسه کهش له ناو حمام
 دریزی کردم مشت و مالی دام
 باقرخان له ژیر بیس نه فهر له بان
 من له ناوه پاس بیم، جوور که واو لای نان
 شماره ی زه خمی بیه شهش نه فهر
 یه ی پان، یه ی چهنه، یه ی نه بر و سی سهر
 ملووک مه دهوش بی زوبیده غهش کرد
 نوسرت خو ی هلاک له بان لهش کرد
 وه سهدای هاوار باقرخان کوشیا
 نهو مه حله تهمام یه ی چهک دارشیا

ناو حەسار پر بی، وە سەیل جەنگ کەر
 ئەیوان و دالان کـووچە و پشت و دەر
 ئاخەر پاسبانیەل ئاشتمان دانە و
 ئاخەر داوا و مەرافە هاتە و
 جافر و حەسەن هەردووکیان خانن
 وە شوغل شەریف هەردوو پاسبانن
 نیم یەئ مەرافە لە جیک پەیدا بوو
 ساعەت مووچی جافر خان گوم بوو
 حەسەن خان گوم کەئ تەسبیە شا مەقسوود
 مەگەر لە پاتەخت جفتی پەیدا بوو
 دواى مەرافە و داوا و قەرم و قەل
 سەیل جەنگ کەریەل هەریەک چوونە مال
 من تەنیامەنم مەجرووح و خەستە
 تاوان مەرافە لە دەس دەر پەفتە
 شامی مەرافەئى رۆن نەواتی
 هەستیت داتە باد، خستەت وەلاتی

شامی لە هۆنراوەکانیدا دەرد و پەنجی خەلک پیشان دەدا، بەجۆرئى کە خۆئى لەناو ئەو
 دەرد و پەنجانەدا دەتایتەو. لە بەندی (کرانشینی)دا ئەرک و پەنج و پەژارەئى کرئ
 نشینەکانمان بۆ دەردەمخا و ئەوەمان بۆ دەردەمخا کە شامی و خاووخیزانەکەئى لەگەل ئەوئى
 تەمەنى بەهەژاری و کلۆئى و بەدبەختی و چەرمەسەرى بردوووتە سەر، دەردی کرئ
 نشینیشی پئى زیاد بوو، بەجۆرئى کە چوار پەلئى شەتەک دراو و وەکو دیل و بەندی
 نەیتوانیو لەبەر خاوون مالهەکە وزەئى لئوئى بئى، بەلام سەرەرائى ئەمانە جارویار دەرد و
 زووخواوی ژینی خۆئى بەچەند هۆنراویک دەربریو. هۆنراوی (کرانشینی)ئى شامی
 نمونەئىکە لە ژبانئى چینی لئقەوماو و بەشیراو و بەخت وەرگەراو و تالەپەش سەردەمئى
 رژیئى پئشوو کە بەراستئى بەشاکاری ئەم هۆنەرەمان دەژمئیرئى وەکو دەلئى:

بەندە یەئ نەفەر کرانشینم
 چو عەزیز مردەئى دايم خەمینم
 نە خارچ مەزەب نە جیاس دینم
 ئەر دوعات گیراس بکە نەفرینم

شاپهده لهی دونیا دیترا نه مینم
راحت بلم له دهس کرانشینی
چه بکهم له دهس کرانشینی؟
داد وه هرکس بهم، حهقم نیه سینی

توای بزانی سهگ وه حاله نهو
ناسایش نهیرم نه پروژ و نه شهو
سووب تا نیواره هان له تهق و دهو
تا سهر مانگ تیهی دوو تیکه نه سپهه
یا بهم فرووشم یا نه مه گره و
نوشم کراکهم بهلکه نه مینمی
چه بکهم له دهس کرانشینی
داد وه هرکس بهم حهقم نیه سینی

ژنهم جاروو کیش خوهم قاپچی دهرم
وه فسهل زمسان وهرف پارووکهرم
له عهیش و عهزا چوسه ماوهرم
دهنگ کهم نا نه جیب دهنگ نه کهم خهرم
نهر مهنیان نه کهی دهنه ناو سهرم
نوشن گووشت گهن نهرامان سینی
چه بکهم وهدهس کرانشینی؟
داد وه هرکس بهم حهقم نیه سینی

بهی ههفته مه نیت مانگ بچووته سهر
ژن صاحبو مال دهس نیه ته که مهر
وه ژستی تهمام تیتته پشت دهر
له وهریای ههلم چو ناغایا و نه وکهر
وه ژنهم نوشم دهم که سه ماوهر
خوهم دهرای میوه و شیرینی

چه بکه‌م وه ده‌س کـرانشـینـی؟
داد وه هرکه‌س به‌م حه‌قم نیه‌سینـی

یه‌ی کوری دیرن چووہ چکه‌ی شه‌یتان
سوب له‌ خه‌ وه‌لسی تیتہ ناو‌ئہ‌یوان
وه‌جیب پریخ ده‌س وه‌ تیرکه‌مان
خه‌یت ئه‌رای قووری، خه‌یت ئه‌رای ئیسکان
سیویل جافر گریته‌ نیشان
که‌س جورعت نه‌یری سه‌دای بایده‌ بان

دارایم بیسه‌ چوار دویت ویه‌ی کوپ
دوو‌په‌تووی نیم دار په‌ی جوفت لافه‌شر
یه‌ی جوفت موته‌کای وه‌ده‌م قه‌یچی پر
سه‌ر نیه‌تیه‌ بانی، چوپاره‌ ئاجور
چوار جام رووحی، یه‌ی دانه‌ سینـی
چه‌ بکه‌م له‌ ده‌س کـرانشـینـی

زانی چهن‌ نه‌فه‌ر هایمه‌ یه‌ی حسار
من ئوشم په‌نجا، تووبوش په‌نجا و چوار
دریژ و کووتا، کاردار و بی‌کار
سوب له‌ خه‌ وه‌لسیت له‌ گووشه‌ی حسار
بیس نه‌فه‌ر وه‌ساس ته‌ک داسه‌ دیوار
حه‌فده‌ ئه‌فتاوه‌ نریاسه‌ قه‌تار
باد ئه‌رای نه‌وبه‌ت بلیت بسینـی
چه‌ بکه‌م وه‌ ده‌س کـرانشـینـی

سه‌ر شه‌و تا سوب هر جیره‌ی ده‌رتید
مه‌شه‌ی غولام چووت، ئوسا سه‌فه‌رتید

که لای فەروخ خان له دینهوهرتید

ئوسا ئەمیرخان گەرد چوار خەرتید

مەرافە دیرن، ئەردەر وازمینی

چە بکەم لە دەس کـرانشـینی

جەرگم سووراخە چو لانەى زەنبوور

بەسکە شنەوم قسەى جوورا و جوور

روح دی خەستەس وە فەرمان زوور

وە کورەم ئوشم: خەر بی شـعوور

سۆب لە خەوهەلسی، سوورەتت نەشوور

لەى ئاو لـوولە فـسـرە رـشـنى

چە بکەم وە دەس کـرانشـینی؟

داد وە هەرکەس بەم، حەقم نیەسینی

ئوشن هەر رووژى دیزە نەینە دار

خوا ئەرای شام بوو، خوا ئەرای ناھار

خوا گووشت گـا بوـد، خوا شەك پەروار

گووشت کوتانەكەى بوونەدەر حەسار

یواش بـکوـتى نـەپـمـنى دیوار

لەناو حەساریش ئاجوور نەشکینی

چە بکەم لە دەس کـرانشـینی؟

داد وە هەرکەس بەم، حەقم نیەسینی

وە هوول گیانم نەونە دوشمەنم

شایەد نەشیوید لانە و مەسکەنم

عەزیزم مردوویت وە دەمیان خەنم

ئیمریکایی رەقسەم، ئینگلیسی ژەنم

چو ئاغەى و یگن هەزار جوور خوونم

ئەر بکەن نەفرین ژن و فەرژەنم

خوهميش كومك كه نوشم ناميني
 چه بكم له دهس كرانشييني؟
 بهس كه كرا دام لهي تهويله چو خاڤر
 عومر وه بهدبهختي هاوردم وهسار
 بيمه وه موونس چهن گروو بهشهر
 لور له لورستان كورد له دهينهوهر
 سنهيي و پاوهيي، جاف و گه مانگر
 كورد و لور و فارس، تورك قهزويني
 چه بكم له دهس كرانشييني
 داد وه هر كس بهم، حهقم نيه سيني

نه پهست و ناكهس، نه ناده رويشم
 شهرمهنده له رووي بيگاته و خويشم
 نه كهس تيته لام، نه لاي كهس نيشم
 خوهيان هر شهوچن، من كيشك كيشم
 نهر دير دهر واكهم، نه منه ريشم
 منيش رهگ نهيرم چو سيفزه ميني
 چه بكم له دهس كرانشييني؟
 داد وه هر كس بهم، حهقم نيه سيني

يهي شهو دوو نه فهر بينه ميمانم
 نيم ساعهت بيشتتر له بهرق سووزانم
 سوب بينه ناگر، رشيانه گيانم
 ناغهي ساحيو مال وه كهرد خانم
 ناو پاشيينه بان تهپل نامانم
 هم لافه شهريه دريا وه شانم
 وتن تا غرووب لييره نه ميني
 چه بكم له دهس كرانشييني

ئەرەى بەدبەختى نىمامە و نەھات
 يەى قەومى دىرەم ھاتوولە دەھات
 گاهەس بناسى كەىخودا نەجات
 يەى كەلەشىرى ھاوز دوه سەوقات
 شەفەق ساحيو مال ھەم دەنگى دەرهات
 پووپەكە و بگرى بەسكە قولنى
 چە بكام وە دەس كىرانشىنى؟
 داد وە ھەر كەس بەم، جەقم نىەسىنى

دويكە چىم بگرم، ئوتاقىك لە جاي
 وتم بكيشم بىلا دەنگم ناي
 كەم كەم چىم لە دەرمال مەشەى موراي
 يەى عفرىتى دىم وەرىوارت ناي
 دەمامەى جادوو نىەپەسەيت وە پای
 مەرفوولاد زەرە بوووتە قەرىنى
 چە بكام وە دەس كىرانشىنى؟
 داد وە ھەر كەس بەم، جەقم نىەسىنى

چو كاور و گورگ، لەلى رەم كىردم
 يەى پا ھاتەور، سى پا دوور گىردم
 وە ھوول گىانم سىلامى كىردم
 وت كارى داشتى؟ ناو ئوتاق بىردم
 وت: توو سىركانىت؟ وتم نە كىردم
 وت كىوورەى؟ وتم ھەر سىنى
 چە بكام لە دەس كىرانشىنى؟
 داد وە ھەر كەس بەم، جەقم نىەسىنى

وت: چەن نەفەرەىن؟ وتم دە نەفەر
 غەىر لە رويابە و عەمە ماپەرور

زوبه‌یده و ملووک، نوسرہت و کیشوہر
نیمتاج و تاجی، عشرہت و خاوہر
کورہ بوچکہلہ و ہر خووم و ژنی،
چہ بکہم لہ دەس کـرانشـینی؟

چو پشی لہ شوون بوی پیاز داخ
یہی ہفتہ کردم مال و مال سووراخ
لہ سہنگ مہعدہن، تا چوار رای ئوجاخ
تیمچہ و چہنانی، تا بہرزہ دەماخ
کس وہ پیم نہیات، یہی دانہ ئوتاخ
وہ دینت یہسہ رہسم هاودینی؟
چہ بکہم لہ دەس کـرانشـینی؟
داد وہ ہرکس بہم، حہقم نیہسینی

یہی فہرشی داشتیم میندہ جل شال
باو پالان بی ئہرای یا بوونال
چوار قیمہت خوی ہر داومہ حہمال
ہفتہی یہی کووچہ چوار پروزلہ یہی مال
شانزہ مال گہردم وہ عہرز یہی سال
دویکہ دامہی شان علی ئاغای دہلال
وتم یہیش بفرووش نیہ توام بمینی
چہ بکہم لہ دەس کـرانشـینی؟

سئ مانگم پەس کەفت کرایہ خانی
یہی سئ مانگی تر ہات نیشتہ بانی
باور پیم نہیری خودا خوی زانی
چستی کەشک بہم مہجمہ و قہزانی
ئوہیش نیہیلیم ژنم بزانی
سووب ہراجی کەم نیہیلیم بمینی

چه بکهم له دهس کـرانشـینـی؟
داد وه هرکس بهم حهقم نیه سین

کس خهوهر نییه وه حال دهردم
گوش کس نییه، وه ئاه سهردم
چل سال و ئیران زندهگی کهردم
کرای زمین دهم له بان گهردم
روزگار موحتاج کرد وه نامهردم
نه روومی روومیم، نه چینیی چینیی
چه بکهم له دهس کـرانشـینـی؟
داد وه هرکس بهم، حهقم نییه سین

قهلبم چو کوورهی حه داد مهدهی جوش
له دهس دنیا خه لک خاک فرووش
دنیا زندانه پهی شهخس با هووش
ئایه نه بایه که متر بووت له مووش
ئویش جی دیریت له ناو په روپووش
مووش نه کرا دهیت نه کرا سین
چه بکهم له دهس کـرانشـینـی؟
داد وه هرکس بهم حه قه نیه سین

له رووی ترسم نه جهل بدهی زهنگ
عومرم ته مام بوو له دنیای دوورهنگ
په نهان بووم له ژیر خشت و خاک و سهنگ
ژن ساحیو مال وه بیل و قولهنگ
قوره قور کونان وه قسه و جه فهنگ
بای کرایه قهور له لیم بسینی
چه بکهم له دهس کـرانشـینـی؟
داد وه هرکس بهم، حهقم نیه سین

سهر مانگ وه مانگ بايته ديارم
 وه بيل هه لکه نی سهنگ مه زارم
 بکه ی شکه نجسه و زهجر و نازارم
 بووشی کرا دهیت یا پاسه پان بارم؟
 منیش له ئه لسه د سهرم دهرارم
 داد بکه م هاوار، که فه ن کی سینی؟
 چه بکه م له دهس کرا نشینی؟
 داد وه هه کسه بهم حهقم نیه سینی

چو سهگ و لگهر د، دهر وه دهر وه خوهم
 شهو تا سوب نه خهف، رهنج بیوهر وه خوهم
 دلگیر وه دنیا ی دوون پهروهر وه خوهم
 له دهس ساحیو مال خوون جگهر وه خوهم
 مشتی خاک نه یرم خاک وه سهر وه خوهم
 له زهنده ی ئایه م بی خه وهر وه خوهم
 نیه زانم (شامی) دی تاکه ی مینی؟
 چه بکه م وه دهس کرا نشینی؟

دیوانیکی پر له هه له ی (شامی ههرسینی) له سالی ۱۳۶۲ ی هه تاویدا بهناوی: چه پکه
 گول - چند پارچه یهک له شیعرهکانی شامی کرماشانی، له گه ل پشه کییه کدا له چاپ
 دراوه که گه ل له هونراوهکانی نه ووا به سهر زاری خه لکه وه، له م دیوانه دا نییه، ههروهها
 گه ل له وشهکان به شتیه ی سوران نووسراون که چی هونراوهکان به شتیه ی که له پوری و
 له کی هونراونه ته وه.

سهراوهکان

- ۱- چه پکه گول - چند پارچه یهک له شیعرهکانی شامی کرماشانی - تاران، ۱۳۶۲.
- ۲- کرانشینی - هه لبهستی شامی ههرسینی - سنه، ۱۴۵۸.
- ۳- روژ نهواتی - هونراوه ی شامی ههرسینی - روژنامه ی کوردستان - تاران، ۱۳۳۵.
- ۴- حدیقهء سلطانی - تالیف محمد علی سلطانی - کرمانشاه، ۱۳۶۴.
- ۵- یادداشتهکانی خو م سهبارهت به شامی ههرسینی.

دوکتۆر محەمەد سەدیقی موفتی زاده

۱۳۳۹ - ۱۴۰۲

ئەم ھۆنەرەمان ناوی ھەمە سەدیق و کورپی مەلا عەبدوڵلای موفتی، کورپی مەحموود کورپی مەلا محەمەد کورپی مەلا ئەحمەدی گەرەبیە و لە ساڵی ۱۳۳۹ی کۆچی لە دیتی دێی دێدا پیتی ناوھتە مەیدانی ژیانەوہ. دێھە گوندیکە لە ناوچەی ھەررامانی لە ھۆن. دوکتۆر موفتی زادە سەبارەت بەچۆنییەتی ژیانی خۆی کە بۆ نووسەر نووسیویەتی دەلی:

ناوم ھەمە سەدیق و کورپی مەلا عەبدوڵلای موفتیم و لە ساڵی ۱۳۳۹ی کۆچی لە دیتی دێھە لە دایک بووم، بەر لە شەری جیھانی یەکەم باوکم لە لایەن فەرمانرەواکانی ئەردەلانەوہ بانگ کرا بۆ شاری سنە و بووہ مامۆستای مزگەوتی دارولئیحسان و لە پاشا بانگ کراوھتە تاران و نازناوی موفتیی کوردستانی پێ دراوہ و گەراوھتەوہ بۆ شاری سنە. لە تەمەنی شەش ساڵیدا، باوکم کۆچی دوایی کرد و لە تەمەنی یادە ساڵیدا دایکیشم مرد. ھەر لە مندالییەوہ خەریکی خۆتندن بووم و ئەوسا بۆ خۆتندن بەفەقییەتی گەلی شوینی کوردستان گەراوم و بۆ خۆتندنی فێقھی ئیسلامی بەمەلەبەندەکانی شارەزور و مەریوان و موکریان و پێنجویین و سلێمانی و کەرکووک و ھەولێر و ڕەواندز و سابلاخ و سنە کەوتووھتە گەشت و گێل و لەلای زانایانی و مکو حاجی مەلا خالیدی موفتیی و مەلا سەی عارف و بابە رەسوولی عەبابەیلی و مەلا باقری بالک و مەلا مەحموودی دەرەتفی و مەلا شیخ محەمەدی بورھان، وانە و دەرسم خۆتندووہ و سەرئەنجام لەلای مەلا مەحموودی موفتی (کاکم) لە شاری سنە و دمی مەلایەتیم وەرگرتووہ. لە پاشا لە زانکۆی ئاینیی زانکۆی تاراندا، دەرەوی لیسانس و دوکتۆریم دوایی پێ داوہ و لە ساڵی ۱۳۳۹ی ھەتاوی بووم بەمامۆستای زمان و وێژەیی کوردی.

دوکتۆر موفتی زادە لە ساڵی ۱۳۳۸دا سەرنووسەری رۆژنامەی کوردستانی گرتە ئەستۆ و ئەم رۆژنامەییە گەرچی زمانی رێژیمی ئەو کاتە بوو، بەلام تا چوار ساڵ بەردەوام بوو و گەلی وتاری سەبارەت بەمێژوو و وێژەیی کوردی تێدا بلأبووھتەوہ ھەرھەھا دوکتۆر موفتی زادە سەرپەرشتیی بەرنامەیی کوردیی رادیۆی تاران بەئەستۆوہ بوو کە لەو کاتەدا گەلی بەرنامەیی بەکەلکی وەکو: رێژمانی کوردی، پەندی پێشینان، وێژە و وێژەوانان دهنووسی و بلأوی دەرکەدوہ.

دوکتۆر موفتی زادە بەم جۆرە ژیانی بەنووسینی وتار و پەراوی بەکەلک بردە سەر تا لە سەرەدەمی ۶۳ ساڵیدا لە ساڵی ۱۴۰۲ لە شاری تاراندا مالاوایی لە جیھانی ھۆنراو و

ویژه‌ی کوردی کرد و له گۆرستانی و میسولقره‌منی له ده‌وروبه‌ری کرماشاندا نیتزا.

دوکتۆر موفتی زاده به‌یه‌کێ له زانایان و نووسه‌رانی هه‌ره‌به‌رزى کورد دیته ژمار، وه خۆی بۆ خۆی میژوو بوو بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی و له کاره‌ گرنگه‌کانی دوکتۆر یه‌که‌م دانانی ریزمانتیکی زانستی بۆ زمانی کوردی و دوهم شیکردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وییه که به‌داخه‌وه ئه‌م دوو شوینه‌واره‌ گرنگه‌ی هه‌روا به‌ده‌ست‌نوس ماونه‌ته‌وه و هیتشتا له چاپ نه‌دراون.

دوکتۆر موفتی زاده له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراویشدا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه و هۆنراوه‌کانی له باری کیش و پاشل و ناوه‌پۆکه‌وه زۆر به‌رز، گه‌رچی که‌متر کاتی خۆی به‌هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو برده‌وته سه‌ر، به‌لام ئه‌و هۆنراوانه‌ی که له شوینی به‌جێ ماون، که‌متر نین له هۆنراوه‌گه‌لی ئه‌و هۆنراوانه‌ی که هه‌موو ده‌وریان به‌هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو برده‌وته سه‌ر. یه‌کێ له شوینه‌واره‌ به‌رزه‌کانی که به‌هۆنراو هۆنیویه‌ته‌وه، چیرۆکی مام رتیویه و ئه‌م چیرۆکه‌ داگری سه‌د و شه‌ست هۆنراوه، له راستیدا به‌شاکاریکی ویژه‌ی کوردی دیته ژمار و بنچینه‌ی چیرۆکه‌که‌شی له سه‌ر په‌ندی پتیشیان دامه‌زراندوه.

ئاشکرایه به‌ره‌ی مرۆ له پۆزگاریکه‌وه له ژبانی خه‌یزانییه‌وه پتی ناوه‌ته ژبانی هۆزایه‌تییه‌وه و له ژبانی هۆزایه‌تییه‌وه هاتوه‌ته ناو کۆر و کۆمه‌له‌وه، هه‌موو جۆره‌ تالی و شیرینییه‌کی ژبانی چه‌شتوه و هه‌موو چه‌شنه‌ کاره‌ساتیکی تاقی کردوه‌ته‌وه و له ئاکام و نه‌جامی ئه‌و کاره‌ساتانه تێ گه‌یشتوه و سوود و زبانی ئه‌و ئاکام و نه‌جامانه‌ی به‌وردی لێک داوه‌ته‌وه، وه بۆ ئه‌وه ئه‌و سوود و زبانه‌ی که له‌و کاره‌ساتانه هاتوه‌ته‌وه دی. بگه‌ونه بیتش چاو، بابیره‌کانمان بۆ هه‌ریه‌که له‌و کاره‌ساتانه که له پێگای کرده‌وه و ته‌وه له بنیادم ده‌قه‌ومن، په‌ندیکیان بۆی دا‌رشتوه، بۆ وینه‌ پتیشیان و توویانه: تا رتیوی پتچی کرده‌وه کولکیان وه‌شاند، وه‌یا به‌جۆری تر ده‌لێن: تا رتیوی قه‌واله‌ی خۆی خویند، پتیشیان گرتوه.

دوکتۆر چیرۆکه‌که‌ی خۆی له سه‌ر ئه‌و په‌نده و هه‌ندێ په‌ندی تر که له ناو چیرۆکه‌که‌یدا دیاردی پتی کردوون، هۆنیویه‌ته‌وه که سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که‌ به‌م جۆره‌ ده‌ست پتی ده‌کا:

پۆزێ له پۆزان رتیویه‌کی پر فیتل

بۆ خواره‌مه‌نی که‌وته گشت و گیتل

ئه‌سه‌ووورایه‌وه، ئه‌م دۆل و ئه‌و دۆل

ئه‌یدا به‌پاوه بی‌ساوان و چۆل

هه‌واری نه‌ما خۆی نه‌کا پتی دا

کۆزگه‌ی نه‌بوو سوور نه‌خوا تیتیدا

نه هه‌مانه‌یی، نه‌کونه‌کۆنی
 نه‌کوتی‌پێسته، نه‌خه‌یگه‌رۆنی
 نه‌پیشه‌و‌په‌لای‌م‌ریشک‌و‌سۆنه
 نه‌کوت‌و‌پارچه‌ی‌بێژنگه‌کۆنه
 نه‌تۆرا‌خ‌دانی‌پ‌زیو‌و‌بێ‌که‌لک
 نه‌نا‌ه‌ره‌قی‌له‌پاش‌ماوه‌ی‌خه‌لک
 نه‌سه‌لکێ‌دۆینه‌نه‌له‌ته‌که‌شکێ
 نه‌چه‌که‌ک‌لاشێ، نه‌ه‌نگله‌مه‌شکێ
 نه‌تیکه‌چه‌رمی، نه‌ژیره‌که‌وشی
 نه‌قوشقنی‌شر‌له‌ده‌وری‌ه‌وشی
 هه‌چی‌ده‌سه‌نه‌که‌وت‌به‌به‌ش‌به‌راوی
 به‌زکی‌برسی‌و‌به‌دل‌تۆزایی
 هاواری‌ئه‌کرد، ئه‌یدا‌به‌سه‌ردا
 وێڵ‌و‌یڵ‌ئه‌گه‌را‌به‌ده‌شت‌و‌ده‌ردا
 کاتی‌مام‌پ‌توی‌پ‌تی‌چۆلی‌ئه‌ب‌ری
 با‌ل‌دار‌له‌ترسی‌ئه‌وا‌ه‌ل‌ئه‌ف‌ری

واته: مام‌پ‌توی‌زۆری‌برسی‌بوو، له‌به‌ر‌برسیه‌تی‌بۆ‌به‌ده‌سته‌یتانی‌خوار‌ده‌مه‌نی‌که‌وته
 گه‌ران‌و‌سوورانه‌وه‌و‌سه‌ری‌کو‌تایه‌چه‌ند‌شو‌ین‌و‌چه‌ند‌ه‌وارگه‌کۆن، هه‌یچ‌چه‌شه‌نه
 خوار‌ده‌مه‌نیه‌کی‌ده‌ست‌نه‌که‌وت، وه‌چه‌ند‌جاریش‌خۆی‌دا‌گرت‌بۆ‌په‌له‌وه‌ر‌و‌با‌ل‌نده‌گرتن،
 با‌ل‌نده‌کان‌ه‌ستیان‌پ‌تی‌ده‌کرد‌و‌له‌ترسا‌ده‌فرین. مام‌پ‌توی‌به‌نا‌وه‌م‌تیده‌کی‌زۆره‌وه
 و‌چانیکی‌دا‌و‌پاش‌تا‌وێ‌برسیه‌تی‌زۆری‌بۆ‌ه‌ینا‌و‌ده‌ستی‌کرد‌به‌گه‌ران‌و‌سوورانه‌وه
 به‌ده‌شت‌و‌دۆل‌دا، به‌دا‌خه‌وه‌ئه‌م‌جاره‌یش:

هه‌ر‌چه‌نده‌گه‌را‌هه‌چی‌ده‌ست‌نه‌که‌وت
 هه‌روه‌ها‌ده‌ردی‌برسیه‌تی‌نه‌سه‌روه‌ت
 ئه‌ینجا‌که‌وته‌پ‌تی‌به‌تاریکی‌ای
 بۆ‌م‌ریشک‌خواردن‌ده‌وری‌ئاوایی
 ما‌وه‌یی‌پ‌تی‌کرد‌به‌زکی‌برسی
 له‌به‌ر‌خۆیه‌وه، له‌خۆی‌ئه‌پرسی:

داخۆ سهگ له بهر دهرگا كهوتبى؟
 مريشكيش له نيو كولين خهوتبى؟
 خاومن مال چاوى باش چوو بيهته خو
 مريشكى قه لهو برفينم نه مشه و؟
 به پرا كردن و لۆقه و تهقله دهو
 گهيشته نزيكى دى نيوه شه و
 برسپهه تى زۆرى زۆر بۆ هينا بوو
 بىر و ناوهزى له دهس سه نرا بوو
 ناگا واقه يى له ده مى دهرچوو
 سه گه ل ناوايى گشت گو تيان لى بوو
 هه له تيان بۆ برد هه موو به چهپ چهپ
 گه مار قيان دا له راست و له چهپ
 بوو به سمى و به قووله و هه را
 قلينچكه ي كهرى تيدا نه پچرا
 نه م نه يوت بۆره! ها دهرى نه كه ي
 نه و نه يوت بازه! ته كان ده ساده ي
 رى وى نه وه ي دى كه وه ته باز بردن
 به دل ده سى كرد به كفر كردن
 ئينجا به ناچار خۆى كرد به توول بر
 له چنگيان دهرچوو به گووچر گووچر
 له ترسى گيانا ته كانى نه دا
 ره په ي دلى وهك ده هۆل نه يكو تا
 پاش نه وه له دى به شهپ كرايه دهر
 دووباره رى گاي كى وى گرته بهر
 چوو له بن بهردى خۆى دا به مهردا
 له تاوى زكى ئيدا به سه مهردا

واته: مام رى وى كاتى له نيوه شه ودا گهيشته نزيكى ناوايى، له تاوى برسپهه تيدا واقه و
 هاوارى كى له دهم دهرچوو، ئينجا نه و واقه يه بووه هۆى نه وه كه سه گه كانى دى پى برانن و

شالۆی بۆ بەرن و بەناھومیدییه و دەری کەن، دیسانەو ڕیگی کەژ و کێو بگریته بەر.
 ھۆنەر لەم ھۆنراوانەدا دیاردی کردووەتە چەند پەند و مەتەلێکی، وەکو دەلی: بوو بەھەرا
 و سمرێکی و ھا (کلکی کەری تیدا دەچرێ) کە دەلێن ئەم مەتەلە کورتکراوەی ئەم
 کارەساتیە کە لە ڕۆژگارانی کۆندا لە نێوان خەلکی دێیە کدا ھەرایەک ساز دەبێ، وە
 خەلکە کە دەبنە دوو دەستەو، ئینجا شەوانە دەڕژینە ناویەک، بەگالۆک و کوتەک سەر و
 گوێی یەکتەر دەکوتن، کابرایەک ھەرچەندە دەگەرێ دارێکی دەست ناکەوێ، لە تاریکییدا
 دەست دەکوێ. کلکی کەریکی دیتە دەست، لای وا دەبێ کە دارە، کلکی کەرەکە دەکیشێ و
 دەپچرێنێ و دەیکا بەدار دەست.

دیسان دەلی: (خۆی کردووە بەتوولێر)، ئەم مەتەلە لەم رووداو و ھەرگیاو کە: کابرایەک
 دەچیتە ناو باخێکەو بۆ میوھ خواردن، لەناکاو خاوەن باخەکە چاوی پێی دەکەوێ، ئینجا
 کابرا لە ترسا چەقۆیەک دەگرێ بەدەستەو و دەست دەکا بەتوول برین بۆ ئەو کابرای
 خاوەن باخ وازی لێ بێنێ و بەدزی نەزانێ.

مام ڕێوی پاش ئەو بەشەپ لە دێ دەریان کرد، لەبن بەردیکا دەسی کرد بەبیرکردنەو و
 ئەوسا خۆی کردە پارێزگار و خواناس و دەستی کردە نوێژکردن و پەپوو بوو لایەنگری و
 بالندەکانی تر بەچاوپێکەوتنی پەپوو خۆیان بەمام ڕێوی نزیک کردووە و کەو و قەلێش
 لەگەڵیاندا چوون و لە پاش ماوھیک گەران، برسێتە زۆری بۆ مام ڕێوی ھینا و کەو و
 قالاوی خوارد و لە دواي ئەو بۆ پەپوو دەرکەوت کە بەھەلەدا چوو و نابێ بنیادەم لە ڕووی
 ڕووالەتوھ داوھری بکات، چونکە زۆر جارێک دەکەوێ کە دڵ و دەروون لەگەڵ ڕووالەتدا
 یەکی نییە، ئەوسا:

ڕۆژێ لە ڕۆژان مامە برسی بوو

سەری بەرز و کرد برسیی لە پەپوو:

وتی: ئەم تانجە کێ بەتۆی داوھ

من وام بیستوو، ئەلێن دزراوھ

پەپوو لە نیەت مامە تێ گەیشت

یەواشی ھەستا لە دوور و دانیشت

وتی: باپیروم لەلای سلیمان

نۆکەریی کردوو، بەدڵ و بەگیان

شائاری بوو لە ناوی ولات

ئەویش ئەم تانجە ی کردووەتە خەلات

مام ریتوی وتی: نهخیر واییه
 بۆ درۆ و راسی تۆ به لگهت چیه؟
 نهگه راس ئیترى قسهت به جیه
 بینه بزانه شایهتت کیه؟
 چونکه من پیاوی شه ریعت پهوم
 به شه و نوێژ ده کهم تا رۆژ ناخهوم
 چۆن ده بۆ هاو پتی پیاوێکی دزیم؟
 له ده رگای یه زدان شه مه نده و کزیم؟
 په پوو وردۆ بوو زانیی که ریتوی
 ئه یه وێ بیکا به لوقمه ی شیهوی
 ئینجا که و ته ری بۆ شوێنی شاهید
 بیه ئینی بۆ لای مام ریتوی زاهید
 چاوی خست ناگا دوو توولی چه توون
 له سه ردا به تاو هه ر دوو به ره و بوون
 په پوو بانگی کرد: شه وود وایه اتن
 که لێ موخلیسی به ژن و بالاتن
 ریتوی پووانیی زۆر به سه لیه
 دوو توول له سه ردا دین وهک تریشه
 وتی: قه بووله با نه ینه پیتش
 زحمهت نه کپشن پیتیان دیته ئیتش
 په پوو پتی وت نه، با بینه حوزوو
 چون دروست نییه شایهتی له دوور
 ریتوی له ترسا پتچیکى بۆ کرد
 به لام تووله کان هه لمه تیان بۆ برد
 دایان به عه رزا کولکیان وه شانده
 جه زای کرده وه ی خوی پیتیان نوانده
 په رده ی فه ن و فیل هه ر ئه بۆ بد پتی
 به فیل نان خواردن ناخر هه ر ئه پتی

راستی بگره پیش تا بهرز بی پایت

قمت نه برپتتهوه سوود و سه رمایهت

واته: رۆژیکیان مام رۆی برسی بوو، وه له بهر ئه وه بیانکی بیا بگرئ و بیخوا، پتی وت: ئه و تانجه وا له سه رته کئ پیتی داوه، من وام بیستوووه که ئه و تانجه ت دزیوه، په پوو به ئه سپایی ههستا و له دووره وه دانیشته وتی: ئه م تانجه م به که له پوو پئ گه یشتوووه و مام رۆی وتی: ده بی بۆ ئه م قسه ت شایه تیک، بیئی، په پوو که زانیی مام رۆی ده یه وئ بیخوا، چوو شایه ت بیئی، دوو توله ی دی و له گه ل خۆیدا هینایی، مام رۆی وتی: راست ده که ی قسه که ت قبووله. په پوو وتی: نه خیز شایه ته کان ده بی بیته به ره وه و ئه وسا توله کان هه لمه تیان بۆ برد و پیستیان گرته وه.

سه رچاوه کان

۱- مام رۆی هۆنراوی: د. سه دیق موفتی زاده (دهستنوو سه).

۲- ژیننامه ی: د. سه دیق موفتی زاده به پینوو سی خۆی.

۳- یادداشته کانی خۆم سه بهاره ت به د. سه دیق موفتی زاده.

عه بدوللای نه قده سی

۱۳۴۱ - ۱۴۰۶

ئه م هۆنه ره مان ناوی عه بدوللا و کوری فه تحوللا ناغای ره زاوه و به پتی لیکۆلینه وه یی که کردوو مانه له سالئ ۱۳۴۱ی کۆچی له دبی ره زاوی بناری شاخی کۆسالانی به ربلاو و په نگین پتی ناوه ته مهیدانی ژیا نه وه و هه ره له ویشدا پئ گه یشتوووه. هه ره له مندالییه وه له لای مه لای دتیه که یان خه ریکی خویتندن بووه و له پاشا چوو ته سنه و له لای زانای هه ره به رزی کورد ئایه توللا مه ردوخی کوردستان خه ریکی خویتندن فه قهی ئیسلامی بووه و له لای چه ند مه لایه کی تریش ریزمان و ره وان بیزئی خویتندوه و له پاشا گه راوه ته وه ژید و مه له بنده که ی خۆی و ماوه یه کی زۆر بووه ته نووسه ری تایبه تی حه سن خانی ره زا و به میرزا عه دووس ناسراوه و پاشان له کاری ده ولته تی دامه زراوه و بووه به کار به دهستی ده ولته تی و له پاش ماوه یه که بووه به به رپتوه به ری شاره وانیی مه ریوان و له بهر چه ند هۆیه ک کۆچی کرده کوردستانی عیراق و سه ره نه نجام له سالئ ۱۴۰۶ له ته منی شه ست و پینج سالئ له شاری سلیمانیدا کۆچی دوایی کرد و به پتی سپارده ی خۆی له گردی سه یواندا نیترا.

ئه قده سی یه کئ له هۆنه رانی هه ره به رزی کورده و هۆنراوه کانی که به زاراوه ی هه ورامی و سو رانی هۆنیوینه وه زۆر ته ر و پاراو و شیرین. له پیش ئه قده سی، مه لا عه بدوللای شهیدا

که نووسه‌ری تایبته‌ی حه‌سه‌ن خانی ره‌زاو بوو به‌پیتی ئه‌سپارده‌ی حه‌سه‌ن خان میژووی
هه‌ورامانی به‌هۆنراو هۆنیه‌وه که له‌به‌رئه‌وه‌ی ناته‌واو مایه‌وه، ئه‌قده‌سی به‌شی دوایی نه‌و
میژووه‌ی هه‌ر به‌هۆنراو دوایی کرد که به‌داخه‌وه نه‌و میژووه هیتشتا له چاپ نه‌دراوه و
ئهمه‌ش خزمه‌تیکێ زۆر گه‌وره‌یه بق میژووی کورد و کوردستان.

هۆنراوه‌کانی ئه‌قده‌سی ده‌کریته چهند به‌شه‌وه: دل‌داری سروشتی، کۆمه‌لایه‌تی،
نیشتمانی. وه هۆنهر له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆربه‌ی ته‌مه‌نی له کویستانه جوانه‌کانی هه‌وراماندا که
په‌ له دار و ده‌وه‌ن و گولانی جۆربه‌جۆر به‌سه‌ر بردووه، پتر حه‌زی له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی
سروشتی کردووه که نه‌وا لیره‌دا پارچه هه‌لبه‌ستیکێ ئهم هۆنهره له سه‌ردیتری (نه‌ورۆز)
دینین که ده‌لی:

یاران وه‌هاران دووباره چیه نه‌و
وه‌هار ئاماره شادبی که‌ژ و کۆ
شه‌مال دا وه‌سه‌ر به‌رزیی سه‌ریه‌رزان
وه‌روان که‌رد به‌ئاو، ئاوان که‌رد هه‌رزان
کا وارۆ واران، کا وه‌ره تاوه‌ن
کا ناله و نرکه‌ی هه‌وری سیاوه‌ن
یا لار و له‌نجه‌ی سه‌قنه سه‌راوه‌ن
یا ناله‌ی تفه‌نگ سه‌یاد جه‌ راوه‌ن
که‌ش و کۆ و که‌مه‌ر، سارا و ده‌ر و ده‌شت
به‌رگی سه‌وزپۆشان به‌وینه‌ی به‌هه‌شت
که‌لی عاشقان تا ته‌وه‌نه سه‌ور
به‌ساو و سه‌عید دیاره‌ن جه‌ دور
گوله‌ نه‌ورۆزه جه‌ خاک سه‌رکیشان
مه‌لان مه‌نالان هه‌ریۆ په‌ی ویشان
به‌نی شانشین تا هه‌ردی پلور
چوون پارچه‌ی دیبا ئه‌رخه‌وانی و سه‌ور
نه‌و دیم می‌رگه‌وار، ئی دیم بی‌سه‌اران
نه‌ولا پایگه‌لان، جای تا‌قیه‌ لاران
به‌هه‌زار په‌نگه‌ ده‌ر و ده‌شت و دۆل
به‌گه‌ول رازیان ئاوه‌دانی و چۆل

مەوارق واران بەكۆسالاندا
 بەخشاشان بۆن وەسەر وردە خالاندا
 دەسەو مەحبوبیا چەنى كىناچا
 رزاقە و پزاق گۆرانىيى ماچا
 زىتەكە و زايەلەن ھەوار بەھەوار
 ھەيشوور تا ژۆنى ھەوارگەى پروار
 ھەر جەسەر نەھال نا بەعەودالان
 ناز كىشەن پەى ناز نازك نەوھالان
 ئى دىم تا ئەو دىم سىروان وەردەن جۆش
 كەش و كۆ و كەمەر بىيەن سەوزە پۆش
 كورەى ميانە سەر سەوز و خالخال
 يەك رەنگەن ھەتا ھۆبەتووى سارال
 وەھارەن شەمال دان وە سەركوان
 ئەھىبابى نەبات، پىرەدار جوان
 شاھۆ دووبارە جە نۆبى ئاوا
 ھەوار نشىنان مالات و ساوا
 ھەر جە ھانىكە تا ھەردى پاوہ
 ھەوار و زۆمى تا دۆلە ئاوہ
 بەنى ماكوان ئاتەشگا و وىراش
 ھۆلى تا سەرياس پەزلە و بالاتاش
 ھەر ھازەى ئاوەن كنىق جە كاوان
 نەرگسەن چوون زولف ئەگرىجە خاوان
 دالانى باشقەى كول نەوھەوارەن
 موەجىزەى خىلقەت پەرورەدگارەن
 بەھەزار رەنگە بىزىنەش ئاوات
 نوەبجەر چەنى خوړخوپرە و ھەيات
 ھەر رەشبەلەكا و ھۆرپىراى يارا
 شىيرىن قامەتان قەتار ونارا

هەر دلبه‌رینێ که دل مرفانا عه‌قل و هۆش جه دەس عاشق مه‌سانا

واته: ئه‌ی یاران! به‌هار له نوێ هاتهوه بۆ ئه‌وه‌ی که‌ژ و کێو بخاته ناو شایه‌ی و خۆشیه‌ی، بای شه‌مال هه‌لی کرد و به‌فری کێوه‌کانی کرده‌ ئاو، جار جار باران ده‌باری و جار جار خۆره‌تاوه و جار جاریش تریشقه‌ی هه‌وری ره‌شه، یا لار و له‌نجیه‌ی سۆنه‌ی ناو ئاوه‌ یا ناڵه‌ی تفه‌نگی راوچی له‌ راودایه، که‌ژ و کێو و که‌مه‌ر و ده‌ر و ده‌شت، به‌رگی سه‌وزی پۆشیه‌وه و وه‌کو به‌هه‌شته، (که‌لی عاشقان) هه‌تا کێوی (ته‌وه‌نه سوور) تا گۆرستانی سه‌عد و سه‌عید له‌ دووره‌وه دیاره، گوڵه‌ نه‌ورۆزه سه‌ری له‌ خاک ده‌ره‌یتاوه و په‌له‌ومه‌رکه‌کان هه‌ر کامیان بۆ خۆیان ده‌نالن، کێوی (شانشین) تا هه‌ردی (پلور) وه‌کو پارچه‌ی هه‌وریشم ئه‌رخه‌وانی و سووره، ئه‌ودیه‌وه‌وارگه‌ی (مێرگه‌وار) ه و ئه‌مدیه‌و دێی بێسه‌رانه، ئه‌ولاش پایگه‌لانه که‌ مه‌لبه‌ندی ئافه‌رتان و کچانی کلاو لاره، ده‌ر و ده‌شت و دۆل و ئاوه‌دانی و چۆل به‌هه‌زار په‌نگ به‌گوڵ رازاوه‌ته‌وه، باران له (کۆسه‌لان) دا ده‌باری، وه‌ به‌سه‌ر ورده‌ خاڵاندا بآو ده‌یته‌وه، ده‌سته‌ی نازاران له‌گه‌ڵ کێزه‌کاندا گۆرانی (پژاقه و پزاق) ده‌لێن، ده‌نگی به‌سته و گۆرانی و گۆبه‌ند هه‌وار به‌هه‌وار له‌ هه‌واری (هه‌یشه‌ور) تا (ژۆنی) و هه‌وارگه‌ی رواردا به‌رزه هه‌ر له‌ هه‌وارگه‌ی (نه‌هال) هه‌وه تا هه‌وارگه‌ی (عه‌ودالان) نازی نازداره تازه هه‌لچوه‌وه‌کان ده‌کتیشن، ئه‌مدیه‌و تا ئه‌ودیه‌و ئاوی سه‌یروان جۆشی خواردوه‌وه، که‌ژ و کێو و که‌مه‌ر به‌رگی سه‌وزی پۆشیه‌وه، کێوی (کوره‌ی میانه) سه‌ر سه‌وزه و هه‌تا ناوچه‌ی هۆبه‌توو سه‌رال یه‌که‌رهنگه، ئه‌وا به‌هاره و بای شه‌مال له‌سه‌ر کێوانا هه‌لی کرد و پروه‌ک و کیا زیندوو بۆوه و پیره‌دار جوانی خۆی به‌ده‌ست هێنا، کێوی شاهۆ دیسان ئاوا بووه‌وه و هه‌وارنشینه‌کان ماله‌ته‌کانیان به‌ردایه سه‌ر کێوان، هه‌ر له‌ هه‌وارگه‌ی هانیه تا کێوی پاوه و هه‌واری دێی زۆم تا هه‌وارگه‌ی دۆله‌ ناو و کێوی ماکوان و لووتکه‌کانی ئاته‌شگا و وێراش، هه‌ر هه‌ژیه‌ی ئاوه که‌ له‌ سه‌ر لووتکه‌کانه‌وه هه‌لده‌قوله‌ی، وه‌ نه‌رگس وه‌کو زولفی کچانی ئه‌گره‌جه‌ خاوه‌ن بآو کردوه‌ته‌وه، هه‌وارگه‌ی (دالانی) جوانترین هه‌واره و په‌رجۆی خاوه‌ن مه‌زنه، به‌هه‌زار په‌نگ هه‌وارگه‌کانی (نوه‌ی جه‌ر) و خوێ خوره‌ و (هه‌یات) ئاواتی پێ ده‌به‌ن، له‌وه‌وارانه‌دا هه‌ر په‌شبه‌له‌که و یاران هه‌لده‌په‌رن و به‌ژن شیره‌نه‌کان به‌په‌یز ده‌ست ده‌گرن، وه‌ هه‌ر دلبه‌ریک دل ده‌رفه‌ینێ و ئاوه‌ز و هۆش له‌ ده‌ست گراوان ده‌سه‌ینێ.

لێرده‌ا پێویسته که‌ له‌ باره‌ی ئه‌وه‌ کێو و هه‌وارانه‌وه که‌ هۆنه‌ر له‌ هۆنراوه‌کانیدا دیاردیه‌ی پێ کردوه‌وه، به‌کورتی بدوین و شوینێ ئه‌وه‌ هه‌وارانه‌ ده‌ستنیشان بکه‌ین. (که‌لی عاشقان) کێوی به‌رزه که‌ که‌وتوه‌ته‌ خۆرئاوای شاری سه‌نه. (ته‌وه‌نه سوور) کێویکی به‌رزه و به‌رهنگی

سوردا دهروانی و کهوتووته پشت دئی ئه و پتهنگ. (سا و سه عید) یا سه عد و سه عید دوو کهس بوون له سه روکه کانی ئیسلام که له کوردستاندا کوژراون و گۆره کانیان به ناوی خۆیانه وه ناسراوه. (شانشین) ناوی کیتوتکی به رزه و کهوتووته پشت دئی پایگه لان و بیساران. (هردی پلور) کیتوتکه که کهوتووته میانه ی دئی بیساران و کهلی کانی و سه رچاوه له سه ر ئه م کتوه دا هه یه.

(میرگه وار) هه وار تکی ناسراوه که کهوتووته پشت دئی نیه ر له ناوچه ی ژاوه رۆ، (کۆسالان) کیتوتکی به رزه له هه ورامان. (سه رنه هال) هه وار که یه که که کهوتووته پشت گوندی دوو روو. (عه ودا لان) ناوی هه وار که یه که. (کوره میانه) کیتوتکی به رزه له ناوچه ی مه ریواندا. (هۆیه توو یا هه وه توو) ناوچه یه که له دیوانده ره که له نه وه کیلۆمه تری شار ی سه قز دایه و مه لبه ندی هۆزه کانی گه لباغی و مه نمی و بۆره که ییبه.

(هانیه) هه وار که یه که له دئی پالنگان. (زۆم) دئی که له داوتنی شاخی شاهۆدا و روویاری سیروان له و پتوه ده روا.

(ماکوان) کیتوتکه له به رانه ر شار ی پاوه. (ئاته سگا و و پراش) دوو لووتکه ن که له نزیک دئی خانه گایه. (دالانی) هه وار که ییگی جوانه که له پشت دئی دزاوه ری نزیک ته و پته یه.

سه رچاوه کان

- ۱- دیوانی ئه قده سی، به خه تی خۆی که له سالی ۱۳۹۶ ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۲- یادداشته کانی خۆم سه باره ت به ئه قده سی.

هیمن

۱۳۴۱ - ۱۴۰۶

ئه م هۆنه ره مان که یه کئی له ئه ستیره به رزه کانی ئاسمانی و یژه ی کورده واریبه، ناوی هه مه ده مین و کوری سه ی سه سنی موکری و نازناوی هیمنه و به پتی دیوانه که ی له سالی ۱۳۴۱ ی کۆچی له دئی لاجین که له جهوت کیلۆمه تری شار ی مه هاباد دایه له دایک بووه.

هیمن له سه ره تای دیوانه که یدا سه باره ت به چۆنییه تی ژبانی خۆی ده لی: «هر له مندالییه وه خه ریکی خۆیندن بووم و تا پۆلی چواره می سه ره تاییم به زمانی فارسی خۆیند، خراپترین پۆزانی ژبانم هر ئه و پۆزانه بوون که پۆیستمه قوتابخانه، من که مناله لادیی کورد بووم که وشه یی فارسیم نه ده زانی، به فارسی ده رزم ده خۆیند و مامۆستا که شم به فارسی له گه لندا ده دا، له پۆلی چواره م به ولاره که که می فارسی فیر بوو بووم پۆیستمه

قوتابخانه‌ی زانستی ئاینی و ماوه‌ی پینج سال خه‌ریکی فیتربوون و خویندنی زانستی ئاینی بووم. ریزمان و عه‌رووزی هۆنراوم له خزمه‌ت مامۆستای گه‌وره ئه‌حمه‌د فه‌وزی خویند، وه له ته‌مه‌نی حه‌فده سالی‌دا ده‌ستم له خویندن هه‌لگرت و خه‌ریکی کشتوکاڵ بووم، مامۆستا فه‌وزی بوو که منی به‌میژووی کوورد و کوردستان شاره‌زا کرد، ئه‌و منی فیتر کرد که کووردم و پیتی نه‌ته‌وایه‌تی پتیم بیشان دا، هۆنراوی هۆنه‌رانی کووردی بۆم ده‌خوینده‌وه وه هه‌ر له‌و ده‌مه‌وه ختیم دایه‌ زمان و ویتزه‌ی کووردی، له سه‌رده‌می ره‌زا خانی مله‌وردا په‌راوه کووردیه‌کانم به‌هه‌زار کیتشه له کووردستانی عیراق به‌ده‌ست ده‌هیتنا و ده‌مخویندنه‌وه، له خولی لاویدا زۆر دلم به‌خویندنه‌وه وه بوو، به‌لام ته‌نیا گۆفاره فارسییه‌کان له‌به‌ر ده‌ستا بوون و ده‌مخویندنه‌وه. ئه‌وسا ولات شیتوا و که‌وتمه ده‌ربه‌ده‌ری و پاشان که ولات ئارام بووه‌وه گه‌رامه‌وه نیشتمان و خه‌ریکی کشتوکاڵ بووم و ده‌مه‌ویست له ناو ژن و منداله‌کانمدا به‌سه‌سیمه‌وه، به‌لام سه‌تم و مله‌ورپی رژیم گه‌یشته راده‌یه‌که که بۆ هیچ مرۆفیکێ خاوه‌ن شه‌ره‌ف قه‌بوول نه‌ده‌کرا. ناچار به‌پیری سه‌ری خۆم هه‌لگرت و به‌داری ده‌ستی رووم له ولاتی غه‌ریبایه‌تی کرد و ده‌ستم له ژن و مال و که‌سوکار و یار و دیار هه‌لگرت».

به‌لێ مامۆستا هتیمن پاش سه‌رکه‌وتنی گه‌ل به‌سه‌ر رژیمی پاشایه‌تیدا، له پاش ئه‌و هه‌موو چه‌رمه‌سه‌رییه گه‌راپه‌وه نیشتمان‌ه‌که‌ی و پاشان چوه دتیه‌که‌ی خۆی و سه‌ره‌نه‌جام له ناوه‌ندی بلاکوورده‌وه‌ی فه‌ره‌نگ و ویتزه‌ی سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی له ورمیدا دامه‌زرا و بووه سه‌رنووسه‌ری گۆفاری سه‌روه، تا له سالی ۱۴۰۵ له ته‌مه‌نی شه‌ست و پینج سالی‌دا کۆچی دواایی کرد و له گۆرستانه‌که‌ی مه‌هاباددا نیترا.

هه‌ر که‌سێک که له‌گه‌ل ویتزه‌ی کووریدا ئاشنایه‌تی هه‌بی بێ گومان ناوی مامۆستا هتیمنی بیستوه و چه‌شکه‌ی هۆنراوه‌کانی کووروه و ده‌زانێ که مامۆستا هتیمن یه‌کیک له هۆنره‌ به‌زه‌کانی کوورده، و هۆنراوه‌کانی تا حه‌زه‌که‌ی ته‌ر و پاراو و شیرین و ناسکن، هۆنراوه‌کانی ئه‌و له دلی هه‌موو کوورده‌ی دلسۆز و نیشتمانپه‌روه‌را کاریگه‌رن، هتیمن گراو و سه‌وداسه‌ری کتوو و ته‌لان و به‌ندن و به‌ردی کووردستانه.

هتیمن وه‌کو زۆریه‌ی هۆنه‌رانی تر شه‌یدای دیمه‌نی جوانی به‌ندن، چیا و په‌وه‌زه‌کانی کووردستان بووه و وا دیاره که چاوه‌ندازی جوانی زیده‌که‌ی ده‌رگای هۆنراوی بۆ کوورده‌ته‌وه و به‌م چه‌شنه سه‌روشته جوانه‌که‌ی کووردستان هه‌ستی به‌جاری بزواندوه بۆیه به‌م چه‌شنه به‌به‌هار و سه‌روشتی کووردستاندا هه‌لده‌لێ و ده‌لێ:

شه‌مال هات به‌گاله‌ گال

هه‌ور بوون گه‌وال گه‌وال

پشکووت گولی گهش و نال
بَلَبَل کِهوتِه نالِه نال

بهله نگی تزه، بهباران
بهشنه بای بههاران
توانه وه وهک جـساران
کهوی بهفری نیساران

نه ما مژ و سهرما و سوئل
نه سیخوار ما نه سهوئل
ئهرت و پژد و شیو و دوئل
لیتی هاته دهر گیا و گوئل

دهشت و چیمهن رازاوه
کیو و بهندنه نه خشاوه
زؤنگ و چینکه ژیاوه
گیا سهری پیوه ناوه

له ههوشین و گهده و له‌ند
له کویتسانی ده سامره‌ند
هه‌لز و بیزا گیا به‌ند
تیک چرژا، بووته زه‌مند

مهندوک و خاو و که‌ما
له نه‌رمان و ئه‌سته‌ما
به‌سروه هاتنه سه‌ما
وهیشوومه و سه‌رما نه‌ما

وټستاوه زهنگوټل زهنگوټل
ئاونگ له سهر پهلكي كوټل
له سهر چلي سووره كوټل
بلبل ده خوټني به كوټل

ديسان له چيا وله رازان
دي سټيره سقر و بازان
پټم خوشترن له سازان
له ناهنگ و ئاوازان

بزوټنه همـوو و لات
زيندوو بووټه مالات
جهنگه ي بانه ميري هات
به ره كوټستان چوو خيالات

ديسان هات و مكو چاران
هو هوري شوټره سواران
وټره ي جليت و داران
خرمه ي نال و بزماران

ونه وشه ي جواني خو شبو
هاته دهر له لټوي جو
دار دهری كـردووه چرځ
كه روټشكه ي كرد گهنم و جو

سوټسن و بهيويون و شلليتر
پواون له جټگاي زه نوټر
قه لبيزي به ست ئاو هه لدير
شه پلان دها نه ستير

هېمن هر له تافی جوانییه وه هونراوی هونیه توه و وا دیاره که له دهمه دمی گنجیدا
 گراو و سهوداسه ری بووی، به لئی کیزئیکی شو خوشه ننگ له دپیه که یاندا بوو هته هوی
 هه لفقولینی سه رچاوه ی هونراوی و له راسته قینه دا نهوین و جوانی و تاسه ی دلداری له
 هونراوی هیمندا رولئیکی گرنگی هه یه، بویه به پار تیزوه به دلداره که یدا هه لده لئی و ده لئی:

لاجانگت وه کوو گزنگی تاوی

هر بؤ خوی جوانه تیف تیفه ی ناوی

کولمه که ت وه کو کولاله ی که شه

بی سورمه ش چاوه مهسته که ت ره شه

وه کو فرمیتسکی عاشق رووناکي

وه کو و ناونگی به یانی پاکي

به تاسکه تاسک و به له نجه و لارت

به به ژن و بالای بهرز و له بارت

به دلئی ساده و به ههستی پاکت

به شهرم و حهیا و ئاکاری چاکت

منت کردوه شیت و ویتی خوت

وهخته له سویتان گیانم ده رچی بوت

به لام هېمن گراو و سهوداسه ری کیتو و ته لان و چیا و ماهی کوردستانه، وه دیاره
 که سیک که گراوی گهل و مه لبه نده که ی بی له زنجیر و ته ناف و دار و به ند و سیداره
 ناترسی، وه ده ست له سه ر بروای خوی هه لئاگرئ و هه ر ده لئی من کوردم و بؤ دوژمن
 نابه زم، وه وه کو له م پارچه هه لبه سته دا ده لئی:

که رچی تووشی ره نجه رویی و حه سره ت و ده ردم نه من

قه ت له ده س نه م چه رخه سپله نابه زم، مه ردم نه من

عاشقی چاوی که ژال و که ردنې پر خال نیم

عاشقی کیتو و ته لان و به نده ن و به ردم نه من

که ر له برسان و له بهر بی به رگی ئیمرو ره ق هه لیم

نؤکه ریی بیتگانه ناکه م تا له سه ر هه ردم نه من

من له زنجیر و ته ناف و دار و به ند باکم نییه

له ت له تم که ن، بمکوژن، هیشتا ده لیم کوردم نه من

له هۆنراوهکانی مامۆستا هێمن به ئاسانی دهردهکهوئ که ئه و له ژيانى پهنجبهران و جووتياران و وهرزيرانى کوردستان شارهزا بووه، جگه له وهش خۆى تا رادهيهک له م ژيانهدا بهشدار بووه، له پارچه ههلبهستىکيدا زۆر به جوانى به زمانى ساده باسى نرخى کارى جووتيار و وهرزير بۆ گه ل و کۆمه ل دهکا و چه وسانه وهى ئه و له پزىمى پيشوو پيشان دهدا و ده رى ده برئ که پياوى پهنجبه ر لای ئه و زۆر خۆشه ويسته، وهکو ده لئ:

من جووتيارم، من جووتيارم

من له گه ل هه تا و هاوکارم

من به ئاره ق و ئه و به تين

دامان رشتوو ه بناخه ي ژين

باسكى من و تيشكى ئه وى

بژيو ده ستين له زه وى

گه ر جووتيار ئاره ق نه پزئى

گه ر هه تا و تيشك ناو پزئى

دانىشتوو ي ناو كۆشك و قه لا

ده خۆن نانى گه لا گه لا؟

تا كه ي وابم، تا كه ي وابم

ده س به تال و پهنج به بابم

تا كه ي پهنجى شان و پيلم

بۆ دوژمن بئى، بۆ من ديلم؟

نانا، تازه راپه ريوم

ناتوانن بدن فـريوم

رئبازى شۆرش به ر نادم

مه ودا به داگيركه ر نادم

له شان و باهۆى خۆم رادى

هه لگرم ئالای ئازادى

مامۆستا هێمن له نووسىنى پهخشانىشدا دهستىكى بالای بووه و چه ند په راوى له زمانى فارسىيه وه وه رگيراون ته سه ر زمانى كوردى و هه ندى چيرۆك و به ند و باوئيشى نووسيوه كه هيشتا له چاپ نه دراون. تا ئيستا دوو ديوانى به ناوى (تاريك و پروون) و

(نالەى جودايى) له چاپ دراوه و گەلى ھۆنراوى تريشى ھيه ھيشتا بەتەواوى
کۆنەکراوتەوه.

سەرچاوهکان

- ۱- تاريک و پروون - ھيمن موکريانى - بئکەى پيشەوا، ۱۹۸۲.
- ۲- نالەى جودايى - ھيمن موکريانى - بەغدا، ۱۹۷۹.
- ۳- ھەوارى خالى - ھيمن موکريانى - بەغدا، ۱۹۷۹.

فەقى عەبدالى بۆرەکەيى

۱۳۷۱ - ۱۳۴۳

ئەم ھۆنەرمان ناوى عەبدل و كورپى شوکروڤللى بۆرەکەيى^(۱) و له ساالى ۱۳۴۳ى كۆچى
له دىيى زەرپنەى و ھرمزىار پىيى ناوتە مەيدانى ژيانەوه و ھەر لەوئيشدا پىي گەيشتووه. ھەر
له منداليدا خەرىكى خويندن بووه و له پاشا بەفەقىيەتى گەلى شوئىنى كوردستان گەراوه و
ماوھىەكى زۆر له ھەوراماندا بووه و پاشان گەراوتەوه زىد و مەلبەندەكەى خۆى و
پاشماوھى ژيانى بەكارى و ھرزىرى و كشتوكال بردووتە سەر و له ساالى ۱۳۷۱ له تەمەنى
بيست و ھەشت سالىدا جوانەمەرگ بووه و ھەر لەو دىيەدا نىژراوه.

فەقى عەبدل له ھۆننەوھى ھۆنراودا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبووه و لەگەل ئەوئيشدا
زۆر دەنگخۆش و جوان و پىكەوتوو بووه و ھەموو دەم له دىيەكانىوھ بانگيان كردووه كە
گۆرانىان بۆ بلى و ھۆنراوىان بۆ بخوئىتتەوه و ھەموو كەستىك خۆشى دەويست.

فەقى عەبدل پەراوتكى بەناوى «شەمال و زەلان» بەھۆنراو ھۆننەوھى كە بەر له ئوئيش
چەند ھۆنەرى تر ئەم ئەفسانەيان كردووتە ھۆنراو، بەلام شەمال و زەلانەكەى فەقى عەبدل
له ھەموويان جوانتر و تەپ و پاراوترە.

لەم پەراوھدا ھاتووھ كە بەفرى زستان ھەموو شاخوداخىكى كوردستان داگير دەكا و
پاشان لەشكرى شەمال و لەشكرى زەلان له ناخر و ئۆخرى زستاندا كە ھيشتا بەفر
نەچوووتەوه بەرامبەر بەيەك دەوستان و سواری خويان بربەر دەكەنەوه و دەينىرنە سەر
شاخ و دۆلەكانى كوردستان و بەيەكا دىن، له پاش شەرووشوئىكى زۆر لەشكرى زەلان تى
دەشكى و باى شەمال بەفر و سەھۆلەكان دەتوئىتتەوه و سروھى بەھارى نازادى له ھەموو
شاخوداخىكى كوردستاندا ھەلەدەكا.

(۱) فەقى عەبدل خالى نووسەرى ئەم پەرتووگەيە.

ئەم ئەفسانە كە فەقەتە عەبدل بەدووسەد و هەشتا و سەت ھۆنراو دەيگيرتتەو، جوائترين ئەفسانەيەكە لە ويژەي كورديدا و ناوي ھۆنەرەكەي لە پيزي ھۆنەراني ھەرەبەري كوردا لە ميژروي ويژەي كورديدا ھيتشتووھتەو.

فەقەتە عەبدل ئەم چيرۆكەي كردووھتە بەھانە بۆ ئەوھي بتوانئ دەردي دلي خۆي و كەلەكەي دەرخا، چونكە كەنەفتي و كەساساي كەلەكەي ھەست كردوو، وە لەبەرئەوھ پزئمي ستەمكاري پادشايەتي، زۆردار و ملھور و ستەمگەر بوو، كاريكي بۆ نەكراوھ جگە لەوھي لەم پەراوھدا دەردي دلي خۆي ھەلريژئ و ئەويە لە دليايە بيژئ.

فەقەتە عەبدل سەرھتاي شەمال و زەلانەكەي ستايشي خواي مەزن دەست پئ دەكا و ئەوسا باسي كەنەفتي و كەساساي و بيچارەيي كەلەكەي دەكا و دەلئ: لەشكري پامياي لە دل و دەرووندا كۆبووھتەو و لەبەر كەنەفتي و دليي كەلەكەم دلەم پري بووھ لە داخ و دەرد و پەژارەي پۆزگار، وە كەشتيي كەلكەلە و بېرم لە دەرياي زوخواوئا نوqm بووھ، وە بازاري بەختم كەوتووھتە كەساساي، ئيتير لە كوئ ھۆنراو و ھەلبەستم دەكەوتتە بېر، ئەم جياھانە كاري ئەمەيە كە ھەندئ زۆردار ھا لە ناو بازاري و ھەر ساتيك كوردئ ھا لە ژير ستەم و ئازاريا، وەكو دەلئ:

بەنام خوداي جياھان ئافەرين

ئيبتدا مەكەم دەستان وەرين

زەمانەي زەبوون مەكر حيلەگەر

زينەت مەجلس كوردان بەتالەر

نمازق ساتئ بنيشوو وە شاد

بئ نەرس رەقيب خەم بدوو وەباد

سپاي سياست نەجەرگم جەمەن

كەوھەر نەكاسەي كەساسم كەمەن

دانەي خەيالەم خالي نەفەردەن

دلەم دلگران دلگيەر دەردەن

تەبعم توفاني بەئاھ سەردەن

كەشتيم نەگرداو زوخواو زەردەن

قەرابەي قەلبم چەواشەن چەفتەن

قاي خەيالەم نەقيەر نەفتەن

بازارِ بنياد به ختم وه بادهن
جه کو فیکر و فام فهدرم وه یادهن؟

ئی دنیای دهوران ئینه کارشه
هر ساتی کوردی نه نازارشه

راسته که فهقی عه بدل ئه فسانه یه کی کوئی کوردی به هونراو هونیه ته وه، به لام
مه بهستی وریا کورده وهی خه لک بووه له بهر بهری رژیمی سته مکاری پادشایه تیدا، وه
مه بهستی ئه و دودی دلی بووه که ده ری بری، له کو تایی بهرا وه که یدا دیسان ده که ویتته گله
و گازنده و ده لئی:

هر پۆسه ن کارش چه رخ چه پی گهرد
بازیچه ی بازارِ ساحیب نه قش نهرد

ناشوب ئه فلاک پر مه کر و ئه فسوون
مامله مه زاج، گهردشت گهردوون

چیش واجووم چه نی ئی چه رخ شوومه
ئی دهور دهوران نه جم نجوومه

ئی نه پاد نهرد نه قش زه بوونه
ئی که چه باز چه رخ تاس پر هوونه

ئی فتنه ی فه نیاز سیاسهت باره
ئی فریب فه ن ساتی سه د تاره

ئی ساقیی باده ی جام بی هوشه
ئی مه جلس ئارای ئه جه ل فروشه

ئی گیتز گهردوون زه بوونان گیره
ئی زال زه رهان هر گیز نه میره

ئی دوون دهوران ناخه ره باده
عه جووه ی عه رووس هزار داماده

ئی جه لاد جه لد تشنه جه هوونه
ئی قاری کوئن پر جه ئه فسوونه

ئی دنیای دهوران پووج باتله
ئی دام ده ولات قه سه د قاتله

هر پوسه ن كارش گهردون كه چباز
 هردهم وه رهنگي نئفسوون مهردوساز
 ئى شووم شه رچوئى نهوجوانيه
 ئى مه مات مهوت فهوت فانييه
 رهمش نمهبق به حال كه سدا
 كه بك كه چ خوانش هانه قهف سدا
 ده مئى وه تارئ ته رزئى مه وانق
 نه رادش هردهم نه قشئى مه شانق
 نه تالهئى هر كه س ماوهرق نه قشئى
 نه بهخت هر كه س مه نويسق مه قشئى
 كا كوردان وه شاد نه سهر ملك وئش
 كا غه لتان خاك چهنى دهرد وئش
 كا بهگ و كا شان كا كا جوانى
 كا نگوون خاك فتوور فانى
 هر نئيدهن كارش سه راجهئى سپهنج
 كا شاد كا شيوهن كا دهرد و گارهنج

واته: من بهم چهرخه شوومه چئى بلئيم، نئير له دهستى ستهم و زورى ئه و بؤ كوئى هه لئيم؟
 ئهم چهرخه فيله بازه كه گه ليكيش خوئش دهنك و خوئش ناوازه، به زه يئى به كه سدا نايه، وه
 هه موو لاوانى قاره مانى كورد ده كوژئى و خوئنيان ده مژئى، ئاخىر بلئى گوناھ و سووچيان
 چييه؟ خو ئه وان جگه له نيشتمان ويستى تاوانكيان نييه، من له بهر ديلى و كه نه فتى و
 پوژه ره شيى نه ته وه كه م دل و دهر وونم هاته جوئ شوخرؤش و چاريكم نه ما، جگه له وهئى
 فرمئيسك هه لوه رئتم و به چهرخى چه پگهرد بلئيم: ئهئى چهرخى چه پگهرد، هاوار له دهستى
 تو، من له تو بيزارم، چونكه هه موو دهم ددهئى نازارم، تو مالى كئيت وئزان نه كرد؟ وه نازار
 و خوئشه ويستى كئيت به ناكامى له ناو نه برد؟ هه نديئى جار كورده كان به شادى و خوئشى ديلى
 و هه نديئى جار خه لتانى خاكيان ده كهئى.

فهقئى عه بدل لهم په راوه دا كه سوارهئى شه مال و زه لان بربير ده كاته وه، سوارهئى زه لان
 ده كه وئته داوى زستان و ئه وسا شه مال له شكريتك له خه لكى شاره كانى سنه و سه قز و
 هه مه دان و كرماشان و هه ورامان و سه ردهشت و بانه و سه لماس و خانه و ورمئى و

هه‌وشار و کرنند و بیجار و پیژاو و زه‌هاو و میانداو و ماردین و بوټان و حریر و به‌تلیس و نه‌خلات و قووجان و که‌لات کۆده‌کاته‌وه و له‌به‌رابه‌ری سپا و له‌شکری زستاندا ده‌هه‌ستێ و ده‌یشکینتی و به‌فر و سه‌هۆلی کتیه‌کان ده‌کاته‌ ناو و ئیتر خه‌لک به‌ئاسانی ده‌توانن ریگه‌کان ببین، وه‌کو ده‌لێ:

شه‌مال به‌وتنه‌ی سام نه‌ریمان

پۆلای پر جه‌وه‌ر تیغ بی ئامان

سه‌فدا سه‌ف ئارا سه‌ره‌نگ سه‌رداران

تیپ تیپ و له‌ک له‌ک نه‌سه‌رد یاران

تیپێ کیانا په‌ی په‌چه‌پانا

قه‌دیم هه‌وارگه‌ی گه‌وره‌ی جافانا

تیپێ کیانا په‌ی شار سنه

چه‌نی زه‌خیره و بارخانه و بنه

تیپێ کیانا په‌رێ کۆی نه‌کز

سپه‌ردش به‌ئو تا شار سه‌قز

تیپێ هه‌مه‌دان، تیپێ کرماشان

تیپێ کیانا په‌رێ هه‌ورامان

تیپێ په‌ی سه‌رده‌شت، تیپێ په‌ی بانه

تیپێ په‌ی سه‌لماس تیپێ په‌ی خانه

تیپێ په‌ی ورمی، تیپێ په‌ی هه‌وشار

تیپێ په‌ی کرنند، تیپێ په‌ی بیجار

تیپێ په‌ی پیژاو، تیپێ په‌ی زه‌هاو

تیپێ په‌ی کرنند، تیپێ په‌ی دواو

تیپێ په‌ی ماردین، تیپێ په‌ی قه‌جه‌ر

تیپێ کوردسان شوڤ شه‌ر نه‌سه‌ر

تیپێ په‌ی هندی، تیپێ په‌ی کشمیر

تیپێ په‌ی بوټان، تیپێ په‌ی حریر

تیپێ په‌ی بتلیس، تیپێ په‌ی نه‌خلات

تیپێ په‌ی قووجان، تیپێ په‌ی که‌لات

خه بهر بهردشان پهی خان زووسان

واتن ئهی زووسان یانهت بق ویران

شهمال ناماوه بهته عجیل و تاو

بهفر و یخ تهواو ئه و کهردهن بهئاو

شهمال و زه لانه کهی فهقی عبدالله بههوی نووسره وه کۆکراومه ته وه، بهلام هیتشتا له چاپ نه دراوه.

سه چاوه کان

۱- شهمال و زه لان، ههلبهستی فهقی عبدالله بۆره کهی.

۲- یادداشتهکانی خۆم سهبارته بهفهقی عبدالله.

مهلا بۆره کهی

۱۳۴۶ - ۱۳۹۵

ئهم هۆنه ره مان ناوی عبدالله و کورپی همه حه سه نی شهواخ و نازناوی فارووقیه و به مهلا بۆره کهی ناسراوه. به پێی ئه و به لگانهی که که وتونه ته دهستان له سالی ۱۳۴۶ ی کۆچی له هه ره تودا پیتی ناوته مهیدانی ژیا نه وه و له تافی جوانیدا سه ری خۆی هه لگرتوه و رۆیشتوه ته کفری و له ویدا چووته حوچه ری فهقییان و چه ند سالی ک فهقی نیسلا می و لی کدانه وهی قورئان و ریزمانی عه ره بیی خویندوه و ئه وسبا که راوته وه زید و مه لبه نده کهی خۆی و له پاشا رۆیشتوه ته به غدا و له ویدا ماوه یه ک له ناو هۆزه که یدا ماوته وه و ئه وسبا باری کردوه ته هه وشار و ماوه یه ک له تی کانت ه په ی هه وشار ماوته وه و له به ره ئه وه میملی شیخه کان بووه و له گه ل پر و پو وچا به ره که انی کردوه ناچار که راوته وه به غدا و له ویه رۆیشتوه ته وه کفری، وه له به ره ئه وهی مامۆستا کهی مر دبوو، به داخوازی خه لک ده بیته مه لایان و له گه ل ئه وه شدا ده رز به فه قییان ده لی و سه ره نه جام له سالی ۱۳۹۵ له ته مه نی چل و نۆ سالی دا گیان به گیان ئافه رین ده سپی ری و له گۆرستانی کفریدا ده بیژن.

مهلا بۆره کهی به یه کێ له زانایانی ئاینی هه ره به رزی کورد دیته ژمار، له لی کدانه وهی قورئانی پیرو و ریزمانی عه ره بی و میژووی نیسلا مدا هاوتای نه بوو، وه له ماوه ی ته مه نی کورتیدا گه لی شاگردی هه ره به رزی پی گه یاند. ته نیا ئامانجی ئه وه بوو که خه لک خۆیان له پر و پو وچ لاده ن و له خۆ په رستی و مرۆ په رستی خۆیان بپاریزن و هه ره ته نیا خوای تا قانه بپه رستن و به سوودی کۆمه ل کار بکه ن تا به ئاواتیان بگه ن.

مه لا بۆره كه بى گه لى هۆنراو و نووسراوى هه بووه، به لام ئه وهى كه كه وتوووه ته ده ستى
ئيمه بروانامه يه كه كه بۆ يه كى له شاگردهكانى نووسىويه و له وهدا داواى له خه لك كردووه
كه هه تا ده توانن له پى راسته وه بپۆن و له كهس نه ترسن:

حه مد و سه ناي حه ق بۆ نوورى بارى

سه رچاوهى قورئان بۆ من بوو جارى

ئه مرى واجب كرد (ملك الوهاب)

له مه عنى و مه قسوود ته ده بيبور كتاب

عيلمى حه ق نيبه غه ير عيلمى قورئان

خه وف له كهس نيبه ئيلا له سوبحان

عه قل مورشد و وه ليم بوو به ئه و

پۆشنابى دا پيم له تاريكى شه و

مه حيا و مه ماتم راجع كرد به ئه و

چون بى خه بهر بووم هه لميسان له خه و

منيش ئيشاللا تا ئاخىر نه فه س

قورئان و سوننه ت به رناده م له ده س

موده ي ده سه له حه ق نه كه م ئيزهار

هام له كوچهل كوچ پايى و به هار

كۆمهك به ته وحيد په رستى يه كتا

خودا خه بيره حه قم كرد ئه دا

يهك نه فه ر نه بوو به ئايه و ئه خبار

ره د بكا قه ولى (فاروق) گرفتار

ئه ما ته وهين و ئيفترائى ناحه ق

دوو زوانى برى گيل و كه لله ره ق

له هه موو لايى تاوى دا له من

خويش و بيگانه ليم بوون به دوژمن

(قبلا و بعدا) چ ئازاريان دا

يه كسه ئازاد بن له ريگه ي خودا

چونكه مه قسوودم دلسوزى عامه

فزيو و جيفه له من جه رامه

قەسەد و نىھەتم يارى قورئانە
خدمەت جامىيە و رەزاي سوبحانە

واتە: سپاس و ستايش بۆ خىواي مەزن كە سەرچاۋەي قورئانى بۆ من رەوان كرد و، ھەر ئەو كە فەرمانى بەھەموو ئىمە داۋە كە قورئانى پىرۆز بخويئىنەو و بىر لە فەرمانەكانى بگەينەو و بەكارى بەين. بنيادەم نابى جگە لە خىواي تاق و تەنيا لە كەس بترسى دەبى ئاۋەز بگاتە رىنماي و لە پرۆپوچ خۆي لادا، بۆيە منىش قورئانم كرده رىبەرى خۆم و رۆشنايىي دايتم لە تاريكىي شەودا و ئەوسا ژيان و مردنى خۆم سپارده ئەو و لەبەرئەوھى بى خەبەر بووم، لە خەو ھەلميسان و منىش خوا خەزكات تا گيانەلا، قورئان و رۆي رەوشتەكانى پىغەمبەرى گورەي ئىسلام بەرنادەم، ئەوا ماۋەي دە سالە كە خەرىكى رىنوئىي خەلكم و ئەم دى بۆ ئەو دى دەروم، ھام لە كۆچەل كۆچى پايىز و بەھارا و كەستىك نەيتوانى كە قەسەكانم رەدكاتەو، ھەندىكىش لە رووي كەللەپەقى و نەزانىيەو بوونە دوزمىم، ئەوا گەردنى ھەموويان ئازاد دەكەم و دەيانبەخشم، چونكە مەبەستم دلسۆزىي خەلكە و ئارەزوو و ويستم پەرەپىداني ئىسلام و خزمەت بەكۆمەل و رەزاي خىواي تاقانەيە.

ھۆنەر لە پاش ستايشى خىواي تاق و تەنيا و ھەلپىژانى دەردى دلى خۆي، باسى پىويستەكانى ئىسلام دەكا و دەلى:

ئيمان بەماناي باۋەركردنە

باۋەر بەخودا تا رۆژ مردنە

ئوسوول و ئەركان زانينى ئيمان

شەشن بى خلاف بۆت بگەم بەيان

يەك باۋەركردن، بەخوداي غەفار

خالق و رەزاق، غەنى و كەرەمدار

دوو باۋەركردن بەمەلائىكان

يەكسەريان دوورن لە نەفس و شەيتان

سى باۋەر بەگشت كىتپباني خوا

جبرەئيل ئەمىن داي بەئەنبيا

چوار باۋەركردن بەگشت مورسەلەين

پىغەمبەران پاك رەھنماي دىن

پینج باوه پرکردن بهرؤژ قیامت
 جمعئی دلخوشن، به عزیز خه جالت
 شهش باوه پرکردن میسقاله زه پر
 گشت ها له دهفتهر خیره یا شه پر
 سفاتی خودا گه لی زیاده
 هوتیان قه دیمین دل پتیا ن شاده
 یه کهم که خودا هیچ وهخت نامرئ
 یانی زیندوو و ئینکار ناکرئ
 دووهم قه یووومه و قایم به زاته
 که سی نه زانی همیشه ماته
 له هیچ کهس نه بووه و که سی لی نابئ
 هرچی کی بوئ هر ئه بی و بی
 سی ییم عالمه یانی نه زانی
 هر ئه و مه جووده له هر مه کانی
 په نهان و مه خفی له ئه و ئیزهاره
 سـری و پوـشـرا و له و ئاشکاره
 چوارهم سه میمه یانی شنه واس
 دایم بیسه ری ناله و هم نه واس
 دهنگی مه خلوقات خسه ی مؤر و مار
 همووی ئه بیسی و ئه بی خه به ردار
 پینجه م به سیره یانی نه بینئ
 له به ی و له به حر له ژیرزه مینئ
 شه شه م قادره و موریده خو و ا
 له مال و نه ولاد نه دات و نه با
 ئیراده ی چ بی نه توانئ و نه یکا
 کهس قایل نیه ته که لوم بکا
 موته که له هه و ته م سفاتی
 یانی بی زبان و ژهره زاتی

واته: (نیمان) بهواتای پرواکردن بهخوای تاق و تهنیایه و پایهکانی پرواش شهشن: یهکهم باوهپرکردن بهخوای بهخشنده چونکه هر ئو داهینر و رۆزیدهر و بهبهزیییه، دووم پرواکردن بهفریشتهکان که ههموویان دوورن له هها و ههوهس و هر تهنیا بۆ پهرستنی خوا داهینراون، ستیهم پرواکردن بهپهپتوکهکانی خوا، که جبرهئیل لهلایهن خواوه بۆ پیغهمبهرهکانی هینا، چوارهم باوهپرکردن بهپیغهمبهران که ههموویان بۆ پینوئینی بهرهی مرۆ نیرراون، پینجهم پرواکردن بهرۆزی دوابی که ههندی دالخۆشن و هندیک له کردهوی خراپی خۆیان شهرمهزارن، شهشهم پرواکردن بهکردهوه که چاک و خراپی، تۆزقالتیکیش بی له دهفتهردا نووسراوه، نیشانهکانی خواش زۆرن و حهوتیان کۆنن و دلپان پی شاد و خۆش دهبی: یهکهم خوا زیندووه و هیچ کاتی نامری و دووم پراوهستاوه و له هیچ کهستیک نهبووه و کهسی لی نابی و هرچتیکی بوئی دهبی هر وا بی، ستیهم زانایه و ههمووشتیکی دهبینی، شهشهم توانایه و مهرگ و ژیان بهدهستی ئوه و حهوتهم ویزهره و دهوئی.

پروانامهکهی مهلا بۆرهکهی لهسهر ئهم مهبهستانه دهوئی: پروا، نیشانهکانی خوا، پراوهکانی خوا، پیغهمبهرهکانی خوا، ئاینی پیرۆزی ئیسلام، قورئانی پیرۆز.

سهرچاوهکان

۱- عهقیدهنامه - هۆنراوی مهلا عهبدوللای فارووقی (دهستنوس).

۲- یادداشتهکانی خۆم سهبارت بهچۆنیهتی ژبانی هۆنر که له باوکم بیستوومه.

مهلا ئاواره

۱۳۵۴ - ۱۳۸۹

ئهم هۆنهره خهباتگێرهمان ناوی ئهممه و کورپی مهلا حهمهدهمینى ههمهوهنده و بهمهلا ئاواره ناسراوه. بهپیتی ئهو بهلگانهی که کهوتونهته دهستمان له سالی ۱۳۵۴ی کۆچی له دیتی شهلماشی ناوچهی سهردهشت له دایک بووه. هر له مندالییهوه لهلای باوکی خهریکی خویندن بووه و له پاشا چووته حوجرهی فهقییان و له پاش خویندنی پراوه وردهلهکانی فارسی و عهرهبی بهفهقییهتی لهم شار بۆ ئهو شار و لهم دئی بۆ ئهو دئی گه پراوه و ئهو شوینانهی که تیدا ماوهتهوه بریتیه له: شنۆ، لاجان، سابلاخ، سهرئهنجام له پاش چهند سال خویندن دمی مهلایهتی وهرگرتووه و گه پراوتهوه زێد و مهلبهندهکهی خۆی و ئهوسا خهریکی خویندنهوی پراوی میژووی گهلانی جیهان بووه و لهبهرئهو دلی و کهنهفتی و رۆژههشی و ههژاری خهلکی بهچاروی خۆی دیوه ناچار لهگهڵ چهند هاوهلتیکیدا له

بهرابه‌ری پڙیمی پاشایه‌تیدا چه‌کی هه‌لگرتوووه و پراوه‌ستاوه و خه‌لکیشی هان داوه که له
 به‌راه‌ری نه‌و پڙیمه‌دا پراوه‌ستن و سه‌ره‌نجام له دوا‌ی ژیانیکی پر رهنج و خه‌باتیکی بی
 وچان و پیاوانه دژی سته‌م و سته‌مکاری، له پیناوی گه‌لدا له پوژی نویه‌می مانگی
 که‌لاویژی سالی ۱۳۴۷ی هه‌تاوی به‌ران‌به‌ر به‌سالی ۱۳۸۹ی کوچی به‌دهستی پیاوکوژه‌کانی
 پڙیمی شاهه‌نشایی له سه‌رده‌شت گولله‌باران کرا و به‌پیتی پاسپارده‌ی خو‌ی له داوینی
 کیتی کرده‌سووری سه‌رده‌شتدا نیژرا. مه‌لا ناواره به‌یه‌کی له خه‌بانگتیران و کوژراوانی پتی
 که‌ل و نیشتمان دیته ژمار و له‌که‌ل نه‌وه‌شدا به‌یه‌کی له هون‌رانی هه‌ره به‌ریزی کورد
 ده‌ژمیرری و له ناسمانی و ژه‌ی کورده‌واریدا وه‌کو نه‌ستیره‌یه‌کی گه‌ش و ترووسکه‌دار
 دهره‌وشیته‌وه، هون‌راوه‌کانی نه‌و که‌لی ته‌ر و پاراو و شیرین و ره‌وانن و زو‌ریه‌ی
 هون‌راوه‌کانی سه‌بارت به‌سته‌م و بیدادیی پڙیمی پادشایه‌تی و که‌نه‌فتی و پوژه‌ره‌شی و
 به‌به‌ختی و ناواره‌یی و دهره‌ده‌ری که‌له‌که‌ی هون‌یه‌ته‌وه.

مه‌لا ناواره که‌ل و ولاته‌که‌ی باش ناسیوه و هون‌راوه‌کانی خویدا باسی زو‌رلیکراوی
 که‌له‌که‌ی کردوه و له مافی خه‌لک به‌رگریی کردوه و هیوا و نارمزوی نه‌وه بووه که پڙیمی
 پادشایه‌تی که پڙیمیکی سته‌مکار و مله‌وره برووخی. مه‌لا بره هون‌راویکی هیه له ژیر
 ناوی: «هاواری تووتنه‌وانیکی ناوچه‌ی سه‌رده‌شت» که بریتین له نه‌وه‌د و چوار هون‌راو و له‌م
 هون‌راوانه‌دا باسی تووتنه‌وانیکی هه‌ژار و سته‌م لیکراو ده‌کا که چو‌ن به‌ناره‌قی ته‌وتیل و
 نه‌رک و ره‌نجی سه‌ر شان شه‌و و پوژ تووتن ده‌چینی بق نه‌وه‌ی بتوانی ژن و منداله‌کانی بی
 بزینی به‌بایه‌کی زو‌ر لپی ده‌ستین و ته‌نانه‌ت له سه‌ری که‌لی نازاری ده‌دن، که نه‌وا چه‌ند
 هون‌راویکی لیره‌دا دینین وه‌کو ده‌لی:

تووتنه‌وانیکی هه‌ژارم

بی‌خانوو بی‌زه‌ی و زارم

بی‌پوول و باغ و بزنی و مه‌ر

دوورم له خیر، نزیک له شه‌ر

مندالم رووت و برس‌یییه

ژیانم پر له مه‌ترسییه

قهرزارم، دهره‌دارم

شه‌رمه‌نده‌ی خه‌لکی دئی و شارم

پووم نییه بچه‌ناو خه‌لک

بی‌به‌رگ و پیلو بی‌که‌لک

خه لکی پیتی وایه ته مبه لم
 بی کسه ب و کار و چه په لم
 به لام چ بگه م چاره پرشم
 خه رمانم زوره و بی به شم
 هر که گوتیان سه ری ساله
 واده ی جووت و کشتو کاله
 خوم و خیزان گه وره و بچووک
 راده په پین وه کو هلووک
 هلدبه زین لی ره و لهوئی
 به لکو کاریکمان ده ست کهوئی
 یا قوره کاری و خشت برین
 یا جووت و زهوی هلدبرین
 وا به هاره به ده رکهوت گول
 جیگه خوش ده کری بق شه تل
 به گاسن، پیمه ره به پاچ
 به چنگ و نینوک و به قاچ
 نه و جا توو شه تل پی ده کری
 به چیلکه و چال سه ری ده کری
 دوو جار جاریک ناوی دهوئی
 تا شین ده بی و ده ده کهوئی
 بزاری ناخوش و ورده
 پیشه ی کوپر و کچی کورده
 شه و ریژ خه و ناچپته چاو
 کهنگی به رم ده کهوئی ناو؟
 به شپو برین و وهرد و خهت
 کیلان ده گاته پینج که پرت
 دپراو هلدان، خاکاو کردن
 کوپر و کچ وه کهووه کردن

ناخۆشه تووتن چهقانندن

هه لئرووسكان پشت چهماندن

نۆزهى پشك و بزار بیره

جهرگ بیره، بزار بیره

وا نیو گول كرا ئاو درا

له دووره بهرچاو كرا

مه لا ئاواره له م بیره هه لبهستهيدا رهنج و ئهركى تووتنه وانىكى كوردمان بۆ دهردهخا كه
چۆن به پى ميره و گاواسن و پاچ زهوييه كهى شيف دهبيرى و تهخت و سافى دهكا، تاكو
تووتنى تيدا بچيتنى و له پاش ئهوهى تووتنه كهى دهبيرى لقه لقه هه لى دهكه نى له قارخدا
دهينيزى و شه تلى دهكا و خاوتنى دهكاتوه و هه ر كاتيكيش نۆزهى ئاوى بهر كه وى ئاوديرى
دهكا و كه گولى كرد ئيترا كاتى رنينه وهيه تى. به لام له رڤيمى پيشوودا بهر له وهى تووتنى
تووتنه وانه كان بى دهگه پشت، له لايهن دهوله ته وه تووتن نووسىك دههات و ئه ندازهى
به ره مه كهى دهنووسى تا به شى دهوله تى لى دهر كرئ و له پاشماوه كه شى دهبووا به شى
خان و كوئخا و گزيريشى بدايه و ئه گه رزار نه بووايه چاك بوو، جا ليره دا مه لا
پاشماوهى به سه رهاتى تووتنه وانه كه مان بۆ دهگيريه ته وه و ده لى:

تووتن نووس بۆ خاترى خودا

روحمى بكه به منى گه دا

مه يسووتينه رهنجى سالم

خاوهنى كووشيك مندالم

ئه و زهوييه ئى چل پووت نييه

مه ينوسه خو هى جووت نييه

ئاغا تو بى و پهروه رديگار

روحمى بكه به منى هه زار

بهروانه پوخسارى زهر دم

كهزهى ئاهى دلى سه ردم

بى دهنگ به ئهى گيرى نه فام

من كارى خو م كردووه ته مام

تازه هه لى و مشينمه وه

بشمه رى نايكوژينمه وه

من کار به دهستی دهوله تم
 دوژمنی خاک و میلله تم
 زردی من لی پارامه وه
 بی پوول جوابی نه دامه وه
 نووسی به چل پووتی ته او
 ته پله به سه ری دوا براو
 به فیزه وه سوار بوو پژی
 بق من جی ما په نجبه پژی
 نه و جا بارین دهر د و به لا
 بق تووتنه وانی بی سه لا
 به لهرز و تاو به دهر دی چاو
 سیس بووم وهک تووتنی بهر هه تاو
 بی پوول و پاره بی خهرمان
 بی دوکتور و دها و دهرمان
 ته لیس و شریت و هه مبالی
 خه سار نه که ی نیو میسقالی
 ته او داگی را و دانرا
 په ته ی بارک رردنی درا
 خووش خووشی دلم شاده
 خاوه نی قهرز، بهس خو باده
 تووتنه کهم زور جوان و پهنده
 بوخن خووش و باش و په سه نده
 له و پژه ی باری ده کهم
 وارید به ناو شاری ده کهم
 دوخانیه چاکم لی ده کپری
 پوول یکی باشم پی ده بری
 هر قهرز یکی به سه رمه وه
 دهی دهمه وه به گهرمه وه

جلک و پیلو دسره و کلاو
 برینج و رۆن بۆ چلاو پلاو
 هرچی پیویسته بۆ مالم
 بۆ خۆم و ژن، بۆ مندالم
 هه مووی ده کرم به هرزانی
 له چاو سالان به هر جانی
 شه و له ئوتیل له سه ر فه نه ر
 ده خۆم، دهنووم، به بی خه ته ر
 به رۆژ تا شه و بازار پیاوان
 به فیزه وه قه ده م لیدان
 ده گه ریم دووکان به دووکان
 سه ودا ده که م جلکی بووکان
 له ده رزی تا کو په شمینه
 هر شتی جوان و رهنگینه
 نرخ و قیمه تی ده پرسم
 تووتنم هیه چاو نه ترسم
 مندالیش تلی تلی یانه
 له مالتی خوۆشی خوۆشی یانه
 باب له شار ده گه ریته وه
 هه موو شتی کمان بۆ دیته وه

به م چه شنه تووتننوسه که له سه ر تووتنه وانی هه ژار چل پووتی نووسی و هر چه ند
 تکای کرد و له ئاغه پارایه وه سوودیکی نه بوو، ته نانه ت ئاغه ش چوو ه گزیا و نه وسا
 تووتنه که ی کرده ناو ته لیس و باری کرد و بر دیه شار تا بیفرۆشی و له ویدا چند رۆژیک له
 هویتل مایه وه و به رۆژا دوکان به دوکان ده گه را و جلکی جوان و رهنگینی ده ستنیشان
 ده کرد که له پاش فرۆشتنی تووتنه که ی بۆ منداله کانی بیکرێ و به شادمانییه وه بگه ریته وه.
 نه وسا ده لێ:

ده رۆژ به م جۆره رام بوارد
 به قه رز نان و چاییم خوارد

ئاغای رهئیس وه ده رکهوت
 ئۆخه‌ی نۆرهم وه به رکهوت
 ده فهرده تووتن ریز کراو
 له بهر شهوقی هه‌ل نایی چاو
 بۆ دیتن و چاو لێ کـردن
 هه‌مووی په‌رت و بلاو کـردن
 سه‌ر و بنی هه‌لته‌کاندن
 نیـــوه‌یه‌کی لێ وه‌زاندن
 منیش له جیتی خۆ هه‌ستاوم
 به‌بێ زیان راوه‌ستاوم
 له‌ناکاوه‌ها ته‌ گوتیم ده‌نگی
 دای له جهرگم وه‌ک خه‌ده‌نگی
 گوتی: لێ دهن به‌راگوزار
 ئهم سه‌ل خراب‌تره‌ له پار
 به‌پروویی ترش و تاله‌وه
 گوتی زوو گه‌ره‌ ماله‌وه
 ده‌ پووتت که‌سری له‌سه‌ره
 بیه‌هینه‌ و بی بینه‌ویه‌ره
 که‌ گوتیم گرت له‌م ده‌نگ و سه‌دا
 ره‌ق بووم له‌وێ وه‌ک موقه‌با
 پاش تاوێ تاسان، چه‌په‌سان
 به‌ده‌نگی‌کی پر له‌ ترسان
 ها ته‌ زمان هاوارم کـرد:
 لیم کۆوه‌ بوون درشت و ورد
 گوتم: هه‌ی داد و هه‌ی هاوار
 هه‌ی له‌ رێگه‌ی په‌روه‌ردگار
 ئاغای ره‌ئیس قه‌رزدارم
 نه‌خۆشم، برسیم، هه‌ژارم

هیچ نه بی قهرزی نه م سالم

قووتی خیزان و مندالم

بمدهنی با ئه ربابه کهم

ههقی چایی و که بابه کهم

رازی بکه م بیده موه

ریم بی بوشار و بیمه وه

یا بمگرن یا بمکوژن

یا که سریم له سه ره لگرن

یا بمبه خشن له پتی خودا

خه رجم نییه بؤ دادگا

هه لده له رزیم، هه لده چوقام

نه راندی به سه رما توقام

ئه ی بی شه رمی په رده دراو

ئه ی چلمنی پیسی گللو

داکورینه زوو ده ری که ن

نه ک لیره شاربه ده ری که ن

به م چه شنه ده ریان په راندم

به ره می سالیان فراندم

به دزی خاوه ن قهرز و ئه رباب

بی پوولی قاره چی و که باب

ملم بؤ نا به لاره وه

دهر که وتم له ناو شاره وه

به چاوی پر گـریانه وه

به دلپکی وه ک بوریا نه وه

هاتمه وه ناو خاو و خیزان

وه ک بارانی گه لآ ریزان

فرمی سکی رووتی و هه ژاری

له چاوی گشتمان ده باری

مهلا له پاش گيړانه وهی کاره ساتی تووتنه وانی سهردهشت، داوا له گهل و کومهل دهکا که
یهک دهست بن و یهک بگرن تا رږژگاری رهش له ناویرن و همموو به سهر بهستی و نازادی
ژیان بهرنه سهر، وهکو دهلی:

دوژمن تاکه ی بدهم باجت

دهک وهرگه پئی تهخت و تاجت

ئهی وهرژیان، ئهی جووتیاران

ئهی تووتنه وانی مال ویران

با به یهک دل و یهک زمان

به خهباتی شوژشگيړمان

تا دوا پشووهول بدهین

شعق لهو رږژمه ههل بدهین

یهک گرتن هوئی سهرکه وتنه

خهبات ریگهی دهسکه وتنه

ئه گهر یهک بین و یهک بگرین

له گهل یه کدا بژین، بمرین

زال دهبین و سهردهکوهین

بهرز دهبین و نانه وین

ههول و تهقلای بی وچان

بی ماندوو بوون، بی پشوودان

تاقه ریگهی نازادییه

هینهری رږژی شادییه

مهلا ناواره که تا کوژرانی له خهبات و تیکو شیندا بووه، همموو دهم داوای له خه لک
کردووه که له بهرام بهر رږژیمی سته مکاری پادشایه تیدا راپه رن و لهم باره وه گهلئ هونراوی
هونیه ته وه و، زږبهی هونراوه کانی به کوردی په تین و زمانه که یی زمانی خه لکی کوردستان
و هونراوه کانیسی له سهر کیشی خومالین و له گهل نه وه شندا سه و داسهر و گراوی کیو و
به نندن و چپای کوردستانه، وهکو دهلی:

هدا نادمه رږژ و شوهوئی

خوم بسرهوم دل ناسرهوئی

تاكو ههلم دەس دەكهوئ
 دنيا گهستي سهريك كهوئ
 ليم بېرن خوڤاك و خهوئ
 كوردم و كوردستانم دهوئ
 هيوای بهرزم قهت نانهوئ
 تاكو قوئاخي سهربهستي
 ئهسپي خهباتم ناوهستي
 تا دهرنهچم له ژيتر دهستي
 نامهوئ سهرمایه‌ی ههستي
 مه‌رگ نهك ژيني ژيتر دهستي
 كوردم و كوردستانم دهوئ
 هيوای بهرزم قهت نانهوئ

ديوانه‌كه‌ی مه‌لا ئاواره له گه‌ل سه‌ره‌تايه‌كدا سه‌باره‌ت به‌چۆنيه‌تیی ژبانی ئه‌و له‌ ساڵی
 ۱۳۵۸ له‌سه‌ر ئه‌ركی عه‌ولا مینایی له‌ مه‌هابادا له‌ چاپ دراوه، به‌لام گه‌لی هۆنراوی
 تریشی هه‌یه‌ كه‌ له‌ناو ديوانه‌كه‌یدا نین.

سه‌رچاوه‌كان

- ۱- ديوانی مه‌لا ئاواره - له‌سه‌ر ئه‌ركی عه‌ولا مینایی - مه‌هاباد، ۱۳۵۸.
- ۲- مه‌لا ئاواره‌ی قاره‌مان - محمه‌د توفیق وردی - نه‌جف، ۱۹۷۲.
- ۳- گۆفاری ترووسکه - ژماره ۱ ساڵی ۱۳۵۸.

سوارهی ئیلخانی زاده

۱۳۵۷-۱۳۵۹

ئەم ھۆنەرمان ناوی سوارە و کورپی ئەحمەد ناغا و نەوہی حاجی ئیلخانییە و بەئیلخانی زادە ناسراوہ. بەپیتی یادداشتیکی خۆی بۆمی نووسیوہ لە سالی ۱۳۵۷ی کۆچی لە دیتی «تورجان»ی سەر بەشاری بۆکان پیتی ناوہتە مەیدانی ژیانەوہ. ھەر لە منداالییەوہ لە شاری بۆکان خەریکی خۆیندن بووہ و پۆلی پینجەمی ناوہندیی لەویدا تەواو کردووہ و لە پاشا چووہتە تاران و لە پاش تەواوکردنی دەوری ناوہندی چووہتە زانکو و لە رشتەیی حقووقدا خەریکی خۆیندن بووہ تا لیسانسێ وەرگرتووہ و لە سالی ۱۳۶۶ی ھەتای لە دەزگای رادیۆ تەلفزیۆن لە بەشی کوردیدا دامەزراوہ و خەریکی رازەکردن و پەرەپێدانی زمان و وێژەیی کوردی بووہ تا لە سالی ۱۳۹۵ی کۆچی لە تەمەنی سی و ھەشت سالی لە تاراندا کۆچی دوایی کردووہ و تەرمەکەیی براوہتە شاری بۆکان و نێژراوہ.

سوارە لە یادداشتەکەیی خۆیدا نووسیوہ: «کاتی کہ لە قوتابخانەیی سەرھاتی لە بۆکاندا خەریکی خۆیندن بووم تووشی نەخۆشی شەپلە بووم و بۆ چارەسەرکردنی گەلێ تێ کۆشام و چووہم لای پزشک تا کەمێ باشتر بووم، بەلام ھەر ئەشەلیم، لە پاش ئەوہ گەرماوہ کوندەکەیی خۆم، پاشان چووہم دیتی قەرەگۆیز بۆ لای خزمەکانم و لەوێشدا ماوہیک لە لای مەلا حەمەدەمینی ئەشعەری خەریکی خۆیندنی رێزمانی عەرەبی بووم و ھەر لەو ماوہدا لەگەڵ فەقێکاندا ئاشناپەتیم پەیدا کرد و لەویدا بوو کہ دیوانی ھەندی ئە ھۆنەرائی کورد وەکو (نالی و کوردی و شیخ رەزا و سەیف و حاجی)م خۆیندەوہ و گەلێ لە ھۆنراوی ئەو ھۆنەرانشم لەبەرکردن، بەتایبەتی فەقێکان ھەموو رۆژێ ھۆنراوی شیرین تەشی دەرتستی و ھەفایییان بەچەشنی گۆرائی و ستران دەخۆیندەوہ و منیش دوویاتم دەکردەوہ و ھەر لەم ماوہدا بوو کہ منیش جاروبار ھۆنراوم ئەھۆنییەوہ».

سوارە بەیەکی ئە ھۆنەران و نووسەرائی ھەرەبەرزێ کورد دیتە ژمار، گەرچی شۆینەوارێکی چاپکراوی نییە، بەلام ئەو بەرھەمانەیی کہ لە ئەوہوہ بەیادگار ماوہتەوہ، دەسەلاتی ئەومان لە نووسینی پەخشان و ھۆننەوہی ھۆنراویدا بۆ دەردەخەن.

یەکی لە بەرنامەکانی سوارە کہ لە بەرنامەیی رادیۆی کوردیی ئەو سەردەمەدا بلۆ دەبووہوہ، بەناوی: «تاپۆ بوومەلیل» بوو کہ لەم بەرنامەدا سەبارەت بەوێژەیی کوردی دەدا و وەلامی ھۆنەران و نووسەرائی لاو و تازەکاری دەداپەوہ و ھانیانی دەدا کہ بەرھەمی باشتر و بەکەلکتر بنووسن و ھەر وەھا ھەندی بەرنامەیی تریشی بەناوی خەوہ بەردینە و

بانگه‌وازی په‌نجره و هه‌واره نووسی و چهند چیرۆکیشی بۆ به‌نامه‌ی چیرۆکی شه‌و به‌ناوی: لاس و خه‌زال و ئافره‌ت و برامۆک و سه‌یده‌وان و قاسپه‌ی که‌و نووسیوه که‌ تیکستی ئه‌و به‌نامه له ئهرشیفی کوردیدا پارێزراون و ماونه‌ته‌وه.

سواره وه‌کو له خۆیم بیستوهه له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراودا سه‌ری کتیشاوه‌ته ده‌رگای هه‌موو جوړه و تێکه‌وه: دلداری، کۆمه‌لایه‌تی، نیشتمانی و، به‌دوو شتیه‌ی کۆن و نوێ هۆنراوی هۆنیوه‌ته‌وه که به‌راستی هۆنراوه‌کانی گه‌لێ ته‌ر و پاراو و شیرین و ره‌وانن و به‌وشه‌ی جوان و ساکاری کوردی هۆنراوه‌کانی خۆی هۆنیوه‌ته‌وه. یه‌کێ له چه‌کامه‌کانی سواره که به‌راستی به‌شاکاریکی وێژه‌یی دیته ژمار، چه‌کامه‌ی هه‌لۆیه که هی «پۆشکین» و سه‌ره‌تا دوکتۆر خانله‌ری وه‌ری گێپراوه‌ته فارسی و پاشان مامۆستا هه‌ژار کردوویه‌ته کوردی و سواره‌ش هه‌زی لێ کردوه و وه‌ری گێپراوه‌ته سه‌ر زمانه‌که‌مان که ئه‌وا لێره‌دا ئه‌م چه‌کامه‌یه دیتین وه‌کو ده‌لێ:

پایزه دار و ده‌وه‌ن بێ به‌رگه
دل په‌شۆکاوی خه‌یالی مه‌رگه
هه‌ر گه‌لایێ که‌ له داری ده‌وه‌ری
نووسراوێکه به‌ناخۆش خه‌وه‌ری
تاو هه‌ناوی نییه وا مات و په‌شیو
له‌شی زاماری ده‌کێشیته نشیو
پوژ په‌ره، ساره‌ کزه‌ی بای زریان
کاته بۆ ژینی له‌ده‌ست چوو گریان
دلی پر بوو له په‌ژاره و له دلۆ
ژینی خۆی هاته‌وه بیه‌ر، بیره هه‌لۆ
به‌ قسه‌ خۆشه مه‌ترسیی مردن
تاله ئه‌و هه‌ستی به‌مردن کردن
کاتی کوچ کردنه وه‌ختی سه‌فه‌ره
داخه‌که‌م سه‌ختیی نه‌مانم له‌به‌ره
هه‌ر بیئا هات ئه‌جه‌ل و من مردم
با له شیوی په‌ر و بآلی بردم
تۆ بآیی پاشی نه‌مان ژینی بێ
بۆ له‌شی ساره‌وه بوو تینی بێ

تو بلایی نهو خه وه ههستانی بی
 یا نه نهو قافلّه وهستانی بی
 مه رگه دئی و دوا بهه موو شت دینئی
 هه موو ناواتی له دل دهستی دینئی
 پاشه رۆکیکی بکه م لهو باخه
 تا کو باآ و پهری من په رداخه
 هه ر برۆم نابه له د و بی سه رو شوین
 دیار نییه خیلی هه لۆیان له کوین؟
 شاره زای رتگی مر دن کییه
 چیه نهو مه نزه له کوینئی جیه
 نابمه پیبواری گه لی هات و نه هات
 چاره که م به شکو نهوا هات و نه هات
 خوی به خوی گوت که ده چم بۆ لای قه ل
 که یخودای پیر و به بیری گه لی مه ل
 هه لفری راو که ری زالی که ژ و کیو
 له چیای به رزه وه رووی کرده نشیو
 که وته نهو ده شته له تر سا ته ق و ره و
 ده ری پی کو پر کو پر و کر مایه وه و که و
 هاته لای قه ل به کزی و بی وازی
 قه ل گوتی: مامه هه لۆ ناسازی؟
 کوتی: قالوه ره شه ی پس پیرم
 پیرم و پییه له لیوی گورم
 باخی ژینم به خه زان ژا کاوه
 کاتی مه رگه و نه جه لیش نا کاوه
 هیزی نه ژنوم نییه بال بی هیزه
 هه موو گیاندارئی ژیان پاریزه
 پیم بلئی چونه که تو هه ر لوی
 زۆر به سال پیری به لام چا ماوی

قه‌ل گوتی باشه که گوئی رادییری
 په‌ندی من پاکی به‌دل بسپییری
 ئەو دهمه بابی به‌هشتییی من مرد
 دور له تو درد و به‌لای ئیوهی برد
 پیی گوتم رۆله‌هه‌وای راز و نزار
 هه‌یه‌تی درد و نه‌خۆشی به‌هزار
 دیق و زه‌ردووی و ئاه و وه‌ره‌م
 به‌گزه‌ی بای به‌قه‌وت دینه‌به‌ره‌م
 گوشتی که و چهنده که تامداره‌به‌ناو
 هه‌نگ و هالوئی ده‌ه‌نووتته‌هه‌ناو
 تا وزه‌ی بیر و خه‌یال سه‌رده‌که‌وئ
 که له‌گۆر که‌وتی وه‌ها ده‌رده‌که‌وئ
 به‌ین و پالی که له‌پالی دئییه
 مه‌نزلی نۆکه‌ری خۆتی لئییه
 که‌ره‌تۆپیو و که‌لاکی گوئک
 هه‌لمی دل‌پوون که‌ره‌وه‌ی سه‌ر گوئک
 پیکه‌وه‌چینه‌بکه‌ین له‌په‌ینه
 بۆی سه‌نیر مه‌لحه‌می بیر و زه‌ینه
 ورد به‌وه‌چهنده‌به‌مانا قووله
 مه‌سه‌ل و گف‌تی قه‌لی ماقووله
 بیکه‌سه‌رمه‌شقی زیان ئەو ئیشه
 هه‌ر له‌سه‌ر داری نه‌وی هه‌لئیشه
 هاته‌وه‌بی‌ری هه‌لق رابوردووی
 پاکی بووزانه‌وه‌یادی مه‌ردووی
 گوول‌که‌را رایه‌خ و پایه‌ندازم
 چهنده‌ناژوا له‌شی کی‌و‌ناوازم
 چهنده‌پروانیمه‌زه‌وی له‌و‌بانه
 کی‌و‌ده‌شت له‌و‌سه‌ره‌وه‌چهنده‌جوانه

چەن چكۆلەن پەلەوەر لەو بەرزە
 ناخ كە چەن خوێپری گره ئەو عەرزە
 ھەوتەوانان بوو میدالی سەری من
 چەندە شۆراوہ بەخوین شا پەری من
 كۆلكە زیتینە وەكو تاقی زەفەر
 ئاسمان بۆ منی بەست كاتی سەفەر
 چەندە راوی كەو و كەویارم كرد
 دوژمنیی تاقمی شەمقارم كرد
 ئیستە بۆ وا رەبەن و دامام
 من ھەلۆ چاوە دەمی قالاوم
 سا كە ئەو كارە وەھا ساكارە
 مەرگە میوانی گەدا و خونكارە
 ھەوری عاسمان بێ خەلاتم باشە
 یا لەشم خاشە بکیشن باشە
 کوتی وا ژینی درێژ پیشكەشی خۆت
 گوشتی مردارەوہ بوو ھەر بەشی خۆت
 ژینی كورت و بەھەلۆی مەردن
 نەك پەنا بۆ قەلی روورەش بردن
 لای ھەلۆی بەرزەفەری بەرزە مژی
 چۆن بژی خۆشە نەك چەندە بژی

گەرچی ئەم ھۆنراوہیە زادە ییری خۆی نییە، بەلام نازکی و جوانی و سواری ھۆنراوی
 سوارە و ھیتانی ئەو ھەموو وشە ساكارە كوردییە لەم ھۆنراوہیەدا وینە یەکی بەرزە بۆ
 بازاری وێژە ی كوردی و ھەر وەھا وردیی ییری ئەم ھۆنەرمان بۆ دەر دەكەوێ.
 سوارە ھەر وەھا كە وتەمان لە لایەن نووسینی پەخشانی شەوہ، یەكێكە لە نووسەرە ھەرە
 كە وەرەكانی كورد و گەلێ نووسراوی باایداریی پەخشانی جوانی كوردی لێ بەیادگار
 ماونەتەوہ كە ئەوا نمونە یەكی لێرەدا دینین كە لە سەردێری ھۆنراویدا نووسیویە و دەلێ:
 «تاقمێك ھەبوون كە لایان وابووہ شیعر زیل و بەمە و ناھەنگ و وشە ی جوان جگە لە
 لاواندەوہ ی پەردە ی دال و گوێ بەكاری شتی تر نایە ئەمانە چ سوورئالیست بن، چ
 لایەنگری رۆمانی نوێ چ دادانیست و چ تاقمی ھونەر بۆ ھونەر، ھەموویان دەكری لێژیر

ئەم ناوھدا كۆكەينەوھ: لايەنگرانى قالب و دېۋى دەرەوھ. ئىمە لەگەل ئەوھشا ئەزانىن ئاھەنگ و وشەى جوان و پازاندنەوھى روالەتى وتار بەشىكى گرنىگ و ھىزايە لە شىعرا بەلام وەسىلەيە نەك ئامانچ. مەبەستى ئەسلى لە شىعرا ناوھرۆك و كاكلە نە روالەت و تويكول. شىعەرى فەننى و مامۇستايانە ئەمەيە كە ناوھرۆكىكى بەكەلكى ھەبى لەناو قالبىكى جوان و پازاوەدا و ئاھەنگى تايبەتى خۆشى دۆزىيىتەوھ، ئاھەنگى تايبەتى شتىكى شىاوى لى وردبوونەوھيە، چونكە ھەر شىعەرىك بەپىتى موختەوا و واتەى خۆى ئاھەنگىكى تايبەتى ئەخوازى و بۆ ئاھەنگى تايبەتیش وشەى تايبەت گەرەكە بۆ نموونە شىعەرىكى نەتەوايەتى و ھاندەر كە ئەيەوى دەماری گەل پەرسىتى بەھىز كا، دەبى ئاھەنگىكى ھەماسى ھەبى و وشەى تايبەتى بۆ ھەلبۇزىرى وەك ئەم نىوھ شىعەرە كە دەلى: «پى و چەك زەرەميانە و خرەمە...»

سەرچاوەكان

- ۱- كۆمەلە ھۆنراوەكانى سوارە كە خۆم كۆم كر دووھتەوھ.
- ۲- ژىننامەى سوارە لەسەر ژيانى خۆى.
- ۳- يادداشتهكانى خۆم سەبارەت بەسوارە.

ھۆنەرانى دەورى خالدى

۱۳۰۶ - ۶۵.

سەبارەت بە دامەزراندنى مېرئىشىنى خالدى كە لە پەرتووكى شەرەفنامەدا بەناوى فەرمانپەرەوايانى جزير باسيان لى كراوھ ھەركام لە مېژوونوسان قەسەيەكيان كر دووھ. مېر شەرەفخانى بتليسى بنەچەكەى ئەوان دەباتەوھ سەر خالدى كورى وەلید و ھەندى تر ئەوان لە پاشماوھى خالدى يا ھالدىيەكان دادەننن كە لە باپيرانى كەونارای كورد بوون و ئەمانە لە سالى ۶۵۰ كۆچيدا دەولەتتىكيان لە جزير و بۆتاندا بەناوى خۆيانەوھ دامەزراند و لە پاشدا گەلى مەلبەندى ترى كوردستانيان داگير كرد و ھەندى جار بەسەر بەخۆى دەژيان و ھەندى جارىش لەژىر دەسلەتى پاشايانى ئىران و عوسمانيدا بوون و دەولەتەكەيان تا دەورى بەدرخان پاشا ھەر ما و بەپىتى وتەى ئەمىن زەكى بەگ، كورپەكانى بەدرخان پاشا تا سالى ۱۳۰۶ى كۆچى ھەر دەسلەتايان ھەبوو، بەلام توركەكانى عوسمانى دەورەميانان دا و شەرتىكى گەرم لە نىوانياندا قەوما و سەرئەنجام كورپەكانى بەدرخان خۆيان دا بەدەست توركەكانەوھ و ئىتر دەولەتەكەيان پوچ بووھوھ.

خالدىيەكان يا فەرمانپەرەوايانى جزير بۆ پەرەپيدانى ئاوەدانى و كشتوكال و فەرھەنگ و

ویژه‌ی کوردی گه‌لی تێ کۆشاون و له ماوه‌ی فەرمانڕه‌وایی خۆیاندا گه‌لی پرد و کاروانسه‌رایان دروست کردووه و په‌ریان داوه‌ته فەرهنگ و ویژه‌ی کوردی.

له ده‌وری خالیدییه‌کاندا گه‌لی هۆنەر و هه‌ستیار و زانا و هونه‌رمند هه‌لکه‌وتوون که پاژه و خزمه‌تیکی زۆریان به‌زمان و فەرهنگی کوردی کردووه که له‌ناو ئەوانه‌دا ده‌توانین له: «گه‌لی هه‌ریری، شیخ ئەحمه‌دی جزیری، فه‌قی ته‌یران، به‌کر به‌گی ئەززی، شیخ ئەحمه‌دی خانی، ئەحمه‌دی مه‌لا باتی، مورادخانی بایه‌زیدی، شا په‌رته‌وی هه‌کاری» ناو به‌بین که ئەوا لێرده‌ا باسیان لێوه ده‌که‌ین:

عبدولسه‌مه‌دی بابەک

٣٦٢-٤١٠

ئەستیره‌ی گه‌شی ئەم باسه‌مان ناوی عه‌بدولسه‌مه‌دی کورپی مه‌نسور کورپی بابەک و نازناوی هۆنراوی بابەکه. به‌پیتی وته‌ی ئیبنی خه‌لکان ئەم هۆنره‌مان له ساڵی ٣٦٢ی کۆچی له هه‌کاریدا هاتووه‌ته دنیاو و به‌یه‌کێ له هۆنهرانی هه‌ره‌به‌رزێ ده‌وری ساحیب کورپی عیباد (٢٢٦-٢٨٥ی کۆچی) دێته ژمار و زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی عه‌ره‌بین و له ستایشی فەرمانڕه‌وایان و میراندا هۆنیویه‌ته‌وه. هه‌ر له‌سه‌ر قسه‌ی ئیبنی خه‌لکان ئەم هۆنهره سی دیوانی بووه که زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی پیاوه‌لگوتن و ئاینی و خواناسین. له ساڵی ٤١٠ی کۆچی هه‌ر له هه‌کاریدا له ته‌مه‌نی چل و هه‌شت ساڵیدا کۆچی دوای کردووه.

مامۆستا عه‌بدولرهبه‌قیب له دیوانی کرمانجیدا سه‌باره‌ت به‌بابه‌ک ده‌لێ: بابەک یه‌کێ له هۆنهرانی هه‌ره‌به‌رزێ سه‌ده‌ی چواره‌م و پینجه‌می کۆچییه و به‌پیتی قسه‌ی ئیبنی خه‌لکان گه‌لی هۆنراوی به‌زمانی عه‌ره‌بی و کوردی هۆنیویه‌ته‌وه که هۆنراوه عه‌ره‌بییه‌کانی له په‌راوه‌کانی ویژه‌ی عه‌ره‌بیدا تۆمار کراون و هه‌ندێ له هۆنراوه کوردیه‌کانی که له‌ناو به‌یاز و که‌شکۆله‌کاندا نووسراونه‌ته‌وه که‌وتونه‌ته ده‌ستی ئێمه.

بابه‌ک له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی که‌متر هۆنراوی کوردی هۆنیویه‌ته‌وه، به‌لام هه‌ر ئەو هۆنراوانه‌ی که به‌زمانی کوردی که‌وتونه‌ته ده‌ستی ئێمه گه‌لی شیرین و په‌وان و دلگران و که‌متر نین له هۆنراوی ئەو هۆنهرانه‌ی که هه‌ر هۆنراوی کوردییان هۆنیویه‌ته‌وه، له هۆنراوی عه‌ره‌بیدا له هه‌موو بابه‌تیک دواوه: خواناسی، دلداری، سروشت. به‌لام له کوردیدا ئێمه هه‌ر ئەم بپه هۆنراوانه‌یمان ده‌ست که‌وت که بێ گومان ئەمه نموونه‌یه‌که له سه‌دان هۆنراوی تری ئەو به‌کوردی. به‌لێ بابەک به‌م چه‌شنه به‌سروشدا هه‌لده‌لێ و ده‌لێ:

کوردی، دا ده‌لێ: مه‌ولانا جامی که له ساڵی ۸۱۷ی کۆچی له دایک بووه، له ڕێگهی کورد هواریی هه‌ به‌سه‌ر هه‌ولێردا چوو هه‌ بۆ حه‌ج و له ساڵی ۸۹۸دا مردوه. له کاروانی هه‌جه‌که‌ی له‌و کاته‌دا که به‌کورد هواریدا تێ په‌ریوه له باسی هۆنراو و وێژده‌ ده‌لێ:

پیره مردی بیدهام زجزیر نیک مردی بدیدام ز حریر

وه ساغ بووه‌ته‌وه ئه‌م پیره‌مه‌ترده که ئه‌و چاوی پێ که‌وته‌وه مه‌لای جزیری بووه و نیمه‌ مه‌ترده‌که‌ش عه‌لی حه‌ریری بووه که‌و ابوو عه‌لی حه‌ریری له به‌ین ساڵانی ۸۴۵ تا ۹۱۵ی کۆچیدا ژیاوه.

مامۆستا عه‌بدولرهبیب یوسف له سه‌ره‌تای دیوانی کرمانجیدا ده‌لێ: عه‌لی حه‌ریری له تاکه هۆنراوێکیدا دیاردیی کردوه‌ته مه‌م و زین وه‌کو ده‌لێ: «مه‌م و زین هه‌ر دوو یه‌ک طایی سیا زولفێ کرن تالان» واته: مه‌م و زین هه‌ردووکیان به‌تایه‌کی زولفی ره‌ش هه‌موو شتێکیان به‌تالان چوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌م و زین له ساڵی ۸۵۴ی کۆچی مردوون و ئه‌م مێژووه‌ش له‌سه‌ر کتیی گه‌لگه‌که‌یاندا نووسراوه، دیاره عه‌لی حه‌ریری له پاش ئه‌و مێژووه‌دا ژیاوه و به‌پیتی هۆنراوه‌که‌ی جامی، عه‌لی حه‌ریری هاوچه‌رخێ مه‌لای جزیری بووه و وه‌کو ده‌لێن ماوه‌یه‌کیش له‌لای ئه‌و وانیه‌ی خوێندووه و فه‌قیی بووه و هه‌روه‌ها ده‌لێن له شه‌ری چالدران که له ساڵی ۹۲۰ی کۆچی له نیوانی ئێران و ده‌وله‌تی عوسمانیدا رووی داوه ژیاو. له‌م دوا‌یییدا به‌یازنکی کۆنمان ده‌ست که‌وت که هه‌ندێ هۆنراوی عه‌لی حه‌ریری تیدا تۆمار کراون و ساڵی له‌دایکبوون و مردنیشی ۹۱۷-۹۸۴ی کۆچی نووسیوه و له‌مه‌وه بۆمان ده‌رکه‌وت که عه‌لی حه‌ریری له سه‌ده‌ی ده‌یه‌می کۆچیدا ژیاوه.

به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که هێنمان، عه‌لی حه‌ریری له سه‌ده‌ی ده‌یه‌می کۆچیدا ژیاوه و، وه‌کو ده‌م به‌ده‌م ده‌یگێرینه‌وه باوکی له بنه‌ره‌تا خه‌لکی حه‌ریری کوردستانی عێراق بووه و له‌وێوه باری کردوه‌ته شام و له پاش ماوه‌یه‌ک چوو‌ته دێی عه‌سال و له‌وێدا نیشه‌ته‌جێ بووه و ئه‌وسا ئه‌حمه‌دی کوری له‌و دێیه‌دا له دایک بووه. ئه‌حمه‌د هه‌ر له منداڵیه‌وه خه‌ریکی خوێندن بووه و له پاشا چوو‌ته حوچه‌ری فه‌قییان و بۆ گه‌لێ شار و ولات گه‌راوه، ماوه‌یه‌ک له شام بووه، ماوه‌یه‌کی زۆریش له حه‌له‌ب له فیرگه‌ی ئه‌حمه‌دی دێرعه‌زانی خوێندویه‌تی و له پاشا له باژێری عه‌نتاب یا عه‌ین تاب له کوردستانی تورکیا خوێندنه‌که‌ی ته‌واو کردوه و له شیخ شاره‌لیی خه‌لوته‌ی ودمی مه‌لایه‌تی وه‌رگرته‌وه و گه‌راوته‌وه زێد و مه‌له‌بنده‌که‌ی خۆی و له پاش ماوه‌یه‌ک چوو‌ته شام و له مزگه‌وتی سألحیه‌دا دامه‌زراوه و پاشماوه‌ی ژیاوی له‌و شوێنه‌دا به‌وانه‌وتنه‌وه و پێنویستی خه‌لک بر دووه‌ته سه‌ر تا کۆچی دوا‌یی کردوه و هه‌ر له‌وێدا نێژراوه.

عەلى حەرىرى بەيەكئى لە ھۆنەرانى بەرزى كورد دىتە ژمار و، لە ھۆننەوھى ھۆنراوى ئاينى و دلدارىدا مامۆستا بوو و سەرى كىشاووتە درگای ھەموو جۆرە وتنىكەوھ: ئاينى، كۆمەلايەتى، دلدارى، سروشتى. بەلام لەبەرئەوھى ھۆنراوھكانى كۆنەكراونەتەوھ بەداخەوھ زۆربەيان تياچوون و چەند پارچە ھەلبەستىكى كە لەناو بەيازىكدا كە لە سالى ۱۱۸۱ى كۆچيدا نووسراوھ كەوتووھتە دەستمان كە لىرەدا ھەندىكى دىنين و لەسەرى دەكۆلىنەوھ.

ھۆنەرانى كورد بەچاوئىكى بەرزوھ سەرنجى عەلى حەرىريان داوھ. شىخ ئەحمەدى خانى لە پەراوى مەم و زىندا، ناوى عەلى حەرىرى لە رىزى شىخ ئەحمەدى جىزىرى و فەقى تەيران ھىناوھ و دەلى:

بينا فە روھا مەلى حىزىرى
بئى حەى بكرا عەلى حەرىرى
كەيفەك وھ بدا فەقىھى تەيران
حەتا بەئەبەد بمايە حەيران

حاجى قادرى كۆيش لە تاكە ھۆنراوئىكيا ئەو بەحەسسانى كورد دادەنئى و دەلى:

دوو عەلین شاعىرن وھكوو حەسان
بەردەشان و حەرىرە مەسكەنىان

وھكو دەلئىن عەلى حەرىرى زمان و وئژەى فارسى و عەرەبى و توركىى زۆرباش زانىوھ و كۆيا بەزاراوى خەلكى حەرىرىش ھۆنراوى ھۆنىوھتەوھ، بەلام ھىچئىكى نەگەشتووھتە دەستى ئىمە، ئەوھى روونە لە ھۆننەوھى ھۆنراوئا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبووھ و ھۆنراوھكانى زۆر تەپ و پاراو و شىرىن و رەوانن. ئەمەش چەند ھۆنراوئىكى ئەم ھۆنەرە كە دەلى:

دلئى مەرزوون كەفارەت بىت كو ئىشەب تازە مئىقان تئىت
ب مزگىنى بەشارەت بىت كو مئىقان جانئى جانان تئىت
كو مئىقان جانئى جانا لسەر چەشمئى مە مئىقاناھ
ب مالا جوملەيئى خانەنە كو شاھئى جوملەيئى خان تئىت
وھرە ئەى شاھدئى شىرىن، ژ عىشقا تە دل ئىخسىرىن
ب جان مەنزەلگەھئى مىرىن، تەلەبكارىن كو سولتان تئىت
تەلەبكارىن، دل ئارايىن، مەدەم يارىم، ب وئى شاين
ل بەژئا عەرەرىن دايم سىبەھ مار لئى ب جەولان تئىت

سیه ماران کره سهیران کۆ خاس و عام بووبوون جهیران،
 ل جووتی شهبهتی جهیران ل جهیران عنبره ئهفشان تیت
 دوو زولفتین عنبره ئهفشانن، دوو لهعلیت شهکهستانن
 ئهقیق و دور و مهرجانن، ل ههوزان ئاب ههیران تیت
 عهجیب برکه مراری تی، ل سهدهی قهوسی تاری تی
 سیه پهنجین خوماری تی، ژمهخموران دوو ئهسلان تیت
 ژمهخموران تو مهخموری، ب جی هیتشت عهقرهبا ژوری
 تهوفا بهیت مهعموری، ل بورجان خوون بهسهیران تیت
 عهقارب هات و بی هه هات، ل وی بورجا زهبرجه هات
 فه بالا قهوسی ئهسوهد هات، ل تهلهب ماه تابان تیت
 ل ههیفه کهوچهین کامیل، فه ئههلان پانههشتن دل
 کۆ جوملهدا سهفین سونبول، له هندافی گولستان تیت
 گولستانا خودا رسته، ل چار ئهتراف لان خووسته
 بنهفش و نیرگزا مهسته، جنهسری لهعل و پهیران تیت
 ژ ئهفغانان نهمایم تیر، دوعا گۆتی ته ئهز بی فییر
 بیینه شهی دوو ئهسلهح دیر، ههتا فی قاسدی جان تیت
 بیسته پروشهمالینی، وهه هندافی بالینی
 ژدهست ئاهان و نالینی، چ پهنگ فهیراد ژ عهسمان تیت
 ب فهیراد و ب هاواره، ژ دهست ئاهان من ئهوکاره
 مهلازم بهندهتی ژاره، ژ سهیدی چ فهیران تیت
 سهیدی حهق نهزه فهیرا، د ئیقلیمان عهلهم گهیرا
 قهتارا گهوهیران فهیرا، ژ ئیف کانا بهدهخشان تیت

واته: ئهی دله خهبارهکهم! ئهوا ئیمشهو میوانیکی تازمت بۆ دۆ و دهبی تاوانی ئهو
 ههموو خه و پهژارهیه که خواردووته بدهیتهوه، دهسا مزگینیت پی دهمم ئهو میوانه
 میوانیکی گیانییه، ئهو میوانه گیانی گیانانه و لهسهه چاوانه. ئهو میوانه زۆر خوشهویسته
 و شای ههموو خانانه. وهه ئهی میوانه شیرینهکهم دل بههۆی ئهوینی تۆوه کهوتوووته داو
 و بهجاری ئیخسیر بووه، من بهگیان و دل له تۆ میوانداری دهکهم و سهرم له ریتا بهخت
 دهکهم و بههاتنی تۆ که بالات وهکو عهعهره و ههموو دهم و جووتی پهلکته وهکوماری

پهش بهسهر بهژنتا شوږ بووه ته وه و چاوه کانت وهکو چاوی ناسک له ژیر که زیه پهشکه کانتا
 دهرهوشینه وه دلخو شم. خه لک سهریان له جوانیت سوورماوه، به تایه تی بو دوو
 زولفه کانت که بونی عهنبه ریان لی دی و لئوه کانت به وینه ی شه کهر و دور و مه رجانن و، بو
 مرق وهکو ناوی زیانن، چاوه په شه کانیشت مهستن و خه لک وهکو که عبه به دهریاندا
 دهگه رین و له مانگی که وچیرین له ناسمانی به ژن و بالاندا هه لدین و دلی گراوان دهریفین و
 له گولستانی جوانیتدا گولانی جوړ به جوړ وهکو به نه وشه و نیرگز و پیحان رواون و، من
 که دلبرای تو م هر دهنالینم و ئیتر له ناله نابمه وه تا بزائم چ فرمانتیک دده دی.

عالی حریری له پارچه هه لبه سستیکی تریدا له یاره که ی گل و گازنده دهکا و دهردی دلی
 خو ی دهرده بری و ده لی:

دیسا ژنق عیشقا به ری پر ئنده روونم ناتشه
 زولفا موزیه ن عهنبه ری، ده عوا دگل خالا په شه
 خالا ل دیم دل په قا، سه د روح و جانم بن قه دا
 سو تم گه لوقو دمن نه ما، ته ر کم کرن عه قل و ه شه
 عه قل و هشم بوونه ئه سیر، دنیا کو گه گه گه تینه بیر
 دیم شو به ته تا به درا مونیر، زولفا ژ وهردی بین خو شه
 وهردان ژ نیف زولفا دهرین، شو علا به نه فشی تی قه رین
 بالا و قه د عه ر عه رم، هه ریان لسهر ماری په شه
 دیسانتی حه ی تیت و دجت، ئه حیای ئه مو اتان دبیت
 وی جهان مودام نوور ژ دجیت، دیم شو به ته تی شه معا گه شه
 شه معا شه بستانی ئه وه، وهردا گولستانی ئه وه
 سه روی دبوستانی ئه وه، شوخا «حریری» دلگه شه
 عه جیب له طیف و جندیبه، ئه زمان نه زان و پرومیبه
 ناگه ژ عیشقا بازان نیبه، مه ست و خومار و سه رخو شه
 سه رخو شه ی جاما شه به تی دیم شو به ی شه معا زولمه تی
 حووری دباغی جه نه تی، سهرداری چه ندین مه هوشی
 مه هوش کووه ستان سه ف به سه ف ئه و هاته دهر میسری دکه ف
 وان گو ت: «عَلِي لَا تَخَفْ»، مه ب مرئی قه وی خو شه

وا ته: دیسان سه رله نو ی دلم ناوری تی به ربوو و، زولفه عهنبه رینه کانی یارم له گه ل خالی
 په شی سه ر گو نایدا به شه ر هاتن و ئه و خاله دلمی رفاند و ئه گه ر سه د گیانم بی له پی

ئەودا بەختى دەكەم، ئەوەندە نالاندىم كە دەنگم بىرا و دلم سووتا و فام و هۆشم نەما، بىر و هۆشم ئىخسىرى پرومەتى جوان و زولفى بۆنخۆشى ئەو ياره بوو، ئەو زولفانەى بەسەر بالاي عەرەرىنەو دىن و دەچن و بەجارى مردووان زىندوو دەكەنەو، چونكە پرومەتى جوانى تىشكى لى دەبارى و هەكو شەم پروناكى دەدا، لە راستىدا شەمى شەوان هەر ئەو و گولى گولستانان و سەولى بىستانەكان هەر ئەو و، ئەو دلەبرە جوانە، شۆخوشەنگى (حەرىرى)يە، ئەم شۆخە ئاگای لە حالى ئەوینداران نىيە، چونكە مەست و سەرخۆشە و سەردارى چەندىن نازەنىنى گولەندامە، هەر ئەو نازەنىنانە رۆژىكىيان بەرىز پراوستان و لەپى يارم هاتە دەر و شمشىرىكى بەدەستەو بوو و دىاربوو كە بۆ كوشتنى من هاتىبوو، نازەنىنەكان وتيان ئەى عەلى مەترسە، ئىمە بەمردنى خۆمان پازىن، چونكە ئەو دلەبرە زۆر دلەرقە.

سەرچاوهكان

- ۱- خلاصه تاريخ الكرد وكرديستان تاليف: محمد امين زكى بگ - قاهره، ۱۹۳۹.
- ۲- مشاهير الكرد و كرديستان تاليف: محمد امين زكى بگ - بغداد، ۱۹۴۵.
- ۳- القضيە الكردية تاليف: دكتور بلج شيركو- قاهره، ۱۹۳۰.
- ۴- خلاصه الأثر - تاليف: محبى - دمشق، ۱۹۳۵.
- ۵- مێژووى ئەدەبى كوردى - عەلانەدىن سەجادی - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۶- مەم و زىن، شاكارى ئەحمەدى خانى - لەسەر ئەركى گىو موكرىانى - هەولێر، ۱۹۶۸.
- ۷- دىوانى حاجى قادرى كۆبى - كۆكردنەوێ گىو موكرىانى - هەولێر، ۱۹۶۹.
- ۸- دىوانا كرمانجى - توێژاندا عبدالرقىب يوسف - بەغدا، ۱۹۶۵.
- ۹- بەيازىك كە لە سالى ۱۱۲۰ى كۆچيدا نووسراو.

شیخ ئەحمەدی جزیری

۱۰۴۸-۹۷۲

ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە ناوی ئەحمەد کورپی شیخ محەمەدی جزیریە و نازناوی ھۆنراوی (مەلا و مەلئ)یە و لە شاری جزیردا لە دایک بوو کە شارێکە لە کوردستانی تورکیە و کەوتوووتە خۆرئاوای چیاوی جوودی.

سەبارت بەمێژووی لەدایکبوون و مردنی مەلای جزیری لە نیوان نووسەران و مێژوونووساندا جیاوازی ھەیە. مامۆستا عەلائەدین سەجادی لە مێژووی ئەدەبی کوردیدا سالی لەدایکبوون و مردنی شیخ ئەحمەدی جزیری (۹۰۱ - ۸۲۷ی

کۆچی) داناوو. دوکتۆر بلەج شێرکۆ واتە جەلادەت عالی بەدرخان لە پەراوی (القضیە الکردیە)دا دەلئ: مەلای جزیری ناوی شیخ ئەحمەد و خەلکی جزیر و بۆتانە و لە سالی ۸۰ھ کۆچی لە شاری جزیر و بۆتاندا مردوو و زۆر ھۆنراوی دلدار و خواناسی ھەیە.

مامۆستا ئەمین زەکی بەگ لە پەراوی: مێژووی کورد و کوردستاندا دەلئ: مەلای جزیری ناوی شیخ ئەحمەدە و لە جزیرەئێبنی عومەر لە نیووی دوایی سەدەئ شەشەمی کۆچی لە دەوری عیمادەدینی فەرمانرەوای شاری مووسلدا ژیاو و، دیوانەکەئ خۆئ بەدیاری ناردوو بۆ خانی خانان کە لە تەوریزدا ژیاو.

مامۆستا محەمەد عەلی عەونی کە پەراوی ناو دارانی کوردی مامۆستا ئەمین زەکی بەکی وەرگێراووتە سەر زمانی عەرەبی، لە بەشی بەسەرھاتی مەلای جزیریدا چەند پەراوێزێکی داناو و دەلئ: ئەو ھۆنراوانەئ کە لە دیوانی مەلای جزیریدا ناوی سەعدی و حافز و جامیان تێدا، پەیوھندییان بەجزیریەو نییە و ھی ھۆنەرانی ترە و خستوویانەتە ناو دیوانەکەپەرە.

ئەلیکساندەر ژابا کە خۆرھەلاتناسێکی روسیە، لە پەراوێکەیدا کە بەناوی «چیرۆکەکانی کوردی»یە، سەبارت بەچۆنیەتی ژبانی مەلای جزیری دەلئ: مەلای جزیری خەلکی جزیری ئێبنی عومەرە و لە دەوری عیمادەدینی زەنگیدا واتە: لە نیوان سالانی (۵۴۰ - ۵۵۶ی کۆچی)دا ژیاو.

خۆرھەلاتناسی ئەلمانی فۆن ھارتمان کە دیوانەکەئ مەلای جزیری لە بەرلین لە چاپ

داوه، له پيشه‌ګۍ نه د ديوانه‌دا ده‌لټې: مه‌لای جزيری له سده‌ی شه‌شمی کڅچيدا ژياوه.

مامؤستا مه‌لا محمه‌دی بؤتی ژنگی که ديوانه‌ګۍ مه‌لا جزيری به‌رافه‌ی ګی زؤر جوان به‌زمانی عه‌ره‌بی له شاری قامشلی له چاپ داوه له سهره‌تای نه‌و په‌راوه‌دا ده‌لټې: نه‌و که‌سانه‌ی که ده‌لټن نه‌و هؤنراوانه‌ی وا ناوی سه‌عدی و حافظ و جامیان تيايه و هی مه‌لای جزيری نين، وا دياره له وټزه و هؤنراوانسیندا شاره‌زایيه‌ګیان نیيه، چونکه هر که سټک هه‌روا که مټک سه‌رپسته‌ی له وټزه و هؤنراوی کوردي هه‌بټې، ده‌زانټی که نه‌و هؤنراوانه‌ی مه‌لای جزيرین. مه‌لای جزيری له پارچه هه‌لبه‌سټیکيشيا دياردي کردووه‌ته سر ته‌يمووی له‌نگ (۷۷۱ - ۸۰۷ م کڅچي) که نه‌مه‌ش نه‌وه‌مان بؤ دهرده‌خا مه‌لا له پاش سده‌ی نؤيه‌می کڅچي ژياوه. سه‌ره‌رای نه‌وانه‌ش پارچه هؤنراویکی مه‌لا هيه به‌عه‌ره‌بی که وادياره له‌وه‌دا لاسایي پارچه هه‌لبه‌سټیکي نه‌محمد پاشای کردبټه‌وه که له سالی ۹۰۲ م کڅچي له ولاتی تورکی عوسمانيدا ژياوه.

هه‌روه‌ها نه‌و هؤنراوانه‌ی که باسی خانی خانانی تيدا کردووه مه‌به‌سټی فه‌رمانه‌ی‌وای کوردي شاری جزير و بؤتانه و، نه‌و ميره‌ی که له‌ګه‌ل مه‌لادا به‌هؤنراو پيله‌بازيی کردووه، عيماده‌دینی جزيریيه، هه‌روه‌ها مه‌لا له‌ګه‌ل فه‌قټی ته‌يرانيشدا پيله‌بازيی هؤنراوی کردووه و، فه‌قټی ته‌يران له پارچه هه‌لبه‌سټیکي خؤيدا له‌ژير ناوی: دلؤ‌رابه، دلؤ‌رابه، مټؤوی نه‌و پؤزه دهنووسی له نیوه هؤنراویکيدا ده‌لټې: «هه‌زار و چل و يه‌ک چوونه» واته سالی ۱۰۴۱ م کڅچي به‌سه‌رچووه که‌وابوو مه‌لای جزيری هاوچه‌رخي فه‌قټی ته‌يرانه و له ناوه‌پاستی سده‌ی يازده‌می کڅچيدا ژياوه.

مامؤستا هه‌زاريش که له‌م دواييه‌دا ديوانه‌ګۍ مه‌لای جزيری به‌شټوه‌ی سؤزانی رافه کردووه، هر له‌سه‌ر نه‌و بيروپاويه که مه‌لای جزيری له سده‌ی ده‌يم و يازده‌می کڅچيدا ژياوه و له کؤتايیي قسه‌ګانيدا ده‌لټې: نه‌ګه‌ر ژابا و فؤن هارتمانی نه‌لمانی و، يان نه‌مين زه‌کی و بله‌چ و عه‌لی عه‌ونی و مامؤستا عه‌لانه‌دين سه‌جادی به‌ر له ژينامه‌نووسینی نه‌و خواناسه، ديوانه‌ګه‌يان به‌وردي خوټندبايه‌وه، ته‌نيا نه‌و هؤنراوه‌ی که باسی تيره‌ګانی خان و شه‌رفه، به‌س بوو که بؤيان دهرکه‌وټی مه‌لا له چه‌رخي يازده‌دا زيندوو بووه، نه‌و ګؤړه‌ی تيدا نيټراوه ژيرزه‌مینی مزګه‌وتیکه که خان و شه‌رفی جزيری له پاش هه‌زاره‌می کڅچي سازی داوه، نيتر نه‌و هه‌موو شټوان و نالؤزبوونه‌ی پټی نه‌ده‌چوو، قسه هټنان و بردنی پټی نه‌دويست.

مامؤستا نه‌نوه‌ر مائی له سه‌ره‌تای ديوانه‌ګۍ مه‌لای جزيريدا که له‌سه‌ر نرکی مامؤستا ګيو چاپ کراوه ده‌لټې: مه‌لای جزيری له ته‌مه‌نی ده‌ سالی‌دا له‌لای باوکی خه‌ریکی خوټندن

خوهش خهرامی، ئەز غولامی، نازکی شیرین کهلامی
تووتیا ئەیوان مەقامی، دل ژمن بر دل ژمن
ماهرووی، میسک بووی، سور پلەنگی شیرخوویی
وی بزولفا شوبهی گوویی، دل ژمن بر دل ژمن
هەردوو چەشمان، نازو خەشمان، کی ژ بەروان عەقل و هەش مان
سەاعەتا من دی چەشمان، دل ژمن بر دل ژمن
ماهتابی، ئافتابی، دیم ژ پۆژ و شەب نیقابی
خوهش ب چەنگال و کولابی، دل ژمن بر، دل ژمن
سەروی نازی، سەرفیرازی، شوبهی زێر پەمزا مەجازی
دامە بەر چاکوچ و گازی، دل ژمن بر، دل ژمن
بەژن و بالا، تۆخ و عالا، من کەرن فیکرا مۆتالا
چیچەکا تەرحین دوالا، دل ژمن بر، دل ژمن
میری غازی، شیرری تازی، فیکران ن دی ببازی
کەر لە ژ غەفلەت ئە گازی، دل ژمن بر، دل ژمن
شیر و خەشتن، زولف و قەشتن، هەن ئەشارن، هەن ئەهەشتن
پەلەهەوانان دەست ئەمەشتن، دل ژمن بر، دل ژمن
پوهنییا چەفتین «مەلای»، ئەو تەجەلایا تەدای
یا ژ (ئەحمەد) دل پەفتای، دل ژمن بر، دل ژمن

واتە یاری شوخوشەنگەکم که وەکو ئەستیرەمی ناھید دەدرەوشیتەو، هەر چەندە ئاور
دەخاتە دلم، بەلام پوخساری وەکو مرواری وایە و سای گەردنی وەکو مۆمە و زۆر کەلەگەت
و جوانە و، زولفەکانی لەسەر تەوتلی لە سەمادان، بسک و خالی رەشن و بۆ کوشتنی من
یەکیان گرتوو و دلمیان بەتالان بردوو و، برۆکانی که وەکو مانگی یەکشەو، هەمووی
خەلک بەتاسەبەون، بالای وەکو کێو بەرزە، کولمی وەکو ناگری سەرکیو لە دوورەو دیارە
و دلداران ناگەدار دەکا که دەست لە دلیان هەلگرن. ئەو یارە نەشمیلە برۆا بەوہ ناکا که
منی کوشتوو و خوینمی رشتوو، خۆ کەزێەکانی رەشە و لاجانگی سپییە و جووتە
گولەنگە شوپەکەمی سەر شەدەکەمی جار جار دەکەونە سەر کولمەکانی، من بەدل گیرۆدەمی
ئەو شوخە بووم. خویای خۆ خۆت دەزانی ئەو شوخە دلای مەلای بردوو و بەزەبی پێدا نایە.
مەلای جزیری دیسان باسی ئەوین و دەردی دلای خۆی دەکا و لە پارچە هەلبەستیکی
تردا دەکەوتتە سکالا و گلە و گازندە لە یارە خۆشەویستەکەمی و دەلی:

دلبه‌ری ئی‌رۆ سه‌حه‌ر ئافیت‌ه جه‌رگی من دو دۆخ
یه‌ک ل سه‌سینه، یه‌ک د دلدا له‌و ژمن تین ئاخ و ئۆخ
ئاخ و ئۆخین من ژ دل تین، لی ژبه‌ر تیرا قیزیل تین؟
یان ژ کوفانین دکول تین، ژئی دزیت هه‌ر خوون و زۆخ
خوون ژ دل جۆجۆ ره‌وان تی، وه‌ک عه‌قیق و ئه‌رغه‌وان تی
لی ژ ده‌ست سه‌لوا جه‌وان تی، ئه‌و شه‌پالا شه‌نگ و شوخ
ئه‌و شه‌پالا شوخ‌وشه‌نگه، کافرا پۆم و فه‌ره‌نگه
دامه‌ به‌ر جۆته‌ک خه‌ده‌نگه، زالمی کوشتم ب دۆخ
زالمی کوشتم شه‌پالی، نازکی قه‌نجی ده‌لالی
بوون حیجابا زولف و خالی، ئیده‌ک و عالا و تۆخ
نه‌ ترک و ئاین ب ریشی، ئی دزیرن پی‌فه‌ ویشی
من دوو فیرس دین دپیشی، مروه‌ت و ئینساف یۆخ
له‌و هه‌رفتم ئه‌ز ژ مه‌یلی، شوپه‌تی سیه‌لی و سه‌یلی
موحبه‌ت و عیشقا ده‌له‌یلی، ئه‌ز کرم یه‌کسه‌ر پلۆخ
ده‌ست نه‌هیلیم ئه‌ز ژدینی، شوپه‌ی فه‌ره‌اد ئۆ شیرینی
وه‌ر ژبه‌ر عیشق و ئه‌فینتی، من درئی چت ئه‌ف کلۆخ
سوحبه‌تا چه‌رخ و سه‌ماتی، وه‌ک مه‌لا سه‌د موپته‌لاتی
زهمزم و ئافا حه‌یاتتی، موشته‌ری سه‌د شیخ و شوخ

واته: یاره‌ نازداره‌که‌م ئه‌م‌رۆ له‌ به‌ره‌به‌یاندایه‌ دوو لاره‌ به‌ر تیری مژۆلی داوم، له‌ لایه‌ک
سه‌ینگمی پتاکاوه‌ و له‌ لایه‌ک دلمی بریندار کردووه‌، جا بۆیه‌ هه‌ر ئاخ هه‌لده‌کتشم، جۆکه
جۆکه‌ خوینی دلم له‌به‌ر دلی ده‌روا، خوینی من وا جوان نه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ده‌ستی
سه‌لمای خویشه‌ویستمه‌وه‌ پزاهه‌ که‌ به‌ژنی وه‌کو داری سه‌ول وایه‌، خوینه‌که‌می جوان و
شیرین کردووه‌ وه‌کو گۆلی ئه‌رخه‌وان ئه‌و نازداره‌ شوخ‌وشه‌نگه، زۆر سپی و نه‌رمه‌ و
ئه‌وه‌نده‌ش دل به‌رد و بێ به‌زه‌ییبه‌، بۆیه‌ منی دایه‌ به‌ر شمشیری برژانگه‌کانی و کوشتمی.
ئیت‌ر نه‌متوانی سه‌یری خه‌ت و خاله‌ شیرینه‌که‌ی بکه‌م ده‌سمال و شه‌ده‌که‌ی و لاکیره‌ی پتچه
سه‌ری، بوونه‌ په‌رده‌ له‌ نیتوان چاوی به‌تاسه‌م، وه‌ من به‌م سووتان و کوشتنه‌ وان له‌ یارم
ناهیتیم و، تا هیت‌زم تیدا مابێ بیایدا ده‌روانم و، من وه‌کو فه‌ره‌اد گراوی ئه‌و یاره‌ شیرینه‌م
و، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر سه‌ریشم له‌ پتی ئه‌ودا بدۆرپنم و وه‌کو فه‌ره‌اد دوا‌یی به‌ژیانی خۆم بیت‌م،
دیاره‌ به‌ئه‌وینی ئه‌و شوخ‌ه‌وه‌ ده‌م‌رم.

مه‌لای جزیری ئه‌و په‌رده داده‌داته‌وه و له‌ژێر په‌رده‌ی پیتۆلی و ورده‌کاری و خواناسیدا ده‌که‌وێته و تووێژ و ده‌لی:

من دهر (قالوا بلی) باتن ف ویترا بوو ئه‌فین
 هیژ ل سهر عه‌هدا ئه‌له‌ستم تا ب پۆژا ئاخیرین
 من ده‌قی لی ئه‌شکه‌راکه‌م چاره‌که‌ی داغا نه‌ین
 (اعرضت عنی و قالت ما دعاء الکافرین)
 ئه‌ی شه‌هی عالیجه‌ناب، پر عاجز و په‌رکه‌نده‌ ئه‌م
 ئاه ژ ده‌ست جه‌ورا ئه‌فینی چ بکرم من به‌نده‌ئه‌م
 سه‌بر و تاقه‌ت من نه‌مان لی بی که‌س و ده‌رمانده‌ئه‌م
 (واجب لی امتثال الامر ماذا تأمرین)
 سوهم ئه‌ز پیتا ئه‌فینی تیک بوو ئه‌م گرده‌هه‌با
 (ان الی ایات صدق کان فی هذا النبأ)
 حۆرییا پۆژا لیقائی نازکا مه‌خموور قه‌با
 (حبذا روضات نجد زرتها عهد الصبا)
 من ل سهر به‌دری مونیر مه‌کتوب دینه‌نقشی سه‌واد
 سهر یه‌یه‌ک ئانی دوونوونان خه‌تی په‌یحانی دووساد
 حادری من سه‌جده بر له‌و غه‌رقی خوونی بو فوئاد
 (هذه جنات عدن فادخلوها خالدين)
 نائیتن گۆتن ب قال شهرح و به‌یانی حوسنی تو
 خواهش (مه‌لا) ئامانجی تیران کر که‌مانی حوسنی تو
 (تلك انبأ يقول الناس منا بعد حين)

واته: من له پۆژی به‌ریدا که خوا گیانی بۆ له‌شه‌کان به‌دی هیتا، گراو و سه‌وداسه‌ری
 یاره‌که‌م بووم و ئیستاش هه‌ر له‌سه‌ر به‌لین و په‌یمان‌ه‌که‌ی خۆم ماوم و تا پۆژی په‌سلانیش
 هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و به‌لینه‌ ده‌رۆم که داومه‌ به‌یاره‌که‌م و، هه‌موو هیوا و ئومیدیکم ئه‌وه‌یه‌ که داخ
 و په‌ژاره‌ی دلم ئاشکرا بکه‌م. خویا من زۆر په‌رتشان و په‌شێوم و نازانم له‌ ده‌ست ئازاری
 ئه‌م دلدارییه‌ که تووشی بووم چ بکه‌م؟ ئیتر ئۆقره‌ و ئارام نه‌ماوه‌ و به‌گری ئه‌وین سووتاوم
 و خۆشیم له‌ دلدا نه‌ماوه‌. له‌ ده‌رگای باخی یاره‌که‌م ده‌نگیکم بیست که ده‌یفه‌رموو: ئیره
 به‌هه‌شته‌ و بچه‌ ناو و لیتی ده‌رمه‌چن. به‌راستی ناتوانم باسی جوانیی تو بکه‌م، خاوه‌ن

دلان دهبی بزنان که چیرۆکی جوانیی تۆ چۆنه. ئهو جوانییهی که مه‌لای دایه بهر تیروکه‌وان و له دواى ئیمه‌ش ئهم باسه هه‌ر ده‌گێرنه‌وه.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- العقد الجوهري فى شرح ديوان الشيخ الجزري- احمد بن ملا محمد الزفنگي- قامشلي، ۱۹۵۹.
- ۲- ديوانا جزيري، طالبى محمەد شه‌فيق ئه‌لئارواسى - استانبول، ۱۳۴۰.
- ۳- ديوانى شتيخ ئه‌حمەدى جزيري - له‌سه‌ر ئه‌ركى گيو موكرىانى - هه‌ولێر، ۱۹۶۴.
- ۴- ميژووى ئه‌ده‌بى كوردى - عه‌لانه‌دين سه‌جادی - به‌غدا، ۱۹۵۲.
- ۵- ديوانا مه‌لايى جزيري - توپزانده‌نا سادق به‌هانه‌دين ئاميدى - به‌غدا، ۱۹۷۷.
- ۶- ياداشته‌كانى خۆم سه‌باره‌ت به‌مه‌لای جزيري.

فه‌قى ته‌يران

۱۰۴۸-۹۵۹

ئهم هۆنه‌رمان ناوى محمەده و به‌فه‌قى ته‌يران ناسراوه و به‌پتي ئهو به‌لگانه‌ي که له ده‌ستدایه له ئاخ‌ر و ئۆخ‌رى سه‌ده‌ی ده‌يه‌مى كۆچى له ماكو^(۱)دا له دايك بووه و هه‌ر له‌وێشدا پي‌گه‌يشتووه و خه‌رىكى خويندن بووه.

سه‌باره‌ت به‌ميژووى له‌دايكبوون و مردنى فه‌قى ته‌يران له نيوان نووسه‌راندا جياوازى هه‌يه. مامۆستا ئه‌مين زه‌كى به‌گ له په‌راوى (ناودارانى كورد)دا سالى له‌دايكبوون و مردنى فه‌قى ته‌يرانى (۷۰۷-۷۷۷ى كۆچى) داناوه. مامۆستا مه‌ردوخ له ميژووه‌كه‌يدا ده‌لى: فه‌قى ته‌يران ناوى مه‌لا مه‌حمووده و خه‌لكى شارى مه‌كسه و زانا و ويژه‌وانتيكى بي‌وتنه بووه و دوو چيرۆكى به‌رزى به‌هۆنراو هه‌يه به‌ناوى شتيخ سه‌نعان و حقايه‌تى به‌رسيسا و چيرۆكيكى ترى هه‌يه، به‌ناوى ئه‌سپى ره‌ش كه ئه‌سپى پيغه‌مبه‌رى گه‌وره‌ي ئيسلامه، هه‌روه‌ها برونامه‌يه‌كيشى داناوه. له سالى ۷۲۱ى كۆچى له دايك بووه و له سالى ۷۹۵ له ته‌مەنى هه‌فتا و چوار سالىدا كۆچى دوايى كردووه.

مامۆستا عه‌لانه‌دين سه‌جادی له ميژووى ئه‌ده‌بى كوردیدا سه‌باره‌ت به‌فه‌قى ته‌يران ده‌لى: خه‌لكى ماكو و ناوى محمەد بووه و له نيوان سالانى ۷۲۷-۷۹۵ى كۆچیدا ژياوه. ئه‌وه‌ی كه زۆريه‌ی نووسه‌ران لايان وا بوو كه فه‌قى ته‌يران له سه‌ده‌ی هه‌شته‌مى كۆچیدا ژياوه، تووشى هه‌له‌بوون، چونكه فه‌قى له پارچه هه‌لبه‌ستىكيا ده‌لى: «هه‌زار و چل و يه‌ك

(۱) ماكو يه‌كى له شه‌ره‌كانى كوردستانى توركيای كه هاوسنوورى ولاتى كو‌مارى نازربايجانه.

چوونه» واته سالی ۱۰۴۱ی کۆچی بهسەر چووه، جگه له وهش فهقی تهیران کارهساتی دم و خانی لهپ زێڕینی بههۆنراو هۆنیوهتهوه که ئەم کارهساته له سالی بیست و سێیهمی پاشایهتیی شایه عباسی سهفهیدا که ڕێکهوتی سالی ۱۰۱۸ی کۆچییه روی داوه و ئەسکهههدهر بهگی تورکومان له پهراوی (عالم ارای عباسی)دا نووسییوهتی و پاشان کارهساتهکه کراوته بهیت و باو و فهقی تهیرانیش بههۆنراو هۆنیوهیهتهوه و ئیتر گومان لهوهدا نامینی که فهقی تهیران له سهدهی دهیهم و یازدهمی کۆچیدا ژیاوه و هاوچهرخی مهلای جزیرییه و لهگهڵ یهکدا بههۆنراو پیلهبازیان کردووه.

شیخ ئەحمهدی خانی که پهراوی مهم و زینی له سالی ۱۰۶۱ی کۆچیدا داناوه، دیاردیی بهفهقی تهیران و مهلای جزیری کردووه و ئەمەش ئەوه دهگهیهنتی که فهقی تهیران بهر له خانی کۆچی دواویی کردووه و پهنگه ده یا پازده سالیک بهر له ئەو میژوووه مردبئی، خانی دهلی:

بينا فه رهحا مهلی جزیری پئی حهی بکرا علی حهریری
که یفهک وه بدا فهقیهی تهیران هتا بهئه بهد بمایه حهیران

له بهیازتکدا که له سالی ۱۱۲۵ی کۆچی له دیاربه کردا نووسراون سالی له دایکبوون و مردنی فهقی تهیران ۹۵۹-۱۰۴۸ی کۆچی نووسراوه و له مهوه بۆمان دهردهکهوئ که فهقی تهیران له سهدهی دهیهم و یازدهمی کۆچیدا ژیاوه.

فهقی تهیران بهیهکی له هۆنهزانی هههه بهرزی کورد دیته ژمار و هۆنراوهکانی زۆر ته و پاراو و شیرین. ئەو جگه له هۆنینهوهی هۆنراوی دلدار و ئاپنی که ههندیکی بهدهستهوه ماون، چهند پهراویکیشی بههۆنراو هۆنیوهتهوه که بریتین له: «شیخ سهنعان»، «ئهسپی رهش»، «دمدم»، و لهگهڵ مهلای جزیریشدا بههۆنراو پیلهبازی کردووه که ئەوا چهند بهندیکی لیتهدا دیتن:

سوئالا من حهقیری سهدهفهک تفی کوتیکن
ئیرۆ که ل جزیری حهقه کول مهلی کن
هیلاک ژ دهربا تیری چ دهرمان ههیه لی کن
شهربه تا لام و بی یان نادم ئەز وی ب حهیاتی
مهعهنا دال و ری یان دبارین نهباتی
ئیزهار تکن مهعی یان ژ سوسنا بوت ولاتی

سهجدهيا شوکړئ جار هک
نه پرده بټي نه ستارهک
(احسن الله، تبارک)
حيه نه ده هفت حاميمان
با فینه جهم دوه جيمان
نيسمين ددو تاسيمان

مه فهرزه د ويسالئ
لبر وه جهي هيلالئ
ژ سير اوئ جه مالئ
نوخته يان لئ پهيدا کن
عيشقئ ژوئ هويدا کن
دويميمان ژئ جو داکن

ساقئ يئ خه مرا نه زه ل
دار تهته له وحا نه ووه ل
نهو بوو موراد موسته هل
کاف، ها نيسمي کووره
جيسم وهک کووه ي توره
جه ماله عه يني نووره

نوون و قه له م ژئ نافراند
پزق و نه سيب پئ قه دراند
نه قشئ مه جاز پئ سه و راند
توغـــــــــــــــــرايه ده تنز ي لئ
نيجـــــــــــــــــماله دته فس ي لئ
که وکب مه دق يند ي لئ

خه رگه بمن حياجابه
عه وړئ ره شو ني قابه
په روانه له و دعه زابه
يار حه قيقه ت خالقه
پئ دروسته و سادقه
قه نج له تيفه و لايقه ز

ستار دکت جه مالئ
له بهر وه جهئ هيلالئ
مه حج ووبه ژ شه مالئ
چين جان فيدا قئ که وين
چره نگ شوونا پئ که وين
نه ر تقي باغئ که وين

عه کسئ ژ حه ق دبينين
لحالکئ نامـــــــــــــــــينين
گه نالين گه دخوونين

لدور وه جهي مه حب وويان
ژ سوورا وان مه تل وويان
دوورين ژ وه سلئ خوويان

واته: پرسى منى هه ژار و بټى نرخ بخه نه ناو سه دهف و بيبه نه لاي مه لاي جزيرى که له شارى جزيره، داخو برينى ناسور چون چاره سر ده کړئ؟ شه ربه تئ ليو به ناوى ژيان ناگورمه وه، هر کاتئ پرده لاديرين و له مپه ر له بهر چا و نه مينئ و نهو شوخه پوومه تئ خوئ دهر بخا، ده بټى کر نو شئ بکړئ، مه بگيړئ پوژئ بهرين که باده ي نه وينئ ساز کرد، ماسى و

پینووسیشی بهی هینا و به پینووس چارهنووسی مرۆی دیاری کرد. کاف و نوون (کن
 فیکون) ناویکی زۆر قوولە و لەشی بنیادهمیش کتوی تووره، تیشکی خوا خۆی دهنوتنی و،
 جوانیی تیشکی خواجه که روومهتی یار پیشان دەدا. من ئاسمان وەک پەردەیهک دەبینم که
 جوانیی خوامان لێ دادهپۆشی و لەبەر مانگی جوانی یارەکم بوو ته هەورێکی پەش. بەلێ
 یاری راسته قینه هەر خواجه و ئەو پێگهی که بۆمانی داناوه پێی راسته و دەبێ بەو پێگه دا
 بپۆین. فهقی دیسان لهم بارهوه دهلێ:

بێ حهده و بێ ئەژمارن
 سهده جار و سهده ههزارن
 نههین ل دل دهبـارن
 ب سهه له کوو کیشان
 ل قهلبی مه دهرویشان
 ژ داغ و زهجر و ئیشان
 ئیشارهت پهمز و سورن
 مهحـبووبه تیژ ئاورن
 باتـمین ل دل دفـرن
 پهری ههم دفی گافـی
 نـیزیکی شهمس و تافـی
 ژ حوسنا وئـ گولبافـی

کوژانین میهرداران
 تیرن تین ژ ههساران
 خهدهنگین دنوو باران
 دوو نوونن سیاههنگن
 دهربیتن ئەوان خهدهنگن
 عاشق ژ دهست بهنگن
 گهزمهپین عهین سادان
 کشاندن گووشه بادان
 تیرین دوان جهلادان
 حوری کوتیک جهماپن
 ههـموو ژ رهنگ چرابن
 ژ شهـرما خویا نابن

دعیقدا سووهیاپی
 ل دیمـی وئـ لهیلاپی
 درهـمزا شهکهـر خاپی
 شاباشه ژ خودیـرا
 به لگن ژ زیف ئوزیـرا
 ل کهسـی موحبهـت فـیرا

پیر و یهقین کووخالن
 دوو پۆژ و دوو هیلالن
 بێ وهسف و بێ میسالن
 عاشقین دهف ئولیان
 سهلوا بیهو سیفان
 حهـرامن خهـوتد شیفان

بهـعیـده ژ خهـیالی
 بولبول ژ بهر جهـمالی

فیراقی تیک حیرقهـته
 تووتاگه بزه حمهـته

گويين قهت خه وناکته
په روانه له و دمـرت
زه عيفه خو ناگرت
دپـه ردي ناسه بـرت

کوو دووره ژ ويسـالـی
خـوهش نينه ئه و بـزینـی
تـیـرـه به رقـا ئه فـینـی
دارهت که مـالا دینـی

واته: تاسه ی دلداران له ئه ژمار به دهرن، له کوشک و کهوانی برژی دلپه راندا به نهیني هزاران تیر دهگر نه دل، برژکانی یار وهکو دوو نوونی رهشن و، تیریان به دلی دلداري بیچاره خووی گرتووه، ئیش و ژانمان زوره و هه موو دهم له بهر دووری یار ده نالینین. ئه و دوو چاوه ی یار هه تا بلتی دل پائه کیشن و، به گۆشه ی برژ دل دهداته بهر تیر. په ری کاتی ئه و بیینی له شهرمدا خو ی دهشارتته وه و، خاله کانی وهکو ئه ستیره ی پتروو، روومه تی وهکو خوره و برژکانی وهکو مانگی په کشه وهن، دهم و لیوی وهکو شه کره و به زمان ناتوانم جوابی هه لدم، لیوی وهکو لاله و ناله و، دلدان به و دهم و لیوانه خه لاتی خواجه و، که سیک به راستی گراو بئ، چاوی له یار ناتروو کینئ و ده بی هه ر بیایا بروانی و دلی ب نه وینی ئه و بسووتی و، وهکو په پوله به دهوری یارا بگه ری و خو ی بسووتینئ. فهقی دیسان ده لی:

حه یات ل با من وهسله
موراد بخو هه ر نهسله
ژ هه ف ئیک نه بن فهسله
لاتژی سووره ته که حهقه
ل بال من موحه قهقه
لاهوته هه ر موته قهقه

دوولات گه ر بهن لاتکه
تیکدا بهن سیفاته که
واحید بمینت زاته که
ژ نه سمائیت حهقانی
دنیف که شفا سویحانی
د ناسووتا ئینسانی

که فا کو کوزوو کاس تی
قه ده حاهیا خاس تی
فه خون ژ دهستی پاس تی
عاشق ب وهسف و مه دحان
نه سیم بیت ژوان ته رحان
خوون دئ دهربت ژ جه رحان

نازک و سپی زهنـدن
بنیـرن تالیـب چهـندن
ب مه دحان مه حبووب خوهندن
دفیـراقی دهـسـهـبری
بولـبول نهـشی خوـه بگری
دی بداغـین کـول بـمری

جه ماکن تیک عالمی
حه رف ژ له وحی قیده می

حه می یان بنوستاد کن
به شه رح و بسهواد کن

به حيران نهر ب مي داد كن	نائيتته بهر قسه له مئ
قسه له م ژ قهند و نه باتئ	ئه حسهن ژنوو سه به قان
دى پژئ ئاوا حسه ياتئ	لسهر سه فحا وه ره قان
مه له ك دبن جه ناتئ	دهس بدهس ژئ ته باق قان

بي سمي «محهمده» ناقم	گولم دده سستی خاران
ژ عيش شقئ لهو زهر باقم	بولبولم دگولوزاران
تو پوژئ ئه ز هسه تا قم	دن و مرهيا ميه ر داران
دورم ژ سسيها پتهان	برينداری عيش شقئ مه
دهزار و يهك و ستهان	زانن مه داحي كئيمه
له هه موو عهرد و جتهان	سهنا خوانئ «مه لئ» مه

واته: به بيروپاي من چوونه لاي يار زۆر چاكه، چونكه يار نوينهري خوايه و ئه گه ر دلدار به يار بگا به يه ككتا په رستيش ئه گا، وه لاي من ئاشكرايه و ئه وه م بۆ پوون بووه ته وه كه به هه رچيدا ده پوانم و له هه ر كوئدا بم هه ر خوا ده بينم. ئه و دلداره ي كه باده ي تايبه تي ده گيرئ و خوا له قورئاني پيرۆزدا ناوي هئناوه زۆر كه س چاوه پوانئ ئه و مه يه پاك و خاوتنه يه، چونكه هه ركه سيك پيال ه يهك له و مه يه له ده ستي مه يگيتر بخواته وه، سه رمه ست و سه رخۆش ده بئ و به يارا هه لده لئ. هه مووي خه لكئ جيهان ئه گه ر كوئينه وه و وانه يان پئ بدن و فيريان كه ن تا تا قه پيتي ك له ته ته له ي په سندي خوا، راقه كن و ئه گه ر هه موو ده رياكانيش بينه جه وه ر، هئيشتا له وزه يان نايه. ئافه رين بۆ تو كه پئنووست وه كو ناوي ژيان وايه. به داخه وه من گولم و كه وتوو مه ته ناو دپكودال و ناوم محهمده و بولبولئ گولزاري ئه وينم و بۆيه وا زهرد هه لگه پراوم و بريندار و زامارم و له سالي ۱۰۲۱ي كوچيدا ئه م چه ند هۆنراوم هۆنييه وه و، من په سن بيژئ مه لاي جزيريم له هه موو شوين و جيگايه كدا. ليترمشدا بۆمان ده ركه وت كه فه قئ تهيران ناوي محهمده و ئه م هۆنراوانه ي له سالي ۱۰۲۱ي كوچئ هۆنيوه ته وه و هاوچه رخي مه لاي جزيري بووه و نامه يان بۆ يه كتر به هۆنراو نووسيوه و گه لئ راز و نيازئ تريشيان هه ر به هۆنراو له گه ل يه كدا بووه كه به داخه وه نه كه وتووونه ته ده ستي ئيمه و له ناوچوون.

سه رچاوه كان

- ۱- العقد الجوهرئ - تاليف احمد الزفنگئ - قامشلي، ۱۹۵۹.
- ۲- ديوانئ شيخ ئه حمده ي جزيري راقه ي هه ژار - تاران، ۱۳۶۱.

- ۳- میژووی ئەدەبی کوردی - عەلانیەدین سەجادی - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۴- چەند شاعیرەک د هەریما بەهەدینان - دکتۆر نافع عەقراوی - بەغدا، ۱۹۷۸.
- ۵- مەم و زین - لەسەر ئەرکی گیو موکریان - هەولێر، ۱۹۶۸.
- ۶- مشاهیر الکرد - تالیف امین زکی بگ - بەغدا، ۱۹۳۵.
- ۷- تاریخ مردوخ - تالیف ایت الله مردوخ کردستانی - تهران، ۱۳۲۴.
- ۸- عالم ارای عباسی - تالیف: اسکندر بیگ ترکمان - تهران، ۱۳۴۵.
- ۹- خانی لەپ زێرین (دمدم) - هۆنراوەی فەقێ تەیران - مۆسکۆ، ۱۹۶۷. (بەپیتی لاتین و تەرجەمە پووسی)

بەکر بەگی ئەرزى

۱۰۸۲-۱۰۴۷

ئەم هۆنەرمان ناوی بەکر بەگی ئەرزىیە و بەپیتی ئەو بەلگانەى که کهوتونەتە دەستمان، لە سالی ۱۰۴۷ى کۆچى لە دیتی ئەرزدا لە دایک بووه. ئەرز کوندیکە که کهوتوووتە خۆرئاواى ئامیدی. هەر لە منداڵییەوه خەریکی خۆیندن بووه و لە پاشا چوووتە حوجرەى فەقییان و بۆ خۆیندن زۆریەى شوینەکانى کوردستان گەراوه، ماوهیهک لە ئامیدی بووه و ماوهیهکی زۆریش لە دەوک بووه و لە پاشا لە ئاکرئى خۆیندنەکی تەواو کردوووه و گەراوتەتە زێد و مەلبەندەکهى خۆى و پاشماوهى ژيانى بەرینوتینی خەلک و وانەوتنەوه پابواردوووه و گەلئى ودمى بەفەقییان داوه تا لە سالی ۱۰۸۳ لە تەمەنى سى و شەش سالیدا بەجوانەمەرگی سەرى ناوتەتەوه و بەپیتی ئەسپاردەى خۆى لە گۆرستانەکهى ئەرزدا نێژراوه. بەکر بەگ بەیهکئى لە هۆنەرانى هەر بەرزى کورد دیتە ژمار و وەکو ئەستیرهیهکی گەش و ترووسکەدار لە ئاسمانى کوردهواریدا درهوشاوتەتەوه.

بەکر بەگ وەکو زۆریەى هۆنەرانى تر شەيدای چاوەندازە جوانەکهى کوردستان بووه و لە پال ئەمیشەوه جوانیى یارە خۆشەویستەکهى ئاگرى کورتزەمەکهى خۆش کردوووه. بەلئى مەدینه ناوتک لە دیتی ئەرز هەبووه که دلئى لئى چوووه و ئەوینى ئەو کێژە بووتە هۆى هەلقولینی سەرچاوهى هۆنراوى، بۆیه بەم چەشنە روو دەکاتە دلدارەکهى و پیتی دەلئى:

بەدر کەفتم تەماشاکەم تینا روژئى دنى دابوو

خیاالا دل بەرئى ناکەم مەدینا من کو پەیدا بوو

مەدینا کم ژ ئی حسانئى هەلین پەردا دریزانئى

ژ بورجئى هاتە ئەیوانئى مقابلهات و وەستابوو

مقابل هات و راوهستا دوو خادم دست لسهر دستا
له پيشی دلبهري وهستا هلات رۆژا ل دنی دابوو
هلات رۆژا وهکو وهقتی بنیترن تالع و بهختی
دوو دست روونشت لسهر تهختی سفهت جووری خودی دابوو
سفهت جووری مهلهک خووبوو ئهلف بهژن پهري روو بوو
کهشیده نوون و ئهبروو بوو، بهري خووی بهمن دابوو
بهري خودا ب من جارک، هلینا خادمی چارک
مهديت هل بوو ژ وی نارک، چهک و زیتر شفهق دابوو
شفهق دابوو مه قهنج دیتن گوهار و بهرين و تیتن
موخالف نهوع و تهخلیتن، مورسهع جومله لی دابوو
مورسهع تهیر و قمچینه، رهخ و رهخ بهلگ و پیشینه
ههمی زیر و مرارینه، ل سهر ئهنتی تهمهنا بوو
ل سهر ئهنتی یهکایهک تین، ل تائو و بهلگ و نهترهک تین
له سیمایي مبارهک تین، ب وی سوورته موهیا بوو
ب وی سوورته موزهین بوو، شهراپا پاک و رهوشه ن بوو
وهکو باغی ب چیمه ن بوو، دوزولفان سجده کیشا بوو
دوو گیسوو بوون دسجدیدا، سهراپا بوو دبهژنیدا
ههوايي جارکی لی دا، ههژاندن زولف و تاتا بوو
ههژاندن زولف و سونبول بوو، وهکوو باغی قهرافل بوو
دوی رۆژی ژ بالا قی، ژ رووباری قهگهه ریا بوو
فهگه ریا بوو ژ رووباری، دهف و لیفا شهکر باری
دوو گیسوو بوون سیهه تاری وهکوو ئیلان قههونا بوو
فههونا بوو ب چهنگالا بنیتر توقت چقاس مالا
دور و گهوهه ب مسقالا چو جارا کهس نهکیشا بوو
پهشیمانم قهوی گیزم کهلهک وهسغان نهشیم بیژم
«بهکر» مهعلوولهکی ژ میژم کول و جورحا نم هوودا بوو

واته: دهرکه وتمه دهرهوه که ته ماشای تیشکی هه تاو کهم له پر مه دینه ی خوشه ویستم
پهیدا بوو و پیم وت: ئه ی مه دینه کهم له رووی چاکه وه پیچه که ی روومه ت لابه تا خووی

پرومەتت بېينم و دلم بھسېتھوہ. خۆشھوېستھکەم ھات و لەسەر ھەيوان لە بەرابەری مندا پراوھستا، لام وابوو کە خۆر دەرکەوتووھ لە پرا دانېشتھ سەر تەخت و بەژنی وھکو فرېشتھ و پرومەتی وھکو پرومەتی پەری بوو، برۆکانی وھکو کەوان بوو، پلپلھ و سلسلھکانی بەری سېنگی ئھدرھوشانھوہ و گوارھ و بەرەنھکەييم دی و، زولفھکانی کړنۆشی لە پرومەتی دھکرد و ھاتبوونھ خوارئ و بايئ زولفھکانی تاتا دھکردھوہ و، تازھ لە پروبارھوہ ھاتبوو لە دھم و لېوېھوہ شھکر دھباری و، کەزېيھکانی رھش و وھکو مار بەدھور بەژنیا ئالابوون ستايئشی يارھکەم زۆرھ و لەم چھند ھۆنراوھدا ناگونجئ و خۆمېئش پھشيمانم کە ئھم چھند دېرھم وتووھ، ئھي (بھکر) ديارھ کە لە مېژھوہ ئاوھزم لە دھست داوھ و ئھوھش کە دھيلئيم لەبەر بربنھگانمھوہ کە بەھۆی تيری خھمزھي يارھوہ کەوتووھتھ لەشم، چ بکھم دلھکھم وامی پئ کردوھ.

سەرچاوھکان

- ۱- بەيازئک کە لە سالی ۱۰۹۲ی کۆچيدا نووسراوھ.
- ۲- کەشکۆلئک کە لە سالی ۱۱۱۱ی کۆچيدا نووسراوھ.
- ۳- ھەندئ لە ھۆنراوھکانی بھکر بەگي ئەرزى کە لە جيزيدا نووسراون.
- ۴- ياداشتھکانی خۆم سەبارەت بەبھکر بەگي ئەرزى.

شېخ ئەحمەدی خانى

۱۱۱۹ - ۱۰۶۶

ئھم ھۆنرھمان ئەحمەد کورپى ئەلياس و نازناوى خانىيە و بەيھکئ لە ھۆنرھ ھەر بەرزھکانى کورد دئتھ ژمار. لە بارھى مېژووئ لەدايکبوون و مردنى خانىيەوہ ھەرکەسە بەجۆرئ باسى لئوہ کردوہ و ھەرکەسە جۆرھ پئگايھکي گرتوھتھ پئش و لە بارھى چۆنئيھتئى ژيان و شوئنھوارى خانىيەوہ دواوہ و لئ کۆلئوھتھوہ، کەوا ئئيمہ لئردا ئھو قسانھ دئئن و لە پاشا زانيارئيھکان خۆئشمان دھخەينھ پروتا راستئيھکەمان بەتھواوى بۆ دەرکەوئ.

لە پەراوى «دايرة المعارفي ئيسلامي» دا نووسراوھ کە شئخ ئەحمەدى خانى لە نئوان سالانى (۱۰۰۰ و ۱۰۶۳ی کۆچى) دا ژياوھ. دوکتۆر بلھج شئرکۆ. لە پەراوى (القضية

الکردية) دا دهلی: خانی چیرۆکی مەم و زینی له سالی ۱۰۱۱ی کۆچی داناوه و له سالی ۱۰۷۲ی کۆچیدا مردووه. ئەمین زهکی بهگیش له میژووی کورد و کوردستان و ناودارانی کوردا هەر له شوێن ئەو میژوووه که وتوووه و قسهکهی دوکتۆر بله چ شێرکۆی دووبات کردووه توه. مامۆستا عه لانه دین سه جادییش له پاش لیکۆلینه وه یهکی زۆر دهلی خانی له سالی ۱۰۷۰ی کۆچی له دایک بووه و له سالی ۱۱۲۶ له تهمهنی په نجا و شهش سالییدا کۆچی دوا یی کردووه. مامۆستا حه سه نی قز لجییش له سه ره تای په راوی مەم و زینی خانیدا که مامۆستا هه ژار کردووه به موکریانی دهلی: خانی له سالی ۱۰۷۰ی کۆچی له دایک بووه و له تهمهنی په نجا و هه شت سالییدا له بایه زید مردووه و نێژراوه.

مامۆستا گیو موکریانی له سه ره تای په راوی: مەم و زیندا دهلی: خانی له سالی ۱۰۶۱ی کۆچی له دایک بووه و له سالی ۱۱۲۵ له تهمهنی حه فتا و چوار سالی له بایه زیددا کۆچی دوا یی کردووه. مامۆستا دوکتۆر نافیع ئاکره ییش له په راوی (چهند شاعیره ک د هه رتیا به هه دینان) دا دهلی: خانی له سالی ۱۰۶۱ی کۆچی له دایک بووه، به لام بۆ مردنه که ی ژماره یه کی نه نووسیوه.

مامۆستا محمه د ئەمین بوز ئەر سه لان له سه ره تای په راوی مەم و زیندا دهلی: خانی له سالی ۱۰۶۲ی کۆچی له دبی خانی هاتووه ته دنیاوه و له سالی ۱۱۲۰ له تهمهنی په نجا و هه شت سالییدا کۆچی دوا یی کردووه. جا بۆ ئەوه ی به ته واوی سالی له دایک بوون و مردنی خانیمان بۆ ده رکه وئ ده بی به سه رتاسه ری هۆنراوه کانییدا بچین تا میژووی ژیان و مردنی ئەم هۆنه ره مان به ته واوی بۆ ده رکه وئ به تاییه ت سالی له دایک بوونمان بۆ ده رکه وئ. خانی له سه ره تای چیرۆکه که ییدا دهلی:

له وړا کو ده ما ژغه یی فه ک بوو تاریخ هزار و شپست و یه ک بوو
ئێ سال گه شته چل ئو چاران وی پیشه روی گونا ه کاران

واته: ئەو سالی که له پێواره وه من بووم، میژووی هه زار و شهست و یه ک بوو، له سالی هه زار و سه د و پینچ له چیرۆکی مەم و زین بوومه ته وه. که وا بوو شتخ ئەحمه دی خانی له سالی ۱۰۶۱ی کۆچی له دایک بووه و له سالی ۱۱۰۵ی کۆچی له چیرۆکی مەم و زینه که ی بووه توه. به لام بۆ سالی مردنه که ی دياره خۆی نه ی توانیوه دياردی پێ بکا و به پتی قسه ی مامۆستا سه جادی له پال په راوی (صمديه) دا سالی مردنی خانی به پیتی ئەبجه د نووسراوه که دهلی: «طار خانی الی ربه» که ده کا ۱۱۱۹ی کۆچی و، به م چه شنه خانی له سالی ۱۰۶۱ له دایک بووه و له سالی ۱۱۱۹ له تهمهنی په نجا و هه شت سالییدا کۆچی دوا یی کردووه.

به پیتی ئه و به لگانه ی که هینامانن خانی له سالی ۱۰۶۱ ی کۆچی له شاری بایه زید له دایک بووه و هر له ویتشدا پئی گهیشتووه. هر له مندالیدا خهریکی خویندن بووه و له پاشا چووته حوجره ی فهقییان و خهریکی خویندنی قورئانی پیروژ و په راوه ورده له کان بووه و نهوسا چووته مزگهوتی مورادیه و بۆ خویندن رووی کردووته ئورفه و نه خلآت و بتلیس و گه لئی شوینی تریش گه راوه و له هر لایه کدا که زانایه کی بینیه له لای ماوه ته وه و شیریه ی گولی زانستی ئه وی چهشتووه و سه ریکیشی داوه له میسر و له ویدا ودمی مه لایه تی وهرگرتووه و گه راوه ته وه زید و مه لئه نده که ی خۆی و پاشماوه ی ژبانی به وانه و تنه وه و پینۆینی خه لک و هۆنراو هۆینه وه بر دووه ته سهر تا له سالی ۱۱۱۹ کۆچی دوایی کردووه و نیژراوه.

خانی به کی که له و هۆنره به رزه هه لکه وتوانه ی که له دلی گه لدا ده ژین، له و رۆله به نرخانه یه که وه جاحی کورد و کوردستانی روون کردووته وه، له و نه ستیره گه ش و ترووسکه دارانه یه که له ناسمانی کورده واریدا هه تا هه تایه دهره وشیتته وه، شوینه واره به نرخه کانی که به یادگار ماونه ته وه بریتین له ئه م په رتووکانه:

۱- مه م و زین که چیرۆکی دلداریه و یا به قسه ی خانی که خۆی ده لئی: چیرۆکی سه ره سستی گه لی کورده.

۲- نه و به هار که فه ره هنگیکی عه ره بی و کوردیه و به هۆنراو بۆ بچووکان هۆنیویه ته وه و به چه شنی فه ره هنگی ئه حمه دیه که له سالی ۱۰۴۹ ی کۆچی دای ناوه.

۳- عه قیدا کوردی که له باره ی خواناسی و ئاینه وه یه و به هۆنراو هۆنیویه ته وه و هیشتا چاپ نه کراوه.

۴- یوسف و زوله یخا که چیرۆکی دلداریه یوسف و زلیخایه و له قورئانی پیروژ وه ی گرتووه و هیشتا له چاپ نه دراوه.

۵- له یلا و مه جنوون که چیرۆکی دلداریه ی له یلا و مه جنوونه و به هۆنراو هۆنیویه ته وه و هیشتا له چاپ نه دراوه.

شاکاری ئه حمه دی خانی چیرۆکی مه م و زینه. مه م و زین ره و اقی میتشک و شیه ی مه ژی و بیر و که لکه له ی خانیه. خانی ئه و ته له ی دهسته و شار و ئه و گه نجه به نرخ و باییداره ی له دهریای بیر و وردبوونه وه ی خۆی کۆ کردووته وه و به هه و دای بی هاوتای هه وریشمی هۆنیویه ته وه.

خانی مه به سستی له دانان و هۆینه وه ی چیرۆکی مه م و زین دهر برینه دهر دی دلی بووه و چونکه هه سستی به نیش و ئوف و داخ و په ژاره ی نه ته وه که ی خۆی کردووه، هه سستی به ئاوات

و نارەزوی گەلەکەیی کردوو و چیرۆکی مەم و زینی کردوو تە بەهانه بۆ ئەوی دەردەدلی
 خۆی تیدا دەربرئ و ویستی خۆی تیدا بخوازی و دەلی: ئەگەر کورد بەفەرھەنگ و
 زمانەکەیی بایەخی بدایە، ناوی لە جیھان بەرز دەبوو وە و زمان و وێژەکەیی دەچوو پیزی
 زمان و وێژە گەلانی تر وە و ھەر وەھا سەبارەت بە دواکەوتن و سەرلێشتیواویی گەلەکەیی وە
 دەلی: نازانم ئەم کوردی ئیمە بۆچی لە ھەموو شتێ بێھەری بوون، ئەگەر ئیمە داسۆزێکمان
 بووایە، دیارە ھەموو شتیکمان برەوی ئەسەند و بریوایشمان پتەوتر دەبوو:

ساقی تو ژ بۆ خودی کەرەم کە
 یەک جورعەیی مەیی دجام جەم کە
 دا جام بەمەیی جیھان نما بت
 ھەرچی مە ئرادەییە خویا بت
 بەختی مە ژبو مەرا بیت یار
 جارک بیتن ژ خواب ھوشیار
 ئەز مامە دحکەتا خودی دا
 کرمانیچ دەولەتا دنییدا
 ئایا ب چ وەجە مانە مەحروروم
 بیلجوملە ژ بووچ بوونە مەحکوم
 گەر دئی ھەبوویا مە سەرفرازەک
 ساحب کەرەمەک سوخەن نەوازەک
 نەقدی مە دبووب سکہ مەسکووک
 نەدما وەھبئی پەواج و مەشکووک
 خەمخۆری دکر ل مەینەتیمان
 تینانە دەرئ ژ دەست لە ئیمان

خانی زۆر داخ و موخابن دەخوا کە گەلەکەیی لە زانین و زانیاری و وێژەدا بەھەرھەیک
 نەبردوو و دەلی: چ بکەم بازاری زمان و وێژەیی کوردی کە سادە و پارەپەرەستی و نەزانی
 وای لئ کردوین کە زانست لە ناو ئیمەدا باو نییە و بەپولیتیک کەسێ نایانکرئ و جامی و
 نزامی ریزیکی لەلای خەلکدا نییە:

چ بکەم کو قەوی کە سادە بازار
 نینن ژ قوماشرا خەریدار

یه‌عنی ژ ته‌مه‌ع دراف و دینار
 هر یه‌ک ژ مه‌را وه‌بوونه دلدار
 گهر علم ته‌مام بده‌ی به‌پولیک
 بفرروشی تو حکمه‌تی به‌سولیک
 که‌س ناکه‌ته مه‌یته‌رئ خوه جامی
 پا ناگره‌تن که‌سه‌ک نزامی

خانی له پاش نه‌وه‌ی دهر به‌ده‌ری و سه‌رگه‌ردانی و بیچاره‌یی گه‌له‌که‌ی هه‌لده‌دا ده‌گاته نه‌
 نه‌نجامه که دواين دهرمانی دهردی ناواره‌یی و لیقه‌وماوی گه‌له‌که‌ی ته‌نیا یه‌کیه‌تی و
 برابه‌تییه، چونکه ناکوکی و ناته‌بایی مایه‌ی دواکه‌وته‌نه و یه‌کیه‌تی مایه‌ی سه‌رکه‌وته‌ن و
 به‌خته‌وه‌رییه:

له‌و پیک فه‌ه‌مه‌یشه بی تفاقن	دایم به‌ته‌مه‌رود و ش‌ش‌قاقن
گه‌ردئ هه‌بوویا مه‌ئیتفاقه‌ک	ئیک را بکرا مه‌ئینقیادک
ته‌کمیل دکر مه‌دین و ده‌وله‌ت	ته‌حسیل دکر مه‌عیلم و خیکمه‌ت
ته‌میز دبوون ژ هه‌ف مه‌قالات	مومتاز دبوون خودان که‌مالات

خانی چیرۆکی مه‌م و زینی له دوو په‌رده‌دا پیشان داوه: یه‌که‌م په‌رده‌ی کۆمه‌لایه‌تی و
 له‌وه‌دا دهر و په‌ژاره و نه‌زانین و دواکه‌وته‌نی گه‌له‌که‌ی پیشان داوه. دووم په‌رده‌ی
 دلداریه‌تی که له‌وه‌دا باسی نه‌وینی دوو دلداری کوردی کردووه، به‌لام خانی وه‌کو خۆی ده‌لئ
 چیرۆکه‌ی کردووته به‌هانه و نزیکه‌ی سئ سه‌د سال له‌مه‌و پیش بیرى نازادىخو‌زایی
 خستووته بیرمانه‌وه و له‌و سه‌رده‌مه‌دا داواى نازادى بۆ گه‌له‌که‌ی کردووه و هه‌ستی به‌زۆر
 بیژی و زه‌بر و زه‌نگی پاشایه‌تی کردووه.

ناوه‌رۆکی چیرۆکه‌ی خانی هه‌روه‌ها وتمان دلداریه‌ی و سه‌رچاوه‌ی چیرۆکه‌ک‌ش
 رووداوێکی کورده‌واریی خۆمانه‌یه که به‌پیتی چیرۆکه‌ک‌ه میر زهینه‌دین ناوێکی کورد له
 بو‌تاندا هه‌بوو که دوو کچی شۆخوشه‌نگی به‌ناوی ستی و زین هه‌بوون که زۆر شۆخوشه‌نگ
 و نه‌شمیل بوون، یه‌کئ له سه‌رۆکه‌کانی میر ناوی نه‌سه‌ک‌نده‌ر بوو که نه‌م نه‌سه‌ک‌نده‌ره سئ
 کورپی هه‌بوو به‌ناوی تاژدین و چه‌کۆ و حیفۆ، هه‌رکام له‌مانه‌ شێری مه‌یدان بوون، تاژدین
 هاوه‌لیکی ده‌بئ به‌ناوی مه‌م که خه‌لکی ئالان بوو، مه‌م و تاژدین هه‌موو رۆژئ به‌یه‌که‌وه
 ده‌چوونه پاو و شکار و له‌گه‌ل یه‌کدا رایان ده‌بوارد.

رۆژئ له رۆژان له مانگی خا‌که‌لیتوه و له یه‌کئ له رۆژه‌کانی نه‌ورۆزا که ده‌شت و کێو
 به‌گه‌ل و شیناوه‌ردی پا‌زابوونه‌وه و خه‌لک له هه‌نده‌راندا بوون و میر زهینه‌دینیش له‌گه‌ل

خاو و خیزانه که پیدا چوونه دهره وه و مه م و تاژدین له م کاته دا چاویان که وه سستی و زین، تاژدین دلّی له سستی چوو، مه میش دلّی له زین چوو. ماوهیه ک نه و دووانه له ناگری نه ویندا سووتان و پاشان که سوکاره گیان چوونه مالی میر بق خوازینتی نه و دو کچه و سه رهنجام ستیان بق تاژدین ماره بری و گوژزایانه وه، به لام به کری مهرگه وه که دهرکه وانی مالی میر بوو نه هیشت زین بدنه مه م و دلّی میری له مه خراب کرد و نهوسا مه م و زین له ناو ناگری نه ویندا سووتان و له پاشا به هوی دوزمانیی به کری مهرگه وه مه م کیرا و خرایه بهند و سستی و تاژدین و چه کۆ و حیفقۆش هرچهنده تی کۆشان که مه م له بهند تاژاد که ن بویان نه کرا و سه رهنجام مه م له بهندیخانه دا گیانی به گیان نافه رین سپارد و نهوسا له گوژستاندا ناشتیان. که زین نه مه ده بیستی دهر واته سه ر گلکۆی مه م و له داخا دیق دهکا و دهرمی و بهم جوړه نه ویش له پال مه مدا دهنیژن و، تاژدین له داخی نه و دووانه دا به کری مهرگه وه له نیوان گوژی نه و دوو نه مامه سه ر دهرمی و نهوسا خوینه که ی ده بیته دپرک و له نیوانیاندا سه ر دهردهکا و له گوژه که شدا ده بیته میملیان.

خانی له بهندی بیست و نوی چیرۆکه که پیدا جوړه بیر و نهندی شهیه کی تازه و نوی دینتیته ناوه وه و له م بهنده دا مه م له گه ل شه مدا راز و نیان دهکا و به شه م ده لی: نه ی شه م! هرچهنده وه کو من ده سووتیت، به لام به وتن له من ناچیت، نه گه ر تویش وه کو من راویژت بگردایه، ئیتر دلّم بق خوّم نه ده سووتا. ئیمه هه ر دوو کمان هه موو ده م ده سووتین و له گه ل سووتانه که ماندا رشته ی گیانیشمان ده سووتی و باش که هه لدهکا به سووتانه که مان که شه ده دا. تو هه ر له شه ودا ده سووتیت، به لام من به شه و و پرۆژ ده سووتیم و خویرینه کانیشم به ده م نه و سووتانه وه دینه سو و پتر تاژارم ده دن به جوړی که له گیانی خوّم بیزار ده بم:

مه م شه م دکر ژ بق خوّم ده مساز

که ی هه مسه ر و هه منشین و هه مران

هه رچهنده ب سه وهنتی وه کی من

نه مانه به گوهنتی وه کی من

گه ر شبهه تی من ته زی بگوته ا

دی من به خو دل قه وی نه سه وته ا

دایم دسرژت مه رشته ی جان

ته ناسرژتن ب غه ییر نه زمان

هه رچهنده ب شه ف دمینی بیدار

سو بحان دنقی هه تا قه ئیفار

ئىغار و سەحەر برون ئەگەر شەف
ئەز ھەر دىسژم وەسا لسەر ھەف
گەھگا ژ دەست دل برىندار
ناچار دبوو ژ جان بىزار

خانى گەلى ھۆنراوى دلدارى و كۆمەلايە تىشى ھەيە كە بەداخەوہ لە ديوانى كدا كۆ
نەكراوہ تەوہ و ھەر لەناو بەياز و كەشكۆلەكاندا تۆماركراون. ئەمەش پارچە ھەلبەستىكى
ترى ئەم ھۆنەرە:

ئەز چۆمە باغى سوور گولان
وختى سەحەر گاهى بخەف
من دى سەدايا بولبولان
داگرتبوون ھەر چار تەرەف
سەوتە ھەزار و قومريان
دەنگى روباپ و موغنيان
تەشبيھى بەزما بەنگيان
ھوو دەنگ ھوو بوون چەنگ و دەف
مانەندى مەست و سەرخوہشان
ئەز چۆمە بەزما مەھوہشان
ئەبروو كەمان و چاف رەشان
جەرگ و دلى من كر ھەدەف
پەيكان دجەرگى دل بەرى
تەنبووويە سەندووقا بەرى
سەدەق ژ حوسنت ئەي پەرى
ھىزال من بوو كەرب و گەف
ھىزال من بوو كەرب و كين
زاهر غەزەب باتن كەنين
لى غەمزەيەك چاف بەلەك
ئىحسان دگەل من كر گەلەك
لەورا دگەل زولفىن ھەلەك
ئالۆز مەبينن قششت و لەف

رهتن ژ دل خـــــــوونا دلان
 شههماره زولفیت سهر دلان
 بی رحم و مهستا قاتلان
 مهی خار ژ فنجانا سهدهف
 وان مهی خوهران نهبتهر کرین
 بی قوووت و رهنگ زهر کرین
 وهللا ژ دل کهر کهر کرین
 «خانی» بهسه ناه و نهسهف

واته: له دهمه دهمی بهره به یاندا چوومه باخی گولاله کان چریکهی بولبول له ههر لایه که وه
 دههاته گویمان و چریکهی هزار و نهوای قومری و ناههنگی تهنبور و ناوازی گورانیبیژان
 دهشت و دهری داگرتبوو و، دلداران بههوی دهنگی چهنگ و دهفهوه و رمابوون، نهوسا
 منیش وهکو سهرخوشان چوومه بهزمی دلداران کیژه چاو بهله کان له ویتدا بهتیری چاو
 دلیمان گرتنه نیشان و بریندار میان کرد. نهمزانی چ رقوقینتیکیان لیم بوو که وایان لیم
 کرد. بهلام دیاره خو شه ویسته کهم له ویتدا که منی دی بهزهیی پیامدا هات و جامی بادهی دا
 پیم تا داخ و په ژارم له دل دهرچی، بهلام چ داخیک له وه خراپتر که دلیمان لهت لهت کرد.
 «خانی» نیتر کهم داخ و موخابن بخق، دلت خو له دهست دهرچوو.

سهرچاوهکان

- ۱- دائرة المعارف الاسلامیه تالیف محمد فرید وجدی قاهره، ۱۹۱۸.
- ۲- القضیه الکرديه - دکتور بله چ شترکۆ - قاهره، ۱۹۳۰.
- ۳- مشاهیر الکرد وکردستان - امین زکی بگ - بغداد، ۱۹۴۵.
- ۴- مهم و زین - لهسهر نه رکی گیو موکریانی - بهغدا، ۱۹۶۸.
- ۵- میژووی نه دهبی کوردی - عه لانه دین سهجادی - ۱۹۵۲.
- ۶- چند شاعیرهک د ههریما بههدینان - دوکتور نافع ناگریمی، ۱۹۷۸.
- ۷- دیوانا کرمانجی - عبدالرقيب يوسف - النجف، ۱۹۷۰.
- ۸- نویهارا نهحمه دی خانی - مهلا عبدالسلام ناجی جزیری - دمشق، ۱۹۵۵.
- ۹- یاداشتهکانی خۆم سهبارته بهخانی و بهره مهکانی.

ئەحمەدى مەلا باتى

۱۱۶۸-۱۱۰۰

ئەم ھۆنەرمان ناۋى ئەحمەد و خەلقى دىيى باتى بوۋە. باتى گوندىكە لە چەند كىلومەترىي شارى ھەكارى. سەبارەت بەمىژوۋى ژيانى مەلا باتى ھەركە قسەيەكى لىتوھ كر دوۋە، ئىمە ئەو قسە و بەلگانە لىرەدا دىننن و پاشان زانىارىي خۆيشمان باس دەكەين و رەنگە راستىيەكەمان بۆ روون يىتتەوھ.

مامۆستا علائەدىنى سەجادی لە باخى ھۆنەرانى مىژوۋەكەيدا سەبارەت بەمەلا باتى دەلتى: ناۋى ئەحمەد بوۋە و خەلقى گوندى باتى لە ناۋچەي ھەكارى و لە سالانى ۸۲۷ - ۹۱۵ى كۆچىدا ژياوھ.

ئايەتوللا مەردوخ لە پەراۋى مىژوۋى كورد و كوردستاندا دەلتى: مەلا ئەحمەدى باتى لە سالانى ۸۲۶ى كۆچى لە دىيى باتى لە دايك بوۋە و لە سالانى ۹۱۱ لە تەمەنى حەفتا و پىنچ سالىدا كۆچى دوايىي كر دوۋە.

مامۆستا عوبەيدوللاي ئەيوۋىيان لە كۆفارى مېھردا دەلتى: مەلا ئەحمەدى باتى كە چىرۆكى زەمبىل فرۆشى بەجوانترىن شىۋە بەزاراۋەي كرمانجىي باكوور ھۆنىۋەتوھ، لە سالانى ۸۲۸ى كۆچى لە دايك بوۋە و لە سالانى ۹۱۱ لە تەمەنى حەفتا و سى سالىدا كۆچى دوايىي كر دوۋە.

مامۆستا ئەمىن زەكى بەگ لە پەراۋى مىژوۋى كورد و كوردستاندا دەلتى: مەلا ئەحمەدى باتىي كە خەلقى گوندى باتى لاي ھەكارىيە لە نىۋانى سالانى ۸۲۰-۹۰۰ى كۆچىدا ژياوھ. مامۆستا عەبدولرەقىب يوسف لە ديۋانى كرمانجىدا دەلتى: گەرچى زۆربەي مىژوۋ نووسان و نووسەران ناۋى مەلاي باتەيىيان، ئەحمەد نووسىۋە، بەلام وەكو من لە خەلك بىستۋومە ناۋى حوسەين بوۋە و، ئەو مىژوۋەي وا بۆ لەدايكبوون و مردنى ئەويان داناوھ ھەلەيە، چونكە لە بەيازىكى دەستنووسدا كە لە سالانى ۱۱۸۱ى كۆچىدا نووسراوھ و ھەندى ھۆنراۋى مەلاي باتەيى تىدان و لە پەراۋىزى ئەم بەيازەدا نووسراوھ كە مەلاي باتەيى لە سالانى ۱۱۰۰-۱۱۶۸ى كۆچىدا ژياوھ. كەوابو شىك و گومانى لەوھدا نىيە كە مەلاي باتەيى لە سەدەي دوازەمى كۆچىدا ژياوھ.

مەلاي باتەيى ھەرۋەھا بۆمان دەرگەوت لەو مىژوۋەدا ژياوھ و بەيەكى لە ھۆنەرانى ھەر بەرزى كورد دىتە ژمار و وەكو ئەستىرەيەكى گەش لە ئاسمانى كوردەوارىدا دەررەوشىتتەوھ. ئەو جگە لە كۆمەلە ھۆنراۋەكانى كە لەناو بەياز و كەشكۆلەكاندا

نوسراون، دوو پهراویشی بههونراو بهناوی (زه‌میل فروش) و (مه‌لوود نامه) هونیه‌ته‌وه که له‌ناو‌خه‌لکدا باوه و مه‌لوود نامه‌که‌ی له سالی ۱۳۲۴ی کوچی له میسر دا له چاپ دراوه.

مه‌لای با‌ته‌یی وادیاره وه‌کو هون‌ه‌رانی تر سه‌ره‌تا شه‌یدای دیم‌ه‌نی ئی‌تلاخان و چاوه‌ندازی نیشتمان‌ه‌که‌ی بووه و له پال نه‌میشه‌وه یاره خو‌شه‌ویسته‌که‌ی نه‌ونده‌ی تر ناگری کورتژی هونراوی خو‌ش کردووه، بویه هر له تافی جوانیه‌وه ده‌ستی کردووه‌ته هونراو هونیه‌وه و زور به‌پارتیزه‌وه دل‌خوازه‌که‌ی ستایش کردووه و به‌م چه‌شنه ده‌لی:

سویح و ئی‌فاری شه‌فا تاری شه‌مالا کئی یی تو
(لیل‌ه القدر) و به‌راتی نوور مال کئی یی تو
چیچه‌کا باغی ئیره‌م شوخ و بالا به‌ژن و بالا کئی یی تو
بۆ خودی که‌ی بی‌ژه من کانی شه‌پالا کئی یی تو
دیم کتیبه‌ زولف حاشی شه‌رح مالا کئی یی تو

دل‌به‌را گه‌رده‌ن شه‌فیفی دان‌ه‌یا دورا عه‌ده‌ن
نازک و مه‌وزوون له‌تیی نه‌خلی یا سه‌روا چه‌مه‌ن
گول لباسی گول قیاسی گول نی گول پیره‌ه‌ن
ناهوویا ده‌شتا ته‌تاری ره‌زه‌نا ئاسکا خوته‌ن
حوورییا باغی به‌حه‌شتی چاف غه‌زالا کئی یی تو

قیبله‌که‌ها عاشقانی شه‌نگه لا نه‌بروو زراف
هاته بورجا شان‌ه‌شینتی سه‌د مه‌لانک چون سلاف
داغ و کوه‌فانا نه‌فینتی سه‌وتی جانی من ته‌فاف
نه‌خته‌را سو‌ب‌حا سه‌عیدی ره‌ش ره‌حانا تابلاف
فل‌فلا هیندوستانی زولف و خالا کئی یی تو

نه‌و چ دیمه شاه باغه گولشه‌نا دارولقه‌رار
سه‌د هه‌زاران نال و ناوازی بولبول چارکه‌نار
هه‌لقه‌پیدا به‌ست و هاتن عه‌ق‌ره‌ب و ئیلان و مار
نیرگزا شه‌ه‌لا شه‌پالی یاسه‌مینا مه‌رغزار

لهب خه مووشی مهی فرووشی دیم پیالا کئی بی تو

پینجی سالی شه هله وهندی که فتمه چاها په سهد
من نزانی چهرخ دیمی تئی هیه بورجا نه سهد
چون که لهک نافتیه دل، کون کر ل من داد و مه دهد
قه لبه کی حشک و سه فالین من دفتت جان تئی نه بهد
شاه ل تهختی دلبه ری فکر و خیالا کئی بی تو

سه فحه کپشا کاتبی غه بیی ژنورا لایه زال
خاله که وال گه رده نی میسل به ری دهش ماه و سال
سه د هه زاران رکه حاجی تین ته و افان زولف و خال
نه ترهک و شتری و نیلان دانه بهر بائی شه مال
لائوبالی چارده خالی چارده سالالا کئی بی تو

شه کتیه که من دفتت به حسنی موجهت بائلیته مام
سه د ته لسم و سیحر تیدا پیکفه سورانی مه قام
نه بجه دا عشقی مه خونده و عه قل و ندا کر و حام
حورریا باغی به حشقی تووتیا تاووس خه رام
غهر (باتئی) پادشاهان من ده لالا کئی بی تو

واته: نهی خو شه ویسته کهم! تو شه م و شهوی قه در و بهرات و تیشکی مالی چ
که سیکیت؟ تو خوا پیم بلئی تو گولی باغی نیرم و شوخوشه ننگ و بالا به رزی کیتیت؟
رومه تی تو وهکو په رتوکه و زولفه کانت په راویزیه تی و پیم بلئی که تو راهی چ که سیک
ده که بیت؟

نهی دولبه ره کهم! گه رده نی تو وهکو دانهی دوری عه دهن و به ژنت وهکو داری خورما و
سه روس چه مهنه و جل و بهرگت گول و شیوهت گول و لهشت گول و کراست گوله، تو
به وینهی ناسکی ته تاری و وهکو بهری به هه شتی و کارمامزی دهشتی، دهسا پیم بلئی
ناسکی کیتی تو.

نهی دلخوازه کهم! تو پروگهی گراوانی و کاتئی که دیتی بؤ برجی شانشین، سه د فریشته
دینه سلوت و ریزت ده گرن، بلئی سهی ناگری دوری و نهوینت دل و کیانی منی

سووتاندووه. تۆ نهستیره‌ی گه‌شی به‌ره به‌یانی، پیم بلی تۆ بیباری هیندوستان و زولف و خالی کیتیت؟. تۆ نیرکز و گولی یاسه‌مینی و پیم بلی روومه‌تت پیاله‌ی کتییه؟.

له ته‌مه‌نی په‌نجا سالی‌دا که‌وتوومه‌ته داوی ئه‌وینی یه‌زدانییه‌وه، به‌تیری ئه‌وینی یار پیکراوم و دلئیکی ره‌ق و به‌ردینم ئه‌وئ که تیر کاری لی ده‌کا، تۆ که پاشایت و له‌سه‌ر ته‌خت داوی پیم بلی بیرت ها به‌لای چ که‌ستکه‌وه.

نووسه‌رانی باره‌گای خوایی هی‌لیکیان له تیشکی خوا له‌سه‌ر روومه‌تی یار کیشا و خالیکیان له گه‌ردنی ئه‌ودا وه‌کو به‌رده ره‌شه‌که‌ی که‌عبه‌ دانا تاکو سه‌ده‌ه‌زاران حاجی بیته‌ دیتنی ئه‌و خاله‌، ده‌سا پیم بلی تۆ نه‌ونه‌مامی چ که‌ستیکیت؟

من په‌راویکی گه‌وره‌م ئه‌وئ که له‌ودا باسی خو‌شه‌ویستی تۆی تیدا کرابی، به‌جۆرئ که له‌و په‌راوه‌دا ته‌لسم و جادووی تیدا بی، چونکه کاتئ من ئا و بیی ئه‌وینتم خویند، ئاوه‌زم له ده‌ست ده‌رچوو، ده‌سا ئه‌ی په‌رییه‌که‌ی باخی به‌هه‌شت و، ئه‌ی تاوسی خو‌ش ره‌وت جگه‌ له (باته‌یی) پیم بلی تۆ کیت خو‌ش ده‌وئ.

مه‌لای باته‌یی له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراودا سه‌ری کیشاوه‌ته ده‌رگای هه‌موو جۆره وتنیکه‌وه: دل‌داری، کۆمه‌لایه‌تی، ئاینی. له پینچ خسته‌کییه‌کدا له ستایشی پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام دروودی خوای له‌سه‌ر بی ده‌لی:

ئهی نيعمه‌تی ته‌ ئه‌ز عه‌رش هه‌تا فه‌رش شه‌هیرا
ئهی په‌رته‌وی نووراته جیهان گه‌شته مونی‌را
ئهی سه‌یدی عاله‌م بکه په‌روای ئه‌سیرا
(قد كان لك الفضل لك الجود كثیرا)
(ارسلت الى الخلق بشی‌یرا ونذیرا)

تاها تو په‌سوولی مه‌له‌کئ عه‌رشئ عه‌زیمی
ده‌ر به‌حر که‌مالئ تو ته‌نئ دورا یه‌تیمی
لؤلؤ سفه‌تی ده‌ر سه‌ده‌فی به‌حرئ که‌ریمی
ئه‌حسه‌ن تورا ئه‌ز یوسفئ سه‌دیقئ حه‌لیمی
(ماکان لك الناس شبی‌ها و نظیرا)

ئهی سه‌روه‌رئ دین مه‌هه‌بتئ ئایاتئ موکه‌په‌م
ئیسمن ته‌یه هیندی سه‌فه‌حان بوویه موفه‌خه‌م

لوتفا ته شهيائين ژ سهما کر نه مورجه م
که ر تو نه بويا قهت نه دبوو چهرختی موعه زم
(طوبی لمن اشفقت له کنت مجیرا)

ئهی له علی له بت عزمی ره میمی دکه ئحیا
جووشان و خورووشان ژ فراقا تیه ده ریا
پر شوق خوهار و بته سرگه شته سوره یا
هرچی کو ب شهرعا ته عه مه لداره ددنیا
(کانت لهم الخلد حهیرا و سریرا)

(فخر المکانی) پادشه هی ته ختی مه دینی
یهک له حزه گه ها عهرشی خه امان ب مه شینی
ته چهرختی فه له ک بوونه ژ سرگه شتی ئه قینی
خه لقی کو ئه ئینت بته ئیمان و یه قینی
تیک بوونه خسارات و (سیصلون سعیرا)

بارانی سه لاتان ژ خودا سویح و عه شییا
به ره سیدی موختاری ره سوولی عه ره بییا
به ر ئال و ئه سحابی حه بیبی قوره شییا
سدیق و چ فاروق و چ عوسمان و عه لییا
(کانوا لک فی الدین معینا طهیرا)

ئهی سهیدی عالم سه نه دی نوورا هیدایهت
هیفی دکن ئم ژ ته ئهی سه در رسالهت
مه حرومی نه گیری مه ژ دیوانی شه فاعهت
(باتی) ب جهه نه م بته په روار قیامهت
(قد کنت له ثم شفیعاً و طهیراً)

واته: ئەى پىڭەمبەرى گەورەى ئىسلام! بەھۆى تىشكى پرومەتى تۆۋە جىهان پرون بوۋەتەۋە، تۆ سەرۆكى تەۋاۋى خەلكى ئەۋەندە مېھرەبان و دللاۋا و بەخشندەھىت كە بەھەموۋى خەلك مژدەت داۋە لەۋ دىنيا بەئاۋات بگات.

ئەى پىڭەمبەر! تۆ پىڭەمبەرى خۋاى ئاق و تەنبايت و، تۆ تەنبا دۋرى يەتېمى و لە دەرياي بى بنى خۋاى داي، تۆ ۋەكو يوسف ھېمنى، ھېچ كەسېك ۋەكو تۆ نېيە و تۆ لەناۋ خەلكدا بى ۋېنە و بى ھاۋتاي.

ئەى پىڭەمبەرى گەورەى ئىسلام! تۆ نېشانەى خۋايت و ناۋى تۆ لە دلان دايە و ئەگەر تۆ نەباۋايت جىهان بەدى نەدەھات، خۆزگەم بەۋ كەسەى كە تۆ خۆشت وېستوۋە و بوۋىتە بەپەنادەرى.

ئەى پىڭەمبەر! بزەى لېتوت ئېسكى پزىو زىندوو دەكاتەۋە و، ئاۋى دەريا بەھۆى تۆۋە شەپۆل دەدا و دەكەۋىتە خرۆش و، ئەستېرەكان لە خۆشى تۆۋە دەكەۋنە گەپان، ھەر كەسېك لە پىتى تۆۋە پىروا، جېگەى بەھەشتە.

ئەى پىڭەمبەر! تۆ سەرۆك و پاشاى مەدىنەى، چەرخى گەردوون گىرۆدەى ئەۋىنى تۆيە، ئەۋ كەسەى كە پىرواى بەتۆ نەھىناۋە، دۆراندوۋىيە و دەكەۋىتە ناۋ ئاگرى دۆزەخەۋە.

ھەموو پۆزى چ لە بەرەبەيان و چ لە كاتى خەۋتناندا بارانى سەلەۋات دەبارىتە سەر پىڭەمبەرى گەورەى ئىسلام و بنەمالەكەى و يارەكانى: (ئەبوۋبەكر) و (عومەر) و (عوسمان) و (عەلى)، كە ئەمانە يارمەتېدەر و ھارىكارى پىڭەمبەر بوون.

ئەى پىڭەمبەرى گەورەى ئىسلام! بەتىشكى پىنۆتېنى خۆت ھىۋا و ئارەزوومان بەجى بېنە و، لە پۆزى پەسلاندا لە تىكاي خۆ بېبەرىمان نەكەى و، (باتەبى) لە دۆزەخ پزگار كە و بېە بەتكاكارى.

سەرچاۋەكان

- ۱- بەيازىك كە لە سالى ۱۲۰۱ى كۆچىدا نووسراۋە.
- ۲- كەشكۆلېك كە لە سالى ۱۲۵۸ى كۆچىدا نووسراۋە.
- ۳- مېژۋى ئەدەبى كوردى - عەلانەدىن سجادى - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۴- تارىخ مردوخ - تاليف ايت الله مردوخ - تېھران، ۱۳۲۴.
- ۵- كورد و كوردستان - ئەمىن زەكى - بەغدا، ۱۹۳۳.
- ۶- دىۋانا كرمانجى - عبدالرقيب يوسف - نجف، ۱۹۶۰.

مورادخانی بایه‌زیدی

۱۲۰۳-۱۱۵۶

ئەم ھۆنەرەمان ناوی مورادخان و خەلکی بایه‌زیدی کوردستانی تورکیایە و بەمورادخانی بایه‌زیدی ناسراوە. مامۆستا شیخ محەمەدی مەردووخ لە پەراوی میژووی کورد و کوردستاندا دەلی: مورادخانی بایه‌زیدی کە لە ئەوین و خواناسی و سۆفیەتیدا ھەندێ پەرتووک و نامیلکەیی بەکەلکی داناون، لە سالی ۱۱۵۶ی کۆچی لە دایک بوو و لە سالی ۱۲۰۳ لە تەمەنی چل و ھەوت سالییدا کۆچی دوايي کردوو.

مامۆستا ئەمین زەکی بەگ لە پەراوی (ناوداران) کورددا دەلی: مورادخانی بایه‌زیدی کە تا نیووی سەدەیی دوازدەمی کۆچی ژیاوە، گەلی ھۆنراوی بەزاراوی کرمانجیی باشوور و کرمانجیی باکوور لە شوێن بەیادگار ماونەتەو و زۆربەیی ھۆنراوەکانی گالتە و گەپە.

ئەم ھۆنەرەمان بەپیتی ئەو زانیاریانەیی کە کەوتوونەتە دەستمان لە بایه‌زیدیدا لە دایک بوو. ھەر لە منداڵیدا خەریکی خۆتندن بوو و لە پاشا چوو تە حەرەیی فەقییان و بۆ خۆتندن ھەموو ناوچەکانی بایه‌زید و ھەکاری و بتلیس گەراوە و لە خۆتندا زۆر وشیار و چوست و چالاک بوو و لە رێزمان و وێژەیی عەرەبی و فەقی ئیسلامیدا سەرامەدی رۆژگاری خۆی بوو و سەرەنجام گەراوەتەو زید و مەلەبەندەکەیی خۆی و لە دواي مردنی باوکی بوو تە جینشینی ئەو و خەریکی کاروباری مەلکداری و بەرپۆبەردنی کاروباری ئەو دیتانە بوو کە بەمیرات بۆی ماونەتەو و ئیتر پاشماووی ژبانی بەم چەشنە بەکاری خەلک و کۆبوونەو لەگەڵ زانایان و ھۆنەران و ھۆنینه‌ووی ھۆنراو بردوو تە سەر تا کۆچی دوايي کردوو و ھەر لە بایه‌زیدیدا نێژراوە.

مورادخانی بایه‌زیدی لە ھۆنینه‌ووی ھۆنراوەدا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و ھۆنراوەکانی زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوانن. ئەووی کە لە مورادخانی بایه‌زیدیەو بەیادگار ماوەتەو بریتیە لە ھەندێ ھۆنراوی دلداری و ئابینی و چیرۆکی زەمبیل فرۆش. چیرۆکی زەمبیل فرۆش کە داگری دوو سەد و پەنجا و چوار ھۆنراوە، لە سالی ۱۱۹۰ی کۆچیدا ھۆنیووەتەو، وەکو خۆی دەلی:

سەد و نەوەد سالی بووریە پاشی ھەزارا ھیجرییە
مورادخان دیت سەرھاتیە ب شیعەر ب گۆتەکا خۆش

سەرچاوەی ئەم داستانە وەکو دەلین لە دەوربەری سەدەیی ھەشتەمی کۆچیدا رووی داو. میر سەعیدی کوپی حەسەن پاشای دیار بەکری ھەبوو کە لە پاش مردنی باوکی چوو سەر تەختی پاشایەتی و بوو جینشینی ئەو. رۆژتیکیان لەگەڵ تا قەمیی لە ھاوہ لانییا چووہ راو

و له کاتې گه پانه و هيدا پروانې که چنه د کس داره ترميکيان هه لگرتووه و بڼ گورستاني ده بن. مير سه عيد له نه سپه که ي دابه زې و سه ري داره ترمه که ي هه لداوه و ديبې که ترمې لاويکه و به مه زور پريشان بوو و کاتي گه پشته وه مال جلويه رگي ميريه تبي له بهر داکن و جلي دهر و تشيبي کرده بهر و له گه ل مال و منداله که يدا ده شتي گرتي بهر و له ولايتيکي نامودا نيشته جي بوو و بڼ نه وه خوځي و مال و منداله که ي بتوانن ژيان بهر نه سه ر، خه ريکي فرو شتنې زه مبييل بوو، شه وانه ش خه ريکي نوټو و پارانه وه و لالانه وه له خواي تاق و ته نيا بوو تا پوژيکيان گول خاتوون ژني ميري نه و لاته له سه ربانه وه چاري که و ته زه مبييل فرو ش گراو و سه و داسه ري بوو و فه رمانې دايه نوکه ره کاني که نه و بهي تنه لاي و نه وسا داواي له زه مبييل فرو ش کرد که له گه ليدا رابوټري و زه مبييل فرو شيش زانبي که له کولي نايته وه له په نجه ري کوشکه وه خوځي خسته خواره وه بز بوو. گول خاتوونيش له پاش زه مبييل فرو ش نارام و نوځره ي لي بړا و ده شتي گرتي بهر و به چاري شيت و ليوه بوو و سه رنه نجام گياني به گيان ناهرين نه سپارد.

مورادخان سه ره تاي داستانه که ي به ستايشي خوا و پيغه مبه ر ده ست پي ده کا و له پاشا ده ست ده کاته وتني داستانه که و پاکی و خاوټيني مير سه عيد يا زه مبييل فرو ش دهر ده خا و به م چشه نه ده لي:

نه ي دل و هره چاره ک بجوش

له مه جلسا پر زهوق و خوش

گوه بده نه سوحبه ته ک خوش

ده که ين به حسي زه مبييل فرو ش

زه مبييل فرو ش کورې ميرانه

لاوه کو به ژن په يحانه

خوداني کوچک و ديوانه

له که يف و سه يران شه ف و پوژ

شه ف و پوژ که يف و خوشييه

به عيشق و په قس و شاهييه

چوو عاجزي دلدان نيه

نه ديتيه ساعتک نه خوش

شه فه کی شه فی ئيني بوو

خه ونه ک عه جائب ديتي بوو

له ناو خه ویدا گری بوو
 دل و هناف لئی هاته جوش
 ژنا وی لئی کر پرسیار
 بوچی دهگری تونهی نازدار
 ژ بهرچی نهف ترس و هوار
 ژ بهرچی رابووی مهنده هوش
 شاهزاده دبیژیت نازنهین
 من دی خه ونهک خوش و شیرین
 قهسر و سوسور هه موو زترین
 تول ناقد حووری په رده هوش
 له خه و هاتم بیمه قهسران
 نهز و تو پیکفه بکهین سهیران
 له من حووری بوو ده رگه وان
 له و نهز هوشیار بووم مهنده هوش
 گو دهر کهفه تونه لئی پیش
 هره ل دونی ببه دهر ویش
 نه هیله قهت رۆژ و نفیژ
 ببه فه قیرهک خه رقه پوش
 نه هیله قهت دلی فه قیر
 هوشیار به نه نه بیه میر
 خو نه ئیخیه قهید و زنجیر
 له قیامه تا تنگ و نه خوش
 تودزانی مرن هیه
 نهف قهسر و باخه بوتهیه
 ملکی دونی بی فایدهیه
 چاکی بکه بو جهی خوش
 من گوریک ناگر دیتییه
 ل جهه نه می دهر کهوتییه

جانتي من له خه و داسووتيه

له و دهگريم نه ز شهف و رژ

واته: خه لکينه گوي بدنه قسه و باستيکي خوش، قسه و باسي زه مبيل فروش. لاوي
هه بوو زور جوان و پتکه وتوو که هه موو دم خه ريکي رابوار دن بوو و هيچ کاتي خه م و
په ژاره ي نه ده خوار د و به تنگي که سه وه نه بوو، شه ويکيان که شه وي هيني بوو، خه وي
سه يري دي، له ناو خه وه که دا ناگري چاويي که وت که دل و هه ناوي سووتاند و که وريا
بوو وه خه م و په ژاره دلي داگرت و ژنه که ي لتي پرسى، نه وه چيته بق و ماتى، نه ويش پتي
وت خه ويکم ديوه و له م خه وه دا ناگر هه لکراوه و پيم و تراوه که بيمه ده رويش و خه رقه
بکه مه بهر تا له رژي په سلاندا تووشى سزا نه بم و نه که ومه ناو ناگري دوزمخه وه. پاشان
ده لي:

ژن د بيژتت بي بيا چا فا

ژ دل به رده خه وف و ترسان

باب حاكمى حه فت نقليمان

خودان گه نج و عه سکه ره ک بوش

پابه هه ره که يف و سه يران

تق به رده توول و تاژييان

بکوژه ناسک و کيفييان

که يفى بکه ب دليکي خوش

شازاده ديژي نه ي حورمه ته

ل من مه که فان نه سيحه ته

پوحا شيرين نه مانه ته

ديچين گوره ک تنگ و نه خوش

زه مبيل فروش کوري ميره

چوو بووه سه ر قه بره کي کووره

پيرا مرنى هاته بيره

چوو مالى دلته نگ و نه خوش

چوو مال و گوته بابيه

من نافيت مالى دونيه

دهبم عهبدالی خو دئییه
 ئەز دهبمه سهله فرۆش
 باب دبیتزیت ئەز بهخو دئی
 دەم ته مندا ل و ژنئی
 بگتیری وان ل دەری خهلقی
 رووس و برسی عهیش نهخۆش
 خهلق و عالهم پیر و وهزیر
 هه موو قیتکرا دهبتنه میر
 بلا بچیت خو بکهت ژیر
 دا تام بکهت حالی فهقیر
 زه مبیل فرۆش رابوو سه ری
 ماچ کری دهستی بابئی
 خاتر خواست ژ هه موو خه لکی
 ب که یف و بدله کی خو ش
 زه مبیل فرۆش ده رکهت ژمال
 نه مال دل خه م و خه یال
 دگه ل و ییه ژن و عه یال
 چون دا بخۆن رزقه ک هه لال
 هه تاکو چوونه میردینئی
 کووفه ک دی ل چۆلی بته نی
 گۆتی وهرن دا بچینئی
 چیتره ژ قه سه ره کا خو ش
 رابوو ل رۆژا پاشیییه
 زه نبیل ل خو هلاندیییه
 ل کۆلانا دکهت گازییه
 گول خاتوون ژ دوور دیتییه
 خاتوون ژ دوور قه دبینیت
 هه یران و بی هۆش دمینیت

په رده‌ی لبر خوه ده‌لینیت
 گاز دکات زه‌مبیل فروش
 خاتون دبیت لوی دهر ویش
 کهره‌م بکه تو وهره پیش
 سه‌لکا مه‌زن بزیر کیش
 یا بچووک قیمه‌تا ببیز
 خاتون دبیزیت نه‌ی فه‌قیر
 وهره پازئی ل ته‌ختی میر
 قیامه‌تی بکه ژ بیر
 له‌دس خو نه‌که نه‌ف پوژا خوش
 روو سووره گهر دن به‌خاله
 من به‌رده دا بچمه‌ماله
 تو وهره گه‌وه بده من
 ل ته‌هلال بیت جانئی من
 دی ته‌نه‌که‌م مرؤیک مه‌زن
 به‌قه‌صر و مال‌کا خوش
 وهره نه‌ی لوی فه‌قیر
 پوونی سهر دوشه‌کا میر
 تیک فه‌ده زولفی هریر
 نه‌ز پاشی دئی ته‌که‌م وه‌زیر
 زه‌مبیل فروش مایئی هیفی
 ده‌ستی خوه سه‌رفراز کری
 دوعا ژ په‌بی خوه خواستی
 خه‌لاس که من به‌دل‌کی خوش
 هیژ من نفیز نه‌کریه
 مه‌سینه‌ه‌لگرت چووه بانیه
 خو له‌سهر بانی نافیتییه
 ژ به‌ر خاتونو نامووس فروش

واته: ژنهكهی دهلی ئهی بهبهلهی چاوم ترس له دلی خۆت دهركه، خۆ باوكت فهزمانه وای كهوت ولاته و خوا ئههه مووسامان و دارایی و لهشكرهه پتی داوی، له بهرچی خۆت دهخه پته ناو تهنگوچه له مهه پۆزگار هوه؟ دهسا هه لسه برۆ گهشت و گیل و سهیران و پاو بکه و ئاسک و پهزه کیتی بکوژه و توول و تانجی له گه ل خۆت به ره، شانزاده پتی دهلی: په ندم دامه دهوه ئهه گیانه شیرینه که خوا پیمی داوه ئامانه ته و هه موومان ده بی بجینه ناو گوپتی تهنگ و تاریکه وه. پۆزگیان شانزاده چوه پاو و دی مردوو به کی پیر ده نیژن به جارێ دنای لی بیژرا و به بابی وت من ده مه وی ببهه عبدال و لیژدا نامینم، باوکی وتی من ژن و منداله که ت پتی نادهم که پروت و برسی ژیان به رنه سهه، هه مووی پیران و وه زیه کان وتیان با پروا و ژیر بیته وه و خۆی ده گه ریته وه، ئه وه بوو که زه مبیل فرۆش له گه ل مال و منداله که پتی گرته بهر و چوونه ولاتی مار دین و له ویدا خه ریکی زه مبیل فرۆشی بوو و کۆلان به کۆلان ده گه را و زه مبیلی ده فرۆشت، خاتوون چاوی پتی كهوت و دلی پتی دا و وتی: ئهی زه مبیل فرۆش ته وای زه مبیله کانت به زتی ده کیشم به مه رچی له گه ل ما پاو پیری و ئه وسه ده تکه مه پیاویتی که وهه و له م کۆشکه دا ژیان به ریته سهه، زه مبیل فرۆش که به جارێ نا ئومید بوو له خوا پارایه وه که له دهستی ئه و رزگار بی، ئه وه بوو که له په نجه ره ی کۆشکه وه خۆی خسته خواره وه و بز بوو.

سه رچاوه کان

- ۱- تاریخ مردوخ - تالیف ایت الله مردوخ کردستانی - تهران، ۱۳۲۳.
- ۲- مشاهیر الكرد - تالیف امین زکی - بغداد، ۱۹۲۲.
- ۳- خلاصه تاریخ الكرد و الكردستان - بغداد، ۱۹۴۵.
- ۴- زه مبیل فرۆش - یادگاری مورادخانی بایه زیدی - هه ولێر، ۱۹۶۷.
- ۵- یادداشته کانی خۆم سه بهاره ت به مورادخانی بایه زیدی.

شا په‌رته‌وی هه‌کاری

۱۲۵۷-۱۱۹۴

ئەم: ھۆنەرەمان ناوی ھەمە سەعید و کورپی ئەحمەد بەگ و نازناوی پەرتەو و بەشاپەرتەوی هه‌کاری به‌ناوبانگه‌ وه‌ دەوروبەری دەریاچەیی ورمی‌دا هاتوو‌ته‌ دنیاوه‌ و له‌ ئاخ‌ر و ئۆخری سە‌ده‌ی سێ‌زده‌می کۆچیدا له‌ شاری ئادرنه‌دا کۆچی دوایی کردووه‌ و ھەر له‌ وێ‌دا نێ‌ژراوه‌.

سە‌بارەت بە‌می‌ژووی له‌دایکبوون و مردنی شاپەرتەو ھەرکە قسە‌یەکی لێ‌وه‌ کردووه‌ و ئێ‌مه‌ لێ‌رده‌ا ئە‌و قسە‌نه‌ دێ‌نین و له‌ پاشا زانیارییە‌کانی خۆشمان دە‌خە‌ینه‌ پوو و پە‌نگە‌ راستییە‌که‌مان بۆ‌ دەرکە‌وی.

مامۆستا ئە‌مین زە‌کی بە‌گ له‌ پە‌راوی می‌ژووی کورد و کوردستاندا دە‌لێ‌: شا پە‌رتە‌وی هه‌کاری دیوانه‌که‌ی له‌ ساڵی ۱۲۲۱ی کۆچی نووسيوته‌وه‌، واته‌ له‌و می‌ژووهدا ژیاوه‌.

مامۆستا عە‌لانە‌دینی سە‌جادی له‌ بە‌شی باخی شاعیرانی می‌ژوو‌هه‌که‌یدا دە‌لێ‌: شاپەرتە‌وی هه‌کاری له‌ ساڵی ۱۲۲۶ی کۆچیدا دیوانێکی دە‌سخە‌تی نووسيوته‌وه‌.

شە‌مسە‌دین سامی له‌ پە‌راوی (قاموس الاعلام) دا دە‌لێ‌: شاپەرتە‌وی هه‌کاری یە‌کێ‌ له‌ ھۆنەرانی کوردی ئێ‌رانییە‌ و له‌ سەر شێ‌وه‌ی ھیندی ھۆنراوی ھۆنیو‌هه‌تە‌وه‌ و گۆرە‌که‌ی له‌ شیراز له‌ نزیک گە‌لکۆی سە‌عدی دایە‌.

مامۆستا قە‌ناتی کوردۆ له‌ پە‌راوی: گراماتیکا زمانی کوردیدا دە‌لێ‌ پە‌رتە‌و بە‌گی هه‌کاری ھۆزانی له‌ ساڵی ۱۲۲۸ی کۆچی بە‌زاراوه‌ی کرمانجی نووسیۆن. ھەر‌وه‌ها مامۆستا محە‌مە‌د عە‌لی عە‌ونی دە‌لێ‌: دیوانی شاپەرتە‌و له‌ ساڵی ۱۱۲۱ی کۆچیدا نووسراو‌هه‌تە‌وه‌ و لە‌مە‌وه‌ ئە‌و‌ه‌مان بۆ‌ دەر‌دە‌کە‌وی شاپەرتە‌و له‌ سە‌ده‌ی سێ‌زده‌می کۆچیدا ژیاوه‌.

له‌ پە‌راوی (دایره‌ المعارف الاسلامیه‌) دا هاتوو‌ه‌ که‌ شا پە‌رتە‌و، ناوی ھە‌مە‌سە‌عید پاشایە‌ و له‌ دەوروبەری دەریاچەیی ورمی‌دا هاتوو‌ته‌ دنیاوه‌ و پاشان چوو‌ته‌ هه‌کاری و له‌ وێ‌وه‌ چوو‌ته‌ ئە‌ستە‌مبوول و بوو‌ته‌ کاربە‌دە‌ستی دە‌ولە‌تی عوسمانی و له‌ ساڵی ۱۲۴۰ی کۆچی بوو‌ته‌ نووسەر و له‌ ساڵی ۱۲۴۲ دا بوو‌ته‌ سەرۆکی نووسە‌ران و پاشان چوو‌ته‌ میسر و له‌ ساڵی ۱۲۵۱ دا بوو‌ته‌ ھزیری کاری ناو‌خۆ و له‌ پاشا سوڵتان محە‌موودی دوو‌می عوسمانی (۱۲۵۹-۱۲۲۸) ڕقی لێ‌ ھە‌لگرتوو‌ه‌ و ئە‌وی ناروو‌ته‌ ئالبانی و بە‌ر له‌و‌ی بگا‌ته‌ شاری ئادرنه‌ مستە‌فا پاشا دەرمانخواردی کردووه‌ و مردووه‌.

مامۆستا عەبدولرەقیب یوسف لە دیوانی کرمانجیدا دەلی: بێگومان شا پەرتەوی
 ھەکاری لە سەدەئە سێزدەمی کۆچیدا ژیاوە و زۆربەئە ژیاوەی ژیاوەی لە شاری ھەکاریدا بردووەتە
 سەر، بەلام ژیاوەی زۆر تاریکە و نازانری لە کوێدا لە دایک بوو و لە کوێدا مردوو، ئەوەندە
 ھەبە کە دیوانەکەئە لە ساڵی ١٢٥٣ی کۆچی بۆ یەکەم جار لە ساڵی ١٣٥٣ی کۆچی لە
 شاری بۆلاقی میسر لە چاپ دراوە.

لەم دوایییدا بەیازتیکی دەستنوس کەوتە دەستمان کە ھەندێک لە ھۆنراوەکانی
 شاپەرتەو و مەلای جزیری و مەلای باتەیی و ماجن و مەنسوری گرگاشی و مینای تێدا
 نووسراون و لە پەراوێزی ھۆنراوەکانی شاپەرتەو دا ھاتوو کە شاپەرتەو لە ساڵی ١١٩٤ی
 کۆچی لە دایک بوو و لە ساڵی ١٢٥٧ کۆچی دوایی کردوو و بەس.

شاپەرتەو لە ھۆنراوەئە ھۆنراو دا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و لە ھۆنراوەئە
 ھۆنراو دا دوو پێچکەئە گرتوو تەبەر:

ئاینی و دلدارێ. وا دیارە شاپەرتەویش وەکو زۆربەئە ھۆنراوەئە تر سەرھەتا شەیدای
 دیمەنە جوانەکەئە کوردستان بوو و لە پال ئەمیشەو شۆخوشەنگی و جوانیی
 دلخوازەکەئە ئەوەندەئە تر ئاوری کورتژمەکەئە خۆش کردوو، بۆئە بەپاریزەووە روو دەکاتە
 دلدارەکەئە و دەلی:

سەرۆئ ئازاد و قەد ئەشنائێ تە تەسکانە ل من
 شەبھی حالێ مە سەرئ زولفئ پەریشانە ل من
 ئەو قەدەر جەور و جەفا و ستەمئ دیتنە من
 زەرپەیک، لوتف تە قیمەت ب دوو سەد جانە ل من
 دەرھەقئ من تە وەکی نینە سەرئ پەحماکەرەم
 ژ لەبئ لەعلئ دوو و یەک تە ئیحسانە ل من
 سەبر و سامان و سکوون پڕ لە مە دشوارە گەلەک
 ئەجەل و مەرگ مەرن حالەتەکە ئاسانە ب من
 گەرچ من نینە ل نک تە قەدرئ مودقەدر
 بەندەئئ خاکئ دەرەت میسلی سلیمانە ب من
 ژ خەتئ ھەزەرەتئ من دیدەئئ جان پۆشەن بوو
 لەبئ لەعلئ تە وەکی چەشمەئئ ھەیانە ب من
 چ ھەدئ (پەرتەوئ) یارا وی بەندە ب بت
 حاکم و مالکئ پوھان بسکئ جانانە ب من

واته: بالای سهول و قهدی ناشنات نه هوهنی دلی منه، سهری زولفی تو وهکو حالی من پهریشانه، نه وهنده ستهم و زور و سه خله تيم دیوه که تو زقالتیک خو شه ویستی تو بایه خی دووسه د گیانی بو من هیه، تو هیچ به زه بییت به مندا نایه و پیت خوش نییه، به لام ماچیکی لیتی لالی تو بو من خیره، نارام و ئوقره گرتن بو من زور گرانه و، مردن بو من تا مانه وه ئاسانتره گهرچی من له لای تو پیزم نییه، به لام نوکهری دهرگای تو بو من وهکو سلیمان، له بهختی تو چاوی دلم پروون بووه وه و، لیتی لالی تو وهک سه رچاوهی ناوی زیانه بو من، تاکهی (په رتهو) ده بیته بهنده یار و گیروده ی نه وهی، بسکی نه و پیمیرد نارام دهری گیانه بو من. شاپه رتهو نه وهنده گیروده ی دلخوازه که ی ده بی که به جارئ نارام و ئوقره ی لی دهری و ده داته دهشت و کیتوا و ناچار گله و گازنده له دلی خو ی دهکا و بهم چهشنه دلی زاری خو ی ده لاوینیته وه و ده لی:

زیده بوون دیسا ژ نو من دهر دوکو فسانیت ددل
 نینه لوقمانهک ببیژت دائو دهرمانت ددل
 ههر که سهک موخبر نه ن ژ نه حوالی زه خما باتنی
 لی ده زانت نه و که سی وی جهرح په یکانت ددل
 بهری باغی جهان خوش با سه فا خوش رهنگه لی
 حه یف گولچین موهله تی قهت نادت ئاواتیت ددل
 گهر چ دل من بوو زه بیحی تیغی جه لادا به لا
 لی ژ سولتانی قهزا تین تازه فرمانت ددل
 مه نه نیکا غم دهست ئوستادی چه رخنی که ج
 تیک هو دیوان کرینه قه سر و ئه یوانت ددل
 ماتنی نه ز کرمه سه رگهردان و ژارو دهریده ر؟
 دعا له ما حادس کو نینه خانه ویرانت ددل
 گوئنا (په رتو) ئیلاهی نینه شکوایا چ کهس
 دی ل نک ته شه گوه په ک دهرد و غم نه حزانت ددل

واته: دیسانه وه دهرد و برینی دلم زور بووه ته وه، لوقمان و بژیشکیک په یدا نابی که برین و دهرده کهم دهرمان بکا، ههر که سیک ئاگای له برینی دل و دهرروونی من نییه، به لکو نه و که سه ئاگای لیه که دلی به تیر نه نگه یار وه واته: هاودهردی منه، بهری باخی جیهان زور جوان و خوش رهنگه، به لام به داخه وه ئاواته کانی دل ماوه ی نه وه نادن که بنیادم که لکی لی وهرگرئ، گهرچی دلی من که وه ژیر تیغی نه سه خچی زه مان، به لام نه و دله هه موو دم

بۆ یار دەبیتە کۆشک و هەیوان، ئەو دڵ مەگەر هەر تەنیا هەر منی دەربەدەر و ئاوارە و بێ خانوومان کردوو؟ بە لێکو تەواوی خە لکی جیهان بەم داخەو داخدار کردوو و مالی دلبانی ڕووخاندوو، خوایا (پەرتەو) لە کەسێک کله و گازنده ناکا بە لێکو دلم لە دەرگای تۆ ئەم کله دەکا.

سەرچاوهکان

- ۱- دیوانا پەرتویی هەکاری - توێژاندنا صادق بەهائەدین نامیدی - بەغدا، ۱۹۷۸.
- ۲- خلاصه تاریخ الكرد وکردستان - تالیف محمد امین زکی- بغداد، ۱۹۶۱.
- ۳- گراماتیكا زمانی کوردی - قەناتی کوردی - یەریغان، ۱۹۶۰.
- ۴- دیوانا کرمانجی - عبدالقیب یوسف - نەجەف، ۱۹۷۱.
- ۵- میژووی ئەدەبی کوردی - عەلانەدین سەجادی، ۱۹۵۲.
- ۶- بەیازێکی کۆن کە هەندێ لە هۆنراوهکانی پەرتەوی تێدا نووسراون.

مەلا مەنسووری گرگاشی

۱۲۶۲-۱۱۹۷

ئەم هۆنەرەمان ناوی مەنسوور و کورپی مەلا ئەحمەدی گرگاشییە و بە پیتی ئەو بە لگانەیی کە کەوتوو نەتە دەستمان لە سالی ۱۱۹۷ی کۆچی لە دیتی گرگاشدا لە دایک بوو. گرگاش گوندیکی بچوو کە کەوتوو هەتە خۆرەلاتی شاری نامیدی. هەر لە منداڵییەو لە لای باوکی خەریکی خۆیندن بوو و لە پاشا چوو هەتە حوجرەیی فەقییان و بۆ خۆیندن گەلی مەلبەندی کوردستان گەراو، ماوێهێک لە نامیدی بوو و ماوێهێکی زۆریش لە دیار بەکر خۆیندوو یەتی و سەرەنجام لە بتلیس خۆیندەن کە تەواو کردوو و گەراو هەتە بۆ گرگاش و پاشماوێ ژیا نی بەوانە و تەنەو و پینوینیی خە لک بردوو هەتە سەر تا لە سالی ۱۲۶۲ لە تەمەنی شەست و پینج سالییدا کۆچی دوایی کردوو و نیتزراو.

مەلا مەنسوور بە یەکی لە هۆنەرانێ هەرە بەرزی کورد دیتە ژمار و، لە هۆنینهو ی هۆنراوی دلداری و ئایینی و سەرۆشتیدا دەستیکێ بەرز و بالایی هەبوو و هۆنراوهکانی زۆر تەری و پاراو و شیرین و پەوانن.

مەلا مەنسوور وادیارە وەکو زۆر بەی هۆنەرانێ تر شەیدای دیمەنی جوانی زیند و مەلبەندە کە خۆی بوو و چاوه ندازی گرگاش درگای هۆنراوی بۆ کردوو هەتەو، لە پال ئەمە شەوێ جوانی و شۆخوشەنگیی دلخوازه کە ئەو نەدی تر ئاگری بەرداوهتە دڵ و دەروونی و کورتژی هۆنراوی بێ بەخشیوێ بۆیە هەر لە سەرەتاو بەسروشته جوانە کە

کوردستان هۆنراوی هۆنیوه تهوه، بۆ وینه لهم پارچه ههلبهسته دا که له سه رهتای لایه تیدا
هۆنیویه تهوه باسی به هار و سروشتی کردووه، وهکو ده لێ:

سویحان ژ شاهێ بی چوون چ به هارهک که سکونه
قادر (کن فیکون) ژ ئه رزان ده ریوون عویوونه
کوهساری، د مه حزوون ب ئیزنا وی فه بوونه

کوهسارا فه ده رکه تن هه لالان سه ره لینه
دنێف که قران فه رهستن به یان بوو ئه رزی شینه
ته فیری ژ بن ده رکه فتن کیری بیوون په نگینه

مونه قهش بوو جباله ژ ئالال و به بیوونان
ژ دهنگی په عدی بهاری وی هلات کیره ستوونه
وی نازل بووی خه لاته بیابان ته زین بوونه

ته زین بوون کووه و سه حرا ب لوتفا زولجه لالی
ئه حمه ر بوون دهشت و چیا ب گولیلکین بهاری
یه قین خه لاتێ ئه للا ژ بوون دنیا ئی هناری

خه لعه تی سوور و زه ر بوون هناری ژ بوو که لوکه
کوهساران مونه ووه ر بوون مورغان لسه ر چیکه چیکه
له مرغزاریت په نگین عه مزه لیب لیکه لیکه

ته مام که ملین دنیا ب زینه تا بهاری
که بکی د مه وتن چیا ویت ژووردا هاتن خاری
دئ خه به رده م ژ هه میان هند بوومه دحی ئاداری

نیشان ب لوتفا ته ب که فی و کانییان
کیری بوونه جه نه ت ب قوورده تا ره بانێ
چ خه لکی پی عبهره ته دانا ب نێف شاهییان

شاهی و صفا و سورور ئه و سابتن دبهاری
جیا گهریان د مهعمور دنهقشیت جوویباری
زاهر بوو جومله مهستور د مهها پاشی ئاداری

واته: خویا ئه م بهاره چ بهاریکی خوښه و گولاله سوررهکان لهسه کپوهکانهوه
سهریان دهرهیناوه و بهرهزا لهسه بهردمکانهوه پروا و هه لالهکان دهستیان کرده پیکه نین و
به پیوونهکان لهسه ما و پروه زهکانهوه سهوز بوون و بهجاری دهشت و کیویان پهنگین
کرد و هه وره برووسکه له کپوهکانی کوردستانهوه دهنگی دایهوه و کپو و دهشت بهجاری
پارزایهوه و، په له وره کان نیشتنه سه چلی دارهکانهوه و بولبولهکان له میترگهکاندا
دهستیان کرده چریکاندن و، ئاوی جوپارهکان بههازه هازه لهسه رهوه هاته خوارهوه و
سۆسه ن و نیرگز و گولانی جوژ بهجوژ بهجاری دهستیان خه ملاند و، ئاوی کانی و
کاریزهکان له جوگهکانهوه پزانه خوارهوه و بهم چهشنه کوردستان جاریکی تر پارزایهوه و
بووه بههشت بۆ دلداران و سهوداسهران.

مه لا مه نسور گهرچی هژنراوی زۆر بووه بهلام له بهر ئه وهی کۆ نه کراونه ته وه زۆر به بیان
له ناوچوون و ئه وهش که مابنه وه له ناو که شکۆل و به یازهکاندا نووسراون و به یادگار
ماونه ته وه.

سه رچاوهکان

- ۱- به یازیک که له سالی ۱۲۶۱ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۲- که شکۆلێک که له سالی ۱۲۷۳ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۳- یاداشتهکانی خۆم سه بارت به مه لا مه نسوری کرگاشی.

شیخ نووره دینی بریفکانی

۱۲۶۸-۱۲۰۵

ئهم هۆنره مان ناوی نووردهین و کوری شیخ عهبدو لجه باره و به شیخ نووردهینی
بریفکانی ناسراوه. به پیتی ئه زانیارییهانی که کهوتوونه ته دهستان له سالی ۱۲۰۵ی
کۆچی له دیتی بریفکاندا پیتی ناوته مهیدانی ژیانه وه. بریفکان گوندیکه که له چند
کیلومه تری دهۆکدایه. هه ر له مندالییهوه له لای باوکی خهریکی خویندن بووه و قورئان و
پهراوه ورده لهکانی تهواو کردوون و له پاشا چووته حوجره ی فهقییان و بۆ خویندن گه لی
شوین و مه له بندی کوردستان گهراوه، ماوه یه که له دیتی نیستووت بووه و ماوه یه کی زۆریش
له نامید له لای مه لا یه حیای مزووری خویندوو یه تی و له پاشا له سلیمانی له لای شیخ

پير و ئوستاد چ حاجت ب عهلى حهيدهر ههستن
 شهف و رۆژان ژ تهرا پيرى خوداوهندى عهلى بت
 مهه و سال و شهف و رۆژ و دهم و گاف نهزهيه عومر
 مهبۆران ب خسارمت تا شهكهنگى ههزهلى بت
 وهكو تفلان ژ غروورئ ب دنئى غافلين ئهم
 روو سياهين ژ خودئ وهخته مهشهرم و خهجهلى بت
 خلويهيهك جلوه ژ نوورئ مه نهدى سافى بيت
 جلوهيا خلوه فران شيفه ژ فئى بهدرئ جهلى بت

واته: نهگهر دهتهويئ كه دلت وهكو مانگ و خۆر بدرهوشيتهوه و، ژهنگى دلت وهكو مس
 لابهى و ببئته گه وهريكي باييدار، دهبي حهوههرى خۆت دهرخهيت و جلويهريكي كۆن
 له بهركهئى و له خۆپهسهندى لادهيت و بييرى خۆت بهجاريئ پاك و خاوين كهيتهوه و
 بهبييركردنهوه خۆت بشۆزيتيهوه تاكو پئى و پهوشتى پيشووت ئيتر لهناوبهري و پئى
 خواناسى بگريته بهر، چونكه له رۆژى دواييدا تهواوى نازاى لهشت دهبنه شايهتى
 كردهوهكانت، كهوابوو كاريئ بكه كه ئهوان شايهتى خواناسى و پاكيت لهسهه بدن و،
 ههموو خهلكيش له تو رازى بن. ئيمه دياره وهكو مندا لان بههۆى نهزانويهوه له جيهان
 غافلين و له درگاي خوا روورهش و شهرمهندهين، هيچ شوپنئيك له تيشكى خوا بي بهش
 نيهه، كهوابوو خوات له بير نهچئتهوه و هر بههيوئى ئهوه به.

بريفكاني له پارچه ههلبهستئكى تردا هر لهم بارهوه دهئى:

راست و چهپ تير دانه جاني راست و چهپ
 نهوس پهشتۆزئ كهفانى راست و چهپ
 بي دل و ئينساف و زالم فتنه خيز
 سينه غربال كر - نهانى راست و چهپ
 ئهز دخۆدا بووم مه دى بي مروهتان
 دينه جاني من نيشانى راست و چهپ
 تير و پم دل ما دنافئى ههلقه رهنگ
 من ب ئهحوالى نهزانى راست و چهپ
 ئهرزه دل لهو وي دبارت هر لهسهه
 شوبهئى قهترئ ئاسمانى راست و چهپ

غم ژ من نا هلگرت له و حوجه تان
 لیک ته که بیور تین بهانی راست و چهپ
 لی مه هر دهورانه شو بهی کل ژنی
 نم له دهورا باغه بانی راست و چهپ
 وی ج ه فای هی له نه فسا خو دکهت
 بهس په کین بی شک نه سانی راست و چهپ
 نه ز برینداری که فانی مال هله که
 نه و زلی خای زهمانی راست و چهپ
 لی بلا (نووری) فیدا بت هر ته نی
 دل به ری بینم دخانی راست و چهپ
 نه حمه دی موختاره دل به ره نووریا
 کاموراد و کامرانی راست و چهپ
 جهرگی ئیتوونی ته کر نارمانجی تیر
 شوبه تی شیخی یه مانی راست و چهپ

واته: له راست و چه په وه تیریان بوم هاویشت و، له په نامه کیه وه سینگمیان وهک بیژنگ
 کون کون کرد و، من که له حالی خو دمدا بوم، تیره کان له ناکاو که وتنه گیانم، دل م وهکو
 زه وی وایه و تیره کان وهکو باران پژانه سر له شم و، خه م و په ژاره دست له من
 ه لنگری و له گه ل تیره کاندای پیکه وه په کیان گرت و بهر هنگارم بوون. من برینداری نه و
 که وانم که یار بومی هاویشت و نه ویش زلی خای زهمانه، با (نووری) بیته قوربانی نه و
 یاره به لکو له م ریگه وه چاوی پی بکه وی. نه و دل به ره نه حمه دی موختاره، کوا نه و کامرانی و
 به خته وهریبه که جهرگی پرتینی منی بهر که وی و، وهکو شیخی یه مانی گیانی له رتی یاردا
 بهخت کا و به نامانجی خو بیگا.

سهرچاوه کان

۱- به یازیک که له سالی ۱۲۵۸ ی کوچیدا نووسراوه.

۲- یاداشته کانی خوم سه بارهت به شیخ نوورهدینی بریفکانی.

مجموعه سەئیدی میهری

۱۲۱۰-۱۳۰۰

ئەم ھۆنەرمان كۆپى مەلا عەبدولرحمان و نەوى مەلا يەحيای عيمادىى مزورىيە و نازناوى میهرییه. بەپىتى ئەو بەلگانەى كە كەوتوننە دەستمان لە سالى ۱۲۱۰ى كۆچى لە نامتدیدا لە دایك بووه و ھەر لەوێشدا پى گەيشتووھ. لە سەردەمى مندالیدا لە لای باوكى خەرىكى خويندن بووه و لە پاشا چووھتە حوجرەى فەقىيان و بۆ خويندن زۆربەى مەلەبەندەكانى نامىدى و ديار بەكر و بتلیس گەراوه و سەرنەجام لە ئەخلاقدا خويندەكەى تەواو كرددووه و گەراوه تەو زىد و مەلەبەندەكەى خۆى و پاشماوھى ژيانى بەوانە و تنەوھ و پىنوونى خەلك بردووھتە سەر تا لە سالى ۱۳۰۰ لە تەمەنى نەوھد سالىدا كۆچى دوايى كرددووه و نىژراوه.

میهرى بەيەكئى لە ھۆنەرانى ھەرە بەرزى كورد دیتە ژمار، ھۆنراوەكانى زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوانن. جگە لە ھۆننەوھى ھۆنراو بەسئى زمانى كوردى و فارسى و عەرەبى، وەكو دەلێن چەند نامیلکە و پەراویشى سەبارەت بەئاین و مەبەستى كۆمەلایەتى بەزمانى عەرەبى داناون، بەلام بەداخوھ دەست بەدەست كەوتوون و لەناوچوون.

میهرى بەراستى لە ھۆننەوھى ھۆنراوى دلداریدا زۆر بەدەسلات بووه و ھۆنراوى لەم بابەتەوھ گەلئى سوارە و ھەر لە سەر رى و رچەى ھۆنەرانى كۆن رۆيشتووھ و وشەى بادە و مەى و مەيخانە لە ھۆنراوى ئەودا بەزۆرى دەبىنرئین و مەبەستیشى لەو وشانە باسئىكى خواناسى بووه كە پەپەرھوئى لە ھۆنەرانى فارسى بىژ كرددووه، بۆ وئینە لەم پارچە ھەلبەستیدا دەردەكەوئى كە دەلئى:

جانا چە سەما بەستىە زولفاتە بە ھىھى
دیسە بەمەبەخشى ژ كەرامەت قەدەحئى مەى
خوھش بەستىە عشرەت لە تەماشاكەھئى روخسار
گەھ نەشرە لەسەر سەفحەى سیمین و گەھئى تەى
ئىرۆ نە تەنئى دلئى مە دە بەنداتە ئەسسىرە
پا بەستەى زولفا تە نە ھەر شاھ و دووسەد كەى
جان ماىە بلەب، دەرد و غەمان جۆشە لە سینە
ئولفەت ژ سەرئى لوتف تە تۆ میزان ب مەناكەى
ئاهەنگى وسالا تە لە من خوھش كرىە جان
من سینە موھەیاپە تژى چەنگ و دەف و نەى

پوخسه تده ئیرۆ ژ تهره حوم بکه ن ئیحسان
 ئەف کوهنه برین مه ژ غه مزین ته ده فین که ی
 «میهری» مه که به حسی سه ری زولفان ته مه عی خام
 ئەف قسه دریتزن به سه ره نجام تو نابه ی

واته: گیانه ئەمه چیه زولفه کانت په خش و په ریشان کردوه، ده سا جامی باده م بو تیکه
 و پیم بده، پوخسارت ته ماشاگه یه بو دلی دآدار، ئەمرۆکه دل بوند و دلی تو یه و به ته نافی
 زولفه کانت به ستراوه ته وه و ته نانه ت شاکان دلی زولفی تو ن، گیان پره له دهر د و غه می تو،
 به لام دلم به وه خو شه که روژتکیان به تو ده گم و له سایه تا دهحه سیتمه وه، ده سا ئەمرۆ وهره
 چاکه م پی بکه و برینه کانت که به ناز و خه مزه ت زووخواویان لی دئی، ساریژ که ره وه. ئە ی
 میهری که م باسی زولفی یار بکه، ئەم باسه دریتزه و سه ره نجامی به تو نابریته وه.

میهری زۆر حه زی له هۆنراوه کانی حافزی شیرازی کردوه و هه موو ده م کاتی خۆی
 به خویندنه وه ی هۆنراوه کانی ئەو هۆنره بردووه ته سه ر و، هه ندی جار هۆنراوه کانی ئەوی
 هه لکیشاوه ته هۆنراوی خۆی. بو وینه ئەم پینج خشته کیه ی له سه ر پارچه هه لبه ستیکی
 حافز هۆنیوه ته وه، که ده لی:

عیشقا ته یه دیسا کو ده دل به ستیه بنیاد
 ئەف عومره مه بووی وه نه بوو بین ژ غه م نازاد
 له وه هر سه حر و شام مه که بین ناله و فه ریاد
 «پیرانه سرم عشق جوانی به سر افتاد
 وان راز که در دل بنه فتم به در افتاد»
 تالع د ئەزه لدا مه سیه بووی ژ ته قدير
 قهت فایده ناکه ن ژ مه را چاره و ته دبیر
 زولفا ته به هیه ت له سه را به ستیه زه نجیر
 «از راه نظر مرغ دلم گشت هوی گیر
 ای دیده نگه کن که به دام که در افتاد»
 ساقی ژ له طافه ت به مه دا وه عده و میقات
 دل ساکنی مه یخانه یه شهیدای بوت ولات
 ده رسا مه وه سان دامه دوه ی پیری خه رابات
 «بس تجریه کردیم در این دار مکافات

با دردکشان هرکه در افتاد و افتاد
 «میهری» ژمه تهریس، فهتاوا نهکرن سوود
 عهکسا روخی ساقی بوو دهنیف کاسهی زومروود
 خالا لهبی لهعلی ته مهکر دانهی مهقسوود
 «حافظ» که سر زلف بتان دهستخوشش بود
 بس طرفه حریفی است کش اکنون بهسهر افتاد

سهرچاوهکان

۱- کوفاری هتاو - ژمارهی ۴، سالی ۱۹۵۵.

۲- یادداشتهکانی خوم سهبارت بهمهمد سهعیدی میهری.

مهلا نهحمهدی نالبه‌ند

۱۳۰۵-۱۳۸۴

نهم هونره‌مان ناوی نهحمه‌د و کوری نه‌مین نالبه‌نده و به‌پیتی نهو به‌لگانه‌ی که
 کهوتونه‌ته دستمان له سالی ۱۳۰۵ی کوجی له ده‌فهری بامه‌پرتی که له چند کیلومه‌تری
 شاری نام‌پیدایه له دایک بووه و هر له‌ویدا پی گه‌یشتووه. هر له مندا‌لییه‌وه خه‌ریکی
 خویندن بووه له پاشا به‌فقه‌پتیه‌تی چووه‌ته دپی مایی له‌لای مه‌لا تاها خویندنه‌که‌ی ته‌واو
 کردووه و له سالی ۱۳۴۰ی کوجیدا ئینگلیزه‌کان که بادینانیاں داگیر کرد له‌گه‌ل شیخه‌کانا
 رژیسته‌گوندی جه‌لی له کوردستانی تورکیادا و له دواي هیمیندا گه‌رایه‌وه زید و
 مه‌لبه‌نده‌که‌ی خوی و پاشان چووه دپی بیدو و بووه مه‌لای خه‌لکه‌که و له پاش ماوه‌یه‌کی تر
 چووه‌گوندی پوست و ده سال له‌ویدا مایه‌وه و له سالی ۱۳۷۰ی کوجیدا گه‌رایه‌وه نامیدی
 و له پاش سالتیک رژیسته‌وه بامه‌پرتی و له سالی ۱۳۸۴ی کوجی له ته‌مینی هه‌شتا و یه‌ک
 سالی له دپی خشخاشدا کوژا.

نالبه‌ند یه‌کلی له هونره‌انی هه‌ره‌به‌ری کورده و هونراوه‌کانی زور ته‌ی و پاراو و شیرین.
 به‌شتی له دیوانه‌که‌ی لهم دوايه‌دا چاپ کراوه و زوربه‌ی هونراوه‌کانی بریتین له: هونراوی
 دل‌داری، سو‌فیه‌تی و خواناسی، پیا‌ه‌ل‌دان و ستایش، داش‌وزین و نیشتمان‌په‌روه‌ری.

نالبه‌ند گه‌لی چهرمه‌سه‌ری و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی له ژیاندا دیوه و گه‌لی تووشی ناواره‌یی و
 ده‌ریه‌ده‌ری بووه و له‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌که‌ی کردووه‌ته‌وه، به‌تایبه‌ت له به‌رابه‌ر ئینگلیزه‌کاندا
 راوه‌ستاوه و به‌هونراوه‌کانی خه‌لکی هان داوه که یه‌کیه‌تی به‌پینه‌دی و له ناکوکی و
 نات‌بایی خو‌یان لاده‌ن، وه‌کو ده‌لی:

كه سئ وهك من نه كر نسحت بو كوردا
 ب كوردی هو بهيان كريبیت مه ئالهك
 نه گهر ويجدان هه بییت دئ من نیاسن
 وهكى ويجدان نه بیتن به سه فالهك
 كوئهن شیرم بو نیچیرا كه لاما
 به لی ئه ما نه ها دهست من غه زالهك
 گه لی كوردا كه لامئ من به لاف كه ن
 نه بیژن شاعری كر گاله گالهك
 كه لامئ وه مه كر جه وه هر به شعرئ
 نه ما ئه فرۆ ل وا ری من ته فالهك
 بقی ته بعئ ته پرو نا زك كو من هه ی
 ل مالا من به قین فه ربو ده لالهك
 بو كوردا (ئه حمه د) ی ساخله م سه عی كر
 چ شولا هه ی به بیان كر ژئ میسالهك

واته: كه سئك به ئه ندازه ی من په ندی كوردی دانده اوه و، من له مهیدانی قسه و
 وتاردادان وهكو شیرم، به لام نه متوانی ته نانه ت ئاسكك نیچیركه م، چونكه هه ر به دووی
 هوئراو و قسه و یاس و مه بهستی كوردایه تی و كو مه لایه تییه وه بووم و ئه بی هوئراوه كانی من
 له ناو كو مه لدا بلاو كه نه وه و، من هه ر بیر و رای ئیووم له هوئراوه كانماندا هئنا وه، به و
 مرخه وه كه هه مه ویستم دلداریك هه بی كه ئه و دلداره شم كورد و كوردستانه و، ئه حمه د
 به پاكژیی دل بو كورده كان تئ كو شا و، له هه ر مه به ستیك نموونه یه كی ده رخست تا هه موو
 پروون بنه وه.

نائبه ند له ریزی ئه حمه دی خانی و حاجی قادری گوویییه كه دژی دیلی و كوئیلهداری
 راوه ستاوه و له به رانبه ری زۆرداران و مله وپران سه ری دانه نواندوو، وه كو له م پارچه
 هه لبه ستهدا رازی دلی خوئی بو مان ده گنیریتته وه و ده لی:

موخابن بو جهئ كوردا نهو لی بویه ئی فاری
 هه تا ئه فرۆ د خه ودا مان به سه ردا هات شه فا تاری
 جهئ می ترا جهئ شیرا، جهئ دینداری و خیرا
 جهئ نامیس و فافیرا نهو كه فتینه بن باری

بهري ئه فرۆ جيهانگير بوون ملووک و حاکم و ميربوون
 خودان حوکم و چهک و شير بوون ژ نه سلّي عونسرى ئارى
 حوکم که ربوون که لهک سالال ناف غهبرى خو بوون ئالا
 ژ مه دحا قهت نه مان ئالا نه که فتن بهرچو هه وگارى

واته: داخ و موخابن بۆ جى و شوينى کورد که ئىستا ئىوارهى لى هاته وه هتا نه مرق
 نه وان له خه و دامان و، شهوى تاريخيش هاته سهريان و هيشتا وريان نه بووه، کوردستان
 جى شيره پياوان و که له پياوانى خواناس و جىگای ئابروو و فهيت بوو که چى ئىستا
 که وتووته ژير بار، له مه و بهر ئه م که له جيهانگير بوون و خاوهنى مير و پاتشا بوون،
 خاوهنى فه زمان و چهک و شمشير بوون و له رهگهزى ئارى بوون و، که ليک سالل فه زمانيان
 ده دا، له ناو بيگانه بهرز و ديار بوون و، هه موو که سيک چ بيگانه و خويش په سهند و
 ستايشيانى ده کرد.

نالبه ند وه کو هۆنه رانى ترى کورد سه ره تا شهيدا و گراوى نازک نه وه آلان بووه و جوانى
 و پروا لى دآداره کهى کورترم و ئيلهامى هۆنراوى پى به خشيوه. بۆ وینه له م پارچه
 هه لبه سته دا روو ده کاته دلخوازه کهى و ده لى:

چ بيژم مه دحه بۆ فى روح شيرينى
 رحانال ناف رهز و باغى ئه فىنى
 ده لالى نازكى بره و هي لالى
 دورا که فتى ده رى گه نج و خزىنى
 شه مال دانا ب شه فى ره هن و ته يسى
 برۆسىال سه ر دلى وه قتى که نىنى
 م گوت گول چيچه کا لاو و جحىلا
 تووى حاکم له سه ر به لقيس و زىنى
 جه مالا يوسفى شه و قا رووى ته
 ته ئه ز کوشتم حه لاندم دل په فىنى
 ژ عيشقا ته ل من رابوو قيامهت
 هه وارا خو م بهر ئىتا مه دىنى
 ژ چاقت ته دوو تيره اتن دلى من
 کى ده زمان که ت ته فى جورح و برىنى

كولىكا ناف ههڤالا سۆر و قرمز
 بهارا كاملا هر كهسك و شينى
 چيمه ن پيشى سر و ديمى ته شهرمين
 توشه كرى مسر و شام و هند و چينى
 ته ناگر نه فرۆ بهردا نه هلى عهردى
 دگه ل من بهس بكه فى كه رب و كينى
 مه لك جومله ژ عهرشى هاتنه خارى
 كو فى به حرى نهو نه م ژى كه تينى
 ههڤالى ديم دوپى، قامهت زرافى
 تووى نوورها ل چيائى توور و سيني
 بزانه ئيختيارا من د دل دا
 وهكى ته يري ژ دهست من چو فرينى
 وهكى رابووم له حه شرى دوير و كویره
 جهى لى بى بيخبرى پافرینى
 قه بووله من تو (ئه حمه د) دين و بونيا
 بو خاترا فى سورا ئيبنولئه مينى

واته: چۆن ستایشی ئه و ئيسك سووکه بکه م که وهکو پيچانتيکی بۆنخۆشه له ناو پهز و
 باغی ئه ويندا، تۆ وهکو دورتيکی باييدارى که چوويته ته سر گهنج و خهزندها، تۆ وهکو
 شه ميکی ايته که شهوى تاريک روون ده که يته وه، پيکه نيني تۆ برووسکه يهک له سر
 ئاسمانى دلم داده نى، تۆ وهکو گولى چيچه کی و به سر بهلقيس و زيندا فه رمانه وايی
 ده که ی و له وان شوخوشه نگترى، جوانين يوسف له جوانيى پرووى تۆدا ده رده که ويى و، تۆ
 به م جوانيته دلى منت کوشت و، له بهر ناگرى ئه وينى تۆ من سووتام و، دوو تيرت به هوى
 چاوانته وه بۆم هاويشت و ته وایى له شمت بريندار کرد و دياره که س ناتوانى برينه کانم
 سارپژ بکاته وه و جگه له خۆت، چيمه ن و شينا وهردى له بهر اهرى تۆدا شهرمه زاره و، تۆ
 خه لکت سووتاند، چونکه تۆ وهکو تيشکی کيوى توور و سيناى، ئه وه بزانه که ئيختيارم له
 دهست ده رچوو و له رۆژى دوايشدا که له گۆر زيندوو ده بمه وه هر دهسته و داميني تۆ
 ده بم.

نالبه ند له بارى خواناسيشه وه گه لى هۆنراوى هۆنيونه ته وه که گه لى ته ر و ناسک و
 پاراون و ئه وا ليره دا چه ند هۆنراويکی بۆ نموونه دتين:

ئىلاھى تۆھكۈمدارى ئەمى بھوكمى تە رازىنە
 ھەقىقەت ھەر توغھەففارى بەلى نەفسا مە خائىنە
 قەوى نەفسا منا ھارە ژ ھەدى زىدە دژوارە
 دگەل من خائىن و خارە، ھەكى خويندارەكا دىنە
 يەقىن خويندارە ئەو بو مە، ھەرادژوار و مەيشوومە
 دەستى دا ئەزى ھۆمە چ خۆشى من نەدىتى نە
 ژبەر وى نەى خودان خىرم نەخو ھەبدم نە جامىرم
 ژ ساخيا خۆ ئەزى تىرم ھەپۆ ئەف ھەبەدە شەرمىنە
 ھەپۆ ئەف ھەبەدە سەر شۆپە، كو نەفسا بى سەرۆ بۆرە
 نەساخم ھەر ھەكى كۆرە نە من سەبىر و نە تەسكىنە
 ئەزم شەرمىن لەناف يارا دنالم ھەك برىندارا
 نە سەربەستم ھەكى جارا ھناف ئەفرو ل من سۆتىنە
 حسابا ھەشر و مىزانى دۈھەقتى جورم و كىشانى
 ئەمرگە ئەو فەقىر كانى ھلۆ جىبرىل ھەرە بىنە
 ل دىوانى ۋەرن روىن كىتابا رەھمەتى ب خوتىن
 ھەرن زوى ئەھمەدى بىن فەقىر و ژار و مسكىنە
 ۋەرە ئەھمەد عوفوو ھاتە مە ثابت كر يەقىناتە
 بەھەشتا تازە من داتە ھەرە پال دە رەھەت روىنە

ۋاتە: خوييا تۆھەرمانرەۋايت و ئىمە بەھەرمانى تۆ رازىن و، بە راستى تۆ بەخشىنەرى
 گوناھى، بەلام ئىمە سېلەين و، بىگومان نەوسى ئىمە شووم و سەركىشە و لە دەستى ئەو
 ھىچ چەشنە خۆشىيەكم نەدىو، ديارە بەھەرمانى نەوسى خۆم جوولامەتەو و بەندەيەكى
 چاك نىم و لە كر دەۋەى خۆم شەرمەزارم و، ديارە تۆش بەخشندەيت و خۆت فەرمووتە
 گوناھەكانتان دەبەخشم و بىگومان منىش چاۋەپتى بەزەبىي تۆم.

كۆمەلىك لە ھۆنراۋەكانى نالەبند لە سالى ۱۹۸۲ لە لايەن سەئىد دىرەسىيەو لە نەجەف
 لە چاپ دراۋن.

سەرچاۋەكان

۱- دىوانى ئەھمەدى نالەبند - كۆكردەنەۋى خالد حسين - دھۆك، ۱۹۷۲.

۲- بەيازىك كە لە سالى ۱۳۰۵ى كۆچىدا نووسراۋ.

هۆنه‌رانی ده‌وری بابان

۱۰۸۸-۱۲۶۷

بابانه‌کان له هه‌ریمی موکریان و شاره‌زور و سلیمانیدا میرنشینیکیان به‌ناوی خۆیانه‌وه پتک هینابوو که ئەم میرنشینه نزیکه‌ی سێسه‌د سالتیک به‌رده‌وام بووه و هه‌ندێ جار له‌ژێر ده‌سه‌لاتی عوسمانیه‌کاندا بوون و بری جاریش له‌ ژێر پکتیی پاشایانی ئێرانا بوون.

مێژوونووسه‌کان لایان وایه که دامه‌زێنه‌ری ئەم میرنشینه له‌ فه‌قی ئەحمه‌دی دارشمانه‌وه ده‌ست پێ ده‌کا و گوایه له شه‌رتێکدا به‌سه‌ر یه‌کێ له‌ دوژمه‌کانی عوسمانیدا سه‌رکه‌وتوه و ئەوانیش ناوچه‌ی پێده‌ریان داوه‌تی و ئەویش میرنشینی بابانی دامه‌زراندوه. به‌لام زۆریه‌ی مێژوونووسان له‌سه‌ر ئەو بیروپایه‌ن که بناغه‌ی میرنشینی بابان، له‌لایه سلیمان به‌به‌ی کوره‌زای فه‌قی ئەحمه‌ده‌وه له‌ سالی ۱۰۸۸ ی کۆچیدا دامه‌زراوه و بووه‌ته میری مه‌رگه و پۆده‌ر و ئەوسا ده‌ستی کردوه به‌په‌رده‌دانی سنووری ولاته‌که‌ی و له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا شاره‌زور و سلیمانی و که‌رکوکی داگیر کردوه و له‌ پاش ئەو به‌که‌ر به‌گی کوری بووه‌ته جێنشینی و ئەویش په‌ره‌ی داوه‌ته سنووری ولاته‌که‌ی، به‌لام عوسمانیه‌کان رقیان لێ هه‌لگرته‌وه و کوشتویه‌انه.

له‌ دوا‌ی به‌که‌ر به‌گ چه‌ندین میر له‌ میرنشینی باباندا فه‌رمانپه‌رهبان کردوه که بریتین له: خانه‌پاشا (۱۱۳۳-۱۱۴۳) سه‌لیم پاشا (۱۱۵۶-۱۱۶۴)، سلیمان پاشای گه‌وره (۱۱۶۴-۱۱۷۵)، ئەحمه‌د پاشا (۱۱۷۴-۱۱۷۷)، سلیمان پاشای دووم (۱۱۷۷-۱۱۷۸) هه‌روه‌ها گه‌لیکی تریش فه‌رمانپه‌رهبان کردوه که له‌ناو ئەوانه‌دا ده‌توانین له: حه‌مه پاشا و ئەحمه‌د پاشا و مه‌حمود پاشا و ئیبراهیم پاشا و عوسمان پاشا و عه‌بدوڵله‌حمان پاشا و خالد پاشا ناو به‌یه‌ین که تا سالی ۱۲۶۷ ی کۆچی فه‌رمانپه‌رهبان کردوه و سنووری میرنشینه‌که‌یان تا خاکی کفری و جوانرۆ و زه‌هاو و مه‌نده‌لی و هه‌ولێر پوێشته‌وه.

میره‌کانی بابان زۆر چه‌زبان له‌ ئاوه‌دانی و په‌ره‌پێدانی فه‌ره‌نگ و زانیاری و کشتوکاڵ کردوه و له‌و ماوه‌یه‌دا گه‌لی پرد و مزگه‌وت و په‌رتوو‌خانه‌یان دروست کردوون. ئیبراهیم پاشا شاری سلیمانی له‌ سالی ۱۲۰۰ ی کۆچیدا دروست کردوه و مامۆستایانی زانکۆی قه‌لاجوالانی گۆپزاه‌ته زانکۆی ناینی ئەو شاره‌.

بابانه‌کان زانیانیان هان ده‌دا که په‌راو و نامیلکه بنووسن که له‌ ده‌وری ئەواندا گه‌لی زانا و هۆنه‌ر و پیتۆل و بزیشک هه‌لکه‌وتوون و گه‌لی به‌ره‌می باییداریان به‌زمانی کوردی و

عەرهەبی و فارسی لى بهجى ماون كه هەندىكىيان بریتین له: «موفتى زەهاوى، مه لا خدرى نالى، مهولانا خالدى نهقشبهندی، شىخ مارفى نۆدى، مستهفا بهگى كوردى، حاجى قادرى كۆبى، شىخ رەزای تالەبانی، مه لا سألحى ئاهى، عەبدوولرەحمانى سالم، عەلى بەردەشانی، حەسەن كەنۆش».

میر ئەحمەدبەگى زەنگەنە

۱۱۰۰-۱۱۷۰

ئەم ھۆنەرمان ناوى میر ئەحمەد و كورى سمايل بەگى زەنگەنەيه و بەپىي ئەو بەلگانەيه كه كەوتوونەتە دەستمان له سالى ۱۱۰۰ى كۆچى له دىي قەيتولدا له دايك بووه و ھەر لەویشدا پىگەيشتووہ. ئەحمەد بەگ لەبەر ئەوئەيه بەگزادە بووه له سەرھتا له قوتابخانە و له پاشا باوكى مامۆستايەكى تايبەتى بۆ راگرتووہ و لەلای ئەو فێرى وێژە و زمانى فارسى و عەرهەبى بووه و ماوہىەكيش له ھەورامان و سنە و بەغدا بووه و ئەوسا گەراوہتەوہ زىد و مەلبەندەكەى خۆى و خەرىكى مەكدارى و كشتوكال و ئازەلدارى بووه تا له سالى ۱۱۷۰ له تەمەنى حەفتا سالیدا كۆچى دوايى كردووہ و ھەر له زىدەكەى خۆيدا نيژراوہ.

میر ئەحمەد بەگ له كاتى خویندەنەوئەى گولستان و بووستانى سەعدیدا ھەوہسىكى زۆرى كەوتووہتە سەر ھۆنراوہ و ھەر له تافى جوانیدا دەستى كردووہتە ھۆننەوئەى ھۆنراو و ئىنجا خووى داوہتە خویندەنەوئەى ھۆنراوى ھۆنەرانى ھەورامان و گەلى حەزىشى له ھۆنراوہكانى مەولەوئەى بەلخى و كەلىمى ھەمەدانى كردووہ و بەم جۆرە كەوتووہتە كۆشى ھۆنراوہوہ و گەلى ھۆنراوى جوانى ھۆننەوئەوہ.

له ھۆنراوہكانى ھەر پارچە ھەلبەستىكى گەيشتووہتە دەستى ئىمە، ئەویش له گۆفارى (دەنگى گىتى تازە) له چاپ دراوہ، ئەم پارچە ھەلبەستەى بۆ يەكئەى له خزمەكانى حەمە ئاغای زەنگەنەى غەمناكى نووسىوہ كه گوايه له كاروبارى مەكداریدا يارمەتيدەرى بووه و لەبەر چەند ھۆيەك لەلای نەماوہتەوہ و بارى كردووہتە كوردستانى ئىران بۆ ناو خزمەكانى و ئەویش ئەم پارچە ھەلبەستەى بۆ ناردووہ و داواى لى كردووہ كه بگەرىتەوہ لای وەكو دەلى:

ھامسەران خەيال، ھامسەران خەيال
خەيال دامە وىر، وىردامە خەيال
دال بەردم وە بەحر مەوج مالا مال
بەرنائوہرد دانەى جەواھىر وە لال

شکۆفەى چەمەن، شەفافەى گولان
 ھام بەزم مەجلس نەغمەى بولبولان
 یە خەیلێ وەختەن نییەنى دیار
 وە بێ تۆ تەختم بەیۆ یەختە سار
 وە بێ تۆ عومرم نەمالە جیھان
 تەخت و بەخت و جام گشت وەتۆ پەوان
 تۆش وینەى جام جیھان بینەنى
 پەونەق ئاوەردەى رووی زەمینەنى
 نەواچى میرزام حەرفێ نەواتەن
 بینایى دیدەم بێ تۆ زولماتەن
 پەى چ دەلیلێ نەکیانای وەلام
 وێم و گەرد کەسم ھەر وەفیدات بام

واتە: ئەى خۆشەویستەکم! ئەوھندە بیرم کردووە و کەوتمە ناو کەلکەلە و خەیاڵ و دلم
 بردە ناو شەپۆلى دەریا تا چەند دانە گەوھەرێکم بۆ پەیدا بوو کە ئەوا پێشکەشتى دەکم.
 ئەى ھاویراز و ھاوبەزمەکم! ئەمە ماوہیەکە دیار نیت و بەبێ تۆ تەخت و بەخت لەناو
 دەچێ، بەبێ تۆ تەمەنم لەناوچوونە و تەخت و بەخت و جام ھەر وە تۆ پەوايە، تۆش وەکو
 جامى جیھانبینى و پازینەرەوہى رووی زەویت، نەلێتى کە میرزام قسەيەکی نەکردووە،
 بینایى چاوەکانم بەبێ تۆ تارىکە، لەبەرچى نەھاتیتەوہ لام، خۆم و کەسوکارەکم دەبینە
 قوربانت.

سەرچاوەکان

- ۱- مێژووی ئەدەبى کوردی - عەلانەدین سەجادی - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۲- گۆڤاری دەنگى گیتى تازە ژمارەى ۱- بەغدا، ۱۹۴۵.
- ۳- یادداشتهکانى خۆم سەبارەت بەمیر ئەحمەدبەگ.

مهلا محمدهدی هزار میردی

۱۱۹۹-۱۱۱۹

ئەم ھۆنەرمان ناوی محمەد و کۆری حاجی حەسەنی سنجوئ و نازناوی ئیبنولحاجە و بەپیتی ئەو بەلگانەیی کە لە دەستدان لە سالی ۱۱۱۹ی کۆچی لە دێی سنجوئ لە دایک بوو. سنجوئ یەکنێ لە دێیەکانی سەردهشتە. ھەر لە منداڵیدا لە لای باوکی خەریکی خۆتندن بوو و لە پاشا چوووتە حوجرەیی فەقییان و خەریکی خۆتندن بوو و بۆ خۆتندن ھەمووی موکریان گەراو و ماوہیەک لە سابلاخ بوو و ماوہیەکی زۆریش لە سلیمانی بوو و سەرتیکیشی داوہ لە قەلاچوالان و سەرەنجام وەمی مەلایەتی وەرگرتوو و گەراوہتووە زیند و مەلبەندەکەیی خۆی و لە پاش ماوہیەک دلی لەوئ ھەلگەنراو و باری کردووتە دێی ھزار میرد لە نزیک شاری سلیمانی و ئیتر پاشماوہی ژیانی بەوانە و تەنەو و پینوینی خەلک بردووتە سەر تا لە سالی ۱۱۹۹ لە تەمەنی ھەشتا سالیدا کۆچی دوایی کردوو و لەویدا نۆژاوە.

مەلا محمەد بەیەکنێ لە زانایان و ھۆنەرائی ھەر بەرزێ کورد دیتە ژمار و زۆربەیی تەمەنی بەدەرز و تەنەو بردووتە سەر و گەلێ وەمی بەفەقییان داوہ و گەلێ لە زانایانی کورد و ھەکو مەلا عەبدوللای بیتووشی و شیخ ماری نوؤئ و کاک ئەحمەدی شیخ شاگردی ئەو بوون.

ئیبنولحاج لە ناو زاناکانی کورددا پلەویایەکی بەرزێ ھەییە، بەتایبەتی لە (عیلمی کەلام) دا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و ئەو پەرتووکەنەیی کە بەیادگار لێ بەجێ ماون، ھەموو لەو زانستەدان و بریتین لە: (رفع الخفاء)، (ایقاد الضرام علی من یوقع طلاق العوام)، (محاسن الغرر)، (رساله فی الکراه الشرعی، حرمة المتعہ)، (نخبه الفکر فی مصطلح اهل الاثر).

ھەر ھەھا پەراوئیکی بەناوی (مەھدی نامە) لە سالی ۱۱۷۶ی کۆچی ھۆنیووتەو کە داگری شەست و چوار بەندە و ھەر بەندیکی چوار خشتە کە ئەوا بەندیکی لە سەردیتری نیشانەیی ناخر زەمان دینین:

ھەر دەمین ئەشرار و لئاس

چیش نازانن دە کەر و کاس

پیریان دەبیتە ئەلخەناس

لێ وەر دەگرن تەریقەتی

خۆ دهكا به شىخى زه مان
 ده يانكاتە عەبدى ئەوسان
 نه خه ير ده زانن، نه ئىحسان
 هاوار له بهر وى غەفلەتت
 ئيسرافيل به ئەمرى جه بار
 نه فخرى سوورئ دهكا ئيزهار
 چى ده بينن، دهنگى كو يار
 هەموو دەمردن بەسەيحه تى
 چل سال دەبى چۆل و ويران
 ئەللا دەبارتتى باران
 هەر بەشيبهه مەنبي ئينسان
 ئەجساد دەپويتن بەقودره تى
 نه فخرى دووهم كه داده بى
 هەموو ئينسان قايم دەبى
 لەسەر قەبرى هايم دەبى
 لەبەر حيرەت و دەهشەتت
 دەيان ئەپۆن بۆ مەحشەرت
 بۆ جهزايى خه ير و شەرت
 هەر كهس غەمى دتتە بەرت
 دهكيتتى ئاھ و حەسرەتت
 بەحسى عيساى عالى روتبەت
 تهقدير وه بوو كه و ته فترەت
 به هەشتادى قەد تەمەت
 دهگەل باقىي عەلامەتت
 خەتمى عەلامەتان تەمام
 ئەوجا كووتا بكەين كه لام
 ئەرجوو له زەب زى ئەنعام
 خەلاسمان كا له قيامەتت

نهزم کرا به ناخویشی
 دل پر له غم و بیهوشی
 له تاریخی هفتا و شهش
 به عده ئه لف و مئه تی
 نهزم کرد به قه ولی سه حیج
 به له فزی کوردی زۆر فه سیح
 بۆ مونسفان لا للشه حیج
 بۆ ئینتفاعی عامه تی
 نهزم محمه دی دلریش
 حاله وهکی حاله ده رویش
 په رده ی غه مان دایم له پیش
 له بهر خه وفی عاقبه تی
 وه قسته ده چینه ژیر گلێ
 غه مم زۆرن له سه ره دلێ
 وهک مه نچه لی پر ده کولێ
 له خوای ده خوازین راحه تی

سه رچاوه کان

- ۱- ده قه کانی ئه ده بی کوردی - عه لانه دین سه جادی - به غدا ۱۹۷۸.
- ۲- البیتوشی - تالیف شیخ محمد الخال - بغداد، ۱۹۵۲.
- ۳- تاریخ مردوخ - تالیف آیت الله مردوخ کردستانی - تهران، ۱۳۲۴.
- ۴- یاداشته کانی خۆم سه بارهت به مه لا محمه دی هه زار میردی.

مهلا عومهری رهنجووری

۱۱۶۴-۱۲۲۵

مهلا عومهری رهنجووری به پیتی به یازنکی کۆن که که وتووته دهستان، له سالی ۱۱۶۴ی کۆچی له دهووبهری که رکوکدا پیتی ناوته مهیدانی ژيانه وه و له سالی ۱۲۲۵ی کۆچی له جيهان مائناوایی خواستوه.

ماموستا محهمد علی قهره داغی که دیوانه که ی رهنجووری له چاپ داوه، له سه رمتای دیوانه که دا دهلی: مهلا عومهری رهنجووری به کیتکه له که له پیاوه کانی که لی کورد، به ره مه کانی هر چند که می دست ئیمه که وتوون، به لگهی بلیمه تی و لپهاتوویی و زانایی و دهروون پاکی نه و هۆنهره که ورهن، که به داخه وه نه گهر زوو مشووری بخورایه له وانه بوو که نجینه یه کی که لی به بایه خ له به ره مه کانی کۆ بکرا بایه وه و چرایه کی پروناکی ئیستا و دوارۆژ به پروناکی له و زانا پایه به رزه وه دهستا و دهست به نه وه کانی که له که مان بگه یشتایه. هۆنهر له میتعراج نامه که ی بۆ سالی له دایکبوونی خۆی دیاردی دهکا و دهلی:

جه سه نه ی هه زار دووسه د نۆدا ئی میتعراج نامه جه لای من پرودا

نه و سال که ئی فکر ناوه ردم ده هم عومرم یاوابی وه په نجا و په نچ که م

واته: له سالی هه زار و دوو سه د و نۆی کۆچیدا ئهم (میتعراج نامه م) نووسی و، نه و ساله که ئهم بیرهم که وته سه ر، ته مه نم چل و پینچ سال بوو. به م پتیه رهنجووری له سالی ۱۱۶۴ی کۆچیدا پیتی ناوته مهیدانی ژيانه وه.

هۆنهر وه کو خۆی دهیلی له ناخر و ئۆخری ته مه نیا تووشی نه خۆشییی که سهخت بووه و سه ره نجام هر به هۆی نه و نه خۆشییی ههش مردووه، دیاره به پیتی قسه ی خۆی له سالی ۱۲۲۴ی کۆچی نه و نازاره ی پتی پلیکاوه وه که دهلی:

ئهوسا نه و نازاره په ریم پایه سهست بی تاریخ عومرم نه سه نه ی شه سهست بی

سه نه و سال و وهخت هه جره ت موختار هه زار و دوو سه د و جه نی بیسه ت و چار

واته نه و کاته که تووشی نه و نازار و ده رده بووم، ته مه نم شه سهست سال بوو، به میژووی کۆچی ده کاته هه زار و دوو سه د و بیسه ت و چوار. ئیتر به م چه شه نه رهنجووری له ته مه نی شه سهست سالی دا نه و نه خۆشییی پتی پتچاوه و نزیکه ی سال و نیویک هر له جی بووه تا له سالی ۱۲۲۵دا گیانی به گیان ئافه رین نه سپاردوه.

سه بهاره ت به پله ی خۆینده واری و زانیاری رهنجووری جگه له دیوانه که ی به لگه یه کی تر به ده سه ته وه نییه، به لام میتعراج نامه که ی و نه و هۆنراوانه ی که له شوینی به جی ماون،

ئەوھمان بۆ دەردەخەن كە رەنجووری مەلایەكى زۆر پایەبەرز بووھ و لە زانستی ئیسلامى و پیتۆلى و پاقەى قورئاندا زۆر شارەزا بووھ. حاجى قادرى كۆيش لە ھۆنراویكدا پلەى ھۆنەرپەتیبى ئەومان بۆ دەردەخا وەك دەلى:

یەكئى رەنجووری ئەھلى كەركوكە فیکرى بیکرى ھەموو وەكو بووكە

رەنجووری وەكو زۆربەى ھۆنەرانى تری كورد سەرھتا شەیدای دیمەنە جوانەكانى كوردستان بووھ و چاوەندازى ماھ و رەوھزى كوردستان و دەرگای ھۆنراوى بۆ كر دووھتەوھ، لە تەنیشت ئەمەشەوھ شوخوشەنگى یارە خوشەویستەكەى ئەوھندەى تر ئاگرى كورتزەمەكەى خوۆش كر دووھ. لە تافى جوانیدا گراو و سەوداسەرى كچىكى شوخوشەنگ بەناوى شیرین دەبى و شیرین بەجاری فام و ھۆشى لى دەستینى و ئیتر ئەم ئەوینە دەپتە ھۆى ھەلقولینى ھۆنراوى رەنجووری و ئەوسا رووى لى دەكاو پتیبى دەلى:

ئەرى ئەى غونچەدەم، ئەرى ئەى دیدە مەست، زولفەكانت وەكو عەنەبەر وایە و وەكو ئاسك وایت و شەدەت شوۆرە و دیار شوخوشەنگ و جوانى و قەدەت وەكو نەمامە و دەمت وەك نەواتە و دل بەئاواتیبەوھى، لەو ساوھوھ كە من چاوم پتیب كەوتووھ، ھۆش و فامم لە دەست داوھ و تۆش خەرىكى ئازاردانى و جگە لە ستەم و ئازار كارىكت نیبە و ھەر لە بیری دووری و بى مەیلی دای:

ئەرى غونچەدەم، ئەرى غونچەدەم	ئەرى لەب عەقیق، پەرى غونچەدەم
ئەرى جام جەمین، جەمین شوۆلەى شەم	ئەرى دیدەمەست، ئەرى قەتران چەم
ئەرى زولفەنەبەر، ماپەى ئاھووی تار	ئەرى شەدە شوۆر، شوۆخ خاتر دار
ئەرى نەوبەرتەوول، نەمام نەوخیتز	ئەرى دەم نەبات، چەشەى شەكەر پیز
جەوساوە یاوان سالت وەدوو ھەفت	من فام جەخانەى دەروونم دوور كەفت
واتم: ھا بەرشیت جە حال نەزانی	یاواى وە ئەیام رووى كامەرانى
ھەنى جەفا و جەور جەلات مەبۆكەم	شەرت و بەین لەیل ماوهرى وەھەم
یەچ خیرتەن دیدەى (رەنجووری)	ھەرھای نەخەیاڵ بى مەیلی و دووری

رەنجووری لەسەر گەلى بابەت ھۆنراوى ھۆنیوھتەوھ و، ھۆنراوھەكانى بریتیبە لە: دلدارى، ئابنى، كۆمەلایەتى، سووفیەتى، نیشتمانى، میژوو، شین و لاواندەوھ و پیاھەلدان، لە پارچە ھەلبەستىكیدا دیمەنى چوونى پۆلىك لە كچانمان بۆ دەخاتە بەرچاو كە چۆن دەچن بۆ سەر دیتنى شیخ مەحموودی سەروالە و، ھۆنەر دیەوئى ئەوھمان بۆ بگىریتتەوھ كە چۆن ئەو كچانە رینگەى ئەو پیاوھ گەورەیان گرتووھتە بەر و خویمان بۆ دیتنى گلگۆى شیخ ساز كر دووھ.

ئەوا يەككە لەو كچە شوخانەى دىئەى كە ھەر رۆژى بەزم و كۆرئىكى گەشت و گەران پىك
 دىئەى و ھەر جارەى بۆ شوئىئەى كەنەشكەكانى دىئەى خى دەكاتەو و سەر قەتارىان لى دەگرئى
 و بەسەد لەنجە و نازەو بەريان دەكەوئەى ئەمرۆئىش ئارەزووى گەشتى ھەيە و دەيەوئەى خۆى
 بگەيەنئەى پىشەوای بەرزى سەروالە و لەوئەى نىيازى خۆى لە خزمەتەدا بىدركىئەى، و رەدە
 دەست پى دەكا و سەر و پىچ دەپىچئەى و پووشىن ئاوتەى سىركەيى و گولەنگ قۆزاخە
 دەكا و زولفى عەنبەربۆى شانە دەكا و تاي زولفى كە كەمەندى چەندىن بارامى گۆرە،
 بەسەر تۆپە گولەى گۆنادا بەخش دەبەى و بەگەلئەى خىشلى جوان لە: لاگىرە و ژىر چەنە و
 سەسە و پەلە، سەر و پىچ دەپازىئەى، سەرپۆشى كەتان دەدا بەسەردا و دەرزى
 فەرەنگى دەدا لە درزى يەخە و دوكانى تەختى سىنە و ميوەى باخى خەسەرە پەسەند كلىل
 دەدا و چاوانى بەكلى سوبحانەى دەپۆشئەى و توولئەى تەرى ئەندام ھەزار تەرز دەلەرزئەى
 دەلەنجئەى، كە دەزانئەى ئەو لەشولارە بى خەوشەى لە ئەندازە نەخشاندوو دەست دەداتە
 جامى جەمەن و ئاوتە بەدەيدارى شاد دەبەى، دەبىئەى لە ھىچى كەم نىيە، دەبا بىئىرئەى كچانى
 دىئەى نەوھالان و گەورە كچان و گولانەى باخچەى دىئەى بخاتە تەك خۆى و پىگەى بارەگای
 پىشەوا بگرەنە بەر، سا بەھەر چەند لەنجە و ناز بەسەر زەویدا كە ئەوان پىئەى لى دەنئەى وا
 گەبىشتە دامىئەى بارەگای پىشەوا و كاتى خۆ رىكخستەنە بۆ ئەو دىدارە و ئەو شوئەى
 پىوئىستى بەپاك و خاوتىئەى، دەبا گولەندامان وەك مانگ لە پەردە بىنە دەر و يەك يەك و
 دوو دوو وەكو سەر سەوز خۆيان لە ئاوى ھەوز ھەلكىشن و خۆيان بشۆن و داوى ھەموو
 خۆيان پۆشتە بگەنەو و بەرەو بارەگای نىياز رى بگرەنە بەر، ئىنجا لەوئەى نىياز خواستەنە و
 ھەر يەكە بۆ خۆى و بۆ دلخوازى خۆى دەلەيتەو و ئەو رومەتە لە گول نازكترە دەسوونە
 بەرد و كىلئەى بارەگای شىخ و داواى نىيازى دلئان دەكەن، پاشان رەنجوورى خۆى دەكا
 بەھاودەنگيان و دەپارىتەو:

زَئِيخَا بَا، زَئِيخَا بَا،

رۆئى سوب سەھەر نمانا بَا

پۆشسا سەرتاپاى بَا بەوآ،

پەى عەزم تەواف پىمام سەروالا

سەبەندەتە ياركەرد پووشىن بەستەو

خەم دان وەزولفان دەستە دەستەو

تاي تۆرەى كەمەند بەھەرام گۆرگىر،

توغراى ھەلقەى زولف بۆ ماىەى عەبىر

پهخش كهرد نه نتراف گونای گول سیفەت
 لهرزنا چون توول نازك نهو قامەت
 مهقنعهی كهتان دانه پرووی دهماخ
 بهندكهرد جهلای سهر لاگیره و چهناخ
 سنجاق سیمین دانه درز نهو
 كلیل دا نهتخت پهسهندهی خهسرهو
 دیده وهسورمهی سوېحان رشتهوه
 پیالهی شاجام گرت وه مشتتهوه
 وهختی نیگاش كهرد نهو جام بی زهنگ
 سهیران كهرد جهمین رشتهی خودارهنگ
 زانا سهرتاپا چپوش نییهن كهه
 نهوسا کیانا هه مسهران كهرد جهه
 چهنی نهوهالان تورکی تول نهندام
 راهی بی رهوان پهی رهوزهی ئیمام
 وهشپوهی شیرین شوخ سههمگین
 سارا و سهرزهمین پر كهرد نه بوی چین
 ههردان، ههلهتان، یهكایهك تهی كهرد
 تا تهشریف وهپای رهوزهی ئیمام بهرد
 جه پاكوی مهقام رهوزهیدا مهن ساف
 ناوهرد نهو خهپال شستشووی كلاف
 چون حوری زای حوروشی وهدهور هوز
 داخل بی وههوز چون سوئهی سهرسهوز
 نازك نهندامان یهكایهك تهمام
 شست و شو كهردن چون نهو گول نهندام
 نهوسا ههم پویشان بالآ بهوالآ
 تهشریفشان بهرد وه پای سهروالآ
 ههر كهس پهی موراد وه ئیمام لالان
 جهمین نهسای سهنگ سهروالآ مالان

هانا یا نیمام دوعا موستهجا

جه پای بارگهی تو ئیدمه نرجا

چونکه ئی نهمام پهری زای بی گهرد

وه پای بارگهی تو ئیلتیجاش ناوهرد

نیازم ئیدهن قه ببول بق نازش

حاسل بق جهلات وایه نیازش

پهی خاتر شادی شای شیرین خالان

(پهنجووری) غولام ماحمود سهروالان

پهنجووری بهجوژی گراو و سهوداسه ردهبی که هوشی به لای خوئیوه نامینی و پرو دهکاته یاره کهی و پتی دهلی: دلّم بهجوژی بریندار بووه، وهکو نهوهی که دروویه کی پتدا چهقیوه، وهکو برووسکه جهرگ و ههناومی پتکاوه و دیاره کاتی مهرگمه، هه چهنده له دهرده داران و بزیشکان دهپارتمهوه که دهردم چارهسه رکن، هیچ کهستیک ناتوانی دهردم دهوا بکا، ئیش و دهرد خهریکه پتکوه دهمکوژن، بهلی خوّمیش دهرانم که نهوین وامی لی کردووه، نهو نهوینهی که کاتی مهجنوونی پتکا، دایه کتپوا و فهرادی له زید و مهلبندی خوئی ناواره و دهریه دهر کرد و سهنعانی له نایینی ئیسلام هه راسان کرد و بارامی له پادشایهتی خست و وامیقی برده کتپو و سامی سه رسوویمان کرد و نوقلی بهناگر سووتان و (جانی)ی دا بهکوشت و حاته می له خه و خوژاک بیزار کرد، یوسفی له زید ناواره کرد و له گیانی شیرین بیزاری کرد، چهند کهسی بهم جوژه گرفتار کرد و دهردیشی چارهسه ر نه کرد، کهچی ئیستا که خوئی پلیکاندوهته منهوه منی له قهیس خراپتر وتلی که ژو کتپو کردووه جا دهبی وهکو عهبدال که لپوس له بهر کهم و که شکول هه لگرم و پرو له چول کهم و ههتا زیندوو و له زین هه راسان بم و بهر پهنجوورییهوه ژیان بهر مه سه ر:

میرزام په پهی دل، میرزام په پهی دل

یا خاریم نیشسته نه توئی په پهی دل

بهتر تهر نه خاریه یوهست نه پای گول

نهو خاره که ردهن یه کسه ر من خه جل

چون برووسکه ی بهرق نیشته نه جهرگم

دیاره ن پتپوهن نیششانه ی مهرگم

هه رچه ند مه لالوون نه دهرده داران

دانایان دهور هه کیم شاران

کسهس نمه زانو پهی دهر دم چاره
 خه ریکم جه ئیش مه ودای ئی خاره
 به ئی مه زانوون مایهش جه عه شقه ن
 نه کارخانه ی عه شق رهنگ گرتهی مه شقه ن
 نه ئی خاره به زرد مه جنوون وه کۆسار
 جه زید زامن فه رهاد که رد فیرار
 سه نعان که رد نه دین ئیسلام هه راسان
 سو جده ی سه نهم به رد کلیسا ناسان
 زهوق سه لته نه ت جه لای به هرام به رد
 وامیق به رد وه کۆ سامش سه رسام که رد
 وه رقهش چه نی جه ور داوه چه رخه وه
 چون واران وا راوه پرووی فه رخسه وه
 نو قفل دا وه به رق به ند شسه وه
 جانی دا وه کوشت نه پای به ره وه
 (سیف الملوک)ش وست نه پرووی گیژاو
 حاتهم که رد بیتزار جه خوراک و خاو
 شاهی چون یوسف نه زید که رد ئاوین
 میهرش بیتزار که رد جه گیان شیرین
 هه نی چه ند که سان هه به ی خاره وه
 تهک دان وه ته کیه ی سای مه زاره وه
 نه بی پهی عیلاج ئی دهر ده چاره
 دهر د بی دهر ممان ئالووده ی ژاره
 ئیسته ها نه تو ی جه رگ من سه ردان
 من که رده ن به ته ر نه قه یس هه ردان
 ههروه خته ن جه ئیش سزای ئی خاره
 خار بی دهر مان کۆی جه رگ بی پاره
 مه پۆشوون که لپۆست، هۆرگیروون که شکۆل
 چون ته نیا عه بدال پرووکه روون نه چۆل

تا زیندم نه ذوق دل هراسانم
(پهنجووری) م پهنجوور خارخاسانم

پهنجووری بهجوړئ سهوداسر و گراو بووه که خوی دهباته سهرووی فراهاد و مهجنوون و له نهویندا نهوان بهخو نهگر و ناتوان دادهنی و دهلی: قهیسی مهجنوون که زانای دهوربوو هرکه توژقالتیک ستمی پئی گهیشت و بهدردی نهوینهوه گرفتار بوو، نهیتوانی خوی بگری و حهوسهلهی نهما، هم خوی ریسوا کرد و هم نهنگی بق لهیلای یاری هینایه بار، نهیتوانی پیالهیهک خهم و پهژاره بخواتهوه، نهوه بوو که بهدهشت و چولدا ویل بوو و خوی لهبیرچووهوه. فراهادیش بههژی وینهکهی شاپوورهوه گراوی شیرین بوو، کاتی باری دوردی نیشته دل، تاوی نههینا و بهرهو پهپراو رویشت و له داخا قولنگی ههگرت و خهریکی کهندنی کتو و ماه بوو کهچی بهقولنگهکه گیانی خوی له دست دا، هم خوی لهناویرد و هم شیرینی بهدناو کرد، نهمانه کردهوهی نهو گراوانه بوو، که دهبی هر شاباشی دلی من بکن و، دلم خراپتر له دلی نهوان گیرودهی دورد و پهژارهیه، هم باری مهینهت و هم تانهی بهدکار و هم ستمی بی نهاندازه و هم کارساتی یار، همووی رووی تی کردووه و هیشتا دلم له جیتی خوی، (پهنجووری) له داخا دلی دهبیته خوین، پئی دهلین: نافهرین فراهاد و مهجنوون:

مهجنوون خو قهیس بی فهرانهی دهوربی
هر زهوسا زهپئی نالوودهی جهور بی
تاو دورد نهبهرد، جه حهوسهلهی تنگ
هم ویش رسوا کرد، هم لهیل دا وهننگ
نهتاوا تاوشت کوی غهم کهرق نوش
ویل بی وهچولدا، ویش کهرد فراهاموش
فراهاد جه تهسویر شاپوور بی خهچل
گرفتار نهفش شیرین بی بهدل
وهختی بار دورد نه دلدا تاودا
تاقهتش ناوورد شی وه پهپراو دا
جه نهندووی دوردان هر قولنگ شانان
تا قولنگ ویش گیانش ستانان
هم ویش کهرد هیلاک هم شیرین بهدنام
کهردهشان ئیدهن مهشهوورهن نهعام

هر مهيق شاباش دلهی من كهردهن
 به تهرتره جه وان گيـرؤدهی دهردهن
 هم بار مهينهت، هم تانهی به دكار
 هم جه فاي بي شق، هم ماجه رای يار
 گشتش هانه دؤش ئه سهد نازارهن
 هيمای نه جای ویش وه ئيختيارهن
 (رهنجووری) جهی داخ دل كه روو وه هوون
 ماچان ئافه رين فه رهاد و مهجنوون

رهنجووی كه لئ هؤنراوی ئاينيشی هؤنيونه ته وه، له (مئعراج نامه) كهی دا به سوؤز و
 كوئيكي كه رمه وه له خواي مه زن دهبارتته وه و داواي ليخؤشبوون بق گونا هه كانی دهكا و
 ده لئ: خوايا بق خاتری نه بوويه كر و عومهر و عوسمان و عهلی و به باره گای پر تيشكي
 دوازه ئيمام و به چوار رتييازگهی ئيسلام و به بارگهی بالوول و به مووسای كازم و
 به مه نسووری حهلاج و شئخ گيلانی و به شئخ سه نعان و به سهی سادقی شاره زووری و
 به پير ميكائيل و به پير پيرؤت و به يومنی باره گای شئخي عبداللهان و به بارگهی
 هؤمه رهنندان و به شئخ بايه زیدی به ستامی و به شئخ عهلیی هه مه دانی و به پيرانی پاک و
 خاوين و به پياوه پاكه كانی زهوی و ئاه و نالهی هه تيوان و به گريانی نه خویشان و به ياهوو
 ياهووی دهرؤيشان و به كزهی دهروونی گراوان و به هه ناسهی ساردی عبداللهان، نيازم
 ئه رميه نهی خواي گه وره و گران كه گونا هم ببه خشی، چونكه من نو قمی گونا هم و فه رمانی
 تو م به جي نه هئناوه، ئومئدم وايه كه بمبه خشی:

باجه تی بوويه كر عومهر و عوسمان
 به زؤر سه مسام عهلی شای مهردان
 به ئال و ئه ولاد ئه سحابان ته مام
 به بارگهی پر نور هر دوازه ئيمام
 به سهر مه زهه بان دين موجه مه
 شافعی و نوعمان، مالک و ئه حمه
 به رهوزه كهی وهيس شای هيمهت داران
 به بارگهی بالوول، ديوانه ی شاران
 به مووسای كازم، چراخ ئيسلام
 به شای شهيدان نه مه شههه مه قام

به جهتی مه‌عرووف به‌مه‌نسوور دار
 به نه‌ولیاپان بورج به‌غدا شار
 با جهتی ئی‌خلاس شیخ‌گه‌یلانی
 مه‌زه‌ر فه‌یز و لوتف ره‌بانی
 با جهتی سه‌ودای شیخ سه‌نعانی
 به عشق عوشاق جه عشقا فانی
 به سیر نه‌و میر بانه ماواشه‌ن
 به‌قازی به‌نی جه سه‌رکۆ جاشه‌ن
 به سه‌ید سادق جانه شاره زوور
 به پیر میکائیل نه‌ عالهم مه‌شه‌وور
 با جهتی نه‌و پیر پیروتش نامه‌ن
 به عومه‌ر گه‌ردوون مه‌نشوور نه‌عامه‌ن
 به یومن بارگه‌ی شیخ عه‌بدالان
 به تیار غه‌یب، وه‌شیخ په‌له‌وان
 به شق بارگه‌ی به‌رز شای عومه‌ر مه‌ندان
 به ده‌رویش غولام سه‌ردار په‌ندان
 به شیخ بایه‌زید به‌ستامی مه‌کان
 وه شیخ به‌دره‌دین کاملولئی‌مان
 به شق خالخالان وه شیخ نه‌رزانی
 به شیخ جویرائیل جه‌رگه‌ی شیخانی
 به سه‌یید عه‌لی ماوا هه‌مه‌دان
 به ذیکر و ته‌وحید مه‌ولای قه‌صیران
 به پیران پاک مه‌علووم و به‌نه‌ان
 با جهتی خاسان زه‌مین و زه‌مان
 به ئاه و زاری یه‌تیم بی‌قه‌رد
 به گه‌ریه‌ی ده‌ردین بیمار په‌نگ زه‌رد
 به ئاو و سه‌ره‌ت غه‌ریب شاران
 به یاهوو یا هووی ته‌ریقه‌ت داران

به عەسا و كەشكۆل لۆنگ دەرویشان
 بە جەستەى زەلیل پۆل دلریشان
 بە كزەى دەروون عاشقان پاك
 بە هەناسەى سەرد عەبدان غەمناك
 ۋەسى پۆژەى سەوم، ۋە شەشەى شەۋال
 بە چار نوقتەى رەمل، بەشازدە ئەشكال
 بە دوو لەیل عەید، قەدەر و عاشوور
 بە لەبەىك لەبەىك حاجیان دوور
 بە جومعه و جەمات پێنج فەرز دايم
 بەشبو بێداران نەراى دین قايم
 باجەتى ئەو خاس دوعا موستەجان
 جە قاپى موراى مەقبوولولرچان
 ئێدمەن نیاز پادشای غەفوور
 بێخەشى بەلوتف رەنەوورى رەنجوور
 رەنجوورى غەرقەن نە بەحر عسیان
 داگەى ئەمر تۆش خاس كەردەن نسیان
 جەخاسى موفلس جە عسیان داران
 بێن ۋە سەرژان پۆى پۆزگاران
 ئەوئەند بەدفعەلێش جەحەد و بەردەن
 یا هائیلتجاش ۋە خاسان بەردەن
 یا شائى خاسان نامشان بەردم
 ۋە قاپى نیاز عەرزشان كەردم
 تۆخۆجای ئومێد وایە دارانى
 منەت دە هەندەى پچاكارانى
 ئەوان پچاچى ئەمن خەتاکار
 جەلای كەرىمى چون تۆ كەرەمدار
 ئومێدم ئێدەن بەقاپى موراى
 ۋە پچای خاسان بكەرىم ئازاد

کهم ویریم که ردهن وینهی کهم ویران
 به لئی خو خاسان پچاشان گیران
 نوم یدم ئیدهن پیم دهی ئازادی
 جه دنیا موراد جه مه حشر شادی
 یا شا (پهنجووری) دل هه راسانهن
 ئه رجووش وه پچای پچا خاسانهن

رهنجووری له پارچه هه لیه سستیکیدا ناوی گه لئی گوول و میوهی هیناوه و له پارچه
 هه لیه سته کهیدا پهنا دهباته بهر سو هیل که تازه هه لئی و سه ر دهر دینئی و ده لئی: ئه وا
 سو هیلی نوئی هاته وه و له کهل سه ری دهر هینا و دهستی کرد به رنگ پتژی گوول و به ری
 باخان و هه رکامی به رنگیک نواند و ئه وسا ناوی دهیان رهنگمان بۆ دینئی و باسی لیوه
 دهکا که هه ندئ لهو رهنگانه بریتین له: ئاوی، ئه تله سی، باواقی، به نهوشی، به لخی، تاری،
 ترنجی، ته رزی، جامی، جنگری، چیچی، چه مهنی، جه وزی، خاری، خارایی، خوخی،
 دارایی، داری، ده بهنگی، دهنگی، په ژاوی، په ژی، زهردی، زه ربه فستی، زه راوی، زولفی،
 زه رسینی، ساری، سلقی، سماقی، سلخی، سیوهنگی، سه وزی، سه راوی، سه سه نی،
 سلکی، شاری، شه که ری، فندقی، فیلی، فلفلی، قاشی، قوماشی، کاشی، کایی، کشمیری،
 کالایی، لاولاوی، لالی، له یلهنگی، ماوی، میخه کی، مه خمه لی، نه باتی، نه وتی، نه عنایی،
 وارانئ، هه ریزی، هه رامی، یا قووتی، یه شمی:

چراخ نهو سو هیل، چراخ نهو سو هیل
 ئارۆ سه رکیشا جه کهل نهو سو هیل
 په رنگ پژی باخان هه م ئاوه رد وه مه هیل
 په ری گو شادی خاتران که هیل
 ته لمیت کهم خا و دیای یه مهن شار
 جه هه ر مه تایی چه ند هه زار که رد بار
 هه ول سه سه ر سن دووق توپ ته لاتار
 به خشا وه باخان نه ما مان دار
 مه تای قی مهنه تی قوماش سه ر شار
 په نگا رهنگ که رد هه ر په نگ وه چه ند تار
 ئاوی و هه ناری و ئه بی هه ضی ئه بری
 به لخی و بلووری، بادامی و به سه ری

تاری، تہتاری، تورنجی، تہرزی
جہوزی، جہوزایی، جامی و جنگزی
حہوزی، حہیاتی، حہیبی، حویابی
حووری، حہمراپی، حہلہب حہسابی
خاری، خوارپہزمی، خوخی، خارایی
دہنگی، دہبہنگی، داری، دارایی
زہردی، پرنوہیی، زہنگی، زہرپہفستی
زولفی، زہراوی، زہرینی، زہفستی
پژی، پژاوی، ژارا رہنگ رہنگی
سلقى، سماقی، سلخی، سیوہنگی
سہوزی، سہراوی، سؤسنی، ساری
سلکی، سنوہر، سپی سفاری
شہدی شیرینی، شہکری، شاری
شیروان شماقی، شیراز شکاری
سافی سندووقی، سہبری سابوونی
سویحی سوراجی، سہدہف ستوونی
عہتری، عہنہری، عہبیری، عاری
غہیبی، غہبغہبی، غہوری، غویاری
فیلی، فندقی، فالفلی، ماشی
قہبزی، قلیجی، قاشی، قوماشی
کاشی، کشمیری، کہبکی، رہنگ کایی
کہرہبی کاریز، کہتان کالایی
کہبکی، کہبابی، کووفی، کافووری
کافی، کہتوونی، کلاف دہستووری
لہعلی، لہیلہنگی، لہوزی، لاولاوی
مؤری، میخہکی، مہخمہلی، ماوی
میسکی، مہتایی، مہعدن مہعاشی
مہرجانی، قرمز، مرواری، ماشی

ناری، نه باتی، نووری، نه ورۆزی
 نهفتی، نیقابی، نه عنای فیرۆزی
 وه لگی، وارانسی، وه بیری وه رامی
 هه رزی، هه راتی، هه شی، هه رکامی
 لالی، لالهیی، لانی، لاهووری
 لاتی، لاجییوهرد، لاشی، لاهووری
 یه شمی، یاقووتی، یهنگی، یه مهنی
 چیچی، چووژهیی، چاره چه مهنی
 گوئی، گولناری، گه وری، گومرایی
 به نه فشی، نه تلّس، تهرز خوورمایی
 هه نی ماباقی رهنگان جه سه رهنگ
 نه وسوهیل په ی رهنگ باخان که رد ئاههنگ
 ئی رهنگه به خشا ته مام وه داران
 هه نی ماباقی کیاست وه شاران
 ولات به و لات به ندهر وه به ندهر
 ئیقلم به ئیقلم ته مام سه راسه ر
 تا حوکمش یاوا خه لات به خشان که رد
 شاخان و باخان کهش و سارا و هه رد
 سو هیل هه رژی وهخت رهنگ رژی باخان
 ژی خه لات به خشان داخان شاخان
 ناگا وهیشوو مهی شیت هال نه زان
 سه ر کیتشا نه کهل چون سه رامییان
 نه و سو هیل روو که رد جه پای یه مهن شار
 بارگه و بارخانهش گشت مهنده هه وار
 هه وای تۆف توند وهیشوو مهی شه ر دۆز
 رهنگ رژی سو هیل یه کسه ر که رد ئالۆز
 زلهی زیرو بهم خیتزا نه کاوان
 شیوهن ئاخیتز که رد نه پای خیاوان

کالو والاشان تهمام کهرد عوریان
وهیشووم نه مامان گشت وست وهگریان

تۆف باد ســـــهرد بهوتهوره تاودا
رهنگ رژی سوھیل گشت دا وهئاودا
هر کهس بیناییش حق نه که ردهن کۆر
ههواى نهفس شووم جیش نه سه ندهن زۆر
مه زانو ئى عهش دنياى دهنى مهیل
گشتش بهتاله ن چون پرشته سوھیل
ئهر سه د عهش و نۆش دنيايیت جه مهن
خاترت نه کونج سينهت بى خه مهن
وهختى وهیشوومهى مهرگت نيشت نه بال
وهشى رووى دنياى يه کسه ر مه بو تال
واتهى (رهنجوورى) رهنجوور رهنجه ن
چون پرشتهى سوھیل رهنجش بى گهنجه ن

رهنجوورى له م پارچه ههلبهسته دا په نای بردووه ته بهر نهو سوھیل و گوڵ و دار و درهختى
کهژ و کيو تا رهنگ و شيوهى گوله کان ديارى کا، له دوایيشدا دهگه رپيته وه بو لای خواناسى
و بى بايه خيى جيهان و ده لئى: هر که سيک که بيناييى کوپتر نه بووه و ههوا و هه وهس زۆرى
لئى نه سه ندووه، ده زانئى که ژيانى ئەم جيهانه بهتاله و سه رهنجام کو تاييى پى دئى و کاتى
مه رگ بيته ميوانى، خو شى و شادى جيهانى لا بهتال ده بئى.

رهنجوورى له پارچه ههلبهستى کيدا ديارديى کردووه ته کۆمه لئىک له هۆنه رانى هاوچه رخی
خۆى و ويستوويه تى ئەوه پيشان بدا و بلئى که گه لى کورد هۆنه ر و زانا و پيتۆلى زۆرن،
به لام له بهر ئەوهى بايه خيان پى نه دراوه، به ره مه کانينان هه روا بى ناز ماونه ته وه، ئەمه ش
ناوى هه ندئى لهو هۆنه رانهى که رهنجوورى له ناو هۆنراوه کانيدا هيناونى: مه لا نه جه ف، مه لا
سالحى مورادى، عومه ر ئۆمه رمل، حاجى تيله کۆ، فه قئى عه لى له ک، مه لا ته مه رخان، شيخ
عه لى سه ريرى، مه لا يه عقووب جان، شيخ وه يس که لالى، عه زيزو للا لور، شيخ محه مه د
جامى، مه لای باينددر، ئەحمه د دۆله يى، باكى، سياپۆش، جانگير، ناخه پاوه يى، كابه،
شافى، زه بوونى، فه قئى ئەحمه د ناکام:

شه عراى کوردستان گۆيه ندان خاس
هه رچى مه شه وورهن په ريت كه روو باس

مهلا نهجهف نام، خانای قویادی
 یهک مهلا سالیج جهرگهی مورادی
 عزیز دهر دین، محمهده عیسا بهگ
 حاجی تیله کور، فهقی، عهلی لهک
 یوسف یاسکه، مهلا تهمهه خان
 شیخ عهلی حهریر، مهلا یه عقوب جان
 شیخ وهیس گه لالی، عهزیزوللا لور
 شیخ محمهده جامی، مهلا بایندور
 نهحمهده دولهیی، عهباس سانی
 باکی و سیاپوش، دهده سیوانی
 حسین خان لور، شاعیر جویرائیل
 جانگیر و مه نسور، هم میر نیسماعیل
 نهحمهده بهگ چهنی همه ئاغای زهند
 ئاخه پارهیی، نه زهر کاکه وهند
 عهلی خواکهرهه، همه ئاغای نام
 باکی بتموشی، کابهی فام تهمام
 وهلی دیوانه، خواجهی نه رده لان
 شیخ شه هابه دین، شاقه لانه یوان
 مهلا نور عهلی، یوسف دهر دین
 شافی و وه لیخان، کاریزی حهریزین
 مهولانا ئهلیاس، زه بونی زینور
 یهک فهقی نهحمهده وه ناکام مه شهوور
 ههنی ما باقیی شه عرای کوردستان
 دلداران خاس پؤل سه رمهستان
 یانه ههر یهکی چه یهک دیاری
 عهلامهیی دهورپین چه رۆزگاری
 چه کاک و غه واس کان گه وهه ربین
 ساحیب فهرده و بهیت، سهودا نه سه ربین

ئى دنيای بى شەرت چون دارۆشە ترەنج
 يەك يەك نمانا پيشان يانەى رەنج
 ھەرىك وەرەنگى وەندشەان ج پا
 خەلتانسان كەرد نەخاك سىيا
 ئيسا نەمەندەن غەير جە نامشان
 غەير جە واتەى فەرد نە كەلامشان
 ھەر ئىد مەزانی چەرخ پىر خەتەر
 موزۆت نەدام جەوان بەتەر
 وەر جە پۆى مەرگت فەردى كەر ئىجاد
 ياران دەماى مەرگ باوەران وەياد
 ھامسەران ھەر پۆ جە پووى زەرورى
 بوچان: ئاخ ئاخ پەرى (رەنجوورى)

سەرچاوەكان

- ۱- ديوانى رەنجوورى - كۆكردنەوھى مامۆستا محەمەد عەلى قەرەداغى - بەغدا، ۱۹۸۳.
- ۲- رۆژنامەى ژين - ژمارە ۱۲۰۹، سالى ۱۹۵۵.

عەلى بەردەشانی

۱۲۲۸-۱۱۸۵

ئەم ھۆنەرەمان ناوى عەلى و كورپى عەبدوڵلايە بەعەلى بەردەشانی ناسراو، بەپىي كەشكۆلكى كۆن كە كەوتووتە دەستمان لە سالى ۱۱۸۵ى كۆچى لە دىي بەردەشان لە دايك بوو و ھەر لەوئىشدا پى گەيشتوو. ھەر لە سەردەمى منداليدا خەرىكى خويندن بوو و لە پاشا چوووتە حوجرەى فەقىيان و بۆ خويندن گەلى شوين گەراو و سەرەنجام لە شارى سلیمانيدا خويندنەكەى تەواو كر دوو و ئەوسا لە دەريارى بابانەكاندا دامەزراو و بووتە ھۆنەرى تايبەتى وەسمان پاشاى بابان (۱۲۰۳ - ۱۲۰۲ى كۆچى) و ئاوپرەحمان پاشاى بابان (۱۲۰۴ - ۱۲۲۸ى كۆچى) و ئيتىر ژيانى لەوپەرى خۆشيدا بردووتە سەر تا لە سالى ۱۲۲۸ لە تەمەنى چل و سى سالىدا كۆچى دوايى كر دوو و لە گردى سەيواندا نىزراو.

مامۆستا محەمەد توفيق وردى سەبارەت بەعەلى بەردەشانی دەلى: عەلى بەردەشانی خەلكى دىي بەردەشانە كە لە نزيك پشەردايە، عەلى ھەر لە مندالايەو بەسروشەت دەستى

کردووه بههآبەست دانان بەلام هەلبەستەکانی عەلی بەکوردی پێی دەلێن بەیت، قسەوباسێکی زۆر لە بابەت عەلییەوه لە لایەن پیرەمێردەکانەوه دەگێرنەوه و هەندێ دەلێن تەنانەت زمانی جنۆکەشی زانیوه، عەلی سەدان جۆر هەلبەستی هەیە و بەسەر هەموو شتێکدا هەلبەستی هەلداوه، وەکو: کيسەل، تفەنگ، جنۆکە، پیرەژن، شەر، هەلبەستی دلدارى و فەلسەفی و پەند و بیژە، ستایش، داشۆزین و، کەس نەییوژاوه کە سەبارەت بەئەو قسە بکات یان سلۆی لەبیر بەریتەوه. عەلی لە سەردەمی دوو پاشای باباندا ژیاوه یەکیکیان وەسمان پاشا و ئەویتریان ئاورەحمان پاشایە و، لەبەرئەوهی لە سەردەمی ئاورەحمان پاشادا ژیاوه دەبێ لە ساڵی ١٢٠٨ی کۆچی زیندووپی، بەلام ئێمە نازانین کەى مردووه و چەند ساڵ ژیاوه.

هەندێک لایان وایە کە عەلی بەردەشانی نەخوێندەوار بووه، کەچی وای نییە هەر وهما وتمان عەلی ماوهیک فەقێ بووه و لە شارى سلێمانییش خەریکی خوێندن بووه و ئەمەش لە هۆنراوهکانیدا دەرەکهوێ و هەر وهما لە کەشکۆلێکدا کە لەم دواوە کەوتە دەستمان، کورتەیک لە ژبانی عەلی و پارچە هەلبەستێکی تێدا نووسرابوو کە لەم باسەدا کەلکمان لێ وەرگرت.

عەلی بەردەشانی لە هۆنینهوهی هۆنراودا دەستێکی بەرز و بالایی هەبووه و زۆریی هۆنراوهکانی لەسەر هیجا هۆنراونهتەوه و جگە کۆمەلە هۆنراوهکانی کە سەبارەت بەباسی دلدارى و کۆمەلایەتی و ئاینی و فەلسەفییە، دوو بەیتیشی بەهۆنراوی هیجایی هۆنیوهتەوه کە بریتین لە بەیتی ئاورەحمان پاشای بەبە و بەیتی سان ئەحمەدی بێنار. ئەمەش پارچە هەلبەستێکی ئەم هۆنەرە لە سەرکێشی دە هیجایی کە دەلێ:

بەه بەه لەو بەژن و ئەندام و بالآ

کولمی شو چرات لە دلما هالا

بەژنت بەوێنەى شلکە بێزایە

کارى خودایە و ژینم سزایە

نازانم ئەتۆ چیت لە دەروونە

کەوا هەمیشە شادیت نگوونە

بەقوربانى بى گولآلەى سەردەشت

نەوهى کەیان و بارام و زەردەشت

دیاره ماندوو بووی نوانت گرتوو

زولفت لە هەنیەت پەخش و ماندوو

وهكوو گولاله خال خال سوور بووه
 بهژنت ههروهكوو داری سنجوووه
 زولفان و ههنيهت خو تیک چرژاوه
 گیانه دهرووم بق تو برژاوه
 بق وا ته مهنت داووته بادا
 خو ئەم جوانییه خوا بهکەس نادا
 وهره گیانهکههه خو بهرهشانی
 دوور کهوتهی تویه له گشت خویشانی

ئەمەش پارچه ههلبهستیکی تری علی بهرهشانی له سهردیتری ناز و خدر که بهکیشی
 چهوت هیجایی هۆنیویهتهوه، وهکو دهلتی:

شه پێ بهران و مییان
 ئاغام هاتنه سهه پتیان
 خه نجهه نابرن زرییان
 پیاو زگی سووتا پتیان
 شه پێ بهرانه شهکان
 ئاغام هاتنه سهه چۆکان
 خه نجهه نابرن پهستهکان
 نالهی شیرین بهلهکان
 شه پێ کانیه بهرمالان
 بلند بوون ریمب، چه تالان
 ئاغا و نوکهه تیک هالان
 دهه کهوتن ورده خالان
 شه پێ قوپییه بهرازان
 شیوا نازی نیم نازان
 شه پێ کهوته کانیه عهبدال
 هاتنه خوار دهسهه دهسمال
 پرووبههه لاجوون له سهه خال
 بازنه دهشکین و خرخال

بوو به قیژه و گاله گال
 دهچۆمین قه‌دی شمشال
 شه‌ری می‌رگه گرده‌لی
 چه‌خماخ دینی دووکه‌لی
 خدر به‌مامی ده‌لی:
 رووی ره‌ش بی‌ه‌چ که‌س هه‌لی
 شه‌ری نه‌و دیوه و دیوه
 خال و په‌رچه‌م غه‌م‌لیوه
 دئ‌ده‌نگی ته‌نکه زیوه
 شه‌ری وام‌ق‌ت نه‌دیوه
 شه‌ری کانیه به‌رمالان
 بو‌ک‌ه‌لاک هاتن دالان
 ده‌رکه‌وتن ورده خالان
 کوژزان دایکی مندانان
 گشت له‌خو‌یان دا‌خونه‌ر
 کیشایان یمب و خه‌نجه‌ر
 له‌عه‌رزئ‌ده‌رژئ‌جه‌وه‌هر
 هه‌ر وه‌کو‌ئوی که‌وسه‌ر
 خه‌لکی ده‌بی‌دیوانه
 پس‌ان بازنه و له‌رزانه
 ده‌نگی گو و کرمه‌کانه
 گواره له‌گو‌ئی‌رنانه
 له‌شه‌ری شه‌هین و باز
 شی‌واوه‌ناز و نیم‌ناز
 بر‌و‌یان بو‌تی‌ره‌ندان
 که‌ردنیان شو‌ر کرد وه‌ک‌باز
 به‌بی‌عو‌زر و به‌هانه
 له‌چارچی جار کیشانه

دی ومختی مۆلّهت دانه
 سنگ قاقهزی مهرجانه
 خویتن لئی بووهته نیشانه
 پیساو چۆن نهبی دیتوانه
 چومکی گهلیک زهمانه
 نهبووه شهپی کیژانه
 کارکرا بی ئه اندازه
 شهپی دهرو بهرازه
 شهپر کهوته دۆلی بهرتی
 شهرت کهکهوته کهم شهرتی
 وهها دهپژانه عهززی
 گواره و قویتاس و دهرزی
 چۆن له کیژان قهوماوه
 زولفیان ئاوریشم خاوه
 تاو له کولمان نه دراوه
 ئهوشهپی و بهند و باوه
 میراتیان بهجی ماوه
 جانه شهپه کوزراوه
 ناز برینکی له سنگ بوو
 ئهو بهو برینهی نهچوو

سه رچاوهکان

- ۱- فولکلۆری کوردی، دانراوی محمهد توفیق وردی - بهغدا، ۱۹۶۱.
- ۲- کورد و کوردستان، دانراوی ئەمین زهکی بهگ - بهغدا، ۱۹۳۱.
- ۳- بهیازکی کۆن که له سالی ۱۲۵۱ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۴- یادداشتهکانی خۆم سهبارهت بهعەلی بهردهشانی.

میرزا شہ فیعی جامہ پرتزی

۱۲۵۲-۱۱۹۰

۱۱۹۰ء کی جنگ میں شہ فیعی و کوری عہدہ دہلویہ و بہیتی گوفاری (دہنگی کیتی تازہ) کے سال ۱۱۹۰ء کی جنگ میں شہ فیعی کے والدین نے دیکھا ہے۔ جامہ پرتز کے چند کیلومہ تری شاری کے رکوک دایہ، ہر کے مندا لیدا خریکی خویندن بووہ و لہ پاشا چوہتہ حوجرہی فہ قتیان و بڑ خویندن گہ لئی شوینی کوردستان گہ راوہ و ماوہیہ کیش لہ سلیمانی بووہ و لہ پاشا گہ راوہ تہوہ زید و مہ لہ بندہ کھی خوئی و پاشماوہی ژیانے بہ کشتوکال و کاری میرزایہ تی بردوہ تہ سہر تا لہ سال ۱۲۵۲ء لہ تہ منی شہست و دوو سالیدا کوچی دوایی کردوہ و نیژراوہ۔

ماموستا عہ لاندین سہ جادی لہ گوشہی باخی ہونہراندان سال ۱۲۰۵ء کی کوچی بڑ لہ دایک بوونی و سال ۱۲۵۵ء کی بڑ مردنی میرزا شہ فیعی جامہ پرتزی داناوہ و ماموستا ساحتیبیش لہ پراوی (پیر شالیاری زہرہ شتی) دا ہر لہ و میژوہی بڑ داناوہ بہ بی لہوہی بہ سہرچاوہ یک دیاردی بکا۔

میرزا شہ فیعی لہ ہونینہوہی ہونراوہ دہستیکی بہرز و بالائی ہہ بووہ و ہونراوہ کانی زور دلرفین و شیرین و رہوانن، گہرچی ہونراوہ کانی کونہ کراوہ تہوہ، بہ لام لہوہندہی کہ بہدہستہوہ ماوہ، ہونہری لہومان لہ ہونہرہیہ تیدا بڑ دہرہ خہن۔ لہ مہش چہند ہہ لہ بستیکی لہم ہونہرہ کہ دہ لئی:

زلتخام چون حوور، زلتخام چون حوور

سہرتاپای بالاش خاس رہشتہن چون حوور

لہ فہرق تا رچلہین نہ دارق قوسوور

تہ بارہ کھ لہ لا نوورون عہ لا نوور

عہ کس پتیشانیس بہرق و ہہارہن

لہ گریجان عہ قہرب گیسووش زوننارہن

لہ بروان چون سہیف دوویال کہمانہن

لاتہ شبیہ چون قہوس پای لاسمانہن

برزانگان خہدہنگ شہرچو، شہرفروش

عہین عہین جہیران خہوالو و خاو خوش

گونای شہ کرسیتو، نادری خوونسار

قرمرز هم سفید یانی چون گولنار
 نه قش کەش سونع ئوستاد قودرەت
 نه فەس بۆی ئەنفاس مەسیحا سفەت
 دەم دورج سەدەف دەریای عوممانی
 دندان چون سەدەف ئاو نەیسانی
 زەنخ زەرەدە وەرەق خال فیرۆزە ی ساف
 چون پرشە ی پەروین مەنمانا شەفاف
 گەردەن چون بلوور سفید سادە
 سافیش وەمینا سەد خەفەت دادە
 سینەش سیم ساف، سافتەرەن نە عاج
 خەزینە ی خەیاڵ دل کەردەن تاراج
 جفتی شەمامە ی بن بەستی نەورەس
 هێمای خەریدش نە کەردەن پە ی کەس
 کەف حەنا بەندە، پەنجاه قەلەمکار
 سەرپەنجە نە تەرز یاقووت ئاودار
 کەمەر بەندباریک، شکەم ساف و نەرم
 بەستەن وە دەسمال پە ی حوزوور شەرم
 ناف ناف ئاهوو، موشک چیش پیزۆ
 جە یانە ی دەروون غەوغا مەخیزۆ
 روکبە و پچل و ساق، سەرپەنجە ی خووش خەت
 مەنیا وە زەمین پاووسەد مەینەت
 دار و ئەسکەندەر پەریش دە عواشان
 خودا مەزانق وە کئی پەواشان
 ئەسپەردە ی بارگە ی وەیس سالار بۆ
 مەحفووز جە عەزاب دیدە ی بەدکار بۆ
 یە «شەفیع» واتەن قەبرش پرنوور بۆ
 گویش جە ئاھێر جە هەننەم دور بۆ

واتە: سەرتاپای قەد و بالای زلیخای خوشەویستم وەکو پەرییە و لە سەرتا وە پتی هیچ

کهم و کورییه کی نییه و خوا سروشتی کردووه، ته وئیلی وهکو برووسکه ده تروسکیتته وه و
 نه گهریجه کانی داوه ته سهر شانیدا و برۆکانی وهکو شمشیز وایه و برژانگه کانی وینه ی تیر
 و شه ربه بنیادهم ده فرۆشن، چاوه کانی وهکو چاوی ئاسکه و خه و آلووه و گۆنای وهکو
 سیوی لاسوره و هه ناسه ی وهکو هه ناسه ی عیسیایه و دیانه کانی وهکو مروارییه و گهردی
 وهک بلووره و سینگى سافه و خه زینه ی خه یالی دالی به تالان بردووه و جووتی شه مامهش
 به سهر سینگیه وهیه، که مهری باریکه و ناوکی وهکو ناوکی ئاسکه و موشکی لی ده پژی
 به جوژی که دارا و ئهسکه ندر له سهری شه ریانه و خوا خو ی ده زانی که به کی ره وایه.

له پارچه هه لبه سستیکی تردا له گه ل کۆتهره دارێکدا قسه دهکا و هه والی لی ده پرسى و
 داره کهش وه لامی ده داته وه و ده لی: له بهرچی منت خسته بهر پرسیار، خو من ده روونم
 برینداره و ئه وساکه نه مام بووم خزمه تم به خواجه و خو لامه کان ده کرد و شاکان و
 سه رۆکه کان ده هاتنه سیهرم و داده نیشن، ئیستا که پیر بوومه و چرۆم هه مووی داوه ریوه
 و لاوه کانم لی بیزاوه و پیری هاتوو ته پیریمه وه، وهکو ده لی:

هامسه ران جارێ، هامسه ران جارێ

رام کهفت وه گوزهر دره ختیک جارێ

درهخت چی درهخت قامهت چنارێ

به رز به هره مند ساوای وهن دارێ

سه ر جه که شکه لان هه فته مین ویهرد

پیشه ی پا نه تهخت زه مین مه حکم کهرد

واتم پیره دار مهنه ی هه زار سال

شه رحتیک جه ی ده وران باوه ره خه یال

خه یلی زه مانه ت جه ویر ئاوه ردهن

شادیت وه زه مان کام شاهان که ردهن؟

دیم ده نگیک ناما جه ی نیگار وه

جه ی مینای شکست هه زار پار وه

که هیه ر او یاری له ی راو و هه رده

سوئال ئی جه و اب جه من نه که رده

به ی چیش مه په رسای ده ور ئه یامم

هه م له نو ی به دته ر کولناتۆ زامم

ئەوسا نەمام بېم، توول يەك سالان
 خزمەتم مەكەرد خواجە و غولامان
 چونكە خوداوەند واستەش بی جاران
 دەسەهی كناچان رویتلەهی رەندان
 شاهان، سەرداران، میر و بەگلەران
 مەهاتنە سەهنم و دەدوران دەوران
 ئیسا من پیربیم چرۆم گشت ریزیا
 جوانان جەسای سەحنم بیزیا
 پیری كە ئامان وە پیریمەو
 هیچ نییەن وە تەنگ دلگیریمەو
 جوانیم لوا پیریم وە جامەند
 پیری ریشەهی من جەبنیاد هۆرکەند
 تاف جوانییەكەم بەی وە دواو
 گلەهی پیریەكەم مەكەم وە لاو
 ئەو سالە من تاف جوانیم نۆبی
 وەسمانە قۆچاغ پاشای كۆبی
 ترسم هەن نەفام وەنەم بۆ ئاھیر
 سفتەم با بەرۆ باھیر وە باھیر
 هەر بایەك بەیو لایەك بەرۆ
 هەر كرمیک بەیۆ وە لگیك وەرۆ

میرزا شەفیعی لەم هۆنراوانەدا دیاردی دەكاتە وەسمان قۆچاغ پاشا كە عوسمان پاشای
 كۆییە و قۆچ پاشاشیان پیتی و توو وە دەوری نادرشا (۱۱۴۸ - ۱۱۶۰ ی كۆچی) تا دەوری
 كەریم خانی زەند (۱۱۷۲ - ۱۱۹۳ ی كۆچی) دا لە كۆییە و هەولێر فەرمانرەواپەیتی کردوو.

سەرچاوەكان

- ۱- كۆفاری دەنگی گیتی تازه، ژماره ۱۳، سالی ۱۹۴۶.
- ۲- میژووی ئەدەبی كوردی - عەلانەدین سەجادی - بەغدا، ۱۹۵۲.

مهولانا خالدی شاره زووری

۱۱۹۳-۱۲۴۲

مهولانا خالد کوری نهحمدهی میکایلی جافه که بهپیتی نهو بهلگانهی که له دستدایه، له سالی ۱۱۹۳ی کوچی له دهفهری قهره داخ که له چند کیلومه تری شاری سلیمانیدایه، پی ناوته مهیدانی ژبانوهه، سهرهتای خویندنی له لای سهی عهبدولکه ریمی بهرنجی و سهی عهبدورهیم دست پی کردوهه، که چووه فه قتیتهی به سوخته تی له قوتابخانهی قهره داغ بووه، له وئوه به زۆریه ی ههرتیه کان و شاره کان و دئییه کانی کوردستاندا وهکو: بیاره و هه له بجه و کۆیه و هه ندی شوینی تر گه راوه و له م گه پانه دا له لای گه لی زانایانی کوردستان وهکو شیخ عهبدوللای خه ریانی و مه لا ئیبراهیمی بیاره یی و مه لا سالی ته رماری و مه لا مه حمودی غه زایی و مه لا عهبدورهیمی زیاری، ریزمانی عه رهبی و فقهی ئیسلامی خویندوهه و پاشان چووه بق سنه و له لای شیخ محمه د قه سیمی سنه یی ماوه یه ک ماوته وه تا ودمی مه لایه تیی لی وهرده گری و پاشان گه راوته وه سلیمانی و خه ریکی وانه و تنه وه ده بی و نه وسا هه وای حه ج ده که وئته سه ری و له سالی ۱۲۲۰ی کوچی له پی موسل و دیار به کر و حه لب و شام و فه له ستینه وه ده پواته حه ج و له پاش گه پانه وه ی بق سلیمانی، پیایک به ناوی میرزا رهیم بهگ هاته لای و داوای لی کرد که برواته جیهان ناوای هیندستان و سه ریک بدا له شا عهبدوللای ده له وی، مه ولانا خالد به هیوا و نارهنووییه کی زۆروه له پی تاران و خوراسان و به ستام و نیشابور و کابل و غه زنه یین و قه نده هاره وه رووی کرده ده لی و نه وسا چووه خزمه تی شا عهبدوللای ده له وی و ئیتر سوژی رایه لی خواناسی شا عهبدوللای رای ده کیشی بق لای خوی و له ویدا ده بی به داوی ری و پجه ی نه وه وه و نو مانگ له لای ده میتیته وه و پله و پایه (قطب) قوتبی پی ددری و نه وسا ده گه ریتنه وه سلیمانی و خه ریکی په ره پیدانی ری و پجه که ی ده بی به لام له به ره نه وه ی هه ندیک لئی که وئته رقه وه، نه وه بوو که له سالی ۱۲۲۸ی کوچی رووی کرده به غدا و له ویدا خه ریکی وانه و تنه وه و رینموونی خه لک بوو، له هه موو لایکه وه روویان ده کرده لای و به م چه شنه ری و پجه ی نه قشبه ندیی له زۆریه ی شاره کانی کوردستاندا بلاو بووه وه، پاشان هه ندیک له زانایان و پیاره گه وره کانی شام داوایان لی کرد که سه ریک له شام بدا و نه وه بوو که مه ولانا خالد له سالی ۱۲۲۸ی کوچی رویشته شام و له ویدا مایه وه و له پاش ماوه یه ک چووه قودس و نه وسا بق جاری دووم رویشته حه ج و له پاشا گه رایه وه شام و له سالی ۱۲۴۲ له ته مه نی ۵۲ سالی دا کوچی دوایی کردوهه و له گه ره کی (صالحیه) دا نیژراوه و، گلکۆکه ی جیی راز و نیازی دلسووتاوانه.

ئەم زانا ھەرە گەورە كە ناوبانگى لە سەردەمى خۆيدا دەنگى داوئەتەو، نىزىكەى بىست پەرتووك و نامىلكە لەسەر مېژووى ژيان و فەرمائىشتەكانى بەزمانى عەرەبى نووسراو. مەولانا خالدا لەگەڵ ئەوئەى نىزىكەى ھەژدە پەراوى سەبارەت بەفەقى ئىسلامى و پى و پچەى ئىسلام بەزمانى عەرەبى و فارسى نووسىو، گەلى ھۆنراوئىشى بەزمانى فارسى و عەرەبى و كوردى ھۆنىوئەتەو كە ھەندى لەو ھۆنراوانەى بەناوى ديوانى مەولانا خالدا لە چاپ دراو.

مەولانا خالدا لە راستەقىنەدا يەكئىكە لەو ئەستىرە ھەرە گەشانە كە لە ئاسمانى وئەزەى كوردیدا ھەتا ھەتايە دەدرەوشىتەو و بەبى شك مەولانا خالدا بەرزترىن ھۆنەرى سەدەى سىژدەمى كوردە، بەلام لەبەر ئەوئەى ھۆنراو كوردىيەكانى بەتەواوى كۆنەكراوئەتەو ئەوئەى كەمتر لە وئەزەى كوردیدا ناسراو و كەمتر باسى لى كراو.

ھەلبەستە كوردىيەكانى مەولانا خالدا لە ھەموو بارئىكەو رەوان و پوختە و پاراون و، بەچارى دل و دەروون دىننە جۆش و خرۆش و، گەلى لە گۆرانىيىژان و مەقامىيىژان لە كوردستاندا ھۆنراوكانى ئەو بەدەنگىكى خۆش دەيخوئىننەو و سۆز و ئاگرى دەروونيان پى دادەمركىن.

ھۆنراوكانى مەولانا خالدا دەكرىن بەدوو بەشەو: دلدارى و ئاينى. واديارە مەولانا وەكو ھۆنەرەكانى ترى كورد سەرەتا خەرىكى ھۆنىنەوئەى ھۆنراوى دلدارى بوو و پاشان وازى لە ھۆنىنەوئەى ھۆنراوى دلدارى ھىناو و ھۆنراوى ئاينى ھۆنىوئەتەو، بەلام لە ھۆنراوى فارسیدا لە ھەموو مەبەستىك دواو: دلدارى، ئاينى، پىتۆلى، سۆفەتى، مەولانا خالدا لە يەكئەى لە پارچە ھەلبەستەكانىدا روو دەكاتە يارەكەى و دەلى:

مىرزام وەفاتەن، مىرزام وەفاتەن
قەدەم رەنجەكەر وادەى وەفاتەن
شەھەنشای شادىم خۆمات نەچاتەن
بت پەرسى ئاسا ئەروام جە لاتەن
جە حوجرەى سەرا و كەسى بى راھى
بەندمە دەروە ماھ جە بورج ماھى
وادەى ئاماتەن ئامان سەد ئامان
پىژەى رازانت شەفان پەى زامان
سا باوەر تەشرىف ھەى بەرگوزىدەم
جە رووى مەردومى جا كەرنەدەدەم

وهر نه ها ته مام نايرهی دووری

وهکۆی نووره کهرد سه رتا پای نووری

واته: ئەهی خوۆشه و یسته کهم ئەمهک بنۆینه و سه رتیکم لێ بده، چونکه پاتشای شادی و خوۆشیم له چالئا ماته و، وهکو بت په رست گیانم له لای توویه، له سه راوه وه که سیک کهوته ری ئی که وهکو مانگ دهره وشایه وه، ئامان سه د ئامان کات و وادهی هانتته و قسه و دوانت ده بیته چاره سه رکردنی برینه کانم، ده سا ئەهی شوۆخوشه نگه هه لێژێراره کهم، زوو وه ره و له ناو که نیشه کهی چاومدا جیی خوۆت بکه ره وه، ئەگینا دووریی تو، ئاگرم تی به ر دها و سه رتا پای له شم گری ده گری و ده سووتی.

مه ولانا خالد له م پارچه هه لێهسته یدا دیاردی ده کاته سه ر چیرۆکی هارووت و مارووت و ده لئ: (شه هه نشای شادیم خوۆ مات نه چاته ن) واته: پاتشای شادی و خوۆشیم له چالی تو دا ماته. به پیتی چیرۆکه کانی ئاینی، دوو فریشته به فه رمانی خوا هاتنه زهوی و تووشی گونا ه بوون و له چالی بابلدا به ند کران و ده لێن ئیستاکه ش له و چالدا هه لواسراون و ئازار ده درین.

مه ولانا خالد له پارچه هه لێهسته یکی تریدا روو ده کاته دلداره کهی و پیتی ده لئ: ئەهی دلخوازه کهم! دووریی تو ئارام و وه قه ری لیم سه ندوه و دلمی وهکو قه قنه س سووتاندوه و، بو ئه برۆی تاقت تاو و تاقتم تاو بووه و ئارامم براه و، به هیوا و ئاره زووی ئەو ده مه م که بتبینم. دوور له گیانت ده لئیی رۆژی په سلان هاتوه، چونکه دووریی تو ئاگری دۆزه خی دلمی گه ش کردوه ته وه و کاریکی وایه لیم کردوه که نه توانم به دل سه رنجی نیونگیای نازت بدهم، ئەوه یش تاوان و سووچی خوۆمه چونکه پیز و قه دری توۆم نه ده زانی و سپاسی ناز و بزه تم نه ده کرد. ده سا با کوۆگای شادی و خوۆشیم به ده م باوه بروا و، توۆله ی لئ وه رگری:

قیبله م فراقت، قیبله م فراقت

ئارام سه نده ن سه ودای فراقت

دل قه قنه س ئاسان جه ئیشتی اوقت

تاقت تاو بییه ن په ی ئه برۆی تاقت

دوور جه قامه تت قیامه ت خیزان

هیجرت شه راره ی جه ه نه م بیزان

کارئ پیم که رده ن مه حروومیی پازت

نه که رده ن وه دل نیم نیگیای نازت

قه در عافیته وهسلت نه زانام
 شوکرانهی شهکهر رازت نه وانام
 سا غم، کۆی شادی باوه باد شانۆ
 تهمام ئینتقام وهسلت جیم سانۆ
 خاس، خاس جه شدهت نایرهی دووری
 بۆ وه کۆی نووره سهرتاپای نووری

مهولانا خالد دهکه وپته کۆپی خواناسییه وه به بیرتکی ورد و تیز له گه ل خوی تاق و
 ته نیادا دهکه وپته راز و نیاز و ده پارپته وه و نزا دهکات که لئی خووش بیت پاش نه وهی که
 گه ورهیی و مه زنی و توانایی و بی هاوتاییی خوی مه زن ئاشکرا دهکات:

یا فهرده عزم، یا فهرده عزم
 یا حهی یا قه یووم یا فهرده عزم
 یا شنه وهندهی نالهی سوو بجه دم
 په نای به ندیان به ندیخانهی غم
 یا فرارندهی چه رخ موعه لهق
 یا نیگارندهی نو تاق ئه زرهق
 یا بانی بونیاد قوسوور ئه یوان
 رفعت به خخش تهخت سایهی هفت که یوان
 نه زاد و نه مهرد نه خاو و نه خوهر
 نه عهره ز نه جسم نه روح نه جه وههر
 بینای بی دیده شنه وای بی گۆش
 جه ئه سرار غهیب واقف و خامۆش
 بی همتا و بی مسل بی شه ریک بی باک
 موبه ررا جه عهیب جه ئالایش پاک
 نه قشبه ند له وح سه حیفه ی ههستی
 نشات به خخش جام بادهی سه رمهستی
 نزام ده ههندهی ئه روح و ئه جسام
 کونهندهی خیلقهت ئه عزا جه ئه ندام
 به ماه و خورشید ته لعت به خخش نوور
 نمایهندهی سوو بجه نه دا ج دهیج سوور

بهریاکونهندهی خهیمه‌ی بی ستوون
 ده‌وران دهه‌ندهی باده‌ی بی سکوون
 جه‌مین پر جه نوور ماه مونه‌وهر
 نه‌زوره‌ی گیسووی شه‌ونمایان کهر
 ته‌ئلیف دهه‌نده‌ی چار عونسر به‌هم
 زاهر کونه‌نده‌ی وجوود نه‌ عده‌م
 فرۆژنده‌ی به‌رق نه‌سینه‌ی سه‌حاب
 ئولفه‌ت دهه‌نده‌ی ئاته‌ش و هم‌ئاب
 شو‌عله‌به‌خش ناز په‌رتو ئه‌فزای نوور
 رۆزی دهه‌نده‌ی ماهی و مار و موور
 نه‌قشاش نق‌ووش هووه‌یلا و سووره
 ره‌زامه‌ند به‌خیر با خه‌به‌ر جه‌شه‌ر
 رۆی پۆشن وه‌شه‌و شه‌ووه‌ رۆ ئاوهر
 که‌دایان وه‌شا، شا وه‌که‌داکه‌ر

مه‌ولانا خالد له‌م به‌نده‌دا له‌ سه‌ره‌تای هۆنراوه‌که‌یدا سه‌ره‌تا نیشانه‌کانی خوا ده‌خاته
 به‌رچاو و ئه‌وسا تواناییی و هیتی خوی مه‌زن ده‌سه‌لمیته‌ی و ده‌لی: ئه‌ی خوی تاق و ته‌نیا و
 که‌وره، تۆ بیسه‌ری ناله‌ی به‌یانیان و ئاگات له‌ خه‌م و په‌ژاره‌ی خه‌لک هه‌یه و هه‌ر تۆ
 چه‌رخت له‌ بۆشاییدا هه‌لواسیوه و دیاره‌ نه‌زا و نه‌مر و بی‌خه‌و و خۆراکی، نه‌ کالایت و نه
 له‌شی و نه‌ گیانی و نه‌ جه‌وه‌ه‌ریت، به‌لکو به‌بی‌چاو هه‌موو شتی‌ک ده‌بینی و به‌بی‌گویی
 هه‌موو شتی‌ک ده‌ببسی و، له‌ هه‌موو رازتی‌ک ئاگه‌داری و بی‌هاوتا و بی‌هاوبه‌ش و پاک و
 خاوتینی، هه‌ر تۆ به‌دلان شادی و خۆشی ده‌به‌خشی و، به‌له‌ش و گیان هیز ده‌به‌خشی و
 به‌هیچ‌یک ناله‌خشی و به‌مانگ و به‌خۆر تیشک ده‌به‌خشی و لاده‌به‌ی له‌ پرووی جیهان
 تاریکی و ره‌شی، شه‌و دیتیت و رۆژ ده‌به‌ی و ئاو و ئاور و با و خاک ئاویتته‌ی یه‌ک ده‌که‌ی و
 هه‌ور دیتیت و باران ده‌بارتینی، ماسی و مار و می‌رووله‌ به‌رۆزی خۆت ده‌ژتینی، رۆزی
 پرووناک ده‌که‌یتته‌ شه‌و و شه‌و ده‌که‌یتته‌ رۆژ و که‌دا ده‌که‌یتته‌ شا و شا ده‌که‌یتته‌ که‌دا.

مه‌ولانا خالد خوی مه‌زن و که‌وره‌مان به‌ته‌واوی پتی ده‌ناسیتینی و ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خا که
 خوا زانا و دانا و توانا و زیندوو و بینا و بیسه‌ره و دیاره هه‌ر که‌س‌یک خوا به‌ته‌واوی
 نه‌ناسی ناتوانی بره‌وایه‌کی پته‌و و قایمی هه‌بی. یه‌کی له‌ نیشانه‌کانی خوا تواناییه و دیاره
 خوا به‌سه‌ر هه‌ر کاریک‌دا توانایی هه‌یه. یه‌کی له‌ نیشانه‌کانی تواناییی خوا، خووخده

ههستی بنیادهمه که بنیادم بهره لای خوای تاق و تهنیا پٚبه‌ری دهکا که ئەو بٚه‌رستی، بنیادم له کاتی سهختی و ته‌نگوچه‌له‌مه‌دا په‌نا ده‌باته‌به‌ر خوا و داوای یارمه‌تی لٚ دهکا.

خوا زانایه و ئەو هه‌موو شتیکی به‌دی هیناوه و به‌هه‌موو شتیکی ناگه‌داره و هه‌موو شتیکی له ژیر ده‌سه‌لاتی ئەوه. خوا بینایه و هه‌موو شتیکی ده‌بینی به‌بی ئەوهی چاوی هه‌بی. خوا بیسه‌ره و هه‌موو شتیکی ده‌بیسی به‌بی ئەوهی گوٚتی هه‌بی. خوا له‌ش نییه و جٚ و شوٚتیکی نییه و بی نیازه و پٚویستی به‌هیچ شتی نییه. هه‌روه‌ها خوا نابینرٚ، چونکه له‌ش نییه تا بنیادم ئەو ببینی، به‌لام خوا هه‌موو شت و هه‌موو که‌سیکی ده‌بینی. قورئانی پیرۆز ده‌فه‌رمووی: «لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ». واته: چاوان ناتوانن خوا ببینن، به‌لام ئەو چاوه‌کان ده‌بینی و ئەو جوان و ناگا و دانایه.

مه‌ولانا خالد بٚ سه‌لمانندی توانایی و هٚیزی خوای مه‌زن به‌لگه‌ دینی و که‌لی روداوی میژوویی و کاره‌ساتی رۆژگار ده‌گٚرتیه‌وه پاش گٚترانه‌وهی ئەو روداوه میژووییانه، له‌که‌لی خوادا ده‌که‌وٚته‌ راز و نیاز و ده‌لی:

په‌هانه‌نده‌ی نوح چه‌ ته‌وف تۆفان
خه‌لاس کونه‌نده‌ی یوسف چه‌ زیندان
چه‌ شه‌ر فیرعه‌ون موسا نه‌جات دهر
ئاته‌ش په‌ی خه‌لیل وه‌گوٚستان که‌ر
هه‌م‌راز یوسف نه‌ چاه‌ که‌نعان
ئه‌نیس یه‌عقوب نه‌ به‌یتولئه‌حزان
په‌ه‌به‌ر موسا نه‌ نارولشه‌جه‌ر
به‌ده‌م عیسا مه‌رده‌ زینده‌که‌ر
ناقه‌ به‌ر ئاومر چه‌سه‌نگ خارا
سکه‌ندهر جا دهر وه‌ ته‌خت دارا
که‌ره‌م که‌ر چه‌ لوتف به‌موسا عومران
به‌ یه‌د به‌یزا موع‌جزه‌ی عه‌یان
په‌ویایه‌نده‌ی تاج چه‌ فه‌رق شاهان
به‌خشایه‌نده‌ی جا وه‌ ساحٚو جاهان
(مفتاح الابواب) خه‌زانه‌ی غه‌یبی
(مشکاه الظلام) به‌زم لاره‌یبی

خالق الارواح فالق الاصباح
مفتاح النجاح مصباح الفلاح
گیرندهی بههشت جه دست شه داد
بهرباد ده ههندهی قهوم عباد و باد
جا دهههندهی جهم نه موغاک خاک
بهراهندهی مار نه دوش زوحاک
کهوکه بهی فیرعهون غهرق دهریاکهر
وه پهشهی زهعیف نمرود فهنادهر
نگوون کونهندهی چهتر فهریدوون
خهسره و غهلتان کهر نه گیجا و هوون
جام جهم جه دست جهمشید بهرئاوهر
کهلههی کهیکاروس وه تووتیاکههر
بههم زهنهندهی سپای سهلم وتوور
بهرباد دهههندهی ئهساسهی تهیموور
مهشاتهی توغرای زولف دیزلهیل
رههنمای مهجنوون نه سهحرای دوجهیل
بهرهندهی خهزان، ئارندهی بههار
رهنگریتز کالای گولان گولنار
پهی خهسرهو شیرین جه ئهرمن ئاوهر
پهی شیرین فههاد وه بیتستوون بهر
تهراز بالای توول نه چهمن دان
عهبیر بیتز زولف موشکین کهمن دان
نهقاش چیهرهی گولان گولنار
نهغمه نهوای نهی بولبولان زار
سهفا دهههندهی سینهی دهرویشان
عیلاج کونهندهی دهرد دلریشان
مسکینان نهواز غهریبان یادکههر
بهندیان جهبهند میحنهت نازاد کههر

قیبله‌ی عاشقان نه کهعبه و نه‌ده‌بیر
 گهردش دهه‌نده‌ی چهرخ سه‌بوک سه‌یر
 په‌رئ بی کهسان تۆنی فه‌ریاد‌یره‌س
 بالا ده‌س تۆ نیی‌ه‌ن ده‌س که‌س
 هم جه مه‌ساجد، هم جه بتخانان
 مؤمن و کافر همه‌مدت مه‌وانان
 مه‌بده‌ئ ئیجاده‌ کول کاینات
 سزاوار همه‌مد مه‌وسوف و سیفات

واته: ئه‌ی خوای گه‌وره و گران! نۆخت له تۆفان و یوسف له زیندان و مووسات له
 ده‌ستی فیرعه‌ون پزگار کرد و، ناگرت بۆ ئیبراهیمی خه‌لیل کرده گۆلستان و، له چاله‌که‌ی
 که‌نعاندا بوویته هاو‌پاز و هاوده‌می یوسف و کاتی که یه‌عقوب له‌ناو خه‌م و په‌ژاره‌دا بوو،
 ئه‌وت ئارام ده‌کرده‌وه و، مووسات بۆ ناگری داره‌که ریبه‌ری کرد و، عیسا به‌ناوی تۆ
 مردووی زیندوو کرده‌وه و سالح به‌ناوی تۆ له کپو و شتری مئی ده‌ره‌ینا و ئه‌سکه‌نده‌رت له
 جینی دارا خسته سه‌ر ته‌خت، تاج له‌سه‌ر شاکان لاده‌به‌ی و پله‌وپایه به‌خه‌لک ده‌به‌خشی و،
 تۆ گیانبه‌خش و چرای پزگاریت، به‌هه‌شتت له ده‌ستی شه‌داد سه‌نده‌وه و، هۆزی عادت
 له‌ناو‌برد و، جه‌مت خسته ژیر خاک و مارت له سه‌ر شان‌ه‌کانی ئه‌ژیده‌هاک رواند و، فه‌ر و
 شکۆی فیرعه‌ونت له ئاوی ده‌ریادا نو‌قم کرد و به‌می‌شووله نمرودت فه‌وتاند و فه‌ره‌یدوونت
 له‌ناو‌برد و خه‌سره‌وت له ناو خویندا تلانه‌وه و جامی جه‌مت له ده‌ستی جه‌مشید ده‌ره‌ینا و
 که‌له‌ی که‌یک‌اوست کرده کله‌ی چاو و، سپای سه‌لم و توور و ته‌خت و به‌ختی ته‌یموورت تیا
 برد و بوویته ری پيشانده‌ری مه‌جنوون له ده‌شتی دوچه‌یلدا، پایز و خه‌زان ده‌به‌ی و به‌هار
 دینی و گولان ده‌روینی و بۆ خه‌سره‌و شیرین له ئه‌رمه‌ن دینی و بۆ شیرین فه‌ره‌هاد ده‌به‌یته
 بیستوون، بولبولان ده‌به‌یته سه‌ر گولان، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌وا بخوینن و ده‌ردی دلی برینداران
 چاره‌سه‌ر ده‌که‌ی و هه‌ژاران یاد ده‌که‌ی و به‌ندییه‌کان له به‌ند نازاد ده‌که‌ی و هه‌ر تۆ
 رووکه‌ی گراوانی له که‌عبه و ده‌بردا، هه‌ر تۆ چهرخ سوور ده‌ده‌ی و ده‌بچه‌رخینی، که‌وره‌تر
 له تۆ که‌س‌یک نییه، له مزگه‌وت و بتخانه‌دا، مؤمن و کافر کرپنۆشت بۆ ده‌بن، هه‌ر تۆ
 سه‌رچاوه‌ی هه‌موو شتیکی و سزاواری پیا‌هه‌لگوتن و کرپنۆشکردنی.

مه‌ولانا خالد له پاش ئه‌وه‌ی نیشانه‌کانی خوا یه‌ک یه‌ک هه‌لده‌دا و باسیان ده‌کا و توانایی
 و گه‌وره‌یی و هیزی خوا به‌پیتی به‌لگه ده‌سه‌لمی‌تی، ئه‌وسا ده‌که‌ویته‌ پاز و نیاز و پارانه‌وه
 له‌گه‌ل خوای گه‌وره و گراندا ده‌لت:

یه لآلا به حهق زولجه لالیی ویت
 بهزات و سیفات لایه زالیی ویت
 به موقه رهبان باره گای حه ضرهت
 به پهرده داران سه ریر وه حدهت
 به پهرده داران دیوان لاهووت
 به زکر و ته وحید جهرگهی مهله کووت
 به عرش و کورسی به له وح و قه له م
 به مه لائیکا خاسهی موحته ره م
 به سه سه ژاده م به دیده ی نه مین
 نه ورۆ جه به هشت کفته رووی زه مین
 به خه لاس نۆح جه ته وف طوفان
 به شادیی خه لیل رووی عهید قوربان
 به سدق هاروون به قورب مووسا
 به پاکی مریم به ته قوای عیسا
 به ورد یوونس به سه بر نه ییووب
 به حوسن یوسف به زاریی یه عقووب
 به پراستی هوود به دۆستی ئیدریس
 به نه غمه ی داوود به ناله ی جرجیس
 به ناوازه ی بهرز زکر زه که ریا
 نه ورۆگه نه جه وف شه جهر شق کریا
 به ئیخالاس پاک سهید موختار
 به زۆر بازووی حهیدر که پار
 به حهلق ته شنهی حوسهین مهزلووم
 به نه روح پاک نه ئمه ی مه عسووم
 به سدق و راسی سهیدق نه کهره م
 به دین دوروسی فارووق نه عزم
 به بی گوناهیی مهزلوومی عوسمان
 به شهیدیی نهو شاهیدن قورئان

به سوحوف و زبوور تهورات و ئنجیل
 به ئایه‌ی قورئان ئاوهرده‌ی جبریل
 به (اصحاب الکهف) خاو ئالووده‌ی غار
 ئەمین بین جه مه‌کر تایفه‌ی کوفار
 به (قطب الاخیار) به (غوٲ الاعظم)
 به (رجال الغیب) ئەوتاد عالهم
 به (بیت المعمور مسجد الاقصی)
 به یه‌سرب زهمین به‌ئرز به‌تحا
 به شیخ به‌سری به‌شیخ بایه‌زید
 به سولٲان حه‌یب شیخ ئەبوو سه‌عید
 به هه‌فت ئەبدالآن خاسه‌ی کوردستان
 به چوار دهرۆش ملک هیندوستان
 به (اصحاب البدر) کولل شه‌هیدان
 به گشت موریدان سه‌عاده‌ت نیشان
 به‌سوژ سینه‌ی سووته‌ی دهروونان
 به ئاو دیده‌ی دل پر جه هه‌وونان
 به شه‌وپی‌داران عیباده‌تخانه
 به حه‌ق ئاشنا جه خه‌لق بیگانه
 به سیاپۆشان سه‌ر حه‌لقه‌ی ماتهم
 هه‌ووناو ئەسیرین مه‌ریزان نه‌چه‌م
 به خاک نشینان بادیه‌ی په‌ستی
 به جورعه‌ نۆشان به‌زم سه‌رمه‌ستی
 به‌قه‌ده‌ح کیشان جورعه‌ی سه‌بووحی
 به تۆبه‌کاران تۆبه‌ی نه‌سووحی
 به یاهوو یاهووی ئەبه‌دالآن به‌ر
 به ناله‌ی پیران واده‌ی سو‌یح سه‌حه‌ر
 به سه‌حه‌ر خیزی ساکنان ده‌یر
 به دوعای پیران عاقبه‌ت به‌خه‌یر

به قهله ندران مهست مه‌بخانه
مه‌کیشان جه دل نه‌ره‌ی مه‌ستانه
به عشق مه‌ردان سه‌رمه‌ست مه‌دهوش
به جام باده‌ی پیر مه‌ی فروش
به دوردی که‌شان به‌زم ئیراده‌ت
به گوشه‌گیران کونج قه‌ناعه‌ت
به بانگ حوجاج به‌ئاو زه‌مزهم
به له‌حن ئنجیل به‌ت‌وف حه‌رم
به ته‌ئسیر سه‌وت قاری قورئانان
به سه‌د ناقووس ئا‌وای روه‌بانان
به سدق ده‌روون سو‌فیان ساف
به زکر شیخان (جامع الاوصاف)
به سه‌ر که‌شته‌کان ره‌وای حرمانی
مه‌که‌ران نه‌دای حه‌ق جان فشانی
به سه‌ر که‌ردانی که‌لپۆس نه‌کۆلان
نه‌ بادیه‌ی عه‌شق ویل ویل مه‌گیلان
به کۆنه‌پۆشان کونج خه‌رابات
جه نیمه‌شه‌وان مه‌وازان حاجات
به‌ره‌قس سوماع وه‌جد نه‌هل حال
مه‌وینان وه‌ چه‌م جه‌مین و‌یسال
به حیکمه‌ت وه‌نیان س‌ر ئیلاهی
جه‌ نه‌س‌رار غه‌یب مه‌دان که‌واهی
به سه‌فای سینه‌ی ساف ده‌رویشان
به سو‌ز ده‌روون یا هوو مه‌کیشان
به تو‌به‌کاران جه‌ گشت و‌یه‌رده
به‌بی وه‌فاییی دنیا‌په‌ی به‌رده
به‌عه‌دل شاهان ره‌عیه‌ت په‌روه‌ر
که‌س جه‌ په‌ناشان نه‌دینش زه‌ره‌ر

به‌ناوی چاوانی ئەوانەیی وا دلێان پڕ خوێنە، بەشەو بیدارانی بەرستگاکان و بەرەشپۆشانی شین لە بەران کە خوێناوی فرمیتسک لە چاویان دێ، بەخاککشینیانی دەشت و چۆڵ و نه‌وی، بەباده‌نۆشانی هەمیشە سەر مەست، بەتۆبەکارانی دەمی بەیانی، بەیاهوو یاهووی ئەودالانی دەشت و بیدی، بەنالەیی پیرانی دەمی بەیانی، بەقەلەندەرانی مەستی مەخانە، کە لە دڵووە نەعرەیی مەستانە دەکێشن، بەئەوینی پیاوانی سەر مەست و مەدهۆش، بەجامی بادەیی پیری مەیفروش، بەئەوانەیی وا گۆشەگیری دەکەن، بەئەوانەیی وا بەئاواتی دلێان دەگەن بەبانگی حاجییەکان و بەناوی زەمزەم، بەنەوای ئنجیل و بەدەنگی قورئان خوێنان و بەدەنگی زەنگی کلیسا بەدلی روون و خاوینی سۆفییەکان و بەپارێنەوێ شێخەکان کە لە پێی خوادا گیانیان بەخت دەکەن، بەسەرگەردانی و دەربەدەریی کە لێبۆس لە کۆلان کە لە دەشتی ئەویندا دەگەڕێن، بەکۆنەپۆشانی کونجی خانەقا، کە لە نیووشەواندا خەریکی پاز و نیازن، بەسەمای سۆفییەکان کە بەچاوی یاریان دەبینن و بەدیتنی یاریان شادمان دەبن، بەوانەیی وا لە زانیاریی خواپیدا شارەزان و بەرازی خوایی شایەتی دەدەن بەروونی و خاوینی سینگی دەرویشان کە لە دڵووە ناوی خوا دەبن، بەو تۆبەکارانەیی کە لە هەموو شتێ چاوی دەپۆشن و بۆ خوا تێ دەکۆشن، کە بەبێ ئەمەگی جیهان پەیی دەبن، بەلافای فرمیتسکی هەوران لە بەهاردا، بەشۆلەیی دەروونی هەورە برووسکە کە بەتاو دەبرووسکێتی، بەکۆنای پەنگینی گولانی بەهار و بەنالەیی دلتەزینی بۆلبولانی زار، بەداخی دلی سپای گولەکان، کە وەکو ئەودالان لە دەشت و چۆلدا دەژین، بەئەمەگی لەیلا بەئەوینی مەجنوون، بەنالەیی کۆکەن لە ناو کێوی بیستوون، بەجوانیی کێزانی شوخوشەنگ، کە نوێنگەیی جوانی جیهان ئافەرین، بەپەلەوهرانی بەهەشت، کە هەر ناوی خوا دێن و بەناوی ئەووه دەچریکێن و دەلێن: جگە لەو داھێنەری تر نییە و هەر ئەو خوای تاق و تەنیاپە.

مەولانا خالد لە پاش ئەو بەگەورەیی و مەزنی و بێ ھاوتاییی خوا و بەخۆشەویستی پێغەمبەری گەورەیی ئیسلام و یارەکانی و بنەمالەکی و ھاووالانی و پێغەمبەرانە تری خوا و ئەوینداران و گراوان و دلسووتوان و خەمباران و ستەملیکراوان و شوخوشەنگان و سروشتی جوانی جیهان، سویند دەخوا، دەکەوێتە پاز و نیاز لەگەڵ خوادا و دەلێ: خویا قەسەمت دەدم بەو کەسانەیی کە ناویانم برد، هیوا و ئارەزووی دەروونم بەجێ بینی، و لە دەرگات تکام ئەوویە کە گوناھ و تاوانی ئەم بەندە پورپەشە ببەخشی، من کە سەردەستی شەرمەزارانم و سەر تۆپی جەرگەیی گوناھکارانم، بەجاری لە دەریای گوناھدا گەوزاوم، چونکە فەرمانەکانی تۆم بەجێ نەهینا، دیارە نادانیم کردووە و خۆتیش ئەمە دەزانی، ئەم چارە بمبەورە، چونکە گوناھم بێ ژمارە و، لە ئاگری دۆزەخ پزگارم بکە، ئەگەر

دهمسووتینی و، ئەگەر گوناھم دەبەخشی، ئەو بە دەستی خۆتە و خۆت دەزانی. خالد
بیۆمەری نەکەیی لە دەرگات و هیوام ئەویە بێبەخشی:

یا رەب جە دەرگات ئیدمەن رجا
بێبەخشی گونای بەندەیی رووسیا
من کە سەر حەلقەیی شەرمسارانم
سەر تەوق جەرگەیی گوناکارانم
سەرتاپا غەریق بەحر عیسیانم
سووتەیی نایرەیی نار حرمانم
شەرت ئەمر تۆم وەجا ناوێردەن
جە تەکلێفاتم تەقسیرم کەردەن
هەرچی وێم کەردەن جە نافەرمانی
(استغفرالله، استغفرالله)
جوورم بێ حەدەن گونام بێ شمار
(رَبِّ نَجْنِي مِنَ عَذَابِ النَّارِ)
ئەر مەسووچینم وەربەخشیم گونا
رەزا رەزای تۆن (الحکم لله)
بار عیسیانم کۆ کۆ بێبەن جەم
(یا غافر الذنب اغفر لی وارحم)
نەکەری مەحرورم بەندەیی رووسیا
بە (لاتقنطوا من رحمہ الله)
نیازم ئیدەن یا حەیی قەیووم
خالد جە دەرگات نەکەری مەحرورم

مەولانا خالد لەم ھۆنراوانەیدا دیاردی دەکاتە سەر چەند ئایەتی قورئانی پیرۆز و،
لەبەرئەوی بڕوا و باوەڕێکی پتەوی ئاینیی بوو نائومێد نەبوو و وتووێ خوا ھەر
دەبەخشی و دیاردی کردووەتە ئایەتی: قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلَىٰ اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا، واتە: ئەئێ پێغەمبەر بێی بەبەندەکانم بەتایبەت
ئەوانەئێ کە ژیانیان بۆ خۆیان بەخت کردووە، لە بەزەیی و بەخشی خوا بێ بەش نابن و
خوا ھەموو گوناھتێک دەبەخشی، جا مەولانا خالد دەتێ: ئەئێ خوا ئێ گەورە و گران ھەر

خۆت بەخشینه گوناھی و گوناھ و تاوانم دهبه خشی و له بهزهیی خۆت بێ بهشم ناکهی و دیاره له دەرگات بیوره ریم ناکهی و ههر دهمبووری.

سه رچاوه کان

- ۱- دیوان فارسی و کردی مولانا خالد - باهتتام حاج محمود طالبانی- سنندج، ۱۳۸۵هـ.
- ۲- الشیخ معروف النوهدی البرزنجی - تالیف محمد الخال - سلیمانیه، ۱۹۶۱.
- ۳- المجد التالذ فی مناقب مولانا خالد - تالیف ابراهیم فصیح البغداد - استانه، ۱۲۹۲.
- ۴- سل الحسام الهندی - تالیف شیخ محمدمین - دمشق، ۱۳۰۱هـ.
- ۵- البهجه السنیه - تالیف محمد بن عبدالله الخانی - مصر، ۱۳۰۳هـ.
- ۶- الانوار القدسیه، تالیف محمد بن محمد الرخاوی - مصر، ۱۳۴۴هـ.
- ۷- چامه سرایان کرد - تالیف صدیق صفی زاده (بۆرهبکی) چاپ نه کراوه.
- ۸- عه قیدهی کوردی - مه ولانا خالد (دهستنووسه).
- ۹- دیوانی مه ولانا خالد - نهسته موول، ۱۸۴۴.

شیخ عوسمانی سیراجودینی

۱۲۸۳-۱۱۹۵

ئهم زانا ههره گه ورهیه که وهکو نهستیرهیهکی گهش له ناسمانی کوردهواریدا درهوشاوهتهوه، ناوی عوسمان و کوری خالد و نازناوی سیراجودینه و بهپیتی ئهو بهلگانهی که کهوتوونهته دهستان له سالی ۱۱۹۵ی کۆچی له دیتی تهوتلهدا له دایک بووه. ههر له مندالییهوه خهریکی خویندن بووه و له پاشا چووته حوجرهی فهقییان و ههندی پراوی ریزمانی عهرهبی و ئاینیی خویندوون و بۆ خویندن زۆرهی ناوچهکانی هورامان گه پراوه، ماوهیهک له بیاره بووه و ماوهیهکی زۆریش له دیتی خهریانی خویندوووهتی و چهند سالتیکیش له خورمال بووه و له پاشا له سلیمان خویندنهکهی تهواو کردووه و له بهر ئهوهی ئارهزویی له سۆقیهتی بووه، له سهر ئهم ئارهزوه له تمهنی بیست و پینج سالیدا چووته بهغدا و له خویندنگای گهیلانی دامهزراوه و له پاشا ههر له بهغدا بهخزمهتی مهولانا خالیدی نهقشبهندی گهیشتوووه و ری و رچهی نهقشبهندی له سهر دهستی ئهو وهرگرتوووه و گهراومهتهو زیند و مهلبهندهکهی خۆی و خهریکی په رهپیدانی ری و رچهی نهقشبهندی و رینۆتینی خه لک بووه تا له سالی ۱۲۸۳ له تمهنی ههشتا و ههشت سالیدا کۆچی دوایی کردووه و له نزیک خانهقا کهی خۆیهوه نیژراوه.

شیخ عوسمان له گه ل ئهوهی خهریکی په رهپیدانی ری و رچهی نهقشبهندی بووه و

پښتوینیی موسلمانانی کردووه، ئیتر نه پیه رژاوه په راو دانئی، به لام گه لئی نامه ی له شوین به جئی ماون که به فارسی بق هاوه لان و یاران و پیاوانی گه وره ی نه و دهره ی نووسیون و هره ها هندی راسپارده شی بق په پره وه کانی به فارسی نووسیوه و له هونینه وه ی هونراوی فارسی و کوردیشدا دهستیکی به رز و بالای هه بووه. به لام ئیمه جگه له دوو هونراوی کوردی نه بی، ئیتر شوینته واریکی تری ئم زانا گه وره مان دهست نه کهوت و، له و هونراوانه وه و ا دهره که وی که شیخ هونراوی زور بووه و پرنکه له داهاتوودا بکه ویتته دهست. ئهمه ش نه و دوو هونراوه ی که بق مه وله ویی تاوه گوزیی نووسیوه و گله ی لی کردووه بچی نامه ی بق نانوسی، وه کو ده لی:

یا کاغز بریان، یا مه لا مه رده ن
یا هر عارته ن دوس وه یاد که رده ن
غه مگین مهنیشه غم بده ر وه باد
فه له ک نمازق کس وه خاتر شاد

واته: قاقه ن پراوه و یا مه لا مردووه و، یا بورت نه نگه که دوست یاد که ی و نامه ی بق بنوسی. خه مگین دامه نیشه و خه م بده به با، چونکه چرخ ناهیلئی که س به خوشییه وه دانیشی.

سه رچاوه کان

- ۱- یادی مه ردان - مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس - به غدا، ۱۹۸۲.
- ۲- میژووی ئه ده بی کوردی - عه لانه دین سه جادی - به غدا، ۱۹۵۲.
- ۳- یادداشته کانی خوم سه باره ت به شیخ عوسمان.

میرزا مه محمودی زهنگه نه

۱۲۹۵ -

ئهم هونره مان ناوی مه محمود و کوری ئه حمده ی زهنگه نه یه و نازناوی فنونیه و به پئی نه و به لگانه ی که وتوونه ته دهستان له دپی قهیتوول له دایک بووه و هر له ویشدا پی گه یشتووه. هر له مندالیدا خه ریکی خویندن بووه و له پاشا ماموستای تابه تی بق گیراوه و له لای نه و فیتری زمان و ویزه ی فارسی و عه ربه ی بووه و پاشان چوه ته که رکوک و له ویتدا ماوه یه ک له لای خزمه کانی ماوه ته وه و خه ریکی خویندن بووه و ئه وسا گه پراوه ته وه زید و مه لبه نده که ی خوی و خه ریکی کاری کشتوکال و میرزایه تی بووه، به لام نه وه نده نه ماوه و رویشتووه ته داوینی کتوی ئومه ر مل له نزیکي کرماشان و پاشماوه ی ژبانی له ویتدا بردووه ته سه ر تا له سالی ۱۲۹۵ ی کوجیدا جیهانی به جئی هیشتووه و هر له ویشدا نیژراوه.

فنونى بەيەكى لە ھۆنەرانى كورد دىتە ژمار و لە ھۆننەھەي ھۆنراودا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوو و ھۆنراوەكانى زۆر تەري و پاراو و شىيرين و پەوانن. لە ھۆنراوەكانى ئەم ھۆنەرە ھەر تەنيا پارچە ھەلبەستىكى كەوتوو تە دەستمان ئەويش لە گۆفارى دەنگى گيتى تازەدا چاپ كراو. ئەمەش پارچە ھەلبەستەكەى كە دەلئى:

ھەردەم خەيالەن، ھەردەم خەيالەن
 پەژارەى لەيلم ھەردەم خەيالەن
 دل مايل وەشەوق شۆخ و نەوھالەن
 حۆرى لە قايتى كەم سن و سالەن
 دووديدەش نەتەرح ديدەى غەزالەن
 گۆناى گول شىوھش نامپتەى خالەن
 تاتاي كلافەى وینەى پەردالەن
 گرى بەند پىچ پای دەستمالەن
 كلافان ناوتيز سەحن جەمالەن
 جەمالش گۆياى عەقل و كەمالەن
 لەب غونجەى گولان پای چەمچەمالەن
 سرشتەى قودەرەت زات بى زەوالەن
 سەرتاپاي حوسنش يەكسەر جەمالەن
 لەى دونيا چون ئەوكەس تر مەحالەن
 نە سەرسينەى صاف دوو ليمۆى كالەن
 بالاجون عەرەر پەنجەى شمشالەن
 ھەزار چون مەجنون پەريش عەودالەن
 «فنونى» نەوھەسف زبانش لالەن

واتە: ھەموو دەم ھام لە بىرى يارەكەمدا و شۆخوشەنگىي ئەو، كارى كردوو تە سەر دلەم و ئەو يارە پەريزادەيەكى كەم سالە و چاوەكانى ھەكو چاوى ئاسك وايە و گۆنا و كۆلمەى ھەكو گولە و ناوتتەى خالەكانى بوو و پەلكەكانى بەسەر گۆنايا شۆپ كردوو تەو و شەھەى لار ناو و جوانيەكەى ناوھز و ھۆش لە مرق دەستپىنئ و لىوى دەلئى گولئى داوئىنى كۆمەكانى چەمچەمالە و خوا سروشتى كردوو، ئەو لە جوانيدا لەم جىھانە بى وینەيە و

له سەر سینگییه وه دوو لیمۆی کال هه لۆاسراون و بالای وهکو عه رعر و په نجهی شمشاله و ههزار کهس وهکو مه جنوون بۆ ئه وه عه بداله و «فنوونی» له ستایشی زمانی لاله.

سه رچاوهکان

۱- دهنگی گیتی تازه - ژماره ۱۱، سالی ۱۹۴۶.

۲- یاداشتهکانی خۆم سه بارهت به میرزا محمودی زهنگه نه.

مه لای نۆشای زهنگه نه

۱۲۰۰-۱۲۵۰

ئهم هۆنه ره مان ناوی نۆشا و کوری ویشتاسپی زهنگه نهیه و به پیتی ئه وه به لگانهی که که وتوونه ته دهستان له سالی ۱۲۰۰ی کۆچی له دیتی گولباغ له دایک بووه و هه ره له ویشدا پتی که یشتوووه. هه ره له مندالیدا خه ریکی خوتندن بووه و بۆ خوتندن زۆربهی ناوچهکانی مه لایر و دینه وه ره و کرماشان که پاره و سه ره نجام له شاری نه جف و دمی مه لایه تیی وه ره کرتوووه و که پاره وه ته وه زید و مه لبه نه ده کهی خۆی و پاشماوهی ژیا نی به وانه و تنه وه و رینۆتینی خه لک بر دووه ته سه ره تا له سالی ۱۲۵۰ی کۆچی له ته مه نی په نجا سالی دا کۆچی دوایی کردوووه و نیژراوه. مامۆستا سه یه حوسه یه حوزنی موکریانی له گوڤاری (دهنگی گیتی تازه) دا سه بارهت به مه ل نۆشا ده لێ: مه ل نۆشا له بنه ره تا خه لکی گولباغی کوردستانی عیراق بووه و له هۆزی زهنگه نهیه و تا نیوهی سه دهی سیزده می کۆچی ژیاوه و چه نه هۆنراویکیشی به ناوی داری جهنگه ل له وه وه هینا وه ته وه که ئهم هۆنراوانه به شیکن له چه کامه به ناویانگه که می میرزا شه فیع به ناوی دره ختامه.

کاک ئه سفه ندیاری غه زه نفه ری له په پاری گولزاری ویژهی لوپستاندا ده لێ: مه ل نۆشا په کێ له هۆنه رانی هه ره به رزی لوپستانه و له نه وهی سه ی ئه بوولو ه فای شاره زورییه و له ده ری نادرشای هه وشار (۱۱۶۸ - ۱۱۶۰ی کۆچی) دا ژیاوه، وهکو خۆی ده لێ:

ئیسایه ده ور نادر سولتانهن	مه ردوم ژ جه ورش بیتار ژ گیانهن
جیهان ئاشووبه ن، دنیا ده ره مه ن	خاتر چه زینه ن، ئاسایش که مه ن
په عیهت فیراره ن، خه لق خولقش ته نگه ن	ئیقبا ل ئه ولاد شا سه فی له نگه ن
ئیسه من په حال په ئه حوالمه ن	په ره نج به رده ی چه ن دین سا لمه ن

وا ته: ئه مه ده ری نادرشایه و خه لک له سه ته می ئه وه له گیانی خۆیان بیتارن و جیهان نا زاوهی تی که وتوووه و به جاری تیک چوووه و دل پر له خه م و په ژاره یه و هیمنی له ناو ولاتدا

نييه، خەلك له ترسا هەلدی و هەموو پەريشانن و بەختی نەوێ شای سەفێ رەش بوو و
منیش ئەمە حالە و چەندین ساڵە رەنج و ئەرك دەكیشم.

كاك ئیسفەندیار هەروها دەلی: مەلا نۆشایەکی تر هەبوو كە نەوێ مەلا نۆشای
یەكەمە و لە دەوری قاجاریەكاندا ژیاو و ئەویش هۆنەربوو و گەلی هۆنراوی بەزاراوی
لهکی له شوێن بەجی ماون.

له هەندێ زانای لورستانیشم پرسى، ئەوانیش وتیان مەلا نۆشا دوو كەس بوونە و
هەردووکیان هۆنراویان زۆرنە و مەلا نۆشای دوووم لە دەوری فەتالی شای قاجار (۱۲۱۱-
۱۲۵۰ی كۆچى)دا ژیاو و ئیتر له كۆندا بوو و له كۆندا مردوو كەس شتیكى لى نازانى.

خاواراسان لەم دواييە بەيازىكى كۆنمان كەوتە دەست كە زۆر بەی هۆنراوەكانى مەلا
نۆشا و توركەمير و ئەلماس خان و هەندێ هۆنەرى تری تىدابوو له پەراویزی هەر
هۆنراویكدا كورته باستیكى ئەو هۆنەرانە له گەل مێژووی ژيان و مردنیان نووسرابوو و بەم
چەشنە ئیتر هیچ شكێكمان بۆ نامىنى كە مەلا نۆشا له ناو پاستى سەدەى سێزدهمى
كۆچیدا ژیاو.

مەلا نۆشا له هۆنینهوێ هۆنراویدا دەستیكى بەرز و بالای هەبوو و هۆنراوەكانى زۆر
تەری و پاراو و شیرین. ئەمەش چەند هۆنراویكى ئەم هۆنەرە كە دەلی:

جەم جا هیج و پووچ، جەم جا هیج و پووچ
دەولەت شاھان جەم جا هیج و پووچ
رەونەق حوران زىبا هیج و پووچ
هەر جا مەنورم بەكجا هیج و پووچ
دەشت و راغ و باغ، سەحرا هیج و پووچ
عاقبەت تەلسم دنیا هیج و پووچ

ئەگەر جاھل بى سەرمەست بادە
كەمەر بەر بەستە ئەبرۆ گوشادە
حوسن یوسفیچ خودا پیت دادە
هەمرازت جن بۆیا پەریزادە
مەنگۆلەى موشكین رەزا هیج و پووچ
عاقبەت تەلسم دنیا هیج و پووچ

نەر شا بی وینهی شا تیموور لهنگ
نەگەر پوستەم بی له مهیدان جهنگ
نەگەر چی فەرهاد نەبەرد وست ئەو سەنگ
سەر ئەنجام گۆرەن سەرای تارو تەنگ
شیرینی شیرین شهیدا هیچ و پووچ
عاقبەت تەلسم دنیا هیچ و پووچ

نەگەر گەدابی ویتل و دەربەدەر
بەتال و بەدحال کۆنەشال نەوەر
نەلحاپەیی لوقمەیی کۆچ و کولفەت دەر
حەق پیت نەداده کالای سیم و زەر
موفلس و مونعم، گەدا هیچ و پووچ
عاقبەت تەلسم دنیا هیچ و پووچ

نەگەر مالدار بی، مەتای فراوان
بوەخشی دینار، دەرەم وەدامان
هەرچا نازاری بوەرن وە باوان
پەردەنشین بۆجەیی بارگە و لاوان
چون مەردەن ئاما کول دا هیچ و پووچ
عاقبەت تەلسم دنیا هیچ و پووچ

نەرچی فەرمەرز سپای دەشت رەی
ئەو گورز و گۆپال دەست و بازوونەیی
هام بەزم و هام رەزم شاهان کەیی کەیی
هەرچار بنۆشی جام و بادە و مەیی
سەهم و سەفاکی و سپا هیچ و پووچ
عاقبەت تەلسم دنیا هیچ و پووچ

نوشاد شاد مهبه وهی دنیای فانی
 دهور میماندارهن تۆ چی میهمانی
 بگوزهر ژ نهغواى شووم شهیطانی
 تا بنما وهنهت راگهی زنگانی
 وهرنه فهوت و مهوت دنیا هیچ و پووچ
 عاقبهت تهلسم دنیا هیچ و پووچ

واته: پله و پایه‌ی پاشایان و جه‌مشید هیچ و پووچه، هه‌روه‌ها جوانیی جوانان و پهری
 په‌یکه‌ران و رواندن به‌باغ و دهشت هیچ و پووچه و ژیان خه‌ون و خه‌یاله، نه‌گه‌ر سه‌رخۆشی
 باده بۆ و وه‌کو یووسف جوان و روال بۆ و خاوه‌ن زێر و زێو بی، ژیانی جیهان هه‌ر هیچ و
 پووچه. نه‌گه‌ر وه‌کو میر ته‌یموور پاشایه‌تی بکه‌ن و وه‌کو رۆسته‌م له‌ مه‌یدانی شه‌ردا بی و،
 یا وه‌کو فه‌هاد خه‌ریکی تاشینی به‌رد بی، سه‌ره‌نجام ده‌مری و ده‌جیته‌ ناو گۆر و،
 شیرینی شیرین بۆ هه‌وده‌یه و جیهان هیچ و پووچه. نه‌گه‌ر هه‌ژاریکی ئاواره و ده‌ربه‌ده‌ر
 بی و بۆ مال و منالت خه‌ریکی سوآلکردن بی و خوا سامان و دارایی پیت نه‌دابی،
 سه‌ره‌نجام هه‌ر ده‌مری و جیهان هیچ و پووچه و، یا نه‌گه‌ر خاوه‌ن سامان و دارایی بی و
 به‌خه‌روار زێو و زێر ببه‌خشی و، له‌گه‌ل نازاراندا بجیته‌ ناو په‌رده‌وه و دانیشی، سه‌ره‌نجام
 مه‌رگ دیته‌لات و ده‌مری و جیهان هیچ و پووچه. نه‌گه‌ر وه‌کو فلآمه‌رز له‌شکر ببه‌یته‌ دهشت
 و ده‌ر و گورز و گۆپال بگریته‌ ده‌ست و شه‌ر بکه‌ی و، یا هاوبه‌زم و هاوپه‌زمی پادشاکان بی
 و هه‌موو ده‌م باده بنۆشی بۆ ده‌به‌به‌ی ژیان تۆ کۆشی، سه‌ره‌نجام مه‌رگ ده‌بیته‌ میوانت و
 جیهان هیچ و پووچه. نه‌ی نوشا ده‌سا ده‌سخرۆی ئه‌م جیهانه‌ مه‌به، چونکه‌ چه‌ند رۆژتیک
 میوانی نه‌وی و له‌ فه‌ریوی نه‌هریمن خۆت بپاریزه، تا پیتی ژیانته‌ بۆ پیشان ده‌م، نه‌گینا
 مه‌رگ هه‌ر ده‌بیته‌ میوانت و جیهان هیچ و پووچه.

مه‌لا نوشا له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکى تردا ده‌که‌وتته‌ ستایشی دلداره‌که‌ی و به‌م جوژه‌ پتیدا
 هه‌لده‌لی و ده‌لی:

گی‌سوو که‌لاغی، گی‌سوو که‌لاغی
 سه‌وزه‌ی چاو سیا، گی‌سوو که‌لاغی
 چاو، نه‌برۆ سیا چه‌نی زولف زاغی
 زاغی ته‌ر ژ ته‌رز میل کاراغی
 زولفانش پر مه‌وج، نه‌برۆ په‌یوه‌سته
 بژانگش چون تیر ژ که‌مان جه‌سته

ئەبرۆان سىيا، شۆرچاۋ سىيا
 ۋە نىش بژانگ خەدەنگ و سىيا
 سەرپەنجە گۈلى، دوگمەي خەم گۈلى
 بۆسەگا گۈلى، خالان فلفلى
 لەۋگۇناگۈلى، حوقەي ناف گۈلى
 تەن ۋە تاي ھەرير زەرىن باف گۈلى
 پشت كۆتا، پابەرز، قەدەبارىك دەم تەنگ
 نىم نىگاش مەرباز شەيداي شۆخوشەنگ
 خەرامان رەوش ئاھوۋى خوتەنى
 تەن ۋە تۆز چىنى سەۋز چەمەنى
 شىۋەي سەۋزەداشت، سەۋزە شىۋەي
 ئەۋ سەۋزە چەن كەس پەرىش لىۋەي

ۋاتە: يارە خۆشەۋىستەكەم پەلكەكانى رەشە ۋە چاۋەكانى مەستە ۋە ئەبرۆكانى پەيۋەستە
 ۋە بژانگەكانى ۋەكو تىر بۆمىن راۋەستان، سەر پەنجەكانى ۋەكو گۈلە ۋە خالەكانى ۋەكو
 بىبار ۋايە بۆدل، لىۋى گۈلە ۋە لەشى نەرم ۋە سىپىيە ۋە بالاي بەرزە ۋە دەمى تەنگە ۋە زۆر
 شۆخوشەنگ ۋە جوانە ۋە شىۋەي سەۋزەيە ۋە چەن كەس تا ئىستا ۋەكو من بۆ ئەۋ شىت ۋە
 لىۋە بوۋە ۋە دلى خۆي لە دەست داۋە ۋە ئاۋارەي ھەرد ۋە كىۋ بوۋە.

ھۆنراۋەكانى مەلا نۆشا بەداخەۋە تا ئىستا كۆنەكرائونەتەۋە ۋە كەسىش بايەخى پى
 نەداۋن ۋە ھەندىكىيان ھەروا لەناۋ بەياز ۋە كەشكۆلەكاندا نووسراۋن.

سەرچاۋەكان

۱- كۆڭۋارى (دەنگى كىتى تازە) - ژمارە ۵ سالى ۱۹۴۶.

۲- گلزار ادب لرستان، تاليف اسفنديار غضنفرى - تهران، ۱۳۶۴.

۳- بەيازىكى كۆن كە لە سالى ۱۲۶۲ى كۆچىدا نووسراۋە.

نالی (ی) شاره زووری

۱۲۱۲-۱۲۹۰

نالی یه کئی له و نه ستیره هه ره گه شانیه که له ئاسمانی وێژهی کورده واریدا هه تا هه تابه دهره وشیته وه. ئهم هۆنهره پایه به رزه ناوی خدر و کورپی ئهممه دی شاوه بیسی میکایلییه. سالی له دایکبوون و مردنی نالی به ته واوی نازانری و زۆر تاریکه و هه ره که قسه یه کی لێوه کردوه، ئیمهش ئه و قسه نه لێره دا دینین و له پاشا زانیاری خۆشمان باس ده که ئین تا راستییه که مان به ته واوی بۆ دهرکه وێ.

مامۆستا محهمه د ئهمین زهکی به گ له په راوی (کورتهی میژووی کورد و کوردستان) له لاپه ره ی ۲۵۸ دا ده لێ: نالی له سالی ۱۲۱۵ ی کۆچی له دبی خاک و خۆلدا له دایک بووه و له سالی ۱۲۷۲ دا کۆچی دوا بیی کردوه. مامۆستا عه لئه دین سه جادیش له په راوی (میژووی ئه ده بی کوردی) دا ده لێ: نالی له سالی ۱۲۱۷ پیتی ناوه ته مهیدانی ژبانه وه و له سالی ۱۲۷۵ دا مردوه. دوکتۆر مازف خه زنه دار له سه ره تای دیوانه که ی نالیدا ده لێ: نالی له سالی ۱۲۲۰ ی کۆچی چاوی له جیهاندا کردوه ته وه و له سالی ۱۲۷۶ دا مائئاوا بیی له جیهان خواستوه.

مامۆستا محهمه دی مه لا که ریم له په راوی (له پیناوی نالی) دا نووسیویه: ئه وانهی وا به سه ره تای نالیان نووسیوه، هیچ سه رچاوه یه کیان بۆ ئه و میژووه ی که بۆ نالی دایان ناوه، دیاری نه کردوه، ئه وه ی ئاوه ز پيشانی دها ئه وه یه که تا ئیستا که سیک نییه له م جیهانه دا بتوانی بلی نالی که ی له دایک بووه، ئه وه ش ته نیا له به ره ئه وه که نالی میکایلی بووه و کورپه وه رزێرکی شاره زوور بووه و له و دهره شدا له شاره زووردا به ده گمه نه بی خۆینده وارێکیان تیا هه لئه که وتوه، که وا بوو ئیتر کئی میژووی سالی له دایکبوونی نالی نووسیوه؟ مردنیشی هه ره همان ده ستوور.

مامۆستا مه سه عود محهمه د له وتاری (چه پکێک له گولزاری نالی) که له گۆفاری کۆری زانیاری کوردا چاپ کراوه ده لێ: حاجی مه لا عه بدوللای جه لی زاده گیتراویه ته وه که له سالی ۱۲۸۸ ی کۆچی مامۆستا نالی له مه که که دا دیوه که زۆر پیر بووه و په رنگه له هه شتا سالی دا بووی.

له به یازیکى کۆندا که لهم دوايييهدا کهوته دهستمان، ميژووى له دايکبوون و مردنى هه ندى له هۆنه رانى کورد وهکو: يوسف ناسکه و فهقى حه سهنى بانهيى و نالى و مهستورهى کوردستانى له گه ل هه ندى له هۆنراوه کورد ييه كانى ئه و هۆنه رانهى تيدا تۆمار کرابوون که له و به يازهدا نووسراوه نالى له سالى ۱۲۱۲دا له دايک بووه و له سالى ۱۲۹۵دا مردووه.

که و ابو نالى له سالى ۱۲۹۵ى کۆچى له ته مهنى ۸۳ سالىدا کۆچى دوايى کردووه و ئه مهش جىي متمانه يه و باوه رى پى دهکرى، چونکه گه لى به لگهش له هۆنراوه كانى ناليدا هه يه که ئه وه مان پى ده سه لى تىن که نالى زۆر پير بووه و مردووه. وهکو لهم پارچه هه لبه سه تيدا دياردى به قزى سپى و چاوى كزى خۆى دهکا که به هۆى تىپه رىنى ته مه ني وه وای لىها توه وهکو ده لى:

مووى سپى كردم به شوشتن ئاوى عه ينى شۆره شهط
 شۆره شهط يه عنى که تيدا خۆ به خۆ قه ل بوو به بهط
 هه لگرا، وهک مۆمى كافوورى به شه ودا، موو به مووم
 وا سيا روو بوو به خو تىنم نوقطه نوقطه، خهط به خهط
 من ده لىم شه و بوو به رۆژ، نه قسم ده لى رۆژ بوو به شه و
 ئه و موسيبه، چونکه چاوى پى سپى بوو، من غه له ط
 ره و غه نى ديده رزايه سه ر كىتابى خه ططى خۆم
 چا و له ئىشى ئه و سپى، نووريش به سه ر ئه ودا سه قهط
 سهرد و گه رمه ئاهه كه م سه وه گىايى كردم به پووش
 پايزى روو بوو به بوردى سوور و زهردى موخته ليپ
 وه جهه كه م ئىسمى به ياض ئه م ما وه ره ق زهرد و سيا
 با موخه طهط بى به كافوورى كه شه يدهى خۆش نه مهط
 چونکه له وحى روو سپه ه، روو زهردى بى، ته زىنى يه
 خو تىنى چاوم جه ده ولى بى، قه طره كانىشى نوقهط
 نه قشى دوو مووى به ده ورى روو، ده بىته عه يى شه يب
 ئايه نهى روو پا كىيه، روو نا كىيه، نوور و، شه مهط
 يا گه دايه كه غه نى يا پادشاه تىكه فه قير
 لهم دووه، خالى نىيه (نالى) له رووى حه ددى وه سهط

واته: فرمیٹسکی سویری چاوم هاتووہ به سہر مووی رہشی روومہ تما، ہم مووی وھکو قہلہ رہشہ تی کہ بکہ ویتہ ناو خوئیتنہ وھ کردووہ به قازی سپی، مووی رہشم وھکو شوہ رہش بوو کہ چی ئیستا کہ وھکو رۆژ سپی بووہ، من بہ نہوسی تہ ماکار و سہر کیشی خۆم دہ لیم بهسیہ تی ہوا و ھوہوس، ئہوا مووی رہشم سپی بوو، کاتی پیری ہاتہ پششہ وھ، بہ لام ئہو لہ بہر ئہوہی کہ کویرایی داہاتووہ جگہ لہ رہشی شتی تر نابینئی، لہ وھ لاما دہ لئی: نہ خیر وا نییہ، مووی سپیت ھہ لگہ راوہ بہ رہشی. خوئنی چاوم لہ باتی فرمیٹسک بہ سہر خہ تی روومہ تما رژاوہ، ئینجا چاوم لہ بہر ئیشی رژانی ئہو خوئینہ بینایی لہ دہست داوہ و سوئمای چاوم لہو رہشیہ کار ناکا تا ببینئی کہ واتہ چاوم بہ جاری کز و کویر بووہ. ہر وھہا کہ لہ پایزدا رہنگی گہ لای دارہکان زہرد و سوور ھہ لگہ گہ ری، پایزی پیریش پارچہی رووی منی بہ خوئنی فرمیٹسک و زہردیی پوخسار رہنگ کردووہ. واتہ وھکو بوردی یہمانی زہرد و سووری لئی ہاتووہ. پوخسارم با وھکو لہ رووالہ تا سپییہ، بہ لام بگہ لای زہردی رہنگ و رہشی خوین داپۆشراوہ و، مووی سپیشم کہ وھکو کافورہ، بۆ جوانیی خہت خہ تی کردووہ، تابلۆی روورہشی ئہ گہر زہردیی پتوہ بی، دہ بیتہ ھۆی جوانی و رازاوہی. مووی پوخسار ئہ گہر ماش و برنج بی، دوو رووی و دوو رہنگی پیری دہ گہ یہ تی، چونکہ سپییہ تی تہ واو دہ بی بہ ئاویئہی روویاکی و، ماش و برنجیش دہ بیتہ ئاویئہی رووناکی.

نالی بہ پیتی ئہو بہ لگانہی کہ باسماں لیتوہ کرد، لہ سالی ۱۲۱۲ی کوچی لہ دئی خاک و خوئل کہ کہ وتووہ تہ دہستی شارہ زور، پیتی ناوہ تہ مہیدانی ژیانہ وھ. لہ مندا لیدا خہریکی خویندن بووہ و ریزمانی عہرہ بی و بہ راوہ وردہ لہ کانی فارسی و قورئانی پیروزی خویندووہ و پاشان رۆیشتووہ تہ فقہیہ تی و زۆربہی شارہکان و دیکانی کوردستان وھکو: سنہ و سابلآخ و ھہ لہ بچہ و سلیمانہی گہ راوہ و، لہ بہر ئہوہی مہ لہ بند قہر داغ لہو سہردہ مہ دا کانگای زانست و خویندہواری بووہ و، زانا ھرہ گہورہکانی کوردستان لہ ویدا خہریکی خویندنی فقہی ئیسلامی بووہ، پاشان بۆ جاری دووم رووی کردووہ تہ سلیمانہی و لہ لای مہ لا عہدوللا رہشدا خہریکی خویندن بووہ و لہ لای مہ لا عہدوللای خہرپانیش ماومہ یک بۆ خویندن ماوہ تہ وھ تا بووہ بہ مہ لا و زانایہ کی باش و ودمی زانستی ئہو سہردہ مہی وھر گرتووہ و پاش ئہوہ خہریکی وانہ وتنہ وھ و پینموونی خہ لک بووہ.

نالی سہوادی دیتنی مالی خوا دہکوتہ سہری و سلیمانہی بہ چی دئی و دہچی بۆ حہج و کہ حہج دہکا دہگہ ریتہ وھ بۆ شام و چہند سالتیک لہ ناو کوردہکانی شامدا ژیان دہباتہ سہر و ئہوسا روو دہکاتہ شاری ئہستہ موول و لہ ویدا چاوی دہکوتہ ئہحمہد پاشای بابان

و ئەحمەد پاشاش لە کاری دەولەتی ئەو سەردەمەدا دای دەمەزیننی و ئیتر پاشماوەی ژیانی هەر لەویدا دەباتە سەر تا لە ساڵی ۱۲۹۵ی کۆچی لە تەمەنی ۸۲ ساڵیدا بادهی مەرگ لە مەیکتیری ئاکام وەردهگرێ و دەیخواوە و کوردهکان تەرمەکی لە گۆرستانی ئەبوو ئەبووی ئەنساریدا دەنێژن.

هۆی هەلقولینی هۆنراوی نالی وەکو هەندیک دەم بە دەم گیتراویانەتەو، ئەو بوو کە کاتی لە قەرەداخدا بەفەقتیەتی دەیخویند، کچیکی شوخوشەنگ بەناوی حەبیبە هەست و ئاوەزی لی دەستیننی و دەیخاتە ناو هۆنەریتییەو، هەر وەکو دەلین: نالی لە پاش ماوہیەک کە گراو و سەوداسەری ئەو کچە شوخوشەنگ بوو، دەیخوای و دەبیتە هاوسەری ژیانی، بەلام لە هۆنراوەکانی نالیدا وا دەردەکەوێ کە حەبیبە بۆ ماوہیەک لەکەل ئەودا ژیاو و پاشان مردوو، نالییش هەر لەبەر ئەو بوو کە مەلپەندی بەجی هێشتوو و ئیتر پرووی نەکردوو تە زیدەکی خۆی و لە ولاتی بیگاناندا جیھانی بەجی هێشتوو.

نالی یەکی لە هۆنەرانە هەر بەرزێ کورده و، هۆنراوەکانی گەلی پاراو و ناسک و شیرین و پەوانن و، هۆنراوەکانی دەکرینە سێ بەشەو: دلداری، خواناسی، نیشتمانی، لە هۆنراوە دلدارییەکاندا ئەوەمان دەکەوتتە پێش چاوە کە مامۆستا نالی ناوەرۆکی بەیننی هۆنراوی تر نیانھینابنی و، هەر وەهاش ئەو ناوەرۆکانە زۆرتر لە قالبی هۆنراویدا جی بکاتەو. بەجۆری تر بلین، مامۆستا نالی ویستووێ هۆنراوەکانی لە جل و بەرگی هۆنراوی کۆن پروت بکاتەو، بەلام لەبەر ئەو لای وابوو، دوور کەوتنەو لە ری و پەوشتی هۆنەرەکان، واتە ئەو هۆنەرەکانە کە بەچەشنی کۆن هۆنراویان هۆنیووتەو، دەبیتە هۆی بی بایی بوونی هۆنراوەکانی، ئەو بوو کە نەیتوانیو بەتەواوی لە ری و پەوشتی ئەوان لابدا، تەنیا ئەوێ پێ کراوە کە هەندێ جار مەبەستی قوولتر و وردتر لە هۆنراوەکانیدا بەھینتە دی.

نالی لە هۆنەرەوێ هۆنراویدا دەستیکی بالایی هەبوو و لە هەموو جۆرە هۆنەرێکی هۆنراویدا شارەزایی بوو، دەریای بیروردی و کەلگەلەمی ئەو سنوورێکی بۆ نەبوو و بەھەر جۆر کە ویستبیتی هۆنراوی هۆنیووتەو، بەراستی هۆنراوەکانی ئەو لە وێژە کوریدیدا ریکوپیک و بی ھاوتایە. مامۆستا نالی خۆی لە پارچە هەلبەستیکدا ئەو مەبەستەمان بۆ دەردەخا وەکو دەلی:

بۆلبۆلی طەبعم ئەوا دیسان ئەنا خوانی دەکا
نوکتە سەنجی، بەذەلگۆیی، گەوہەر ئەفشانی دەکا
خود پەسەندی بی، یەقین ئیظھاری نادانی دەکا
خەرقە پۆشی کەمی دەپۆشی جەوہەری ذاتی ئەحەق؟

بیننی جیلوهی برپشتی خۆی به‌عوریانی ده‌کا
 ضابیطه‌ی طه‌بعم سوواره، ئیددعای شاه‌ی هه‌یه
 موخته‌شهم دپوانه، داوای ته‌ختی خاقانی ده‌کا
 شاهیدی فیکرم که بیته جیلوه‌گاهی دل‌بهری
 شاه‌خه‌سرهو، رۆحی شیرینی به‌قوربانی ده‌کا
 نووکی خامه‌ی من که بیته مه‌عنی ئارایی که‌مال
 خه‌ط به‌خه‌ط ئیظهاری نه‌قشی صوره‌تی مانی ده‌کا
 ئیستیطاعه و قووته‌ی طه‌بعم به‌کوردی و فارسی
 عاره‌بی، ئیظهاری چالاک‌ی و چه‌سبانی ده‌کا
 خاطر‌یکی شوخ و خوش و بی‌غه‌م و چه‌مع‌ه‌بوو
 ئیسته‌ بۆ زولفی که‌سه‌ی مه‌شقی په‌ریشانی ده‌کا
 هودهودی دل‌چه‌بسی به‌لقیسی سه‌بای دیوه، یه‌قین
 خۆی که دامینگیری شاه‌ی ئاصه‌فی ئانی ده‌کا
 ئه‌و که‌سه ته‌حدیثی نیعمه‌ت بی‌موراد و مه‌طله‌بی
 میثلی (نالی) ئیمنتالی ئه‌مری یه‌زدانی ده‌کا

واته: بۆلبۆلی مرخی مه‌ئه‌وا خه‌ریکی پیا‌ه‌لگوتن و ستایشه و هۆنراوه‌کانم هه‌موویان
 ریکوپتیک و پرمانا و پاراوه به‌هونه‌ری هۆنراوه و بۆ ئه‌وه ده‌شین که هه‌موو زانیار و
 هۆنه‌ریک به‌وردی لیتیان بکۆلێته‌وه و که‌لکی وێژهبییان لێ وهرگرێ و، مه‌به‌ستی من ئه‌وه
 نییه که له خۆمه‌وه تاریف بکه‌م و خۆم هه‌لکیشم چونکه: هۆنه‌ر بۆ پالپتوه‌نانی ئه‌و قسه‌ی
 خۆیه، به‌لگه ده‌هینتیه‌وه نوینگه‌یی له رچه و ره‌وشته‌کانی خواناسیی راسته‌قینه‌ دهرده‌خا،
 ئه‌و پیاوه خواناسه راسته‌قیانه که به‌جلوبه‌رگی پارێزگاری و دووری له دوورویی و
 ناله‌باری چاکه‌گه‌وره‌ی خۆیان دا‌پۆشیه‌وه، هه‌یج کاتی له کۆمه‌لا ناشارێنه‌وه، چونکه چه‌وه‌ر
 و شیاوی به‌هه‌ق له ژێر هه‌ر جلوبه‌رگیتکدا بیت، خۆی ده‌نوینتی و دهرده‌که‌وینت، ئیتر
 پتویستی به‌وه نییه که بۆ بینینی چه‌وه‌ر و برپشتی چاکه، جلوبه‌رگی پارێزگاری و دووری
 له خراپه‌ له‌به‌ر دا‌که‌نی و به‌زمانی خۆی هاوار بکا و، له‌و خووه‌ چاکانه خۆی پرووت بکاته‌وه،
 بۆ ئه‌وه‌ی خۆی به‌خه‌لک پیشان بدات. چه‌وه‌ری مرخی من ناتوانتی خۆی راگرێ و لتهاتن و
 شیاوی خۆی دهرنه‌خا، به‌راستی شتیکی زۆر سه‌یره ئه‌وی که ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سه‌لانداره، له
 منکی گراو و شه‌یدا، پله‌وپایه‌ی پاشایه‌تی ده‌وی «نووکی پینووسی من که بیته نووسین،
 وه‌کو مانی خۆی ده‌نوینتی و هه‌تزی مرخم به‌کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی خۆی دهرده‌خا و،

ئەو پلەوپايە بەرزە بەنرخە كە من لە ھۆنراو و ھۆنەريدا دەستم كەوتبوو كە دلمى پىر كىرد لە شايى و خوڭشى، بەداخوھ ئىستا پەريشان و پەشيواوى داوى زولفئىكى پەريشانە و، ھەروھاش ئىستا: با ھەكو، دەرد و پەنجى شەيدايى ھەموو شتىكى لە بىرم بردووتەو، بەلام من ھەرگىز ئەو بەخششە، كە خوا بەمنى داو، ناخەمە پشتگوڭ و بەپىتى ئايەتى: «فَأْمُ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ» دەلئىم: ئەو كەسە بەخششى خوا بخاتە بەرچاو، ھەكو (نالى) ھەرمانى خوا بەرئوھ دەبا.

ماموستا نالى لە باسى دلبەريدا سەردەكەوى و ناوبانگى وردەكارىي ئەو لە ھەموو شوئىتلكدا دەنگ دەداتەو. لەم پارچە ھەلبەستەى خواروھوى دوو نوئىنگەى جوان لە يارە خوڭشەويستەكەيوھ پيشان دەدا و بەچەشنىكى بئى وئىنە، خوڭشەويستەكەى لەو دوو نوئىنگەيەدا دەخاتە پيش چاو و دەلئى:

گەر بىتتە دەرى، سەروى پەوانى لە ئىرەمدا
 گەر نىتتە دەرى، ئاھووى چىنى لە ھەرەمدا
 عىشقت لە دل و دىدەيى پىر ئەشك و ئەلەمدا
 گونجايىش و تەسكىنى نىيە، زۆرە لە كەمدا
 بئى فاييدە بوو، لافى دەمت، غونچە لە دەميا
 باخوستى بىرى خستى وستىكى لە دەمدا
 دل موزمەحىلى دەردە، ھەكو دىدە لە نەمدا
 ھەيران و پەريشانە، ھەكوو قەطرە لە يەمدا
 (نالى) و مەئەلى حالى لە ئەشكەنجەيى غەمدا
 ھەك نالە لە نەيدا ھەكو نالە لە قەلەمدا

نالى لەم پارچە ھەلبەستەدا بەدلبەرەكەيدا ھەلدەلئى و لە دوو قوناخدا ستايشى يارەكەى دەكات، يەكەم: لە قوناخى ھاتنەدەر لە مال و بەژن و بالا نواندى، دووم لە كاتىلكدا كە لە مال نەيىتتە دەروھ. لە قوناخى يەكەمدا بەسەولئى پەوانى دەچوئىنى و لە قوناخى دوومدا بەئاسكى چىنى، بەلام چ ئاسكى؟ ئاسكى خەتا و خوتەن كە لە ناوكى موشك دىتتە بەرھەم، ديارە ئەو چىنە ئاسكەش ھەر تەنيا لە ولاتى چىنا دەژئى، لە ھەموو ئاسكەكانى تر پلەوپايەى بەرزەترە، ئەوسا دىتتەو سەر ھەلدانى چۆنايەتتى ئەوين و خوڭشەويستىي خوڭى سەبارەت بەخوڭشەويستەكەى و دەلئى: ئەوين و خوڭشەويستىي تۆ ئەوئەندە زۆرە، تەنانتە لە ويستى مندا كە پەن و سنوورئىكى بۆ نىيە جئى نابىتتەو، غونچە كە لە جوانىي خوڭى رازى بوو، ويستى لەگەل جوانى غونچەى دەم و لئوى تۆدا بەرامبەرى بكات، بەلام باى بەيانىيان

که همیشه باو هشینکهری زولف و پوومه تی توئه، پی زانی و هات له رقا مشتیکه له دهمی دا و بی دهنگی کرد و خستی دهمی پان کردهوه. به لام دل گیرۆدهی دهرده و چاویش پر له فرمیتسکه و بهم چهشنه پهریشان و خه مبارم.

مامۆستا نالی له دوایین هۆنراوی پارچه ههلبهسته که یدا له گه ل ئهوهی که چۆنایهتی به ژاره و دهردی ناله بار و دلته زینتی خۆی له ریگای ئهوین و دلداری ههلهدا و بۆ ئهوه مه بهسته هۆنراوه که ی له چوارچیهوی ورده کارییه کی جواندا دهریزژی دیاردیه ک بۆ ههلبژاردنی نازناوی هۆنراوی خۆی دهکات و دهلی:

(نالی) و مه تهلی حالی له ئهشکه نجهیی غه مدا

وهک (نال) له نه یدا، وهکو (نال) ه له قه له مدا

که واته نازناوی مامۆستا نالی له وشه ی (نال) ه وه رگیراوه، به پیتچه وانه ی ئه وه که هه ندی له نووسه ران لایان وایه له (نال) وه وه رگیراوه، چونکه ناوی (نال) ده بی به (نالی) واته به لامی بچووک وشه ی (نال) به پیشوولیک دهوتری که له ناو قه له می زه لدا یه و هۆنراوی کورد و فارس، له کزی و لاوازیدا خۆیان به پیشووله چاندووه. ئه وهش ده بی بزانی ئه گه ر نالی بیویستایه نازناوی هۆنراوی خۆی له (نال) وه وه رگیر، ده بو نازناوی خۆی بکر دایه (نال) یی چونکه ناوی مه نسووبی (نال) ده بی به (نال) یی.

پۆژگاری مامۆستا نالی، پۆژگاری تولانه وه و خراپه و درۆ و ده له سه و خۆناندن به خواناسی و سۆفیه تی و گۆشه گیری له کاروباری کۆمه لایه تی بووه، و زۆربه ی خه لک ویستوو یانه خۆیان له جلوه برگی پارێزگاری بۆ به دهسته هینانی ده سه لات و ریزگرتن بنویتن، له وه ریتگه وه سه رنجی چینی نه زان و نه خوینده واریش بۆ لای خۆیان پاکیشن، له به ره هم و ده ست ره نجی ئه وان ژیا نیکه ریکوپیک پر له هیمنی و ئه هوه نی بۆ خۆیان به پینه دی. ئینجا مامۆستا نالی که زانایه کی تیگه یشتوو بووه، له وه جۆره که سانه زۆر رقی بووه، هه موو ده م له هۆنراوه کانی دیاردی بۆ ئه وه چهشنه که سانه ده کا.

مامۆستا له م پارچه ههلبهسته ی خواره ویدا خۆشه ویسته که ی به جلوه برگی جوانی فه لسه فی ده رازینیتیه وه و پیایدا هه له ده لی و ئه وسا ده که ویته بازاری خواناسییه وه و لۆمه ی ئه وه که سانه ده کا که به ئه وینیکه وشک و پرواله تییه وه له ناو کۆمه لدا خۆیان ده نوین و هیچ ناگایان له جیهانی بی سنووری خۆشه ویستی راسته قینه و، ته نیا به چاویک جیهان ده بین. وهکو که ده لی:

له کن ئه وه جه وه ره فه رده که هه یولا نییه باس

له حیکه م په ره ری بووه لی سینا نییه باس

سوڤييان هاتنه مهجليس وهره قى ديدة بشون
 له كن نهو ديمييه وشكانه له دهريا نيهه باس
 بهزمى رهندانه، نهه، مهله بهييه وهعظ نيهه
 له بهدى و، نيكي و قهلا بىي دونيا نيهه باس
 نهه جيى رهمز و ئيشاراتى دهروونه له گهرووى
 تهنگى پر غه رهييه واعظى غه رانييه باس
 له بهر ناويزهه چاوى نيهه كهلههه سهرىان
 له كهى و قهيصهه و نهسه كندهه و دارا نيهه باس
 جيى زمان گرتن و دل روتنى و سووتانه
 موختهه شمهه كه خاموش نيهه نههه باس
 حه زرههه هه بههه، نهك غه بههه و ره بههه (نالى)!
 نهلا، نهلا! چ حوضوورتهه، كه نههه نيهه باس

واته: له لاي خواى تاك و ته نيا و بى و نهه، له تيكه لكردى ماك و كه رهستهه به رايييه
 باسى نيهه، به لكو نهو خوايه خوايه كه كه له گه ل ماك و كه رهستهه ناگونجى و دور له م
 شتانهه. كه وابوو فهلسه فه چينييه نه بو عه لى سينا بو ناساندنى خوا بى سووده و،
 بازارى نه ويني راسته قينه هيج په يوه ندييه كه به ماكه رستيه وه نيهه. سوڤيه كاني رياكار
 ويستيان خويان بهتنه ريزى ئيمه وه و، دم له نهوين بدن، به لام نهو ديمي بهميشكه
 وشكانه له كوئى و مهله وانى دهرياي نه ويني راسته قينه له كوئى؟ له بهزمهه ئيمه دا،
 رپاكارى نيهه، كه سى تا چاك نه بى ناتوانى بيته ناو جهرگهه ئيمه وه. له بهر نه وه ريشه و
 گولهنگ و ناويزهه ميزهه زلى نهو سوڤيانه پيش چاوى گرتوون، شتى تر نابيين و چاوى
 راسته بىنيان نيهه و زور خويه سه نندن ناوهزيان به وه ناشكى كه نهه جيهانه نهههه بو
 كهس نيهه و، هزاران كهسى دهسه لاتدار و به ناوبانگى وهكو: كه يخه سره و قهيسهه و
 نهسه كندهه و داراي له ناو بر دوه، كه وابوو پياوى پر راسته قينه نه وه به پياوئى كى چالووس و
 خويه سه نند نه بى و نهو جوړه كه سانه له بهزمى كوږى نه ويني راسته قينه ئيمه دا جتيان
 نايته وه، چونكه كوږى ئيمه له شه مه وه په پرههه ده كه ين كه ده سووتى، هيج دهنگيشى لئوه
 نايه و، خوى ده سووتينى بو نه وهه رپوناكى به خه لك بدا، كه وابوو پياوى راسته قينه ده بى
 وهكو شهه بى و خوى بسووتينى بو نه وهه خه لك كه لكى لى وه رگرى، نه وهه خه لك
 بسووتينى بو نه وهه كه خوى كه لكيان لى وه رگرى.

ناوه روئى هونراوه كاني ماموستا نالى پتر سكا لكردن له دورد و په زاره و په نجى دلدارى

و بی ئەمەگیی دلبر و پقە بەرپی میمل و خەنیم و لۆمەیی سۆفییەکان و ناخ و داخ لە دووری خۆشەویست و ئەو گیروگرفتانەی که لە ریتگای دلداریدا تۆوشی دلدار و دلبراو دەبن. دیارە ئەو ناوەرۆکانه لە هۆنراودا پیتیان دەوتری رێ و پەوشتی هۆنراوی کۆن و کلاسیک.

جا بەکارهێنانی ئەو مانا و ناوەرۆکانه لە هۆنراودا، بەچەشنێکی وەها که هەمیشە تەر و تازە و پاراو و دلرفین بدەنە چاوه‌وه، و، له‌وانەبن که هەست ببزۆن، کاریکی سادە و ئاسان نییە و هەر هۆنراویکی ناتوانی ئەو هونەرە لە خۆیەوه بنوێت.

مامۆستا نالی یەکێ لەو هۆنەرانه‌یه که لە هۆنراوه‌کانیدا شتیوه و پەوشتی کۆنی بۆ خۆی هەلبژاردوه، بەلام لە هۆنینه‌وه‌ی هۆنراودا دەسه‌لاتیکی وەهای بووه که هۆنراوه‌کانی له‌ناو وێژەیی کوردیدا هەمیشە بەجلوبەرگێکی تازەوه خۆیان دەنوێن. مامۆستا نالی لەم پارچە هەلبەستەدا دیاردی بۆ باری ژبانی کۆمەلایەتی دەکا، بەلام نە بەئاشکرا، بەلکو له‌ژێر پەردەیی دەربرینی خەم و پەژارەیی دلداریدا، وەکو دەلی:

گەر دەبرسی من له‌بەرچی که‌م دەخۆم
 من به‌برسی قەت مەزانە، غەم دەخۆم
 ئاوی سوێری چاو و باری تالیی لێو
 سوێر و تالی دەم دەم و ژەم ژەم دەخۆم
 تا سەری زولفی له‌سەپوو حەلقەدا
 من وەکو ماری سەر ئاور خەم دەخۆم
 ئاوی که‌وێر نۆشی صۆفی بی که من
 ئاوی حەییوان یه‌عنی ماچی دەم دەخۆم
 شەریه‌تی خۆف و رجای ئەغیار و یار
 ترش و شیرین هەم دەچێژم هەم دەخۆم
 من له‌ طه‌وری عاله‌م و دەوری فه‌له‌ک
 ضه‌ریی لازب، زه‌خمی بی مه‌ره‌م دەخۆم
 تالیی بی یار و دیاری تار و ماسار
 حەلقه‌می چی، ئەوقه‌می چی؟ سەم دەخۆم
 غەم ده‌لی (نالی) که غه‌مخواری ده‌کا
 ناعلاجم گەر نه‌بی ئادەم دەخۆم

مامۆستا نالی لهم پارچه ههلبهستهدا سئ مه به ستمان بۆ دهردهخا. يه كه م: ئاخ و ناله كردن له گيروگرفتي دهردي دلداري كه هه رچهن دل بهر جوانتر و شيرينتر خۆي بنويئى، دل براو زۆرتر په ريشان و سه رليشتيواوتر ده بئ. مه به ستي دووهم كه ده كه ويته پيش چاو؛ ئه وه يه كه نالی له زۆرسته مى رۆژگار گله و گازنده و سكاالا دهكا و له بهرام بهر رووداوه ناحهز و تاله كانی چه رخی گه ر دوونا بئ ده سه لاتیى خۆي دهرده بړئ كه ئه وى له يار و مه لبه ندى خۆي دوورخستوه ته وه، داخى گرانی دوورى و ته نیایی ناو ته سه ر دل به وه. مه به ستي ستيه م كه له ناوه رۆكى هۆنراوه كانيا بۆمان دهرده كه وئ ئه وه يه كه هۆنهر، خۆي له هه موو به نديكى تاي به تي ئازاد دهكا و روو دهكا له كۆمه لئى مرۆفایه تی و به چاويكى وردبينيه وه ژيانى چينه جور به جور هكانی به ره ی مرۆ سه رنج دهدا، و، خه م و په ژاره ی تاي به تی تاكه كانی ئه و چينانه ليك ده داته وه، ئه وسا خه م و په ژاره ی ئه م ژيانه كه چۆن به ره ی مرۆ تووشى هه زاران گيروگرفت و ناكامى و سه رليشتيواوى كردووه، تا له رووى ئه م جيهانه وه ماوه، ساتئ به بئ په ژاره ناحه ويته وه.

مامۆستا نالی له دهورى خۆيا شۆرشىكى تازه ی خسته ناو ويژه ی كورديه وه، له هۆنراوى دلدارى و خواناسى و بيا هه لگوتندا خۆي نواند. مامۆستا نالی كاتئ خۆي ده باته جلو به رگى هۆنهرىكى دل براو و سه رليشتيواوى رئى چۆل و پياوانى پړ له تالى و سه ختى ئه وين و دلدارى، بنياده م بىرى ئه وه ناكاته وه كه ئه م هۆنهره بىر و هۆشى به لای شتئ تره وه ما بئ، و، جگه له ئه وين و دلدارى شتئ تر له مي شكيا جيئ خۆي كرديته وه. له مه وه ئه وه مان بۆ دهرده كه وئ كه هه زاران گراو و ئه ويندارى سووتاو و برژاوى ئاورى بئ ئامانجى دلدارى وه كو: فه رهاد و مه م و سيامه ند و رامين و بارام له قوتابخانه ی ئه وين و دلدارى ئه و په روهرده بوون هه روه ها كاتئ كه خۆي له ناو كوړ و كۆمه لئى هاو نيشتمانى به كانيدا دهرده خا، و، ده به وئ چه وسايه تی و ناته وای و داب و ده ستوورى باوى ناله بارى هه ندئ له چينه ناسراو و ديارديه كانی رۆژگارى ژيانى خۆي پيشان بدا، هيچ كه سيك نازانئ كه مامۆستا نالی هۆنهرىكى دل براو بووه، وه يا له مانای ئه وين و ئه ويندارى تئ گه يشتووه. هه ر به و چه شنه ش له خواناسيدا بئ وئنه بووه كه ئه وه مان لهم پارچه ههلبهستهدا بۆ دهرده كه وئ:

ساقى وهره رهنگين كه به په نجه له بى ئه قداح
به م راحه له سه ر راحه ده لئين راحه تی ئه رواح
به م كاسه له سه ر په نجه ده لئين نوورى عه لانوور
ره خشانه له ميشكاتى قه ده حدا وه كوو مصباح

قهطرمیکه له بهحری کهرهم و پهحمهتی فهتتاح
 نهک عارهقی کهرمی عینهب و شهر بهتی توففاح
 بهو دهسته کهوا مەرهمه بۆ ئەم دلی خهسته
 بهو پهنجه که بۆ بابی گوشایش ئەوه میفتاح
 لهو دهن و قهرا به که دهکا چهششه بهعنقا
 نهک لهو خمی نیله که دهکا باغه بهتیمساح
 پرکه قهدهحی پر فهرهحی بی تهرح و غهم
 ناولنی و نادمینی و غزازلنی بِالْأَفْرَاحِ
 لهم کهردشی مینایه که وا دهوره نهجهوره
 ساقی کهرهمی سابقه! (نالی) بکه ئینجاح

وشه‌ی (ساقی) له زمان و زاراوه‌ی هۆنه‌رانی خواناسدا بۆ خوا و پتغه‌مبه‌ری که‌وره‌ی
 ئیسلام دروودی خوای له‌سه‌ر بی، به‌کارده‌برئ. جا مامۆستا نالی له مه‌یگتیری مه‌یخانه‌ی
 ئەوینی راسته‌قینه‌ی خواناسی ده‌پارێت‌ه‌وه که به‌پیا‌له‌یی لهو شه‌را به، له خه‌م و په‌ژاره و
 په‌ریشانی هه‌وا و هه‌وه‌س پرگار بکا و بیخاته بازاری مه‌ستی و سه‌رخۆشی ئەوینی
 خواناسیه‌وه تا جیهانی ئەنبووزنه‌ی له‌بیر بچێت‌ه‌وه و به‌جیهانی تر شاد ببێت‌ه‌وه و هه‌تا
 هه‌تایه له خۆشی و شادیدا بمی‌نێت‌ه‌وه.

مامۆستا نالی لهم پارچه هه‌لبه‌سته‌دا روو ده‌کاته مه‌یگتیری راسته‌قینه و ده‌لی: ئە‌ی
 مه‌یگتیر! وهره لیوم به‌پیا‌له‌ی ده‌سته‌ت‌ه‌وه ره‌نگین بکه، ئەو شه‌را به که له‌سه‌ر ده‌سته‌وه‌یه هۆ‌ی
 ئاسووده‌یی گیانه‌وه، هه‌ر که‌سه‌یک لهو شه‌را به که بریتیه له شه‌رابی ئەوینی راسته‌قینه
 بیخوات‌ه‌وه، له به‌ندی پر له په‌ژاری ژبانی ئەنبووزنه‌ی رزگار ده‌بی و گیانی له ئاسووده‌یه‌کی
 هه‌میشه‌ییدا ده‌می‌نێت‌ه‌وه. مه‌به‌ستم له شه‌راب، شیره و عاره‌قی سێو و ترئ نییه که نه‌وسی
 پێ شادمان و سه‌رخۆش ده‌بی، به‌لکو مه‌به‌ستم شه‌رابی به‌زه‌یی تۆیه که گیانمی پێ شاد
 ده‌بی و بۆ هه‌میشه لهو شادی و خۆشیه‌دا ده‌می‌نمه‌وه. به‌لێ مه‌به‌ستی من لهو شه‌را به،
 شه‌رابی سه‌رچاوه‌ی به‌زه‌یی خوا‌بیه که هه‌ر بنیاده‌م‌تکی بی ده‌سه‌لاتی پێ ده‌گه‌یه‌نێت‌ه
 په‌لوه‌پایه‌ی به‌رز. ئە‌ی مه‌یگتیر! له که‌رانی ئەم که‌ردوونه‌دا که خه‌ریکی که‌ران و ده‌وردانه‌وه‌یه
 و، له راسته‌قینه‌دا ستم‌ه‌ی له ئیمه‌ ناکات، ده‌سا به‌به‌زه‌یی پێشوی خوات پیا‌له‌یی لهو
 شه‌را به‌م پێ بده و (نالی) له خه‌م و په‌ژاره‌ی ئەم جیهانه‌ پرگار که و شادمانی بکه.

مامۆستا نالی گه‌لی گله و گازانده‌ی له بی ئەمه‌گی یاره‌که‌ی کردووه و، دیاره ئەمه‌ی زۆر
 پێ ناخۆش بووه، له راسته‌قینه‌دا بی ئەمه‌گی زۆر ناخۆش و دلته‌زێنه، به‌تایه‌تی له‌لایه‌ن

دلدارهوه بق دلدراو، نهویش چ گراوئ، گراوئکی دلبراو و دلسووتاوی وهکو ماموستا نالی
که له پارچه ههآبهستیکدا نهوهمان بق دهردهخا:

مهکه ئیخلافی نهو وهعهده که فهرمووت
دهخیلت بم که خانووی سهبرهکههم سووت
له پرووت و قووتی وهک من پرو مهپوشه
که وهسلئی تویه قووتی عاشقی پرووت
موژهت قوللابییه، هم تیر و هم شیر
بروت میحرابییه، هم طاق و هم جووت
له سندووقی گری سینهم بترسه
که ناو بهر بداته تهخت و تابووت
نهوه لیوی نهتویه پر له خهنده
کهوا شهکهر دهباری و گوئ دهپشکووت
فیدای دهست و کهمانت بم بهتیرئ
دهپئکی سی و دوو، هم طاق و هم جووت
دهکهی نهخچیری سه د دل هر بهتیرئ
ئیلاهی؟ هر بمینئ دهست و بازووت
چ شیرینه خطووطی دهوری لیوت؟
بهآئی، مهعلومه خویشه خهططی یاقووت
هه (نالی) بهآکه بیکتشی بهنالین
بناله، دامه‌نیشه مات و مه‌بهووت

واته: نهی خویشه‌ویسته‌که! دهبی له‌سه‌ر به‌آینی خوت راوهستی و تاوئ به‌لامه‌وه دانیشی
تا پئکه‌وه راز و نیازئ بکه‌ین و، ته‌نیا شتئ که من له تو چاوه‌پروانی ده‌که‌م، نه‌مه‌یه که کاتئ
له دووره‌وه دئی و دهرده‌که‌وئ، پروم لی دامه‌پوشه و شه‌رم لی مه‌که، با وه‌کو نه‌وه‌ش.
ده‌زانم که چاوپئکه‌وتنی پوخسارت بق من مه‌ترسی گیانی هه‌یه، به‌لام من گوئ به‌و
مه‌ترسییه ناده‌م و، ته‌نیا چاوپئکه‌وتنی پرومه‌تی تو‌م ده‌وئ، که‌وا‌بوو تکایه نه‌و دا‌وا‌کارییهم
لی ورگره و گوئ بده‌ره ناخ و ناله‌م و له سندووقی گری سینهم بترسه که ناو بهر بداته
تهخت و تابووت. نه‌وه قسه‌کردن و ناخافتن و پئکه‌نین و بزهی تویه که پیاو و ده‌زانئ
شه‌کهر ده‌بارئت و گوئ ده‌پشکوئت. خه‌ته‌کانی ده‌وری لیوت که‌لی شیرین و ده‌لیتی یاقووته و
نه‌و خه‌تانه سپییه‌تی پرومه‌ت له سووری لیوت جیا ده‌که‌نه‌وه. ده‌سا نهی (نالی) بناله و
قته به‌بی ناله و هاوار دامه‌نیشه.

مامۆستا نالی له هۆنینهوهی هۆنراوی دلداریدا دهستیکی بالای ههیه و کهمتر هۆنهریک توانیویهتی وهکو ئهو بهیارهکهیدا ههلبێتی. وهکو لهم پارچه ههلبهستهیدا هونهری خۆی له دوو قۆناخدا دهردهخا و قۆناختیکیان لایهنگری ئهو جوانی و نازکییه کردگارپانهیه که له چینی کچدا خۆیان دهنوێن و، ئهو قۆناخهکهی تری لایهنگری بهرزى و تهپ و پاراویهکه که چینی کورپی پتی رازاوهتهوه، وهها که دهلی:

عیشقت که مهجازی بێ، خواهیش مهکه ئیلا کچ
 شیرین کچ و لهیلا کچ سههلا کچ و عهزرا کچ
 فهرقی کورپ و کچ روژشن وهک فهرقی مهه و میتهره
 وهک فهرقی شهو و روژه، ئهم فهرقه له کورپ تا کچ
 مهه، مهه له مههی ساده، یهعنی له قههه لاده
 هم شهمس و ثوررهییا کچ، هم زوهرهه و زههرا کچ
 بی بینه گولوی ژاله، هم بێ بهره، هم تاله
 قهه سهرو و سنهوبهه کورپ چاو نهگسی شههلا کچ
 کورپ وهک گولوی گولزاره، ئهمما ئهمهری خاره
 وهک ههنگی چزووداره، ههنگوینی موصهففا کچ
 جهزلی سهههری سایه بۆ سهولهتی ئهعدا کورپ
 نهخلی ئهمهری مایه بۆ دهولهتی دنیا کچ
 کورپ زیبی دهبستانه، کورپ شهمعی شهبستانه
 بۆ بهزمی تهماشای کورپ بۆ خهلهوتی تهنها کچ
 موو سونبولی ئاشوفته، دوردانهیی ناسوفته
 دهه غونچهیی نهشکوفته، تی فکره کورپه یا کچ
 کورپ ئایه نهیی حوسنی تا وهک کچه مهنظوره
 گرتی که غوباری موو، چینی کورپ و مینا کچ
 کورپ تازهو تهپ مادام ساده وهکو خوشکی بێ
 ئهمما که پوا سههبزه، دبیا کورپ و ژبیا کچ
 بۆ شهربهتی شیرینی فنجانه لهسهه سینی
 مهه توحفهیی توففاحی، شهه عهنبهری بوویا کچ
 هم گولبوونی بێ خاره، هم مهزعی ئهزهاره

هه مەخزەنی ئەسراره، ئەسبابی موهه‌بیا کچ
 جه‌ننه‌ت پری وێلدانه، خادم هه‌موو غیلمانه
 خانم که تیدا حۆرین به‌کسه‌ر هه‌موو حسنا کچ
 کوپ ئەشره‌فی مه‌حبوو به، یوسف کوپ یه‌عقوو به
 کچ به‌خه‌ریداری یه‌عنی که زانیخا کچ
 صددیقه‌یی مه‌عصومه، وهک داکی مه‌سیحا کچ
 بابیکی هه‌یه دنیا بۆ عیشقی مه‌جاز و به‌س
 (نالی)! چیه‌یه‌ ئه‌و باب، ئاده‌م کوپ و هه‌وا کچ

له‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌دا چه‌ند مه‌به‌ستمان بۆ ده‌رده‌که‌وئێ یه‌که‌م هۆنه‌ر ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌ئێ که
 پیاوی راسته‌قینه‌ ئه‌وه‌یه، داوای شتی نه‌کا که ئاکامیکی هه‌میشه‌یی نه‌بی، واته‌ ئه‌وین و
 خۆشیی ئه‌م جیهانه‌ بێ بنیاته و ته‌نیا خه‌و و خه‌یالیکه‌ و شتیکی هه‌یج و پووج و بێ مایه‌یه.
 دلدان به‌م ژیانه‌ کورته، کاریکی بیه‌هووده‌یه. که‌وابوو شتی راسته‌قینه‌ی نه‌بی بۆ ئه‌وه‌ ناشی
 پیاو دلی پێ به‌ستێ و گراوی بێ. چونکه‌ ئه‌وین و دلداری ژیا ن ئه‌وینتیکی راسته‌قینه‌ نییه
 و، ئه‌وینی راسته‌قینه، ئه‌وینتیکی خوایی. مه‌به‌ستی دووهمی هۆنه‌ر ئه‌وه‌یه که دیاردی ده‌کاته
 سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ پۆژگاری خۆیدا ژیاون و پێیان ده‌لی که له‌ پێ و ره‌وشتی سرشتی
 لانه‌دن. مه‌به‌ستی سێیه‌می هۆنه‌ر له‌ هۆنراوانه‌ ده‌گونجێ ئه‌وه‌ی که ئه‌و خوو و خدانه‌ی
 وا له‌ دوو چینی کوپ و کچدا هه‌یه‌ به‌چه‌شنیکی جوان و بێ وینه‌ ده‌ریان بخا و، له‌م
 ریگاشه‌وه‌ توانایی هۆنه‌ریه‌تی خۆی پیشان بدا و، له‌ لایێ تریشه‌وه، هه‌یز و ده‌سه‌لاتی
 سروشت پیشان بدا که چۆن ئه‌وین و خۆشه‌ویستی ژیا ن ئه‌و دووانه‌ پیک دێ و ئه‌م
 خۆشه‌ویستییه‌ش ده‌بیته‌ هۆی مانه‌وه‌ی به‌ره‌ی مرۆ.

دیوانی نالی تا ئیستا چه‌ندین جار له‌ چاپ دراوه و رافه‌ کراوه، به‌لام که‌لیک هۆنراوه‌ی
 واش هه‌یه‌ که له‌ دیوانه‌که‌یدا چاپ نه‌کراوه. جگه‌ له‌ وه‌ش زۆریه‌ی هۆنراوه‌کانی به‌هه‌له‌
 نووسراوه.

سه‌رچاوه‌کان:

- ١- دیوانی نالی - له‌سه‌ر ئه‌رکی مامۆستا گیو موکریانی - هه‌ولێر، ١٩٦٢.
- ٢- دیوانی نالی و فه‌ره‌نگی نالی - له‌سه‌ر ئه‌رکی دوکتۆر خه‌زنه‌دار - به‌غدا، ١٩٧٧.
- ٣- دیوانی نالی - کۆکردنه‌وه‌ی مه‌لاعه‌بدولکه‌ریم موده‌ریس - به‌غدا، ١٩٧٦.
- ٤- ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبا نێ کورد - ئه‌مین فه‌یضی به‌گ - ئه‌سته‌موول، ١٣٣٩.

- ۵- میژووی ئەدەبی کوردی - علاءالدین سجادی - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۶- لەپیناوی نالیدا - محەمەدی مەلا کەریم - بەغدا، ۱۹۷۹.
- ۷- چەپکێک لە گۆلزاری نالی - مەسعود محەمەد (کۆفاری کۆر) بەغدا، ۱۹۷۶.
- ۸- خلاصە تارىخ الكرد وکردستان - ترجمه محمد علی عونی - قاهره، ۱۹۳۴.
- ۹- بەبازیکى کۆن که نزیکەى سەد سال لەمەوپیش نووسراوه.
- ۱۰- دیوانى دەستنووسى نالی که له سالى ۱۲۲۱ى کۆچیدا نووسراوه تەوه.

نەورەحمانى سالم

۱۲۲۰ - ۱۲۸۶

ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە کە یەكێ لە ئەستێرە ھەرە گەشەكانى ئاسمانى وێژەى كوردەوارىيە، ناوى نەورەحمان و كورپى ھەمەبەگى ساحىبقرانە. بەپێى دیوانەكەى كە بۆ يەكەمین جار لە سالى ۱۹۲۳ى زاینیدا لە چاپ دراوه، سالم لە سالى ۱۲۲۰ى كۆچى لە شارى سلیمانى پێى ناوھتە مەیدانى ژيانەوه. ھەر لە منداڵیدا خەرىكى خۆتندن بووه و پاشان بەفەقیتى بەگەلتى شار و دێ و ناوچەكانى كوردستاندا گەراوه و لە ھەر كوێدا مەلایەكى بېنیوھ لە لای ماوھتەوه و وانە و دەرزی لەلای خۆتندووھ ھەتا بووه بەمەلایەكى شارەزا لە فەھى ئىسلامى و ئەوسا گەراوھتەوه زێد و مەلەبەندەكەى خۆى و ژيانى لەوێدا بردووھتە سەر، بەلام بەھۆى پووختانى مېرنشینی بابان و ئاژاوى ناوختى سلیمانى، پوو كردووھتە شارى سنە و پاشان رۆشتووھتە تاران و لەوێدا ماوھەك ماوھتەوه، بەلام لەبەرئەوى ھەستى بەئاوارەیی و دەریدەرى كردووھ، ناچار گەراوھتەوه زێدەكەى خۆى و پاشماوھى ژيانى لەوێدا بردووھتە سەر تا لە سالى ۱۲۸۶ لە تەمەنى شەسەت و شەش سالیدا كۆچى دواى كردووھ لە گۆرستانى گردى سەیاندا نێژراوه.

نەورەحمان بەگى سالم، پیاویكى لەر و لاواز و نەخۆش بووه و لەسەر ئەسپارەدى بژیشكێك نازناوى (سالم)ى بۆ خۆى ھەلبژاردووھ و گوايە لە پێشدا نازناوى (رەنجوور) و (بیمار) بووه، بەم جۆرە پزىشكەكە وىستووھتە نوقلانەى لەشساخى بۆ لى بدا و بەوھ دلى خۆش بكا و ھیزی پى بدا.

سالم یەكێ لە ھۆنەرانى ھەرە بەرزى كوردە و ھۆنراوھكاتى گەلتى شیرین و دلگر و پاراون، لە ھۆنراوھكانى وا دەرەكەوئى كە گەلتى ھەزى لە ھۆنراوھكانى حافزى شیرازى و كەلىمى ھەمەدانى و مەولەوى كردووھ، و زۆربەى ھۆنراوھكانى دلدارین و لەگەل ئەوھشدا گەلتى ھۆنراوى كۆمەلایەتى و ئاینى ھۆنیوھتەوه.

مامۆستاغلانئەدىن سەجادی لە پەراوی (میترووی ئەدەبی کوردی)دا سەبارەت بە سالم دەلی: ھەرچەندە سالم لە ھۆنراوەکانیدا زۆر جار باسی دلخواز و دل لیتچوون دەکا، بەلام دەرئەکەوتوووە کە دلخوازیتکی تاییبەتی بووی، بەقسەمی ھەندێ کەس دلی چوو لە بەمی ناویک لە خزمەکانی خۆی و ئەو بووئە سەرچاوەمی ھۆنراوی. وەلی ئەوی زۆتر بریوی پتی بکری بیجگە لە دیمەنی خوا کردی کوردستان، تیتکچوون و رووخانی بنەمالەمی بابان دەبیتە ھۆمی داخ و دەرد لە دلی ئەودا ھەموو ئەمانە دەبنە ھۆمی بناغەمی ھۆنراو دانانی کە بەھۆمی خویندنەھمی ھۆنراوی ھۆنەرەکانی پیتش خۆیەو، بەتەواوی سەر دەباتە ناو کۆری ھۆنراوھە.

سالم لە ھۆنراوی دلداریدا تاییبەتی ھۆنراوی سوارە و ھەتا حەز کەمی ھۆنراوەکانی جوان و شیرین و پاراوی و کەمتر ھۆنەرێک تانیویبەتی کە وەکو ئەو ھۆنراوی دلدارمی بھۆنیتەو. سالم کە دیتە مەیدانی ھۆنراوھە، شۆرشیتکی گەرە بەرپا دەکا، لە پارچە ھەلبەستیتکیدا باسی دلدارەکەمی دەکا کە کورتزیمی ھۆنراوی پتی بەخشیووە و بەم چەشنە رووی تئ دەکا و دەلی:

ھەوای ماچی لەبت ریتی بەندەری زولفی بەدل ون کرد
 موسافر بۆ سیاحت، سووی چین چوو تووشمی ماچین ھات
 کەلامی وەسفی حوسنی تۆم ئەخویند دویتشەو بەپەنھانی
 لە پەردەمی غەیبەو تارۆژ بەگویتما دەنگی تەحسین ھات
 دوغام بۆ دەفەمی چاوی بەد لە حوسنی تۆ ئەکرد ئیمشەو
 لە دەم روحو لئەمین تار سووچ دەم ئاوازی تەئمین ھات
 حەدیسمی کوشتنی فەرھادی مسکین پیت بلیم چۆن بوو؟
 لەشەوقادای بەسەریا تیشە، وەختی دەنگی شیرین ھات
 بەسروھمی بای سەحەر یەک دەم کە نەفخەمی زولفی مویشکین ھات

سالم گەلی وشە و زاراوھمی تاییبەتی لە ھۆنراوەکانیدا بەکار بردوووە کە ھەندێ لەوانە خۆمی دای ھیناوی و ھەندێ تری لە ھۆنەرانی فارس وەرگرتوون، وەکو ویتچوونی قژ و پەلکە بەمار و ئەژدیھا، زولف بەزنجیر و داو و کەمەن، ئەبرۆ بەشمشیر و کەوان، بەژن و بالا بەسەول و چنار، روومەت بەچرا و گوول و مانگ، وە دەم بەخونچە و پستە و، زۆر حەزی لە (جناس) و (تشبیہ) و (استعارە) و (ایھام) کردوو، وەکو لەم پارچە ھەلبەستەیدا ئەوھمان بەتەواوی بۆ دەرئەکەوتی کە چەندە جوان وشەمی (قیامەت) واتە: ھەلسانت لەگەل (قیامەت) واتە: رۆژی پەسلان بە (جناس) بەکار ھیناوە کە دەلی:

لهسه رهودا نهبی خالت بهفهن داناوو ئهیزانم
 بهقهسدى مورغى دل زولفت بهدهورا داوه ئهیزانم
 گران خیزی له رهفتارا بههانت عوجب و تهمكنه
 بهبالاتا له گیسوو ئهزدهها ئالوه ئهیزانم
 خهريكى دلنهوازیمی بهچاوی مهرحمهت زاهیر،
 نیهانی بۆ سهرم تیغی برۆت ساو داوه ئهیزانم
 سیهه دل مهردومان چیبکهه له شهرا شایهتی نادهن
 دزینی دل له سینهمدا فتووری چاوه ئهیزانم
 وهکو سینهم ئهبی تیک چۆ لههر جۆ دل قهراری بی
 له زولفا ئاشیانی بهستی شیاوه ئهیزانم
 له پووی بهرقی تهجلاى حوسنتا موشکل دلم چایی
 موجسههه گهر بهسهنگی خاره بی سووتاوه ئهیزانم
 فریبی دل نهدهم دايم بهموژدهی رۆیهتی حوسنت
 نهگهرچی وهسلی تو عهنا سفت هه ناوه ئهیزانم
 قیامت ههشره بۆ عالهم وهلاکن هه له ئیستاوه
 خواوهند بۆ رهقیبیم دۆزمخی تاوداوه ئهیزانم
 موبالاتی نهبوو دل بهر بهحالی (سالم) ی مهزلوم
 بهحهرفی موددهعی زالم بهدل توژاوه ئهیزانم
 سالم لهه هۆزاوهیدا که دهلی:

له پووی بهرقی تهجلاى حوسنتا موشکل دلم چایی
 موجسههه گهر بهسهنگی خاره بی سووتاوه ئهیزانم

دیاردی بۆ ئایهتی ۱۴۲ ی سوورهی (اعراف) دهکا که دهفرمووی: «... قَالَ رَبِّ انظُرْ إِلَيْكَ
 قَالَ لَنْ تَرَانِي...» واته مووسا وتی: خویا خۆت بهمن پیشان بده تا بتبینم، خوا فرمووی:
 تو ناتوانی ههركیز من ببینی.

بهپیتی ئهم ئایهته مووسا داوا له خوا دهکا که خۆی پێ پیشان بده و ببینی و خوا
 دهفرمووی تو ناتوانی من ببینی، بهلام مووسا پێ دادهگری و دهلی خویا خۆت بهمن
 پیشان بده، ئهوسا خوا دهفرمووی: کهواته تهماشای کێوهکه بکه، ئهگه کێوهکه توانی
 خۆی پاگری و تاوی هیتا ئهوا تو ش دهتوانی من ببینی و ئهوسا خوا خۆی دهرخست و

کټپوهکه ورد و خاش و هپروون هپروون بووه و سووتا و بلیسهی لی بهرزبووه و موساش که چاوی که و ته کټپوهکه له هوش خوی چوو و، کاتی که هاته وه هوشی خوی دهستی کرده پارانه وه و وتی خویا تو پاک و خاوتنی و نهوا پاشگز بوومه وه و بهره و لای تو که پامه وه له پیزی پاریزگار نام.

جا سالم له و تاکه هونراو پیدا دهلی: بههزی پوومه تی جوان و پروونکی تووه زور سهخت و دژواره که دهردی دلخ خوش بیته وه و چایی و، لهش نه کهر بیته بهردی خاراوه، تاقه تی تیشکی پوومه تی تو ناهیتی و بهجاری دسووتی و دهبیته کوی زوخال، کهوا بوو نایی چاوهروانی دیداری تویم و خومیش نه مه دهزام، بهلام چ بکه م و چارم نییه و فریوی دلخ ددهم و موردهی دیتنی پوومه تی جوانتی پی ددهم.

سالم له هونراو هونینه وه دا پهریومی له هونهرانی دوری خوی کردوه و له راسته قینه دا دهتوانین بلیین لاسایی نهوانی کردووته وه، بهلام له لایین شیوه و ناواوه شتیکی تازه و تاییه تی داهیناوه و وچواندن^(۱) جوانی له هونراو دا به کار بردوه که زور جوان و شیرین که له م پارچه هلبسته دا نهوانه مان ده که ویته بهرچاو و هکو دهلی:

حیکایه خوانه تووتیی دل، بهدورهی دامی گیسوودا
مه زنه عه کسی خوی دیوه له ناو ناوتنه هی پرودا
له بت بق داروویی چی نشی ماری زولفه که ت نه تا
هنا نه مرم به حسرت با بدهم دهستم به زانوودا
ته مام بوو حه لقه که م دهستم له قهت، زولفت نالوزا
نیهان بوو مه تلجم وا که و ته سه ر یه ک موو به سه ر موودا
دلی تووتی له پروازا له سه ر گول له نگری راگرت
که یاری شوخ و شیرینم سه حر و سه می له نه برو دا
له عه دی دیده یی یارا دل و سیحمت که لی زیدن
به (سالم) که ی نه میتنی باز نه کهر چنگی له تیه وو دا

سالم له ویزه ی فارسیدا دهستیکی زور بهرز و بالای هه بووه و له بهر نه وه ی ماوه یه کی زور له تاراند ا بووه، له کاتی هونینه وه ی هونراو دا که لی وشه ی فارسیی تیکه لی هونراو هکانی کردوه و، هونهرانی تریش بهیتی رهوشتی نه و رزگاره نه م کاره یان کردوه و نه مه شیان به هونهریکی زور که و ره دادنا، و هکو له م پارچه هلبسته پیدا نه وه مان به ته و اوی بق دهر ده که وی:

(۱) وچواندن: تشبی.

دلّم شاده له بهندی سیلسیلهی گیسووی دلّبردا
 له شانه خهوف ناکا دفعههیی لهم داوه دلّ بردا
 گپی بهست دلّ له سینه‌مدا له هسرهت سه‌روومیهری تو
 که هه‌تتا ناگری پر گپی نه‌سووتیتی له مه‌جمه‌ردا
 ته‌ه‌ممول که زهمانی کوشتنی من سورعه‌تی ناوی،
 له دلّمایه بگپرم خو به‌دهوری دهست و خه‌نجه‌ردا

سالم لهم پارچه هه‌لبه‌سته‌شدا (جناس) یکی جوانی له وشه‌کانی (دلّبردا) (دلّ بردا)
 واته دلّبر و دلّبردان به‌کار بردووه و به‌راستی هر له دهستی نه‌واتوو که به‌م چه‌شنه
 له هونراودا هونه‌ر بنویتی.

زاراوه‌گه‌لی وه‌ک مه‌ی و باده و مه‌یخانه و مه‌یگپر له هونراوی سالدا زور به‌دی ده‌کرین،
 به‌بی شک مه‌به‌ستی سالم له هینانی نه‌م وشانه ده‌برینی ری و زجه‌ی خواناسییه و، بۆ
 گه‌یشتن به‌ده‌رگا و باره‌گای به‌رزی خوایی که له زاراوه‌ی خواناساندا مه‌یخانه‌ی پی ده‌لین،
 خواناس ده‌بی نه‌وه‌نده باده‌ی یه‌زدانی بخواته‌وه که مه‌ست و سه‌رخۆش بی و له‌م ریگه‌وه
 ده‌بی نه‌وه‌نده په‌نج و ئه‌رک بکیشی و فرمی‌سک داوه‌ریتی که تا توژی پی دوور و دریتی
 پی بشو‌ریته‌وه و بگاته مه‌یخانه‌ی به‌رزی خوایی. سالم مه‌ی په‌رستی له به‌رام‌به‌ری
 خو‌به‌رستی‌دا به‌کار بردووه و، لای وایه که‌سێک ده‌توانی به‌باده‌ی یه‌زدانی بگا که رق و کینه
 و قرم و ئاز له دلّ ده‌رکا و دلّی پاک و خاوی‌ن بکاته‌وه و نه‌وسا به‌ئاره‌زووی خو‌ی ده‌کا.

سالم له پارچه هه‌لبه‌سته‌سێکی‌دا به‌بیرتیکی ورد و جوان و تیژ ده‌لی: مه‌یگپر که باده‌ی
 یه‌زدانی ده‌گپری و خواناسانی پی مه‌ست و سه‌رخۆش ده‌کا، کوت و پر له‌و دیوی په‌رده‌وه
 به‌پیا‌له‌ی مه‌یه‌وه ده‌رکه‌وت و دلّ له‌سه‌ر سو‌رمانیدا و‌رما و کاتی که ده‌رکه‌وت گۆی خو‌ری
 هینابوو بۆ نه‌وه نه‌و ناوه رو‌شن بکاته‌وه و، هر که تو‌زقالتیک له په‌ریشکه‌ه‌ی ده‌رکه‌وت
 له‌شی من که له سه‌ختی و قایمیدا وه‌کو کیتی توور وایه سو‌وتاندی، نه‌وه‌بوو له هۆشی
 خو‌م چووم که هاتمه‌وه هۆش خو‌م هه‌ستام برۆم تو‌به بگه‌م، نه‌وه‌بوو به‌ره‌و کو‌لانی مه‌ی
 فرۆشه‌کان به‌په‌له رو‌یشتم و روانیم که دلّخوازه‌که‌م باده‌ی نه‌وین و جوانی ده‌فرۆشی و ئیتر
 له‌لای نه‌و مامه‌وه.

ساقی له په‌رده ده‌رهات جامی شه‌رابی هینا
 دلّ خیره‌ ما له حیره‌ت مه‌ه ئافتابی هینا
 یه‌ک زه‌ره‌ عه‌کسی پرته‌و ده‌رکه‌وت و تووری سو‌وتان
 ئاینه سه‌خت روو بوو له‌و عه‌کسه‌ تابی هینا

تیماری چاکی سینهم راجیع بهچاوی مهسته
 بهختیش موافیقی عهشق بۆ من خهرابی هینا
 یارم له ئهندهروون هات دهستی رهقیب له دهستا
 غهمناک و شادمانم، رحمهت عهزابی هینا
 بۆ تهویه سوویی مهسجد هاتم بچم له ریتدا
 بۆ کوویی مهی فرۆشان قسمهت شتابی هینا
 رووهر له من ئهپۆشی، وا حالیه که جبریل
 هر خاسه بۆ من و ئهو نایهی حیجابی هینا
 وهی وهی چ مهجلیستی بوو، بهه بهه له دیدهو و دل
 دلهر شهرابی گتیرا، (سالم) کهبابی هینا

کۆشی خواناس تهنیا بۆ ئهوینی بژۆنییه، واته خواناس بههۆی خواردنهوهی بادهی
 یهزدانییهوه تۆ دهکۆشی که دلی پاک و خاوین بیتهوه و له گتیراوی سروشت رزگاری بیی و
 له دهریای بی بنی ئهوینی خاوییدا نوقم بی و ئالوودهی ئهنبووژهنی و جیهانی کهرسته
 نهبی و، پیاوی خواناس نابۆ لهم ریگهدا سستی بکا تا دهگاته بارهگای خوایی که
 مهیخانهی یهزدانییه، ئهوسا بهدیداری یاری راستهقینه شاد دهبیتهوه:

چارهکهت وهختی بهنیمایهیلی جامی مهی ئهکا،
 هرچی مهی ئهیکا لهگهڵ ئهو، لهگهڵ ئیمهی ئهکا
 نهی له نالینا چ گوستاخانه بۆ ئهرابی سهمع،
 باسی ئهیامی گوزهشتهی کهی قویاد و کهی ئهکا
 تاسپاهی خهسرهوی عهشقت ئیحاتهی جانی دا
 بۆ شهپ و شۆری موسیبهت دل له مولکی رهی ئهکا
 کاروان ئهر سست رهوو بی تا ئهگاته کۆیی لهیل
 شهوقی بی پایانی دل وشتر بهمهجنوون پهی ئهکا
 حالی عهشق و تابشی هیجرت نیشانی دا بهمن
 ئاگری سۆزنده هر کارۆی بهبیشهی نهی ئهکا
 تا بهسهز باغی دلا بی بای خهزانی فیرقهت،
 عاریزم بۆ سئوی روخسارت له رهنگی بهی ئهکا
 جورعه نۆشی بۆ بکهم ئیتتر له بهزمی مهیکهده،
 چاوی مهخموررت بهعاشق کاری بادهی حهی ئهکا

وهختی بهخشش بۆ نهبۆسم ئاستانی هیمهتت؟
مهردی دانا وهسفی جوودی حاتم ئاسای تهی ئهكا

هۆنراوی سالم سروودی ئهوین و بادهیه و ئهو بهبئی ئهوین و باده ناتوانی خهم و پهژارهی رۆژگاری خۆی که نوومی توولانهوه و خراپه و گوناھ و درۆ و دهلهسه و فروفیل بووه له بیرباتهوه، رۆژگاری ئهو رۆژگاریکی بئی بهند و باوی و پر له ئاژاوه و شهپوشۆر بوو، نه له بزه و زهردهخه نهی گول نیشانهی ئهمهگ بوو، نه له چریکهی بولبولدا ئومیدیک دهردهکهوت و، خه لک ژیانیان بهجاری لهناو دهرد و خهم و پهژارهدا دهرده سه، له رۆژگاریکی وادا که هیوا و ئارهزووی مرۆ بهدهستی زۆروسته و ئاژاوهوه لهناو دهچئی و ملهوران و ستهمکاران و زۆرداران بهکامی دلێ خۆیان دهژین و خه لک دهچهوسینهوه، سالم چاریکی نامینئی جگه لهوهی که دهردی دلێ خۆی بههۆنراوه لریژئی و خه لک ئاگهدار بکاتهوه:

سالم له پارچه ههلبهستیکیدا دهلی: له بهر ئاوهدانکردنهوهی ئهم جیهانه ویرانه بوو که بهههشت کرا بهشوینی ئادهم و، ههر له بهر ئهوه دهبوو جیهان سرشت بکرایه، بهلام ویران بوو بهخراپهکردن و درۆزنی و فروفیل و بهچاندنی تۆوی ناتهبایی و ناکۆکی و خوانه ناسی، ئهو ئهركهی که خرابووه سه خه لک که جیهان ئاوهدان بکریتهوه و چاکهی تیدا بهرهبستینئی که چی بهپیتچهوانهی ئهوهبوو.

ههر له سههراوه که خوا ویستی ئادهم بهدی بینئی و سرشتی بکا، فهرمانی دایه سرووش له ههر شوینیکی ئهم جیهانهوه مشتئی خاک هه لگری بۆ ئهوهی ئادهمی لئی دروست بکا، که سرووش ئهم کارهی ئه انجام دا په له هه ورهکان دهستیان کرده گریان و له مه وه خاکه کهی ئادهم بوو بهقو و هه رگ و ئه وسای خوا ئادهمی دروست کرد، منیش که له نه وهی ئادهم ههر سرووشتی ئه وم به که له پوور پئی گه یشتووه بۆیه له دهوری پیری و جوانی و مندالیم ههر کامی که تۆ بیگری ههر به خهم و په ژاره و خه فته ژیانم چووته سه ر وهکو ده لی:

له بهر ته عمیری ئهم ویرانه جه نه ت ملکی ئادهم بوو
حه قیقه ت پادشاهی کردوه لاکن موده تی که م بوو
خو هشا ئه ییامی گریانم له خاکی که عبه یی مه قسه د
هه مو قه تره ی سروشکم بۆ شه رف وه ک ئاوی زهم زهم بوو
خه میری خاکی من ئه ووه ل به بارانی فه ره ج نه کرا
جوانی و پیری و تفلیم سه راسه ر جومله گی غه م بوو

لهسار سه‌بزه‌ی چه‌من یاری سوها قدم که جیلوه‌ی کرد
له سو‌جده‌ی خالی لالیوی بنه‌وشه گهردنی خهم بوو
به‌قوربی خه‌لوه‌تی دل‌بهر نه‌نازی ئەی سه‌با زینهار
له‌جی‌تۆ پیشتر (سالم) ده‌می هه‌مرازی مه‌حرم بوو

عوسمانیه‌کان که سه‌رده‌میتک فه‌رمانه‌واییان ده‌کرد و خو‌یان به‌جینشینی پی‌غه‌م‌بهر
دابوو قه‌له‌م پادشاکان و میره‌کانیان ناوی خه‌لیفه‌یان نابوو خو‌یان، که‌چی جگه‌ له
زۆروسته‌م و مله‌پوری و چه‌وساندنه‌وه‌ی خه‌لک کارتیکیان نه‌بوو و، ئەو سه‌رزه‌ویانه‌ی که
به‌زۆر داگیریان کردبوو، خه‌لکه‌که‌ له ئەوپه‌ری هه‌ژاری و به‌ده‌بختی و کلۆئیدا ده‌ژیان و،
درۆوده‌له‌سه و فروفیتل و چه‌وت و چه‌ویلی و توولانه‌وش به‌جاری باوی سه‌ند بوو و،
کاربه‌ده‌ستانی عوسمانییش به‌جاری ته‌نگیان به‌خه‌لک هه‌لچنبوو.

له سالی ۱۲۶۶ی کۆچیدا ده‌وله‌تی عوسمانی بریاری هاته سه‌ر ئەوه که کورده‌کانی
شاره‌زور و سلایمانی به‌جاری سه‌رکوت بکا و ئەوه‌بوو بریاری دا که سه‌رته‌با بانه‌کان
له‌ناویبا و ئەو بنه‌ماله‌ که له‌تاو کورده‌کاندا ناسرا بوو به‌جاری ته‌فروتونا کا و ئیتر
عوسمانیه‌کان له کوشتن و برین و ناواره‌کردنی هیچ که‌سێک چاوپۆشییان نه‌ده‌کرد و به‌بی
به‌زه‌ییانه‌ خه‌لکیان ده‌کوشت.

جا سالم ئەم کاره‌ساته‌ی به‌چا و بینویه به‌هه‌شتا و پینج هۆنرا و هۆنیوه‌ته‌وه به‌یادگار
به‌جیتی هه‌شتوووه و، له راستیدا ئەم بره هۆنراوه‌ی سالم می‌ژووویه‌کی کورته‌ی رووخانی
بنه‌ماله‌ی به‌به‌ی و چیرۆکی راسته‌قینه‌ی ژبانی کورده‌کانی ئەو ده‌وره‌یه که ژبانیان له‌وپه‌ری
کلۆلی و که‌ساسی بردووته سه‌ر که ئەوا لی‌رده‌ا هه‌ندی له‌و هۆنراوانه‌ی دینین:

لیم گه‌رین با گۆشه‌گیریم، ده‌سته ئەژنۆ که‌ف زه‌نان
گه‌ژه‌لووکه‌ی بای نه‌دامه‌ت تاری کرد سه‌فحه‌ی جیهان
به‌زمی سه‌یدای ئی‌مه سه‌یادی فه‌له‌ک کارتیکی کرد،
ره‌نگه‌ بالای تیر قه‌ددان بی‌ته ته‌رکیبی که‌مان
زه‌عفی تالع جا‌ذبه‌ بۆ کاره‌با بۆ خو‌ین و دم
سه‌یری چاری به‌ختی من که بوو به‌ره‌نگی زه‌عفه‌ران
نه‌وپه‌هاری من خه‌زانه‌ وه‌خته‌که‌ی سو‌یحم ته‌مووز،
په‌ته‌وی ما‌هه‌ غه‌م و چاکی ده‌روونم وه‌ک که‌ه‌تان
تورکی قورسی خۆر که تالع بوو تلوو‌عی کرد به‌ره‌قس
که‌وه‌که‌به‌ی ما‌هی مورادی ئەه‌لی بابان بوو نیهان

دل له میحنهت که یله مهیلی سهیری ناو شارم نییه
 عهینی چاوم خوینی تی زاوه له داخی مهردومان
 ساعقه و بهرقی نه دامهت زولمهتی دا شهرق و غه رب
 بهرده بارانه بهمه خسووسی له سهه مولگی به بان
 چاوی عیبرهت هه لبره ئهی دل له وه زعی دهوری دوون
 سهیر بکه سا تورک، فه له ک چیی کرد به زومره ی کورد زمان
 حا کمه رومی له سهه تهختی سلیمان دریغ،
 کهوته دهستی دتوی دوون میهری سلیمان ئه لئمان
 ههی خوارو له ده مه چی کرد ته قهی توپ و تفه نگ؟
 سهه زهمین تاریک و دنیا توژ و کهر گوئی ناسمان
 ماهی تالع رتی مه حاق و روژی نه گبهت جیلوه گه
 خه رمه نی شادی له بهر با بهرقی غه م ئاته ش فشان
 لاغهری تالع شکاندی سه سه ره تا بازوو و قه دی،
 نه خته ری بورجی موظه ففهر، خوئی له ئیمه کرد نیهان
 گهرچی پتیشاوپتیش به هه بیته بوون و ئازا چوونه پتیش
 سه سه ره تا باز هم نه یانزانی نیزام وا بی حه یان
 گوئی فه له ک کهر بوو له بهر ناله ی نه فیری ئه هلی شار
 لامه کانی گرت سه دای ناله و فغان و ئه لئمان
 گه ره عه شیرهت گریه کهن هه ریه ک هه تا نه مرن که مه،
 کوشتنی میر بای موخالف بوو به شه معی دوژمنان
 روژی قه تل ئیمرویه نه له ق وا حسینی پی ئه وئ
 بو ئه دای تازیه سهه سهه نیلگونه ناسمان
 یادگاری حا کمان و جانشینی سبیلویه،
 ناموراد و نهو پهس و مه قسه نه دیو و نه وچه وان
 سهرفی نه قدی روچی شیرین بوو هه تا په زوره ده بوون
 به چه گورگ ناسا له ئاخه ر بوونه کوژی دوودمان
 بوو به جیتی بهر و غه زه نفه ر کووچه کووچه ناوسوقاق
 سهه محه له رهنگی بپشه ی گرت له نپزه ی جان ستان

رهنگی سه‌حرای مه‌حشر بوو شیوه‌که‌ی لای پیرمه‌سوور
 گرمه گرمی تۆپی رۆمی هه‌و هه‌وی سواره‌ی به‌بان
 بوو به‌چاروویی محله‌ه هر تهره‌ف په‌نجه‌ی په‌ریو
 په‌ی کراو، بئی پی له مه‌یدان په‌هله‌وانی پاله‌وان
 که‌رچی میسه‌ره (شاره‌زوور) نه‌ما خه‌را به‌ بئی عزیز،
 پرو نه‌دا له‌م خه‌لقه‌ ناخر حاله‌تی که‌نعانیان
 دیده نابینایه وه‌ک یه‌عقوب له هیجرانی عزیز،
 تۆی خوا! ساحب مه‌کان و تۆی خوایه لامه‌کان
 که‌وه‌که‌به‌ی به‌ختی له چاها وا به‌په‌رته‌و بیتته‌ ده‌ر
 شه‌عشه‌عه‌ی نه‌مری مننه‌وه‌ر کا زهمین و ناسمان
 چنگی شـــــــــــــــــابازی بازی بازبانی باز نه‌وی
 فش هه‌لات که‌هیا له‌سه‌ر به‌یزه‌ی ته‌مه‌ع وه‌ک ماکیان

دیوانی هۆنراوه‌کانی سالم له سالی ۱۹۳۳ی زاینیدا له چاپ دراوه، به‌لام گه‌لی هۆنراوی
 تری به‌کوردی و فارسی هه‌یه که له‌ناو دیوانه‌که‌دا نین.

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- دیوانی سالم، له‌سه‌ر نه‌رکی کوردی مه‌ریوانی به‌غدا، ۱۹۳۳.
- ۲- میژووی نه‌ده‌بی کوردی - عه‌لانه‌دین سه‌جادی - به‌غدا، ۱۹۵۲.
- ۳- شیع‌ر و نه‌ده‌بیاتی کوردی - ره‌فیع حیلمی - به‌غدا، ۱۹۵۶.
- ۴- دوو چامه‌که‌ی نالی و سالم - علاءالدین سجادی - به‌غدا، ۱۹۷۳.
- ۵- سالم له تهرازوودا - نه‌حمه‌د سالار - سلیمانی، ۱۹۶۸.
- ۶- نکری محاربه‌ی په‌نده‌گان - سالم صاحبقران - سلیمانی، ۱۹۴۱.

مه‌لای جه‌باری

۱۲۲۶ - ۱۲۹۶

نه‌م هۆنهره پایه‌به‌رزه ناوی فه‌تاح و کوری سه‌ی مسته‌فای جه‌باریه‌ی و به‌پیتی سه‌ره‌تای
 دیوانه‌که‌ی که له سالی ۱۳۸۸ی کۆچی له چاپ دراوه، مه‌لای جه‌باری له سالی ۱۲۲۶ی
 کۆچی له دیتی بانگۆل له دایک بووه و هر له مندالیدا باوکی ده‌یخاته قوتابخانه و له‌لای
 مه‌لا رۆسته‌می بانگۆلی خه‌ریکی خویندن ده‌بی و له ماوه‌یه‌کی که‌مدا په‌راوه و ورده‌له‌کان و

قورئانی پیرۆز ته‌واو ده‌کات و ئه‌وسا به‌فه‌قیتیه‌تی ده‌پ‌واته شاری که‌رکوک و له‌ مزگه‌وتی نایب ئوغلی خه‌ریکی خویندنێ ریتزمانی عه‌ره‌بی و فه‌قی ئیسلامی ده‌بی و له‌ پاشا له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک په‌ر‌ه‌وازه ده‌بی و پ‌وو ده‌کاته شاری سلیمانێ و ماوه‌یه‌کیش له‌ویدا ده‌خوینتی و ئه‌مجا هه‌ر به‌فه‌قیتیه‌تی به‌مه‌له‌به‌نده‌کانی هه‌ولتیر و په‌واندز و شنۆ و هه‌ندێ شوینتی تری کوردستاندا که‌پ‌راوه و له‌به‌ر مردنی باوکی که‌پ‌راوته‌وه ئاوی بانگۆل و پاشماوه‌ی ژیانی به‌وه‌رزیری و کشتوکاڵ و ریتموونی خه‌لک به‌سه‌ر بردووه تا له‌ ساڵی ۱۲۹۶ له‌ ته‌مه‌نی حه‌فتا ساڵی له‌ دیتی تاویر به‌رز کۆچی دواویی کردووه و به‌پیتی پاسپارده‌ی خۆی ته‌رمه‌که‌ی ده‌بریته‌وه دیتی بانگۆل و له‌ویدا ده‌نێژتی.

مه‌لای جه‌باری به‌یه‌کتی له‌ هۆنه‌رانی که‌وره‌ی کورد دیته ژمار و، هۆنراوه‌کانی ئه‌و که‌لتی ته‌پ و پاراو و جوان و شیرین. زۆریه‌ی هۆنراوه‌کانی به‌زاراوه‌ی گۆرانی یا هه‌ورامی هۆنیوه‌ته‌وه و، وه‌کو ده‌لتین که‌لتی هۆنراویشی به‌زمانی فارسی و عه‌ره‌بی و تورکیش هه‌بووه که ده‌ست به‌ده‌ست که‌وتوون و له‌ناو چوون.

مه‌لای جه‌باری که له‌ بنه‌رته‌دا وه‌رزتیرکی ساده بووه، به‌هیزی باهۆی خۆی ژیاوه و خه‌ریکی کشتوکاڵ بووه و له‌ پال کاره‌که‌شیدا ریتموونی خه‌لکی کردووه و له‌که‌لتیاندا کۆبووه‌ته‌وه و په‌ندیانی داداوه و فیزی پێ و په‌وشتی ژیانی کردوون و باسی زانستی بۆ کردوون. ئه‌م هۆنه‌ره پایه‌به‌رزهمان به‌هۆی کشتوکاڵه‌وه توانیویه‌تی له‌ کونجیکدا ئارام و ئۆقره‌ بگرت و به‌کاری وه‌رزتیریوه‌ قنیات بکا.

هۆنراوه‌کانی مه‌لای جه‌باری به‌ته‌واوی کۆ نه‌کراونه‌ته‌وه و له‌م دواویییه‌دا چه‌ند پارچه هه‌له‌به‌ستکی به‌ناوی (دیوانی مه‌لای جه‌باری) له‌چاپ دراون. له‌ هۆنراوه‌کانیدا وا دیاره که‌لتی حه‌زی له‌ هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وی و سه‌یدی هه‌ورامی و بیسارانێ کردووه و هه‌ندێ جار په‌یره‌وی له‌وان کردووه.

هۆنراوه‌کانی مه‌لای جه‌باری له‌ هه‌موو لایه‌نیکه‌وه په‌وان و شیرین، بۆیه که‌لتی له‌ گۆرانیبیژان و ده‌نگخۆشان، هۆنراوه‌کانی ئه‌ویان کردووه‌ته گۆرانی و به‌سته و له‌ به‌زم و ئاهه‌نگه‌کاندا ده‌یانخویننه‌وه.

وا دیاره مه‌لای جه‌باری سه‌رته‌ا حه‌زی له‌ سه‌روشت و جوانی کردووه، بۆیه به‌جوانی باسی سه‌روشتی کردووه و کۆچ و باری خیتلات و هۆزه‌کانی کوردی تیدا پازاندووه‌ته‌وه و کردوویه‌ته واده‌ی سه‌یران دۆستان و جووکه و چریکه‌ی بالندان و په‌له‌وه‌ران، وه‌کوو ده‌لتی:

می‌رزام! یه‌ واده‌ی نه‌و وه‌ه‌ارانه‌ن

سه‌ره‌تای ته‌لمیت خاتردارانه‌ن

مه‌بۆ عه‌زم سه‌یر سه‌وزه و سارا و كو
 دامانش نه‌هه‌ون ده‌روون داران كو
 نه‌و فه‌یض فه‌تووح نه‌و وه‌ه‌اره‌وه
 نه‌و به‌یزای نه‌نوای كوئى دلداره‌وه
 سه‌یر سارا و ده‌شت سه‌ردیارانه‌ن
 ناله‌ی مورغ زار مێرغوزارانه‌ن
 دۆست له‌ به‌هانه‌ی دڵسه‌ستانی بق
 لاقه‌ید نه‌ جه‌واب (لن ترانی) بق
 شه‌و سه‌رگه‌ر، دانان سه‌ر ئازادكه‌ر
 شه‌وان وه‌ وادیی ئه‌یمن شاد كه‌ر
 مه‌ر (مه‌لاییش نیشه‌ق شه‌و نه‌ده‌ه‌یج‌ووردا
 نه‌تیره‌ی تاریك سه‌یای بی نووردا

واته: ئه‌مه‌ واده‌ی به‌هاری نوێیه و سه‌ره‌تای كوچ و باری دلدارانه و وه‌رزی سه‌یری
 ده‌شت و كێو و بێرییه و له‌ره‌ی له‌رزانه‌ی كێژانی شه‌خوشه‌نگه، كه‌ژوكێو به‌گول و شینایی
 رازاونه‌ته‌وه و بولبول ده‌چریكێتی و گول خوی ده‌نوێتی و هه‌زار ده‌نالیتی، نێرگس چاوی
 كردووه‌ته‌وه و كلک هه‌لته‌كینه له‌ خۆشیییا ده‌چریكێتی و چریكه‌ی ده‌لی نه‌وای بار بووه،
 هۆهۆی بایه‌قووش شه‌و له‌سه‌ر هه‌رده‌وه، برینی كۆن تازه ده‌كاته‌وه، تپ تپیی قولنگان و
 قه‌تاره‌ی قازان له‌ ده‌شت و ده‌ردا ریز ده‌به‌ستن، قومری كه‌مه‌ندی زێرینی له‌ مل دایه و
 له‌سه‌ر چلی داره‌كانا قووقوویه‌تی و نه‌واخوانی ده‌كا، به‌چۆرێ كه‌ ده‌نگی سه‌لای
 حاجیه‌كانی سه‌فا و مه‌روه‌ی بی ناگا، قریوه و قه‌واقووی قوله‌نگانی سه‌ركێوان گوێی
 فریشه‌كانی ئاسمانی كه‌ر كردووه، رایه‌خی سه‌وز و شینی ده‌شت و كێو فه‌ر و شكۆیه‌کی
 تری داوه به‌ده‌شتی گه‌رمه‌سێر، ده‌سا له‌م كاته‌دا هه‌ر كه‌سه‌یك دلی هه‌یه و خاوه‌ن دله، ده‌بی
 وه‌كو بولبول شه‌یدای گولێك بی، یا وه‌كو فه‌ره‌اد دلی به‌ناگری ئه‌وین سه‌وتابێ و مه‌رزه‌ی
 مه‌ستییه‌كه‌ی شیرین بێت و، ئه‌و كه‌سه‌ ده‌بی به‌بیری سه‌یرانی ده‌شت و كێوه‌وه بی و
 خوینی دره‌ختان كه‌ له‌ به‌ه‌ارندا ده‌ری ده‌ده‌ن به‌داوێن كۆی بكاته‌وه، له‌ پیت و پیزی هاتنی
 ئه‌و به‌ه‌اره له‌ ده‌شتی پیرۆزی لای یاره‌وه، كاتی سه‌یری ده‌شت و كێوانه و ناله‌ی
 په‌له‌وه‌رانی مێرگه‌كانه.

هۆنراوه‌كانی مه‌لای جه‌باری زۆر ساده و په‌وان و شیرین و دلگرن و هه‌تا چه‌زكه‌ی له
 هۆنراوه‌كانیدا وشه‌ی جوان و ساكاری كوردی به‌كاربردووه كه‌ هه‌موو كه‌سه‌یك به‌ناسانی

تتیان دهگا، مهلای جهباری دیسان به جوانترین شیوه باسی جوانی بههار و سروشتی
 کردوه و دیمه نه جوانه کانی سروشتی له وهرزی بههار هه لداوه و له پارچه هه لبه سستیکیدا
 که به ناوی (بههارنامه) هونویوه ته وه سه باره ت به بههار بهم چه شنه دهلی:

ساقی، سا (دهی) شی، وههار ناماوه
 گولان سه رکیشان نه توی ساراوه
 هه وای دل گو شاد نه پرووی به هه شتهن
 فه ری وه پرووی سه حرای گهرمه سیتر وه شتهن
 وادهی بادهی ناب سه سهیر وه هارهن
 سه ره زمین مه زهر لقای دیدارهن
 زه مزه مهی فی راق دل نه فگارانهن
 سه هادی ته پیل تیپ دهرده دارانهن
 وهخت، نوشا نوش سه بووی قه رقه فهن
 دهنگ زیل و بهم دایره ی ده فهن
 دره ختهن سه بزهن، شنوی شه تاوهن
 نه ورژهن، گولهن، هه وای پای کاوهن
 مه یهن، مه عشووقهن، مؤبه تهن، مه یلن
 خومه ن له بریزهن، پیاله ن، که یلن
 شورهن، شورشه ن، غه وغا غریوهن
 وهر جیلوهی جه مال دلان فریوهن
 نه گشت دیاری ته جه لالی توورهن
 نه فحه ی گیر و دار ته قل مه نسوورهن
 فه نا فیلاهان مه ست دل ناگا
 بی باک مه و اچان (انی انا الله)
 رهندان سه رمه ست جان فیدای جانان
 (انالحق) چون زکر زاهیتد مه وانان
 بو تا بگپیرین خه سه ره وی به زمی
 چه نی هه سستیمان بکه رین ره زمی
 به زمی چون مه جلس به همن وه کام بو
 گا هه دیس جهم، گا باس جام بو

ئەى ساقى دەخىل من وهى زامه وه
 ئىلتفاتی كهر تو وه لامه وه
 علاجى پيم دهر سوودمه ندم بق
 باعس حهيات قهيد مه ندم بق
 رستگارم كهر لهى بهند دامه
 قهدهم رهنجان كهر وادهم تهمامه
 تهشريف با باوهره وه سه بوته وه
 وه پيال لهى گولرهنگ چون ياقووته وه
 وه سىنى سىمىن زهره زهره وه
 وه جام گولفام بق عنبره وه
 هر كس بگيلق نه جام بهى كامى
 دهرمان بق بهى نيش هر دهر و زامى
 مـوترب تـؤيش وه چهنگ دلنه وازه وه
 وه و سؤز سه متور سهداى سازه وه
 وه مؤسيقهى مهشق سه قانونه وه
 دهم وه سه داي ساز نهرغهنونه وه
 مهر و اچان (مه لا) جه ههستى و يش رهست
 بى وه كاسه لئس مهستان نه لهست

واته: ئەى مهگيتر ئەوا مانگى رتبهندان تى پهرى و بههار هاته وه، گوله كان له ناو دهشت
 و كيو سهريان هتيايه دهر، ههوايهكى دلرفتىنى وا هه لدهكا كه دهلىتى بههشته و خوا فهى و
 شكوى به سه دهشتى گهرمه سىردا پزانده وه، ئىستاكه كاتى خوارنده وهى بادهى بى
 خهوش و سهبرى سهيرانى به هاره، و لات بووته ژوانگه بق دلداران، له هر لايه كه وه
 دهنگى دلداران، كه گىرودهى دهردى نه وين بهرزه و كاتى خوارنده وهى جامى مهيه،
 دهر و ئيشانىش له خو شيدا دهف لى دهن، دارهكان سهوزن و ناوى شه تا وه كان هازهميان دى،
 ئەوا نه ورۆزه و كاتى روانى گوله و ههواى دهشت و كيو خو ش و كيو بوونه وهى دلدارانه و
 سهردهمى خو شه ويستيه، وادهى سهرمهستى يارانى خواپهرسته، بۆيه بى باكانه وهكو
 مه نسور خويان به نوئنگهى خوا دهزانن، دها بى تا به زمىكى خه سهروهى پىك بىنين،
 به زمىك كه به كامى دلمان بى، ئەى مهگيتر هانا به توش وهره و لايه كم لى بكهروه و برىنى
 دهر و نوم سارپىز بكه و لهم داوه پزگارم بكه، چونكه وادهم ته واوه، به پهمانه و جامه كه ته وه

وهره جامیکی مهیم پی بده تا ئیش و دهردی دهرروم بهجاری داساکی، ئەهی چاوهش تۆش وهره و بهچهنگه که تهوه نهوایه کم بق لی ده، مه یگتیر تۆش بیالهی بادهم پی ده، ئیتر ئەوسا ده لئین، که مه لارزگاری بوو و، بووه کاسه لئسی مهستانی پۆژی بهرین.

دهبی ئەوهش بلتین که هۆنراوه کانی مه لای جهباری کهرچی سادهن و بهوشهی جوان و ساکار و پهسه نی کوردی پازاونه تهوه، به لام له باری ترهوه دهبی بلتین که گه لی شتی تازه لی له هۆنراودا داهیناوه بهر له ئەو که متر هۆنریک ئەوانه ی به کار بردوه. بق وینه: لئوی یاره که ی به شیلان و ده می به پسته و ددانی به مرواری و زولفی به زنجیر و په لکه ی به شه و چواندوه.

مه لای جهباری له هۆنینه وه ی هۆنراوی دلداریشدا دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و، زۆربه ی هۆنراوه دلدارییه کانی دلداریه کی خوا په رستییه و، هۆنراوه دلدارییه کانی به راستی دلراکیشه ر و دلگر و شیرین و بهجاری دللی بنیادهم راده که تیشن و، ناگری سۆز و خۆشه و یستی له سه رتاسه ری هۆنراوه دلدارییه کانیدا دهرده که وئ و، هه ر خاوهن دلک که هۆنراوه کانی بخوینتته وه بهجاری ناگری تی بهرده بی. وا دیاره مه لاهه ر له سه ره تای جوانی و لایه تیه وه گراوی کیژتکی شوخوشه نگ و نه شمیل بووه، بۆیه هۆنراوه دلدارییه کانی ههروه ها وتمان ناگر له دللی بنیادهم بهرده دن. هه ندیک دهگێر نه وه و ده لئین که دلخوازه که ی مه لای جهباری ناوی شیرین بووه و گه لیکیش شیرین بووه، بهجۆری که مه لارامی لی براوه و پرووی تی کردوه و بهم جۆره له گه لیدا راز و نیازی کردوه که ده لی:

شیرین تا تاکه رد، شیرین تا تاکه رد

تای توغرای تۆما رزێرش تاتا که رد

کۆکۆ، کۆی که لاف عه نبه ر وه لا که رد

خه رمه ن خه رمه ن میسک خوته ن وه با که رد

په نجبه به رد په رچین نه هه م جیا که رد

تهخت پێشانیش به در دووجا که رد

حاجیان دوو قه وس پایه ی سه ما که رد

موژان ته رتیر تشنه ی غه زا که رد

گێسووی سه راویز چون به ره زا که رد

سه ر نه تۆی جامه و دوگمه و قه یا که رد

ساق ستوون سیم تازه جه لا که رد

خه ری خه رخالش خه لای بالا که رد

دەم نوكتەى مەدھۆش لايەجزا كەرد
 نە لوولەى گەوھەر لۇلۇى لالا كەرد
 فەم چەشمەى حەيات كەس نەنۆشا كەرد
 چەن كەس چۈن يوسف خەرىك چا كەرد
 غەبغەب چۈن تورنچ كەس نەبۇسا كەرد
 گەردن سەراى ساف سەبۈوى سەبا كەرد
 وەشنۆى شەوبۇ شەمال شىنا كەرد
 ھەر با چۈن وەيسك خوتەن خەتا كەرد
 نە سايەى سەمەر لىمۆش جيا كەرد
 ناف وەتەتر ناف عالەم عەتا كەرد
 يان وەتەلسم كۆى گەنج كجا كەرد
 يان وە عەساي دوست كە لىمۆللا كەرد
 قامەت تەرزتۈول سەول ساوا كەرد
 ئەوسا وا ماواى جەنەت ئاوا كەرد
 سورىن چۈن شىرىن با نۆى كەسرا كەرد
 رۇگ ئەفزاي ئاھوو سوب نەسارا كەرد
 نەمەز پەنجەى پاى حومرەى حەنا كەرد
 يان وەھوون سورخ جەرگ (مەلا) كەرد

واتە: شىرىن زولفە توغرايىيەكەى ھەرۈەكو تۆمار لوولى خواردبوو، بەپەنجەكانى تال تال
 و دانە دانەى كردهو، كۆكۆ زولفەكانى بلاو كردهو و خەرمان خەرمان موشكى دەكرده
 بادا و پەرچەمى خاوى لەيەك جيا دەكردهو، ناوچەوانى وەكو مانگى چوارده بوو و،
 برۆكانى بەوینەى كەوان بوو و، برزانگى كرده تىرى خەزا، ئەوسا زولفەكەى وەكو بەرەزا
 پەخشان كرد و، باسكى وەكو كۆلەكەى زيۈين دەرخست و خپەى خىخالەكانى كرده
 خەلاتى، وەكو يوسف خەرىكى ئەو چالە بوو كە تى كەوت، لە سىبەرى بەرى لەشيا لىمۆى
 سەر سىنگى جيا كردهو، سورىن وەكو شىرىنى ئەرمەن خۆى نواند و، بۇ دىقە دىقەى
 كارمامز لاي كردهو.

مەلاى جەبارى دىسان لە ستايشى دلخۈازەكەيدا وینەيەكى تىرى دارشتوو و ناوەرۆكى
 ھۆنراوەكەشى بەتان و پۆى دلدارەكەيدا ھاتووئە خواروھ و بەجۆرئ كە: تەوئىلى بەمانگ و

رومته تی به خۆر و په لکه ی به که مهن و نه ستۆی به مینا و ده می به سه رچاوه ی ژیان چواندوه
که ده لئ:

شیرین سه رزه مین، شیرین سه رزه مین
خیزیا په ی سه یران سارا و سه رزه مین
دهس به رد په ی زولف و حاشیه و جه مین
وه لآو که رد نه پرووی مای دوو هه فته مین
دهس به رد عه رچه ی توه مه ی تا قه چین
قه راردا جه فه رق کلآ فچه ی موشکین
قه تاره ی قوله نگ تورمه ی سورمه ی زه ی
ئاو یزان نه ده ور چه خیه ی خورشید فه ی
سه وزه کلآ فان دیز وه پتله وه
ده ماغ وه ی هه وا و که شت و گیتله وه
له یلیم وه ی ره فتار وه ی گول گه شته وه
وه ی عه زم سه یران سارا و ده شته وه
وه ی ده سته ی گولان لای سه روینه وه
وه ی نیم نیگای ناز ئاهووی چینه وه
وه ی سه ر و سه روین سیاساته وه
وه ی ئه گریجه ی مرخ قه ی چی فاته وه
وه ی گیسووی که مهن بارام گیره وه
وه ی سلسله ی زولف چون زنجیره وه
وه ی زه ی گه وه ره گۆشه وه وه
وه ی زه نگۆله ی زه پرای قه تاره وه
وه ی تۆپ ته لای زنج زه رده وه
وه ی مینای گه رده ن ماو له مه رده وه
وه ی سینه ی سفید سه رج سافه وه
وه ئه ی دوو لیمۆی پر شه فافه وه
وه ی جام جه مین نوور پتله وه شته وه
وه ی چه شمه ی حیات که س نه چه شته وه

وهی ساقه‌ی نه‌سیب سه‌نعت ژهنه‌وه
وهی خره‌ی خرخال ته‌لا به‌نه‌وه
ریشه‌ی جه‌رگه‌که‌م پیکاره‌وه پاوه
سه‌ریه‌نجه‌ش وه‌هه‌وون جه‌رگ (مه‌لا)وه

واته: دلخوازه‌که‌م شیرین هه‌لسا بۆ سه‌یرانی ده‌شت و دهر و کیتو رۆیشت، ده‌ستی بۆ زولف و نه‌گریجه‌کان و هه‌نیه‌ی برد و په‌لکه‌کانی به‌سه‌ر روومه‌تی مانگی چوارده‌یدا بلآو کرده‌وه، نه‌وسا ئاره‌قچینه‌که‌ی نایه بان زولفه‌کانیه‌وه که وه‌کو موشک وانه، قه‌تاره‌ی گوله‌نگی له تورمه‌ی سورمه‌ی زێر به‌ده‌ور چه‌فته‌که‌یا هه‌لواسیبوو و روومه‌تی وه‌کو هه‌تاو دهره‌وشایه‌وه، یاره‌که‌م به‌م ره‌وت و که‌شم و نه‌شم و که‌شت و گیل و سه‌یرانه‌یه‌وه، به‌م ده‌سته‌ی گولان لای سه‌روینییه‌وه، به‌م نیتو نیگای ناز و به‌م سه‌ر و سه‌روین و به‌م په‌لکه‌ی که‌من بارام گیریه‌وه، به‌م زنجیره‌ی زولف وه‌کو زنجیره‌یه‌وه، به‌م زپه‌ی گه‌وه‌ر گواره‌یه‌وه و به‌م سینگی سپی و ته‌ویلتی پر تیشکیه‌وه و، به‌م خره‌ی خرخال ته‌لا به‌نیه‌وه، ریشه‌ی جه‌رگمی له‌بن دهره‌یتنا و نه‌وسا په‌نجه‌کانی به‌خویتی مه‌لا ره‌نگین کرد.

مه‌لای جه‌باری سه‌ری له هه‌موو بابته و چه‌شنه‌کانی هۆنراوه داوه و هۆنراوی له یاره‌ی خواپه‌رستی و پیاه‌لدان و کۆمه‌لایه‌تی و لاواندنه‌وه هۆنیوه‌ته‌وه و له‌م مه‌یدانه‌دا نه‌سپی خوێ تاوداوه، به‌لام به‌داخه‌وه له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی نه‌که‌وتونه‌ته ده‌ست، نه‌وه‌یه که ناتوانین له هه‌موو باریکه‌وه له هۆنراوه‌کانی بکۆلینه‌وه.

مه‌لا به‌تاقه هۆنراویک باستیکی گرنگی کۆمه‌لایه‌تیمان بۆ ده‌کا و نه‌وه‌مان بۆ دهرده‌خا که بنیاده‌م ده‌بی که‌ستیکی خوێش بوێ که نه‌ویش وایی، واته: خوێشه‌ویستی ده‌بی له هه‌ردوو لاره‌ی، چونکه خوێشه‌ویستی یه‌ک لایه‌نی ده‌بیته هۆی دهردی سه‌ر وه‌کو ده‌لی:

په‌ی یه‌کێ بمره په‌ریت مه‌رده بۆ

ئه‌و له تو زیاتر ئیمان هه‌رده بۆ

دیوانه‌که‌ی مه‌لای جه‌باری له‌لایه‌ن عه‌بدولجه‌باری جه‌مه‌ی جه‌باری له‌ سالی ۱۳۸۸ی کۆچیدا له‌چاپ دراوه.

سه‌رچاوه‌کان:

۱- دیوانی مه‌لای جه‌باری، کۆکردنه‌وه‌ی عبدالجبار محمد الجباری، که‌رکووک، ۱۳۸۸هـ.

۲- میژووی نه‌هه‌بی کوردی - علاءالدین سجادی - به‌غدا، ۱۹۵۲.

مسهفا بهگی کوردی

۱۲۲۷ - ۱۲۶۷

ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە کہ لە ئاگری ئەویندا سووتاوو و، دلی بە دەست یارووە ھەلقی چاوە، ناوی مستهفا و کورپی مەحمود بەگی صاحبقرانە و نازناوی کوردییە. بە پیتی ئەو بەلگانە ی کہ لە دەست دان، کوردی لە سالی ۱۲۲۷ ی کۆچی لە شاری سلیمانی پیتی ناوئەتە میدانی ژیانەو و ھەر لە ویشدا پیتی گەشتوو و لە دەورە ی مندالیدا لە لای زانا ھەر بەرزەکانی زید و مەلبەندەکی خۆیدا فیری خۆیندەواری و زانست بوو و پاشان بووئە فەقی و خەریکی خۆیندنی فەقی ئیسلامی بوو، بە جۆزی کہ لە دوا ی چەند سال ودمی مەلایەتی وەرگرتوو. وەکو دەگێرنەو، مستهفا بەگی کوردی لە دوا ی ئەو ی کہ ودم و ئیجازە ی مەلایەتی وەرگرتوو، لە بەر ئاژاوە ی ناوخی شاری سلیمانی رووی لە شاری سنە کردوو و لە وێو رویشتووئە تاران و ماوہیەک لە تاراندا ماو و بووئە مامۆستا و لە گەل قانانییدا بە ھۆنراو پیلەبازی کردوو و پاش ئەو ی رویشتووئە شام و سەریکشی لە پاریس داو و ئەوسا ئەلھای زید و مەلبەندەکی خۆی کردوو و گەراوئەتو شاری سلیمانی و سەرئەنجام لە سالی ۱۲۶۷ لە تەمەنی چل سالیدا کۆچی دوا یی کردوو و بە پیتی ئەسپاردە ی خۆی لە گۆرستانی گردی سەواندا نۆژراو.

کوردی لە ھۆنەرە ھەرە بەرزەکانی کوردە و ھەر لە تافی جوانییەو ھەزی لە ھەلبەست دانان کردوو و ھەلبەستی داناو و ھەلبەستەکانی زۆر جوان و شیرین و پاراو و دلگرن و زۆرتریانان دلدارین.

ھۆنەران ی کورد بە چاویکی بەرزووە سەیری کوردییان کردوو و زۆر ریزیان بۆ داناو. جاریکیان لە شیخ رەزای تالەبانیان پرسی بە بیرو پای تو گەورەترین ھۆنەرە کۆنەکانمان کتیە؟ شیخ رەزا فەرمووی: ئەگەر ھەموو ھۆنەرە پیتشووەکانمان زیندووبنەو ھەر کامیان روژی جاریک دیدەنیان لێو دەکەم، بەلام لە کوردی روژی پینج جار. حاجی قادری کویش لە باسی کوردیدا دەلی:

شەھسەواری بە لاغەتی کوردان

یەکە تازی فەساحەتی بابان

مستەفایە تەخەللوسی کوردی

غەزەلی کردە بەر بەتی کوردی

مامۆستا گیو موکریانی لە سەرەتای دیوانەکی کوردیدا دەلی: کوردی ژیانکی زۆر تال و ناخۆشی رابواردوو و بە ھۆی ناکۆکی بابانەکان و پەلاماری ترەکانی عوسمانییەو، سلیمانی و شارەکانی تری کوردستان لە ناو بوئە ی رامیاریدا توابوووە، کوردییە بەر

ئەوئەي دلى ناسك بووه، بەرگەي ديتنى ئەو ديمەنە ناخۆشانەي ژيانى نەتەوئەكەي نەگرتووه، بۆيە مەلەبەندەكەي بەجى ھېشتووو و پروي لە ھەندەران كردووو و نازناوي خۆي بەئاوارة گۆريو.

بەداخووه مامۆستا سەجادی لە مێژووي ئەدەبي كوردیدا كوردی بەبى بەندوبارى تاوانبار كردووو و چەند لاپەرەي مێژووئەكەي بەباسى ئەو و قالە ناوتك پر كردووئەتووه، كەچى لە ھەلبەستە كوردی و فارسى و عەرەبىيەكانى كوردی ئەوئەمان بۆ دەردەكەويئ كە كوردی پياويكى خواناس و پارێزكار بووه و زۆريەي ھەلبەستەكانى كە دلدارين، دلداریەكی خواناسیيە و وا دیارە كوردی ھەزى لە ئاكارى باش كردووو و لە رەوشتى خراپ خۆي لاداوه و ئەمەش لە ھەلبەستەكانیدا دەردەكەويئ.

ھۆننەوئەي ھۆنراو بۆ كوردی وەكو ئاوخواردنەو بووه و زۆريەي ھۆنراوئەكانى سەبارت بەدلدارين و وا دیارە كوردی سەوتاووي ئەوين بووه و ھەر لە دەوری لاویەتیيەو كە لە دەریای ئەویندا نوقم بووه، دەستی كردووئە ھۆننەوئەي ھۆنراوي دلداری بۆيە خۆي دەلئ:

مەكەن مەنەم كە سەرگەردان و وێلم

بەدەست عەشقە زەمامى ئیختیارم

كوردی لە دەریای ئەوين و ئەوینداریدا گەوزاوو و ئەویندار و سەوداسەری دلدارەكەي بووه، بەجۆرئ كە لە پارچە ھەلبەستەكیدا بەناوي ئەسپارە دەلئ: ھەموو كەسێك لە من بێزارە چونكە ھەموو شەوێك من لە دووری یارەكەمدا دەنالئیم و فرمیسك بەخوڕ لە چاوانمەو دەیتە خواری، ئەگەرچی شەو و رۆژ خەریكى بیستنی نەوای گۆرانیبیژانم، بەلام دلی خەمگینم لە خەم و پەژارە خالی نییە. بژیشك دێن كە دەوای دەردم بكا كەچی من دەردم دەردی دوورییە و بەبى دەوای یارەكەم ئارام نییە. ئەي یاران، ئەگەر ھات و من مردم، لە باتی قەوم و كەسوكارەكەم بايارە نازەننەكەم بێتە سەر مەیتەكەم و شینم بكا. من لە رێی ئەوینەو كۆزراوم و ئیتر مەمشۆن و كفنم بۆ مەكەن، چونكە ئەو بەرگە خۆتینەم لە رۆژی پەسلاندا شايبەتیم بۆ دەدەن، ئیتر پێویستیش ناكا مەلا بێن و تەلقینم دادا. ئەي كوردی بێھووئەيە كە فرێشتەكان دێن و ئاینى و رێبازگەت دەپرسن، چونكە خوای توانا خۆي دەزانئ من لەسەر كام ئاین و رێبازگەم:

رەفیتی كونجی میحنەت عاجزن ھەر شەو لە نالیم

گوریزانن لەبەر لیشاوی بەحری مەوجی ئەسیریم

ئەگەرچی رۆژ و شەو مەشغوولی نەغمەي موتریم ئەمما

لە خەم خالی نییە ساتئ دلی مەحزوون و خەمگینم

ته بيب دینن دهوای دهر دم بکا خو من زدهدی دوریم
 به بی داروویی وهسلای نهو نییه نارام و تهسکینم
 نه گهر مومکن نه بوو ژینم که من مردم وهسیهت بی
 له باتی قهوم و خویشانم لهسه مهیتم بکا شینم
 شهیدی عهشقم و مهمشون و کفتم بق مهکن یاران
 گهواهی ههشره بق دهوای شههادت بهرگی خوینینم
 بهپردهی زاهری گهر بی سهدای نهو عاشقی یارم
 نیتتر حاجهت نییه بینن مهلا بق وهعز و تهلقینم
 عههس (کوردی) مهلائک دین دهرسن مهذهب و دینت
 که قادر خوئی دهزانی من لهسه کام مهزههه و دینم

کوردی لهگهال یارهکهیدا دهکهوئته رازونیاژ و دهرده دلای خوئی دهکات و دهلی: دوریی
 یاره نازهینهکه م بووه ژاری مار و خواردمهوه، برینی کونم بهجاری هاتهوه ژان و کهچی
 یارهکه م بهزهیی پیمدا نههات و نههات چاوئکم پی بکهوئ. خه م پهژاره سهری لی دام،
 بهلام نهو قهت سهریکی لی نهدام، دل م دهسووتی و وهکو چرا گری لی ههلهدستی کهچی
 یارهکه م نههات بمبینی. گوی سهرم کهوته بهر گوجانی خه م پهژاره و رای فراند کهچی
 دآدارهکه م بهفریام نهکهوت و نهانتهت کهس نهبووه شیوهنم بکات و بو م بگری:

چیشتم نهمرق ژههری مار و روچی شیرینم نههات
 زامی کونم هاته ژان و مههه می برینم نههات
 من خه م خوارد و چهند بهچهند فرمیسکی خوینینم نههات
 غه م سهری لی دام و یارم قهت سهریکی لی نهدام
 سهبر و هوشم روئیوه غارهنگهری دینم نههات
 دل دهسووتی چین بهچین دهسکیتته سهریهک وهک فهنه
 خاوهنی رووی ئاتهشین و زولفی چین چینم نههات
 دیده وهک ههوری بههاران خوین دهگرینی و سهدای
 پیکه نینی غونچهیی نهو سهه بزه په رژینم نههات
 گوی سهرم چهوگانی میحنهت دایه بهر خوئی رای فراند
 وای عهجهب بق شاسواری خانهیی زینم نههات
 کهوته مهختی مردن و غه م خستمیه حالی غه رغه
 (کوردی) بی کهس خو م له هیچ لایی سهدای شینم نههات

کوردی بهم پارچه ههلبهسته ئهوهمان بۆ دهردهخا که یاریی شهقین و رمبازی و تۆیین و
 جلیت بازی لهو دوره لهناو کوردهواریدا باو بووه و پاشان ئوروییهکان له کورد وهریان
 گرتوه. کوردی له سهردهمی مهحموود پاشا و ئهحمهد پاشای بابان (۱۲۶۷ - ۱۲۲۸) دا
 دهژیا و لهم دهمهدا میرنشینی بابان کهوتبووه ناو ئاژاوه و شهروشۆر و عوسمانییهکان
 زۆریان بۆ خه لک هینابوو و شارهکانی بهبه لهناو ستهم و ئاگردا دهبسووتان و نهخۆشیی
 چاوکوولکه و پشانهوهش تهنگی بهخه لک هه لچنبوو و، هه موو رۆژی سهدان کس دهکوژرا
 و دهمرد. له دهوری مهحموود پاشای بهبه دا، کوردی له تافی جوانیدا بوو و، ژیانی له
 ئهویه پری بهدبهختی و کلۆلی و چه رمه سه ریتدا ده برده سه ر، وهکو ده لاین له م کاته دا گرفتاری
 ئه وینی کیژیک بووه و، له ئه وینی ئه ودا دهبسووتا و خه ریکی هۆنینه وهی هۆنراو بووه، ئیتر
 سه بهارته به ژیانی کوردی به لگه و شوینه واریکی وا مان به دهسته وه نییه که بزانی کوری
 پاش ئه وه چۆن ژیاوه، به لām وا دیاره له پاش مهحموود پاشنا واته له سالی ۱۳۵۴ ی
 کۆجیدا، کوردی زید و مهلبه نده که ی خۆی به جی هیتستوه و پرووی له هه ندمه ران کردوه و
 ئاواره و ده ربه ده ر بووه.

کوردی دیوانتیکی زۆر گه وهری هه بووه، به لām له به ر ئاژاوه ی ناوخۆی بابان ئه و دیوانه ی
 ده ست به ده ست که وتوه و تیا چوو، ئه وهش که به ناوی دیوانی کوردی له چاپ دراوه، له م
 دواییه دا کۆکراوه ته وه. زۆر به ی هۆنراوهکانی کوردی که به ده سه ئه وه ماون، دلدارین.

هۆنراوهکانی کوردی سه روودی ئه وین و دلداریه وه، هۆنه ر جگه له ئه وین و دلداری
 نه یه تیاویه خه م و په ژاره ی زه مانه یه که خه لک له ناو توولانه وه و خراپه و گونا ه و درۆ و
 فریو ئیلا گه وزان له بیه راته وه. نه له زه رده خه نه و بزهی گو ئدا نیشانی ئه مگ هه یه و نه له
 ناله ی بولبولدا ئه ههنگی ئومید و هیوا هه یه. له جیهان تیکی وادا که هیوا و به زه یی به ده ستی
 زۆرسته م له ناو ده جی، چ هاوه لیک چاکتر و باشتر له ئه وین و دلداری په یدا ده بی؟ ئه وه یه
 که کوردی بۆ له بیه ر برده وهی ئه وه موو ده رد و په نچ و په ژاره یه روو ده کاته ئه وین و
 دلداری و ده لێ:

کولی عالهم وا بوون سه رگه شته و چه رانی عیشق
 هیه چ که س نازانی ئه حوالی سه ر و سامانی عیشق
 باده په یمانانی ئی دراک و که مالی عارفان
 له نگ و عاجز بوون له ریتی ته ی کردنی مه یدانی عیشق
 گه رچی غه واسانی فیکره ت غووته وه ر بوون مو ده ته ی
 قه ت نه بوون واقف له قه عری به حری بی پایانی عیشق

سامری و سهحبان و جاروللا و لوقمان و سهتج و
 موخبیری کولی علوم بوون و سرگردانی عیشق
 حافز و سهعدی و نزامی و قهیس و جامی و دهلهوی
 فهیز خواه و معرفت جۆ بوون له شاگردانی عیشق
 خهسرهو و محموود و فههاد هر سی شا و شازاده بوون
 ئاخری بووشن بهبنده و چاکهری سولتانی عیشق
 شهمس و مهولانا مهنسوور کهی بهسیر مهحرهم دهبوون
 تا نهیانخواردایه ریزهی نانی سفرهی خوانی عیشق
 زاهید خویندووته تفسیری (لِکْلُ وَجْهَةً)
 قهت مهده طهعنه له مهستی و بیخودی پهنادانی عیشق
 مولتهجی نابئی بهکس (کوردی) له دنیا و ئاخرت
 روژی دیوانی خودا دهستی من و دامانی عیشق

واته: تهوای خه لکی جیهان سهسام و سرگردانی ئهوین و، هیچ کس له ئهوین و
 ئهوینداری سه در ناکا. ئهوانهی که لهناو ئهویندا گهوزاون و بادهی ئهوینیان
 خواردووه تهوه له پیرینی مهیدانی ئهوین زه بوون و ناتوان بگه نه سنووری ئهوین ئهوانهی
 وا لهناو بیر و که لکه لهی ئهویندا ماوهیه که گهوزاون، هیچ کاتی نهیانتوانی بگه نه دهریای بی
 بنی ئهوین. سامری و سهحبان و لوقمان و سهتج که له زانستهکاندا شارهزا بوون، له
 ئهوین واقیان و رما. حافز و سهعدی و نزامی و قهیس و جامی و دهلهوی شاگردانی
 ئهوین بوون. خهسرهو و محموود و فههاد هرستیکیان که شا بوون، بوونه نوکهری
 ئهوین. شهمس و مهولانا و مهنسوور تا له سهر خوان و سفرهی ئهویندا دانه نیشتن
 نهیانتوانی بینه رازداری راز. ئهی پاریزگار تو که ئایهیی (لِکْلُ وَجْهَةً) نت خویندووه، ئیتر
 لهوانهی و مهستی ئهوین تا نه مهده (کوردی) له جیهان و روژی دواییدا بهکس پهنا نابا،
 جگه لهوهی دهست به دامینی خوا و ئهوین نه بی.

کوردی لهم هۆنراواندا دیاردی دهکاته سهر ئایهیی ۱۴۸ی سوورهی بهقهره که
 دهفهرموی: (لِکْلُ وَجْهَةً هُمُومُوهَا) واته: بۆ هر دهسته و تاقمیک ریگهیه که هیه بهرهو لای
 خوا که بهو ریگهیه پروا.

کوردی وهکو پیتۆ لیککی ئهم روژگاره، بایی ئاوهز و زانست به تهرازووی رهخنه
 هه لدهسهنگینی و به پاریزگاری، دروژن ته شهه دهدا و، له په ریشانی و ئالۆزیدا دلی خۆی
 دهسپیرتته ئهوین و له بهر ئهوین بهرگهی ئهوه موو پهنج و کیشه و په زاوه و سه خله تیه که

دهگرځ و لای وایه که نازاوه و گوځبندی زهمان بههوی چاو و دیدهی یارییهوه روو دها که
گراوی بووه بویه روو دهکاته یارهکهی و دهلی:

چاوت نه مشه و وا دیاره فتنهیی بهریا دهکا
خوانی دین وهک تورکی یهغمایی بهتاو یهغما دهکا
تورکی دیدهت بهو دوو قهوسی حاجب و تیری موژت
بو گرفتی دل له کاکوالت عهلم بهریا دهکا
چاری فهتانت دهکا سیرپی نیهانی دل عهیان
واقیعی هر فتنه نه سراری نیهان نیفشا دهکا
مهردومی چاوت که دینه سهر سپاهی ملکی گیان
وهک قهجره دایم له قیقاجی نیگاه دهعوا دهکا
چونکه هیچ شاهد له نیوانمان نه بوو روژی نه زهل
عهقل و دینم نایه مستی نیسته و ا حاشا دهکا
گره به ناحق بمکوژی نابی که کهس مهنعی بکا
حاکمی کافر بی نه لبه ته عه دالت و دهکا
پیم دهلی کوردی وهکو من نارهرزوی وهسلی هیه
بوچی تو مانع دهبی نه مهنده چون بیجا دهکا

کوردی به پیتی پارچه هه لبه سستیکی باسی به زم و ناههنگی نهو دهره ی شاره زوور و
سلیمانان بو دهگنریتته وه و روو دهکاته پاریزکار و دهلی: نهی پاریزکار، دهرگای مهیخانهی
خوایی کراوته وه و نیترواز له گوځه نشینی بیته و بی له گهل خه لکذا دانیشه و بدوه
جامیکی بادهی یزدانی بخوره وه، کوځره که مان خوځه و مهیگیر به نازیکه وه مهی دهگنری و،
چاوه شان و دهنگخوځشان هه موو کوځوونه ته وه و ناههنگ ساز دهکن، که وا بوو نه وانهی و
درورن و فیله بازن نابی بیته ناو کوځره که وه، چونکه نه م کوځره نه وهنده گهرم و به جوځه،
جهمشید دهبی به دهرکه وانی و نه کیسا و باره بود دهبی به گا و گهردوونی، وهکو دهلی:

دل له میحنهت که یله نهی پیری موغانی به زم ساز
هر نه توی بو باره گای عهیش و تهره ب مهسبه تراز
بانگ که نه زاهید نه ماوه وهرنه گوځه سی خانه قا
بین که وازه دهرکی مهیخانان و خه لوته گاهی راز
با له شهرتی باده مهرده فکه ن بی ساقی نه وچه وان
دیده مهست بی و کلاو که چ کات و دوگمه ی سینه وان

زولف و کاکوڙ و غولامانهی هه موو ئه فشان بکا
 بی به زانوودا بدا جامی به عیشووه و شهرم و ناز
 دایره میسری چه قانه گه وهر و لهنجهی سه من
 دهنگی چاوش بی به لا هاوئته گیانم بی نهواز
 ئاغه زهنوون لی بدا سینه که مان فارس گرفت
 ئەلکه تهنوور و دهف و ئه سعه بدا دهستی به ساز
 مستو ئیبراهیمی ئاوره حمان نهوا و فهتھی چه زین
 مستهفا ناری و سیگا، یونس بلتی دهشتی و حیجاز
 با ره سوول هه لداته راست، صالح بلتی: نیوه شهوئ
 موحیه دین چوارگا و قهره دهنگی بلند کا بۆ قه زاز
 جار به جار بکزی که وه هه لسی له پردهی زاهیری
 یاره که می عاشق کوژه و مه عشووقه که می دوشمن نهواز
 موترپ ئهروابن فیدایان بی نه کیسا و باره بود
 ساقی ئهروابی به قوربانی دوو دیدهی بی ئه یاز
 مه جلس ئهروابی هه زار چه مشیدی چه م فراشییه
 مهی ئەگەر وابی به های جامیکی ئیران و حیجاز
 وه نییه (کوردی) مایلی ئه و جوژه ئه توارانه بی
 لازمه شاعر له هر نهوعی بلتی بۆ ئیمتیاز

کوردی لهم هۆنراوانه دا به زم و ئاههنگی کوونی کوردهواری دهگێریتته وه و یهکه یهکه ناوی
 چاوشان و گۆرانیبیژان دینئ و له پاشا بیروبروای خویشی دهردهبرئ.

له دوای مهحمود پاشای بابان، ئهحمه پاشا له سالی ١٢٥٤ی کۆچیدا دهبیته میر. له
 پاش ماوهیهک عوسمانیهکان له شکرێکی زۆر و زه بهند ده نیرنه سه ر بابانهکان و له دوای
 کوشت و کوشتاریکی زۆر ولاتی بابان داگیر دهکن و ئهحمه پاشاش هه لدئ بۆ تاران و
 بهم جوژه میرنشینی بابان له سالی ١٢٤٧ی کۆچی پووخواوه. کوردی که ئەم کاره ساته ی
 بینیه، وادیاره ئاخو و ئۆخری ته مه نی بووه، دلئ دیتته جوّش و خرۆش و بهم چه شه
 به سه رهاتی کوردهکانی ئه و دهوره مان بۆ دهگێریتته وه و ده لئ:

ساعقه و بهرقی نحووسهت زولمهتی دا شهرق و غه رب
 بهرده بارانه بهمه خسووسی له سه ر ملکی به بان

چاوی عبرت هه ئبره ئه‌ی دڵ له وسفی دهه‌ری دوون
 سه‌یری که ساکوو فه‌له‌ک چپی کرد به‌زومره‌ی کورد زمان
 چاره‌سه‌رکه‌ن بێ نه‌وایان نان و نیعمه‌تتان بپا
 لوه‌له بوو سفره و نه‌واله و ن کراوه زه‌رف و خوان
 جومله سادات و مه‌لا و حاجی به‌لاشین که‌ن به‌سه‌وز
 ده‌فته‌ری ئه‌هلی وه‌زایف سه‌ر هه‌تا پێ هه‌ک کران
 دڵ له میحنه‌ت که‌یله مه‌یلی سه‌یری ناو شارم نییه
 هه‌ردوو چاوم خوینی تی زاوه له داخی تورکه‌کان
 بێ زمان کوو کوو زه‌نان هه‌ر خانه‌دان تی ده‌فکرم
 عه‌نکه‌بووت خواجه نشین و جووتی کوندن دیده‌بان
 قه‌ومی کوردان گریه‌که‌ن بۆ ئاغه‌کان و گه‌وره‌کان
 نیوه مه‌حبووس، نیوه مه‌قتوول، نیوه‌یان مه‌نفی کران
 کۆڵ به‌دۆش و خه‌رقه پۆش بن، تاج و که‌شکۆڵ هه‌لگرن
 رووکه‌نه ئه‌فلاکی به‌دخوو بچنه شاری خامۆشان

هه‌ندێ له هۆنراوه‌کانی (کوردی) به‌ناوی دیوانی کوردی سه‌ره‌تا له‌لایه‌ن کوردیی
 مه‌ریوانییه‌وه له‌ ساڵی ۱۹۳۱ له‌ به‌غدا و بۆ دووه‌مین جار له‌لایه‌ن مامۆستا گیو
 موکریانییه‌وه له‌ ساڵی ۲۵۷۳ی کوردی له‌ چاپ دراوین، به‌لام ئه‌مانه‌ کۆمه‌له‌یه‌کن له
 هۆنراوه‌کانی کوردی، ئه‌گینا وه‌کو ده‌لێن کوردی پتر له‌ بیست هه‌زار هۆنراوی به‌کوردی و
 فارسی و عه‌ره‌بی بووه که‌ دیوانه‌ فارسییه‌که‌ی له‌ ده‌ست دایه و هه‌شتا چاپ نه‌کراوه.

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- دیوانی کوردی، له‌سه‌ر ئه‌رکی گیو موکریانیی - هه‌ولێر، ۲۵۷۳.
- ۲- دیوانی حاجی قادری کۆیی، له‌سه‌ر ئه‌رکی گیو موکریانیی - هه‌ولێر، ۱۹۴۹.
- ۳- دیوانی کوردی - کوردی مه‌ریوانی - به‌غدا، ۱۹۳۱.

مەلا محمدەدى زەنگەنە

۱۲۳۰ - ۱۳۰۰

ئەم ھۆنەرەمان ناۋى محمدەد و كۆرى يوسىقى زەنگەنە يە و نازناۋى ھۆنراۋى پەنجورە و بەرەنجورى شىخانى بەناۋىبانگە. بەپىتى ئەو بەلگانەنى كە كەوتوۋتە دەستمان لە سالى ۱۲۳۰ى كۆچى لە دەوروبەرى كەركووكدا لەدايك بوو. لە زۆربەى مەلبەندەكانى كوردستاندا خەرىكى خويندن بوو و گوايە لە سالىمانى ودى مەلايەتتى وەرگرتوۋ و پاشماۋى ژيانى لە زىدەكەى خۇيدا بردوۋتە سەر و لە ئاخروئۇخرى تەمەنيا بەرەو حىجان كەوتوۋتە رى لە كاتى زيارەتى بارەگاي پاكى پىغەمبەرى كەورەى ئىسلام پارچە ھەلبەستىكى لەۋىدا بەسەر پىيى ھۆنىۋتەۋە و سەرئەنجام ھەر لە مەدىنەدا لە سالى ۱۳۰۰ لە تەمەنى ھەفتا سالىدا كۆچى دوايى كردوۋە و ھەر لەۋىدا ئىژراۋە.

پەنجور لە ھۆنىنەۋەى ھۆنراۋدا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوۋە و ھۆنراۋەكانى زۆر تەرى پاراۋ و شىرىن. لە ھۆنراۋەكانى ئەو ھەر تەنيا پارچە ھەلبەستىكىمان كەوتوۋتە دەست ئەۋىش لە كۆقارى (دەنگى گىتى تازە) دا چاپ كراۋە كە دەلى:

ياران نەمەندەن، ياران نەمەندەن
ھەققو ھەق شناس تەحقيق نەمەندەن
خەلايق سەكەى بى شەرتىش ژەندەن
تەحقيق نىشانەى ھەزار و ئەندەن
رەسوول سەرۋەر ئەمىن ئەلتاف
فەرموۋدەى ھوئىش نەداروۋ خىلاف
سرايەت كەردەن فتنە و ئەفسانە
عەلامەت زوھور ئاخىر زەمانە
شىخان بى شوعور، غافل نەزكردن
پەى جىفەى دنيا خەيلى نەفىكەرەن
عالم ۋە عىلم ھوئىش نارازىيەن
جە مەكر و حىلە و كىنە بازىيەن
فەقى فاقە و فەقر كەردەنش ئەسىر
كەردەن تەرك عىلم پەى خزمەت ئەمىر

کۆمەل کۆچشەن ھەریەکە بەی لای
 ھەر کام خەریکن بەتەمەنای
 دەرویشان دلپیش جام شەرابەن
 بەی فسق و فوجوور دەروون کەبابەن
 سۆفیان ناساف دوور لە عیبادەت
 جەرای دینداریش بیەن ئینابەت
 خانەقا خەراب جامعان چۆلەن
 مەنزەلان وێران ھەر خاک و خۆلەن
 دەنگ عەدالەت بریان جەزەمەین
 دنیایی سەقەر بەی گەدا و مسکین
 ھامسا چەنی ھەم دايم وه قینەن
 بئ مەیل و مۆبەت گۆشە نشینەن
 "رەنجوور" جەدەس گەردوون زەلیلەن
 یا رەسووللآ وہ تۆش دەخیلەن

واتە: ئەم یاران! پیاوی راست و ھەق ناس نەماو و خەلک پەیمان و بەلێنیان لەبیر
 چوووتەو و دیارە کە نیشانەمی ھەزار و ئەوئەندە ئاخەزەمانە، پێغەمبەری گەرەمی ئیسلام
 دروودی خوای لەسەر بئ فەرموویەتی کە لە ئاخەزەمان ئاژاو و بشتیونە و تولانەو
 پەردەستینئ، ئەمانەش نیشانەمی ئاخەزەمانە. ئیستاکەش شیخان ھان لە بیری جیھان و
 زانیان بەزانستی خوێان نارازین و خەریکی فرۆفیل و پقەبەرین، فەقی و قوتابی وازیان لە
 زانست ھیتاوە و بۆ ئەم لا و ئەولا کۆچەلکۆچیانە، دەرویشەکان بەھیوای تۆزی بادە و
 شەراون و سۆفیەکان لە دین بێزار بوون و خانەقا کاول بوو و چۆلھۆلە و دەنگی داد و
 دادگەری لە زەویدا نەماو و جیھان بۆ ھەزار بووئە دۆزخ و ھاوسئ لەگەل ھاوسئیدا
 ناسازە و (رەنجوور) یش لە دەست ئەم جیھانە وەرپەز بوو و (یا رەسووللآ) ھانای ھیتاوەتە
 لای تۆ.

سەرچاوەکان:

۱- (دەنگی گیتی تازە) - ژمارە ۱۴، سالی ۱۹۴۶.

۲- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بەمەلا محەمەدی زەنگەنە.

حاجی قادری کوٲبی

۱۲۴۵ - ۱۳۱۴

ئەم ھۆنەرە پایە بەرزە ناوی قادری کوری مەلا ئەحمەدە
کە لە دبی گۆر قەرەج کە کەوتوووتە باشووری خۆرئاوای
شاری کۆیەو ھاتوووتە جیھانەوہ. سەبارەت بەمیژووی
لەدایکبوون و مردنی حاجی قادر لە نیوان نووسەران و
میژوونووساندا جیاوازی ھەیە. مامۆستا عەبدولرەحمان
سەعید سالی لەدایکبوون و مردنی حاجی (۱۲۳۲-
۱۳۱۲ی کۆچی) داناوہ، مامۆستا عەلانەدین سەجادی و
گیو موکریانی و محەمەد مەلا کەریم (۱۳۱۲ - ۱۲۳۵)یان
داناوہ. دکتۆر مارف خەزەندار و دکتۆر ئیحسان فوناد

(۱۲۳۲ - ۱۳۱۴)یان بۆ لەدایکبوون و مردنی حاجی داناوہ. مامۆستا ئەمین زەکی بەگیش
بۆ مردنی حاجی سالی (۱۳۱۴)ی داناوہ.

بەپیتی کەشکۆلێکی کۆن کە لەم دواییەدا کەوتوووتە دەستمان، میژووی لەدایکبوون و
مردنی حاجی قادرمان بەتەواوی بۆ روون دەبیتتوہ. لەم کەشکۆلەدا نووسراوہ کە حاجی
قادر لە سالی ۱۲۴۰ی کۆچی پیتی ناووتە مەیدانی ژیانەوہ لە سالی ۱۳۱۴ لە تەمەنی حەفتا
و چوار سالییدا کۆچی دوایی کردووہ.

حاجی قادر بەپیتی ئەو بەلگانەیی کە باسمان لێوہ کردن، لە سالی ۱۲۴۰ی کۆچی لە
دایک بووہ و ھەر بەکۆریەیی باوکی مردووہ و لەبەرئەوہی ھەژار بوون، دایکی کۆزبەکەیی
ھەلگرتووہ و ھیناویەتە شاری کۆیە و ئەوسا حاجی کە کەمێک گەرە بووہ، دایکی
بەیارمەتی ھەندیک لە پیاوچاکانی شارەکە منداڵەکەیی ناووتە قوتابخانە و لە پاشا بوووتە
فەقی و لە مزگەوتی موفتیدا خەریکی خویندنی ریزمانی عەرەبی و فەقی ئیسلامی بووہ و
پاشان چوووتە لای مەلا ئەحمەدی ھۆمەرگونبەتی و خەریکی خویندنی زانستی ئیسلامی
بووہ و ئەوسا بەفەقێیەتی گەلێ شار وەکۆ: ھەولێر و خۆشناو و سابلاخ و سنۆ و
سەردەشت و سلیمانی گەراوہ و لە ھەر کوێدا مەلایەکی زانا و تیگەبشتووی بینیوہ، لەلای
ماووتەوہ و زانستی لێ فێر بووہ و بەھرە و سوودی لێ وەرگرتووہ و ئەوسا گەراووتەوہ
کۆیە و پاش ئەوہ ئەلھای ئەستەموول دەکووتتە سەری و لەگەڵ کەیفی جوانرۆبییدا دەرواتە
ئەستەموول و دەبیتتە مامۆستای کۆرەکانی بەدرخان پاشا و ئیتر پاشماوہی ژبانی لەوێدا
دەباتە سەر تا لە سالی ۱۳۱۴ی کۆچی لە تەمەنی حەفتا و چوار سالییدا لە جیھان

مالتاوايى دەكا و لە گۆپستانى رەقەجە ئەحمەد لە بەرەى ئەسكودار دەنژۆرى.

حاجى قادر لە ھۆنەرانى ھەرە بەرزى كوردە و لە ئاسمانى وێژەى كوردەواریدا ھەتا ھەتايە وەكو ئەستېرەيەكى گەش دەترووسكىتەوہ. بەپىتى ئەو بەلگانەى كە لە دەست دايە، حاجى ھەر لە سەرەتاي لاويەتییەوہ دەستى كردووہتە ھۆنراو ھۆننەوہ و ھۆنراوھەكانى زۆر سادە و رەوان و شيرين و دلگرن و، لە ھۆننەوہى ھۆنراویدا سەرى كيشاوتە ناو دەرگاى ھەموو چەشنە ھۆنراوتكەوہ: دلدارى، ئاينى، كۆمەلايەتى، پيتۆلى، بەلام پتر مەبەستى لە ھۆنراو ھۆننەوہ ئەوہ بووہ كە پەندى خەلك دادا.

حاجى وینەيەكى بى كەم و زيادى ھۆنەرە كۆنەكانە و زۆربەى ھۆنراوھەكانى بەروێژەى كلاسكى دەكەون و لە راستەقینەدا ئاويتەيەكى بالانماى ھۆنراوى كلاسكى كوردین، چونكە زۆربەى ھۆنراوھەكانى پەند و ئامۆژگارى و پەسەندى جوانى و ئەوين و دلدارين و، بەجۆزىكى تریش دەتوانين بلتین كە حاجى ھۆنەرى كۆمەلە و حەزى كردووہ كە كۆمەل پيشرەوت بكا و لە ژياندا سەرکەوێ، چونكە زۆربەى ھۆنراوھەكانى كۆمەلايەتین، لەگەل ئەمەشدا گەلئ ھۆنراوى ئاينى و دلدارى لەناو ديوانەكەيدا دەبينرین و، گەلئ لە ھۆنراوھەكانى بەراستى زۆر جوان و تەپ و پاراو و شيرين و ديارە ھۆنەرانى كوردیش حەزى لە ھۆنراوى نالى و كوردى كردووہ كە ھاوچەرخى خۆى بوون.

حاجى وا ديارە ھەر لە سەرەتاوہ كورژمى ھۆنراوى لە جوانيى روومەت گولەكانەوہ وەرگرتووہ و كەوتووہتە داوى يەكئ لەو روومەت گولانەوہ بۆيە لە ھۆنراوھەكانيدا بەتانوپی دلدارەكەيدا ھاتووہتە خواروہ، روومەتى بەتیشكى شەم و دەمەكەئى بەخونچە و چاوھەكانى بەچاوى مەست و زولفەكانى بەتاریكى شەو جواندووہ و دەلئ:

مەھ و مېھرى بەغارەت دا بەشوعلئى شەمعى روخسارى
گولستانیش بەيەغما چوو لە تەنگيى خونچەيى زارى
لە نەشنەى چاوھەكەى مەستى مەھ و مەيخانە وێران
ھەموو كەس بەندى زونارە لە سەوداى زولفى تاتارى
دل و گيان و جيهان و تەن وەكو ئيمان و دينى من
فیدای روخسارى گولنارى نيسارى زولفى تەپارى
ئەشيعەى مېھرى گەردوون و شووع و شەعشەعەى بەدرى
لە سايەى پەرتەوى پرووتە بەقوربان نوورى يا نارى
دەخيل ئەى چاوى جادووگەر بفرەموو مەردومان يەكسەر
دەلئ خەوتوو و بيدارى دەلئ مەخمور و ھۆشيارى

بیرسه (حاجی) تۆ جارئ له زولف و په‌رچه‌می خواری

بئێ گهر تارى بۆچ ماری بئێ گهر ماری بۆچ تارى

حاجی هەر له باسی یاره‌که‌یدا سه‌رده‌که‌وئێ و له پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکدا ده‌ئێ: یاره‌که‌م هه‌ستایه سه‌رپئ، زولفی به‌سه‌د چه‌شن له زه‌ویدا په‌خش و بلاو کرده‌وه و، تاوس له شه‌رما چه‌تره‌که‌ی خۆی بلاو کرده‌وه بۆ نه‌وه‌ی له به‌رابه‌ری یاره‌که‌مدا خۆی بنوئینئ و، خۆریش کاتئ دى که دلبه‌ره‌که‌م زولفه‌کانی په‌خش و په‌ریشان کردووه و به‌هه‌زار ره‌نگ ده‌دره‌وشیته‌وه، نه‌ویش خیرا تیشکی خۆی بلاو کرده‌وه، یارم که نه‌مه‌ی چاوبئ که‌وت، سه‌ری شه‌کانده‌وه و زولفه‌کانی وه‌کو گۆی لئ هات و نه‌وسا له‌گه‌ل گۆی خۆرا خه‌ریکی یاری شه‌قین بوو و، گۆی خۆری دایه به‌ر شه‌ق و له‌م کاته‌دا چه‌ند فریشته که له‌ویدا بوون ده‌ستیان کرده سه‌ما، جا نه‌گه‌ر بیت و تالیک له قه‌زه‌که‌ی یارم له شوئینی خۆی بترائئ، جیهان به‌جاری ده‌شله‌ژئ و تیک ده‌چئ:

که هه‌ستا قامه‌تی به‌رزى له فه‌رقى تاوه‌کو نه‌رزى
په‌ریشان زولفی سه‌د ته‌رزى به‌یه‌کدا داړزا و له‌رزى
حه‌یای چوو چه‌ترى تاووس باره‌گاگه‌ی شه‌عه‌عه‌ی رۆژیش
که‌مه‌ندى ته‌همته‌ن، زنجیری داوود، گورزى گۆده‌رزى
هه‌لئ دا زولفی چه‌وگانی کوره‌ی خورشیدی دا به‌ر شه‌ق
له‌ویدا چه‌ند مه‌لایه‌ک بوون سه‌مایان کرد سه‌ر نه‌رزى
ده‌قیقه‌یه‌ک بئ سه‌ری موویه‌ک له زولفی وه‌رگه‌رئ ده‌رده‌م
له‌گه‌ل سوېحی قیامه‌تا ده‌کا بئ ته‌قیه سه‌ر به‌رزى
سه‌دای یاچه‌ینی ده‌رویشان له ترسى زولفی پرچینی
له عیسا عه‌رسه‌یی گه‌ردوون به‌ته‌نگ دئ وه‌ک کونى ده‌رزى
موریدان مه‌ست و سه‌رخۆشن له نه‌شنه‌ی چاوه‌گه‌ی مه‌ستی
مه‌لایک جومله بئ هۆشن به‌نازى چاوی پر ره‌مزی
مواردی من موریدی خالسه‌ خه‌یاتیه‌ کارى
په‌رى ره‌نگ، ماه‌روو، ئاهوو نیگا‌هه، (حاجی)یه ته‌رزى

حاجی ئەم پەردە دادەداتەوه و دەکه‌وتتە ناو کۆپری خواناسانەوه و بەچه‌ند هۆنراوه ستایشی خۆای تاق و ته‌نیا ده‌کا و گه‌وره‌یی و مه‌زنی و شان و شکۆی خۆای مه‌زمنان بۆ ده‌رده‌خا و له راسته‌قینه‌دا ده‌توانین بڵێین که که‌متر هۆنهریک توانیویه‌تی به‌م چه‌شنه

ستایشی خوا بکا و، لامان وایه کهم کهس توانیویه تی پتی بگا و بهم جۆره بهیه زاندا
هه لبللی و ستایشی بکا:

ئهی بی نهزیر و هه متا، هه ر تۆی که به رقه راری
بی دار و بی دیاری، بی دار و پایه داری
بۆ باغی مهردی باغی، سه رمایه کهی خه زانی
بۆ مه زه عه ی فه قیران سه رمایه کهی به هاری
بۆ پادشا نیشانی بۆ هه ر سه وادی ئه عزه م
بی سه در و شانشیننی بی پرده پرده داری
جه بباری بی فتوری سولتانی بی قوسووری
په زاقی مار و مووری ئاودیری دیمه کاری
فه یرووزی ته ختی گهردوون مه وزووعی نه قشی تۆیه
یا قووت و له علی رۆژه ئه ستیره کان دوپاری
جی و مهکانی تۆیه، بی جی و بی مهکانی
له یل و نه هاری تۆیه، بی له یل و بی نه هاری
هه ر ئه مری تۆ مه داره بۆ کاروباری عالم
هه رچهنده بی وهزیر و بی سه در و کاروباری
سه حرا نه وهردی شه وقت خورشید و ماهی تابان
دوو جارییهن شه و رۆژ بی مه حمل و عه ماری
مه علومه بۆچی (حاجی) مه دحت دهکا به کوردی
تا کهس نه لی به کوردی نه کراوه مه دحی باری

حاجی له گه ل ئه وه ی زۆریه ی هۆنراوهکانی له سه ر شپوهی کۆن هۆنیوه ته وه، به لام که لی
هۆنراویشی هه یه که له سه ر شپوهی نوێ هۆنیوه ته وه، ناوه رۆکی ئه و هۆنراوانه ی له گه ل
ناوه رۆکی هۆنراوی کۆندا جیاوازییان هه یه، وه ی په یدا بوونی شپوهی نوێ له ناو
هۆنراوهکانیدا ده گه رپته وه بۆ ئه و سه رده م و شویتنه ی که حاجی تیدا ژیاوه، چونکه له
سه ره تای سه ده ی نۆزده می زاینیدا هۆنراوی نوێ ده سته ی پێ کرد و ئه م گۆرانه له ته وای
ولاتهکانی جیهاندا په ره ی سه ند و له ناو هۆنره مکاندا باو بوو.

حاجی قادر له بره هۆنراوتیکیدا که به ناوی به هار هۆنیوه ته وه، باسی جوانیی زیند و
مه لبه ند و نیشتمانه که ی خۆی کردووه و ئه م بره هۆنراوه یه ی له کاتیکدا هۆنیوه ته وه که

ئاگرى دورى و دەردى ئاوارەبى و دەربەدەرى و بى كەسى چەرگ و ھەناوى ھەلگزاندوۋە و سۈرۈى سەوداى نىشتىمان باۋەشىنى كىردوۋە و ناچار بەۋ ھۆنراۋانە دلى پر لە زوخاوى خۆى كە لە ئەستەموولدا بوۋە فېنك كىردوۋە.

مەلبەند و نىشتىمان ئەۋ خاكە پاكەپە كە خۋاى مەزىن بەدىي ھىناۋە و ئىمە تىايا دەبىن و تىايا دەژىن، ئەۋ تاڭگە و كانى و كارىز و سەرچاۋانەپە كە بەناۋ ئەۋ خاكە شىرىنەدا دەروا و ئەۋ شەمال و ھەۋاى ژيان بەخشەپە كە بى ترس و لەرز و بەئازادى ھەموو ھەلى دەمژىن، ئەۋ كىتو و چىا بەرزە بەئاسماندا چوۋانەپە كە لەلاپەكەۋە بەفرى زىۋىنى تەۋقە سەرەكانى و گول و نەسرىنى قەدىپال و داۋىنە سەۋزەكانى ولاتىيان رازاندوۋەتەۋە و، لەلاپەكى ترەۋە دەتوانىن بلتىن كە ۋەكو قەلاپەكى پۇلاپىن رىگە بەدوژمن و بىگانە دەگرن و دەمانپارىزن، زىد و مەلبەند ئەۋ خاكەپە كە لەشى بى كىيانى كەسوكار و خۆشەۋىستەكانمانى كرتوۋەتە باۋەش و، لە ژياندا پاسەۋانىمان لى دەكەن. جا حاجى قادر لەۋ برە ھۆنراۋانەپدا كە لە سەردىپى (بەھار) دای ناۋە سەرەتا باسى جوانى و زىد و نىشتىمانمان بەم چەشنە بۇ دەكا:

ۋتم بە بەخەتى خەۋالوۋ ۋەرە ئەتۆبى خودا
 لەخەۋ ھەلستە زەمانى بچىنەۋە ئەۋلا
 كورەى بەھارىپە ئىستىكە شاخ و داخى ولات
 پرە لە لالە و نەسرىن و نەرگسى شەھلا
 لە گرمەگرمى سەھاب و لە ھازەپى باران
 چىپاىە پر لە ھەرا و نەۋالە پر لە سەدا
 پرە لە سەيل و لە گۇلاۋ و كانى پوۋى زەمىن
 پرە لە بەرق و برىقەى برووسكە جەۋوى سەما
 شكۇفە دەرھەمى شاباشى بادى ۋەعدە دەكا
 لە شەۋقى مەقدەمى خەملىۋە دار و بەردى چىا
 پىالەپى زەپى نىرگس لەسەر كەفى سىمىن
 پرە لە شەۋنمى ۋەك دورى لۇلۇپى لالا
 گولپىش بەپەنجەى پىرۇزى جامى ياقوۋتى
 لە بۇ نىسارى مۋەھىپە پر لە زىر و تەلا
 لە شادى ۋەك سەفى شاپى لە كىتو و كەژ ئەزھار
 ھەزار بەخەلەتى گولگۈۋن دەكەۋنە رەقس و سەما

چه‌من له لاله می‌سالی خه‌تی روخی دل‌بهر
 سیاھ چادری لی بوو‌ته خالی سهر گؤنا
 له کن وه‌نوشه و خاو و هه‌لال و به‌یوونی
 هه‌لالی پی‌سته‌ی خاوه عه‌بیر و موشکی خه‌تا
 چیا له ته‌وقه سهریدا رزاوه تا که‌مهری
 چو زولفی سونبولی دهرهم چو په‌رچه‌می به‌ر‌زا
 به‌جؤش و ناگری گولناری کانی هه‌لده‌قولی
 می‌سالی دیده‌یی وامیق له حه‌سره‌تی عه‌زا
 قه‌لاتی زتوی رماوه هه‌ره‌س به‌تؤپی نه‌سیم
 سوپاه‌ی لاله و گول چادری له جی هه‌لدا
 له گؤمه‌شینتی که‌قاز و مراوی دین و ده‌چن
 نه‌زیری مانگ و ستارهن له قولزومی مینا
 شنه‌ی نه‌سیمه سه‌دای ناوی سافی سهر قه‌لبه‌ز
 به‌ورشه ورشی گیا شه‌نگه‌بی بووه شه‌یدا
 خرنگ و هؤری قورینگ و قه‌تاری سی له‌سهران
 ده‌یتت و که‌و ده‌فریت و شه‌هین چریکه ده‌کا
 له پیره پیر و له سمکؤلی پیره گاک‌پوی
 ده‌له‌رزئ گاو‌ی زهمین و ده‌ترسی گاو‌ی سه‌ما
 له ده‌نگ و دووکه‌لی شینه تفه‌نگی نی‌چیروان
 می‌سالی سونبولی زولفی که‌تیک بجی به‌سه‌با
 چیا‌یه شیخ و که‌وای سه‌وزه می‌زه‌ری به‌فره
 سیواکی چووزه‌ره پتواسه ته‌یله‌سانی گه‌لا
 چه‌من له لاله و په‌یحان و نه‌سته‌ره‌ن نیم‌رؤ
 شه‌بیه‌ی سو‌یح و شه‌وه ناقتابی وه‌ختی زوحا
 چنار و عه‌رعه‌ره ده‌فرهن، هه‌زاره نه‌غمه سهرای
 گیاش زا‌کره ته‌سب‌یحی شه‌ونمی له ملا
 له ژووری می‌گه‌لی هه‌وره له ژیری می‌گه‌لی مه‌ر
 شه‌بیه‌ی گولشه‌نی خه‌زایه تو‌رپه‌یی نغ‌ه‌برا

له کپو و که ژ که سهر ئیواره دینه وه مالات
 له دهوری چادری ساحیبی مهوجی داوتستا
 له حیلە حیلی که حیل و له باره باری مه پری
 له دهنگی قۆرهیی گاجووت و بۆرهیی مانگا
 له گورگه قال و چه په ی سهگ له قاره قاری بز
 له عهکسی دهنگی دووباره ی که دیته وه له چیا
 له نۆحه نۆحه یی گاوان و قیره قیری شوان
 له بگره بهره یی کابان ده بته حه شر و حه لا
 مه لانیکه ی سهری تاق و په واقی مینایی
 دهینه جونبوش و له رزین ده که ونه په قس و سه ما
 که هه لکرا شه و ئی ناگر له کونجی په شمالان
 خه جله دهن له زه وایای خه میه یی والا

حاجی ئەو په رده داده داته وه و ده که ویتته ناو باسی کۆمه ل و کۆمه لایه تی و ده ست ده کا
 به په ند و نامۆزگاریی کۆمه ل و به ته وای باری چۆنیه تیی ژبانی خه لکی سه رده می خۆیمان
 بۆ ده گپرتیه وه و ده لئ: ویتزه وانان و هۆنه ران چاک وایه که په خنهم لئ نه گرن، بۆ ئەم
 قسانه ی که ده یکم، هه ندئ له نه ته وه کانی تر له م سه رده مه دا هه ر پیشه و کارێک که
 ده یکه ن تا قایی نه که نه وه ناخه نه روو و ناوی نابهن و که و ابوو مرۆ ده بی له کار و
 تیکۆشاندا بی، ده بی خانەقا و شیخه کان چ سوودێکیان هه بی بۆ ئیمه، وا دیاره که له بی
 کاری و ته وه زه لی و ته مه لی فێرکردن و کۆکردنه وه ی سامان و دارایی به ده ر هه یچ سوود و
 که لکیکیان نییه، پێغه مبه ری گه وره ی ئیسلام دروودی خوای له سه ر بی له فه رمایشتیکیدا
 فه رموویه تی: به شوینی زانست و زانیاریدا هه تا چین برۆن. نیر و مئ له م فه رمایشته دا
 هه یچ تۆفیریکی نییه، ئەگه ر که سه یک نه هیلئ و به رگری ئەم کاره بکا دیاره دینی نییه،
 هه رچی به هه ریه له خوێنده واری، ده بنه ده رویتش و مارگر و بار هه لگرم:

ئوده با چاکه لیم نه بن ده ره م
 له م قسه و له م حیکایه ته ی ده یکه م
 ئیدیعای هه ر سه نه ایعێک نا که ن
 تا کو نه یخوین و ئیمحسانی نه که ن
 خانەقا و شیخ و ته کیه کان یه کسه ر
 بێم بلین نه فعیان چیه ناخه ر

غهیری تهعلیمی تهنهلی کردن
 جهمعی نهملاک و خهزنه کو کردن
 دهفعهیهک نیمتحنانیان ناکهن
 تی دهگهن ریگرن یانه تریاکن
 مهحهکی لی بدن نهگهر وهکو زهر
 تی دهگهن ریگرن وه یا ریتههر
 بوچی فهرموویهتی نهیبی نهمین
 (اطلبوا العلم ولو بالصین)
 نیر و می لهو حهدیسسه فهرقی نییه
 گهر مهلا نههی فهرموو دینی نییه
 تقوهره فیتری فهن بهچیته لهوه
 گاوره هیندووه وهیا خو جووه
 لازمه خول بخوی وهکو بهرداش
 ههموو قهرنیک دهگوری نهمری مهعاش
 تهمبهلی کاری حیز و بی خیره
 دهستی ماندوو لهسه زگی تیره
 نههلی جهنهت نه شوان و گاوانه
 ساحیبی فهن و عیلم و عیرفانه
 ههرچی بی بههرهیه له کهسب و کهمال
 دهبنه دهرویش و مارگر و کهمال
 نهو ههموو مهرح و بادهیی دلبر
 نووسراوه له سه هزار دهفتههر
 یا وهکو سولسی شیرین و فههاد
 بهیتی حاجی لههر هزار دهفتههر
 نیسته میللهت دهبوونه ساحیب جا
 یانه هاوتایی نهولیا اوللا
 عیشقبازی و ههواوی دهرویشی
 میللهتی خسته فهقر و دهرویشی

ياقو، فهقی ئۆمەر... ههروهها دهلی: بۆ ئیمه نهنگه که ناوی هۆنهراڤ و بویتزان و بهیتهکانمان نهزانین:

ناللی) ئوستادیککی گهلی چا بوو
خدری ئاوی حهياتی مهعنا بوو
یهکی تر بوو (محهمهدی فیکری)
مووی دهئنگاوت بهتیریککی فیکری
یهکی (رهنجووری) نهلی کهرکووکه
فیکری بیکری هه موو وهکو بووکه
کهیفی حاجهت نییه بکهم باسی
ئهم کتیبه بخوینی دهیناسی
(سالم) و (مهحوی) و (شیخ رهزا) و (خهسته)
شاعیرن هر چواری بهرجهسته
له کون و قوژبنی کهلاههیی دههر
چهندی تر ههڤ میسالی گهنج و گهوههر
ئهمهدی خانی ساحیبی مهڤ و زین
شاهبازی فهزایی عیلیلین
وهکو بیتوووشی شاعیری عهههیی
تا قیامهت نه کهس بووه و نهههیی
خۆ (مهلا مستهفای بیتساران)
بئی نهزیره له نهزمی کوردستان
دهشتی کهرکووک و کپوی ههوامان
شاعیری زۆده بئی حهڤ و پایان
سهاده هر ناویان بکهم ئیمهلا
ئهم کتیبه بچووک بهش ناکا
ئهمهدی کوپ له شاری سابلآخه
بهیتیککی داخه بهیتیککی باخه
ئهمه سههراکی شاعیری غهراڤ
ههروهکو مهسنهوین له نپو کوردان

گشتیان بی نه‌زیر و یه‌ک وه‌زنن قـــــــــابلی به‌زم و لایقی ره‌زمن

حاجی چۆنیه‌تی خیلافه‌تی عوسمانییه‌کان روون ده‌کاته‌وه و په‌رده له‌سه‌ر پروومه‌تی شوومی عوسمانییه‌کان هه‌لده‌دا و ده‌لێ: پشت به‌م عوسمانییه‌کانه مه‌به‌ستن و ئه‌مانه گورگن و له پێستی مه‌ردان، ئه‌مانه که خۆیان به‌که‌له‌پوور گری ئاینی پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام ده‌زانن، هه‌موویان به‌نده‌ی بتن و له پیتی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌وه نارۆن و جگه له توولانه‌وه و خراپه، کاریکی تریان نییه:

ئهم سه‌گانه‌ی که له‌لای ئیوه وه‌کیل و وکه‌لان
بینه لای تو به‌خودا نایکه‌یه گاو‌ان و شوان
ئمه که‌رمیزه ده‌لێن وارسى شه‌رعی نه‌به‌وین
هه‌موو عه‌بدی سه‌نه‌من باسی مه‌که گه‌وره‌که‌یان
خۆم به‌دارا و به‌ئسه‌که‌ندهر و خه‌سه‌ره و ناده‌م
گه‌ر بزانه‌م له‌به‌ر ئهم ده‌رگه‌یه ده‌بمه سه‌گه‌وان
نالی و خاکی به‌به، حاجی و کۆیه به‌مه‌ته‌ل
هه‌روه‌کو حافزی شیرازه، که‌لیم و هه‌مه‌دان

دیوانه‌که‌ی حاجی قادر تا ئیستا چه‌ندین جار له چاپ دراوه، به‌لام گه‌لێ هۆنراوه‌ی له‌ناو که‌شکۆل و به‌یازه‌کاندا هه‌یه که هه‌شتا کۆ نه‌کراونه‌ته‌وه.

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- کۆمه‌له شیعری حاجی قادری کۆیی، له‌سه‌ر ئه‌رکی عه‌بدوره‌حمان سه‌عید - سلێمانی، ۱۹۲۵.
- ۲- حاجی قادری کۆیی شاعیری قۆناغی‌کی نوێیه - محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم - به‌غدا، ۱۹۲۵.
- ۳- شیعری ئه‌ده‌بیاتی کوردی - ره‌فیق حیلمی - به‌غدا، ۱۹۴۱.
- ۴- مشاهیر الکرد - امین زکی - به‌غداد، ۱۹۵۲.
- ۵- دیوانی حاجی قادری کۆیی، کۆکردنه‌وه‌ی گیوی موکریانی - هه‌ولێر، ۱۹۶۹.

مهلا محمدی مهجوی

۱۲۴۵ - ۱۳۲۴

نهم هونره پایه بهرزه ناوی محمهد و کوری عوسمانی
بالخییه و نهوی زانای بهناوبانگ شیخ رهشه و له شاری
سلیمانی پتی ناوته مهیدانی ژیانوهه، سهبارت
به میژووی له دایکبوون و مردنی مهجوی له نیوان
نووسهران و میژوونووساندا جیاوازی هیه. ماموستا
نمین زهکی بهگ نهلی له سالی ۱۲۵۲ی کوچی له دایک
بووه و ماموستا عه لانه دینی سهجادی دهلی له سالی
۱۲۶۶ی کوچی پتی ناوته مهیدانی ژیانوهه و ماموستا
کاکهی فلاح دهلی له سالی ۱۲۶۷ هاتووته دنیاوه، بهلام
به پتی به یازتیکی کون که له م دواییه دا که وتووته
دهستان، نووسراوه که مهجوی له سالی ۱۲۴۵ له دایک

بووه و له سالی ۱۳۲۴ له تمه نی هفتا و نو سالی دا کوچی دوی کردووه و ماموستا
بیخودیش له تاقه هونراویک سالی مردنی مهجوی دیاری کردووه و دهلی:

چوبشینید (بیخود) و فات سلف بتاریخ گفتا: "عمر ماشد خلف"

واته که بیخود هوالی مردنی مهجوی بیست، بق میژووه که ی وتی: (عمرشد خلف) واته:
هومر که کوری بیخوده بووه جینشینی که به پتی پیتی نه بجه دهکاته هزار و سی سه و
بیست و چواری کوچی.

به پتی نهو به لگانه ی که باسمان لئوه کردن مهجوی، له سالی ۱۲۴۵ی کوچی له شاری
سلیمانی له دایک بووه و هر له مندالیدا خهریکی خویندن بووه و کاتی که له پراوه
ورده له کان بووه، له لای باوکی دهستی کردووه خویندنی قورنانی پیروز و له پاشا چووه
حوجره ی فه قتیان و خهریکی خویندن بووه، بق خویندن زوربه ی شاره کان و ناوچه کانی
کوردهستان گه پراوه، ماوهیه که له سابلآخ بووه و له لای مهلا عه بدوللای پیره باب
خویندوویته، ماوهیه کی زوریش له شنق ماوهته وه و پاشان له بهغدا له لای موفتی زه هاوی
خویندنه که ی ته واو کردووه و دمی مه لایه تیی لی وهرگرتووه و گه پراوته وه بق سلیمانی و
له ویدا له کاری میری دامه زراوه و ماوهیه که ژیانی بهو جوژه رابواردووه، به لام به هو ی مردنی
باوکییه وه دهستی له کاری میری کیشاوه و پاشماوه ی ژیانی بهوانه وتنه وه بردووه ته سه و

گهلی ودمی له ئەسته مېوول و سولتان عەبدولحەمیدی عوسمانی ریزیکی زۆری گرتوو و
فەرمانی داوه له سلیمانی خانەقاھەکی بۆ دروست کەن و مووچە و بەراتیشی بۆ بریووتەو
و ئەوسا گەراوتەو بۆ زیند و مەلەبەندەکەکی خۆی تا له ساڵی ۱۳۲۴ی کۆچی دوایی کردوو
و له خانەقاھەکی خۆیدا نۆژراوه.

مەحوی یەکی له هۆنەرە هەرە بەرزەکانی کوردە و هۆنراوەکانی که زۆریەکی خواناسین
گهلی بەرز و شیرین و تەری و پاراون، هۆی ئەووش ئەو بووه که مەحوی له سەر پێ و
رچەکی نەقشبەندی بووه و بووتە خەلیفەکی شیخ بەهائەدین، بۆیە زۆریەکی هۆنراوەکانی
له سەر پێ و رچەکی خواناسیدا هۆنیووتەو و ئارەزووی جیھانئیکی پاک و خاوتنی پر له
خۆشەویستی دور له بووم پەرستی کردوو و ئەو هەندە بایەخی بە جیھان و خۆشییەکانی
نەداوه، له گەل ئەو هەشدا هەستی کوردایەتی بووه و شانازی بە کورد و زمانی کوردییەو
کردوو، وەکو لەم دوو هۆنراوەدا دەلی:

بنووسە، پیری دلم ئەمری کرد، ئیناعەم کرد

له ئیبتداوه که بەیتێ مونسایی دیوان

گەدایەکی وەکو (مەحوی)، قەلەندەریکی کورد

میسالی پادشەهی فورسە ساحیبی دیوان

واتە: پیری دلم فەرمانی پێ دام و منیش فەرمانبەرداریم کرد که هۆنراویکی وا بنووسم
شیاوی پێشەکیس دیوانەکەم بێ، هەزاریکی وەکو مەحوی که قەلەندەریکی کوردە، خۆی
وەکو پادشایەکی فارس دەزانێ چونکه خاوەن دیوانئیکی کوردییە.

مەحوی حەزی له خواناسی و یەکیەتی دەکرد و ناتەبایی و ناکوکی و دووبەرەکی و
جیاوازی و دوورویی پێ خۆش نەبووه و حەزی لهو کەسانە نەدەکرد که بەدرۆ خۆیان
بە پارێزکار و خواناس و سوؤفی دادەنا و دژی ئەو چەشنە کەسانە رادەووستا و
سەرکۆنەبانی دەکرد و تەنانەت له گەل ستمکاران و ملهوراندا بەر بەرەکانتی دەکرد و
بشتی هەزاران و ایقە و ماوانی دەگرت و شیخانێ درۆزن و ناخوای دەدایە بەر تەشەر و
پلار:

شیخی هەمەوهندیکی دەدا پەند و نەسیحەت

ئەو قورپەسەرەکی دابوو بەر فەحش و فەزیحەت

خۆش هاتە جواب و وتی: تۆ حەقتە، وەلی من

قوتاعی تەریقم، نەکوو قوتاعی تەریقتە

واته: شیخیک بهندی پیاویتی هممه وندیی داده دا، چ پهندیگ نه و ئابرووی نه و قوپه سه ره ی برد، نه ویش باش وه لآمی شیخه که ی دایه وه پیتی وت: نه ی شیخ! هرچی ده لیتی ههفته، به لآم من وه کو تو نیم، من هر تنیا ریگر و چه تم، به لآم تو له پرواله تدا خوت به پیاوی خوا دادمیتی که چی ریگری پی و پچه ی.

مه حوی ماموستای هونراوی خواناسییه، گهرچی له ناو هونراوه کانیدا وشه ی ره قی عه ره بی زور هه ن، به لآم له گه ل نه وه شدا گه لی وشه و زاراوه ی په تیی به کاربردوه و نه گهر مه حوی نه بووايه، رهنگه گه لی له و وشه و زاراوانه بفه وتایه ن، بو وینه له م پارچه هه لبه سته دا گه لیک وشه و زاراوی جوانی کوردیی به کار بردون.

وه کو روژ نه و مه ه له و دووره ده رکه وت
له میوه نه شک و ناهی نیمه ده رکه وت
که نه و لیو و ددانم دی به جارئی
له بهر چاوم هه موو له عل و گه وه ره رکه وت
وه نه وزیکم شه وی دا، گه یییه سه رم و،
وتی: هه سته، هه تاوت وا له سه رکه وت
له کئی یارهب خه بهر پرس ی بکه م من
که هر که س بو خه بهر چوو، بی خه بهر که وت
دل م وه ک شی ری بی شه ی شوعله گرتوو
له سینهی پر له سوژم ده ره به ده رکه وت
به تیر نه مرۆ دری وا هرچی پیش هات
خودا پیداو ه هر که س بهر نه زهر که وت
له سه رخو چوو به ده م گریانه وه دل
که ره ک پر بوو که نه م مندا له ده رکه وت
له روژئاووه نی م شه و بی نیقابه
مه هی من، ماهی عالهم بی مه فهر که وت
به خو پرای ی نه وه نده م ناله کی شا
له سینه م دا پسا، ما بی نه سه رکه وت
برۆی نه و شوخه نه مرۆ تیغی کی شا
نه جاتی دا به ره حمه ت هرچی به رکه وت

به پير ئو رۆژهوه (مهسوی) ئه وهنده
به سه رچوو بوو، وهكو شهونم له سه ر كهوت

واته: ياره كه كم كه پرومه تي وهكو مانگ ده دره وشيته وه، له دووره وه ده ركه وت فرميسكي
چاوم و ناخ و داخي به سه رۆزي ده روونم له به ر ئاره زووي چاوي تكه وتني جو شي سه ند، كاتي
ليو و ددانه جوانه كاني ئه وم دي، ئيتر هه موو لال و گه وه ريكم له به رچاو كه وت، شه ويكيان
ونه وزم دا و كه ميگ خه و چوو چاوم، يار هاته سه رم و هه لمي ساند و وتي هه سه ته ئه وا
خۆري پرومه تم داي له سه رت، هه ر كه سيك كه كه وته داوي ئه وي نه وه، رزگاري نه بوو، ئيتر
من ده بي هه وائي ياره كه كم له كي پيرسم؟ سينگم وهكو دارستانيك وايه كه ئاكري كرتبي،
دياره له و كاته دا هه رچي شيري تيا بي تيا ده رده چن، بۆيه دلّم له سينگم ده رچوو مانگه كه كم
كه له خۆرئاوا وه به بي په چه دياربي دا، مانگي ئاسمان له ته ري قا راي كرد، ئه وهنده
هه ناسه م هه لكيشا، ئيتر پرزه م بړا، مه حو يش به شمشير ياره وه سه ري چوو، وهكو شهونم
كه خۆر هه لبي و له ناو بچي، ئه ويش له ناو چوو.

مهسوي گه لي زاراوه ي خواناسيي وهكو: خه رابات، پيري موغان، مه ي، باده، كه نشت له
هۆنراوه كانيدا به كار بر دوون و، گه لي كه زي له ته وريه و له ف و نه شر و جيناس و تيباق و
ئيستعاره كر دوه:

خه ت و زاري كه باسي كه وه ته گولزار
كه چ ئه ستو ما وه نه وشه، غونچه دلته نگ (له ف و نه شر)
له سه يري خه سه ت خانه ي عيشقي ئه و سه وزه ي كه وا شينه
له سه ر هه ر خه سه ته ديي يا خو يندني ياسينه يا شينه (جيناس)
له م به حه ري في تنه به لكي نه جاتت بدا خودا
داوي ني باخودا بگه ره، به ر ده ناخودا (ئيستعاره)
قه سه مي گو يمي به چاوي به چه دا پيري موغان
كه له مه ولا نه بيي وه عز و قسه ي مه ولانا (طيباق)

زاراوه ي مه ي و مه يخانه له هۆنراوي مه حويدا رۆزه و ئه م زاراوانه ش زاراوي خواناسيه
و له رۆبه ي هۆنراوه كانيدا ده بي نري و بۆ به ده سه ته ي ناني مه ي و باده ي يه زداني كه خواناس
به هۆي ئه و باده وه مه ست ده بي ده بي گه لي ئه رك و رهنج بكي شري، ئه و باده ي له مه يخانه ي
خودا ده ست ده كه وي و هه ر كه سيك ناتواني به ده سه تي بيني و، ئه گه ر كه سيك له
مه يخانه دا ده رچي دياره سه رگه ردان و ئاواره يه:

له مه يخانه ي خودا گه ر ئيمه ده رچين
به كي به ين ئيلتيجا بۆ كي هه ده رچين

که ئیমে چوونه جهنه تمان به تو دا
 له ئیمه لاده زاهید، ئیمه هر چین
 خهت و زولفی بهیه کدا دئی له سهر روو
 مه گهر زهنگ و خهتا شه پیه له سهر چین
 له باوه شما دهدا مه وچ نهشکی هه سرهت
 که مه رتی گرته باوهش تا که مه ر چین
 نه وهنده تهنگ و ناخوشه له دنیا
 خوشه دهرچوون، نه گهرچی بو سه قهر چین
 سهرت پی لازمه، مه یبازه مه حوی
 ده بی دول بهر که هات ئیمه به سهر چین
 مه حالاته له به نندی زولفی دهرچوون
 چه ها چینه چه ها چینه له سهر چین

واته: نه گهر ئیمه له مه یخانه ی خوا دهرچین، ئیتر ده بی به کئی په نا به رین و بو کوئی بچین،
 ژینی ئه م جیهانه نه وهنده ناخوشه که مرۆ ته نانهت بو دۆزه خیش برهوا، پتی خوشه ئه م
 جیهانه جی بیلئی و لئی دورر که ویتته وه، به لام ئیمه دل مان به خوشه و یستی یار به ستووه و
 دل مان به خوشه، ده سا نه ی مه حوی سهرت له ناو نه به ی، چونکه که یار هات، ده بی
 به سه ره وه برۆیته به ره و پیرییه وه.

مه حوی سه ری کیشا وه ته درگای هه موو جو ره و تنیکه وه: دل داری، خواناسی، کۆمه لایه تی،
 هۆنراوه دل دارییه کانیشی هه ر له سه ر پی و رچه ی خواناسی هۆنیوه ته وه، وه کو له م پارچه
 هه لبه سه ته دا روو ده کاته دل داره که ی و ده لئی:

دل م دهرهات و تو هه ر دهر نه هاتی
 نه هاتی، هه ر نه هاتی، هه ر نه هاتی
 که ئه م خهنده و قسه و لیوت هه یه تو،
 له باتی شه که هه ر و نو قل و نه باتی
 دده ی واده م به قه تل نه مرۆ، سه بی هه یج
 نه تو شاه ی، چیه وای بی سه باتی
 له دونیا جه نه تی خو دیوه هه ر که س
 که تو بی حازری وه ختی وه فاتی

ئەگەر رۆژە بتى من ھەر بتى بى
 سەرھوژىرە كە تۆۋەك پۆژھەلاتى
 كە خىز ئەو خاكە و خۆلى بەردەرەى دى
 وتى: تۆ خاكى، يا ئاوى ھەياتى
 پوخىشى كىردە ئەولا، دەشىپىرسى
 بەشۆخى، شاھى من، تۆ بۆ بۆچى ماتى
 كە داغى سىنەمى دى، دىردى دامى
 وتى: مۆرت ھەيە، ساحىب بەراتى
 كە شىرىن و تەرى دى شىعرەكانم
 وتى: «مەھوى» كە مىراوى فوراتى

واتە: ئەى خۆشەويستەكەم! دلم بۆت دەرھات و چاوپرېت بووم و تۆ ھەر نەھاتى، پىكەنېن
 و قسە و لىوى تۆ بۆ من لەجىياتى شەكر و نوقل و نەباتە، ئەو كەسەى وا تۆى لە گىانەلادا
 لاپى، لە دىنپاي رۆشندا بەھەشتى بەچاوى خۆى دىوھ، خىزى زىندوو بەھەزار نەرك و كىشە
 ئاوى ژيانى دەستكەوت، پاشان كە خاكى بەردەرەكەى تۆى دى، پاشگەز و پەشىمان بووھوھ
 كە نەھات لەو خاكە بخوا يار كە بەداخى دلم ھەستى كرد، پتر دىردى دامى و، كاتى
 ھۆنراوھكانمى بىست، پىم وت: كە ھۆنراوھكانت لە تەپى و پاراوى و خۆشيدا لە ئاوى
 فورات شىرىنترن.

مەھوى لەم پارچە ھەلبەستەى خواروھ چاوى چواندوھ بەپىئالەى بادە و
 فرمىسكەكەشى كردوھ بەبادە و نالەى دلى و دەرۋونىشى كردوھ بەساز و جۆش و
 خروشى دلپىشى چواندوھ بەلىزمەى باران كە چەندە جوان دەلى:

زەمانەى پر تەعب دەتكاتە تىرۆك
 لەتى نانت دەداتى دوو بەشى نۆك
 پىئالەى دىدە لەبىرپىزە، دلا تۆش
 بجۆشە، سازى نالە ھەم بىى كۆك
 بەنووكى تىرى شۆخىكى كەوا چۆخ
 لە بەرما تەن بووھ جامەى برنجۆك
 بەكولمى ئالپا ئالا خەتى سەبىز
 ترنجى كەوتە بەر پەنجەى ترنجۆك

گەر ئەم ریش و سەرەى زاهید لەگەڵ بێ
 دەبى جەنەت بەدەشتى شنگ و پیشۆک
 رەقیبە لەعنەتى، عاشق دەکەى رەجم
 لەباتى سەگ دەکەى شیرى سەمەندۆک
 بەخۆرايى لە «مەحوى» بەس بپرهنجە
 نەجیبى، مەگرە وەک هۆکڵ، بەگم هۆک

واتە: پیاڵەى چاوم پرى بووه لە بادە، بادلیش بیته جۆش و خرۆش و نالەى ساز لى بدا و
 کۆک ببی، لەشم بەتەواوى بەتیری برژانگی یار بیژراوه دەلیى کراسى برنجۆکە، دەسا لە
 مەحوى بەخۆرايى مەپرهنجە، چونکە تۆ بەگزادەى و هۆک و پەلپ و بیانوی لى مەگرە.
 مەحوى لە دیوانەکهیدا بپره هۆنراوتكى هەیه که بەهۆنراوى نوور ناسراوه و بریتییه لە
 سەد و بیست و سى هۆنراو که لە ستایشى پیغەمبەرى گەرەى ئیسلامدا هۆنیووتەوه و
 لەناو هۆنەرانی کوردا که متر هۆنەرێک هۆنراوى وای هەیه، سەرەتای ئەم بەندە بەم جۆرەیه
 که دەلی:

وه (صلی الله علی) ئەو بەحرى نوورى عیلم و عیرفانه
 که دەرکی غەورى ناسى غەبرى (علم الله سبحانه)

مەحوى بەزمانى عەرەبى و فارسىیش هۆنراوى هۆنیووتەوه و دیوانەکهى بۆ جارى
 چەندەم لەم دوايیهدا بەهۆى مامۆستا مەلا کەریمی مودەرپس و مامۆستا حەمەى مەلا
 کەریم کۆ و شى کراوتەوه و لە سالى ۱۹۸۴ لە چاپ دراوه.

سەرچاوهکان:

- ۱- دیوانى مەحوى، لەسەر ئەركى عەلى كەمال باپير ناغا - سلێمانى، ۱۹۲۲.
- ۲- میژووی ئەدەبى كوردى - عەلانەدین سجادى - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۳- خلاصه تاريخ الكرد و الكردستان. تالیف محمد امین زكى - ترجمه محمد علی عونى - قاهره، ۱۹۳۶.
- ۴- دیوانى مەحوى، لیكدانەوهى مەلا عەبدولكەریمی مدرس - بەغدا، ۱۹۸۴.
- ۵- بەيازىكى دەستنووس كە گەلى هۆنراوى مەحوى تێدايه.

فهقئ قادری همهوهوند

۱۲۴۷ - ۱۳۰۸

فهقئ قادری همهوهوند که یهکئ له ئهستیره ههره گهشهکانی ئاسمانی وئژهی کوردهواریه، ناوی عهبدولقادر و کوری رهسوولی همهوهونده. ئهم هۆنهره پایه بهرزه له سالی ۱۲۴۷ی کۆچی له بازياندا پئی ناوهته مهیدانی ژيانهوه و ههر لهوئیدا خهریکی خوئندن بووه و پاشان بهزۆربهی شارهکانی کوردستاندا گهراوه و له ههر کوئیدا مهلايهکی بئینیهووه چووته لای و خهریکی خوئندن بووه تا ودم و ئیجازهی مهلايهتی وهرگرتوووه و ئهوسا گهراوهتهوه زید و مهلهندهکهی خۆی و پاشان لهلايهن دهولهتی عوسمانیهوه کراوته بهپۆهبهری چهچهمال و ناوچهی بازيان، بهلام بۆ ماوهیهک بووه و له پاشا گیراوه و له شاری کهرکووک بهند کراوه و پاش ئهوهی که له بهند ئازاد بووه، لهگهڵ هۆزهکهیدا دوورخراوتهوه بۆ شاری بهنگازی له لیبیای ئیستادا و له سالی ۱۳۰۸ی کۆچی له تهمنی شهست سالی کۆچی دوايي کردوووه و لهوئیدا ئیژراوه.

دیوانهکهی بهتهقلا و کۆششی مامۆستا مهلا عهبدولکهريمی مودهريس و مامۆستا فاتح عهبدولکهريم لهچاپ دراوه، له پێشهکییهکهیدا سهبارته بهچۆنیهتی ژيانی فهقئ قادری همهوهوند هاتوووه که فهقئ قادری همهوهوند له بازيان لهدايک بووه و له بارهی سالی لهدايکبوونی فهقیوه زانیارییهکی راست و پهوانمان بهدهستهوه نییه، بهلام له ریگی هۆنراوهکانیهوه دهتوانین بگهینه چۆره ئهجامیک. فهقئ قادر مئعراج نامهکهی بهپیتی تاقه هۆنراویکی له سالی ۱۲۹۷ی کۆچی داناوه، لهو سالهدا تهمنی پهنجا سالان بووه، دیاره دهبئ له سالی ۱۲۴۷ی کۆچیدا لهدايک بووبئ. وا گهیشتییه ئهوه که فهقئ قادر یا له ۱۲۴۷ی کۆچیا له دهوروبهری ئهو سالهدا له دايک بووه و له ۱۲۹۷دا پهنجا سالان بووه، له سالی ۱۳۰۲یشدا ههر له بهندیخانهدا بووه. بهم پێهش و تهمنی گهیشه پهنجا و چهوت سال، جا ئهگهر راست بئ له سالی ۱۳۰۵دا لهگهڵ هۆزهکهی دوور خرابیتهوه بۆ شاری بهنگازی دهبئ له سالی ۱۳۰۸ی کۆچی بهدهربهدهری کۆچی دوايي کردبئ.

ههروهها له دیوانه چاپکراوهکهیدا نووسراوه که فهقئ قادر له سهردهمی سولتان عهبدولعهزیزی عوسمانیدا بووهته فهرمانداری چهچهمال و ناوچهی بازيان. له پڕوی خێلايهتیشهوه سهركۆماری خێلئ همهوهوند بووه و بهپیتی ههندئ له هۆنراوهکانی دیاره له ناوچهی مایدهشت و زههاو و دهوورپشتی ژیاوه. دوور نییه ژيانی ئهو ناوچانهی له سالانی یاخی بوونی خێلئ همهوهنددا بووبئ.

ماموستا فاتح عهبدولکه‌ریم له پێشه‌کی دیوانه‌که‌یدا ده‌لی: دوورخستنه‌وه‌ی فه‌قی قادر له نیشتمان و مردنی له دهربه‌ده‌ری و ئاواره‌یی‌دا شتیکی ئاشکرایه، به‌لام بۆ کوئی دوورخراوته‌وه و له کوئی مردووه‌ ئه‌مه هیتشتا ساغ نه‌بووته‌وه. ره‌شید هه‌مه‌وه‌ند له وتاریکدا که له رۆژنامه‌ی زین له چاپی داوه ده‌لی: فه‌قی قادر له سالی ۱۲۰۸ی کۆچی له شاری به‌نگازی کۆچی دوایی کردووه. به‌لام له نوسخه‌یه‌کی ده‌ستنوسدا هاتوووه که ده‌وله‌تی عوسمانی هه‌مووی هه‌مه‌وه‌نده‌کانی نارده‌وته به‌نگازی و خۆژئاوای ته‌رایلوس و فه‌قی قادر له شاری ده‌رپه‌ له سالی ۱۲۰۵ی کۆچیدا له‌وئ کۆچی دوایی کردووه و گۆزه‌که‌ی ئیستاش له‌وتیه. هه‌روه‌ها له نوسخه‌یه‌کی تریشدا نووسراوه که فه‌قی قادر له سالی ۱۲۰۷ کۆچی دوایی کردووه و له‌م قسانه‌وه دهرده‌که‌وئ هیتشتا به‌راستی ساغ نه‌بووته‌وه که فه‌قی قادر که‌ی کۆچی دوایی کردووه و له کوئی به‌خاک سپێراوه.

فه‌قی قادر گه‌لی به‌رهمی به‌نرخ‌ی لی به‌جی ماون که هه‌مووی له دیوانه‌که‌یدا چاپ کراون و ئه‌و به‌رهمانه بریتین له: (عه‌قیده‌ی ئیسلام، دروودنامه، میتعراج نامه، فه‌زله‌تی به‌نی ئاده‌م، په‌ند و لحوکه‌ما) که زۆریه‌ی ئه‌م به‌رهمانه‌ی له زمانی فارسی و عه‌ره‌بیه‌وه وه‌رگێراوته سه‌ر کوردی.

له خۆیندنه‌وه‌ی دیوانه‌که‌ی فه‌قی قادر ئه‌وه‌مان بۆ دهرده‌که‌وئ که ئه‌و گه‌لی پێبه‌ندی ئاین بووه، چونکه زۆریه‌ی نووسراوه‌کانی ئاینین و گه‌لی په‌ندی تێدایه و ویستویه‌تی به‌هۆنراو په‌ندی خه‌لک دا‌بدا و هه‌روه‌ها ناوی گه‌لی که‌س له‌ناو هۆنراوه‌کانیدا ده‌بینرێ، بۆ وێنه ناوی پێغه‌مبه‌رانی کۆنی وه‌کو: ئاده‌م و نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا و یه‌حیا و زه‌که‌ریا بردووه و له‌ناو پیتۆلانیشدا ناوی سوقرات و ئه‌فلاتون و ئه‌ره‌ستوی هیناوه، و ناوی گه‌لی له پاتشایان و فه‌رمانه‌روایان و میرانیشی له‌ناو هۆنراوه‌کانیدا هیناوه و هه‌روه‌ها زۆر به‌پێژه‌وه ناوی ئه‌بویه‌کر و عومه‌ر و عوسمان و عه‌لی ئیمامانی هیناوه.

هه‌روه‌ها له پارچه هه‌لبه‌ستیکیدا باسی جیایی رێبازی جه‌بری و ئه‌شعهری ده‌کات و به‌وردی له‌م دوو ریتیا‌زه ده‌کو‌لیته‌وه و ئه‌وسا ده‌چیته فه‌له‌سه‌فه و پیتۆلییه‌وه و به‌جۆرێ که مه‌به‌سته‌که به‌ته‌واوی شی ده‌کاته‌وه تا ده‌گاته ئه‌نجام.

فه‌قی قادر له (میتعراج نامه) که‌یدا که سه‌باره‌ت به‌میتعراجی پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام دروودی خوای له‌سه‌ر بێ هۆنیویه‌ته‌وه، به‌جوانترین شیوه باسی میتعراجی پێغه‌مبه‌ری کردووه و له سه‌ره‌تای میتعراجه‌که‌یدا ده‌لی: له شه‌وی بیست و حه‌وته‌می مانگی ره‌جه‌ب که هه‌موو له خه‌ودا بوون، خوای مه‌زن فه‌رمانی دا‌یه فریشته‌کان که ته‌واوی ئاسمان پرا‌زیننه‌وه و ئه‌ستێزه‌کان بترووسکێنه‌وه و له خۆشیا بکه‌ونه سه‌ما، و فریشته‌کان به‌ریز

راوهستن و بههشت بهخيوتی تيشک رنگين کهن و، کوشک و خپوهتيان له تيشک بئ و،
 موشک و کافور بکهنه ناو کهوسه تا ناوهکهي بههموولايهکي بههشتدا پروا و، داری
 توويا بهجاری برازيننهوه و تا بهری جوان جوان بدا و، له پروبارهکانی بههشتدا دهبي
 شیر و ههنگويتن رهوان بئ و، لهسه دهشت و رهوز و مييرگی بههشتدا ههندي له
 فريشتهکان راوهستن و ههريکام تهشتيکي تيشک بگرنه دهست و ئوسا ئهي جبرهئيل خيرا
 برق و پتغهمبه و خوئشهويستم بهينه، چونکه دهمهوي شاد و کامهرايی کم، ئيستاکه ئهو
 له مالى نوم هانی دايه، گهرچی چاری له خهودايه، بهلام دلی وريايه و، گیانی بق سروش
 چاوهروانه و بهريزيکهوه وريای بکهرهوه و دل و لهشي بهناوی کهوسه بشوره و ئوسا
 سواری بوراقي که و بيهينه لام. وهکو دهلي:

جه قاف قهزا واقيعهه قهدهر
 ئيرادهي نومور نهلهست کهرد نهسه
 دهريای رهئوفی سولتجان نهزه
 جوش ناوردنه شههر ربيعولنهوه
 نهکسه نه معراج سهييد و لبهشه
 نهبيست و ههفتهم و رهجب دان خهبر
 جه شه وئيسنهين شهشش ماندهبي
 عالهم گشت جه خا و نارامنده بي
 جه دهرگای قودرهت نه لاله جهليل
 ئيلهام نزول کهرد پهرئ جبرهئيل
 شوعلهي مانگ و وهرمهست زيا بق
 زومرهی کهواکيب مهشعل نوما بق
 زينت نهفزا بان جهنات و قسوور
 رهونق نوما بان غيلمان چهنی حوور
 فيردهوس نهعيم زهعلا عيليلين
 رهنگين کهن چهمن بهخهيمهه نورين
 قهسر و خهيمهگا فهرششان نووربق
 خاکش زهعفران، ميسک و کافور بق
 جاری پهی هر هوز نههر کهوسه بق
 دائيرهی هوزان جه کورسی زهر بق

سهفادهن شهجهر تووبا نه سهه تار
 نهنواع سههروهنهش بق ئيزهار
 نههر سههلسه بيل شير و نهنگه بين
 جاري نهجهنات فيردهوس بهرين
 كورسي موجه وههه، حايه بلووري
 فوارهي سههوضان ههوا كافووري
 نهرووي ميترغوزار نالهي مورغ زار
 با خاموش نهبق تا يه ومولقه رار
 زومره ي فريشتان نه سهه ما سهه ف سهه
 ههريه كه تهشت نور بگيران نه كه ف
 زه مهره رير و ناردوزخ به ته عجيل
 ههه موعته ديل بان چون نار خه ليل
 ههه سهه حراي مه حشهه حساب و ميزان
 ههه ناروسيرات موهه ياي مه كان
 له رزا جه هه يبهت جبريل نه مين
 عه رز كه رد: ئيلاهي قهوي و مه تين
 مهه قه سدت ئيدهن دنيا كه ي خه راب
 يا عه دل مه حشهه ئاري بهه حساب
 يا دنياي ههني جه نو ئي جاد كه ي
 يا عالم جهه قه يد كه دهه ئازاد كه ي
 هاتف بي نزوول په ري جبره ئيل
 جبره ئيل جهه سهوت هاتيف بي زه ليل
 جه به تحاي مه كه كاشفولكه ره ب
 خه ليلولر حمان مه كه رزن ته له ب
 جهه وساوه بهه سهه ي خاك زه عيفه ن
 مهه حرووم جهه روئيهت ذات له تيفه ن
 سالار كه ونه ين خه تمولور سهه لين
 مه كه رووش دهه عوهت په ي عه ينوليه قين

ده میوهن پهی وهسل دارق ئیشتیاق
 شادش مه که روون به ته کلیف شاق
 جوملهی ئه نبیا و روسولّ جه ئه قسا
 تا تاهر مه یق حازر بان نه و جا
 ئیسته ها موتیع ههیی ره بانی
 دیدهش جه خاوهن جه ئوم هانی
 ئه ریددهش جه خه و قه لبش بیدارهن
 پوچش په ری و هحی جه ئینتزارهن
 بکه ر بیدارش به عی ززه ته عظیم
 خه لعه تی ئیسرا وه نهش که رته فهیم
 قه لب و قه لبش به که وسه ر بشوو
 هم غه سل جه سه د، هم ئاو وزوو
 نه حواللهی جه نه تاج عیشق و شهوق
 سه یف ته وه کول، که مه ره بند زهوق
 عه مامه ی رها، نه علهین ته سلیم
 خه رقه ی ئیفتخار، قه بای شوکر و بیم
 هه مایل حیلیم، عه سای قه ناته ت
 سیبچه ی سه بووری جامه ی ریاضه ت
 پو شش بو په ری یاسین و تاها
 لیوای هه مدی حه ق په ریش که م وهیا
 ته ئکیدبی فه رمان شه هه نشای عه زیم
 باوهران حه بیب به عی ززه ته عظیم
 نه فه یرده وس بوراق موکه مه ل به زین
 بیسه په ی رکووب سه یدوله تین

په پراوی فه زیله تی به نی ئاده م که فه قی قادر دای ناوه سه باره ت به گه وره یی و به رزیی
 بنیاده مه و له وه دا سه باره ت به هه موو شتیک دواوه، سه باره ت به گه وره یی و مه زنیی خوا،
 سه باره ت به په له وپایه ی بنیاده م، سه باره ت به پروا، سه باره ت به ئاکاری جوانی بنیاده م،
 سه باره ت به بی ئه مه گیی جیهان، سه باره ت به توبه و په شیمانی، به تاییه ت بی باکان و
 مله پوران و سته مگه رانی داوه ته بهر ته شه روپلار. ئهم په راوه که داگری چند به نده، هه

کام له له گه ل ټه وهی بڼه دکانی کورتن، به لام زور جوان و پاراو و دلگرن.

فهقی قادر له باسی بروادا ده لئ: بروا سئ جوړه، یه کم بروای لاسایی کردنه وه و چاولیکردن، دووم بروای ری بڼه دیی، سټیهم بروای راسته قینه. بروای لاساییکردنه وه، ټه وهیه که بنیادم له سهر بروا و ری و رجهی باووباپیری بروا و چاو له وان بکا و ری و رهوشتی باو و باپیری بیاریزی، هرچنده موسلمان بی، به لام بروای سسته و ټه مهش مهترسیی ههیه بق مرؤ. بروای ری بڼه دیی ټه وهیه له ری به لگه وه بروا بهیټی و به هیی ماموستاوه ټم مه به سته یی بسه لیتزی و ټه وسا له چوټیه تی دین و بروا ناگه دار ده بی و، بروای راسته قینه ش ټه وهیه که به هیی گوره یی و مه زنی خواوه بروا بیی و ټم چه شنه بروایه ش له هه مو بروایه ک چاتره و زوربه ی پیغه مبران ټم چه شنه بروایه بیان هه بووه و، ټه وهی له جیهاندا مافی خورابی، له رژی په سلاندا مافی خوی له زوردار ده سینټه وه، ته نانه ت ټه گه زورداره که کرده وهی چاکي بووی، زورلیکراو له و کرده وه چاکانه ی ده با و، ټم ټالوگوره کار ناکاته سهر بروای زورداره که و که می ناکاته وه، وه کو که ده لئ:

مه علوم بق جه لای زومره ی عه زیزان
نه وعش سئ قیسمه ن دهرجه ی نیمان
ټه وه ل ته قیلدی، دووم نیستیدلال
سټیهم حه قیقی فهرخونده خیسال
ته قیلدی بی که سب و رهنج ټوستاده ن
حه ره که ش ته قیلد ټابا و ټه جداده ن
جه فهرز و سونه ت ره سم موټه که د
نه دارؤ خه بهر مه رد مو قه لید
مه رد ته قیلدی هه رچند موسلیمه ن
ټه ما نیمانش جای خه وف و بیمه ن
جه نیستیدلالی بکه روون به بیان
فهرز و سونه تش مه زانو عه بیان
ټه رکان یه قین سنده ن جه ټوستاد
به ټومووردين دارؤ ټیغتیه قاده
هه م ویش شه رائیت دین مه کو ټه وا
هه م غه یر جه ټومووردين مه کو ناگا

ئەوكەس ئيمان ش مەگىر قووت
 قەلبش پەوشەنەن بەنورسەفوت
 حەقىقى ئىدەن عالەم بەيەك بار
 نەوجوود حەق بەران ئىنكار
 نىيەن تەشكىكش جەزاب مەعبود
 يەقىنەن جە لاش واجبو الوجود
 ھەم يەقىنیش ھەن جەزات وصیفات
 جەقەزا و قەدەر حەقەن واقیعات
 خاستەرەن حەقىق جەكول ئیمان
 ئەمسالش ئیمان زومرەى ئەنبیان
 ئەحکامى شەرعى بەستەى عەمەلەن
 ئیمان بەئەحکام شەرع بى مەدخەلەن
 نەبىق قوبوول عەمەل بى ئیمان
 بى عەمەل ئیمان مەقبوولەن ھەر ئان
 خەسمان جەمەشەر مەگىران عەمەل
 ئەمما بەئیمان نەداران مەدخەل

پەراوى پەندولحوكەماى فەقى قادر پىرىە لە پەندى زانایانە و بەچەشنىكى جوان دای
 ناوہ. فەقى لىرەشدا پەراوہكەى بەند بەند کردووتەوہ و لەھەر بەندىكىا چىرۆكىكى كورتى
 ھىناوہ كە لە يەككى لەم بەندانەدا بەزمانى لوقمانەوہ دەدوئى و دەلئى: رۆژىكىان لوقمان
 لەسەر تەختى زانستدا دانىشتبوو، بەكئى لە شاگردەكانى لوقمان چەند پەندىكى لئى پرسى
 و وتى: لە ئادەم زانتر كىيە؟ ئەوئىش وتى ئەو كەسەيە كە خەفەت ناخوا بۆ زيانئى كە
 تووشى بئى. پرسى ئەى پىاوى چاك كىيە لە جىھاندا؟ ئەوئىش وتى: ئەو كەسەيە كە دلى
 بەجىھانەوہ نەبئى و بۆ رۆژى دواى تئى كۆشئى. پرسى كئى لە جىھاندا دەولەمەندە، وتى: ئەو
 كەسەى كە ناوہزى ھەيە. پرسى ئەى چ شتئى تالە و ئاخىرى شىرىنە و چ شتئى شىرىنە و
 ئاخىرى تالە؟ وتى: ھەوئلى ئارامىەتى و دووہمى پەلەيە دەبنە ھۆى مالىوئرانى. پرسى ئەوہ چ
 دەردىكە كە دەواى نىيە. وتى: ئەوہ گىلى و گەوجىيە كە چارەسەر ناكړئ. پرسى ئەوہ كام
 خانوويەكە كە وئران نابئى؟ وتى ئەوہ خانووى داد و دادگەرىيە كە ھەتا ھەتايە دەمىنئتەوہ.
 پرسى زانست لە كوئى فئىر بووئى؟ وتى: لە نەزانەكان، پرسى ئەى شتوواز لە كئى فئىر بووئى.
 وتى: لە بئى شتووازەكان. وەكو دەلئى:

ئەشرەفول حەكیم حوكەمای ئەیام
 لوقمانەن جە عیلم، بەدەرک و ئیفھام
 نیشتەجی ئەتەخت حەزاقەت پەنا
 حازر بێن نەپای تەختش خولەفا
 یەك جە خولەفای فەھیم كاردان
 چەند پەند و حیکمەت پەرسا جە لوقمان
 پەرسا داناتەر كۆ بۆ جە ئادەم؟
 وات جەھەر ئاسیب ھەر كەس بی بۆ غەم
 وات بولند ھیمەت كۆیەن جە دنیا
 وات ئەو كەس كەرد تەرك دنیا پەئى عوقبا
 پەرسا جە دنیا كۆ تەوانگەرەن
 وات ئەو كەس عەقلش دايم نەسەرەن
 پەرسا كام تەلخەن ئوخراش شیرینەن
 كام شیرینەن ئەسل ئوخراش تەلخینەن
 وات ئەووەلش سەبەر. دووم شیتابەن
 جە شیتاب خانەئى عالەم خەرابەن
 پەرسا ھەن عیللەت جیش نەبۆ شیفئا
 وات ئەحمەقییەن عیللەئى بۆ دەوا
 پەرسا كام شەربەت كوشۆ چەشندە؟
 كام ئاتەش سۆزۆ ھەر ئەفرۆزئەندە؟
 وات حەسەد نار و، شەھووت شەربەتەن
 ھەردوو پەئى بەشەر زەھر حیرقەتەن
 پەرسا كام بنیا نەبۆ خەراب؟
 وات عەدلەن مانق تا یوم الحسب
 پەرسا جە لوقمان ئەئى ساحیب ریفقەت
 جەكۆ كەردى ئەخز تۆ عیلم و حیکمەت
 وات كەردم دیقەت سینف جەھەلە
 بەئەخز عەكسش كەردم عەجەلە

هم په رسا نه د هې جه کيټ که رد ته کميل
 وات جه بئ نه د هې که رده نم ته حسيل
 د هرويش ته مام بي وه سيهت سيي هم
 بهي په ند چاره م زوود بنيهر قه د هم

فه قئ قادر هر له په ند نامه که پيدا گه لي په ندي جواني هيناوه و په ند نامه که ي
 کردوړه ته چند به شه وه. له به شي خراپه ي درو کردنه و هدا ده لي: نه وانه ي وا درو زن و درو
 ده کن، دلان هيچ کاتي پوون نايته وه، درو زن هه موو دم شهر مزار ده بي و ناوه زي خو ي
 له ده ست هدا، به تايهت پياوه که وره کان هر کاتي درو بکن، پازيان د درکي، خوي مه زن
 له چند نايه تدا نه فريني له درو زن کردووه، که و ابو نه ي د هرويش خو ت له درو و ده له سه
 بپاريزه با نه فرينت نه کن، و هکو که ده لي:

مه علووم عامه ن صينف دروغ زن
 نور قه لب شان نم بوق رهوشه ن
 درو غه ن مه ردان مه کو شهر مه سار
 مه ردان به دروغ مه بان خوار و زار
 دروغه ن جه شه خس سکه ي که م عيار
 عاقل جه دروغ جاهيل گير و عار
 خاسه بزورگان به مه حز دروغ
 سامي عي رازش نه دارو فرق
 نه چند جا نايه ي قورن ان موبين
 که رده نش له عنهت حه ق به رکاز بين
 د هرويش جه دروغ بکه ر نه ندي شه
 دروغ به کاران مه دو ته شو ت سه

فه قئ قادر له په راوي (عه قیده ی ئیسلام) دا باسی بیروباوهری ئیانی ئیسلام دهکا و
 ههروهها باسی بناغه کانی بروا و داهانتی پوژی په سلان و باسی دوزخ و بههشت و تکا
 کاری پیغه مبری که وره ی ئیسلام بق موسلمانانی گونا هبار دهکا و له پاش نه م به بستانه
 گه لي چیروکی کورت کورتی ئاینیشی هيناوه و له سهریان رویش تووه و گه لي نايه تي
 سه باره ت به بوومه له رزه ی پوژی دواي ده لي: بوومه له رزه يکی زور که وره پووده دا و نه م
 بوومه له رزه سه رها له لاین خو ره لاته وه ده قوم ي، هه رچی شتی قورس و گه نجينه له
 زهويدايي، فریي ده داته دهره وه، سه رها له ولایي هیندستاندا باي ناکام هندی له

پاريزكاران دېبا و نهوسا بايهكى سووك بري له پاريزكارانى تر دهمرينى، نهوسا همووى خه لك كوچى دوايى دهكهن و پاشان به فهرمانى خواى مهزن، خه تى هر په راويك دهكوژيته وه و پاش نه وه همووى خه لك به ريز بق وه لامدان وه راده وه ستن و هموو گونا ه و تاوانيك كه له جيهاندا به هووى مرووه كراوه در دهكه وي. وهكو ده لى:

مه يو به زوهوور زه لزه لى غه ريق
 نه وه ل سهرمه دق جه مو لك مه شريق
 چون زه لزه لى سه خت مه وتا و ده فائين
 كول مه بان موخره ج جه به تن زمين
 جه دو ما جه هيند و عه رب وه لوه له
 چه ندجا مه يو غه رق قووه لى زه لزه له
 نه وه ل جه ديار هيند باد نه جه ل
 مه دق به موئمين مه وت مو ع جه ل
 با دمو لاي م مه يو چون حه رير
 مو منان به مه وت مه كه رو نه سير
 مو من موئمنات جو مله نه دنيا
 كول مه كه ن ريحله ت به دار عوقبا
 جه و دما به نه مر عه ليم وه هاب
 كه ك مه يو خوتووت سه فحه لى هر كيتاب
 چون وه حش كو ه لى عالم خاس و عام
 دين مه كه ن غايب سه راسه ر ته مام
 مه يو ناشكار هر فيسق و فوجوور
 نهوسا قيامه ت مه يو به زوهوور

كومه له هوئراوه كانى فهقى قادر پره له چيروك و داستان و راز كه پتري نه و چيروكانه لى
 بق مه به ستنى خواناسى هيناوه و ويستوويه تى په ندى خه لك به هووى نه و چيروكانه وه دابدا .
 قاره مانى چيروكه كانى له چينه كانى جوړ به جوړى خه لکن و له خونكار و مير و وه زير و
 نه سه قچى و شيخ و مه لا و سوږى و سه وداگر و هه ژار و دهوله مه ند و به دبه خت و به خته وه ر
 دواوه و به م چه شنه ده توانين به پتتى هوئراوه كانى نه و له بارى كومه لابه تى نه و سه رده مه
 بكولينه وه .

هه ندى له چيروكه كانى نه و ده گه رينه وه بق دهورى زور كوون و، هه نديكيشى له زمانى

ولسات و پهله وهره وه و تویه تی و دیاره نه و چیرۆکانه ی له پراوی که لیله و دهمنه
 وهرگرتوون و ویستوو یه تی به هۆنراو بیانگریته وه بۆ مندالان و لاوانی کورد. له یه کێ له
 چیرۆکه کانیدا که باسی به سه رهاتی باز و خاسه که وی کردوه، چیرۆکی باز و خاسه
 که وێک دهگیرته وه و ده لێ: بازیک له سه ره ماه و کیتوێکدا دهفری بۆ شکار و له پر دهنگی
 خاسه که وێکی بیست و له سه ره کیتوه که نیشته وه و کاتێ که وه که شهقیه ی بالی بازه که ی
 بیست خیرا له ناو بهرده کاندا خۆی شارده وه. بازه که به شوین که وه که دا گه را و له نیوان
 بهرده کاندا چاوی پتی که وتی: له بهرچی خۆت شاردووته وه و بێ له گه ل یه کدا ببینه
 هاوه ل و وه کو برا ژیان بهینه سه ره و، نه گه ره له گه لمدا ببیته هاوه ل له شوینیکدا به یه که وه
 دهژین، چونکه من گراو و سه ودا سه ری خه ت و خالی جوانی تۆم و خۆشم له قاسپه ت دێ.
 که و له وه لاما وتی: تۆ شکارچی و من شکار، ئیدی چۆن به یه که وه ده مانگری؟ سه ره نه نجام
 بازه که که وه که ی هه لخه له تاند و نه وسا هه ردووکیان به یه که وه فرین و به شه وا له
 هیلانه یه کدا ده ژیان تا بازه که نه خۆش که وت و ئیتر نه یه توانی شکار بکا و ده ستی کرده
 په لپ و بیانوو گرتن و سه ره نه نجام به چنگ زکی هه لدری و خواردی. وه کو ده لێ:

یه ک باز ته وار نه قوله ی کۆسار
 یه ک رۆده ور مه ده دا په ی ته عم شکار
 سه مع که رد سه دای که بک خه رامان
 نه گه ره دهنه ی کۆ ناما به دامان
 هاژه ی بال باز جه که بک که رد نه سه ره
 نیهان بی جه تۆی رهوزه نه ی که مه ره
 باز جه سه وس که رد نه دایره ی سه نه گ
 که بکش دی مه ستور تۆی سه نه گ وه بی ده نه گ
 باز واتش: نه ی که بک چیشه ن ئی حاله ت
 تاکه ی مه مهانی تۆنه ی زه لاله ت؟
 تۆ هه ره یه ند بیمت جه ته یه ره حوړیۆ
 هه ره راست نه ئونس دۆنده ی به ریۆ
 که ی مه بی راحت که ی مه بی نی کام؟
 که ی مه بی خه لاس تۆ جه نه نه گ و نام؟
 نه گ هه ره تۆ چه نیم بی بی به یا وه ره
 مه که روو حیفرت جه هه ره خیر و شه ره

شهوان چەنى من جەسەر قولەى كاو
 رۇژان جە سەيران سەرچەشمەى سەراو
 ھەم ئەمىن جەھىت، ھەم بەزم شكار
 ھەم شەئىن مەردى جىت مەبۇ ئىزھار
 دەمىيۈەن عاشق خەت و خال تۆم
 حەيران مەينقار پەنجەى لال تۆم
 تا قەھقەھەى نەزم دەنگت نەگۆش بۇ
 حەلقەى غولامىت نەگۆش ھۆش بۇ
 جەواب دا ۋەنەش كەبىك كۆسارى
 واتش ئەى شەھباز زادەى شكارى
 تۆ سەياد سەيد، من سەيد سەياد
 تۆ سولتان حۆر، من سىلك عىباد
 تۆ ئازادە بەخت، من قەيد موحتاج
 پەنبە بەئاتەش كەى كەرد ئىمتىزاج؟
 ئەر سەد سال چەنى تۆ كەروون پەروان
 من ئەو كەبىك زار، تۆ ھەر ئەو شەھباز
 ھەر گا بەى تەرەن بەتەفرەى خەيال
 حەيفەن عەقل كۆل بگەروون پامال
 باز واتش مەرتۆ عەقلىت تەغبىرەن
 حوب غەيرە جىنس نە دل جاگىرەن
 خولاسە ئەو باز بەئەفسوونگەرى
 بەردش چەنى وئش ئەو كەبىك دەرى
 كەبىك و باز ھەردوو خىزان بەدلواز
 پەى سەر قوللەى كۆكەردشان پەروان
 شەوان ئونس يەك بەراز و نىياز
 رۇژان نەعوقبەى نەخچىر نە پەروان
 بىمباربى ناگا باز تەوارى
 نە مەند جە قوۋەش پەنجەى شكارى

داوهراندوه و هیچ هه‌واتکی لیبانه‌وه نه‌بووه. بق وینه له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یدا ده‌لی:

قه‌ید زنجیرم، قه‌ید زنجیرم
یا شانه‌هه‌لا قه‌ید زنجیرم
ده‌میوه‌ن مه‌قه‌وور قه‌هر موشیرم
چه‌مه‌رای هیمه‌ت شای خه‌یبه‌ر گیرم
سه‌رخیل ئه‌قوام مه‌ینه‌ت کیشانم
مه‌حرووم دیدار قه‌وم و خویشانم
به‌واته‌ی ئه‌قمران حال په‌ریشانم
سه‌بت جه‌ریده‌ی ده‌روون ریشانم
به‌رشیه‌ن جه‌ده‌ست روتبه‌ی سه‌ریرم
چه‌مه‌رای هیمه‌ت شای خه‌یبه‌ر گیرم

سه‌راپای ئه‌عزام زه‌لیل ره‌وقه‌ن
دل مات و مه‌لول، به‌ری نه‌شه‌وقه‌ن
پابه‌ند زنجیر، گه‌رده‌نم ته‌وقه‌ن
فه‌رش مه‌زه‌له‌م نه‌ته‌حت و فه‌وقه‌ن
دائمولئوقات فیکره‌ن ته‌حریرم
چه‌مه‌رای هیمه‌ت شای خه‌یبه‌ر گیرم
زیره‌ی مؤسیقای که‌رنا و ناقوس
تار که‌رده‌ن دیدهم چون چۆی عه‌به‌نوس
یاره‌بی په‌رده‌ی نه‌نگ چه‌نی ناموس
نه‌عوشه‌ت و عه‌یش مه‌نده‌نان مه‌نیوس
نه‌قه‌ید سه‌جن خان و وه‌زیرم
چه‌مه‌رای هیمه‌ت شای خه‌یبه‌ر گیرم
یا حق به‌حورمه‌ت شای خه‌یرولبه‌شه‌ر
به‌شه‌رافه‌ت نوور عه‌شه‌ره‌ی موبه‌شه‌ر
به‌شوق ئه‌و ئیسم جه‌ئیسنا عه‌شه‌ر
بده‌ر نه‌جه‌اتم نه‌ی به‌حسره‌ی ده‌ر

فہ قیّم، فوقہ رای مہ ولای فہ قیرم

چہ مہ رای ہی مہ مت شای خہ بہر گیرم

فہ قی قادر گہ لی ہونراوی دلداریشی ہہیہ کہ بہ راستی جوان و پاراو و شیرین و دلگرن.
لہ ہونینہ وہی ہونراوی دلداریدا بہرہ ویی لہ ہونہ رانی پتیش خوی کردوہ، واتہ وہ کو
ہونہ رانی بہر لہ خوی بروی یارہ کہی بہ وینہی شمشیر و گونای یارہ کہی بہ چہ شنی
کورہی ناسنگہر و قزی بہ دوویشک داناوہ. وہ کو لہم پارچہ ہہ لہ بہ ستہیدا کہ دہ لی:

شیرین نازاد کرد، شیرین نازاد کرد

نہ فہ عیان بہی دوش باہوش نازاد کرد

عہرہ قچین وہ چہرہ وہ چین سہواد کرد

وہ چین قہ سد قہ تل زومرہی زوہاد کرد

نہ بورج قہ مہر عہ قرہب نیجاد کرد

مونہ جم جہ بیم ہہردوو فہ ریاد کرد

حاجب وہ مہ ودای سہیف جہ لاد کرد

سہم وہ نیشارہی موژہی فولاد کرد

عہین وہ بادہی بہزم شای کہ یقویاد کرد

نہ شئہ وہ باعس ئومولفہ ساد کرد

گونہا وہ مہ جمہر کورہی حہ داد کرد

نہ یاقووت حہ بہ بہی زومرووت بنیاد کرد

لہ عمل لہب ہونین کہ لہی فہ رہاد کرد

مہزہی فہم بہ شہد باغ شہ داد کرد

شوعلہی زنجش جام جیہان نآباد کرد

شیشہی گہردہ نش قہ یس ناموراد کرد

نمہد پوش نایل قہ تل بہ ہزاد کرد

نہ سکہ نہر نوشای زہ نہ قش یاد کرد

زولمہ تش خزر بہ حیات شاد کرد

سہمہ رقہند سہر دوو قہند موعتاد کرد

رائیہ ش نہ عہ تر شاران زیاد کرد

خیزا ناہووی بہر، بیم جہ سہیاد کرد

(فہ قی) یئس زید نآبا و نہ جداد کرد

فهقی قادر له هۆنراوهکانیدا گه‌لێ وشه‌ی خواناسیی به‌کار بردووه و، له هۆنراوی خواناسیدا گه‌لێ سواره. له پارچه‌هه‌لبه‌ستیکیدا که به‌ناوی چاوه‌ش و مه‌یگیتر هۆنیویه‌ته‌وه، ده‌لێ: ئه‌ی چاوه‌ش سازێ لێ بده و به‌زم و ئاهه‌نگیکی جوانمان بۆ سازکه تا ده‌لێ خه‌مبار و په‌شێوم که‌مه‌ی به‌سه‌یته‌وه و تۆش ئه‌ی مه‌یگیتر، بالا گه‌ردانی بالات بم، زولفه‌کانت په‌شێو و بلاوکهره‌وه و پیا‌له‌به‌کی باده‌م بۆ پرکه و پیم بده تا دل و ده‌روومی پێ پوون بێته‌وه و گیانم به‌جاری ببووژێته‌وه و، تۆش ئه‌ی چاوه‌ش له پاش ئه‌وه‌ی مه‌یگیتر باده‌م پێ دها، نه‌وایی ترم بۆ لێ ده و زه‌هینم پوون که‌ره‌وه تا ناله‌ی ده‌روونم دامرکێ. وه‌کو که ده‌لێ:

موغهنی سازێ، موغهنی سازێ
نه‌رووی ئیلتفات ده‌س ده‌ر نه‌سازێ
نه‌ی به‌زم و ئاهه‌نگ به‌رزکه‌ر ئاوازی
جه‌ نه‌زم حیجاز بکه‌ر ئاغازی
ده‌لێ غه‌مبارم خه‌یلێه‌ون خه‌جێ
ته‌ئسیر ده‌نگت ئه‌سه‌ر کۆ نه‌ دل
فیدات بام ساقی ها زومره‌ی عوششاق
داریم ئیحتیاج په‌ی ته‌کلیف شاق
که‌چ که‌ر عه‌ره‌قچین، زولفه‌هین بلاوکهر
عه‌ینه‌هین مه‌ستت تام سورمه‌ی ساوکهر
پرکه‌ر پیا‌له، بنما جه‌مالت
وه‌ حه‌نا ره‌نگ که‌ر په‌نجه‌ی شمشالت
با نه‌شئه‌ی باده‌ت نه‌رای حه‌قیق بۆ
په‌نگش چون له‌بان له‌علت عه‌قیق بۆ
په‌رده‌ی ده‌روونم به‌و ته‌ور که‌رۆ ساف
قه‌لبم چون قوببه‌ی قه‌ندیل دۆ شه‌فاف
جه‌وه‌هر رۆحم مه‌سقه‌ل نما که‌ر
مه‌زه‌هرش چون جام جیهان نماکه‌ر
موتریب سا به‌رزکه‌ر نه‌وایی هه‌نی
لایه‌عه‌قه‌ل که‌ر دل نه‌ی دنیا‌ی ده‌نی

خاموش که رکوره‌ی فیکر و خه‌یالم
 ره‌وشه‌ن که رمینای زهن زولالم
 چنگ وچه‌نگه‌وه، که‌ف وده‌ده‌فه‌وه
 دل وده‌سته‌ی به‌زم شای نه‌جه‌فه‌وه
 با گوش نه‌سه‌دای سارای موغان بۆ
 نه‌شیب و فران جه‌لام به‌کسان بۆ
 یه‌ک ره‌نگ بام نه‌ی مه‌ی، مه‌ده‌وش بام نه‌ی ده‌نگ
 مه‌نقوش بام چون نه‌قش نه‌قاش نه‌ رووی سه‌نگ
 به‌رما فه‌قی به‌سه‌ن ئی ناله
 بنوشه‌ نه‌ی به‌زم مه‌نده‌ی پیاله
 به‌لکم نه‌هیمه‌ت ئینعام دل‌بهر
 شادبام وه مه‌جلس شای هوما‌یوون فهر

فه‌قی قادر له ستایشی سروشت و زستان و به‌هاریشدا ده‌ستیکی بالای هه‌بووه و
 به‌جوانی، جوانیی سروشتی ستایش کردوه له پارچه‌هه‌لبه‌ستیکی که له سه‌ردیتری
 به‌هارنامه‌دا هۆنیویه‌ته‌وه ده‌لتی: به‌هار ته‌واوی زه‌وی به‌سه‌وزه و شیناوه‌ردی داپۆشی و،
 گول و گولاله له هه‌موو شویتیکدا روا و به‌جاری ده‌شت و دهر و کیتو و شاخ و داخی
 پازنده‌وه و، قومری و بولبول و په‌له‌وه‌رانی تر که‌وته‌ نه‌وا خوانی بۆ چاوه‌روانی دل‌داران و
 دل‌پراوان و، مه‌یگتیران سه‌رمه‌ستی باده‌ بوون و مه‌ستان به‌مه‌ستییه‌وه ده‌چوون و، خه‌لک له
 ورد و درشت به‌یه‌که‌وه سه‌یرانیان ده‌کرد و منیش له‌ئه‌ویه‌ری په‌ژاره و خه‌فه‌تدا ژیانم
 ده‌برده‌ سه‌ر. وه‌کو ده‌لتی:

ئازیز نه‌ویه‌هار، ئازیز نه‌ویه‌هار
 ئیحیابی نه‌فه‌یز ئازیز، نه‌ویه‌هار
 مه‌نقوش بی فرووش زه‌مین نه‌سه‌دتار
 زاتش جه‌سیفات نه‌هورژی ئیزهار
 نیلی دا سه‌فه‌هی چه‌تر ئه‌خزه‌ری
 زیوه‌ر که‌رد زه‌مین شه‌مس خاوه‌ری
 بی ته‌علیم و ره‌نج، بی موزد و میننه‌ت
 عه‌ره‌ز وست به‌ئه‌رز که‌ریم قودره‌ت

گولان نه هه‌وای هاموون وهردهن مه‌وج
 زی رۆح نه‌زینته زهمین به‌ستن فه‌وج
 ناله‌ی قومریان نه‌غمه‌ی عهنده‌لیب
 سۆز عاشقان بێ راز و شه‌کیب
 ساقییان سه‌رمه‌ست باده‌ی خومارهن
 مه‌ستان نه‌وورۆج وه‌سل دیدارهن
 رشته‌ی فیکرشان چون ته‌لگرافهن
 رای یه‌ک له‌حززه‌ شان نه‌قاف تا‌قافهن
 نیازم ئێ‌ده‌ن به‌ی خوماره‌وه
 به‌ی شاهنگ به‌زم نه‌و به‌هاره‌وه
 ئی‌حیاکه‌ی نه‌و‌رۆز زه‌میر وه‌ی تاره
 ئازادبام جه‌قه‌ید گه‌رمی ئه‌مماره
 فه‌قی حه‌سه‌رته‌مه‌ند بێ قووه‌ت رۆج
 رای حه‌قیق وه‌نه‌ش چۆن مه‌بۆ مه‌فتۆج

فه‌قی قادر گه‌رچی چهنده‌ سالی‌ک له‌ به‌ندیخانه‌دا بووه، به‌لام پاشماوه‌ی ژیا‌نی
 به‌هۆ‌ئینه‌وه‌ی هۆ‌نراو بر‌دووه‌ته‌ سه‌ر، ته‌نانه‌ت له‌ به‌ندی‌شدا گه‌لێ هۆ‌نراوی هۆ‌نیوه‌ته‌وه.
 زۆ‌ربه‌ی ئه‌و هۆ‌نراوانه‌ی که‌ له‌ دیوانه‌که‌یدا چاپ کراون، ه‌ی ده‌وری پیری فه‌قی قادرن و،
 ئه‌و هۆ‌نراوانه‌ و‌ا له‌ تافی جوانی و‌ لاویه‌تیدا هۆ‌نیویه‌ته‌وه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ نییه‌.

فه‌قی له‌ هۆ‌نراوه‌کانیدا باری کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وده‌مه‌شی بۆ‌مان روون کردووه‌ته‌وه‌ و،
 ئه‌وه‌مان بۆ ده‌ردمخا که‌ کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی عوسمانی به‌ناه‌ق و‌ بێ
 گونا‌ه‌ خه‌لکیان گرتووه‌ و‌ ئازاریان داوه‌ و‌ ئه‌وسا ده‌لێ: که‌س نییه‌ که‌ له‌ که‌سیکی گه‌ی‌رۆ‌ده
 به‌رسیته‌وه‌. نه‌ قانون هیه‌ و‌ نه‌ وێژدان و‌ نه‌ که‌سیکیش پێ به‌ندی ئاینه‌. ته‌نانه‌ت والی که‌
 سه‌رگه‌وره‌ی هه‌مووانه‌ و‌ نوێنه‌ری ده‌وله‌تی ناوه‌ندی عوسمانییه‌ و‌ به‌واته‌ی هه‌ندی‌ک
 نوێنه‌ری سێبه‌ری خوا‌یه، هه‌ر له‌وێه‌ خه‌سێنراوه‌ و‌ بۆ ئه‌وه‌ ئی‌رراوه‌ که‌ پوول و‌ پارهی خه‌لک
 بۆ خۆی و‌ ئا‌غاکه‌ی کۆکاته‌وه‌. سه‌رله‌شکریش که‌ ئه‌رکی پاراستنی ولاتی له‌ ئه‌ستۆ دایه‌،
 پیاوێکی هه‌یج و‌ پووج و‌ نه‌فام و‌ بێ مێشکه‌. نوێنه‌ری ئاینیش که‌ ده‌بێ له‌ خوا به‌ولاوه‌ له
 که‌سی تر نه‌ترسێ، کابرایه‌کی ترسنۆکه‌ و‌ نه‌قی نایێ. سه‌رۆکی دادگای تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یش
 له‌ سه‌ته‌مکاران، پیاوێکی بێ فه‌ر و‌ که‌مه‌ترخه‌مه‌ و‌ کاری به‌سه‌ر که‌سه‌وه‌ نییه‌ که‌ چی ده‌کا.
 جا ئه‌گه‌ر دامو‌ده‌زگای ده‌وله‌ت له‌م چه‌شنه‌ که‌سه‌نه‌ پێک هاتبێ، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا‌ی مه‌زن

به هانای خه لک بگات، وهکو ده لئی:

کهس نییهن وا چۆن چیشهن گوناش
هردهم به پهنگی مهدهری سزاش
والی موخه نهس، قوماندار نهحمق
شیخ علی خانیف، دهفته دار سهرشعق
قازی بهدعه مهل، موفتی بیتکاره
روشدی بهگ بی روشد، نه رکان به تیاره
موددهعی عوموم زهرفش خالییهن
رهئیس جهزا لائوبالییهن
غیر خوداوهند فهد فهدرپهس
حرف خیر نهسله نیهن جه لای کهس

فهقی قادر له بهر نهوهی پروایه کی به تینی به تینی پیرۆزی ئیسلام بووه، پتی ناخۆش بووه که قانون و یاسای بیگانه جتی دابونه ریتی ئیسلامه تی بگریته وه، ههروه ها پتی ناخۆش بووه که خه لک له ناو نه زانیدا بتلینه وه و حهزی کردوه که فهرهنگ و زانست له ناو خه لکدا پهره بستینی، به لام له تاقیکردنه وهی ژبانی نه و سهرده مهی نه وهی بۆ ده رکه وتوه و نه وهی بۆ تاقی کراوته وه که هه ژاران له نه وهی هه ژاری و خۆشی و تیروته سه لیدا ده ژین و نه مهش دیاره به پتچه وانه ی ناینی پیرۆزی ئیسلامه، چونکه ئیسلام به خته وهی و خۆشیی بۆ هه مووی خه لک ده وئ. وهکو ده لئی:

مهده رسان خالی، عیلم ته عتیله ن	ئیسلام ها جه بهند قانون زه لیله ن
ناپلیۆن نه جای موجه ته هیدانه ن	بهند قانوننش عه دل دیوانه ن
بی دینان خوهره م، دینداران مه حزوون	تاجران مه سروور، مسکینان زه بوون

سه رچاوه مکان:

- ۱- کۆمه له ی شیعر ی فهقی قادری هه مه وهند - مه لا عبدالکریمی مدرس و فارتح عبدالکریم - به غدا، ۱۹۸۰.
- ۲- بیلۆگرافیای کتیبی کوردی - نه ریمان مسته فا نهحمه د - به غدا، ۱۹۷۵.
- ۳- رۆژنامه ی ژین - ژماره ۱۲۸۳، سالی یه که م - ره شید هه مه وهند.

مهلا عهبدوللای جهلی زاده

۱۲۵۰ - ۱۳۲۶

نهم هونهره مان ناوی عهبدوللا و کوری مهلا نسهعدی جهلییه و بهپیتی ئهو بهلگانهی که کهوتووهته دستمان له سالی ۱۲۵۰ی کۆچی له کۆیهدا له دایک بووه و هر له منداآیدا له لای باوکی خهریکی خویندن بووه و له پاشا چووته حوچرهی فهقتیان و پهراوه ورده لهکانی فارسی و عهرهیبی خویندورون و بۆ خویندن گهلی شوینی کوردستان گهراوه و ماوهیهک له بالهک له لای مهلا محهمدی بالهکی خویندورویتهی و ماوهیهکی زوریش له لای شیخ تاهای سوور سوور ماوهتوره و سه رنهجام له لای مهلا محهمدی خهتی خویندنهکی تهواو کردوو و گهراوتهوه زید و مهلبهندهکی خۆی و له پاش ماوهیهک چووته حج و کاتئ له حج گهراوتهوه ههوالی مردنی باوکی بیستوو و ئهوسا له چینگهکی باوکی دانیشتوو و خهریکی وانه وتنهوه و پرتوینیی خهک بووه تا له سالی ۱۳۲۶ له تهمنی حهفتا و شهش سالیدا کۆچی دواپی کردوو و هر له کۆیه نیژراوه.

حاجی مهلا عهبدوللا یهکتئ له زانایانی ههره بهرزی کورده و له هونینهوهی هونراوی فارسی و کوردی و عهرهیبشدا دهستیکی بهرز و بالای بووه و گهلی هونراوی بهیادگار له شوین بهجئ ماون که زور تهر و پاراو و شیرین و پهوانن.

حاجی مهلا عهبدوللا وهکو دهگیزنهوه له کۆیه دلئ چوو له حهلیمهی کچی مهلا محهمد و نهم کچه بهجاری ههست و هۆشی لئ دهستیئ و دهیخاته گۆرهپانی هونراو و ویزهوه و کورتزمی هونراوی پئ دهبخشئ و وهکو دهلئین حاجی چهند کس دهنیترته لای باوکی که حهلیمهی خوازیننی بۆ بکن، بهلام باوکی پرووی خوشییان پئ پیشان نادات و بهم چهشنه دوروی دهکهوتته نیوان نهم دوو دلداره بۆیه حهلیمه بهداخهوه سه ر دهنیتهوه و بهنامورادییهوه کۆچی دواپی دهکات و حاجیش تا ماوهیهکی زور، پهژاره دلئ دادهگرئ و ژیانئ بهجاری لئ دهبیزئ.

وهکو دهلئین حهلیمهش هونهر بووه و تهواوی ئهو نامانهی که بۆ یهکتریان نووسیون بههونراو بوون و ههردووکیان بههونراو بهیهکدا ههلیان داوه و هونراویان بهیهکتردا وتوو. بۆ نمونه مهلا عهبدوللا له دوو هونراوهدا که کهوتووته دستمان بهم جۆره ستایشی دلدارهکی دهکا:

که بیتری هاته ناو میگهل سهراسهر قرمزی پۆشی
مهلا ئیدراکی چوو، شیخیش تهریق، عارف نهما هۆشی

حەبیب دیتی ره قیب وه ستاوه، چارۆکه ی به روودا دا
گوتم: هه وری سیا هات شه عشه عه ی خورشیدی داپۆشی

واته: یاره خۆشه ویسته کهم کاتێ هاته ناو میگل، جلوه برگی سووری له بهر کرد و مه لا
فامی نهما و شیخ پێ و چه ی له دهست ده رچوو و خواناسیش هۆشی له سه ر لاجوو، یار
دی که خه نیم پاره ستاوه خێرا چارۆکه ی به روو دا و گوتم که هه وری رهش هات و تیشکی
هه تاوی داپۆشی. واته: یاره کهم کاتێ چارۆکه ی دایه روومه تیدا وه کو ئه وه بوو که هه وریکی
رهش تیشکی هه تاو داپۆشی.

سه رچاوهکان

- ۱- بنه ماله ی زانیاران، دانراوی: مه لا عه بدولکه ریمی موده رپیس، به غدا، ۱۹۸۴.
- ۲- ئافهرته ناو دارمهکانی کورد، نووسینی: عه بدولچه بیار محمه د جهباری، به غدا، ۱۹۶۸.
- ۳- یادداشتهکانی خۆم سه باره ت به مه لا عه بدوللای جهلی زاده.

ئینجه ی گه لالی

۱۲۶۲ - ۱۳۳۵

ئهم هۆنه ره مان ناوی حه مه عه لی و کورێ ئه حمه د ئاغی گه لالییه و نازناوی ئینجه یه و
به پیتی ئه و زانیارییه نه ی که که وتوونه ته ده ستمان، له سالی ۱۲۶۲ ی کۆچی له دیتی حاسلی
شاره زوردا پیتی ناوته مه میدانی ژیا نه وه و هه ر له وێشدا پتیه گه یشتوو. هه ر له سه رده می
مندا ئیدا له قوتابخانه خه ریکی خوێندن بووه و له پاشدا چوو ته حو جره ی فه قتیان و له وێدا
خه ریکی خوێندنی رێزمانی عه ره بی و هه ندێ پهاوی عه ره بی و فارسی بووه، له دوا زده
سالی دا چوو ته بیاره و ماومه یکی زۆر له وێدا ماوته وه و له خوێندندا به پله و پایه یه کی به رز
گه یشتوو و له م کاته دا هه والی مردنی باوکی پێ ده دن و ئه و سا ده گه رپتیه وه زێد و
مه لبه نده که ی خۆی و خه ریکی کاروباری ئه و زه ویوزار و دبیانه ده بی که به که له پور بۆی
ما بوونه وه و ئیتر پاشماوه ی ژیا نی به کاری کشتوکال و ملکدارییه وه ده با ته سه ر تا له
سالی ۱۳۳۵ له ته مه نی حه فته و سێ سالی له دیتی مه ولانا وادا کۆچی دوا یی ده کا و
ده نێژێ.

ئینجه ئاغه به یه کێ له هۆنه رانی کورد دیته ئه ژمار و له هۆنینه وه ی هۆنرا ودا ده ستیکی
به رز و بالای هه بووه و هۆنرا ومهکانی زۆر ته ر و پاراو و شیرین.
ئینجه ئاغه له بهر ئه وه ی زێد و مه لبه نده که ی خۆی خۆش ویستوو، حه زی نه کردوو ه که

بیگانہ بہ سہر خہ لکی ناوچہ کہیدا زال بی و ئوہویہ کہ کار بہ دہستانی دہولہ تی عوسمانی
 بہ فریوئیل ئو دہگرن و سہرئہ نجام دہیبہ نہ ئہستہ موول و لہ ویدا بہندی دہکن و ئویش لہ
 بہندیخانہ دا پارچہ ہہ لبہ ستیک دہوئیتہ وہ و لہ ودا بہندبوون و گرفتاریوونی خوئی
 دہردہبری و دہینیری بق شیخ عومہری بیارہ (۱۳۱۸ - ۱۲۵۵ ی کوچی) و داوای لی دہکا
 کہ کاریکی بق بکا و لہ بہند پرزگاری کا، وکو دہلی:

شہمال سوب خیز، شہمال سوب خیز
 یاباد سہحہر شہمال سوب خیز
 قاسد پہیغام قہیس شوئر ئہنگیز
 مہحرم ئہسرار شیرین و پہرویز
 بوی جامہی یوسف بہردی نہ کہنعان
 روشن کہردی عہین یہ عقوب زہرہان
 بوی عہبیر زولف تہرسا زادہی چین
 سا وای نہ دہماخ ئو پیر مسکین
 بہو تہور لیوہ و سہرع وئل ہہردان بی
 گرفتار دہست بار دہردان بی
 تہرک کہ عہش کہرد غافل بی جہ دوس
 زوننارخست و ہمل گوئش دا وہناقوس
 دہستم دامانت مدارا مہکەر
 عہرزہی زہلیم پہی شا عومہر بہر
 واچہ عہدہ کہی حہلقہ جہ گوئش
 پہی چیش کہردہنی تو فہراموئش
 مہرہ کہس پایہی قہدرش والا بق
 نہ سہیر و سولووک روتبہش ئہعلا بق
 مہبق خاکیان قہدیمی دہرگا
 ناوہرؤ وہ یاد شام و سہحہرگا
 بزانتو بیمار یا مہحزونہنان
 یاخوق وہ چنگال کئی زہبوونہنان
 شہو جاگہم زیندان رؤؤ بی سایہنان
 بی کہس حال پہشیو بی سہرمایہنان

جای هانام هر تۆی پهی کئی بهم هاوار
 گهردم شی وهباد شا عومه هر هاوار
 پهی چیش خاموشی په ری تۆ عاره ن
 خوا جه جای هانای خزمه تگوزاره ن
 عومه تۆ تریاق فاروقیت جه کۆن
 (ئینجه) چه م وه رای زه رب سه یف تۆن

واته: ئەمی بای شه مال، تۆ له بهر به یاندا راده په ری و هر له میژوهه په یام بهر بوویت و په یغامی قه یست گه یانده له یلا و بوویته رازداری شیرین و په رویتز و بۆنی کراسه که ی یوسف ت برده که نعان و چاوی یه عقووبی پیرت روون کرده وه و بۆنی خۆشی زولفی فه له زاده ی چینت دا به لووتی سه نعان ی پیردا، به و چه شنه شی ت و لیوه بوو، وه رووی کرده دهشت و بیوان و گیرۆده ی دهستی باری دهر د و وهره م بوو، وازی له که عبه هینا و خۆی له یاری راسته قینه لادا و زوناری خسته مل و گویتی دایه زهنگی کلیسا، ده سا دهستم داوینت رامه وهسته سکالای دلم بۆ شا عومه ری بیاره ببه و بلتی که له بهر چی خولامه که ی خۆت له بیر چووه ته وه؟ مه گهر هر که سی پله و پایه ی بهر ز بی، ده بی و ابی و خولامی خۆی نه خاته بیر و بزانی نه خۆشه یا خه مباره، وه یا به چنگالی کئی گرفتاره، ئیستا ئەمن له زیندانیک ی تهنگ و تاریک دام و جگه له تۆ که س شک نابهم و ده بی به فریام بگه ی. ئینجه چاوه روانی وه شانندی شمشیری تۆیه.

هۆنراوی ئینجه به راستی سواره و له بهر ئەوه ی له کانی دله وه هۆنیویه ته وه ده نیشینه دل و له راسته قینه دا ده بی بلتین که هۆنراوه کانی زۆر شیرین و دل رفیتن و هۆنراویشی له کاتی خۆی به هۆی رووداویک یا مه بهستی ئەوه بوو که خه لک له رازی دهروونی ناگه دار بکا. ئەمه ش دهروونی هه لپژاوه و مه بهستی ئەوه بوو که خه لک له رازی دهروونی ناگه دار بکا. ئەمه ش پارچه هه لپهستیکی تری ئەم هۆنهر مه که له گیانه لادا هۆنیویه ته وه وه کو ده لی:

"ئینجه" واده ی کۆچ ماوا ی ده برته ن
 وهقت ئە له وه داع ناخر سه هیرته ن
 نۆبه ی پۆشای بهرگ سفید کاریته ن
 موده ی عیاده ت کووره ی ناریته ن
 کهرده ن نازادی قهوم و خویشته ن
 به دهخت چه ند پله ی سهخت نه پشته ن

فيعل شهنيعهي ويت هامرپزتهن
 مهلهكهي عهزاب هاوئاوازتهن
 قهبرت نه ديدهي بهخيل تهنگتهرهن
 رهفيقت نهكير، مالك مونكهرهن
 دوزهخ شهراresh پهي سوزات بهرزهن
 زهمههرير بهردش نه هزار تهرزهن
 هاويه ههواي ديده نيست دارق
 مهچارهت چيشهن سهنگ وهنت وارق
 مالك مونتهزر پهي تهشريف بهردهت
 نهكير شهرمسار نهتوار و كهردهت
 پول درازيش نهلف خهمسين سالهن
 ههوراز ونهشسيب لاوه لاو پالهن
 بهدكاريت نهنگوشته نماي كهونهپنه
 نه نهجاتت بق وه هسههينه
 مهخسوس تق نومهت جهدولحوسهيني
 كوز و نابلهد نه كهين و بهيني
 چند هزار چون تق وه نهو مبهخشان
 ريزهي كوي كهرم عهبدش نهلهخشان
 شاهوو زامنيش چون وهجا ئاورد
 نه تيغ سهياد مدارا نهكهرد
 هر من تهنيا مال وا مهندهي دلتهنگ
 بي كهس، بار سهنگين پاي پارهبر لهنگ
 يا خهليل نامان كي عادهت كهردهن
 توشه وه دهركاي كهريمان بهردهن

واته: نهى ئينجه! نهوا كاتي مالئاوايي كردنته لهم جيهانه و نورهى لهبهركردنى
 جلوپهركي سپييه و دهبي له خزم و كهسوكارهكهت داواي لپبوردين بكهي، نهى بهدبهخت
 چند پي سهختت لهبهره و كردهوهي خراب هاوپرازته و فريشتهي سزا هاودهنگته و
 كورهكهت له چاوي كنووس تهنگتره و هاوهلت (نهكير و مونكهر) ه و نهو دوو فريشته دينه

ناو گۆرهكەت و هەوالی ئەو كردهوانەت لى دەپرسن كه له دنیادا ئەنجامت داون. دۆزەخ بلیتسەى ئاگرى بۆت بەرز دەبیتەوه و ساردیى زەمەهریر كه شویتىكە له دۆزەخ له هەزار چەشنە، ئیتر چارەت چییە بەردت لى ببارى، ئەوئەندە هەوراز و نشیو دەبى بیری كه كۆتاییى پى نایە، خراپەت ئەوئەندە زۆرە مەگەر هەر هافى حەسەن و حوسەین دروودیان لى بى، رزگارت كەن، بەتایبەت تۆ ئۆمەتى باپیری ئەوانى... وه چەند هەزار وهكو تۆ بەئەوان دەبەخشن، هەروەها ئاسكەكە پەنای برده بەر ئىمام رەزا و رزگارى بوو، هەر من تەنیا و بى كەسم و بەبارىكى قورسى گوناھەوه دەپۆم مەگەر هەر خوا خۆى بەزەیبى پیامدا بى.

هۆنراوهكانى ئىنچە بەتەواوى كۆنەكراوئەوه و هەندىكى له ناو بەيازەكاندا نووسراون و ماونەتەوه.

سەرچاوهكان

- ۱- تەلای دەستەوشار - نووسراوى سەدیق پۆرەكەبى - تاران، ۱۳۶۱.
- ۲- بەيازىك كه له سالى ۱۲۶۵ى كۆچیدا نووسراوه.
- ۳- یادداشتهكانى خۆم سەبارەت بەئىنچەى گەلالى.

شیخ رەزای نالەبانی

۱۲۵۳ - ۱۳۲۸

ئەم هۆنەرە پایە بەرزە كه یەكی له هۆنەرانى هەرە بەرزى ئاسمانى وێژەى كوردهوارىیە، ناوى رەزا و كورپى شیخ عەبدورەحمانى نەوهى مەلا مەحمودى زەنگەنەپە. له بارەى میژووى لەدايكبوون و مردنى شیخ رەزا بۆچوونى جیاواز هەیه. مامۆستا ئەمین زەكى بەگ كه بەسەرھاتى شیخ رەزای نووسىوه، باسى سالى لەدايكبوونى نەكردووه، بەلام دەلى: شیخ رەزا له رۆژى یەكەمى مانگی موحرەمى سالى ۱۳۲۸ كۆچى دواى كردووه. مامۆستا عەلانەدین سەجادی ۱۲۵۵ى بەسالى لەدايكبوون و ۱۳۲۹ى بەسالى مردنى داناه. دوكتور مارف خەزەندار ۱۲۶۲ و ئەدمۆنس ۱۲۶۱ و دوكتور كەمال فوناد ۱۲۵۳ى بەسالى لەدايكبوونى داناه، وه لەسەر كىلى گۆرەكەى شیخ رەزا هەر تەنیا سالى مردنى نووسراوه كه ۱۳۲۸یان كۆچىیە.

لەم دواىیەدا كەشكۆلتىكى كۆن كەوتە دەستمان كە لەم كەشكۆلەدا گەلىك هۆنراوى هۆنەرانى كورد نووسراون و میژووى ژيان و مەرگی هەندى له هۆنەرانىشى تیدا تۆمار كراوه. لەم كەشكۆلەدا نووسراوه كه شیخ رەزا له سالى ۱۲۵۳ى كۆچى له دایك بووه و له سالى ۱۳۲۸ له جیهان مائناواىیى خواستوه.

شیخ پهزا به پیتی ئه و به لگانه ی که باسمان لپوه کردن، له سالی ۱۲۵۲ ی کۆچی له دیتی قرخى چه مچه مال که که وتووته نیتوان که رکوک و سلیمانیه وه له دایک بووه و سه ره تا له لای باوکی دهستی کردووته خویندن و فیری زمانی فارسی بووه و پاشان چووته که رکوک و ماوهیه که له وئ ماوه ته وه و له لای حاجی سه عید حیلمی زاده ریزمانی عهره بیی خویندوو و له وئوه چووته کۆیه و سلیمانی و خریکی خویندنی فهقی ئیسلامی بووه و له پاشا رویشتووته نهسته موول و به شی دوایی ژیانی له شاری به غدا بردووته سه ر تا له سالی ۱۳۲۸ ی کۆچی له ته مهنی هفتا و پینج سالیدا کۆچی دوایی کردوو و له سه ر نه سپارده ی خوی له گۆرستانی شیخ عه بدولقادی که یلانیدا نئژراوه .

شیخ پهزا وا دیاره زۆر و سته می پۆژگار کاری کردووته سه ری و به م هۆیه وه پروی کردووته هۆنراو و خریکی هۆنراو هۆنینه وه بووه، وه سر وشته جوانه که ی کوردستانی یارمه تیی داوه و له م ریگاوه پیشی خستوو... شیخ پهزا شاره زایی له هر چوار زمان، کوردی و فارسی، عهره بی و تورکیدا هه بووه و به هر چوار زمانه که هۆنراوی هۆنیوه ته وه و هۆنراو مکانیشی به هر چوار زمانه که زۆر په وان و ته ر و پاراون وه توانایی ئه و له وئژده ا پیشان ده دات. شیخ پتر له هۆنراوی داشۆریندا مامۆستا بووه و له م چه شنه هۆنراوه یه دا ناوبانگی ده رکردوو و به شاسواری ئه م جۆره هۆنراوه یه ده ژمیریت.

شیخ پهزا له پارچه هه لبه سته کیدا باسی خۆشه ویسته که ی ده کا که چۆن دلی رفاندوو و خه م و په ژاره ی له دلیدا چاندوو. باسی دلداره که ی ده کا که ئه برۆ که وان و زولف به ریشانه، به م جۆره یاره خۆشه ویسته که ی دلی شیخی به ئاگری ئه وین که شاندوو ته وه، بۆیه ده رده دلی خوی هه لده ریژی و به سۆزیکه وه ره و ده کاته یاره نازداره که ی و پیتی ده لی:

ده مکوزی حوکمه ده زانم به خودا ده ردی حه بیب
 وهره سا به شقی خوا ده س له یه قه م به رده ته بیب
 وهره ده سته بخره مه که ردن بلورینت
 تا وه کو سفره له داخا بدری ورگی ره قیب
 تالم نه حسه ده ترسم که به ئازاری فیراق
 بمرم و پۆژی نه بی ده ولته ی وه سلّم به نه سیب
 چاری فه تانی تو کاری سیحر و جادوو که ریبه
 که به یه ک عیشه ئه دا عابدی سه د ساله فه رب
 تا له تو دووره دلی غه مزده، ئه ی راحت ی جان
 مه شرق و مه غربه مابه ینی له گه ل سه بر و شه کیب

بی فرارز نابی نه شیب نم قسه ته تحقیقه وه لی
 من له پتی عه شقی تو نه مدی به خودا غهیری نه شیب
 غهیری زولفه له سهر و سه فحهی رو مهت سابته یا
 تینهت و تیهه که مه مزوجه له گهل زینهت و زیب
 شیخ ده گورپته وه گهر چاوی به زولفت بکه وی
 خه رقه و سبج به زنار و چه لیپا و سه لیب
 تاقه تی تاق بووه بی چاره له ژیر باری فراق
 بکه په حمی به رها چاکه ته ره حوم به غریب

شیخ رها که که وتو وه ته داوی دلبر، دلبر به زهیی پیدا نایه و له گه لیدا نادوی و
 شیخیش له ژیان بیزار ده بی و بهو دهر دوه ده پلیکیته وه وه خه لک سه ری لی دهن و
 نه ویش ده لی: دهر دی من دهر دی دوری یاره و مه گهر هر نهو چارم بکا و، نامادم که
 گیان و دل و دینم هر سی بکه مه قوریانی، تا کو به کامی دلی خوم بگم و که سیک که گراو
 و سه و داسه ر بی، جگه له وه چی بو ده کری. با له زمانی خو یه وه بیسین که ده لی:

پوژی نه بوو نم دلبره بی په حمه وه فا کا
 جار بی نه بوو نم کافره شهرمی له خودا کا
 چهیرانن ته تبا له علاجی مه رهزی من
 لوقمانی و بسالت مه گهر نم دهر ده دواکا
 کار بی که غم و دهر دی فراقت به منی کرد
 سهرما به هه تیو، با به دهواری شری نا کا
 دیوانه یه شه خسی که به غهیری له بی له علی
 وهک شاهمی سکه ندر ته له بی ناوی به فا کا
 تاب و ته بی نا ته شکه ده بی هیجری وه کو شه مع
 نه زیکه منیش، واردی سهیرایی فه نا کا
 له م ریگه یه ته قدیری نه زه ل وابوو که نیمه
 پامالی جه فا بین و په قیب سهیر و سه فا کا
 پوچ و دل و دین هر سی ده که م بهزل و نیساری
 کامی دلی من گهر له له بی له علی په واکا
 سهردانی له پتی عه شق رها لازمه عاشق
 بو یار سهر و مالی سو په ری تیری قه زاکا

شیخ رەزا زۆر حەزی لە ھۆنراوەکانی کوردی کردوو و ھەموو دەم کاتی خۆی بەخوێندنەوەی ھۆنراوەکانی ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە بردوووتە سەر و کەلکی لێ وەرگرتوو و لەگەڵ ئەوێ ئەو پتر لە ھۆنراوی داشۆریندا دەستی ھەبوو کەچی لە ھۆننەوێ ھۆنراوی دلداریشدا زۆر بەدەسەلات بوو و ھۆنراوی لەم بارەوێ گەلێ سوارە. ئەم پێنج خشتەکییە ی کە لەسەر پارچە ھەلبەستێکی مستەفا بەگی کوردی ھۆننویەتەو، گەوايە کە بۆ ئەم قسەمان و ھەر بەمەدا دەردەگەوێ کە شیخ رەزا لە ھۆننەوێ ھۆنراوی دلداریدا کەمتر لە کوردی نەبوو:

دلی بردم بە ناز و عیشووە دیسان شوخی عیاری
 فریبی دام بەسیحری چاری خۆی مەحبووبی سەحاری
 لە ھیجرانا تەقم کرد ئەو رەفیقان کوا مەدەدکاری
 ئەمان مرەم عیلاجی سا لە ریتی پێغەمبەرا چاری
 ویسال یا قەتڵ یا تەسکین لە ھەرسێ بۆم بکەن کاری
 بەدەوری نێرگسی مەستی کەسێ نەپماوێ مەیلی مە
 لە بۆ شەھدی لەبی لەعلی، دەنالێنی دلم وەک نە
 لە تابێ ئاتەشی عەشقی بکەم داد و فغان تاکە
 وەھا سووتام ئەسلآ تابێ فەردیام نەما سادە
 رەفیقان نیوێ سووتەن ئیوێ نا مەرد عەرزە ھاواری
 لە رێگە عەشقدانایانە پێم زنجیری مەجنوونی
 لە دەستم چوو، پمووز و دانش و فەھمی فلاتوونی
 وەکو شەخسێ کە زاری کا لە جەوری دوژمنی خوونی
 لە کونجی سینە دەنگی ئای و ئۆی دل دی بەمەحزوونی
 وێران بێ نەمدی ساتی لێی نەیی نالە ی برینداری
 کە چاوی ساحری دەستی بەغەمزە و ناز و ئەپما کرد
 مەتاعی عەقل و ھۆش و دەرکمی تاراج و یەغما کرد
 کەسێ نە یگوت درێغا کێ ئەتۆی وا شیت و شەیدا کرد
 بەلای ھەرکەس دەچم مەنعم دەکا خۆت بۆچی پیسوا کرد
 درێغ کوا حال زانی رەبی تووشم بینی بیماری
 گوتم وەک سورمە یە بۆ چاوی عاشق خاکە کە ی ژیر پیت
 لە ئۆلکە ی حوسندا گەر لافی شاھی لێ بەدی لیت دیت

گوتى مەيخانە بىي دايم بەيادى چاوى مەستم جىت
 سەبا يارانى مەجلىس گەر ھەوالى من دەپرسن لىت
 بلى كىتشاويەتە مەيخانە چاوى بىچوۋە عەيارى
 سەرى بەختم يار، نەچەرخم ياۋەر و نەتالعم رەھبەر
 ئەۋەند بىي رەھم و ساحب كىنەيە دەرھەق بەمن دلبەر
 لە نەزعا پىي دەلئىم قوربان جەفا بەس بىي دەلئى كافر
 ئىرى جىت دىگە تۆسەگ مەرگ كارم ماگە پىتت جارى
 نەمساۋە رەۋنەقى بازارى عەقىل و دانش و وردى
 بەپوۋلى نايكړن لەم عەسردا عىلمى ئەبى ۋەردى
 لە ئەشعارى رەزا پەيدايە ئاسارى جەۋانمەردى
 دۈر و ياقووت دەبارى لەم كەلامى شىرنى (كوردى)
 خوا ساكوا لە دۇنيادا قەدرزانى خەرىدارى

ناۋەرۋىكى ھۆنراۋەكانى شىخ رەزا پىتر سكا لاكردن و گلە و گازندە لە پەژارە و دەرد و
 رەنجى دلدارى و بىي ئەمەگىيى يار و گلە لە تەنگ و چەلەمەكانى رۆژگار و گلە لە كردهۋەي
 ناباۋى ھەندى لە خەلكە كە بەچەشنكى جوان و مامۆستايانە ھۆنىۋىتەۋە.

شىخ رەزا كە بەرەبەرە تەمەنى دەپۋاتە سەر و دەپىتتە پىاۋىكى جىھان دىدە، بىرى
 دەگۆپىي و ئىتر بەبالاى دلبەر و خۆشەويستەكەيدا ھەلئالى و دەلئى ھۆنىنەۋەي ھۆنراۋى
 دلدارى چ كەلك و سوۋدىكى بۆ مرۆ ھەيە؟ بەھەرى ئەم چەشنە كارانە چىيە، شانازى مرۆ
 ئەۋەيە كە بىرى خۆى بخاتە كار و پەردەي رۋالەت بشكىنىي و بەدل و دەروۋنى مەبەست بگا
 تا ھۆى بەدپىتنانى بەدەر كەۋىي:

ئەم سادە روخانە لە مەلاحەت كە نەمامن
 دەۋرەت دەدەن و تەفرە مەخۆ، قەت مەلئى رامن
 گەھ دۆستى ۋەفادارن و گەھ دوزمنى خوونخوار
 دلنەرمى دەكەن گاه و گەھى سەخت كەلامن
 عاجز مەبە نەك بۆ تۆ، ۋەفایان نىيە بۆ كەس
 مەلۇومە كە ئەم تاقمە ۋەك تاسى ھەمامن

شىخ رەزا ستايشى مىران و پاشايان و بەھەلەپەكى گەرە دەزانى، چونكە بۆى
 دەر كە وتبىو كە ئەمانە جگە لە زۆر و ستەم و چەوساندنەۋەي خەلك كارىكى تىران نىيە.
 ھۆنراۋى ئەو پىا ھەلگوتن و دلدارى و گالئەۋكەپ نىيە، ۋە لەكەل ھۆنراۋى ھۆنەرانى تردا

توفیری ههیه. له هۆنراوهکانیدا نه باسی ژن ههیه و نه باسی مهی و شهراپ و رابواردن، وه نه باسی پادشای ستممگر و ملهوپ، وه نه جیهان پهستی، نه گهر به نه و په رحمان پاشای به بهدا هه لده لێ و ستایشی دهکا، نه و پیا به لگوتنه له کانی دلێیه وه دهر دهچی و دهزانی که نه و په رحمان پاشای به به و میره کانی تری بابان خه لکیان خوش ویستوه و به خته وه ریی خه لکیان به به خته وه ریی خویان زانیوه و خه ریکی داد و دادگه ری و چاکه کردن بوون بۆیه له کانی دلوه و پیا یاندا هه لده لێ و ده لێ:

سائل به غنا نائل نه کا به خششی که متمان
 نالی به به یاخوا نه پزئی دهستی که ره متمان
 هر چند به مه سه ل خه نه جهری نه لماسه زبانم
 نابری سهری مووی له نه دای شوکری نیعه متمان
 گیرفانی گه دای کردوه ته کانی جه واهیر
 نیکسیری نیساری زهر و شاباشی دره متمان
 ئیوهن به حه قیقه ت مه لیکه میله ته کوردان
 شایانه زیاره ت بکری خاکی قه ده متمان
 ئینکاری حقووقیان له سه ر نه م میله ته نا کری
 نابای فره دیدون فره و جه مشیدی حه شه متمان

شیخ رهزا له گه ل نه وهی هه موو ده م خه لکی به هۆنراوه کانی خوی داشۆریوه، به لام پیاوانی چاک و خواناسیشی گه لێ خوش ویستوه و قسه یانی لێ بیستوه، له پارچه هه لبه ستیکیدا ستایشی کاک نه حمه دی شیخ دهکا و پیا یا هه لده لێ. کاک نه حمه دی شیخ ۱۲۰۸ - ۱۳۰۵ که یه کێ له زانا هه ره به زه کانی کورده له شاری سلیمانیدا کۆچی دوایی کردوه و گه لیک نووسراوی ئاینی به زمانی فارسی به چی هیشتوه و شیخ رهزاش گیرۆده ی قسه و وتاره به نرخه کانی نه و بووه بۆیه به م چه شنه په سن و ستایشی دهکا و ده لێ:

مه ربوته حه یاتم به سه وله یمانی و خاکی
 خۆزگه م به سه گی قاپیبه که ی نه حمه دی کاک
 نه و قوده ی ساداته که سوکانی سه ماواته
 شه ریانه له سه ر سوچه له بهر مه رقه دی پاک
 نه و مه رقه دی والا یه وه ک عه رشه موعه للا
 مه حفوفه به زواری مه له ک ده وری شه باکی

بۆ دەست و عەسا نازکە کە ی داغە دەروون
 قوربانی عەسای دەستی دەبم سۆل و سیواکی
 دنیا لە دواى حەزەرەتى شیخ زبیر و زەبەر بى
 وەک تاجى کە ی و جامى جەم و بەختى زوحاکى
 دەر حەق بە حەفیدانى ئە دەب لازمە زینهار
 قوربانی حەفیدانى دەبم بابى و داکی
 بەم حالە پەرىشانە وە باز ئە شەهەد و بیلا
 شیعەرت تەرە بەنگیزە پەزا شاعیری چاکى

شیخ پەزا هەر وەها و تمان لە هۆنراوی داشقوریندا بى هاوتا بوو و کەس نەیتوانیو بە پى
 بگا، وە ئەگەر رقی لە یەکتى هەلبسایە، تا دەیتوانى داخى دلى خۆى بە هۆنراو هەلدەرشت و
 بۆى دەنارد جارێکیان یەکتى لە میرەکان ئیستریکی بۆ دەنیرى، لە بەر ئەو ی ئیستەرە کە لەر و
 لاواز و بى گیان دەبى، شیخ ئیستەرە کە ی لە گەل ئەم پارچە هەلبەستەدا بۆ دەنیریتە وە:

میر بەسەد مەنەت هەناردى ئیستریکی رووت و قووت
 دەست و پا سست و سەقەت ئەندامى هەر وەک عەنگە بووت
 خاوەنى ئالیکی ئالیم پى نەداوە مۆتە قە
 داویەتى ئەما وەکو بیستوو مە قووتى لایە مۆت
 پووش لە لای حەلوا یە، حەتا کوو پەلۆشە ی چنگ کە وى
 با ی ئەدا، لۆولى ئەدا، قووتى ئەدا، مانەندى حووت
 گەر چى ناتوانى ببزوى هیند لەر و کەم قووتە
 دەنکە جۆ یەکی نیشان دە ی تا قیامەت دى لە دووت
 پشتی ریش و، شانى زامدار و جە دەو بوو نا عیلاج
 چەند قرووشیکم هەبوو بۆم دا بە نەوت و عەنزەر ووت
 مەسڵە حەت وایە هەتا نە یخوار دووم بینیر مە وە
 زۆر ئە ترسم دە فەعیى قووتم بدا بمکا بە قووت
 سە ی فە تاحى مە ی تەرم رۆژى بە حجەت لى نەوی
 کلکی دەرهینا لە بن، ئەمجا بە ئاستەم گو ی بزووت
 گەر قە لەو بى ئەم ئەجنە نیرە لیرە تەسخیر ناکرئ
 غەیری چەند دەرویشى رەفاعى بە زەبەرى جە لجە لووت

ئەم مەتاعە چاگە ھەر لایق بەحاجی ئەحمەدە
جووتی پیتکا ھەر وہ کو جووت ھەردوو لنگت کرد بەجووت
لایقی شاننی من و شایانی شەئنی تۆ نەبوو
چاوەکەم چیت پی بلیم چارم نییە غەیری سکوت

ئەو گۆشە و پلارائە کە شیخ رەزا لە ھۆنراوەکانیدا بەکاری بردوون، تا زەمانی خۆی
وینەیان نەبوو، و، جگە لە ئەو، کەس نەیتوانیوە بەو چەشنە شیرینی و تالیی قسە ئاویتە
بکا و بیھۆنیتەو، جارێکیان داوا لە خەلکی ئاواپیەکە دەکا، ھەر کام بەرخە نیرێکی بۆ
بنیرن و دەلی: ھەر کەسێک کە خاوەنی مەروماڵاتە ئەگەر بەرخە نیرێکم بۆ نەنیرێ، دەچمە
کۆیا و ترووی دەکەم، دەسا بەقسەم بکن و ھەر کام بەرخە نیرێکم بۆ بنیرن و با شتێ
نەقەومیت و نەلین ئەم شەرپوشۆرە ھەمووی لەسەر بەرخێ شەل و کاوړئ لەر و بزنی گەرە:

قەومەکان بەو زاتە وا حوکمی لەسەر بەحر و بەرە
بەرخە نیرێ گەر نەنیرێ ھەر کەسێ خاوەن مەرە
دیم بەگۆیا ئەیدرم گەر فیلمەسەل شیرینی نەرە
با نەقەومیت و نەزانن ئەم ھەموو شۆر و شەرە
گشت لەسەر بەرخێ شەل و کاوړئ لەر و بزنی گەرە

شیخ رەزا لەگەڵ ئەوێ بەچوار زمان واتە بەکوردی و فارسی و عەرەبی و تورکی
ھۆنراوی ھۆنیووتەو، شانازی بەزمان و زانست و زانیاری کە ھینراوتە مەیدانەو،
ھۆنراوی کوردی لەو کالایە خاوینتەر و پاکتر، و ئەگەر بیتو تاقە پیتکی بفرۆشی
بەگەوھەرتیک دیارە دەخەلەتیت، و ئەم ھۆنراوانەئێ منیش کە دەبھۆنمەو، نموونەیکە لەو
ھۆنراوە بەنرخانە، و ئەم جلوبەرگی ژیانە لەبەرئەو پەیوھندی بەخۆتەو نییە دیارە
ناتوانی زۆری لەبەر بکەیت، جا دەبی خیرا بیدەیتەو خاوەنەکەئێ، کەوا بوو ھۆشت بی ئەو
کالایە پیس و ئالوودە نەکەئێ بۆ ئەو میزەرە کە لە سەری دەنیت:

زۆیدەئێ مەتاعی حکمەتە ئەم شیعی کوردییە
ھەرزانە بی موبالغە حەرفی بەگەوھەرئێ
جامەئێ حەیاتئێ عاریەت کورتە زینھار
ئالوودە دامەئێ مەکە بۆ پیچی میزەرئێ

شیخ رەزا یەکتێ لەو ھۆنراوانیە کە لە ھۆنراوەکانیدا شتووی کۆنی بۆ خۆی ھەلبژاردوو
و سەری کیشاوتە دەرگای ھەموو جۆرە ھۆنراویکەو: دلداری، داشۆرین، پیماھەنگوتن،
سروشت. لە پارچە ھەلبەستیکیدا بەدلبەرائی شاری کۆیەدا ھەلدەلی و بەچەشنیکێ جوان

و بئ وینه سروشتی شاری کۆ دهخاته بهرچاو که چۆن دلبران و نازدارهکانی بهناز و لهنجه دلی مرۆ دهپهن و بیرووهۆشی لی دهستینن و خۆیان دهنوینن. با له زمانی خۆیهوه بیستین که دهلی:

شاری کۆیه که لهباله له بوتی نوڤ لهبه
 گهر فهلهک لئی بگهڕی مهنبهعی عهیش و تهرهبه
 دلبرانی بهمهسهل ههروهکو ئهشعاری من
 کامی لی ئهگری ئهپیژی ئهمهیان مونتهخهبه
 غارهتی عهقلی منی کردووه زیبا سهنهمی
 عاریزی رهشکی قههر قامهتی نهخلی روتهبه
 نهوزهر ئاسا، فهرهیدوون سفهت، سهلم رهوش
 شیده مانهند، سیاوهش وهش و خهسرهو لهقهبه
 عاریز و غهغهب و روخسار و زهنهخدان و لهبی
 نازک و تورفه و زیبا و بهدیع و عهجهبه
 دلبر و زهرکههر و جیلوه گهر و عیشوه فروش
 سهروی سیمین بهدن و شاهد و شیرین لهقهبه
 زالم و دلشکهن و دۆست کوژ و خهسم نهواز
 عیسهوی دین و موغ ئاین و فهرهنگی مهزهبه
 سیتیواناوه له ژیر لیتو که ئههم گوئی زهقنه
 زیتوی خپ کردووه وهک گو که ئهمیشم غهغهبه
 خواستی لئی ماچی رهزا کافره نهیدا و وتی:
 ئهی خودا لهم کوربه شیخ زادهیه چهند بی ئهدهبه

دیوانهکهی شیخ رهزا تا ئیستا چهند جار چاپ کراوه، بهلام ههلهی زۆری تێدایه و هۆنراوهکانیشی بهتهواوی کۆ نهکراوتهوه.

سهرچاوهکان

- ۱- دیوانی شیخ رهزای تالهبانی - بهغدا، ۱۹۴۶.
- ۲- دیوانی شیخ رهزای تالهبانی - لهسهر ئهرکی شیخ علی تالهبانی - بهغدا، ۱۹۴۶.
- ۳- مشاهیر الكرد وکردستان - تالیف محمدامین زکی - بغداد، ۱۹۴۵.
- ۴- ئهنجومهنی ئهدهیبیان - دانهر ئهمین فهیزی بهک - بهغدا، ۱۹۸۲.

شیخ عومهری بیاره

۱۲۵۵ - ۱۳۱۸

ئەم ھۆنەرەمان ناوی عومەر و کۆری شیخ وەسمانی سراجەدین و نازناوی ھۆنراوی فەوزیە و بەپیتی ئەو بەلگانەیی کە لە دەستماندا یە لە سالی ۱۲۵۵ی کۆچی لە بیارە لە دایک بوو و ھەر لە ویشدا پێ گەشتوو. ھەر لە مندا لیدا خەریکی خۆیندن بوو و لە پاشا لە لای مەلا مەحمودی دسەیی فەقەیی شافعی و رافەیی قورئانی پیرۆزی خۆیندوو و ماوہیەکیش لە لای مەلا حامدی کاتب بوو و پاشان چوو بۆ کەرکووک لە مزگەوتی بلاخ لە لای سەیی حەمەیی بلاخ، خەریکی خۆیندن بوو و ئەوسا گەراوتە ھەورامان و ماوہیەکی دووردیژ ھەر لە لای مەلاکان خۆیندوو یەتی و لە لای باوکیشی خەرقەیی وەرگرتوو و ئەوسا خەریکی رینۆینی خەلک بوو تا لە سالی ۱۳۱۸ لە تەمەنی شەست و سێ سالییدا کۆچی دواپیی کردوو و بەپیتی ئەسپاردەیی خۆی لە ژوریکدا لە نزیک خانەقاکی خۆی لە بیارەدا بەخاک سپێراو.

شیخ عومەر یەکی لە خواناسان و زانایانی ھەرە بەرزی کوردە و گەلی خزمەتی بەخەلک و زانیاری کردوو و لە ماوہی تەمەنیدا گەلی خانەقا و مزگەوتی لە شارە کوردییەکاندا دروست کردوو و ھەر وھا خۆیندنگایەکی گەورەیی لە بیارەدا دروست کردوو و کە لە ھەموو شوینیکی کوردستانەوہ فەتیکان دەستە دەستە ھاتوون بۆ ئەوہ تا فەقەیی ئیسلامی بخوینن و بەم چەشنە گەلی زانای ئاینی لەو خۆیندنگایەدا پەرورە بوون.

شیخ عومەر لە ھۆننەوہی ھۆنراوی کوردی و فارسی و عەرەبی دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و ھەر وھا پەخشانی جوانیشی نووسیوہ کە پەخشانەکانی ھەموو لە شێوہی نامە دان کە بۆ زانایان و پیاوہ گەورەکانی سەردەمی خۆی نووسیوہ.

شیخ ھۆنراوی بەشێوہی گۆرانی و سۆرانی ھۆننەوہتوہ کە بەراستی زۆر تەپ و پاراو و شیرین و دلگرن. ئەوا چەند پارچە ھەلبەستیکی ئەم زانا ھەرە بەرزە کە دەلی:

قیبلەم وەردەنم، قیبلە وەردەنم
جەوساوە ژارو دووریت وەردەنم
چەنی دل و گیان شەرتی کەردەنم
مەیل نەدۆ وەکەس تا پۆی مەردەنم
دل بەند مەینەتان موسیبەت کیشان
تای تا مل ئازیز جەدەستش بریان

پای سه برش هالا شکست ئاوردن
 په وکه شه و تارۆ ویردش ئی فەردن
 فەلەک داخ وەدڵ جهسته مەدا بەردی
 ژاراو دووری ئازیز پیم وەردی

واته: ئەي خۆشهويسته کهم لهو ساوهوه که ژاراوی دووریتم خواردووه تهوه، له گهه ل دڵ و گیاندا مهرجیکم کردووه که تا مردنم دڵ نه دەم به کهس، چونکه دڵ نه وەنده نازاری دیوه و مهینه تی کیشاوه، که بیرکردنه و هشی له دەست داوه و وهقره و ئارامی نه ماوه، بۆیه شه و پۆژ ده لئ: ئەي چه رخ داخ تايه دلم و ژاراوی دوورسی خۆشهويسته که مت دايه دەرخواردم.

له پارچه ههلبهستيکی تردا ده لئ:

قیبله م ها بهردم قیبله م ها بهردم
 داغ دووریی تو وه گ لکۆ بهردم
 وه مهیل تو وه پروو وه چۆل کهردم
 ژار دووریی دهره هيجران گشت وهردم
 يانئ ئازیزم عه شق تو م نه سه ر
 وه عه شق تو وه هاشیم وه مه حشه ر
 تو بۆ به و وه فئا و مهیل وهرینت
 بنمانه جار جار وه من جه مينت
 بنمانه قامهت وهی زامهت وهرده
 په رئ ئه و قامهت داخ وه گل بهرده
 تا جه و پۆ دهم دهم وه بی مدارا
 قه د قامهت و اچوون هه ر سات نه وسارا
 چونکه زکر تو ن مایه ی حه یاتم
 وهشی و شادی و شه وق مایه ی نیشاتم
 جه مه ماته دا با تو م جه یاد بۆ
 جه و عاله مه دا دڵ وه تو شاد بۆ

واته: ئەي خۆشهويسته کهم! داخی دووریی تو ده بی ببه مه ناو گلکۆ، من به ئاره زووی تو وه پروم کرده دهشت و چۆل و ژاراوی دهردی دوورسی تو م خوارده وه، چونکه ئه وینی تو م

چييه دنيا؟ ژنيکه هر شهوي سکر بهسهد فيتنه
 سبهيني زوو بهخوئني جهرگي نههلي دل دهکا بيزوو
 نهکو درچي له دهس فرسهه ههتا ماوم موغهنی دهی
 دهفي لي ده بهکف چاوم لهگهل نالهی رويابي زوو
 پيالهی چاوی مهستی تو بهدهستی دل که نهينوشم
 مهزه فرميسکی خوئني دل، ههتيو بيته کهبابي زوو
 گياي نوميدی من وشکه له ژير خاکی تههنادا
 دهنالي رهدی دل هر شهو له بو شوري سهبابي زوو
 حهيات شير ئيني بو باغچهی ويصالي جاني جانانم
 رهفيق ئامان له بوم له زولفي يار تهنا بي زوو
 که ديم قهوسي بروی لهيلا وتم هاوار يهقين بوو ليم
 وهکو مهجنووني خيالي حهی دهکهومه ناو سهرابي زوو
 له دهراي عهشقی تو که وتم که تي فکريم له عومري خوم
 مرووري دهر و نهيامی فهنا چوو وهک حويابي زوو
 دل م سهیدی گرفتاره بهداوی دهردی هيجرانت
 خهلاسم که بهخيري خوت نهجهل ناگا نهکا بي زوو
 دهسا لاده شهوي زولفت بکه م سهيري ههتاوی رپوت
 دهمی مردنمه ناخ قوربان بکهی ئيحيای سهوابي زوو
 له لهعلي ايوي لهيلا لاله مهجنووني پهريشان حال
 مهکه مهنعی له پتي حهقدا که نادا نهو جووابي زوو
 لهسر باليني خه م کهوتووم، دهليل سا بي تهماشات که م
 که هاتي رامه وهسته، چاوهکه م، فهرموو خيتابي زوو
 دل م خوئنه له هيجری تو، تههنای خالي لای ليوه
 دهخيلت بم خه لاسی که له ري دايه سهرابي زوو
 له فهرقی فهرقه دهين بالاتره (فهروزی) ههواي عاشق
 نهگه ر ياري شکاری خوئی بکا گاهي عيتابي زوو

هونراوهکاني شيخ عومر کو نهکراوهتهوه، بهلام ماموستا مهلا عهبدولکهريمی مودهريس
 بهشي له هونراوهکاني له پهراوی يادی مهرداندا نووسيوه.

- ١- به‌یازنیک که له ساڵی ١٢٦٠ی کۆچیدا نووسراوه.
- ٢- کهشکوژنیک که هه‌ندێ له هۆنراوه‌کانی شیخ عومه‌ری تیدا به.
- ٣- یادداشته‌کانی خۆم سه‌بارته به‌شیخ عومه‌ری بیاره.

مه‌لا محمه‌دی خاکی

١٢٥٥ - ١٣٢٦

ئهم هۆنهره‌مان ناوی محمه‌د و کورێ ئه‌حمه‌ده و به‌پێی ئهو به‌لگانه‌ی که که‌وتووته ده‌ستمان له ساڵی ١٢٥٥ی کۆچی له دێی ئه‌حمه‌د بڕنده‌ی شاره‌زور پێی ناوته مه‌یدانی ژیانه‌وه. هه‌ر له منداڵیه‌وه خه‌ریکی خۆتندن بووه و قورئان و په‌راوی ورده‌له‌کانی فارسیی خۆتندوو و ئه‌وسا به‌هغه‌قییه‌تی چووته سلێمانی و لای مه‌لا محمه‌دی مه‌حوی و چهند مه‌لایه‌کی تر خه‌ریکی خۆتندنی فه‌هقی ئیسلامی بووه و له پاشا چووته سنه و له‌وێدا خۆتندنه‌که‌ی ته‌واو کردوو و ودمی مه‌لایه‌تی وه‌رگرتوو و گه‌راوته‌وه و زۆربه‌ی کاتی خۆی به‌هۆنراو هۆنینه‌وه بڕدووته سه‌ر تا له ساڵی ١٣٢٦ له ته‌مهی هه‌فتا و یه‌ک ساڵیدا کۆچی دواپیی کردوو و له گردی عافواندا نۆژراوه.

خاکی به‌یه‌کێ له هۆنهرانی هه‌ره‌به‌ری کورد دیته ژمار، وه‌کو ده‌لێن زۆربه‌ی قوتابیه‌کانی بوون به‌هۆنهر و وا دیاره کاتی وانه و تنیا هه‌ست و بیرانی بزواندوو و ئه‌وانیش کورژمی هۆنراویان لێ وه‌رگرتوو و له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا خاکی خه‌تیکی زۆر خۆشی بووه و هۆنراوه‌کانی به‌خه‌ته جوانه‌که‌ی نووسیوه و به‌یادگار به‌جێی هێشتوو.

خاکی به‌دوو زمانی فارسی و کوردی هۆنراوی هۆنیوته‌وه و له ناو هۆنراوه‌کانیدا چه‌کامه‌یه‌کی سه‌د و شه‌ست و نۆ هۆنراوه‌یی هه‌یه له باسی پێغه‌مبه‌ر و هاوه‌له‌کانیدا به‌چه‌کامه‌ی «نور» ناسراوه و ئهم چه‌کامه‌یه وه‌کو چه‌کامه‌ی بۆرده باسی پێغه‌مبه‌ریه‌تی پێغه‌مبه‌ر و په‌رچۆکان و پۆشتنی بۆ ئاسمان ده‌کات له‌گه‌ڵ باسی پۆژی په‌سلان و تکای پێغه‌مبه‌ر، بێ گومان ئهم چه‌کامه له چه‌کامه‌ی بۆرده‌ی بویسیری که‌متر نییه و به‌رزترین چه‌کامه‌یه‌که له ستایشی پێغه‌مبه‌ر و هاوپێته‌کانی که ده‌لێ.

بیارینێ خۆدا بارانی هه‌رچی فه‌یز و ئیحسانه
له‌سه‌ر ئهو باعیه‌سی خه‌لق و گوزیده‌ی جه‌معی ئه‌کوانه
ده‌می سویحی ئه‌زه‌ل داکا، هه‌تا شامی ئه‌به‌د بڕژێ
به‌سوژه‌ی نه‌و نه‌سیمێ گوێ شه‌میمی لوتفه‌وه داکا

نه سیمی نیسبته تی حهق دانه ییکی کا به سهد دانه
 له لاله ی رویی خوئی و سه بزه ی سه حابه ی ژاله سا پرژی
 هزار ی وهک من و تو بین هوزاری ئه و گولستانه
 به نه بجه د (طا) نؤو و (ها) پینج و پینج و نؤ دهکا چوارده
 به (طه) حهق نیدای کردی که یه عنی به دری تابانه
 سهد و بیست و چوار ئه لفن نه بی، نه جمن هه مو میهرا و
 زهکا په یدا، سوها گوم ما، نه ما جیی ئه م بخورمانه
 ئه گهرچی ئه نبیا جومله چرای په روانه ی ئه حبابن
 هه مو په روانه ی ئه و شه معن، هه شه معی شه بستانه
 ئه گهرچی هه نه بییی به دری دهی جووری زهمانی بوو
 له کن ئیشراقی ئه و شه مسه مه هه گهرماهی که نعانه
 ئه گهرچی جومله پیش که وتن له پاشا که پیشیان که وت
 له دوری شه معی روخساری گران مانه ندی په روانه
 هه مو حه لقه به گو شن و غاشیه به ردوشی ئه و شاهن
 ئه گهر عیسی کوری مه ریهم، وه گهر موسایی عیمرانه
 یه دی به یزای له باخه ل نئ نه ما شه و، شه م چیه که مرؤ
 زه جووری نه بی ری جبه ه ی په ئیسی ئه نبیا یانه
 که لامیان راسته هه ردو بوو له گه ل حهق ئه حمه د و موسا
 ته فاوه تیان وه لی ئاخر زه مین تا عه رشی په حمانه
 ته ماشای ده عوه ت و عیززی (أَبِیْتُ عِنْدَ رَبِّي) که ن
 خودا خانه خودا و مسته فا خوانده ی سه ری خوانه
 (أَرِنِي) و (أَنْ تَرَانِي) با نه لیت و نه شنه وی موسا
 به سائیل ندری ئاخر ئه وی ده رخوا ردی میوانه
 توفه یلی خوانی جوودی ئه و جوودی هه رچی مه وجوده
 دو (أُولَا) لولؤ و لالا فشانی زهینی ئه م خوانه
 ده می نه بیوو له ده مدا ده م چ لی دا ده م له ده م ئادم
 مه شامی زی زوکامی له م شه می په یحانه حه یرانه
 (نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي) له خاتهم پرسه نهک ئادم
 موعه لیم خاتمه و ئادم له لای تی فلی ده بستانه

غهرز ئيسكاتى سائيل بو (قُلِ الرُّوحِ) جى جىواب فەر موو
 وه گهرنى خهفى بو جان له و نارامى دل و جانه
 حه ديبى (لِي مَعَ اللَّهِ) چ سىررى بو له بهينا چو
 له كهينويهينى نهو دوانه چ زانن نهه بهيىانه
 كولا خهمر و قولى هه لدا، خوروشا جوشى دا چهند سال
 محهمه ساغتر بادهى سهرى نهو خومى گهر دانه
 له پوژىكو له پوژى روى گوهر دهرجى دهى دورجه
 مه خاريج مه تلعهى پوژن هه موو يهك يهك جودا گانه

واته: پيغه مبهرى گهره ئيسلام درووى خواى له سهر بى، هه لىژاردهى هه موو
 بوونه ومره و خواى مهن، نهوى له ناو هه مووى خه لكا هه لىژار دووه بو نهوهى له دواى
 هه مووى پيغه مبهر هكاندا رهوانه كى كا و په رتووكىكى زانستى واى بو بنىرى وهكو قورئان بو
 نهوهى په رجوئى دهر كهوئى. بارانى به زهينى خوايى به بوئى خوش و ميهره بانبيوه ببارى و
 هر دانه بهكى نهو بارانه بيته سه دانه و نهوسا نهو بارانه ببارى به سهر گولا له سووردهى
 روومه تى پيغه مبهرى گهره ئيسلام و سه وزهى هاوه لانيدا. پيغه مبهر هكان له ئاده مه وه تا
 پيغه مبهرى گهره ئيسلام كه سه د و بيست و چوار هه زارن هه موويان خوا بو رينموونى
 خه لك نار دوونى، وه نهو پيغه مبهر هكانه وهكو چرا بوون و خه لكيش وهكو په پووله به دهه رياندا
 سووران هه وه و، وه كاتى خوئى ناوچه وانى پيغه مبهرى گهره ئيسلام دهر كهوت، هه موو
 پيغه مبهر هكانى تر له كه ل يوسفدا بوون به مانگى يه كشه وه و لهو رووناكيه دا ون بوون.
 هه مووى پيغه مبهر هكان چراى زانست و زانياريان هه لكرد و له پاشا كه پيغه مبهرى
 ئيسلام هات له زانستدا كه وه پيش نهوانه وه. با مووساش يه دى به يزاي خوئى بشار ته وه
 چونكه شه و نه ما تا پيوست بن به شه ميكي وهك دهستى سپى نهو نه مرؤ كه خوئى
 ناوچه وانى هه مووى پيغه مبهر هكان هه لاتوه، نيتر شه م چ نر خيكي هه يه؟ پيغه مبهرى
 گهره ئيسلام له شهوى ميهر اجدا كه بانگ كرا بو لاي خوا بووه ميتوانى نهو، نه گهر
 بيژين كه خواى ديوه دروسته، چونكه ميتوانى خوا بووه، به لام مووسا سوال كر بوو كه
 داواى له خوا كرد نهو ببينى، خواش فهر مووى: نامبىنى. خواى خوئى فهر موويه: نهى
 محهمه نه گهر تو نه بوويتايه من نه زهوى و ئاسمانه م دانه دهيتنا. وه ئاينى پيروزى
 ئيسلام كه بو پيغه مبهر هاتوه باشترين ئاينه بو ئاده ميزاد.

خاكي له م باره وه به ستايشه وه دريژه دها و ده لى:

به يانى به ينى جا هو و جا له به ينى نه نبى ادا كه م
 ره يا حين هه موو نه ما محهمه ره وحى ره يحانه

شکاندى پشتى گا و ماهى به تەمکين و مەختى دانىشتن
 بە لەهجه و لەنجه سەد کەبکى دەرى و سەرۆوى بەقوربانە
 لە تەنگ ئاوتنەى ئەو ئەدا بەکەس پەروى خۆى تەواو نەتواند
 دووم بەلانما پەروونە بپەرق ووى ئەو لەوا پەوانە
 لە لەئەلى نابى نایابى وتم ناخسەر دەمى دەم دەم
 حەلاوت خۆش دەم و لىومى بەهەم چەسپانە چەسپانە
 لەپى خوى ئەو کەسە پەل کرد لە عىشقى يوسف نەردەيدى
 دلى خۆى بى خەبەر ئەبەرى لە جىياتى دەستى مەستانە
 لە داغى جىبى، گول چاکى يەخەى خۆى برد هەتا دامەن
 مەلین ياغى بوو باغى بوو، ئەوا ياخى بوو خەندانە
 لە ئەفکارى دەمى ماتە، وەيا نەشئەى لەگە ئەدا بى
 لە بى چا و دەمى خونچە عەجەب کۆل چاوى حەيرانە
 ئەترسم ببنە پامالى بلند تەبەعاتى سە فکرم
 پەسین پایەى مەقاماتى بلیم کەيوانى کەيوانە
 ئەمە مەعلوومە خاکی! نەئەلى کەمتر بەندەى ئەو شاهە
 کە دورى تاجى فەرقى فەرقەى ئەقتابى کەيانانە
 لە دورى هەمەزنگى بۆنیکى کەفى پى پاکی ئەو و تە
 گولى چى، بولبول نىتر چى ئەوئ لەم سورى سەر پانە
 بەيادى پەروى شەو ئەو پەژە بە پەژە پەروى لە پەروى پەژە
 کە دورى ئەسلى دەرد و دا بەئەى هەر عەکسى دەرمەنە
 موجهەد گەيسورى لولوى بە لەولوى چ ژانى کرد
 بەزەيلى هەر چلا دەستى دەپەچى دەستە دامانە
 دلارا راستین سەرۆوى قەدى دلجوى عەتارد دى
 لە سەھمى سەھمى قەدى سەھمى قەدى خەم بۆ قەوسانە
 جەنابى حەزرتى بارى بەتورەى ئەو ئەئەى: (وَأَلَّيْل)
 بەغورەى نەبىرى جەبەهى خوا خۆى (والضحى) خوا نە
 لە هەولئ پەژە کەى (يَوْمَ يَضُرُّ الْمَرْءَ) وا بىبىن
 ئەوى جىي گۆ و چەوگانە، ئەوئ مەيدانى مەردانە

له لای هر سه روهرئ سهد داد و بیداد و شه فاعمت که ی
 نه لئی من نیمه حاشا تاقه تی نه م داو و دیوانه
 بنالینی وه کو بولبول، به خه ی خۆت له ت بکه ی وه ک گول
 ده می ناپشکوئ وه ک خونچه، دل خوئینی نه حزانه
 (صفی الله) نییه قابیل خه لاس کا (هابیل) و (قابیل)
 له نسل و یاری بیزاره چ جی ئه غیار و بیگانه
 (نجی الله) له تۆ فانی غه می خۆیا وه ها غه رقه
 له ساما (سام) ی لای (یافت) وه زانی (حام) (کهنعان)،
 خه له ل ته رزی خه لیل گیره، خه یالی خپلی خۆی ناکا
 چ حالی بی خه لیلی وا ته غافل وه رزی خوللان
 خۆ داوود دی که وا کردی زری له م ئاسنی سارده
 له تاوی خۆی ته واو دل سه ردی نه حوالی سلیمان

واته: دهمه ویست سه بارت به قسه و راویژی شیرینی پیغه مبهری گه وره ی ئیسلام بدویم،
 به لام شیرینی فه رمایشته کانی دم و لیومی به یه کدا نووساند. پیغه مبه ر له بهر زۆر
 بیرکردنه وه که متر قسه ی کردوه، ئه ویش به زه رده مخه نه وه دواوه، وه وه کو خونچه ی گول وا
 بووه، وه چاوی هر بۆ وردبوونه وه و تیگه یشتن بووه که ئه مه خوویکی زۆر په سه نده بۆیه
 هرچی گول هیه له بی چا و ده میی خونچه سه رسامن و، له سه رسامیدا چاویان له
 خونچه داچریوه (خاکی) سوئی بچووکتترین به نده ی شایه یه که دوری تاجی سه ری گه وره
 گه وره ی که یانییه کانه، هرچی گول و عه تری جیهان هیه، نه ک به دوری بۆنیکه به ری پی
 نه ودا عه ودا ل بن، به لکو به دوری بۆنیک که له بۆنی به ری پی ئه و بچی، ویل و سه رگه ردانن،
 ئیتر بۆنی گول ده بی چی بی؟ لاو لاو له داخا ژانی کردوه، وه له بهر ژانی دلی خوئیه تی که
 له گه ل دهستی بگاته هر چلێک دهستی ئیوه ده پیچی وه ک دهسته و دامانی بی وایه. ئه ی
 نارامی دل! - نه ستیره ی عه تاردد که چاوی که وه سه ولی بالات، له سامی قه د و - بالات
 کۆم بووه وه. کاتی که رۆژی په سلان بی له و رۆژهدا برا له برا و کوړ له دایک و له باوک و
 بیاو له کوړان و ژنه که ی ره م ده کا و که س ناگای له که س نابی، وه که س تکای پی نا کرئ
 ته نیا پیغه مبه ری گه وره ی ئیسلام نه بی.

خاکی درێژه ده داته ستایشه که ی و ده لئی:

له بیمی ئینتقامی قادری موختاری زونتقام
 سلیمان بیمی ماریکی هیه له م مۆره وردانه

رجای تاجی شہفاعة تیه نه گهر هر سر به سه ودایتی
 منی عاسی نوم یدیکم نه گهر بی هر گونا هانه
 سوهای بی به هام، عزمه حوزووری خه زه تی پوژیم
 دیاری نادیاری حه سببی حالی نادیارانه
 گه دا دیاری نه با بۆ شا وه لیکین کم به فکری زور
 قوبوول فرموو که ریمان له من دیاری فقییرانه
 نه بی (خاکی) نه تو خۆت چی و دیاری تو نه بی چی بی؟
 له بۆ شاهی عه ره ب هر گیز نه لئی نه م شیعره کوردانه
 مه گهر شاهی روسول، هادیی سوپول، سه رخیلی جومله و کول
 به ئی حسانی بکا ته حسین بلتی وه ک شیعره حه سانه

واته: پیغه مبهری گه وهی ئیسلام وه کو سه ولتیک وایه که له که ناری جو یاریکی راستیدا
 روایی و گه وه بوویی، وه به یار مه تیی خوا دئ بۆ پرگار کردنی گونا هاکارانی ئۆمه تی. چاوی
 شه مشه مه کو پتره چند تی ده گات له گه وه یی و پووناکیی خۆر به ئاسمانه، ژیری منیش
 هر نه وهنده تی ده گات له گه وه یی پیغه مبهر، پله ی گه وه یی پیغه مبهر به که س نازمیرری
 و نازانری که واته رهوا نییه که س ده می بۆ به ری، به لکو و چاکه بۆ دانا و نادان که دان
 بنین به نه زانیی خۆیان له م رووه وه یه کیک خوا له قورئانا پپی بلتی: (وَأَنْتَ أَعْلَى خَلْقٍ عَظِيمٍ)
 ئیتر چ پیوستییه کی هیه به ستایشی نه م و نه وه من نه وه نه ستیره بی نرخه م و له که ل
 نه وه شدا ده مه وی بجمه لای خۆر که پیغه مبهری گه وهی ئیسلامه، که وابوو هیچ نه نگیکی
 تیدا نییه که من نه م چه کامه کوردییه بکه م به دیاری دهستم و پتسکه شی که مه پیغه مبهری
 گه وهی ئیسلام.

سه رچاوه کان

- ۱- مه لا محمه دی خاکی، نووسینی شیخ محمه دی خال، له بهرگی شه شه می کۆفاری کۆری
 زانیاری کورد - به غدا، ۱۹۷۸.
- ۲- یاداشته کانی خۆم سه بارهت به مه لا محمه دی خاکی.

ئەمىن ئاغاي ئەختەر

۱۲۵۹ - ۱۳۰۷

ئەم ھۆنەرمان ناوى ئەمىن و كورى حاجى بەكر ئاغايە و نازناوى ھۆنراوى ئەختەر و لە بنەمالەى ھەوتىزايانە. بەپىتى ئەو زانيارىيانەى كە كەوتوونەتە دەستمان، لە سالى ۱۲۵۹ى كۆچى لە كۆيەدا پىتى ناوہتە مەيدانى ژيانەوہ. ھەر لە مندائىيەوہ خەرىكى خويندن بووہ و لە پاشا چووہتە حوجرەى فەقىيان و لەلای مەلا سمايلى فەنگ ماوہيەك خويندووہتەى و ئەوسا بۆ خويندن لەگەل براكەيدا چووہتە بەغدا و لەلای مەلا تاھا ديمەلانى ماوہيەك ماوہتەوہ تا خويندەكەى تەواو كر دووہ و لەبەرئەوہى ھەوالى مردنى باوكى پى گەيشتووہ گەراوہتەوہ زىد و مەلئەندەكەى خۆى بووہتە جىنشىنى باوكى و خەرىكى كاروبارى ناوچەكە بووہ تا لە سالى ۱۳۰۷ لە تەمەنى چل و ھەشت سالىدا كۆچى دوايىى كر دووہ و ھەر لە كۆيەدا نىژراوہ.

ئەختەر وەكو زۆربەى ھۆنەرانى تر سەرەتا شەيداي چاوەندازى زىد و مەلئەندەكەى بووہ و لەپال ئەميشەوہ جوانبى يارەكەى ئەوئەندەى تر ئاورى كورتژمەكەى خۆش كر دووہ. وەكو دەلین لە تافى جوانيدا دلى چووہ لە كىژىك بەناوى رابى بەجۆرى كە ھۆى ھەلقولینى سەرچاوى ھۆنراوى ھەر ئەو كىژە بووہ و لە پاشا چەند كەسىك دەنیریتە خوازینى و دايكى كچەكە وەلاميان دەداتەوہ كە بەمندالى شىرى يەكتريان خوار دووہ و بۆ يەك ناشین.

بەلى ئەختەر سەرەتا بەم جۆرە دەكەوئیتە ناو ئەوینەوہ و لە پارچە ھەلبەستىكدا لەگەلیدا دەكەوئیتە پارز و گلەبى و بەم جۆرە دەردى دلى خۆى ھەلدەرپىژى و دەلى:

ئەمان ساقى دلى شەيدا لە جەورى دیدە غەمگینە
لە نەشئەى چاوەكەى مەستت پىالە پرکە بۆم بئینە
فیدای چاوى سیاھت بوو كە ھۆشم بوو ئەویشم چوو
بەتاراجى نیگاھت چوو، ئەگەر عەقل و ئەگەر دینە
لە ھىجرى قامەتى سەرۆت وەكوو قومرى بەرۆژ و شەو
لە باغى زیندەگى پىششەم ھەمیشە ئاھ و نالینە
ئەگەر مەقسوودەكەت مەرگى منە فرمان دە تا بمرم
لە تۆم رۆح چاوى نىھ رۆحم لەبەرچى ئەم ھەموو قینە
بەداغى، عەشقى روخسارت وەھا لەت لەت بووہ جەرگم
وەكو لالە ھەموو ئەعزام بەخوینى دیدە رەنگینە

گوئۆ له قهولئی رهقیبان چاکه نهگری تاکورۆج ماوه
 له سینهم خاری هیجرانت بهدهستی وهسل دهرینه
 کولم سووچم چ بوو دوو چاوهکهت بئی پرمم و مروهت بوون
 دهخیلت بم عنایهت که که «ئهخته» زار و مهسکینه

واته: ئهی مهیگتیر! له بهر ستهمی یار بهجاری که وتوووته ناو خهم و پهژارهوه، بهقوربانی
 چاوی رهشت بم، کهمیک هۆشم بوو، ئه ویشم له دهست دهرچوو، تهنا نهت ناوهز و دینیشم
 بهتالانی سه رنجت چوو، وه بهخۆی دیتنی بهژن و بالایی سهولت، وهکو قومری بهرۆژ و شهو
 له باخی ژباندا دهنا لێنم، ئه گهر مه بهستت مهرگی منه، فه رمان بده تا بمرم، چونکه له بهر تو
 گیانم ناوی و نامادهم گیانی خۆم له پیتا بهختکه م. بهداخی ئه وینی پرومهتت جه رگم وهها
 لت لهت بووه که وهکو گولاله تهواوی ئازای لهشم بهخوین پهنگین بووه، گوئۆ بهقسهی
 ناحهزان مه ده و هه تاکو گیانم ماوه ومه درکی دوریت له دلم دهرینه. ئهی گوله که م!
 گونا م چ بوو که چاوهکانت له حه نای مندا بیه زهیی بوون، دهسا بهزه ییت پیتا بئی، چونکه
 «ئهخته» زار و نزار و بیچاره یه.

ئهخته ره وهکو ده لێن پیاوئیکی بهرچاوتیر و بهخشنده و میهره بان و به بهزه یی بووه، وه
 له گه ل تورکهکانی عوسمانیدا بهر بهرکهانی کردووه و له سه ره ئه م کاره ساتیشه گیراوه و له
 پاشا رزگار بووه.

ئهخته ره هه موو ده م دهستگرویی هۆنه ران و وێژه وانان و نووسه رانی ده کرد و
 دیواخانه که ی شوئینی کۆبوونه وه ی هۆنه ران و بوئژانی کوردی ئه و سه رده مه بوو، وه چه ندین
 جار له گه ل حاجی قادری کۆبی و نالی و شیخ ره زا و که یفیدا رازو نیازی کردووه و
 ئه نجومه نی وێژه یی پتک هیتا وه. ئه م هۆنه ره دیوانئیکی بهرز و نایابی هه یه که هیشتا له
 چاپ نه درا وه.

سه رچاوه کان

۱- به یازتیک که له سالی ۱۳۱۲ دا نووسرا وه.

۲- یادداشتهکانی خۆم سه بارهت به ئهخته ره.

حەسەن كەنۆشى جنووبى

۱۲۶ - ۱۳۱۴

ئەم ھۆنەرمان ناوى حەسەن و كورپى ئەحمەدى جاف و بەحەسەن كەنۆش ناسراوہ و نازناوى ھۆنراوى جنووبييە. بەپىتى ئەو بەلگانى كە كەوتونەتە دەستمان لە سالى ۱۲۶۰ى كۆچى لە دىتى كچان كە لە چەند كىلۆمەترىيى ھەلبەجە داىە، لە داىك بووہ و ھەر لەوتشدا پى كەيشتووہ و لە سالى ۱۳۱۴ لە تەمەنى پەنجا و چوار سالىدا كۆچى دوايىيى كردووہ و نىژراوہ.

پا وايە كە حەسەن كەنۆش لە تىرەى خانچىيە و ئەم تىرەش لە بنەرەتا لە ھۆزى زەنگەنەيە و ھەندىكىش دەلەين لە ھۆزى دەلۆيە و بىرىكىش دەلەين جافە، بەلام لە پاش لىكۆلەينەويەيكى زۆر بۆمان دەرگەوت لە عىلى جافە و لە دەورى ھەمە پاشاى جافدا زياوہ و چەند ھەلبەستىكى بەھەمە پاشادا ھەلداوہ و لەگەل مىرزا مەحمودى زەنگەنەيى مەحاكدا ھاوچەرخ بووہ و ھۆنراويان بۆ يەكتر ناردووہ.

زۆريەى نووسەران و زاناىانى كورد لاىان وايە كە حەسەن كەنۆش ھۆنەرىكى نەخويندەوار بووہ. بۆ ويئە مامۆستا ئەمىن فەيزى بەگ لە پەراوى «ئەنجومەنى ئەدىبان»دا دەلەى: «لە ولاىتى باباندا گەلە پياوى تىگەيشتوو و چوست و چالاک سەريان ھەلداوہ كە ھىچيان نەخويندووہ و لەگەل ئەوھشدا زۆر ھۆنراوى جوان و بەرزىان ھۆنيوہتەوہ كە يەكەى لەوانە حەسەن كەنۆشە».

دەگىرپنەوہ و دەلەين كە حەسەن كەنۆش لە باوكىيەوہ پەلە زەوييەك و دوو گا و ھەندى پىخەف و مالى قورىنى لە دىتى كچان بەكەلەپوور پى كەيشتبوو و زىانىكى سادەى دەبردە سەر و نان و دوى خۆى بەخواردەمەنى و زىانى ھىچ مىر و پادشاىەك نەدەگۆراوہ، وە لە زىانى خۆى گەلە پازى بوو و لەگەل ئەوھشدا خەلك خۆشيان دەويست و ھەموو دەم دەھاتنە لاى و لە دەورى كۆ دەبوونەوہ و ئەويش ھۆنراوى بۆيان دەھۆنەنەوہ و خەلكىش ھۆنراوہكانى ئەويان لەبەر دەكردن و بۆ خەلكى تر دەيانگىرپانەوہ.

ئەم ھەرزىرە ساويلەكە كە خەلك خۆشيان دەويست و قسەيان لى دەبيست، لە ھۆنراوہكانىا زىانى سادەى خۆى ستايش دەكا و لە پارچە ھەلبەستىكدا كە بەشىوہى جافى ھۆنيوہتەوہ و چەند ھۆنراوىكى گەيشتووہتە دەستى ئىمە و دەلەى: بنايدەم ئەگەر دوو گا بەئىنتىتە دەست و جووتى پى بكا و لە دەشت و كىودا خەرىكى شىف بىرىن پى و بەھۆى كارەكەيەوہ زىان باتە سەر و پىويستى بەكەس و ناكەس نەكەوئى و بارى زىانى

خۆی به چاکی هه‌لسووریتنی، ئه‌و کاره له‌وه چاتره که سه‌ر بۆ که‌ستیک دانه‌وینتی و کرینۆشی
بۆ به‌ری:

گه‌ر دوو گا بۆ خوه‌ت تو بێریته ده‌س
که‌لت نه‌که‌فنی وه‌ که‌س و نا‌که‌س
جفتی بێ بکه‌ی له‌ ده‌شت و له‌ کێف
هه‌ر به‌شه‌که‌تی پێیان بو‌ری شی‌ف
ژیانی خوه‌تی بێ بچه‌رخینی
له‌وه باش‌ت‌ره سه‌ر دانه‌وینتی

هۆنه‌ر سه‌رئه‌نجام وازی له‌ قنیات و ژبانی ساویلکه‌ی خۆی هێنا و بووه‌ پیاوی همه‌
پاشا و خۆی خسته‌ ژێر رکیفی ئه‌و، چونکه‌ له‌و ده‌مه‌دا ئه‌گه‌ر که‌ستیک پیاویکی زۆردار و
به‌ده‌سه‌لات ده‌ستی به‌سه‌ریدا نه‌کیشایه‌ نه‌یده‌توانی له‌ ئه‌وه‌یه‌ری هێمنیدا ژبان با‌ته‌ سه‌ر و
ده‌بوا له‌ ژێر چه‌پۆکی ئه‌م و ئه‌ودا بو‌وایه‌ و وست‌ه‌ی لێ‌وه‌ نه‌هاتایه‌، ئه‌وه‌ بو‌و که‌ هۆنه‌ر ناچار
که‌وت ب‌رواته‌ لای همه‌ پاشای جاف و پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکه‌ی به‌ئه‌ودا هه‌لداوه‌.

وه‌کو ده‌لێن به‌ده‌ستووری همه‌ پاشا هۆنراوه‌کانی سه‌سه‌ن که‌نۆش کۆکراونه‌ته‌وه‌ و له‌
ده‌فته‌ریکدا نووسراون، به‌لام له‌ ئازاوه‌یی‌کدا ئه‌و دیوانه‌ له‌ناوچووه‌ و ئه‌و هۆنراوانه‌ش که
ئێستا که‌وتووه‌ته‌ ده‌ست، خه‌لک ده‌م به‌ده‌م ده‌یگی‌رنه‌وه‌ و هه‌ندیکی‌شیان له‌ناو به‌یاز و
که‌شکۆله‌کاندا نووسراون و پارێزراون.

سه‌سه‌ن که‌نۆش وه‌کو ده‌لێن له‌ هه‌موو باب‌ه‌تیکه‌وه‌ هۆنراوی هۆنیوه‌ته‌وه‌، دلداری، ئاینی،
سروشتی، کۆمه‌لایه‌تی و ستایشی. ئه‌مه‌ش پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکه‌ی ئه‌م هۆنه‌ره‌ به‌زاراوه‌ی
گۆزانی که‌ گه‌لی جیناسی جوانی تیدا به‌کار بردووه‌، وه‌کو ده‌لی:

جه به‌یانه‌وه، جه به‌یانه‌وه خالی دیم وه‌ به‌ین دوو به‌یانه‌وه
حه‌کا‌کان ده‌ور گشت به‌یانه‌وه کئی دین مه‌غریب وه‌ به‌یانه‌وه؟
تا «حه‌سه‌ن» وه‌ خاک سه‌رمه‌نیانه‌وه هه‌ر هام وه‌ سه‌سه‌رته‌ ئه‌و به‌یانه‌وه

واته: خالی‌کم له‌ نیتوان مه‌مه‌که‌کانی یاردا دی که‌ وه‌کو ئه‌ستیره‌ی به‌یان ده‌دره‌وشایه‌وه‌،
ئهی زانیان و فره‌ زانانی ده‌ور هه‌مووتان وه‌رن و بی‌ر بکه‌نه‌وه‌ و بزانه‌ن که‌ چ که‌ستیک
خۆرنایای له‌گه‌ل به‌یاندای دیوه‌؟ تا «حه‌سه‌ن» سه‌ر ده‌نیتته‌ ناو خاکه‌وه‌، هه‌موو ده‌م ها له‌ بی‌ر
و په‌ژاره‌ی ئه‌و دوو مه‌مه‌که‌وه‌ که‌ وه‌کو به‌ی وانه‌.

به‌راستی سه‌سه‌ن که‌نۆش له‌ باب‌ه‌ت جیناس و وشه‌ی جوان و په‌نگینه‌وه‌ زی‌ره‌که‌نه‌
هاتووه‌ته‌ مه‌یدانه‌وه‌ و لێرده‌ا وشه‌ی (به‌یانه‌وه‌)ی به‌چه‌ند مانا به‌کار بردووه‌ و هه‌روه‌ها

سینگی یاره‌که‌ی چواندووته ناسمان و مه‌مه‌کانی کردووته ئه‌ستیره که له ناسمانی یارا دهره‌وشنه‌وه، وه مرۆ سه‌ری سوورده‌مینی که نه‌خوینده‌واریکی وا چۆن ئه‌و هه‌موو جیناس و مانایه‌ی له هۆنراوه‌کانیدا به‌کار بردوو، که که‌متر هۆنهریک توانیویه‌تی ئه‌و کارانه بکات.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- پرشته‌ی مرواری، به‌رگی چوارهم - عه‌لئه‌دین سه‌جادی، به‌غدا، ۱۹۲۹.
- ۲- ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان - ئه‌مین فه‌یزی - به‌غدا، ۱۹۸۳.
- ۳- میژووی ئه‌ده‌بی کوردی - عه‌لئه‌دین سه‌جادی - به‌غدا، ۱۹۵۲.
- ۴- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌حه‌سه‌ن که‌نۆش.

٧٤٤ سالجی ناهی

۱۲۶۲ - ۱۳۲۴

ئهم هۆنهره‌مان ناوی سالج، کورپی ئه‌حمهد و نازناوی هۆنراوی ئاهیه‌یه. به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که که‌وتووته ده‌ستمان له سالی ۱۲۶۲ی کۆچی له سلیمانی له دایک بووه، هه‌ر له منداڵیه‌وه خه‌ریکی خویندن بووه و له پاشا چووته حوجره‌ی فه‌قییان بۆ خویندن زۆربه‌ی مه‌لبه‌نده‌کانی کوردستان گه‌راوه و سه‌ره‌نجام له کۆیه ودمی مه‌لایه‌تیی وه‌رگرتوو و گه‌راوه‌ته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و له‌ویدا خه‌ریکی رینوینیی خه‌لک و وانه و تنه‌وه بووه و له پاشا ماوه‌یه‌ک چووته کۆیه و زۆربه‌ی ژبانی له‌و شارهدا بردووته سه‌ر و دواي ئه‌وه گه‌راوه‌ته زێده‌که‌ی خۆی و له سالی ۱۳۲۴ له ته‌مه‌نی شه‌ست و دوو سالی‌دا کۆچی دوايی کردوو و له گردی سه‌یواندا نێژراوه.

ناهی به‌یه‌کی له هۆنهره‌ پایه‌به‌رزه‌کانی کورد دیته ژمار و هۆنراوه‌کانی گه‌لێ ته‌ر و پاراو و شیرین و په‌وانن. به‌داخه‌وه هۆنراوه‌کانی ئهم هۆنهره تا ئیستا کۆ نه‌کراوه‌ته‌وه و هه‌کو ده‌لێن له دواي مردنی دیوانیکی به‌رز و نایابی بووه که هه‌کو گه‌لێ له شوینه‌واره‌کانی تری وێژه‌یی ده‌ست به‌ده‌ست که‌وتوو و له‌ناوچوو هه‌مه‌ش چهند پارچه هه‌لبه‌ستیکي ئهم هۆنهره که ده‌لێ:

نوکتە‌ی دەمی مه‌خفی له فلاتوونی خه‌یا له
سیرێکه به‌سه‌د فه‌لسه‌فی ئیزاحی مه‌حاله
من سه‌تحيی ئهم عیلمه‌مه، له‌و وه‌فته‌وه قوربان
نه‌و خیزی خه‌تت حاشیه‌یی فه‌نی جه‌ماله

پهروانه سیفت، دل بهچرای عاریزی پاکت
 سهرباخته و سووختهی بی پهړې و باله
 سرمهست و بریندار، موزه و چاوی خوماره
 ماتم زده و شیفتهی پهچم و خاله
 (ناهی!) که غولام و خهدهمی حهزرتی یاری
 نالی بخهه گویتهوه وهک حهلقه له ناله

واته: رازی دهمت له نهفلاتوون که پیتوئیکی گهورهی ویتان بووه وهکو خهیا ل وایه و نهو
 یازه بههیچ جوړ بو نهو لیک نادرتهوه. من لهو کاتهوه پهیم بهم زانسته بردووه که چاوم
 کهوته جوانی و شوخوشه نگیی تو و، وهکو پهپوله بهدهوری شهمی بالاو پرومهتدا
 سووتاوم و، نیستا که سرمهست و برینداری برزانگهکانی چاوتم و بههزی پهچم و
 خالتهوه خهریکی شین و شیوهنم نهی ناهی دسا وهکو خولامتیکی یار، نالیک وهک نالقه
 بخهه گویتهوه با لهناو خه لکدا دیاربی و ههموو کهسیک بزانی که تو غولامی حهلقه
 بهگویتی یاری.

ناهی له پارچه ههلبهستیکی تردا دهلی:

خودا هه لئاگرئ چاوم نه مننده شیت و شهیدا بم
 له مابهینی خه لایقدا وهما مهتووک و ریسوا بم
 گهلی دهغه ده لیم بیم دل بگورم خوم لهوئی لادم
 له دوو پندا خه ریک ماوم بلا وا چاکه یه کرا بم
 چ ئینسافیکه نهی نهی قامت و غونچه دههان و شوخ
 وهکو بولبول ههمیشه هر بهاوار و غهوغا بم
 هتا کهی سا زه قوومی میحنهت و دوریت بجیژم من
 بهشیتی وئل و سرگره دانی دهشت و کتو و سهحرا بم
 دهی (ناهی) له جهژنی وهسلی دلبردا، بهقوربان
 قهدی باریک و، لئوی نال و، چاوی مهست و شهلا بم

واته: نهی خو شه ویسته کهم! خوا هه لئاگرئ نه مننده شیت و شهیدات بم و لهناو خه لکدا
 بهته وای ریسوا بم. گهلی جار دهمه وئی دل بگورم و خوم لهو نهوینه لادم، بهلام هر ده لیم
 با و بمینمهوه و رهنه یار بهزه بی پیمای و لایه کم لی بکاتهوه. نایا نهه دروسته که من
 وهکو بولبول بو بالای بهرزی و دهمی وهکو غونچهی تو بچریکیم تا کهی نهه نازار و

ره‌نجت بچیزم و له دووری تو بنالینم و وه‌کو شیت له دهشت و کتوا ناواره بم؟ ناھی له جه‌ژنی پینگه‌یشتنی دل‌به‌ردا ده‌بیته قوربانی قهدی باریک و لئوی ئال و چاوی مه‌ستی ئه‌و یاره.

ناھی وادیاره له ژياندا زۆر که‌وتووته ناو‌خه‌م و په‌ژاره‌وه و ژیان به‌جاری ته‌نگی پئ هه‌لچنیوه و نازاری داوه، بۆیه له پارچه هه‌لبه‌ستیکیدا له ژيانی سکالا و گازنده ده‌کا و به‌م چه‌شنه ده‌ردی دلی هه‌لده‌پژژی و ده‌لی:

به‌دهست ئه‌م چه‌رخێ که‌چ په‌فتاره‌وه چ مه‌زلووم
چ مالوێزان و ره‌نجه‌پۆم، چ مه‌همووم، چ مه‌غمووم
نییه مومکین له دلدا زه‌ره‌یی شادی، چ خاکێ که‌م
مه‌گه‌ر پۆژی ئه‌زله‌ غه‌م بوو به‌پۆژی و رزقی مه‌قسووم
له مه‌کتوویی زه‌مانه‌ گه‌ر چه‌ زۆر وه‌فته نه‌زه‌ربازم
نه‌بوو چه‌رفی به‌غه‌یری می‌حنه‌ت و دل‌سه‌ردی مه‌فهووم
عه‌لاوه‌ی ده‌ردی دونیایی له‌لایه‌که‌وه خۆمن
گرفتاری په‌قیبی شووم و به‌دکرداری مه‌زمووم
هه‌تا ده‌مرم بلا مه‌شغوول ئاه و شین و زاری بم
که‌ دنیا و ابی، تالع و ابی، دوشمن و ابی، مه‌عدووم

واته: به‌دهست ئه‌م چه‌رخه‌وه گرفتاریووم به‌جاری مالوێزان و خه‌فته‌بار و ره‌نجه‌پۆ بووم، تو‌زقالتیک شادیم له دلدا نه‌ماوه و نازانم چ خاکیک به‌سه‌رداکه‌م، وا دیاره هه‌ر له پۆژی به‌رینه‌وه که‌ پۆژی به‌ش کراوه، من خه‌م و خه‌فته بووته به‌شم و چاره‌په‌شم، جگه له ده‌رد و ره‌نجی دنیا که‌ گیرۆده‌ی بووم، گرفتاری می‌م و ملۆزمیشم، هه‌تا ده‌مرم با هه‌ر له شین و زاریدا بم، ئه‌گه‌ر دنیا و ابی و به‌ختم و ابی و دوشمنم و ابی، دیاره به‌جاری ته‌فروتونا ده‌بم.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان، دانهر ئه‌مین فه‌یزی به‌گ - به‌غدا، ۱۹۸۳.
- ۲- به‌یازیکێ کۆن که‌ له‌ ساڵی ۱۲۳۵ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌ناھی.

مهلا قادری جاف

۱۲۶۷ - ۱۳۲۶

نهم هونره‌مان ناوی قادر کوری مؤمنی جافه و به‌پیتی نهو به‌لگانه‌ی که که‌وتوونه‌ته ده‌ستمان له سالی ۱۲۶۷ی کۆچیدا پتی ناوته مه‌یدانی ژيانه‌وه و هر له‌ویشدا پتی که‌یشتووه و هر له مندالیدا له‌لای باوکی خه‌ریکی خویندن بووه و نه‌وسا چووته حوجره‌ی فه‌قییان و بۆ خویندن زۆربه‌ی ناوچه‌کانی کوردستان که‌راوه و سرئه‌نجام له هه‌له‌بجه له‌لای مه‌لا عه‌بدوپه‌حمانی پینجوبینی خویندنه‌که‌ی ته‌واو کردووه و که‌راوته‌وه زید و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژيانی به‌وانه و تنه‌وه و پرتوینیی خه‌لک بردووته سر تا له سالی ۱۳۲۶ له ته‌مهنی په‌نجا و نو سالیدا کۆچی دوایی کردووه.

مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌پیس له په‌راوی یادی مه‌رداندا ده‌لتی: وهک بیستوومه مه‌لا قادر له زۆر شوین وانهی وتووه، یه‌که‌م جار لای شیخ حسینی چرچه‌قه‌لا بووه و پاشان هاتووته پریس و ماوه‌یه‌کی زۆر له‌وئ بووه و نه‌وجا به‌فه‌رمانی مه‌حموود پاشای جاف چووته قزرابات تا کۆچی دوایی کردووه و له‌ویدا بووه و له به‌هاری سالی ۱۳۲۶ی کۆچی له قزراباتدا جیهانی به‌جی هیشتووه.

مه‌لا قادر له هونینه‌وه‌ی هونراودا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه و هونراوه‌کانی زۆر پاراو و شیرین و په‌وانن. مه‌لا قادر له پارچه هه‌لبه‌ستیکیدا سه‌بارت به‌که‌لوپه‌لی ده‌واری ده‌وار نشینانه‌وه داوه و ناوی گه‌لتی ئامرازی به‌یادگار به‌جی هیشتووه وه‌کو ده‌لتی:

فیراқи تۆ له (هه‌رده‌)ی دل و ده‌س و ده‌م
هه‌لی دا (په‌ش ده‌واری) مه‌ینه‌ت و غه‌م
به (که‌رویس)ی سییا تاری په‌زاره‌م
به (میخ)ی مه‌حه‌که‌می ناله و شه‌راره‌م
(چله‌)ی فرمی‌سکی (قولف)ی چاوه‌که‌انم
(چاله‌م) قامه‌ت خه‌میده‌ی وهک که‌مانم
به (که‌وماج)ی (هه‌سوون)ی بی ده‌ماخم
به (تیل) و (چیخ)ی (ئه‌سه‌په‌ریچ)ی ناخم
(سنگ) و (که‌ووچیل) و (سه‌ردری)ی هه‌ناسه‌م
به‌سه‌یلی (دووده‌م)ی خوونینی تاسه‌م

له (بهر مال) و له (پش مال) تاله حاله
دهنالينم، دهلیم ويرانه مال

واته: نهی خوښه ويسته کهم! دوری تو له (هردهی) دل، (رہش دوار)ی خه م و مهینه تی
هه ل دا، وه به [گوريس]ی رهشی په ژارهم و به (میخ)ی پتهوی ناله ی دهروونم، وه (چله)ی
فرمیسکی (قولف)ی چاوه کانم، وه به (کوماج)ی (هسوون) و به (تیل) و (چیخ) و
(هسپه رپیچ)، وه به (سنگ) و (کوچیل) و (سهردرزی) هه ناسه م و به لافاوی (دوودهم)ی
خویننی تاسه م و له (بهر مال) و (پش مال)ی تاله ی حاله، هر دهنالینم و دهلیم: ویرانه
ماله.

سهرچاوه کان

- ۱- یادی مردان، نووسراوی مه لا عهبدولکه ریمی موده ریس - به غدا، ۱۹۵۸.
- ۲- به یازتیک که له سالی ۱۳۲۷ دا نووسراوه
- ۳- یادداشته کانی خوم سهاره ت به مه لا قادری جاف.

مه لا حهمدوونی کویر

۱۲۷۸ - ۱۳۳۶

نهم هونره مان ناوی حهمدوون و کوری مه لا نه حمده ی شارباژتیرییه و به پیتی نه
به لگانه ی که که وتوونه ته دستمان له سالی ۱۲۷۸ ی کوچی له شاری سلیمانیدا له دایک
بووه. هر له مندالییه وه له لای باوکی خه ریکی خویندن بووه و پاشان به فقه قییه تی که لی
شویننی کوردستان که راوه و خویندوویه تی، له تافی جوانیدا تووشی نه خویشی ناوله ده بی
و به هوی نه و نه خویشیه وه هر دوو چاوی کویر دهن و له به رنه وه ی زوربه ی سووره کانی
قورنانی پیروزی له بهر بووه، به م چه شنه شار به شار و دی به دی که راوه و سهر نه نجام
که راوه ته و زید و مه لبه نده که ی خوی و له سالی ۱۳۳۶ له تمه نی په نجا و هه شت سالیدا له
هه له بجه کوچی دواپی کردووه و له ژیر داره که ی پیر محه مددا نیژراوه.

هه ندیک لایان وایه که مه لا حهمدوون هر به کویری له دایک بووه و هیچ به هر مه کی له
خویندن و سه واد نه بووه، به لام تا بلتی زیره ک و وشیار بووه و ته وای قورنانی له بهر بووه
و نه و هه له ناو فه قیکان فیربووه و زوربه ی ژیا نی به هه ژاری و سوال کردن له کوردستانی
نیژاندا بردووه ته سهر.

مه لا حهمدوون له که ل نه وه ی که می خویندووه، به لام له هونینه وه ی هونراودا دهستیکی

بهرز و بالایی هه‌بووه و هۆنراوه‌کانی گه‌لێ بهرز و تهر و پاراو و ناسک و په‌وانن.

مه‌لاحه‌مدوون پارچه هه‌لبه‌ستیکێ سه‌بارهت شه‌ری یه‌که‌می جیهانی هۆنیومه‌توه که به‌جای دلی کاره‌ساتی ئه‌و شه‌ره‌ی دیوه و له‌و پارچه‌یه‌دا رووداوی ئه‌و شه‌ره‌ی گێژاومه‌توه که به‌راستی نمونه‌یه‌کی هه‌ره به‌رزه له وێژه‌ی کوردیدا.

ئهم شه‌ره که له سالانی ۱۹۱۶ - ۱۹۱۸ی زاینیدا رووی دا شه‌رێکی زۆر قورس بوو، له‌م شه‌ره‌دا بلیۆن و نیوئیک که‌وتنه‌ ناو گێره و کێشه‌وه و، له راستیدا هه‌زار و سی سهد و چل ملیۆن له‌ هاوپه‌یمانانه‌کان چوون به‌گه‌ژێ سهد و شه‌ست ملیۆن ئه‌لمانی و نه‌مسه‌وی و مه‌جه‌رستانی و تورکیدا. له‌م شه‌ره‌دا شه‌ست ملیۆن که‌س له‌ژێر چه‌کدا بوون و که‌ نزیکه‌ی هه‌شت ملیۆن که‌سیان لێ کوژرا و هه‌ژده ملیۆنیان لێ بریندار بوو، ئه‌وانه‌ش وا مانه‌وه به‌نه‌خۆشی ریشانه‌وه و چاو قوولکه و برسیه‌تی و په‌ریشانییه‌وه مردن. بناغه‌ی هه‌لگێرساندنی ئهم شه‌ره‌ش ئه‌وه بوو که رۆژتیکیان فرانسیس له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌یدا به‌دروشه‌که ده‌چوون بۆ شوئیتیک و له‌ پێدا له‌ لایه‌ن چه‌ند که‌س له‌ دوژمنه‌کانیانه‌وه تیرۆر کران و ئیتر ئه‌مه‌ بووه هۆی هه‌لگێرساندنی ئه‌و شه‌ره و سه‌ری ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ی به‌بادا.

مه‌لاحه‌مدوونی کوێر باسی ئه‌و شه‌ره‌مان به‌و چۆره‌ بۆ ده‌کا و ده‌لێ:

ئهم رۆژه چ رۆژتیکه که‌ عالم شله‌ژاوه
هه‌ر که‌س به‌جه‌خاری جگه‌ری قیমে‌ کراوه
دوونیا پری ئاشووبه‌ خه‌لایق به‌عموومی
ئاسایشی لێ مه‌نعه‌ ئه‌لێی هێرشێ ئاوه
کامه‌ی که‌ ئه‌لێی خۆشیه‌تی دووره‌ له‌ میحنه‌ت
ریشه‌ی دلی ئالاره‌ به‌سه‌د دهرد و به‌لاره
گه‌یرونده‌ی ئهم عالمه‌ هه‌ر که‌س به‌سیاقی
که‌وتوونه‌ته‌ زنجیره‌ی ئه‌نواعی به‌لاره
وه‌ک ته‌رزه‌ ئه‌بارێ به‌هه‌موو ده‌م ئه‌سه‌ف و غه‌م
هه‌وری غه‌زه‌ب و قه‌هری خوا توند و به‌تاوه
نیک و به‌دی ئهم زومره‌ی ئیسلامه‌ به‌جاری
که‌وتوونه‌ که‌شاکه‌ش به‌قۆمانده‌ی ئومه‌راوه
ئهم زالمی سه‌فاکی «سه‌فه‌ربه‌رگه‌» ئه‌مرۆ
فه‌رمانی به‌خوێن ریشته‌نی ئهم عالمه‌ داوه

ژاندرمه ئەسووپتەوه وهك واشەیی برسی
 بق لاشەى میللەت بەفروفتی غەزاوه
 فه وتاوه له بەر سوغره كەر و ئیستر و یابوو
 حوشتەر سهقهت و شەل بووه، گا پشتی شكاوه
 كەر شەوقی زه پینی نییه هەتا له بەهاری
 ترسی هەیه نهك بیخه نه ژیر باری قەزاوه
 هەر شەش جیهەتی گرتووہ ئاشووب و موسیبت
 میتشووله مەجالی نییه دەرچی له حەواوه
 تەیاره بەئەسبابی شەر و فیتنەوه دايم
 جەولانی ئەلی هەرە بەسەر مەرکەبی باوه
 بالۆنی هەلۆ شتیوه له گەل دیتە تەحەررۆك
 عالەم نەزەریا بەمەسەل پۆری خوراوه
 ئەم جووتە بەلازادەى بالندەیه ئەمرۆ
 سەیارەى فەوقن بەئەلکتریکى چراوه
 عالەم له شریخه و شەرەرى دمدى بۆمبا
 حەیران و سەراسیمه و عەقلى خەرەفاوه
 بەرقى غەزەبى دانە و نارنجەك و توربید
 ئاگر ئەپزێنن له زەمین و له سەماوه
 شەو رۆژە لەبەر بەرقى قلیچ و پم و سوونى
 لەمەى قەسە تۆرەش بەمەسەل بەرقى هەتاوه
 دەشت و جەبەل و بەحر و جزیره و هەموو دونیا
 شەق شەق بووه مەجموعى بەدەم تۆبى قەزاوه
 وشك و تەرى ئەم سەتخى كورەى نەرزە بەجاری
 كۆلگۆون بووه، رەنگینه بەخوینى شوهەداوه
 تا حوكمى تەماشای تەسەر له هەموو لا
 هەر لاشەى جنراو و سەر و دەستى شكاوه
 پروسى غەم و ئینگیزی خەفەت هەردوو بەجاری
 هاتوونەتە سەر مۆمنى عوشرەت بەسوپاوه

ھەر لەحزەى سەد لەم چ لە مۆمن، چ لە موشرک
 واسل بەدوو جیمن بەعەتاو و بەخەتاو
 واپۆر و سەفینە و بەلەم و کەشتى و ئوستۆل
 ئامادەى حەربن لە ھەموو لا تەنراو
 گىراو بەھىزى چەک و تەيارە و سارووخ
 مەعموورە و وێرانە ھەچى ناوى براو
 لەو پۆژووە دونیا ھەيە تا ئەم دەمە بێ شک
 مەغلووبەى بەم غايەتە نەبوو و نەکراو
 بۆ گرتن و بۆ کوشتنى ئەم عالەمە يەکسەر
 ئەم عەرسەى ئافاقە ئەلئى حەلقەى داو
 ئەم دینە لە پيشا وەکو سەرچاوەى زەمزەم
 بێ غەش بوو، ئەمىستا کە ئەلئى عەينى قورپاوە
 بنچینەى دەرکەوتوو بنیادی شەریعەت
 يەکسەر ھەرەسى بردوو ئاسارى نەماو
 پڕ گەردى غەمە ناوى سەعاتى دلى عالەم
 پەقاس و جەر و زنبەلەک و چەرخى شکاوە
 يا رەبى لەبەر حورمەت و ئیکرامى محەمەد
 پەحمى بکە بەم باقى ئىسلامە کە ماو
 کەم زۆرە ئەگەر نەسرەتى حەق رانما بى
 بى نەسرەتى حەق لەشکرى دارا سەرە واو
 (حەمەدى) دلى يەخسىرى فەرەنگى غەمە ئەمپۆ
 دیوانەکەى ئەم ھۆنەرە ھىشتا لە چاپ نەدراو و ھەروا ماوئەتوہ.

سەرچاوەکان

- ١- رشتەى مروارى (بەرگى ستيەم) عەلانەدين سەجادی - بەغدا، ١٩٥٨.
- ٢- يادداشتەکانى خۆم سەبارەت بەمەلا حەمدوونى کوێر.

سهی نه حمدهی نه قیب

۱۲۸ - ۱۳۲۸

نهم هۆنره مان ناوی نه حمده و کوری شیخ مه محمودی کوری شیخ ماری کوری شیخ حه سنی گلنه زه دهیه و نازناوی نه قیبه. به پیتی نهو به لگانهی که که وتونه ته دهستان له سالی ۱۲۸۰ی کۆچی له شاری سلیمانی هاتوته دنیاوه. هر له مندالییه وه خراوته بهر خویندن و که له نامیلکه ورده له کانی فارسی بووته وه، سه رتهای زانستی ئیسلامیی له حوجره ی فهقیاندا دهست پئی کردوه و ماوهیه که له لای مه لا حامید که مامۆستای مزگه وتی

بالیکه ده ری بووه خویندوو یه تی و نهوسا لای عیرفان نه فهندی خه ریکی خویندنی نه ستیره ناسی و ماتماتیک بووه و ماوهیه کیش له لای مه لا حه مه ده مینی بالیکه ده ریدا لیکنده وه ی قورئانی پیرۆز و فهقه ی ئیسلامیی خویندوو و سه ر نه نجام له لای شیخ مسته فای موفتی و دمی مه لایه تیی وه رگرتوو و گه راوته وه زیند و مه لبه نده که ی خۆی.

که له سالی ۱۲۹۶ گه راوته وه مه لبه نده که ی خۆی، باوکی مردوو و نهوسا کراوه به سه روکی شاره که و له گه ل نه وه شدا خه ریکی پیتشویژی و وانه وتنه وه بووه و له سالی ۱۳۲۱ له پیتی هه ولتیر و مووسله وه چووته نه سته موول و بیره وه ریی نه م که شت و کیتله ی له دهفته ریکدا نووسیوه و به یادگار ماوته وه.

له سالی ۱۳۲۸ دا له گه ل هه ندی له هاوه لانیدا چوو به بۆ حه ج و له ویدا تووشی نه خووشی و دهرد بووه و چه ند رۆژ به و دهرده وه تلاوته وه تا کۆچی دوا ییی کردوو و له کۆرستانی بیرۆزی به قیع له شاری مه دینه دا به خاک سپه راوه.

نه قیب هر له تافی جوانیدا که خه ریکی خویندن بووه هه وه سیک ی زۆری که وتووته سه ر هۆنراو، هر له و کاته وه ده ستی کردووته هۆنراو هۆنینه وه، ئینجا ختی داوته دیوانی هۆنهرانی هه ورانی شیوه وه کو بیتسارانی و مه وله یی و سه یدی، له بنده ست نه مه شه وه دیوانی هۆنهرانی بابانی وه کو نالی و سالم و ئاهی خویندووته وه و چه شکه ی هۆنراویانی لی وه رگرتوو، وه به م جۆره نه م هۆنره مان ده که ویتته کۆشی هۆنراوه وه و نه قیب ده کاته نازناوی خۆی و هه ندی جاریش هر (سه ید) بووه.

نه قیب وه کو ده لێن له فیه ه و لیکنده وه ی قورئان و میژووی ئیسلام زۆر شاره زا بووه و

گهلی پرتووکي لهم بارهوه بهزمانی عهربي و فارسی نووسیون که بهداخوه زۆریه ی نهو پرتووکانه ی لهناوچوون.

نهقیب سهری کیشاوهته ناو هه موو جوړه وتنیکهوه: دلداری ئاینی، کۆمه لایه تی، رامیاری. هۆنراوه ئاینیه کانی که زۆریه دیوانه که ی گرتووه ته وه، گهلی بهرز و ته پ و پاراو و شیرنن، له گه ل نهوه شدا هۆنراوه دلداریه کانی زۆر بهرز و دلپراکتشه رن، وهکو لهم پارچه هه لبه ستدا به یاره که یدا هه لده لی و ده لی:

کوفری زولفی لادهبا، ئیمانی رووی ئیزهار نهکا
چینی زولفی غاره تی موشکی خه تا و تاتار نهکا
دوو هیلال و رۆژ و شه و جه معن له رووی دلدار دا
هه ردوو زیددیش پتکه وهن کئی فه لسه فه ی ئینکار نهکا
شکلی دل بهر سه د هه زار نه شکالی تر قوربانی بی
مونتیجی نه سراره عه قلم وا له دووی نهو بار نهکا
چاوی بادامی و شه کر خه نده ی ده هانی یاری خۆم
سه د هه زار له بزینه دینیت و دهوای نه کدار نهکا
نه رمی ناکا، دلره قیی نهو شوخه گریه و داد و شین
نهو به ناحق بویه عاشق جارسی نیو شار نهکا
قهلبی (سهید) عه رشی حقه کهر که سی تیکی بدا
عومری دینی خۆی و رۆحی نه حمه دیش بیزار نهکا

واته: یاره کهم کات زولفه کانی له سه ر روومه تی لا ده با و، روومه تی ده رده خا، زولفه کانی که چین چین راوه ستاون موشکی خه تا و خوته ن به تالان ده بن و هیچ بایی و بایه ختیکیان بۆ ناهیتلنه وه. روومه تی یاره کهم وهکو ئاسمان جوانه و برۆکانی وهکو مانگی یه کشه رهن و زولفه کانیشی وهکو شه و تاریکن، چاوه کانی بادامیه و پتکه نینی وهکو شه کر شیرینه و هه رچهن د بگریم و شیوه ن کهم، دلئ نهو شوخه م بۆ نه رم نابئ، دلئ سهید کۆگای رازی خواپییه، نه کهر که سیک بیت و تیکی بدا و زویری بکا، هه م خۆی له ناو ده با و هه م گیانی نه حمه دیش خه مناک ده کا.

نهقیب لهم پارچه دا دیاردی ده کاته فه رمووده یه کی پتغه مبه ری که وره ی ئیسلام که ده فه رمووی: «قلب المؤمن عرش الرحمن» واته: دلئ موسلمان مه کو و جیگای خوای به به زه بییه. نه حمه د که ناوی هۆنه ره له ره وان بیژیدا ته وره یه، چونکه دوو مانای لی

دەبىتتە، يەكەم ناۋى خۆيەتى و دووم ناۋى پىنغەمبەرى گەرەى ئىسلامە و بەھەردوۋ ماناكەى دەتوانىن بېگىرىن.

نەقىب ھۆنەرلىكى خواناس و سۆفى بوو و زۆربەى ھۆنراۋەكانى لەسەر رى و رچەى خواناسىدا ھۆنىۋەتەو. نەقىب برە ھۆنراۋىكى ھەيە كە لەسەر دىرى (بەحرى نوور) ھۆنىۋىتەو و ديارە لەسەر رىچكەى مەھوى و خاكى رۆىشتوۋە، چونكە ئەم دوو ھۆنەرەش كە ھاۋچەرخى خۆى بوون، ھەر كام چەكامەيەكى و ايان ھۆنىۋەتەو، نەقىب چەكامەكەى بەم جۆرە دەست پى دەكا و دەلى:

(وصلى الله على) ذاتى كە قورئانى سەنا خوانە
لە جوملەى موعجىزاتى ئەوۋەلى ئاياتى سوبحانە
شەھەنشامى سەرىرى (لى مع الله) واسىتەى ئىمكانە
رەسوۋلى ئىنس و جانە ئونسى جانە بەحرى ئىحسانە
بەبەردى چۆن بكام تەشبىھ كە نورى مەھ لە خۆر دەسكەوت
فەقەت (فخر الرسل) فەيزى لە نورى ھەي مەنانە
سومومى قەھرى مالىۋىران كونەندەى مىللەتى كوفرە
نەسىمى مېھرى زىنەت بەخشى گولزارى موسلمانە
بەنوررى رۆزى روخسارى شەوى كوفرى جەھل گوم بوو
شەھى تەختى (لعمرك) مەسنەد ئاراي مولكى عىرفانە
شەوى ميعراجى وەك سوېحى ھىدايەت پاك و نوورانى
شەوى بوو تا قىامەت سەھ ھەزاران رۆزى قوربانە
لە حوجرەى (ام ھانى) دا خەوى لى كەوتبوو جبرىل
بەتەعجىل ھات و فەرموى مەرحەبا بۆ فەخرى ئەكوانە
بوراقى بەرق رەفتارى كە بۆ ھىنا سوۋارى بوو
گەىشتە (مسجد الاقصى) ئەوۋەندە نەسحى قورئانە
كە تەشرفى دەچوو بۆ ئاسمان مژدەى دەدا جبرىل
لە دەورى شەمەى روخسارى مەلائىك بوونە پەروانە
ھەتا كەزكا خودا بۆ مەقدەمى جەنەت دەپارزىنەت
ئەوۋەندەى پى بەدلىدا دارى (طوبىا) ھاتە لەرزانە
لەسەر بەھسى (او ادنى) دا بلى چى، بەندەبى (ادنى)
كەىشتە لامەكان و ھاتەرە جى خۆى ھەر ئەوانە

هزار نهدم هزار نهدم و ناساری کرا ته‌علیم
له پهنجا نویتزهوه بق هاته سهر نهم پینج فهرانه

واته: دروود لسه‌ر پیغه‌مبهری گهره‌ی نیسلام که خوای مه‌زن له قورئانی پیرۆزدا
ستایشی کردووه و فهرموویه: (وانک‌علی خلق‌عظیم) واته: تو خووه‌خده و ناکارکی
جوانت هه‌یه. نه‌و پادشایه‌که که له‌سهر ته‌خت دانیشتووه و بووته هۆی نه‌وه که خوا مرۆ و
جنۆکه له‌بهر نه‌و به‌دی بیتنی. پیغه‌مبهری گهره‌ی نیسلام پرووناکیی خۆی له خوای مه‌زن
وهرگرتووه و که له پرووناکیی خۆر زۆر گرنگتره، پیغه‌مبهر بی‌بروایی و ناخوایی به‌جاری
له‌ناو برد، وه‌کو بای شه‌مال جوانیی به‌گول و گولزاری باخی موسلمانان به‌خشی.
پیغه‌مبهری لسه‌ر گهنجینه‌ی زانیاریدا دانیشتووه و پرووناک کهره‌وه‌ی ولاتی زانیارییه.
پیغه‌مبهری گهره‌ی نیسلام له شه‌وی میعراجدا نه‌وه‌نده پرووناک بووه که نه‌و شه‌وه جیهانی
به‌جاری پرووناک کرده‌وه، کاتی پیغه‌مبهر له مالی نۆم هانی دابوو، جبرئه‌ئیل هاته لای و
نه‌وی له‌گه‌ل خۆیا برده باره‌گای خوایی و له مزگه‌وتی نه‌قساوه تی‌په‌ری و کاتی
فریشته‌کان له ده‌وریا کۆبوونه‌وه و، وه له‌و شه‌وه‌دا هه‌زاران شتی نه‌یینی و چاکی پی
فیرکرا و نویتژی هه‌ر له‌وتیدا فه‌رمان پی دراو به‌م چه‌شنه پیغه‌مبهر هه‌مووی ناسمانه‌کان
که‌را و به‌چاوی سهر خوای خۆی بینی و نه‌وسا هاته‌وه جیگا‌که‌ی خۆی که تیا‌یا نووستیوو.
نه‌قیب له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی کۆمه‌لاتیشدا ده‌ستیک‌ی بالای هه‌بووه، نه‌وه‌ش پروون و
ناشکرایه که ده‌وری هۆنر ده‌وریک بووه پی له شه‌ر و هه‌را و پیرگر و جه‌رده‌یی و درۆ و
ده‌له‌سه و، که‌لی کورد له‌ویه‌پی سه‌خله‌تی و نارمه‌تیدا ژیاون و نهم باره‌ ناله‌باره به‌جاری
کاری کردووته سهر هۆنر، بۆیه هۆنراوه‌کانی ناوینه‌یه‌کن بق پیشاندانی کاره‌ساتی
پۆزگاری خۆی، وه‌کو له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌دا ده‌لی:

عه‌جبه‌ و هفتیکه‌ خه‌لقی هه‌ر له ناشووب و زهره‌ر نه‌دوی
شه‌و و پۆز هه‌ر له کینه و بوغز و نیفساد و له شه‌ر نه‌دوی
ده‌بینم شا که ئیستاکه له کونجی عه‌زله‌تا ماته
به‌کۆلی جه‌هله‌وه جاهیل له‌گه‌ل ئیبنولحه‌جه‌ر نه‌دوی
له فه‌رقی فیرقه‌ده‌ینه جیتی دزان نه‌ما مه‌لای مه‌زلووم
ده‌بینی عه‌کسی خۆی، دائیم له نالام و که‌ده‌ر نه‌دوی
نه‌میستا جه‌رده فه‌ردی کامیله، دز مه‌رده بی‌شوویه
که‌چی پۆزی قیامت نه‌و له‌گه‌ل نه‌هلی هونر نه‌دوی

بزانە تۆ لە حاالی زالم ئیستا که چرای چاوه
 که چی ئەو وا بهی پەروا له هەدی خۆی بەدەر ئەدوئ
 کەسئ مەقبوول و ماقوولە که ناماقوولی کاری بی
 ئەوه مەرغووب و مەحبووبە، لەگەڵ ئەهلی نەزەر ئەدوئ
 لەلام کاژاوهیی، جوودی له بۆ سوحبەت سەر و زیاده
 بەدیقەت سەیری (ئەحمەد) کەن که وەک سیاکی دورەپ ئەدوئ

واتە: ئەمە چ پۆژگارێکی سەیرە که خەلک ئاواره و سەرگەدانه و باس هەر باسی هەرا و
 ئازاوه و رقوقین و توولانەوه و شەرە ئەوهی که گەورە و سەرۆکە ئیستا که داماوە و لە
 کونجێک دانیشتووە و ئەوهی وا نەزانە خەریکی لیکۆلینەوهی پەراوی ئیبنولحەجرە، لەم
 چەرخەدا دزی و جەردەیی بەجۆرئ باوی سەندوو، که هەندئ شانازی پتوہ دەکەن، بەلام
 لەو دنیا جیگای دۆزەخە. ئەگەرچی زۆردار و ستەمکار ئیستا که خەریکی زۆر و ستەمە و
 خەلک دەجەوسینیتەوه و هەندیک لە ترسی گیانیاندا ریزی دەگرن، بەلام سەرئەنجامی
 خراب لە دوايه و لەم پۆژگارەدا ریزی کەستیک دەگرن که پیشەیان زۆر و ستەمە و، ئەمەش
 وانابئ و ئەم بارە کۆتایی پی دئ.

سەرچاوهکان

- ۱- دیوانی سەئ ئەحمەدی نەقیب لیکۆلینەوهی مەحموود ئەحمەد محەمەد - بەغدا، ۱۹۸۵.
- ۲- الشیخ معروف النودھی، تالیف محمد الخال - بغداد، ۱۹۵۱.
- ۳- شیعر و شاعیرەکانمان، نووسینی نەجمەدین مەلا، لە پۆژنامەئ زین ژمارەئ ۱۲۶۰.
- ۴- سەید ئەحمەدی نەقیب، نووسینی سۆزان مەحوی، لە کۆفاری بەیان ژمارە ۹۹.
- ۵- میژووی ئەدەبی کوردی - ئەلانەدین سەججادی - بەغدا، ۱۹۵۲.

ئەمین فەیزی بەگ

۱۲۸۲ - ۱۳۴۷

ئەم هۆنەرەمان ناوی محەمەد ئەمین و کورپی دەرویش عبدولقادر و نازناوی فەیزییە.
 بەپیتی ئەو بەلگانهی که کەوتووته دەستمان لە سالی ۱۲۸۲ی کۆچی لە شاری سلیمانیدا
 هاتووته دنیاوه. هەر لە منداڵیدا خەریکی خویندن بووه و لە تافی جوانیدا چووته بەغدا
 لە ئامادەیی سپاییدا ناوئوسیی کردوو و لە پاش ئەوهی که چەند سال خویندوویتی
 پروانامەئ وەرگرتوو و پوشتووته ئەستەموول لە بەشی تۆپچییتیدا کەوتووته کار و لە
 پاشا بووته ئەفسەز و ئەوسا گەراوتهوه بەغدا و لەویدا بووته مامۆستای ژمارە و

جوغرافیا و ماوه‌یه‌کیش له مووسل و سلیمانیدا بووه و له پاشا رۆیشتووته‌وه ئه‌سته‌موول و له پاش چهند سالتیک خانه‌نشین کراوه و ئه‌وسا گه‌راوه‌ته‌وه مووسل و که شه‌ری جیهانی ده‌ست پتی کراوه رۆیشتووته‌وه حه‌لب و ماموستا ره‌فیق حیلمی وه‌کو له په‌راوی «شیر و نه‌دیه‌یاتی کوردی» نووسیویه له سالی ۱۳۳۵ی کۆچیدا ئه‌وی له حه‌لب دیوه و ده‌لتی که کاتتی چوومه دیتنی نه‌خۆش بوو. ئەمین فه‌یزی له ناخر و ئۆخری ته‌مه‌نیدا تووشی گۆچی بوو و سه‌رئه‌نجام به‌و ده‌رده‌وه له سالی ۱۳۴۷ له ته‌مه‌نی شه‌ست و پینج سالییدا کۆچی دوا‌یی کردوو له گۆرستانی ئه‌سته‌موولدا نیژراوه.

ئەمین فه‌یزی به‌گ به‌یه‌کتی له زانایانی هه‌ره به‌رز و هۆنه‌رانی سه‌ده‌ی سێ‌زده‌یه‌م و چواره‌یه‌می کورد دیته ژمار، ئه‌و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌پیشه سه‌رباز و ئه‌فسه‌رتیکی لی‌هاتووی ده‌وری خۆی بووه که‌چی له ژماره و خۆرسکدا زانایه‌کی به‌رز بووه، زۆربه‌ی ته‌مه‌نی به‌نووسینی په‌راو و هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو برده‌وته سه‌ر و هه‌ندێ له په‌راوه‌کانی که چاپ کراون بریتین له: «اجماد النناج» و «تفرقه الرياضیات» و «ه‌ه‌وای نه‌سیمی» و «شعاعات» و «ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان». له‌گه‌ل شیخ ره‌زای تاله‌بانیدا هه‌لبه‌ستیان بۆ یه‌کتر نووسیوه و زۆربه‌ی نامه‌کانیان به‌فارسی بووه.

ئەمین فه‌یزی به‌هۆی نووسینی په‌راوی ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان که هۆنراوی هه‌ندێ له هۆنه‌رانی کوردی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی تێدا‌یه، راژه‌یه‌کی زۆری به‌ویژه‌ی کوردی کردوو و خۆی له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی کوردی و فارسی و تورکیدا بێ هاوتا بووه و (شعاعات) که کۆمه‌له هۆنراوی تورکی ئه‌مین فه‌یزی به‌گه، نمونه‌یه‌کی به‌رز هۆنراوی تورکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یه، به‌لام هۆنراوه کوردی و فارسییه‌کانی کۆ نه‌کراونه‌ته‌وه و زۆربه‌یان تیاچوون. ئەمه‌ش چهند هۆنراویکی ئه‌و که ده‌لتی:

که جه‌یشی غه‌م هوجوومی کرد نیزامی عومری من تیک چوو
ئیت‌ر مومکن نییه ئاسایشی حالی په‌رتیشانم
بینای بورجی به‌دهن رووخا به‌گولله‌ی حادسات ئیمیرۆ
نه‌ما قووه‌ت له ئه‌ژنۆما برا پشتم شکا شانم

وا دیاره ئەمین فه‌یزی ژبانیتکی زۆر ناله‌بار و سه‌ختی برده‌وته سه‌ر که ده‌لتی: کاتتی له‌شکری په‌ژاره هێرش بۆ هێنای، نه‌ریتی ته‌مه‌نی من تیک چوو، ئیت‌ر لام وا نییه که باری په‌رتیشانم هێمنی بینتی، بینای برجی له‌ش به‌گولله‌ی کاره‌ساتی ئه‌میرۆ کاول و وێران بوو، هێز له ئه‌ژنۆما نه‌ما و پشتم برا و شانم شکا.

چهنده جوان بۆت شی ده‌کاته‌وه که ئه‌گه‌ر پیاوی چاک له رێدا له‌گه‌لتدا بێ، هێچ باکیکت

بۆ نىيە، بەلام ئەگەر بەدخوويەك بېيتە ھاوەل و ھاوړتت، دۆزەخ جىگەتە، چونكە لەو ماوھ كورتهدا وەرەست دىنن و تەنگت پى ھەلەدەچنن، وەكو دەلن:

گەر رەفئىقت پىاوى سادق بى چ باكى پىگەتە

گەر كەسنى بەدخوولەگەلندا بى جەھەنەم جىگەتە

لە تاقە ھەلبەستىكى تىرىشدا ئەومان بۆ دەردەخا كە لە باسى زانىارىي ئاينى و فىقھدا شارەزا بوو و دەلن: زانستى راستەقىنە و ژيانى ھەمىشەيى ئەوھىە كە بنيادەم ترسى لە خوا بى و پىغەمبەرى گەرەي ئىسلامى خوښ بوئ و خوښەويستى ئەو لە دلندا بى:

عىلمى يەقىن و ھەياتى سەرەمەد

خەوفى خودايە و حوىي محەمەد

ئەمەش پارچە ھەلبەستىكى تەر و پارا و شىرىنى ئەم ھۆنەرە كە دەلن:

ياخوا ھەلكەنن ئەو كىتوھ لەبن

بەلكو دەرگەوئى نوورى دىدەي من

من دوور و تو دوور كىتوئىكمان بەينە

ھەر نەبراىوھ ئەم كەينويەينە

ياخوا ھەلكەنن ئەو كىتوھ لەبن

بەلكو دەرگەوئى نوورى دىدەي من

نىوانمان ئەگەر ھەر كىتو بى چاكە

كارمان بەژمورەي دەستى ناپاكە

زمانى بىرئى پەنجەي ھەلوھرئى

ئەوھى كە رىگا لە دوودل ئەگرئى

ئەمىن فەيزى ھەروھە و تمان لە ھۆنەنەوھى ھۆنراوى فارسىشدا دەستىكى بەرز ر بالاى ھەبووھ. بەلام بەداخوھ ھۆنراوھ فارسىيەكانىشى وەكو كوردىيەكانى لەناوچوون و ئىمە ھەر تەنيا تاقە ھۆنراوئىكى فارسىمان دەست كەوت كە لەبەرئەوھى زۆر قوولە ئەوا لىرەدا دەينووسىن:

ریش سفید «فیضی» خندد بر آنکہ گوید

بالاتر از سیاھی رنگ دگر نباشد

واتە: رىدنى سپى (فەيزى) پى دەكەنن بەو كەسەي كە دەلن: بەسەر رەنگى رەشەوھ رەنگىكى تر نىيە.

شیخ ماره‌ی نۆدی

۱۱۶۶ - ۱۲۵۴

ئهم زانایه‌مان ناوی محهمه‌د و کوری سه‌ید مسته‌فای به‌رزنجیبیه‌ و به‌شیخ ماره‌ی نۆدی ناسراوه‌ و به‌چهند پشت ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر شیخ عیسه‌ی به‌رزنجیبی. به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌ وتووئنه‌ته‌ ده‌ستمان له‌ سالی ۱۱۶۶ی کۆچی له‌ دیتی نۆدیدا له‌ دایک بووه‌ - نۆدی یه‌کن له‌ دیکانی شارباژێر بووه‌ که‌ که‌وتووته‌ چهند کیلۆمه‌تری شاری سلیمانیه‌وه‌. هه‌ر له‌ منداڵیدا خه‌ریکی خوێندن بووه‌ و هه‌رکه‌ له‌ په‌راوره‌ ورده‌له‌کانی فارسی و عه‌ره‌بی بووه‌ته‌وه‌، چووته‌ قه‌لاجوالان و له‌ویدا خه‌ریکی خوێندنی پێزمانی عه‌ره‌بی بووه‌ و له‌ پاشا رۆیشتووته‌ دیتی هه‌زارمێرد و له‌لای ئیبنو لحاج خه‌ریکی خوێندنی فه‌قه‌ی ئیسلامی بووه‌ و ماوه‌یه‌کیش له‌لای مه‌لا عه‌بدوللای بێتووشی خه‌ریکی خوێندن بووه‌ و له‌لای ئه‌و فێری وێژه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی و زانیاری ئیسلامی بووه‌ و له‌ پاش ته‌واوکردنی خوێندنه‌که‌ی که‌ پراوته‌وه‌ سلیمانی و له‌وێه‌ چووته‌ دیتی دۆل په‌موو ماوه‌یه‌ک له‌لای شیخ عه‌لی به‌رزنجیبی ماوه‌ته‌وه‌ تا خه‌رقه‌ی لێ وهرگرتوه‌ و ئه‌وسا چووته‌ قه‌لاجوالان و له‌ویدا خه‌ریکی وانه‌ وتنه‌وه‌ و ریتنۆینی خه‌لک بووه‌ و پاشان چووته‌ سلیمانی و پاشماوه‌ی ژیانی به‌وانه‌ وتنه‌وه‌ و دانانی په‌راو و نامیلکه‌ی به‌که‌لک به‌سه‌ربردوه‌ تا له‌ سالی ۱۲۵۴ له‌ ته‌مه‌نی هه‌شتا و هه‌شت سالی کۆچی دواپیی کردوه‌ و له‌ گردی سه‌یوان نێژراوه‌.

شیخ ماره‌ی به‌یه‌کن له‌ زانیانی هه‌ره‌ به‌رزی کورد دێته‌ ژمار، له‌ وێژه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی و کوردیدا مامۆستا بووه‌ و له‌ لیکدانه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز و گێرانه‌وه‌ی فه‌رمایشته‌کانی پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام دروودی خۆای له‌سه‌ر بێ، بێ وێنه‌ بووه‌ و نزیکه‌ی سی و پینج به‌رگ په‌راوی سه‌بارمه‌ت به‌بیره‌ویاوه‌ری ئیسلامی و لیکدانه‌وه‌ی هه‌ندێ له‌ نایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز و پێزمان و وێژه‌ی عه‌ره‌بی و فه‌قه‌ی ئیسلامی داناوه‌ و که‌لتی هۆنراویشی به‌زمانی فارسی و عه‌ره‌بی هۆنیوه‌ته‌وه‌. به‌داخه‌وه‌ شیخ ماره‌ی جگه‌ له‌ په‌راوی (ئه‌حمه‌دی) شوێنه‌وارێکی تری کوردیی دانه‌ناوه‌، ئه‌ویش مه‌به‌ستی ئه‌و نه‌بووه‌ که‌ پراژه‌ و خزمه‌تی زمانی کوردی بکا، به‌لکو بۆ ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ کاک ئه‌حمه‌دی کوری به‌و نامیلکه‌یه‌ فێری زمانی عه‌ره‌بی بێ، و، سه‌ره‌تاکه‌شی به‌فارسی داناوه‌، وه‌کو له‌ سه‌ره‌تای ئه‌و نامیلکه‌وه‌ ده‌لتی:

بنام خدای حی لایموت	پروردگار ملک و ملکوت
الحمد لله على ما وهب	هدانا الى لسان العرب
صلاة و سلام بى حدو حساب	بر محمد باد هم آل واصحاب
دراین رساله به کردی زبان	کنم زبان عرب را بیان
تا که فرزندانم احمد بى تعب	شود دانای لغات عرب
لهذا ناوم نای ئەحمه ديه	والله ارجوا اصلاح النيه

واته: به ناوی خوای زیندوو نه مر، پهروهردگاری زهوی و ئاسمان، سپاس بۆ خوا بۆ ئەوهی زمانی عەرهبی به ئیمه به خشی دروودی بۆ ئەندازه و بۆ ژمار له سهه پیغه مبهری گهورهی ئیسلام و که سوکار و یاره کانی، له نامیلکه یه دا به زمانی کوردی، زمانی عه ره ب دهخمه روو تا کو کوره که م ئەحمه د به بۆ پهنج فیتری زمانی عه ره بی بۆ، له بهر ئەوه ناوم نا «ئەحمه دی» یه، بییری چاک له خوا داوا ده که م.

نامیلکه ی ئەحمه دی بریتیه له دوو بهش، بهشی یه که می بهشی ناوه و بهشی دووه می بهشی فرمانه واته: (باب الاسماء) و (باب الافعال) و بۆ ئەوهی خویننه ر لئی تیک نه چی وشه عه ره بییه کانی خستوو ته ناو که وان و کوردیه که ی به دوا ی عه ره بییه که وه نووسیوه، که به راستی کار تکی زۆر گرنگه و له و کاته دا خزمه تیکی زۆر گهوره بووه بۆ خویننده واران ی کورد. ئەوا لێره دا هه ندۆ له بهشی یه که می ئەو هۆنراوانه دینین:

(رأس) سه سه ره (عین) چاوه
 (بدن) ق سالب (اسم) ناوه
 (أنف) لووته (حاجب) برو
 (فخذ) پانه (رکبه) ئەژنۆ
 (جبین) و (جبهه) ته وێله
 (مکر) و (کید) و (حيله) فیله
 (ظهر) پشته (کتف) شان ه
 (شفة) لێسوه (سن) ددانه
 (بطن) سکه (صدر) سنگه
 (کعب) کنگر (نعناع) پونگه
 (ساعد) باسکه (عضد) قو له
 (قرنا) شاخدار (جماء) کو له

(مَتِين) قایم (مَتَن) پشسته
 (لَبَن) شیره (لَبَن) خشته
 (شَعْر) مووه (قُطْن) لۆکه
 (عَدَس) نیسکه (حِمص) نۆکه
 (ظفر) نینۆک (مِسْحَاة) بیلّه
 (صَافِي) سافه (كَدِر) لیلّه
 (شَارِب) سمیّل (لَحِيَة) ریشه
 (جَرَح) برینه (وَجَع) ئیشه
 (بَاع) و (دِرَاع) و (يَد) دهسته
 (سَرِيْع) چهسپانندن (بَطِيء) سسته
 (نَاصِيَة) چیه پیشه سه ره
 (اِبِل) و شتر (حِمَار) که ره
 (أَصْبَع) ئهنگوشت (قَدَم) پدیه
 (نُكْر) نیره (أُنْثَى) مییه
 (أُذُن) گوئییه (مَرْفُوق) ئه نیشکه
 (دِيك) که له شتیر (دُجَاج) مریشکه
 (وَجْه) روو (كَاهِل) نیشوانه
 (لَحْم) گوشته (عَظْم) ئیسقانه
 (اِبْط) بنهنگل (جَنْب) تهنیشه
 (قَاع) جیگه ی نه رمان و دهشته
 (صُلْب) پشتیه (مَنْكَب) شانیه
 (نَصْل) سه ره ریم، هم په یکانه
 (عَقَب) پاژنه (عِرْق) ره گه
 (عَصَب) پدیه (كِرْش) ورگه
 (كَعْب) قاپه (لُثَة) پووکه
 (عَرُوس) زاوا یا هم بووکه
 (نَنْب) کلکه (عُرْف) یاله
 (جُنَاح) گوناح (جَنَاح) باله

(شَاب) جوانه (هَرِم) پیره
 (قَس) کهوانه (سَهَم) تیره
 (مُخَاط) چلمه (لُعَاب) لیکه
 (لُقَمَة) پاروو (أُبْنَة) تیکه
 (صَلَاة) نوژده (أَذَان) بانگه
 (سَنَة) ساله (شَهْر) مانگه
 (نَهَار) رۆژه (أَيْل) شهوه
 (نَوْم) نووستنه (رُعِيَا) خهوه
 (ذَهَب) زیره (فِضَّة) زیوه
 (جَبَل) کیتوه (وَادِي) شیتوه
 (غَدِير) گۆلاوه (بُرْكَة) برکه
 (صَهْبَاء) شهرايه (خَل) سرکه
 (أَرْنب) کهرویشکه (فَهْد) ئیسمی یۆزه
 (نُسْر) سیسارگه (رَخْم) پیرۆزه

ئهمهش چهند هۆنراویتیکی تر له بهندی دووهمی نامیلکه که بهشی فرمانه و له سههر

کیتیتیکی تر هۆنیویه تهوه:

(بَاب) دهرگا (عِقْد) کهردمهنبهندی دور
 (طَرَف) جوانۆ (زَرْد) دوگمه (طَاق) تار
 (سَبْقُط) بال (ه) پهڕ (زَق) مشکه
 (جَيْفَة) لاشه (تَحِي) خیکه (عَد) شمار
 (أَسْر) میزگیران (سِمَسَم) کونجیه
 (قَطْف) بهر (مُثْمَر) درهختی میوه دار
 (أَجْنَبِي) بیگانه (جَدْرِي) ئاوله
 (غَصْن) هم (فَرَع) و (فَن) چی شاخدار

ئهمهش بهندیکی تر له بهشی دووهمی نامیلکه که له سههر کیتیتیکی تر هۆنیویه تهوه:

(وَتْر) چی ژێ (وَطْر) حاجهت (نَقِي) میتشک
 (لَبَأ) ژهک، فرۆ (انْفَحَه) چی فریتشک
 (حَصِي) چیه بهردی بچووک
 (أَنُوك) ئەحمهقه جهمعی (نووک)

(غُرَاب) (غُدْلَف) قهله‌ریشه
 (نُون) ماسییه (دَامِس) ریشه
 (عُنْصُل) پیازه خووگانه
 (مَنْهَل) چهشمه (مَعْدَن) کانه
 (رَمَاد) چپیه خۆله‌میشه
 (رَمَد) به‌کوردی چاویشه
 (سَبْحَة) ته‌زیحه (صِر) بای سهخته
 (نِی) کاله (نَضِیج) پوخ‌تته
 (لِجَام) له‌غاری (خِطَام) هه‌وسار
 (رَاكِب) به‌کوردی حوشت‌ر سوار
 (غَالِي) گران (رَخِیص) هه‌رزان
 (عِیَالِم) دانا (جِیَاهِل) نه‌زان
 (جَبْدِید) تازه (قَبْدِیم) کۆنه
 (مَشْحُون) بره (دُهْن) روّنه

نهمه‌ش به‌ندیکی تر له به‌شی دووه‌می نامیلکه‌که له‌سه‌ر کیشیکی تر هۆنیویه‌ته‌وه:

(سَبَق) پيشكه‌وت (نَظَر) روانی
 (أَخَذ) گرتی (أَكَلَ) خواردی
 (ظَهَرَ) (لَاخ) (بَدَا) ده‌رکه‌وت
 (عَرَفَ) ناسی (بَعَثَ) ناردی
 (مَدَحَ) وه‌صفی به‌چاکه‌ی کرد
 (طَحَنَ) هاری (عَجَنَ) شیلای
 (كَحَلَ) ریشتی (وَهَبَ) به‌خششی
 (فَعَلَ) کردی (حَرَثَ) کیلای
 (فَقِهَ) زانی (نَحَتَ) تاشی
 (ضَرَبَ) لیتی دا (كَتَبَ) نووسی
 (غَزَزَ) زۆد بو (نَزَرَ) که‌م بوو
 (جَذَبَ) کیشای (سَأَلَ) پرسشی

(صَعَب) سهخت بوو (سَهْل) ئاسان
(بَسَط) رای خست (عَزَل) رستی
(سَعَلَ) کۆکی (فَزَع) ترسا
(رَقَم) نووسی (عَقَد) بهستی

سه رچاوه کان

۱- الشیخ معروف النودهی تألیف محمد الخال - بغداد، ۱۹۶۱.

۲- ئەحمەدی دانراوی شیخ مارفی نویدی - سلیمانی، ۱۹۳۶.

حاجی تۆفیقی پیره میگرد

۱۲۷۸ - ۱۲۷۰

ئەم ھۆنەرمان ناوی تۆفیق و کوری مەحموود ئاغا، ھەمزە ئاغا، باپیری سەرەک وەزیری ئەحمەد پاشای بابان بوو، بە پیتی ئەو بەلگانەیی کە کەوتوونەتە دەستمان لە سالی ۱۲۸۷ی کۆچی لە شارێ سلیمانیدا لە دایک بوو. ھەر لە منداڵییەو خەریکی خۆیندن بوو و قورئان و پەراو و وردەلەکانی تەواو کردوون و لە پاشا چوووتە حوجرەیی فەقییان و ماوہیەک لە لای مەلا سەعیدی زەلزەلەیی خەریکی خۆیندن بوو و ئەوسا بەفەقییەتی چوووتە بانە و ھەلەبجە و ئەوسا گەراووتەو زید و مەلبەندەکەیی خۆی و پاشان لە کاری میری دامەزراد و لە پاش ماوہیەک رۆشتوووتە ئەستەموول و لەویدا چوووتە زانکۆی حقوق و لەم ماوہدا گەلی وتاری بەزمانی فارسی و کوردی و تورکی لە رۆژنامەکان و کۆفارەکاندا نووسیون و پاشان کراووتە فەرمانرەوای جۆلەمیترگ و لە دواییدا بوووتە فەرمانداری ئاماسیە و ئەوسا گەراووتەو زید و مەلبەندەکەیی خۆی و رۆژنامەیی «ژیان» و «ژین»ی دەرکردوو و ئیتر پاشماوہی ژیانی بەرۆژنامە نووسین و ھۆننەوہی ھۆنراو و نووسینی پەراو و وتاری بەکەلگ بردوووتە سەر تا لە سالی ۱۲۷۰ لە تەمەنی ھەشتا و سێ سالییدا کۆچی دوایی کردوو و بە پیتی ئەسپاردەیی خۆی لە گردی مامە یارەدا نۆژراو.

پیره میگرد بەیەکی لە نووسەرەن و زانایان و ھۆنەرانی کورد دیتە ژمار. ئەو لە ماوہی تەمەنیدا گەلی رازە و خزمەتی بەزمان و وێژە و کەلەپووری نەتەواوەتی کردوو و بۆ یەکەمین جار قوتابخانەیی زانستی لە سلیمانیدا کردوووتەو، ھەر و ھا خەلکی ھان دا کە ھەموو سالییک جەژنی نەورۆز بگرن و لەگەل ئەو ھەشدا زۆربەیی کاتی خۆی بە ھۆننەوہی ھۆنراو دەبردە سەر.

یەکتای لە کارە گەرنەکانی پیرەمێرد کۆکردنەوەی پەندی پیشینانە که ئەم پەندانەى دەکردە ھۆنراو و لە پۆژنامەى ژيان و ژیندا چاپی دەکرد و ژمارەى ئەو پەندانەى که لە پۆژنامەکەیدا بەچاپی گەیاندوووە گەیشتوووتە شەش ھەزار و چوارسەد و چل و ھەشت پەند .

ھۆنراوەکانی پیرەمێرد زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوانن و ھۆنراویشی ھەر لە خۆیەووە نەھۆنیووتەو، بەلکو ھەر کاتى که ھۆیکەک ھاتوووتە پیتشەووە ھۆنراوی ھۆنیووتەو.

وا دیارە سەروشتی جوانی کوردستان بەئاووھەوای فینکیەووە و بەکتیو و چیا رەنگینەکانیەووە و بەبائندەکانی جۆر بەجۆریەووە و بەباخ و گولزارە جوانەکانیەووە و بەتافگە نەخشینەکانیەووە کاریان کردوووتە سەر پیرەمێرد، بۆیە بەم جۆرە باسی تافگەى زەلم دەکا و دەلتی:

ئاوہ جوانەکەى سەرچاوہکەى زەلم
 بۆ گەلاڤتزان سەر بەتەم و ھەلم
 ئەلتی سەرچاوہکەى بەختی کوردانى
 سەرھوتت نییە ویتلی ھەردانى
 تافگەکەت سەربەرز، ساردە وەک تەرزە
 دانەى مروارى لەنجەى سەد تەرزە
 لەو ئاسمانەووە ئەرژیتە خواری
 لە چاوی گەردوون فرمیتسک ئەباری
 ویتەى عاشقی که نالە کار بى
 سەحرانەوھرد بى، پەيجوورى یاری
 ویتل و سەرھەروو، بەرۆ رۆی پر دەرد
 بەقەلبەزەوہ سەرنەدەى لە بەرد
 دەست لە ملانى لەگەل تانجەرۆ
 بەسەودای سىروان شەیدا و رەنجەرۆ
 لە دواواندا کە یەک ئەکەوى
 دوو مەسەرەمى بۆ، بەیتى مەولەوى
 «سىروانى ئەم چەم، تانجەرۆى ئەو چەم
 بدەن بەیەکدا ئەم چەم تا ئەو چەم

مه‌هسته برۆ بهلم و خاکا
 بگری له بارگه‌ی سه‌لمانی پاكا
 پیتی بلتی: قوربان تۆ ناوت پاكه
 بمانخه‌ره پیتی یه‌کیه‌تی و چاكه
 له‌به‌ر ئاودیری ئه‌و خاكه دیمه
 كه پاراو نه‌بی به‌ناوی ئیمه
 با گول و نیرگس هه‌ردوو پتکه‌وه
 شـادبن به‌دلی رتکویتکه‌وه

پیره‌مێرد له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌دا رچه‌ی هۆنه‌رانی پیتشویی شکاندوو و به‌چه‌شنیکی
 نوێ له‌ سروشت دواوه و شوێنیشکی له‌ وێژه‌ی کوردیدا به‌دی هیناوه و له‌م هۆنراوانه‌دا
 باسی سه‌رچاوه‌ی زه‌لمی کردوو که چۆن که‌لای داره‌کان ده‌رژیته‌ که‌ناری ئه‌و پرویاره و
 ته‌م و هه‌لم پرویاوه‌که‌ داده‌گرێ و وه‌کو به‌ختی کوردان ئاوه‌که‌ی لێڵ ده‌بی و ئه‌وسا ئاوه‌که‌ی
 په‌وان ده‌بی و ده‌رژیته‌ ناو چه‌می تانجه‌رۆ و له‌ پاشادا وا له‌ ناوی سیروان و تانجه‌رۆ ده‌کا
 و ده‌لی: به‌به‌ر بارگه‌ی سه‌لمانی پاكا برۆ و بلتی: قوربان له‌ خوا بپاره‌وه که‌ بمانخاته ریتی
 چاک و یه‌کیه‌تی با به‌هۆی ئه‌م یه‌کیه‌تییه‌ سه‌رکه‌وین و گول و نیرگسیش پتکه‌وه شاد و
 که‌یفخۆش بن.

پیره‌مێرد له‌ پارچه هه‌لبه‌ستیکی تریدا باسی ناله‌باری و شپه‌زه‌یی کۆمه‌ل ده‌کا و
 ده‌که‌ویتته‌ ده‌رده‌ دل و ده‌لی:

ئه‌ستێره‌ به‌رزه‌کان ئه‌دره‌وشینه‌وه به‌شه‌و
 وه‌ک من به‌داخه‌وه‌ن نه‌ سه‌ره‌وتیان هه‌یه، نه‌ خه‌و
 چه‌ند سه‌اله‌ ناشنای شه‌وی بیداری یه‌کتیرین
 وه‌ک سه‌سه‌رین، شه‌وێ سه‌رێ ناکه‌ینه سه‌ر سه‌رین
 من خوار و ژوور له‌ ده‌ست چووه‌که‌ی بپوله‌ت ئه‌وان
 وه‌ک خپلی خوار و ژوور که‌ری کور، وێلی ئاسمان
 شه‌و شه‌ونمی ئه‌وانه‌ چیمه‌ن ئاو ئه‌خواته‌وه
 رۆژ هه‌لمی ناوی چاوی منه سه‌ر یه‌خاته‌وه
 دویتشه‌و به‌ری به‌یان بوو ده‌گریان به‌سه‌ر منا
 منیان که‌سه‌س ئه‌بینی له‌ناو دۆست و دوژمنا

داسسۆزی وام نه دیبوو که بۆم بگری وهک خه شیم
 فرمیسه که که ی ئهوان بوو به ئاونگی تێ که ییم
 بام پاسپارد که خه فته بۆچ نه خۆن ئهوان
 وهک ئیمه نین نزیکتری لای باره گای خوان
 راسپیریان نووسیوو به شه ونم له سه ر گیا:
 تا ئاسمان پریشکی به دی ئیوه هه لپژا
 هاواری کورده کانی سه روو که ییبه ئاسمان
 به و دووکه لی هه ناسه یه ئاو دئ له چاومان

واته: ئه و ئه ستیرانه ی وا که له ئاسماندا ده دره وشنه وه وهکو من به داخه وهن و خه و
 ئارامیان نییه، چه ند سه له که ئیمه و ئهوان ئاگامان له خه وتن و شه ونخوونی یه که هه یه و
 هه یچ شه ویک نه لئاوه که سه ریک له سه ر سه رین دا بنیین و به سه سینه وه. من ئیتر ئیلاخ و
 قشلاخم بۆ نه ماوه ته وه و ئه و خیله کورده شه که هه ر خه ریکی ها توچۆن ئه وانیش وێل و
 ده ربه درن. دویشه وه هه لم و ته م له به ره به یانا گریان به سه ر منا چونکه منیان به زه بوونی
 چا و پێ که وت که چی هاواری کورده کانی باکووریش که یشته ئاسمان و ئه وه دووکه لی
 هه ناسه ی ئه وانه که ده بیته هۆی ئه وه ئیمه ئاو له چاومان بیت.

پیره میرد که خۆی بووه ته هۆی ئه وه ی که خه لک جه ژنی نه ورۆز بگرن و ئاگری جه ژن
 له سه ر کردی مامه یاره هه لکه ن و ئاهه نگ بگینن، سه باره ت به جه ژنی نه ته وایه تیی نه ورۆز
 که له م رۆژدا که لی کورد به رتبه رایه تیی کاوه به سه ر رژیتمی پادشایه تیی ئه ژیده ها کدا
 سه رکه وتوو له پارچه هه لبه ستیکا ده لئ:

ئهم رۆژی سه —الی تازیه نه ورۆزه هاته وه
 جه ژنیکی کۆنی کورده به خوۆشی و به هاته وه
 چه ند سه ل گۆلی هیوا ی ئیمه پێ به ست بوو تا کو پار
 هه ر خوۆنی لاهه کان بوو گۆلی ئالی نه ویه هار
 ئه و په نگه سه وره بوو که له ئاسۆی بلندی کورد
 مه ژده ی به یانی بۆ که لی دوور و نزیک نه برد
 نه ورۆز بوو ئاگریکی وه های خسته جه رگه وه
 لوان به عشق ئه چوون به به ره و پیری مه رگه وه
 ئه وا رۆژه لات، له به نده نی به رزی ولاته وه
 خوۆنی شه هیده په نگی شه فه ق شه وق ئه داته وه

تا ئیستە پرووی نەداوہ لە تاریخی میللەتا
 قەلغانی گوللە سنگی کچان بی لە ھەلمەتا
 پیتی ناوی بۆ شەھیدی وەتەن شیوہن و گرین
 نامەرن ئەوانە وا لە دلی میللەتا ئەژین

بەراستی ئەم ھۆنراوانەئێ پیرەمێرد ئاگریکی لە دلی لاوان کردوہ، بەجۆری کہ ھەموو بۆ
 گرتنی جەژنی نەرۆژ کہ وەتەنە ھەول و تیکۆشان و تەنانەت ئەو ئاگرەش کہ وەتە دلیانەوہ و
 بلتسەئێ سەند و ھەموو بۆ زیندووکردنەوہی کہ لە پوووری نەتەواوەتی کہ وەتەنە خەبات.

پیرەمێرد بەراستی بۆ بووژاندنەوہ و زیندووکردنەوہی کہ لە پوووری نەتەواوەتی، ھەولتیک
 زۆری داوہ، بەتایبەت بۆ کۆکردنەوہی پەندی پتیشینان خۆی ماندوو کردوہ و ھەر پەندیک
 لە ھۆنراویکدا گونجاندوہ و ئەم کارەش ھەر لە دەستی ئەو ھاتوہ و ئەمەش کاریکی زۆر
 گەورە، ئەمەش چەند پەندیک پتیشینانی پیرەمێرد کہ دەلی:

کہ دوژمنت کہوت تۆ پیتی پیا مەئێ
 زەبوون کوژ مەبە لای خوا لامەئێ
 سەرماوەت بۆ خۆت، زەکات بۆ خودا
 مێو کہ بیبیری چاکتر بەر ئەدا
 زۆر بەسەر دۆستا مەبە خەتەرە
 تانەئێ دۆست لە تیر دوشمن بەدەرە
 راستە دوو مێوان لیکیان خۆش نایە
 بەلام خانەخۆی لە ھەردوو لایە
 تۆ چاکە بکە و بیسە بەو ئاوہ
 خەلکیش نەزانئێ لای خوا نووسراوہ
 کردوہ و ئیمان ھاتوونە نوشوست
 گەرە ئاوی پشت بچووک پیتی لئێ خست
 کہ باوہرت بی ھیسواشت ئەبی
 کہ بی باوہر بی چیت بەرئێکەوئێ
 ھەم پیاوی دونیا، ھەم پیاوی ریتی خوا
 وەک رۆژی ناو جۆ لە دوو لائەخوا

پیرەمێرد لەگەڵ ئەوہی نزیکەئێ بیست و شەش سال خەریکی رۆژنامەچیەتی بوہ و
 گەلئێ وتاری رامیاری و کۆمەلایەتی و ئاینی و وێژەیی لە رۆژنامەکیدا چاپ کردوہ، گەلئێ

پهراویشی داناوه که هندیکیان بریتین له: «مهم و زین، دوازه سواره‌ی مه‌ریوان، گالته‌وگپ، که مانچه‌ژهن».

سه‌چاوه‌کان

۱- دیوانی پیره‌میرد - به‌غدا، ۱۹۴۸.

۲- په‌نده‌کانی پیره‌میرد - کۆکردنه‌وه‌ی کاکه‌ی فله‌لاح - به‌غدا، ۱۹۶۹.

۳- ئه‌ده‌بی کوردی - عه‌لانه‌دین سه‌جادی - به‌غدا، ۱۹۴۸.

۴- پیره‌میردی نهر - محمهد ره‌سوول هاور- به‌غدا، ۱۹۷۰.

ئه‌حمهد به‌گی حه‌مدی

۱۲۹۳ - ۱۳۵۵

ئه‌م هۆنه‌ره‌مان ناوی ئه‌حمهد و کوری فته‌اح به‌گی ساحه‌یبقرانه و به‌پتی تاقه هه‌لبه‌ستیکه‌ی خۆی میژووی له دایکبوونی سالی ۱۲۹۳ی کۆچییه و هه‌م باره‌وه ده‌لی:

که‌رام بۆ سالی ته‌ئریخی ولاده‌تم و غه‌ریبم دی

به‌هیجری حه‌مدی ده‌نگی بوو، له نه‌و (باری غه‌م) ده‌ست که‌وت

(باری غه‌م) به‌شیه‌وه‌ی نووسینی کۆن به‌پتی پیتی ئه‌بجه‌د ده‌کاته سالی ۱۲۹۳ی کۆچی که میژووی له‌دایکبوونی حه‌مدیه‌ که له شاری سلیمانیدا له دایک بووه. حه‌مدی هه‌ر له منداڵیه‌وه خه‌ریکی خۆیندن بووه و له سلیمانیدا له‌لای مه‌لا عه‌زیزی زه‌لزله‌یه‌ی قورئان و په‌راوه‌رده‌له‌کانی خۆیندوو و له پاشا چووته حوجره‌ی مه‌لا سه‌عید خواجه فه‌نی و خه‌ریکی خۆیندنی فه‌قی ئیسلامی بووه و ئه‌وسا چووته مزگه‌وتی ناو بازار و پیزمان و وێژه‌ی عه‌ره‌بیی خۆیندوو و ماوه‌به‌کیش له خانه‌قای مه‌حویدا خه‌ریکی خۆیندن بووه و له دوای ته‌واوکردنی خۆیندن چووته ته‌رریز و ئه‌وسا که‌راوه‌ته‌وه زید و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و له شوپشه‌که‌ی شیخ مه‌حموددا به‌شداری کردوو و پاشان له کاری دیوانی دامه‌زراوه و ژیا‌نی به‌م جۆره‌ رابواردوو تا له سالی ۱۳۵۵ی کۆچیدا کۆچی دوایی کردوو و له گۆرستانی گردی سه‌یواندا نێژراوه.

ئه‌حمهد به‌گ به‌یه‌کێ له هۆنه‌رانی هه‌ره به‌رزی کورد دیته ژمار و وه‌کو ده‌لێن هه‌ر له تافی جوانیه‌وه خه‌ریکی هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو بووه و سه‌ریشی کیشاوه‌ته ناو هه‌موو جۆره هۆنراویکه‌وه دل‌داری، ئاینی، کۆمه‌لایه‌تی، نیشتمانی.

حه‌مدی له پارچه هه‌لبه‌ستیکدا روو ده‌کاته دل‌داره‌که‌ی ده‌لی:

نازی گەردوون بۆ ئەكیشم ئەو بەرۆژی رووتەو
من بەماهی نەخشەییکی شوعلەدەر وەك مووتەو
بەردەخا ئاھووی خوتەن بۆ نافەیهکی موشك، بۆ
عەنبەری سارا فرۆشم من لە سایەى مووتەو
تاقى ئەبرۆتم مورا دە روو لە قەبلەم بۆ نوێژ
ئەھلى قەبلە چى بەسەر میحرابی تاق و جووتەو
تا قیامەت من منەتبارى خەمى هجرانى تۆم
ئەو ئەخۆم، عامیانە نیم، بەتەنگى قووتەو
بۆ گەدایی كۆیى جانان سەلتەنەت ھەر مردنە
گەر خوا رەحمى لە دل نى بى لەتەك تابووتەو
عەشقى شیرینت بىی عاشق لەگەل ئەم وەزەدا
كۆھكەندیكى چ حەقت تۆ بەسەر بازووتەو
دلبەرت رووى رەقیبى كەوتە دوو خاكت بەسەر
(حەمدى) بنوارە سەگیتكە وا بەدووى ئاھووتەو

واتە: ئەى خۆشەویستم! لەبەرچى نازی ھەتاوى چەرخى گەردوون بکیشم كە ھەتاوى
روومەتى. تۆم ھەبى و ھەموو روۆژى وەكو مانگی نەخشەب دەرکەوى. مانگی نەخشەب
مانگیكى دەستکرد بوو كە حەكیم كورى عەتا، ناسزاو بەموقنەع لە جیوھ و ھەندى شتى
تر دروستى كردبوو و ھەموو شەوێك لە چالوێكەو لە سەر قەلاى نەخشەب لە كىوى
سیامدا، دەیخستە ئاسمان و تیشكى ئەو مانگە تا چوار فرسەنگ دەرویشت و ھەموو
شوێنىكى روون دەكردەو و تریفەى ئەو دەورووبەرى دادەپۆشى و پاشان دەگەراپەو
شوێنەكەى خۆى، وە ئەم مانگە تا دوو مانگ ھەموو شەوێك لە چالووى سیانەو دەردەھات
و ئەمە ھەزار و دووسەد سالا كە ھۆنەران لە ھۆنراوەكانى خۆیاندا دیاردى پى دەكەن و
روومەتى خۆشەویستەكەیان پى دەجووێنن. جا حەمدیش دەلتى روومەتى جوانى یارەكەم
و ھەكو مانگی نەخشەب دەردەوشیتەو، وە من چۆن بەر بارى چەرخى گەردوون بم و
منەتبارى بم، كە روومەتى مانگی تۆم ھەبى و ھەكو مانگی نەخشەب دەردەوشیتەو. بۆنى
خۆشى ناوكت و ھەكو بۆنى خۆشى ناوكى ئاسكى خوتەنە، من لە كاتى نوێژا روو دەكەمە
تاقى برۆكانت، وە من تا روۆژى پەسلان بەربارى خەمى دوورى تۆم، وە بۆ پیاوى گراو كە
ھەموو دەم ھەزارە مردن پادشایەتییە بەمەرجى یار لەگەل تەرمەكەیدا بچیتە گۆرستان و
بینیژى. ئەى حەمدى! - خۆزگەم بەخۆت كە دلت بەھۆى دلبەرەو براو و تەنیا ئەوھت بۆ

حه مدی له پارچه هه لبه ستیکی تر دا هر له م باره وه ده لئ:

چینی سه ری زولفت بوو ته فتنه له چینا
غـاره تـگره چاوت له بلادی دل و دینا
نه برایه وه ئەم شینه له سینه که ئەکا دل
به و جلوه یی روخساره وهره بیکه به سینا
مینا و حه جهرولنه سوهد و زمزمه حه جی خه لقه
من ماچی دهم و خالی له ب و گهر دنی مینا
ئیکسیره مه گهر خوئنی سروشکی عاشق
ئهو پرده ئەکا هر به له عل و وا له سه رینا
ئهو ناوکی موژگانه به کل بۆیه نه پرتۆ
سارپرتۆ بکا هر که ره ته چوو به برینا
مه علومه له دایک که ئەبن نه هلی موحه به ت
فرمی سکی به ایشاوه له گه ل ئاهی حه زینا
نازم به جه لال و حشمت میسلی سوله ایمان
وهک دپوه ره قیبت که له ژر حوکمی نگینا
جانا مه به ره هه مده می ئینسانی به نه ندیش
وه حشمت که نه که ن نه هلی موحه به ت به قهرینا
(حه مدی) به نه دهب یادی بکه، ناوی نه به ی قه ت
جاسووسی نه وه، چونکه، دل ت وا له که مینا

واته: ئەی خو شه ویسته که م! چینی سه ری زولفه کانت بوو ته هوی ئاژاوه و بشیونه له
ولاتی چیندا و چاوه کانت ولاتی دل و دین چه پار و تالان ده که ن. دل شین و شیوه نی بۆ
برایه وه، چونکه دهشتی سینا و کتوی توور به هوی تیشکی روومه تته وه سووتان، مینا و
به رده ره شه که و ناوی زمزمه که زۆر پیرۆزن و خه لک ده چنه سه ریان من له جیاتی نه و
ستیانه ماچی دهم و خالی لئو و نه ستۆی سپیت ده که م، خوئنی فرمی سکی گراو و سه ودا
وه کو نه کسیر وایه. نه و ناو برزانگهی بۆیه هه رده م به کل ده پرتۆ بۆ نه وه ی هر جارێ که
کردی به دلی خه لکدا به هوی نه و کله وه وا دهیدا له چاوه کانی برینه کانی سارپرتۆ بکاته وه. من
به که وه یی و فه ر و شکۆی هافی سلیمان که خاوه ن نه موستیه له زنجیردا بووه. ئەی

همدی به شیواز و ریزهوه ناوی خو شه ویسته کهت ببه، چونکه هر نهو بوو دلتی خسته داو و خوئی بوټ حه شار دا.

زۆربهی هۆنراوهکانی همدی نیشتمانی و کۆمه لایهتن، چونکه دهوری نهو پر بووه له کارهساتی زۆر، نهوهیه که کلۆلی و که ساسی و که نهفتیی نه ته وه که ی به چاوی خوئی دیوه، بۆیه دلای هاتوو ته جۆش و خروّش و هه موو دهرد و به دبب ختییه کی نه ته وه که ی خستوو ته روو و کردوو به ته هۆنراو و له پارچه هه لبه ستیکیدا له سه ر دپیری سکا لای نیشتماندا دهردی دلای خوئی دهرده بری و ده لای:

ئه ی خاکی وهته ن بئی فهرح و زهوق و سه فا خوټ
پر حادسه، مه حکوومی هه موو حوکمی قهزا خوټ
بازیچهیی سه ر په نجه ی ئه ربابی ریا خوټ
بئی ئوردوو، به بئی زه مزه مایی شاه و سه را خوټ
سه د ئاه که بوویته هه ده فی دهرد و به لا خوټ
ئه م کورده ئه بئی دائمی هه ر قور به سه را که ن
هه ر جاره گونیه ئه بئی بهرگی به به را که ن
وهک ته عزیه ئه لواحی رهش و شین به ده را که ن
پتو یستی چییه دوزمنی خو یان به برا که ن
عالم که بلین ساحبی ئه ولاد و برا خوټ
کوا تا قمه کهو، وه لوه لایی دهوری که ریم خان
کوا دوا زده سوار هیی به به، مه شهووری مه ریوان
کوا فیرقه یی بتلیسی هه وا خواهی به درخان
کوا میله ته که ی موته فقی دهوره یی تورکان
بئی پیاو به بئی کۆمه ل و جیماو جیا خوټ
هاوسئ هه موو وهک دالن و ئه م کورده وهکو لاک
چنگیان له جگه رگاهی هه موو داوه به بئی باک
بئی خوینه گولی زهرد و زه عیفه وهکو خاشاک
(همدی) ده پیتوه قور و سنگت بکه چاک چاک
بئی قهوم و وهته ن، پر ئه سه ف دهرد و جه فا خوټ

همدی له گه ل نهوه ی زۆربه ی هۆنراوهکانی کۆمه لایهتی و نیشتمانیین، هۆنه ریکی

ئايىنپەرورەيش بوو، بەلام ناتوانىن ئۇ بەھۆنەرتكى خواناس و سوۋى دانىين، بەلكو ھۆنراوى ئايىنى زۆر داناوہ كە زۆربەى پياھەلوتن و پارانەوہى، وەكو لەم پارچە ھەلبەستەدا كە پەناى بردووتە بەر پىغەمبەرى گەرەى ئىسلام كە دەلى:

يا محەمەد روپرەشى دەرگانەكەى تۆم تۆبە بى
 ھەرچى ھەم بى شك سەگى ئاسانەكەى تۆم تۆبە بى
 زەرپرەى شوعلەى جەمالت كائىناتى كرده نور
 ھەرەكو زەرپرە منىش پەروانەكەى تۆم تۆبە بى
 ئەنبىا ھەر كەس بەئوممەتپانەوہ وەك من ئەلىن
 ئىنتىزارى ھىمەتى مەردانەكەى تۆم تۆبە بى
 ناسحى جوملە كىتاب و جامعى جوملە كىتاب
 كافرىش بىم عاشقى قورئانەكەى تۆم تۆبە بى
 سەيرى ئەعمالم ئەكەم دايم فوغان و نالەمە
 گەر موفەررەح بىم لەسەر پەيمانەكەى تۆم تۆبە بى
 ھەر بەئاننى كاشفى سىرى سەماوات و مەلەك
 من وەكو ئەفلاك و مەلەك ھەيرانەكەى تۆم تۆبە بى
 خاتمەت كىشا بەفەرمانى ھەموو پىغەمبەران
 من وەكو مەھدى لە سەر پەيمانەكەى تۆم تۆبە بى
 جەزنى قوربانە، قەسابىش حازرە، خۆزگەم بەخۆم
 خۆم و ئەولادىم ھەموو قوربانەكەى تۆم تۆبە بى
 بى كەس و ھەيران و سەرگەردانە (ھەمدى) وەك ھەرەب
 ئەلئەمان، دەستى من و دامانەكەى تۆم تۆبە بى

ھۆنراوہكانى ھەمدى كە لەسەر شىۋەى كۆن ھۆنراوہتەوہ دەكرىن بەپىنج بەشەوہ:
 يەكەم دلدارى، دووم ئايىنى، سىيەم كۆمەلايەتى، چوارەم نىشتمانى، پىنجەم رەخنە، ئەو
 گەلى چوارىنەشى ھۆنىونەتەوہ كە نرىكەى ۶۳ چوارىنەن و لە دىوانەكەيدا تۆمار كراون و
 ئەم چوارىنانە پرن لە وردەكارى و گەلى شىرىن و پاراون، وەكو لەم چوارىنانەدا دەلى:

۱

شوكرى خوا دەكەم كە گەشىتيە وەختى چاك
 تا شەو نەرۆيى، بانگى نەدا، نەبووہ رۆزى رووناك

سوبحانه بهو زيايه وه سهدى سكه ندهرى
 نه ترافى كوردى گرتوووه نه م روژى پاك
 واته: سپاسى خوا نه كه م كه گه يشتينه وهختى چاك
 شهو روژى و خوا نهو پرووناكيبه ي ليمان كرده وه
 خوا پاكه و بهو پرووناكيبه بهندى نه سكه ندهرى
 به چواردهورى كورده واريدا كرده وه، به لام له هيچ لايه كه وه يارمه تيمان نادري

۲

من به زتو و زهر وتم بۆچى نه دى نهى مهى فرۆش؟
 مهى كه خالس نوورى نيمان پۆجى عه قله و گوښ و هۆش
 پىي وتم نه م عه قله كوڤنه تق له سهر دهر كه كه خه لق
 خق ده لىن عه للاميه گه كاسه پر بى و كه لله بۆش
 واته: من به مهى فرۆشم وت بۆچى مهى به زتو و زتپ ده فرۆشن
 مهى خق تيشكى بر وايه و ناوه ز گوڤ و هۆشى مرويه،
 مهى فرۆش پىي وتم له م ناوه زه كوڤنه لابه، چونكه مهى هۆى بر وايه
 باهيچيش نه زانئى خق خه لك به هۆزانى ده زانن، نه گه كاسه كهى پر بى له مهى

۳

(حهمدى) خوا ده كه م به سه بۆ ئيفتخارى من
 ديوانيان له مه جليس ده كه ن ئينتزارى من
 يهك پرووپه پرى جوابى سوئالى مه له ك ده دا
 ديوانه كه م كيفايله ته بۆ سه ر مه زارى من
 واته: نهى (حهمدى) هر نه مه به سه بۆ شانازى من
 نه وانهى كه له كوڤره كاندا داده نيشن چاوهر وانى ده كه ن
 دياره پرووپه ريه كى ديوانه كه م وه لامى فريشته كان ده داته وه
 وه ديوانه كه م به سه بۆ سه ر گوڤه كه م و پر زگارم ده كا
 حهمدى مه يگىر نامه يه كى هه يه كه له وه دا گه لئ وشه ي خواناسى وه كو: مهى و باده ي
 تيدا به كار بر دووه، نه لبه ت هه ندى له هۆنه رانى تريشمان مه يگىر نامه يان هه يه وه كو مه لا

پهريشان (۷۵۷ - ۸۲۵ی کۆچى) كه بهراستى بهشاكارتكى ويژهيى ديتنه ژمار، نه‌مه‌ش
چهند هۆنراويكى مه‌يگيرنامه‌كه‌يى هم‌دى كه ده‌لى:

به‌ساقى بل‌ين مژده‌يى نه‌ويه‌هار
ده‌مى دا له لى‌وى خه‌تى جو‌يب‌بار
هه‌لده‌قولىت و ده‌پژئ له چه‌شمه و له به‌رد
چى ناوى وه‌ك نه‌لماسى خالى له گه‌رد
خه‌رامان له ده‌ورى گولستان چنار
خه‌ريكن ده‌كهن مه‌شقى بالاى يار
چلى گول به‌په‌نجه ئيشاره‌يى چرۆ
ده‌دا غونچه ده‌ردى دلى به‌سه‌مه‌ن بۆ
له‌سه‌ر عاريزى گول پياحيني ره‌ش
به‌دامه‌ن ده‌كا ئاته‌شى غونچه گه‌ش
قه‌ده‌ح عه‌تر ده‌گيرئ به‌جامى سه‌حه‌ر
به‌بۆ كه‌وتوووه نافي ئاهوويى به‌ر

واته: مزگينى به‌هاري نوئ به‌مه‌يگير بدن چونكه ئه‌و گيانه‌كانى خسته سه‌ر لى‌وى بۆ
به‌ندايه‌تى ئه‌و ئاوه هه‌لده‌قولىت و ده‌پژئ له سه‌رچاوه و له به‌رد وه‌كو نه‌لماسه و له هه‌موو
تۆز و خۆلىك خالىيه كاتى شنه‌يى باى به‌هاران له دار و چنار و گول ده‌دا يار
به‌له‌نجه‌ولاره‌وه خه‌ريكى خۆنواند نه‌چلى گول به‌په‌نجه و ديارده‌يى چرۆ ده‌جولئنه‌وه به‌هۆى
گولئى ياسه‌مه‌نه‌وه له‌سه‌ر روومه‌تى گول به‌هۆى بۆن و به‌رامه‌يه‌وه به‌داوئنى خۆى ئاگرى
خونچه كه‌شتر ده‌كاته‌وه مه‌يگير به‌پياله‌كه‌يى خۆى بۆن و به‌رامه و گولاو ده‌گرئ ته‌نانه‌ت
ئه‌وه‌نده بۆن و به‌رامه‌يى به‌لاوه‌يه كه ناوكى ئاسكى ده‌شت داده‌كه‌ويئ.

سه‌رچاوه‌كان

- ۱- شيعر و نه‌ده‌بياتى كوردى - به‌رگى يه‌كه‌م - نووسيني ره‌فيق حيلمى - به‌غدا، ۱۹۴۱.
- ۲- ميژووى نه‌ده‌بى كوردى - نووسيني عه‌لان‌ديني سه‌جادي - به‌غدا، ۱۹۵۲.
- ۳- گۆفارى كۆلچى نه‌ده‌بيات - ژماره ۵ - به‌غدا، ۱۹۷۱.
- ۴- گول له شيعرى هم‌ديدا - نووسيني د. مارف خه‌زنه‌دار - به‌غدا، ۱۹۵۷.
- ۵- ديوانى هم‌دى - له‌سه‌ر ئه‌ركى جه‌مال هم‌ه‌ومين - سلطمانى، ۱۹۸۴.
- ۶- تاريخ السليمانية وانحاعها - تاليف: امين زكي بغداد، ۱۹۵۴.

مهلا مسته‌فای سافی

۱۲۹۳ - ۱۳۶۱

ئەم ھۆنەرەمان ناوی مسته‌فا و کورپی کاک عەولا و نازناوی سافییە و بەپیتی ئەو بەلگانەیی کە کەوتووونەتە دەستمان لە ساڵی ۱۲۹۳ی کۆچی لە دێی ھیران لە ناوچەی خۆشناوەکی کوردستانی عێراق پیتی ناوەتە کۆری ژیانەوہ. ھەر لە مندالییەوہ لەلای باوکی خەریکی خویندن بوو و لە پاشا چوووتە حوجرەیی فەقییان و بۆ خویندن گەلی خویندنگای دێیەکانی خۆشناو گەراوہ و ئەوسا رووی لە کۆیە و ھەولێر و پەواندز کردووہ و لەلای مەلا ئەحمەدی ھۆمەر گونبەتی و مەلا ئەحمەدی رەش، وانەیی خویندووہ. پاشان سەریکی لە لاجان داوہ و ماوہیەکیش لە پەسوێ ماوہتەوہ و لە پاشا رووی کردوووتە سابلاخ و لەلای قازی عەلیی سابلاخی کۆتاییی بەخویندنگەکی ھیتاوہ و ھەر لە ناوبراو و دەمی مەلایەتی وەرگرتووہ و ئەوسا گەراوہتەوہ زێد و مەلبەندەکەیی خۆی و پاشماوہی ژیاانی بەوانە و تەنەوہ و رینۆینییی خەلک بردوووتە سەر تا لە ساڵی ۱۳۶۱ لە تەمەنی شەست و ھەشت ساڵیدا گیانی پاکی بەگیان ئافەرین ئەسپاردووہ و بەپیتی راسپێری خۆی لە ئەشکەوتی شیخ سلیماندا نێژراوہ.

سافی یەکی لە ھۆنەرانێ ھەربەرزێ سەردەمی خۆی بووہ، وەکو دەلێن ھەر لە تافی جوانییەوہ خەریکی ھۆننەوہی ھۆنراو بووہ و لەو دەمەدا شۆری ئەوینی گولەندامان و پەری پەیکەرەن ئەویان وەکو بۆلبۆلیکی سەوداسەر خستوووتە جریوہ و نالەنال، و بەناچاری کەوتوووتە ناو دەریای دلداری و خۆشەویستییەوہ. وە بۆ سەلماندنی ئەو مەبەسە ھۆنراوہ تەپ و ئاودارەکانی گرنگترین بەلگەن، بەلام سەرەرای ئەوہش پێویستە ئەمانەش لەبیر نەچنەوہ کە دیمەنە خۆرسکەکە دێی ھیران بەتایبەت ئاوی شین و پەوان و ھەوای فینک و بووزانەوہی باخ و باخچە و پەزە دلگەرەکانی و گولزار و چیمەنە جوان و پەنگینەکانی کە وەکو بەھەشت وایە، سافییان کردوووتە بۆلبۆلیکی شەیدای ئەو ناوچەیی و دەستی کردوووتە ھۆنراو ھۆننەوہ، وە زۆرتەین ھۆنراوہکانی سافی بریتین لە: ئاینی و دلداریەتی.

ھەلبەستەکانی سافی لەگەڵ ئەوہدا کە پەوان و پاراو و شیرین، لە باری کیش و پاشلیشەوہ دلگرن، ھەر وەکو بوژی بەناوبانگ کانی لە بارەییەوہ دەلی:

ئوسنادی غەزەل، سافییە جیگەیی لە ھیرانە

مەدحی چ بکەم، زاھیر و مەشھووری جیھانە

مهلا ره سوولی بیتووشیش که نازناوی مهنقیه له بارهیه وه دهلی:

ئهوا ئیمانی پیت هیناوه مهنقی

بهرموو مستهفای ئاخر زه مانم

ئهوا چند هونراویتی ئه م هونره لیره دا دینین که دهلی:

دلی بولبول له دهوری باخی گول یاری نه کا چ بکا؟

له تاوی خونچه ههردهم شیوهن و زاری نه کا چ بکا؟

زهمانی لهزهتی رۆیی و دهوری زیلهتی وا هات

ئیترا یاران له مهولا پروو له دلداری نه کا چ بکا؟

له ئاهی گهرمهوه وا لئو بهبار و هیشکه ئیستیکه

له کانیی چاوهکانی خوین و ئاو جاری نه کا چ بکا؟

شهووی هيجران خه یالی یار دهکا ئهسله ن خهوی نایی

بهیادی رۆژی وهسلی حهز له بیداری نه کا چ بکا؟

بهکفری زولفی پیتی ئیسلامی بهستوهه بۆیی دل ئیستی

وهکو سهنعانی دایم مهیلی زناری نه کا چ بکا؟

دل م عهیبی نییه که پرووی زهوی ته رکا به خوینی ئهشک

بهئاهی دوودناکیش ئاسمان تاری نه کا چ بکا؟

له لایی فرقهتی یار و له سوویتی میحنهتی ئهغیار

له ههردوو لا دلی مسکین رچاکاری نه کا چ بکا؟

ههوا یاری لهسه ر دهرناچی ئهسله ن له جهفای دووری

دله بیچاره کهم ههردهم وهفاداری نه کا چ بکا؟

ئهگه رچی بی وهفا یارم جهفای دا ئه و دلی مسکین

وهکو (سافی) له بهدبهختی فیداکاری نه کا چ بکا؟

واته: بولبول هه ر بهدووری گولا له باخ و گولزار دهچریکینتی و دهنا لینی و له تاوی خونچه دا هه موو دم دهگری و شیوهن دهکا، منیش له دوویی یار هه ر دهنا لیم و لیوم باری گرتوه و ئه وهنده گریاوم که چاوانم خوینیان تی زاوه، خزم و بیگانهش تانه م لی دهن و یاریش به زولفهکانی پیتی بهمن بهستوهه و منیش وهکو سهنعان زانارم خستوهه ته ملم، بهم هه موو دهر د و ئیش و ئازاره ههوا ی یارم لهسه ر دهرناچی و دلی بیچاره شم ئه مکی خۆی دهنوینتی، ئه گه رچی یاری بی ئه مکه م ئازارمی دا، به لام دلی بیچاره م وهکو سافی ئامادهیه که خۆی له پیتی ئه و دانتی.

له پارچه هه‌لبه‌ستیکى تردا به‌م جوژه به‌یاره‌که‌ی هه‌لده‌لێ و ده‌لێ:

دلبهرى ناز په‌روه‌رى روو نه‌نوه‌رى مه‌هپاره‌که‌م
نه‌و نیهال، نه‌برۆ هیلال، شیرن جه‌مال، نازداره‌که‌م
مه‌هروویى، موشکین موویى، چاو ئاهوویى، سه‌حراى خوته‌ن
سوور گوڵه، موو سونبوڵه، ماهی په‌رى پوخساره‌که‌م
جانى جانان، شاهى خوویان، په‌هزه‌نى پیر و جه‌وان
گوڵ پوهه، شیرین خووه، شوخی شه‌که‌ر گوفتاره‌که‌م
چاوى کاله، لیوى ئاله، روو به‌خاله، دلبهرم
زولفی خاوه، لیم به‌داوه، یاره‌که‌ی نه‌غیاره‌که‌م
چه‌ندى بێ مه‌یلیم ده‌که‌ی سه‌ه هه‌نده مه‌فتوونم له‌بۆت
جاری په‌حمیکت نه‌بوو ده‌رحه‌ق دلێ خه‌مباره‌که‌م
ئه‌شكى چاوم ئه‌رزى داگرت دوودى ئاهم ئاسمان
بۆیه وا ره‌ش داگه‌را له‌و ئاهى ئاته‌شباره‌که‌م
وا له‌ جیى نیشى خه‌ده‌نگت تا به‌په‌رژى سه‌شه‌روه
خوینى لێ ده‌په‌رژى به‌دائیم له‌و دلێ زامداره‌که‌م
(سافیا) سا حال په‌ریشانم له‌ غایه‌ت ده‌رچووه
پۆحه‌که‌م په‌حمى بکه‌ به‌وشین و گریه و زاره‌که‌م

واته: دلبهرى نازیه‌روم په‌رومه‌تى وه‌كو مانگ ده‌ده‌ره‌وشیته‌وه، بالای وه‌كو نه‌مام و
برۆکانى وه‌كو مانگی یه‌ك شه‌وه و په‌رومه‌تى وه‌ك مانگ و قه‌ه‌که‌ی ره‌ش و چاوه‌کانى وه‌كو
چاوى ناسكى خوته‌نه، به‌لێ یاره‌که‌م وه‌كو گوڵى سووره و په‌رى په‌یکه‌ره و گیانى گیانانه و
په‌نگرى پیر و جوانه و شیرین خووه و شوخوشه‌نگه و زولفی خاوه و بێبه‌زه‌یى و دلپه‌قه. وه
خه‌م و په‌ژاره پشتى منى چه‌ماندووه‌ته‌وه و په‌ریشانى کردووه، ده‌سا ئه‌ی خووشه‌ویسته‌که‌م
به‌زه‌ییت پێمدا بێ.

سه‌رچاوه‌کان

۱- دیوانى صافى، کۆکردنه‌وه‌ی گبوی موکریانى - هه‌ولێر، ۱۹۶۵.

۲- به‌یازنیک که هه‌ندێ له هۆنراوه‌کانى صافى تێدا نووسراوه.

۴۴۴ محەمەدى كۆيى

۱۲۹۳ - ۱۳۶۳

ئەم ھۆنەرەمان ناۋى محەمەد و كۆرپى حاجى مەلا عبدوللاى جەلى زادەيە و بەمەلەي گەورە ناسراۋە. بەپىتى ئەو بەلگانەي كە كە وتوونەتە دەستمان لە سالى ۱۲۹۳ى كۆچى لە كۆيە پىتى ناۋەتە كۆزى ژيانەۋە و لە تەمەنى پىنچ سالىدا لەلەي باۋكى دەستى كر دوۋەتە خويىندىن و لە پاشا چۈۋەتە حوجرەي فەقىيان و خەرىكى خويىندىنى فەقى ئىسلامى و رىزمانى عەرەبى و لىكدانەۋەي قورئان و رەۋان بىژى بوۋە و لە تەمەنى ھەژدە سالىدا كۆتايى بەخويىندەنەكەي ھىناۋە و بوۋە بەمامۆستايەكى پوختە و نازناۋى (مەلەي گەورە)ى پى دراۋە. ئەوسا پاشماۋەي ژيانى بەۋانە وتنەۋە و پىنوئىنى خەلك و پەرتووك دانان بردوۋەتە سەر تا لە سالى ۱۳۶۳ لە تەمەنى ھەفتا سالىدا كيانى بەكيان ئافەرىن ئەسپاردوۋە و لە كۆيەدا نىژراۋە.

مەلەي گەورە ھەر لە منذالىيەۋە ھەۋەسىكى زۆرى لەسەر ھۆننەۋەي ھۆنراۋ بوۋە و لە تافى جوانىدا كەلتى ھۆنراۋى ھۆننۈۋەتەۋە، بەلام لەبەرئەۋەي لە زانىارىدا كەيشتوۋەتە بەرزترىن پلەۋپايە، ئەۋمىيە كە زانىارىيەكەي بەسەر ھۆنەرەيتىيەكەيدا زال بوۋە و ئىتر ھەمو دەم خەرىكى ۋانە وتنەۋە بوۋە و زۆرتىن پەرتووكەكانى ئاپىن و نىكەي بىست پەرتووكى بەزمانى عەرەبى و كوردى داناون كە گرنگىرىنى ئەۋانە برىتىن لە: ديارىي مەلا محەمەدى كۆيى، فرى قەل فرى، عەقىدەي ئىسلام تەفسىرى قورئان بەكوردى.

ھۆنراۋەكانى مەلەي گەورە كە زادەي سالىنى ئىۋانى شەرى يەكەم و دوۋمى جىھانى، ۋەكو ۋىنەكرىك مېژۋى ژيانى كوردەۋارىي لەو سەردەمەي بۆمان كىشاۋە و بەيادگار بەجىي ھىشتوۋە، بەپراستى ھۆنراۋەكانى ئەم زانا ھەرەبەرزەمان ۋىنەيەكى پراستى كۆمەلى كوردەۋارىي سەردەمى خۆيمان بۆ دەنوئىن، و زۆربەي ھۆنراۋەكانى بەشئوۋەيەكى ساكار و سادە داپىژراۋن و ئىتر ئەۋەندە بايەخى نەداۋەتە زەرپكەشىكردى شئوۋە، ۋە بەپازاندنەۋەي وشەۋە خۆي ماندوۋ نەكردوۋە، بەلكو ھەر وشەيەكى بەسەر زمان يا بىرىدا ھاتبى ھىناۋىيەتە سەر قاقەز، ئىتر گويى بەۋە نەداۋە كە وشەكە بىگانە يا خۆمالييە، چونكە شئوۋەي نووسىنى ئەو زەمانە لەو رۆژگارەدا ۋابوۋە. ئەۋا نمۇۋنەيەك لە ھۆنراۋەكانى دەدوئىن:

تاكەي لە غەمت يەقەي كراسم بدم
نىزىكە لە دەرد و ھەسرەتى تۆ بدم

بۆ خاترى خوا له پاشى مهرگم جارجار
 ناهيستته له پرووى وهفا وهره سهر قهبرم
 گهر مهرحههتتى يهمن دهكهى ساببكه
 نه ماماره تهحه مولى جهفا چى ديكه
 رۆژتيكى نه گهر خودا نه كا نه تبينم
 بى شك هه موو دونيا له نه زهر تاريكه
 نه برۆى رهش و كۆلمى سىپى و چاو ماوى
 ئهى دل عهجهبا نه تو چۆن ماوى
 بنوايه چلۆن چاوى له من وهركييا
 نهك سوورتهى من بجيته دوو ناو چاوى
 رۆژتيكى له بى چاره يى و بى شهرمى
 پيم وت سه نه ما به خواى نه تو بى رهحمى
 ئاگات له منى عاشق و بى چاره نيبه
 بۆ حالى هه ناسه ساردى و دلگه رميبه

واته: ئهى خووشه ويسته كه! تاكهى له خهم و په زارهت كراسى خوتم بدرم، نزيكه له دهره
 و داخى توذا بمرم، بۆ خاترى خوا له دواى مهرگم جارجاره به نه سپايى وهره سهر گۆره كه
 و يادم كه، ئيتر به زه ييت پيمدا بى و بهرگهى ئهم هه موو دهره و ئازاره ناگرم، چونكه نه گهر
 رۆژتيك نه تبينم بى شك هه مووى جيهان له بهرچاوم تاريكه چاو و برۆت رهش و كۆلمت
 سىپيه و سهرم سوورده ميتنى كه دلم چۆن ماوه، رۆژتيكان پيم وت: ئهى دل بهر به خوا تو بى
 به زه ييت و ئاگات له منى گراو و نه ويندارى بيچاره نيبه و دلته به هه ناسه ساردى من
 ناسوتى و له وه لامدا شتيكى نهوت.

زۆر بهى هۆنراوه كانى مه لاي گوره كۆمه لايه تيين و داواى له خه لك كردووه كه خه ريكى
 خو يتندن بن و دهست له سۆفیه تى و ده رویتشى و مارگرى و نه خو يتنده وارى هه لگرن و گولى
 ئهم و ئهو نه خو ئن هه تا ده توانن بۆ به هره وه رگرتن له زانست هه ولدهن و فیتري پيشه سازى
 هونه ر بن و به گۆتريه زه مان ژيان به رنه سهر، وه كو ده لئى:

هه تا ده مرم له بۆ كوردان ده نالم

عيلاجيان چۆن بكه م هاوار به مالم

فه قير و جاهل و نه خو يتنده وارن

له لاي نه و عى به شه ر بى قهر و خو وارن

كهسى قهدرى له لاي خزمان نه ميني
 له لاي بيگانه قهدرى چيى نه ميني
 له گه ل يهك به دره وشت و به دنياهان
 له بويه وا كه ساد و بي مورادن
 له عيلم و مه عريفهت رووتن به كولى
 خه يالى خاوه لايان فيكرى ميللى
 هسوودن بويه بازاريان كه ساده
 نه زانن بويه تاعه تيان هسه ساده
 له سهه عهردى نهوى كوردى زبان بي
 له لاي وايه نه بي سووك و نه زان بي
 ده بي همال و گاوان و شوان بي
 ده بي زهبال و كه ناس و سه پان بي
 ده بي هر ريش دريژ و پان و لوول بي
 ده بي هر عاجز و گرژر مه لوول بي
 مه لاكانيش له حه قيان زور خه يانن
 نه وانيش هر ده لتي گه وچ و نه زانن
 له باتى باسى دين و روكنى ئيمان
 مه لا بويان نه خونينى مه دحي شيخان
 نه لي: شيخي هيه ساحب كرامهت
 تكاتان بو نه كا رژي قيامهت
 گه لي جارارن ده چيته فه وقي عه رشي
 نه گه ره زكا له لاي خوا داده نيشي
 خولاسه چهند خورافاتيكي ديكه
 مه لا نه قلى ده كا به و فاك و فيكه
 عه وامي قور به سهه وهك وانه زانن
 جه نابى شيخ به خزمى خوا نه زانن
 (مه لا) تو باسى خوايان بو بفه رموو
 وهها باشه له بو وان و له بو توو

واته: هه تا نه و رژهه ي كه دهمرم ده بي بو گه لي كورد بنالم و نازانم چن چارهميان بكم،

همموهه ژار و نهزان و نهخویندهوارن و لهلای گهلانی تر بی قهر و بی پیزن، که سیک که پیزی لهلای خزم و که سوکاری خوئی نه بی، لهلای بیتگانه چۆن دهیبی؟ گهلی کورد له زانست و زانیاری دوورن و ئەمه خه یالی خاوه که بیری نه ته وایه تی بکه نه وه، چونکه زۆربه یان باره لگر و گاوان و شوان و گسکدر و سه پانن و لایان وایه که پدین دریز و قز لوول بن چاکه و ده بی هه روا به گرژ و زه یوونی ژیان به رنه سه ر، مه لاکانیش له جیاتی نه وهی په ندی خه لک دابدهن، ئاینی پیروزی ئیسلام بق خه لک شی بکه نه وه، که چی باسی گه وره یی شیخ ده کهن و شتی پیروچ ده لئین و خه لکی قور به سه ریش لایان وایه که مه لا راست ده کا و شیخ به خوا نزیکه.

مهلای گه وه زۆر چه زی له زانیارییه نوئییه کان کردوه و خه لکی هان داوه که زانیارییه نوئییه کان له گه ل زانیارییه کۆنه کان بخوینن و نه وهنده به دووی پیزمان و هه ندی په پتووی تر که کاتی مرۆ ده گرئ نه چن و هه ر نه وهنده که نه و زانیارییانه بق روون بووه وه به سه، وه کو ده لی:

عیلمی ته بیعهت عیلمی خودایه قاله و و قووله گشتی هه بایه
 عیلمی کیمیات گه ر نه خویندوه به خوا نازانی خوا چیی کردوه

سه رچاوه کان

۱- دیاریی مه لا محهمه دی کۆبی - کۆکردنه وهی گیوی موکریانی - هه ولئیر، ۱۹۴۹.

۲- فری فری قه ل فری، دیاریی مه لا محهمه دی کۆبی - هه ولئیر، ۱۹۴۶.

تایه ر به گی جاف

۱۲۹۵ - ۱۳۳۷

ئهم هۆنهره پایه به رزه که ناوی تایه ر به گ کورپی وه سمان پاشای کورپی همه پاشای کورپی که یخه سه ره به گی جافه، به پیتی نه و به لگانه ی که له ده ستمان دایه، له سالی ۱۲۹۵ ی کۆچی له شاری هه له بجه دا پیتی ناوه ته مهیدانی ژیانه وه. هه ر له مندالیدا باوکی دهینتته قوتابخانه و له ویدا فیری خویندن و نووسینی زمانی فارسی ده بی و نه وسه میرزایه کی بق ده گرئ و فیری نووسین و ویزه و زمانی فارسی ده کا و له پاشا ده روا ته حوچره ی فه قتیان و خه ریکی خویندنی قورنانی پیروژ و زمانی عه ره بی ده بی و له پاشان له خویندن ده ست هه لده گرئ و پاشماوه ی ژیان به هه لسه ورا ندنی کاروباری عیله که یوه ده باته سه ر تا له سالی ۱۳۳۷ له ته مه نی چل و دوو سالییدا له شاری سلیمانی کۆچی دوا یی ده کا و به پیتی نه سپارده ی خوئی ته ره که ی ده به نه گۆرستانی عه بابیللی و له ویدا دهینژن.

تایەر بەگ با وەکو خۆیتندنیکێ زۆر بەرزێ نەبوو، و لە زانکۆدا نەخۆیتندوو، بەلام زانا و تیگەیشتوو و ژیر و بەهۆش بوو. لە سەرەتای دیوانەکیا که لە ساڵی ۱۹۲۴ لە چاپ دراوە دەلی:

پیاویکی ئینگلیزی بەناوی سۆن لە گەڕانە وەکەیدا پیتی دەکەوتیته کوردەواری و چەند مانگیگ بەنۆکەری لەناو جافەکاندا دەمیتیتەو و تایەر بەگ لەلای خۆی رای دەگری و رۆژتیکیان لەجیاتی ئەوێ بلی نە، کو توپر دیتە سەر زمانیدا و دەلی: نۆ. وە ئەمە تایەر بەگ دوو دل دەکا و گەلێک تێ هەلەدەپێچی که ناوی راستەقینەیی خۆی بلی و ئەویش ناچار راستی پێ دەلی: که ناوم سۆنە و بۆ گەڕان و پشکنینی خۆرەلات هاتووم و تا ئیستاش کەس پیتی نەزانیو، ئەوسا تایەر بەگ دەری دەکا.

تایەر بەگ لە هۆنینه وەیی هۆنراوی کوردیدا دەستیکی بەرز و بالای هەبوو، وە هۆنراوەکانی زۆر تەپ و پاراو و جوان و دلگرن، وە بەدوو زمانی کوردی و فارسی هۆنراوی هەیی و گواپە پەراوتکیشی بەناوی (ئەحمەدی) بەهۆنراو هۆنیووتەو که بەداخو وە ئەم پەراو تا ئیستا نەکەوتووتە دەست.

تایەر بەگ لەسەر شێوێ هونەرەکانی کۆن هۆنراوێ هۆنیووتەو، وە لە راستیدا دەتوانین بلیین که هۆنراوەکانی تایەر بەگ ئاویتنەیکێ بێ ویتن لە ویتنەکانی هۆنراوی کۆن، وە زۆر بەی هۆنراوەکانی دلدارین و سەبارت بەجوانیی ئەوین و دوری و خەم و پەژارە و زولف و خەت و خال و ئەگریجە و پەرچەمی یار و تراون، و بەدەگمەن لە بارەیی مەبەستی ترهه دواو و زۆر کەم باسی کۆمەلایەتیی کردوو، لەگەڵ ئەمەشدا گەلی وشەیی جوان و ساکاری کوردیی لە هۆنراوەکانیدا بەکاربردوون.

وەکو دەلیین تایەر بەگ هەموو دەم ئەنجومەنی وێژەیی پێک هیناوە و هۆنەرانی سەردەمی خۆی بانگ کردوو و سەبارت بەوێژە و زمان دواون، کاکە حەمەیی ناری یەکیکە لەو هۆنەرانه که گەلی جار لە ناو ئەو ئەنجومەنانەدا بەشداری کردوو.

تایەر بەگ گیرۆدەیی هۆنراوەکانی حافظ و سەعدی و کەلیمی هەمەدانی و مەولەوی و هەلی دیوانە و نالی و سالم بوو و زۆر حەزی لە هۆنراوی ئەم هۆنەرانه کردوو و پتر کاتی خۆی بەخۆیتندنەوێ دیوانی ئەم هۆنەرانه بردوووتە سەر و لە هۆنراوەکانی چیژ و چەشکەیی وەرگرتوو.

وا دیارە تایەر بەگ هەر لە سەرەتای لایەتییەو گیرۆدەیی داوی ئەوینی پەریزادە و گولەندامتیکی کچە جاف بوو که بۆیە ئەو هەموو هۆنراوانەیی بەقەد و بالایدا هەلی گرتوو. لە پارچە هەلبەستیگدا که لە سەرەتای دیوانەکیا هاتوو، بەتانیوویی جوانی و

به زم و تهره ب نامادهیه ساقی مه پئی فه رموو:
 دهنگی دهف و نالهی نهی و ناوازهیی چه نگه
 لیوت که وهکو له علی به ده خشانه به نالی
 گه نجووری نیگه هبانی ده هان و ده می ته نگه
 تابووری موژانت له گه ل نه گریجه به راهه
 وه ستاوه نه لئی له شکری ژاپۆن و فه رهنکه
 سه د نامی خودا بی له دوو پستانی نه نارت
 گرد و شلک و نازک و پیر چنگ و قه شه نگه
 سهیدی دلی من خهسته و خوینینه به قوریان
 پیکراوی موژهی تۆیه، نه کوژراوی تفه نگه
 سه رگه شته و ناشوفته یی عه شقم وهکو فه رهاد
 کیتوم به دن و سینه و سه ر، په نجه قولنگه
 چاوت به مه سه ل نافه تی دلها یه وه لیکن
 بوچ وایه که نه برۆیی که چن مه یلی به جه نگه؟
 عاجز بوو که پروم خسته به ری پی وتی پیم:
 نهی نه بله هه که! کهی مالشی ناوینه به سه نگه؟
 مه نعی مه که (تایه ر) که نه گه ر مات و خه مۆشه
 دیتوانه یی رووی تۆیه، نه شیت و نه ده به نگه

به بی شک تایه ر به گ به هۆی خویندنه وهی په رتووک و نامیلکه وه له وژده و پیتۆلی و نایندا
 شاره زابوو و نه م راسته قینه له هۆنراوه کانی نه ودا دهرده که وی. هه روه ها له شیوه کانی
 هۆنراودا مرخی خۆی تا قی کردووه ته وه و به راستی نه مه شی به چاکی نه نجام داوه، وه
 هه لبه سه ته کانی نه و زۆر ساده و ره وان و دلگرن. نه و پارچه هه لبه سه ستیکی تری تایه ر به گ
 دیتنن که وینه یه کی باییداره له هۆنراوی کلاسیکی کوریدیدا وهکو ده لی:

دل نه خۆشی دهردی هیجره جانی جانانم وهره
 له ت له ته جه رگ و هه ناوم ماهی تابانم وهره
 عیله تی دهرد و شه فاکه م وا به لپوی شه که رت
 مایه یی ژین و حه یاتم دهرد و دهرمانم وهره
 سه د شوکر دووباره جه ژنه وهختی عهیش و شادییه
 بو به لا گه ردانی بالآت قۆچی قوربانم وهره

دلبره‌ی قهد عرعره‌ی بی رحمه‌ک‌ی به‌دب‌خته‌ک‌ه‌م
دلرفینه‌ی شوخه‌ک‌ی بی عهد و پیمانم وهره
نازنینه‌ی سوخمه ناله دیده مهستی که چ کولاه
گول عیزاره‌ی شوخوشه‌نگه‌ی شاه‌ی خوبانم وهره
خانه ویرانم له دوریت ره‌ه‌زنی ئیمان و دل
زینته‌ی به‌زم و سه‌ریرم شه‌معی دیوانم وهره
چونکه سایه‌ی چه‌تری زولفت دور له فرقه‌ی فرقه‌م
سینه پر خوین و زخاوم دل پریشانم وهره
دور له بالای نه‌ونه‌مامت زامی جه‌رگم نارینه
وهک عره‌ب سه‌د جار ده‌خيله‌ک زووبه لوقمانم وهره
ک‌س نییه سابت قه‌دم وهک من له داوی عشق‌دا
بؤ سپاهی غم‌زه‌کانت مه‌ردی مه‌یدانم وهره
گ‌ر ده‌پرسی حالته‌ی من بؤ فراق‌ت پیت بلیم
هر وه‌کو (تایهر) هم‌میشه دیده گریانم وهره

نامانجی تایهر به‌گ له هونینه‌وه‌ی هونراوه دل‌داریه‌کانی گ‌یشتن به‌یاری راسته‌قینه‌یه
که ده‌بی له‌م ریگ‌دا مرؤ گ‌لی ئ‌رک و په‌نج و سه‌خلته‌ی بکیشی تا بتوانی به‌ناره‌زووی دلی
خوی بگا، له‌م گ‌یره و ک‌یشه‌دا په‌ناگای گ‌وره‌ی هونره که‌عبه‌ی دل و نزیکترین پی به‌ره‌و
مه‌لبه‌ندی یار پیگای دل، چونکه دل جیگای سناری خواجه تایهر به‌گ که به‌ده‌ردی نه‌وینه‌وه
گرفتار بووه، ئیش و ده‌ردی دوریی یار ته‌نگی پی ه‌ل‌چنیوه و نه‌ویه که داوای لی ده‌کا که
بیت و وه‌کو په‌لکه په‌نگینه دست بخه‌نه مل یه‌ک و له ته‌نیشته یه‌که‌وه دانیشن و به‌یه‌ک
شاد بنه‌وه وه‌کو ده‌لی:

تابه‌ک‌ی قوربان بنالم من به‌ئیش و ده‌رده‌وه؟
ده‌س به‌ئه‌ژنؤ، قور به‌سه‌ر دایم به‌ئاهی سه‌رده‌وه
رؤژی نه‌وه‌ل بوو که زانیم من ئه‌بی دیوانه بم
عاشقی تو نوعی مه‌جنوون وا به‌کیو و ه‌رده‌وه
مه‌رحمه‌ت که زوو برؤ قاسید بلی ده‌ردی دل‌م
نازی پاپوچت نه‌ک‌یشم من به‌تؤز و گ‌رده‌وه
هر وه‌کو قه‌وس و قه‌زه‌ح با ده‌س له گ‌ردن دانیشن
تو به‌سوخمه‌ی نال و سه‌وز و من به‌په‌نگی زه‌رده‌وه

یهک نهفَس چاکی نههیتنا کهعبهتهینی بهختهکه م
 شهش دهرم گیاروه داماموم بهدهستی نهردهوه
 ئیلتیماسی (تایهر)ی بیچاره قهت سوودی نییه
 تۆ که دایم شه پرفروش بی بهو دلّهی وهک بهردهوه

تایهر بهگ له پارچه ههلبهستیکی گله و گازنده له بهخت و چاره نووسی خۆی دهکا و
 دهلّی: ئەگەر چاره نووس نهبووایه من له بهر چی شهو و پۆژ له بهر دووری یار دهبتی ههر
 بنالینم و بهئیش و دهردهوه زیان بهرمه سهر و ئهویش لایهکم لئ نهکاتهوه. با له زمانی
 خۆیهوه ببیسین که دهلّی:

موقهدهر گهر نهبتی ئاخو له میهری مههروخانم چی؟
 له ناله نالی نیوه شهو، له ئاهی بهربهیانم چی؟
 نیشانهی ئیفتخاری من له سینهم داغی هیجرانه
 برۆ ئهی ناسیحی موشفق له روتبه و یا نیشانم چی؟
 غهرز و ابوو موقابل کهم له گه ل گولرهنگی روخسارت
 وهگر نهبتی قهدی سهروت له سهیری گولستانم چی؟
 که من میحرابی ئهبرۆی تۆ مهقامی سوچده گاهم بتی
 نیتر وهک زاهدی خودبین له مهوعدی جنانم چی
 شهوم وهک پۆژی رووناکه له شوعلهی روومه تی نالت
 بهلّی یه کباره با ون بتی له ماهی ئاسمانم چی؟
 بهنه ی رهنگی فهلهک چانا له دلّما دهرنه چوو میهرت
 که من یهک رهنگ و یهک نهوعم له تهبدیلی زهمانم چی؟
 به من نادری تهفسیری ئایاتی سهری کولمت،
 گرانه (تایهر) بو من له تهفسیل و بهیانم چی

تایهر بهگ له هۆنینهوهی هۆنراو بهزاراوهی ههوارامیشدا دهستیکی بهرز و بالای بووه و
 زۆربهی ئهو هۆنراوانه ی که بهم زاراوه هۆنیویه تهوه له سهر کیشی خۆمالیه و زۆربهی
 هۆنهرانی ههوارامی ههر بهم کیشه هۆنراویان هۆنیوتهوه. تایهر بهگ له پارچه
 ههلبهستیکیدا پهیرهویی له چه کامه یهکی وهلی دیتوانه کردووه که چه کامه کهی وهلی دیتوانه
 بهم جۆره دهست پئی دهکا:

دهلیل شه م نه دیت، دهلیل شه م نه دیت
 جه لیلخ نامای سپی شه م نه دیت؟

تایەر بهگ لهم پارچه هه ئه بهستهیدا به بای شه مال ده ئی:

شه مال کاتی که ده هاتی یاره که مت نه دی؟ ئاسکی خوته نی و گوله ندان و سو سه ن و بالای
عه رعه ری و شابازی مه ریوان و نازداری خیلان و شو خوشه نگی بی ئه مه کت نه دی؟ ده
یاخوا هه ر یاریک که بی ئه مه که، ههروهکو تایه ر ده رده دار بی. با له زمانی خو ئه وه ببیسن
که ده ئی:

شه مال یار نه دیت، شه مال یار نه دیت؟
وه ختی تو ئامای دیده ی یار نه دیت؟
ئه و دیده ی سه یوان پری خومار نه دیت؟
ئه و توره ی چین چین سیاتار نه دیت؟
دلدار دل بهر سه ته مکار نه دیت؟
ئا هووی خوته نی وهش ره فتار نه دیت؟
ئه و په نجه ی قرمز حه نایی نه دیت؟
ئه و نوور دیده ی بینایی نه دیت؟
کو له رووی کو له چیه ره ی کو له ئه ندام نه دیت؟
سو سه نی کلاف موشکین فام نه دیت؟
لیمۆی نه ورهس مه مانش نه دیت؟
ئه برۆی سیف ئاسای که مانش نه دیت؟
بالای عه رعه ری سه رو ئاسا نه دیت؟
شو خ دیده مه ست بی وه فا نه دیت؟
باز مه ریوان هه لۆ خو نه دیت؟
نازدار خیلان فتنه جو نه دیت؟
نه دیت تو به یۆ به عییشه وه و نازی
بپه رسه سو ئه حوال من له ریوازی
ته حقیق بو شه مال ئه و شو خوشه نکه
نه دیده ی شاباز ئه و دل چون سه نکه
یا شا هه ر یاری بی وه فا و مه یلن،
ده روون وه باده ی بی مه یلی که یلن
دایم گه رفته ر ئاه عوشاق بو
نه سه یبش دایم تالیی فراق بو

بهوتنه‌ی (تایهر) ههر دهرده‌دار بق

دیده‌ی مه‌خموورش دایم بیمار بق

تایهر بهگ له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی ناینیشدا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه، له چه‌کامه‌یه‌کیدا به‌چه‌شنیکی جوان و مامۆستایانه ستایشی پتغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلامی کردووه و ئەمه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که تایهر بهگ بره‌وایه‌کی قایمی ناینیی هه‌بووه بۆیه له جۆشی کوره‌ی ده‌روونیه‌وه ده‌لتی:

مه‌تله‌عی سویحی سه‌عاده‌ت، مه‌زه‌هری سیدق و یه‌قین
ئهی سپه‌هسالاری فه‌وجی ئەنبیا و مورسه‌لین
بق نه‌وازش زاتی حه‌ق هه‌م سوچه‌ت و هه‌م ده‌نگی تۆ
شاهیددی ته‌عزیمی تۆ بوو یاوه‌ری روحوئه‌مین
موشکی تۆزی دامه‌نت عه‌تری ده‌ماغی ئەتقیبا
یه‌عنی بق ته‌ئسیری بینش عه‌ینی سورمه‌ی خاک بین
روو له کئی که‌م غه‌یری تۆ، ئهی شافعی زومره‌ی ئەسیم؟
من گونا‌ه‌بار و خه‌جالت، تۆ (شفیع المذنبین)
خۆم له قور بگرم به‌جاری ههر له پتی تا ته‌وقی سه‌ر
به‌لکو لوتفی شاه‌ی له‌ولاک بی نه‌جاتم دا له شین
موسته‌حقی تیر و تانه‌ی ئاشنا و بیتگانه خۆم
واجبی ره‌حمم به‌سه (یا رحمه للعالمین)
رووت و قووتی مه‌حشهر و بی سایه و وئاواره خۆم
مه‌ززه‌عی عه‌فووی خودا نابیی بی خۆشه‌چین
هه‌سه‌رته‌ئا مه‌ئییوسی شه‌هد و زیاره‌تی شه‌باکی خۆم
بق نه‌پێژم ئەشکی ئال و ئاوی گه‌رم و ئاته‌شین
ئهی هه‌بیبی خالقی عاله‌م ته‌ره‌حوم تا زوه
ئهو سه‌گی ئەسحابی که‌هف و من سه‌گتکی تابعین
روو له قاپی مسته‌فا که‌ بیژه‌ یا (خیر البشر)
نیمه‌ تۆشه‌ی پێگه‌ جوز ئیخلاسی ئالی (طاهر)ین

تایهر بهگ دیوانیکی به‌رز و گه‌وره‌ی هه‌یه و هه‌شتا له چاپ نه‌دراوه، به‌لام کۆمه‌له‌ هۆنراویکی به‌ناوی دیوانی تایهر بهگ له سالی ۱۹۳۶ چاپ کراوه و گه‌لتی هه‌له‌ی تێدا‌یه.

- ۱- دیوانی تاهیر بهگ، له‌سه‌ر ئه‌ركی غه‌فوو به‌كر - سلیمانی، ۱۹۳۶
 ۲- دیوانی تاهیر بهگ، له‌سه‌ر ئه‌ركی حه‌مه‌مین عه‌سری - به‌غدا، ۱۹۵۲.

مه‌لا عه‌بدوڵڵای زێوه‌ر

۱۲۹۵ - ۱۳۶۸

ئهم هۆنه‌ره‌مان ناوی عه‌بدوڵڵا و کوری محه‌مه‌د مه‌لا ره‌سووله و به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که که‌وتووته ده‌ستمان، له‌ ساڵی ۱۲۹۵ی کۆچی له‌ شاری سلیمانیدا پیتی ناوته مه‌یدانی ژیا‌نه‌وه، هه‌ر له‌ سه‌رده‌می منداڵیدا خراوته به‌ر خوێندن و قورئانی پیرۆز و به‌پراوه‌ ورده‌له‌کانی فارسیی خوێندوون و ئه‌وسا چووته فه‌قیه‌تی و ماوه‌یه‌ک له‌ مه‌ریواندا بووه و ماوه‌یه‌کی زۆریش له‌ بانه و سابلاخ خوێندویه‌تی و ئه‌وسا گه‌پراوته‌وه بۆ هه‌ولێر و که‌رکووک و له‌ پاشا له‌ سلیمانی خوێندنه‌که‌ی ته‌واو کردووه و پاشان رۆیشتووته ئه‌سته‌موول و چوار ساڵیک له‌ ویدا ماوته‌وه و له‌گه‌ڵ زاناکاندا هه‌لسوکه‌وتی بووه و له‌ پاشا گه‌پراوته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌وانه و تنه‌وه بردووته سه‌ر تا له‌ ساڵی ۱۳۴۸ له‌ ته‌مه‌نی حه‌فتا و سێ ساڵیدا کۆچی دوا‌یی کردووه و به‌پیتی ئه‌سپارده‌ی خۆی له‌ گردی سه‌یواندا نێژراوه.

مامۆستا زێوه‌ر یه‌کێ له‌ هۆنه‌رانی هه‌ره به‌رزی کورده و گه‌لێ هۆنراوی به‌رز و جوان و شیرینی هه‌یه و له‌ هه‌موو باریکه‌وه هۆنراوی داناوه و زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی ساده و په‌وانن، وه له‌ پێگه‌ی هۆنراو و وێژه‌وه، گه‌لێ پاره‌ی کردووه، جگه له‌مانه‌ش چهند نامیلکه‌یه‌کی ئاینی و کۆمه‌لایه‌تی به‌زمانی کوردی نووسیون که پله‌ویایه‌ی زانستی ئه‌و ده‌گه‌ین. مامۆستا زێوه‌ر به‌زمانه‌کانی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکییش ئاشنایی و شاره‌زایی هه‌بووه و به‌م سێ زمانه‌ش هۆنراوی هۆنیوه‌ته‌وه.

مامۆستا عه‌لاه‌ه‌دین سه‌جادی له‌ په‌راوی: «مێژووی ئه‌ده‌بی کوردی» دا سه‌باره‌ت به‌هۆنه‌ریه‌تی مامۆستا زێوه‌ر ده‌لێ: زێوه‌ر هه‌ر له‌ دەوری منداڵیدا بێجگه له‌ دیمه‌نه‌کانی کوردستان و شاخی په‌نگاوپه‌نگی وه‌ختی به‌هاران تام و بۆنی هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وی و نالی له‌ هه‌موو ده‌ماره‌کانیدا ها‌توچۆیان کردبوو، دیوانی هۆنه‌ره فارسه‌کانیش که ئه‌مانه به‌فه‌رمانی سه‌روشت بڵاوبوو بوونه‌وه، هه‌ستی عه‌بدوڵڵایان وا لێ کردبوو که باوه‌ش به‌ئاسۆی هۆنراودا بکا، وایان لێ کردبوو په‌یکه‌ریکیان له‌ دووره‌وه بۆ دانا‌بو ناویان نابوو «په‌یکه‌ری هۆنراو» بۆ ئهم خۆ بۆ باوێژێ. جا به‌م بۆنه‌وه له‌ پیتشا هات «زێوه‌ر»ی کرد

به‌ناوی هۆنراوی خۆی و که‌لکه‌له‌ی به‌رزی به‌وته‌ی جوانی خۆی زۆهر ئارا کرد، له‌بن ده‌ستی ئەمانه‌شه‌وه، سته‌می عوسمانییه‌کان ئەوه‌نده‌ی تر دل‌یان هیناوه‌ته‌ کولان له‌ کاتیکدا، که ده‌لی:

ئەم وه‌فته‌ که پر فتنه و ڕیتی به‌ستنه ئیستا
خۆشی که ببی مردنه، یا نووستنه ئیستا
دوو یاری وه‌فادار و به‌بی غه‌ش نییه هه‌رگیز
هه‌رچی که ته‌ماشای ئەکه‌م دوژمنه ئیستا
ئاشووب و به‌لا و فتنه وه‌کو ته‌رزه ئه‌باری
هه‌ر جه‌رده‌یی و هه‌ر دزی و کوشتنه ئیستا

زۆهر وه‌کو هۆنه‌رانی تر سه‌ره‌تا که‌وتووته‌ داوی ئەوینی روومه‌ت گولانه‌وه، بۆیه ده‌ستی کردووته هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی دل‌داری، به‌لی و دیاره گول په‌یکه‌ریک بووته هۆی هه‌لقولینی هۆنراوی و ئەوسا که‌لکه‌له‌ی ورده‌کاری که‌وتووته میتشکییه‌وه و له هۆنراودا به‌جاری ده‌ری بریوه، بۆیه به‌م جوژه به‌دل‌داره‌که‌یدا هه‌لده‌لی:

تکانی ئابرووی چه‌من به‌رووی ئابداره‌وه
شکانی نرخ‌ی نه‌سته‌ره‌ن به‌زولفی موشکباره‌وه
چه‌مه له‌ مه‌ی؟ له‌ نه‌ی! له‌ جام ئەگه‌ر به‌له‌نجه بیته لام
به‌پرووی تابداره‌وه، به‌چاوی پر خومه‌اره‌وه
عه‌ره‌ق نییه له‌ عاله‌ما، که لابه‌ری له‌ دل غه‌ما
جگه له‌ قه‌تره عاره‌قی له‌ رووت که دیته خواره‌وه
نیشانی من، جه‌مالی تو، به‌راتی من، ویسالی تو
خه‌یالی من له‌ خالی تو، به‌عیشوه لیم مه‌شاره‌وه
عه‌زیزه‌که‌ی حه‌بیبی من، نیگاره‌که‌ی ته‌بیبی من
با شق به‌ری ره‌قیبی من، وه‌ره به‌سه‌د و یقاره‌وه
فیدای خه‌د و قه‌دی تو، چه‌من به‌فه‌وجی گولیه‌وه
به‌بولبول و به‌چلیه‌وه، به‌قومری و چناره‌وه
فه‌رنگ روو و زه‌نگ موو، عه‌جه‌م سیاق و رووس خوو
ئه‌ناسری که کورده زوو، به‌پتیچی لار و خواره‌وه
نیشانی زولفی عه‌نبه‌ری، هه‌موو ولاتی گولعومه‌ر
به‌عه‌رد و به‌رد و داره‌وه، به‌ئاوی سه‌ه‌رچناره‌وه

ئەمن گەياندمە ئەنوەری، فنوونی شیعەر و شاعری

ئەتۆش گەیانته سامری بەچاوی سیحر کارەوه

مامۆستا زۆەر سەبارەت بەمەبەستی کۆمەلایەتی گەلێ داووه، پێ و پەوشتی چاک و خرابی خەلکی خستووته بەر باس و لیکۆلینەوه و گەلێ ئامۆژگاریی خەلکی کردووہ و پێی چاکی پیشان داون و ئەو کارەہی کہ خراب ہاتووہتہ بەرچاوی داوای لە خەلک کردووہ کہ خۆیان لێی لادەن و تووشی خرابە نەبن، لە پارچە ھەلبەستیکیدا کہ لە سەردێری، «عەرەق ناخۆم» ھۆنیویەتەوہ، بەتەواوی دەریدەخا کہ عەرەق بۆ کۆمەل زینتیکی زۆری ھەیە و بنیادەم تووشی نەخۆشیی جۆر بەجۆر دەکا و ئەوہیە کہ مرۆ دەبێ بەقسەہی خوا و پیغەمبەر بکا وەکو دەلێ:

عەرەق ناخۆم کہ تووشی دەردی سەر بێم
گرفتاری ھزار دەرد و خەتەر بێم
ھەچی خوا حەز ئەکا ئەیکەم بەبێ دەنگ
ئیتەر بۆ شەرمەزاری ناو بەشەر بێم؟
عەرەق ناخۆم کہ ژینم کورت و کەم بێ
بەجوانی بۆچی من تووشی زەرەربم؟
عەرەق ناخۆم کہ دووچاری وەرەم بێم
ھیلاکی خەستەگی قەلب و جگەر بێم
عەرەق ناخۆم کہ بێ ھۆش و خیرەد بێم
لە حالی دۆست و دوژمن من بێ خەبەر بێم
عەرەق ناخۆم لە قاقا و پیکەنینم
بەجاری مەسخەرەہی ئەھلی نەزەر بێم
ئەگەر فەزل و ھونەر لەم کارە داہ
لە خوا خواستم وەھایە بێ خەبەر بێم
لە بۆن و بۆگەنی بیزارە تەبعم
فیدای ئومری خوا و پیغەمبەر بێم

مامۆستا زۆەر لە پارچە ھەلبەستیکێ تریدا دەلێ: سەرچاوەہی ئاوتیکی پروون و ساردی کویتسانەکانی کوردستان و راپواردن لە سەیرانگەکانی پێ لە گول و گولزاری ولاتدا، ھەموو جیھان دینێ، من چیمە لە جلوبەرگی ھەندەران، بۆچی رانک و چۆغەہی دەستکردی مەلبەندەکەم لەبەر نەگەم؟ وە لە جێی کۆشک و تەلار و دەردی سەری شارە گەرەکان بۆچی

لهسهر کیتوانی بهرز و خوښدا له که ناروه کانی پوویار و کاریزدا دانه نیشم و ناوی ساردی کانی مه لېبند که نه خوښه و ته ماشای نو دیمه نه جوانانه نه که م که پریه له شینا و هردي و گوډ و گولزار و په له وهرانی جوړ به جوړ و هه وای فینک، وهکو ده لئ:

من چیمه له فاسوڼی فهره ننگ چوڅه یی لیوی
تا شالی مه رهن یانه خوری بیته قوماشم
دانیشتنی سه رچاوه یی ناوانی چیا که م
نایدوم به هه موو مولکی جیهان گهرچی که داشم
بو سه ییری گوډ و میرگی نزاران له به هاران
چاوم وهکو نیرگس که شه مه فتوونی هه واشم
داخم نه ویه هه اووه تنم زوری نه زانن،
بهم درده وه نه تلیمه وه، نو که وتوو ه ناشم

ماموستا زیور سه بارهت به نابوری ش گه لئ هونراوی داناون، له پارچه هه لېبه سستی کیدا پوو ده کاته وهر زیتیک و ده لئ: مامه تو ده بی سیاسی خوا بکه ی که چاو و له شت ساغه و له دیدا چهن رهن و به راوت هه یه، تووتنه که ت با نه یکن، مازوو و گه زو و پیسته و خوری و شالی زور جوانت هه یه و هه موو که سیک کریاریه تی، جگه له مانه ش ده توانی بچی بو شکار و ده لک و رتوی و سه گلاو بو پیسته که یان شکار بکه ی، وه نه گهر ده زانی خهرجت زوره، چایی دم مه که، چونکه هه رچی میوه ی ناو به هه شته تو له بهر ده ست دایه، هه له کاله ک و هه رمی و به هی و هه نجیره وه بیگره تا میوه ی تره هه یه، ده توانی که لکی لی وهرگری و لیشی بفروشی، که وشی شبراو (قوندره) نه بی کاله و کلاش و پیتاو له پی که، هه نه مانه ش بهرگه ی ناو به فر و قور ده گرن وهکو ده لئ:

مامه هومر سه د شوکر تو قووه ت و چاوت هه یه
هه له دتیه ک چهن رهن و عهره د و به راویشت هه یه
تووتنه که ت قیمه ت نه کا سه د ئیشی تر بو ت قابله
دیتبه رت زهرعی په موو که ی ناوهریس جاوت هه یه
تووتنه که ت قیمه ت نه کا مازوو، گه زو، پیسته و خوری
شالی زور جوان و نه جیبی ده شتی خو شناوت هه یه
قوډ له په سته که هه لکیشه و بچووه کتوی بو شکار
بو تیجاره ت وهک ده لک، وهک رتوی سه گلاوت هه یه

خه لکی گوندی پۆخی زتی بادین و کۆی وانیک بیه
 تۆش فه قهت زۆر گۆشتی ماسی و بیستی سه کلاوت ههیه
 شازده کوندهی قوو و پینجسهه بهر چنار بوو به که له ک
 هه به با نه روا ته به غدا چونکه تۆش ناوت ههیه
 مه سه ره فت گهر زۆره چایی لی مه نی بۆ داعیه
 باسوق و سجووق و گوێز و میوزه خۆلاوت ههیه
 هه رچی میوهی ناو به هه شته تۆ له بهر ده ستتا ههیه
 کاله ک و هه رمی و به هی هه نجیری ریژاوت ههیه
 عاده ت و چا ولتکه ری وا، چای به حورمه ت کردووه
 فه ز له یه بیخۆیته وه، دۆشاو و خۆشاوت ههیه
 قۆندهره و پۆتین نه بی که وشی سلیمانی و کلاش
 وهختی به فریش کاله ی گازهرد و پیتاوت ههیه
 تووتنه که ت قیمه ت بکا نه و باره به یش بۆ تۆ نییه
 قه رزی کوتال و شه کر تۆش که نجی ناو ناوت ههیه
 به و سه ر و پیچه زله و پشتینه هه شتا زه رعیه
 به و کوله نجه مه خمه ره لۆچی نه تۆیش ناوت ههیه

مامۆستا زیوه ره گه لی هۆنراویشی به سه روشتدا هۆنیوه ته وه، نه و سه روشته جوانه ی که
 به فه رمانی په ره وردگار نه خشاوه و به هار و هاوین و پایز و زستانی بۆ به ره ی مرۆ به دی
 هیناوه تا که لکی لی وه رگرن و تایا به سه ینه وه. نه و پارچه هه له به ستیکی دینین که له سه ر
 دێری زستان هۆنیویه ته وه و به راستی زۆر به رز و په وان و شیرینه .

زستان و جوودی ساغه، ده ماری به قووه ته
 نه مرۆ که بیست و پینجی شوپاته شه بابیه
 نه م هاژه هاژ و بارشه عوود و روپابیه
 ده رحه ق فه قیر و کوێر و هه تیو بی مرووه ته

دو نیا بووه به به حری سپی، شاخ و شیو و دهشت
 ناو دی جه زیره یه کی په شه چه شنی ماله یه
 نه م به فره به فره ی راسته نه وه که به فره گالته یه
 زیگای براوه ران، که له ویتوه بچیته گهشت

گهردن کهچی سویاهی زستانه شاخ و دار
سه‌رشۆر و بی‌ته‌راوت و بی‌مه‌نزهره‌ی جوان
بی‌سه‌وزه‌زاری ڕێگه‌یی ناوی سپی و ڕه‌وان
بی‌قاسپه‌ قاسپی که‌بک و به‌بی‌ نه‌غمه‌یی هوزار

هه‌ستان به‌له‌رزه‌ له‌رزه‌وه تا ئاستانی شا
زستان که‌ شاه‌ی له‌شکره‌ به‌شکوو بکا ده‌وا
عالم له‌ زولمی له‌شکری نه‌و که‌وته‌ حه‌لوه‌لا
پیم وت: ده‌خیلی تو‌م به‌دل نه‌ی شاه‌ی مه‌ه‌ کولا

ترست بی‌ له‌ خالقی دونیا و شای به‌هار،
سو‌لتانی عه‌دل په‌روه‌ره‌ شاه‌ی که‌رمه‌م نما
دینتته‌ پێشه‌وه‌ که‌ نه‌کا ده‌فعی سه‌ه‌ جه‌فا
شمشیر به‌ده‌ست و نێزه‌ به‌که‌ف سه‌ه‌ هه‌زار هه‌زار

ئه‌مجا به‌پێکه‌نینه‌وه‌ زستان وتی: مه‌لا
تۆ غافل‌ی له‌ حال‌ی من و وه‌زعی کائانات
به‌حری سپی بوخاری نه‌نێریتته‌ سه‌ر ولات
عیلمت نییه‌ به‌حالته‌تی ئه‌رز و هه‌موو سه‌ما

هه‌ستام که‌ بچمه‌ خزمه‌تی به‌حری سپی وتی:
دانیشه‌ لێره‌ ئه‌م سه‌فه‌ره‌ت هه‌ر نه‌دامه‌ته
ئه‌م وه‌زع و حاله‌ مووده‌تی تاکو قیامه‌ته
بوچی نه‌که‌ویه‌ ڕێگه‌ وه‌کو شیت‌ی سه‌ره‌ته‌تی؟

به‌حریش نه‌لتی: له‌ ڕۆژه‌وه‌ په‌یدا نه‌بی بوخار
ڕۆژیش وه‌رامی وایه‌ موئه‌سیر که‌ خالقه
ته‌قسیمی ڕزقی عالم نه‌کا چونکه‌ ڕازقه
خال‌ی نییه‌ له‌ حیکمه‌تی، زستانه‌ یا به‌هار

ئەمىرۆ بەبەقىر و تەرزە ئەتقى خىستە زەمەھەرىر
 ھاۋىن كە ھاتە پىتەشەۋە بەفراۋ ئەخاتە دەشت
 ئەۋ دەشتە وشك و گەرمە ئەبىتتە سەراى بەھەشت
 كاروون و دجلە دىتە وجود بەغەنى و فەقىر

مامۇستا زىۋەر ھۆنراۋىشى بەزاراۋەى گۆزانى ھۆنىۋەتەۋە لە پارچە ھەلبەستىكىدا كە
 بەبەھارا وتۈۋىەتى ئەلئى: ئەۋا بەھار ھاتەۋە و كۆزى بۆ بەزىمى گراۋان و دىسۋوتائۋان دانا،
 جىھان بەجارئى جلوبەرگى سەۋزى لەبەر كر دوۋە و ھەمو شۋىتئىك دەشت و دەر و كىۋ
 بەگول و گولالە خەملىۋە و ۋەكو بەھەشت وايە، نىرگس بەچاۋى مەستىەۋە و گولالە
 بەرەنگى سوورىەۋە، بۆ گول خۇيان دەنۋىن، شەۋنم لەسەر كىاكاندا ۋەكو گەۋەر
 نىشتۋە، زىۋەرىش بەئارەزوۋى پىتگەپىشتنى دىلدارانە و ھەمو دەم، بەھىۋاى ۋەرزى
 بەھارە. ۋەكو دەلئى:

نەۋۋەھار بەزەمەن، نەۋۋەھار بەزەمەن
 پەرى عاشقان نەۋۋەھار بەزەمەن
 ۋەشى دەروونەن، سەيرانەن، رەزەمەن
 عالەم دىگوشا ئاھەنگش عەزەمەن
 كەشت و گوزار پۆل يارانەن
 ناز و نەزاكەت عىشۋە دارانەن
 شەپەن، ئاشتىيەن، رازەن، نيازەن
 ۋرشەى شەۋق نوور، عەين ئەعجازەن
 عالەم بەرگ سەۋز پۆشا سەراسەر
 يەكسەر جەننەتەن سارا و دەشت و دەر
 قەھقەھەى كەبكەن ۋە سەر ھەردەۋە
 نەۋاى بولبۇلەن باز ۋە دەردەۋە
 نەرگس دەيدە مەست لالە رەنگ سوورەن
 گول مەسنەدنىشەن، بولبۇل رەنجوورەن
 تىپ تىپ و رەم رەم پۆا غەزالەن
 شۆخەن، شىرىنەن، ئەبىرۆ ھىلالەن

شەونم چون لوء لوء مەدرەوشۆ جە دوور
چمان گەوھەرەن، وەیا قەترەى نوور
«زێوەر» ئارەزووش وەسل دلدارەن
غافل جەتۆف فەسل بەھارەن

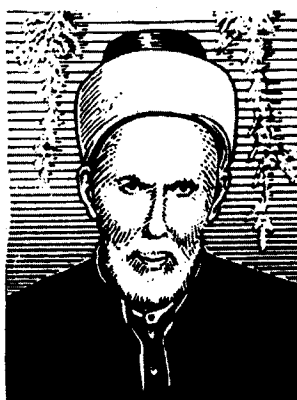
بەپیتی ئەو ھۆنراوانەى کە ھێننامان، بۆمان دەرکەوت کە زێوەر لە ھۆننەوھى ھۆنراوى دلداری و کۆمەلایەتى و ئاینیدا مامۆستا بوو و لەم مەیدانانەدا ئەسپى خۆى لنگ داوھ ھەر وھا لە نووسینی پەخشانیشتا پسپۆر بوو و لەم بارەوھ چەند نامیلکە و پەرتووکی نووسيون، بەشێ لە دیوانەکەشى لە سالى ۱۹۵۸دا لەسەر ئەرکى محەمەد عارف لە چاپ دراوھ.

سەرچاوھکان

- ۱- دیوانى زێوەر - مەلا عەبدوڵلای زێوەر - بەغدا، ۱۹۵۸.
- ۲- میژووێ ئەدەبى کوردی - عەلەدین سەجادی - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۳- زێوەر - شاکر فەتاح - سلیمانی، ۱۹۷۴.

مەلا محەموودی بیخوود

۱۲۹۶ - ۱۳۷۶

ئەم ھۆنەرەمان ناوی مەحموود و کورپی مەلا ئەمینى موفتییه کە بەپیتی ئەو بەلگانەى لە دەستمان دایە، لە سالى ۱۲۹۶ى کۆچى لە شارى سلیمانیدا پیتی ناوھتە مەیدانى ژيانەوھ ھەر لە سەرھتای مندالییدا خراوھتە قوتابخانە و خەریکی خویندن بوو و ئەوسا بەفەقییەتى گەلێ شوینى کوردستان گەراوھ و لە پاشا گەراوھتەوھ سلیمانى و لەلای زانیانى ئەو سەردەمە خویندەنەکەى تەواو کردووھ و پاشان کراوھ بەفەرمانرەواى ھەلەجە و ئەوسا کە کاکى مردووھ گەراوھتەوھ زید و مەلەبەندەکەى خۆى و بووھتە جینشینی ئەو و پاشماوھى ژيانى بەرتنموونى خەلک و وانە وتنەوھ بردووھتە سەر تا لە سالى ۱۳۷۶ لە تەمەنى ھەشتا ساڵیدا کۆچى دواى کردووھ و لەشەکەى لە ناو دار نەرخەوانەکانى گردى سەیان نیژرا.

بيخود يهكئ له هؤنه رانى هه ره به رزى كورده و هؤنراوه كانى كه برىتين له: هؤنراوى دلدارى، ئاينى، كؤمه لايه تى، گه لئ تهر و پاراو و ساده و رهوانن و پتر له سهر هؤنراوى كؤن هؤنراوى هؤنيوه ته وه و گه لئ چه زى له هؤنراوه كانى بيسارانى و مهوله وى و نالى و سالم كردووه و تام و بؤنى هؤنراوه كانى ئەم هؤنهرانه نه هه موو ده ماره كانيدا هاتوچؤى كردووه و گه لئ چه زيشى له هؤنراوه كانى مه ولانا جامى كردووه، بؤيه به پيرى هؤنراوه كانيه وه چوو و گه لئ هه لبه ستى ئاينى وه كو ئەو به فارسى هؤنيونه ته وه.

بيخود وه كو زؤر بهى هؤنهره كانى تر له پيشا ده كه ويته مه يدانى دلدارى به وه، وه ده كه ويته ستايشى دلداره كهى و به به زن و بالاي ئەودا هه لده لئ و ده لئ: دهم ماو لئم پئ نادا و هه موو دهم ده گرى، وه وه كو شه م بؤ په پوه له فرميسك ده رئينئ، ياره كه م كه وه كو ئاسك وايه، ئەگه ر تاويك له دهشت و بياواندا نه بئ، بياوان قورى بؤ ده پئويئ، وه ئەگه ر تاويك له لانه و كونه كهيدا نه بئ، بؤى ده گرى، ئەى خو شه ويست كه م! به يادى نه وه به هارى روومه تى جوانى تۆيه كه چاوم وه كو هورى زستان ده گرى:

دلم بؤ زولف و رووى جانه ئەگرى
 منالّه و بؤ گوڤ و پيخانّه ئەگرى
 چرا ئيمشه و كه وا فرميسك ئەريژئ
 ئەلئى هه ر بؤ منى په روانه ئەگرى
 ئەكا شاباشى كئ ده رىايى ديدهم
 كه چه شنى كه وه هارى يهك دانه ئەگرى
 چيبه پيرى دل ئيمشه و وهك عه ره ق خوڤر،
 له كونجى ته كيه بؤ مه يخانه ئەگرى
 شه ويئ بئ زولفى ئەو مه ه پاره تا پوڤ
 دلم بؤ سينه چاكي شانّه ئەگرى
 غه زالى من ئەگه ر ساتئ نه بينئ
 بيا بان قور ئەپئويئ، لانه ئەگرى
 كه وان ئەبرؤ، به تيفى غه مزه تا كهى
 له چه رگم بئ كونه ه نيشانه ئەگرى
 له به زميكا كه ساقى چاوى تۆ بئ
 مهى ئەرژئ، دل ئەچئ، به يمانه ئەگرى

به یادی نه و به هاری پرویی تۆیه
 که چاوم هه وری زستانانه نه گری
 برا تا نه بیسه تۆز و گهردی به ربیتی
 به زه حمهت چاکی نه و دامانه نه گری
 له دلتا گه نجی یادی کییه (بیخود)
 که ئیمشه و نۆیه تی وێرانه نه گری

هۆنراوه کانی بیخود زۆر تهر و پاراون و نموونه یهکی به رزن بۆ وێژهی کوردی، وه وا
 دیاره که دلخوازه که ی هیزی داوه ته رۆح و گیانی و بهم چهشنه بیخود گه شتوووته ئاواتی
 خۆی و سه رکه وتوووه، وه له باسی یاره که یدا گه لێ ورده کاری به کار بردوووه، له پارچه
 هه لبه ستیکیدا گله و گازندهی له دلی خۆی کردوووه و هه موو سه رلیش تیواوی و بێ
 سه روشوینی خۆی له دلێه وه ده زانی، بۆیه ده لێ:

له و پۆژه وه رۆیش تـووه تۆراوه دلی من،
 هه ر چه ند نه گه ریم بێ سه روشوین ماوه دلی من
 ئاخۆ به چ شاخیکه وه گیرساوه دلی من
 یاخۆ به چ داخیکه وه سه ووتاوه دلی من

ئه و هه مده می غه مخوار و نه دیمی منه یارهب
 ئه و مه حره می ئه سرار و قه دیمی منه یارهب
 ئه و گه وه هری شه هوار و یه تیمی منه یارهب
 که وتوووته چ به حریتکه وه، خنکاوه دلی من

مه جنوونی دوو گیتسوویی چ له یلایه که ئاخۆ
 یا وامیقی جادوویی چ عه زراپه که ئاخۆ
 دپوانه یی ئاهوویی چ سه حراپیکه ئاخۆ
 کام چیه ره په ربیی دیوه که ترساوه دلی من

ئه تلپته وه گاهێ به خه یالی خهت و خالی
 ئه خولپته وه گاهێ به چرای شه وقی جه مالی

نازانی ئەگەر چۆنە بە دەس دەردەوێه حالێ
وێک پووش و پەڵاسییکە بە دەم باوێ دلی من

لەو چۆڵ و بیابانە ئەبێ یاوێری کێ بێ
یا بەو کەژ و کێوانەوێ سەو داسەری کێ بێ
یا لەت لەت و ئەفگاری مۆژەیی خەنجەری کێ بێ
چۆن ماوێ لە سەد لاوێ کە کوژراوێ دلی من

بۆچی نەپژێ سەیلی سزۆشکم وەکو باران
بۆچی وەکو یەعقوب نەبە شوهرەبی شاران
لەو یوسفە پرسییومە لە بیگانەوێ یاران
هەرگێر نییە سۆراخی لە هیچ لاوێ دلی من

بۆ خۆی بگێرم یا نەفەسی پەردە درایوی
یا بۆ جگەری کون کون و سەد پارە کراوی
چی کردووە یارەب کە خەو و خواردن و ئاوی
دایم غەم و بێداری و خۆیناوە دلی من

چ بکەم چ بلییم، بۆ دڵەکم کارییە دەردم
شاهیدی من موویی سپی و چێهرەبی زەردم
خۆراییی نییە نالەیی گەرم و دەمی سەردم
هەلبەت بە بەلایە کەوێ ئالاوێ دلی من

ئەو سینە لە غەش خالییە، ئەو بێ رۆکینە
ئەو خادیمی شەری نەبەوی و میللەت و دینە
مەعلووم چووێ بۆ خزمەتی سالاری مەدینە
وامزانی کە فەوتاوێ نەفەوتاوێ دلی من

قوربانی که سئى بم که به قوربانی نه بی بی
وهک بنده سهگی ده رگه هی شاهى عه ره بی بی
شاهى عه ره بی بی یعنی قوره یشی نه سه بی بی
جه رگی به دوو نه برۆی ئه وه جزاوه دلی من

زاتیکى وه های گرتووه رۆحم به فیدای ئه و
شاهان شه و رۆژ دینه قه دم بق سى گه دای ئه و
(بیخود) مه به ئیتر به ئومید و به ته مای ئه و
نایه ته وه لات گهر سه هری داناوه دلی من

زۆریه ی هۆنراوه کانی بیخود سه بارهت به ری و رچه ی خواناسین و به شی هه ره زۆری
هۆنراوه کانی ریچکه ی خواناسیان گرتووه و که متر هۆنراوی دلداریی هه یه. بیخود
به رامبه ر به پیغه مبه ری گه و ره ی ئیسلام دروودی خوای له سه ر بی، له م بره هه لبه سته یدا
بیروپای خۆی ده رده بری و ده لی:

ئه س ساحه تی سه د جه نهت، ده شتی عه ره بستانت
ناده م به هه زار گولشه ن، یه ک خاری موغه یلانت
بق لاله یی نوعمانت، داغداره دل و جه رگم
داغداره دل و جه رگم، بق لاله یی نوعمانت
بی په رته وی رۆخسارت، تاریکه دلی حیربام
به م زه رپه به بنوینه، خورشیدی دره خشان
بق سه روی خه رامانت، وه ک قومری ئه نالینم
وه ک قومری ئه نالینم، بق سه روی خه رامانت
عه قل و خره دی بر دووم، نه شه ی قه ده حی چاوت
پیوه ندی هه وای کر دووم، تایی زولفی په ری شان
میحرابی دل و جانه، هیزی ده سی ئیسمانه
عاسایی خه تیبانه، شمشیری خوهراسانت
به و قیبله یی نه برۆیه، رۆح گه ر له قه زای کوپه
دل خادیمی لای توپه، سه ر گوپه له مه یدانت

خاقانە گەسك لیدەر، بۇ خادیمی بەر قاپیت
 خود دامە بەرۆچ قەیسەر، بۇ بان گوشى سەربانت
 ئەى سەیدى مەخلووقان، ئاگات لە ئىمانى بى
 ئەوساتە كە بوو، قوربان، ئەم عەبدە بەقوربانت
 تۆ سیدرەنشین بازى، ساحیبى سەد ئیعیجازى
 پیغەمبەرى مومتازى، دەستى من و دامانت
 قورئانى نوعوتى تۆ، خەتمى بەبەشەر نایى
 بیخود) چیبە یا حەسسان، جبریلە سەنا خوانت

دیسان بیخود بەوردەکارى و پیکخستنى مەبەستى جوان ھەر لە بارى خواناسیدا
 دەکەوینتە رازونیاژ و دەلى: ھەموو راز و نەینییەک لە دل دایە و دل مەکوئى خواناسییه و
 دەسا دەبئى وریا بى كە ئالوودەى سووچ و گوناھتیكى نەكەى، چونكە ئەوین و خوشەویستی
 لە دلەو ھەلدەقولئى، بەجۆرئى كە دەتوانم دل بارەگای خوایە و بارەگای خوا زۆر گرانە
 و دەبئى ھەموو دەم لە بیرى خوادا بئى و ژیان بەخواناسى بباتە سەر، وەكو دەلى:

ئارامى جانە، مەحرەمى رازى نیهانە دل
 یەعنە لە بەینى یار و منا تەرجومانە دل
 عەرشى خودایە خاترى پەر نوورى مؤمنان
 پتی بۆیە وا لەسەر سەرى حەوت ئاسمانە دل
 وریابە قەت پزىسكى گوناھى توخون نەخەى
 بۆ تائیرى مەحەبەتى حەق ئاشیانە دل
 دايم لە دەركى سىنە بەیادى برۆى نیگار
 شمشیرى وا بەدەستەو، وەك پاسەوانە دل
 بیگانە بیتە ژوورەو قەتعی سەرى ئەکا
 گەر یارى ئاشنایە ئیتر میهمانە دل
 ئاخۆ بەیادى نیرگسى بيمارى كتیە وا
 روخسارى سوورى زەردە، بەھارى خەزانە دل
 بيمارى نازى غەمزەبى چاوتكى قاتلە
 مەجرووحى مەوجى جەوھەرى تیغى دەبانە دل
 ئاخۆ لە حەسرەتى نەبى بالایی كتیە وا
 دايم خەرىكى نالە و و ئاھ و فوغانە دل

چه وتاوی باری فیرقه‌تی بالایی دل‌بهر
 پیریکی بی عه‌سایه نه‌گه‌رچی جوانه دل
 تیغی فیرا‌قه قه‌تعی ره‌گی رۆ‌چی کردوه
 خوین هه‌روه‌کو فواره له رۆ‌چی په‌وانه دل
 یه‌عنی له داخی لاله‌یی رویی دهم گولیکه‌ و
 وه‌ک نه‌شکی من که ره‌نگی نه‌لئی نه‌رخه‌وانه دل
 مه‌جنوونی گه‌ردی ناقه‌یی له‌یلایه، وهرنه بۆ‌چ
 وه‌ک چاوی من هه‌میشه له شوین کاره‌وانه دل
 سیمورغی قافی مه‌حوی خه‌یالی میانه قلب
 عه‌نقایی وه‌همی میمی دهمی بی نیشانه دل
 که‌وتووته داوی تۆوه به‌مه‌نحووسی تی نه‌گه‌ی
 ته‌یری هومایی سه‌عه‌ده، نه‌لئی رایه‌گانه دل
 دانه‌ی مه‌حه‌به‌تی بده‌رئ و ئاوی سافی عه‌شق
 برسیی مه‌یته، تۆ‌بی خودا، بی زمانه دل
 له‌وساوه شوغلی رابیته‌ی رویی یار نه‌کا
 فکری نه‌وه‌نده ساقه‌ وه‌ک ئاوی په‌وانه دل
 بی سو‌جده‌یی هیلالی برۆی نه‌و به‌پاستی
 زه‌رد و زه‌عیف و زار و که‌چ و ناته‌وانه دل
 بی‌خود به‌ئه‌مری نه‌و به له ده‌یری مه‌جازی یا
 ساقیی مه‌یی حه‌قیقه‌ته، پیری موغانه دل
 وه‌ختی عوروجی حه‌قه، به‌سه په‌ستی به‌تال
 بۆ بانئ مه‌عریفه‌ت به‌خودا نه‌رده‌وانه دل

له پینچ خسته‌کیه‌کیدا ده‌لتی: خاوی مه‌زن گه‌وره‌تر له‌وه‌یه که ئیمه نه‌و بناسین، ئاوه‌زی
 پیغه‌مبه‌ران له پله‌ویایه و گه‌وره‌ییی نه‌ودا رامان و، نه‌گه‌ر مرۆ هه‌موو رۆژئ بێر له گه‌وره‌یی
 نه‌و بکاته‌وه دان بی توانایی خۆیدا ده‌نتی، به‌لام من که ده‌میکه‌ چاوه‌ریتی دیتنی باره‌گای
 پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام و، نه‌هه‌ر من به‌لکو ئاسمان و زه‌ویش شانازی به‌پیغه‌مبه‌ری
 گه‌وره‌ی ئیسلامه‌و ده‌کن، به‌تایبه‌ت نه‌بوپه‌کر خاوی لی رازی بی له پتی نه‌وا پتی خسته
 به‌ر مار و گه‌ستی، وه عومه‌ر و عوسمان و عه‌لیش خاویان لی رازی بی له یارانی
 نه‌مه‌کداری نه‌و بوون، وه‌کو ده‌لتی:

دهم ٽڪه ڇاوهڙي تهتي گيان و دل و ويساڻي تو
 نوميد ٿاڪا ڪه ڊهرڪه وٺي له پڙ مهه جي مائتي تو
 ٺهگر له ٺاينه جي مئا دهه جي نه بي ميساڻي تو
 شڪسته بي به بهردي غم به جاهي سهج و ٺاڻي تو
 ڪه ٺاسميان وهڪو زمين به وانه ئي فخر ٺهڪا

خوسوس خه ليفه جي يه ڪم ره ئيسي فيرقه جي ٺيهندا
 ڪه ٺهو بوو ڪردي پڙ جي خوي له پڙي سه اڌهتا فيدا
 ڪه سي ڪه پڙي موباره ڪي بخاته ڙاري ٺهڙدها
 له بهر ره سووڻي موخته رهم نه وهڪ گه زهندي پڙ بگا
 يه يقين بزانه ئيشي وا له ئيشي ياري غار ٺهڪا

له پاش ٺيمامي نامه ور عومه ر خه ليفه جي زمين
 درهختي مه عدلهت سه مهر، ڇه من تيرازي شهرع و دين
 نه هر له عه سري عه دلپيا مهره و له گورگ ٺه بي ٺه من
 له جيگه پڙ جه نابي ٺهو ڪه بوو ٺيتر سه گي له عين
 له ترسي شپري هه بيهه تي به لووره لوور فيرار ٺهڪا

له وهسفي خازني سووهم يه گانه گه وههري حه يا
 ٺيمامي مه جمه عي ٺه ڊه ب خه تيبي مه نه بهري حه يا
 هه رچي بلڙم خه جاله تم له شهرمي جه وههري حه يا
 ڪه سي ڪه ڊابخا فه له ڪه له رڙي ٺهوا سهري حه يا
 هه ڙاري وهڪ من و مه له ڪ به باسي شهرمه زار ٺهڪا

له گهل ڪه سي حه بيبي خوي خوا ڪه بووي عينا يه تي
 به ياني وهسفي ٺهو ٺهڪا له (هل اُتي) به ٺا يه تي
 به ٺي غه زه نه فرڙي ڪي وا ڪهوا درا هيڊا يه تي
 له پڙي فه تي خه بهه را به ڙڙي شان و پرا يه تي
 به ڊه ست و تيغي هه ٺهه تي له شپري ڪرڊگار ٺهڪا

مەپرسە جاھ و حېشمەتى دوو بېچوھ شېرى ھەيدەرى
كە خادىمكى بېشەيان چ سوننى و چ جەعفەرى
شەقەن ئەكا بەسەد سەرى قوباد و تاجى قەيسەرى
ھەتا نەچىتە كەربەلا گران ئەزانى ئەى پەرى
كە كۆمەلى مەلەك لەوئى لە قافلەى زووار ئەكا

لە بېخود ئەر سوئال ئەكەن كە: چۆنە، چاكە سىحەتى
بەدەردى عەشقى لەيلەوھ نەماوھ ھىز و قووەتى
بەنا ئەنالى گەرمىيا، بەناھى سەردى ھەسەرتى
بەئەرخەوانى ئەشكىيا، بەزەعفەرانى سوورەتى
لە چۆلى بى نەوايى يا لە قەيسى لەش بەبارئەكا

بەپىتى ئەو ھۆنراوانەى كە ھىنامان بۆمان دەر كەوت كە بېخود ھۆنەرىكى رەند و خواناس
و بى پەروا و دىندار بووھ و كەمتر ھۆنەرىك تەوانىوھەتى ئەو ھەموو وردەكارىيانە لە ناو
ھۆنراوھكانىدا بىنى، بەتايبەت لە ھۆنراوى ئاينىدا مامۆستا بووھ، ھونەرى خۆى لەو
رشتەدا نواندووھ.

دىوانى ھۆنراوھكانى لەلايەن ھەمەى مەلا كەرىمەوھ كۆكراوھتەوھ و لە سالى ۱۹۷۰ بۆ
جارى يەكەم لە چاپ دراوھ.

سەرچاوھكان

۱- دىوانى بېخود، كۆكردنەوھى محەمەدى مەلا كەرىم - بەغدا، ۱۹۷۰.

۲- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەبېخود.

شېخ نەجمەدىنى سابىرى

۱۳۰۰ - ۱۳۶۳

شېخ نەجمەدىن كورى شېخ عەبدورەحمان كە نازنارى سابىرىيە، بەپىتى سەرھەتاي
دىوانەكەى لە سالى ۱۳۰۰ى كۆچى لە دىنى شۆرىجەى كەركووكدا لە دايك بووھ و ھەر
لەوئىش پى گەيشتووھ و خەرىكى خويئندن بووھ و ئەوسا چووھتە حوجرەى فەقتيان و بەلام
ئەوھندەى نەخويئندووھ و وازى لە خويئندن ھىناوھ و خەرىكى كارى كشتوكال بووھ و لە پاشا
ژنى ھىناوھ و پاشان خەرىكى خويئندنەوھى پەراوى ئاينى و پزىشكى بووھ، بەجۆرى كە

لەناو خەلكدا بەپزىشك ناوبانگى دەركردووه و لە ھەموو لايەكەو ھاتوونەتە لای و ریتووتینی خەلكیشی كردووه بەبێ ئەوێ شتێ وەرگرێ، سەرئەنجام تووشی نەخۆشیی ئیفلجی بووه و بەو دەردەو ھە ساڵی ۱۳۶۳ لە تەمەنی شەست و سێ ساڵیدا كۆچی دوایی كردووه و ھەر لە زێدەكەى خۆیدا نۆژاوه.

سابری لەسەر شپۆھى ھۆنەرانى كۆن ھۆنراوى ھۆنیووتەو و پەپرەویى لەوان كردووه، وە زۆر بەى ھۆنراوھكانى سەبارەت بە جوانى و ئەوین و خواناسى و سۆفییەتییه، وەگەلێ جاریش یاری و گەمەى بەوشە كردووه و تافتەیهكى تازە و نوێى داوھ بەسەر بووكى بێردا، وە لە ھۆنراوھكانیدا وا دەردەكەوێ كە گەلێ حەزى لە ھۆنراوھكانى كوردی و سالم و نالى و حافز و سەعدى كردووه و شەیدای ھۆنراوى ئەو ھۆنەرانە بووه.

وتمان كە زۆر بەى ھۆنراوھكانى سابری دەربارەى جوانى و ئەوین و دلدارین، ئەم پارچە ھەلبەستەى خواروھە یەكێكە لەوانە كە دەلێ:

بالا گەردانى چاوت بى ئەلێى نەجمى گەلاوێژە
دەمى عیسا و لوقمانە، دەمى سەفاك و خوین رێژە
بەئەوێ تیریدا لەرزیم و غافل بووم و نەمزانى
كە من ئیستاكە ھوشیارم خەدەنگى تر بەھاوێژە
لەبەر ئیشى برینى دل دەكەم فەریادى بێ حاسل
بەشیتەم ناو دەبەن خەلكى، زەمانى پێم ئەلێن گێژە
نەمامى قەدى تۆ بەلكو ھەمیشە تازە و تەرى بێ
وەرە جانا، لەسەر ئەم دیدەیی پاروھە بینێژە
كەسێ خاری تەرىقى عەشقى چاوى تۆى بەدلدا چوو
و كەو و شتر بەناچارى دەكا ئەم نەوعە كاوێژە
تەبیبى پرفەن و حازق مەبەن بۆ خزمەتى عاشق
كە دەرمانى دلێ عاشق وەرایى عەقل و راوێژە
كە كیمى مێھرەبان جامى گولاب و قەندى بۆ ھینام
وتم: ئەى بێ خەبەر لەم دەردە ئەو دەرمانە بیریژە
سەبا تۆ مەحرەمى رازى دەخیلەك عارەب ئاسایی
گەیشتی بەو تەبیبە، لەم نەخۆشە شەممەیه بێژە
بلی: مەجنوونەكەى صەحرانشین، ئەم شەو لە دوورى تۆ
لە حالى نەزەدا ماوھ، بڕۆ ئیحسانە بینێژە

چ غه و غایه که (سابر) به سیه ئه م نالانه کو تا که
قسه ی بی ره عبه ته هر که س وه کو تو طالعی لیژه

سابری له سهر ری و رچی قادری رژیستوو و له خواناسیدا پله و پایه کی به رزی
هه بووه و لای وایه که خواناسی به هه راوهوریا و پرچ و ریش و ته پل و دهف لیدان نایته
دهس، به لکو مرؤ ده بی له کرده وهی خرابی خوئی پاشگه ز و په شیمان بیته وه و ریگی
راستی خوایی بگری، تا کو له هر دوو جیهاندا رزگار بی، وه کو ده لی:

ئهی جیهانی زهره یی خورشیدی حوسنت عام و خاس
عاجز و پیکاری غه مزه ت رژیستم و سه عدی وه قاس
تو که له یلی ناگرت به ردايه دل مه جنوونی خوئ
بوئه و ا نیستاکتی ده مبینی وه کو ره قاس
تا نه سووتین له شی خوئیان هه وادارانی پروت
شوبهی په روانه له خه وفی عه شقی تو نابن خه لاس
دور و گه وه هر کی له قولی به حر و ده ریا ده ری ئه کا
تا نه که ن ته رکی وجود و ما مه له ک نه وعی غه واس
سابری دوردا نه داپوشه له بهر چاوی عه وام
کی له قیمه ت دور و گه وه هر تی ده کا ئیلا غه واس
ریش و پرچ و هم عه مه ل ناتباته جه ننه ت تی بگه
ته و به یی خالیس مه گه ر بتکا له (نار الله) خه لاس

سابری له هونراوه کانیدا وا ده رده که وئی که پیاویکی خواناس و قسه خویش و دروستکار
بووه و داوای له خه لک کرده وه که خوا بناسن و له ریخی خواوه برۆن و ئه وهی که چاکه
بیکه ن و خوئیان له خراپه بیاریزن، وه ئه و که سانه که لایان وایه به ته پل و دهف لیدان و
دهریشی و سو فییه تی ریگی دروستیان گرتوو، ئه مه هه لیه و ده بی له زیان ریگی خوا
و پیغه مبه ر بگریته بهر تا سه رکه وئی، وه کو ده لی:

ئهی دل ئه گه ر به راستی ئیتاعی خودا ئه که ی
موتابه عی شهریه ت هه زره ت مسته فا ئه که ی
فه رزی خوا و سه نه تی هه زره تی مسته فا بکه
ته سه ورئ له داستان ئاده م و هه ووا ئه که ی
شه و به کللی زیکره وه تا به سه هر بیاره وه
گه ر ته له بی خه زاننی مه راحیمی خودا ئه که ی

نییەت و حوسنی کردەووە فیکری نیهان و زیکری سر
 وەرەنە خودا بەتەپڵ و دەف ناخەلەتێ پیا ئەکەیی
 فیکری خودا دەلیلی تۆ زیکری زوبان کلیلی تۆ
 روو بکە بابی مەرەمەت تا هونەرێ پیا ئەکەیی
 خودا نەزەر لە حوسنی نیەت و دلی بەشەر ئەکا
 چاکە نیشانی خەلک ئەدەیی تۆ خراپە ژیر پا ئەکەیی
 عەشقت ئەگەر حەقیقەتە مەنالە گەر شەقیقەتە
 وەرەنە مەجاز و بدعەتە (سابری) هۆی وەها ئەکەیی

سابری هۆنەرێکی وردەکاریش بوو، وە ئەم وردەکارییەیی تیکەلۆ بەفەلسەفەیی خواناسی
 بوو، هەر وەها حەزی لە جیناسیش کردوو و ئەویشی هەر بەباسی خواناسی دەربڕیو،
 وەکو لەم هۆنراواندا دەلێ:

حەبیبای نووری روخسارت لە باتی بەرگ و نیعمەتمە
 تەیببای چاوی بيمارت دوايي دەرد و عیللەتمە
 ئەگەرچی خوار و سووتاویم لەبەر چاوت بحەمدوللا
 هەموو عالەم ئەزانێ مایەیی فەخر و سەعادەتمە
 لە شمشیری برۆت ترسم نییە سەد جار نیشانم دەیی
 لە پێشەیی چەرگ و دل کالانی ئەو شمشیرە سەنعەتمە
 بەشمشیری برۆ گەر بمرۆژی یا تیری موزگانەت
 مەداری ئیفتخار هەم سەعادەت هەم شەهادەتمە
 لەبەر خورشیدی حوسنت دائیما وەک زوهره رەقسانم
 لە شەودا هەر وەکو پەروانە خۆ سووتانن عادەتمە
 بە نووری حوسنی سەرتاپا وجودم گەر بسووتینێ
 کە بمهاریتەو وە وەک کل بەسەر جیگای عیزەتمە
 لە هەر شوینێ کە دانیشتی بەهەشت و حووری پەیدایە
 دەمێ ون بێ لەبەر چاویم وەکو رۆژی قیامەتمە
 کە یوسف هاتە بازار هەموو کەس تالِب و کریار
 منم بێ دەرهم و دینار غەزەلخوانی بیزاعەتمە
 بەبێ حیکمەت نیە سابەر وەکو قەیسی بەنی عامر
 بەرۆژ و شەمسە ئەو رادم بەشەو وەللەیلە تاعەتمە

تەماشاشا ئەكەي كە سابرى لەم ھۆنراوانەدا بەبیرتکی زۆر ورد باسی ئەوینی خۆی دەکا و دەلئی كە من لە بەرھەتاوی جوانیی تۆدا وەكو ئەستیرە سەما ئەكەم و لە گەران دام و لە شەویشدا وەكو پەپوولە بەدەوری شەمی جوانیتا دەسووتیم، تۆ وەكو یوسفی كەوا ھیتناپانە ناو بازارێ ھەموو بووہ كریاری، بەلام منی ھەزار و بئی ھوا جگە لە ھۆننەوہی ھۆنراو شتیکی ترم نییە و ھەموو لە پتی تۆدا دەھۆنمەوہ.

سابری لە پارچە ھەلبەستیکی تردا باسی پیر بوونی خۆی دەكات و دەلئی: پایزی پیری سەری ھەلدا و جوانیم نەما و كامەرانی و خۆشیم بەجاری رۆیشت و شیری پیری دەست و پتی ئاسکی جوانیی تیشكاند و ئیتر ھیزی باسك و ئەژنۆم نەما، داخ و موخابنم ئەوہیە كە رێ و رەوشتی باووباپیرم نەگرت و پشتم لەوان كرد و بەرمالی ئەوانم خستە سەر جادەي دوژمن و ئیستا شەرمەزاری لای ئەوانم وەكو دەلئی:

پایزی پیری پەیا بوو نەوجەوانیمان نەما
 نەوہەھاری عەیش و نۆش و كامەرانیمان نەما
 شیري پیری دەست و پتی ئاسکی جوانیی تیک شكاند
 قووہتی سەر پەنجە و و باسك و ززانیمان نەما
 ئیمە دونیامان نەخست و ئەو ھەمووی خستینە ژیر
 ئیعتبار و دەسلالات و پالەوانیمان نەما
 ناخەلەف بووین و رەوشتی باب و باپیرمان نەگرت
 خوا شناسی و ئیفتخار و خانەدانیمان نەما
 روو لە چۆلی غەفلەت و پشتمان لە كەعبەي مەقسەدە
 ئەي موسلمانینە كەلكی ئاوەدانیمان نەما
 چونكە سەجادەي پدەرمان خستە سەر جادەي عەدو
 زەوقی دین و خویندنی (سبع المثانی)مان نەما
 خاوەنی خەرمان و میگەل بووین و روتبە و ئیعتبار
 ئیستە با شاری شوانی و ئاشەوانیمان نەما
 گاورد و جوو واز لە دین و مەسلەکی خۆي ناینی
 دینی موسلم وا لەبەر شیتتی و نەزانیمان نەما
 ئابروومان وەك عەرەق ئەتكیتە جام و بادەوہ
 حورمەتی دینمان بەقەد چایی بەیانیمان نەما

(سابری) فہقر و قہناعت فہخرہ بق دین پەروران

سہد شوکر وا مہرتہبہی دونیای فانیمان نہما

سابری وەکو چۆن لە زمانی کوردیدا ھۆنەر بوو، لە فارسی و تورکی و عەرەبیشدا ھەر بەو جۆرە ھۆنراوی ھۆنیووتەوہ. دیوانە کوردی و فارسییەکەیی بق جاری یەکەم لە لایەن سەید سەتار بەرزنجییەوہ لە ساڵی ۱۳۸۸ی کۆچی لە چاپ دراوہ.

سەرچاوەکان

۱- دیوانی سابری - لەسەر ئەرکی سەی سەتار بەرزنجی - کەرکووک، ۱۹۶۹.

۲- بەیازیک کە نزیکەیی پەنجا سال لەمەوبەر نووسراوہ.

شیخ بابا رەسوولی بێدەنی

۱۳۰۳ - ۱۳۶۳

ئەم ھۆنەرەمان ناوی رەسوول و کوری شیخ ئەحمەدی بەرزنجییە کە بەپیتی پەرایی (یادی مەردان) لە ساڵی ۱۳۰۳ی کۆچی لە دێی بێدەندا پیتی ناووتە مەیدانی ژیانەوہ، ھەوت سالان بوو کە باوکی مردووہ و دایکی بردووہتە لای شیخ مەحموودی موفتی لە ھەلەبجە تا خەریکی خۆیندن بێ. ماوہیەک لەو ئۆ لەلای شیخ مەحموود ماوہتەوہ و خەریکی خۆیندن بووہ و پاشان چووہتە بیارہ و لەلای شیخ عومەری بیارہیی ماوہتەوہ و لە پاشا گەلی شۆینی کوردستان گەراوہ و ماوہیەک لە ھەلەبجە بووہ و ماوہیەکی زۆریش لە دێی پریس لەلای مەلا قادری مەلا مۆمن خۆیندووہتی و لە پاشا لە سلیمانی خۆیندەنکەیی تەواو کردووہ و گەراوہتەوہ بق بیارہ و لە پاش چەند سالتیک خەرقەیی لە شیخ نەجمەدین وەرگرتووہ و پاشان رۆشتووہتە دێی عەبابەیلێ و پاشماوہی ژیانێ بەوانە و تنەوہ و رینۆینی خەلک بردووہتە سەر تا لە ساڵی ۱۳۶۳ لە تەمەنی شەست سالتیدا کۆچی دوايي کردووہ و نیژراوہ.

شیخ بابە رەسوول لە ھۆننەوہی ھۆنراودا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبووہ و ھۆنراوەکانی زۆر تەری و پاراو و شیرین و پەوانن، وە لە ھۆننەوہی ھۆنراودا نازناوی (بابا) بووہ. ئەمەش چەند ھەلبەستیکی ئەم ھۆنەرە کە دەلی:

حالی بەدحالی ئەمن مەعلومە، ئیفشای عالەمە

دیدیە پری ئاب و جگەر داغ و زبانی ئەبکەم

عەیش و شادیم، چاوەکەم، گریان و شین و ماتەم

ساکنی گۆشه‌ی ده‌روونم پیم مه‌ئێ دهردت که‌مه
خوا له‌باتی له‌علی فه‌نهر حوجره‌که‌م مه‌علووی خه‌مه

تاقه‌ت و سه‌بر و قه‌رار و هۆش و ئارام چوو
مه‌سه‌له‌هه‌ت وایه سه‌ری خۆیم هه‌لگرم تا‌کو زوو
بۆ که‌سی دینی بێی له‌م جی‌گه‌ نیشته‌ن قه‌ت بووه
حوجره‌که‌ی ئه‌م دیو یه‌قینه‌ن هه‌روه‌کو قه‌بری جووه
چۆن له‌باتی له‌عل و له‌مپا دووده و عه‌ق‌ره‌ب هه‌مه‌مه

قه‌ت له‌ باسی خواردنی ئه‌م جی‌گه‌ هه‌یج که‌س نا‌دوێ
دۆینه‌که‌ گه‌ر بیکه‌یه سه‌حرا ئیتر گیای نا‌روێ
بێ درۆیه ئه‌م قسه‌ ده‌یکه‌م به‌راستی بی‌بی
گه‌ر له‌ به‌حسی ئه‌کل و شوربیش بیمه‌ ته‌حریر جو‌زیی
بێ درۆ نا‌بی له‌ فه‌رزێ ئه‌ر بل‌یی عه‌ینی سه‌مه
من له‌به‌ر خۆیندن به‌دایم خۆینی جه‌رگی خۆم ئه‌خووم
بێ که‌س و رووت و غه‌ریب و عاجز و دل‌ پر له‌ غه‌م
به‌حسی عیلمی ئه‌م زه‌مانه‌ت بۆ بکه‌م بێ زیاده‌ و که‌م
گه‌ر قسه‌ی راسته‌ ئه‌وێ (بابا) ئه‌من عه‌رزت ده‌که‌م
خۆیندن و ته‌حسیلی ئیسته‌ باعسی دهرد و غه‌مه

من فیرارم کرد له‌ ده‌س ئه‌م جی‌گه‌، پیم تێ که‌وته‌وه
به‌ختم هه‌لسا بوو له‌ خه‌و، دووباره‌ بۆ خۆی خه‌وته‌وه
ره‌بێ وێران بێ به‌حوجره‌ و مه‌درسه‌ و مزگه‌وته‌وه
من خۆ مه‌حررووم له‌ چایی، هه‌م له‌ دار و نه‌وته‌وه
به‌حسی دۆینه‌یش خۆت ئه‌زانی دهر دوو هه‌فته‌ یه‌که‌ ژمه‌

هۆنه‌ر له‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌دا باسی ژیا‌نی ناله‌بار و ناخۆشی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی فه‌قیکانی
کردوو که‌ ده‌ئێ: هۆده‌ی که‌ تیدا داده‌نیشم زۆر ته‌نگ و ناله‌باره‌ و خواردنی‌شی زۆر خراپه‌،
وه‌ من له‌به‌ر خۆیندن خۆینی جه‌رگی خۆم خواردوو، چونکه‌ بێ که‌س و رووت و ره‌جالم،
بۆیه‌ له‌وێ رام کرد و هه‌لام.

خویندنی زانست له کوردستاندا هەر له میژوهه له ناو مرگه و تهکاندا بووه و، ئەویش به هۆی خێره و مه ندانی کوردستان پێک هاتوه و له سایه ی ئەو خێره و مه ندانه وه بووه که پیاوانی زانای وه کو مه وله وی و سهیدی و خانا و میرزا شه فیع و بیسارانای و سه دان زانای تر له کوردستاندا پێ گه شتوون، ئەویش به خوینتی جهرگ خواردن و چه مه سه ری و بی نانی و بی ئاوی و بی چرایی و هه زار ده ردی تر. ئای خوژگه له کوردستاندا زانکۆ و خویندنگای بهرز داده مه زرا تا بۆ هه موو ده رده که وت که کورد چه نده وشیار و زیره کن و چون لایه نگری زانستن و ئەو کاته ده یانزانی که کورد لایه نگری زانسته.

شیخ بابا له پارچه هه لبه سستیکی تریدا داخ و موخابنی نه ته وه که ی ده خوا و ده لێ: زۆربه ی خه لکی جیهان له ناو خوۆشی و شادی و تیروته سه لیدا ده ژین که چی ئەم کورده هه له ناخوۆشی و په روۆشی دایه و ها له ژێر باری زۆروسته می زه ماندا، له گه ل ئەوه شدا له نیتوان هۆزه کاندانا ته بایی و ناکوکی هه یه که ده بی یه ک بگرن و وه کو برا ژیان به رنه سه ر، وه کو ده لێ:

هەر کورده که عوشره تی نه ما بێ

هەر کورده که به زمی بی سه دا بێ

پیاوی به په واندری ئەفه رموو:

ئەم مه سه ئه له کوو ده بی وه ها بێ

عالم له سه عاده تا ده ژێ گشت

هەر کورده سه یاتی لی برا بێ

دنیا هه موو عه يش و نو شه ته نها

هەر مه حفه لی کورده بی سه فا بێ

قانونی ته زه لومه ئەفه رموئ:

ئەم کورده له ژێر ئەسه اره تا بێ

ساز گازه نه قهومی کوردی خو شناو

با رۆمی له قهومی پزده را بێ

ده شتی دزهیی له ده شتی هه ولیتر

باعس چیه، ئەهلی بۆ جیا بێ

رمبازی جاف و تاله بانی

با داوده و زهنگه نه ی تیبا بێ

سوورداش و سیوهیل و شارباژیر
 بۆ شیوهکهلی ئەبێ فیدا بێ
 هه‌ورامی و کوردی شاره‌زووری
 بۆ دهردی له‌وۆن ئەبێ ده‌وا بێ
 که‌لباغی و تیله‌کو و مه‌ریوان
 بۆ میله‌تی ژاوه‌رۆ نه‌ما بێ
 سنجاری و که‌لو و هه‌مه‌وه‌ند
 بۆ میله‌تی لو‌ر ئەبێ شیفای بێ
 سابلاخ و سنه و سه‌قز به‌جاری
 با بانگ که‌نه ئەهلی بانه‌ دابی
 ئیعدادی هه‌موو عه‌شایری کورد
 باوه‌ر مه‌که بۆ که‌سی کرا بێ
 ئەما به‌هه‌موو ئەئیم به‌ئێجمال
 گویتی هۆشی له‌ بانگی کابرا بێ
 گویتی لێیه‌ عوموموی کورده‌واری
 مه‌ر ئەو که‌سه گویتی دلێ نه‌ما بێ
 بۆ نه‌سه‌ره‌تی مه‌نتیقه‌ی جونوویی
 با کوردی شیمالی عه‌ینی با بێ
 ئیمانی هه‌یه ئەگه‌ر به‌ئایه‌ت
 ئەم کورده‌ هه‌موو ئەبێ برا بێ
 بو‌ره‌انی مو‌فه‌کیراتی کوردی
 بێ شو‌به‌هیه‌ بێ نه‌تیجه‌ نابێ
 ئەمه‌ش پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکێ تری ئەم هۆنه‌ره‌ که‌ ده‌لی:

من غو‌باری گو‌زه‌ری گه‌ردشی دامانیکم
 عاشق و شیفته‌یه‌ی جیلویه‌ی جانانیکم
 بۆ گو‌لی روویی که‌سی ئیسته‌ منیش وه‌ک بو‌ل‌بو‌ل
 له‌ گو‌لستانی غه‌ما مورغی سه‌حه‌ر خو‌انیکم
 ناخ! زه‌مانیکه‌ له‌ گو‌شه‌ی قه‌ه‌سه‌ وه‌ک قومی
 بێ په‌ر و بالی قه‌دی سه‌روی خه‌رامانیکم

مه که ته کلیدی شه رابم به خودا، ئه ی ساقی
 مهستی باده ی قه ده چی دیده یی فه تانیکم
 وه حشمت ئه نگیزه غویارم له هه موو دنیا دا
 گهر د و بادی قه ده می فه و چی غه زالانیکم
 خو زه مانیکه له به یتولحه زه نا وه ک به عقوب
 چاوه ریتی پیره هه نی یوسفی که نه انیکم
 گهر ده پرسی خه بهر ئیستا که له گو شه ی غه مدا
 منی بیچاره عه جه ب بی سه ر و سامانیکم
 بوچی ته حقیرم ئه که ی زاهیدی تا عت فروش
 کویره نازانی منیش ئیسته موسلمانیکم
 وه ره پروانه که کون کون بووه سینهم ئه مرۆ
 هه ده فی تیری به لای جونبوشی موژگانیکم
 موده تیکه که له دو اینی شه بی هیجراندا
 دائیما مونتته زیری سو یحی گریبانیکم
 شه هه موو شه وه کوو په روانه یی بی سه بر و قه رار
 بال و په سووخته یی شه معی شه بوستانیکم
 ئه ی ره فیقان به خودا ئیسته منیش بو له یلا
 بی سه ر و شوینم مه جنوونی بیابانیکم
 تا قیامت به خودا زحمه ته هوشیاره وه بم
 من که مه خمووری شه راب و دهس و فنجانیکم
 تا له جه معیه تی ئه حبابی پر یوم ده وران
 له بیابانی غه ما تورفه په ریشانیکم
 ئه ی (ره ئووف) خاسیه تی سو حبه تی (بابا) یه که من
 ئه ده ب ئاموخته یی مه جلیسی عیرفانیکم

دیوانه که ی ئه م هۆنره که داگری دوو هه زار هۆنراوێکی کوردی و فارسییه له چاپ

نه دراوه.

سه رچاوه کان

۱- یادی مهردان، نووسراوی مه لا عه بدولکه ریمی موده پر یس - به غدا، ۱۹۶۱.

۲- دیوانی ده ستنووسی شیخ بابا ره سوولی بیده نی.

عەلى كەمال باپير

۱۳۰۵ - ۱۳۹۵

ئەم ھۆنەرمان ناوى عەلى كەمال و كۆرى باپير ئاغاي سمايل عوزەيرى و نازناوى كەمالىيە و بەپىي ئەر بەلگانەي كە كەوتووتە دەستمان لە سالى ۱۳۰۵ى كۆچى لە سلىمانى لە داىك بوو. ھەر لە مندالىيەو خەرىكى خويندن بوو و لە پاشا چوووتە حوجرەي فەقتيان و لەلای شىخ ئەولاي ھەولپىرى و مەلا ھەمەومىنى بالىكەدەرى پىزىمانى عەرەبى و فەھى ئىسلامىي خويندوو و ھەر لەم ماوودا فىرى زمانەكانى فارسى و توركيش بوو و بەتايبەت لە وىژەي فارسيدا شارەزايەكى باشى پەيدا كر دوو و ھەر لەو كاتەدا گەلى ھۆنراوى بەزمانى فارسى ھۆنيوتەو و پاشان لە كارى ميريدا دامەزراو، وە لە شەرى يەكەمى جىھانيدا كە شىخ مەحمود لەگەل ئىنگليزەكان كەوتە شەرى و بەر بەرەكانى، عەلى كەمالىش چوو رىزى لايەنگرانى شىخ و پاشان بەنوينەرى شىخ چوووتە ھەورامان و كرماشان و تاران و ئەوسا پاشماووى زيانى لە شارى سلىمانيدا بەھۆننەو ھۆنراو و خويندەنەو پەراو بردوووتە سەر تا لە سالى ۱۳۹۵ لە تەمەنى نەوود سالىدا كۆچى دوايى كر دوو و لە گردى سەيوان نىژراو.

عەلى كەمال بەيەكى لە ھۆنەرانى ھەر بەرزى كورد دپتە ژمار و لە ھۆننەو ھۆنراودا پەپرەويى لە ھۆنەرانى كلاسىكى كر دوو و پتر حەزى لە ھۆنراوكانى نالى و سالم و كوردى و مەھوى و مەولەوى كر دوو و لەسەر پى و پچەي ئەوان رۆيشتوو و لاسايىي ئەوانى كر دووتەو، وە زۆر بەي ھۆنراوكانى دلدارين و لە راستەقىنەدا دەتوانين بلين كە كەمالى ھەوتى ھۆنراوى پتر لە جوانى و خۆشەويستىي يارەكەي وەرگرتوو، گەرچى ھەندى ھۆنراويشى سەبارەت بەمەبەستى نىشتمانى و كۆمەلايەتى و سروش و فەلسەفەدا ھۆنيوتەو، بەلام دەسلەلتى لە ھۆننەو ھۆنراوى دلداريدا بوو.

ئەمەش چەند پارچە ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەرە كە دەلى:

بەمردو رۆح ئەبەخشى پىكەنىنى لىوى شىرىنت
لەسەر كام دىنى گيانە؟ پىم بلنى تا بىمە سەر دىنت
لەلام وەك شەكر و نوقل و نەبات و قەند و ھەنگوينە
جنىوو قەھر و لىدان و بىانووگرتن و قىنت
بەجارتى رۆزى عاشق پەش مەكە ئەي شۆخى بى مروت
لەسەر روو لادە نەختى پەرچەمى پر پىچى موشكىنت

سبھینئی جھڑنہ پڑوم حازرہ بۆ قوچى قوربان
 بهخوینم با خهناوی بی دەس و پهنجه ی بلوورینت
 بهزولفی سونبولت پهرزینی گولزاری روخت سهیره
 بڑی ئەى شاهى مولکی حوسن و ئان بۆ باخ و پهژینت
 بهگیسووتا مههینه شانہ حهیفه با دلئى عوشاق
 خه لاسی قهت نه بی گیانه له دواى زولفی چین چینت
 شههیدی تیغی ئەبرۆی دلبرئیکی کافری بۆیه،
 له وهختی گیانه لاوه ئەى (کهمالی) خهلق ئەکه ن شینت

واته: پیکه نینی لیتوه شیرینه کانت به مردوو گیان ده بهخشیت، جنیوو قار و لیدان و بیانووگرتن و قینت له لام وهکو شه کهر و نوقل و نهوات و قهند و ههنگوینه، دەسا به جارئ پوژی گراو رهش مه که و له سه ر روومه تت لاده قژ و په رچه می رهشت، به یانی جهژنه و ناماده م که گیانم له پیتا بهخت که م با دهست و په نجه جوانه کانت بهخوینم خهناوی که ی، په لکه کانت شانہ مه که با دلئى گراوان پزگاری نه بی له داوی زولفه کانت، ئەى (کهمالی) تو کوژراوی شمشیری برۆی دلبرئیکی دلرهقی بۆیه له کاتی گیانه لا خه لک شینت ده که ن.
 هۆنەر له هۆنراوی دووه می ئەم پارچه هه لبه سته دا (له ف و نه شر) ی به کار بردوو ه که :
 «جنیوو قارو لیدان و بیانووگرتن و قینی» یاره که ی به : «شه کر و نوقل و نه بات و قهند و ههنگوین» داناوه.

له پارچه هه لبه سته کی تردا ده لئ:

چاوی خوین ریژت به قه تلئ عاشقان ئیما ئەکا
 مه ست و خوین ریژه عه جاییب شو پشی به رپا ئەکا
 تیپی برژانگت به وینه ی له شکرى هیند و حه بهش
 هیرشی هیناوه بۆ سه ر م لکی دل ده عوا ئەکا
 تیغی ئەبرۆی تو هه میسه قه تل و عامی خه لق ئەکا
 هر منی سه ودا زده له م لوتفه موسته سنا ئەکا
 لوتف و قه هری هه ردوو وه ک عه نینی لوتف و په حمه ته
 ئەو نیگاره ده رحه قم هه رچی بفرمووی چا ئەکا
 بۆ جنیوو قه هر و لیدانت مو تیع و حازرم
 دل ئەگه ر سه ریچی ئەمرت بکا بیجا ئەکا

تا (که مائی) خاکی ئەو دەرگایە بووئەتە مەسکەنی
ئیکە هەر یاری بەتەختی خەسرەو و دارا ئەکا

واتە: چاوه خوێن رێژەکانت بۆ کوشتنی گراوهکان خۆی ئامادە کردوووە و تێپەکانی
برزانگت وەکو لەشکری هیند و حەبەش ھێرشیان ھیناوەتە سەر وڵاتی دڵ، وە شمشیری
برۆی تۆ ھەموو دەم خەریکی کوشت و کوشتاری خەلکە، وە هەر منی سەوداسەر
کەوتووئەتە بەر خۆشەویستی ئەو. خۆشەویستی و رقی تۆ ھەردووکیان بۆ من بەزەییین،
وە ھەرچی بفرمویی من ھام لە خزمەتتا، وە بۆ جنێوو رقی و لێدانن ئامادەم، دیارە دڵ
ئەگەر سەریچیی فرمانت بکا لە پێ دەرچوووە و نافەرمانی دەکا.

کە مائی جگە لە ھۆننەو ھە ھۆنراوی دلداری، ھەندێ جار ھۆنراوی کۆمەلایەتیشی
ھۆنیوئەتە، وەکو ئەم پارچە ھەلبەستەیی کە دەلی:

وہکو زولفی بوتان شتواوہ حالی دەرھەمی دونیا
ھەموو وەزعیکی مەحکوومی زەوالە عالەمی دونیا
سەباتیکی نییە ھەر پۆژە نەوعیکە ئەگۆرێ زوو
لەلای دانا وەکو یەک وایە شایبی و ماتەمی دونیا
ئەگەر مەردی وەکو یەک بێ لەلات ئیقبالی و ئیدباری
دەوامی قەت لە سەر حالی نییە بێش و کەمی دونیا
ئەگەر شەھدات بداتی زەھری تێدایە نەکەیی بیخۆی
دەخیلە خۆت بیاریژە لە شەھدی پر سەمی دونیا
کە من رەند و قەلەندەر مەشرەبم فەرقی نییە دەنکی
وہکو یەک وایە لام کاسەیی لەت و جامی جەمی دونیا
چیئە ئەم ھەلبەییەت بۆ جەمعی مالد و سیم و زەر قوربان
ئەترسم بتکوژی ئەی قور بەسەر ئاخر غەمی دونیا
ئەگەر ئەھلی سەماعی گوئی لە نەغمەیی سازی دڵ بگرە
«کە مائی» گوئی مەدە ئاوازەیی زیر و بەمی دونیا

واتە: جیھان وەکو زولفی دلبەرەکان شتواوہ و باری جیھان و مانوہ و پایەدار نییە و
لەناو دەجێ، لەلای پیاوی زانا شایبی و شیوہنی جیھان وەک یەک وایە، کەسێک کە ژیر بێ
دەبی بایەختیک بۆ ئەم گیتیییە دانەنێ چونکە سەرئەنجام تەفرۆتوئای دەبی، ئەگەر
ھەنگوینت بداتی بیگومان ئەو ھەنگوینە ژاری تێدایە و ھانا یە ئەو ھەنگوینە نەخۆی و خۆت

له داوی ئه و بپاریزه، کۆکردنه وهی مآل و سامان و دارایی ئه م جیهانه چ سوودیکی ههیه،
رۆژتیکیان هه ر ئه و زێر و زێوه مرۆ له ناو دهبا، دهسا ئه م په ندهی منت له بیر بێ و هیچ کاتێ
بۆ ئاوازی زیر و به می دونیا گۆی مه گره و فریوی مه خۆ.

که مآلی هۆنراوی نیشتمانیشی هۆنیوه ته وه و وادیاره که ئه وه نده شهیدای زولف و خه ت
و خآله، ئه وه ندهش شهیدای نیشتمانه وه کو ده لێ:

سه رێ بۆ به رزیی وه تن نه کا ده رد
وه کو شی ت نه بێ و ئلی که ژ و هه رد
خۆی نه کا تووشی زامی دار و به رد
وه تن ده رنه کا له ده سستی نامه رد
ئه و سه ره یاخوا جیگه ی ژێر خاک بێ
به به رده بازی سه ر رێی ناپاک بێ

دلێ بۆ به رزیی وه تن نه دا جـوـش
هه می شه نه کا بیر و فیکر و هۆش
به باده ی عه شقی ئه و نه بێ سه رخوـش
دایم پر نه بێ له نه شئه و خروـش
ئه و دلّه یاخوا به ر خه نجه ر که وئ
به ر په یکانی تیر به ر نه شته ر که وئ

ده می له مه ده چی وه تن نه دا ده م
به واته ی شیرین لاوان نه کا جه م
نه یانـبـزـوئـنی چ زۆد و چ که م
تا وه تن ده رکه ن له ده س نامه حره م
ئه وده مه یاخوا پر زه هری مار بێ
له ژه قنه بووت و زه قووم سه ر شار بێ

پـیـیه ک له رێگای به رزیی وه ته نا
نه گه رێ، نه سوئ له پای ته وه نا

به‌شاخ و کهن و بهینی دوه‌نا
به‌چۆل و هەرد و دەشتی رەقەنا
ئەو پیتیە یاخووا بەستەیی زنجیر بۆ
تا نیشتمانی هەرگیز لە بیر بۆ

کەمالی جگە لە دیوانەکەیی ئەم پەراوانەشی لە فارسییەوه بەهۆنراو وەرگێراونەتەوه سەر
زمانی کوردی: «شیرین و فەرهاد، خەسەرە و شیرین، مەجنوون و لەیلا، ئەمیر ئەرسەلان»
کە بەراستی زۆر بایدار و بەبەیاخن و هەر کان لەو پەراوانە نمونەیه‌کی بەرزن لە وێژە
کوردیدا.

ئەم هۆنەرەمان بەم چەشنە توانیویەتی شوێنێک بۆ خۆی لە پێزی هۆنەرە هەرە
بەرزەکاندا تەرخان بکا و هەر وەها لە هۆنینه‌وهی هۆنراوی فارسی و تورکی‌شدا
سەرکەوتوو.

سەرچاوەکان

- ۱- شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی، نووسراوی رەفیق حیلمی - بەغدا، ۱۹۵۶.
- ۲- دیاریی شارەزور، کۆمەڵە هۆنراوی عەلی کەمال باپیر - سلێمانی، ۱۹۶۶.

سەیی عەبدولخالقی ئەسیری

۱۳۸۲ - ۱۳۱۰

ئەم هۆنەرەمان ناوی عەبدولخالق و کورپی سەیی حسینی بەرزنجییە و بەپیتی ئەو بەلگانە
کە کەوتوووە دەستمان لە ساڵی ۱۳۱۰ی کۆچی لە شاری کەرکووک پیتی ناوەتە مەیدانی
ژیانەوه هەر لەوێشدا پێ گەشتوو. هەر لە منداڵییەوه خەریکی خوێندن بوو و بۆ خوێندن
گەلی دێ و شار و مەڵبەندی کوردستان گەراوه و لە شارەکانی سلێمانی و سەقز و
کرماشان و بانە فەقیه‌تیی کردوو و لە پاشا گەراوه‌تەوه کەرکووک و لەلای مەلا عەلی
حیکمەت و دمی مەلایه‌تیی وەرگرتوو و ئەوسا بۆ چاپێکەوتنی نەجمەدینی برا گەورە
چوووە ئەستەموول و لەگەڵ کوردەکانی ئەوێدا ناسنایه‌تیی پەیدا کردوو بەتایبەت چاوی
کەوتوووە شیخ عەبدولقادی نەهری و هەستی کوردایه‌تیی لە دایدا پەرهی سەندوو و لە
پاش تەواوبوونی شەری یەکەمی جیهانی گەراوه‌تەوه زێد و مەڵبەندەکەیی خۆی و لە جیتی
باوکی دانیشتوو و بوووە رێبەری رێبازی نەقشبەندی و هەر وەها کاروباری دێیه‌کانی

خۆيانى گرتووته ئەستۆ و لە پاشا لە كارى دەولەتى دامەزراوه و بوو ته نووسەرى دادگا و لە ساڵى ۱۲۷۸ى كۆچى خانەنشين بووه و سەرئەنجام لە ساڵى ۱۲۸۲ لە تەمەنى حەفتا و دوو ساڵى بەنەخۆشى شىرپەنجە كۆچى دوايى كردوو و ھەر لە كەركوكدا نىژراوه.

ئەسىرى يەكئى لە ھۆنەرە بەرزەكانى كوردە، گەرچى سەرھتا ھۆنراوى دلدارىي دەھۆنپىيە، بەلام كاتى چوو ئەستەموول و لەگەڵ كوردەكاندا پەيوەندى بەست و چاوى بەھەزارى و كەنەفتى و كەساسىي گەلەكەي كەوت، ئيتەر ھەستى نەتەوايەتتى جوولايەو و ھەموو ھۆنراويكى بۆ كورد و كوردستان تەرخان كرد و ئيتەر كەمتر ھۆنراوى دلدارىي دەھۆنپىيە.

ئەسىرى ھەروەھا لە ھۆنپەنەوى ھۆنراوى فارسى و عەرەبى و توركىدا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوو و زۆرپەي ھۆنراوكانى دلدارى و كۆمەلايەتى و نىشتمانين و ھۆنراوكانى كەلئ تەر و پاراو و شيرين. ئەمەش پارچە ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەرە لە ژنر ناونيشانى (ئاوى ژيان) كە دەئيت:

بىرە كوردستان عەزىزم گەر تۆ سەيرانت دەوئ
بتبەمە (قەندىل) ئەگەر گولزاري كوستانت دەوئ
سەيرى ئەو خىلانە كە شتوونە داوئنى چىا
با بچين بۆ مالى كوردئ گەر تۆ خوئشان ت دەوئ
بتبەمە پاى تاقي لاي سەرىتەل و سەرميل و كرنە
پيت نيشان دەم سەد ھەزار ئاسارى ساسانت دەوئ
ھەلسە گەشتى چىمەن و گولزاري كوردستانت بکە
گەر تۆ بۆ دەردى دەروونت داو و دەرمانت دەوئ
لاوى كوردى من لە بەركە شالى (زاخۆ) و (ئاميدى)
گەر تۆ سەد چاتر لە پەنگى شالى كرمانت دەوئ
پۆج و مالت سەرفى رىگەي ميللەتت كە پۆجەكەم
گەر لە خوا لوتقى عەمىم و جوود و ئىحسانت دەوئ
ئەي (ئەسىرى) ھىندە عەشقى ميللەتى كوردت ھەيە
بشمىرى لام وايە قەبرى گردى سەيوانت دەوئ

كەلئ لە ھۆنراوكانى ئەسىرى لە گۆفارە كوردپىيەكانى ئەو سەردەمە وەكو: گۆفارى زارى كرمانجى و ديارى كوردستان و گەلاويز و پەيژە و ھەتاو، چاپ بوونە و لەسەرى كۆليونەتەو.

ماموستا رفیق حیلمی له پهراوی: شاعر و نډه بیاتی کوریدیا سه بارهت به نډه سیری
 ده لئ: نډه سیری زانایه کی نهم چهرخه و پیاویکی پرووخوش و قهله نډه ریکی بی هاوتایه و
 شاره زای زمانه کانی کوردی و تورکی و عره بی و فارس بیه و ههستی نیشتمان په روه ری
 زور به هیزه و هم مو هونراوه کانی به سوز و ناگرینه و نهم سوزه ناگرینه ی نرخی داوه
 به هونراوه کانی بویه زور به ی گوڤاره کان و پوژنامه کانمان لاپه ره کانی خو یان بو
 هونراوه کانی نهو ترخان کردوون.

سهرچاوه کان

- ۱- شاعر و نډه بیاتی کوردی، بهرگی په کم، به غدا، ۱۹۴۱، رفیق حیلمی.
- ۲- گولدهسته ی شوعه رای هاوعه صرم، به غدا، ۱۹۳۹، علی بابیر ناغا که مالی.
- ۳- پوژنامه ی هاوار، ژماره ۱۱، سالی ۱۹۳۲، شام

مهلا محمدهدی چروستانی

۱۳۱۲ - ۱۳۸۵

نهم هونره مان ناوی محمدهد و کورپی مهلا عبده روه حیممی چروستانی به چه نډه پشته
 ده چیتوه سره پیر خدری شاهق، به پیتی نهو به لگانه کی که که وتوونه ته دهستان له سالی
 ۱۳۱۲ ی کوچی له دیتی نابلاخ که نیستا گه ره کیکه له شاری سلیمانی پیتی ناوته مهیدانی
 ژبانته وه، وه له بهر نه وه ی مهلا زاده بووه، سهرهتا له قوتابخانه و له پاشا له حوجره ی
 فقه یاندا خویندووه ی، بو خویندن هله بجه و سلیمانی و هولیر و کویه و خوشناو
 گه راوه و ماوه په که له دیتی هیران و نازهنین بوو و سهر نه نجام له بهر زنجدها خویندنه که ی
 تهواو دهکا و له بهر نه وه ی باوکی له بهر زنجه کوچی دواپی کردبوو، ده پواته دیتی سهر او له
 شاربازیر ده بی به مهلا و هه ره لویشدا ژن ده خواز و ده مینیته وه. نیتر ژیان به مه لایه تی له م
 دئ بو نهو دئ ده باته سره تا له سالی ۱۳۸۵ له تهمه نی هفتا و سئ سالی له سلیمانیدا
 کوچی دواپی دهکات و له گوړستانی کردی جوگه به خاکی ده سپیرن.

مهلا محمدهد هه ره له تافی جوانیدا هه وه سیکی زوری له سره خویندنه وه ی هونراو بووه و
 خیی داوته خویندنه وه ی دیوانی هونره رانی بابان وه کو: سالم و نالی و ناهی و خهسته،
 به تایهت گه لی حهزی له هونراوی نالی کردووه و وه کو ده لاین زور به ی هونراوه کانی نالی
 له بهر بووه و شی کردوونه ته وه و له دهوری خویدا نهو به په که مین لیکوله ری هونراوه کانی
 نالی هاتووته ژمار، له هونینه وه ی هونراویشدا سهری کیشاوه ته ناو هه موو جوړه
 وتنیکه وه: ناینی، دلدار، کومه لایه تی، نیشتمانی.

گەرچى ھۆنراۋەكانى چرۆستانى وئىنەيەكى بى كەم و زىادى ھۆنەرە كۆنەكانن و لەسەر شىۋەى ئەوان رۆيشتوو، لەگەل ئەو ھىدا گەلىك ھۆنراۋى نىشتمانى و كۆمەلايەتتى ھەيە و لە ھۆننەۋەى ھۆنراۋىشدا پتر لە سەر رى و رچەى نالى و سالم رۆيشتوو، ئەم پارچە ھەلبەستەى خواروھە نموونەيەكن لە ھۆنراۋە دلداریيەكانى كە دەلى:

ئەى بوون و نەبوونى نەفەست مان و نەمانم
 بى نەقدى ھەوا مردن و سەوداتە ژيانم
 ئاۋايى دلم چۆلە بەبى خىلى خەيالىت
 ئاۋايى بەلدلدارى بفرموى دل و گيانم
 بى دەرکە رەقىب ئەو مەتەلە لاتى ھەلاتە
 خۆم مەشقى غەمى عەشقى تۆ ئازانە ئەزانم
 ئەو دل رەشە نەعل و يەمەنى مالى بەدەميا
 من مۆرە دلم مالى لەبى لەعلى يەمانم
 ئاۋارە دەکا پەرچەمى ئىۋارە تەماشام
 وا ھەر بەتەما چوونى شەو و بوونى بەيانم
 لابە تەمى زولفت لە سەر ئاۋىنەيى كولمت
 با چارەيى بى چارە بدا جارنى نىشنام
 دىقتە لە قەدى ئەلف و كەچى لامى دوو زولفە
 لەم مائەتەمە دامماۋە دل و لالە زوبانم
 چاۋم كە رۋا خىل بوو لە بۆ چاۋەرۋانیت
 بى چاۋ و رۋو بۆ تىلەيى چاۋى ئەرۋانم
 زولفت كە قەرىنى رۋو شىۋەى شەو و رۆزە
 ئەو سىبەرى خۆرم ئەم ئەلەتريكى شەوانم
 دەم عەترى شەكەر قەترە مەگەر لىو تۆ چاكا
 دوو لىۋى بەبار زەردى رۋان رۆجى رەوانم
 عەھدىكە دوو پىم ناۋەتە رى عەشقت و ماتم
 بۆ شوئىنە ونى ھەر بەتەما ھاتى ژوانم
 كە شكۆلى دل و زارى (چرۆستانى) لە نەزما
 ئاۋالەيە ئاۋارەيى بەزمىكى رەوانم

واته: ئەى خۆشەويستەكەم! بوون و نەبوونم پەيوەندىي بەجوانى و شوخوشەنگىي تۆيە، ئەوا چۆلى ئاوايىي دلم دەسپىرمە تۆ، بۆيە دلى خەنيم زويرە، چونكە دەزانى كە من ھەر تۆم خۆش دەوى كەواتە ئەى خۆشەويستەكەم تا زووه لە پاداشتى ئەم ھەموو ئەمەكدارىيە، زولفى شەو زەنگت لە سەر خۆرى پوومەتت لادە، چونكە من لەمىژەوہ بەتەماي دىتنى پوومەتى جوانتم، دىياي ئەوين و خۆشەويستىت كەشكۆلى دلى منە.

چرۆستانى پەردەي دلدارى دادەداتەوہ و دەكەويتە ناو كۆرى خواناسان و دەرويشانەوہ و لە جۆشى كورەي دەروونىكى زۆر بەسۆزەوہ ستايشى پىغەمبەرى گەرەي ئىسلام دەكا و دروودى بۆ دەنيرى و دەلى:

ئىلاھى رەحمەتى لايق بەحوبى تۆ لە بۆ ئەو بى
 بىرژىنە بەسەر ئەو بەحرى عىلم و شەمسى عىرفانە
 چ بەحرىكە كە ھەر قەترەي دورى بارانى نىسانە
 چ شەمسى پەرتەوي (تحت الثرى) تا عەرشى رەحمانە
 چ بەحرى لەو مەلەك وەك جن و ئىنسان جورعە نۆشانە
 چ شەمسى رۆژ لە رووى پەنھانە كرمى شەب فرۆزانە
 چ بەحرىكە موحيث ئىحسانە بۆ ئافاتى ئەكوانە
 چ شەمسىكە سەفایى سەفوہتى دل نوورى ئىزغانە
 لە ئادەم تا بەعيسا ھەر بەيەكى بەو مژدە گۆيانە
 گول و رەيحان و سونبولى چن ھەموو لەو باغ و خەرمانە
 لە مەدحت خوا «وانك لعلى خلق عظيم»ى وت
 لە وەسفت چى بلى ناتىگەيىو كوردى كە نادانە
 بەحەسرى حوسنى ئەخلاقت عەلىمە خالق و بۆمن
 وەك ئەژمارى ستارەي ئاسمان لىوى بىبابانە
 بەلى عالەم بەخەزنەي جەوھەرى خاس مەلىك نابى
 بەغەيرى خەزنەدارىكى ئەمىن و خۆي كە سولتانە
 لەبەر «صلوا عليه»ى خوا (چرۆستانى) دەكا داوا
 برىژى رەحمەتىكى لايەقى ئەم شەوگەت و شانە

واته: خوايا بەزەيى خۆت ھەر شىواي ئەو بى و بەسەر ئەو دەريا و خۆرى زانستە تىشك بىرژىنە، چ دەرياىەكە كە ھەر دلۆپىكى بارانى بەھارە و چ خۆرىكە كە تىشكى جىھان و

ئاسمان و ژېر خاک داده‌گرځي، چ دهر يايه که فریشته و جنوکه و مرځ قومېکي لږ ده‌خوڼه‌وه، چ خوړتیک له‌برده‌ميا هيچه و وهکو گولئ ئه‌ستېره‌يه، له ئاده‌مه‌وه تا عيسا مژده‌ی هاتنی توپان به‌خه‌لک داوه، له ستايشتدا خوا فرموويه: به‌راستی تو له هر خو و ئاکارتيکي به‌رز و جواني، و خووي به‌رزت له ژماردا نايه، ده‌سا هه‌موو دروود بدن له‌سهر پيغه‌مبه‌ري گه‌ره‌ی ئيسلام.

چروستانی له هونينه‌وه‌ی هونراوی سروشتيشدا ده‌ستېکي بالای هه‌بووه و سروشتي به‌جواني ستايش کردووه و دهرسيکي ته‌واوی زانستېي سروشتي داوه، به‌قوتابيينی هونراو ويژه، وهکو له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌ودا به‌م چه‌شنه به‌هاري ستايش کردووه که ده‌لي:

چ رۆژتیکه که دنیا پر له نووره
 چ فسه‌لېکه سه‌وز و سه‌وره
 ئه‌مه نه‌ورۆزه وا عالم سه‌راسه‌ر
 به‌بوونی ئه‌و ده‌ماغی بوو موعه‌ته‌ر
 ئه‌مه ته‌شريفی جه‌ژنی نه‌وبه‌هاره
 که بئ يۆخ و به‌يۆخ پر به‌رگ و باره
 له هر لايئ ته‌ماشاکه‌ی گولووکه
 سه‌راپا ئال و والا چه‌شني بووکه
 کهژ و سه‌حراو و چيمه‌ن سه‌وز و زه‌رده
 وهکو شايی که زاوا بيته‌ په‌رده
 دره‌ختان ده‌س له‌ناو ده‌س شان به‌شانن
 هه‌موو تارا به‌سه‌ر عه‌نبه‌ر فشانن
 گه‌لی ته‌يران له هر لا به‌زم و په‌زمه
 چريکه و ده‌نگی گسورانی به‌نه‌زمه
 وه‌رن ده‌سته‌برا ئيمه‌ش به‌جاري
 بچينه چيمه‌نی ده‌شت و که‌ناري
 ليباسی گه‌رمی زستانی فری دین
 ليباسی نه‌رمی نه‌ورۆزی له‌به‌رکه‌ين
 به‌گه‌ل با ده‌س به‌ده‌س بگري‌ن جه‌ماوه‌ر
 پيال له و شه‌کر و چا قۆزی سه‌ماوه‌ر

بهجهم ئىمەش سەراپامان بېۋىشىن
 بەخۆشى چا لە سەحرادا بىنۆشىن
 سەراپا بەرگى رەنگاۋرەنگى زەرقى
 بەدەنگى خۆش بخۆينىن شىعر و شەرقى
 بەيارى رابوۋىرىن و بەفتبۆل
 لە پۆجى پىسى دوژمن با بگەين گۆل
 تەم و غەم تاكو ئىسوارە بەبا دەين
 بەرەو مال بېينەۋە شوكرى خودا كەين
 لەبەر بەختى كە دوچارى نەھاتە
 (چرۆستانى) خەرىكى تورەھاتە

واتە: ئەۋا بەھار و نەورۆزە و تەۋاۋى جىھان شىن و سەۋزە و بۆن و بەرامە ھەموو
 شوۋىنىكى داگرتوۋە و ھەر جى و شوۋىنىك سەرنج دەدەى گولە سەراپاى باخ و چىمەن و ھەكو
 بووك رازابىتەۋە و كەژ و دەشت و بىاۋان سەۋز و شىن و زەردە، ھەكو زاۋا كە بىتتە پەردە،
 درەختەكان دەست لە ناۋ دەست و شان بەشانن و ھەموۋيان بەھەر لايەكدا ەنەبەر دەپۋىتىن
 و بالئندان و پەلەۋارانىش لە ھەر لايەكەۋە دەچرىكىتىن و ئەجریۋىتىن و گۆرانى دەلپن، دەسا
 ئەى ھاۋەلان ۋەرن ئىمەش بچىنە ناۋ دەشت و چىمەن و جلو بەرگى زستانى فرى دەين و
 جلو بەرگى نەورۆزى لەبەر كەين و بەگەل با دەس بگرين و بەخۆشى لە دەشت و دەردا
 رابوۋىرىن و خەم و پەژارەى دل و دەروونمان بەبادەين و ئەوسا بەرەو مال بېينەۋە.

سەرچاۋەكان

۱- دیوانى چرۆستانى - ئامادەکردنى عەبدورەھىمى چرۆستانى - بەغدا، ۱۹۸۵.

۲- ھىوا - ژمارە ۴، سالى ۱۹۴۸، ھۆنراۋى بەھار.

شیخ نووری بهرنجی

۱۳۱۵ - ۱۲۷۸

ئەم ھۆنەرمان ناوی شیخ نووری و کورپی شیخ سألحی بهرنجییه و له سالی ۱۳۱۵ی کۆچی له سلیمانیدا له دایک بووه و له ھەوت سألیدا چووتمە قوتابخانە و خەریکی خۆیندنی قورئانی پیرۆز و پەراوہ وردەلەکانی فارسی، کە لەو سەردەمەدا خۆیندنیان باو بوو، بووہ پاشان له زانایان فیری زمانی تورکییش بووہ و گەلی دیوانی ھۆنەرانی تورکی خۆیندووہتەوہ تا له وێژەوی تورکیدا سەر رشتەوی پەیدا کردووہ و له پاشا کە دەستی کردووہتە ھۆنراو ھۆننەوہ، پەیرەویی له ھۆنەرانی نوێخواری تورک وەکو توفیق فکرت و ھاوہلانی کردووہ و تەننەت (گۆران)یش ھەولێ لاسایی کردنەوہی ئەوی داوہ، شیخ نووری له پاشا کە کاری میری و دیوانی دامەزراوہ و ئیتر پاشماوہی ژیانی بەھۆنراو ھۆننەوہ بردووہتە سەر، تا له سالی ۱۲۷۸دا کۆچی دوایی کردووہ و له گۆرستانی گردی سەواندا نێژراوہ.

شیخ نووری بەراستی یەکیک لەو کەسانە یە کە له وێژەوی کوردی شۆرشیکی گێرا و رەنگی تری دا بەھۆنراوی کوردی، وە دەستی له کلکی عەرۆزدا بەردا و لەسەر ھیجا، ھۆنراوہکانی خۆی ھۆننەوہ، وەکو لەم ھۆنراوانەدا کە له سەر دێری پەپوولە ھۆننەوہتەوہ، کەلکی له کیش و وشەوی خۆمالیی کوردی وەرگرتووہ، وەھا کە دەلی:

خۆزگە ئەمزانێ تۆ بۆ؟
وا خۆت ئەکە ی رەنجەرۆ؟
پەپوولە ی بال ھەلۆریو
بەتیشکی گری دارزیو
بالداری جوان و رەنگین
ئیسک سووک و بال نەخشین
بەرۆژ لەم گول بۆ ئەو گول
لەم چال ھەوہ بۆ ئەو چل
ئەفری و ئەنیشیتەوہ
بۆنی خۆش ئەچنیتەوہ
ھەر تاریکی لێ دەرکەوت
چاوت بەشۆلە و گری کەوت

بآلت هه ئه پـرووژـتـنـى
 جـهـرگـت هـه ئـه قـرچـىنـى
 بـآـلـدـارى بـآـل رـهـنـگـا و رـهـنـگ
 دـهـم پـر هـا وارى بـى دـهـنـگ
 خـۆزگـه ئـه مـزانى تۆ بۆ؟
 وـا خـۆت ئـه كـهـى رـهـنـجـه پـۆ

شـهـبـهـق ئـهـدا بـهـيانى
 له گويى جۆگه و سهـر كـانى
 ئهـگـهـر يـتى تا ئهـتـوانى
 هـيچ مـانـدووهـتى نـازانى
 كـام جـيـگا خـۆش و بـهـرزه
 كـام لـق نـاسـكه، سـهـوزه
 له دووره وه بۆى ئهـفـىرى
 جـيـگـاى خـۆتى لى ئهـگرى
 بـهـرۆژ جـيـت ناو گـولـانه
 بـهـشـهـو ئهـبـيـيه پـهـروانه
 له كـوئى بـهـشـۆلـهـت زانى؟
 خـۆت ئـهـكـهـى بـهـقـوربانى؟
 پـهـپـوولـهـى نـاسـك و نـازدار
 عـاشـقـى دـل بـرـينـدار
 خـۆزگـه ئـهـمـزانى تۆ بۆ؟
 وـا خـۆت ئـهـكـهـى رـهـنـجـه پـۆ؟

شـيخ نوورى بهـشـيـكى زۆرى ژيانى له ناوچهـكانى كوردستاندا رابواردوو كه زۆر بهـيان
 ديهاتگهـلىكى دواكهـوتوو بووه، جا لهـبـهـر ئهـمه كاتى بى كارى خۆى بهـهـژنـراو هـۆنـينهـوه،
 بـردووهـته سـهـر. جـارـيـكـيان پارچه ههـلبهـستـيـكى بهـسـۆزى له دلىكى پر له ئالۆزه وه بۆ
 پـيرـهـمـيـردى نـهـمـر نـارد. وـا دياره ئهـو پارچه ههـلبهـستـهـى بهـلـاى پـيرـهـمـيـردـهـوه زۆر بايـيدار و
 بهـنـرخ بووه بۆيه بهـم دوو هـۆنـراوه وهـلامى دهـداتـهـوه كه دهـلى:

شوكرى خوا ئەكەم كه له نوورى كوزاوهوه
 پرشنگى جوانى شيعر و ئەدەب كهوتە ناوهوه
 نوورى! بهنوورى ئيوهوه زولمەت لەناو ئەچى
 يارەبى! ئەم زيايه نەبى قەت بەچاوهوه

شىخ نوورى رەنگىكى ترى دايه وئزەه كوردى و شتى تازە و نووى خستە قالبى
 هۆنراوهوه و هۆنرەكانى تروش پەيرەوييان لەوهوه كرووه و بەرئەرايه تىي ئەو سنگيان بۆ
 پيشهوه ناوه بۆ دۆزىنەوهى شتى تازە و نووى و كهوتوونه سەر ئەوه كه دەستى عەرووز و
 پاشل لە يەخەى خۆيان بكەنەوه. جا يەكئ لە پارچە هەلبەستەكانى شىخ نوورى كه له
 سەردىرى (ژيانى ئادەمىزاد) هۆنىويهتەوه، شيوهى تازەى هۆنراوى كوردىمان پيشان دەدا
 وهكو دەلى:

له ناو شەپۆلى خەمت سەرنگوون و بى ئارام
 بەكئوى سەختى ژيانا بەپئى بەچنگە كرى
 خەرىكى هەلمەتى سەرکەوتنه، بگاته سەرى
 لەپر نشىوى كۆلۆلى بوارى لئى ئەتەنى
 بەدواى يەئس و ئەلەم، تارووى له ئاخ و له زام

زەبوون و رى هەلەبووى دەشتى چۆل و هۆلى ژيان
 شكستە بال و شپرزەى پلارى دەستى قەدەر
 كەسئ نىيه كه له لاوه دەستى بداته پەلى
 يەكئ نىيه خەفتى خۆى له لايدا بەهەوا
 بەلايهكا بيهوئ لايدا نىيه رەهەبەر

له پيش چاوى تەمومز بەسوورەتئى وهها
 هەتاکو چاوى بر ئەکا توند و تار و بىماوهر
 ئەدا بەلايهوه بۆى دئتە پئکەنن بەگەمە
 هەول ئەدا كە بچئ بىگرئ و له رىي لادا
 چلۆن ئەگىرئ تەمومز بەناتەوانى وهها؟
 ئەمانە، ئەم تەمە، ئەم كئوه، ئەم شەپۆله، يەكئ
 نمونەيهكى هيووان و له رتگە دايه بەبار

که چاوی پتی ئەکەوئى بۆى ئەچئى بەئىستعجال
 بەلام هىلاکىیە! ئەما ژيانى ئادەمیزاد:
 بەتەنگەوه نىیە، راها تووه لەگەڵ ئەمال
 هەتاکو ئەو دەمە ئەینتتە گۆرئى تىرە و تار

شیخ نوورى لەم پارچە هەلبەستەدا باس لە تىكۆشانی ژيانن دەکا، بەتایبەت ئەو ژيانە
 کە ئادەمیزاد بەسەریدا دیت و راى دەبوئى. بەلای ئەووه ژيان دەریایەکی خەم و
 پەرتشانىیە، شەپۆلەکانى هەموو شت را دەمالئى، ئیجگار ئەو ئادەمیزادە کە بەهیچ جور
 توانای نىیە خۆى لە بەریدا رابگرئ، چونکە نوقمى دەکا و ئارام و ئاسایشى لئى دەبرئ!
 ئەمە لەلایەکەوه، لەلایەکی ترهوه گەپان بەناو دەشت و بیاوانى ژياندا لە شەپۆلى خەمەکە
 سەختترە، بەو چیا و کتوى هەلئىرى ژيانەدا بەپتئى و چنگەکرئى خەرىکی پەلاماردانى
 ئەوهیە کە پیايا سەرکەوئ، لەناکاو کولۆلى و بىبەختى کە وەکو سەرەو لئىتیکە لەو رینگایەدا
 رینگای لئى دینتتە یەک و بەدواى ناومىدى و پەژارەکەتان و پۆکەى ژان و برین و زامە، لئى
 دەتەنى و لئى دەبئى بەکۆسپ و بەبەرەهەست بۆ سەرئەگەوتن!! ژيان دەشتىکی پر لە
 دىکوداڵ و کەند و کۆسپى توان لئى برە، لەو دەشتەدا بەکەساسى و نالەبارى و بەرئى لئى
 تىکچوون، وەکو مەلئىکى بال شكاوى پەرتشان لە پلارى دەستى بەرەهەستە!، وە بەبئى ئەوه
 کەستى هەبئى کە لەناکاو لە گۆشەیهکەوه دەستى بگرئ و لە تاریکی و سەختى دەرى بکا
 و رزگارى کا و بەهەموو لایەکا پەل دەکوئى و داسۆزئى دەست ناکەوئى کە لەو تاریکی و
 سەخڵەتییە رزگارى کا و تۆزئى بارى دلى خۆى لەلا سووک بکا. ئەم تەمى دەشت و ئەم
 کتوى ژيانە و ئەم شەپۆلى خەمە هەریەکە نموونەیهکی هیوا و ئومىدن و بەزۆرى لە سەر
 رینگادان. ئەم ئادەمیزاد کە چاوی بەم شتانه دەکەوئى هەر چەندە کە بۆى دەبن بەمایەى
 شەکەتى و ماندوویەتى، بەلام هەر لەبەر ئەو هیوايه هەر بۆیان دەبئى، چونکە ژيان گوتئ بەم
 کۆسپانە نادا، لەبەرئەوهى لەگەڵ خستنه پشتگوئى ئەمانە راها تووه و ئادەمیزاد تا ئەو
 رۆژه دەخريتە گۆرەکەوه هەر دەچئى و هەر لە چنگە کرئى دایە!.

ئەم جۆرە بىر و کەلکەلەیه کە شیخ دەرى بریوه، لە چا و وێژەى پتیش سەردەمى خۆیهوه
 جیواوزیەکی زۆرى هەیه، بىرەکەى بىرىکی تازەیه، هەر چەند لە پارچە هۆنراوهکەیدا
 وشەى عەرەبى و فارسىشى بەکاربردووه، بەلام وشەى خۆمالییشى زۆر بەکارهێناون و
 زیاتر لەمانەش ئەو هۆنراوانە کە تا ئەم سەردەمە هەبوون بەسترا بوون بەپاشلەوه، بەلام
 ئەم خۆى لەو خۆبەستنهوه رزگار کردووه و هۆنراوهکەشى تىک نەچوو.

شیخ نووری ھۆنراویشی له سەر شیبوهی کۆن ھۆنیووتهوه، بهلام زۆربهی ھۆنراوهکانی له سەر شیبوهی نوویه. دیوانهکهی که داگری سی ههزار ھۆنراوه تا ئیستا له چاپ نه دراوه.

سەرچاوهکان

۱- دیوانی شیخ نووری شیخ صالح - نازاد عهبدولواحید، بهغدا، ۱۹۸۵.

۲- شیخ نووری دهنکی رهسنی شیعر - موسلح مستهفا جهلال - بهغدا، ۱۹۸۴.

۳- ھۆنراوهی نووری شیخ صالح - ج. کامهران - سلیمانی، ۱۹۵۸.

ئەحمەد موختار بەگی جاف

۱۳۵۴ - ۱۳۱۶

ئەحمەد موختار کوپی وهسمان پاشای جاف له سالی ۱۳۱۶ی کۆچی له شاری ههلهبجهدا له دایک بووه و ههه له منداڵیهوه خهريکی خویندن بووه و قورئان و پهراوه ورده له کانی فارسی و گولستانی تهواو کردونه و نهوسا فیری زمانی عهرهبی و تورکی و ئینگلیزیش بووه و له وێژهی ئهه زمانانهش بههرهی وهگرتهوه و له پاشا خهريکی سواری و راو و شکار و ملکداری بووه و له تههمنی بیست و پینج سالییدا بووته فهرمانپهوی ههلهبجه و له سالی ۱۳۵۴ له تههمنی سی و ههشت سالییدا بهگوللهی تفهنگی دهستیکی چهپهله کوزراوه و تهرمهکهی له ئاواپی عهبابهیلێ له تهنیشت گۆزی براکهیهوه - تایهه بهگ - نێزراوه. ئەحمەد موختار بهگ بهیهکێ له ھۆنهرانی کورد دیته ژمار و ھۆنراوهکانی گهلی شیرین و پاراو و ناسکن. ئەم ھۆنهره لهگهله ھوی زۆری نهخویندوو، کهچی ھۆنراوهکانی له پهپهپی بهرزیهوهن و ههه له تافی جوانیدا خهريکی خویندنی دیوانی ھۆنهرانی کورد بووه و گهلی حهزی له ھۆنراوهکانی نالی و حاجی قادر و کهیفی کردوووه و ههه له و کاتهیدا دهستی کردوووته ھۆنراوه ھۆنینهوه وهکو لهم پارچه ههلهبستهیدا دهلی:

گرپه و گرهی تهنوره، بلیسهی ههناوهکه
سیروان و تانجهپۆیه خورهی ئاوی چاوهکه
شپاوی زولفی خاوی کهسیکم منی ههزار
بۆیی پهشپوه ئیستهکه بیری بلاوهکه
پۆژی بهپیکه نینهوه، یار پی وتم وهه
بۆ پاسی نیوهشهو، سهگی قول ههلهکراوهکه
ئهم کۆمهلی گولاله که سوورن له دهشت و کیو
ئاویان دراوه گهشتی بهخویننی پزاههکه

تۆبى خودا دەسا وەرە ئەى نوورى چاوهكەم
 ساپىژكە زامى لەتلهتى جەرگى براوهكەم
 باوهر مەكەن بىن بەعەرەب كوردى شارەزور
 بى ترس ئەلئىم، لە راسى دپاوه كلالوهكەم
 ئەى گيانەكەم بەچاوى رەشت سوئند ئەخۆم كە من
 بۆ دىنى چاوى تۆيه كە ھەر چاوه چاوه ئەكەم

واتە: ھەناوم وەكو ئاوری تەنور بلیسەى بەرزبۆووتەو و كەچى چاويشم وەكو ئاوى
 سىروان و تانجەرۆ بەخوڤ فرمیتسكى لى دیتە خوار، منى ھەزار پەشتاوا و شىتاوى زولفى
 خاوى دل بەرئىك بۆيه ئىستاكە بىرم بلاو. رۆژتیکيان یار بەپتکەنینهو پىي وتم: بۆ پاسى
 نيوەشەو بەدەورما گەرپى. ئەم گولالانە كە لە دەشت و كىتاو پواون و سوورن، ھەموویان
 بەخۆنى رڤاوى من ئاو دراون، دەسا ئەى خۆشەويستەكەم بۆ خوا وەرە برینەكانى لەتلهتى
 جەرگم بۆ ساپىژ بکە؛ چونكە من ھەر تۆم خۆش دەوئى و لە پىي تۆو دەرۆم، بپوا مەكەن
 كە كوردى شارەزور بىنە عەرەب، منیش ھەر لە پىي تۆم و بەچاوانى رەشت سوئند دەخۆم
 كە ھەموو دەم بۆ دىتنى تۆ لە چاوهروانى دام.

ئەحمەد موختار بەراستى لە ھۆنینهوئى ھۆنراوى دلداریدا لاسایی ھۆنەرانى فارسى
 زمانى كردووه، بەتایبەت زۆر حەزى لە ھۆنراوھەكانى سەعدى شىرازى كردووه. لە پارچە
 ھەلبەستىكى تریا پروو دەكاتە دلدارەكەى و دەلئى:

بەبەردى فىرقەت شىشەى دلئى ئاوارە مەشكینە
 لە ناو زومرەى رەقىبان عاشق بىچارە مەشكینە
 ئەگەر رۆح و دل و ئیمان تەلەب كا بیدەرئى عاشق
 كە تفل و خورد سالا قەت دلئى ئەو یارە مەشكینە
 دەخىلم ئەى نەسىمى سوېحگامى، مەسكەنى دلە
 پەرىشانى مەكە تۆ زولفى ئەو نازدارە مەشكینە
 كە من پەروانەى شەمعى سەرى دو كۆلمى تۆم جانا
 دلئى «ئەحمەد» بەفتنەى ئەو سەگى پەتیارە مەشكینە

واتە: ئەى خۆشەويستەكەم بەبەردى دووریت دلئى منى ئاوارە و دەر بەدەر مەشكینە و لە
 ناو ناخەزاندە بىچارەم مەكە چونكە من گراو و سەوداسەرى تۆم و ھەر تۆم خۆش دەوئى،
 ئەگەر دلدار دل و برواتى بوئى، خێرا بیدەرئى و درىخى لى مەكە، چونكە گراو و دلبراو وەكو
 مندال وایە و نابى دلئى بشكینى، دلەم بوووتە كانگای پەژارە و خەفەت، دەسا پەرىشانى

مهكه. من وهكو په پووله به دهوړی روومه تی شه معی تو ده سوو پیمه وه، توش دلی نه حمه دی
بیچاره مه شکینه و به دیتنی خوت نهو دلخوش که.

نه حمه د موختار په خنه له هونه رانی دهوړی خوی دهگری و دهلی: نهی هونه ران و نهی
هه ستیارانی کورد! نیتر کهم باسی زولف و خهت و خال و چاو و برؤ بکه و کهم بیر له
په رچم و کاکولی یار بکه نه وه و خوتان له م باسانه لاده و بیرتک له گهلی لیتقه و ماوی کورد
بکه نه وه و دهردی نه زانی و نه خوینده واری نه م گهله چاره سه رکه ن، وهکو دهلی:

شاعیرانی کورد! بهسه، بهس باسی زولف و چاو بکه ن
که م خه یالی په رچم و کاکولی نالوزاو بکه ن
لابده ن که م باسی سونبولی، یا لقی لاولو بکه ن
نیوه ته دبیرتکی حالی قهومی دلسووتاو بکه ن
زوو به زوو تا نیش له دهس دهر نه چوو، سا هه ولتی بدنه

نه حمه د موختار دیسان له م باره وه پهندهی هونه ران داده ا و دهلی: نهی هونه ران! له
باسی دلداری خوتان لاده ن و که متیک بیر بکه نه وه و بزانه ن که چون هندیکی خوانه ناس
خه ریکی ویزان کردنی ولاتن و نه زانه کان بؤ به هره و سوودی خویان به رؤژ و به شه و خه ریکی
توولانه وه و خراپه ن و خه لک له ریتی زانین و پیشه سازی لاده دهن و دهنه به ره آستی نه
که سانه ی که ده یانه وی زانین په ره پی بدنه، نه و که سانه ی که گه ل و نه ته وهی خویان بؤ
پوول و پاره داده شوژن روو په شی لای خوا دهن، دنیا به جوړتکی لی هاتوو که نه زان
به سه ر خه لکدا زالبووه و که چی پشیله و ریتی دهیه وی جیتی شیران بگر نه وه وهکو دهلی:

لاده شاعیر تو له باسی عشق بازی و سهیرکه
چون خه ریکن چهن که سی نیستا وه تن ویزان نه که ن
جاهلان بؤ نیستفاده ی زاتی خویان رؤژ و شه و
له م موحیته معنی عیلم و سه نعت و عیرفان نه که ن
روو په شی دنیا و قیامت نه و نه فامانه ن که و ا:
هه جوی قهوم و میلله تی خویان به پاره و نان نه که ن
ناسمان نیستا و هها چه رخواه جاهل غالبه
گوربه و ریتی خه یالی مه رته به ی شیران نه که ن

سه رچاو مکان

۱- گولده سته ی شو عرای ها و عه صرم - نووسینی عه لی که مال باپیر - سلیمان، ۱۹۳۹.

۲- تاریخ السلیمانیه، تألیف امین زکی - بغداد، ۱۹۵۲.

گۆران

۱۳۲۴ - ۱۳۸۲

ئەم ھۆنەرمان ناوی عەبدوللّا و نازناوی گۆران و كورى سلیمان بەگى جافە كە لە سالى ۱۳۲۴ى كۆچى لە شارى ھەلەبجەدا لە داىك بوو. سلیمان بەگى باوكى لە ناوچەى شارەزوردا بە (نووسەرى فارسى) ناويانگى دەركدبوو، وە يەكئىك بوو لە نووسەرە ھەرە بەرزەكانى وێژەى فارسى، بەتايبەت عەبدوللّا بەگى باپيرەى لە زمان و وێژەى فارسىيدا دەستىكى بالاي ھەبوو. جا عەبدوللّا بەگ لە سەردەمى منداليدا لە لاي باوكى خەرىكى خويندن دەبى، قورئان و پەراوھە وردەلەكانى فارسى كە لەو سەردەمەدا خويندنيان باوبوو دەخوينى، پاشان دەرواھە قوتابخانە و لە لاي مەلا ئەمىن ناويك بەخويندەكەى دريژە پى دەدا، لە پاش مردنى باوكى، ھەمە بەگى كاكي دەينيرتتە قوتابخانەى زانستى لە كەركوك، وە لەويدا دەست دەكاتە خويندنى زمان و وێژەى عەرەبى و توركى و لە پاشا لەبەر تەنگوچەلەمە و دەستكورتى واز لە خويندنى دىنى و بەمامۆستايى لە قوتابخانەى سەرەتايى ھەلەبجەدا دادەمەزرى، بەلام بەشى زۆرى ژيانى لەو سەردەمەدا لە قوتابخانەكانى لادى دەباتە سەر، وە لەبەر چەند ھۆيكە مامۆستايى لى بىزراوھە و لە وەزارەتى فەرھەنگدا بووھە نووسەر و پاشماوھى ژيانى بەم جۆرە بردووھە سەر تا لە سالى ۱۳۸۲ى كۆچى لە تەمەنى پەنجا و ھەشت سالىدا مائاوايى لە جىھان دەكا و كۆشكى ھەميشە ئاواى وێژە و ھونەرى كوردى بۆ كوردستان بەجى دىلى.

گۆران كە بەيەكئى لە ھۆنەرە ھەرە بەرزەكانى سەدى بىستەمى كورد دىتە ئەژمار، دەتوانىن بلىين كە ئەو لە كوردستاندا داھىنەرى ھۆنراوى نوئى بەبىرىكى نوئى و تازە بوو. ئەو بلىمەتئىكى نەمر و مامۆستايەكى ھۆنراوى نوئى كوردىيە. گۆران جگە لە كوردى كە زمانى زگماكى خۆى بوو، بەزمانەكانى فارسى و عەرەبى و ئىنگلىزىش ئاشنايەتئىيەكى پەبەقى بوو، وە چەشكەى لە وێژە و ھونەرى ئەو زمانانەش وەرگرتووھە.

گۆران ھەر لە سەردەمى منداليدا دەستى كردووھە بەھۆنراو ھۆننەوھە، وەكو خۆى دەيگىرتتەوھە يەكەم پارچە ھەلبەست كە ھۆننەوھە، چوار پىنج ھۆنراوتكە كە ئىستا ھەر چەند دەكا دوانيان نەبى نايتەوھە بىرى كە ھۆنراوى يەكەمى ئەو پارچە ھەلبەستە ئەمەيە كە دەلى

لە تاوى فرقەتى يارم دلم دايم پەرىشانە

وھكوو مەجنونى ھەى وئلى كەز و دەشت و بياوانم

گۆران ئەم پارچە ھەلبەستە بۆ مامۆستا بىخود دەنيرى و مامۆستا بىخود پەسەندى

دەكا و وشەى يارم دەگۆرپ بەلەيلا، وا دياره گۆران لەو دەمه نەيزانيوه كه بەلاى
(مەجنون)هوه يار هەر دەبى لەيلا بى.

گۆران سەرەتا وەكو هۆنەرە پيشوووەكان لە سەر شتيوهى كۆن هۆنراوى هۆنيوهتەوه، وه
لەو چەشنە هۆنراوانەش لە ديوانەكەيدا زۆرن، بەلام پاشان ئەم شتيوه لەناو دەبا و بيري
ئەو كۆشكە كۆنە لە دليدا دەپووخيني و دەكەويتە سەر بيريكي نوئ، وه شۆرشي لە هۆنراو
و ويزهى كوردييدا دەگيرپ و هۆنەرانى سەردەمى خويشى دەكەونه سەر ئەو شتيوه كه ئەو
گرتوويهتى.

گۆران بەم كارە گرنگەى توانيى ويزهى كوردى هەلبگيرتتەوه، پووپەرهى بيري كۆن بداتە
لاوه و بيكا بەبيريكي نوئ و ئەو لە راستيدا زۆتر لە زيانى كۆمەلايهتتەى كوردهوارى و
سروشته جوانەكەى كوردستان دواوه، وه لە بير و كەلكەلەيش بەشى وەرگرتووه.

پارچه هەلبەستى (گۆلى خويئواى) گۆران تابلۆيهكى كۆمەلايهتتەيه كه لەوهدا باسى كور
و كچيک لە زەماوەندا دەكا كه هەردووکیان لە كۆرپى بەزم و شايدا پراوەستان و كورەكه
داوا لە كچهكە دەكا كه بەيەكەوه دەست بگرن و هەلپەرن، بەلام كچهكە دەلتى: گۆل نەبى بۆ
سەرم، ئال چەپكى، زەرد چەپكى، نايم بۆ زەماوەند، نايم بۆ هەلپەركى. ئەويش ئەپرا كه
گۆل بىنى، خيلى دوژمن دەورەى باغچهكە دەدەن، و بەهەر جورىك بى چەپكى گۆلى زەردى
بۆ دەچنى و پى دەدا و دەلتى: ئەمجا لەگەلمدا دىتت بۆشايى و هەلپەركى؟ كچه دەلتى:
نايم دەبى چەپكى گۆلى سووريشم بۆ بىنى. كور دەلتى ناتەوئ ئەم زامى سەر دلەم لەباتى؟
ئەويش دەلتى نە هەر گۆلى سوورم دەوئ، ئەوسا كورەكه دەپرا كه چەپكى گۆلى سوور بىنى
كه چى بەگوللەى دوژمن دەپيكرئ و پاشان كچهكە دلخوازەكەى دەلاويتتەوه و دەلتى: هەى
هاوار! تەنگى دوژمنيش پيكتاتى؟ پاكشئ تاوئ سەر بنيره سەر رانم با بگريم بۆ دلئ، بۆ
گۆلئ دۆرانم! وەكو دەلتى:

كور: بروانە: شاييه، چۆپيه، لەو ماله،
گوى بگره! زورنايه، دەهۆله، شمشاله!
زەرد و سوور تيکەلبوون، ژن و پياو، هەرايه،
لەو ناوه هەر هارەى هەياسەى تۆ نايه!
سا توخوا، خيتراکه، با بروين، دەست بگرين،
بە کامى دلدارى پيکەوه هەلپەرين!
كچ: گۆل نەبى بۆ سەرم: ئال چەپكى، زەرد چەپكى
نايم بۆ زەماوەن، نايم بۆ هەلپەركى!

كور: كچ له پټی جوانیتا، كچ له پټی جوانیتا،
 كچ له پټی نیو نیگای هاتوچۆی كانیتا،
 پایزه، گسه لای دار پژاوه، باغ رووته،
 گول كوانی گول لیوی به بزه بشكووته!
 كچ: گول نه بی بۆ سه رم: زهرد چه پكی، ئال چه پكی،
 ناییم بۆ زه ماوهن، ناییم بۆ هه لپه پكی!
 بتدایه دل به من، به هه موو مه عناوه،
 دوو چه پكت ئه هانی له باغچه ی پاشاوه!
 كور: (ئه روا له بهر خۆیه وه به گۆرانی ده لئ):
 باغچه ی پاشا له وه ره ئاوه،
 خییالی دوشمن ده وره ی داوه،
 ئه رۆم: پێگام لئ گه ی راهه،
 نارۆم: چاوكه ئال لیم تۆراوه!
 (به ره به ره له دئ دوور كه وه ته وه):
 كور: به باغچه ی پاشادا ورد گه رام، خوار و ژوور،
 زهرد هه بوو، بۆم چنیت، چنگ نه كه وت گولی سوور،
 نازانم ئه مجا دیتیت بۆ شایه ی وه لپه پكی؟
 كچ: ناییم، گول ماویه ته ی بۆ سه رم سوور چه پكی!
 كور: (به خه ی مورادخانی ترانان):
 ناته وئ ئه م زامی سه ره دلهم له باتی؟
 كچ: هه ی هاوار! تفهنگی دوشمنیش پێكاتی
 پاكشئ تاوئ سه ره بنی سه ره سه ره رانم
 با بگریم بۆ دلئ، بۆ گه ی لئ دۆرانم

گۆران هۆنه رێکی هونه ومه ند رنالیسته كه هه وئنی هۆنراوه كانی له ژبانی كۆمه لایه تی
 كورده وارییه وه وه رگرتوو، وه كردوو به توتیشووی هۆنه رانی تر، به لئ گۆران بوژیکی
 هونه رمه نه و له بیر و كه لکه له ی خوایی كه لکی وه رگرتوو، چونكه نه كه وتوو ته شوین بیر
 و كه لکه له ی بوژی كه ئه كان و لاسایی ئه وانی نه كردوو ته وه، هه ر چه نه له سه ره تایی
 مندالییه وه ده ستی كردوو ته هۆنراو هۆنینه وه و چه ن پارچه هه لپه ستیکی له سه ره شپوه و

په‌وشتی ئه‌وان داناو، به‌لام ئه‌مه ماوه‌یه‌کی زۆر کورتی له ژبانی ئه‌و گرتوو، پاشان وازی له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی کۆن هیناو و هۆنراوی نوێی به‌بیرتکی نوێ هۆنیوه‌ته‌وه.

گۆزان به‌پراستی یه‌کێکه له بوژه هه‌ره به‌رزه‌کانی کورد که ته‌وقی لاساییکردنه‌وه‌ی شکاندوو و خۆی پێ به‌ندی کیش و پاشل نه‌کردوو، وه پێگه‌یه‌کی تازه‌ی له هۆنراوی کوردیدا داناو، وه هۆنهرانی هاوچه‌رخ‌ی خۆی هان داوه که بکه‌ونه سه‌ر ئه‌و پێگه‌یه.

گۆزان له سه‌روشتی جوانی کوردستان که‌لکی وه‌رگرتوو، وه له‌به‌رئه‌وه‌ی له قوتابخانه‌ی سه‌روشتی هه‌ریمه‌که‌یدا پێ گه‌یشتوو، ئیتر نه‌هاتوو به‌م و به‌ودا هه‌لبێتی، به‌لکو له دیمه‌نه جوانه‌کانی کوردستان، له کێوه به‌رز و سه‌خته‌کان و قه‌لبه‌زه که‌ف په‌خشانه‌کان، له چه‌م و دۆله ئاوداره‌کان، له ده‌ستگه‌لی پانی پر له گۆل و نه‌سرین، له بالنده جوان و نه‌خشینه‌کان، له گیانه‌وه‌ره جوژه‌یه‌جوژه‌کان که له داوێنی شاخه‌کانه‌وه به‌ره‌و لووتکه به‌رزه‌کان هه‌لده‌گه‌رتن، له مه‌ل و قاز و مراوییه په‌نگاو په‌نگه‌کان که له گوێی چه‌م و پرووباره‌کانا له هاتوچۆدان و ئاو ده‌خۆنه‌وه، له کۆری شایی، له به‌ژن و بالای کچه شوخوشه‌نگه‌کانی کوردستان که به‌هاپه‌ی هه‌یاسه و که‌مه‌ره و خه‌ری خه‌رخالیان دڵ و ده‌روون دیننه‌ جو‌شوخرۆشه‌وه، دواوه.

هۆنراوه‌کانی گۆزان پره له هونه‌ری جوان و به‌پراستی ئه‌و کیش و پاشلی ملکه‌چی خۆی کردوو و وه‌کو هۆنه‌وانی تر ملکه‌چی کیش و پاشل نه‌بووه و له‌ناخی دله‌وه هه‌ستی دڵ و ده‌روونی خۆی ده‌ربه‌ریوه و کردوویه‌ته هه‌لبه‌ستی ده‌روون که ده‌لی:

هه‌ر چه‌ن ئه‌که‌م، ئه‌و خه‌یا له‌ی پتی مه‌ستم،
بۆم ناخه‌ریته ناو چوارچێوه‌ی هه‌لبه‌ستم!
لێکدانه‌وه‌ی ده‌روون، قه‌سه‌ی زمانم:
بۆچی وه‌ها دوورن له‌ یه‌ک؟ نازانم!
ئه‌مویست ده‌روون بکرایه‌وه وه‌ک تۆمار
ده‌رکه‌وتایه دنیا‌ی جوانتر له‌ به‌ها،
ده‌رکه‌وتایه: ئاوات، هیوا، خه‌وینین:
په‌رسنگدارتر له ئه‌ستیره‌ی قویه‌ی شین!
ده‌رکه‌وتایه: مانای مه‌نگی ده‌ریایی،
که نه‌رمه‌ با له‌ پرووی ئه‌دا نه‌سپایی
ده‌رکه‌وتایه ئه‌و دنیا‌یه که شیعری
بێ فرمیتسکه و زۆرتر له فرمیتسکه نه‌گری

زهرده خه نهی بی ئاوینهی دهم و چاو
 تیشکیک ئه دا رووناک تره له ههتاو!
 به لام ئه فسووس! که ئه و شیعره جوانانه
 بالدار یکن جی ناهیتلن هی لانه،
 له ناوه وه ئه جریوتن، ئه خوین
 هه رگیز قه له م به کاغه زا ناهین!

له م هونراوانه دا به ته وای بۆمان دهرده که وئ که گۆزان وه کو هۆنه ره کانی تر به دووی
 وشه ی رهقی عه ره بیدا نه چوو وه نه یویستوو خۆی به کیش و پاشله وه ماندوو بکا، وه شتی
 نه دیویشی نه کردوو به هونراو، به لکو ئه وهی که که وتوو ته بهر چاوی کردوو ته هونراو.

گۆزان له باسی ستایشی سروشت و ئافره تدا وینه یه کی تری هیناوه ته کار، وه
 گهردوونه ی وێزه ی خستوو ته گه ران و سوورانه وه و گۆزانیکی له وشه و بیروبرپای
 هۆنه راندا به دی هیناوه و ئه و شته جوانانه که به لای ئه و و سروشته وه جوانن، چاوی پێیان
 که وتوو به وشه ی ساکاری کوردی هۆنیه ته وه، به راستی به بیرى چ هۆنه ریکدا هاتوو که
 به و چۆره له جوانی و رهشیی چاو و برژانگ و ئه گرچه و برۆ و ئالیی کۆلم و گۆنای یاره
 خۆشه و یسته که ی بدوئ، به لای ئه وه وه په ره ی گولیش به و ناسکی و بۆنخۆشییه وه که هه یه
 رایه ی ناکه وئ بگاته ریزی کۆلم و لاجانگ و لیوی شیرین و گیان بزۆنه ری کچیکی جوان
 و تازه پتگه یشتوو، ههروه ها جوانیه کانی سروشتیش دهرمێرئ و دهیه ئینته بهرچاو و لای
 وایه که به بی بزهی یار هیچی ئه مانه رووناکی ناده نه دل وه کو ده لئ:

به ئاسمانه وه ئه ستیهره م دیوه،
 له باغچه ی به هار گۆلم چنیوه،
 شه ونمی درهخت له رووم پزاهه،
 له زهرده ی زۆر که له سه رنجم داوه،
 په لکه زێرینه ی پاش بارانی زۆر،
 چه ماوه ته وه به رام بهر به خۆر،
 هه تاوی نه ورۆز، مانگی جۆدره و
 زۆر هاتوون و چوون به رۆژ و به شه و
 خو په ی قه لبه زی که ف زیننی چه م،
 له هه زار چه شنه پرشنگی ناو ته م،
 میوه ی گه یشتوو ی زهره و سووری باخ،

جریوه و جووکه‌ی دارستانی شاخ،
 له گه‌رووی شمشال، له تهل‌ی که‌مان
 که‌لی هه‌لساوه‌ی ئاوازه‌ی جوان جوان
 ئە‌مانه هه‌موو جوانن، شیرین،
 رۆشنکه‌روه‌ی شه‌قامی ژین!
 به‌لام ته‌بیعه‌ت هه‌رگیزاو هه‌رگیز
 بئ‌ی رووناکییه بئ‌ی بزه‌ی ئازیز،
 بئ‌ی ئاوازه‌یه، ده‌نگه نه‌رمه‌که‌ی
 با نه‌یدا له گویم تیر نه‌لیم ئۆخه‌ی!
 کام ئە‌ستیره‌ی گه‌ش، کام گۆلی کتوی
 ئاله وه‌ک کۆلمی؟ لاجانگی، لیوی؟
 کام ره‌شی ئە‌گا به‌ره‌شیی چاوی؟
 برزانگی؟ برۆی؟ ئە‌گریجه‌ی خاوی؟
 کام به‌رزی جوانه وه‌ک به‌رزی بالی؟
 کام تیشک، ئە‌گاته تیشکی نیتونیکای؟
 کام تاسه، کام مه‌یل، کام چاوه‌نواپی
 ته‌لیسم‌اوییه وه‌ک هی دل‌داری؟

گۆزان له گه‌شتنامه‌ی هه‌ورامان و قه‌رده‌اغیدا تابلۆیه‌کی جوانی له دیمه‌نه جوانه‌کانی
 ئە‌و دوو شوپنه که به‌شیکن له خاکی کوردستان کیشاوه و چۆنیه‌تی ژیان و پابواردنی
 خه‌لکی ئە‌و ناوچانه‌ی ده‌رخستوو و پیشانی داوه، وه له سه‌ره‌تای گه‌شته‌که‌یه‌وه هه‌ر له
 دیمه‌نی ریگاوبان تا گۆرانیه‌ی لاهه‌کان به‌رپز باس کردوووه و له مه‌به‌سته‌که‌ی
 دوورنه‌که‌وتوووته‌وه، به‌جۆری که له باسه‌که‌یدا هیچ چه‌شنه ناتاوه‌اوییه‌کی تیدا نابینرئ و
 به‌پێکۆپێکی له‌سه‌ری ده‌روا ئە‌مه‌ش دوو به‌ند له گه‌شتی هه‌ورامانی ئە‌و که ده‌آی:

دیمه‌نی ریگاوبان

کۆمه‌له شاخیک سه‌خت و گه‌ردن که‌ش،
 ئاسمانی شینی گرتوووته باوه‌ش،
 سه‌ریۆشی لووتکه‌ی به‌فری زۆر سپی،
 به‌دارستان ره‌ش ناو دۆلی کپی
 جۆگه‌ی ئاوه‌کان تیایا قه‌تیس ماو

هر ئەرۆن ناکەن پتچی شاخ تەواو
 هاوار و هاژەیی کەف چرینی چەم
 بۆ تەنیاویی شەو لایە لایەیی خەم!
 تەوولە پتیی باریک، تەوونا تەوون پشکن
 پتیبوار ئەخاتە ئەندیشەیی بێ بن
 ناو پتگا تەق تەق، لاپت بەردی زل
 کە هتشتا گەردوون پتیی نەداوە تل
 گا سەرەو ژوورە، گا سەرەو خوارە
 تالی و شیرینی دنیا ی پتیبوارە!

گۆرانی

عەشقی ئیبوارەیی سەرەپتیی کانی
 بەرئەداتە چەم کلپەیی گۆرانی!
 پۆژ ناوا ئەبێ، چەم تاریک دایە،
 دەنگی (کنا لەیل) هەر دوایی نایە
 مانگ بەتریفەیی ناو دێ ئەکا کەیل،
 هتشتا هەر گەرمە نالەیی (کنا لەیل)
 «سیاچەمانە، سیاچەمانە»
 بەهەشتی عەشقی ئەم هەورامانە!
 ئەوئەدەیی دار و بەردی هەورامان،
 پەحمەت لە ژنی بەژن و بالا جوان!
 «سیاچەمانە، سیاچەمانە»
 هەورامان جیگای سیاچەمانە!

گۆران لە شەوئەنگی ژبانی پڕ لە خەم و پەژارەیدا، ناھۆمید و گۆشەنشین نەبوو کە
 بچیتە خەو و ناگای لە کەس نەبێ، ئەو وریا بوو و مەشخەلکی پوونی زانستی بۆ
 نەتەوئەکی هەلکردوو و چاوەروانی بەیانییەکی وریایی بوو، وە لە راستەقینەدا هۆنەری
 پئالیست ئەو کەسەیی کە لە هەر هەلومەرجێکدا ئالای خەبات و بەر بەرەکانی بخاتە سەر
 شان و لە بەرابەری ستمگەران و ملھوران و دەست درێژکەراندان سەر دانەنوینت و هەموو
 دەم پەيامهینەری هیوا و ئومید بێ، و گۆران هۆنەریکی وابوو و لە بەرامبەری نا مۆکان

پراوهستانون و خه لکی هان دا که بهر بهر هکانی خویان له بهرامبهری ئینگلیزهکاندا دهست پی
بکن و پاپه پین و سستی نهکن و به پهستی نهژین:

دهمی پاپه پینه، دهمی پاپه پین!

ههتا کهی به سستی و به پهستی بژین؟

په لامارده، ئه می کورد، عه رهق پرشتنی!

له دل کرمی ناکۆکی ده رکردنی!

به په کبوونه گشت: پته و بوونی پشت!

به په کبوون ئه بی: گهلت پتیش که وئ!

دهمی پاپه پینه، دهمی پاپه پین!

ههتا کهی به سستی و به پهستی بژین؟

به لادا بکه چاکی مه ردایه تی

دریغی مه که گیان له کوردایه تی

بگرمینه وهک شیو، بچۆ ناوی بهرد،

بلتی: کوا ههقی ژینی ئینسانی مهرد؟

درشت تا کو ورد، نه کهین دهستو برد،

به ههق چۆن ئه گهین؟ پشو و چۆن ئه دهین؟

دهمی پاپه پینه، دهمی پاپه پین!

ههتا کهی به سستی و به پهستی بژین؟

دیوانی هۆنراوهکانی گۆران که نزیکه ی سێ ههزار هۆنراویک ده بی به هۆی مامۆستا
حه می مه لا که ریمه وه کۆکراوه ته وه و له سالی ۱۹۸۰ له چاپ درا وه.

سه رچاوه کان

۱- شیعەر و ئه ده بیاتی کوردی - نووسه ر: ره فیه ق هیلمی، به غدا، ۱۹۵۶.

۲- لاوک و په یام - هۆنراوه ی گۆران - به غدا ۱۹۶۹.

۳- فرمی سک و هونه ر - هۆنراوه ی گۆران - به غدا، ۱۹۷۱.

۴- به ههشت و یادگار - هۆنراوی گۆران - به غدا، ۱۹۷۱.

۵- دیوانی گۆران - کۆکردنه وه ی حه می مه لا که ریم - به غدا، ۱۹۸۰.

۶- گۆران و شعر او - به قلم صدیق صفی زاده (بۆزه که بی)، مجله فروهر، ۱۳۶۱، شماره ۸-۹.

دلدار

۱۳۳۷ - ۱۳۶۸

نهم هونره مان ناوی یونس مه لا رهووفه که به پیتی نهو به لگانهی وا که وتونه ته دهستان، له سالی ۱۳۳۷ی کوچی له شاری کویهدا پیتی ناوته مهیدانی ژیانوه و هه ره له ویتشدا پتی گهیشتووه. هیشتا یهک سالان بووه که باوکی باری کردووه ته هه ولیر و له پاش ماوهیهک رهیشتونوته رانیه و دلدار له ویتدا تا پۆلی سیتیهمی سه ره تاییی خویندووه و له پاشا گه راونه ته وه هه ولیر و سه ره نه نجام له که رکوکدا خویندنی ناونجیی ته واو کردووه و چوونه ته زانکۆ و له دواي چوار سال لیسانسسی له قانوندا وه رگرتووه و بووه به پاریزگار و نهوسا گه راونه ته وه هه ولیر و پاشماوهی ژیانی له ویتدا بردووه ته سه ره تا له سالی ۱۳۶۸ له ته مه نی سی و یهک سالیدا به هۆی نه خویشیی دلوه کوچی دواویی کردووه و هه ره له ویتدا نیژراوه.

دلدار هه ره له مندالییه وه تووشی گیره و کیشه و تهنگوچه له مه ییکی زۆر هاتووه و ژیانی به سه خله تی و تالی بردووه ته سه ره، وه هه ره له بهر نه مه ساردی و گه رمیی ژیانی چه شتووه و هۆنهریه تی و مرخی هۆنراوی له ناووه وای سازگار و شاخ و ماه و کتو و دهشت و شیتی کوردستان وه رگرتووه.

دلدار له بیره وه ریی خویدا ده لئ: «هیشتا له قوتابخانه ی سه ره تاییدا بووم که زۆر به ی هۆنراوه کانی حاجی قادری کۆییم له بهر کردبوون و هه میشه به وردی هه لبه سه ته کانی عه ونی و راجی و عاسی و حوسینی و هیرانیم ده خویندووه و له بهرم ده کردن و به وانه ش دابین نه بووم و هه لبه سه تی هه ره که سیکم ده ست که وتبایه، ده منووسیه وه له به ریانم ده کرد، به تایبه ت زۆر حه زم له هۆنراوه کانی: وه فایی، کوردی، بیگهس، زیوه ره، پیره مه ترد ده کرد و له به ریانم ده کرد.

دلدار به یه کتی له هۆنهرانی هه ره به رزی کورد دیته ژمار، گه رچی ته مه نی که م بووه و هۆنراوی که می له شوین به جی ماوه، به لام نهو هۆنراوانه ی وا له شوینی به جی ماون پله ویا یه ی هۆنهریه تی نهومان بۆ ده رده خه ن. له پارچه هه لبه سه تیکیدا لاوان هان ده دا که فیری زانست بن و له به رابه ری نه زانیدا راوه ستن و به چاک و خویشی له گه ل یه کدا ژیان به رنه سه ره و دلیان پر بی له خواپه رستی، وه کو ده لئ:

نهری نه ی لاو له هیچ وهختی نه که ی مه ئیوسی ژینت بی

نهبی هه رده م عه زم سداری و ده وای ده رد و برینت بی

له مهیدانی ته قه دو مدا ته لاش ئه سپی نه جاتت بی
 له غاوی ئه سپه کهت فیکر و عیلم ناو زینگ و زینت بی
 به ئی دایم هونه ر مهند به له مهیدانی نه به ریددا
 به هوی عه قل و هونه ر مندیت ده بی تیشکی زمینت بی
 له نیو که لدا ئه بی ئیعلانی جهنگی وه تن جیگای که مینت بی
 له ریگای شان و به رزیدا دوور ئه ندیشیکی وریا به
 مه نافع په روهری میللهت نه بی ئامانجی ژینت بی
 نه که ی بۆ به رزیی ئه نجامت برای خوینیت له بهندی که ی
 به به رزیی شاد و مه سروور و به نرمی ژینی شینت بی
 له وهختی که نجی که نجیدا نه بی په نجیکی که نجی ده ی
 نه وهک وهختت بره نجینی له نیو جیگا و نوینت بی
 له دونیادا هه قی ژینت هه یه تاکو نه فس دانیتی
 به لام چاکه و رهوشتی چاک نه بی ئاین و دینت بی
 ئه گهر لاویکی کوردی تو ده بی دلپاک و بالابی
 نه وهک (دلدار)ی دلپه روهر دلت قورئانی دینت بی

که رچی هونراوه کانی دلدار له هه موو بارتکه وه به رز و قوول نین. به لام ده توانین ئه
 هونراوانه به وینه یه کی هونراوی نوئ دابننن. دلدار له هونینه وهی هونراودا که متر وشه ی
 رهق و بیتگانه ی به کار بردوه، وه به وشه ی پنگا ورهنگ و رهسه نی کوردی رازانیویه ته وه.
 دلدار له زید و مه لبهندی حاجی قادردا هاتووته جیهانه وه، بۆیه دلدار له هه ندئ
 هونراوه کانیدا په پیره ویی له و کردوه و له سه ر ری و شوینی ئه و رویشتووه و له پارچه
 هه لبه سستیکیدا باسی هه ندئ دهر د و په نجی کۆمه لایه تی ده کا و چاره سه ر کردنی ئه م
 دهردهش پیشان ده دا، وهکو ده لئ:

دل به دووی ئه فسانه کهوت و وای ئه زانی وا ئه بی
 ئیشی دونیا په نجی پی ناوی به خوئی کۆتا ئه بی
 نه ی ئه زانی ئه و به ئارهق داری هیوا ئا و بدا
 گهر به خوین په ینی بکا ئه و جا سه مه ر په یدا ئه بی
 له فزی نابئ، نابئ بی زانی که لاوی کوردی تو
 هه ر به کۆشش دیته به ر باغی ئه مه ل ئه حیا ئه بی

تالغ و ئىقبالە ۋەھمى پاي بەندى بى ھونەر
 كارى چاكي رى بخى، عەزمت ھەبى خۆى چا ئەبى
 ئەى برا! لادە لە فيكرى كۆن و زوو سا راپەرە
 عەزىمى مەردانەت بىى ھەرچىت نىياز بى ۋا ئەبى
 مەردنە ژىنت بەبى كارى، لە سىستى لاپدە
 ھەر بەرەنجى لاوى ۋەك تۆ نىشتىمان ئاۋا ئەبى

دئار لە ھۆننەۋەى ھۆنراۋى دئارىشدا دەستىكى بالآى بوۋە و لەم بارەۋە ھۆنراۋەكانى
 سوارە و پتر لاسايى ھۆنەرانى ھەورامى بىژى كر دوۋەتەۋە و ھەر لە سەر رەۋشتى ئەۋان
 بەدە ھىجايى ھۆنۋىيەتەۋە كە كىشىكى خۆمالىيە، ۋەكو لەم ھۆنراۋانەيدا كە دەلى:

ئەى بادى شەمال، ئەى بادى شەمال
 ئارامى گىيان و دلەى ۋەك زوخال
 پۆستەى ھەۋايى، پەيكى مژدە بەر
 ئەگەر ھات و رىت كەۋتە كۆى دلەر
 ۋەك عارەب دەخىل كە چوۋىتە ئەۋلا
 مەۋەستە تاكو خىۋەتى لەيلا
 مەۋەستە تاكو لاي شۆخى كەۋا
 تىرى نىۋنىگاي لە دلماروا
 پى بلى گىيانە لەم رىگەۋبانە
 لەم چەم و بىشە ۋە ھەردە و كىۋانە
 شىتتىكى شەيدا و پروت و قوۋتم دى
 فرمىسكى ئالى ۋەك ياقوۋتم دى
 پروۋى لە خويىن خالى ۋەك زەغفەرانە
 چاۋەكانى لىل، پر لە گىريانە
 بلى ھەيكەلى ۋەك ئىسقام دى
 قەدى چەماۋەى ۋەك كەۋانم دى
 بلى خەيالى بەژن و بالاكەت
 شتىكى پروناكى شەۋقى لالاكەت
 نەرگسى شەھلاى چاۋى بەخومارت
 خەرمانەى زولفى لە سەر روخسارت

فرشته ئاسا ساتی هزار جار
 خوی نیشان ئەدا خوی ئەدا حەشار
 بلی ئیستاکەش ئەو مالتوێرانە
 ئەو کەژ مەسکەنەیی وێلی شارانە
 هەر بەئومێدی جەژنی ویسאלە
 نازانی تۆ نیت وینەیی خەیاڵە
 جار جاریش لە دواي نالەیی دلی زار
 فرمیسک ئەرژینتی وەک هەوری بەهار
 دەست دریتژ ئەکا بەناکامەوه
 بەجەرگی سووتاو دل بەزامەوه
 کە لیتی ون ئەبێ بانگ ئەکا هەیی یار
 هەر بەکول ئەگری هاوار هەیی هاوار

دلدار لە هۆنراوەکانیدا گەلی پەندی مندالان و لاوانی داداوه ویستووێهتی مندالان هەر لە
 دەوری منالییەوه بەخووخده و ئاکاری باش بێنە بار و لە مەیدانی ژياندا خەریکی تیکۆشین
 و هەولدان بن و ئارەق برژین تا بەهیاوی خویان بگەن، وەکو دەلی:

مندالی هیوا کۆولەکەیی دلان
 تازە خونچەکەیی نیو باغی گولان
 هەرچەندە سەپری نیو چاوت ئەکەم
 نابینم گەردی نه زۆر و نه کەم
 پروونی چێهرەیی تۆ وەک ئاسمانی ساو
 وەختی لیتی دابی پرشنگی هەتاو
 تیشکی ئومێدی سەر دلی تاری
 لە ئاسمانی پرووت ئەدا دیاری
 سیوویلی چاوی بریقەدارت
 پرووناکیی پاکی وینەیی روخسارت
 خەندەیی بی فیلی لیو نالەکەت
 نەشئەیی دوو چاوی مەست و کالەکەت
 بی شک پێشەنگی مژدەیی دلشادین
 یا نەغمەخوانی باخی ئازادین

ئومىدى دواروژ، رۆلەي ھىوا تۆي
 خاۋەنى فېكرى بېكر و بالا تۆي
 ھىوام بەتۆيە ئەي تازە منال
 بەياني بېيە نموونەي ميسال
 ئەم قسانەي من كەوا بۆت ئەكەم
 بزرنگىتەۋە لە گویتا ھەردەم
 راستگوۋە دايم قەد درۆ نەكەي
 ۋەختت بەبى سوود تۆ لە دەس نەدەي
 تى كۆشە دايم ھەروەكو ھەنگ بە
 لە مەيدانى ژين نامادەي جەنگ بە
 ئەوا پىت ئەلېم چاكى بزانه
 ژيانى مەردى باري گرانە
 نەك وابزانى ۋەك ژينى دوينى
 دەخۆي و دەنوي لە ناو نوينى
 رۆژى كە ھات و تۆپى گەيشتى
 چاوت كەردەۋە لە ژين گەيشتى
 ئەبىنى ژيان كى ۋىكى بەرزە
 پىگەي خوار و ژوور بەترس و لەرزە
 گشتى كەند و كۆسپ، دەۋەنە دارە
 پىر لە دېندە و دوۋپىشك و مەارە
 سەر پىگەت ھەمووى دانەيە و داۋە
 نادان و دانا لەوا دام — اوۋە
 گىيانەكەم ئەبى تۆ لەم پىگايە
 لەم دانە و داۋە و چەرخ و دەزگايە
 گەلى ماندوو بى، ئارەق بېرېژى
 ئەم دەرد و ئېشە يەك يەك بچېژى
 لە پى سەرکەۋتن ئەبى پىش كەۋى
 ھەتا بکەۋى زياتر سەرکەۋى

نیشانی تیره‌ی خۆت بده‌ی پێگا
 که ریز بیهستن برۆن به‌شویتنتا
 تۆ ئه‌بێ چرای زانستی هه‌لکه‌ی
 ده‌سم داویتنت پێگا ون نه‌که‌ی
 بیرو و هۆشی خۆت به‌کار به‌ینه
 ئه‌م دانه و داوه یه‌ک یه‌ک بی‌ینه
 تاکو ده‌رکه‌وێ له هه‌موو دونیا
 چه‌ندیان کرد بمری که‌چی هه‌ر کورد ما

دلدار زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی زۆر خۆش ویستوو و چاوه‌نداز و دیمه‌نی جوانی شاخ و
 به‌نده‌نه‌کان و ده‌شت و دۆل و شێت و تافگه و باخه‌کانی مه‌لبه‌نده‌که‌ی هه‌ستی ئه‌ویان
 بزواندوو، بۆیه دلی هاتوه‌ته‌ چۆشوخروۆش و ده‌لی:

کوردستانی خۆش، نیشتمانی جوان
 تۆ قیبله‌گه‌ی منی بێ گومان
 چاوم پشکووتووی شاخه‌کانت
 فێری ژیا‌نی باخه‌کانت
 ده‌نگی شمشالی شوانه‌کانت
 زریق و باقی جوانه‌کانت
 قاسپه‌ی که‌وانی قه‌د کتیه‌کانت
 خوره‌ی ناوه‌که‌ی نشیه‌کانت
 ئه‌مانه هه‌موو گوێیان کرده‌وه
 هه‌وینی شیعری دلایان گرتمه‌وه
 نه‌ونه‌مامی بووم له‌م خاکه‌ پروام
 به‌خۆشه‌ویستی ولات ناو درام
 به‌لی کوردستان تۆ منت خولقان
 تۆ منت خولقان پیت به‌خشیم ژیان
 خۆشیی ژیا‌نم خۆشی ژینته
 ئێشی ژینی من رۆژی شینته
 چونکه کوردستان، نیشتمانی جوان
 تۆ قیبله‌گه‌ی دلی بێ گومان

دیوانی هۆنراوه‌کانی دۆلدار له‌سه‌ر ئه‌رکی مامۆستا گێو موکریانی له‌ ساڵی ۲۵۷۳ی کوردی بۆ جاری یه‌که‌م له‌ چاپ دراوه، به‌لام هه‌ندێ هۆنراوی تری هه‌یه که له‌ ناو دیوانه‌که‌یدا نابینرێن.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- دیوانی دۆلدار - له‌سه‌ر ئه‌رکی گێو موکریانی - هه‌ولێر، ۱۹۶۰.
- ۲- دۆلدار شاعیری شوێرشیگێری کورد - عه‌بدولخالیق عه‌لانه‌دین - به‌غدا، ۱۹۸۵.

قانیع

۱۳۱۸ - ۱۳۸۵

ئهم هۆنره‌مان ناوی محهمه‌د و کورپی شیخ عه‌بدولقادری دۆلایی له‌ ناوچه‌ی مه‌ریوان و به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که که‌وتونه‌ته ده‌ستمان له‌ ساڵی ۱۳۱۸ی کۆچی له‌ دێی ریشینی شاره‌زور پیتی ناوته مه‌یدانی ژیانه‌وه و هه‌ر له‌ ته‌مه‌نی منداڵیدا باوک و دایکی مردوون و به‌هه‌تیوی له‌ لای سه‌ی حسینی چۆری گه‌وره بووه و هه‌ر ئه‌ویش ناویه‌ته به‌ر خۆیندن، له‌ پاشا به‌فه‌قیه‌تی چووه بۆ سلێمانی و چه‌ند سالێک له‌وێدا ماوه‌ته‌وه و ئینجا چووه بۆ سنه و له‌ مزگه‌وتی ره‌شیدی قه‌لا به‌گیدا خۆیندوووه‌تی و ئه‌وسا چووه‌ته دێی بالک له‌ مه‌ریوان و له‌وێوه گه‌راوه‌ته‌وه بۆ کۆیه و له‌ مزگه‌وتی په‌لک له‌ لای مه‌لا توفیق خه‌ریکی خۆیندنی فه‌قهی شافعی بووه و ئه‌وسا چووه‌ته‌وه سلێمانی له‌ لای مه‌لا شیخ عومه‌ری قه‌ره‌داغی خۆیندنه‌که‌ی ته‌واو کردووه و له‌ پاش وه‌رگرتنی ودمی مه‌لایی گه‌راوه‌ته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و خه‌ریکی مه‌لایه‌تی بووه، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌وێدا بۆی نه‌لواوه ژیانی با‌ته سه‌ر، ناچار دێ به‌دێ و شار به‌شار گه‌راوه تا سه‌رئه‌نجام له‌ ساڵی ۱۳۸۵ له‌ دێی له‌نگه دێی شلی‌ر له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست و هه‌وت ساڵی له‌ ئه‌وپه‌ری هه‌زاری و بێ نه‌وایدا سه‌ری بۆ هه‌میشه ناوه‌ته‌وه.

قانیع له‌ وێژه و زمانی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بیدا ده‌ستیکی با‌لای هه‌بووه و به‌هه‌رسی زمانه‌که هۆنراوی هۆنیوه‌ته‌وه و هه‌روه‌ها شاره‌زای میژوو و لی‌کدانه‌وه‌ی قورئان و رێزمانی عه‌ره‌بی بووه و پتر چه‌زی له‌ میژووی گه‌ل و نیشتمانه‌که‌ی خۆی کردووه و کاتی بێ کاریی خۆی به‌و چه‌شنه په‌راوانه رابواردووه و له‌ هۆنینه‌وه‌ی هۆنراویشدا ده‌ستیکی به‌رزی هه‌بووه و هه‌موو چۆره هۆنراویکی هۆنیوه‌ته‌وه که زۆربه‌یان له‌ چاپ دراون.

قانیع وه‌کو زۆربه‌ی هۆنه‌رانی تر که شه‌یت و شه‌یدای دیمه‌ن و چاوه‌ندازی زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی بووه، له‌مه‌وه ده‌رگای هۆنراوی بۆ کراوه‌ته‌وه و هه‌ر له‌ منداڵیدا خه‌ریکی

هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو بووه و له تافی جوانیشدا شوخوشه‌نگیی یاره خو‌شه‌ویسته‌ی ئه‌وه‌نده‌ی
 تر کلپه‌ی ئاگری ده‌روونی به‌رز کردووه‌ته‌وه. له تافی جوانیدا که له دێی بالک بووه ئامینه
 ناویک هه‌ست و هۆشی لێ سه‌ندوووه و به‌جاری که‌وتوووه‌ته‌ داوی ئه‌وینی ئه‌و کیژه‌وه،
 به‌جۆری که‌ بووه‌ته‌ هۆی هه‌لقولینی سه‌رچاوه‌ی هۆنراوی و، شه‌پۆله‌که‌ی به‌جاری ده‌شتی
 مه‌ریوانی داگرتوووه‌ زریباریکی تری به‌دی هیناوه. ئه‌م دۆسته‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که‌ دلی
 پفاندوووه، ئه‌وه‌نده‌ گوێی پێ نه‌داوه، بۆیه‌ پووی تێ ده‌کا و پێی ده‌لی:

دیدم نه‌ونه‌مام، دیدم نه‌ونه‌مام
 دیده‌ راسته‌که‌م بالا نه‌ونه‌مام
 بۆچی ناپرسی له‌ حالێ خو‌لام
 هه‌تا قیامه‌ت من هه‌ر به‌ته‌مام
 دلێ نازارت له‌ چی په‌نج‌اوه؟
 گه‌رمه‌ مه‌یله‌که‌ی ئه‌وسات نه‌ماوه
 مه‌یلت بۆ ساره‌ به‌قسه‌ی به‌دگۆ
 به‌قسه‌ی په‌قیب مه‌که‌ په‌نجه‌پۆ
 دیدم، شـاـباـبـازـم، ته‌رلانی ته‌وار
 یارم دلـسـۆـزم، پـفـیـقی خه‌مخوار؛
 شلم، شـیـواـوم، شوخه‌که‌ی شه‌نگم
 یاری ئالۆزاو مایله‌ به‌جه‌نگم
 حۆزم، فرشته‌م، نازی دل‌به‌ندم
 مه‌ستم، هوشیارم و زیره‌ک و په‌ندم
 کوانی موحبه‌ت دوعا و په‌یامت؟
 کوا چروه‌ و چیه‌ و سروه‌ی که‌لامت
 قیبله‌م، نازارم، ئاخه‌ر نه‌فه‌سمه
 ده‌ردی بێ ته‌بیب ته‌نیا و بێ که‌سمه
 لاکه‌ به‌ لامه‌ و بیینه‌ په‌نگم
 روشن که‌ حوجره‌ی ده‌روونی ته‌نگم
 به‌ندی ئه‌جه‌لم ئازادکه‌ گه‌ردن
 وه‌ مه‌رگت قه‌سه‌م شادم وه‌ مردن

ئەمما بە و شەرته بئیتە سەرینم
 بەچاوی پر ناز تیر بکەئ شینم
 پاش کفن و دفنم ببی بەیارم
 بگریته باوہش گلکۆئ مہزارم
 سەر بنئ بەلای خاکی گۆرخانەم
 با دەرچئ لہ دل خەمی زەمانەم

قانئع بەم جۆرہ سکالای دلی خۆئ بۆ یارەکەئ ھەلپژاوە و داوا ئی کردووە کە ھەوالی
 بپرسی و لای ئی بکاتووە و بەقسەئ بەدگۆنەکا و لەگەئیدا بدوئ و ھۆدەئ تاریکی دەررونی
 بەروومەتی مانگی چواردەئ روون بکاتووە، وە دەئئ ئەگەریش واناکەئ لہ پاش مردنم
 گلکۆکەم بگرہ باوہش و سەربنئ بەلای خاکی گۆرخانەکەم تا بەجاری خەم و پەژارەم لہ دل
 دەرچئ.

قانئع لہ پارچە ھەلبەستیکئ تریدا داوا لہ بائ بەربەیان دەکات کە برواتە لای یاری و
 ناوونیشانی زۆری بۆ ھەلەدەدات و باسی پەرتیشانی و زوئیری خۆئ بۆ دەکات و دەئئ: کاتئ
 چاوت کەوتە یارەکەم، باسی پەشتوویی منئ بۆ بکە، بەلکو دلی نەرم بئ و بیت و چاوی پئم
 بکەوئ، تاکو دەرروونم لہ خەم و پەژارە ئازاد بئ و منیش ببینم روومەتی جوانی و کەم بکەم
 چاوەروانی، وەکو دەئئ:

ئەئ بائ بەربەیان، ئەئ بائ بەربەیان
 نەسیمی شەو سۆ ئەئ بائ بەربەیان
 شکۆفندەئ گوول لہ باخچەئ گولان
 زاخاواو دەری تاریکی دلان
 سووراو دەر لہ رووی نازک نەوھالان
 ھەلسینەر لہ خەو نیمچە غەزالان
 خۆ خۆت ئەزانی چەندە ھیلاکم
 وەک مەلی بئ پر خەلتانی خاکم
 خۆ خۆت ئەزانی چەن پەرتیشانم
 سەر حەلقەئ دەستەئ دەرروون پئشانم
 ھەر لہ ئی سووارە ھەتا بەیانی
 ئارامم نییە وئئەئ زیندانئ

ئاوپرى دەورم ئەدەم ھەر كەس بەدەردىئ موبتەلا
 يەك لە برسسا ھاروھاج و يەك لە ترسا زيز و مات
 چونكە وا نارېكە كۆمەل تا ئەبەد سەرناكەون
 دەولەمەند گوئى شل نەكا بۆ نالەو و فەريادى لات
 تۆ لە دونيادا نەجاتى چوار كەسى وەك من نەدەي
 پىم بلى رۆزى قىامەت چیتە ئەسبابى نەجات؟
 تۆ پزىشكى حالزان و من نەخۆش و دەردەدار
 چاكە ئىنصافت ببى كە خۆم خستە پەنات
 قانىعا گەر تۆ بەراستى خزمەتى ھۆزت دەكەي
 چاوەروانى قەت نەكەي بۆ بەخشش و مووچە و بەرات

قانئع پتر ھۆنراوى بۆ نامۆزگارىي خەلك ھۆنىوہتەوہ، مەبەستى ئەوہ بووہ كە لە نەزانى
 و بى بەند و بارى لابتا و داوا لە خەلك دەكا كە بەبىرى يەكتەرەوہ بن و يەكدەست بن و بۆ
 پەرەپىدانى ولات و بەدەستەپىنانى زانست ھەول بەدن، وەكو دەلى:

سەرى وەك مئوبى لە حاستى دوژمن
 بەلام پۆلا بى بەرابەر بەمن
 پر بى لە خەيال بۆ كچۆلە و ژن
 وەك بى پىچىتۆ لە ناوتۆى كفن
 لە خوا ئەخووزم كە بەبرىن چى
 تا دوا ھەناسەي بەزار و شىن چى

سەرى لە ھەنای ياران نەرم نەبى
 بۆ كەس و كارى تەواو گەرم نەبى
 لە رىتى نامووسا لە سەرتەرم نەبى
 لەگەل ريش سىپى پر لە شەرم نەبى
 لە خوا ئەخووزم كە بەبرىن چى
 تا دوا ھەناسەي بەزار و شىن چى

سەرى نەزانى سەردارى چۆنە
 تىسر بى و نەزانى ھەژارى چۆنە

هەرگیز نهیدی بی خه مباری چۆنه
مهس بی و نه زانی هوشیاری چۆنه
له خوا نه خوازم که به برین چی
تا دوا هه ناسه به زار و شین چی

سه ری نه نواری بۆ ده رو پشته
قهت تی نه کۆشی بۆ سوودی گشته
گال هه له نه وه ری له درزی مشتی
دۆشه که رابخا و شان له سه پشته
له خوا نه خوازم که به برین چی
تا دوا هه ناسه به زار و شین چی

له پارچه هه لبه ستیکی تریدا داوا له خه لکه دهکا که کار بکهن و ئارهق برژین و پیشه
ته مه لی له بن ده ربین و چاکی و پیاوه تی له ده ست نه دن و روو بکه نه خوا و خه ریکی
فیر بوونی زانست بن، وه کو ده لی:

چه ن خو شه کو پم ئاره ق برژینی
له ده شت و ده را غی رهت بنوینی
نانی سه پانی خو ت به ده س بی نی
ریشه ی ته مه لی له بن ده ربینی
چاکی و پیاوه تی به رمه ده له ده س
بۆ هاشه و هووشه گو ئ مه ده به که س
وه نییه تو که و بی و نه م دنیا قه فه س
برۆ هه ر لای ئ که ئاره زووت هه س
رۆ له به دا یم روو که ره خو ووا
هه رچی گا کی لای نابی گا بی خوا
نی وه ی ده س ره نجت هه ر بۆ بی نه وا
خو ت ریسوا مه که بۆ کراس و که وا
هینده بخو ئنه که خو ئنده وار بی
له ناو کو مه لدا زرنگ و هوشیار بی

به‌ناوی چاکه تۆزئ ديار بی
 چ له لادئ بی یا خو له شار بی
 رۆله عیسانی یا خو مووسایی
 مه‌چۆ به‌گژیا هر به‌خۆرای بی
 هه‌تا ئه‌توانی به‌دلنه‌وایی
 بیهینه سه‌ر پئ ڕینگه‌ی برای بی

قانیع له چیرۆکه شیعریشدا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆی له
 لادیدا ژیاوه. به‌چۆنییه‌تی ژیاوی خه‌لکی لادئ ئاشنایه‌تییه‌کی ره‌به‌قی بووه، له‌چه‌کامه‌ی
 مازووچنین له‌ لادیدا تابلۆیه‌کی ته‌واوی خه‌لکی لادئ کیتشاهه‌ و له‌وه‌دا باسی مازووچنینی
 خه‌لکی لادئ ده‌کا، له‌ باری کیش و پاشل و ناوه‌رۆکه‌وه‌ زۆر به‌رزه‌ و هه‌یچ چه‌شنه
 ناته‌واوییه‌کی تیدا نییه‌ و هه‌موو ڕیکۆپێکن و له‌سه‌ر کیشی هه‌وت هه‌یجایی هۆنراونه‌ته‌وه
 که‌ ئه‌وا چه‌ند هۆنراویکی ئه‌و چه‌کامه‌ لێرده‌ا دێنن که‌ ده‌لئ:

ژینی لادئ سه‌هیرانه
 گه‌رچی تۆزئ گه‌رانه

رۆژی نه‌ورۆژ ئه‌وه‌ل سه‌ال
 ده‌که‌ونه‌ ئیش کوپ و کال
 یا جووت یا جوگه‌ هه‌تان
 بۆ ئاوداشتن ده‌غل و دان
 یا دار برینی شاخه
 یا خو په‌رژینی باخه
 یا توونه‌ یا دره‌و
 ناوه‌ستن به‌رۆژ و شه‌و
 یا گه‌یره‌ یا شه‌ن کردن
 هه‌لمه‌ت بۆ فرمان بردن
 فه‌رقی نییه‌ نیر و مئ
 هه‌رچی دانیشته‌وه‌ له‌ دئ
 هه‌موو خه‌ریک فرمانن
 به‌ ده‌ست هه‌نانی نانن

تا تەواو ئەبى ھاوین
 تى ئەكۆشنى زۆر بەتەين
 بەينى لەويا بەتالنى
 خەرىكى ئىشى مالنى
 تىرەك لىدان گلەبان
 كۆلان گرتن بەتەيمان
 كە ئىش رووى كرده تەواو
 كۆئەبنۆلە ھەوز و ئاو
 چەن دارى بى لای مزگەوت
 ھەندى راس و ھەندى چەوت
 لە بۆ سىبەر نىژراوھ
 سەكۆى لەبن كراوھ
 ئەھلى دى كە زۆر و كەم
 لە سەر سەكۆئەبن جەم
 تاوئ شەرھ ئاو پرژىن
 بە گالتەوھ شەرھ جوین
 تاوئ باسى ژن ھىنان
 تاوئ تارىف دەغل و دان
 دوو سى رۆژى بەم جۆرھ
 بە گۆرانى و بەھۆرھ
 رائەبوئىرن بەششادى
 گا گا بىرى ئازادى
 مام خوا كەرھ دنيا ديو
 بانگ ئەكا ھەتيو مەتيو
 بوچى ھىندە منالنى؟
 ھەتاكوو كەى لە مالنى
 بەراوردەم تەواوھ
 تەقەى مازوو شكاوھ

کیتان کوری مهیدانه
یاللا مازوو چنانه

ئوهی که مازووچن بی
پیاو بی وه یا خوژن بی
چاره کهی کۆلی دایکی
یا کراسه کۆنی باوکی

ئه کهن به چاره کهی نان
ئوسا هه لئه گرن گۆچان
ئهمجا ئه دن به هه ردا
به شاخ و داخ و زه ردا

یه کی ده وهن یه کی دار
یه کی له دار دیته خووار
قووله و گۆزانی و هۆره
لییان ئه بی به نۆره

که رۆژ گه ییه چیشتنگاو
دهس ئه کهن به قیره و قاو
ئهمجا یه کی هه له دهو
تی ئه چریکینی وه ک کهو

ئهلئ بۆ ناخیری ئه مرن
هه تیو ههستن دهس بگرن
ئاوازی لی هه لئه به بری
رۆچی عاشقان ئه چری

له ویا گشت رانه پهن
له جیه کا دهس ئه گرن
ته قله چلکن رانکه شر
له ویا ئه یکهن به سممر

یه ک گه نجیکی بالا جوان
سه ر چۆبی ئه گری بۆیان

دەسەسپى ئال بەدەس
 ھەلئە سووپىننى سەرمەس
 نە زیاد ئەرۆن و نەكەم
 ھەلئە پەن بەبى خەم
 كچىش ھەموو لەو لاوہ
 بە ریزە رىك وەستاوہ
 كراس مۆر و سوخمە زەرد
 كەواى ئال پوومەت بى كەرد
 ھەر يەك دلى لە لاىە
 بۆخۆى خەرىك سەوداىە
 جار جارى گۆرانىبىز
 گەنم رەنگىكى درىز
 سەرى وەر ئەچەرخىننى
 رىزى كچان ئەدویننى
 بۆنى مېخەك و سمل
 ئەدا لەناو پەرەى دل
 كاتى كە كچ مانوو بوو
 دەس بەر ئەدەن بۆ پشوو
 يەكئى ئەلى ئاى دىرە
 با برۆين چى كەين لىرە
 كۆلمان قورس و سەنگىنە
 وا ئىشمان پىكەننە
 دووبارە چەشنى كەوبار
 ئاژىن ئەبن لە نزار
 پىش ئەوہ تارىك دابى
 ئەگەنۆ نرىكى دى
 يەكئى گەلا يەكئى دار
 يا دوولق يا پىلەوار

ئەيبەن بۆ پىيوستى مال ئاوايه ژيانى سـال

قانىع تا ئىستا پىنج بەرھەمى بەناوھەكانى: «گولالەى مەريوان، باخچەى كوردستان، چوارباخى پىنجوين، شاخى ھورامان، دەشتى گەرميان» لە چاپ دراون، بەلام گەلى ھۆنراوى ترى ھەن كە ھىشتا چاپ نەبوونە.

سەرچاوەكان

- ۱- گولالەى مەريوان - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۱.
- ۲- باخچەى كوردستان - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۳- چوارباخى پىنجوين - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۳.
- ۴- شاخى ھورامان - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۴.
- ۵- دەشتى گەرميان - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۵.
- ۶- ھەندى لاپەرەى ئەودىوى بىرەكانى قانع - محەمەدى مەلا كەرىم - بەغدا، ۱۹۷۲.
- ۷- پاشمەرگەى قانع - كۆكردنەوھى وريا قانع - سلیمانى، ۱۹۷۰.

فايق بىكەس

۱۳۲۵-۱۳۶۸

ئەم ھۆنەرە پايه بەرزە كە وەكو ئەستىرەيەكى گەش لە ناسمانى وێژەى كوردیدا دەردەوشیتەو، ناوى فايق و كوررى عەبدوللا بەگى كوررى كاكە حەمەى ئەلیاسە قۆجەيە. بنەمالەكەى لە قەلاچوالانەوہ بارى كردووتە سلیمانى و لە سالى ۱۳۲۵ى كۆچى لە دىيى سیتەكدا پىي ناوتە مەيدانى ژيانەوہ. سیتەك لە سى فرسەخىي شارى سلیمانى دايە. فايق خويندنىكى زۆر بەرزى نەبوو، سەرەتا لە قوتابخانەى ئاينىدا خەرىكى خويندن بوو و پاشان لە بەغدا و سلیمانى ماوہەك دەرزى خويندوو و كە باوكى مردوو، ژيان بەجارى تەنگى پى ھەلچنپوہ و ئەوسا خەرىكى كرىكارى و مزيارى بوو و لە پاشا بوو بەمامۆستا و ئىتر ژيانى بەوانە وتنەو و ھۆننەوھى ھۆنراو بردووتە سەر تا لە سالى ۱۳۶۸ لە تەمەنى چل و سى سالىدا كۆچى دواى كردوو و بەپىي ئەسپاردەى خوئى لە گردى سەيواندا ئىژراو.

فايق ھەر لە تەمەنى مندالیدا دايك و باوكى لە دەست داون و ژيانى لە ئەوپەرى ھەژارى و بەدبەختى و كلۆلیدا بردووتە سەر و لەبەرئەوھى كەسى نەماوہ كە دەرد و پەژارەى دلى برەوينیتەو، بى كەسىي كردووتە نازناوى و ئىتر كەوتوووتە ھۆننەوھى ھۆنراو و

که وتوووته سهر ئه وهی که په ژاره و خهفته تی دلّی به با بدا . بیکهس جگه له زمانه که می خوئی،
زمانی عه ره بی و فارسیی تا رادهیه کیش ئینگلیزیی باش زانیوه و، گه لئی هؤنراوه شی
به زمانی عه ره بی هؤنیوه ته وه .

بیکهس ههروه ها له هؤنراوه کانیدا دهرده که وئی له هؤنراوه هؤنینه وه دا شتیه که تایبه تی
بووه و، زۆربه ی هؤنراوه کانی جوان و شیرین و ساده و په وانن و پتر داوا ی له خه لک
کردوه که خوئیان له پر و پووچ لادهن و بییری چاک بکه نه وه و خه ریکی کار بن و له
تیکۆشیندا بن تا له ژياندا سهر که ون:

رۆژ و ئهرز و مانگ وا له که رایه
ئینسانی ئیشه که ره حه بی بی خویه
تۆش تی بکۆشه تا هیزت تیا به
به کهم رازی بیت زۆر له پیدایه

سه ری بی رۆژی له ژیر خاکایه

کا که دانیشتن مالمویران ئه کا
نه فرهت له خوئی و له ژیان ئه کا
بی ئیشی ئینسان په ریشان ئه کا
نان و مافی تو هه ره له کارایه

سه ری بی رۆژی له ژیر خاکایه

میرووله ده عبا ی بچووک و ورده
دایم خه ری که به کۆش و کرده
سهیری که چه ند به ده ست و برده
پیاوی بی کاره وه ک مردوو وایه

سه ری بی رۆژی له ژیر خاکایه

به پئی فه رمووده ی ئایه تی قورئان
هه ول و تیکۆشین فه رزه بو ژیان
له سه عی زیاتر نییه بو ئینسان
نابی مه ئیووس بی تو له م دونیا یه

سه ری بی رۆژی له ژیر خاکایه

مه لئی فه قیرم، کوفری نیعمه ته
پیاوی ته وه زل لات و نه گبه ته
له شی ساغ بو تو مولک و سهروه ته
قوئی لی هه لکه بچۆره کایه

سه ری بی رۆژی له ژیر خاکایه

بیکهس ئاره زوی ئه وه یه که خه لک وه کو خوشک و برا به یه که وه ژیان به رنه سهر و له فیز

جوانیت ببینم، چونکه من به دلّ پهست و خه مگینم و له ژیان بیزارم و به جارّی له ژین وهره ز
بووم:

به هار نامه وی جوانیت ببینم
دوورم له خوڅی، خه ریکی شینم
دوژمنی لاله و گول و نه سرینم
نهمرو من به دلّ پهست و خه مگینم
زار و بیزارم تاریکه ژینم
به هار نامه وی جوانیت ببینم

به هار بولبولت با هر بخوینّی
کانیت ناوی پروون با هه لقواینّی
نهمانه دلی من نابزوینّی
گویش له دهشتا با خوئی بنوینّی
کز و گیات ههوا بابیشه کینّی
به هار نامه وی جوانیت ببینم

به هار و دهشت و ناسمانی شینی
نهنشئی دیمه نی جوان و شیرینی
پر بی له دلی و دهرد و غه مگینی
بولبول و قومری و گول و نه سرینی
په شمه لای که سئی سه راپا ژینی
به هار نامه وی جوانیت ببینم

بیکه س له بهر نه وی له بیکه سیدا ژیانی بردووته سهر و که سی شک نه بردووه که
سکالا و گله و گازندهی دلی خوئی بؤ بکا نه وهیه که په نای بردووته بهر مانگ، نه ویش له
کوئی؟ له ناسماندا، له کاتیکدا که مانگ پروومه تی هه لگه پراوه و په رنگی زهرده و نه ویش دلی
پر له ناخ و په ژاره و دهرده و نه وسای لئی ده پرسئی: نهی مانگ توخوا پیم بلّی که چن
جوانان و چنند دس له ملان و چنند کوژی به زمی گراوان و چنند کوژراوی پئی نازادیت
دیوه که وا په رنگی پروومه تت زهرده لگه پراوه؟

نهی مانگ من و تو هردوو هاوده ردین
هردوو گرفتار یهک ناهی سه ردین
تو ویل و په رنگ زهرده به ناسمانه وه
منیش دهره دهر به شارانانه وه
دهخیلتم نهی مانگ قیبله ی دلداران
دهرمانی دهردی دله ی بیماران
شه ویکه و نه مشه و بگه ره فریام
بی یار و هاوادم عاجز و ته نیام
دلزار و بیزار پهست و غه مگینم
گیروده ی داوی یاری شیرینم

دل‌بهندي عه‌شقی ئه‌و به‌له‌ک چاوه‌م
 شیت و شه‌یدای ئه‌و ئه‌گرچه‌ خاوه‌م
 له‌وساوه‌ ئه‌وم که‌وتووته‌ خه‌یال
 گریانه‌ پیشه‌م بوومه‌ کۆی زوخال
 ئه‌ی مانگ تۆ شو‌عه‌ی عه‌شقی پیروزی
 تۆ نه‌شئه‌ به‌خشی دلی به‌سۆزی
 من سویندت ئه‌ده‌م به‌عه‌شق و جوانی
 به‌ نه‌سیمه‌که‌ی به‌ری به‌یانی
 به‌سه‌ره‌تی خۆت بۆ من به‌یان که
 ده‌ردی گرانم نه‌ختی ئاسان که
 دوچاری چی بووی وا په‌شی‌واوی؟
 له‌به‌رچی په‌ست و مات و دامای؟
 پیم بلێ توخوا چه‌ند جوانانت دی؟
 چه‌ند جووته‌ یاری ده‌س له‌ ملانت دی؟
 چه‌ند کۆری به‌زمی عاشقانت دی؟
 چه‌ند ته‌خت و به‌خت و خانومانت دی؟
 چه‌ند قاره‌مان و چه‌ند سولتانت دی؟
 چه‌ند قه‌وم و میله‌ت، چه‌ند شارانت دی؟
 چه‌ند شه‌روشه‌وژی بی ئامانت دی؟
 چه‌ند بۆردمانی کوردستانت دی؟
 چه‌ند کفنی ئالی شه‌هیدانت دی؟
 چه‌ند بی که‌سانی په‌رتشانانت دی؟
 چه‌ند ده‌ربه‌ده‌ر و مالدویرانت دی؟
 چه‌ند چاوی سووری پر گریانانت دی؟
 ئه‌ی مانگ ئه‌وه‌نده‌ سه‌یری دنیات کرد
 سه‌یری نیفاق و زولم و ریات کرد
 بۆیه‌ به‌م ره‌نگه‌ کاری لی کردی
 ره‌نگ و شو‌عووری به‌جاری بردی

دیوانی ھۆنراوی ئەم ھۆنەرەمان لە ساڵی ۱۹۶۲ لە بەغدا بۆ جاری یەکەم لەسەر ئەرکی
حەمەیی مەلاکەریم لە چاپ دراوە.

سەرچاوەکان

۱- دیوانی بیکەس، لەسەر ئەرکی حەمەیی مەلاکەریم - بەغدا، ۱۹۶۲.

۲- بیکەس، شاکر فەتاح - سلیمانی، ۱۹۷۴.

لێکدەرانی قورئانی پیرۆز

ئەگەر تۆزیک بەوردی سەرنج بدەینە شوێنەوارەکانی ئیسلامیی بۆمان دەردەکەوێت کە بە
دریژایی مێژووی ئیسلام کورد پتر لە نەتەوێکانی تر خزمەتی بەقورئان و زانستەکانی
ئیسلامی کردووە، لەناو ئەوانەدا دەتوانین لە دینەوەراییەکان و نامتیدیەکان و
شارەزووریەکان کە ھەموویان کورد بوون ناو بێین کە پیاوی بەناویانگ و ناواری وەکو:
ئیبنی حاجب و ئیبنی سەلاح و ئیبنی خەلەکان و ئەبوو فیدای لێ ھەلکەوتوو، بەلام
بەداخووە ھەموویان نووسراوەکانی خۆیانیان بەزمانی عەرەبی نووسیون و ئیتر ھیچ
چەشنە نووسراویکیان بەزمانی کوردی لێ بەجێ نەماوە.

گەرچی ھۆنەرانی کورد ھەر لە سەرەتای ئیسلامەتیدا بەزمانی زگماکی خۆیان
ھۆنراویان ھۆنیوەتووە و ھەندی لە پەرتووکی رێ و رچە کۆنەکانی کوردستانیش بەپەخشان
ھەر بەکوردی نووسراون، بەلام ئیتر تا سەدەیی سێزدەمی کۆچی ھیچ چەشنە نووسراویکی
پەخشان بەزمانی کوردی نەنووسراوە و لە پاشا زانیان و نووسەرانی کورد دەستیان دایە
نووسینی پەخشانی کوردی و گەلێ شوێنەواری باییداریان بەزمانی کوردی نووسی و
بەیادگار بەجێیان ھێشت.

بۆ وێنە گەلێ لە زانیانی ئاینی دەستیان دایە لێکدانەووە و شیکردنەووەی نایەتەکانی
قورئانی پیرۆز کە دەتوانین لەناو ئەوانەدا لەم کەسانە ناویبەین: «مەلا محەمەدی کۆبی،
مەلا عەبدولکەریمی مودەرپیس، شیخ محەمەدی خال، مەلا حوسێن دزەبی، عوسمان
عەبدولعەزیز پیر وەیس، سەدیق بۆرەکەبی» کە لێرەدا لە بارەیی شوێنەواری ھەندیکیان
باس دەکەین.

تەفسیری کوردی لەسەر کەلامی خوداوەندی

ئەم تەفسیرە بەپێنوووسی مەلا محەمەدی کۆیی (١٢٩٣-١٣٦٣)ی کۆچی نووسراوە و گەرچی دوو سەد لاپەرەیک زیاتر نابێ، بەلام بەکوردییەکی سادە و پەوان نووسراوە و ئایەتەکان بەجوانی شی کراونەتەوه و بەجۆرێ کە هەموو خۆتێندەوارێک تێ بگەیهنێ.

تەفسیری نامی

ئەم تەفسیرە بەپێنوووسی مامۆستا مەلا عەبدولکەریمی مودەرریس (١٣٢٣-١٤١١)ی کۆچی)ە و یەکێ لە جوانترین و باشترین تەفسیرەکانی کوردییە کە تا ئێستا لە چاپ دراوە. ئەم تەفسیرە کە لەسەر تەواوی قورئانی پیرۆزە، داگری حەوت بەرگە و نزیکەی ٣٧٤١ لاپەرەیک دەبێ و لەم تەفسیرەدا تەواوی ئایەتەکانی قورئان بەجوانترین شیوه بەزمانیکی سادە و پەوان شی کراونەتەوه و بۆ ئایەتەکانی گەلێ بەلگەیی زانستی هێناوه تا مەبەستی قورئانی پێ بسەلمێنێ.

تەفسیری خال

ئەم تەفسیرە بەپێنوووسی شیخ محەمەدی خال (١٣٢٢-١٤٠٩)ی کۆچی)ە کە تا ئێستا بەرگی چوارەمی بۆ بوو تەوه و بەیەکێ لە جوانترین تەفسیرەکانی کوردی دێتە ژمار و بەپەخشانیکی سادە و پەوان لەسەر شیوهی سۆرانی نووسراوە و زۆریە ئایەتەکانی بەشیوهی زانستی شی کراونەتەوه و بۆ سەلماندنی مەبەستەکی گەلێ بەلگەیی لە نووسەران و زانایان هێناوه.

ژبانی ئینسان

ئەم تەفسیرە بەپێنوووسی مەلا حوسێن شیخ سەعدی دزەیی (١٣٠٣-١٤٠٣)ی کۆچی)یە و یەکێ لە باشترین و جوانترین تەفسیرەکانی کوردییە و داگری شەش بەرگە و رافەیی تەواوی قورئانی پیرۆزە و لەم تەفسیرەدا نووسەر ئایەتەکانی بەچەشنیکی سادە و پەوان شی کردووەتەوه و بێ ئهوه بەلگەیک بۆ قسەکانی خۆی بێنێ و دیارە گەلێ وشەیی عەرەبی و فارسیشی ناخنیووتە ناو قسەکانی و بەچەشنیکی مەلایانە مەبەستەکانی خۆی دەرپرپوه و بەلام گەلێ وشەیی جوان و پەسەنی کوردیشی هێناوه کە لە تەفسیرەکانی تردا ئهوهمان ناکەوێتە بەرچاوی.

میر شہرہ فخان بتلیسی

میر شہرہ فخان کوری میر شہمسدین له سالی ۹۴۹ی کۆچی له شاری بتلیس پتی نایه مهیدانی ژیانه وه. له تمهنی ههشت سالیدا باوکی ناریدییه ئهسپههان و له ویتدا له گه ل کورانی شا تامازی سهفهوی (۹۲۰-۹۴۸ی کۆچی) دا دهستی کرده خویندن و پیزمانی عه ره بی و قورئان و ویزه ی فارسیی له لای زانایانی گه وره ی ئه و سه رده مه دا خویندن و له تمهنی دوازه سالییه وه له لاین شاهه کرایه میری به شیک له ئاوربا یگان و له پاش مردنی تاماز شا له لاین شا ئیسماعیلی سهفه ویه وه (۹۸۴-)

۹۸۵ی کۆچی) نازناوی میری میرانی کوردستانی پتی درا و له پاش ماویه که به هوی ناحه زانه وه که وته بهر پقی شا و له سه ر کار ده رکرا و که ئه م هه واله گه یشته مورادخانی سنییه می عوسمانی (۹۸۲-۱۰۰۲ی کۆچی)، له سالی ۹۸۶ی کۆچیدا نازناوی خانانی پتی دا و فه رمانزه وایه تیی بتلیس و مووش و ئه خلالت و سعرد و خیزانی پتی به خشی و دهستی کرده فه رمانزه وایه تیا تا له سالی ۱۰۰۵ی کۆچیدا به پتیه بردنی ولاتی دایه دهستی کوره گه وره که ی و خوی خه ریکی نووسینی شه ره فنا مه کرد که میژووی کورد و کوردستانه و به م چه شنه ژیان ی برده سه ر تا له سالی ۱۰۱۱ی کۆچیدا گیانی به گیان ئافه رین سپارد و له گۆرستانه که ی بتلیس ناشتیان.

میر شہرہ فخان به یه کتی له میژوو نووسانی هه ره به رزی کورد دیته ژمار که گرنگترین شویتنه واری ئه و په رتووکی شه ره فنا مه یه که میژووی بنه ماله کان و فه رمانزه وایانی کورده که بۆ نووسینی ئه م به ره مه که لکی له گه لتی سه رچاوه ی کۆن و په سه نی کوردی وه رگرتوو و له راسته قینه دا ته نیا سه رچاوه یه کی به نرخ و باییداره بۆ لیکۆلینه وه ی میژووی نه ته وه ی کورد.

مه لاهه محمودی بایه زیدی

مه لاهه محمودی بایه زیدی له سالی ۱۲۱۷ی کۆچی له شاری بایه زیدا له دایک بووه و هه ر له سه رده می مندالییه وه خه ریکی خویندن بووه و فه قیه تی گه لتی مه لبه ندی کوردستان که پاوه و له پاشا پۆیشته ووه ته بتلیس و له ویتدا له لای زانایان لیکدانه وه ی قورئان و فه رمووده کانی پیغه مبه ری گه وره ی ئیسلام و پیتۆلیی خویندوو و له ویتوه پۆیشته ووه ته

تهوریز و ویزه‌ی فارسی خویندوو و گه‌پراوته‌وه زید و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خوی و پاشماوه‌ی ژبانی به‌وانه و تنه‌وه و دانانی په‌پاو و نامیلکه بردووته‌ه سهر تا له‌سالی ۱۲۷۹ی کۆچیدا کۆچی دواویی کردوو و له‌گۆرستانه‌که‌ی بایه‌زید نیژراوه.

مه‌لا مه‌حموود به‌یه‌کۆ له‌ زانایان و میژوونوسانی گه‌وره‌ی کورد دیته ژمار و، ئه‌و به‌که‌مین زانای کورد بووه که شه‌ره‌فنامه‌ سه‌رنجی پاکیشاوه و به‌دوو‌یه‌وه چوو و له‌ زمانی فارسییه‌وه وه‌ری گه‌پراوته‌ه سه‌ر شتیه‌ی کرمانجی باکووری و، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی میژووی پروداوه‌کانی شه‌ره‌فنامه‌ تا‌سالی ۱۰۰۵ی کۆچی بووه، ئه‌و پاشماوه‌ی میژووی کورد و کوردستانی له‌ دوا‌ی ئه‌و میژوووه‌ نووسیه‌وه که وه‌کو ده‌لێن به‌خه‌ته‌که‌ی خوی ماوه‌ته‌وه و هه‌شتا له‌ چاپ نه‌دراوه. مه‌لا مه‌حموود جگه‌ له‌ وه‌رگه‌پرانی شه‌ره‌فنامه‌ و نووسینی پاشماوه‌ی میژووی کورد و کوردستان، گه‌لێ به‌ره‌می تری داناوه که بریتین له‌: فۆلکلۆر و په‌ندی پێشینیانی کوردی، پێ و په‌وشتی کورده‌کان و گه‌لێ به‌ره‌می تر.

میرزا شوکروولای سنه‌یی

میرزا شوکروولای کورپی میرزا عه‌بدوولای خۆش‌نوس له‌سالی ۱۲۷۵ی کۆچی له‌ شاری سنه‌دا له‌ دایک بووه و هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه خه‌ریکی خویندن بووه و له‌ باوکییه‌وه فیری خۆش‌نوسی بووه و له‌ پاشا له‌ لای زانایانی ئه‌و شاره‌ فه‌قی ئیسلامی و ویزه‌ و زمانی فارسی خویندوو و له‌ تافی جوانیدا بووته‌ نووسه‌ری تایبه‌تی سلیمان‌خانی شه‌ره‌فولولک و پاشان چووته‌ تاران و له‌ لای میرزا عه‌لی ئه‌سفهرخانی ئه‌تابه‌ک دامه‌زراوه و ئه‌وسا گه‌پراوته‌وه زید و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و له‌ ده‌وری میرزا مه‌حموودخانی ئیحتشامولسه‌لته‌نه‌دا بووته‌ فه‌رمانه‌وه‌ی ئه‌سفهند ئاوا و لیتاخ و له‌ زه‌مانی ئه‌بولقاسم‌خانی قه‌ره‌ گویژلوودا خانه‌نشین بووه و ته‌واوی مووچه‌ و به‌راته‌که‌ی بپراوه و که‌وتووته‌ نه‌داری وه‌ژاری و سه‌ری خۆی هه‌لگرتوو و پویشتووته‌ تاران و هه‌ر له‌ ویدا له‌ ئه‌وه‌په‌ری هه‌ژاری و نه‌داریدا له‌سالی ۱۲۴۰ی کۆچی مردوو و نیژراوه.

میرزا شوکروولای به‌یه‌کۆ له‌ میژوونوسانی هه‌ره‌ به‌رزی کورد دیته ژمار که یه‌کۆ له‌ شوینه‌واره‌ گرنگه‌کانی په‌راوی (تحفه‌ء ناصر)یه که بریتیه‌ له‌ میژووی کورد و جوغرافیای کوردستان. ئه‌م په‌پراوه‌ که داگری دوو به‌شه‌، به‌شی هه‌وه‌لێ بریتیه‌ له‌ جوغرافیای سنه‌ و مه‌لبه‌نده‌کان و ناوچه‌کان و رووباره‌کان و کتبه‌کان و عیله‌ و هه‌زه‌کانی کوردی ئه‌و مه‌لبه‌نده‌ و به‌شی دووه‌می بریتیه‌ له‌ میژووی ئه‌رده‌لان که له‌ بابه‌ ئه‌رده‌له‌وه‌ ده‌ست پێ ده‌کا تا ده‌وری فه‌رمانه‌وه‌ی قاسم‌خانی قه‌ره‌گویژلوو له‌سالی ۱۲۲۲ی کۆچی.

میرزا عەلی ئەکبەری کوردستانی

میرزا عەلی ئەکبەر کورپی میرزا عەبدوللّا که نازناوی ئەفسەرە لە سەدەمی سێزەدەم و چوار دەمی کۆچیدا ژیاوه و لە شاری سنەدا لە دایک بووه و خۆیندنی هەر لەو شارەدا تەواو کردووه و شارەزایی لە زمانی فارسی و عەرەبیدا هەبووه و لە مێژوو، وێژە و فارسی و کوردیدا پەسپۆر بووه و لە دەوری لایەتیدا بووێتە نووسەری خانی ئێردەلان و ماوێهەکیش بووێتە نووسەری تاییهتی سەیفەدین خانی تیلەکوژی و لە ساڵی ۱۳۱۷ی کۆچیدا کۆچی دوایی کردووه.

میرزا عەلی ئەکبەر بەیەکێ لە مێژوونووسانی کورد دێتە ژمار و زۆربەیی تەمەنی خۆی بەنووسینی مێژووی کورد و کوردستان تەرخان کردووه و پەراویکی بەناوی (حدیقهء ناصریه) سەبارەت بەجوغرافیا و مێژووی کوردستان لە نۆ بەشدا نووسیوه که لەم دوایییدا لە چاپ دراوه. شایانی باسە که مامۆستا مەردۆخ بۆ نووسینی بەرگی دووهمی مێژووهکهی خۆی لەم پەراوه که لکی وەرگرتووه.

جگە لەم مێژوونووسانە که باسمان لێیانەوه کرد گەلی مێژوونووسی تر هەن که زۆربەیی تەمەنیان بۆ نووسینی مێژووی کورد و کوردستان تەرخان کردووه و گەلی شوێنەواری بایداریان بۆ گەلەکیان بەجێ هێشتووه که هەندێکیان کۆچی دواییان کردووه و هەندێکیان ماون که لەناو ئەوانەدا دەتوانین لەم کهسانە ناو بیهین: «مەستورە خانمی کوردستانی، قازی مەلا عەبدوللای هەورامانی، عەبدولقادری بابانی، رەشید یاسەمی، جەلادەت بەدرخان، ناسری موحسینی، عەلی سەیدۆ گۆزانی، رەمزی قەزان، کەریم زەند، رەفیق حیلمی، تۆفیق وەهبی، مەلا جەمیل رۆژبەییانی، کەمال مەزەهر، جەمال نەبەز، مەرف خەزەندەر و، دەیان کەسی تر».

سەرچاوهکان

- ۱- شەرەفنامەمی میر شەرەفخان بئلیسی - وەرگێراوی هەژار، نەجەف، ۱۹۷۵.
- ۲- شرفنامه، تالیف امیر شرفخان بئلیسی - باهتمام ولیامینوف پطربورغ، ۱۸۶۲.
- ۳- غونچەیی بەهارستان - حوسین حوزنی موکریانی - حەلەب، ۱۹۲۵.
- ۴- بیبلۆگرافیای کتیبی کوردی - نەریمان - بەغدا، ۱۹۷۷.
- ۵- مێژووی نەتەوهی کورد - سەلح قەفتان - بەغدا، ۱۹۶۹.
- ۶- تاریخ السليمانية وانحائها - تالیف امین زکی - بەغدا، ۱۹۵۱.
- ۷- القضية الكردية - تالیف بلەج شیرکوة - القاہرة، ۱۹۳۰.

یووستی و دۆمۆرگان ناو بیهین، به لّام نووسهرانی کورد بهره بهره که وتنه بییری فرههنگ دانان و گه لّی فرههنگیان بۆ زمانی کوردی دانا که ئهوا لّیره دا باسیان لّتوه ده کهین:

فرههنگی یوسف پاشا

یوسف زیائهدین پاشا خالدى كورى محمهدى بتلیسییه که له سالى ۱۲۵۸ ی کۆچی له بهیتولوقه ده سدا له دایک بووه و هر له مندا لّیه وه خه ریکی خویندن بووه و له دهوری جوانیدا چووته ئهسته موول و له پاشا له کاری میری دامه زراوه و ماوه یهک چووته بتلیس و له پاشا که راوته وه زید و مه لّبه نده که ی خۆی و له ویدا کۆچی دوا ییی کردوه. یوسف پاشا زمانی کوردی باش ده زانی و له سالى ۱۲۱۰ ی کۆچیدا فرههنگیکى به ناوی: (الهیدیه الحمیدیه فى اللغه الكردیه) دانا و پیتشکه شی کرده سولتان عه بدولحه میدی عوسمانی (۱۲۹۳-۱۳۲۷ ی کۆچی). ئه م فرههنگه زۆر به ی وشه کانی زازاین و نزیکه ی پانزده هه زار وشه یه و به یه کّی له فرههنگه کانی گرنگ و با ییداری کوردی دیته ژمار.

فرههنگی مههاباد

ئه م فرههنگه نووسراوی گیو موکریانیه. ئه وره حمان که به گیو موکریانى ناسراوه، له سالى ۱۳۲۳ ی کۆچی له شاری سابلآخدا پیتی ناوته مهیدانی ژبانوه و هر له مندا لّیدا له گه لّ کاکى سهید حسین حوزنی چووته هه لّب و له ویدا خه ریکی خویندن بووه و له پاشا چووته رهواندز و له تافی جوانیدا خه ریکی نووسین و کۆکردنه وه ی شوینه واری کوردی بووه و ئه وسدا دهستی داوته فرههنگ نووسین و یه کّی له کاره کانی نووسینی فرههنگی مههاباده که داگری سی هه زار وشه ی کوردیه و ئه م فرههنگه به یه کّی له گه وره ترین و با ییدارترین فرههنگه کانی کوردی دیته ژمار. جگه له مه فرههنگیکى تری هه یه به ناوی فرههنگی کوردستان که هیتستا له چاپ نه دراوه. رابه ر و کۆلکه زێرینه ش یادگاری ئه ون.

فرههنگی مهردۆخ

ئه م فرههنگه که فرههنگیکى کوردی به فارسی و عه ره بییه دانراوی ئایه تولّای مهردۆخی کوردستانییه که به یه کّی له فرههنگه با ییداره کانی کوردی دیته ژمار و داگری سئ هه زار وشه ی کوردی سنه بییه که له گه لّ هه شت سه د پهندی پیتشینانی کوردی سنه بیی و ریزمانی کوردی له چاپی داوه.

فهرهه‌نگی جگه‌رخوین

ئەم فهرهه‌نگه نووسراوی جگه‌رخوینە که یه‌کێ له هۆنه‌رانی هه‌ره به‌رزی کورده و فهرهه‌نگه‌که‌ی که داگری شه‌ش هه‌زار وشه‌ی کوردیه‌ی تابه‌تی کورده‌کانی سوورییه و ئەم فهرهه‌نگه له دوو به‌رگدا له ساڵی ۱۹۶۲ له به‌غدا له چاپ دراوه و به‌یه‌کێ له فهرهه‌نگه گرنگه‌کانی کوردی دیته ژمار.

فهرهه‌نگی تۆفیک وه‌هبی

ئەم فهرهه‌نگه که نووسراوی تۆفیک وه‌هبیه له کوردیه‌وه بۆ ئینگلیزییه و به‌یه‌کێ له فهرهه‌نگه باییداره‌کانی کوردی دیته ژمار و داگری چل هه‌زار وشه‌ی کوردی خه‌لکی سلیمانیه و له ساڵی ۱۹۶۴ به‌هاوکاری ئەدمۆندز له چاپی داوه.

فهرهه‌نگی خال

ئەم فهرهه‌نگه نووسراوی شیخ محهمه‌دی خاله که خه‌لکی سلیمانیه و به‌گرنگترین فهرهه‌نگی کوردی دیته ژمار و داگری په‌نجا هه‌زار وشه‌ی کوردیه‌ی و بۆ نووسینه‌ی فهرهه‌نگه‌که‌ی سوودی له ته‌واوی فهرهه‌نگه‌کانی پیش خۆی وه‌رگرتوه و له ساڵی به‌رگدا له ساڵی ۱۹۵۹، ۱۹۶۴، ۱۹۶۷ دا له چاپی داوه.

فهرهه‌نگی کوردۆ

ئەم فهرهه‌نگه نووسراوی دوکتۆر قه‌ناتی کوردۆیه. قه‌ناتی کوردۆ له ساڵی ۱۳۲۹ی کۆچی له دیتی سوورێ سهر به‌قارس له دایک بووه و له تفلیسدا خویندنی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی ته‌واو کردوه و له لیننگرادا دوکتۆرای له زمان و وێژه‌ی کوردی وه‌رگرتوه و له ساڵی ۱۴۰۶ دا کۆچی دوا‌یی کردوه. کوردۆ به‌یه‌کێ له زانایانی هه‌ره‌به‌رزی کورد دیته ژمار و یه‌کێ له کاره‌کانی نووسینه‌ی فهرهه‌نگی کوردی سۆزانییه به‌پووسی که داگری سی هه‌زار وشه‌ی کوردیه‌ی و به‌یه‌کێ له فهرهه‌نگه باییداره‌کانی کوردی دیته ژمار.

جگه له‌م فهرهه‌نگانه‌ی باسما‌ن لێوه کرد گه‌لێ که‌سی تر وه‌کو مامۆستایان «د. جه‌مال نه‌به‌ز، مووسا عه‌نته‌ر، عه‌بدولقادر به‌رزنجی، مه‌عرووف قه‌ره‌داغی، شاکر فه‌تاح، عه‌لانه‌دین سه‌جادی» فهرهه‌نگیان نووسیوه و له‌م باره‌وه گه‌لێ په‌راو و خزمه‌تیان به‌زمانه‌که‌ی خۆیان کردوه.

- ۱- الهدية الحميدية في اللغة الكردية، تأليف يوسف پاشا الخالدي، استانبول، ۱۳۱۰هـ.
- ۲- فهره‌نگی مه‌هاباد - دانەر گیو موکریانی - هه‌ولێر، ۱۹۶۱.
- ۳- فرهنگ مردوخ تألیف آیه‌ الله مردوخ کردستانی - تهران، ۱۳۲۴.
- ۴- فهره‌نگی خال - دانەر شیخ محهمه‌دی خال - به‌غدا، ۱۹۷۶.
- ۵- فهره‌نگا جگەر خوین - دانەر جگەر خوین - به‌غدا، ۱۹۶۲.
- ۶- هه‌ندی زاراوه‌ی زانستی، جه‌مال نه‌بەز - سلێمانی، ۱۹۶۰.
- ۷- فهره‌نگی زانیاری - عه‌بدولقادر به‌رزنجی - سلێمانی، ۱۹۷۲.
- ۸- فهره‌نگی کشتوکال - مه‌رووف قه‌رده‌اغی - به‌غدا، ۱۹۷۳.
- ۹- فهره‌نگۆک - نینگلیزی - کوردی - شاکر فه‌تاح - ره‌واندن، ۱۹۳۴.
- ۱۰- ده‌ستور و فهره‌نگی زمانی کوردی - عه‌لانه‌دین سجادی - به‌غدا، ۱۹۴۲.

چیرۆکنووسانی کورد

ئه‌وه‌ی روون و ئاشکرایه‌ که په‌خشانه‌ له‌ ده‌وری کۆنا له‌ناو کورده‌واریدا بووه‌ و نموونه‌ی ئه‌وانه‌ش په‌ندی پێشینیان و به‌یته‌کانن که به‌یادگار ماونه‌ته‌وه‌ و ئیستاش دهم به‌ده‌م ده‌یانگێرینه‌وه‌ و له‌ناو کورده‌واریدا نه‌خوینده‌واره‌کان زیاتر پابه‌ندی په‌ندی پێشینیان و به‌یته‌کانن، به‌لام ئهم په‌ند و به‌یتانه‌ دانهره‌کانیان بۆ ئیتمه‌ نادیارن و هه‌روه‌ها نازانین له‌ چ ده‌ورێکدا دانراون.

جگه‌ له‌مانه‌ش گه‌لێ داستان و ئه‌فسانه‌ و چیرۆکی کۆن که ده‌ماو ده‌م ده‌یانگێرینه‌وه‌، به‌یادگار بۆ ئیتمه‌ ماونه‌ته‌وه‌ که ئه‌مانه‌ش رووداوی پال‌ه‌وانان و ئه‌شکه‌وته‌کان و ژیا‌نی کۆچه‌رایه‌تی ده‌وری کۆنی باو و باپیرانمان بۆ ده‌گێرینه‌وه‌ و له‌مه‌وه‌ به‌چۆنییه‌تی ژیا‌نی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی کوردان و شه‌ر و شوێر و په‌یکاریان له‌گه‌ل دوزمان و نه‌یاراندا ئاشنایه‌تی په‌یدا ده‌کین، هه‌روه‌ها به‌هۆی بیستنی ئهم داستان و ئه‌فسانه‌ و چیرۆکانه‌وه‌ پله‌ویایه‌ی به‌رزێ باو باپیرانمان بۆ ده‌رده‌که‌وی، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ئهم چیرۆکانه‌ به‌ته‌واوی کۆ نه‌کراونه‌ته‌وه‌.

ئه‌وه‌ش بۆ ئیتمه‌ روون بووه‌ته‌وه‌ که گه‌لی کورد گه‌لێ داستان و ئه‌فسانه‌ و رووداوی سه‌باره‌ت به‌پال‌ه‌وانان و قه‌رمانه‌ه‌ویان و پادشایانی کۆنی کورد وه‌کو: که‌یومه‌رس و سیامه‌ند و هۆشه‌نگ جه‌مشیر و قه‌ره‌یدوون و نۆزه‌ر و که‌یکاووس و که‌یخه‌سه‌ره‌ و لوهراسپ و دارا و کاوه‌ و رۆسته‌م و زال و زۆراب و سیاوه‌ش و گیو و گوده‌رز بووه‌ که هه‌ندی له‌و چیرۆک و رووداوانه‌ له‌ میژووی ته‌به‌ریدا هاتوون و هه‌ندیکیان که‌وتوونه‌ته‌ ده‌ستی

فیردهوسی و له شانامه کهیدا هیناوانی و ئیتر باسی کوردبوونی ئەوانی نهکردوو، بهلام خان ئەلماسی کهلهوو پ زۆربهی ئەو کارهساته میژوو بییانهی له شانامه کهیدا، که نزیکه شەست هەزار هۆنراوه هیناوه و به شانازییه وه هۆنیویه تهوه و بۆمانی گیراونه تهوه.

به بێ شک گهلی کورد گهلی داستان و ئەفسانهی سهبارته بهدیو و درنج و جنۆکه و پهری و فریشته ههبووه و ئیستاش گهلی له پیره میردان و پیره ژنان ئەو داستان و ئەفسانانه دهگێر نهوه و گهلی لهو داستان و ئەفسانانهش له پراوی سهرهجامدا دیاردییان بێ کراوه و کورد له باری ئەفسانه یا میتۆلۆژیایه گهلی دهوله منده و ئەم ئەفسانانهش له دهوری کۆندا سهراچاوهی بیرى پیتۆلان بوون.

شک و گومانیک له وهدا نییه که پهخشان له دور و زهمانیکی کۆنهوه له ناو کوردهواریدا ههبووه، بهلام کۆنترین نووسراویک که گهیشتهوه ته ئیمه پهرتووی جیلوه و مهسحهفا رهشه که پهرتووی جیلوه بهزاراوهی کرمانجی باشووری یا سۆزانییه و پهرتووی مهسحهفا رهش بهزاراوهی کرمانجی باکووری یا بادینییه، وهکو دهلێن ئەم ههردوو پهرتووکه نووسراوی شیخ ئادبی ههکاری (٤٦٧-٥٥٧ هه کۆچی)یه که له سهدهی پینجهم و شهشه می کۆچیدا ژیاوه و ئەم دوو پهرتووکهش بهخهتی تایبهتی ئیزیدی که له خهتی ئافیسناوی و پههلهوی و ئارامیییه وه رگیرو، نووسراون. ئەمهش نمونهی لاپه رهیهک له پراوی جیلوه که دهلی:

«ئەوی له پیش هه می خهلق بووه، مهلک تاووسه، ئەوه که عهب تاووسی بۆ ئەم عاله مه نارد تاکو قهومی خاسی خوێ جوێ بکاتهوه و تییان بگهیهنێ و له وههم و سرگ و نهدانی رزگار یان بکا، بۆ پیکهینانی له ئەم ئیشه له پیشیدا بهقسهی روو بهروو له پاشدا بهواستهی ئەم کتیبه که ناوی جلوهیه و، خوێندنی دروست نییه بۆ کهسێ که لهم میللهته بهدهره».

ههروهها سهرهجامیکیش له سهدهی دوازه می کۆچیدا بهزاراوهی گۆرانی سهبارته بهرێ و رچهی یارسان که له بیست و یهک بهشدا نووسراوه، بۆ نمونه لێردها چهند دیریکی دینین وهکو دهلی:

«جیهان دهلیا بێ و چهند ومخت دوپ نه دهلیابێ و ئەوسا زه می و دهشت نهوی، خاوهند کار ههیهت دا و سهنگ تۆقیا و پێزه بهرد و بێ وه دوو، وه بهردوو سهنگ که گرد وه لی هیز گرد و بی وههوا». واته: ئەوکاته سهراسهری جیهان دهریا و ئاو بوو، زهوی و دهشتیک نهبوو، و دوریکی سپی له دهریادا بوو، خوا قیزانديه سهر بهردیکدا و بهردهکه ههپرون ههپروون بوو و ئەوسا وردهکانی بووه دووکهل و دووکه له کهی بهرز بووهوه».

به پیتی ئه و به لگانه بۆمان دهرکهوت که په خشان ههر له میژوه له ناو کورده واریدا بووه، به لām به هۆی تپه پیرینی زهمانه وه گه لئ له و په خشانانه له ناو چوون، ههر وه ها که له بهرگی یه که می ئه م نووسراوه دا و تمان ئیبینی وه حشیه ی نه به تی که له سه ده ی سیتیهمی کۆچیدا ژیاوه له نووسراوه که ییدا ده لئ له به غدادا چاوم که وه ته سئ بهرگ پهرتووکی کوردی که به ختی ماسی سۆزاتی نووسرا بوون که به داخه وه ئه و پهرتووکانه له هیرشی مه غووله کاندای له ناوچوون و په ننگه گه لئ نووسراوی تر به کوردی هه بووه که نه گه یشتوونه ته دهستی ئیمه و هه روا له ناوچوون.

به لām چیرۆک نووسی به شپوهی نوئ له سه رهتای سه ده ی سیزده می کۆچییه وه له ناو کوردا په ره ی سه ندوه که یه که مین که سیک له م باره وه هه نگاهی هه لگرتوه جه میل سانب بووه و چیرۆکیکی به ناوی: له خه وما له رۆژنامه ی ژیا نه وه له سالی ۱۹۲۵ دا بلاو کردووه ته وه و ئه مه ش له میژووی و ژه ی کوردیدا به کلیلی دهرگای چیرۆک دادهنریت. بابته ی چیرۆکه که ش خه و بینینی که که مه به سستیکی رامیاری دهرده خات و ئه وه ش دهرده لئ نووسه ره که یه تی سه به رت به ئه و رۆژگاره ی که شیخ مه محمودی نهر فهرمان په وای بوو. له پاشا ئه حمه د موختار به گی جاف (۱۳۱۶-۱۳۵۴ ی کۆچی) چیرۆکیکی به ناوی (مه سه له ی ویزدان) نووسیوه که قاره مانی چیرۆکه که: «کوری که به ناوی زۆراب که له خیزانیکی ده ست کورت و هه ژار سه ری هه لداوه و به هه تیوی په ره وه رده بووه و که چی ئه و کۆمه له ی تیایا ژیاوه سه ره چاوه ی ناته بایی و توولانه وه و دزی و ماف پیشتیلکردن بووه و زۆرابیش بۆ به ده سته ی نانی خواره مهنی رۆژانه هیزی خۆی خستوه ته کار و له بهر دهستی ئاسنگه ر و دارتاش و پینه دۆز و بازرگانیکدا کار دهکا و له پاشا شاره زاییه کی باش به ده ست ده هینئ و له ره وشتی بازرگانانی شار و جووتیاران و ده سته ی دهر به گ له لادئ. تیکرا له گه رمه ی ئه م تیکه لاویانه دا ناکۆکیه کی به تین په یدا ده بیت و له نیوان ویزدانی زۆراب و بی ویزدانی ئه و کۆمه له ی که تی که وتوووه، به ناچاری شاره که ی به جئ ده هیلئ و به ره و مه له به ندیکی تر دهروات و له مه له به ندیکی تر دا نیشته جئ ده بی و له و مه له به نده تازه په دا به سکا لا و نووسین ژیا نی به رتوه دها، به لām له پاش ماوه یه کی کورت به تاوانی خه ت ناخۆشی، په وانه ی به ندیخانه ی ده کن و له م کاته وه زۆراب هه لخلیسکایه لیتاوی به رتیلدان و به ته وای ژیا نی کۆرا و مه سه له که شی بۆ چاره کرا و به باشت رین سکا لا نووس، له قه له م درا و له دوا ییشدا بوو به سه ره رۆکی مه له به نده که و، لیره وه بۆی دهرکهوت که به پاستبژی و دروستکاری نه گه یشته ئامانج، به لām به درۆ و فیشال و به رتیلدان، ئه و زۆرابه ی که له سه ره تادا بیژی له هه موو ره وشتیکی په زاگران ده کرده وه بوو به سه ره چاوه ی خرا په کاری و فروفیل.

پیرهمیترد (۱۲۸۷-۱۲۷۰ی کۆچی)ی نهمر له چیرۆک نووسینی کوردیدا له کاتی خۆی دهویتیکی باشی گیتراوه و گه‌لێ چیرۆکی میژوویی نووسیون و بلاوی کردوونه‌وه و به‌دڵ ویستوویه‌تی که پهل له مه‌یدانه جۆربه‌جۆره‌کانی وێژهدا به‌هائۆ و به‌ره‌می جوان به‌دی بێنێ، یه‌کێ له چیرۆکه‌کانی پیرهمیترد، چیرۆکی دوازه سواره‌ی مه‌ریوانه که چیرۆکیکی میژوویییه و له‌م چیرۆکه‌دا هاتووه: «له‌قه‌لاچوا‌لاندا نه‌حمه‌د پاشای گه‌وره، ئیواران له‌که‌نار چه‌می قه‌لاچوا‌لاندا له‌که‌ل یاران و هاوه‌لانیدا داده‌نیشت و ئیواره‌یه‌کیان مه‌لا هه‌مزهی نه‌وغانی و نه‌که‌رمی کورێ دینه‌ دیدنه‌ی و گره‌وی تاکیکردنه‌وه‌ی ده‌ست و بازووی نه‌که‌رم و سه‌لیم به‌گی مامی نه‌حمه‌د پاشا ده‌که‌ن و له‌ نه‌جاما سه‌لیم به‌گ گره‌وه‌که ده‌باته‌وه و له‌ دوایدا کویتخای به‌کراوا و کویتخای خورمال دادیان کردووه و له‌ زۆری به‌راز و سه‌لیم به‌گیش له‌که‌ل نه‌که‌رمدا بریار ده‌ده‌ن که برۆن بۆ نه‌هیشتنی به‌راز، ده‌نێرن به‌دوای چه‌ند که‌سێکدا و که‌ هه‌موویان کۆ ده‌بنه‌وه به‌و نیازهی له‌ دۆلی گه‌لاله‌وه به‌سه‌رای سوێحان ئاغادا وله‌ بنه‌ی سه‌ی سادق راوی تیدا بیه‌ستن، چونکه‌ نه‌و سه‌رچاوه‌ی قوماشه‌ ئیجگار به‌رازی زۆره‌ به‌لکو به‌سه‌ر ته‌په‌که‌ل و هوشیارا بیانیه‌وتن بۆ خوار به‌کراوا، به‌یانی هه‌موویان سوار ده‌بن و به‌ره‌و شوێنی دیاریکراو ده‌کشین، دواي نه‌مان هه‌وال ده‌گاته نه‌حمه‌د پاشا که له‌شکری قاجار گه‌یشتووه‌ته مه‌ریوان و له‌ سه‌ره‌تا‌دا چونکه‌ که‌سی وای له‌ لا نابێ ده‌یه‌وێ خۆی لێ ته‌ریک بکات به‌ره‌و گه‌لاله‌ بگه‌ریته‌وه، به‌لام پاش لیکدانه‌وه بریاری په‌وکردن ده‌هه‌ستینیت و شه‌ر نه‌کردن له‌که‌ل قاجاره‌کاندا به‌ترسنۆکی داده‌نی و فه‌رمان ده‌دا بۆ چه‌رگه‌ی شه‌ر، له‌ رێگادا سواره‌کانی خۆی ده‌بینی و پێیان را‌ده‌گه‌ینی که‌ پیش که‌ون و نه‌مانیش ده‌رۆن و له‌ ده‌مه‌ده‌می ئیواره‌دا نزیک له‌شکه‌ره‌کی قاجار ده‌بنه‌وه و دا‌به‌ش ده‌بن به‌دوازه‌ قۆلدا و له‌ هه‌موو لایه‌کیشه‌وه گه‌رمه‌ی ته‌پل و هاواری پیاوان و بانگی ئامان ئامان تێکه‌ل ده‌بن و له‌ نیوه‌ شه‌ودا هێرش ده‌بنه‌ سه‌ر دوزمن و به‌ته‌واوی ده‌یشکین و کاری خۆیان به‌سه‌ر به‌رزیه‌وه له‌لاپه‌ره‌کانی میژوودا ده‌نوسن.

یه‌گێ تر له‌ چیرۆک نووسه‌کانی کورد که له‌ چیرۆک نووسینی کوردیدا ده‌ویتیکی باشی گیتراوه، محمه‌د عه‌لی کوردی پژه‌ره‌ی (۱۳۱۸-۱۳۷۲ی کۆچی)یه. نه‌م چیرۆک نووسه‌ له‌ سا‌لی ۱۹۶۵دا چیرۆکی زادیجی وه‌رگیتراوه‌ته سه‌ر زمانێ کوردی و پاشان گه‌لێ چیرۆکی له‌ گو‌فار و رۆژنامه کوردیه‌کاندا بلاو بوونه‌ته‌وه و له‌ چیرۆکه‌کانیدا پتر ده‌رد و ژانی کۆمه‌لایه‌تی خستووه‌ته به‌رچاو. یه‌کێ له‌ چیرۆکه‌کانی که به‌ناو‌نیشانی: «دواي سه‌رخۆشی زۆر شینتیشه» بلاوی کردووه‌ته‌وه و ده‌ردیکی کۆمه‌لایه‌تیمان ده‌خاته به‌رچاو و هه‌روه‌ها له‌م چیرۆکه‌دا نامرۆق‌ایه‌تی تا‌میک له‌ پیاوانی کۆمه‌ل ده‌رده‌خات که هه‌یج بایی و

نرخیک نادن به‌هاویه‌شی ژیان و ئه‌وان به‌هیچ داده‌ننن. قاره‌مانی چیرۆکه‌که پیاویکه به‌ناوی: جه‌لال که هه‌موو شه‌ویک دور له خیزانه‌که‌ی کاتی به‌سهر بردوو، ئه‌مه نه‌ک له باری ئاساییدا به‌لکو له کاتیکیشدا که نازهنینی خیزانی گیرۆده‌ی نه‌خوشییه‌کی قورس بووه و له‌م کاته سه‌خته‌دا ژنه‌که‌ی به‌ده‌م ناسۆره‌وه تکای لێ ده‌کات که به‌جیان نه‌هیتلێ و له لایان بمینیتته‌وه، به‌لام قسه‌ی بێ سووده و ته‌نانه‌ت پیروزی کچیان که مندالێکی حه‌وت سالانه هه‌مان داوا دووباره ده‌کاته‌وه و پاش ئه‌و شه‌وه‌یش وه‌ک هه‌موو شه‌وانی تر نزیک به‌یانی ده‌مینیتته‌وه به‌شپرزیه‌ی روو ده‌کاته ماله‌وه، له‌م کاته‌دا ده‌بینی که نازهنین سارد بووه‌ته‌وه و ته‌نیا پیروزی کچی به‌لایه‌وه دۆش داماره، ئه‌م دیمه‌نه سامناکه جه‌لال ئه‌شله‌ژیننێ و ماله‌که‌ی پێ به‌جێ دێلنێ و به‌ده‌م وته‌ی پچر پچریشه‌وه ده‌که‌وێته شه‌قامه‌کان و به‌گیرسانه‌وه له نه‌خۆشخانه‌دا کۆتایی دیت و شیت و دیتوانه ده‌بی.

چیرۆکی کوردی له ساله‌کانی ۱۳۶۰ی کۆچی به‌ولاوه ده‌ستی کرده گه‌شه‌کردن و نووسه‌ران توانییان له ده‌لاقیه‌کی پرشنگدارتره‌وه بۆی بچن و پتر له گه‌لیدا ژیان به‌رنه‌سهر و هه‌ر چه‌ند له‌و ده‌مه‌شدا مرۆفایه‌تی تووشی شه‌ریکی گه‌وره بوو، به‌لام نه‌یتوانی که کاروانی بێ وچانی وێژه‌ی کوردی رابوه‌ستینیت، به‌لکو به‌ره‌و پێشه‌وه چوو، له‌ناو چیرۆک نووسه‌کانی کوردی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا که ئیستاش هه‌ندیکیان هه‌ر زیندوون و به‌ره‌می جوانمان بۆ ده‌نووسن ده‌توانن له‌م که‌سانه ناویبه‌ین: «ئیبراهیم ئه‌حمه‌د، عه‌لانه‌دین سه‌جادی، شاکر فه‌تاح، مسته‌فا سائب، ره‌شید نه‌جیب، شیخ سه‌لام، حسین حوزنی موکریانی، عه‌لی عه‌بدوڵلا، توفیق وردی، کامه‌ران موکری، کاوس قه‌فتان، هیمن موکریانی، هه‌سه‌نی قزلجی، سواره‌ی ئیلخانی زاده، جه‌مال نه‌به‌ز، عه‌ره‌ب شه‌مۆ، محه‌ره‌م هه‌مه‌ومین و، محه‌مه‌دی عه‌لی مه‌ده‌هۆش، جه‌لال محموود عه‌لی، ره‌حیمی قازی، ماره‌ف به‌رنجی، مسته‌فا سألج که‌ریم، جه‌مال بابان، عه‌بدوڵلا میدیا، شێرکۆ بێکه‌س، کاکه مه‌م بۆتانی، خالد دلێر و ماره‌ف خه‌زنه‌دار و ده‌یان چیرۆک نووسی تری کورد.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- مه‌سه‌له‌ی وێژدان - ئه‌حمه‌د موختار جاف - به‌غدا، ۱۹۷۰.
- ۲- دوازه‌ سواره‌ی مه‌ریوان - پیره‌مێرد - سلێمانی، ۱۹۳۳.
- ۳- دوا‌ی سه‌رخۆشی زۆر شیته - محه‌مه‌د عه‌لی کوردی - به‌غدا، ۱۹۳۴.
- ۴- لالۆ که‌ریم - جه‌مال نه‌به‌ز - هه‌ولێر، ۱۹۵۶.
- ۵- خوله و بله - خالد دلێر - به‌غدا، ۱۹۵۸.
- ۶- هه‌میشه به‌هار - عه‌لانه‌دین سه‌جادی - به‌غدا، ۱۹۶۰.

- ۷- پتکه‌نینی گەدا - حەسەنی قزنجی - بەغدا، ۱۹۸۵.
- ۸- بووکە شووشە - مارف خەزەندار - بەغدا، ۱۹۶۹.
- ۹- لیکۆلینەو و بیبلۆگرافیا - عومەر مەعروف بەرزنجی - بەغدا، ۱۹۷۸.
- ۱۰- بیبلۆگرافیا - مستەفا نەریمان - بەغدا، ۱۹۸۸.

بند ۱۴ - بابا نجوم مرمو

زروان بیانی ، زروان بیانی

نه دورد ورین ، زروان بیانی

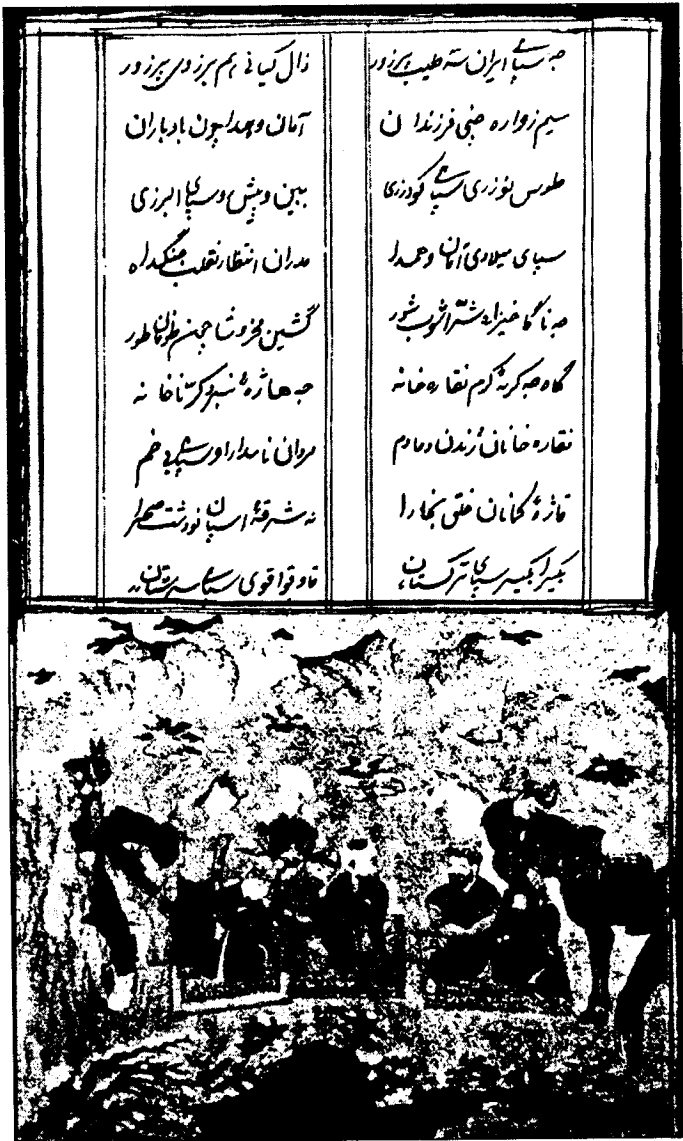
اهری و ورمرد ، یاران دیا

کلاسی خاسس یار اودم یاشینی

نمونه‌ی دستخه‌تی چند هونراویکی بالوولی ماهی

بنده پریشان مژده :
 عازر آمان
 خواجہ امیر حسن عازر آمان
 دیدست ذہین گردین جهان
 گشت لاله دامن دودیت عیان
 گئی از زاد نگشت کن
 بر بزم گنا و جہ تو بجایین کنی ما را تم نہ دوستان
 جوری تو بدیش منت دگرمان ما میر خردت گیر زندان
 لہول دوشین بر میدان خاتون شیش بار کمان
 ادیب سیاس موس قاتل خان بر کز خردت صاحب نشان
 بر نظم بخت پوی نور موستان چون بر کو تخت کاشان
 نخست اندر نور خزان نور خزان خردتین
 عازر ز رقت ز بوی کین
 بر آدرست

نمونه‌ی دستخطی لاپہرہ یکی سہارنہ نجام

نمونه‌ی دستخه‌تی لاپه‌ریه‌کی شانامه‌ی کوردی

یوسف دمی آمايک دلوبه لاش

پری روی

نمونه‌ی دستخه‌تی لاپه‌پیه‌کی یوسف و زولتخای خانای قوبادی

فلک گردون تو ز و طم میو
 چون غوغای مخرطوق بر هم میو
 دیوان اعلا گرت و میش میو
 دورنگ پشیمان بگزنگ پیش میو
 ز زید عرس سر حس و میو
 جلا دان بے رحم چون قضا و میو
 ز ناوای عواق ذره دار میو
 پیش نه مهدی بر تا بار میو
 سین و الف نیم و نامش میو
 سراسر جهان و نامش میو
 بنهاد دو دین و یک دین میو
 سر ندیب ندوت بنیامین میو
 نطق خان الکس

نمونه‌ی دستخه‌تی پارچه هه‌لبه‌ستیک‌ی خان نه‌لماسی لورستانی

صداق او خاص جہ اول نزلدا	تیر آخرا خرابا درودل دا
اگر بی شرط پرواگر دغا دار	او تو ہرشت بروز مبرا نظر
گورن زانای ہر چہ بکت زاوہ	جہ بی بنتی تمام آکاہن
شیوہ بی شرطی وہی تا زپولی	مانظایفہ زمرہ ماسرئی
خضر صا اولاد بی اردلان	ارصد چنہ شان پر جلوہ و حلا

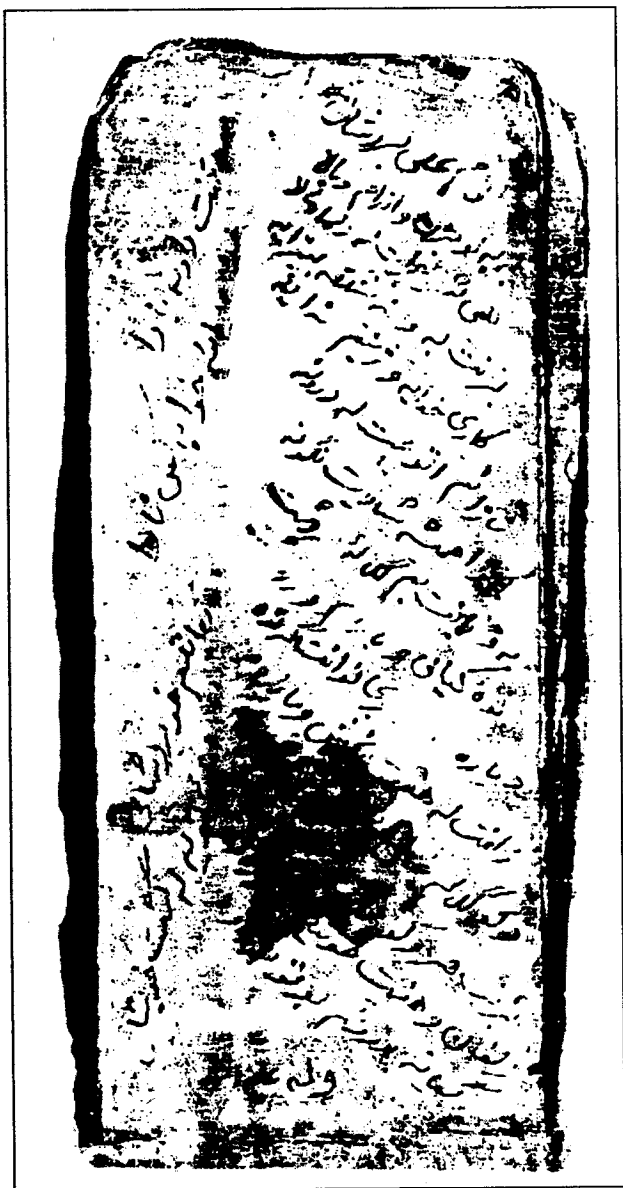
سیلی زبانی داران جہ حضور

بلام تعارف ندامان جہ درو

دل شوق و س خیالان کر	سالی سرتوی یا نہ وردن بر
بنا زراکت چندہ دشوارن	نزالت بعید گرا انت بارن
دقیقان بلان توو جمانی	مہچرت بواہ زندگانی
پی آدو توشہ رہن بن نرات بر	ونزل یا دای پیش نرات بر
سلسلن ہر رنگ یادی و نزل	پی بی نزل و سردا کر گلی
بی توشہ دہر اسوقات نادرہ	یا نہ وی کم خلق مہبت کردہ
اسی جہ کردہ ویت پیش بر نزل	مہر بر سہمی نادرہ وی محشر

وی

نمونہ ہی دستخہتی چند ہونراویکی سہی سادقی سہفاخانہ ہی

نمونه‌ی دستخه‌تی پارچه هه‌لبه‌ستیکی عه‌لی بهره‌شانی

برای کرم که در حوضه درون برود
 بپزد و بریزد بر جای خود
 باز در آن بپزد سر سرد
 تا آن که در آن بپزد کرم

۴۰۶

بپزند هم رسم دین و آیینت سخت تر بی بستد کندری او سین عطسی آما و شکستش بیطور جای پیش موی نازل تا مان جسم ندر عرصه شکست یعنی مکه شمع شمع و دین کشت هر صبح دهام بخور کن خوش عطسه فزونی نکلین پسین رشید میدان دوم تهر ان بپزدی و دانت خوبی پیش بنامش برادران بریوم تهر ان	بسیج خون ای دلبسته منیت پهلوی نه بدلت چه این سرود او بی بپزد ز کله خند جانش هر روز در عجب از او شای اید اول باز در آن نفس سید سرود باز در آن نفس محض لب ملین کشت با بند کیش منت مبرون جهان تا جان طفیل در پسین سر یک خربل فرج بر درون خانه بر کرد برزی پیش تو از چند صحن نوم شرار
---	---

در شکایت کردن خرد از شیر و بیه که بزرگ است	
بزرگ است شیر و بیه که بزرگ است چه نماند ی پیش شی فزاید کرد	چه نماند شیر و بیه که بزرگ است چه نماند ی پیش شی فزاید کرد

نمونه‌ی دستخاستی لاپه‌ریه‌یکی خسره و شیرینی خانای قوبادی

دہست خات و وینہ یہ کی قہلہ مکیشی حیدر بہ کی بہ رازی

سب و دانی ز دل بر گزتم
 مست خشم کز دین بکنم و ندم
 بجا یاب و دین شیرین خشم...
 سبکین بر ز بسکواران و
 خیزد و زین لول بکند و آب
 کوشش هفتاد و پنج در آن
 عزت چون روین در باد بیدار
 برود و انت هیچ آواز کار
 دولت بر کاس با بدین
 دولت بر سب با صنایع
 من در قلم ناک ال ایوم هم گم
 دولت و با یزق تو بین
 من با همی کس بر بد تو بین
 با زخمه با اینیم
 با سب ای شرف هم ندم
 بر بال مسنون ای آرزو
 نه فوج با وقت زین کار
 که ای کوشش روی روزگار
 داشت بر پنج آردم تار
 ز عزت کس شاه سوار
 تا بی هم کس شرف زمین
 دل شیرین مردم برادرس
 بر نرفش داد و این هیچ کس کم
 ازت سبک هیچ در زمین
 با دهر شیرین تر نشین
 با سبک ز نام حلیم
 با دست کزین هم ندم

نمونه‌ی دستخالی لایه‌پیه‌کی خسره و شیرینی میرزا
 عهبدلقادری پاوه‌یی

درد اور دردش بر بے بسا	ما کر گمان کوش کز آن خدا
بگوشند آن باوی دوستن	دقیق بار از عصا دوستن
دردن جگولے دے ہوا نہ	بگردن جو ای میا نہ
آزیر لعدی کلب اداوار نام	فرستادہ رای بعد اناشت نام

یا در نو د بار یا در نو د بار

اسال کیم بے فرو د بار

آباد و رمان کوچ تکت باد	ہر چند گم نام کوہ خیم کوچ باد
جنیان گشت آمان وزیر لالان	پختن میں دورا بار بار لالان
نکوچ یار بے زلف یاران	ہا ہا و تم بے در در ماران
ہر گل جو گئے بر آماجہ دیک	از آن گل خند آن مرد بہیمان
ہر شیخو دم بے و پیکانے	بر گئے پیش خدای بجزا
ہر لاد و جن و صد ہزار درخ	اوج جنادل کسرت کیم رخ
سنبیل چون شیر پیش نام نہ	بتر تون جہاد بنام بر گل
بزرگس کو سونو اندام بڑا کو	ہر و جسمتیں طرز سبو
سوسنان زہلا کز کشت نیم	جہا رخ و دلا در دلا و ایم
بیسرین لیم چون زور مارن	ہر دید تر نوون با پناہ مارن
پے جی بد اور کی شایم کیم	باو حقن ہر شوکتا شہریم
یارن پار سنا سا چون بر چون	من لبس جان شہر کوشہ درون

طیرن تیر بال میرا تیر بال

فازن عطفان طیرن تیر بال

خز کو بیان بوجی ماور کمال	شدی ایلا بند سر در بل
گھنٹا گھوگا و سید فیضان	پوست جوا گھنٹا غنڈو ماخان
سویان ہر ہم بال جیل	مشقین کلاہ کو کون پیل
بول برک دم کی بعد جان	نارستادہ اور افسوس موخان
تمام نادر رہا شدہ کردوش	دیدہ ہم ہر ہر گر در پوش
کھنکھ خانن خیل برک	جہ لیلان چنی قبلم و شادی
تکلیف و فرق سیدان را	تیر بیان خیل سوسن خان را

نمونہ ہی دستخطی لاپہرہ یکے دیوانی و ہلی دیوانہ

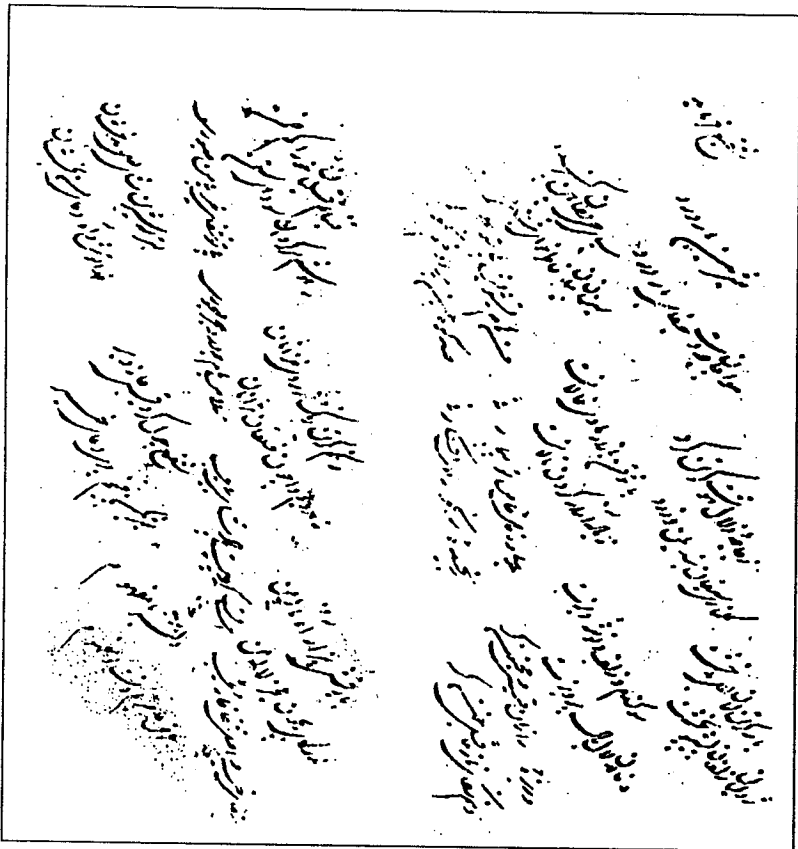
بخت باوت هم بهر تری
 دی بخت زلفت هم برین شکر
 خست برتبه فزاینده دم
 برقت بسبب بارش برین بهاری
 سم کزت ختم استاره را کم
 اگر یک روز زلفت یکبار نماند بر سے
 و نیز کرد دست زخم درش زخم
 اسل یکی در سبب و معنی چوری
 خوش زده با جزو در خمر در هم
 برین بچو صوفی که بود زخم بری
 هر روز که آن که آید بشاید نماند
 کند و صد دان طبع بر سر کالی

خبر روزی بود غم ز آتری
 تیر زمان در دست دگر تیر تری
 زلفت بر آن روزی دگر گشت
 روح دشمن بدو سرام به سر او بر ک
 یاد دیر به غم ز دور و نماند
 هم زلف بخت بود دلده اگری
 صوفی غم زین بر نظر با غم ز دور
 ز کزانت ز کس قرب و پسرین وری
 دگر کز آنکه انهم مد معنی خراب
 بخت کس تیر راضی که اولاد در ک
 فردا او را دیدم آن روز صبر هم
 مدعی بر دولت بوجی بنید دور ک
 دگر پر دانه بنده بخت تویم
 بجز از غم زده که غم سیم کبری

راه خسته سینه تیغ زین نماند
 سینه در زبانه ز کمر قصه بود ک
 نه خوابت سوزدم در ناله با غم زده تر حمله
 ای بی به تیر به پیر غم ز دور ک
 همی بنویسند غم زده نماند زین زلفی نام تر
 غم ز دور در تقسیم دگر زلفی بنده غم

نمونه‌ی دستخه‌تی لایه‌پیه‌کی دیوانی نالی

نمونه‌ی دست‌نویس فارسی چند هژراویکی میرزا شعیب

دستان رستم و نغذ یار کردی

بسم فرخنده رستم

ایستای نیم ایستای نیم
 یارست نکت حرم رستم
 باشای سیم افند الکن کند
 با بنس زلف زنده در دنیا
 وزای چو سحرک در اوست
 دازد سول شغای تیب سیش
 ایسم این دای دار
 اکر صد صد حرم طایفین هم
 افندی پیش سول سول
 کسود کج شای صحرای
 پیشای ایران نهاده کوش
 کشس هم طبع شادگان با
 زدی شس این نغذ یار با
 دوشش بر کاسه خزان
 بد نغزه نده کانه را او
 زبیر و چون حرمش کانه
 نام مدی دین رستم کرد و کش

باز

داری زرد گشتی سینه
 و تخم خلم بری ترک بین
 و ضرب نده نغزه جان کانه
 و یا دبار دوی سدا نده
 کرد و در سینه در که خردی
 آفرس با نغمه لعلی کد حیا
 این نغزیده دایم چه پیش
 کیش بر این طرفه خندان
 مدان تو در دینی در لران
 مدان با چشم و نام کجا
 نده نکت و کفار حرب
 آفر و نکت نام نده نکت
 نغز بر نضج خاصه مدان
 خنده او دایم سیر
 شادان نکت سینه نکت
 این به صورتش هم دایمان
 جان زبیر ادره چه رخ
 دوز در کلب لیم نده ای
 کین کین بر رستم نکت

بیکان کسوف نام صحرای
 بند و زرد کوه چینی دای جان
 زین کرد و رخ جان لانه
 و کده کوه کوه سینه
 سفید ز بند زنده ای لوی
 نغز و نکت با لوی کیش
 کینه با نکت کین نکت
 فرخان به درج رستم نکت
 آقا و نکت پشای ایران
 آقا و کس کس نکت نکت
 و نکت نکت و نکت نکت
 مدان کده نکت نکت
 دوزای تاج و نکت نکت
 دوزای کین نکت نکت
 بران نکت نکت نکت
 دوزای کین نکت نکت
 به کین نکت نکت نکت
 دوزای کین نکت نکت
 بران نکت نکت نکت

نمونه‌ی دستخستی لایه‌ریه‌کی روستم و نغذ یار

با گل و بلبل ۲

باران بید تو سیر لوزان سیر حلال و سپای و ماران
 پیوی دشمن جهان دشمنی مرا از بر لاف ای و مار بیاد تو
 ساراه گزیده کوروش جملن بساط شای گل و بلبل
 رفت دور یکسر ز تو دوری کلا تا بساط گل با ده تو
 زوی زوی من برای گل به این بر عطران وینه هست برین
 بهشت برین صحن گلزاران غلغله پیش خورده شادان
 بزم بادان گزیده گزی تر کور و زخمه بلبل گلزارین گزیده
 باران و مار آو جان جان با به زینگی خاک و دران
 حد خال ل در بگوشان عشق زوی تا تا به راه عشق
 بر لا برین گل و گلزاران شسته نسیم شبنوی چارک
 رفت دور و گزید گل و دریمان و زشته و نسیم پت پودان
 ز گیسج داده کاسه اینش بهشت و کار تافت جو اینش
 ز زشته دیده من به یکله عشق بسیار و سیمان نورانی و کشتن
 داران اوسن آوان که بودا به شمشان دان سر خوش زرا
 برای کوساران بهشت چیدن بلبل اسیرن قهری ز سیمون
 نوز و بهنگاه کشتن گزیده گزیده برای جوان آگاه و گزیده

نمونه‌ی دست‌نخستی لایه‌ریه‌کی دیوانی نایه‌توللای ماردوخ

کوردستان

کوردستانی جوان زیدی پیرۆزم
نیشتمانەکم جیی گەل و هۆزم
تۆ گۆلی هیوای ژیاانی منی
ئەتۆ نارامیی گیانی منی
تۆ مایه‌ی هەست و مەبەستی منی
هەر تۆ سەرچاوه‌ی هەلبەستی منی
ئەتۆ پەلۆپۆی دلەکە‌ی منی
هەر تۆی کە تاقە گۆلەکە‌ی منی
تۆ مایه‌ی بیر و کەلکە‌ی منی
هەر تۆ پۆشنای بی پە‌ی منی
منیش گراوی هەرد و بەردی تۆم
گراوی کەژ و بەژ و زەردی تۆم
گراوی گۆل و ئارخەوانتم
گراوی باخ و دەشتی جوانتم
تا ماوم ئەمن تۆ دەپەرستم
چونکە هەر ئەتۆی سەرچاوه‌ی هەستم

«بۆرەکە‌یی»

پېرست

<p>149 سەي ياقۇي مايدەشتى</p> <p>161 قاسدى تووكانى</p> <p>166 دەرويش قوللى كرندى</p> <p>173 مەلا ئەبووبەكرى يوسف</p> <p>174 مەلا فەرەجى بۆرەكەيى</p> <p>178 شا تەيموورى بانيارانى</p> <p>184 ميرزا محەمدى ھەوشارى</p> <p>188 شېخ نەزەر ەلى جەناب</p> <p>195 چەواد خانى گەرۇوسى</p> <p>197 ھەيران ەلېشاي مايدەشتى</p> <p>205 ميرزا ەبدولقادىر پاوھىيى</p> <p>208 بابە جانىيى بۆرەكەيى</p> <p>217 مەلا مارقى كۆكەيى</p> <p>223 شېخ ەبدورەحمانى جانەوەرەيى</p> <p>229 دەرويش نەورۇزى سۇرانى</p> <p>234 شېخ سەمىيى بانىيى</p> <p>242 ميرزا ەبدورەحىمى ەفائىيى</p> <p>257 سالمى سنە</p> <p>260 ميرزا ەبدولەجىدى مەجدى</p> <p>262 مەلا سالىحى ھەرىق</p> <p>269 جىھان ئارا خانم</p> <p>281 مەلا ەبدوللأى دشەيى</p> <p>293 دوكتۇر سەئىد خانى كوردستانى</p> <p>299 ەبدوللأى بەگى ئەدەب</p> <p>306 جىھانبەخشى دانىئالى</p> <p>308 دەرويش ئەيازى كرندى</p> <p>313 حاجى نىعمەتوللأى جەيھون ئاوابىيى</p> <p>316 مەلا رەسوللى ئەدىب</p> <p>319 سەيد بەھاء</p>	<p>5 ئەبولقاسمى لەشكرى</p> <p>9 مەلا مەنووجىتەرى كۆليوھن</p> <p>15 شېخ ئەمىرى زۆلەيى</p> <p>21 خان ئەلماسى لوپستانى</p> <p>29 محەمەد ئاغاي غەمناكى</p> <p>31 ئەلماس خانى كەندۆلەيى</p> <p>38 ئەلماس خانى كوردستانى</p> <p>51 زولفەقارى گۆران</p> <p>57 غولام پەزاخانى ئەركەوازى</p> <p>77 توركە مير</p> <p>84 ئەحمەدى كۆزى موكرىانى</p> <p>94 شېخ نىمامودىنى مەردووخى</p> <p>96 شېخ ەبدولكەرىمى خانەكايى</p> <p>100 سەي براكە</p> <p>106 دەرويش ئوچاغى گاوارەيى</p> <p>108 ميرزا ەلى ەباسوھندى</p> <p>110 ميرزا ەبدوللأى خەيالى</p> <p>113 ەلى لاچىن</p> <p>114 تامازى گاوارەيى</p> <p>115 رۆستەمى بابەجانى</p> <p>117 سەي رۆستەمى بانيارانى</p> <p>118 خەلىفە ئەلماسى گەزەردەرەيى</p> <p>122 دەرويش ەباسى كرندى</p> <p>123 سەيفوور</p> <p>124 مەلا ئەحمەدى كلالشى</p> <p>133 نەجەف خانى بايندور</p> <p>135 ئەللأى مورادى ھەرسىنى</p> <p>140 حاجى مەلا ئەحمەدى نۆدشى</p> <p>145 شارقى ھەرسىنى</p>
---	---

494	نعمهدی مهلا باتی	324	میرزا عبدالقاری توپلہی
500	مورادخانای بایہ زیدی	326	کاکہ حمہی ناری
507	شا پرتوی ہکاری	334	میرزا حسہنی سیفولقوزات
510	مهلا منسوری گرگاشی	345	شیخ محمہدی مردوخ
512	شیخ نورہدینی بریفکانی	349	عہدوللای بگی ہورامانی
516	محمہد سعیدی میہری	354	علی نعتی دہبیر
518	مهلا نعمہدی نالہ بند	357	میرزا حسہن علیی غریب
523	ہونہرانی دہوری بابان	363	میرزا خانی ہرسینی
524	میر نعمہدبگی زہنگہ	368	عینایہتی ہیدایہتی
526	مهلا محمہدی ہزار میتردی	372	سہی حبیبی پوانسہری
529	مهلا عومہری رهنجوری	381	حبیدہر بگی ہرازی
544	علی ہرہدشانی	386	سہیفوللای نلایارخانی
549	میرزا شہ فیعی جامہ پزی	392	حاجی نور علی نیلامی
553	مهولانا خالدی شارہزوری	394	سہی شوکرووللای قووجاخی
567	شیخ عوسمانی سیراجودینی	400	میرزا نعمہدی داواشی
568	میرزا محمہودی زہنگہ	408	خورشید خانمی داواشی
570	مهلا نوشای زہنگہ	410	شامی ہرسینی
575	(نالی) شارہزوری	424	دوکتور محمہد سہدیقی موفتی زادہ
589	نورہحمانی سالم	430	عہدوللای نلہدہسی
598	مهلا ی جہباری	434	ہیمن
608	مسہفا بگی کوردی	440	فہقی عہدلی بڑہکھی
616	مهلا محمہدی زہنگہ	446	مهلا بڑہکھی
618	حاجی قادری کزی	449	مهلا ناوارہ
629	مهلا محمہدی محوی	459	سوارہی نیلخانہ زادہ
636	فہقی قادری ہمہوہند	464	ہونہرانی دہوری خالدی
655	مهلا عہدوللای چلی زادہ	465	عہدولسہمدی بابہک
656	نینجہی کھ لالی	466	علی حریری
660	شیخ رھزای تالہبانی	472	شیخ نعمہدی جزیری
669	شیخ عومہری بیارہ	478	فہقی تہیران
673	مهلا محمہدی خاکسی	484	بہکر بگی نوری
680	نہمین ناغای نلختہر	486	شیخ نعمہدی خانی

766	شیخ نووری بهرنجی	682	حسنان کهنوشی جنوبی
770	نعمه موختار بهگی جاف	684	مهلا سالحی ناهی
773	گۆزان	687	مهلا قادری جاف
781	دلدار	688	مهلا حمدونی کوئیر
787	قانیع	692	سهی نعمه‌دی نه‌قیب
797	فایق بیگه‌س	696	نهمین فهیزی بهگ
802	لیکده‌رانی قورئانی پیرۆز	699	شیخ مارفی نۆدی
803	نه‌فسیری کوردی له‌سه‌ر کهلامی	704	حاجی تۆفیقی پیره‌میرد
804	میژوونووسانی کورد	709	نعمه‌د بهگی حمدی
805	میر شاره‌فخانی بتلیسی	716	مهلا مسته‌فای سافی
805	مهلا محمودی بایه‌زیدی	719	مهلا محمه‌دی کۆیی
806	میرزا شوکروولای سنه‌یی	722	تایه‌ر بهگی جاف
807	سه‌ید حوسین حوزنی موکریان	730	مهلا عه‌بدووللای زیوه‌ر
807	نهمین زه‌کی بهگ	737	مهلا محمودی بیخود
808	سالح قه‌فتان	745	شیخ نه‌جمه‌دینی سابری
808	محمه‌د عه‌لی عه‌ونی	750	شیخ بابا ره‌سوولی بیده‌نی
809	میرزا عه‌لی نه‌کبه‌ری کوردستانی	755	عه‌لی که‌مال باپیر
810	فهره‌ه‌نگوووسانی کورد	759	سه‌ی عه‌بدوخالقی نه‌سیری
813	چیرۆکنوووسانی کورد	761	مهلا محمه‌دی چرۆستانی

چاپخانه‌ی ده‌زگای

ده‌ولتر - کوردستان
Aras Press
Kurdistan - Erbil